

NEUNARA

KİM İL SUNG

FURKAN YILDIZ

NEUNARA KIM IL SUNG

ÖNSÖZ

İnsanoğlunun merak duygusu ve zihninde teşvik için kıvılcımlar çıkaran düşünceler, bazen hiç akla gelmeyeceği işler için bile bir olanak sağlayabilmekte. Bundan uzun bir süre önce, bir platformda gezinirken karşılaştığım üstünkörü yorumlar, beni araştırmaya ve esrar perdesinin gizemini kurcalamaya yitti. Bu çabanın ilk başladığı günden, son gününe kadar birçok kez değiştiğini söylememde yarar var, pekâlâ kullanılan kaynakların, alıntıların ve uğraşılan konuların anadilimde pek fazla yer almayışı, her bir konunun diğerini doğurması, belki de bittiğinde hiçbir kimse tarafından göz bile atılmayacak olması, bu işten bıkkınlık duymama, hatta bırakmamı düşündürecek seviyeye kadar yükselmişti. Ancak, bugün geldiğimiz nokta, bir bilgi sağlama ve eskiye ışık tutup onu diğerlerine aktarma konusunda duyduğum heyecana değmekte, çünkü bu, elimizde bulunan imkânları zorlama, ideolojik tarafı ne olursa olsun önyargıyla, vahşetle davranmak yerine tasdik edip etmemek bir yana, yalnızca bakmaya, bilmeye ve pek az bilinişinin gizemini kurcalamada tutkuyu bulmak için yardımcı olmaktadır. Evet, bu kitap Kurucu lider Tangun'dan, Il-yeon'un yazmış olduğu Samguk Yusa'daki mitlere, kuruluş öykülerine, krallıklara, yönetim biçimlerine, krallara dair yazılar içermektedir. Ancak asıl hedef tema şudur, Kuzey Kore nedir, neden esrarengizdir?.. İşte, bu soruların zayıflığını ve maruz kaldığımız propagandalar sayesindeki tek taraflılığımızı, Kim Il Sung'un emperyalizm ile verdiği mücadele, savaş ve halkının çektiği acılarla ve özgürlüğü arayan insanların ezilişiyle öğreniyoruz! Tabî ki, kullanılan kaynak ne türde olursa olsun propaganda içerdiği aşikârdır, ancak yazılanların her kelimesi, bu amaca hizmet etme amacıyla gerek çarpıtılıyor gerek de suistimal mi ediliyor?.. Tümü kabulleneceğimiz yöne göre şekillenen muammalar içerisinde!

İÇİNDEKİLER

Tangun Wanggeom	18
ANTİK KORE’NİN TARİHÇESİ	21
Gojoseon	22
Tangun – Dangun Joseon	22
Gija – Gija Joseon.....	25
Gija Dongnae Teorisi	26
Wiman Joseon	40
Wi Ugeo	41
Çin Komutanlıkları.....	45
Lelang Komutanlığı	45
Taebang	46
Lintun Komutanlığı.....	47
Xuantu Komutanlığı	47
Zhenfan Komutanlığı.....	48
Jin Devleti	48
Samhan	48
Mahan Konfederasyonu	49
Byeonhan Konfederasyonu	50
Byeonhan ve Baekje	50
Jinhan Konfederasyonu.....	51
Üç Krallık Dönemi.....	52
Goguryeo Krallığı	53
Baekje Krallığı.....	55

Kuzey Puyo	56
Doğu Buyeo	56
Silla Krallığı	57
Kuzey Güney Devletleri	59
Birleşik Silla Bilge Kral Munmu	59
Balhae Krallığı	66
Hubaekje	66
Geç Koryo/Taebong	80
Birleşik Silla	80
Goryeo Hanedanlığı.....	81
Joseon Krallığı	82
Kore İmparatorluğu.....	84
Japon-Kore Antlaşması	85
Kim Il Sung Anılar	88
Yüzyılla Birlikte 1. Cilt.....	91
Babam ve Kore Ulusal Derneği.....	91
Bağımsızlık Alkışlarının Yankısı	109
Miras.....	126
Hayal Kırıklığı.....	144
Kahrolsun Emperyalizm Birliği	152
Ri Kwan Rin, Bağımsızlık Ordusu Kahramanı.....	161
İlerici Düşüncelerin Peşinde	174
Akıl Hocası Shang Yue.....	193
Organizasyonun Genişlemesi	204

Birlik Gösterisi	225
Wangqingmen'in Dersleri	236
Parmaklıklar Ardında.....	247
Yüzyılla Birlikte 2. Cilt.....	261
Denemelerin Baharı.....	261
Kalun Toplantısı	276
Birinci Parti Organizasyonu- Yoldaşları Toplama Derneği...	293
Devrimci Şair Kim Hyok.....	309
1930 Yazı.....	323
Tuman Nehri'ni Geçmek.....	344
“İdeal Köy” Devrimci Bir Köye Dönüşüyor	361
Unutulmaz Erkekler ve Kadınlar	381
Acı Çeken Dünya	396
18 Eylül Olayı.....	412
Silahlı Güce Silahlı Güçle Karşı Çıkmak.....	426
Kanlı Bir Savaş İçin Hazırlıklar	450
Yeni Bir Silahlı Gücün Doğuşu.....	468
Güney Mançurya'ya	491
Son Görüntü.....	508
Neşe ve Hüzün	522
~ÇALIŞMALAR 1~	535
JAPON KARŞITI ÖRGÜTLENME ÜZERİNE “HALK GERİLLA ORDUSU”	535
JAPON EMPERYALİZMİNE KARŞI SİLAHLI MÜCADELEYİ DÜZENLEMEK VE YÜRÜTMEK ÜZERİNE PARTİ VE GENÇ	

KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ KADERLERİNİN MİNGYUEGOU, YANJI İLÇESİNDE YAPILAN TOPLANTISINDA YAPILAN KONUŞMA	538
GERİLLA ÜSSÜ KURMA KONUSUNDA	542
PARTİ ÖRGÜTLERİNİN VE GENÇ KOMÜNİST BİRLİĞİ'NİN ÇALIŞMALARININ GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE	545
SİLAHLI MÜCADELENİN ANAVATANA YAYILMASI VE GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE.....	549
FAKSİYONALİZMİ SİLELİM VE DEVRİMCİ RAKİPLERİN BİRLİK VE BERABERLİĞİNİ GÜÇLENDİRELİM	560
FAKSİYONALİSTLERİN SUÇLARINI DOĞRU ANLAYALIM	561
HİZİPÇİLERİN YÖNTEMLERİNİ GÖRELİM	566
HİZİPÇİLİĞİ ORTADAN KALDIRMAK İÇİN MÜCADELEYİ DAHA DA GÜÇLENDİRELİM.....	569
GERİLLA BÖLGELERİNİN YENİDEN İNŞASI VE GENİŞ ALANLARDA İLERLEME ÜZERİNE	573
ANTİ-JAPON ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ VE GELİŞTİRİLMESİNDE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ	576
KPRA'NIN ANA GÜCÜNÜ SINIR BÖLGELERİNE TAŞIMAK VE MÜCADELE SAHNESİNİ KADEMELİ OLARAK ANAVATANA DOĞRU GENİŞLETMEK ÜZERİNE	578
JAPON KARŞITI ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE HAREKETİNİN DAHA DA GENİŞLETMESİ VE GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE.....	584
ANAVATANI KURTARMA DERNEĞİ'NİN ON MADDELİK PROGRAMI.....	588
ANAVATANI KURTARMA DERNEĞİ'NİN AÇILIŞ BİLDİRGESİ	590
BÜYÜK KUVVETLERLE ANAVATANA İLERLEYEREK HALKLARA ULUSAL ÖZGÜRLÜK UMUDU AŞILAYALIM	594

KORE KOMÜNİSTLERİNİN ACİL GÖREVLERİ	601
ANAVATANDA DEVRİMİN MEŞALESİNİ YÜKSELTELİM	619
ANAVATANIN KURTULUŞUNU SAĞLAMAK İÇİN JAPON KARŞITI MÜCADELEDE YÜREKLİ BİR ŞEKİLDE AYAKLANALIM	624
BÜYÜK ULUSAL KURTULUŞ OLAYINA HAZIRLIK ÜZERİNE ..	631
KORE DEVRİMCİLERİ KORE'Yİ TANIMALIDIR	643
KURTULAN VATANDA PARTİ, DEVLET VE SİLAHLI KUVVETLERİN KURULUŞU ÜZERİNE.....	645
YENİ KORE'NİN İNŞASI VE KOMÜNİSTLERİN ACİL GÖREVLERİ	659
İLERİ DEMOKRASİ ÜZERİNE	668
YENİ BİR KORE VE DEMOKRASİSİNİN İNŞASI.....	669
TOPRAK SORUNU HAKKINDA KARAR.....	673
PARTİ GAZETESİNİN YAYINLANMASI ÜZERİNE	676
YENİ, DEMOKRATİK BİR DEVLET İNŞA ETME GÖREVİMİZ ...	679
MİLLİYETÇİ HAREKETE KATILANLARA KONUŞMA.....	682
GERÇEK BİR HALK HÜKÜMETİNİN KURULMASI İÇİN.....	686
VATANSEVER GENÇLER, DEMOKRASİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞİN!.....	693
ÖZGÜR KORE HANGİ YOLU İZLEMELİDİR?	702
KUZAY KORE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN HER SEVİYEDEKİ ÖRGÜTLERİNİN ÇALIŞMALARI ÜZERİNE	710
PARTİ BİRLİĞİ VE DİSİPLİNİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE	712
BAY HO HON'A	714

ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE SORUNU ÜZERİNE	719
~ÇALIŞMALAR 2~	720
BİRİNCİ MART HAREKETİNİN 27. YILDÖNÜMÜ SEBEBİYLE	720
GERÇEKTEN DEMOKRATİK, BAĞIMSIZ VE EGEMEN BİR DEVLETİN İNŞASI İÇİN KARARLILIKLA MÜCADELE EDELİM	725
JAPON YANLISI UNSURLARIN VE VATAN HAINLERİNİN TANIMLANMASI	729
MÜKEMMEL ASKERÎ VE SİYASÎ KADROLAR OLABİLMEK	731
PYONGYANG’DA 15 AĞUSTOS KURTULUŞUNUN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARINDA HAZIRLANAN RAPOR.....	734
ABD EMPERYALİSTLERİNİN GERİCİ MANEVRALARINI AÇIĞA VURALIM VE YERLE BİR EDELİM	740
ULUSAL MARŞI VE HALK ORDUSUNUN MARŞINI OLUŞTURMAK	744
KUZEY KORE HABER AJANSININ KURULUŞU HAKKINDA ...	747
JAPONYA’DAKİ BİR MİLYON KORELİ YURTTAŞIMIZA.....	751
DEMOKRATİK ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE’NİN BUGÜN KARŞI KARŞIYA OLDUĞU BELİRLİ GÖREVLER ÜZERİNE	753
1. DEMOKRATİK ULUSAL BİRLEŞİK CEPHENİN DAHA DA GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE.....	753
2. ULUS İNŞASI İÇİN YÜRÜTÜLEN GENEL İDEOLOJİK HAREKETLİLİK ÜZERİNE	757
~ÇALIŞMALAR 3~	759
BAŞARILARIN PEKİŞTİRİLMESİ İÇİN	759
KUZEY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ ÇALIŞMALARININ SONUÇLARI HAKKINDA	766

1. KUZAY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ'NİN KURULUŞU	766
2. KUZAY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ'NİN FAALİYETLERİ	767
KUZAY KORE HALK KOMİTESİ'NİN ACİL GÖREVLERİ	773
KİTLELERE REHBERLİK ETME YÖNTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE CARİ YILIN ULUSAL EKONOMİK PLANININ YERİNE GETİRİLMESİNİN SAĞLANMASI ÜZERİNE	781
1. KİTLELERE REHBERLİK ETME YÖNTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE	781
2. 1947 ULUSAL EKONOMİK PLANININ YERİNE GETİRİLMESİNİN GARANTİ ALTINA ALINMASI HAKKINDA	788
3. O Kİ SOP'UN SENDİKALARIN FAALİYETLERİNE İLİŞKİN YANLIŞ GÖRÜŞLERİ HAKKINDA	790
İNSANLARIN SİYASİ ÖZGÜRLÜKLERİNE İLİŞKİN RAPOR	794
VATANDAŞLARIN HAKLARI VE YÜKÜMLÜLÜKLERİ HAKKINDA	795
SAVAŞTAN BU YANA ULUSLARARASI ALANDAKİ DEMOKRATİK VE GERİCİ GÜÇLER ARASINDAKİ MÜCADELE	796
İKİ YILLIK DEMOKRATİK İNŞA SÜRECİ.....	800
JAPON EMPERYALİST YÖNETİMİNİN KÖTÜ SONUÇLARINDAN KURTULMAK ÜZERİNE.....	804
YENİ KORE'NİN MÜKEMMEL KADROLARI OLMAK İÇİN ÖĞRENELİ VE ÖĞRETMELİSİNİZ	805
GERÇEK BİR HALK ORDUSU, MODERN BİR DÜZENLİ ORDU KURALIM	809

DEVLET KURUMLARINDA ÇALIŞANLARIN KARŞILAŞTIĞI BAZI SORUNLAR ÜZERİNE	817
PARA REFORMU ÜZERİNE	825
~ÇALIŞMALAR 4~	831
KORE HALK ORDUSUNUN KURULUŞU MÜNASEBETİYLE ..	831
GÜNEY KORE'DE GERİCİ AYRI BİR HÜKÜMETİN SEÇİLMESİNE TEPKİ VE KORE'NİN YENİDEN BİRLEŞMESİ VE BAĞIMSIZLIĞININ SAĞLANMASI İÇİN MÜCADELE ETMEK .	839
1. KORE'DE BİRLEŞİK, DEMOKRATİK BİR HÜKÜMETİN KURULMASINA İLİŞKİN MOSKOVA KONFERANSI KARARININ UYGULANMASINI KİM VE NASIL ENGELLEDİ?	840
2. ABD EMPERYALİZMİ VE BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'DE KORE SORUNU	843
3. KORE BİRLEŞİK, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK BİR DEVLET OLACAK	848
KUZEY KORE İŞÇİ PARTİSİ İKİNCİ OLAĞAN KONGRESİ'NE MERKEZ KOMİTE ÇALIŞMALARI HAKKINDA RAPOR.....	852
I. ULUSLARARASI DURUM	852
II. İÇ DURUM.....	862
ABD EMPERYALİSTLERİNİN KORE'Yİ BÖLME MANEVRALARINA KARŞI MÜCADELE	882
KORE HALKININ BİRLEŞİK, DEMOKRATİK BİR HÜKÜMET İÇİN MÜCADELESİ	887
CEHALETE KARŞI YÜRÜTÜLEN MÜCADELEDE ELDE EDİLEN BAŞARILARI DAHA DA PEKİŞTİRELİM VE GELİŞTİRELİM	891
KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ ANAYASASININ KABULÜ HAKKINDA	896

1. ÜLKENİN GELİŞİMİNİN İKİ DOĞRULTUSU	896
2. GÜNEY KORE'DEKİ SEÇİMLERDEN SONRA ÜLKEMİZDEKİ SİYASİ DURUM	901
GÜVENLİK GÜÇLERİNİN 38. PARALELDEKİ GÖREVİ.....	908
PYONGYANG'DA 15 AĞUSTOS KURTULUŞUNUN ÜÇÜNCÜ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARINDA HAZIRLANAN RAPOR.....	914
1. KURTULUŞTAN BU YANA GEÇEN ÜÇ YILDA KUZEY KORE'DE DEMOKRASİNİN İNŞASINDA ELDE EDİLEN BAŞARI	915
2. GÜNEY KORE'NİN JAPON YANLISI UNSURLAR, VATAN HAINLERİ VE DİĞER GERİCİLER İLE ABD ASKERİ HÜKÜMETİ TARAFINDAN ÜÇ YIL BOYUNCA YÖNETİLMESİNİN SONUCU	922
3. GÖREVLERİMİZ	927
İKTİDARIN DEVRİNE İLİŞKİN AÇIKLAMA.....	931
KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ HÜKÜMETİNİN SİYASİ PROGRAMI.....	934
HEPİMİZ CUMHURİYET HÜKÜMETİ ETRAFINDA SIKI BİR ŞEKİLDE BİRLEŞELİM VE DEMOKRATİK BİR KORE İNŞA ETMEK İÇİN İLERİYE DOĞRU YOL ALALIM	938
Kuzey Kore Anayasası	941
1948 Anayasası	946
1955 Anayasası	948
1972 Anayasası	950
1992 Anayasası	957
1998 Anayasası	961
2009 Anayasası	962

2012 Anayasası	964
2016 Anayasası	966
2019 Anayasası	967
2023 Anayasası	968
~ÇALIŞMALAR 5~	996
DÜŞMANA BİR KARIŞ TOPRAK BİLE VERMEYİN	996
KORE’NİN YENİDEN BİRLEŞMESİ İÇİN DEMOKRATİK CEPHENİN KURULUŞU HAKKINDA (DFRK)	1000
DEVLET YASALARININ KUSURSUZ BİR ŞEKİLDE UYGULANMASI VE DEVLET SIRLARININ KESİN BİR ŞEKİLDE GÖZETİLMESİ	1008
1. DEVLET KANUNLARININ EKSİKSİZ UYGULANMASINA İLİŞKİN	1008
2. DEVLET SIRLARINI SIKI BİR ŞEKİLDE SAKLAMAYA İLİŞKİN	1012
BİRİMLERİMİZİN SAVAŞA HAZIRLIKLARINI VE SAVAŞMA GÜCÜNÜ DAHA DA ARTIRALIM.....	1016
KENDİ ÇABAMIZLA KENDİMİZİ SİLAHLANDIRMAK ZORUNDAYIZ.....	1021
TÜM VATANSEVER, DEMOKRATİK GÜÇLERİ ULUSAL BİRLEŞMENİN BÜYÜK AMACI İÇİN BİRLEŞTİRELİM	1025
SAVAŞ HAZIRLIKLARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM.....	1033
~ÇALIŞMALAR 6~	1036
İŞGALCİLERİ KARARLI BİR KARŞI TAARRUZLA YOK EDELİM	1036
SAVAŞTA ZAFER KAZANMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPIN	1043

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ ZAFERİ İÇİN SİYASİ PARTİLERİN GÖREVLERİ.....	1051
UNVANLARIN VERİLMESİ HAKKINDA	1061
ABD EMPERYALİST İŞGALİNİ GERİ PÜSKÜRTÜN!.....	1062
TAEJON’U KURTARMAK İÇİN SAVAŞAN HALK ORDUSUNA KATILAN BİRİMLER.....	1072
L’HUMANİTE MUHABİRİ BAY MANİAN TARAFINDAN YÖNELTİLEN SORULARA CEVAPLAR	1073
ABD EMPERYALİST SALDIRGANLARINI YOK EDELİM VE ÜLKENİN TAM KURTULUŞUNU SAĞLAYALIM.....	1077
ANAVATANIMIZIN HER KARIŞ TOPRAĞINI KANIMIZ PAHASINA MÜDAFAA EDELİM	1083
YENİ BİR KARŞI SALDIRI İÇİN TAM HAZIRLIKLIL OLALIM....	1090
DÜŞMAN HATLARININ GERİSİNDEKİ OPERASYONLARI YOĞUNLAŞTIRMA ÜZERİNE.....	1103
PYONGYANG’IN KURTULUŞU SEBEBİYLE	1110
ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA NİHAİ ZAFERE ULAŞMAK İÇİN DAHA CESUR MÜCADELE EDİN	1114
BİRLİĞİMİZİ TAMAMEN HAZIR VE TEYAKKUZDA BULUNDURALIM.....	1119
BİRİMLERİN SAVAŞ KABİLİYETİNİ ARTTIRMAK VE KIYI SAVUNMASINI GEÇİLMEZ KILMAK	1131
CUMHURİYET KAHRAMANLARI VE ÖRNEK ASKERLERLE SÖYLEŞİ	1142
YÜKSEKLİK 1211’İ HAYATLARIMIZ PAHASINA SAVUNALIM	1150
~ÇALIŞMALAR 7~	1158
ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞI VE HALKIN GÜCÜ.....	1158

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA NİHAİ ZAFERİN KAZANILMASINDA HALK ORDUSUNUN KARŞILAŞTIĞI BAZI DURUMLAR	1162
ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ BEKLENTİLERİ VE ÜNİVERSİTENİN GÖREVLERİ	1172
ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ BEKLENTİLERİ	1172
1 MAYIS GÜNÜ	1180
SAVAŞTA ELDE ETTİĞİMİZ BAŞARILAR	1182
ABD'Lİ EMPERYALİST İŞGALCILAR ATEŞKES GÖRÜŞMELERİNİ NEDEN SÜREKLİ ERTELİYOR?.....	1189
GÖREVLERİMİZ	1192
BİZ KAZANACAĞIZ	1194
KORE HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ, BARIŞI VE KURTULUŞU İÇİN	1198
ORTAK MÜCADELEMİZ ZAFERLE SONUÇLANACAK	1210
HALK ORDUSUNU GÜÇLENDİRELİM	1221
1. KORE SAVAŞININ ÖZÜ VE KARAKTERİ	1221
2. HALK ORDUSUNUN KARAKTERİ	1225
3. KORE HALK ORDUSUNUN ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA GELİŞİMİ VE DURUMU	1230
4. ACİL GÖREVLERİMİZ	1234
ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA KAZANILAN BÜYÜK ZAFER İÇİN TEBRİKLER.....	1237
ATEŞKES ANLAŞMASININ İMZALANMASI ÜZERİNE	1239
JUCHE	1255
Sorularla Juche Felsefesi	1259

-ANEKDOTLAR-	1271
Kumdang Efsanesi ve Sindok Doğal Maden Suyu	1271
Dünya Barış Federasyonu Başkanı'nın Pyongyang Ziyareti	1272
100 Won ve 10 Jon	1275
İkiz "Misafirler"	1276
Pirinç Kâsede Erişte	1277
Kuzey Avrupa'dan Gelen ve Hayranlık Duyan Konuk	1279
Büyük Bir Adamın Felsefesi	1281
Arıların İçgüdüğü ve Parti Kurmanın Temel İlkesi	1283
Gine Delegasyonu ile Görüşmelerde Hesaplama.....	1285
Amerikalı Misafirler İçin Bir Cevap	1287
Karda Yeni Bir Mezar	1288
Ziyaret Israrı	1289
Bir İhtiyarın Hatası	1291
30 Yuan	1293
Bir Adamın Düğünü.....	1294
Eleştirilen Yardımcı	1296
70 Yaşındaki Birinden Sürpriz Bir İstek.....	1297
Doğum Günü ve Düğün	1298
Eski Kanvas Ayakkabıları	1299
Başkan ve Bir Öğrenci	1300
Tümen Hastanesine Gönderilen Pirinç	1301
Acil Bir Önlem	1302
Kabine Kararı No. 203.....	1303

Siyasi Komite Toplantısı Öğrenci Velileri Toplantısına Dönüştü	1305
Jang Kil Bu İçin Baş Yasçı	1306
Taehongdan'da Bir Merhumun Mezarı	1307
Wang Kon'un Soy Kütüğü ve Kraliyet Mührü	1308
Adanmış Hayatının Son Günü	1309
Irak Gazeteciler Heyeti Tarafından Gündeme Getirilen Sorulara Yanıtlar	1310
Bağımsızlık Hareketinin Gelişimi İçin	1321
Nükleer Savaşın Önlenmesi ve Nükleer Silahların Ortadan Kaldırılması	1327
Sömürgeciliğin ve Irkçılığın Ortadan Kaldırılması ve Ulusal Kurtuluş Davaasının Başarıya Ulaştırılması	1333
Yeni Bir Uluslararası Ekonomik Düzenin Kurulması	1338
Asya, Afrika ve Latin Amerika Halklarının Büyük Anti-Emperyalist Devrimci Davaası Yenilmezdir	1342
Kim Jong Suk	1345

Bu kitap, işgal zamanlarını ve Kore savaşı dönemini baz almaktadır.

Tangun Wanggeom

Dangun Wanggeom, bugünkü Liaoning, Mançurya (Çin bölgeleri) ve Kore Yarımadası'nda bulunan Kore'nin ilk krallığı Gojoseon'un efsanevi kurucusudur.

Dangun ya da Tangun'un soyu, “Cennetin Efendisi” (Hint ve Budist metinlerinde geçen bir isim) olan Hwanin ile başlar. Hwanin'in, Hwanung adında, yeryüzünde vadiler ve dağlar arasında yaşamayı arzulayan bir oğlu vardı. Hwanin bunun üzerine, Hwanung ve üç bin takipçisinin o zamanlar Taebaek Dağı olarak adlandırılan Baekdu Dağı'na inmesine izin verdi. Hwanung burada, Sinsi'yi (Tanrı Şehri) kurdu.

Bir gün, bir ayı ile bir kaplan, insana dönüşme dileğiyle Hwanung'un evine geldi. Hwanung bu isteklerini kabul etti, ancak bir şart öne sürdü: yüz gün boyunca güneş ışığından uzak duracak ve yalnızca kutsal bir pelin otu demeti ile yirmi diş sarımsakla besleneceklerdi.

Bunun üzerine hayvanlar, bu şartı kabul ettiler ve tavsiyelere uydular. Ancak ilerleyen zamanlarda kaplan, bu koşullara ayak uyduramadı, Ungnyo adındaki dişi ayı ise sadece yirmi bir günün ardından bir kadına dönüştü.

Ayı-kadın Ungnyeo, durumundan dolayı Hwanung’a derin bir minnettarlık duyuyor ve ona adaklar sunuyordu. Ancak, bir kocası olmadığı için zamanla hüzne kapıldı. Bunun üzerine, Sidansu (Kutsal Betula) ağacının altında bir çocuk sahibi olabilmek için dualar etti. Dualarından etkilenen Hwanung, onu eş olarak aldı ve eşi Dangun Wanggeom adını verdiği bir oğul doğurdu.

Dangun büyüdüğünde tahta çıktı, surlarla çevrili Pyongyang şehrini (Kuzey Kore’nin bugünkü başkenti) inşa etti ve krallığa Joseon adını verdi. Daha sonra başkentini Baegak Dağı’ndaki (ya da Gunghol Dağı) Asadal’a taşıdı. Bin beş yüz yıl sonra, Kimyo yılında, Zhou Hanedanlığı Kralı Wu, Jizi’yi Joseon’a gönderdi ve Dangun başkentini Jangdangyeong’a taşıdı. Sonunda Asadal’a döndü ve 1908 yaşında bir dağ kralı oldu.

Dongguk Tonggam’ın (Kore erken tarihinin tarihçesi 1485) efsanevi Çin İmparatoru Yao’nun saltanatının 50.yılı olarak tanımlanmasına dayanarak Dangun’un hükümdarlığının genellikle Milattan Önce 2333’te başladığı hesaplanmaktadır. Samguk Yusa, Dangun’un Yao’nun saltanatının 50. Yılında tahta çıktığını belirtirken, Sejong Sillok birinci yıl, Dongguk Tonggam ise 25. Yıl olduğunu söylemektedir.

Dangun efsanesinin kaydedilmiş en eski versiyonu, Çin’in Wei kitabı ve Kore’nin kayıp tarih metni Gogi’ye atıfta bulunan 13. Yüzyıl Samguk Yusa’sında yer almaktadır. Bu en iyi bilinen ve üzerinde en çok çalışılan versiyonu olmakla birlikte, benzer versiyonlar son dönem Goryeo bilgini Yi Seunghyu’nun (1224-1300) Jewang Un-gi’sinde ve erken Joseon hanedanlığının Eungje Siju ve Sejong Sillok’unda da kaydedilmiştir.

Günümüz akademisyenleri bu efsanenin Kuzeydoğu Asya köken efsanelerinde yaygın olarak güneşe tapınma ve totemizmi yansıttığını düşünmektedir. Ayı genellikle Mançurya ve Rus Uzak Doğusu’nun köken efsanelerinde bulunur. Bu nedenle efsane güneşe, ayıya ve kaplana tapan çeşitli kabileler arasındaki ilişkilere işaret ediyor olabilir.

Din olarak Dangun Kore’nin Moğol istilaları sırasında Dangun efsanesinin ulusal birlik ve istilacılara karşı vatanseverlik seferberliğinde önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir.

Dangun’u bir ilah olarak gören Kore Şamanizm’inin bir versiyonu olan Gosindo’nun küçük bir takipçisi vardı, ancak 15. Yüzyılda büyük ölçüde yok oldu.

19. Yüzyılın sonları ve 20. Yüzyılın başlarında, tekrarlanan Japon işgalleri ve Japon yönetiminin (1910-1945) başlamasından sonra Kore milliyetçiliğinin yeniden canlanmasıyla, hareket Daejonggyo’da yeniden canlanmıştır. Na Cheol (1864-1916) tarafından desteklenmiş, ancak Japon kültürel asimilasyon politikasıyla çeliştiği için işgal altındaki baskılardan kurtulamamıştır. Taejonggyo 1999’da Japonya’nın teslim olması ve Kore’nin özgürlüğüne kavuşmasının ardından yeniden canlanmış ancak küçük bir din olarak kalmıştır.

“Dangun, Kore dövüş sanatı taekwon-do’nun ITF (Ulusal Taekwon-Do Federasyonu) formundaki ikinci modeldir. Öğrenciler tul’un (model) “MÖ 2333 Yılında Kore’nin kutsal efsanevi kurucusunu” temsil ettiğini öğrenirler. Bu tul için alışılmadık bir şekilde Dangun’daki tüm yumruklar yüksek bölümdedir (göz hizasında) ve Dangun’un bir dağı tırmanmasını sembolize eder. “

Ulusumuzun kurucu babası Tangun’dur ve sosyalist Kore’nin kurucu babası da büyük lider Kim Il Sung Yoldaş’tır.

Kim Jong Il’in Aforizması- Lider, Parti ve Kitleler Bölümü’nden.

ANTİK KORE’NİN TARİHÇESİ

Gojoseon

Gojoseon, Tangun tarafından MÖ 2333 yılında kurulmuştur.

Gojoseon/Old Chosun (İlk Krallık) Dönemi üç ana krallıktan oluşur bunlar: Dangun Joseon, Gija Joseon ve Wiman Joseon'dur.

Joseon kelimesi Korece'nin Hanja lehçesinde, karakterleriyle yazılır. "Jo" sabah veya gün doğumu anlamına gelir, "seon" ise taze veya canlı. Bu bağlamda "Joseon" ise Taze ve canlı ülke anlamına gelir.

Gojoseon'da iktidardaki kralın hükümdarlığında devlet, o kralın ismiyle ve 'Joseon' ekiyle adlandırılmıştır. Bu uygulama, devletin köklü tarihine ve kültürel mirasına atıfta bulunarak hükümdarlarının bu mirası devam ettirdiğini ve koruyuşlarını simgelerler.

Tangun – Dangun Joseon

(Klasik Çin Tarihi Metni) Wei-shu'da şöyle yazmaktadır:

“İki bin yıl önce (Geleneksel tarih: MÖ 2333) Tangun, diğer adıyla Wanggeom, Kae-song'un doğusundaki Paekju eyaletinde, şimdi Paegak-kung (modern P'yongyang) olarak adlandırılan yerde Muyop-san olarak da tanımlanan Asadal'ı kraliyet ikametgahı olarak seçti ve Kao (efsanevi Çin İmparatoru Yao) ile aynı dönemde Chosun adını verdiği bir ulus kurdu.”

Eski Kitap'ta şöyle yazmaktadır:

“Eski zamanlarda Hwan-in'in (Göksel Kral, Chesok veya Sakrodeveendra) adı Hwan ung olan genç bir oğlu vardı. Çocuk cennetten inip insan dünyasında yaşamayı diledi. Babası, üç büyük dağı inceledikten sonra, göksel oğlunun insanlara mutluluk getirmesi için uygun bir yer olarak T'aebaek-san'ı (Kuzey Kore'deki Myohyang Dağları) seçti.

Hwan-ung'a üç kutsal hazine verdi ve halkını yönetmesini emretti. “Hwan-ung üç bin sadık tebaasıyla birlikte cennetten indi ve T'aebaek Dağı'ndaki bir sandal ağacının altında göründü. Buraya Sin-si (tanrı şehri) adını verdi ve Hwan-ung Ch'onwang

(göksel kral anlamına gelen başka bir unvan) unvanını aldı. Rüzgâr, yağmur ve bulut bakanlarına liderlik ederek halka tarım ve tıp da dâhil olmak üzere 360'tan fazla faydalı sanat öğretti, ahlaki ilkeler aşıladı ve bir hukuk kodu dayattı.

“O günlerde bir mağarada bir dişi ayı ve bir dişi kaplan yaşamış. Bir gün Sin-ung’a (Hwan-ung’un bir diğer adı) insan olarak bedenlenmekle kutsanmak için dua ettiler. Kral onlara acıdı ve her birine bir demet pelin otu ve yirmi parça sarımsak vererek, ‘Bu kutsal yiyecekleri yer ve yüz gün boyunca güneş ışığı görmezseniz, insan olacaksınız’ dedi. “Dişi ayı ve dişi kaplan yiyecekleri alıp yiyerek mağaraya çekildiler. Kralın talimatlarına sadakatle uyan ayı yirmi bir gün içinde kadın oldu. Ama itaatsizlik eden dişi kaplan ilk haliyle kaldı.

“Ayı-kadın insan olduğunda koca bulamadı, bu yüzden sandal ağacının altında bir çocukla kutsanmak için dua etti. Hwan-ung onun dualarını duydu ve onunla evlendi. Gebe kaldı ve Tangun Wanggom, Sandal Ağacı Kralı olarak adlandırılan bir oğul doğurdu.”

“T’ang Kao’nun (efsanevi Çin imparatoru Yao, geleneksel tarih MÖ 2000’den bir süre önce) saltanatının ellinci yılında, Kyong-in yılında (eğer Kyong-in ise, 23. yıl olmalı) Tangun P’yongyang’a (şimdiki Sogyong) geldi, kraliyet ikametgahını orada kurdu ve krallığına Chosun adını verdi. “Daha sonra Tangun başkentini T’aebaek-san’daki Asadal’a taşıdı ve Chou kralı Wu (eski Çin hanedanı) Kija’yı tahta geçirene kadar (geleneksel tarih MÖ 1122) 1500 yıl hüküm sürdü. Kija geldiğinde, Tangun Changtang-kyong’a taşındı ve daha sonra Asadal’a döndü ve 1.908 yaşında bir dağ büyüğü oldu.”

T’ang’lı P’eichu-chuan’ın (Çin hanedanlığı, MS 618-907) kitabında, “Koryo (yani Koguryo) aslen Kojuk-kuk (şimdi Haeju) idi ve Chou imparatoru tarafından Kija’nın görevlendirilmesi üzerine Chosun olarak adlandırıldı. Han Hanedanlığı (Çin, MÖ 206-MS 222) döneminde Chosun üç ilçeye bölünmüştür: Hyonto, Nangnang ve Taebang.” T’ung-tien kitabı da aynı bilgiyi vermektedir. Ancak Han-shu, bilinmeyen bir nedenle diğer kaynaklarda geçenlerden farklı isimlere sahip dört ilçeden

(Chinbon, Imtun, Hyonto ve Nangnang) bahseder. (Bu, MÖ 108'den MS 313'e kadar doğrudan Çin egemenliği altında olan kuzeybatı Kore'nin bir bölümüne bir göndermedir.)

Gija – Gija Joseon

Gija, Jizi ya da Kija, Gojoseon'u yönettiği söylenen Çin kökenli efsanevî bir hükümdardır. Saltanatı MÖ 2233'ten MÖ 2184'e kadar sürmüştür.

Tarih Klasığı ve Bambu Yıllıkları gibi erken dönem Çin Belgeleri, Jizi'yi Shang Hanedanı'nın son hükümdara karşı çıktığı için cezalandırılan erdemli bir akrabası olarak tanımladı. Shang, MÖ 1040'larda Zhou hanedanı tarafından devrildikten sonra, iddiaya göre ilk Zhou hükümdarı Wu'ya (Zhou) siyasi tavsiyelerde bulundu. Han Hanedanı'ndan itibaren Çin metinleri, Kral Wu'nun Jizi'yi Chaoxian'ın (Joseon'un eski adı) hükümdarı olarak ilan ettiğini iddia etti.

Han Kitabı'na göre Jizi, tarımı, ipekçiliği ve Çin uygarlığının diğer birçok yönünü Kore'ye getirdi. Jizi, altıncı yüzyıl Goguryeo'da bir devlet kültürünün nesnesi olmuştur. 1102'de Koryo'da kendisi için bir türbe inşa edildi. Ancak Jizi'den bahseden ilk Korece metin Samguk Sagi'dir. 13.Yüzyılın sonlarından başlayarak Gija Kore tarihine tamamen entegre oldu ve Gojoseon'da Dangun'un soyundan gelenlerin halefi olarak tanımlandı. Neokonfüçyüsçülüğün 14.yüzyılda Kore'de yayılmasının ardından, Joseon Hanedanlığı'nın bilginleri Gija'yı

Kore medeniyetini Çin ile aynı düzeye çıkaran bir kültür kahramanı olarak tanıtıldı ve Gija Kore kültürel kimliğinin ayrılmaz bir parçası oldu.

Gija Dongnae Teorisi

Gija, Çin'deki ilk han hanedan olan Shang hanedanı'nın 29. Hükümdarı Munjeong'un (Wen Zheng) oğlu, bir kraliyet mensubu ve Gija Joseon'un kurucusu efsanevî figürüdür. Soyadı Zi, ilk adı Xueye veya Suyou'dur ve unvanı Qi, hem bir unvan hem de bir takma addır. Shang Hanedanlığı'nın sonlarında kraliyet ailesinde doğduğu, Kral Zhu döneminde yaşadığı ve Shang Hanedanlığı Zhou Hanedanlığı tarafından yıkıldığında Joseon'a kaçtığı söylenir. Joseon'un hükümdarı olduğu ve soyundan gelenlerin Gojoseon'u 1.000 yıldan fazla yönettiği de söylenir, ancak bu tartışmalıdır.

Gija'nın bu hikâyesi, birçok soruyu ve muammayı da yanında getirmektedir. Çin'in Qin öncesi dönemine (MÖ 221'den önce) ait bazı metinlerinde parça parça da olsa yer almaktadır. Bambu Yıllıkları Kitabı'nda Gija'nın Shang Hanedanlığı'nın son kralı İmparator Qi tarafından hapsedildiği ve Shang Hanedanlığı'nın çöküşünden sonra Zhou Hanedanlığı Kralı Mu'nun 16.yılında Gija'nın Zhou Hanedanlığı'nın kraliyet sarayına katıldığı söylenir.

Shangshu Kitabı'nda, Gija'nın Kral Zhou'yu ziyaret ederken hapsedildiği ve Kral Mu tarafından serbest bırakıldığı ve Kral Mu'nun Shang Hanedanlığı'nın yıkılmasından sonraki 13. yılda Gija'yı ziyaret ettiği ve göksel krallığı devraldığı ve dünyayı yöneten Hongbei'nin büyük yasasını öğrendiği söylenir.

(Shangshu veya Shujing, Antik Çin tarihindeki olayları konu alan kayıtların bir derlemesidir. Eser, aktarılış sırasında üç sürüm ortaya çıkmıştır: Yeni, Eski ve Eski sahte metin. İlki, Fu Sheng tarafından Qin Hanedanlığı'nın çöküşü sırasında aktarılmış olan ve 33 bölümden oluşan, özgün metinden 72'den fazla bölümü barındırmayan, Yeni Metin sürümüdür. İkinci sürüm ise Prens Liu Yu tarafından bulunan ve MÖ 2. yüzyılın sonlarında aktarılan Eski Metin sürümüdür. Üçüncü sürüm ise sahte içerik barındıran ve

Mei Ze tarafından MS 4. yüzyılda yeniden keşfedildiği öne sürülerek ortaya çıkan bir Eski Metindir.)

Lunyu'da Gija'nın, Mizu ve Bigan ile birlikte Shang Hanedanlığı'nın sonunda Tiran Zhou Wang'a savaş sanatları konusunda tavsiyelerde bulunan üç bilgeden biri olduğu, ancak kabul edilmeyince delirmiş gibi yapıp hizmetkâr oldukları söylenir.

(Lunyu/Analektler veya Konuşmalar. Çinli filozof Konfüçyüs'e atfedilen bir kitaptır.)

Bu erken dönem belgelerinde Gija'nın erdemli ve bilgili biri olarak tanımlandığı, ancak onun Gojoseon'a gidip orada bir hükümdar olduğu yönünde bir anlatı bulunmamaktadır.

Han Hanedanı'ndan sonraki belgeler arasında Gija'nın Gojoseon'a gittiğini belirten ilk eser, Fuxing (Bilgin olan Fu Sheng) tarafından yazılan Shangshu Daodian adlı eserdir. Bu esere göre, Gija, Wu Wang tarafından hapisten serbest bırakılmış, ancak kendi vatani Shang Hanedanı yok olduğu için orada kalamamış ve Gojoseon'a sığınmıştır. Wu Wang bu durumu öğrenince Gija'yı Gojoseon'a atamıştır. Ayrıca, Wu Wang'ın 13. yılında Gija'nın Zhou sarayına gelip Hongfan'ı sorduğu belirtilir.

Sima Qian tarafından yazılan Shiji adlı eserde de Gija'nın Di Xin'in akrabası olduğu ve benzer bir geçmiş anlatılır. Ancak, Shangshu Daodian'de Gija'nın önce Gojoseon'da bir krallık kurduğu ve sonra ödüllendirildiği, Shiji'de ise önce ödüllendirildiği ve ardından krallık kurduğu belirtilir.

Bu durumlar, Gija'nın algısında bir tartışma oluşturmuştur. Huainanzi ve Daedai Liji eserlerinde, Gija'nın deli numarası yaparak kendisini sakladığı anlatılmaktadır. Daha sonra, Han dönemine ait Hanshu adlı eserde, Nakrang bölgesindeki geleneklerin Gija ile bağlantılı olduğu belirtilmiş ve Gojoseon'un saf ve düzgün geleneklerinin Gija'nın sekiz maddelik yasası ile düzeltildiği kesin olarak ifade edilmiştir. (Huainanzi: MÖ 139'dan önce Huainan Prensi Liu An'ın sarayında yapılan bir dizi bilimsel tartışmanın sonucunda ortaya çıkan makalelerden oluşan eski bir Çin metnidir. Daedai Liji/Büyük Dai'nin Ritüel Kayıtları/Büyük

Dai'nin kitabı: Konfüçyüsçülüğün temelini oluşturan ve kaynak metinleri sayılan Beş Klasik'ten biridir.)

Bu 8 Maddeden 3'ü, Çin'in Hanshu'sunda (MS 111'de Batı Han Hanedanı'nın MÖ 223 ve MS 23 yılları arasındaki dönemini kapsayan bir tarih çalışmasıdır.) kayıtlı olarak günümüze ulaşmıştır.

1. Birini öldüren kişi idam edilir.
2. Yaralama yapan kişi, tahıl ile tazminat öder.
3. Hırsızlık yapan kişi köle yapılır, bunu önlemek için 50.000 jin ödemesi gerekir.

Üçüncü yüzyıldan kalan Weilüe ve onun temel alındığı Sanguozhi adlı eserlerde, Gija'nın soyunun 40'tan fazla kuşak boyunca Gojoseon'u yönettiği, birçok kez Yan Hanedanı ile çatıştığı ve nihayetinde Wei Man tarafından ülkesinin alındığı anlatılmaktadır. Ayrıca, son hükümdar Jun yenilgiye uğradığında denize kaçıp Han topraklarına geçtiği ve kendini 'Han Kralı' olarak tanıttığı, daha sonra Jun Wang'ın soyunun tükenmiş olmasına rağmen, o dönemde Han halkı arasında onun için tören düzenleyenlerin bulunduğu belirtilir.

Weilüe (Yu Huan tarafından 239 ve 265 yılları arasında yazılmış bir Çin tarihi metni.) ve Sanguozhi'nin (Sanguozhi/Üç Krallığın Kayıtları: Geç Doğu Han Hanedanı ile Üç Krallık döneminin tarihini kapsayan tarihsel bir metindir.) kayıtları, Gija efsanesi ve Gojoseon'un tarih değişimleri hakkındaki geleneklerin birleşerek 'Gija Gojoseon'u hakkındaki algının temel çerçevesini oluşturduğunu ve Han ile Gija Gojoseon'u arasındaki devamlılık ilişkisini gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu durum, sonrasında Üç Han'ın meşruiyet teorisinin dayanağını sağlamıştır. Gija ve Gija Gojoseon'u hakkındaki algı, Shangshu Daodian'den Sanguozhi'ye kadar olan geleneklere dayanan temel üzerine süslemeler eklenerek gelişmiştir.

“Konfüçyüsçü bir öğretmen olan Gija'nın tarihi ve kültürel mirası, Üç Han için meşruiyet ve istikrar sağlamada önemli bir rol oynamıştır. “

Üç Han'ın Meşruiyet Teorisinin Temel Prensipleri:

1. Cennetin Görevi (Tianming): Han Hanedanlığı, göksel irade kavramı olan Tianming'i benimseyerek iktidarlarının Tanrı tarafından verilen bir yetki olduğunu vurguladı. Bu durum, hükümetin adil ve erdemli olması gerektiği anlamına ve başarısızlık ve adaletsizlik, Tanrı tarafından yetkinin alınabileceği anlamına geliyordu.

Gija döneminde göksel irade kavramı önemli bir yer tutuyordu. Gija'nın liderliğe getirilmesi, onun bu kavramı benimsediği ve adil bir yönetim anlayışı vurguladığını gösterir. Tianming prensibi, adaletin ve erdemli yönetimin Tanrı tarafından bir yetki olduğunu belirtir, bu da Gija'nın ideolojisi ile örtüşür.

2. Zhou Hanedanı'nın Mirası: Han Hanedanlığı, kendi yöntemlerini Zhou hanedanının (MÖ 1046-256) mirası olarak gördü. Zhou döneminin geleneklerini ve ideallerini özellikle de devletin merkezileştirilmiş yönetimini ve bürokratik yapısını devam ettirdi.

Gija, Zhou hanedanının mirasını ve geleneklerini koruma noktasında önemli bir figürdür. Zhou döneminin yönetim anlayışını ve bürokratik yapılarını desteklemiş ve bu mirası sürdürmeye çalışmıştır. Bu, Han Hanedanı'nın Zhou'nun mirasını sahiplenme ve gelenekleri sürdürme çabasını gösterir.

3. Konfüçyüsçü düşünceleri benimsenerek; toplumun ahlaki ve etik değerler temelinde düzenlenmesi gerektiğini savunuldu. Bu ilke, Hükümetin adaletli ve erdemli bir şekilde yönetilmesi gerektiğini vurgulayan meşruiyet kaynağıydı.

Gija, toplumun ahlaki değerlerle düzenlenmesini savunmuş ve bu düşünceler, Han Hanedanlığı tarafından da benimsenmiştir.

4. Han döneminde, devlet düzeni sağlamak için hukuk ve bürokrasiye büyük önem verildi. Bu, meşruiyeti korumak için önemli bir araç olarak kullanıldı.

Gija, devlet düzeninin sağlanmasında bürokrasinin rolünü vurgulamış ve bu anlayış Han Hanedanlığı döneminde de devam etmiştir. Prensipler, Devletin etkin bir şekilde yönetilmesini ve toplumun düzenini sağlamak için kritik bir öneme sahiptir.

Gija Dongnae (Doğuya giden) Efsanesine Karşıt Görüşler:

Durum teorisine göre bu olayda:

1. Gija'nın Gojoseon'a (Choson) geldiği dönem, Sarı Nehir Bölgesi (Huang he/Hwang Ho/ Sarı Irmak: Dünyanın en uzun altıncı nehri) ile Gojoseon arasında geniş ve ıssız bir alan vardı ve burada birçok kabile yaşamaktaydı; bu nedenle Gija'nın kolayca seyahat edebilmesi mümkün görünmemektedir. (Farklı kabilelerin oluşu, güvenlik sorunları, yol ve ulaşım, dilsel ve kültürel farklar, insanların misafirperverliği vs.)
2. O dönemde Gojoseon'da yerel siyasi güçler bulunmaktaydı ve sürgün edilmiş Gija'nın bu güçleri boyunduruk altına alması mümkün değildir.
3. O zamanlarda Zhou Hanedanı Sarı Nehir Bölgesiyle sınırlıydı ve Gojoseon topraklarında Gija'ya toprak verme yetkisi yoktu.

Yazılı kayıtlara göre bu olayda:

1. Gija'nın doğuya göçüyle ilgili kayıtlar, Han Hanedanı sonrası belgelerde görülmektedir; daha önceki belgelerde bu tür kayıtlara rastlanmamaktadır. (İlyon'un Samguk Yusa (Üç Krallık Efsaneleri) eseri, Kim Busik'in Samguk Sagi (Üç Krallık Tarihi) eseri, Fan Ye'nin Hou Hanshu (Geç Han Kitabı) eseri, Chen Shou'nun "Sanguozhi" (Üç Krallık Tarihi eseri)
2. Gija'nın mezarının günümüzde Çin'in Henan ve Shandong eyaletlerinin sınır bölgesinde Mengxian, Bocheng veya Gui De Bu Shangqiu ilçesinde ya da Kuzey Kore'nin başkenti Pyongyang'da bulunduğu dair kayıtlar vardır.
3. Shang Hanedanı'nın yıkılmasından sonra Gija, Wu Wang'a Hongfan'ı (Büyük Kurallar) öğretti, Gija Sarı Nehir bölgesinde bulunuyordu ve bu durum Gija'nın doğuya göçü efsanesiyle çelişmektedir. (Sima Qian'ın "Shiji" eseri)

Arkeolojik açıdan ise bu olay:

Doğu Asya Bölgesi ile Sarı Nehir Bölgesinin Neolitik (Cılalı Taş Devri) ve Bronz Çağı kültürel yapıları farklıdır ve bu bölgeler arasında derin bir etkileşim izi görülmemektedir.

Eğer Gija'nın doğuya göçü ile hanedan ya da egemen güçlerde bir değişim yaşandıysa, Gojoseon kültüründe Shang veya Zhou Hanedanı'na ait Bronz Çağı kültürünün izlerinin belirgin olması gerekirdi. Ancak bu izler bulunmamaktadır ve Gija'nın doğuya göçü efsanesi bir kurgu olarak değerlendirilmelidir.

Bu olumsuz görüşlerden hareketle, Gija'nın doğuya göç efsanesinin, Çinlilerin çevredeki milletler veya devletlerin kökenini anlatırken bu milletleri Çinli efsanevi kişiliklerin soyundan kabul etme eğiliminden kaynaklandığı düşünülmüştür. Ayrıca, çevredeki milletler de Çin kültürüne hayranlık duydukları için bu efsaneyi kabul ederek kendi atalarını süslemeyi tercih etmiş olabilirler.

Bu olumsuz görüşler, Pyongyang'da bulunan Gija'nın mezarının sonradan yapılmış bir yer olduğu ve Gija'ya atfedilen Pyongyang'daki yönetim alanının aslında Goguryeo dönemine ait şehir planlamasının bir kalıntısı olduğunun ortaya çıkmasıyla desteklenmiştir.

Ancak Gija'nın doğuya göç efsanesi yalan olsa bile, bu efsanenin nasıl ortaya çıktığı hala bir sorundur. Bu efsanenin oluşum süreci üzerinden Kore antik tarihinin bir yönünün anlaşılıp anlaşılmayacağı sorusu sürekli gündeme gelmiştir. Bu soruna dair birkaç görüş öne sürülmüştür.

İlk olarak, Gija'nın doğuya göç efsanesinin tarihsel gerçeklerle ilişkisiz kavramsal bir varsayımdan kaynaklandığı düşünülmüştür. Antik Çin astronomik kayıtlarında, Liaodong ve Gojoseon yönünün K1h Sıng (K1 Yıldızı) yönüyle örtüştüğü belirtilmiştir ve antik Çinliler Gojoseon ile K1 Yıldızı (Polaris veya Kuzey Yıldızı) arasında yakın bir ilişki olduğuna inanmışlardır. Bu nokta ve Çinlilerin kültürel üstünlük bilinci birleşerek Gija'nın Gojoseon'a verilmesi efsanesinin türediği düşünülmüştür.

İkinci olarak, Wiman grubunun göçünden önce ar olan Gojoseon'un adının fonetik olarak Gija'ya benzediği ve buradan Gija'nın doğuya göç efsanesinin ortaya çıktığı görüşü bulunmaktadır. Choi Nam-son, Gija Gojoseon'u "Ga-aji Choson" olarak adlandırmıştır. "ga" güneş, "aji" ise soy anlamına gelir ve "Ga-aji Choson" güneşe tapınan güçlü bir klanın hüküm sürdüğü dönemi ifade eder. "Ga"nın sesi "Kı" ile benzer olduğu için Çinliler bu ismi Kija'ya (Gija) bağlayarak Gija'nın doğuya göç efsanesini çıkarmışlardır.

Shin Chae-ho, "Jeonhusanhan-go" adlı eserinde kabilelerin göçünden bahsetmiştir. Kim Sang-gi, Dongyi kabilelerinin antik dönemde Çin'in kuzey sınırından doğuya doğru göç ettiklerini, bir dalın Shandong Yarımadası (Dao Yi, Lai Yi, Huai Yi, Xu Rong vb.) yönüne indiğini ve bir dalın ise doğuya doğru Mançurya Yarımadası'na yayıldığını tespit etmiştir.

Bu göç teorisine göre, Gija kabilesi başlangıçta Çin'in kuzey bölgelerinde bulunuyordu ve zamanla Gojoseon bölgesine doğru doğuya göç etmiş olabilirler; bu nedenle Gija'nın doğuya göç efsanesi oluşmuş olabilir.

Gija Joseon, Gojoseon'un hanedanı olduğuna inanılan bir ülkedir. Arkeoloji geliştikçe gerçekliğine dair şüpheler giderek arttı. Şu anda Güney Kore ve Kuzey Kore akademisi, hiçbir arkeolojik keşif olmadığı gerekçesiyle Gija Dongnae teorisini ve Gija Joseon'un varlığını reddediyor.

Gija'nın Değerlendirilmesi ve Mozaesi Bahsi:

Gija'nın tanınması, Goguryeo Hanedanlığı döneminde giderek arttı. Bu, bürokrasinin yeniden düzenlenmesi ve Konfüçyüsçülüğün baskın siyasi ideoloji olarak pekiştirilmesinin bir sonucuydu ve bu da Gija'nın doğu Konfüçyüs kültürünün merkezi olarak giderek daha fazla saygı görmesine yol açtı. 1102'de (Sukjong 7) Pyongyang'da bir tapınak inşa edildi ve devlet Gija'yı resmen onurlandırdı. 1178'de (Myeongjong 8) Gija'nın mezarına 50 demet tütsü tahsis edildi.

Bu şekilde Gija'nın doğuya doğru hareket ettiği teorisi doğru kabul edildi ve Gija Türbesi kuruldu. Ancak bu sadece Gija'ya Konfüçyüsçü terbiyeyi yeryüzüne getiren ilk aziz olarak

gösterilen bir hürmetti ve Gija Joseon adında bir tarihsel dönem öngörülüyordu.

Bu da Goryeo döneminin ortalarında bile Joseon, Gija ve Dangun'un farkında olduğu, ancak bunları üç krallığın tarihine bağlayan ve Gojoseon'dan kaynaklanan birleşik bir Sanggosa algısı sisteminin net bir şekilde oluşturulmadığı anlamına gelmektedir. (Sanggosa algısı: Kore tarihindeki ilk dönemlerin (Gojoseon ve Üç Krallık dönemi gibi) anlaşılması ve yorumlanmasıyla ilgili bir kavramdır.)

Daha sonra, 30 yıllık Moğol isyanından sonra, Moğol egemenliğinin başlangıcında yazılan Üç Krallığın Tarihi ve Jewangunki, Gojoseon'u tarihin kökeni olarak sundu ve Gija'yı Dangun'dan sonra tanımladı. (Jewang Un'gi Yi Seung-hyu tarafından 1287'de Goryeo döneminin sonlarında beslenmiş tarihi bir şiir kitabıdır.)

Özellikle Jeongwang Ungi, Dangun'u Joseon Hanedanlığı'nın atası, Gija'yı da Geç Joseon Hanedanlığı'nın atası olarak yan yana anmıştır. Başka bir deyişle, göksel bir torun olan Dangun ulusal biricikliğin ve kalıcılığın, Zhou Hanedanlığı Kralı Mu'ya kanunları öğreten Gija ise medeniyetin sembolü olarak algılanmıştır.

“Bu, Büyük Moğol İsyanı sırasında yükselen ulusal bilinç ile Yuan Hanedanlığı'na boyun eğmenin ve Çin merkezli dünya düzenine uymanın siyasi gerçekliğinin kesiştiği noktada, nihayetinde Konfüçyüs medeniyetine dayalı yarının yönünü aranmasının gerektiğine dair tarihsel bilincin bir ifadesidir.”

Goguryeo Hanedanlığı'nın son dönemlerinde, Konfüçyüsçülük'ün kabul edilmesiyle birlikte, Doğu Konfüçyüs kültürünün havası olarak Gija'ya olan ilgi arttı. Pyongyang'daki Gija Tapınağı'nın 1325 yılında kurulması (Kral Chungsuk 12) ve 1356 yılında kutsanması (Kral Gongmin 5) bu eğilimin göstergesidir.

Dahası, Goguryeo döneminin sonlarında, ülke içeriden yeni bir sosyal düzen ve dışarıdan Yuan hakimiyetinden kopuş arayışına girdikçe, Dangun ve Gija ile bunların sembolize ettiği Gojoseon algısı derinleşti.

Yükselen gücün kurduğu yeni hanedanlığın adı Joseon da bu algının bir yansımasıydı. Jeong Do-jeon, Chosŏn Gyeonggukgukjeon adlı eserinde bu hanedanlığın kuruluş nedenlerini açıklamış ve Gija hanedanının varisi olarak konumunu ilan etmiştir.

Joseon Hanedanlığı'nın ilk dönemlerinde Gija'ya duyulan saygının temelinde aziz olma duygusu yatmaktaydı. Dönemin insanları için Gija'nın eğitilmiş olması, Joseon'un Çin kadar medeni hale geldiğini gösteriyordu.

Bu nedenle, Gija'nın krala verdiği talimatın hikayesini Gojoseon'un Sekiz Yasası ile ilişkilendirdiler. Bu da Joseon toplumunu Konfüçyüsçü ideoloji temelinde yeniden düzenlemek isteyen dört büyük liderin gerçekçi bilincini göstermektedir. (Bu liderler: Yi Seong-gye (Taejo), Jeong Do-jeon, Jo Jun, Nam Eun olabilir.)

Buna ek olarak, Gija'nın Kral Mu tarafından Joseon'a gönderilmesi, Ming Hanedanlığı ile olan dört yönlü ilişkinin tarihsel bir onayıydı ve gerçekte Joseon'un Çin merkezli Doğu Asya uluslararası düzeninde köklü bir medeniyet olarak konumunun gurur verici bir onayıydı.

Bu dönemde muhabir (Gija) kültürü olgusunun yanı sıra Dangun'a verilen değer de artmıştır. Gija'ya yapılan vurgu, Dangun'un Gija'dan önce ulusun kurucusu olarak konumunun yükselmesine yol açtı. Hanedanlığın başında Gija Tapınağı'na yerleştirilen Dan-gun'a 1425'te (Sejong 7) kurban edilmek üzere ayrı bir tapınak açıldı.

Dahası, Gija'nın devlet ritüellerindeki statüsü 'Erken Joseon'dan 'Geç Joseon'a yükseltirken, Dangun da 1430'da 'Erken Joseon Dangun'dan 'Geç Joseon Dangun'a ve ardından 1456'da 'Joseon Dangun'a yükseltildi.

1403'te yazılan Tonguksaek'ten (Doğu Tarihi) sonra devlet tarafından derlenen tarih kitaplarında, Dangunjoseon, Gija Joseon ve imanjoseon ile Sango tarihinin hiyerarşik sistemi sağlam bir şekilde kurulmuştur.

Özellikle Gija'ya tapınma 16. yüzyıldan itibaren Jiajia Sarım arasında yaygındı. Gija onlara Çin kültürünü ve Üç Büyük Yaşam Kuralını öğrenebilmeleri için şiir, nesir, erdem ve kötülük öğretti ve Tanrı'ya ve görgü kurallarına tapınabilmeleri için Sekiz Katlı Yol'u aşıladı.

Buna ek olarak, savaşı reddetmek ve komşu ülkelerle barış yapmak için erdemle yönetmek gibi erdemlerin geliştirilmesini vurguladı. Gisaeng Dongnae'de olduğu gibi Joseon'daki başarılarına yapılan bu vurgu, Konfüçyüsçü değerlerde daha derin bir köklülük olduğunu göstermektedir.

Gija Joseon'un varlığına ilişkin tartışmalar:

Literatürde Gija'nın teorisini reddeden bazı görüşler vardır, bunlar:

1. Gija'nın Han Hanedanlığından evvel bulunmamış olması
2. Bugünkü Henan ve Shandong eyaletlerinin sınırında yer alan Guider veya Boqing Eyaleti, Shangqiu ilçesinde bulunmuştur. (Çin)
3. Eğer Gija Shang Hanedanlığının çöküşünden sonra Hongbum'u Kral Mu'ya devretmiş olsaydı, Gija'nın Sarı Nehir kıyısında olması gerekirdi, bu durum da Gija'nın Doğuya göç teorisiyle çelişirdi.

Arkeolojik perspektif açısından, Kuzeydoğu Asya ve Sarı Nehir havzasının Cilalı Taş Devri ve Tunç Çağı boyunca farklı kültürel tarzlara sahip olduğu ve ikisi arasında alışverişe dair hiçbir kanıtın bulunmadığı belirtilmiştir.

Bir başka açıyla, Gija Gojoseon dönemi boyunca yönetici güçler yahut hanedanlar değişmiş olsaydı, Gojoseon'un kültüründe Zhou ve Shang hanedanlarının Bronz Çağı kültürünün açıkça bir izi olması gerekirdi. Bu durumun tersi olduğu için, Gija teorisi bir kurgu olarak nitelendirilmektedir.

Bu açıklamaların ışığında, Gija'nın Pyongyang'daki mezarının bir uydurma olduğu, Gija'nın ölüm yeri olan Pyongyang'daki savaş alanlarının aslında Goguryeo başkenti planlamasının izleri olduğunun keşfedilmesiyle pekiştirildi.

Ayrıca, tümüyle birlikte, Gija'nın Dongnae teorisi yanlış olsa bile, bunun nasıl ortaya çıktığı meçhuliyeti devam etmekte ve antik Kore tarihini anlamak için çeşitli görüşler ortaya çıkmaktadır:

İlk görüş: Tarihi hiçbir gerçeklikle ilgisi olmadığına, tümüyle bir varsayım oluşuna işarettir. Çinlilerin antik dönemdeki anlayışına göre Gija'nın Joseon'a göç efsanesi, Goguryeo'nun Kisheng'in (yıldız) yönüyle bağdaştırılmıştır. Bu, o zamandaki astronomi anlayışında devletler, siyaset anlayışı gibi birçok alanda pay çıkarmadan kaynaklanmaktadır.

İkinci görüş ise:

Weiman'dan önce var olan Joseon'un ulusal adının fonetik olarak Gija'ya benzediği ve Gija Dongnae teorisinin buradan gelmiş olabileceği yönündedir. Choi Nam-sun (1890-1957 Kore'li tarihçi) Gija Joseon'u Gaeoji Joseon olarak adlandırmıştır. “Gae” güneş ve “Oji” soy anlamına gelir ve Gaeoji Joseon güneşe tapan güçlü bir klanın hâkim olduğu bir dönemdir. “Gae” sesinin “gi” sesine benzediği ve Çinlilerin bunu Gija'ya çekerek Gija Dongnae teorisini doğurduğu iddia edilmektedir. (Joseon'un belirli bir klan tarafından yönetildiği dönem ifade edilmektedir.)

Jeong In-bo, “Gi”nin “Geom’un Çince karakter ifadesi olduğunu ve “Geom”un kral anlamına geldiğini, bu nedenle Gija Joseon’un “Geomjoseon” olarak adlandırıldığını söyledi. Ahn Jae-hong, eski zamanlarda devlet başkanının unvanının “Kchi” olduğunu ve Kijijio'nun “Kchi Joseon” (Kija joseon) için Çince karakterle yazılmış olduğunu öne sürdü. Bu görüşler Gija'nın fonolojisinin incelenmesine dayanıyor, ancak Kore ve Çin'in antik fonolojisi hakkında belirli argümanlar sunmuyor.

Öte yandan Lee Byung-do Gija Joseon'u “Han Joseon” olarak anladı. Bunun nedeni Weilüe'de (Çin tarih metni) geçen olaya göre, Gija'nın torunu olan Jun Wang'ın Wiman (Wei man) tarafından kovulup Han Bölgesi'ne gidip orada, Han Kralı olarak adlandırılmasıdır.

Bu görüş aynı zamanda Kral Jun'un Joseon'da kalan akrabalarının ona Han soy ismiyle hitap ettiği ve Geç Han Hanedanlığı Wang Fu'nun Qianfu Lun Teorisi'nin Kral Jun'a

atıfta bulunarak ‘Han’ olarak adlandırıldığı kaydına dayanmaktadır. Başka bir deyişle, Kral Jung ‘Kijun’ değil ‘Hanjun’ idi ve Gija teorisi reddedilmektedir.

Ancak bu görüşte bir sorun vardır, çünkü ‘Han’ bir reis, savaş beyi veya kraldır ve ‘Han’, ‘Gan’, ‘Ga’ ve benzeri şekilde yazılır ve Çinlilerin ‘Han’ kelimesini reis veya kral için yanlış anlamış ve sosyal uygulamalarına göre bir soyadı olarak yazmış olmaları mümkündür.

Bundan önce, Nakrang bölgesinde güçlü bir aile olan Han ailesinin, aile soylarını göstermek için Gija’yı ataları olarak kullandıkları ve Çinlilerin bunu bir gerçek olarak tanımladıkları ve böylece Gija Dongnae teorisinin türediği iddia edilmiştir. Bu da şu soruyu akla getiriyor: Bir insan neden bir muhabiri (Gija’nın mahlası) atası olarak seçer?

Ekseriyetle 20. Yüzyılın başlarından beri reddedilen Gija Dongnae teorisi hakkında 1970’lerde teorinin olumlu bir yorumu atılmıştır, yorum birkaç temel argümana dayanmaktadır.

1. Gija Dongnae teorisindeki Gija’nın gerçek bir kişiye değil, bir gruba veya klana atıfta bulunduğu anlaşılmaktadır. Shiji’ye göre “Gi”nin ulusal bir isim, “jia”nın ise bir unvan olduğu görüşü Ma Yung’un son dönemlerinde atılmıştır.
2. Kore halkının ırk göçü teorisine göre: Eski Çin metinlerinde Dongyi veya daha spesifik olarak Han, Miao ve Yue’nin varlığına dikkat çekilmiş ve etnik gruplarının Doğu’ya göç ettiği varsayılmıştır.

Geç dönem Joseon bilgini Han Chi-yun, herhangi bir göç teorisi önerecek kadar ileri gitmemiş olsa da bu eski Çin metinlerinde Han, Yue, Mac ve Dongyi halklarına yapılan atıflara dikkat çekmiştir.

Shin Chae-ho, Üç Han Hanedanlığı’ndan önce ve sonra Üç Han Hanedanlığı adlı eserinde kavimlerin göçü hakkında yazmıştır. Kim Sang-ki, Dongyi halkının Shang Hanedanlığı döneminde kuzeyden Çin’in doğusuna göç ettiğine, bir kolun

Shandong Yarımadası'na, diğer kolun ise doğuya dönerek Mançurya ve Kore Yarımadası'na dağıldığına inanmaktadır.

Bu teoriyi baz alarak, Gija grubunun başlangıçta Hwaseong'un kuzey kesiminde bulunmuş ve kademeli olarak doğuya Joseon'a doğru hareket etmiş olması ve böylece Gija Dongnae teorisinin oluşmuş olması mümkün olabilir.

3. Çin'in çeşitli bölgelerinde Shang ve Zhou hanedanlarına ait "Gifu" ve "Qi" gibi yazıtlar içeren bronz kaplar bulunmuş ve Gija'nın varlığı kabaca doğrulanmıştır. (Gifu ve Gija aynıdır.)

1951 yılında Shandong Eyaleti, Huang İlçesi, Nanpu Köyü'nde sekiz 'qi', 1969 yılında Shandong Eyaleti, Yantai Şehri banliyölerinde bir 'gifu' ve 1973 yılında Liaoning Eyaleti, Guizhou İlçesi'nde bir 'gifu' ortaya çıkarılmıştır.

Göç teorisi açısından, Gija Dongnae teorisini doğrulayan ilk teori Chen Guanwu'ya aittir. Guanwu, Qi halkını Dongyi klanı içinde bir klan birimi olarak görmekte ve Shaanxi Eyaleti'ndeki Taigou İlçesi çevresinden başlayarak doğuya doğru göç ettiklerine inanmaktadır.

Taigou İlçesinde kendi devletlerini kuran Qi halkı, Shang Hanedanlığı'nın sonunda imparatorluk hanedanı olmuş, ancak yeni kurulan Zhou Hanedanlığı'nın baskısı altında ana güçleri doğuya doğru hareket ederek Hebei Eyaletindeki Luanhe Nehri'nin aşağı kısımlarına yerleşmiş ve Qi Hanedanlığı'nı kurmuştur. Bundan sonra, Gisa halkının tekrar hareket ederek Yosö ve Yodong üzerinden Pyongyang bölgesine ulaştığına inanmaktadır.

Kore tarihinde Gija Joseon dönemini tanımış ve Bronz Çağı'nın başlangıcına denk geldiğini tespit etmiştir. Ancak sorun, Luanhe Nehri havzasından çıkarılan bronzların açıkça Kore Bronz Çağı'ndan farklı olan Shang ve Zhou Hanedanlıklarına ait olmasıdır.

Bununla birlikte, Sarı Nehir havzası bronz kültürünün Yodong bölgesi ve Kore yarımadasının bronz kültürü üzerindeki etkisinin

zayıf olduğu ve çok daha sonraya kadar ortaya çıkmadığı belirtilmektedir.

Öte yandan Yoon Nae-hyun, Gija klanının doğuya doğru göçünü onaylamakta ancak Gija Hanedanlığı'nın varlığını reddetmektedir: Gija, Shang Hanedanlığı kraliyet ailesinin yakın akrabası olan “Zhao” soyadlı bir imparatordu. Kendisine Qi denmesinin nedeni, Shang Hanedanlığı'nın tebaası olan Qi halkını yönetmek üzere görevlendirilmiş olmasıydı.

Başka bir deyişle Gija, Qi halkının hükümdarının unvanıydı ve ‘Gifu’, ‘Qigong’ ve ‘Qibei’ olarak da biliniyordu. Gija'nın hâkim olduğu Qi ülkesinin, Henan Eyaleti'nin bugünkü Shangqiu İlçesi yakınlarında olduğuna inanılmaktadır.

Shang Hanedanlığı'nın çöküşünden sonra Qi, hükümdarlığını ve statüsünü kaybetti ve klanıyla birlikte Kuzeydoğu'ya taşınarak Hebei Eyaleti'ndeki Yanshan yakınlarına yerleşti.

Daha sonra, Gija'nın kurduğu devlet, güçlerini Luanhe Nehri'nin doğu bölgesine kadar genişletti, ancak MÖ. 3. yüzyılın başlarında Yan Devleti generali Qin Kaj tarafından yenilerek Luanhe Nehri'nin batısındaki toprakları kaybetti. Luanhe Nehri'nin batısındaki toprakları kaybetmesiyle, Gija'nın devleti, Luanhe Nehri'nin doğu bölgesinden Liaoning Eyaleti'nin güneybatısına kadar uzanan Joseon sınırına yerleşti.

Bu zamandan sonra Çinliler hükümdar Gija'dan, “Joseon ülkesinin feodal beyi Gija” anlamına gelen “Jiaohu Gizhong” olarak söz ettiler.

MÖ 195'te, Wiman Luanhe'yi geçerek Gija ülkesine sığındığında, Gija'nın torunu Junwang (Kral Jun) ona güvenmişti. Ancak, Wiman grubunun onu devirmesiyle Gija (Gija Joseon) ülkesi yıkıldı.

Gija ülkesi, her şeyden önce, o dönemde Çin'in periferisinde bulunan küçük bir ülkeydi. Sonunda, Gojoseon'un sınırında yer alıyorsa da Gojoseon toplumunun baskın gücü olamadığından, Kore tarihinde Gija Joseon dönemini belirlemek mümkün değildir.

Gojoseon'un batı sınırının Luanhe Nehri olduğu ve Gojoseon'un merkezinin Sijong-Yoha Nehri çevresindeki alan olduğu varsayımına dayanmaktadır. Bu oldukça tartışmalı bir konudur ve Gojoseon'un en azından son merkezinin Pyongyang olduğu yönündeki tartışmasız tarihi gerçekte çelişmektedir.

Tartışılan görüşlere bakıldığında Gija veya Gija grubunun antik Kore tarihindeki bir dönem olarak Gija Joseon'un varlığı akademik çevrelerce reddedilmiştir. Ancak, nihayetinde Wiman Joseon'dan önce var olan Gojoseon'un varlığı daha somut bir şekilde ortaya konulduğunda, Kore antik tarihi açısından Gija'nın geliş ve Gija Joseon sorunu daha net bir şekilde tartışılabilir. Yine de tümüyle birlikte, Gija'nın göçü veya Gija Joseon'un tarihsel bir gerçek olarak reddedilmesi, insanların uzunca yıllar boyu benimsemesi ve önemsemesi sebebiyle hafife alınmamalıdır.

Wiman Joseon

Weiman, Çinli bir general ve hükümdar olup, Kore tarihindeki önemli figürlerden biridir. Aslen Çin'in Yan Krallığı'nın askerî lideri olan Weiman, dönemin siyasi ve askeri çalkantıları arasında yükselmiştir.

Han İmparatoru Gaozu, MÖ 196 yılında Yan Kralı Zang Tu'nun isyanını bastırdıktan sonra, Lu Wan'ı Yan Krallığı'nın yeni kralı olarak atadı. Ancak kısa bir süre sonra Gaozu, Lu Wan'ın isyan planladığından şüphelenerek Yan'a karşı bir saldırı düzenlenmesini emretti. Bu olaylar sırasında Lu Wan, Xiongnu'ya kaçarken, generali Weiman yaklaşık bin takipçisiyle doğuya, Gojoseon'a yöneldi.

Gojoseon Kralı Jun, başlangıçta Weiman'a krallığın kuzeybatı sınırını güçlendirme görevi verdi. Ancak, Yan'dan gelen mültecilerin ve kendi askerî gücünün desteğiyle Weiman, MÖ 194 yılında tahtı ele geçirerek Gojoseon'un yeni hükümdarı oldu. Weiman'ın kurduğu bu devlet, tarihsel olarak "Wiman Joseon" olarak anılmaktadır. Tahttan indirilen Kral Jun, Güney Kore yarımadasındaki Jin Devleti'ne kaçtı ve burada kendisine "Han Kralı" unvanını verdi.

Weiman'ın krallığının başkenti, genellikle Pyongyang ile özdeşleştirilen Wanggeom-seong idi. Bu şehir, MÖ 194'ten MÖ 108'e kadar Gojoseon'un merkezi olmuştur. Han hanedanı henüz tam olarak istikrarını sağlayamadığı dönemde, Liaodong valisi, Weiman'ı imparatorluğa tehdit oluşturmaması koşuluyla dış tebaa olarak tanıdı. Bu süreçte Weiman Joseon, üstün askeri gücünü kullanarak Jinbeon ve Imdun bölgelerini boyun eğdirmiş ve sınırlarını önemli ölçüde genişletmiştir.

Krallığın sonu, MÖ 108 yılında Gojoseon'un son hükümdarı Ugeo döneminde gerçekleşmiştir. Han İmparatoru Wu, bölgeyi ele geçirmek için bir sefer düzenlemiş ve Gojoseon, Han Hanedanı tarafından fethedilmiştir.

Wi Ugeo

Ugeo, Wiman'ın torunu ve Wiman Joseon'un ikinci ve son kralıydı. Döneminde etkili bir lider ve askeri komutan olarak tanınan Ugeo, liderlik yaptığı süre boyunca büyük toprak genişlemeleri ve askeri başarılar gerçekleştirdi. Hakkında kısıtlı bilgi bulunmasına rağmen, mevcut kaynaklar onun cesur ve azimli bir lider olduğunu ortaya koymaktadır. Kuzey Kore Yarımadası'ndan Güney Mançurya'ya kadar uzanan geniş bir alanda etkili olan Gojoseon, bu dönemde ciddi iç ve dış mücadelelere sahne oldu. MÖ 128 ile MÖ 126 arasında, Dongye hükümdarı ve Wiman Joseon'un tebaası olan Nan Lü'nün başını çektiği bir isyan patlak verdi. Nan Lü, Gojoseon Kralı Ugeo'ya karşı ayaklandı ve bu ayaklanmanın sonucunda 280 bin kişi Han Hanedanlığı'na teslim oldu. Bu olayın ardından, bölgedeki Han etkisini pekiştirmek amacıyla Canghai Komutanlığı kuruldu. Ancak bu komutanlık, yalnızca iki yıl sonra Gongsun Hong tarafından devrildi. Gongsun Hong, Batı Han Hanedanlığı'nda İmparator Wu'nun altında üst düzey bir yetkili olarak görev yapıyordu.

Kral Ugeo, Han Hanedanlığı'na teslim olmayı savunan bir grup tarafından gönderilen bir suikastçı tarafından öldürüldü. Bu trajik olay, Gojoseon'un kaderini değiştirdi ve devletin direncini ciddi şekilde zayıflattı. Kralın ölümünden sonra Gojoseon, MÖ

108'e kadar Han kuvvetlerine karşı direniş göstermeye devam etti, ancak bu direniş sonunda başarısızlıkla sonuçlandı. Gojoseon'un düşüşüyle birlikte Han Hanedanlığı, bölgede "Han'ın Dört Komutanlığı" olarak bilinen yönetim birimlerini kurdu. Gojoseon'un Han tarafından fethedilmesiyle, döneme ve bölgeye ait birçok bilgi tahrip oldu ve günümüze yalnızca sınırlı kaynaklar ulaşabildi. Tüm bu süreç, bölgenin tarihi ve kültürel dokusunda derin izler bıraktı.

Sima Qian'ın yazmış olduğu Shiji'deki, Gojoseon hükümdarları Wiman ve Ugeo'nun geçtiği anekdotlar:

Bölüm 1: Kral Wiman, eski bir Yan (Zhou Hanedanı döneminde bir antik Çin devleti) vatandaşıydı. İlk olarak Yan döneminde Zhenfan Kumandanlığı ve Joseon'u işgal etmiş, yönetici memurlar atamış ve savunma hatları inşa etmişlerdi. Qin (Çin Hanedanı) Yan'ı fethedince, Liaodong'un dış sınırlarına bağlandı. Han İmparatorluğu yükselince, uzak olduğu ve savunulması zor olduğu için, Liaodong'un eski sınırını yeniden inşa ettiler ve Paisu Nehri'ni sınır olarak belirlediler, Yan'a bağlandılar. Yan Kralı Lu Wan isyan edip Hunlara katıldığında, Wiman kaçmak zorunda kaldı. Bin kişiden fazla yandaşını topladı, yerli kıyafetler giyerek doğuya doğru sınırı geçti, Paisu Nehri'ni aştı ve Qin'in boşalttığı topraklara yerleşti. Yavaş yavaş Zhenfan, Joseon ve eski Yan, Qi kaçaklarını hizmetine alarak kendini kral ilan etti ve başkentini Wangxian'a kurdu.

Bölüm 2: İmparator Hui ve İmparatoriçe Gao'nun döneminde, dünya yeni yeni istikrara kavuşuyordu. Liaodong Taishou, Wiman'ı dış işlerden sorumlu memur olarak kabul etti ve sınırdaki yerli kabileleri koruma görevini verdi, sınırdaki hırsızlık yapılmamasını sağladı. Kabile reislerinin imparatorla görüşme isteklerini yasaklamadı. Bu haber üzerine, Wiman komşu küçük şehirleri silah gücü ve servetle boyunduruk altına aldı, Zhenfan ve Lintun Komutanlığı tamamen teslim oldu ve birkaç bin kilometrelik bir alanı kontrol etmeye başladı.

Bölüm 3: Oğlu Ugeo'ya (Yügyu) kadar olan dönemde, Han'dan kaçanların sayısı artmıştı, ama Yügyu hiçbir zaman imparatoru görmek istememişti; Zhenfan ve diğer komşu ülkeler

de imparatora yazılı başvuruda bulunmak istediklerinde, onları engelliyordu. Yuanfeng'in ikinci yılında, Han hükümeti elçi She He'yi Yügyu'ya gönderdi, ancak Yügyu emirleri kabul etmedi. She He, sınırda Paisu Nehri'ne ulaştığında, Yügyu'nun yardımcı krallarından biri, She He'yi öldürmek için suikastçılar gönderdi. She He, suikastçılardan kaçarak geri döndü ve imparatora "Joseon komutanını öldürdüm" dedi. İmparator, She He'nin cesaretini takdir ederek ona ödüller verdi ve Liaodong'un doğu bölgesi komutanı olarak atadı. Fakat sonrasında Joseon halkı, She He'ye öfkeleni ve asker göndererek She He'yi öldürttü.

(Yuanfeng), Çin Han Hanedanı'nın İmparator Wu döneminde kullanılan bir dönem adıdır. MÖ 110'dan MÖ 105'e kadar sürmüştür. She He, Yuanfeng dönemi Çin elçisi.)

Bölüm 4: İmparator, suçlulara Joseon'u vurmaları için bir ödül vaat etti. Sonbaharda, deniz yoluyla Bo Hai (Bohai denizi) üzerinden beş bin askerle General Yang Pu'yu gönderdi; sol kanat komutanı Xun Zhi ise Liaodong'dan çıkış yaptı: Yügyu'yu yenecekti. Yügyu, askerlerini mevzilerde savunmaya aldı. Sol kanat komutanının askerleri, Liaodong askerlerini öne çıkararak savaştı, ancak yenildiler ve geri çekildiler. Yang Pu'nun komutası altındaki yedi bin Qi askeri, ilk olarak Wangxian'a ulaştı. Yügyu, kaleyi savundu ve Yang Pu'nun az sayıda askerle geldiğini görerek kaleden çıkarak saldırdı ve Yang Pu'nun askerlerini yenerek dağıttı. Yang Pu, on gün boyunca dağlarda saklandı ve dağılmış askerlerini tekrar topladı. Sol kanat komutanı, Paisu Nehri'nin batısındaki Joseon kuvvetlerine saldırdı, ancak başarılı olamadı.

Bölüm 5: İmparator, iki generalin başarıya ulaşamaması nedeniyle Wei Shan'ı Yügyu'yu ikna etmek için gönderdi. Yügyu, elçiyi gördü ve teslim olacağını bildirdi, ancak generallerin onu kandırmasından korktuğunu söyledi. İmparatorun elçisi, Yügyu'nun güvenini kazandı, Yügyu oğlunu imparatora teslim etmeye ve beş bin at ile askerlerin yiyeceklerini göndermeye razı oldu. Ancak, Paisu Nehri'ni geçmeye çalıştıklarında, imparatorun elçisi ve sol kanat komutanı, Yügyu'nun oğlunun silahlı gelmesinden şüphelenerek onun ihanete hazırlandığını düşündüler ve Yügyu'nun oğlu da onların ihanet edeceğinden şüphelenerek

geri çekildi. Wei Shan, durumu imparatora bildirdi, imparator Wei Shan'ı cezalandırdı.

(Wei Shan, erken Han dönemindeki askeri lider ve devlet adamı)

Bölüm 6: Sol kanat komutanı, Paisu Nehri'nin üzerindeki Joseon kuvvetlerini yendikten sonra, kalenin batı ve kuzeyini kuşattı. Yang Pu'nun komutası altındaki kuvvetler de kalenin güneyine yerleşti. Yügyu, aylarca kaleyi savundu.

Bölüm 7: Sol kanat komutanı, yanındaki askerlerle kaleyi kuşatmaya devam etti. Yang Pu'nun askerleri ise önceki savaşlarda ağır kayıplar vermişti ve moralleri düştü. Yang Pu'nun askerleri, önceki yenilgilerinden dolayı utanarak savaşmaktan kaçındılar ve Yügyu'nun teslim olma taleplerini değerlendirdiler. Sol kanat komutanı, Yang Pu'yu savaşa çağırdı, ancak Yang Pu teslim olma önerisini dikkate aldı ve bu yüzden savaşa katılmadı. Sol kanat komutanı, Yang Pu'nun Yügyu ile gizlice anlaştığından şüphelenerek, onu imparatora rapor etti. İmparator, bu durumu değerlendirdi ve Jinan Taishou'yu göndererek durumu düzeltmesini istedi.

Bölüm 8: Sol kanat komutanı, iki orduyu birleştirerek Joseon'a şiddetle saldırdı. Joseon'un danışmanları, Wang, Han Yin, ve diğerleri, Yügyu'nun teslim olmaması durumunda savaşın kaybedileceğinden korkarak Han İmparatorluğu'na sığındılar. Yuanfeng'in üçüncü yılında, Han Yin, Yügyu'yu öldürttü ve teslim oldu. Wangxian kalesi henüz düşmemişti, ancak Yügyu'nun bakanı Cheng Si isyan ederek yetkililere saldırdı. Sol kanat komutanı, Yügyu'nun oğlunu teslim olmaya ikna etti ve Joseon tamamen Han İmparatorluğu'na katıldı.

Bölüm 9: Sol kanat komutanı, iki ordunun başarılarını imparatora rapor etti, ancak güç ve zafer için yapılan anlaşmazlıklar nedeniyle cezalandırıldı. Yang Pu'nun kuvvetleri de savaştaki başarısızlıklarından dolayı cezalandırıldı.

Bölüm 10: Tarihçi Sima Qian, Yügyu'nun inatla direnmesinin ülkesinin yok olmasına neden olduğunu yazdı. She He'nin abartılı raporları, Yang Pu'nun hataları ve generallerin birbirleriyle olan

çekişmeleri nedeniyle, Joseon'un fethi karmaşık ve sancılı bir süreç oldu.

Çin Komutanlıkları

MÖ 108'de Çin Han hanedanı, Wiman Joseon'u yenmiş ve kuzey Kore Yarımadası'na dört komutanlık kurmuştur. Bunlar Lelang, Lintun, Xuantu ve Zhenfan Komutanlıklarıdır.

(Komutanlık ifadesi, askeri ve idari bir yönetim birimi olarak yapılandırıldığını vurgular).

Lelang Komutanlığı

Nangnang ve Lolang olarak da bilinen Lelang Komutanlığı MÖ 108'de erken Han (Çin hanedanı) döneminde kurulmuştur. Siyasetçi Yin-shao burayı eski Chosun (old chosun) eyaleti olarak adlandırır ve Xin Tang Shu'nun yorumunda "P'yongyang-ch'eng, Han'ın ilk dönemlerindeki Nangnang ilçesiyle aynıdır" der.

Bununla birlikte, Samguk Sagi şunları yazar: "Kral Hyokkose'nin (Hyeokgeose) saltanatının 30. Yılında Nagnang'ın adamları Silla'ya gelip teslim oldular ve Silla Kralı Norye'nin (Kral Yuri) dördüncü yılında (MS 24) Koguryo'nun üçüncü hükümdarı Kral Muhyul (Taemusin MS 18-44) Nangnang'ı fethedip yok etti ve halkını Taebang (Kuzey Taebang) halkıyla birlikte Silla'ya teslim olmaya zorladı. Ardından Kral Muhyul'un saltanatının 27.yılında (MS 44) İmparator Kuangwu (Han hanedanından Kuang Wu Ti) Nangnang'ı işgal etmek ve işgal edilen bölgede ilçeler kurmak için bir ordu gönderdi. Böylece Salsu'nun (Ch'ongch'on Nehri) kuzeyindeki bölge Çin tarafından yönetilmeye başlandı."

İfadeler Nangnang'ın P'yongyang-ch'eng ile özdeşleştirebileceğini gösteriyor. Bazı araştırmacılar Nangnang'ın Chungtu Dağı'nın eteklerinde Malgal ülkesi olduğunu ve Salsu'nun da Taedong Nehri olduğunu savunmaktadır. Fakat bunlar tamamıyla muammadır.

Ayrıca Baekje Kralı Onjo “Nangnang doğuda ve Malgal kuzeyde” demiştir. Bu, Nangnang’ı Han hanedanlığı döneminde Çin komutanlıklarından biri haline getirir. Ancak Silla halkı kendi ülkelerine Nangnang diyordu ve şimdi bile soylu bir hanımefendiye Nangnang’lı hanımefendi diyorlar. Kral T’aejo’nun (Koryo hanedanlığının kurucusu) teslim olan Silla kralıyla evlendirdiği kızına Nangnang Prensesi adını vermesi de bunu göstermektedir.

(Nangnang’ın tek kalıcı olduğu Çin komutanlıklarının sınırları farklı zamanlarda değişmiş ve Üç Krallık güçlendikçe bölge artan saldırılara maruz kalmıştır. Taebang, Nangnang’ın güney uzantısıydı).

Lelang Kumandanlığı MS 313 yılında yıkılmıştır.

Taebang

(Taebang kuzey ve güney olmak üzere iki kısma ayrılmıştır) Kuzey Taebang başlangıçta Chuktam-song olarak adlandırılıyordu. Silla Kralı Yuri’nin saltanatının dördüncü yılında (MÖ 27) halkı Nangnang halkıyla birlikte Silla’ya teslim oldu. Bunlar erken Han hanedanlığı tarafından kurulan iki bölgeydi. Kuzey Taebang bir ulus statüsü kazandı ama kralı ve tebaası teslim oldu.

Wei hanedanlığı döneminde güney Taebang ilçesi (şimdiki Namwon-pu) kuruldu. Taebang’ın güneyinde Han Hae adı verilen deniz kıyısı boyunca bin li’den fazla uzanıyordu. Burası, Wei ve (Koreli) Hanların boyun eğdiği sonraki Han hanedanlığı döneminde Taebang’ın kurulduğu Mahan’ın güney kıyısıydı.

Dipnot: Araştırmacılara göre “Mahan” bir hatadır ve son cümlede atıfta bulunulan ilçe Kuzey Taebang’dır. Ayrıca güney Taebang, Wei hanedanlığı döneminde kurulmamıştır ancak, yedinci yüzyılda Baekje’nin yıkılmasından bir süre sonra bu isimde devlet var olmuştur.

Lintun Komutanlığı

Lintun Komutanlığı, Çin Han Hanedanlığı tarafından Kore yarımadasında kurulan ikinci kumandanlıktı.

MÖ 108 yılında Lintun Kumandanlığı Han Hanedanlığı tarafından Youzhou'nun bir parçası olarak kurulmuştur. Bu komutanlık 15 vilayetten oluşuyordu ve sınırı neredeyse şimdiki Gangwon Eyaleti ile aynıdır. Bu komutanlığın ana ofisi olan Dongyi vilayeti (bugünkü Gangneung Şehri) Chang'an'dan yaklaşık 2400 km uzaklıktaydı. MÖ 82 yılında, 15 vilayetten 9'u lağvedilmiş ve Fuzu/Bujo vilayeti de dahil olmak üzere 7 vilayet Lelang Kumandanlığı'na bağlanmıştır. Bu noktadan sonra Lintun Kumandanlığı tarihten silinmiştir.

Xuantu Komutanlığı

Han hanedanlığı'nın Wiman Joseon'u fethetmesinden sonra MÖ 107 yılında Kore'nin kuzey Yarımadası ve Liaodong Yarımadası'nın bir kısmında Han'ın Dört Komutanlığının üçüncüsü olan Xuantu Komutanlığı kuruldu. Han kitabı, MS 2 yılı için Xuantu Komutanlığı'nda 45.006 hane olduğunu ve 221.845 kişinin yaşadığını kaydeder. MÖ 82 yılında Han hanedanlığı komutanlık birimlerini azalttı, bunun sonucunda Lintun Komutanlığı Xuantu ile birleşti. MÖ 75 yılında Xuantu Komutanlığı, muhtemelen Gaogouli'ye atıfta bulunan Yamaek Kabilelerinin baskınları nedeniyle merkezini Okjeo Kalesi'nden Gaogouli ilçesine taşımak zorunda kaldı. Olayların sonucunda, önceki ilçelerinden bazılarının terk edilmesi ya da yeniden atanması gerekti; bunlardan yedisi “doğu geçidinin ötesindeki yedi ilçe” olarak adlandırılan Lelang Komutanlığına tabi oldu. Xuantu Komutanlığı altında ise yalnızca üç ilçe kaldı: Gaogouli, Shangyintai ve Xigaima ilçesi.

Xuantu, yerli direnişi nedeniyle MÖ 75 yılında başkentini Liaodong'a taşıdı ve daha önce Lintun Komutanlığı'na bağlı olan bölge Lelang Komutanlığı'na devredildi ve Xuantu, MS 319 yılında Goguryeo tarafından fethedildi.

Zhenfan Komutanlığı

Zhenfan Komutanlığı, Youzhou'ya bağlı olarak MÖ 108 yılında Kore Yarımadası'nda bulunan Çin Han hanedanlığı'nın Dört Komutanlığı'ndan sonuncusu olarak kuruldu. Maolingshu'ya göre, Zhenfan Komutanlığı her biri on beş ilçeden oluşuyordu ve Chang'an'dan 3.000 km uzaklıktaki Sa ilçesinden yönetiliyordu. Bölgesel yargı yetkisi belirsizdi. MÖ 82 yılında yıkılmıştır.

Jin Devleti

Antik Kore'deki Jin Devleti, MÖ 4. yüzyıldan 2. yüzyıla kadar Kore'nin güney yarımadasının bir kısmını işgal eden ve kuzeyde Gojoseon Krallığı ile sınır komşusu olan bir devletler konfederasyonuydu. Başkenti Han Nehri'nin güneyinde bir yerdeydi.

Jin Devleti Kore Yarımadası'nda varlığını gösterdiği dönem boyunca Gojoseon ile sık sık sınır çatışmaları yaşamıştır. Bu çatışmaların ardından yaşanan güç mücadeleleri ile iki taraf da meşakkatli zamanlardan geçmiştir. MÖ 1. yüzyılda Gojoseon'un zayıflaması ve Jin Devleti'nin bu durumdan yararlanarak bölgedeki etkisini artırma çabası da bölgenin ve Jin Devleti'nin kaderini belirlemiştir. Gojoseon'un çöküşüyle Jin Devleti'nin de sonu gelmiştir ve bu devleti izleyen Samhan konfederasyonları Mahan, Byeonhan, Jinhan olarak ortaya çıkmıştır; bu konfederasyonlar, Jin Devleti'nin halefleri olarak kabul edildi ve bölgedeki yeni siyasi yapının temellerini attı.

Samhan

Samhan ya da Üç Han, MÖ 1. yüzyılda Kore'nin Proto-Üç Krallığı ya da Samhan döneminde ortaya çıkan Byeonhan, Jinhan ve Mahan konfederasyonlarının ortak adıdır. Kore Yarımadası'nın orta ve güney bölgelerinde yer alan Samhan konfederasyonları sonunda birleşerek Baekje, Gaya ve Silla krallıklarına dönüşmüştür. "Samhan" adı aynı zamanda Kore'nin Üç

Krallığı'na da atıfta bulunmaktadır. Çin-Kore kökenli bir kelime olan Sam “üç” anlamına gelir ve Han “büyük, çok, birçok” anlamına gelen Korece kelimedir.

Samhanların MÖ 108 yılında Kore'nin kuzeyindeki Gojoseon'un düşüşü sırasında olduğu düşünülmektedir. Kore'nin iki temsili tarih kitabından biri olan Kim Bu-sik'in Samguk Sagi adlı eserinde Jinhan halkının Gojoseon'dan gelen göçmenler olduğundan bahsedilmektedir, bu da güney Kore yarımadasına gelen ilk Han kabilelerinin aslen Gojoseon halkı olduğunu göstermektedir; bu durum Kore'nin güneyindeki Jin devletinin de yazılı kayıtlardan kaybolmasıyla aynı zamana denk gelmektedir. 4. yüzyıla gelindiğinde Mahan tamamen Baekje krallığına, Jinhan Silla krallığına ve Byeonhan daha sonra Silla tarafından ilhak edilen Gaya konfederasyonuna dahil olmuştur.

7. yüzyıldan itibaren “Samhan” adı Kore'nin Üç Krallığı ile eş anlamlı hale gelmiştir. Kore İmparatorluğu, Daehan Jeguk ve Kore Cumhuriyeti (Güney Kore), Daehan Minguk veya Hanguk adlarındaki “Han”, Kore Yarımadası'nın güneyindeki eski konfederasyonlara değil, Kore'nin Üç Krallığı'na atıfta bulunarak adlandırılmıştır.

Mahan Konfederasyonu

Mahan, MÖ 1. yüzyıldan MS 6. yüzyıla kadar Kore yarımadasının güneyinde Chungcheong ve Jeolla eyaletlerinde var olmuş bir devletler konfederasyonuydu. Gojoseon göçü ile Jin devlet federasyonunun birleşmesinden doğan Mahan, Byeonhan ve Jinhan ile birlikte Samhan'dan biriydi. Baekje başlangıçta devletçik olarak kuruldu ancak daha sonra Mahan'ın tamamını ele geçirerek Kore'nin Üç Krallığı'ndan biri haline geldi.

Samguk Yusa'da Mahan'ın kuruluşu:

Sanguozhi (Wei-chih/Weizhi)adlı eserde şöyle yazar: "Weiman Chosun'a saldırdığında, Kral Jun saray kadınlarıyla birlikte denizi geçerek güneydeki Han topraklarına vardı ve burada Mahan adını verdiği bir devlet kurdu."

Samguk Yusa’da geçen anlatımda, buranın güneybatı Kore olduğu açıktır. Kore’yi tanımlamak için kullanılan “Han” kelimesi, Çin’deki Han hanedanının isminden farklı bir kelimedir.

Chin Hwon’dan (Kyon Hwon) gelen bir mektupta, “Eski günlerde Mahan, Hyokkose iktidara gelmeden önce Kummasan’da bir ulus olarak oluşturulmuştu” diye okuyoruz. (Mektup 918 yılında Koryo hanedanlığını kuran Wang Kon’a (Taejo) hitaben yazıldığı iddia edilmektedir.) Bir Silla bilgini olan Ch’oe Ch’i-won, kitabında Mahan’ın Koguryo ve Chinhan (Jinhan) Silla olduğunu belirtir.

Kroniğe göre (Samguk Sagi, Üç Krallığın resmi kroniği, Weizhi’den önce yazılmıştır) Silla Kapcha yılında (MÖ 57) ve Koguryo Kapsin yılında (MÖ 37) ortaya çıkmıştır. Ayrıca Mahan’ın ilk olarak Kral Jun döneminde yükseldiğini anlatır. Ancak Kral Tongmyong’un (Dongmyeong) (kaydedilen ilk Koguryo kralı) gücünün zirvesindeyken Mahan’a sahip olduğu ve bu nedenle Koguryo’nun Mahan olarak adlandırıldığı da açıktır.

Byeonhan Konfederasyonu

MÖ 194-MS 42 yılları arasında hüküm süren Byeonhan Konfederasyonu, diğer Samhan konfederasyonları gibi, güney Kore’deki Jin Devletinin soyundan gelir. Üç Krallık döneminin bu erken kısmı bazen Proto-Üç Krallık dönemi olarak adlandırılır.

Arkeolojik kanıtlar, 3. yüzyılda Byeonhan’da askerî faaliyetlerde ve silah üretiminde, özellikle de demir ok uçları ve zırhların üretiminde artış olduğu göstermektedir. Bu durum Byeonhan’ın gerilemesi ve çoğu Byeonhan Devletinin katıldığı daha merkezi Gaya Konfederasyonu’nun yükselişiyle ilişkilendirilebilir. Gaya Konfederasyonu daha sonra Kore’nin Üç Krallığı’ndan biri olan Silla tarafından ilhak edilmiştir.

Byeonhan ve Baekje

Baekje/Paekje aynı zamanda Güney Puyo olarak da adlandırılmaktadır. Silla’nın kurucusu Hyokkose’nin

(Hyeokgeose) taç giymesinden sonraki 19. yılda (MÖ 38), Pyonhan'ın (Byeonhan Konfederasyonu) adamları ülkelerinin tamamı üzerindeki egemenliği ona teslim ettiler.

Eski ve Yeni T'ang-shu, "Byeonhan'ın soyundan gelenler Nangnang'da yaşadılar" der; ancak Houhan-shu, "Pyonhan güneyde, Mahan batıda ve Chinhaan doğuda" der. Ch'oe Ch'i-won (Silla döneminde bir bilgin) Pyonhan'ın Paekje ile aynı olduğunu belirtir. Paekje'nin resmi kayıtları'na göre Onjo (Paekje'nin ilk kralı) Hung chia'nın dördüncü yılında iktidara gelmiştir, dolayısıyla Hyokkose (Silla'nın kurucusu) ve Tongmyong'dan (Koguryo'nun kurucusu) 40 yıl sonra kral olmuştur.

(Bu ifade, MÖ 57 Silla, MÖ 37 Koguryo ve MÖ 18 Paekje olan geleneksel kuruluş tarihleriyle oldukça iyi örtüşmektedir)

T'ang-shu, Pyonhan'ın atalarının Nangnang topraklarında yaşadığını çünkü Onjo'nun Tongmyong'un soyundan geldiğini belirtir. Paekje en parlak döneminde 152.300 hanelik bir nüfusa sahipti.

Jinhan Konfederasyonu

Jinhan, MÖ 1. yüzyıldan MS 4. yüzyıla kadar Kore Yarımadası'nın güneyinde, Nakdong Nehri vadisinin doğusunda, Gyeongsang Eyaleti'nde var olan bir devletler konfederasyonuydu. Jinhan, Byeonhan ve Mahan ile Samhan'dan biriydi. Kore Yarımadası'nın güney devletinden gelen Jinhan, daha sonra Kore'nin Üç Krallığı'ndan biri olan Silla tarafından yıkılmıştır.

Silla'nın öncülü Jinhan Konfederasyonu'dur. Samguk Yusa'da geçen ifadesi şöyledir:

Hanshu'da şöyle yazar: "Chinhaan'ın (Jinhan Konfederasyonu) adamları, 'Ch'in'den (Çin'de Han hanedanlığından önceki Savaşan Devletler döneminde Çin krallıklarından biri) gelen mülteciler Kore'ye vardıklarında, Mahan onlara doğu sınırı boyunca bir bölge verdi ve ev sahibi ile misafirlerin birbirlerine dost anlamına gelen 'to' diye hitap ettiler. Çince telaffuzu 'tu' idi. Bu ve diğer benzerlikler Çin'in Ch'in eyaletinin adı ve Kore'yi

tanımlayan Han karakteri kullanılarak Chinhan adının Çin tarzında yazılmasına yol açtı. Chinhan, her biri yaklaşık 10.000 haneden oluşan 12 küçük eyalete bölünmüştü."

Üç Krallık Dönemi

Kore tarihinin antik döneminde Kore'nin Üç Krallığı Goguryeo, Baekje ve Silla Kore Yarımadası üzerinde üstünlük kurmak için sürekli olarak rekabet etmiştir. Ancak, Üç Krallık döneminde 494 yılında Buyeo ve 562 yılında Gaya ilhak edildikten sonra Kore Yarımadası'nda sadece üç devlet kalana kadar birçok devlet ve devletçik birleşti: Goguryeo, Baekje ve Silla. "Kore Üç Krallığı" Kore'nin oluşmasına katkıda bulunmuş ve bu üç krallığın halkları Kore halkını oluşturmuştur.

Üç krallık yarımadaının tamamını ve Mançurya'nın yaklaşık yarısını (günümüz Kuzeydoğu Çin'i ve Rus Uzak Doğusu'nun küçük bir kısmı) işgal etti. Goguryeo, yarımadaının kuzey yarısının yanı sıra Liaodong Yarımadası ve Mançurya'yı kontrol ediyordu. Baekje ve Silla ise yarımadaının güney yarısını işgal ediyordu. Tamna ve Usan ada krallıkları sırasıyla Baekje ve Silla'ya bağlıydı.

Her üç krallık da benzer bir kültür ve dili paylaşıyordu. Baekje ve Goguryeo, muhtemelen Buyeo'dan kaynaklanan kuruluş mitlerini paylaşıyordu. MS 3. yüzyılda Hindistan'dan Tibet ve Çin yoluyla Kore'ye gelen Budizm, MS 372'de Goguryeo'dan başlayarak üç krallığın tüm bileşenlerinin devlet dini haline geldi. Kore'nin Üç Krallığı, Çin'in edebi elitinin aksine savaşçı bir aristokrasiye sahipti.

Dönem, Silla'nın Tang Çin'i ile ittifak kurması ve tarihte ilk kez yarımadaı birleştirmesinin ardından 7. yüzyılda sona ermiştir. Baekje ve Goguryeo'nun düşüşünden sonra Tang hanedanlığı Kore Yarımadası'nın bazı kısımlarını yönetmek için kısa ömürlü bir askeri hükümet kurdu. Silla'ya Goguryeo ve Baekje'ye sadık olanlar katıldı ve Kore Yarımadası üzerinde hegemonya kurmak için Tang ile savaştı. Silla sonunda Geç Üç Krallık'a bölündü ve nihayetinde Goguryeo'nun yeni dirilişçi devleti Goryeo tarafından ilhak edildi.

Goguryeo Krallığı

Goguryeo/Koguryo: Kuruluş yılı MÖ 37, Yıkılış MS 668

Koguryo, Cholbon Puyo'dur. Bazıları buranın şu anda Hwaju ve Songju'nun bulunduğu yerde olduğunu söyler, ancak bu bir hatadır. Cholbon-ju Liao-tung Yarımadası'ndadır. Samguk Sagi, kutsal ata Kral Tongmyong'un soyadının Ko ve kendisine verilen adın Chumong olduğunu belirtir. Koguryo'yu kurmadan önce Kuzey Puyo Kralı Haiburu Doğu Puyo'ya taşınmış ve yerine geçmesi için Kumwa'yı evlat edinmiştir.

Bir gün Kumwa T'aebaek adlı bir dağda avlanırken Ubalsu olarak bilinen derenin kenarında güzel bir kadın gördü. Kim olduğunu sorduğunda kadın şöyle cevap verdi:

"Ben Soha'daki (Batı Nehri) ejderha kralı Habaek'in kızını ve adım Yuhwa (Söğüt Çiçeği).

Kız kardeşlerimle pikniğe gittiğimde güçlü bir adam yanıma geldi ve 'Ben göksel bir prensim ve adım Haimosu' dedi.

Beni Ungsin-san (Tanrı Ayı Dağı) yakınlarındaki Yalu Nehri kıyısında bir kulübeye götürdü. Orada beni eğlendirdi ve sonra bir daha dönmek üzere beni terk etti.

Babam ve annem olanları öğrendiklerinde çok kızdılar ve beni bu ıssız yere sürgüne gönderdiler."

Tangun-gi Kitabı "Tangun, Habaek'in kızına âşık oldu ve Puru adında bir oğlu oldu" der. Hikâyede Haimosu'nun Habaek'in kızından hoşlandığı ve Chumong'u doğurduğu söylendiğine göre, Puru ve Chumong'un üvey kardeş oldukları anlaşıyor.

Kumwa kadının anlattıkları karşısında şaşkına döndü ve onu karanlık bir odaya kapattı. Ama yakıcı güneş ışığı onu kucakladı ve en sıcak ışınlarını uzun ve şefkatli bir şekilde vücudunun üzerine döktü, ta ki kadın gebe kalıp dev bir yumurta doğurana kadar.

Kumwa şaşırdı. Yumurtayı köpeklerinin ve domuzlarının önüne attı, ama onlar yemedi; yola attı, ama atlar ve sığırlar üzerine basmadı; bir tarlaya attı, fakat kuşlar ve hayvanlar tüyleri

ve kürkleriyle üzerini örttü. Kral yumurtayı kırmaya çalıştı ancak başarısız oldu. Sonunda onu annesine geri verdi, o da yumuşak bir beze sarıp sıcak bir yere koydu. Çok geçmeden kabuk çatlamış ve içinden büyük bir prens gibi asil ve zarif görünen sevimli bir çocuk çıkmıştı.

Yedi yaşına geldiğinde çocuk olgun bir adam kadar güçlüydü. Kendine bir yay ve ok yaptı ve onları o kadar iyi nişancılıkla kullandı ki, o günlerde ülkenin geleneklerine göre Chumong, iyi okçu olarak adlandırıldı. Kumwa'nın yedi oğlu vardı, hiçbirisi sivil ya da askeri hiçbir sanatta Chumong'a denk değildi. En büyükleri olan Taiso krala şöyle dedi:

"Chumong ölümlü bir adamın oğlu değil ve ne kadar çabuk öldürülürse taht için o kadar iyi olur."

Ama kral dinlemedi ve Chumong'a atları beslemesini emretti. Chumong atların etinden iyi anlardı ve hızlı bir at ile yerinde sayan bir atı ayırt edebilirdi. Bu yüzden bir küheylanı az yedirerek zayıflattı, bir yük atını da çok yedirerek şişmanlattı. Kral ava çıktığında yağız ata bindi ve yağsız atı Chumong'a verdi. Doğası gereği hızlı ve güçlü olan zayıf at, efendisini rüzgâr gibi taşıırken, iyi okçunun okları avı şimşek gibi vururdu. Bu nedenle kıskanç prensler ve saray mensupları ondan daha da nefret ediyorlardı ve şimdi onu öldürmeye karar vermişlerdi.

Chumong'un annesi bu korkunç komployu öğrendiğinde ona şöyle dedi:

"Oğlum, hayatın tehlikede. İstedğin yere gitmelisin. Başarını garantileyecek pek çok ilahi armağana sahipsin."

Chumong şefkatli annesine nazikçe veda etti ve diğer iki takipçisiyle birlikte kaçtı. Omsu adlı dereye ulaştığında derin sulara doğru şöyle haykırdı:

"Ben cennetin oğlu ve Habaek'in torunuyum. Şimdi düşman peşimde, ne yapmalıyım?"

Hemen bir sürü balık ve kaplumbağa yüzeyde bir araya gelerek Chumong ve ekibinin geçebilmesi için bir köprü oluşturdular. Sonra dağılıp tekrar derinliklere gömüldüler ve at sırtındaki takipçilerine karşıya geçmek için hiçbir yol bırakmadılar.

Chumong yolculuğuna Cholbonju'ya (Hyonto Eyaleti'nde) kadar devam etti ve burada Pullyusu adlı derenin yanında geçici bir saray inşa etti. Ülkesine, yüksekte güneş tarafından doğduğu için yüksek anlamına gelen aile adı Ko'dan gelen Koguryo adını verdi. (Chu-mong aslında birlikte yaşadığı kraliyet ailesinden gelen Hai soyadına sahipti, ancak soyundan dolayı bu soyadını Ko olarak değiştirdi). On iki yaşındayken, Han'ın Hsiaoyuan-ti'sinden Kien-chao'nun (Kapsin) ikinci yılında kral tahtına çıktı. Koryo (yani Koguryo) zirvesinde 220.580 haneden oluşuyordu. (Koguryo'nun kuruluşu için geleneksel tarih MÖ 37'dir. Ama verilen nüfus rakamı bir hata gibi görünmektedir, çünkü diğer kayıtlar Koguryo'nun dağıldığında bile 697.000 haneye sahip olduğunu belirtmektedir).

Churin-chuan'da (Cilt 21) şöyle yazar: "Kral Ningp'inli'nin bir oda hizmetçisi hamile kaldığında, bir fizyonomist onun soylu bir kral doğuracağını ilan etti.

Kral sinirlendi, "O benim soyumdan değil ve öldürülmeli.

Ama oda hizmetçisi ağlayarak yalvardı: 'Cennetten bir aşk büyüğü beni kucakladı ve sonra gitti, beni hamile bıraktı. "Çocuk doğduğunda kral onun tacı için bir tehdit olduğunu ilan etti. Onu bir domuz ahırına attı, ama dişi domuz sıcak nefesini onun burun deliklerine üfledi; onu bir at ahırına attı, ama kısarak yaşayabilsin diye onu emzirdi. Böylece çocuk büyüdü ve Puyo'nun kralı oldu." Bu, Chumong'un Tongmyong hanedan unvanıyla nasıl Koguryo'nun ilk kralı olduğunun hikayesinin bir başka versiyonudur. Ningp'inli, Kral Puru'nun takma adıydı.

Baekje Krallığı

Baekje, MÖ 18'den, MS 660'a kadar yaklaşık 700 yıl boyunca var olmuş, Üç Krallık dönemi olarak adlandırılan Kore Yarımadası'nda en çok göz ardı edilen, eski krallıklardan biridir. Göz ardı edilmesine nazaran Baekje, o zamanlarda seramikleriyle ünlüydü ve hem Çin hem de Japonya ile ticaretlerini gerçekleştiriyordu. Baekje'nin en belirgin özelliğiye, iki komşusuyla sürekli olarak süren doğrudan çatışmalara rağmen, Kore Yarımadası dışındaki uluslarla olan bağlantıları ve

alışverişidir. Baekje Japonya'ya yazı ve Budizm de dahil olmak üzere önemli kültürel gelenekler ihraç etmiştir.

Kuzey Puyo

Eski Kitap Ch'ienhan-shu'dan (Hanshu) şu alıntıyı yapar: "Hsuan-ti'nin (Çin'in Han Hanedanı'nın 10. imparatoru) Shen-chueh'inin (dönem) üçüncü yılında (MÖ 58), Imsul yılının dördüncü ayının sekizinci gününde, beş ejderhanın çektiği bir arabaya binen Göksel Kral, kraliyet ikametgahı olarak seçtiği Solsunggol Kalesi'ne (Yalu Nehri'nin kuzeyi) indi. Orada kral unvanını aldı ve ülkesine Kuzey Puyo, kendisine de Haimosu adını verdi. Daha sonra, cennetin emriyle, kral ikametgahını Doğu Puyo'ya taşıdı. Kral Dongmyong onun yerine Kuzey Puyo tahtına geçti ve başkentini Cholbon-ju'ya taşıdı. Kral Dongmyong Koguryo'nun kurucusudur."

Doğu Buyeo

Bir gün Haiomосу'nun oğlu Haiburu'nun büyük veziri Aranbul bir rüya gördü: Gökten yüce bir kral inmiş ve ona şöyle demiş: "Benim göksel çocuklarım bu topraklarda bir krallığa hükmedecekler. Sana başka bir yere taşınmanı emrediyorum. (Bu, Kral Dongmyong'un yükselişini önceden haber veriyordu.) Doğu Denizi kıyısında Kasopwon adında bir ülke var, orada süt ve bal bolca akar. Oraya git, yerleş ve kraliyet konutunu inşa et." Aranbul krala bu rüyayı anlattı ve kral da bunun üzerine doğuya taşındı ve ülkesine Doğu Puyo adını verdi.

Kral Haiburu yaşlanıyormuş ve bir oğlu yokmuş, bu yüzden dağlara ve akarsulara kurbanlar sunarak halefi olacak bir varis için dua edermiş. Bir gün bir dağdan sarayına dönerken, en sevdiği atı Cennet Göleti'ndeki (Cennet Göleti, Paektu Dağı) büyük bir taşın önünde aniden durdu ve iki gözünden de yaşlar döktü. Bunu merak eden kral, hizmetkârlarına taşı ters çevirmelerini söyledi. Taşın altında altın bir kurbağaya benzeyen yakışıklı küçük bir çocuk buldular. Kral çok sevindi ve cennetin kendisini bir oğulla kutsadığını söyledi. Çocuğa Kumwa (altın kurbağa) adını verdi,

onu evlat edindi ve veliaht prens yaptı. Kumwa büyüyüp güçlü bir genç oldu ve zamanı gelince tahtı oğlu Taiso'ya devretti. Ancak Hsin Wang Mang'ın Tihwang'ının üçüncü yılında (MS 11) Koryo (Koguryo) kralı Muhyul, Taiso'ya saldırdı ve onu öldürerek ulusunu yok etti.

Silla Krallığı

Antik zamanlarda Chinha'n'da her biri ayrı bir klana ait olan altı bölge vardı. Bunlar Yi, Chong, Son, Ch'oe, Pae ve Sol klanlarıydı ve her biri ilahi bir ataya sahip olduklarını iddia ediyordu. Çin Han hanedanı döneminde, Ti-chieh ayının üçüncü gününde, bu altı klanın reisleri ve aileleri Alch'on adlı bir derenin kıyısında toplanarak ortak meseleleri tartıştılar. Ortak bir anlaşmaya vardılar: "Korunmasız olarak dağınık köylerde yaşamamız iyi değil. Yakınlardaki güçlü düşmanların saldırısına uğrama tehlikesi içindeyiz. Bu yüzden, bize hükmedecek ve bizi başkomutanımız olarak savunacak soylu ve görkemli bir kral bulmalıyız."

Klan reisleri ve aileleri, bir dağın zirvesine tırmanarak gökyüzüne yalvarıp, dileklerine uygun olarak onlara zarif bir prens göndermesi için dua ettiler. Aniden bir şimşek çaktı ve gökten yere, Najong Kuyusu'nun güneyine, Yang Dağı yönünde bir uğurlu gökkuşağı uzandı. Orada beyaz bir atın diz çöküp bir şeye selam verdiği görüldü. Büyük bir merak içinde kuyuya doğru koştular. Yaklaştıklarında beyaz at yüksek sesle kişnedi ve gökkuşağının yükselen peçesiyle göğe uçtu, arkasında kuyunun yanında büyük bir kaya üzerinde yatan büyük kırmızı bir yumurta (bazılarına göre mavi bir yumurta) bıraktı. Halk yumurtayı kırıldığında içinden yüzü güneş gibi parlayan soylu bir erkek bebek buldular. Onu Doğu Deresi'nde (Tongch'on Tapınağı'nın kuzeyinde) yıkadıklarında daha da parlak ve yakışıklı görünüyordu. Halk sevinçle dans etti, kuşlar ve hayvanlar bebeğin etrafında şarkı söyleyip dans etti. Gökler ve yer sallandı, güneş ve ay parlakça ışık saçtı (bu, gerçekten dua ettikleri kralın olduğunu gösteriyordu). Ona "parlak hükümdar" anlamına gelen Hyokkose adını verdiler.

(Ilyon, bu hikâyeyi doğrulamak için Çin kaynaklarındaki Peri Şeftali'nin tanrıça annesi gibi benzer doğum hikâyelerini alıntılararak devam eder. Resmi kayıtlar —tabii ki olaydan çok sonra derlenmiştir— Hyokkose'u Silla'nın ilk kralı olarak listeler ve hükümdarlık tarihlerini MÖ 57- MS 3 olarak verir.)

Harika çocuğa, “Alji-Kosogan (bebek kral) yükseliyor.” şeklinde ilk konuştuğu için ona “Kostilgam” veya “Kosogan” unvanı verildi. Bu sebeple, Silla'nın sonraki hükümdarlarının tümü Kosogan unvanını taşıdı. Ülkenin tüm halkı, neşeli alkışlarla çocuk kralı karşıladı ve erdemli bir kraliçeyle evlenmesini diledi. Aynı gün, bir dişi ejderha gökten Saryang-ni'deki Aryongjong adlı başka bir kuyuya indi ve sol kaburga kemiklerinden bir bebek kızı ortaya çıkardı. (Bazı anlatımlarda dişi ejderhanın ortaya çıkıp öldüğü ve beden açıldığında bebeğin içinde bulunduğu söylenir.) Çocuk, güzel bir yüze ve zarif bir görünümüne sahipti, fakat ağzı bir civciv gagasına benziyordu. Ancak, onu Moon Kalesi'nin Kuzey Deresi'nde yıkadıklarında gaga düştü ve kiraz kırmızısı dudakları ortaya çıktı. Dere o zamandan beri Palch'on (gaga düşen dere) olarak adlandırıldı. Halk, Güney Dağı'nın eteğinde bir saray inşa etti ve iki bebeği büyüttüler. Onlar, asil bir prens ve prenses oldular. Prens, yerel dilde "pak" olarak adlandırılan kabağın şeklinde bir yumurtadan doğduğu için ona Pak soyadını verdiler. (Bu, Pak klanının bir kuruluş mitidir. Resmi kayıtlarda, ilk üç Silla kralı ve bazı sonraki kralların bu klandan olduğu belirtilir. Pak, modern Kore'de yaygın bir isimdir.) Prens, doğduğu kuyunun adından Aryong olarak adlandırıldı. Onlar on üç yaşına geldiklerinde, Wufeng'in ilk yılında, prens kral olarak taç giydi ve Prens Aryong'u kraliçe olarak aldı. Ülke bu dönemde Sorabol veya Sobol olarak adlandırılıyordu, yerel bir diyalekt sözcüğüydü. Silla adı, Kirim Nijilgum'un hükümdarlığı döneminde (bazı tarihçiler bu adlandırmayı Chijong Maripkan veya Kral Pophung dönemine atfederler) daha sonraki bir zamana kadar kullanılmamıştır.

(Orijinal Kim kelimesi “altın” anlamına gelir. Kim klanı, sonunda Silla tahtını ele geçirmiş ve krallığın sonuna kadar elinde tutmuştur.)

Böylece Hyokkose, Pak ailesinin Büyük Şefi, Silla krallığını kurdu ve altmış iki yıl boyunca hüküm sürdü, ardından göğe yükseldi. Yedi gün sonra bedeninin külleri yeryüzüne düştü ve dağıldı, kraliçesinin ruhu ise cennete katılmak üzere yükseldi. Halk, iyi kral ve kraliçelerinin küllerine ağladı ve onları aynı mezara gömmeye çalıştı, ancak büyük bir yılan buna engel oldu. Bu yüzden kraliyet kalıntıları beş parçaya bölündü ve çiftler halinde Tamom-sa adlı bir tapınağın içinde, Kuzey Mezarında gömüldü. Halk bunlara Beş Türbe veya Sanung (Yılan Mezarı) adını verdi. Veliaht Prens tahta çıktı ve Namhae-wang (resmi kayıtlarda ikinci Silla kralı, MS 4-24 yılları arasında hüküm sürdü) unvanını aldı.

Kuzey Güney Devletleri

Kuzey-Güney Devletleri Dönemi, Kore tarihinde MS 628-926 yılları arasında Silla ve Balhae krallıklarının Kore Yarımadası'nın kuzeyi ve güneyinde varlığını sürdürdükleri dönemdir.

Birleşik Silla Bilge Kral Munmu

626'da doğan Kim Pom-min/Kim Pop-min, Kore krallığı Silla'nın 30. Hükümdarıydı. Genellikle Birleşik Silla döneminin ilk hükümdarı olarak kabul edilir. Kral Muyeol ile Kim Yu-sin'in küçük kız kardeşi Munmyeong'un oğluydu. Babasının hükümdarlığı döneminde, denizcilik işlerinden sorumlu olan 'pajinchan' makamında bulunmuş ve ülkenin Tang Çin'i ile diplomatik bağlarının geliştirilmesinde kilit bir rol oynamıştır. Kim Pom-min olarak doğdu ve babasının yerine 661'de tahta geçtiğinde Munmu adını aldı. Ölümünden sonra "Ejderha Kral" unvanıyla anıldı. Munmu, Kore topraklarındaki büyük hükümdarlardan biri olarak bilinir. Yönetimi sırasında halkın refah ve mutluluğunu sağlamaya, siyasi ve sosyal sistemi geliştirmeye çalışmıştır. Adalet ve eşitliğe büyük önem vermiş ve halkı ihmal etmekten kaçınmaya çalışmıştır. Munmu, kültür ve sanatın gelişmesine de büyük önem vermiş ve bunları toplumda yaygınlaştırmaya çalışmıştır. Hatta gelişmiş bir kültür ve eğitim ortamı oluşturmaya özen göstermiştir.

Kral Munmu'nun hükümdarlığının ilk yılında, Sabi-su'nun güney kıyısından deniz kıyısına kocaman bir kadın bedeni geldi. Vücudu yetmiş üç metre uzunluğunda, ayakları altı metre uzunluğunda ve bindiği Venüs bineği üç metre uzunluğundaydı. Bir başka hikâyeye göre ise cesedi on sekiz metre uzunluğundaydı ve olay Chienfeng'in ikinci yılına (667) denk geliyordu.

Mujin 668'de (Tsongchang'ın ilk yılı) Kral, ardından Immun ve Humsun, ordusunu T'ang güçleriyle iş birliği içinde işgal ettiği P'yongyang'a bizzat götürdü ve Koguryo'yu yok etti. T'ang komutanı Li Chi, Koguryo kralı Kojang'ı Çin'in başkenti Changan'a geri götürdü.

T'ang resmi kayıtları, Kral Hsien'in beşinci yılında (660) Çinli General Su Ting-fang'ın Baekje'ye saldırdığını ve aynı yılın aralık ayında T'ang İmparatorunun General Su komutasında Ch'i Ju-ho ve Liu Po-ying ile birlikte büyük bir orduya Pai Nehri, Liaotung Yarımadası ve P'yongyang'ın kendisi olmak üzere üç cepheden Koguryo'ya saldırmalarını emrettiğini söyler. Ocak ayında Puyo'yu işgal eden birliklerin komutanı Hsiao Szu-yeh ve Pai Nehri'ndeki birliklerin komutanı Jen Ya-shang, 350.000 kişilik bir ordunun başında Koguryo'ya bir saldırı daha düzenlediler. Ağustos ayında Su Ting-fang Pai Nehri Muharabesi'nde yenildi ve kaçtı.

666 Yılıının haziran ayında (Chienfeng'in ilk yılı) üç T'ang generali daha –Fang Thug-shan, Hsueh Jen-kuei ve Lui Chin-hang- takviye kuvvetlerle geldi. Eylül ayında Fang Tuang-shan Koguryo kuvvetlerini bozguna uğrattı ve aralık ayında Su Ting-fang'ın yerine Li Chi Liaotung ordusunun komutanı oldu. Li Chi, altı ordu grubundan oluşan tüm T'ang savaş gücünü Eylül ayında Koguryo'ya kesin saldırıda yoğunlaştırdı, son Koguryo savunmasını kırdı, Kral Kojang'ı esir aldı ve Çin İmparatoruna sunulmak üzere götürdü.

Shangyuan'ın ilk yılının şubat ayında (Kapsul, 674) Liu Jen-kuei Kerim ordusunun garnizon komutanı oldu ve Silla'ya saldırdı. Hsiangku-chi kitabında “T'ang İmparatoru, General Kung Kung ve Amiral Yu Shang'ı fethedilen Koguryo topraklarını Silla'dan Kim Yu-sin ile yan yana korumaları için gönderdi”

denmektedir. Ancak Silla kayıtlarında sadece Inmun ve Humsun'dan bahsedilmektedir.

Baekje ve Koguryo bertaraf edildiğinde, muzaffer T'ang orduları Silla'ya karşı döndü. Kral Munmu bu nedenle birliklerine onlarla savaşmalarını emretti. T'ang İmparatoru Kao-tsung, Silla elçisi Kim In-mun'a (Kral Munmu'nun kardeşi) "Baekje ve Koguryo'yu fethederken müttefikiniz olarak Göksel ordumuzu kullandınız ve şimdi düşman olarak onunla savaşıyorsunuz!" diyerek şikâyetle bulundu.

O sırada Çin'de eğitim gören ünlü bir Silla keşişi olan Uisang, İmparatorun niyetlerini Kim In-mun'dan öğrendi ve Changan'dan dönüşünde Kral Munmu'ya bildirdi. Kral, Ejderha Sarayı'nda mucizevi savaş yöntemleri üzerine çalışan gizemli bir keşiş olan Myongnang Popsa'yı çağırdı ve ona ne yapılması gerektiğini sordu. Keşiş, Kral'a Kurt Dağı'nın güneyindeki Tanrısal Orman'da Sach'onwang-sa'yı (Songgwangsa/Dört Deva Kral Tapınağı) inşa etmesini ve bu tapınağın sınırları içinde bir askeri eğitim alanı kurmasını tavsiye etti.

Ancak tam bu sırada Chongju yakınlarındaki batı sahilinden, içinde askerler bulunan büyük bir T'ang gemisinin yaklaşmakta olduğu haberi geldi. Kral tekrar Myongnang Popsa'ya danıştı ve ona yakın bir düşman saldırısı tehlikesinden bahsetti. Myongnang ona tapınağı ipek brokerlarla süslemesini tavsiye etti. Kral bunu gerçekleştirdi ve buna ek olarak beş yüzlü tanrının ottan bir resmini yaptırdı ve Myongnang başkanlığındaki on iki keşişe cennetin ve denizin ruhlarını çağırma emretti. Kısa süre sonra güçlü bir tayfun çıktı ve kızgın dalgalar, gemideki askerler karaya çıkamadan Çin gemilerini yuttu.

Ertesi yıl çileden çıkan T'ang İmparatoru, Chao Hsien komutasındaki elli bin adamı Silla'ya karşı ikinci bir sefere gönderdi, fakat onları taşıyan gemi Silla keşişinin sihirli sanatı yüzünden tıpkı bir öncekinde olduğu gibi dibe battı.

İmparator çok şaşırılmıştı. Kim In-mun ile aynı hapisshanede tutulan Silla soylusu Pak Mun-chun'u çağırdı ve "Silla'da hangi büyü sanatına sahipsiniz? Neden iki büyük ordu daha kıyılarına ulaşamadan yok oldu?"

Pak şöyle cevap verdi: “Prens ve ben on yıldır Silla’dan uzaktayız ve memlekette neler olup bittiğinden pek haberimiz yok ama Silla Kralı’nın, Üç Krallığı birleştirme savaşında Silla için savaşmak üzere büyük ordular göndermiş olmasına şükran duyarak T’ang İmparatoru’nun uzun yaşaması için dua etmek üzere Nangsan (Dağı) üzerine bir Göksel Krallar tapınağı diktiğini duyduk.”

İmparator bundan büyük memnuniyet duydu ve Yüksek Eğitim ve Dış İlişkiler Bakanlığı yetkilisi Lo P’eng-kuei’yi bu gizemli tapınağı incelemesi için Silla’ya gönderdi. Onun yaklaştığını duyan Silla Kralı, asıl tapınağı ortaya çıkarmanın akıllıca olmayacağını düşünerek güneyine başka bir tapınak inşa ettirdi ve bekledi.

T’ang elçisi geldiğinde ve Göksel Krallar Tapınağı’nda tütsü yakmak istediğinde, sahte tapınağa götürüldü. Ancak kapıda durdu ve “Burası Dört Deva Kral Tapınağı değil, Mangdokyo-san’ın tapınağı” diyerek geri döndü. (Tapınak daha sonra Mangdok-sa olarak anıldı.)

Silla saray mensupları elçiye güzel kadınlardan oluşan bir grup tarafından sunulan lüks bir ziyafet verdiler ve ona bin “yang” altın (çok büyük bir meblağ) hediye ettiler. Changan’a döndüğünde İmparator’a, Silla halkının tıpkı Dört Deva Kral Tapınağı’nda ibadet ettikleri gibi yeni bir tapınakta uzun yaşaması için dua ettiklerini bildirdi.

Bunun üzerine Silla Kralı, T’ang İmparatoru’na özel bir elçi göndererek küçük kardeşi Kim In-mun’un serbest bırakılmasını talep eden kişisel bir mektup gönderdi. Mektup öylesine dokunaklı bir üslupla yazılmıştı ki, İmparator mektubu yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla okudu. Ardından Kim In-mun’a bir veda ziyafeti verdi ve onu Silla’ya geri gönderdi. Ancak ne yazık ki dönüş yolculuğu sırasında öldü. Halk onun yasını tuttu ve esareti sırasında Kyongju’da inşa edilen Inyong Tapınağı’ndaki Kwanum Salonu’nda vatansever ruhuna tapındı.

Kral Munmu, Yinglung’un ikinci yılında (Sinsa, 681) öldü ve arzu ettiği gibi Doğu Denizi’ndeki büyük bir kayanın üzerine gömüldü. Hükümdar yaşamı boyunca yakın dostu keşiş Chiui

Popsa'ya sık sık “Ölüp gittiğimde denizde koruyucu bir ejderha olmak, Buddha'ya tapınmak ve dünyevi ihtişamla işim bittiğinde ulusu korumak istiyorum” demişti. (Diğer kayıtlar aslında Kral'ın yakıldığını ve küllerinin kayalık bir adacığın etrafına saçıldığını göstermektedir. Ejderhalar Doğu irfanında iyiliksever yaratıklardır ve genellikle suyla ilişkilendirilirler). Kral Munmu, hükümdarlığının başlarında Güney Dağı'nda tahıl ve silahlar için elli metre uzunluğunda ve on beş metre genişliğinde muhteşem bir depo ve cephanelik inşa ettirmiştir. Buraya Sağ Depo adını verdi. Daha sonra Göksel Lütuf Tapınağı'nın kuzeybatısında benzer büyüklükte bir depo inşa ettirdi ve buna da Sol Depo adını verdi.

Bir diğer anlatı ise şöyledir: “Ölümümden sonra bile Silla'yı korumaktan asla vazgeçmeyeceğim.”

Büyük Kral Munmu, 21 yıl boyunca Silla'ya hükmettikten sonra ölümünün yaklaştığını hissetti ve ölüm döşeğinde şöyle dedi:

“Öldüğümde bedenimi yakıp kalıntılarımı Doğu Denizi'nde bir kayanın üzerine serpiştirin ki Japon akıncıların ülkemizi işgal etmesini engelleyebileyim. Ölümümden sonra bir ejderha olacağım ve Silla'yı korumaktan asla vazgeçmeyeceğim.”

Kralın son sözleri Silla halkı için bir sürpriz oldu çünkü kralların ve aristokratların hazineleri ve değerli eşyalarıyla birlikte büyük kraliyet mezarlarına gömülmeleri yaygındı. Kralın cesedini yakıp kül etme fikri geleneksel olarak kabul edilemez ve uygun olmaktan uzak olarak görülüyordu.

Eski bir kayda göre, Konpok'un sekizinci yılında (Sinhae, 591) Kral Chinp'yong, çevresi 2.850 metre genişliğinde olan Namsan kalesinin inşasına başlamış, ancak Kral Munmu dönemine kadar tam olarak tamamlanamamıştır. Ayrıca Kral, Kyongju'da Busan Kalesi'nin ve Anpuk Nehri boyunca sınır savunması için demir kapıları olan uzun bir duvar olan Ch'olsong'un inşasını emretti.

Ancak başka bir kalenin daha inşa edilmesini emrettiğinde, büyük keşiş Uisang kralın huzurunda bir konuşma yaptı: “Eğer Kral'ın yönetimi aydınlık ve iyiliksever ise, halk yere çizilmiş bir çizgiyi bile geçmeyecek, Krallığın nimetlerinden faydalanmak için Krallıkta kalacaktır; eğer Kral'ın yönetimi karanlık ve zalim

ise, demir ve taştan yüksek duvarlar bile onları dizginleyemeyecek ve dışarıdan gelecek kötülükleri engellemenin bir yolu olmayacaktır.” Keşişin bilge öğüdünden derinden etkilenen Kral, duvar inşa etmeyi durdurdu. (Burada anlatılmak istenen, surlar gibi kamu işlerinin zorla çalıştırılarak inşa edildiği ve bunun halk üzerinde ağır bir yük olduğudur).

Linte’nin (Pyong-in) üçüncü yılının üçüncü ayının onuncu gününde, halktan birine ait Kil-E adında bir kadın köle üçüz doğurdu; Tsungchang’ın (Kyong-o) üçüncü yılının birinci ayının yedinci gününde ise Hanki Departmanındaki Ilsan-kupkan’a ait bir kadın köle biri kız üçü erkek olmak üzere dördüz doğurdu. Kral her bir kadını iki yüz büyük çuval pirinçle ödüllendirdi.

Koguryo’nun Silla tarafından yıkılmasından sonra, Koguryo Kralının bir torunu Silla sarayında kraliyet rütbesine yükseltildi.

Bir gün Kral Munmu üvey kardeşi Cha’duk-kong’u (Kral Muryol’un bir cariyeden olan oğlu) çağırdı ve krallığa barış ve refah getirmek için Başbakan olmasını emretti. Cha’duk-kong şöyle cevap verdi. “Eğer Majesteleri’nin naçiz kulunuzu Başbakanlığa atamak gibi yüce bir arzusu varsa, Majesteleri’nin hükümetinde böylesine önemli bir göreve gelmeden önce halkın yaşam koşullarını, çalışma ve boş zamanlarını, onlara uygulanan vergi ve haraçları ve yerel memurların iyi mi yoksa kötü mü olduklarını gözlemlemek için ülkeyi gizlice dolaşmak isterim.” Kral onun bilgeliğine ve zekâsına hayran kaldı ve bu fikri hemen kabul etti.

Ch’aduk-kong bir münzevi (tırışsız keşiş) kılığına girdi ve bir arp taşıyarak Kyongju’dan ayrıldı. Asulaju (şimdi Myongju), Usuju (şimdi Ch’unch’on), Pukwonkyong (şimdi Wonju) ve Mujinju’yu (şimdi Haeyang) ziyaret etti. Mujinju’da An-gil adında yerel bir memur, onun sıradan bir adam olmadığını anlayınca onu evine yemeğe davet etti ve ona keskin şarap ve pek çok lezzet ikram etti. Gece olduğunda iki eşini ve bir cariyesini çağırdı ve şöyle dedi: “İçinizden biri güzelliğini paylaşmaya ve geceyi evimizdeki yalnız misafirle geçirmeye istekliyse, yine de ölene kadar onunla yaşamaya söz vereceğim. Kim kabul eder?”

Yüzleri kızaran kadınlar, “Bir geceliğine bile olsa başka bir erkekle birlikte olmaktansa senden ayrılmayı tercih ederiz,” diye cevap verdiler.

Ama diğer ikisinden çok daha güzel olan cariyeye cesurca cevap vererek, “Bu zoraki aşk için beni kovmayacağınıza, kocakarı olsam bile beni çatınız altında tutacağınıza söz verirsiniz, bu garip emrinize itaat edeceğim” dedi. Ve Doğulu bir gelin gibi kısık gözlerle gelip, taze bir çiçek kadar güzel bir şekilde şaşkın münzevinin önünde oturdu.

Ertesi sabah yola çıkan misafir ev sahibine şöyle dedi: “Ben Kyongju’dan gelen bir gezginim. Evim Hwangnyong ve Hwangsong tapınakları arasındadır ve adım Tano’dur (Korece’de Savaş Arabası anlamına gelen Ch’a ile eşanlamlıdır). Başkenti ziyaret etme fırsatınız olursa, gelip beni görün. Misafirperverliğinizi asla unutmayacağım.”

Ch’aduk-kong Kyongju’ya döndü ve Başbakan olarak görevine başladı. O günlerde her bölgeden bir yetkilinin sırayla başkentte belirli bir süre geçirmesi kuralı (merkezi hükümetin kontrolünü sağlamak için bir tür rehberlik sistemi). Kyongju’ya gitme sırası Angil’e geldiğinde, hemen Tano adında bir keşişin evini araştırmaya başladı. Ancak, yaşlı bir adam ona iki tapınak arasındaki evin kraliyet sarayı olduğunu ve Tano’nun Ch’aduk-kong olduğunu söyleyene kadar hiçbir başarı elde edemedi. Ayrıca Başbakan’ın ülkede kılık değiştirerek seyahat etme alışkanlığı olduğunu da belirtti.

Yaşlı adam merakla An-gil’in sarayda bir görevi olup olmadığını ya da orada tanıdığı biri olup olmadığını sordu ve Angil ona ülkesine gelen ziyaretçiden ve aldığı davetten bahsetti. Yaşlı adam başını salladı ve “Doğruca sarayın batı kapısına git ve oradan çıkan ya da içeri giren herhangi bir saray hanımıyla konuş” dedi.

An-gil kendisine söyleneni yaptı ve çok geçmeden Başbakan onu karşılamak için dışarı çıktı. Saraya davet edildi ve kendisine elliden fazla yemekten oluşan leziz bir ziyafet verildi ve Başbakan’ın karısı bizzat kadehini iyi şarapla doldurup dudaklarına bastırdı.

Ch'aduk-kong ve kır güzelinin romantik hikayesi Kral'a anlatıldığında, Kral içtenlikle güldü ve An-gil'i ödüllendirmek için Mujinju'daki hükümet yetkililerine Songpu dağında geniş bir orman arazisi verilmesini emretti ve başka hiç kimsenin orada ağaç kesmesini yasakladı. An-gil'in şansı çok kıskanıldı, çünkü bu arazi bütün bir aileyi doyurmaya yetecek kadar mahsul veren büyük bir çiftliği içeriyordu. Ve gariptir ki, bu çiftliğin hasadı iyi olursa, Mujinju'daki tüm çiftlikler de aynı şekilde iyi bir yıl geçirirdi, ancak mahsulü kötü olursa, tüm bölgeyi kıtlığın ziyaret edeceği kesindi.

Balhae Krallığı

Kore'nin kuzeyinde Kuzey-Güney Devletleri Dönemi'nde var olmuş bir eski Kore krallığıdır. 698 yılında Jin adıyla Kral Go tarafından kurulmuş olup 926 yılında Kitanlar tarafından yıkılmıştır ve toprakları Liao Hanedanı ile Goryeo tarafından paylaşılmıştır.

Hubaekje

Samguk Sagi, Chin Hwon'un (Gyeon Hwon) 867 yılında Kaun-hyon, Sangju'da doğduğunu, soyadının Yi olduğunu ancak bunu sonradan Chin olarak değiştirdiğini yazmaktadır.

Yi ailesinin kroniğine göre Kral Chinhung'un (540-576) kraliçesinin Kuryun-kong adında bir oğlu vardı ve bu oğul P'a-jinkan Sonp'um'un babasıydı, o da Kakkan-Chakjin'in babasıydı, o da Ajak'ae'nin babasıydı (Wanggyo-Pari ile evlilik yoluyla). Ajak'ae bir çiftlikte çalıştı, ancak daha sonra bir general oldu ve Sabulsong'u (Sangju, Kuzey Kyongsang Eyaleti) işgal etti. Kakkan unvanıyla bir Silla soylusu oldu. Leydi Sangwon ve Leydi Namwon ile olmak üzere iki kez evlendi ve beş oğlu ve bir kızı oldu: Sangpu-Hwon, General Nung-ae, General Yongkae, General Po-kae ve General So-kae ve Leydi Taechu-Togum. İlk oğul Hwon, kahramanca niteliklere ve stratejik yeteneğe sahipti.

Chin Hwon'un doğumuyla ilgili bir efsane bilinmektedir. Kwangju'nun kuzey köyünde güzel ve gösterişten uzak bir kızı

olan zengin bir adam yaşarmış. Bir gün kız babasına şöyle demiş: “Yakışıklı ve asil bir genç adam yatak odama girdi ve son birkaç gecedir bütün gece benimle birlikte oldu. Bana kim olduğunu ve nereden geldiğini söylemedi, ben de şimdiye kadar sana söylemeye utandım. Eğer yanılmıyorsam bu gece yine gelecek.”

“Bir iplik bul,” dedi babası ona, “ve bunu onun cübbesine tutuştur.”

O gece ateşli aşık yine gelmişti. Gün ağarmadan hemen önce, veda öpücüğü için onu sarmalarken, arkasına uzandı ve cübbesinin arkasına bir iplik tutturdu. Sevgilisinin peşinden giden ipliği takip ettiğinde, iplik onu bahçe duvarına götürmüş ve orada iğnesini, tıpkı sevgilisinin mor cübbesi ve altın kemeri gibi, belinde sarı bir kuşak olan büyük mor bir yer solucanının sırtına saplanmış olarak bulmuş. Sonunda, on beş yaşındayken kendisine Chin Hwon adını veren bir oğul doğurdu.

İnsanlar gülerек Chin Hwon’un solucan anlamına gelen “Chirong- i” kelimesinin bozulmuş hali olduğunu, çünkü bir solucanın çocuğu olduğunu söylemişler. (Bu hikâye muhtemelen yukarıda görüldüğü gibi adamın isminin telaffuzundan türetilmiştir).

Chin Hwon bebekken annesi onu tarla süren babasına yiyecek götürürken sırtında taşımıştır. Bebeği çalıların arasına yatırıp bir süre unutmuş ve orada fark edilmeden yataarken bir dişi kaplan gelip onu emzirmiş ve sanki kendi yavrusuymuş gibi sevgiyle sevmiştir. (Başka bir halk hikayesi, bu Chin Hwon’un daha sonraki vahşiliğini açıklamak için).

Bebek büyüyüp kaplan yüzlü ve kaplan cesaretli güçlü bir adam olmuş ve bir Silla generali haline gelmiş. Kendisine güneybatı kıyılarını savunma görevi verilmiştir. Her zaman savaşa hazır ve mızrağı başının altında uyurdu. Kısa süre sonra Kraliçe’nin kraliyet muhafızlığında emir subaylığına terfi etmiştir. (Kraliçe Chinsong, 888-898).

Hükümdarlığı sırasında Kraliçe’nin otoritesini kötüye kullanan ve gasp eden, kendileri için servet biriktiren ve halka baskı yapan birçok sevgilisi ve gözdesi vardı. Binlerce çiftçi evlerini terk edip ülkede başıboş dolaşüyor ve yol kesen soyguncular güpegündüz

saldırıları düzenliyordu. Kraliçe'nin ahlaksızlığı ve kötü yönetimi sonucunda ulus tam bir karmaşa içindeydi.

Kaplan ruhlu general isyan etti ve binlerce takipçisi ona katıldı. Güneybatı bölgesini (eski Paekje bölgesi) işgal etti.

Mujinju'da (modern Kwangju) karargâhını kurdu ve "Güneybatı Silla Silahlı Kuvvetleri Başkomutanı ve Hannam'ın (Han Nehri'nin güneyi) Kurucu Prensi" unvanını aldı. Daha sonra yeni kalesi Wansan'da (modern Chonju) Geç Paekje Kralı olarak taç giydi.

Bu sırada savaş köpeklerinin azılı bir kaptanı olan Yang-gil de Pukwon'da Kraliçe Chinsong'a karşı ayaklanarak Silla prensi Kung-ye'ye teslim oldu ve onun teğmeni oldu. Chin Hwon, Yang-gil'i cesaretinden dolayı övdü ve onu bir cephe generali yaptı.

Chin Hwon, halkın coşkulu tezahüratları arasında Wansanju'ya zaferle girdi. Halkın desteğini kazanmak için şu konuşmayı yaptı: "Asil Kralımız Onjo Paekje Krallığını kurdu ve o ve onun soyundan gelenler altı yüz yıldan fazla bir süre boyunca nesilden nesile halkı barış ve mutluluk içinde yönettiler. Ne yazık ki T'ang İmparatoru Kao-tsung, Silla'nın isteği üzerine Su Ting-fang komutasında denizin ötesinden 130.000 askeri Paekje'ye deniz yoluyla saldırmak üzere gönderdi ve Silla'dan Kim Yu-sin askerlerini Hwangsan'da şiddetli bir savaştan sonra ülkemize sürdü. Sonunda müttefik kuvvetler sadık savunucularımızı yenilgiye uğrattı ve Paekje'yi yok etti. Katledilen vatansever kahramanlarımızın intikamını almak ve ulusal onurumuzu haklı çıkarmak için Paekje'yi yeniden kurmaya ve yeni bir başkent inşa etmeye karar verdim." Bu şekilde Geç Paekje Kralı unvanını aldı ve bir hükümet kurdu (902'de).

Fakat daha sonra Ch'orwon-gyong'daki ani bir darbe Kung-ye'yi tahttan indirdi ve Wang Kon'u iktidara getirdi. Chin Hwon, Chiri Dağı'nda yapılan tavus kuşu yelpazeleri ve bambu okları hediye ederek ona bir kutlama mesajı gönderdi. (Wang Kon kuzeyde iktidarı ele geçirmişti, böylece Kore yarımadası Üç Krallık döneminde olduğu gibi kabaca yeniden bölünmüş oldu).

Chin Hwon, Wang Kon ile dostane ilişkiler sürdürüyormuş gibi davranarak ona mavi benekli beyaz bir at hediye etti, ancak Wang

Kon ona haset dolu gözlerle bakıyordu. Taç giyme töreninden sonraki üçüncü yılın Ekim ayında 3.000 atlıyı savaş düzeniyle Chomul-song'a (modern Andong yakınlarında) yönlendirdi. Bu meydan okumayı kabul eden Wang Kon, saldırıyı karşılamak için güçlü bir kuvvetin başına geçti. Ancak, Chin Hwon'un hızlı hareket eden süvarilerini nihai bir yenilgiye uğratmanın imkânsız olduğunu düşünerek barış yapmayı teklif etti ve kuzeni Wang Sin'i rehine olarak gönderdi. Chin Hwon ise bu teklifi kabul etti ve karşılığında damadı Chin Ho'yu gönderdi.

Aralık ayına gelindiğinde Chin Hwon Silla'nın batısındaki yirmi küsur şehri ele geçirdi ve Later T'ang'ın (T'ang hanedanlığının dağılmasıyla ortaya çıkan silik devletlerden biri) sarayına bir elçi göndererek kendisini "Göksel İmparator'un hizmetkârı" olarak tanıttı. İmparator bundan son derece memnun oldu ve Chin Hwon'a "Devlet Müfettişi ve Paekje Ordusu Başkomutanı" unvanının yanı sıra eski görevi olan "Genel Vali, Chonju Yargıcı, Doğu Denizlerinde Dört Yönlü Yüksek Ordu Komutanı ve Paekje Kralı" ile 2.500 hanelik tımarı tekrar onayladı. (Söz konusu İmparator böylece T'ang imparatorlarının meşru halefi olduğu iddiasını ortaya atmış ve Çin'in Kore'nin gerçek hükümdarı olduğuna dair yasal kurguyu korurken, Chin Hwon da kendi adına bir müttefik edinmiş ve yönetimini bir ölçüde meşrulaştırmıştır).

Bir sonraki yıl Chin Ho aniden öldü. Öldürüldüğünden şüphelenen Chin Hwon, Wang Sin'i hapsedti ve Wang Kon'dan mavi benekli beyaz atını geri vermesini istedi. Wang Kon bunu gülerek kabul etti.

Chin Hwon daha sonra Kunp'um-song'u (şimdiki Sanyang-hyon) ele geçirerek şehri yakıp yağmaladı (muhtemelen 925 veya 926'da). Gafil avlanan Silla Kralı Wang Kon'dan yardım istedi, ancak birlikler gelemeyen Chin Hwon Koul-pu'yu (şimdiki Ulju) aldı ve Silla Kralı ve Kraliçesi Taş Abalone Köşkü'nde (Poseokjeong) eğlenirken ani bir saldırıyla Sirim'e (yani Kyongju'nun batı eteklerindeki Kerim'e) daldı. Chin Hwon Kralı kendi kılıcıyla ölüme zorladı, Kraliçenin ırzına geçti ve Kralın Kim Pu adında uzaktan bir kuzenini tahta çıkardı. Kralın küçük kardeşi Hyoryom'u ve eski Kral Yong-kyong'u esir aldı ve değerli

mücevherleri, güzel kadınları ve en iyi zanaatkârları da yanına alarak Kyongju'yu tahliye etti.

Wang Kon, Chin Hwon ile savaşmak üzere beş bin süvariye Kongsan'a (Taegu yakınlarında) götürdü, ancak şiddetli bir savaşta generalleri Kim Nak ve Sin Sung-kyom öldürüldü ve ordu bozguna uğratıldı. Wang Kon'un kendisi kıl payı kurtuldu ve kaplan ruhlu Chin Hwon'u istediği gibi zulüm yapmak zorunda bıraktı.

Chin Hwon Taemok-song (şimdiki Yakmok), Kyongsan-pu (şimdiki Songju) ve Kangju'yu (şimdiki Chinju) yağmaladı ve Uisong-pu'nun hâkimi Hong Sul'un çatışmalarda öldüğü Pugok-song'a saldırdı.

Ayaklanmasının kırk ikinci yılında Chin Hwon, Koch'ang-gun'a (şimdiki Andong) saldırmak için Soksan'da mevzi aldı ve Wang Kon onunla sadece yüz adım ötedeki Pyongsan'da karşılaştı. Şiddetli bir savaştan sonra Chin Hwon'un kuvvetleri püskürtüldü, ancak ertesi gün karşı saldırıya geçerek Sun-song'u işgal ettiler ve yetkili Won Pong geceleyin canını kurtarabilmek için bölgeden hemen kaçmayı başardı. Wang Kon büyük bir öfkeyle bu şehrin itibarını düşürerek Haji-hyon (şimdi P'ung-san-hyon) adını verdi.

Bu zamana kadar Silla Kralı ve sarayı, ulusal çöküşün ve krallığın eski büyüklüğünü geri getirmenin imkânsızlığının bilincinde olarak, özellikle Chin Hwon'a karşı koruma için Wang Kon'un yeni Koryo krallığına giderek daha fazla güveniyordu. Bu sırada Chin Hwon, eski saldırılarını tekrarlamak için Kyongju'ya yeni bir saldırı planlıyordu. Wang Kon'un onu engelleyebileceğinden korkarak aşağıdaki mektubu gönderdi.

"Birkaç gün önce Kral Kim Ung-nyom sizi gizli bir askerî görüşme yapmak üzere Kyongju'daki Kral'ın sarayına çağırdı. Bu, büyük bir kaplumbağanın küçük bir kaplumbağanın çağrısına yanıt vermesi ya da iki kekleğin bir şahinin kanatlarını gagalaması gibidir. (İki atasözü örneği. Küçük ve dişi kaplumbağa büyük erkeği gizlice çağırır; bu da bir komplo anlamına gelir. İki keklik, şahine saldıran Silla ve Koryo'dur, daha sonra Paekje). Kötü

niyetli hareketiniz sadece insanlara sefalet getirecek ve güzel toprakları harabeye çevirecek.

"Eyleminizi engellemek için Tsu-sheng'in kırbacını tutarak ve Han Ch'in-hu'nun savaş baltasını kullanarak kirli sarayı şatafattan, lüksten ve tembellikten arındırdım (Chin Hwon'un Kyongju'ya ilk baskını için iki Çin tarihi emsali burada alıntılanmıştır). Sivil ve askeri olmak üzere iş birlikçi memurları cezalandırdım ve altı bölgedeki halka doğruluktan ayrılmalılarını ve yolunu takip etmelerini emrettim.

"Yine de dalkavuk saray mensupları gözümün önünden kaçtılar ve sonunda Kral öldü, ben de Kral Kyongmyong'un anne tarafından kuzenini ve Kral Hongang'ın (Kral Kyongsun) anne tarafından torununu seçtim ve ulusu harabeler üzerinde yeniden inşa etmek ve artık olmayan Kral'ın kraliyet soyunu korumak için onu tahta çıkardım.

"Ama siz benim tavsiyelerime kulak asmadınız. Asılsız söylentilere kulak verdiniz ve Silla'yı dört bir yandan istila ederek tahtı kendiniz için hedeflediniz. Lakin çabalarınız boşa çıktı. Sen bile doğrudan atımın başına bakacak kadar cesur değildin, ne de ineğimden bir buzağı koparacak kadar kuvvetliydin.

"Geçen kışın başlarında mareşaliniz Sacksang, Songsan savaşında elleri ve ayakları bağlı olarak yakalandı ve aynı ay içinde Sol Generaliniz Kim Nak, Miri Tapınağı'nın önündeki alanda kafatasını ortaya çıkardı ve çok sayıda askeriniz öldürüldü ve esir alındı. Böylece güçlü olan zayıf olandan açıkça ayırt edildi, kimin galip kimin mağlup olacağı artık gün gibi ortadadır. Yayımlı Pyongyang kulesine asmak ve atlarımı Pai Nehri'nde sulamak benim için bir zevk olacak. (Bu yerlerin ikisi de Wang Kon'un krallığındaydı.)

"Geçen ayın yedisinde Wu-Yueh'in (T'ang hanedanlığının bir diğer ardıl devleti) elçisi Pan Shang-shu bana İmparator'dan gelen bir mektup sundu: 'Koryo ile uzun süredir barış ve dostluk içindeydiniz, ancak son zamanlarda rehin tutulan damadınızın ölümü nedeniyle iyi komşuluk bağlarını kopardınız ve sürekli birbirinizle savaşarak sınırlarınızı işgal ettiniz. Bu nedenle elçimi güneydeki karargâhınıza ve kuzeydeki Koryo'ya şahsi dileklerimi

iletmek üzere gönderdim. Bundan böyle emrime itaat ederek barış ve dostluk içinde yaşayacaksınız. Böylece İmparator'a saygı gösterecek ve göksel saraydaki yüksek ejderha tahtının gücünü onurlandıracaksınız.

"Zaten mağlup olmuşken beni yenmek istemen boşuna. Benimle savaşmak için öne çıkıyorsun fakat her defasında geri püskürtülüyorsun. Size İmparator'un mektubunun bir örneğini gönderiyor ve tavsiyelerine kulak vermenizi rica ediyorum. Bir tavşanla bir köpeğin, her ikisi de yorgunluktan ölene kadar dövüşeceğini ya da bir istiridye ile bir leyleğin, her ikisi de bir balıkçıya av olana kadar birbirlerinin gagasını ve yüreğini sıcak bir kucaklamayla sarabileceklerini hayal etmek gülünçtür. Bir daha düşüncesizce bana karşı savaş açma, yoksa bir gün pişman olabilirsin. Hubaekje Kralı'ndan."

Wang Kon bu mektuba şöyle bir cevap yazdı.

"Saygıdeğer düşman: Wu-yueh-kuo'nun elçisi Pan Shang-shu'dan İmparator'un fermanının bir örneğini, sizden gelen uzun bir mektupla birlikte aldım. Bu güzel haber içimi açtı ve beni bilgilendirdiğiniz için size teşekkür ederim. Ancak benim İmparator'un gönderdiği mektuba ilişkin yorumum sizinkinden biraz farklı, bu nedenle geri dönen elçiden bu konudaki hislerimi İmparator'a iletmesini rica edeceğim.

"Cennetin lütfu ve halkın desteğiyle bir asker olarak tahta çıktım. Savaşlar ve doğal felaketler nedeniyle Silla'nın dokuz eyaleti harap olmuş, halkın çoğunluğu 'Sarı Başlıklı' veya yol kesen olmuş ve verimli tarlalar çorak araziye dönüşmüştü. (Sarı Başlıklılar, Daha Sonraki Han Hanedanlığı'nın son yıllarında büyük sıkıntılara neden olan gizli bir topluluktü).

"Çıkan karışıklıkları yatıştırmak ve ulusu daha fazla felaketten kurtarmak için iyi bir komşu olarak sizinle ve Silla ile dostane ilişkilere girdiğimde, çiftçiler bin li 'den fazla tarım alanına geri döndüler ve askerler yedi ya da sekiz yıl boyunca huzur içinde yaşadılar. Ancak horoz yılının Ekim ayında aniden bizi savaş alanında buluşmak zorunda bırakan vahim bir durum ortaya çıktı.

"İlk başta, güçlü düşmanını hafife aldın, tıpkı bir karıncaya karşı kısıkaçlarını kaldıran bir peygamberdevesi gibi ve bu şekilde beni teke tek dövüğe kışkırttın. Sonunda imkânsızın farkına vardın ve aceleyle geri çekildin, ama sen hâlâ sırtında dağ taşıyan bir sivrisineksin. Seninle birlikte cennetin önünde saygıyla eğilmek ve bir daha asla savaşmamaya yemin etmek istiyorum, eğer yemin bozulursa ölüm cezasına çarptırılacaksın.

"Kalkanı ve mızrağı bırakmak, masum insanları öldürmekten vazgeçmek istedim, bu yüzden kuşatmayı kaldırdım ve askerlerime iyi bir istirahat imkânı sağladım. Güney halkı barış içinde yaşasın diye size bir rehine bile gönderdim. Yine de kurban ettiğimiz yeminin kanı dudaklarımızda kurumadan, savaş köpeklerinizi zalim dişleriyle ortalığı kasıp kavurmaları için bir kez daha serbest bıraktınız. Böylece arıların ve akreplerin zehri gibi zehirler canlılara daha fazla zarar verdi. Sonunda kaplanca taşkınlıklarınız Altın Kale'deki Kral'ın sarayında zirveye ulaştı, ta ki Sarı Çatılar sarsılıp yere düşene kadar.

"Chou hanedanının otoritesine sadakatle saygı gösterme ve krallık yolunu sürdürme konusunda, üstünlük için mücadele eden Ch'i Hsuan-kung veya Tsin Wen- kung'a kim benzer? Bunlar Wang Mang ve Tung Cho gibi sadece devletin kontrolünü ele geçirmek için fırsat kollayan kötü adamlardı.

"Sen ki sonradan görmeydin, nezaketi bozdun ve bir prensin sahip olması gereken nezaketi görmezden gelerek Kralı halktan biri gibi sana boyun eğmeye zorladın. Alt ve üst arasındaki uygun ilişkinin bu şekilde çiğnenmesi cennete ve insanlara karşı işlenmiş affedilemez bir günahıdır. Sadece Won Po gibi sadık yürekli bir adam devlete barışı geri getirebilir.

"Benim ne hırsım ne de kötü niyetim var; tek amacım kraliyet sarayını ve ulusu tehlikeden kurtarmak. Ama siz maddi kazanç ve dünyevi zevk için cennetin ve dünyanın yasalarını çiğnediniz. Kralı öldürdünüz, sarayları yaktınız, bakanları katlettiniz, kraliyet hazinelerini yağmaladınız, Kraliçeye ve saray kadınlarına tecavüz ettiniz ve savaş ganimeti olarak arabalarınıza yüklediğiniz en seçkin güzelleri ve en değerli mücevherleri alıp gittiniz.

Kötülüğünüz ancak Chieh ve Chou'nunkiyle kıyaslanabilir ve insanlık dışı zulümde baykuşları ve kartalları geride bıraktınız.

“Ben efendime sadığım, sadece küçük kuşları avlayan bir şahin gibi. Kralım için sadece bir köpek ya da at rolü oynayabilirim. Derin bir öfkeyle ve halkın kızgınlığına tepki olarak yeniden ayaklandım. Geçtiğimiz iki yıl boyunca askerlerim gök gürültüsü gibi kükredi ve karada şimşek gibi hareket etti, kaplanlar gibi atladi ve denizde ejderhalar gibi uçtu, her savaşı kazandı. Yun-kyong deniz kıyısında bozguna uğrattıldığında ordusunun terk edilmiş kalan zırhları dağ gibi yığıldı; Ch'u-cho şehrinin surları altında bozguna uğrattıldığında cesetler alanı kaplarken kan dereler halinde aktı. Yonsan'da adamlarımız ordugâhımızın önünde Kil-hwan'ın başını kestiler ve Mari-song'da Su-o'yu savaş sancağımızın altında öldürdüler. Imjon-song'da Hyong-chok ve yüzlerce astının kafası kesildi ve Ch'ongch'on-hyon'da Chik-sim ve dört ya da beş astı kellelerini kütüğe yatırdı. Tongsu, Kyongsan, Kangju ve Naju'daki mağlup askerleriniz savaş kampımıza gelerek teslim oldular. (Bu paragrafta adı geçen kişilerin hepsi daha sonraki Paekje komutanlarıdır).

“Saldırılarımız çok hızlı ve zaferlerimiz çok kesin olduğu için, işgaliniz altında kaybedilen toprakların geri alınması sadece bir zaman meselesidir. Chang-erh'in Ch'i-sui'deki savaş kampında yaptığı gibi, çok geçmeden kalıcı bir pişmanlık kaynağını ortadan kaldıracamız; Han-wang'ın Wu-kiang'da Hsiang Yu'ya karşı kazandığı zafer gibi bir zafer kazanacağız (Çin'de Han hanedanının kuruluşuna yol açan çatışmalara işaret ediyor). Sonunda çatışma fırtınaları sona erecek ve parlak güneş ışığı cennetin ve dünyanın üzerinde parlayacaktır. İlahi Güç bizim yanımızda olduğuna göre, kim yolumuza çıkmaya ya da bizi bu nimetten mahrum bırakmaya cüret edebilir?

"Dahası, Wu-yueh Kralı Majesteleri kraliyet mektubunda bize Ch'ong-gu'da (mavi ülke, doğunun rengi, yani Kore) barış yapmamızı tavsiye etti, bu yüzden ona itaat etmeliyiz. Eğer silahlarınızı bırakırsanız sadece onun isteğine karşılık vermekle kalmayacak, aynı zamanda doğudaki bu bölünmüş toprakların yeniden birleşmesine de katkıda bulunmuş olacaksınız. Benimle savaşmaya devam ederseniz kendi yıkıma neden olursunuz ve

artık iş işten geçtikten sonra pişman olursunuz. Koryo Kralı'ndan.” (Ilyon bu mektubun Çin’de eğitim görmüş ve yüksek rütbelere ulaşmış ünlü bir Şilla bilgini olan Ch’oe Ch’i- won tarafından kaleme alındığını belirtmektedir. Kraliçe Chinsong’un hükümdarlığı sırasında reform önerileri reddedilince tiksinierek istifa etmiş ve daha sonra emeklilik hayatı yaşamıştır).

933 yılında Chin Hwon’un tebaasının en cesur ve zeki olanlarından biri olan Kong-chik, Wang Kon’a kendi rızasıyla teslim oldu. Öfkelenen Chin Hwon, Kong-chik’in iki oğlunu ve kızını yakalattı ve uyluklarını yaktırarak kızgın bir demirle sinirlerini kestirdi.

Aynı yılın Eylül ayında Chin Hwon Koryo’ya saldırmak üzere büyük bir deniz kuvveti gönderdi. Gemiler Yesong Nehri’ne açıldı ve denizciler Yom, Paek ve Chin nehir limanları arasında dolaşan yüz tekneyi ateşe vererek üç gün boyunca orada kaldılar.

935 yılında Wang Kon’un Unju’ya geldiğini duyan Chin Hwon, askerlerini savaşmak için oraya gönderdi. Ancak onlar savunma hatları kurarken Koryo generali Yu Kom-p’il süvarilerini üzerlerine gönderdi ve 3.000 kişinin başını kestiler. Kısa süre içinde Ungjin’in kuzeyindeki otuzdan fazla şehir kapılarını Koryo birliklerine açtı. Bu haberi duyan Chin Hwon’un özel yaveri Chong-hun, hekim subayı Chi-kyom ve aralarında Sang-pong ve Chak-p’il’in de bulunduğu birkaç General Koryo’ya teslim oldu.

Sonunda Chin Hwon oğullarına şöyle dedi: “Silla’nın son yıllarında ortaya çıkıp daha sonra Paekje Kralı olduğumdan beri uzun yıllar geçti ve askerlerimin sayısı kuzey ordusunun iki katına çıktı. Fakat şimdi birçok savaşı onlara karşı kaybettim ve görünen o ki Koryo, Cennet’in lütfuna sahip. Hayatımı kurtarmak için kuzey kralına teslim olmam gerektiğini görüyorum.” Ancak üç oğlu Sin-gom, Yong-gom ve Yang- gom babalarının yenilgici tutumuna karşı çıktılar.

Yi Ailesi Kroniği’ne göre Chin Hwon’un dokuz çocuğu vardı:

Sin-gom, diğer adıyla Chin-song, Kyom-noe, Yong-sul, Ch’ong-chi, Chong-u, (adı bilinmiyor), Wi-hung, Ch’ong-gu ve Leydi Kuk Tae.

Bunların hepsi ilk eşi Leydi Sangwon'dan olan çocuklarıydı. Ayrıca cariyelerinden de bir düzine çocuğu vardı. Bunlardan dördüncü oğlu Kum-gang uzun boylu, yakışıklı ve zekiydi. Chin Hwon en çok onu seviyordu ve ağabeyleri Sin-gom, Yong-gom ve Yang-gom'u çok kızdıracak şekilde onu Veliaht Prens yapmayı amaçlıyordu.

Bu sırada Yang-gom Kangju valisi, Yong-gom da Muju valisi olmuş ve Sin-gom'u yaşlı babasına bakması için evde bırakmıştı. Ich'an Nung-hwan, Kangju ve Muju'ya elçiler göndererek Yang-gom ve Yong-gom'a "Yaşlı Kaplan"ı tahttan indirmek için komplo düzenlemelerini önerdi. Nung-hwan daha sonra Yong-sun ile birlikte Sin-gom'u Chin'i esir almaya ikna etti.

Kumsan Tapınağı'ndaki Hwon ve Kum-gang'ı öldürmeleri için adamlar gönderdi. Sing-gom bunun üzerine "Büyük Kral" unvanını aldı ve krallıktaki tüm mahkûmlar için genel bir af çıkardı.

Chin Hwon hiç şüphelenmeden yatmaya gitmişti. Avluda büyük bir gürültüyle uyandı ve Sin-gom'a bunun ne olduğunu sordu. Oğlu şöyle cevap verdi: "Kral yaşlı ve yönetimde zayıf, bu yüzden büyük oğlu tahta geçti. Generaller ve amiraller yeni kralın tahta çıkışını kutlamak için bir ziyafette şarap içerek eğleniyorlar." Sin-gom böyle söyleyerek babasını Kumsan Tapınağı'nın önündeki bir hücreye götürdü ve orada General P'adal ve otuz adamın güçlü koruması altında hapsetti.

O zamandan sonra Paekje'nin çocukları bir türkü söylemeye başladılar:

Ey Wansan'ın zavallı çocuğu, Babanı kaybettin; Gözyaşların yanaklarından süzülüyor Gökten yağan yağmur gibi.

Chin Hwon, cariyeleri, Nungpunam adında bir saray hanımı, Kobinyo adında bir hizmetçi ve bir delikanlı ve bir genç kızla birlikte tapınakta tutuluyordu. Nisan ayında bir gece muhafızlarını ağır şaraplarla eğlendirdi ve onlar sarhoş olup uykuya daldıklarında, kendi muhafızları Sowonpo Hyang-pu, O Tam ve Ch'ung-chil ile birlikte deniz yoluyla Koryo'ya kaçtı. Koryo Kralı onu büyük bir törenle karşıladı, yaşına uygun olarak ona Sangpu (yüce baba) diye hitap etti ve ona saray mensuplarından ve hatta

kendi çocuklarından bile daha saygılı davrandı. Chin Hwon’a ikametgâh olarak (Kaesong’daki) Güney Sarayı ile Yangju’da bir tımar ve çiftlik, erkek ve kadın kırk köle ve dokuz at verdi. Ayrıca Kral, teslim olmuş bir Paekje generali olan Sin-gang’ı, rahat ve onurlu bir şekilde yaşayabilmesi için “Yaşlı Kaplan”ın koruması olarak görevlendirdi.

Chin Hwon’un kaçışından sonra damadı General Yong-kyu karısına şöyle dedi: “Kralımızın kırk yıllık emeği, kraliyet ailesi içindeki bir kavga yüzünden büyük bir başarının arifesinde kayboldu ve bu da onu Koryo’ya teslim olmak zorunda bıraktı. Erdemli bir dul asla başka bir erkeği kabul edemez ve sadık bir bakan asla başka bir hanedana hizmet edemez. Kralımıza ihanet eder ve onun hain oğluna hizmet edersek, bu ülkenin dürüst vatanseverleri nezdinde itibarımızı kaybederiz. Şimdi, yüce gönüllü bir general ve yardımsever bir Kral olan Koryo’lu Wang Kon, halkın sevgi ve saygısını kazanmıştır. Belki de İlahi Güç’ün yardımıyla Üç Han ulusunun (yani tüm Kore’nin) efendisi olacaktır. Şu anda onun koruması altında olan babamızı teselli etmek için Koryo Kralı’na mektup yazmamızı öneriyorum, belki de ona nezaketle yaklaşırsak gelecekte onun iyiliğini kazanabiliriz.”

Karısı bu öneriyi memnuniyetle kabul etti. Bunun üzerine Yong-kyu Wang Kon’a şu önemli sözleri içeren bir mektupla birlikte bir elçi gönderdi: “Eğer cezalandırmak için bir sefere çıkarsan, seninle ve Koryo ordusuyla gizlice haberleşeceğim.”

Kral T’aejo (Wang Kon’un ölümünden sonra ona uygun bir şekilde verilen unvan) çok memnun oldu. Geri dönen elçiye zengin bir hediye verdi ve Yong-kyu’ya şu cevabı gönderdi: “Askerlerimizin geçişi için yolu açarsan önce seninle el sıkışacağım, sonra da karının önünde saygıyla eğileceğim. Nezaketinize karşılık olarak size ve eşinize kendi kardeşim ve yengem gibi davranacağım. Gök ve yer, tanrılar ve tanrıçalar buna şahittir.”

Haziran ayında Chin Hwon Kral T’aejo’ya şöyle seslendi: “Eski tebaamız, askerî gücünüz sayesinde hain oğlunuzun kellesini uçurmak için Majestelerine teslim oldu. Tahtımı gasp etmeye

kalkışan soysuzu öldürür ve ona ihanet eden işbirlikçileri yok ederseniz, ansızın ölsem bile pişmanlık duymayacağım."

"Evet, anlıyorum," diye yanıtladı Kral. "Ben sadece uygun bir anı bekliyordum."

Daha sonra Paekje'ye düzenlenecek kapsamlı bir saldırı için her şey hazır olduğunda, Kral önce Veliaht Prens Mu ve General Sul-hui'yi 100.000 süvari ve piyadenin başında Ch'onan-pu'ya doğru yürüyüşe gönderdi. Ardından Eylül ayında Kral bizzat üç ordu birliğini daha öncü birliğe katılmaları için yönlendirdi.

Koryo ordusu Ilson'a kadar ilerlediğinde, Sin-gom onu durdurmak için birlikler gönderdi. Saldırganlar ve savunmacılar Ich'on'da kuzeydoğu ve güneybatı yönünde karşılıklı mevzilendiler. Sonra Kral T'aejo, Chin Hwon eşliğinde birlikleri gözden geçirirken, aniden başının üzerinde gökyüzünde kılıç ve mızrak şeklinde beyaz bulutlar belirdi ve hızla düşman mevzisine doğru ilerledi.

Kral "Hücum!" diye bağırdı ve askerleri öfkeli bir dalgaymış gibi ileri atıldılar. Koryo gücünün bu müthiş görüntüsünden korkan generaller Hyo- pong, Tok-sul, Ae-sul ve Myong-gil, daha sonraki Paekje kuvvetlerinin sağ ve sol kanat komutanları, zırhlarını çıkarıp Koryo ordugâhının önünde teslim oldular.

Kral T'aejo onlara nazik davrandı ve gaspçı Sin-gom'un nerede olduğunu sordu. Onun ordusunun ana birliğiyle birlikte olduğunu öğrenen Kral, General Kong-hwon'a her iki kanattan da saldırı başlatmasını emretti. Kong-hwon bunu yaptığında düşman askerleri dağılıp dört bir yana kaçıştılar. Yakından takip edilen ve kaçamayan Sin-gom ve iki kardeşi, generaller Pudal ve Nung-hwan ile kırk asker eşliğinde Koryo ordugâhının önüne geldi ve teslim olmak için diz çöktü.

Kral T'aejo onlara iyi davrandı ve Nung-hwan hariç, aileleriyle birlikte başkentine gelip yaşamalarına izin verdi. Nung-hwan'a sert bir şekilde şöyle dedi: "Kralınızı alıkoymak ve oğlu Sin-gom'u tahta çıkarmak için Yang-gom ile komplo kurdunuz. Bu büyük bir ihanettir ve bir tebaanın kralına karşı göstermesi gereken ahlaki davranışın çiğnenmesidir. Günahın affedilemez ve

öleceksin!” Ardından askerlerine Nung-hwan’ın başını kesmelerini emretti.

Kral T’aejo, Sin-gom’un teslim oluşunu, pişmanlığını ve tahtı kendi isteğiyle değil, kötü arkadaşları tarafından kandırılarak ve zorlanarak gasp ettiği gerçeğini göz önünde bulundurarak onun canını bağışladı. Ancak Sin-gom ölümden kurtulduğunda, daha sonra Paekje’nin yetmiş iki yaşındaki Kaplan Kralı, Hwangsan’daki bir tapınakta sırtında çıkan bir ülser nedeniyle öfkesinden öldü.

Kral T’aejo askerlerine en katı askerî disiplini uygulattı ve sivillere karşı hiçbir suç işlemedi, böylece her yerde barış hüküm sürdü ve tüm vilayetlerdeki halk onun uzun yaşaması için yürekten ve yüksek sesle dua etti.

Kral, Chin Hwon’un damadı Yong-kyu’ya şöyle dedi: “Eski Kral tahtını kaybettiğinde tebaasının en fakirleri bile üzüntülerini dile getirmede ama siz ve eşiniz binlerce kilometre öteden ona olan sevgi ve saygınızı mektuplarınızda dile getirdiniz ve benim için erdemli işler yaptınız. Samimiyetinizi asla unutamam.” Bunun üzerine Yong-kyu Sol Bakan görevine terfi ettirildi ve ödül olarak büyük bir pirinç tarlasının yanı sıra ailesini ve taşınır mallarını başkente (Kaesong) taşıması için otuz beş at arabası verildi. Yong-kyu’nun iki oğluna da önemli resmî görevler verildi.

Chin Hwon yönetimi 892 yılında iktidara geldi ve 936 yılında yıkıldı.

Saron (Koryo Tarihinin İncelenmesi) kitabında şöyle yazmaktadır: “Silla’nın son günlerinde ulusal servet ahlaki bozulma nedeniyle geriledi.

Cennet tarafından terk edilmiş ve halktan uzaklaşmıştı. Yol kesiciler kol geziyordu ve açgözlü komutanlar bir kirpinin dikenleri gibi yükseliyordu. Bunlar arasında Kungye ve Chin Hwon öne çıkıyordu. Kungye bir Silla prensiydi, ancak kendi ülkesine düşman oldu ve hatta kraliyet atalarının portrelerini kılıcıyla parçalara ayırdı. Deli ve zalim mizacı yok olmasına neden oldu.

"Silla'da bir çiftçinin oğlu olan Chin Hwon, yükseldi. Kral ve Kraliçe'nin yemekleriyle karnını doyurdu ama kalbinde kötülük besliyordu. Ulusal krizden yararlanarak başkenti bastı ve Kral ile tebaasını birer hayvan gibi öldürdü. Günahları yüzünden Kungye tebaası tarafından terk edilirken, kendi oğulları da Chin Hwon'a ihanet etti. Hsiang Yu ve Li Mi bile Han ve Tang'ın yükselişini engelleyemedi. Ye ve Hwon adlı iki katil bile yüce Kralımız T'aejo'nun muazzam gücüne karşı koyamadı!"

Dipnot: Resmi devlet adı "Baekje" olsa da önceki Baekje'den (18-660) ayrılması için "Sonraki Baekje" (Hubaekje) olarak adlandırılmıştır. Bu devlet, Silla ve Goryeo ile Sonraki Üç Krallık döneminin bir parçasıdır.

Geç Koryo/Taebong

Taebong, 901 yılında Kral Kung Ye tarafından Songak'ı başkent yaparak kurulan, Geç Üç Kore Krallığı'ndan biridir. Başlangıçta, Goguryeo'nun mirasını devam ettirme amacıyla devletin adını Goryeo koymuş, ancak daha sonra Cheorwon'a başkenti taşıyarak adını Majin ve sonrasında Taebong olarak değiştirmiştir. O dönemde, eski Üç Krallıklar'ın yarısına yakın bir toprak parçasını kontrol ederek büyük bir güç kazanmış olan Gung Ye, Budizm'in Maitreya inancına kapılıp teokratik bir yönetim kurmaya çalışıp zulüm yapmaya başladığında, sonunda 918 yılında Wang Geon'un isyanıyla tahtından edilip devleti yıkılmıştır.

Birleşik Silla

Birleşik Silla, MS 668-935 yılları arasında Tang Hanedanlığı ile ittifak kurarak Baekje ve Koguryo'yu fethetti. Bu fetihle Kore Yarımadası'nın güney ve orta bölgeleri birleşti ve Silla Krallığı, "Birleşik Silla" adını aldı.

Birleşik Silla'nın Başkenti Gyeongju, dönemin en büyük şehirlerinden biri haline gelirken, Budizm ve Konfüçyüsçülük temel felsefi ideolojiler olarak öne çıkmıştır. Ancak 9. yüzyılın sonlarına doğru iç karışıklıklar ve isyanlarla zayıflayan Birleşik

Silla, 935 yılında son kral Gyeongsun'un Goryeo'ya teslim olmasıyla sona erdi. Bu olayın ardından Kore Yarımadası'nda Goryeo Hanedanlığı hakimiyet kurdu.

Goryeo Hanedanlığı

Kral Taejo Wang Geon 918 yılında Goryeo Hanedanlığı'nı kurarak, Kore Yarımadası'nda birleşik bir krallık inşa etti. Bu hamle, Önceki Üç Krallık döneminin kaosa son verirken, yarımada yeni bir imparatorluk devletinin temellerini attı ve bölgede yeni bir düzenin başlangıcı oldu. Wang Geon, Silla Krallığı'nın çöküşüyle ortaya çıkan çalkantılı bir ortamda öne çıktı. Silla, kontrolsüz yağma, katliamlar ve yaygın isyanlarla zayıf düşmüş bir haldeydi. Bu nedenle Wang Geon, sosyal ve siyasi istikrarı sağlamak için yenilikçi bir liderlik sergiledi.

Wang Geon'un liderliği altında çözülmesi gereken iki büyük sorun vardı: ilki, Silla Krallığı'ndaki ekonomik çöküşü sona erdirmek ve köylü isyanlarını bastıracak bir vergi sistemi kurmaktır; ikincisi ise bölgesel grupların yeni bir sosyal ve siyasi düzen içinde yer alabileceği bir yapı oluşturmaktır. Wang Geon, bu sorunları ele alırken sadece askerî gücünü kullanmakla kalmadı, aynı zamanda diplomatik uzlaşma stratejileri geliştirdi. Merkezi hükûmet ile bölgesel güçler arasında dengeyi sağlamak için ödünler verdi ve bu tavizler, özellikle yeni hanedana ait sosyal düzeni kurma yolunda etkili oldu.

Yeni hanedanlığın politika ilkelerini Konfüçyüsçü siyasi ideoloji üzerine inşa eden Wang Geon, tahta çıkar çıkmaz bilginlerle ulusal meseleleri tartışmalara başladı. Hükümet kararlarının yeniden gözden geçirilmesini ve hataların düzeltilmesini sağlamak üzere "Naeeuiseong" adında bir danışma kurulu oluşturdu. Bu yaklaşım, Goryeo'nun kurumsal yapısının temelini oluşturdu ve hükümet ile halk arasındaki iletişimde çağdaş bir model sundu.

Wang Geon, sadece Kore Yarımadası'nı birleştirmekle kalmadı; aynı zamanda kuzey sınırlarını genişletmek ve Goryeo'nun Goguryeo'nun mirasını devraldığını vurgulamak için çalıştı. Pyongyang'ı önemli bir merkez olarak yeniden inşa etti ve

"Seogyeong" adıyla batı başkenti ilan etti. Burada kale ve surlar yaptırarak kuzey sınırını güven altına aldı. Wang Geon, bu bölgeyi ziyaret ettiğinde, "Samhan'a barış getirdikten sonra başkenti Seogyeong'a taşıyacağım" diyerek kuzeydeki sınır güvenliğine verdiği önemi vurguluyordu. Bu politika, Goguryeo'nun tarihi mirasına olan bağlılığının ayrıca bir göstergesiydi.

Balhae Krallığı'nın çöküşüyle Goryeo, kuzey sınırları boyunca çeşitli gruplarla ilişkiler kurdu. Kitanların askeri tehditlerine karşı, Balhae'den kaçan mülteciler ve Saengyeojin gibi etnik gruplarla iş birliği yaptı. Bu gruplar Goryeo'nun kuzey savunmasında kritik bir rol oynadı ve bölge ticareti geliştirildi. Goryeo-Hitan Savaşı sırasında, bu ittifaklar sayesinde Goryeo hem askerî hem de diplomatik anlamda avantaj sağladı.

Goryeo Hanedanlığı, 500 yıllık bir hâkimiyetin ardından 14. yüzyılın sonlarında çeşitli iç ve dış etkenler nedeniyle zayıflamaya başlamıştı. Moğol Yuan Hanedanlığı'nın tebaası olarak bir süre baskı altında kalan Goryeo, bu etkiden kurtulduktan sonra iç siyasi çekişmeler ve ekonomik sorunlarla yüzleşti. Soyluların kontrolsüz gücü ve yolsuzluklar merkezi otoriteyi zayıflatırken, özellikle General Yi Seong-gye gibi askeri liderlerin öne çıkması hanedanlığın sonunu hazırladı.

Yi Seong-gye, Ming Hanedanlığı ile diplomatik ilişkileri düzenlemek ve merkezi otoriteyi yeniden tesis etmek için 1392 yılında bir darbe gerçekleştirerek Goryeo Hanedanlığı'na son verdi. Yerine Joseon Hanedanlığı'nı kurdu. Joseon, Konfüçyüsçü ideolojiyi daha da geliştirerek Kore tarihinin yeni bir dönemini başlatmış ve Kore Yarımadası'nda uzun süreli bir istikrar dönemi hayata geçirmiştir.

Joseon Krallığı

Joseon Hanedanlığı, Kore Yarımadası'nda 1392 yılında Yi Seong-gye tarafından kurulmuş ve 1897'de Kral Gojong'un Kore İmparatorluğu'nu ilan etmesine kadar yaklaşık beş yüzyıl boyunca varlığını sürdürmüştür. Başkenti, günümüzde Seul olarak bilinen Hanyang'dır. Devlet, kuzeyde Amnok (Yalu) ve Duman (Tumen) nehirleri ile Mançurya ve Primorye bölgelerine sınır

oluşturuyordu. Joseon dönemi, tarihsel olarak erken, orta ve geç olmak üzere üç ana kısma ayrılmakta ve her bir dönem kendine özgü siyasi, kültürel ve toplumsal özellikler taşımaktadır.

1. Erken Joseon Dönemi

Erken dönem, hanedanın kuruluşundan Kral Sejong'un ölümüne (1450) kadar olan süreci kapsar. Bu dönemde Konfüçyüsçülük, devlet ideolojisi haline gelmiş ve Budizm etkisini büyük ölçüde kaybetmiştir. Merkezîyetçi bir yönetim sistemi benimsenmiş, hukuk ve bürokrasi güçlendirilmiştir. Özellikle Kral Sejong (1418-1450) döneminde, Joseon devlet yönetimi, bilim ve teknoloji alanlarında büyük ilerlemeler kaydetmiştir. En önemli gelişmelerden biri, halkın geniş kesimlerine okuma-yazma imkânı sunmayı amaçlayan Hangul alfabesinin icadı olmuştur. Bu dönemde ayrıca astronomi, tarım ve tıp alanlarında da önemli çalışmalar yapılmıştır.

2. Orta Joseon Dönemi

Orta dönem, Kral Seongjong'un tahta geçmesiyle başlar ve Imjin Savaşı'nın (1592-1598) sonrasına kadar devam eder. Bu dönemde sarayda çeşitli hizipler arasında yoğun mücadeleler yaşanmış, siyasi istikrarsızlıklar ortaya çıkmıştır. Japonya'nın Imjin Seferleri ciddi bir tehdit oluşturmuş ve ülkeye büyük zararlar vermiştir. Amiral Yi Sun-sin, bu savaşta geliştirdiği Geobukseon (Kaplumbağa Gemisi) ile deniz savaşlarında büyük başarılar kazanmıştır. Ancak, savaşın getirdiği ekonomik sıkıntılar halkın üzerindeki vergi yükünü artırmış ve sosyal huzursuzluklara yol açmıştır.

3. Geç Joseon Dönemi

Geç dönem, 17. yüzyılın sonlarından 19. yüzyılın sonlarına kadar uzanan, hanedanın son yıllarını kapsayan dönemi ifade eder. Bu süreçte Joseon, dış baskılar ve iç reform talepleri arasında denge kurmaya çalışmıştır. Kral Jeongjo (1776-1800), reformist politikalar izlemiş ve merkezî yönetimi güçlendirmeye yönelik adımlar atmıştır. Ancak, saray entrikaları reformların uzun vadeli etkilerini sınırlamıştır. Tarımsal üretimdeki düşüş ve ekonomik sıkıntılar halk arasında yaygın hoşnutsuzluk sağlamış, isyanlar ve toplumsal hareketler artmıştır. Nihayetinde, 1897 yılında Kral

Gojong, Joseon Hanedanı'nın sona erdiğini ilan ederek Kore İmparatorluğu'nu kurmuş ve kendini imparator ilan etmiştir. Bu olay, Kore tarihindeki modernleşme sürecinin başlangıcı olarak kabul edilir.

Kore İmparatorluğu

Joseon'un iyice zayıflaması, Kore'nin bağımsızlığını tehdit eder hale gelmişti. İmparator Gojong, bu tehditleri bertaraf etmek ve modern bir ulus-devlet kurarak Kore'nin bağımsızlığını güçlendirmek amacıyla 12 Ekim 1897 tarihinde Joseon Krallığı'nı sona erdirerek Kore İmparatorluğu'nu (Daehan-guk) ilan etti. Bu, Kore'nin artık yalnızca bölgesel bir güç değil, bağımsız bir imparatorluk olarak var olma iddiasını ortaya koyuyordu. Ancak bu yeni başlangıç, pek çok iç ve dış sorunla gölgelenmişti.

Fakat imparatorluğun kurulmasıyla birlikte, modernleşme ve reform süreci hız kazandı. Eğitim sisteminde Batılı tarzda okullar açıldı, ordu modernize edilmeye çalışıldı ve ekonomik yapıyı düzenlemek için kapsamlı reformlar başlatıldı. Ancak bu reformlar hem içerideki geleneksel elitlerin direnişi hem de halkın bazı kesimlerinde bıraktığı hoşnutsuzluk nedeniyle yalnızca sınırlı bir başarı sağlayabildi. Geleneksel Konfüçyüsçü düzeni savunan muhafazakârlar, bu reformların toplumsal yapıyı bozacağına inanarak dönüşümlere karşı çıktı.

İlerleyen dönemlerde Kore'nin iç sorunları, uluslararası sahadaki güç mücadeleleriyle daha da karmaşık bir hal aldı. Yüzyılın sonlarında Çin, Japonya ve Batılı devletler arasında bir rekabet alanı haline gelen Kore, bu güçlerin stratejik çıkarlarının kesiştiği bir noktadaydı. Özellikle Qing Hanedanlığı, Kore'yi geleneksel bir haraç devleti olarak etkisi altında tutmak istiyordu. Ancak bu süreçte Japonya, 1868'de başlayan Meiji Restorasyonu ile modernleşme yolunda büyük adımlar atmış ve Kore'yi kendi nüfuz alanına katmayı amaçlamıştı.

Ülkeler arasındaki bu rekabet, 1894-1895 yıllarında patlak veren Birinci Çin-Japon Savaşı ile zirveye ulaştı. Savaşın temel nedeni, Kore'nin kontrolü üzerindeki anlaşmazlıklardı. Çin, Kore üzerindeki geleneksel haraç sistemiyle devam etmek isterken,

Japonya modern bir ulus-devlet anlayışıyla Kore'yi kendi ekonomik ve siyasi etkisi altına almayı hedefliyordu. Tüm bu süren savaşlar nihayetinde, Japonya'nın zaferiyle sonuçlandı ve imzalanan Shimonoseki Antlaşması ile Çin, Kore üzerindeki etkisini kaybetti. Ve bu savaş, Kore'nin Japonya'nın etkisine daha fazla açık hale gelmesine neden oldu.

Japonya'nın Kore üzerindeki zamanla daha da artan baskısı, reform çabalarını daha da zorlaştırdı. 1905 yılında imzalanan Eulsa Antlaşması, Kore'yi fiilen bir Japon protektorası (uluslararası ilişkilerde devletlerin birbirini tek taraflı olarak koruma alması uygulaması) haline getirdi. Bu durum, yalnızca Kore'nin siyasi bağımsızlığını değil, aynı zamanda ekonomik ve kültürel yapısını da derinden sarsmıştı. Japon yönetimi, modernleşme adı altında tarım, ticaret ve eğitim gibi alanlarda kendi çıkarlarına hizmet eden düzenlemeler yapıyor, geleneksel yapılar hızla çözülürken, Kore toplumu ciddi bir kimlik ve istikrar sorunu yaşamaya başlamıştı.

1910 yılında Japonya'nın Kore'yi resmi olarak ilhak etmesi ile Kore imparatorluğunun ve bağımsızlık hayalinin sonunu gelmiş oldu. Japon yönetimi altında ekonomik kaynaklar sistematik bir şekilde Japonya'ya aktarılırken, Kore halkı ağır baskılarla karşı karşıya kaldı. Bu ilhak süreci, Kore'nin yalnızca bağımsızlığını değil, tarihsel ve kültürel kimliğini de derin bir şekilde yaraladı. Halkın büyük bir kısmı, Japon yönetiminin getirdiği sosyoekonomik dönüşümler karşısında yoksullaştı ve özgürlük taleplerini dile getiren direniş hareketlerine katıldı.

Kore İmparatorluğu, kısa ömrüne rağmen, bağımsızlık mücadelesi, reform çabaları ve uluslararası güçlerin müdahaleleri arasında sıkışmış bir dönemin sembolü olarak tarihe geçti. Bu süreç, modernleşmenin getirdiği fırsatlar ile uluslararası rekabetin oluşturduğu tehditler arasında kalmış bir ulusun trajedisini gözler önüne sermiştir.

Japon-Kore Antlaşması

Japon-Kore ilhak Antlaşması/Kore'nin İlhakı Antlaşması ya da Eulsa Antlaşması, 22 Ağustos 1910 tarihinde imzalanmış olan ve

29 Ağustos 1910 tarihinde Japonya İmparatorluğu ile Japon yanlısı güçler arasında yürürlüğe giren bir ilhak antlaşmasıdır.

1904-1905'te, Rusya'yı yenilgiye uğratarak küresel bir güç haline gelen Japonya, Kore İmparatorluğu'nu bir koruyuculuk antlaşması imzalamaya zorladı. Rus-Japon Savaşı sırasında Kore'ye yerleşen Japon askerlerinin bir kısmı tarafından kuşatılan Deoksugung Sarayı'nın Jungmyeongjeon Binası'nda Kore İmparatorluğu "Eulsa Antlaşması"nı imzalamak zorunda bırakıldı. İmparator Gojong antlaşmayı imzalamayı reddetti ancak Japon General Ito Hirobumi tarafından tehdit edildi. Sonunda Kore'nin sekiz kabine bakanından beşi antlaşmayı imzaladı. Uluslararası hukuka göre bu antlaşma askeri güç tehdidi altında imzalandığı için geçersizdi, ama Japonya antlaşmayı dünyaya duyurdu ve Kore İmparatorluğu'nu himayesi altına aldı. Bu antlaşma Kore'yi diplomatik egemenliğinden ve haklarından mahrum etti; Kore, ardı sıra yapılan diğer antlaşmalar ile ordusunu dağıtmıştır ve yargısını ve hapishane idaresini tamamen kaybetmiştir.

Japonya ve Kore arasındaki Antlaşma, Japon yanlısı Yi Wan-yong ve Kore'nin ilk genel valisi Masatake Terauchi arasındaki yasadışı bir görüşmenin ardından kabul edilmiştir ve 29 Ağustos'ta, Japon İmparatorluğu İmparatorunun Kore'nin ilhakına ilişkin bir genelge yayınladığı, ülkenin adının Japon Kore'si (Chosen) olarak değiştirdiği ve Kore'yi Japon İmparatorluğu'nun bir sömürgesi olarak ilhak ettiği gün ilan edildi.

Öte yandan Hwang Hyun, Han Kyu-sul ve Lee Sang-sul gibi bazı aydınlar ve bürokratlar bu antlaşmayı tek taraflı baskı altında yapılan bir kurt paktı olarak görüp şiddetle muhalefet göstermiş ve Kore ile Japonya'nın birleşmesinin hemen ardından 140.000 kişi bağımsızlık hareketine katılmıştır.

Eulsa Antlaşması'nın imzalanmasından sonra Konfüçyüsçü bilgin Jang Ji-yeon, Hwangsong Sinmun adlı Kore gazetesinde "Bugün Acı Bir Şekilde Ağlıyoruz" (Siilya Bangseongdaegok) başlıklı yazısında şunları yazdı: "Bu antlaşma sadece ülkemizin değil, üç Asya ülkesinin de [Japonya, Çin ve Kore]

bölünmüşlüğünü gösteriyor. Köpeklerden ve domuzlardan farkı olmayan tüm Joseon bakanları! Kendi çıkarları uğruna kendi halkımıza ihanet ettiler. Dört bin yıllık geleneği, beş yüz yıllık bir hanedanı diğerlerine yok pahasına verdiler. Sahte tehdit korkusuyla bu ülkeyi sattılar ve Joseon'un 20 milyon vatandaşını başkaları tarafından köleleştirilmek üzere teslim ettiler” (The Association of Korean History Teachers, A Korean History for International Readers, s. 230).

Kim Il Sung Anılar

Bir insanın ilerleyen yaşlarında geçmişine dönüp bakması son derece dokunaklı bir durumdur. İnsanlar farklı yaşamlar sürerler ve deneyimleri çeşitlidir, bu nedenle geçmişlerine farklı duygularla bakarlar. Ben hayatıma derin duygularla bakıyorum ve hem sıradan bir insan olarak hem de ülkesine ve halkına hizmet etmiş bir siyasetçi olarak güçlü anılarım var. Hizmet ettiğim ülke ve insanlar dünya siyasetinde her zaman önemli bir yere sahip oldu.

Ülkenin büyük ulusal trajedide yıkıma uğradığı ilk dönemde doğdum ve hayatımın ilk yıllarını yurt içinde ve yurt dışında hızla değişen durumun girdabında geçirdim ve taliхими ülkenin talihiyle birleştirmeye ve çocukluğumdaki insanlarla iyi ve kötü günleri paylaşmaya geldim. Bu yolda ilerleyerek bugün 80 yaşına ulaştım. İnsanoğlunun yaşamının eşi benzeri görülmemiş değişimler geçirdiği ve dünyanın siyasi haritasının tanınmayacak kadar değiştiği 20. yüzyılın akıntısıyla akıp giden tüm yaşamım, ülkemin ve halkımın tarihinin özeti niteliğindedir. Doğal olarak, hayatımın akışı tamamen neşe ve başarıdan ibaret olmadı. Yürek parçalayan acılar, fedakârlıklar ve pek çok dönemeç, dönemeç ve zorluklar oldu. Mücadele yolunda pek çok dost ve yoldaş edinirken, yoluma çıkan pek çok insan da oldu.

Vatansever ruhum beni bir genç olarak Jilin sokaklarında Japonya'ya karşı haykırmaya ve düşmanın takibinden kaçarak riskli bir yeraltı mücadelesi sürdürmeye itti. Japon karşıtı mücadele bayrağı altında Paektu Dağı'nın derin ormanlarında aç kalarak ve açık havada uyuyarak zorluklara katlanmak, bitmek bilmeyen kar fırtınalarında yolumu açmak ve ulusal kurtuluşa inanarak uzun kanlı savaşlar vermek zorunda kaldım. Kurtuluştan sonra, bölünmüş ülkeyi kurtarmak için birçok uykusuz gece geçirmek ve halkın devletini inşa etme ve savunma günlerinde yine tarif edilemez zorluklar ve sıkıntılar yaşamak zorunda kaldım. Ancak bu süreçte bir kez bile geri adım atmadım ya da tereddüt etmedim.

Hayatımın zorlu yolculuğunda dümeni her zaman sağlam tuttum ve bunu yoldaşlarıma ve bana iyi niyetle yardım eden

insanlara borçluyum. “Halk benim Tanrımdır” benim değişmez görüşüm ve sloganım olmuştur. Devrimin ve insanın efendisi olan kitlelerin gücünden yararlanmayı gerektiren Juche ilkesi benim siyasi inancımdır. Bu, beni tüm hayatımı halka adamaya yöneltten bir prensip olmuştur. Ailemi erken yaşta kaybettim ve tüm hayatımı yoldaşlarımın sevgi ve beklentileri arasında geçirdim. On binlerce yoldaşımın birlikte kanlı bir mücadelenin yolunu tuttum ve bu süreçte benimle kaderlerini paylaşan yoldaşlarımın ve örgütümün gerçek değerinin farkına vardım. Anavatanımızı özgürleştirip özgürleştiremeyeceğimizin henüz belli olmadığı 1920’lerde bana inanan ve Huadian’daki tepede beni takip etmeye gelen Kahrolsun Emperyalizm Birliği’nin ilk yoldaşlarını ve ardından beni düşmanın kurşunlarından koruyan ve darağacında yoldaşlarının yerini alırken gülen o muhteşem yoldaşları hatırlıyorum. Onlar kurtarılmış vatana asla geri dönmediler; şimdi yabancı bir ülkenin tarlalarında ve dağlarında saygıdeğer anıların birer ruhu olarak yatıyorlar. Mücadeleye farklı bir yoldan başlayan ama sonunda bize katılan birçok vatansever artık yanımızda değil. Devrimimizin muzaffer bir şekilde ilerlediğine ve ülkemizin refaha kavuştuğuna, tüm insanların devrime övgüler düzdüğüne tanıklık ederken, bugün için tereddüt etmeden hayatlarını ortaya koyan yoldaşları düşündükçe kalbim sızlıyor; çoğu zaman geceleri onların görüntüleri gözlerimin önünde canlanıyor. Aslında anılarımı yazmayı çok da düşünmedim. Aralarında ünlü yabancı devlet adamları ve tanınmış edebiyatçıların da bulunduğu pek çok kişi anılarımı yazmam için beni teşvik etti ve hayatımın insanlar için değerli bir ders olacağını söyledi. Ancak bunu yapmak için acele etmedim. Şimdi işimin büyük bir kısmını Teşkilat İşlerinden Sorumlu Bakan Kim Jong Il yaptığı için biraz zaman bulabildim. Nesillerin değişmesiyle birlikte tecrübeli devrimciler bu hayattan ayrıldı ve yeni nesil devrimimizin temel direği haline geldi. Ulusun ortak davasında edindiğim deneyimleri ve devrimci önderlerimizin gençliklerinde bugün için nasıl canlarını verdiklerini anlatmanın benim görevim olduğunu düşündüm. Böylece hayatımda olup bitenleri, boş bulduğum her an birkaç satırla yazıya dökmeye başladım. Hayatımı hiçbir zaman olağanüstü olarak görmedim. Hayatımı ülkeme ve milletime adadığımı ve insanlarla birlikte geçirdiğimi düşünmek beni mutlu

ediyor ve gururlandırıyor. Umarım yazdıklarım gelecek kuşaklara, halka güvenen ve onlara dayanan birinin ülkesini yeniden kazanacağı ve her seferinde zafer elde edeceği, halkı görmezden gelen ve onlar tarafından terk edilen birinin ise kesinlikle başarısız olacağı gerçeğini ve yaşam ve mücadele derslerini aktarır.

Ölen devrimcilerin ruhları için dua ederken,

Myohyang Dağları

Nisan 1992

Yüzyılla Birlikte 1. Cilt

Babam ve Kore Ulusal Derneği

“Jiwon” (Yüksekleri Hedefle!) babamın yaşam boyu sloganıydı.

Bu sloganı Sunhwa ve Myongsin Okullarının duvarlarına ve daha pek çok yere, ayrıca evine büyük darbelerle yazardı.

Yazılarının bir kısmı hala duruyor ve fırçayla yazmada oldukça iyi olduğunu gösteriyor.

O günlerde kaligrafi kutlanırdı ve tanınmış kişilerin ve ünlü hattatların el yazılarını alıp parşömenlerde, çerçevelerde veya ekranlarda saklamak modaydı. Küçük bir çocukken bunun hat sanatı için normal olduğunu düşünürdüm.

Babam da el yazılarını süslemeden halkın ilgisini çekecek yerlere asardı.

Dünyayı anlayacak yaşa geldiğimde, babam bana ülkemi nasıl sevmem gerektiğini öğretmeye başladı ve bir vatansever olmak için yüksekleri hedeflemem gerektiğini söyledi.

“Yüksekleri hedefle!” ne diyorsa o anlama geliyor.

Oğluna yüksekleri hedeflemeyi öğreten bir babanın olağanüstü bir yanı yoktur. Asıl bir ideale ve yüksek bir hırsa sahip olmayan ve yorulmadan çalışmayan biri bir girişimde başarılı olamaz.

Ancak “Yüksekleri Hedefle!” sözünün kişisel zafer ya da başarılı bir kariyere ilişkin dünyevi vaazlarla hiçbir ortak yanı yoktur; bu söz, gerçek mutluluğun ülke ve ulus için verilen mücadelede arandığı devrimci bir hayat görüşünü ve nesiller boyunca mücadele ederek ülkeyi özgürleştirmek için kırılmaz bir devrimci ruhu ifade eder.

Babam bana neden asil bir amacım olması gerektiğini açıklamak için çok şey anlattı. Bana anlattıkları, halkımızın Japonlara karşı verdiği mücadelenin tarihi anlamına geliyordu.

...Bir zamanlar Kore'nin çok güçlü bir ülke olduğunu söyledi. Askeri sanatını geliştiren Kore, savaşta nadiren yenilmiş ve parlak antik kültürü denizin ötesinden Japonya'ya kadar yayılmıştı. Ancak 500 yıllık Ri (Han) hanedanlığı döneminde yozlaşmış hükümet yüzünden gücü azaldı ve sonunda egemenliğini kaybetti.

Siz doğmadan önce, diye devam etti, Japonlar ülkemizi silah zoruyla fethetti. Ulsa yılında (1905) ülkeyi Japon işgalcilere satan feodal hükümetin beş bakanı şimdi hain olarak kınanıyor.

Ancak bu hainler Kore ruhunu satamadılar.

Dürüst Gönüllüler, ülkelerinin egemenliğini geri kazanmak için Japon yağmacılara karşı ellerinde mızraklarla savaştı. Kibrit çöpleriyle silahlanmış Bağımsızlık Ordusu işgalcileri yok etmek için savaştı. Bazen halk ayaklandı, tezahürat yaptı ve Japon işgalcilere taş atarak insanlık vicdanına ve uluslararası adalete başvurdu.

Choe Ik Hyon esir olarak Tsushima'ya götürüldü, ancak protesto olarak onuruyla ölene kadar düşmanın yemeğini yemeyi reddetti. Ri Jun, uluslararası bir barış konferansında emperyalist güçlerin temsilcilerinin önünde kendi karnını deşerek ulusumuzun gerçek bağımsızlık ruhunu göstermiştir. An Jung Gun Harbin İstasyonunda Ito Hirobumi'yi vurarak ve bağımsızlık için tezahürat yaparak Korelilerin cesaretini göstermiştir.

Altmışlı yaşlarındaki Kang U Gyu bile Japon Genel Valisi Saito'ya bir bomba attı. Ri Jae Myong, hain Ri Wan Yong'u sırtından bıçaklayarak intikamını aldı.

Min Yong Hwan, Ri Pom Jin, Hong Pom Sik ve diğer vatanseverler intihar ederek ulusal egemenliğin yeniden kazanılması çağrısında bulundular.

Bir zamanlar Kore'nin Rus-Japon Savaşı sonrasında Japonya'dan aldığı 13 milyon wonluk borcu geri ödemek için bir seferberlik başlatıldı. Bu amaçla tüm Koreli erkekler sigarayı bıraktı ve Kral Kojong bile sigara içmeme kampanyasına katıldı. Kadınlar yiyecek harcamalarını kıstmış ve ziynet eşyalarını satmışlardır. Kızlar evlilikleri için hazırladıkları eşyaları satışa sundu. Zengin erkeklerin hizmetçileri, terziler, pasta satıcıları, sebze satıcıları ve hatta hasır sandalet satıcıları ulusal borcun ödenmesi için zor kazandıkları kuruşlarla katkıda bulundular.

Buna rağmen Kore bağımsızlığını koruyamamıştır.

Asıl önemli olan, tüm Korelileri ülkelerinin kaybedilen egemenliğini geri kazanma kararlılığıyla harekete geçirmek ve işgalcileri püskürtmek için yeterli gücü geliştirmektir. Sarsılmaz bir kararlılıkla gücünüzü geliştirebilir ve gücünüzü geliştirirseniz en güçlü düşmanı bile tamamen yenebilirsiniz. Ulusumuzun egemenliğini geri kazanmak istiyorsak, ülkenin dört bir yanındaki insanları mücadeleye teşvik etmeliyiz, ancak bu bir ya da iki günde yapılamaz. Bu yüzden size hedefinizi yüksek tutmanızı söylüyorum...

Babam bunları bana Mangyong Tepesi'nde elimden tutup yukarı aşağı götürdüğü günlerde söyledi.

Söylediği her şey vatanseverlikle doluydu.

Bir keresinde babam büyükanne ve büyükbabama şöyle demişti: “Ülkemin bağımsızlığını kazanamayacaksam yaşamanın ne anlamı var? Parçalanacak olsam bile savaşmalı ve Japonları yenmeliyim. Eğer ben savaşta ölürsem, oğlum savaşa devam edecek; eğer oğlum davayı başaramazsa, torunum ulusumuzun bağımsızlığını kazanana kadar savaşmalı.”

Daha sonra, üç ya da dört yıl içinde kazanacağımıza inandığım Japon karşıtı silahlı mücadele uzadıkça bu sözleri hatırladım. Kurtuluştan sonra ulusal bölünmenin neden olduğu uzun trajedi yıllarını yaşarken, kuzeyi ve güneyi zıt yönlere gitmeye zorlayan bölünme, kendime babamın derin sözlerini hatırlattı.

Söyledikleri her zaman onun “Yüksekleri Hedefle!” fikrini, inancını ve ulusal kurtuluşa yönelik düşünce ve arzusunu yansıtıyordu.

Ailesinin yoksulluğuna rağmen, babam Sungsil Ortaokulu’na “Yüksekleri Hedefle!” fikrini gerçekleştirmek için güçlü bir kararlılıkla gitti.

Kabo yılındaki (1894) reformdan Ulsa yılındaki (1905) antlaşmanın imzalanmasına kadar geçen on yıldan biraz daha uzun bir süre boyunca, ülkemizdeki siyasi reform eğiliminin gücüyle, geç de olsa modern bir eğitim sistemi kurmak için pek çok çalışma yapıldı. Seul’de Batı kültürünü öğretmek için Paejae Haktang, Rihwa Haktang, Yugyong Kongwon ve benzeri okulların kurulduğu dönemde, Amerikalı misyonerler tarafından dini çabalarının bir parçası olarak Batı Kore’de Sungsil Ortaokulu kuruldu.

Bu okula ülkenin her yerinden öğrenciler kabul ediliyordu. Modern eğitim almak isteyen pek çok genç okula geldi. Sungsil Ortaokulu’nun sunduğu tarih, cebir, geometri, fizik, hijyen, fizyoloji, beden eğitimi, müzik ve modern eğitimin diğer dersleri, ulusal geri kalmışlığı ortadan kaldırmak ve yeni dünya trendine ayak uydurarak ilerlemek isteyen gençleri cezbettiler.

Babam bu okula modern bir eğitim almak için gittiğini söylerdi. Konfüçyüsçü okullarda öğretilen zor Dokuz Çin Klasığı’ni öğrenmek gibi bir arzusu yoktu. Misyonerler tarafından belirlenen eğitim amaçlarının yanı sıra Sungsil Ortaokulu, sonraki yıllarda bağımsızlık hareketi için çok çalışan birçok ünlü vatansever yetiştirdi. Örneğin Şangay’daki Kore Geçici Hükümeti’nin ilk Başkan Yardımcısı ve ardından Siyasi Konsey Başkanı olan Son Jong Do bu okuldan çıkmıştır. Geçici hükümetin son yıllarına doğru devlet konseyi üyesi olan Cha Ri Sok da bu okulda eğitim görmüştür.

Yetenekli bir vatansever şair olan Yun Tong Ju da bu okula gitmiş ancak erken ayrılmıştır.

Kang Ryang Uk da Sungsil Okulu'nun uzmanlık kursuna katıldı. O günlerde uzmanlık kursuna Sungsil Koleji deniyordu. Sungsil Ortaokulu o günlerde okulun ikinci kademesi anlamına geliyordu. Japonlar bu okulu Japon karşıtı düşüncenin kaynağı olarak adlandırıyordu çünkü Japonlara karşı bağımsızlık için savaşıyorlar pek çok savaşçı yetiştirmişti.

“Kore'nin iyiliği için okuma yazma öğrenin! Kore'nin iyiliği için teknolojiyi de öğrenin! Eğer inanıyorsanız Kore Tanrısına inanın!” derdi babam okul arkadaşlarına, genç vatanseverleri ve öğrencileri bir araya toplarken.

Onun rehberliğinde Sungsil Ortaokulu'nda bir okuma topluluğu ve tek kalpli bir dostluk derneği kuruldu. Bu dernekler öğrencilere vatanseverlik aşıladı ve aynı zamanda Pyongyang ve çevresindeki halk kitlelerini aydınlatmak için çok çalıştı. Aralık 1912'de okul yetkilileri tarafından uygulanan insanlık dışı muamele ve sömürücü uygulamalara karşı bir okul grevi düzenlediler.

Okul tatillerinde babam Anju, Kangdong, Sunan, Uiju ve Kuzey ve Güney Phyongan Eyaletleri ile Hwanghae Eyaletindeki diğer yerleri dolaşarak kitleleri aydınlatır ve yoldaşlar toplardı.

Babamın Sungsil Ortaokulu'nda elde ettiği en büyük başarı, yaşamı ve ölümü paylaşabileceği çok sayıda yoldaş bulmasıydı.

Sınıf arkadaşlarının çoğu babamın sadece arkadaşı değil, aynı zamanda ülkenin ve ulusun kaderini şekillendirmek için onunla ortak davayı üstlenmeye hazırdı. Hepsisi de ileri görüşlü, yüksek itibarlı, büyük yeteneklere, geniş bilgiye ve seçkin kişiliğe sahip genç adamlardı.

Ri Po Sik de onlardan biriydi. Pyongyang'dan geldi ve okuma çemberinin ve tek yürek dostluk derneğinin çalışmalarına katıldı, Kore Ulusal Derneği'nin oluşumuna büyük katkıda bulundu ve Birinci Mart Halk Ayaklanması'nda önemli bir rol oynadı.

Ponghwa-ri’de yaşadığımız dönemde, Myongsin Okulu’nda öğretmenlik yapan babamı birçok kez ziyaret etti.

Babamın Kuzey Phyongan Eyaleti’nden sınıf arkadaşları arasında Pihyon’dan Paek Se Bin (Paek Yong Mu) adında bir adam vardı. Babam Kuzey Phyongan Eyaleti’nde seyahat ederken, Paek Se Bin sık sık ona rehberlik ederdi. Kore Ulusal Derneği’nin yurtdışı muhabiriydi. Aralık 1960’ta Güney Kore’de Bağımsız Ulusal Yeniden Birleşme Merkez Konseyi kurulduğunda, Paek Se Bin bu konseyin üyesi olarak çalıştı.

Pak In Gwan, Sungsil Ortaokulu’ndaki günlerinde babamla aynı pansiyonda kalıyordu. Okula başladıktan sonra bir süre babam o pansiyonda kaldı.

Pak In Gwan, 1917 baharında Hwanghae Eyaleti, Unryul’daki Kwangson Okulu’nda öğretmenlik yaparken Kore Ulusal Derneği’ne katıldı. Songhwa, Jaeryong, Haeju ve diğer yerlerde yoldaşlarını toplarken Japon polisi tarafından tutuklandı ve bir yıllığına Haeju hapishanesine gönderildi. Kwangson Okulu’ndaki öğrencileri tarafından “Bizimle İlişkili Yarımada” başlığı altında yazılan besteler şu anda Unryul Devrimci Faaliyetler Müzesi’nde sergilenmektedir. Bu besteler, Kore Ulusal Derneği’nin etkisi altında olan okuldaki öğrencilerin ideolojik eğilimlerine ve manevi dünyalarına dair bir fikir vermektedir.

Tüm bağımsızlık savaşçıları arasında O Tong Jin babamla en yakın olanıydı.

Babamın Sungsil Ortaokulu’ndaki günlerinde O Tong Jin evimizi sık sık ziyaret ederdi. O zamanlar An Chang Ho tarafından kurulan Pyongyang Taesong Okulu’na devam ediyordu. Sadece arkadaşça değil, aynı zamanda ideolojik olarak da uyum içinde olduklarından, en başından beri birbirlerine içtenlikle ve hararetle bağlıydılar. Bana anlatıldığına göre, O Tong Jin babamın görüşlerine ilk kez 1910 baharında Kyongsang-gol’daki askeri tatbikat alanında düzenlenen atletizm toplantısında sempati duymuş.

Atletizm toplantısına Pyongyang, Pakchon, Kangso, Yongyu ve diğer yerlerden on binden fazla genç ve öğrenci katıldı.

Atletizm toplantısının sonunda düzenlenen münazara yarışmasında babam, eğer ülkemiz medeni bir ülke olacaksa Japon medeniyetini benimsemesi gerektiğini savunan bazı öğrencilere karşı, ülkemizin kendi çabalarımızla modernleşmesi gerektiğini iddia ederek ilgi odağı oldu. Dinleyiciler arasında daha sonra Jongui-bu'nun başına geçecek olan O Tong Jin de vardı. O Tong Jin bu olayı her hatırladığında derin bir duygusallıkla “Bay Kim’in o günkü konuşması beni çok etkiledi” derdi.

Bir tüccar kılığında, 1913’ten itibaren Seul, Pyongyang, Sinuiju ve ülkenin diğer büyük şehirlerini ve Çin’i dolaştı, fırsat buldukça babamı ziyaret ederek bağımsızlık hareketinin geleceğini tartıştı.

İlk başlarda onu dürüst bir iş adamı sanmıştım. Ancak Badaogou ve Fusong’a taşındığımızda onun önemli bir bağımsızlık savaşçısı olduğunu öğrendim.

O zamana kadar öylesine büyük bir üne sahipti ki, O Tong Jin (takma adı Songam) adını bilmeyen yoktu. Mülkiyet durumuna ve geçmişine bakılırsa, devrimin dikenli yolunu seçmek yerine rahatça yaşamayı göze alabilirdi, ancak o silahlandı ve Japonlarla savaştı.

O Tong Jin babama büyük saygı duyar ve onu çok severdi. Birçok insan Uiju’daki evini ziyaret etti. Evinin müstemilatı tamamen bu tür ziyaretçiler için ayrılmıştı. O kadar çok ziyaretçisi vardı ki, onlar için özel bir aşçı tutmak zorunda kalmıştı. Ama babamla ana binada buluşurlarmış ve evin hanımı da babam için yemek pişirmiş, bana öyle söylendi.

Bir keresinde O Tong Jin ve karısı bizi ziyaret etti. Büyükannem onlara hatıra olarak pirinç bir kâse vermişti. Onun hakkında bu kadar ayrıntılı yazmamın nedeni sadece babamın arkadaşı ve yoldaşı olması değil, aynı zamanda benim gençlik günlerimde önemli bir rol oynamış olmasıdır. Çocukluğumdan itibaren ona büyük bir bağlılık hissettim. Ben Jilin’de okurken Japon emperyalistleri tarafından tutuklandı. Yıllar sonra, yani Mart 1932’nin başlarında, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu’nu örgütlemek için Jiandao’da dolaşırken, Sinuiju yerel mahkemesinde yargılandı. Gandhi’nin ön sorgulama kayıtlarının

25 bin sayfayı bulduğunu duyduğumda çok şaşırmıştım ama bana O Tong Jin'in ön sorgulama kayıtlarının 35 bin sayfayı ya da 64 cildi bulduğu söylendi.

Duruşma günü binlerce ziyaretçi mahkemeye akın etti ve bunun sonucunda sabah erken saatlerde başlaması planlanan duruşma öğleden sonra saat birde başladı. Ardından mahkemenin gücünü reddetti ve baş yargıcın koltuğuna atlayıp Kore'nin bağımsızlığı için tezahürat yaparak salonu salladı.

Kafası karışan Japon yargıçlar hemen duruşmayı askıya aldılar ve kendisi orada bulunmadan onu mahkûm ettiler. Temyize gittiğinde ömür boyu hapse mahkûm edildi, ancak kurtuluş gününü göremeden hapishanede öldü.

Biz gerilla ordusunu kurmak için mücadele ederken, basın onun duruşmasını haber yaptı, lekelenmemiş onurundan ve kırılmaz mücadele ruhundan bahsetti ve Pyongyang hapishanesine bir mahkûm kukuletası içinde götürülürken çekilmiş bir fotoğrafını taşıdı. Fotoğrafını gördüğümde onun kırılmaz vatansever ruhunu derin bir duyguyla hatırladım.

Babamın Sungsil Ortaokulu'ndaki yakın arkadaşlarından birçoğu sadık devrimciler haline geldi ve daha sonra Kore Ulusal Derneği'nin belkemiğini oluşturdu.

Babam Sungsil Ortaokulu'ndan erken ayrıldı ve Mangyongdae'deki Sunhwa Okulu'nda ve ardından Kangdong'daki Myongsin Okulu'nda öğretmenlik yapmaya başladı, kendini genç neslin eğitime ve yoldaşlarını bir araya getirmeye adanmıştı. Pratik mücadeleye yoğunlaşmak ve devrimci faaliyetlerinin alanını genişletmek amacıyla ortaokulu bıraktığını açıkladı.

1916'da bir okul tatili sırasında Çin'in kuzeydoğusundaki Jiandao'yu gezdi. Kiminle temasa geçtiğini bilmiyorum ama Jiandao'dan Şangay'a gitti ve orada Sun Yat-sen'in milliyetçi devrimci grubuyla temasa geçti. (Sun Yat-sen, Çin Cumhuriyeti ve Kuomintang'ın ilk lideri.)

Babam Sun Yat-sen'e Çin'deki burjuva demokratik devriminin öncüsü olarak büyük saygı duyardı. Babam Çin'de erkeklerin at

kuyruğunun ortadan kalktığını ve haftalık tatillerin burjuva reformistlerinin çabalarıyla getirildiğini söyledi.

Babam özellikle Sun Yat-sen'in Çin devrimci koalisyonu İttifak Cemiyeti'nin programı olarak önerdiği Halkın Üç İlkesi'nden -ulus, halkın hakları ve halkın yaşamı- ve 4 Mayıs Hareketi'nin etkisi altında formüle edilen Sovyetler Birliği ile ittifak, komünizmle ittifak ve işçi sınıfı ve köylülüğe yardımdan oluşan yeni üç maddelik politikasından övgüyle söz etti. Sun Yat-sen'in büyük kalibreli, güçlü iradeli ve ileri görüşlü bir devrimci olduğunu söyledi, ancak Sun Yat-sen'in Çin Cumhuriyeti kurulduktan sonra Yuan Shi-kai'ye cumhuriyetçi bir sistem kurması ve Qing İmparatorunu görevden alması koşuluyla başkomutanlık makamını verdiğinde yanıldığını ekledi.

Çocukluğumda babamı sık sık Kore'deki burjuva reformist hareketi hakkında konuşurken dinlerdim. Kapsin yılında (1884) "sadece üç gün" iktidarda kalan Kim Ok Kyun liderliğindeki darbenin başarısız olmasından büyük üzüntü duyduğunu ve Aydınlanma Partisi'nin reformist programında formüle edilen insan eşitliği, kast sisteminin kaldırılması ve yetenekli insanların terfi ettirilmesi politikasının yanı sıra Qing hanedanına bağımlılıktan vazgeçilmesini öneren bağımsızlık fikrinin de ilerici olduğunu söyledi.

Babamın söylediklerine bakarak, Kim Ok Kyun'un önde gelen bir şahsiyet olduğunu ve reformist hareketi başarılı olsaydı, Kore'nin modern tarihinin farklı olabileceğini anladım.

Kim Ok Kyun'un reformist hareketindeki ve programındaki sınırlamaları keşfetmemiz ve bunları Juche bakış açısıyla analiz etmemiz çok sonraları oldu.

Kore tarihi hocalarımın çoğu Kim Ok Kyun'u Japon yanlısı olarak görüyordu. Kurtuluştan sonra ülkemizdeki akademik çevreler onu uzun süre Japon yanlısı olarak nitelendirdi çünkü darbe hazırlıklarında Japonlardan yardım almıştı. Ancak biz reformist hakkındaki bu değerlendirmeyi adil bulmadık.

Tarihçilerimize, hareketi ile halk kitleleri arasındaki bağı ihmal etmekle hata etmiş olsa da sadece Japonya'nın gücünden yararlandığı için onu Japon yanlısı olarak değerlendirmenin

nihilizme yol açacağını, Japon güçlerini kullanmasının amacının Japon yanlısı reformlar gerçekleştirmek değil, o günlerdeki güçler dengesini titiz bir hesaplama temelinde Aydınlanma Partisi lehine çevirmek olduğunu ve bu tür taktiklerin onun zamanındaki durumda kaçınılmaz olduğunu söyledim.

Babam, Kim Ok Kyun'un darbe girişiminde başarısız olmasının başlıca nedeninin reformistlerin halk kitlelerinin güçlerine inanmak yerine sadece saray içindeki destekçilerine güvenmeleri olduğunu ve onun başarısızlığından bir ders çıkarmamız gerektiğini söyledi.

Babam, söylentilerini duyduğu yurtdışındaki bağımsızlık hareketi hakkında ilk elden bilgi edinmek için Jiandao ve Şanghay'ı gezdi, yeni yoldaşlar topladı ve sonraki yıllar için politika ve stratejilerini belirledi.

O günlerdeki uluslararası duruma bakılırsa, sömürgelerdeki ulusal kurtuluş mücadeleleri tam olarak gelişmemişti. Sömürgelerdeki bağımsızlık hareketlerinin tarzı ve yöntemi henüz gelişmemişti.

Babam Jiandao ve Şangay'ı ziyaret ettiği sırada Çin devrimi, savaş ağalarının sinsi manevraları ve emperyalist güçlerin müdahalesi nedeniyle zorluklar yaşıyordu. Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Japonya ve diğer yabancı güçler Çin devrimi için büyük sorunlar oluşturuyordu. Buna rağmen, sürgündeki bağımsızlık savaşçılarının birçoğu emperyalistler hakkında yanılsamalara kapılmış ve bazı büyük güçlerden yardım istemek gibi boş laflarla zamanlarını boşa harcamışlardır.

Jiandao'daki durum babamın Kore'nin bağımsızlığının Korelilerin kendileri tarafından kazanılması gerektiğine olan inancını bir kez daha teyit etti. Jiandao'ya yaptığı ziyaretten sonra babam kitleleri aydınlatmak ve yoldaşlar toplamak için gece gündüz çalıştı.

O zamana kadar ailemiz Mangyongdae'den Ponghwa-ri, Kangdong'a taşınmıştı. Babam, gündüzleri Myongsin Okulu'nda öğretmenlik yapıyor ve Mangyongdae'de yaptığı gibi gece okulunda kitleleri aydınlatıyordu. Eve çok geç saatlerde dönerdi.

Okuldaki bir edebi alıştırmada, babamın benim için hazırladığı bir kompozisyondan Japonlara karşı bir konuşma yapmışım.

O günlerde devrimci şiirler ve şarkılar besteler ve bunları öğrencilerine coşkuyla öğretirdi.

Birçok bağımsızlık savaşçısı babamı Ponghwa-ri’de ziyaret etti. Kendisi de yoldaşlarını ziyaret etmek için sık sık Kuzey ve Güney Phyongan Eyaletleri ile Hwanghae Eyaletine seyahat ederdi. Bu süreçte sert unsurlar eğitildi ve bağımsızlık hareketi için kitlesel bir temel atıldı.

Bu hazırlıklar temelinde, Jang Il Hwan, Pae Min Su ve Paek Se Bin gibi diğer yurtsever bağımsızlık savaşçılarıyla birlikte 23 Mart 1917’de Ri Po Sik’in Pyongyang, Haktanggol’daki evinde Kore Ulusal Derneği’ni kurdu. Derneğin genç üyeleri parmaklarını keserek kanlarıyla “Kore’nin bağımsızlığı” ve “Hayatımızı vermeye karar verdik” yazdılar.

Kore Ulusal Derneği, birleşik Kore ulusunun çabalarıyla ulusal bağımsızlığa ulaşmayı ve gerçek anlamda modern bir devlet kurmayı amaçlayan gizli bir örgüttü. Birinci Mart Halk Ayaklanması sırasında Koreli yurtseverlerin yurtiçi ve yurtdışındaki en büyük Japon karşıtı yeraltı devrimci örgütlerinden biriydi.

1917 yılında Kore’de çok fazla gizli örgüt yoktu. O zamana kadar Bağımsızlık Gönüllüleri, Büyük Kore Kurtuluş Kolordusu, Kore’nin Egemenliğini Kurtarma Kolordusu ve ilhaktan sonra kurulan benzer örgütlerin hepsi Japon emperyalistlerinin baskısı altında dağıtılmıştı. Yeraltı savaşçıları ayırım gözetilmeksizin tutuklandığından, sıradan insanlar faaliyetlerinde onlara katılmayı düşünmeye cesaret edemiyordu. Durum öyle bir hal almıştı ki, bağımsızlık için savaşmaya kararlı olanlar bile ülkeyi terk etmek ve yurtdışında Japon karşıtı örgütler kurmak zorunda kalıyordu. Bunu yapacak kadar cesur olmayan insanlar, Japonları gücendirmeden, genel hükümetin izniyle yurt içinde ılımlı faaliyetlerde bulundular.

İşte Kore Ulusal Derneği böyle bir ortamda doğdu.

Bu dernek, emperyalizme karşı ve bağımsızlık için kararlı bir şekilde duran devrimci bir örgüttü. Derneğin manifestosunda, Avrupalı ve Amerikalı güçlerin Doğu'ya yöneldiği ve yakında hegemonya için Japonya'ya rakip olacakları yönündeki açık kanıtlar göz önüne alındığında, derneğin bu rekabetten yararlanarak kitleleri bir araya getirmesi ve Kore halkının çabalarıyla Kore'nin bağımsızlığını elde etmek için hazırlık yapması gerektiği belirtiliyordu.

Manifestodan da anlaşılacağı üzere, Kore Ulusal Derneği, umutlarını yabancı güçlere bağlayanların aksine, Kore'nin bağımsızlığının bizzat Kore halkı tarafından kazanılması gerektiği yönünde bağımsız bir tavır benimsemiştir.

Kore Ulusal Derneği, üyelerini Jiandao'ya göndermek ve bu bölgeyi bağımsızlık hareketinin stratejik üssü haline getirmek için büyük bir plan hazırladı.

Dernek birbirine sıkı sıkıya bağlı bir örgüt ağına sahipti. Sadece iyi hazırlanmış, test edilmiş ve iyi seçilmiş vatanseverleri üyeliğe kabul ediyor, yukarıdan aşağıya doğru işleyen bir örgütsel sisteme sahipti ve üyeleri arasındaki iletişim için şifreli kelimeler kullanıyordu. Gizli belgeleri şifreli olarak derlenmişti. Her yıl Sungsil Ortaokulu'nda yeni bir okul yılının başladığı gün üyelerinin genel bir toplantı yapmasını planlıyordu. Okul Derneği, Taş Anıt Derneği ve Ev-Kasaba Derneği gibi yasal yan kuruluşlar aracılığıyla iyice gizlendi. Kendisine bağlı bölge liderleri vardı ve yurtdışında çalışan insanlarla irtibat kurmak amacıyla Pekin ve Dandong'a muhabirler gönderiyordu.

Derneğin sağlam bir kitle temeli vardı. Üyelerini işçiler, köylüler, öğretmenler, öğrenciler, askerler (İstiklal Ordusu), esnaf, dindarlar ve zanaatkârlar, yani toplumun her kesiminden insanlar arasından seçiyordu. Örgütsel ağı tüm ülkeye yayıldı ve hatta Çin'de Pekin, Şangay, Jilin, Fusong, Linjiang, Changbai, Liuhe, Kuandian, Dandong, Huadian ve Xingjing'e ulaştı. Kore Ulusal Derneği'ni kurma ve geliştirme sürecinde babam Jang Chol Ho,

Kang Je Ha, Kang Jin Gon ve Kim Si U gibi birçok yeni yoldaş edindi. Bir yoldaşıyla buluşmak için yüzlerce kilometre yürümekten çekinmezdi.

O Tong Jin, Hwanghae Eyaleti'ne giderken bir gün beklenmedik bir şekilde babamı ziyaret etti. Her zamankinden daha yakışıklı görünüyordu ve üzerimde büyük bir etki bıraktı.

İyi bir adam bulduğunu söyleyerek övündü.

“Pyoktong’da yaşayan Kong Yong adında genç bir adam,” dedi O Tong Jin. “Çok bilgili, 1.80 boyunda ve yakışıklı. Soğukkanlı ve Kyoksul (kendini savunma sanatı) konusunda yetenekli bir adam, feodal çağda yaşasaydı iyi bir savunma bakanı olurdu.”

Bu habere sevinen babam şöyle dedi: “Eskiden beri iyi bir adamı tavsiye eden biri, iyi adamın kendi hizmetlerinden daha çok takdir edilir. Dolayısıyla Pyoktong’a yaptığınız son ziyaret hareketimiz için büyük yarar sağladı.”

O Tong Jin gittikten sonra babam amcamdan birkaç çift hasır sandalet yapmasını istedi. Ertesi gün bir çift giydi ve yolculuğa çıktı.

Bir ay geçmeden eve döndü. O kadar uzun bir yol yürümüştü ki sandaleti neredeyse parçalanacak kadar yıpranmıştı. Yine de çalı çırpı kapısından girerken gülümsüyordu ve hiçbir yorgunluk belirtisi göstermiyordu.

Babam Kong Yong’la yaptığı görüşmeden son derece memnun kalmıştı.

Çocukluğumda babamdan yoldaşlık ahlakını öğrenmiştim.

Kore Ulusal Derneği, babamın ilhaktan sonra uzun yıllar boyunca yurtiçinde ve yurtdışında yürüttüğü enerjik örgütlenme ve propaganda faaliyetlerinin bir sonucuydu. Örgütün gücüyle hareketi büyük ölçekte inşa etmeyi planlıyordu.

Ancak örgüt Japon emperyalistleri tarafından sert bir şekilde bastırıldı. 1917 sonbaharında düşman örgütle ilgili bir ipucu keşfetti.

Rüzgârlı bir günde üç polis Myongsin Okulu'nda öğretmenlik yapan babamın üzerine çullandı ve onu tutukladı.

Babamı Maekjon feribotuna kadar takip eden Bay Ho, ondan gizli bir mesajla aceleyle anneme geri döndü. Annem, babamın mesajda yazdığı gibi, çatı katına çıktı ve bazı gizli belgelerle aşağı inip onları mutfak ateşinde yok etti.

Babamın tutuklanmasının ertesi gününden itibaren Ponghwa-ri'de yaşayan Hristiyanlar her sabah erkenden Myongsin Okulu'nda toplanarak babamın serbest bırakılması için dua ettiler.

Pyongyang, Kangdong ve civar bölgelerden insanlar babamın serbest bırakılması için dilekçelerle Pyongyang Polis Karakolu'na akın etti.

Babamın yakında mahkemeye çıkarılacağını duyan Mangyongdae'deki büyükbam amcamı karakola gönderdi. Babamın duruşmada kendisini savunacak bir avukat isteyip istemediğini öğrenmek istedi. Amcam bazı ev eşyalarını satarak avukat tutmak için para bulabileceğini söylediğinde, babam bunu kesin bir dille reddetti.

“Bir avukat ağzıyla konuşur, ben de aynısını yapabilirim. Bu yüzden avukata para harcamaya gerek yok. Masum bir adamın kendisini savunmak için bir avukata ihtiyacı yoktur!”

Japon emperyalistler babamı Pyongyang yerel mahkemesinde üç kez yargıladılar. Babam her seferinde yargılamayı protesto ederek, “Bir Korelinin ülkesini sevmesi ve onun için çalışması nasıl suç olabilir? Yetkililer tarafından yapılan bu yersiz incelemeyi kabul edemem.” dedi.

Sonuç olarak duruşma uzadı. Üçüncü duruşmada Japon emperyalistleri onu bir süre hapse mahkûm etti.

Babamın hapsedilmesinden sonra amcam Hyong Rok ve anne tarafımdan ikinci amcam (Kang Yong Sok) bizi Mangyongdae'ye götürmek için Ponghwa-ri'ye geldiler.

Ancak annem kış boyunca Ponghwa-ri'de kalacağını söyledi. Kore Ulusal Derneği üyeleriyle ve oraya gelebilecek diğer Japon karşıtı savaşçılarla temas kurmak ve babamın tutuklanmasından kaynaklanan sorunları çözmek için orada kalmak istiyordu.

Tüm bu sorunları hallettikten sonra annem bizi ertesi yılın baharında Mangyongdae'ye götürdü. İki büyükbabam ev eşyalarımızı taşımak için bir at arabasıyla Ponghwa-ri'ye geldi.

O yılın bahar ve yaz ayları benim için berbat geçti.

Anneme ne zaman babamın ne zaman döneceğini sorsam, yakında döneceğini söylerdi. Bir gün beni Mangyong Tepesi'ndeki Salıncak Parkı'na götürdü. Salıncakta oturup beni kucağına alırken şöyle dedi: "Jung oğlum, Taedong Nehri'ndeki buzlar eridi ve ağaçlar yeşil yapraklar açtı ama baban eve dönmedi. Ülkesini geri kazanmak için savaşıyordu. Bu nasıl bir suç olabilir? Çabuk büyümeli ve babanın intikamını düşmandan almalısın... Bir kahraman olmak için büyümeli ve ülkeyi geri kazanmalısın."

Ben de ne olursa olsun bunu yapacağımı söyledim.

Ondan sonra benden habersiz birçok kez hapishaneyi ziyaret etti ama eve döndüğünde bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Bir gün beni şehre doğru götürdü ve pamuğunu çıırçırлатmak için Phalgol'a gideceğini söyledi. Yolda pamuğu annesinin Chilgol'daki evine bıraktı ve annesinden çıırçırlanması istedi, sonra da beni Pyongyang hapishanesine götürdü.

Büyükannem, dünyayı anlayamayacak kadar küçük bir çocuğun hapishane görmemesi gerektiğini söyleyerek kızına bensiz gitmesini söyledi. Eğer babamı parmaklıklar ardında görürsem, ne kadar korkardım! Beni hapishaneye götürmesine kesinlikle karşıydı. O zamanlar altı yaşındaydım.

Pothong Nehri üzerindeki tahta köprüden geçerken hapishane binasını tanıdım. Kimse bana bir hapishanenin neye benzediğini söylememişti ama doğal olmayan şeklinden ve çevresindeki kasvetli atmosferden bunu anlayabiliyordum. Hapishane binasının dış cephesi insanı dehşete düşürecek kadar yasaklayıcı ve ürkütücüydü. Demir kapı, yüksek duvar, gözetleme kulesi ve demir parmaklıkların yanı sıra gardiyanların siyah üniformaları ve keskin bakışları tehditkârdı.

Ziyaretçi odası loştu ve güneş ışığından korunuyordu. Odanın havası yoğun ve bunaltıcıydı.

Böyle bir atmosferde bile babam her zamanki gibi gülümsüyordu. Beni gördüğüne çok sevinmiş ve annemi beni yanına aldığı için övmüştü. Hapishane kıyafetleri giyen babamın zayıf yüzü hemen tanınmaya meydan okuyordu. Yüzü, boynu, elleri, ayakları ve vücudunun geri kalan her yeri yara bere içindeydi. Ancak bu durumuna rağmen evdeki ailesinin güvenliği için endişeleniyordu. Heybetli ve ağırbaşlı duruşu bende düşmana karşı kin ve nefretle karışık dayanılmaz bir gurur duygusu uyandırdı. “Artık büyüdün. Evdeki büyüklerinin sözünü dinle ve okul ödevlerini iyi yap!” dedi bana her zamanki ses tonuyla, sakın ve soğukkanlı bir şekilde, müdüre göz ucuyla bile bakmadan.

Onun sesi gözlerimi yaşarttı. Yüksek sesle “Evet, lütfen bir an önce eve gel baba” dedim. Memnuniyetle başını salladı. Annemden, ara sıra kendisini ziyarete gelen fırça ve tarak satıcılarına yardım etmesini istedi. Bunlardan kastı devrimdeki yoldaşlarıydı.

O günkü yılmaz görüntüsü üzerimde kalıcı bir etki bıraktı. Ri Kwan Rin’i ziyaretçi odasında gördüm ve bu da üzerimde unutulmaz bir etki bıraktı. Pyongyang Kız Lisesi’nde sanat öğrencisiydi ve Kore Ulusal Derneği’nin bir üyesiydi. Şanslıydı ki polis tarafından tutuklanmamıştı. Sınıf arkadaşı ve dernek üyesiyle birlikte babamı görmeye gelmişti. Feodal geleneklerin hüküm sürdüğü o günlerde bir kızın siyasi bir mahkûmu ziyaret etmesi garipti. Öyle ki, kızın hapishaneyi ziyaret ettiği duyulsa hiçbir erkek onunla evlenmezdi. Gardiyanlar bile akıllı, modern bir kızın siyasi bir mahkûmu ziyaret etmesine şaşırmış ve ona

temkinli davranmışlardı. Annemi ve babamı güler yüzüyle teselli etti.

Babamı hapishanede ziyaret etmem benim için büyük bir olaydı. Annemin beni neden hapishaneye götürdüğünü anlamıştım. Babamın aldığı fiziksel yaralar, Japon emperyalizminin ne kadar zalim olduğunu iliklerime kadar hissetmemi sağladı. Bu yaralar bana Japon emperyalizmi hakkında, birçok devlet adamı ve tarihçinin analiz ve değerlendirmeleriyle ortaya koyduğu imajdan çok daha gerçek ve görsel bir imaj verdi.

O zamana kadar Japon ordusu ve polisi tarafından işlenen vahşeti gerçekten deneyimlememiştim. Mangyongdae’de nüfus sayımı yapmak ya da temizliği denetlemek için gelen ve şu ya da bu konuda kusur bulan ve sonunda evimin mutfağının kapısını kamçıyla parçalayan ve tencerenin kapağını kıran bazı Japon polisleri görmüştüm. Ama masum bir insana böylesine korkunç yaralar açtıklarını hiç görmemiştim.

Bu yaralar Japonlara karşı verdiğim devrimci mücadele boyunca aklımdan çıkmadı. O ziyarette yaşadığım şok hala üzerimde güçlü bir etki bırakıyor.

1918 sonbaharında babam hapishanedeki süresini tamamladıktan sonra serbest bırakıldı. Amcam ve büyükbabam bir çöp arabasıyla hapishaneye gittiler ve köylüler babamı Songsan-ri’nin Mangyongdae’ye giden yolunda beklediler.

Vücudunun her yerinde yediği dayakların yaraları olan babam hapishane kapısından sendeleyerek çıktı. Öfkeden titreyen büyükbabam babama sedyeye uzanmasını söyledi.

“Ben yürüyeceğim. Düşmanın gözü önünde beni nasıl sedyeye taşırlar? Düşmana inat yürüyeceğim,” dedi babam cesurca ilerleyerek.

Eve döndüğünde babam kardeşlerine, “Hapishanede hayatta kalma ve sonuna kadar mücadele etme kararlılığımdan dolayı içebildiğim kadar su bile içtim. Yaşayan canlıların en kötüsü olan

Japonları nasıl cezasız bırakabilirim? Hyong Rok ve Hyong Gwon, siz de Japonlarla savaşmalısınız. Ölmemiz gerekse bile düşmana kanımızın bedeli ödetilmeli.”

Onu dinlerken, Japon emperyalistlerini yok etme mücadelesinde babamı takip etmeye karar verdim.

Babam hasta yatağında bile kitap okurdu. İyileşmek için bir süre teyzesinin göz doktoru olan kocası Kim Sung Hyon’un yanında kaldı ve hapishanede başladığı tıp eğitimine orada devam etti. Babam Kim Sung Hyon’dan tıp üzerine pek çok kitap edinmiş. Sungsil Ortaokulu günlerinde babam doktordan tıp öğrenmiş ve evde hevesle tıp kitapları okumuştur.

Babam öğretmenlikten doktorluğa geçmeye hapishanede karar verdi.

Ayrıca, daha tamamen iyileşmeden, Kore Ulusal Derneği’nin bozulan organizasyonlarını yeniden kurmaya kararlı bir şekilde Kuzey Phyongan Eyaleti’ne doğru bir yolculuğa çıktı.

Büyükbabam onu, amacına ulaşana kadar davasına bağlı kalması için cesaretlendirdi. Babam yola çıkmadan önce “Nam Tepesindeki Yeşil Çam Ağacı” adlı bir şiir yazdı. Şiir, parçalara ayrılrsa bile savaşmaya devam ederek üç bin ri’nin ipekle işlenmiş topraklarına yeni bir bağımsızlık baharı getirme konusundaki kesin kararlılığını ifade ediyordu.

Bağımsızlık Alkışlarının Yankısı

Babam çok soğuk bir günde evi terk etti.

Heyecanla baharı bekledim. Soğuk, kötü beslenen ve giyinen bizler için büyük bir düşmandı.

Havalar biraz ısındıkça büyükanmem endişelenmeye başladı, yakında doğum günümün geleceğini söylüyordu. Endişesi, tomurcukların çiçek açacağı ve kuzeye giden babamın soğuktan daha az etkileneceği zayıf ilkbaharda doğum günümü nasıl çok kötü hale getiremeyeceği konusundaki endişesinden kaynaklanıyordu.

Doğum günüm çiftçilerin yiyeceklerinin tükendiği ilkbaharda olmasına rağmen, ailem masaya bir kâse haşlanmış pirinç ve karidesle kızartılmış bir yumurta koyardı. Yumurta, yulaf ezmesini bile zor karşılayan ailemiz için görkemli bir ziyafetti.

Ancak, o yılın baharında doğum günüm hakkında özel bir düşünceye sahip değildim. Çünkü babamın tutuklanması beni çok etmişti ve bunun da ötesinde, uzakta olan babam için sürekli endişeleniyordum.

Babam evden ayrıldıktan kısa bir süre sonra Birinci Mart Halk Ayaklanması patlak verdi. Birinci Mart Halk Ayaklanması, Japon emperyalizminin on yıl süren acımasız “kılıç yönetimi” altında aşırı aşağılanma ve kötü muameleye maruz kalan Kore ulusunun bastırılmış öfke ve kızgınlığının patlamasıydı.

Kore’nin Japonya tarafından ilhakını takip eden on yıl çileli bir dönem, karanlık bir dönem ve açlık dönemiymi. Bu dönemde, ülkeyi büyük bir hapishaneye çeviren Orta çağ terörü altında yaşayan ulusumuz, konuşma, toplanma, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü dahil tüm sosyal haklarından ve zenginliklerinden mahrum bırakıldı ve büyük bir sıkıntı içinde inledi.

Ülkenin Japonya tarafından ilhak edilmesinin ardından gizli dernekler, Kurtuluş Ordusu ve yurtsever aydınlanma hareketiyle güçlenen halkımız, bu karanlık ve yağma dönemine daha fazla tahammül edemeyerek cesaretle ayağa kalktı.

Birinci Mart Halk Ayaklanması, din dünyasından, Chondoizm'den, Hristiyanlıktan ve Budizm'den insanların, yurtsever öğretmenlerin ve öğrencilerin önderliğinde titizlikle planlandı ve ileriye taşındı. Halkımızın 1884'teki reformist devrim, adaleti savunma ve adaletsizliği reddetme hareketi, 1894'teki köylü savaşı, yurtsever aydınlanma hareketi ve gönüllülerin mücadelesi yoluyla miras aldığı ve yücelttiği ulusal ruh, sonunda egemenlik ve bağımsızlık çağrısıyla bir volkan gibi patladı.

Pyongyang'da binlerce genç, öğrenci ve vatandaş 1 Mart günü saat 12'de Jangdae Tepesi'ndeki Sungdok Kız Okulu'nun oyun alanında toplandı. Burada "bağımsızlık bildirgesini" yüksek sesle okudular ve "Yaşasın Kore'nin bağımsızlığı!" ve "Japonlar ve Japon askerleri, defolun!" sloganlarıyla tehditkâr bir sokak gösterisi düzenlemeden önce Kore'nin bağımsız bir devlet olduğunu ciddiyetle ilan ettiler. Göstericiler sokağa dökülürken on binlerce insan da onlara katıldı.

Mangyongdae ve Chilgol'den insanlar da Pyongyang'a akın etti. Şafak vakti kahvaltımızı yaptık ve tüm ailemiz gösteriye katılmak ve ülkenin bağımsızlığı için tezahürat yapmak üzere yola çıktı. Ayrılırken sadece birkaç yüz kişi olan göstericilerin sayısı birkaç bine çıkmıştı. Gösterici kitleler "Yaşasın Kore'nin bağımsızlığı!" diye bağırarak, davullar ve gonglar çalarak Pothong Kapısı'na doğru akın etti.

O zamanlar altı yaşında olan ben de yırtık ayakkabılarımla göstericilerin arasına katıldım ve Pothong Kapısı'na kadar tezahürat yaparak gittim. Öfkeli dalgalar halinde şehre doğru akın eden yetişkinlere ayak uydurmak benim için zordu. Bu yüzden zaman zaman hasır sandaletlerimi çıkarıyor, kayan ayakkabılar başıma bela oluyor ve elimde ayakkabılarla safların peşinden

koşuyordum. Yetişkinler bağımsızlık için tezahürat yaptığında ben de onlara katıldım.

Düşman kitlelere karşı ayırım gözetmeksizin kılıç ve silah kullandı, hatta atlı polisleri ve birlikleri harekete geçirdi. Çok sayıda insan öldürüldü.

Buna rağmen göstericiler düşmana karşı korkusuzca direndi ve insan silahı haline geldi. Pothong Kapısı önünde bir çatışma yaşandı.

İlk defa bir adamın diğerini öldürdüğünü gördüm. Kore kanının döküldüğüne ilk kez o gün tanık oldum. Genç kalbim öfkeyle yanıyordu.

Güneş batarken ve hava kararırken köylüler ellerinde meşalelerle Mangyong Tepesi'ne tırmandılar ve orada yine borazan çalarak, davul ve teneke çalarak bağımsızlık için tezahürat yaptılar.

Mücadele günlerce bu şekilde devam etti. Teyzem Hyong Bok ile birlikte annemin peşinden Mangyong Tepesi'ne giderdik ve gece geç saatlere kadar orada tezahürat yapıp geri dönerdik. Annem diğer insanlar için içme suyu taşır ve meşale olarak kullanılmak üzere kenevir saplarını soyardı.

Seul'de, Kral Kjong'un cenaze törenine katılmak üzere taşradan gelen köylüler de dahil olmak üzere yüz binlerce kişinin katılımıyla cesur bir gösteri düzenlendi.

Japon Genel Valisi Hasegawa, gösteriyi bastırmak amacıyla Ryongsan'da konuşlu 20. ordu tümenini harekete geçirdi. Düşman, gösteri yapan kitleleri kurşuna dizerek ve bıçaklayarak acımasızca katletti. Seul sokakları bir anda kan gölüne döndü.

Ancak göstericiler yürüyüşlerine devam etti, ön safların düşmesi halinde ikinci saflar minibüse doğru ilerledi.

Ülkenin diğer bölgelerindeki insanlar da kahramanca savaştı, kanlarını döktü ve göstericileri silah zoruyla bastıran düşmanın vahşetine boyun eğmedi.

Genç bir kız öğrencinin ulusal bayrağı tutan sağ kolu düşman kılıcıyla kesildiğinde, bayrağı sol eline aldı ve sol kolu da kesildiği için daha fazla hareket edemez hale geldiğinde “Yaşasın Kore’nin bağımsızlığı!” diye bağırmaya devam ederek Japon emperyalist asker ve polislerin yüreğine korku saldı.

Seul ve Pyongyang’daki gösterilerle başlayan ayaklanma, mart ayının ortasında ülkenin 13 eyaletinin tamamına yayıldı, Mançurya, Şangay, Sibiry’a’nın Denizcilik Eyaleti ve Hawaii gibi başka yerlerdeki Koreli yurttaşlara da sıçradı ve böylece gerçek anlamda ülke çapında bir direnişe dönüştü. O dönemde ulusal bilince sahip her Koreli, mesleği, dini inancı, yaşı ve cinsiyeti ne olursa olsun bu ayaklanmaya katılmıştır.

Daha önce feodal gelenekler nedeniyle sokağa çıkmayan saygın ailelerden gelen kadınlar ve en düşük doğumla dünyaya gelmiş kadın muamelesi gören kisaeng kızları bile gösteride saf tutup yükseldiler.

Ayaklanmanın patlak vermesini takip eden birkaç ay boyunca tüm ülke bağımsızlık sevinciyle çalkalandı. Sonra bahar geçip yaz gelince göstericilerin ruhu yavaş yavaş sönmeye başladı.

Pek çok insan, sadece birkaç ay boyunca ruhlarını yükseltir ve tezahürat yaparlarsa düşmanın geri çekileceğine inanıyordu. Ancak bu bir yanılsamaydı. Japon emperyalistlerinin böylesi bir direniş karşısında Kore’yi işgal etmekten vazgeçmeleri pek olası değildi.

Kore’yi ele geçirmek için Japonya, sadece büyük olanları sayarsak, üç savaş yürüttü.

Bundan 400 yıl kadar önce Hideyoshi’nin aslları olan Kato Kiyomasa ve Konishi Yukinaga, yanlarında yüz binlerce kişilik büyük bir ordu getirerek ülkemiz topraklarında bir ateş yaktılar.

Bu olay “İmjınwaeran” (Japonların 1592’de Kore’yi işgali) olarak adlandırıldı.

Japonya, 19. yüzyılın ortalarında “Meiji Restorasyonu” olarak adlandırılan süreçle uygarlık yoluna girer girmez, yönetici çevrelerinin geliştirdiği ilk şeylerden biri “Kore’nin fethi teorisi” oldu. “Kore’nin fethi teorisi”, Japon militarist grubunun Japonya’nın refahı ve imparatorluk devletinin daha güçlü olması için Kore’yi silah zoruyla fethetmeleri gerektiğine dair saldırgan bir argümandı.

Her ne kadar “Kore’nin fethi teorisi” o günlerde Japon siyasi çevreleri ve askeri yetkililer arasındaki anlaşmazlık nedeniyle hayata geçirilememiş olsa da bu “teoriyi” savunanlar bir isyan başlatmış ve altı aydan fazla bir süre iç savaş yürütmüşlerdir.

İmparatora karşı büyük çaplı bir isyan başlatan “Kore’nin fethi teorisi” savunucularının başı Saigo Takamori’nin bronz bir heykelinin bugün bile Japonya’da ayakta durduğu söylenmektedir.

Japonya, Kore’yi yutmak için Çin ve Rusya’ya karşı savaş açtı. Amerika Birleşik Devletleri ve Büyük Britanya onu gizlice destekledi.

Japon askeri kliğinin ne kadar soğukkanlı olduğu aşağıdaki hikâyeden anlaşılabilir.

Rus-Japon Savaşı sırasında Port Arthur’daki savaşta Japon kuvvetlerine komuta eden Nogi’ydi. Yükseklik 203’ü ele geçirme girişiminde cesetlerden oluşan bir merdivene tırmanarak dağa çıkmıştır. Port Arthur’daki Paiokshan’da bulunan mezarın, o dönemde orada öldürülen 25.000’den fazla insanın sadece bir kısmını barındırdığı söylenir.

Nogi savaşı büyük bir bedel ödeyerek kazandı, ancak her ikisini de yutmakla övünmesine rağmen ne Sibirya’yı ne de Mançurya’yı ele geçirebildi. Masumane bir şekilde kandırılarak dul ve yetim kalan Japonlar, Nogi’nin eve döndüğü söylentisini

duyunca perişan bir halde iskeleye akın ettiler. Niyetleri ona zarar vermektir.

Ancak gemiden inen Nogi'nin göğsünde asılı duran üç kutu külü görünce ağızlarını kapattıkları söylenir. Nogi üç oğlunu da savaşta kaybetmişti.

Bu hikâyenin ne kadar doğru olduğu bilinmemektedir. Ancak bu olaydan Japon işgalcilerin Kore'yi kolay kolay terk etmeyeceği anlaşılıyordu.

Ancak, Birinci Mart Halk Ayaklanması'nın liderleri, halkımızın coşkulu mücadele ruhunu görmezden gelerek ve bu tarihi dersten habersiz olarak, bu hareketin karakterini en başından beri şiddet içermeyen olarak tanımladılar. Kendilerini bir “bağımsızlık bildirgesi” formüle etmek ve Kore ulusunun bağımsızlık niyetini dünyaya açıklamakla sınırladılar. Hareketin daha fazla genişlemesini ve halk kitleleri tarafından yönetilen kitlesel bir mücadeleye dönüşmesini istemediler.

Milliyetçi hareketin bazı liderleri, Kore'nin bağımsızlığını bir “dilekçe” yoluyla elde etmeye çalışacak kadar ileri gittiler. Wilson'un “ulusal self-determinasyon teorisi” kamuoyuna açıklandığında, Paris Barış Konferansı'nda Amerika Birleşik Devletleri ve diğer entente taraflarının temsilcileri tarafından Kore'nin bağımsızlığı konusunda bir karara varılabileceği gibi akıl almaz bir inançla utanç verici bir dilekçe kampanyası başlattılar. Kim Kyu Sik ve diğer bazı kişiler ellerinde bir “bağımsızlık dilekçesi” ile büyük güçlerin temsilcilerinin lojmanlarını ziyaret ederek onlardan yardım istediler. Ancak, antantın taraflarının temsilcileri Kore sorununu hiç dikkate almadılar; onlar sadece kendileriyle ilgileniyorlardı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, milliyetçi hareketin önde gelen isimlerinin umutlarını Wilson'ın “ulusal kendi kaderini tayin teorisine” bağlamaları yanlış bir hesaplama idi. “Ulusal kendi kaderini tayin teorisi”, ABD emperyalistlerinin Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisini azaltmak ve dünyanın geri kalanına hükmetmek için öne sürdüğü ikiyüzlü bir slogandı. ABD

emperyalistleri, aldatıcı “ulusal kendi kaderini tayin hakkı” sloganı altında, çok uluslu SSCB’nin altını oymayı ve küçük ve zayıf sömürge uluslarını birbirinden izole ederek bağımsızlık mücadelesinde birleşmelerini engellemeyi planladılar. Aynı zamanda savaşta yenilen ülkelerin topraklarını işgal etmeyi planladılar.

ABD emperyalistlerinin Kore’nin bağımsızlığını kazanmasına yardım etmeleri imkânsızdı çünkü 20. yüzyılın başlarında “Katsura-Taft Antlaşması” ile Japonya’nın Kore’yi işgalini “onaylamışlardı”. Büyük bir gücün küçük bir ülkeye sempati duyması ve zayıf bir ülkenin halkına özgürlük ve bağımsızlık vermesinin tarihsel bir örneği yoktur. Bir ulusun egemenliği ancak o ulusun bağımsız çabaları ve yılmaz mücadelesiyle elde edilebilir ve korunabilir. Bu, yüzyıllar ve nesiller boyunca kanıtlanmış bir gerçektir.

Rus-Japon Savaşı ve Portsmouth Barış Konferansı sırasında Kral Kojong, Amerika Birleşik Devletleri’ne gizli bir elçi göndererek Japonya’nın saldırganlığını ifşa etmesi ve Kore’nin bağımsızlığını korumasına yardımcı olması için çağrıda bulunmuştur. Ancak Amerika Birleşik Devletleri, Rus-Japon Savaşı’nı kazanabilmesi için Japonya’ya çok çeşitli şekillerde destek sundu. Ardından, savaş sonrası çözümün tartışıldığı Portsmouth Barış Konferansı’nda, konferansın sonucunun kendisi için olumlu olması için Japonya’ya mümkün olan her türlü yardımı yaptı. Başkan Roosevelt, Kral Kojong’dan gelen gizli mektubu resmi bir belge olmadığı gerekçesiyle görmezden geldi.

Kojong daha sonra Lahey’de düzenlenen Uluslararası Barış Konferansı’na elçiler göndererek “Ulsa Antlaşması”nın (Kore ile Japonya arasında 1905 yılında imzalanan antlaşma) gayrimeşruluğunu ilan ettirmeye ve uluslararası adalet ve insancılığa başvurarak ulusun haklarını korumaya çalıştı. Ancak Kral’ın konferansa gönderdiği mektup, Japonya’nın ısrarlı engelleyici manevraları nedeniyle etkili olamadı.

Japon emperyalistleri ve çeşitli ülkelerin temsilcilerinin ılımlı tepkisi ve elçilerin büyük güçlere sempati çağrısında bulunma

abaları hüsrana uğradı. Japon emperyalistlerinin baskısı altında Kojong gizli elçiler göndermekten sorumlu tutuldu ve tahtı Sunjong’a devretmek zorunda kaldı.

Lahey’deki elçiler olayı, feodal yöneticilerin köklü flunkeyist bilincini sarsan yüksek sesli bir alarm ziliydi. Ri Jun’un Uluslararası Barış Konferansı alanını boyayan kızıl kanı, gelecek nesillere, dünyadaki hiçbir büyük gücün Kore’ye bağımsızlığını hediye etmeyeceği ve yabancılara güvenerek ülkenin bağımsızlığını kazanmasının imk nsız olduğu konusunda ciddi bir uyarı oldu.

Milliyetçi hareketin en üst kademelerinin bu dersi almadan umutlarını yine Amerika Birleşik Devletleri’ne ve “ulusal kendi kaderini tayin teorisine” bağlamaları, Amerika’ya tapınma ve boyun eğme fikirlerinin zihinlerinde kök salmış olmasından kaynaklanıyordu.  lke ne zaman tehlikeye düşse, beceriksiz feodal yöneticiler büyük ülkelere bakıyor ve onların yardımıyla ülkenin kaderini şekillendirmeye çalışıyorlardı. Bu, milliyetçi hareketin en üst kademelerinin zihnine yerleştirilmişti.

Birinci Mart Halk Ayaklanması, burjuva milliyetçilerinin artık Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketinin öncü gücü olamayacağını gösterdi.

Birinci Mart Halk Ayaklanması liderlerinin sınıfsal sınırlılığı, Japonya’nın sömürge yönetimini tamamen reddedecek kadar ileri gitmemeleri idi. Hareketin amacını, Japonya’nın egemen sisteminin sınırları içinde kendi sınıflarının çıkarlarını güvence altına alabilecek bazı imtiyazlar elde etmek olarak belirlediler. Bu, daha sonra birçoğunu reformistlere indirgeyen ya da bazılarının Japon emperyalistleriyle bir uzlaşma olarak “ zerklik” çağırısında bulunmasına neden olan ideolojik temel haline geldi.

O zamana kadar  lkemizde ne reformizmi parçalayabilecek ilerici bir fikir ne de ilerici bir fikrin rehberliğinde mücadele edebilecek büyük bir sanayi proletaryası ordusu vardı. Ülkemizin genç işçi sınıfı, Marksizm-Leninizm’i yeni dönemin fikri olarak

yerleştirmeyi ve emekçi kitleleri onun bayrağı altında toplamayı misyon edinecek kendi partisine sahip değildi.

Japon emperyalistlerinin kötü yönetimi altında inleyen ölkemizin halk kitleleri, mücadeleleri için doğru yolu bulmak ve çıkarlarını savunacak bir öncüye sahip olmak istiyorlarsa, daha uzun ve daha dikenli bir yolda ilerlemek zorundaydılar.

Birinci Mart Halk Ayaklanması sayesinde halkımız, güçlü bir öncü kuvvet olmadan hiçbir hareketin zafere ulaşamayacağı gerçeğinin keskin bir şekilde farkına vardı.

Milyonlarca kitle ölkelerini geri kazanma ortak arzusıyla direniş için sokaklara dökölmüş olsa da mücadeleleri dağıntık ve kendiliğindendi; birleşik bir program ve mücadele planına göre yürütölmedi çünkü işçi sınıfı, parti tarafından yönetilmiyorlardı.

Birinci Mart Halk Ayaklanması, eğer halk kitleleri ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini kazanmak istiyorlarsa, devrimci bir partinin önderliğinde doğru bir strateji ve taktiklerle örgütlü bir şekilde mücadele etmeleri, dalkavukluğu tamamen reddetmeleri ve kendileri için güçlü bir devrimci güç hazırlamaları gerektiği konusunda ciddi bir ders olmuştur.

Birinci Mart Halk Ayaklanması ile Kore halkı, başkalarının kölesi olarak yaşamak istemeyen güçlü bir bağımsızlık ruhuna sahip bir halk olduğunu ve ölkesini yeniden kazanmak için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan, yılmaz bir dayanıklılığa ve ateşli bir yurtseverliğe sahip bir halk olduğunu tüm dünyaya göstermiştir.

Bu ayaklanma Japon emperyalistlerine ağır bir darbe indirdi. Japon işgalciler, Birinci Mart Halk Ayaklanmasından sonra Kore halkının Japon karşıtı duygularını yatıştırmak için, şeklen de olsa, “kılıç yönetimi”ni “sivil hükümet” ile değiştirmek zorunda kaldılar.

Birinci Mart Halk Ayaklanması’nın ivme kazanmasıyla birlikte ölkemizde burjuva milliyetçi hareket dönemine son verilmiş ve

Kore halkının ulusal kurtuluş mücadelesi yeni bir aşamaya girmiştir.

Tüm dünyada yankılanan ve talihsiz ülkemi sarsan bağımsızlık haykırıları yaz boyunca kulaklarımda çınlamaya devam etti. Bu tezahüratlar beni erken yaşta olgunlaştırdı. Pothong Kapısı'nın önündeki sokakta, gösteri yapan kitleler ile silahlı polisler arasındaki kıyasıya mücadeleye tanıklık ettiğimde dünya görüşüm yeni bir evreye sıçradı. Yetişkinlerin arasına sıkışıp parmak uçlarımda bağımsızlık için haykırdığımda çocukluğumun sona erdiği söylenebilir.

Birinci Mart Halk Ayaklanması, ilk kez halk saflarında yer aldığım ve ulusumuzun gerçek imajının zihnime yerleştiği andı. Zihnimde gök gürültüsü gibi yankılanan bağımsızlık tezahüratlarını her duyduğumda, halkımızın yılmaz mücadele ruhu ve kahramanlığıyla sınırsız bir gurur duydum.

O yılın yazında babamdan bir mektup aldık.

Mektupla birlikte babam bana “Jinbuhuan” markalı Çin mürekkep çubukları ve birkaç yazı fırçası gönderdi. Bunlar el yazımı geliştirmem için özel bir hediyeydi.

Mürekkep çubuklarından birini bir mürekkep taşına sürdüm, bir yazı fırçasını içine batırdım, böylece üzerinde bol miktarda mürekkep vardı ve bir Kore kâğıdına kalın harflerle “Baba” kelimesini yazdım.

O gece ailemiz sırayla lamba ışığında mektubu okudu. Amcam Hyong Rok mektubu üç kez okudu. Kaygısız bir mizacı olmasına rağmen, mektupları okurken yaşlı biri kadar dikkatliydi.

Annem mektubu hızlıca okudu ve bana uzatarak, büyükbabam ve büyükannemin duyabilmesi için yüksek sesle okumamı söyledi. Okul yaşımın altında olmama rağmen Kore harflerini okuyabiliyordum çünkü babam evdeyken bana Kore alfabesini öğretmişti.

Mektubu okumayı bitirdiğimde, büyükannem durdu ve bana “Ne zaman döneceğini söylemiyor mu?” diye sordu. Ve cevabımı beklemeden kendi kendine şöyle dedi:

“İster Rusya’da ister Mançurya’da olsun... Bu sefer oldukça uzun bir süredir yabancı bir yerde bulunuyor.”

Annemin mektuba şöyle bir göz atmış olması beni endişelendirmişti. Bu yüzden yatağa girdiğimde ona babamın mektubundan aklımda kalanları fısıltıyla anlattım. Annem, büyükbabam ve büyükannemin yanında mektupları okumayı asla uzun tutmazdı. Bunun yerine onları paltosunun göğsünde saklar ve tarlada çalışırken verdiği molalarda gizlice okurdu.

Mektubun bazı bölümlerinden aklımda kalanları ona anlattığımda, annem saçlarımı okşayarak şöyle dedi “Her şey yolunda. Şimdi uyu.”

Babam o yılın sonbaharının başlarında ailesini almak için eve döndü. Babamı görmeyeli bir yıl olmuştu.

Bu süre zarfında babam Kore Ulusal Birliği’nin örgütlerini yeniden kurmak, yoldaşlar kazanmak ve Kuzey Phyongan Eyaleti’nin Uiju, Changsong, Pyoktong, Chosan ve Junggang gibi bölgelerinde ve Mançurya’da kitleleri toplamak için çok çalışmıştı. Babam o sıralarda Chongsudong Toplantısı’nı (Kasım 1918) düzenledi. Kuzey Phyongan Eyaleti’ndeki Kore Ulusal Birliği örgütlerinin temsilcilerinin ve çeşitli bölgelerin irtibat ajanlarının katıldığı bu toplantıda, Kore Ulusal Birliği örgütlerinin derhal restore edilmesi ve proleter kitlelerin bu örgütler etrafında sıkı bir şekilde toplanması için politikalar belirlendi.

Artık eve dönmüş olan babam bize pek çok şey anlattı, özellikle de Mançurya’dan ve Rusya’dan gelen haberler, Lenin ve Ekim Devrimi’nin zaferi hakkında. Bize Rusya’ya işçilerin, köylülerin ve diğer eğitimsiz kitlelerin efendi olduğu yeni bir dünyanın geldiğini söyledi ve kıskandığını gizlemedi. Ayrıca yeni doğan Rusya’nın beyaz partinin saldırısı ve 14 ülkenin silahlı

müdahalesi nedeniyle etin sınavlarla karşı karşıya olduğunu söyleyerek büyük endişesini dile getirdi.

Tüm hikâyeleri canlı ayrıntılar ve gerçeklerle örölü olduğu için babamın Sibirya'nın Deniz Vilayeti'ne gitmiş olabileceğini düşündüm.

Mançurya gibi Sibirya'nın Deniz Bölgesi de Kore bağımsızlık hareketi için bir üs ve önemli bir buluşma noktasıydı. Birinci Mart Halk Ayaklanması sırasında burada ikamet eden Korelilerin sayısı birkaç yüz bindi. Bu bölgede, Kore'den oraya sürgün olarak giden birçok yurtsever ve bağımsızlık savaşçısı yaşıyordu. Ri Jun ve partisi Lahey'e buradan gitmişti. Ryu Rin Sok ve Ri Sang Sol da burada (Vladivostok) Kore'nin 13 vilayetinden gelen gönüllülerin birleşik karargahını kurdular. Ri Tong Hui liderliğindeki Kore Sosyalist Partisi, Kore'nin ilk sosyalist grubu olarak Marksizm-Leninizm'i yaymaya da burada başladı. Rusya'da Kore Ulusal Meclisi olarak bilinen Geçici Hükümet de bu bölgede kuruldu ve varlığını yurtiçinde ve yurtdışında ilan etti. Hong Pom Do ve An Jung Gun askeri faaliyetlerini bu alana odaklanarak yürütmüştür.

Koreli bağımsızlık savaşçıları ve Sibirya'nın Denizcilik Eyaletine sürgün olarak gelen yurtsever insanlar, bölge genelinde özyönetim örgütleri ve Japon karşıtı direniş örgütleri kurdular ve ulusal hakların geri kazanılması için güçlü faaliyetler yürüttüler. Sibirya'nın Denizcilik Eyaletinde bulunan Bağımsızlık Ordusu birlikleri Kuzey Hamgyong Eyaletinin Kyongwon ve Kyonghung gibi bölgelerine ilerleyerek Japon birliklerine ve polislerine saldırmış, böylece düşmanın yönetimini ve sınır muhafızlığını ciddi şekilde bozmuştur. Mançurya'dan bu bölgeye taşınan bazı bağımsızlık savaşçıları büyük birlikler oluşturdu ve Sovyet Cumhuriyetini savunmak için Kızıl Ordu ile birlikte savaştı.

Emperyalizmin birleşik güçleri ve onların emirlerini uygulayan iç düşman, Sovyetler Birliği'nde yeni doğan siyasi rejimi boğmak için her yönden saldırdığında, binlerce Koreli genç, insanlığın ideal olarak özlemini çektiği sosyalist sistemi savunmak için gerilla saflarında ya da Kızıl Ordu'da ellerinde silahlarıyla kanlarını ve canlarını verdiler. Uzak Doğu'da Rus iç

savaşının kahramanlarının anısına dikilen anıtlara Korelilerin isimleri büyük harflerle kazanmıştır.

Hong Pom Do, Ri Tong Hui ve Ryo Un Hyong gibi, bir süredir Sovyetler Birliği'nin Uzak Doğu bölgesini üs edinerek bağımsızlık hareketi için yoğun bir şekilde çalışan kişiler, ulusal kurtuluş hareketimiz için desteğini almak üzere Lenin ile görüştüler.

Koreli bağımsızlık savaşçılarının Sibirya'nın Deniz Bölgesi'ndeki faaliyetleri, bir zamanlar dış güçlerin müdahalesi ve çeşitli dernekler arasındaki husumet nedeniyle Heihe Olayı gibi yürek parçalayıcı bir trajediye yol açmış olsa da ülkemizin ulusal kurtuluş hareketi tarihinde göz ardı edilemeyecek izler bırakmıştır.

Babamın yoldaşları kazanmak için Sibirya'nın Denizcilik Eyaletine gittiğini tahmin etmekte haksız değildim.

Babam ailemize kuzey sınır bölgesindeki halkın gösterilerinden bahsetti ve biz de ona Kophyong Alt Bölgesi halkının Birinci Mart Halk Ayaklanması sırasında ne kadar cesurca mücadele ettiğini anlattık.

Babamın o gün bize anlattıklarından şunlar hala hafızamda canlılığını koruyor. Şöyle demişti:

“Evinize izinsiz giren ve ellerinde bıçaklar olan soyguncuların, sırf merhamet dilemek için yaygara kopardığınız için yaşamınıza izin vermesi pek olası değildir. Dışarıdaki adam da bir soyguncuysa, çığlığını duyduğunda yardımınıza gelmeyecektir. Hayatınızı kurtarmak istiyorsanız soyguncularla savaşmalısınız. Bıçakla silahlanmış olanlara ancak onlarla bıçakla dövüştüğünüzde üstün gelebilirsiniz.”

Babam bağımsızlık hareketine ilişkin yeni bir görüş ve yeni bir kararlılık oluşturmuştu bile. Sonradan öğrendim ki, Birinci Mart Halk Ayaklanması sırasında ve bu ayaklanmadan önce ve sonra babam sürekli olarak ulusal kurtuluş için izlenecek yolu aramış,

yurtiçinde ve yurtdışında meydana gelen olayları dikkatle takip etmiş ve faaliyetlerini kuzey sınır bölgesi ve güney Mançurya'yı üs edinerek yürütmüştü. Ayrıca ülkemizdeki sosyo-sınıfsal ilişkilerin değişim sürecine de yakın ilgi göstermiştir.

Birinci Mart Halk Ayaklanması'nın verdiği dersin de gösterdiği gibi, sadece gösteriler düzenleyip tezahürat yaparsak saldırganlar geri çekilmeyecektir. Sadece Kurtuluş Ordusu'nun mücadelesiyle ülkeyi yeniden kazanmak da mümkün olmayacaktır. Saldırganlarla ülke çapında mücadele etmeliyiz çünkü tüm ülke Japonların hapisanesi haline gelmiş ve bir süngü ormanıya kaplanmış. Bu amaçla Rusya'da olduğu gibi bir halk devrimi yapmalıyız. Halk kitleleri ellerinde silahlarla ayağa kalkmalı ve ülkeyi geri kazanmak, sömürü ve baskıdan arınmış yeni bir toplum kurmak için düşmanla savaşmalıdır.

Babam tüm yoğun çalışmalarının ardından bu sonuca varmıştı. Bu proleter devrimin politikasıydı.

Babam, bağımsızlık hareketinin durgunluktan çıkamaması ve sadece kan dökülmesi nedeniyle, yeni bir yöntem gerektiren bir halk devrimi yapılması gerektiğini savunuyordu.

Ekim Sosyalist Devrimi'nin Rusya'da zaferle sonuçlanmasının ardından babam komünist ideolojiye sempati duymaya başladı. Daha sonra, Birinci Mart Halk Ayaklanması'nın ivme kazanmasıyla birlikte, ülkemizdeki ulusal kurtuluş hareketinin milliyetçi bir harekettan komünist bir harekete dönüşmesi gerektiği konusunda kendi fikrini ve kesin kararını oluşturdu.

Temmuz 1919'da düzenlenen Chongsudong Toplantısı'nda babam proleter devrimin tarihsel gerekliliğini kanıtladı. Buna dayanarak, o yılın Ağustos ayında, Kore Ulusal Birliği'ne bağlı çeşitli bölgelerin başkanlarını, irtibat ajanlarını ve Çin'in Kuandian İlçesi, Hongtong Bölgesi'ndeki bağımsızlık örgütlerinin şeflerini bir araya getirdi, Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketini milliyetçi bir harekettan komünist bir harekete kaydırma politikasını resmen ilan etti ve zamanın değişimine uygun olarak, Japon emperyalizmini ulusumuzun gücüyle yenme

ve işsiz kitlelerin hak ve çıkarlarını güvence altına alacak yeni bir toplum inşa etme görevini ileri sürdü.

Babamın milliyetçi hareketten komünist harekete geçiş politikasını önermesi, Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketindeki başarılarından bir diğeridir.

Babam proleter devrimi fikrini, yiyeceği olmayanlara pirinç, giyeceği olmayanlara giysi sağlayacak yeni bir toplumun inşası olarak açıkça anlatırdı ve pratik faaliyetleriyle işçileri, köylüleri ve diğer emekçi kitleleri ilerici bir fikre uyandırdı ve çeşitli kitle örgütleri kurup genişleterek onları tek bir devrimci güç halinde birleştirdi.

Babamın bir diğer başarısı da yeni silahlı eylemlere hazırlanma ve silahlı grupları birleştirme mücadelesindeki başarısıydı.

Babam, ülkenin “dilekçeler” veya “diplomasi” yoluyla değil, ancak silahlı faaliyetler yoluyla geri kazanılabileceğine olan inancından dolayı yeni silahlı faaliyetler için hazırlıkları hızlandırdı.

Babamın planı, yurtsever gençleri proletaryadan seçip askeri kadrolar olarak eğitmek, mevcut silahlı örgütlerin komutanlarını ve saflarını ideolojik olarak yeniden şekillendirmek ve böylece saflarını proleter devrimi gerçekleştirebilecek işçi ve köylülerin silahlı gücü haline getirmektir.

Bu politikayı ortaya koyan babam, Kore Ulusal Derneği üyelerini, silahlı birliklerde ilerici fikirlerin yayılması, silah alımı, askeri kadroların eğitimi ve ordunun savaş etkinliğinin artırılması gibi çeşitli konularda rehberlik etmeleri için Bağımsızlık Ordusu’nun çeşitli birliklerine gönderdi.

Aynı zamanda silahlı birliklerin birliğini sağlamak için çok çalıştı. O günlerde babamı en çok üzen şey bağımsızlık hareketi saflarında birliğin olmamasıydı.

O dönemde Jiandao’da ve Sibirya’nın Denizcilik Eyaleti’nde bağımsızlık hareketine katılan birçok Bağımsızlık Ordusu birimi ve örgütü vardı. Sözde Koreliler Derneği, Kore Bağımsızlık Derneği, Thaeguk Derneği, Savaş Fonu Toplama Derneği ve benzerleri bir gecede ortaya çıkmıştı. Sadece Güney Mançurya’da bağımsızlık hareketine katılan bu tür 20’den fazla örgüt vardı. Bu örgütler birbirleriyle birleşmiş ve el ele çalışmış olsalardı büyük bir güç sergileyebilirdi. Ancak hizipçiler, diğer örgütleri reddederek ve onlara kıskançlıkla yaklaşarak en başından itibaren güç mücadelesine giriştiler.

Bu durum düzeltilmezse, bağımsızlık hareketinin saflarının bozulacağı ve hareketin halk tarafından terk edileceği veya düşman tarafından parça parça yok edileceği korkusu vardı ve babamın üstlenmeye karar verdiği hareketin yönünü değiştirmeye yönelik büyük davayı ilerletmek imkânsız olacaktı.

Bu koşullar altında, babam Kore Bağımsızlık Gençlik Derneği ile Kwangje Gençlik Birliği arasındaki çatışmanın şiddetlendiğini duyduğunda, aceleyle Kuandian’a gitti ve orada birkaç gün kalarak iki örgütün liderlerini birleşmeye ikna etti. Babamın çabaları sayesinde, Amnok Nehri boyunca uzanan bölgede bulunan Sanayi Teşvik Kolordusu ve Savaş Fonu Toplama Kolordusu gibi silahlı örgütler birleşerek Ulusal Kolordu’yu oluşturdu.

Babamın yeni silahlı faaliyetlere hazırlanırken amacının, komünist harekete yönelik silahlı faaliyetlerde yeni bir başlangıç yapmak için silahlı örgütlerin gücünü işçi ve köylü kökenli insanlardan oluşturmak ve çeşitli silahlı örgütlerin birleşerek uyum içinde çalışmasını sağlamak olduğu söylenebilir.

Babam hayatının son akşamına kadar hareketin yönünü değiştirme politikasını uygulamakla ilgilendi ve bu sırada süregelen bir hastalığa yakalandı.

Kuandian Toplantısı’nda hareketin yönünü komünist harekete çevirme politikası ilan edildikten sonra milliyetçiler arasında ideolojik çözüme süreci hızlandı.

Babamın yatalak olmasıyla birlikte, onun fikrini ve amacını paylaşanlardan bazıları tutuklandı, bazıları d nek oldu ve diğ rleri dağıldı. Böylece kom n st hareket için çalışacak sadece birkaç kişi kaldı.

Milliyetçiler arasındaki muhafazak rlar yeniye karşı bir duvar örüyordu. Ancak birçok ilerici insan yeni yolu seçti ve daha sonra bizimle birlikte kom n st devrime katıldı.

Babamın kom n st hareket hakkındaki fikirleri b y mem için büyük bir nimet oldu.

Miras

Badaogou'daki evimize sık sık uğrayan Bay Hwang, babamın hayatı üzerinde büyük bir etki bıraktı. Babamı Huchang'da Japon polisinin elinden kurtaran oydu.

Babam ülke içindeki örgütlerle irtibat kurmak üzere Phophyong'a gitmek için nehri geçmişti. Orada, gizli bir buluşma yeri olarak kullandığı erişte dükkânının yakınında pusuya yatmış polisler tarafından yakalandı. Babamı ihbar eden kişi evimizin arka tarafındaki hanın işletmecisi Son Se Sim'di. Bu adam birkaç günde bir evimize gelir, babamın yanına oturur ve "Bay Kim", "Bay Kim" diye seslenerek ona iltifat ederdi. Babam bu adamın bir casus olduğunu bilmiyordu.

Yeraltı örgütünü ortaya çıkarmak için, hükümet genel polis işleri bürosu babamın tutuklanmasını mutlak bir gizlilik içinde tuttu ve olayı araştırmak üzere Kuzey Phyongan Eyaleti polis departmanına yüksek rütbeli memurlar gönderdi. Polis Çavuşu Akishima ve Phophyong polis karakolundan bir polise, babama hızlı bir şekilde Huchang polis karakolu üzerinden Sinuiju'daki il polis departmanına kadar eşlik etmeleri emredildi. Japonlar, Amnok Nehri boyunca bölgede faaliyet gösteren Bağımsızlık Ordusu birliklerinin onu kurtarmaya çalışması ihtimaline karşı, babamı tutuklar tutuklamaz Sinuiju'ya kadar eşlik etmeye karar verdiler.

Babam Phophyong polis karakolunda kilit altındayken biz aile üyelerinin onu görmesine izin vermediler. Bu nedenle Sinuiju'ya götürüleceğinden haberimiz yoktu. Bize bunu söyleyen Bay Hwang oldu. Dedi ki:

"Madam, tüm servetime mâl olsa bile bir avukat tutacağım. Duruşmasını izleyip geri döneceğim. Merak etmeyin. Şimdi, eğer varsa bana birkaç şişe şarap verir misiniz?"

Yanına birkaç şişe sert şarap ve bir torba içinde bir dizi kurutulmuş pollack (balık) alarak gizlice babamı takip etti. Polis sabah erkenden yola çıktı ve konvoy Yonpho-ri köyündeki hana vardığında neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti. Açlıktan şikâyet eden polisler handa yemek sipariş ettiler. Arkalarından gelen Bay

Hwang hana girdi ve etrafına bakınarak çantasından şarap şişelerini çıkardı ve polisleri içki içmeye davet etti. Bir mahkûma eşlik ettikleri için önce reddettiler. Ancak Bay Hwang ısrar edince bir iki kadeh içmeye başladılar ve “Siz çok iyi bir adamsınız” diyerek onu övdüler. Bay Hwang yatıştırıcı bir şekilde mahkûmun beslenmesi gerektiğini söyledi ve babamın ellerinden birini serbest bırakmak için polisi kelepçeleri açmaya ikna etti. Bay Hwang’ın kendisi de çok içerdi ama sarhoş değildi. Ağır bir içiciydi. Sonunda Akishima ve Koreli yardımcısı uyuyakalmış ve horlamaya başlamışlar.

Fırsatını bulan babam, Bay Hwang’ın yardımıyla kelepçelerden kurtuldu ve onunla birlikte handan kaçtı. Karşıdaki Ppyojok Tepesi’ne tırmandılar. Neredeyse tepeye vardıklarında kar yağmaya başlamış. Polisler şarabın etkisinden kurtulup uyandıklarında, silahlarını pervasızca ateşleyerek babamın peşine düşmüşler. Onlar ateş etmeye devam ederken, babam Ppyojok Tepesi’nde Bay Hwang’dan ayrılmış. Ondan sonra bir daha hiç görüşmediler.

Kurtuluştan sonra Bay Hwang’ı bulmaları için birçok yere adam gönderdim. Babam zor durumdayken ona yardım etmek için tereddütsüzce hayatını riske atan bu adam, iyi bir dünya kurulduğunda nedense hemen ortaya çıkmıyordu. Bay Hwang babamın yerine idam sehпасına çıkacak gerçek bir dost ve yoldaştı. Ancak Bay Hwang gibi sadık bir yoldaşın yardımı olmasaydı, babam o kritik anda kaçamazdı. Babamın arkadaşlarının ona çok sayıda iyi yoldaşı olduğunu söylemesi doğaldı. Babam ülke ve halk davasında kendini esirgemediği ve birçok bağımsızlık hareketi şampiyonuyla iyi ve kötü günleri, yaşamı ve ölümü paylaştığı için, etrafında çok sayıda insan ve çok sayıda devrimci yoldaş ve arkadaş vardı.

Kore savaşında Halk Ordusu’nun stratejik geri çekilişi sırasında, babamın kaçış hikâyesini Bay Ri Kuk Ro’dan dinledim. Savaşın patlak verdiği yıl, sonbaharın başlarında, Cumhuriyet Hükümetimiz, vergilerin ödemesini hızlandırmak için Kabine’nin birçok üyesini tam yetkili delegeler olarak illere gönderdi. O dönemde portföyü olmayan bir bakan olan Bay Ri Kuk Ro, o dönemde Kuzey Phyongan Eyaletinin bir parçası olan bir bölgeye

gönderildi. Görevini tamamladığında Halk Ordusu stratejik bir geri çekilme başlatmıştı ve ben de Kanggye bölgesinde kalıyordum. Bir gün Bakanlar Kurulu'na çalışmaları hakkında bir rapor sunmak üzere beni görmeye geldi ve beklenmedik bir şekilde konuşmayı Yonpho-ri Hanı konusuna çevirdi. Huchang İlçesindeki görevini tamamladıktan sonra Kanggye'ye gitmeden önce, ilçe içişleri şefiyle birlikte Yonpho-ri'ye gitmiş ve orada babamın kaçmayı başardığı hanı incelemiş. Binanın hâlâ orada olduğunu söyledi. O günlerde hem Kanggye hem de Huchang, Kuzey Phyongan Eyaleti'ne aitti.

Bay Ri Kuk Ro, kurtuluştan sonra devletimizin kurulmasından önce Kuzey Kore'ye gelmeden önce tüm hayatını Güney Kore'de ve yurtdışında geçirmişti. Bu nedenle Yonpho-ri'deki han hakkında söylediklerini duymak oldukça şaşırtıcı ve harikaydı. Eğer babamın kahramanlıkları o zamanlar da şimdi olduğu gibi halk tarafından biliniyor olsaydı, bu tamamen anlaşılabilir bir durum olurdu. Ancak çok az insanın bildiği bir zamanda handan bahsettiğini duyduğumda çok şaşırdım. Merakımdan ona, "Babamı nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Yirmi yıl önce," diye cevap verdi,"Bay Kim Hyong Jik'in adını duymuştum. Jilin'de nazik bir insan bana ailenizden bahsetti. Bu savaş bittiğinde babanızın biyografisini yazmayı düşünüyorum. Ama yeterince iyi bir yazar olmadığım için kendimi çekingen hissediyorum."

Genelde çok suskun ve sessiz olmasına rağmen Bay Ri Kuk Ro o gün heyecanını gizlemeden çok konuştu. Bakanlar Kurulu'nun kalabalık ofisinden ayrıldık ve Tongno (Jangja) Nehri'nin ıssız kıyılarında dolaşarak bir saatten fazla konuştuk.

Ona babamdan bahseden kişi Hwang Kwi Hon'un babası Hwang Paek Ha'ydı. Bay Ri Kuk Ro o sırada Singan Derneği'nin bir delegasyonunun üyesi olarak Mançurya'da bulunuyordu. Heyetin görevi 30 Mayıs ve 1 Ağustos Ayaklanmaları nedeniyle mağdur olan Kore vatandaşlarına yardım sağlamaktı. Ayaklanmalarda çok sayıda mağdur olduğu için, Singan Derneği liderliği onları rahatlatmak üzere Mançurya'ya bir heyet gönderdi. O sırada Fengtian'da Choe Il Chon ile tanışmıştı. Kendisine Jilin'e

gitmesi halinde Hwang Paek Ha ile görüşmesini tavsiye eden de oydu. Onun tavsiyesine uygun olarak Bay Ri Kuk Ro, Jilin'e vardığında Hwang Paek Ha ile tanıştı ve yardım çalışmalarında ondan yardım aldı. O zaman babamdan haberdar olmuş ve Yonpho-ri'nin Huchang İlçesinde olduğunu ve Huchang İlçesinin babamın faaliyetlerinin önemli bir merkezi olduğunu öğrenmişti.

Singan Derneği onu Mançurya'ya göndermişti çünkü o bölgede uzun yıllar öğretmenlik yapmıştı. Bir zamanlar Naidaoshan'daki bir Bağımsızlık Ordusu birliğinde eğitimden sorumluydu ve daha sonra Fusong'daki Paeksan Okulu'nda ve Huanren İlçesindeki Tongchang Okulu'nda öğretmenlik yaptı. Dolayısıyla Mançurya'da babam hakkında bir şeyler duymuş olması o kadar da şaşırtıcı değildi. Şöyle devam etti: "İlçe içişleri müdürü hanın hikâyesi hakkında oldukça bilgisizdi. Bu yüzden onu biraz eleştirdim ve Huchang İlçesi halkının hanı bilmemesinin utanç verici olduğunu söyledim. Sonra da ona eve iyi bakmasını söyledim."

Endişeli bir bakışla, vatansever atalarının mücadele tarihini bilmeyen gençlerin değersiz olacağını, ancak yetkililerin insanları mücadele gelenekleri konusunda düzgün bir şekilde eğitmediğini söyledi.

Henüz iki yaşında bile olmayan genç Cumhuriyetimizin kaderinin tehlikede olduğu o savaş potasında, devrimci geleneklerimizin korunması gerektiğine dair söyledikleri beni gerçekten derin bir minnet duygusuyla doldurdu. İçimin ısındığını hissettim; sanki ülke için savaşırken şehit düşen vatanseverlerin ruhları bir anda gözlerimin önünde belirmiş ve seslerinin tüm gücüyle beni savaşmaya ve kazanmaya, ülkeyi sonuna kadar savunmaya çağırmış gibiydi. Kore'nin batmakta olduğunun söylendiği bir dönemde, Bay Ri Kuk Ro'nun Yonpho-ri hakkındaki sözleri bana güç verdi.

Bay Hwang'dan ayrıldıktan sonra babam gün boyu dağda dolaşmış ve Yonpho-ri'deki handan çok da uzak olmayan Kadungnyong adlı bir yerde bir kulübe bulmuş ve orada yaşayan adamdan yardım istemiş. Birbirlerine kendilerini tanıtırken babam diğer adamın adının Kim olduğunu ve Jonju'dan geldiğini

öğrenmiş. Adam, Kadungnyong gibi yüksek bir dağda kendisiyle aynı adı taşıyan bir devrimciyle karşılaştığına memnun olmuş ve babama karşı dostane duygular besleyerek ona elinden geldiğince yardım etmiş. Yaşlı adam Kim, babamı kulübesinin yakınındaki bir darı samanı yığınının içine saklamış. İşte o zaman babamın ayaklarında, dizlerinde ve vücudunun alt kısmında donma meydana gelmiş. Birkaç gün boyunca soğuk saman yığınının içinde bacakları bükülmüş bir şekilde sessizce saklanırken, tedavisi olmayan bir hastalığa yakalandı. Yaşlı adam babamı korudu, yığının içine pirinç topları ya da kızarmış patatesler attı. Akishima babamı kaybettiği için amirleri tarafından azarlandı. Kuzey Phyongan Eyaleti polis departmanı, Huchang'dan Jukjon-ri'ye kadar Amnok Nehri boyunca keskin bir gözcülük yaptı ve günlerce aramaya devam etti. Ancak Kadungnyong'daki darı samanı yığınını hiç fark etmediler. Sanırım babam durumu anlamış ve saklanmak için doğru yeri seçmişti. Bu arada yaşlı adam Kim, Amnok Nehri'ne giderek nehrin donup donmadığını kontrol etmiş. Daha sonra babama uzun bir sırik yardımıyla nehri nasıl geçeceğini öğretti. Buz henüz çok kalın değildi, bu yüzden karşıya geçmek hala tehlikeliydi. Yaşlı adamın öğrettiği gibi, babam sırtı buzun üzerine koydu ve iki eliyle ileri doğru iterek ileriye doğru yayıldı. Bu şekilde Amnok'u güvenli bir şekilde geçti. Yanınızda uzun bir sırik taşırsanız, buz altınızdan çekilse bile boğulmazsınız. Bu, sadece ince buzla kaplı bir nehri geçmenin benzersiz bir yoluydu. Ancak bu nehir geçişi sırasında babam yine donma tehlikesi yaşadı. O zaman geçirdiği donma, bir yıl sonra Fusong'da ölümüne katkıda bulunan bir faktördü.

Nehri böylesine umutsuz bir şekilde sağ salım geçtikten sonra, babam Fusong'a gitmeden önce tedavi için birkaç gün Taolaizhao köyünde kaldı; bu tedavi, Jang Chol Ho komutasındaki Fusong'da konuşlu birlikten Bağımsızlık Ordusu askerleri olan Kong Yong ve Pak Jin Yong tarafından yürütülüyordu; bu birlik milliyetçi örgüt Jongui-bu'ya bağlıydı.

Babamın Kong Yong ile O Tong Jin'in tanıştırması sayesinde tanıştığından daha önce bahsetmiştim. Kong Yong Pyoktong İlçesinden geliyordu. Pyoktong Bağımsızlık Gençlik Derneği'nin bir üyesi ve daha sonra Pyokpha ordu kışlasının silahlı bir üyesi

olduğu zamandan beri babam tarafından yönlendirilen sadık bir genç adamdı. Babamla çok samimi bir ilişkisi vardı. Evimize geldiğinde her zaman “Song Ju”, “Song Ju” diyerek saçlarını okşardı. Daha sonra komünist ve yoldaşımız, silah arkadaşımız olana kadar ona amca diyordum. Babamın ölümünden sonra Wanlihe’de yaşayan Kong Yong her hafta en az bir kez evimizi ziyaret eder, pirinç ve yakacak odun getirir ve annemi teselli ederdi. Karısı da kocasıyla birlikte başında bir sepet dolusu yenilebilir otla evimize gelirdi. Babamın ölümüne o kadar üzölmüştü ki uzun bir süre yas elbisesini giymeyi bırakmadı.

Babam iki adamıyla birlikte Fusong’a giderken Manjiang yakınlarında atlı haydutlar tarafından yakalandı ve böylece tekrar tehlikeye girdi. O dönem haydutların her yerde kol gezdiği bir dönemdi. Savaş lordlarının nüfuz mücadelesi için kılıçlarını çektikleri o dönemdeki karışık ve belirsiz durum pek çok haydut üretmişti. Umutsuz durumlarından çıkış yolu bulamayan toplumun en alt tabakasından birçok adam bu yola başvurdu. Daha da kötüsü, Japon emperyalistleri haydut gruplarının içine sızarak liderlerini manipüle ediyor ya da Japon karşıtı güçleri zayıflatmak amacıyla yeni haydutlar yetiştiriyordu. Sürüler halinde dolaşan haydutlar insanların evlerini yağmalıyor ya da yolcuları yakalayıp paralarını veya eşyalarını çalıyorlardı. Şakaları kalmadığında, insanların kulaklarını kesmek ya da kafalarını kesmek gibi vahşilikler yapmaktan çekinmiyorlardı. Bu yüzden babama eşlik eden iki adam tetikteydi. Babam haydutlara doktor olduğunu söyledi, ancak soyguncular bir doktorun zengin olması gerektiği konusunda ısrar ederek gitmesine izin vermediler. Babam onları yatıştırdı ve gönüllerini aldı; hastalarından kıt kanaat geçinen bir doktor olduğunu, parası olmadığını, içlerinden biri hasta olursa onu iyileştirebileceğini ve eve döndüğünde onları yetkililere ihbar etmeyeceğini söyledi. Bu sözlerle gitmesine izin vermelerini istedi, ama dinlemediler.

Bunun üzerine Kong Yong bir karar verdi. Haydutlar akşam yemeğinden sonra afyon içerken, kandili söndürdü ve babamla Pak Jin Yong’un kaçmasına yardım ettikten sonra, sayıları on kadar olan haydutlara usta bir boksla saldırdı. Sonra da haydutların ininden kaçtı. Bu gerçekten dramatik bir manzaraydı,

bir filmdeki dövüş sahnesini andırıyordu. Babam sık sık Kong Yong'un bu kaçıştaki fedakârlığını derin bir duyguyla hatırlardı. Kong Yong, yoldaşlarına yardım etmek söz konusu olduğunda kendini esirgemeyen sadık bir savaşçıydı.

Birkaç gün sonra babam Fusong'da Jang Chol Ho ile tanıştı. Birkaç yıl öncesine kadar haritacılık yapıyordu ama şimdi Bağımsızlık Ordusu'nun bir bölümünün komutanıydı. Babamın solgun yüzünü gördüğünde son derece endişelenmiş ve iyileşene kadar onun için ayarladıkları bir yerde dinlenmesini istemiş. Diğer insanlar da ona dinlenmesini tavsiye ettiler. Aslında babam o sırada öyle bir durumdaydı ki, tedavi olmadan daha fazla devam edemezdi. Babam bunun farkındaydı. Yılın en soğuk zamanıydı. Ama hasta vücuduna ıslak kompres yapmayı bile düşünmeden hemen kuzeye doğru yola çıktı. Bölük Komutanı Jang Chol Ho babamı gideceği yere kadar götürdü.

Huadian ve Jilin o zamanlar gittiği yerlerdi. Bağımsızlık hareketi örgütlerinin tek bir cephede birleşmesini ve Japon karşıtı yurtsever güçlerin birliğini hızlandırmak için donmuş vücuduna aldırmadan büyük bir aceleyle oraya gitti. O günlerde bir siyasi partinin kurulması bağımsızlık hareketi şampiyonlarının gündeminin en üst sıralarında yer alıyordu.

Düşüncenin gelişmesi ve devrimci fikrin aşılmasının derinleşmesiyle birlikte parti siyaseti bir eğilim haline gelmiş ve dünya siyasi çevrelerinde hızla yayılmaya başlamıştı. Hem burjuva politikacılar hem de komünistler parti politikalarını destekliyordu. Ekim Devrimi'nin bir dönüm noktası olmasıyla birlikte birçok Asya ülkesinde Komünist Partiler peş peşe kuruldu. Yeni ideolojik eğilimlerin yayılmasıyla birlikte Doğu'da parti siyaseti çağı başladı. Komşumuz Çin'de 1921 yılında bir Komünist Parti kuruldu.

Bu durumda Kore'nin öncüleri, ulusal kurtuluş mücadelesine siyasi liderlik edebilecek bir örgüt oluşturmak için faaliyetlerini sürdürdüler.

Parti siyaseti, önkoşul olarak, yol gösterici ilke ve temel olarak hizmet edecek bir fikrin ve idealin

oluřturulmasını ve geliřtirilmesini gerektirir; bu olmadan neredeyse dűřűnűlemez.

Burjuva milliyetçilięi, űlkemizin modern tarihinde ideolojik bir akım olarak ortaya çıkmıř ve ulusal kurtuluř hareketine rehberlik etmiř, ancak kendi siyasi partisine sahip olamadan sűnűp gitmiřtir. Ulusal kurtuluř műcadelesi arenasında burjuva milliyetçilięinin yerine yeni, koműnist ideolojik akım ortaya çıktı. Burjuva milliyetçilięinin artık ulusal kurtuluř műcadelesinin bayraęı olamayacaęının bilincinde olan yeni kuřaęın űncűleri arasında koműnizmi benimseyenlerin sayısı hızla arttı. Milliyetçi kamptaki pek çok ilerici unsur koműnist harekete yűneldi.

Kuandian Toplantısı'nda ortaya konan rota deęiřiklięi çizgisi sadece bir deklarasyon olarak kalmadı, milliyetçi hareket içindeki űncűler tarafından hayata geçirildi. O Tong Jin, Kuandian Toplantısı'nın çizgisini hayata geçiren ilk kiři oldu. Toplantıdan sonra O Tong Jin'in komuta ettięi Baęımsızlık Ordusu birlięine mensup pek çok kiři Marksist-Leninist ideolojiyi desteklemek űzere ortaya çıktı. Japon emperyalistleri bu dűnemde ortaya çıkan yeni gűcű "űçűncű gűç" olarak adlandırdı.

Babamın Japon polisinin elinden kaçarak Fusong űzerinden Jilin'e gittięi 1920'lerin ortaları, milliyetçi hareketin, rota deęiřiklięi isteyen reformistler ile buna karřı çıkan muhafazakűrlar arasında parçalandıęı bir dűnemdi.

Durumu net bir řekilde anlayan babam, yeniden yűnlendirme fikrini hayata geçirebilecek bir siyasi űrgűt kurmanın zamanının geldięine karar verdi. Mançurya'daki Korelilerin milliyetçi hareketi řimdiye kadar devlet iktidarını yeniden tesis etme fikriyle, űncelikle doęrudan silahlı operasyonlar ve űzellikle eęitim ve halkın geçimiyle ilgili űzyűnetim faaliyetleri yoluyla yűrűtűlműřtű. Ancak bu hareket için siyasi liderlik saęlayabilecek bir űrgűtleri yoktu. Bu nedenle babam, Jilin bűlgesinde faaliyet gűsteren reformist grubun milliyetçileriyle birlikte, Mançurya'nın dűrt bir yanına daęılmış tűm askeri űrgűtlere ve űzyűnetim

organlarına siyasi liderlik yapabilecek yeni bir örgütün kuruluş hazırlıklarına başladı.

Bu bağlamda yapılan ilk şey, babamın önerisi üzerine Jilin'deki Niumaxiang'da bir toplantı düzenlemek oldu. Toplantı 1925 yılının başlarında Pak Ki Baek'in (Pak Il Pha'nın babası) Jilin'deki Beishan Dağı'nın eteklerindeki evinde gerçekleşti. Toplantıya Ryang Ki Thak, Hyon Ha Juk, O Tong Jin, Jang Chol Ho, Kim Sa Hon, Ko Won Am, Kwak Jong Dae ve bağımsızlık hareketinin emektarları veya orta düzeydeki liderleri olan diğerleri katıldı. Bağımsızlık hareketi için birleşik bir liderlik sağlayabilecek siyasi bir organizasyona duyulan ihtiyacı oybirliğiyle kabul ettiler ve yakın gelecekte tek bir parti kurulması konusunda ortak bir karar aldılar. Toplantıda partinin kuruluşuyla ilgili çeşitli önemli sorunlar tartışıldı. Ri Kwan Rin'in hatırladığına göre, toplantıda özellikle partinin adı konusunda hararetli bir tartışma yaşanmıştı. Partinin Kore Devrimci Partisi mi yoksa Koryo Devrimci Partisi mi olarak adlandırılacağı tartışılmıştı. Sonunda ismin önemli olduğu, ancak faaliyetlerinin amacı doğrultusunda parti için uygun görevler ve uygun bir program belirlemenin daha da önemli olduğu konusunda anlaşmaya varıldı. Böylece partinin adının Koryo Devrimci Partisi olmasına karar verdiler ve programını tartışmaya başladılar.

Bir yıl sonra, Niumaxiang Toplantısı'na katılan bağımsızlık hareketi liderleri, Chondoist reformist gruptan ve anavatandaki Hyongphyong Derneği'nden delegelerin yanı sıra Sibirya'nın Denizcilik Eyaleti'nden delegelerle ortak bir konferans düzenlediler ve "mevcut özel mülkiyet sistemini ortadan kaldırmak ve komünist kurumlara dayalı üniter bir dünya devleti kurmak için mevcut devlet örgütlenmesini ortadan kaldırmak" amacıyla Koryo Devrimci Partisi'ni kurdular. Hasta babam bu konferansa katılamadı. Beishan ve Jiangnan Parklarını gezdikten ve Xinantun'daki genç erkekler örgütünün kadrolarıyla görüştükten sonra babam Fusong'a döndü ve telefonda bize Linjiang'dan ayrılmamızı söyledi. Linjiang'dan kısa bir mesafe gittikten sonra, Bölük Komutanı Jang Chol Ho tarafından gönderilen iki Bağımsızlık Ordusu mensubu ile karşılaştık. Özel ajanların şüpheli bakışlarından kaçmak için yas tutanların

şapkalarını takmışlardı. Yanlarında getirdikleri at arabasıyla Fusong’a doğru yola çıktık. Babam bizi karşılamak için Fusong’a yaklaşık 10 mil uzaklıktaki Daying’e kadar geldi. Babamın iyi görünmemesine rağmen gülümsediğini gördüğümde tüm endişelerimin yok olduğunu hissettim. Küçük kardeşlerimin elinden tutarak koşarak yanına gittim. Daha ben onu selamlayamadan kardeşlerim onu yakalamış ve iki aydır içlerinde tuttuklarını dökmüşlerdi. Babam onların çocukça sorularına cevap verirken gözlerini yüzümden hiç ayırmadı.

“Anavatanın suyunun sana gerçekten iyi geldiğini görebiliyorum! Seni Kore’ye gönderdikten sonra gözüme uykuya girmedin. Ve işte geri döndün, çok büyümüş ve güçlenmişsin!” dedi babam sevinçle.

O gece ailemiz mutlu bir çember oluşturarak oturdu ve geç saatlere kadar konuşarak birbirimize anlatmak istediğimiz her şeyi anlattık. Babamın kaçmasına yardım eden Jonju’dan Bay Hwang ve yaşlı Bay Kim’i ve Manjiang’da haydutların inindeki Kong Yong’un destanını o zaman duydum.

Anavatanda gördüklerim ve hissettiklerim hakkında konuşurken, babama Kore bağımsızlığını kazanmadan önce Amnok Nehri’ni bir daha asla geçmemeye kararlı olduğumu söyledim. Babam bana memnuniyetle baktı; sonra da Kore’nin bir evladının doğal olarak yapması gerekenin bu olduğunu söyleyerek kararlılığımı destekledi. Sonra da Kore ile ilgili çalışmalarımın Changdok Okulu’nda sona erdiğini düşünmemem gerektiğini; yabancı bir ülkeye yerleştikten sonra bile anavatanı ve insanlarını anlamak için daha büyük bir gayretle çalışmaya devam etmem gerektiğini belirtti.

Birkaç gün sonra Fusong 1 No’lu İlköğretim Okulu’na başladım. O okuldaki en yakın arkadaşım Çinli bir çocuk olan Zhang Wei-hua idi. Fusong’un en zengin ikinci ya da üçüncü adamı olan bir Çinlinin oğluydu. Evinde düzinelerce asker vardı. Fusong İlçesi, Donggang’daki insam (ginseng) çiftliklerinin neredeyse tamamı Zhang’lara aitti. Her sonbaharda insam köklerini kazarlar ve satmak için at ya da eşeklerle başka illere götürürlerdi. İnsam satmak için başka yerlere gittiklerinde, özel

askerleri yol boyunca nöbet tutardı. Zhang Wei-hua'nın babası varlıklı ve tanınmış bir adam olmasına rağmen, emperyalizmden nefret eden ve ülkesini seven vicdanlı bir adamdı. Oğlu da öyleydi. Daha sonraki yıllarda devrimci faaliyetlerimle uğraşırken, onların yardımları sayesinde birçok kez kurtuldum.

Koreli öğrenciler arasında Ko Jae Bong, Ko Jae Ryong, Ko Jae Rim ve Ko Jae Su benim arkadaşlarımdı.

Babamın Fusong ve çevresinde devrimci faaliyetler yürüttüğü günlerde durum çok elverişsizdi çünkü gerici Çinli savaş ağaları Japon yanlısı olmuşlardı ve Koreli yurtseverlerin faaliyetlerini mümkün olan her şekilde engelliyorlardı. Dahası, Pyongyang'da ve Phophyong'da gördüğü korkunç işkencelerin ve donmanın etkileri nedeniyle babamın sağlığı da iyi değildi. Yine de babam devrimci mücadelesinden zerre kadar geri adım atmadı.

Xiaonanmen sokağındaki evimizin dışındaki yeni kapı levhasında "Murim Cerrahisi" yazıyordu. Aslında babam herhangi bir hastayı tedavi edebilecek durumda değildi. Aksine, kendisinin tedaviye ihtiyacı vardı. Ama çok geçmeden yine bir yolculuğa çıktı. Herkes onu vazgeçirmeye çalıştı. Jang Chol Ho, Kong Yong, Pak Jin Yong ve Fusong'daki diğer tüm bağımsızlık hareketi savaşçıları geziye karşı çıktılar. Hyong Gwon Amca ve ben onu durdurmaya çalıştık, hatta normalde ne yaparsa yapsın sessizce destekleyen annem bile bu seferlik gitmekten vazgeçmesi için ona yalvardı.

Ama o kararından vazgeçmedi ve Fusong'dan ayrıldı. Babam, Naidaoshan bölgesinde faaliyet gösteren Bağımsızlık Ordusu birliklerinin üst kademelerinin birlik içinde olmaması ve nüfuz için çeşitli hizipler halinde çekişmeleri nedeniyle ordunun dağılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu haberini alınca çok tedirgin oldu.

Jang Chol Ho'nun talimatıyla bir adam babama Antu'ya kadar eşlik etti. Fusong'dan ayrılırken sırt çantasına on kilo kadar darı ve iki kişilik erzak için bir kap fasulye ezmesi almış, yanında da bir balta ve bir tabanca taşımıştı. Hedeflerine ulaşmak için ıssız bir ülkede yüzlerce kilometre yol kat etmeleri gerekecekti. Sonradan duyduğuma göre, Noman's Land'den geçerken çok

zorlanmışlar. Geceleri açıkta bir kamp ateşi yakmışlar ve üzerlerini örtecek hiçbir şey olmadan bir kütük yığınının yaslanarak uyumuşlar. Babam o kadar çok öksürüyordu ki diğer adam sürekli endişeleniyordu.

Antu'dan döndükten sonra bile şiddetli bir şekilde öksürmeye devam etti. Birkaç gün sonra, sağlık durumunun kötü olmasına rağmen, Paeksan Okulu'nun açılması için izin almak üzere çalışmaya başladı. Bu, anavatanda özel okul kurma hareketinin hızla devam ettiği bir dönemde, Koreli sürgünler ve vatansever öncüler tarafından Fusong bölgesinde çiftçilerle iş birliği içinde kurulan uzun bir geçmişe sahip bir okuldu. Başlangıçta okul, babamın gittiği Mangyongdae'deki Çin klasikleri eğitimi veren Sunhwa Özel Köy Okulu'nun büyüklüğünden fazla değildi. Yani bugünkü iki odalı bir çiftlik evi kadar büyüktü. Yine de küçük Paeksan Okulu ödenek yetersizliği nedeniyle uzun süre kapalı kalmak zorunda kaldı. Ailemiz Fusong'a taşındığında, okulu yeniden açmak için bir hareket başlamıştı. Japon emperyalistleri tarafından desteklenen yerel savaş ağası okulun açılmasına kolay kolay izin vermeyeceği için babam son derece endişeliydi.

Babam gittiği her yerde eğitim hareketine ve okulların kurulmasına öncelikli önem verirdi. Okulun açılışının arifesinde babam, Jang Chol Ho ile birlikte okula gitti ve yanlarına bir ağaç işleme fabrikasında yapılan masa ve sandalyeleri aldı. "Murim

Paeksan Okulu'nda kullanılan Anadil Okuyucusu babam tarafından yazıldı. Okulu açtıktan sonra Liuhe İlçesindeki Sanyuanpu'ya gitti ve ardından Pak Ki Baek (Pak Pom Jo) adında biriyle birlikte ders kitabını yazdı. Öğretim materyallerini yazdığında, ilgilenen kişiler bunları baskı için Sanyuanpu'ya götürdü ve basılan kitaplar Mançurya'nın dört bir yanına dağıtıldı.

Sanyuanpu'da Jongui-bu siyasi örgütünün kontrolü altında bir matbaa vardı ve bu matbaada okul ders kitapları basılıyordu. Baskı litografi ile yapılıyordu ve burada basılan kitaplar ilgi çekiciydi. Burada basılan ders kitapları Mançurya'daki Kore okullarında kullanıldı.

Babam Fusong'da eğitim sorunlarını tartışmak için birçok toplantı düzenledi ve Korelilerin bulunduğu her yerde okullar ve

gece okulları kurmak için yetenekli insanları Antu, Huadian, Dunhua, Changbai ve diğer bölgelere gönderdi. Changbai İlçesi, Shibadaogou, Deyongcun köyündeki Yugyong Okulu da o günlerde kurulmuştur. Daha sonra Kore Devrimci Ordusu'na katılan ve Kahrolsun Emperyalizm Birliği'nin bir üyesi olan Ri Je U ve Japon karşıtı savaşı Kang Ton bu okula devam etti.

Paeksan Okulu'ndaki çalışmalar başarılı olunca, babam tekrar Mançurya'nın diğer bölgelerini gezdi ve bağımsızlık hareketi savaşıları arasında çalışmalar yürüttü. Bu dönemdeki faaliyetlerinin ana bölümünü bağımsızlık hareketinin birlik ve bütünlüğünü sağlama mücadelesi oluşturuyordu. Gündemin en üst sıralarında, rota değişikliği çizgisini uygulayabilecek tek bir partinin kurulması yer aldığından, bunun ön koşulu olan bağımsızlık hareketi saflarının birliğinin sağlanması sorunu kimsenin göz ardı edemeyeceği acil bir görev haline geldi. Babam son yıllarını tamamen bu amaca adanmıştı.

Mançurya'nın üç eyaletinde kendi etki alanlarına sahip olan birçok küçük bağımsızlık hareketi örgütünün birleşmesi sonucunda Mançurya'da Jongui-bu, Sinmin-bu ve Chamui-bu adlı üç örgütün ortaya çıkmasıyla yeni bir dönem başladı. Ancak bu üç örgüt de kendi etki alanlarını genişletmek için birbirleriyle çekişmeye başladılar ve bu da halkın geneli tarafından hor görülmesine neden oldu.

Bu durumda, birliğin en acil tarihsel ihtiyaç olduğuna ikna olan babam, Ağustos 1925'te Fusong'da Kore Ulusal Derneği'nden ve yurtiçi ve yurtdışındaki askerî örgütlerden temsilcilerle bağımsızlık hareketinin saflarının birliğini ve uyumunu sağlamak için alınacak önlemler hakkında görüşmeler yaptı ve Ulusal Örgütler İttifakını Teşvik Derneği'ni kurdu. Babamın niyeti görünüşe göre bu derneğin faaliyetleri aracılığıyla tek bir partinin kurulmasını hızlandırmaktı. Her gün zamana karşı çalışıyor, her zamankinden daha yoğun çalışıyordu. Görünüşe göre günlerinin sayılı olduğunu fark etmişti.

Bundan kısa bir süre sonra babam ciddi şekilde hastalandı. 1926 ilkbaharından itibaren yatağa mahkûm oldu. Hastalığını duyan farklı yerlerden birçok insan evimizi ziyaret etti. Okuldan

eve her geldiğimde toprak verandada beş altı çift yabancı ayakkabı görüyordum. İnsanlar babamın durumunu sormaya geliyor, sağlığına iyi geleceğine inandıkları ilaçları getiriyor ve onu teselli ediyorlardı. Ne kadar fakir olurlarsa olsunlar, neredeyse hepsi en az bir insam kökü getirmişti. Ancak babamın hastalığı çok ilerlemişti, bu yüzden ilaçların ona hiçbir etkisi olmadı. Bahar yeryüzünde yaşayan her şeye zengin bir canlılık getiriyordu ve her şey yeni mevsimin şarkısını söylüyordu. Ama ne yazık ki, herkes çok arzu etmesine rağmen babamı sağlığına kavuşturamadı.

Huzur içinde okula gidemeyecek kadar endişeliydim. Bir sabah okulun yarısında geri döndüm ve eve gittim. Babam için endişeleniyordum.

Bana “Neden okula gitmiyorsun?” sertçe sordu. Derin bir iç geçirdim, cevap verecek bir şey söyleyemedim. “Git,” dedi. “Bu kadar zayıf kalpli bir adam asla büyük bir şey yapamaz.” Böylece beni okula gönderdi.

Bir gün O Tong Jin, Jang Chol Ho ile birlikte Jilin’den babamı görmeye geldi. Fusong Konferansı’nda belirlenen çizgiye uygun olarak Japon karşıtı yurtsever güçleri birleştirmek için çok çalıştığını, ancak işler istediği gibi gitmediği için ıstırap içinde olduğunu söyledi. Bu yüzden, kısmen babamla konuyu tartışmak, kısmen de onun nasıl olduğunu sormak için geldiğini söyledi. Bununla birlikte, ayrılıkçı eylemlerden suçlu olanları öfkeyle kınadı. Öfkeli Jang Chol Ho, öfkeyle bu ayrılıkçılarla yollarını ayırmaları gerektiğini söyledi.

İki adamı dikkatle dinleyen babam ikisinin de elinden tuttu ve “Hayır, bu olmaz. Zor bir iş olabilir ama ne pahasına olursa olsun birliği sağlamalıyız. Birlik olmadan ve düşmana karşı silahlanmadan bağımsızlığımızı kazanamayız.”

Onlar ayrıldıktan sonra, babam Ri hanedanı döneminden beri devam eden hizip mücadelesinden bahsetti ve hizip mücadelesi yüzünden ülke kaybedildiğinde, kendilerini bağımsızlık hareketinin savunucuları olarak tanıtan insanların hâlâ gerçeklerden habersiz olmalarından ve birçok küçük gruba bölünerek hizipler halinde çekişmelerinden üzüntü duyduğunu söyledi. Hizip çekişmelerini ortadan kaldırmadan ne ülkenin

bağımsızlığını elde etmenin ne de uygarlık ve aydınlanmayı sağlamanın mümkün olmadığını söyledi. Hizip çekişmeleri ulusal gücün azalmasına neden olur ve yabancı güçleri ülkeye çeker. Yabancı güçler ülkeye girdiğinde ülke yıkıma uğrayacaktır. Sizin döneminizde hizip çatışmalarının kökünü kazımak, birliği sağlamak ve kitleleri uyandırmak zorunludur.

Okuldan eve dönüp ona bakmaya gittiğimde, babam beni yatağının yanına oturttu ve bana birçok şey anlattı. Bunlar çoğunlukla hayattaki deneyimlerine dair anlattıklarıydı ve çok öğreticiydi. Bugüne kadar unutmadığım bir şey, bir devrimcinin üç olasılığa karşı nasıl hazırlıklı olması gerektiğine dair sözleriydi.

“Nereye giderse gitsin, bir devrimci her zaman üç olasılığa karşı hazırlıklı olmalıdır. Açlıktan ölüme, dayaktan ölüme ve soğuktan ölüme hazırlıklı olmalı; yine de başlangıçta kendine koyduğu yüksek hedefe sadık kalmalıdır.”

Babamın bu sözlerini kalbimin derinliklerine kazıdım. Dostlar ve dostluk hakkındaki sözleri de öğreticiydi.

“Bir insan zorluklar içinde kazandığı dostlarını unutmamalıdır. İnsan evde anne babasına, dışarıda da arkadaşlarına güvenmelidir; geleneksel olarak söylenen budur ve bu önemli bir sözdür. İyi günde kötü günde insanın ortağı olacak gerçek dostlar, insanın kardeşlerinden daha değerlidir.”

O gün uzun uzun arkadaşlar ve dostluk hakkında konuştu. Dedi ki: Ben mücadeleye yoldaşlar kazanarak başladım. Bağımsızlık hareketini başlatmak için para ya da silah elde edenler var ama ben her yerde iyi yoldaşlar arayarak başladım. İyi yoldaşlar ne gökten düşer ne de yerden çıkar. Tıpkı altın ya da değerli taşların aranması gibi onlar da büyük bedeller ödenerek aranmalı ve geliştirilmelidir. İşte bu yüzden hayatım boyunca Kore’de ve Mançurya’nın çöllerinde ayaklarım su toplayana kadar dolaştım. Anneniz de hayatı boyunca aç kaldığı için misafirlere karşı misafirperver olmakta zorlandı. Eğer ülkenize ve halkınıza adanmış gerçek bir yüreğiniz varsa, pek çok iyi yoldaş edinebilirsiniz. Önemli olan akıl ve kalptir. Parası olmayan insanlar bile eğer kafa dengi iseler yoldaş olabilirler. Bu yüzden

dağlar kadar parayla elde edilmesi zor olan dostluk, sadece bir bardak sıcak su ya da bir dilim patatesle elde edilebilir. Benim ne servetim ne de gücüm var ama çok sayıda iyi dostum var. Eğer buna servet denilebilirse, bence servetlerin en büyüğüne sahibim. Yoldaşlarımdan hiçbir zaman bir şey esirgemedim. Bu yüzden yoldaşlarım beni hayatları pahasına korudular. Yoldaşlarım bana özveriyle yardım ettikleri içindir ki, her türlü zorluk ve çile karşısında kendimi ulusal kurtuluş hareketine adayabildim.

Hasta yatağında bile arkadaşlarını her şeyden çok özlediğini söyledi ve bana defalarca çok iyi yoldaşlar bulmamı söyledi.

“Sadece yoldaşları uğruna ölebilecek olan kişi iyi yoldaşlar bulacaktır.” Babamın bana verdiği bu öğretisi hala zihnimde derin izler bırakıyor.

Hastalığına karşı umutsuzca savaşan babama annem birkaç ay boyunca özveriyle baktı. Onun bağlılığı eşsizdi ve gerçekten dokunaklıydı. Ancak onun insanüstü çabaları bile babamı kurtaramadı.

Babam 5 Haziran 1926’da evinden yüzlerce mil uzakta, yabancı bir ülkede, bir kulübenin küçük çatısı altında, kaybettiği ülkesinin yasını tutarken hayata veda etti.

“Evimizden ayrılırken, bağımsızlığımızı elde edeceğimizi ve birlikte döneceğimizi söylemiştik. Ama korkarım ki geri dönemeyeceğim. Ülke bağımsızlığını kazandığında Song Ju ile birlikte eve dönersiniz. Amacıma ulaşmadan ayrılmak istemiyorum. Song Ju’yu sana emanet ediyorum. Ona ortaokula kadar eğitim vermek istiyordum ama sanırım bu imkânsız. Eğer yapabiliyorsanız, lütfen onu en azından ortaokula gönderin, bunu yapmak için yulaf ezmesiyle yaşamak zorunda olsanız bile. Daha sonra, küçük çocuklar için her şey Song Ju’ya bağlı olacak.”

Babamın anneme son arzusu bu sözlerle başladı. Her zaman yanında taşıdığı iki tabancayı ona teslim ederek şöyle dedi:

“Eğer bu silahlar ben öldükten sonra bulunursa, sorun çıkar. Bu yüzden onları gömün ve büyüyüp mücadele yoluna girdiğinde Song Ju’ya verin.”

Sonra biz üç kardeşe son emrini verdi:

“Amacıma ulaşamadan ayrılıyorum. Ama ben size inanıyorum. Ülkeye ve halka ait olduğunuzu unutmamalısınız. Kemikleriniz kırılrsa da bedenleriniz parçalansa da ne pahasına olursa olsun ülkenizi geri kazanmalısınız.”

Yüksek sesle ağladım. Babamın ölümü, kaybettiğim ülkem için bastırdığım kederimi serbest bıraktı. Babam hayatını ülkesi uğruna her türlü zorluğa ve acıya katlanarak geçirdikten sonra öldü. Tekrarlanan işkenceler ve şiddetli donma nedeniyle ölümcül derecede hasta olduğunda bile pes etmedi, halkla ve yoldaşlarıyla buluşmaya gitti. Bitkin düştüğünde bastonla yürüdü, acıktığında kar yiyerek açlığını yatıştırdı. Asla arkasına bakmadı ya da tereddüt etmedi; her zaman dosdoğru yürüdü. Babam hiçbir hizbin yanında yer almadı ya da güç peşinde koşmadı; tüm hayatını tereddüt etmeden ulusal kurtuluş davasına ve emekçi halkın refahına adadı. Dünyevi arzulardan ve kişisel çıkarlardan uzaktı. Parası olduğunda, çocuklarına şekerleme alma arzusunu bastırdı ve biriktirerek bir org satın aldı ve bunu bir okula bağışladı. Hemşerilerini kendinden, vatanını da ailesinden üstün tuttu. Soğuk rüzgârın dişleri arasında hiç duraksamadan ilerledi. Dürüst bir adam ve namuslu bir devrimci olarak yaşadı. Babamın bir kez bile ev işleriyle ilgili konuştuğunu duymadım. Babamdan ideolojik ve manevi zenginlik olarak çok şey miras aldım ama mülk ve para olarak hiçbir şey almadım. Şu anda eski evimde sergilenen çiftlik aletleri ve ev eşyaları babamdan değil, büyükbabamdan kalan miraslardır.

“Yüksekleri Hedefle!” düşüncesi, üç olasılığa karşı hazırlıklı olmak, yoldaşlar kazanma fikri ve iki tabanca- babamdan aldığım tek şey bunlardı. Mirasım benim için büyük zorluklara ve fedakârlıklara işaret ediyordu. Yine de benim için daha iyi bir miras olamazdı.

Babam için halka açık bir cenaze töreni düzenlendi. Cenaze günü Xiaonanmen caddesi yas tutanlarla dolup taşı. Hayatı boyunca onu takip etmiş ve saygı duymuş yoldaşları, dostları ve öğrencilerinin yanı sıra eski hastaları da kuzey ve güney Mançurya’nın her yerinden, Jiandao’dan ve anavatandan akın etmişti. Fusong İlçe Başkanı bile elinde bir deste yaldızlı tütsü

kâğıdıyla geldi. Tütsü yaktı ve vefat eden babamın ruhunun önünde gözyaşları içinde eğildi.

Babamın naaşının Xiaonanmen'den yaklaşık dört kilometre uzaklıkta, Toudao-Songhua Nehri kıyısındaki Yangdicun'da toprağa verilmesine karar verildi. Babam yaşamı boyunca bu köyü sık sık ziyaret etmişti. Köylülerle kardeş kadar yakın bir dostluğu vardı, onlarla konuşur ve hastalıklarını tedavi ederdi. Babam öldükten sonra da bu kadar yakın olduğu insanların arasında olmak isterdi. O gün Xiaonanmen'den Yangdicun'a giden dört kilometrelik yol ağıtlarla doluydu. Tabutu taşıyan bağımsızlık hareketi taraftarları acı acı ağlıyordu. Fusong bölgesindeki Koreli kadınlar cenazeden sonra iki hafta boyunca saçlarına beyaz kurdeleler taktılar.

Böylece babamı kaybettim. Bir gecede babamı, onunla birlikte bir öğretmeni ve lideri kaybettim. O bana hayat veren etim ve kanımdı ve aynı zamanda ilk yıllarımdan itibaren bana devrim yolunda rehberlik eden bir öğretmen ve liderdi. Ölümü benim için ağır bir darbe oldu. Bu onarılmaz kayıp kalbimde bir boşluk bıraktı. Bazen gidip nehir kenarında gözyaşları içinde tek başıma oturur ve anavatanın uzak gökyüzünü seyrederdim.

Geriye dönüp baktığımda, babamın bana olan sevgisinin olağanüstü olduğunu görüyorum. Ben biraz büyüdükten sonra bana ülkemizin ve insanlarımızın geleceği hakkında ciddi şeyler söylerdi. Bana olan sevgisi sert ama sonsuz derinlikteydi. Artık böyle bir sevgi ve rehberlik göremiyor ya da bekleyemiyordum.

Ama beni kederin derinliğinden kurtaran şey, babamın bana bıraktığı olağanüstü mirastı: “Yüksekleri Hedefle!”, üç olasılığa karşı hazırlıklı olmak, iki tabanca ve yoldaşlar kazanmak. Teselli edilemez ve kasvetli kederim içinde ne yapacağımı şaşırdığımda, mirasından güç aldım ve izlemem gereken yolu aramaya başladım.

Hayal Kırıklığı

Kısa sürede Hwasong Uisuk Okulu'ndaki yaşama alıştım. Yaklaşık iki hafta derslere katıldıktan sonra orada öğretilen derslerin çok zor olmadığını gördüm.

Öğrencilerin başını en çok ağrıtan şey matematikti. Bir gün ders sırasında birkaç öğrenciden dört aritmetik denklemden oluşan uzun bir 148 problemi çözmeleri istendi, ancak bunu yapamadılar. Ben zorlanmadan çözdüğümde bana hayret ettiler. Başarısız olmalarına şaşmamak gerekirdi; birkaç yıldır düzenli eğitimden uzak kalmışlar, İstiklal Ordusu'nda görev yapmışlardı.

O andan itibaren matematiği taciz edici buldum. Ne zaman matematik ödevimiz olsa, kendi beyinlerini kullanmaktan nefret eden sakallı genç öğrenciler tarafından rahatsız edilirdim.

Tabiri caizse emeğimin karşılığı olarak bana çeşitli deneyimlerini anlatıyorlardı. Birçoğu öğreticiydi.

Fiziksel olarak çok zor olan askeri talimlerde bana birçok yönden yardımcı olmaya çalıştılar.

Bu süreçte samimi dostlar olduk ve kalplerimizde kilitli tuttuğumuz en içten düşüncelerimizi ve hikâyelerimizi açıkça anlatmaya başladık. Genç bir birinci sınıf öğrencisi olan benim, benden yaşça büyük olan onları geride bırakabileceğimi düşünüyorlardı, ancak sınıfta ya da tatbikatta onlardan geri kalmadım ve günlük işlerde liberal olan sınıf arkadaşlarımla iyi bir şekilde kaynaştım. Yani aramızdaki yaş farkına rağmen birbirimize yakındık.

Durum böyle olunca benim durumum da iyiydi.

Ancak bir süre sonra Hwasong Uisuk Okulu'nda verilen eğitimden yavaş yavaş memnun olmamaya başladım. Her ne kadar okul babamın arkadaşları tarafından kurulmuş ve çoğunlukla onu tanıyanlar tarafından yönetiliyor olsa da orada bir önceki nesil tarafından aktarılan modası geçmiş fikir ve yöntemlerin kalıntılarını buldum.

Burjuva milliyetçi hareketinin onlarca yıllık bir geçmişine olmasına rağmen, okuldaki eğitim bu hareketi kapsayacak, eleştirel bir şekilde analiz edecek ve genelleştirecek bir teori içermiyordu. Burjuva milliyetçileri onlarca yıl boyunca milliyetçi harekete önderlik ettiler, ancak harekete rehberlik edebilecek ve dersler verebilecek uygun bir tez ya da ders kitabı hazırlamadılar. Okulu ziyaret eden İstiklal Ordusu liderleri ve vatansever şahsiyetler, kürsülerini yumruklarken bağımsızlığın kazanılması hakkında sadece belli belirsiz konuştular. Devrimci güçleri hizaya getirme, kitleleri harekete geçirme ve bağımsızlık hareketi saflarında birlik ve bütünlüğü sağlama yöntemleri ya da silahlı mücadele için uygun taktikler ve uygun bir strateji hakkında hiçbir şey söylemediler. Öğrettikleri Kore tarihi esas olarak hanedanların tarihini, dünya devrimci tarihi ise burjuva devriminin tarihini anlatıyordu.

Hwasong Uisuk Okulunda öğretilenler sadece milliyetçi fikirler ve eski Kore'yi anımsatan modası geçmiş askeri eğitimdi.

Milliyetçi fikirlerle dolu öğretmenler, Japonya'ya karşı çıkmaktan ve ulusal bağımsızlıktan çokça bahsediyorlardı, ancak ileri sürdükleri mücadele yöntemleri modası geçmişti. Okul yetkilileri sık sık Bağımsızlık Ordusu'ndan savaş deneyimi olan erkekleri okula davet ediyor ve onlardan seçkin askerlik hizmetleri hakkında konuşmalarını istiyordu. Bu kişiler silahlanma hikayelerinde An Jung Gun, Jang In Hwan, Kang U Gyu, Ri Jae Myong, Ra Sok Ju ve diğer vatanseverler tarafından uygulanan bireysel saldırı yöntemini savunuyorlardı.

Öğrenciler, “Okul, Bağımsızlık Ordusu için sadece ismen kadro yetiştiren bir subay eğitim okulu. Sadece tahta tüfeklerle talim yaparken ve atış talimi için fişeklerimiz yokken Japonları nasıl kovabiliriz?”

Bir keresinde bir öğrenci talim öğretmenine yeni tip tüfekleri ne zaman kullanabileceklerini sordu. Bunun üzerine mahcup olan eğitmen şöyle bir açıklama yaptı: “Bağımsızlık Ordusu kadroları Amerika Birleşik Devletleri, Fransa ve diğer ülkelerden silah satın almak üzere fon toplamak için yoğun faaliyetler yürütüyor.

Dolayısıyla sorun çok geçmeden çözülecektir.” Birkaç tüfek için uzak Batı ülkelerine bakıyorlardı. Durum böyleydi.

Askeri tatbikatlarda pantolonumun paçalarına kum torbaları bağlayarak koştuğumda, Japonları böyle davranarak yenip yenemeyeceğimizi merak ederdim.

Daha önce Jon Pong Jun komutasındaki on binlerce kişilik bir Tonghak Ordusu, Ugumchi Tepesi'nde bin kişilik bir Japon ordusu tarafından bozguna uğratılmıştı. Japon ordusu yeni tip bir silahla donatılmıştı. Yüz kat daha güçlü olan Tonghak Ordusu Japonları yenmiş olsaydı, Kongju'ya saldırabilir ve Seul'e kadar ilerleyebilirlerdi ve durum kendi lehlerine gelişirdi, ancak silahları zayıftı, askeri güçleri zayıftı ve bu yüzden utanç verici bir yenilgiye uğradılar.

Dürüst Gönüllüler Ordusu'nun silah ve teçhizatı Tonghak Ordusu'nunkilerden daha iyi değildi. Gönüllüler Ordusu da az sayıda yeni tüfeğe sahipti ama askerlerinin çoğu kılıç, mızrak ya da çakmak kullanıyordu. Sanırım bu yüzden tarihçiler Gönüllüler Ordusu'nun mücadelesini çakmaklı ve Model 38 tüfekler arasında geçen bir mücadele olarak nitelendiriyor. Dakikada on mermi atabilen Model 38 tüfeği, her ateşlendiğinde doldurulması gereken çakmaklı bir tüfikle alt etmenin nasıl bir azim gerektireceğini ya da ne kadar zorlu bir mücadele olacağını hayal etmek zor değil.

Japon birlikleri ilk başta çakmaklı tüfeğin sesinden korkarak kaçtılar, çünkü çakmaklı tüfeğin gücü sadece gönüllülerin bildiği bir sırdı. Ancak çakmaklı tüfeğin güçlerini öğrendikten sonra artık korkmuyorlardı ve pek bir şey yapmadılar. Peki, savaşın sonucu ne oldu? Entelektüel ailelerden gelen ve soyluların ahlakına ve Budist ilkelerine saygı duyan gönüllülerin geniş kenarlı şapkalar ve hantal elbiseler giyerek savaşmaları söylenir.

Bu gönüllüler Japon birliklerinin topları ve makineli tüfekleri tarafından biçildi.

Japon ordusunun gücü o günlerdekinden çok daha fazlaydı. Dolayısıyla, tank, top, savaş gemisi, uçak ve diğer modern silahların yanı sıra ağır teçhizatı montaj hattında üreten

emperyalist bir ülkenin birliklerini kum torbalarıyla koşarak yenip yenemeyeceğimizi merak ediyordum.

Beni en çok hayal kırıklığına uğratan şey okulun ideolojik geriliğiydi.

Okul yetkilileri sadece milliyetçilik yolunu izliyor ve diğer ideolojik akımlara karşı koruma sağlıyordu, dolayısıyla öğrenciler de doğal olarak bu yolu izliyordu.

Okuldaki bazı genç öğrenciler hâlâ hanedan yönetimine inanıyor ya da ABD tarzı demokrasiye dair hayaller besliyordu.

Bu eğilimler, dünya devrim tarihi seminerlerinde en iyi ifadesini buldu. Öğretmen tarafından çağrılan öğrenciler, derste kendilerine öğretilenleri tekrarlayarak kapitalist gelişmeleri genişlettiler.

Derslere dogmatik yaklaşımlarından memnun değildim. Okulda siyaset dersleri Kore'nin bağımsızlığı, Kore halkı ve gerçeklikle ilgili diğer sorularla ilgilenmiyordu. Ders kitapları öğretim programına uygun mekanik açıklamalar içeriyordu ve öğrencilerden sadece öğrendiklerini tekrar etmeleri isteniyordu.

Kore'nin bağımsızlığını kazanmasından sonra nasıl bir toplum inşa edilmesi gerektiğini, tartışmaya yeni katılan öğrenciye dönerek sordum, çünkü pratik sorunlar, Kore'nin geleceğiyle ilgili sorunlar üzerine tartışmalar yapmayı doğru buluyordum.

Öğrenci hiç tereddüt etmeden Kore'nin kapitalist yolu seçmesi gerektiğini söyledi. Şöyle dedi: “Ulusumuz ülkesini Japonlara kaptırdı çünkü diğer ülkeler kapitalizm yolunda ilerlerken bizim feodal yöneticilerimiz zamanlarını şiir okuyarak geçirdiler. Kapitalist bir toplum inşa etmeli ve böylece geçmişin tekrarlanmasını önlemeliyiz.”

Bazı öğrenciler feodal hanedanlığın yeniden kurulması gerektiğini savunmuştur.

Hiçbir öğrenci demokratik bir toplum inşa edilmesi ya da efendilerin emekçi halk olduğu bir toplum kurulması gerektiğini savunmuyordu. O dönemde ulusal kurtuluş hareketi milliyetçi

hareketten komünist harekete geçiş yapıyordu, ancak hâkim eğilimleri dikkate almamış görünüyorlardı.

Bazı öğrenciler kollarını kavuşturmuş otururken, kurulacak ülkenin bağımsız olduktan sonra tartışılması gerektiğini ve bağımsızlıktan önce kapitalizm ya da hanedanın restorasyonu üzerine bir tartışmanın anlamsız olduğunu söylediler.

Onları dinledikçe, Hwasong Uisuk Okulu'nda verilen milliyetçi eğitimin çağın gerisinde kaldığı hissim güçlendi.

Feodal hanedanlığın restorasyonu ve kapitalizmin benimsenmesi üzerine yapılan tartışmaların anakronik olduğu düşüncesi beni hayal kırıklığına uğrattı.

Daha fazla tahammül edemedim. Ayağa kalkarak şöyle dedim: “Ülkemiz ne Avrupa ülkeleri gibi bir burjuva devrimi gerçekleştirebilir ne de eski feodal yönetim mekanizmasını geri getirebilir.”

“Kapitalist ve feodal toplumlar, parası olan insanların emekçi halkı sömürerek lüks bir yaşam sürdürdüğü toplumlardır. Kore bağımsız olduktan sonra böyle adaletsiz bir toplum inşa etmemeliyiz. Kapitalizm illetini hesaba katmadan sadece teknolojik bir medeniyetin gelişimini düşünmek yanlıştır. Feodal hanedanlığı yeniden kurmak saçma olur. Ülkeyi yabancı güçlere satan hanedan yönetimini kim destekleyebilir? Krallar ne yaptı? Halkın kanını akıttılar ve doğruyu söyleyen sadık tebaanın kafasını kestiler ya da sürgüne gönderdiler. Daha başka ne yaptılar?”

“Kore’yi bağımsız yaptıktan sonra sömürü ve baskıdan arınmış bir toplum inşa etmeliyiz; işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi insanların kendi vatanlarında bolluk içinde bir yaşam sürdüğü bir toplum...”

Birçok öğrenci argümanıma sempati duyduğunu ifade etti. Sömürü ve baskıdan arınmış ve herkesin eşit olduğu zengin ve güçlü bir ülke kurma önerisine kim karşı çıkabilir?

Okuldan sonra Choe Chang Gol da ellerimi sıkıca tutarak ve iyi bir konuşma yaptığımı söyleyerek beni desteklediğini ifade etti. Komünizmden bir kez bile bahsetmeden komünist fikirleri

mükemmel bir şekilde savunduğumu büyük bir memnuniyetle belirtti.

Hwasong Uisuk Okulu'nun sınırlılıkları, milliyetçi hareketin kendi sınırlılıklarının bir özeti idi. Hwasong Uisuk Okulu aracılığıyla milliyetçi hareketin bütün resmini görebiliyordum.

Bu dönemde Bağımsızlık Ordusu birlikleri güçsüzleşti ve sadece nüfuz mücadelesine girişti. Anavatanda ve 1920'lerin ilk yarısında Amnok Nehri boyunca uzanan bölgelerde yaptıkları gibi nadiren askeri eylemlere giriştiler ve kontrolleri altındaki bölgelerde gizlenerek sadece savaş fonu toplamakla uğraştılar.

“Kore ulusunu temsil eden ulusal hükümet” olduğunu iddia eden Şangay Geçici Hükümeti'nin üyeleri ‘özyönetim grubu’, ‘bağımsızlık grubu’ ve benzeri adlarla anılan gruplara bölünmüş ve iktidar için şiddetli bir mücadeleye girişmişlerdi. Bu nedenle geçici hükümetin başkanı sık sık değiştiriliyordu. Hatta bir yıl içinde iki hükümet değişikliğinin gerçekleştiği bir dönem bile oldu.

Geçici hükümetin önde gelen isimleri, Paris Barış Konferansı'nda “Kore'nin bağımsızlığı için dilekçe”nin, ABD ve diğer itilaf devletleri delegelerinin kötü niyetli engelleyici manevraları nedeniyle konferans gündemine bile alınmamış olmasından gerekli dersi çıkarmak yerine, ulusun saygınlığını zedeleyecek ölçüde ‘dilekçe’ konusunda baskı yapmaya devam ettiler.

“ABD kongre üyelerinin Doğu teftiş heyeti” Şangay üzerinden Seul'e gittiğinde, ABD yanlısı dalkavuklardan ABD kongre üyelerine insam, gümüş eşyalar ve diğer değerli mallardan oluşan bir hediye sunmalarını bile istediler.

Ancak geçici hükümet 1920'lerin ortalarında fon sıkıntısı nedeniyle kendini desteklemekte zorlandı ve sonunda Jiang Jie-shi'nin Chongqing hükümetinin yardımıyla sefil varlığını sürdürmek zorunda kaldı.

Emekçi kitlelerin devrimci ilerleyişinden korkan, siyasi kararsızlıkla karakterize olmuş, mülk sahibi sınıflardan gelen milliyetçi liderlerin çoğu ceketlerini çıkarıp düşmana teslim

oldular. Kendilerini alçaltarak Japon emperyalistlerinin yardakçısı, “yurtseverler” yerine ulusal reformistler haline geldiler ve ulusal kurtuluş hareketinin önünde durdular.

Japon emperyalistleri “sivil hükümet” adına, eğer Kore halkı ulusal bağımsızlık istiyorsa, Japon yönetimine karşı çıkmak yerine onunla siyasi iş birliği yapmaları, Japon sömürge yönetimi altında kendi kendini yönetme hakkını elde etmek için çaba göstermeleri, kültürlerini ve ekonomilerini geliştirmeleri ve uluslarını kalkındırmaları gerektiğine karar verdiler.

Onların bu kararı, mülk sahibi sınıftan gelen milliyetçi liderler tarafından kabul edildi. “Ulusal reform” ve ‘güç geliştirme’ kılıfı altında eğitim ve sanayinin ‘geliştirilmesini’, bireylerin ‘kendini yetiştirmesini’, ‘sınıf iş birliğini’, ‘birliği’ ve ‘ulusal özerkliği’ savundular.

Böylece reform rüzgârı Hwasong Uisuk Okulunu kasıp kavurdu.

Kim Si U’nun evinin ön odası her zaman benimle siyaset tartışmaya gelen gençlerle dolup taşardı. O günlerde Kim Si U’nun çalışma odasında bulduğum Marksizm-Leninizm üzerine kitapları okuyordum, bu nedenle sohbetlerimiz genellikle siyasete kayıyordu.

Fusong’da Lenin’in Biyografisi, Sosyalizmin Temelleri ve birkaç kitap daha okudum ama Huadian’da daha da fazla kitap okudum. Daha önce kendimi okuduğum kitapların içeriğini kavramakla sınırlamıştım, ancak Hwasong Uisuk Okulu’na gittikten sonra klasiklerde yer alan devrim ilkelerini Kore’deki durumla bağlantılı olarak değerlendirmeye başladım. Kore devrimiyle ilgili pek çok şeyi bilmek istiyordum.

Japon emperyalizmi nasıl yıkılır ve ülke nasıl geri kazanılır? Ulusal kurtuluş mücadelesinde kim düşman, kim müttefik? Ulusal bağımsızlık kazanıldıktan sonra sosyalizm ve komünizmi inşa etmek için nasıl bir yol izlenmeli?... Bütün bu sorulara cevap bulmak istiyordum.

Bu sorulara yanıt bulmak için elime bir kitap aldığımda, uygun bir pasaj bulana kadar uzun uzun inceledim. Özellikle sömürgeler

konusunu ele alan bölümü yirmi kez okudum. Arkadaşlarım beni görmeye geldiğinde konuşacak pek çok konu vardı.

Yeni düşünce akımları ve Sovyetler Birliği hakkında çok konuştuk. Öğrenciler bu hikâyeleri dinlediklerinde, sömürü ve baskıdan arınmış yeni bir dünya hayal ediyor ve ayrılmak istemiyorlardı. Ri hanedanının restorasyonu, kapitalizm ya da ulusal reform tartışmalarından çok bu hikâyelerle ilgilendiler. Zamanlarını anlamsızca geçiren öğrenciler yavaş yavaş yeni bir şeylerin peşinden koşmaya başladılar.

Ancak okulda Lenin ya da Ekim Devrimi hakkında özgürce konuşamıyorlardı. Okul yetkilileri bu tür konuşmaları yasaklamıştı. Hwasong Uisuk Okulu'ndan beklentilerim yavaş yavaş yıkılmaya başladı.

Kahrolsun Emperyalizm Birliği

Hwasong Uisuk Okulu'nun eski moda yapısı, modası geçmiş yöntemlerin hiçbir işe yaramadığını anlamamı sağladı. Günler geçtikçe, Amnok'ta birkaç Japon polisini öldürmek için birkaç tüfekle donatılmış küçük silahlı birlikler örgütlemenin ve savaş fonu toplamanın ulusal kurtuluşa ulaşmanın yolu olmadığına daha sıkı bir şekilde ikna oldum.

Ulusal kurtuluşa giden yolu açmak için yeni yöntemler kullanmaya kesin karar verdim. Yoldaşlarım da bu kararıma katıldılar. Ama sayımız azdı. Öğrencilerin çoğunluğu yeni fikrimi hemen kabul etmedi; bu fikre temkinli yaklaştılar ya da reddettiler.

Okul, ğrencilerinin komünizm üzerine kitaplar okumasını yasaklamıştı. Ne zaman Komünist Manifesto ile okula gitsem, diğer öğrenciler beni dürtüyor ve böyle bir kitabı evde okumam gerektiğini söylüyorlardı. Bana okul yetkililerinin "Kızıl" kitaplara karşı sıkı bir denetim uyguladıklarını ve bunları okumakta ısrar edenleri okuldan atmakla tehdit ettiklerini söylediler.

Ben de karşı ıktım: Eğer bir insan yasaklandığı için istediği kitapları okumazsa, nasıl büyük bir davayı üstlenebilir? Kovulmakla tehdit edilsek bile bize gerçeği öğreten kitapları okumalıyız.

Komünist Manifesto'yu Kim Si U.'dan ödünç almıştım. Çalışma odasında komünizm üzerine pek çok kitap vardı. alışmasının, ulusal kurtuluş hareketinin milliyetçilikten komünist harekete yöneldiği zamanların eğilimini gösterdiği ve o zamanın akıntısıyla yüzmeye alışan Kim Si U'nun görüşünü ortaya koyduğu söylenebilir.

Okul yetkililerinin öğrencilerin bu tür kitapları okumasını yasaklamasından sadece memnuniyetsizlik duyabilirdim. Ancak yeni düşünce bizi öylesine büyülemişti ki, okul yönetmelikleri bu düşünceyi derinlemesine inceleme tutkumuzu sndremedi. Okul

yetkililerinin politikasını hiçe sayarak komünizmle ilgili kitapları yalayıp yuttum. O zamana kadar bu tür kitapları okumaya hevesli öğrencilerin sayısı o kadar artmıştı ki, her birinin okunması için bir düzen ve zaman çizelgesi hazırladık ve zamanında iade edilmesinde ısrar ettik. Öğrencilerin çoğu, yeni düşünceye hevesli okul arkadaşları tarafından onaylanarak okuma kurallarına uydu.

Sadece dalgın olan Kye Yong Chun bu kuralları ihlal etti ve bunu sık sık yaptı. Okuma zaman çizelgesine uymuyor ve okumak için uygun bir yer seçme konusunda dikkatsiz davranıyordu. Komünist Manifesto'yu on günden fazla sakladı. Ona hemen başka bir yoldaşa vermesini söylediğimde, içinden bir şeyler çıkarmak için iki güne daha ihtiyacı olduğunu söyledi. Ertesi gün okula gelmedi ve hatta pansiyondan bile kaçtı. Sabah dersleri boyunca gelmedi ve öğle yemeği vakti geldi. Onu Huifa Nehri kıyısındaki bir çalılıkta kitaba dalmış halde bulduk. Ona sessizce, hevesle okumak iyi olsa da dersleri asla kaçırmaması gerektiğini ve ne zaman ve nerede okuduğuna dikkat etmesi gerektiğini söyledim. Okuyacağını söyledi ama ertesi gün tarih dersinde gizlice okurken öğretmen kitabı elinden aldı. Kitap müdüre teslim edildi ve başımız ciddi belaya girdi.

Kitabı Kim Si U'nun çalışma odasından ödünç aldığımı öğrenen okul yetkilileri, tarih öğretmenini Kim ve beni görevlendirmesi için gönderdi. Kim Si U'ya, okula çalışmalarında yardımcı olma konumunda olan bir bölge sorumlusu olarak öğrencilerin solcu kitapları okumasını engellememesinin uygun olmadığını ve bundan sonra öğrencilerin bu tür kitapları okumaktan kaçınmalarını sağlaması gerektiğini söyledi. Bana tehditkâr bir tonda adımlarıma dikkat etmemi söyledi.

Yetkililerin olayı ele alış biçimine kızmıştım. Kim Si U'nun önünde okula karşı içimde bastırdığım öfkeyi dışa vurdum. Dedim ki: "Bir insanın sağlam nitelikler geliştirebilmesi için geniş bir bilgi birikimi edinmesi gerekir. Okul yetkilileri neden yeni fikirler aşılması gereken gençleri dünyanın kabul ettiği ilerici bir fikri öğrenme hakkından mahrum bırakıyor? Marx ve Lenin'in eserleri sıradan kitapçılarda bile satılırken neden sadece Hwasong Uisuk Okulu'nun öğrencilerini bu tür kitapları okumaktan alıkoyduğunu

anlayamıyorum.” İç çekerek, bunun Jongui-bu ve okul yetkililerinin politikası olduğu için hiçbir Şey yapamayacağını itiraf etti.

Bir insanın fikri, onun değerini tanımlayan temel ölçüt olduğu gibi, eğitim ideolojisi de bir okulun ve eğitiminin değerini belirleyen temel ölçüttür. Ancak okul yetkilileri yeni düşünce akımına, zamanın trendine uymayan modası geçmiş bir fikirle karşı koymaya boşuna çalıştılar. Bu olay, öğrencilerin okulda Marksizm-Leninizm okuyan bir grup olduğunu öğrenmelerini sağladı. Yetkililer grubu cezalandırmak ve okuldan atmak için yaygara kopardılar ama bu sadece ilerici gençler arasında komünist fikre olan istek ve ilgiyi artırdı. Bu olaydan sonra, solcu kitapları ödünç almak için bana gelen öğrencilerin sayısı hızla arttı.

Fikrimi, amacımı ve kaderimi paylaŐabileceđim kişilerle bireysel olarak görüşmeye başladım.

Babam her zaman insanın güvenilir yoldaşları olması gerektiğini söylerdi, hem de çok sayıda. Ayrıca, adil ve harika bir amacı olan bir adamın, kaderini paylaşabileceği yoldaşları yoksa ona ulaşamayacağını söylerdi. Onun öğretilerini her zaman hatırladım.

Aralarında ilk bölükten Ri'nin de bulunduğu pek çok öğrenciyle kaynaştım. Zeki, becerikli ve iyi huylu olduğu için öğrenciler arasında popülerdi. Ancak fikirlerinde garip bir Şekilde muhafazakârdı. Dünya devrim tarihi dersinde monarşinin yeniden kurulması konusunda ısrar eden oydu.

Normalde karşılaştığımızda sadece selamlaŐırdık ama Koreliler Örnek İlkokulu'nun son sınıf öğrencileriyle yaptığımız bir futbol maçından sonra yakın arkadaş olduk. O gün forvet olarak oynayan Ri, karşı taraftan bir oyuncuyla çarpıŐtı ve bacağını sakatladı.

Yurda gittim ve ona bakarken on günden fazla bir süre orada yaşadım. Bu süreçte birbirimize karşı oldukça açık olduk.

Monarşinin yeniden kurulmasında ısrar etmesinin saçma olduğunu ve benim de söylediğim gibi, ülkemizin bağımsızlıktan sonra emekçi kitlelerin karnını doyurduğu ve mutluluk içinde yaşadığı bir toplum haline gelmesi gerektiğini söyledi. Japonları bir an önce kovmamız ve mutlu bir şekilde yaşamamız gerektiğini söyledi.

Ona sordum: “Bu okulda askeri eğitim aldıktan sonra Japonları yenebileceğinizi düşünüyor musunuz? İnsanlar Japonya’nın dünyanın beş büyük gücünden biri olduğunu söylüyor, peki sizce İstiklal Ordusu, neredeyse hiç tüfeği olmadan, böylesine güçlü bir düşmanla başa çıkabilir mi?”

Cevap verdi: “Savaşmak için vücudumuzu eğitmeli ve nişancı olmalıyız. Yani eski bağımsızlık savaşçılarının yöntemlerini takip etmekten başka bir yol yok, öyle mi?”

“Hayır. Bağımsızlığı kazanmanın yolu bu değil. Şu anda doğru yöntemi öğrenmek için Marx ve Lenin’in eserlerini okuyorum ve onların eserlerinden çok şey öğrendim. Japon emperyalistleri komünist fikri karalıyor ve bağınaz milliyetçiler sosyalizmi reddediyor. Zenginler sosyalizm hakkında kötü konuşsa da biz işçi ve köylü çocukları, komünizmi incelemeden gelişigüzel kınamamalıyız. Eğer bir kişi gerçek bir bağımsızlık savaşçısı ve vatansever olmak istiyorsa, Marksizm-Leninizm’i yakından incelenmelidir.”

Benimle aynı fikirde olduğu anlaşılıyordu. Bir süre sessiz kaldı ve sonra benden kendisine bazı kitaplar ödünç vermemi istedi.

İyileştikten sonra kendisine ödünç vereceğimi söyledim ve kendisine iyi bakarak kısa sürede normale dönmesi için onu teşvik ettim.

Yeni düşünceye duyulan sempati dalgası karşı konulmaz bir güçle okulu sardı. Milliyetçiliği benimseyen birkaç bağınaz öğrenci dışında ezici çoğunluk ilerici düşünceyi kabul etti. İlerici öğrencilerle okudukları kitaplar üzerine sık sık seminerler

düzenliyordum. Seminerler Kim Si U ve okul müdürü Kang Je Ha'nın evlerinde ve Huifa Nehri'nin kenarında düzenleniyordu.

Kim Si U, çalışma odasında bir seminer düzenlendiğinde, aile üyelerinin ve misafirlerinin seminerden uzak durmasını sağlamak için gizlice sıkı önlemler alırdı. Bazen verandada oturup nöbet tutar, bir yandan da ufak tefek işler yapıyormuş gibi davranırdı. Bu tür eylemlerde onun sıcak kalbini ve zımni desteğini fark ederdim.

Seminer yeri olarak Kang Je Ha'nın evini seçtik çünkü sadece oğlu Kang Pyong Son benim yakın arkadaşım değildi, Kang Je Ha'nın kendisi de babamın arkadaşısıydı ve ideolojik eğilimi iyiydi. Milliyetçiydi ama komünizmi de reddetmiyordu. Evini her ziyaret ettiğimde benimle komünizm hakkında konuşurdu. Kendisinin çok yaşlı olduğunu ve komünist yöntemleri kullanarak zafer kazanmamız gerektiğini söylerdi. Bu bizim için büyük bir teşvikti. Evinde komünizm üzerine birkaç kitap vardı.

Şimdi geriye dönüp baktığımda, o dönemde Kore devriminde ortaya çıkan pratik sorunları çok üst düzeyde tartıştığımızı düşünüyorum. Bu tartışmalar sırasında gençler fikir birliğine varıyor ve Kore'deki devrim konusunda benzer tutumlar benimsiyorlardı.

Kim Si U'nun evinde seminer düzenlediğimiz bir gün, bakımını üstlendiğim Ri koltuk değnekleriyle geldi ve söz verdiğim kitapları kendisine ödünç vermemi istedi. Diğer öğrencilerin yeni bir yol izlediğini, kendisinin de yurttan kaldığı için geride kalmaktan korktuğunu söyledi. Böylece o da bize katıldı.

Kapitalistler para kazanmaktan büyük zevk aldıklarını söylerler, ama ben en büyük zevki ve ilgiyi yoldaşlar edinmekten aldım. Bir insanın bir yoldaş kazandığında duyduğu mutluluğu, bir insanın bir parça altın elde ettiğinde duyduğu mutlulukla nasıl kıyaslayabiliriz! Böylece yoldaş kazanma mücadele Hwasong Uisuk Okulu'nda başladı. O zamandan beri tüm hayatımı yoldaş kazanmaya adanmıştım.

Bu kadar çok güvenilir yoldaşın bir araya gelmesiyle, daha büyük ölçekte çalışabilmemiz için onları nasıl organize etmem gerektiğini merak ettim. Bu konuyu yoldaşlarımla konuştum. Hatırladığım kadarıyla toplantı Eylül ayının sonlarına doğru yapılmıştı. Sanırım bir örgütlenme ihtiyacı hakkında çok şey söyledim. Şöyle bir şey dedim: Ülkeyi özgürleştirmek ve emekçi halkın mutlu yaşayabileceği bir toplum inşa etmek için uzun ve dikenli bir yol açmalıyız; saflarımızı sıkılaştırır ve kanımız pahasına inatla mücadele edersek zafere ulaşırız; bir örgüt kurduktan sonra kitleleri onun arkasında toplamalı ve kendi çabalarına güvenerek ülkeyi özgürleştirmek için onları uyandırmalıyız.

Yoldaşların hepsi çok sevindi; örgütün bir an önce kurulması konusunda ısrar ettiler.

Örgütü kurmak için daha fazla hazırlık yapmamız ve fikrimizi paylaştığımız ve bizim yanımızda savaşıacak daha fazla yoldaşı aramıza katmamız gerektiğini söyledim. Toplantıda örgüt üyeliği için uygun kişiler belirlendi ve her birimize tek tek adayları eğitme görevi verildi. Ancak bazı yoldaşlar örgütün kurulmasının hiziplerin ortaya çıkması anlamına gelmemesi için endişeliydi. Onlara şöyle dedim: Kuracağımız örgüt, milliyetçilerin ve komünistlerin hiziplerinden oldukça farklı olacak yeni tipte devrimci bir örgüttür; hizip mücadelesi için değil devrim için bir örgüttür ve kendimizi devrime adayarak inatla mücadele edeceğiz.

Bir hazırlık döneminden sonra, o zamanlar Çin'in ulusal günü olan 10 Ekim'de bir ön toplantı yaptık ve örgütün adını, karakterini, mücadele programını ve kural ve yönetmeliklerini tartıştık. Bir hafta sonra, 17 Ekim 1926'da Kim Si U'nun evinde örgütü resmen kurduk. Toplantı, yerden ısıtılmalı ama platformsuz, sade döşenmiş bir odada sessizce yapıldı. Aradan 60 yıldan fazla zaman geçmesine rağmen odayı dolduran canlılığı ve tutkuyu hala hatırlıyorum.

O gün ben de dahil olmak üzere herkes heyecanlıydı. Bir örgüt kurmanın eşiğindeyken, kendime rağmen, vefat eden babamı ve Kore Ulusal Derneği'ni hatırladım. O derneği kurmak için birkaç

yıl boyunca on binlerce mil yol kat etmiş ve her yerden yoldaşları bir araya getirmişti. Derneğin kurulmasından sonra tüm hayatını dernek idealinin gerçekleşmesine adanmıştı. Davasını oğullarının üstlenmesi için tamamlanmadan bırakmıştı. Kemiklerimiz kırılrsa, etlerimiz lime lime olsa bile ülkemizi kurtarmamız gerektiği yönündeki babamın vasiyetini yerine getirme yolunda ilk adımı attığımı düşündükçe kalbimin çarptığını ve gözlerimden yaşlar boşandığını hissettim.

Örgütümüzün programı babamın idealini somutlaştırıyordu.

O günkü toplantıda hararetle konuşan genç adamların yüzlerini hala canlı bir şekilde hatırlıyorum. Choe Chang Gol, Kim Ri Gap, Ri Je U, Kang Pyong Son, Kim Won U, Pak Kun Won, Ri Jong Rak, Pak Cha Sok (gerçi son ikisi daha sonra hain oldu)- hepsi de kendilerini devrime adayacaklarına dair militanca bir yemin ettiler. Bazıları iyi konuşmacılardı, bazıları ise değildi. Ama hepsi iyi konuşmalar yaptı. Ben de bir konuşma yaptım, aslında oldukça uzun bir konuşma.

Toplantıda örgüte Down-with-Imperialism Union (Emperyalizme Karşı Birlik) adını vermeyi önerdim, kısaca DIU. Downwith-Imperialism Union, anti-emperyalizm, bağımsızlık ve egemenlik idealiyle ulusal kurtuluş ve sınıfsal kurtuluşun gerçekleştirilmesi için sosyalizm ve komünizmi arzulayan yükselen kuşağın gençleri tarafından tarihi bir davanın sancıları içinde yaratılan yeni tipte saf, taze bir siyasi organizmaydı. Bu birliği sosyalizm ve komünizmi inşa etmek amacıyla kurduk, ancak milliyetçiler tarafından aşırı solcu bir örgüt olarak şüpheye açık hale gelmesini önlemek için adını Kahrolsun Emperyalizm Birliği koyduk. O günlerde milliyetçilerle ilişkilerimize büyük önem veriyorduk. Örgütün adının Down-with-Imperialism Union (Kahrolsun Emperyalizm Birliği) olması yönündeki önerim oybirliğiyle kabul edildi. DIU'nun önerdiğim mücadele programı da değiştirilmeden kabul edildi. Adından da anlaşılacağı gibi emperyalizmi yıkmak için mücadele edecek bir örgüt olduğu için programı da büyüktü. DIU'nun acil görevi Japon emperyalizmini yenmek ve Kore'nin kurtuluşunu ve bağımsızlığını sağlamaktı ve nihai hedefi Kore'de sosyalizmi ve komünizmi inşa etmek ve daha

sonra tüm emperyalizmi yok etmek ve dünya çapında komünizmi inşa etmekte. Ayrıca bu programı hayata geçirmeye yönelik politikaları da kabul ettik. Toplantıya katılan gençlere sendikanın basılı kuralları dağıtıldı.

Toplantıda Choe Chang Gol beni Birliğin başkanlığına aday gösterdi.

El ele Huifa Nehri'ne koştuk ve bir şarkı söyleyerek vatan ve ulus için devrim yolunda yaşamı ve ölümü paylaşmaya karar verdik.

Bütün gece uyumadım. Uyuyamayacak kadar heyecanlanmış ve duygulanmışım. Açıkçası sanki bütün dünyayı kazanmışız gibi heyecan ve sevinç içindeydik. Bir milyarderin para içinde yüzerken duyduğu haz ile bizim duyduğumuz haz nasıl kıyaslanabilir?

O dönemde komünist harekette göz alıcı sloganları olan birçok örgüt vardı. Bizimki yeni bir örgüttü ve ölçek olarak o örgütlerle kıyaslanamazdı. Kamuoyu DİU'nun varlığından bile haberdar değildi.

Yine de büyük bir heyecan içindeydik çünkü bizimkinin geleneksel örgütlerden tamamen farklı, yeni tipte bir komünist devrimci örgüt olmasından gurur duyuyorduk. DIU belli bir fraksiyon tarafından kurulmuş bir örgüt değildi ve üyeleri de herhangi bir fraksiyondan ya da sürgündeki bir örgütten kopmuş insanlar değildi. Onlar yeni nesilden, kar gibi beyaz ve saf insanlardı. DIU'dan akan kan her türlü kirlilikten arınmıştı.

Üyeleri önemsiz insanlar değildi. Genç ve yetenekli insanlardı; konuşmalar yapabiliyor, risaleler yazabiliyor, şarkılar besteleyebiliyor ve kendilerini savunmada iyidiler. Bugünlerde söylediğimiz gibi “yüzle ya da binle boy ölçüşebilirlerdi”. Böylesine genç adamlar bir araya gelip bir çığır açmak için toplandıklarında ortaya koydukları cesur ruh hayal bile edilemezdi.

Başlattığımız devrimci dava daha sonraki yıllarda ne zaman bir çıkmaza girse, DIU üyeleri kendilerini feda etmek anlamına gelse bile her zaman bir çıkış yolu buldular. Kore devriminin sıkı unsurları olarak gittikleri her yerde öncü bir rol oynadılar. DIU’nun yetiştirdiği gençler arasında özellikle Kim Hyok, Cha Kwang Su, Choe Chang Gol, Kim Ri Gap, Kang Pyong Son ve Ri Je U, asil yaşamlarının son anına kadar mücadelenin en ön saflarında kahramanca savaştılar; sadece birkaçı bunun dışında kaldı. İyi bir başlangıç yapanlardan bazılarının devrim ilerledikçe DIU idealine ihanet etmelerinin içler acısı olduğunu düşünüyorum.

DIU günlerinde benimle el ele çalışan tüm yoldaşlarımı şimdi kaybettim. Anavatanın bağımsızlığı ve proleter kitlelerin toplumu için canla başla mücadele eden DIU’nun pek çok oğlu ve kızı, bu mutlu yaşamın tadını çıkaramayacak kadar erken, gençliklerinin baharında aramızdan ayrıldı. Onlar gençliklerini vererek Partimizin ve devrimimizin temellerini attılar.

Partimizin tarihinde DIU, Partinin kökü olarak ve DIU’nun oluşumu da Kore komünist hareketinin ve Kore devriminin başlangıç noktası ya da doğuşu olarak kabul edilmektedir. Bu kökten Partimizin programı, Partimizi ve faaliyetlerini inşa etme ilkeleri ve kuruluşunun omurgası doğmuştur. DIU’nun kurulmasıyla birlikte devrimimiz bağımsızlık ilkesi temelinde ilerledi.

Birkaç yıl sonra Devrimci Ordu kurulduğunda ve 20 milyon Kore halkını tek vücut halinde ayağa kalkmaya çağıran Anavatanın Restorasyonu Derneği kurulduğunda ve etrafımızı saran on binlerce destekçi ve sempatizanla devrim doruk noktasındayken, Huadian’da DIU’yu kurduğumuz güne derin duygularla bakardım.

Sanırım DIU’nun ideali ve o dönemdeki cesaretimiz, kurtuluştan hemen sonra Choe Il Chon (diğer adıyla Choe Hyong U) tarafından yazılan A Short History of the Korean Revolutionary Movement Overseas kitabındaki “The DIU and Kim Il Sung” bölümünde kısmen anlatılmıştır.

Ri Kwan Rin, Bağımsızlık Ordusu Kahramanı

Hwasong Uisuk Okulundan ayrıldıktan sonra Fusong'a geri döndüğümde, evimi ziyaret eden bağımsızlık savaşçıları eskisinden daha azdı.

Daha önce gece gündüz insanlarla dolu olan evim sessiz ve yalınzdı.

Fusong'da edindiğim güçlü izlenimlerden biri Ri Kwan Rin ile ilgiliydi. Babamın ölümünden sonra bizimle kalmaya gelmişti. Bana O Tong Jin'in onu evimize gönderirken şöyle dediği söylendi: "Bay Kim'e çok şey borçlusun. Bunu göz önünde bulundurarak Fusong'a git ve Song Ju'nun annesine yardım et." Ri Kwan Rin, Güney Mançurya Kadın Eğitim Federasyonu'nda çalışırken anneme eşlik etti.

İyimser bir mizacı olan cesur bir kadındı. Çekici, cesur ve sağlam karakterliydi ve hem edebi hem de askerî başarıları vardı. O günlerde Kore'de onun gibisine nadiren rastlanırdı.

Erkek üniforması giyerek at sırtında dolaştığında, yanından geçtiği insanlar ona başka bir dünyadan gelmiş gibi merakla bakarlardı, çünkü o günlerde kadınlar feodal geleneklere uygun olarak yüzlerini örterek dolaşırlardı.

Ama Fusong'a döndüğümde onu eskisinden daha az canlı buldum.

Hwasong Uisuk Okulu'ndan ayrıldığımı öğrenince şaşırılmıştı. Gençlerin gitmek için can attığı subay yetiştirme okulunu neden bıraktığımı merak ediyordu.

Ona okulu neden ve nasıl bıraktığımı anlattığımda, cesur bir karar verdiğimi söyledi ve Jilin'e gitme kararlılığım konusunda bana destek verdi. Yine de üzüntüsünü gizleyemedi.

Milliyetçi etki altındaki bir okulu reddetmiş ve ideolojik olarak ondan kopmuş olmam onu oldukça etkilemiş görünüyordu. Hayatımdaki değişimi gören hassas Ri Kwan Rin, Bağımsızlık Ordusu'nun ve milliyetçiliğin çöküşünü daha keskin bir şekilde

hissetmiş görünüyordu. Annem çok değiştiğini ve son zamanlarda daha suskun ve durgun olduğunu s6yledi.

İlk başta bunu onun yaşındaki bekar kadınlar için olağan olan zihinsel ıstıraba bağladım. O zamanlar 28 yaşındaydı. O g6nlerde erken yaşta evlilik yaygındı, bu nedenle 14-15 yaşlarındaki hanımlar saçlarını toplayarak evlenirlerdi. O g6nlerde bir kızın 28 yaşında olduğu s6ylenirse, insanlar başlarını salları ve evlenmek için çok yaşlı olduğunu s6ylerlerdi. Ri Kwan Rin gibi yaşlı kızların evlilik meselesi y6z6nden ruhsal ıstırap çekmesi çok muhtemeldi.

Sık sık karamsar g6r6n6y6rd6, bu y6z6nden bir g6n ona neden bu kadar zayıf ve h6z6nl6 g6r6nd6ę6n6 sordum.

İ çekerek ř6yle dedi: “Yıllar geçiyor ama işler daha iyi değil. Bu y6z6nden h6z6nly6y6m. Baban hayattayken g6nde 25, hatta 50 mil rahatlıkla y6r6yebiliyordum. Babanın 6l6m6nden beri ne yaparsam yapayım kendimi mutlu hissetmiyorum; taşıdığım tabanca bile paslanacak gibi. Sorun şu ki, hiçbir yerde zihinsel destek bulamıyorum. Bağımsızlık Ordusu artık etkili g6r6nm6yor. Durumu tamamen perişan. Eski liderler sadece hava atıyor ve işe gitmiyorlar. Ne d6ř6nd6klerini anlayamıyorum. G6l6 savaşçı erkekler aile hayatının tadını çıkartıyor ve bekar erkekler kadın peşinde koşuyor. Savaşçı ruha sahip evik bir adam birkaç g6n 6nce evlendi ve Jiandao’ya gitmek için Bağımsızlık Ordusu’ndan ayrıldı. Hepsı birbirini taklit edip kaçıyor. Erkeklerin belli bir yaşa geldiklerinde evlenmeleri kaçınılmazdır. Ancak, evlenmek için t6feklerini bir kenara atarlarsa, ulusal bağımsızlık için kim savaşacak? Neden bu kadar utanmazca davranıyorlar bilmiyorum.”

O zaman onun ruhsal ıstırabını ve 6fkesini anladım. O, evlenmeden bağımsızlık hareketi için çaba sarf ediyordu, oysa g6l6 kuvvetli erkekler t6feklerini atarak g6venlik için kaçıyorlardı. Bu durum onda kızgınlık uyandırmıştı.

Eğitimli kızlar uygarlık trendini takip eden modern kadınlar gibi davrandıklarında, Ri Kwan Rin tabanca taşıyarak Japon askerlerine ve polisine karşı cesurca savaştı ve Amnok Nehri’ni geçip tekrar karşıya geçti.

Erkek üniforması giymiş ve tabanca taşıyan bir kadının profesyonel bir asker olup yabancı düşmanla savaştığı örneklerin Kore tarihinde çok az olduğunu düşünüyorum. Bunun önemli olduğunu düşündüğüm için bu kitapta onun hikayesini ayrı bir başlık altında ele aldım. Kadınları erkeklerden aşağı gören eski uygulamaların hala devam ettiği ve hatta yaygın olduğu Kore’de, tabanca taşıyan bir kadının savaş alanına gittiğini hayal etmek zordu.

Kadınlarımızın yabancı bir düşmana karşı direniş tarzı ve yöntemi tarihsel olarak farklılık göstermiştir, ancak her zaman doğru olan şey, direnişlerinin çoğu durumda iffet üzerine feodal Konfüçyüsçü görüşe dayanan pasif bir biçim aldığıdır.

Ne zaman yabancı bir düşman ülkeyi işgal etse ve halkımızı öldürüp taciz etse, kadınlar tecavüzden kaçınmak için kendilerini dağların derinliklerine ya da tapınaklara gizlerlerdi. Saklanmayı başaramayan kadınlar ise kendilerini öldürerek direnirlerdi. Japonların 1592’de Kore’yi işgali sırasında resmi olarak kaydedilen kadın merhum sayısının erkek vatanseverlerin sayısından 30 kat daha fazla olduğu söylenmektedir. Dolayısıyla Koreli kadınların onurlarına ne kadar değer verdikleri açıktır.

Choe Ik Hyon Tsushima Adası’nda oruç tutarak ülkesi için öldüğünde, karısının kocasının kaderini paylaşmak için iki yıl yas tuttukten sonra kendini öldürdüğü söylenir.

Ahlaki açıdan bakıldığında bu eylemi, ülkesine sadık ve kocasına sadık birinin eylemi olarak görülmelidir.

Ancak bir sorun ortaya çıkar. Eğer herkes ölmeyi seçerse, ülkeyi düşmana karşı kim savunacaktır?

Ülkemizde medeniyetin ilerlemesiyle birlikte kadınlarımızın düşünce tarzlarında ve hayata bakışlarında bir değişim meydana geldi. Düşmana karşı kaçmak ve intihar etmek gibi pasif direniş biçimlerini reddeden kadınlarımız, erkeklerle birlikte Japon askerlerinin ve polisinin süngüleri karşısında gösteri yaptı ve düşmanın hükümet binalarına ve diğer kamu binalarına bombalar attı.

Ancak belki de sadece Ri Kwan Rin, Bağımsızlık Ordusu'nun bir kadın askeri olarak silahlı direnişte yer aldı. Bunu yabancı bir ülkede on yıldan fazla bir süre boyunca yaptı.

Çok güzel olduğu için nereye giderse gitsin peşindeki erkeklerden kurtulmak onun için bir sorundu. Görünüşü, akademik başarıları ve aile geçmişi ışığında bir okulda öğretmenlik yapmaya, iyi bir eş bulmaya ve diğerleri gibi iyi yaşamaya tamamen hak kazanmıştı, ancak kendini tamamen bağımsızlık hareketine adadı.

Babası orta sınıfa mensup bir çiftçiydi ve samanla kaplı olsa da on odalı bir evi ve Sakju'da birkaç hektarlık arazisi ve ormanı vardı. Ri Kwan Rin 12 yaşındayken annesini kaybetti ve iki yıl sonra babası 16 yaşında bir kızı eş olarak aldı.

Ri Kwan Rin kendisinden sadece iki yaş büyük bir kadına anne diyemiyordu. Bunun da ötesinde, feodal geleneklere sıkı sıkıya bağlı olan babası onu okula göndermeyi hiç düşünmedi; 15 yaşına geldiğinde ona uygun bir eş aramaya başladı.

Her zaman babasına kendisini okula göndermesi için yalvarmış, okula gidenlere imrenmiş, ancak babası bunu reddedince 15 yaşında evden ayrılmıştır.

Babası evde yokken Amnok Nehri'ne gitti. Orada, Uiju'ya doğru yola çıkmadan önce bir buz deliğinin yanına bazı kıyafetlerini ve ayakkabılarını yerleştirdi. Orada uzak bir akrabasının aracılığıyla Yangsil Okulu'na girdi. Yaklaşık altı ay okula devam ettikten sonra sonbaharın yaklaşmasıyla birlikte babasına bir mektup göndererek okul ücretlerini göndermesini istedi.

Babası, kızının nehirde boğulduğunu düşünerek zamanını gözyaşları içinde geçiriyordu. Kızından gelen mektubu alınca o kadar sevindi ki hemen Uiju'ya gitti. Kızına artık okumasına izin vereceğini ve kendisinden bir şey isteyecek olursa istediği zaman ona yazabileceğini söyledi.

O andan itibaren okul masrafları konusunda hiçbir endişe duymadan çok çalıştı. İyi bir okul karnesi olduğu için okul

yetkilileri onu Pyongyang Kız Lisesi’ndeki sanat kursuna tavsiye etti.

Bir ya da iki yıl okula devam etti ve bu süre içinde dünyayı tanıdı; babamın kefil olmasıyla Kore Ulusal Derneği’ne kabul edildi. O andan itibaren devrimci örgütün tam teşekküllü bir üyesi oldu ve yeraltı faaliyetlerine katıldı. Babamdan “Yüksekleri Hedefle!” fikrini de bu sıralarda öğrendi. Pyongyang Kız Lisesi, Sungsil Ortaokulu, Sungi Kız Okulu ve Kwangsong Lisesi öğrencileri arasından yoldaşlar edinmek için gizlice çalıştı.

Bir gün Mangyongdae’ye bir gezi için geldi. Evimizde babamla sohbet etti ve anneme işlerinde yardımcı oldu.

O zamanlar Mangyongdae’ye gitmek zordu, ancak bahar aylarında Sungsil Ortaokulu, Kwangsong Lisesi ve diğer okullardan birçok öğrenci güzel manzaranın tadını çıkarmak için beslenme çantalarıyla oraya gelirdi.

Pyongyang’da Birinci Mart Halk Ayaklanması patlak verdiğinde, göstericilerin başında cesurca savaştı. Gösteri sona erdiğinde, okul arkadaşlarını cesaretlendirmek için geri dönmeden önce kaldığı yurttan kısa bir süre dinlendi. Gösterinin tersine dönmelerinin ardından gösterinin başını çekenlerin kapsamlı bir şekilde toplanması üzerine, memleketine dönerek tam zamanlı olarak bağımsızlık hareketine katıldı. Ulus yıkımdan kurtulana dek okula dönmemeye karar vermişti. Başlangıçta O Tong Jin tarafından kurulan Kwangje Gençlik Birliği’nin genel işlerini yönetti.

Anavatanında iki Japon polisini vurarak öldürdü ve Mançurya’ya gitmeden önce cesetlerini Amnok Nehri’ndeki bir buz çukuruna attı.

Bağımsızlık Ordusu’na katıldıktan sonra para toplamak için anavatanına döndüğünde polis tarafından durdurulmuş ve incelenmişti. Başındaki bohçada bir tabanca vardı, bu yüzden durum kritikti.

Bir polis bohçayı çözmesi için onu zorladı. Çözüyormuş gibi yaparak tabancayı çıkardı ve polise doğrultarak onu ormana götürdü ve orada infaz etti.

Yardım toplamak için anavatani sık sık ziyaret ederken, yolculukları sırasında başına pek çok şey gelmiş. Bir keresinde O Tong Jin'den fon toplamak için Güney Phyongan Eyaletini gezme görevini aldı. Evdeki teşkilattan bir adamla birlikte merkeze dönerken Sandaowan'da bir gece kaldı; fakat, orada civardaki başka bir silahlı grubun üyeleri tarafından tehdit edildiler. O sırada yanlarında birkaç yüz won taşıyorlardı. Haydutlar para isteyerek ellerindeki tabancalarla kuru sıkı ateş etmişler. Tehditlerinden korkan kadının yanındaki adam, sakladığı parayı uysalca göstermiş, ancak Ri Kwan Rin onlara bir kuruş bile vermeyerek onları uzaklaştırmayı başarmış.

Japon karşıtı silahlı mücadeleyi yürüttüğümüz dönemde gerilla birlikleri arasında pek çok kadın asker vardı ama Ri Kwan Rin'in zamanına kadar Kore'de böyle bir kadın yoktu. Lise günlerinde nakış ve dikiş öğrenen bir kız öğrenci olmasına rağmen cesur ve gözü pekti. Bir zamanlar Tong-A Ilbo ve Joson Ilbo gibi gazeteler onun hakkında sansasyonel makaleler yayınlamıştı.

Ri Kwan Rin dürüst ve ilkelerine sadık biriydi.

Birinci Mart Halk Ayaklanması'ndan sonra bağımsızlık hareketinin örgütlerini birleştirme çalışmaları Güney Mançurya'da güçlü bir şekilde devam etti. Ancak her örgüt kendi adamlarını öne çıkardığı, dolayısıyla benmerkezci bir tutum sergilediği ve diğer örgütlerden insanları görmezden geldiği için birleşme sorunsuz ilerleyemedi. Birleşme görüşmeleri anlamsız çekişmeler ve çatışmalar yüzünden daima başarısızlıkla sonuçlandı.

Babam, zorlukların üstesinden gelmek için bağımsızlık hareketinin emektarlarını birleşme çalışmalarına dahil etmeye karar verdi. Bunun için seçtiği ilk kişi Ryang Ki Thak'tı. Onu düşmanın gözetiminden kurtarmak ve Seul'den Güney Mançurya'ya kadar eşlik etmek kolay olmayacaktı. Babam ciddi

bir şekilde düşündükten sonra Ri Kwan Rin'i doğru kişi olarak seçti ve Ryang Ki Thak'a bir mektup vererek onu Seul'e gönderdi.

Ryang Ki Thak'ın milliyetçiler arasında büyük bir etkisi vardı. Pyongyang'da Çin klasikleri uzmanı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş, gazeteci ve eğitimci olarak yurtsever faaliyetleriyle halk arasında Japon karşıtı bağımsızlık duygusunu geliştirmek için çok çalışmıştı. Derlediği ve Kore'de türünün ilk örneği olan Korece-İngilizce Sözlük ve Japonya'ya verilen ulusal kredinin geri ödenmesi için yürütülen kampanyaya önderlik etmesiyle ünlenmiştir. "105 kişinin davası" nedeniyle birkaç yıl hapse atıldı ve Sinmin Derneği'nde, Şangay Geçici Hükümeti'nde (devlet konseyi üyesi olarak) ve Koryo Devrimci Partisi'nin kuruluşunda (başkan olarak) parmağı vardı. O Tong Jin'le birlikte Jongui-bu örgütünü kurdu. Sicili nedeniyle, parti bağlılıklarına bakılmaksızın bağımsızlık savunucuları tarafından saygı görüyordu.

Seul'e vardığında Ri Kwan Rin dedektifler tarafından tutuklandı ve Jongno polis karakolundaki gözaltı odasına atıldı. Her gün korkunç işkencelere maruz kaldı. Burnuna biber tozu dökerek, tırnaklarının etrafına bambu iğnesi batırarak ve kollarını arkadan bağlayıp tavana asarak işkence ettiler. Bazı günler yere sırtüstü yatırdıktan sonra yüzüne yerleştirdikleri bir tahtaya vurmuşlar. Onu tekmelediler, dövdüler ve çiğnediler, bir yandan da "Çin'den mi yoksa Rusya'dan mı geldin? Neden geldin?" diye sordular. Bacaklarındaki kül macununun üzerine parafın püskürttükten sonra onu yakarak öldürmekle tehdit ettiler.

Ama o pes etmedi; onlara bağırdı, "Ben işsiz bir gezginim. Seul'a zengin bir ailenin yanında terzi ya da hemşire olarak iş bulmak için geldim. Neden beni, masum bir kadını bu şekilde alıkoyuyor ve taciz ediyorsunuz?" Masum olduğu konusunda ısrar etti ve bir ay sonra serbest bırakıldı.

Durumu o kadar kötüydü ki güçlükle hareket edebiliyordu ama Ryang Ki Thak'ı Xingjing'e getirdi. Xingjing'e vardığında işkencenin artçı etkileri nedeniyle yatağa mahkûm olmuştu. Meslektaşları ona baktı ama durumu düzelmedi, bu yüzden onu

tedavi etmesi için yaşlı bir doktor buldular. Nabzını ölçen doktor, kadının gebe kaldığına dair saçma bir teşhis koydu. Bu, yaşlı doktorun kaprislerinden dolayı, tanınmış bir güzel olan ona yaptığı aptalca bir şaka olmalıydı.

Bu durum karşısında dehşete düşen kadın ona ne demek istediğini sordu. O da bunun hamile olduğu anlamına geldiğini söyledi. Bunu söyler söylemez kadın ona bağırarak elindeki tahta yastığı fırlattı: “Seni alçak, neden benimle, ulusal bağımsızlık için el ele savaşıyan genç ve bekâr bir kadınla alay ediyorsun? Bana iftira atarak ne elde etmek istiyorsun? Bir daha söyle.” Bunun üzerine korkuya kapılan doktor ayakkabılarını bile giymeden kaçtı.

O kadar cesurdu ki babam ona sık sık önemli görevler verirdi. Babam ondan ne isterse yapardı. Pyongyang’a ya da Seul’a gitmesi söylendiğinde giderdi. Acil bir iş için gitmesi istendiğinde giderdi. Bazı kadınları aydınlatması istendiğinde bunu yapardı.

Babam anavatanda siyasi çalışmalar yürüttüğünde, kişisel güvenliğini sağlamak ve çalışmalarında ona yardımcı olmak için sık sık onunla birlikte giderdi. Uiju, Sakju, Chosan, Kanggye, Pyoktong, Hoeryong ve diğer kuzey sınır bölgelerine, Jiandao bölgesine, Sunan, Kangdong, Unryul, Jaeryong, Haeju ve batı Kore’deki diğer bölgelere ve Kyongsang Eyaletine gitti. Seyahatlerinde binlerce mil yol kat etti.

Ri Kwan Rin, o günlerde ülkemizde Paektu Dağı’nı geçip geri dönen tek kızdı.

Bir kadın için çok zor olan bir asker hayatı yaşadı, en sıcak mutluluklar içinde geçirmesi gereken gençliğinin altın yıllarında yabancı bir ülkenin çiy düşmüş tarlalarında dolaştı.

Onun gerileyen bağımsızlık hareketi karşısında çektiği ıstırabı, yanında iki tabanca taşıyarak fırtınalı dünyanın dört bir yanında tek yürek vatansever bir ruhla faaliyet gösteren bir kadının ıstırabını görünce kalbim sızladı.

Jilin’e gitmek için hazırlıklara başladığımda, o da bir şeyler yapmak için oraya gitmek istediğini söyledi. Ancak bu arzusunu gerçekleştirememişti.

Jilin’de okula devam ederken onunla iki ya da üç kez Son Jong Do’nun evinde karşılaştım. Benden durumu anlatmamı istediğinde, ona uzun uzun devrimimizin perspektiflerini anlattım. Yaptığımız şeyi beğendiğini söyledi. Yine de Jongui-bu’dan kopamıyordu. Komünizmi kabul eden ama fikirlerini pratiğe dökmekte başarısız olan milliyetçilerin Sol fraksiyonuna mensuptu.

Ri Kwan Rin’in milliyetçi hareketin gerilemesinden dolayı acı çektiğini görmek beni üzüyordu. Milliyetçi kampta Ri Kwan Rin gibi kendini bağımsızlık hareketine adanmış, kişisel hayatlarını hiç düşünmeyen, vatansever düşünceli pek çok insan vardı. Ancak doğru dürüst bir lideri olmayan Ri Kwan Rin, ilkelerine sadık, cesur bir kadın olarak ne yapacağını bilemiyordu. Kahrolsun Emperyalizm Birliği henüz yeni kurulduğu için bizim hareketimize katılamadı.

Babam ona inanmış ve sevgiyle yetiştirmiş olmasına rağmen, güvenebileceği hiçbir zihinsel destek olmadan acı çeken Ri Kwan Rin’i gördüğümde, ulusal kurtuluş hareketimiz için Kore’nin tüm yurtsever güçlerini birleştirebilecek ve onlara önderlik edebilecek gerçek bir lider gücün eksikliğinden dolayı üzüliyordum.

Onun ruhsal ıstırapı bana yeni neslimizin devrim için daha çok çalışması gerektiğini düşündürdü. Ri Kwan Rin gibi uygun bir lider olmadan el yordamıyla ilerleyen yurtseverler de dahil olmak üzere herkesin desteğini almak için mümkün olduğunca erken yeni bir yol açmaya ve ulusal bağımsızlık isteyen tüm insanların aynı akıntıya binerek ilerleyebileceği yeni bir devrim çağını başlatmaya karar verdim.

Bu kararlılıkla Jilin’e yapacağım yolculuk için hazırlıklarımı hızlandırdım.

Onu Jilin’de gördüğümünden beri yarım asırdır onu arıyordum.

Doğu Mançurya’da aktif gerilla birlikleri oluşturduğumuzda, saflarda 20’li yaşlarında pek çok kadın vardı. Ulusal kurtuluş tarihinde yeni bir sayfa açan, erkek askerlerle aynı dayanıklılığı ve mücadele ruhunu sergileyen cesur kadın askerleri her gördüğümde, Bağımsızlık Ordusu’nun kahramanı Ri Kwan Rin’i hatırlardım. Nerede olduğunu bilmediğimden, nerede olduğunu ve

ne yaptığını öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Birçok yerden araştırma yapmama rağmen nerede olduğuna ve ne yaptığına dair hiçbir şey duymadım.

Ulusal kurtuluştan sonra doğum yeri olan Sakju'da onu aradım ama bulamadım.

Nerede olduğunu ancak 1970'lerin başında öğrenebildim. Parti Tarihi Enstitüsü'nden yoldaşlarımız birçok araştırma yaptıktan sonra oğlu ve kızıyla birlikte Çin'de yaşadığını keşfettiler.

Ri Kwan Rin'in yanında savaşan insanlar arasından Kong Yong, Pak Jin Yong ve DIU'nun etkisi altında komünizmi benimseyen diğer insanlar bizimle birlikte yeni bir yol açtılar. Hepsisi devrimcilere yakışır şekilde kahramanca öldüler.

Ancak Ri Kwan Rin, takip edebileceği uygun bir liderin olmaması nedeniyle mücadeleyi yarıda bırakmak zorunda kaldı.

Fakat O Tong Jin hayattayken, Kuandian Toplantısı'nda ortaya konan proleter devrim çizgisini uygulamak için büyük acılar çekti ve uzun mesafeler yürüdü. Jilin'e gittiğim 1927 yazında Ri Kwan Rin ve Jang Chol Ho, Bağımsızlık Ordusu'nun diğer üyeleriyle birlikte, sazdan kulübelerde yaşadıkları ve patates yetiştirdikleri Naidaoshan'da halkı aydınlatmakla meşguldüler. Görünüşe göre O Tong Jin, Naidaoshan'ı Bağımsızlık Ordusu'nun faaliyetleri için bir üs haline getirmişti.

Ancak O Tong Jin tutuklandıktan sonra bu faaliyetlerden vazgeçildi. O Tong Jin, milliyetçi hareketin sol güçleri arasında komünizme en yatkın kişiydi. Böylesine merkezi bir figürün tutuklanmasından sonra Kuandian Toplantısı'nın çizgisini uygulamak için hayatını riske atacak kimse ortaya çıkmadı. Jongui-bu içindeki bazı kişiler komünizme sempati duyuyordu, ancak güçsüzlerdi.

Üç örgütün birleşmesiyle Kukmin-bu'nun doğuşundan sonra milliyetçilerin en üst kademeleri hızla gericileşti ve komünizm kelimesini telaffuz etmek bile zorlaştı. Kukmin-bu'nun liderleri, milliyetçi hareketin sol kanadından komünizme sempati duyan kişileri Japon polisine ihbar ederek, hatta onlara suikast düzenleyerek ihanet etmekten çekinmediler.

Ri Kwan Rin, Kukmin-bu'nun teröristleri tarafından sürekli takip ve tehditlere maruz kalarak sığınacak bir yer aramak için dolaşmak zorunda kaldı. Sonunda Çinli bir adamla evlendi ve yuva kurdu. Evlilik konusunda da talihsizdi, çünkü evlenmek istediği bir erkekle evlenememişti.

Böylece “Bağımsızlık Ordusu’nun çiçeği” ve “yeşiller arasındaki kırmızı çiçek”, halkın dikkatini çeken, “Mançurya’nın ıssız topraklarında bir lodestar (yol gösterici lider) gibi görünen” ve düşmana korku salan o, solup gitti.

Mecazi anlamda, milliyetçilik adı verilen ahşap bir tekneyle uzun bir yolculuğa çıkan bir bağımsızlık savaşçısıydı.

Bu tekne, Japon karşıtı bağımsızlık direniş hareketinin dalgalı denizinin uçsuz bucaksız enginliğine yelken açmak için fazla çelimsizdi. Böyle bir tekne ulusal kurtuluş hedefine ulaşamazdı.

Pek çok insan bu gemiyle yola çıktı, ancak çoğu hedeflerine ulaşamadan vazgeçti. Ondan sonra geçimlerini sağlamak ya da vatansever gibi görünerek kolay bir hayat sürmek için bir açık aradılar. Sözde ulusu “temsil eden” üst tabakadan bazıları merhem üreten küçük burjuvalar oldu, bazıları da keşiş olup dağlara kaçtı.

Bir aile hayatı kuranlar ya da hainlik yapmadan hayatlarını kazananlar o kadar da kötü değildi. Ri Kwan Rin ile birlikte milliyetçi yolculuğa çıkan bazı bağımsızlık şampiyonları ülkelerine ve uluslarına ihanet ederek Japon emperyalistlerinin maşası oldular.

Son görüşmemizden bu yana yarım yüzyıldan fazla bir süreyi yabancı bir ülkede geçiren Ri Kwan Rin’in anavatanına dönmesi için birkaç yıl geçmesi gerekti.

Bana, benim Bay Kim Hyong Jik’in oğlu Song Ju olduğumu öğrendikten sonra anavatana dönmek için daha da istekli hale geldiği söylendi.

Bağımsızlık Ordusu günlerinde bağlı olduğu Bay Kim Hyong Jik’in oğlu Song Ju olduğumu öğrendikten sonra anavatana dönmek için daha da heveslendiğini söylediler. Song Ju ülkeyi yönetiyorsa, Bay Kim Hyong Jik’in herkesin eşit olduğu bir toplum inşa etme fikri gerçeğe dönüşmüş olmalıydı, diye

düşündü. Bu yüzden bu gerçekliğe tanık olmak istedi. Bedenini doğup büyüdüğü, gökyüzündeki yıldızlara her baktığında gözyaşları içinde hayal ettiği anavatanına, Mançurya'nın soğuk rüzgârlarla savrulan uçsuz bucaksız tarlalarında sırt üstü yattığı yere gömdürmek istiyordu.

Ancak, başkalarının bilmediği bir şekilde, anavatanına dönmeye karar vermeden önce yıllarca zihinsel bir ıstırap çekmiştir. Bir oğlu, bir kızı ve çok sayıda torunu ve torununun kızı vardı. Alacakaranlık yıllarındaki yaşlı bir kadın için, sevgili ailesini bir kez terk ettikten sonra tekrar ziyaret etmesinin zor olacağı uzak bir yabancı ülkede bırakarak tek başına anavatanına dönmeye karar vermek kolay bir mesele değildi.

Fakat Ri Kwan Rin, ailesini sonsuza dek terk etmek anlamına gelse bile anavatanına dönmeye karar verdi. Bu, Ri Kwan Rin gibi cesur bir kadın dışında hiçbir kadının veremeyeceği cesur bir karardı. Hayatının baharında ülkesine adanmamış olsaydı, böyle cesur bir karar veremezdi.

Sadece kendilerini bedenlen ve ruhen ülkelerine adayanlar, ağlayanlar, gülenler ve kanayanlar, vatanlarının onlar için ne kadar değerli olduğunu gerçekten anlayabilirler.

Ri Kwan Rin'le, ailesini yabancı bir ülkede bırakarak, ağarmış saçlarıyla tek başına anavatanına döndükten sonra tanıştığımda, onun ateşli vatansever ruhuna ve asil hayat görüşüne hayran kaldım.

Fusong'da benden ayrıldığında 20'li yaşlarında olan Ri Kwan Rin, 80 yaşında kır saçlı bir kadın olarak karşıma çıktı. Herkesi cezbeden o pembe yüzünden eser yoktu.

Onu bulmak için o kadar uğraşmamıza rağmen bize nerede olduğunu söylemeyen gri saçlı Ri Kwan Rin karşıma çıktığında, bizi yarım yüzyıldan fazla bir süredir ayrı tutan acımasız dünya için üzüntüye kapıldım.

Ona Pyongyang'ın merkezinde güzel bir yerde bir ev ve yaşlılığını göz önünde bulundurarak bir aşçı ve bir doktor sağladık. Ev, genç kızlığında gittiği kız lisesinin yakınındaydı. Organizasyon işlerinden sorumlu Bakan Kim Jong Il, onun

duygularını göz önünde bulundurarak bu noktada bir ev seçti. Bakan Kim Jong Il evine gitti ve mobilyaların onun beğenisine göre düzenlendiğini, aydınlatma ve ısıtma ekipmanlarının uygun şekilde kurulduğunu gördü.

Yaşı ilerlemiş olmasına rağmen evinin önünde bir mutfak bahçesi yapmış ve buraya biraz mısır ekmişti. Çocukluğumda mısır koçanını çok sevdiğim için mısırdan kendi elleriyle yemek hazırlamak ve bana ikram etmek istiyordu. Yarım asır sonra bile benim sevdiğim ve sevmediğim şeyleri hatırlıyordu. Fusong'da yaşarken, yaz aylarında kardeşlerime ikram etmek için mısır koçanı alır ve pişirirdi.

Gençliğinde vatanına ve milletine yaptığı hizmetlerden dolayı, ölümünden sonra onun için büyük bir cenaze töreni düzenledik ve naaşını Vatan Şehitleri Mezarlığı'na defnettik.

Dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar, vatanını ve milletini gerçekten sevenler, doğdukları ve atalarının mezarlarının bulunduğu vatanlarını ziyaret edeceklerdir. Ayrılırken farklı görüşlere sahip olanlar bile bir gün yeniden buluşacak ve duygularını birbirleriyle paylaşacaklardır.

İlerici Düşüncelerin Peşinde

Yeni Yıl Günü'nü kutlamak için yaklaşık bir ay evde kaldım. Sonra ocak ortasında Fusong'dan ayrıldım. Jilin'e vardığımda öğle vaktiydi ve sokaklar insanlarla doluydu. Her yol soruşumda cüzdanımı çıkarıp uyuşmuş parmaklarımla sayfaları çevirerek tanıdıklarımın adreslerine bakmanın garip olacağını düşündüm. Bu yüzden aradığım sokak isimlerini ve ev numaralarını hafızama kazıyıştım. İlk andan itibaren, uzun bir geçmişi olan büyük şehrin hareketli sahneleri, sadece sessiz ve yalnız kırsal kesimde yaşayan bana baskı yapıyor gibiydi.

İstasyondan ayrıldıktan sonra büyük heyecanımdan dolayı güçlkle hareket edebildim. Benim için yeni bir hayatı temsil eden bu yeni ve canlı manzaraya uzun süre bakakaldım. O gün şehrin sokaklarında gördüğüm en unutulmaz şey çok sayıda su satıcısının olmasıydı. Yoldan geçen bazı insanların yeterli içme suyu olmadığından, bir zamanlar su şehri olarak bilinen, hatta rıhtım olarak adlandırılan bir yerde sadece su satıcılarının sayısının arttığından ve Jilin şehrinde yaşamın zamanla daha da zorlaşabileceğinden yakındıklarını duydum. Bir bardak suyun bile parayla ölçüldüğü şehir hayatı ilk andan itibaren bana ağır gelse de bu ağırlığa meydan okuyarak göğsümü gerdim ve şehrin sokaklarında yürümeye başladım.

İstasyondan Beishan'a doğru Chelou Caddesi boyunca bir miktar yürüdükten sonra şehrin iç kısmını dış kısmından ayıran bir duvara geldim ve duvarda üzerinde Zhaoyang Kapısı yazan bir kapı gördüm. Zhaoyang Kapısı'nın yanında Xinkai Kapısı adında bir kapı daha vardı. Bu iki kapının yanı sıra Bohu, Linjiang, Fuxiu, Desheng, Beiji Kapıları ve diğerleri, toplamda on kapı vardı. Tüm bu kapılar Zhang Zuoxiang'ın ordusunun askerleri tarafından korunuyordu. Jilin'in eski görünümlü duvarları, buranın eski bir surlu şehir olduğunu gösteriyordu.

Buraya yabancı olmama rağmen şehir bana o kadar da yabancı gelmemişti. Bunun nedeni muhtemelen uzun zamandır burayı görmek istemem ve merhum babamın şehirde birçok arkadaşının bulunmasıydı. Cüzdanımda babamın nezaket ziyaretinde bulunmam gereken ondan fazla arkadaşının ve tanıdığının adresi

vardı. Merhum babamın eski dostları O Tong Jin, Jang Chol Ho, Son Jong Do, Kim Sa Hon, Hyon Muk Kwan (Hyon Ik Chol), Ko Won Am, Pak Ki Baek ve Hwang Paek Ha Jilin’de yaşıyordu. Hepsini aramak zorunda kaldım.

Ziyaret etmeye karar verdiğim ilk kişi O Tong Jin oldu. Chelou Caddesi ile Xiangfu Caddesi arasında bulunan evini aradım. Doğruyu söylemek gerekirse, o sırada kendimi oldukça gergin hissediyordum. Komutan O’nun, babamın arkadaşlarının aracılığıyla kabul edildiğim Hwasong Uisuk Okulu’ndan ayrıldığımı duyunca hoşnut olmayacağından korkuyordum. Ama her zamanki gibi nazikti ve beni gördüğüne çok sevindi. Ona neden Hwasong Uisuk Okulu’ndan ayrılıp Jilin’e geldiğimi söylediğimde, ciddi bir ifadeyle bir süre sessizce başını salladı. Sonra şöyle dedi:

“Seni aniden Jilin’de görünce merhum babanı hatırladım. Senin baban da beklenmedik bir şekilde Sungsil Ortaokulu’ndan ayrıldı. O zamanlar bunu büyük bir hüznle duymuştum. Ancak çok sonraları babanın bu kararı vermekte ne kadar haklı olduğunu anladım. Her neyse, sadece altı ay sonra okulu bırakıp Jilin’e gelme kararlılığınıza hayran kaldım. Eğer istediğin Jilin ise, o zaman kuyunu burada kaz.”

O Tong Jin’in Jilin’e nasıl geldiğimi anlattıktan sonra söylediği tek şey buydu. Kendisine tamamen yakışan geniş görüşlü düşünce tarzı için ona minnettar olduğumu hissettim. Madem eğitim için Jilin’e gelmeye karar vermiştim, o halde tüm ailemi, annemi ve küçük kardeşlerimi oraya yerleştirmeliydim diye üzüntüyle belirtti. Babamın cenazesine geldiğinde, anneme birçok kez Jilin’e taşınmasını, orada merhum kocasının birçok arkadaşının olduğunu söylemişti. Annem onun nazik önerisine minnettardı ama Fusong’dan ayrılmak istemiyordu. Kocasının mezarı Yangdicun köyündeyken Jilin’e nasıl taşınabileceğini düşünüyordu.

O gün O Tong Jin, sekreteri Choe Il Chon’u benimle tanıştırdı. Daha önce sekreteriyle çok övündüğü için, Choe Il Chon hakkında zaten bir şeyler biliyordum. Jongui-bu örgütünde iyi bir yazar

olarak tanınıyordu. O günkü görüşmemiz Choe Il Chon ile aramızdaki özel yoldaşlık bağlarının başlangıcı oldu.

O gün öğleden sonra O Tong Jin beni Sanfeng Otel'i'ne götürdü ve bazı bağımsızlık savaşçılarıyla tanıştırdı. Bunlar arasında Kim Si U'nun benim için bir tanıtım mektubu yazdığı Kim Sa Hon ve Jongui-bu muhafızlarına komuta eden Jang Chol Ho da vardı. Bu iki adam dışında otelde kalan ve isimlerini bilmediğim pek çok bağımsızlık savaşçısı vardı. Taifenghe Pirinç Değirmeni ile birlikte bu otel Jilin'deki bağımsızlık savaşçılarının konaklama ve irtibat için kullandıkları iki yuvadan biriydi. Bu otel aynı zamanda Kore'den gelen birçok göçmene de konaklama imkânı sağlıyordu. Müdür, Rahip Son Jong Do ile aynı eyaletten geliyordu. Rahip Son'un tavsiyesi üzerine Jilin'e taşınmadan ve oteli açmadan önce Güney 201 Phyongan Eyaleti, Jungsan İlçesinde yaşıyordu. İsmi otel olsa da daha çok bir yatakhane ya da kamu salonuna benziyordu. Japon konsolosluğuna sadece 100 metre uzaklıktaydı. Yani neredeyse konsolosluğun eşiğindeydi ve Jilin bölgesindeki Japon dedektiflik servisinin merkezi olarak da adlandırılabilirdi. Bu nedenle, Japon karşıtı bağımsızlık hareketinin takipçileri için, gizli ajanlar ve polisler bu kadar yakinken gece gündüz oteli ziyaret etmek riskli görünüyordu. Ama yine de "En karanlık yer şamdanın altıdır" diyerek oraya geldiler. Gariptir ki, hiçbir zaman Koreli bir vatanseverin Sanfeng Otel'den kovulduğu görülmemiştir. Bu yüzden daha sonra örgütlerimizi kurduktan sonra sık sık bu oteli kullandık.

Kim Si U'dan gelen tanıtım mektubunu okuduktan sonra Kim Sa Hon bana Jilin'deki Yuwen Ortaokulu'na gitmek isteyip istemediğimi sordu, orada Kim Kang adında iyi bir arkadaşı olan bir Koreli öğretmenlik yapıyordu. Bu okulun şehirde yeni ortaya çıkan halk çevreleri tarafından kurulmuş özel bir okul olduğunu ve Jilin'deki en ilerici okul olduğunu söyledi. Bu okulun doğası gereği ilerici olduğu yaygın olarak biliniyordu. Jizhang Ribao gazetesi bu okul hakkında birçok kez yazmıştı. Gazete daha 1921 yılında, okulun mali sıkıntılar içinde olduğunu ancak çok iyi bir performans gösterdiğini, bu nedenle de çeşitli sosyal kuruluşlar tarafından desteklendiğini yazmıştı. Fonlar üzerindeki anlaşmazlıklar ve müdürün yetkisini kötüye kullanması nedeniyle

birçok müdürü olmuştu. Ben geldiğimde, Nanjing'deki Jinling Üniversitesi'nden mezun olan Zhang Yin-xian'ın yerine Li Guang-han yeni göreve gelmişti. Okul müdürünün dört kez değişmiş olması, okulda adalet ve hukuka ne kadar önem verildiğini göstermeye yetiyordu. Okulun bu reformist geleneği ilgimi çekmişti.

Ertesi gün Kim Sa Hon beni Yuwen Ortaokulu'ndan öğretmen Kim Kang ile tanıştırdı. Kim Kang iyi bir İngilizce öğretmeni idi. Beni okul müdürü Li Guang-han'a takdim etti. Li Guang-han Çinli bir sol kanat milliyetçisiydi ve geleceğin Başbakanı Zhou En-lai ile ortaokulda sınıf arkadaşıydı. Gençliğinde bile büyük ölçüde geleceğin başbakanının etkisi altında kalmış vicdanlı bir entelektüeldi. Başbakan Zhou ile Li Guang-han arasındaki ilişkiyi onlarca yıl sonra öğrendim. Bir keresinde ülkemizi ziyaret eden Başbakan Zhou En-lai ile karşılaştığımda gençliğimden ve bana yardım eden Çinlilerden bahsederken Li Guang-han'ın adını anmıştım. Başbakan onun adını duyunca çok sevindi ve bana Tianjin'deki Nankai Üniversitesi'ne bağlı ortaokulda sınıf arkadaşı olduklarını söyledi. (Çu Enlay/Zhou En-lai: eski Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanı)

Li Guang-han bana okulu bitirdikten sonra ne yapacağımı sordu. Hiç tereddüt etmeden kendimi anavatanımı geri kazanma davasına adanmak istediğimi söylediğimde, niyetimin son derece övgüye değer olduğunu onaylayarak söyledi. Görünüşe göre ona kalbimi açtığım için, birinci sınıftan geçmeden ikinci sınıfa katılma isteğimi hemen kabul etti.

Daha sonra gençlik ve öğrenci hareketine ve yeraltı faaliyetlerine katıldığımda, Bay Li'den birçok kez yardım aldım. Devrimci çalışmalarım nedeniyle sık sık derslere girmediğimi öğrendiğinde bile bu gerçeği görmezden geldi ve savaş lordları tarafından rüşvetle tutulmuş gerici öğretmenlerin bana dokunmaması için beni korudu. Savaş ağaları ya da konsolosluk polisi beni tutuklamaya geldiğinde, tel örgülerden kaçmadan önce beni bu girişimlerinden haberdar etti. Okul müdürü vicdanlı bir entelektüel olduğu için ilerici fikirlere sahip pek çok kişi faaliyetlerini onun kanatları altında yürütebiliyordu.

Yuwen Ortaokulu'na kaydımı yaptırdıktan sonra geri döndüğümde, Bay O Tong Jin ve eşi bana pansiyonda kalmak yerine onlarla birlikte yaşamam gerektiğini söylediler. Bu, o zamanki durumum göz önüne alındığında gerçekten minnettar olduğum bir teklifti. Okula devam edebilmek için annemin desteğine ihtiyacım vardı ama annem güçsüzdü. Yıl boyunca gece gündüz çalışıyor, para kazanmak için çamaşır yıkıyor ya da dikiş nakış yapıyor ve bana her ay yaklaşık üç yuan gönderiyordu. Okul ücretlerimi, defter ve ders kitaplarının parasını ödedikten sonra bir çift ayakkabıyı bile zar zor alabiliyordum. Durumum böyleyken, merhum babamın eski arkadaşlarının nezaketini ve tavsiyelerini kabul etmek zorunda kaldım. Jilin'de ilk başta O Tong Jin ile yaşadım. Tutuklanmasının ardından bir yıl Jang Chol Ho'nun yanında, birkaç ay Hyon Muk Kwan'ın yanında ve daha sonra Jongui-bu'nun lideri olarak O Tong Jin'in yerine geçen Ri Ung'un yanında kaldım.

O günlerde Jilin'in önde gelen şahsiyetlerinin çoğu babamla yakın ilişkiler içindeydi, bu nedenle benimle ilgilendiler ve birçok yönden bana göz kulak oldular. Babamın eski arkadaşlarının evlerini sık sık ziyaret ederken, Bağımsızlık Ordusu'nun birçok kadrosu ve bağımsızlık hareketinin liderleriyle tanıştım ve Jilin'e girip çıkan çok sayıda farklı insanla karşılaştım. Jongui-bu örgütünün neredeyse tüm kadroları o sırada Jilin'de yaşıyordu. Bu örgüt, idare, maliye, yargı, askeri işler, eğitim, dışişleri, savcılık, teftiş ve denetimden oluşan görkemli bir merkezi ve yerel yapıya sahipti ve kontrolü altındaki bölgelerde yaşayan Korelilerden vergi toplayarak bağımsız bir devlet kadar güç kullanıyordu. Bu devasa mekanizmayı korumak için 150'den fazla askerden oluşan daimî bir merkezi muhafız bulunduruyordu.

Çin'de bir eyalet başkenti olan Jilin, Fengtian (Mukden), Changchun ve Harbin ile birlikte Mançurya'nın siyasi, ekonomik ve kültürel merkezlerinden biriydi. Jilin askeri kontrol istasyonu Zhang Zuo-lin'in kuzeni Zhang Zuo-xiang tarafından yönetiliyordu. Japonların söylediklerini kolay kolay dinlemezdi. Japon ona birinin komünist, diğerinin kötü bir adam olduğunu söylediğinde, onlara bunun kendilerini ilgilendirmediğini söyleyerek reddederdi. Bunu herhangi bir siyasi kanaatten çok

cehaletinden ve kendini beğenmişliğinden yapıyordu. Adamın bu özelliği devrimcilere ve toplumsal harekete katılan insanlara fayda sağladı.

Mançurya’da yaşayan Korelilerin büyük bir kısmı Jilin Eyaletinde yaşıyordu. Dolayısıyla Jilin, Japon ordusundan ve polisinden kaçan birçok Koreli bağımsızlık savaşçısının ve komünistin uğrak yeri idi. Bu durum şehri Koreliler için bir tiyatro ve siyasi faaliyetlerin merkezi haline getirdi. Japonların “Jilin, üç doğu eyaletindeki Japon karşıtı faaliyetlerin operasyonel üssüdür” demek için haklı sebepleri vardı.

1920’lerin ikinci yarısında Jilin, Mançurya’daki Kore milliyetçi hareketinin ana güçlerini oluşturan Jongui-bu, Chamui-bu ve Sinmin-bu örgütlerinin liderleri için bir toplanma noktasıydı. Huadian, Xingjing ve Longjing bağımsızlık hareketini destekleyenlerin gazete çıkardığı ve okul açtığı başlıca merkezlerdi, ancak liderlerinin toplandığı ve faaliyetlerini yürüttüğü yer Jilin’di.

M-L grubu, Salı grubu ve Seul-Şangay grubuna mensup hizipçilerin kendi güçlerini genişletmek için pervasızca çaba sarf ettikleri yer de Jilin’di. Komünist hareketin kendini önemli görece kadar kibirli neredeyse tüm önemli figürleri bu şehre dadanmıştı. Milliyetçiler, komünistler, hizipçiler, siyasi mülteciler ve benzeri her türden insan buraya akın etti. Yeni şeyler ve gerçeği arayan gençler ve öğrenciler de bu şehre geldi. Kısacası, Jilin’in her türden ideolojik eğilimin bir arada nefes aldığı bir sahne olduğu söylenebilir.

Komünizm bayrağı altında devrimci faaliyetlerimi burada başlattım. Jilin’e geldiğimde, Kahrolsun Emperyalizm Birliği’nin bazı üyelerinin Huadian’da söz verdikleri gibi şehre geldiklerini ve Wenguang Ortaokulu gibi bir okulun kaydında olduklarını ya da lokomotif deposunda ve iskelede çalıştıklarını gördüm. Jilin’e geldiğimi duyar duymaz aceleyle Komutan O Tong Jin’in evine gittiler. Bana Jilin’le ilgili izlenimlerini anlatırken “Burada para, içme suyu ve yakacak odun kıt ama burası iyi bir yer çünkü bol miktarda kitap var” dediler. Şaka yollu, çok kitabım olursa açlık acısına bile dayanabileceğimi söyledim. Bunu eğlenmek için

söyledim ama aynı zamanda söylediklerimde ciddiydim. Yuwen Ortaokulu hakkında olumlu fikirleri vardı. Bazı öğretmenlerin Kuomintang'dan sağcı olduğunu ama çoğunun Komünist Parti'ye bağlı olduğunu ya da Halkın Üç İlkesi'ni takip ettiğini söylediler. Onların sözleri beni rahatlatmıştı. Sonradan öğrendiğime göre, okuldaki öğretmen Shang Yue ve öğretmen Ma Jun komünistti. Devrimci gerçeği dilediğimiz gibi öğrenmeye ve bu yeni yerde Kahrolsun Emperyalizm Birliği'nin hedefine ulaşmak için var gücümüzle mücadele etmeye karar verdik.

Huadian'da kalan Kahrolsun Emperyalizm Birliği üyeleri, yeni faaliyet alanları aramak üzere Mançurya'da Korelilerin yaşadığı Fusong, Panshi, Xingjing, Liuhe, Antu, Changchun ve Yitong Kontlukları gibi bölgelere gitmişlerdi. Bazıları eski Bağımsızlık Ordusu birliklerine geri dönmüştü.

Jilin gibi karmaşık bir şehirde, az sayıda sıkı üyeyle tüm insanlara söyleyeceklerimizi dinletmek ve Kahrolsun Emperyalizm Birliği idealinin gerçekleşmesi için mücadele etmek kolay değildi. Ancak her birimizin yüz kişiyi harekete geçirecek bir kıvılcım olması ve sırası gelen yüz kişinin de etraflarındaki on bin kişinin kalbini dünyayı reforme etmek üzere ateşe vermesini sağlamak konusunda kesin bir kararlılıkla doluyduk.

Jilin'deki faaliyetlerime Marksizm-Leninizm üzerine daha derin bir çalışma yürüterek başladım. Jilin'e gelirken, Huadian'da başladığım Marksizm-Leninizm çalışmasını daha ciddi ve derinlemesine sürdürmeye karar vermiştim. Jilin'deki sosyal ve siyasi atmosfer yeni fikirleri derinlemesine araştırma azmimi kamçıladı. Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerini okumaya okul derslerini çalışmaktan daha hevesliydim.

O günlerde Çin büyük bir devrim döneminden geçiyordu ve bu nedenle Sovyetler Birliği ve Japonya'da yayınlanan birçok iyi kitabın çevirisi mevcuttu. Pekin'de Translation Monthly adında bir dergi yayınlanıyordu ve bu dergide sık sık gençlerin ve öğrencilerin ilginç bulunduğu ilerici edebi eserler yayınlanıyordu. Jilin'de, Fusong ya da Huadian'da temin edilmesi zor olan çok sayıda kitaba sahip olabiliyorduk. Ama onları satın alacak param yoktu. Şimdi, kanvas ayakkabılarımı yalnızca okula giderken

giydiğimi ve okuldan sonra neredeyse her zaman çıplak ayakla dolaştığımı söylediğimde insanlar bana inanmakta zorlanacaktır.

Niumaxiang Caddesi'ndeki kütüphanenin giriş ücreti ayda on fen idi. Her ay bir giriş bileti alırdım ve her gün okuldan eve dönerken kütüphaneye uğrayıp saatlerce kitap ve gazete okurdum. Bu sayede çok az maliyetle çeşitli yayınları okuyabiliyordum. Kitapçılarda satılan iyi kitapları almaya gücüm yetmediğinde, bazı zengin öğrencileri onları almaya ikna ederdim ve kitapları okumak için değil, kitaplıklarda sergilemek için satın alan ailelerin oğullarından ödünç alırdım.

Yuwen Ortaokulu'nda okul işlerinin yönetimi demokratikti. Baş kütüphaneci her altı ayda bir öğrencilerin katıldığı genel bir toplantıda seçilirdi. Seçilen baş kütüphanecinin kütüphane için bir yönetim planı hazırlaması gerekiyordu ve kitap satın alma hakkı vardı. Okulda iki kez baş kütüphaneci seçildim. Bu fırsattan yararlanarak büyük bir Marksist-Leninist kitap stoğu oluşturdum. Ancak elimde çok sayıda kitap olmasına rağmen, sorun şu ki hepsini okumak için yeterli zamanım yoktu. Okumak için bir dakika bulmak ve verilen süre içinde bir kitap bile okuyup içeriğini tam olarak anlamak için çok uğraştım. Çocukluğumda babam bana okumam için kitaplar verir ve sonra kitapların özünü ve onlardan çıkardığım dersleri yazmamı isterdi. Babamın bana kazandırdığı bu alışkanlığın çok değerli olduğu kanıtlandı. Bir kitabı temel noktasını gözden kaçırmadan dikkatlice okursanız, ne kadar karmaşık olursa olsun özünü net bir şekilde kavrayabilir ve kısa sürede birçok kitap okuyabilirsiniz.

Ortaokul günlerimde gecelerimi okuyarak geçirmem sadece akademik bir ilgiden ya da araştırma ruhundan kaynaklanmıyordu. Kitaplara bir akademisyen olmak ya da kariyer yapmak amacıyla dalmadım. Japon emperyalistlerini nasıl kovabilir ve ülkemizi nasıl geri kazanabilirdik? Sosyal eşitsizliği nasıl ortadan kaldırabilir ve çalışan insanları nasıl refaha kavuşturabiliriz? Bunlar, cevaplarını kitaplarda keşfetmek istediğim sorulardı. Hangi kitabı nerede okuyor olursam olayım, hep bu soruların yanıtlarını arıyordum. Marksizm-Leninizm'e bir dogma olarak değil, pratik bir silah olarak yaklaşma ve gerçeği soyut bir teoride değil, her zaman Kore devriminin pratiğinde

arama pozisyonumun bu süreçte oluştuğuna eminim. O günlerde Komünist Manifesto, Kapital, Devlet ve Devrim, Ücretli Emek ve Sermaye ve diğer Marksist-Leninist klasikleri ve bunları açıklayan ve rastladığım kitapları okudum.

Siyasi kitapların yanı sıra birçok devrimci edebiyat eseri de okudum. En çok Gorki ve Lu Xun'un eserlerini ilginç buldum. Fusong ve Badaogou'dayken Chun Hyang'ın Öyküsü, Sim Chong'un Öyküsü, Ri Sun Sin'in Öyküsü ve Maymun gibi pek çok eski masal okurdum ama Jilin'e geldikten sonra Anne, Demir Sel, Bereket, Ah-Q'nun Gerçek Hikâyesi, Amnok Nehri Üzerinde ve Bir Gezgin Çocuk gibi dönemin gerçek hayatını anlatan pek çok devrimci roman ve öykü ile ilerici kitap okudum. Daha sonra, Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında "zorlu yürüyüş" gibi ağır sınavlarla karşılaştığımızda, Jilin'deyken okuduğum Demir Sel gibi devrimci öyküleri hatırladım ve onlardan güç ve cesaret aldım. Edebi eserler insanların dünya görüşünün oluşmasında büyük rol oynar, bu nedenle yazarlarla her karşılaştığımda onlara çok sayıda devrimci öykü ve roman üretmelerini söylerim. Yazarlarımız şu anda birçok devrimci başyapıt yazıyor.

O dönemdeki saçma sosyal olguları ve insanların sefil yaşam koşullarını ilk elden görerek de politik olarak bilinçlendik. Kore'den Mançurya'ya gelen Korelilerin çoğu başka yerlere giderken Jilin'den geçiyordu. Onlardan sık sık memleketlerindeki insanların acınacak durumlarını dinlerdik. Amnok Nehri'ni geçen yolcuların bir kısmı Dandong'dan geçerek güney Mançurya demiryoluyla Changchun'a geliyor, buradan Dongzhi demiryoluyla kuzey Mançurya'ya ilerliyor ya da Ji-Chang hattıyla Jilin'e ve oradan da yakınlardaki arka bölgelere gidiyorlardı. Diğerleri ise Fengtian'dan geçerek Feng-Hai ve Jilin-Hoeryong hatlarıyla Dunhua, Emu veya Ningnan bölgelerine gidiyordu. Soğuk kış aylarında ve ilkbaharın başlarında Jilin istasyonunda ve şehirdeki otellerde çok sayıda Koreli görülebiliyordu. Bunların arasında gerçekten üzücü ve acıklı hikayeleri olan insanlar vardı.

Bir gün arkadaşlarımla birlikte bir Çin operası izlemek için tiyatroya gittim. Gösteriden sonra şiiri okuyan aktris yanımıza geldi ve bize Choe falanca adında bir adamın şehirde yaşayıp

yaşamadığını sordu. Nişanlısıymış. Onun Korece konuştuğunu duyunca hepimiz şaşırđık. Kore’de Çin operası bilinmiyordu.

Adı Ok Pun olan aktris, Kore’nin Kyongsang eyaletinden geliyordu. Babası bir gün evinin arkasında oturan arkadaşıyla içki içiyormuş ve iki adam, karıları bir erkek ve bir kız doğurursa onları karı koca yapacaklarına, bebekler sadece erkek ya da sadece kız olursa onları yeminli kardeş yapacaklarına söz vermişler. Bir süre sonra iki evin bir erkek ve bir kız çocuğı dünyaya gelmiş. Aileleri ipek bir mendili ikiye bölerek, her birinin yarısını çocuklarının evliliğinin simgesi olarak saklamışlar. Daha sonra iki aile de geçimlerini sağlamak için köylerini terk etmek zorunda kalmış. Çocuğın ailesi Jilin’e yaşamaya gitmiş. O Çocuk büyümüşü ve şimdi Wenguang Ortaokulu’nda öğrenciydi. Jilin’e geldikten sonra ailesi bir şekilde bir ev edinmeyi başarmış ve küçük bir pirinç değirmeni işleterek makul bir geçim sağlamış. Öte yandan, kızın ailesi Dandong’a geldiklerinde parasız kalmış ve küçük kızlarını Çinli bir aileye satmak zorunda kalmışlardı. Ok Pun bir kırbaçla Çin operası eğitimi almış ve bir aktris olmuştu. Büyüdükçe, köylerinde nişanlandığı çocuğı düşünmeye başlamıştı. Ne zaman yeni bir yere gelse, oradaki Korelilerle gizlice buluşuyor ve onlara nişanlısının nerede olduğunu bilip bilmediklerini soruyordu.

O gün aktris Ok Pun, Wenguang Ortaokulu’ndan müstakbel kocasıyla dramatik bir buluşma yaşadı. Ok Pun oyundaki rolünü bırakıp kocasına katılacağını söylediğinde, onunla birlikte seyahat eden tiyatro şirketinin sahibi büyük miktarda para talep etti. Bunun üzerine Ok Pun nişanlısına, maaşından biriktireceğı parayla birkaç yıl içinde bu meblağı ödedikten sonra Jilin’e döneceğini söyledi. Tüm bunlara şahit olduğumuzda içimizde bir öfke ve kızgınlık hissettik. Biz öğrenciler, tiyatro şirketinin çıkarıcı ve kalpsiz yöneticisini “engerek gibi bir kadın” olarak kınadık.

Yüz binlerce insanın çaresizce var olma mücadelesi verdiği bu büyük şehirde yaşam, sınıflı bir toplumun kokusunu yayıyordu. Güneşin tepemize vurduğu bir yaz günü arkadaşlarımla birlikte Beishan’dan dönüyorduk. Yolda giderken yol kenarında bir çekçek sürücüsünün zengin bir adamla tartıştığı bir sahneye tanık olduk. Görünüşe göre çekçeye binen zengin adam yeterince ödeme

yapmamıştı. Halkın Üç İlkesi yürürlükte olduğu için soyluların “halkın geçimi” konusuna gereken önemi vermesi gerektiğinde ısrar eden çekçek sürücüsü biraz daha para istedi. Ancak zengin adam ona daha fazla para vermek şöyle dursun, Halkın Üç İlkesi’ne Beş Haklı Anayasa ile karşılık verdi ve fakir adama bastonuyla vurdu. Bu manzara karşısında dehşete düşen biz öğrenciler, zengin adamın üzerine çullandık ve ona biraz daha para ödettik.

Bu tür deneyimler bizi şüpheli ve hoşnutsuz hale getirdi; kendimize nasıl olur da çekçeklere binen insanlar varken çekçekleri çekmek zorunda kalanların olduğunu ve neden bazı insanlar saray gibi konaklarda lüks içinde yaşarken diğerlerinin sokaklarda dilenerek dolaşmak zorunda kaldığını sorduk.

Bir insan kendi sınıfsal konumunun ve çıkarlarının farkına vardığında, sömürücü sınıflardan nefret ettiğinde, kendi sınıfının çıkarlarını korumaya hazır olduğunda ve ardından yeni bir toplum inşa etme kararlılığıyla devrim yoluna girdiğinde devrimci dünya görüşünü oluşturmuş sayılabilir. Marksist-Leninist klasikleri ve diğer devrimci kitapları okuyarak sınıfsal konumunun farkına varmaya başladım, toplumsal olguları gözlemleyerek birçok eşitsizliğin farkına vardım, sömürücü sınıflara ve sömürücü topluma karşı giderek artan bir nefret duydum ve sonunda dünyayı reforme etme ve yeniden inşa etme kararlılığıyla mücadele yoluna girdim.

Marx ve Lenin’in eserlerini okudukça ve onlara kendimi kaptırdıkça, onların devrimci teorilerini gençler ve öğrenciler arasında bir an önce yaymak için daha büyük bir istek duydum.

Yuwen Ortaokulu’nda ilk arkadaşlık kurduğum öğrenci Kwon Thae Sok adında bir Koreliydi. Okulda toplam dört Koreli öğrenci vardı; Kwon Thae Sok ve ben genç komünist harekete ilgi duyan tek öğrencilerdik. Diğer ikisinin siyasi hareketle hiçbir ilgisi yoktu. Tek dertleri paraydı ve mezun olduktan sonra iş hayatına atılmayı düşünüyorlardı. Kwon Thae Sok ve ben benzer amaçları ve toplumla ilgili benzer görüşleri paylaşıyorduk ve bu yüzden ilk andan itibaren arkadaştık. Çinli öğrencilerden Zhang Xin-min adında genç bir adam benim arkadaşımdı. Her zaman benimle

birlikte olur ve benimle bol bol siyaset tartışırdı. Sosyal eşitsizlikten emperyalizmin gerici karakterine, Japon emperyalistlerinin Mançurya'yı işgal planından Kuomintang'ın hain eylemlerine kadar çeşitli konular hakkında konuşurduk.

Marksizm-Leninizm, Jilin'in gençleri ve öğrencileri arasında hala bir hayranlık nesnesi olmaktan öteye gidememişti. Marx'ın bir dahi olduğu söylendiği için, en fazla onun nasıl bir adam olduğunu görmek için klasiklerine göz atarlardı ya da Marksizm'in ne olduğunu bilmiyorlarsa çağın gerisinde kaldıklarını düşünürlerdi.

Huadian'daki deneyimimden yola çıkarak, Yuwen Ortaokulu'nda benim gibi düşünen birkaç öğrenciyle birlikte gizli bir okuma grubu oluşturdum. Misyonu ve amacı ilerici gençleri ve öğrencileri Marksist-Leninist düşünce ve teoriyle yakından donatmaktı. Bu örgüt hızla büyüdü ve kısa sürede Wenguang Ortaokulu, 1 ve 5 No'lu Ortaokullar, Kız Ortaokulu ve Normal Okul da dahil olmak üzere şehirdeki birçok okula yayıldı. Okuma Çemberi 212'nin üye sayısının artmasıyla birlikte bağımsızlık hareketinin destekçileri tarafından işletilen pirinç değirmeninde bir oda tuttuk ve burada Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği üyelerinin işlettiği bir kütüphane açtık.

Bugün kütüphaneler her yerde bulunabiliyor ve eğer istersek Büyük Halk Çalışma Evi gibi büyük saray kütüphaneleri inşa edebiliyoruz. Ancak elimizden başka bir şey gelmediği o günlerde bir kütüphane döşemek kolay bir iş değildi. Kitap stoku yapmamız, kitap rafları kurmamız, masalar ve sandalyeler yerleştirmemiz gerekiyordu ama paramız yoktu. Bu nedenle her Pazar para kazanmak için çalışır, demiryolu inşaatında omuzlarımızda travers ya da nehir kenarında sırtımızda çakıl taşırdık. Kız öğrenciler pirinç değirmenlerine gidip pirinç ayıklardı. Kuruş kuruş, bin bir zahmetle kazandığımız paralarla kitaplar satın aldık. Devrim kitaplarını saklamak için gizli bir kitaplık kurduk. Kütüphaneyi donatmayı bitirdikten sonra şehrin dört bir yanına kısa ama ilginç kitap eleştirileri içeren ilanlar astık. Sonra pek çok öğrenci kütüphanemize uğramak için acele etti.

Öğrencilerin ilgisini çekmek için aşk hikâyeleri bile hazırlattık. Gençler sık sık aşk hikayelerini okumak için kütüphaneye geliyorlardı. Onlara bu şekilde okumayı tattırdıktan sonra sosyal bilimlerle ilgili kitaplar sunmaya başladık. Öğrenciler sosyal bilimlerle ilgili kitapları okuyarak yavaş yavaş uyandıklarında, onlara gizli stoklarımızdan Marksist-Leninist klasikleri ve devrimci öykü ve romanları sunduk. Gençlere ve öğrencilere Ri Kwang Su'nun Diriliş, Kalpsizlik ve İz Sürücü gibi romanlarını sağladık. Ri Kwang Su, Birinci Mart Halk Ayaklanması'nın arifesinde Tokyo'da "8 Şubat Bağımsızlık Bildirgesi"ni kaleme almış ve bağımsızlık hareketinin içindeyken birçok ilerici eser yazmıştı. Bu nedenle gençler onun romanlarını büyük bir ilgiyle okudu. Ancak daha sonra ilkelerinden vazgeçti ve öğretici değeri olan eserler yazmayı başaramadı. Sonunda, Bir Devrimcinin Karısı gibi gerici romanlar yazacak kadar ileri gitti. Japon karşıtı gerilla ordusunu kurduktan sonra, gerilla gücüyle birlikte Güney Mançurya'ya doğru yola çıktım. Yolda kısa bir ziyaret için Fusong'da durdum ve orada bu romanı okudum. Hikâye, hasta yatağında yatan bir komünistin karısının, kocasını tedavi etmek için evine gelen tıp fakültesi öğrencisiyle kurduğu ilişki hakkındaydı. Dolayısıyla eser kadının skandallarla dolu hayatını anlatıyordu. Komünistlere bir hakaretti ve komünist hareketi baştan sona kirletiyordu.

Cumartesi ya da pazar günleri Jilin Kilisesi'nde ya da Beishan Park'ta toplanır, okuduğumuz kitaplarla ilgili izlenimlerimizi tartışırdık. İlk başta aşk hikayeleri hakkında konuşanlar oldu. Ancak diğer öğrenciler tarafından küçümsendiler ve gözlemlerinin oldukça değersiz olduğunu söylediler. Bu şekilde aşağılandıktan sonra, aşk hikayelerine tutkun öğrenciler kendi istekleriyle devrimci hikâyelere yöneliyorlardı.

"Hikâye anlatma", devrimci düşüncüyü gençler, öğrenciler ve kitleler arasında yaygın bir şekilde yaymak için kullandığımız bir başka yöntemdi. Bir gün boğazım ağrıyordu ve lapa uygulandığı için derse katılamadım. Okuldan eve dönerken Beishan'a uğradım ve burada eski bir masalı anlatan kör bir adamın etrafında büyük bir kalabalığın oturduğunu gördüm. Yaklaştığımda kör adamın, ruhani bir mesajı anlatan bir şaman gibi, Savaşan Üç Krallık'tan

bir bölüm okuduğunu gördüm. Zhu-ge Liang'ın hile yoluyla düşmanın mevziisini ele geçirdiği sahneye geldiğinde, eğlenceye katkıda bulunmak için davul bile çaldı. Ardından, ilginç bir sahnede anlatım doruğa ulaştığında, aniden durdu ve dinleyicilere para için ellerini uzattı. O günlerde bu Çinliler tarafından “hikâye anlatımı” olarak adlandırılıyordu ve kitleleri çekmenin iyi bir yoluydu.

Ondan sonra devrimci düşünceleri yaygınlaştırmak için bu yöntemi benimsedik. Yoldaşlarımız arasında gerçek bir soytarı ve hazırcı bir adam vardı. Kendisine din adamlarıyla birlikte çalışma görevi verilmişti ve dua etme ve İncil'den bir şeyler okuma konusunda papazlardan daha zeki ve isabetliydi. Ona “hikâye anlatmayı” öğrenmesini söyledim ve bu konuda İncil'i ezbere okumaktan daha iyi olduğunu gördüm. İnsanların akın ettiği bir köyde ya da parkta bir misafir odasına gider ve ilginç bir şekilde güzel hikâyeler anlatırdı; büyük bir popülariteye sahipti. Kör adam “hikâye anlatıcılığını” para karşılığında yapardı, ama dostumuz bir kuruş bile istemezdi. Bunun yerine, anlatısını ilginç bir noktada durdurup bir süre kışkırtıcı bir konuşma yaptıktan sonra dinleyicilerine ertesi gün hikâyeye devam edeceği belli bir saatte gelmelerini söylüyordu. Böylece ertesi gün insanlar hikâyenin geri kalanını dinlemek için belirlenen yere gelirlerdi.

O günlerde kitaplar aracılığıyla tanıdığım insanlar arasında Pak So Sim beni derinden etkiledi. Jilin'in kalabalık mahallelerinde Xinwen Shushe adında büyük bir kitapçı vardı. Haftada birkaç kez o dükkâna giderdim. Pak So Sim de oranın düzenli müşterilerinden biriydi. Hangi kitapların geldiğini öğrenmek için her zaman sosyal bilimler tezgâhının önünde oyalanırdı. Orada sık sık karşılaşırdık. Uzun boylu ve zayıftı, zeki bir havası vardı. Başka öğrencilerle birlikte dükkâna gidip kütüphanemiz için kucak dolusu kitap aldığımnda, sanki kendisi için kitap seçiyormuş gibi memnun olur ve bize bazı kitapların içeriğinden bahsederek hangi kitapları okumamız ve dolayısıyla almamız gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunurdu. Pak So Sim ile kitaplar aracılığıyla yakın bir dostluk kurmam bu şekilde oldu.

Ayrıca bir gün, Dongdatan'dan okula giderken yanıma geldi ve bir süre benimle kaldı.

Oraya gitmeden önce Seul'da yaşıyordu. Sağlığı o kadar kötüydü ki komünist harekete katılmayı hiç düşünmedi ama gazete ve dergiler için kısa makaleler yazdı. Makaleleri Haejo Sinmun gazetesinde ve Joson Ji-gwang dergisinde yayınlandı. Komünist hareketle hiçbir ilgisi olmamasına rağmen hizipçileri küçümsüyordu. Dürüst ve büyük bir kavrayışa sahip olduğu için, Jilin'e sık sık gelen çeşitli hareketlere dahil olanlar onu kendi kamplarına çekmeye çalıştılar.

Geç saatlere kadar oturup Japonca Kapital'i okurdu. Hevesli bir okuyucuydu; parası bittiğinde kitap almak için giysilerini rehin verirdi. Birkaç ilk kitabı okuduktan sonra Marksist-Leninist bir teorisyen olduğunu iddia edecek kadar bilgiç biri değildi, ancak Marx ve Lenin'in başlıca eserleri hakkında derinlemesine bilgi sahibi biriydi. Beni Kapital'e başlatan ve onu bana açıklayan unutulmaz bir öğretmendi. Genel olarak Marx'ın eserlerinde olduğu gibi Kapital'de de anlaşılması zor pek çok nokta vardı. Bu yüzden Pak So Sim bana Kapital üzerine açıklayıcı dersler verdi. Klasiklerin özünü kavramak için bir başlangıç ya da rehber ihtiyacı vardır. Pak So Sim benim için sadık bir rehber görevi gördü. Son derece iyi okumuştur.

Bir keresinde ona proletarya diktatörlüğüne ilişkin Marksist-Leninist önermeleri sordum. Bana Marksist-Leninist klasiklerin proletarya diktatörlüğünü tarihsel gelişimin farklı aşamalarında farklı açılardan yorumlayan önermelerini açıkladı. Teorik kazanımları ve öğrenimi açısından Marksizm'in ustası olarak adlandırılabilirdi. Ancak bilgisinin erişemeyeceği, yanıtlamakta zorlandığı bir şey vardı. Ona şu soruyu sordum: Her ne kadar Marksist-Leninist klasikler işçi sınıfının sınıfsal kurtuluşunun ulusal kurtuluştan önce geldiğini söylese de ülkemizde işçi ve köylülerin sınıfsal kurtuluşundan önce Japon emperyalizminin boyunduruğunun atılması gerektiği doğru değil mi? Bu soru yoldaşlarımız arasında çok tartışıldı. Marksist-Leninist klasiklerin, işçi sınıfının kurtuluşu ile ulusal kurtuluş arasındaki karşılıklı ilişkilere dair teorik bir açıklama getirmekte yetersiz kaldığını gördük. Sömürge ülkelerdeki ulusal kurtuluş

mücadelesine gelince, bilimsel olarak açıklığa kavuşturulması gereken pek çok sorun vardı. Pak So Sim soruma sadece belli belirsiz bir yanıt verdi.

Ben de ona başka bir soru sordum: Marksist-Leninist klasikler genellikle egemen devletteki devrim ile sömürge bir ülkedeki devrimin birbiriyle organik olarak bağlantılı olduğunu söyler ve egemen devletteki devrimin zaferinin önemini vurgular. Bu, ülkemizin bağımsızlığını ancak Japonya işçi sınıfı devrimini kazandıktan sonra elde edebileceği anlamına geliyor, değil mi? Yani onlar zafer kazanana kadar beklemeli miyiz?

Pak So Sim buna ne cevap vereceğini şaşırdı. Şaşkınlıkla bana baktı. Klasiklerde de belirtildiği gibi, işçi sınıfının kurtuluşunun ulusal kurtuluştan önce geldiğinin uluslararası komünist hareketin uluslararası kabul görmüş bir çizgisi olduğunu ve sömürge bir ülkede işçi sınıfının mücadelesinin ulusal kurtuluş mücadelesinden daha önemli görüldüğünü söyledi. Şüphayle başımı eğdiğimde sinirlendi ve açıkça Marksizm-Leninizm'i sadece bir bilim olarak incelediğini ve Kore'nin bağımsızlığı ve Kore'de komünizmin inşasıyla ilgili somut devrimci pratik ışığında görmediğini söyledi. Onun sözleri beni bir şekilde üzdü. Söylediği gibi, komünist teoriyi sadece pratikten kopuk bir bilim olarak incelemek faydasızdı.

Marksizm-Leninizm'in ilerici düşüncelerini incelerken arkadaşlarımın ve benim hissettiğimiz en büyük ıstırap, Rusların yaptığı gibi bir devrim yoluyla toplumu reforme etmek ve böylece ülkemizi özgürleştirmek isterken, Kore'deki durumun Ekim Devrimi gerçekleştiğinde Rusya'da hüküm süren durumdan farklı olmasıydı. Kore gibi sömürge bir ülkede, geri kalmış yarı-feodal bir devlette proleter devrimi nasıl gerçekleştireceğimiz, Japon emperyalizminin sert baskısı nedeniyle mücadeleyi anavatanımızdan uzakta Çin topraklarında yürütmek zorunda kaldığımızda komşu ülkelerdeki, özellikle de Çin'deki devrimlerle nasıl temas kuracağımız ve Kore devrimine karşı ulusal görevimizi ve dünya devrimine karşı uluslararası yükümlülüklerimizi nasıl yerine getireceğimiz gibi karmaşık sorunlarla karşı karşıyaydık. Bu sorulara doğru yanıtlar bulmamız uzun zaman aldı ve bize pahalıya mal oldu.

Pak So Sim benimle yakınlaştı ve Marksist-Leninist çalışmalarımı sürdürdüğüm günlerde devrimci tutkumun derinliklerine çekildi. Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'ne ve ardından Genç Komünistler Birliği'ne katıldı ve gençleri ve çocukları eğitmek ve aydınlatmak için bizimle birlikte özveriyle çalıştı. Bir kitap kurdu olmasına rağmen, kararını verdikten ve pratik faaliyet alanına atıldıktan sonra inanılmaz bir çalışma tutkusu sergiledi. Tüberküloz tedavisi görmesi için onu Kalun bölgesine gönderdik. Jiajiatun'dan yaklaşık iki kilometre uzaklıktaki Wukai Nehri kıyısında bir kulübe inşa etti ve orada kendi kendine yemek pişirerek yalnız bir hayat yaşadı. Bir keresinde Kalun ve Wujiazi bölgelerinde çalışırken onu ziyaret etmek için zaman buldum. Beni gördüğüne çok sevinmişti. Doyurucu bir sohbet yaptık ve pek çok şeyi tartıştık. Bana karısının bir resmini gösterdi. Şaşırmıştım çünkü karısının öldüğünü ya da boşandıklarını düşünmüştüm. Resimde güzel ve zeki, modern bir kadın olduğu görülmüyordu. Pak bana kısa bir süre önce Seul'daki eşinden bir mektup geldiğini söyledi. Onu neden çağırmadığını sorduğumda, zengin bir ailenin kızı olduğunu söyledi. Ona evlenirken bunu bilmeyip bilmediğini sordum. Pak iç geçirdi ve evlendikten sonra dünya görüşünün değiştiğini söyledi. Bu sözleri bana çok tuhaf geldi, ben de ona onu unutup unutmadığını sordum. Açıkça itiraf etti, öyle düşünmüştü ama ondan bir mektup aldıktan sonra onu sık sık düşünmeye başlamış. Ben de ona, eğer onu seviyorsa mektup yazıp göndermesi gerektiğini söyledim. Karısını yeniden eğitmekten aciz bir adam nasıl eski toplumu yıkıp yeni bir toplum kurabilir? Karısının yanında olmasının hastalığının tedavisi için de iyi olacağını söyledim. Pak içini çekti ve dediğimi yapacağını söyledi.

“Öyle yapacağım çünkü bu senin tavsiyen. Ama benim hayatım zaten düşüştü. Hayal kırıklığına uğramış bir hayat sürüyorum.”

Çocuğu yoktu ve eğer varsa geride bırakacağı bir mirası da yoktu. Tüm hayatını Marksizm-Leninizm çalışmalarına adanmış ve işçi sınıfına yardımcı olabilecek kitaplar yazmak istiyordu. Ancak, hedefine ulaşamadığını söyledi. Zinde ve güçlü olduğu

zamanlarda cahil olduğu için yazamadığını, şimdi ise gerçeğe uyandığı için sağlığının buna izin vermediğini söyledi.

Bu sözleri beni çok üzdü. Kendini işine adanmış, yorulmak bilmeyen ve araştıran bir bilim adamıydı. Kendini kitaplara gömmeyip biraz daha erken pratik faaliyetlere dalmış olsaydı, işçi sınıfının devrimci davasına yardımcı olacak bazı değerli teorilere ulaşabilir ve bazı pratik başarılar elde edebilirdi. Bir teori pratikten doğar ve doğruluğu pratikle kanıtlanır. Bir an bile gözden kaçırmamamız gereken pratik ise Kore'nin bağımsızlığı ve halkımızın refahıdır. Ne yazık ki Pak So Sim bu gerçeğe uyanır uyanmaz yanımızdan ayrıldı. Karısı Seul'dan geldi ve hasta kocasına baktı ve Kalun'da ölmeden önce kısa denemeler ve ara sıra notlar yazmaya devam etti.

Eskiler derdi ki, eğer bir insan sabah yolu öğrenirse, akşam pişmanlık duymadan ölebilir. Pak So Sim gibi pek çok faydalı şey başarabilecek bir adamın gerçeğe uyanır uyanmaz ölmesi çok yazık oldu.

Jilin'de üç yıldan biraz fazla zaman geçirdim. Jilin benim için çok değerli bir yerdir ve hayatımın bir dönemine ait canlı anılar barındırır. Bu şehirde Marksizm-Leninizm'i bilimsel bir teori olarak anlamaya başladım ve bu teorinin yardımıyla Kore'nin bağımsızlığı ve halkın refahı için pratik gerçeğin daha derin bir şekilde farkına vardım. Yeni ideolojinin özünü bu kadar çabuk kavramam, devletsiz bir halkın evladı olarak duyduğum üzüntü ve öfkeden kaynaklanıyordu. Ulusumuzun katlanılmaz sefaleti ve sıkıntısı beni erken olgunluğa götürdü. Acı çeken ülkemin ve yurttaşlarımın kaderini kendi kaderim olarak kabul ettim. Bu bana ulusuma karşı büyük bir görev bilinci kazandırdı.

Jilin'de geçirdiğim günlerde dünya görüşüm yerleşti, güçlendi ve bana hayat boyu sürecek ideolojik ve ahlaki bir temel sağladı. Jilin'deki bilgi ve deneyim birikimim, gelecekte bağımsız bir devrimci düşüncenin çerçevesini inşa etmemi sağladı.

Çalışma, devrimcilerin öz kültürü için temel bir süreçtir ve toplumsal ilerleme ve reform için zemin hazırlamada bir gün bile ara verilmemesi gereken temel bir zihinsel çabayı temsil eder. Jilin'de ilerici ideolojilerin peşinde koşarken öğrendiğim

derslerden yola çıkarak, çalışmanın bir devrimcinin ilk görevi olduğunu şimdi bile vurguluyorum.

Akil Hocası Shang Yue

ShangYue ve anıları

Pak So Sim benim öğretmenimdi ve bana Kapital'i tanıttı, Shang Yue da benim öğretmenimdi ve bana Gorki'nin "Anne" adlı eserini ve "Kızıl Köşkün Rüyası"nı tanıttı. Shang Yue, Yuwen Ortaokulu'nda filoloji ve edebiyat dersleri veriyordu.

Okula atanmasından kısa bir süre sonra, Pekin Üniversitesi İngilizce Fakültesi'nden mezun olan yeni bir filoloji ve edebiyat öğretmenin okula geldiğini duyduk ve hepimiz onun dersini dört gözle bekledik.

Ancak yeni öğretmen konusunda biraz endişeliydik. Acaba Eğitim Bürosu tarafından onun temsilcisi olarak mı atanmıştı? Yuwen Ortaokulu'ndaki öğretmenler arasında savaş lordu yetkilileri tarafından rüşvet verilen birkaç istenmeyen insan vardı ve bunlar Eğitim Ofisi tarafından atanmıştı. Zhang Xue-liang, Jiang Jie-shi'nin emriyle Mançurya'da Kuomintang bayrağını çekeli çok olmamıştı. Jiang Jie-shi'nin istihbarat mekanizması kollarını Shenyang'dan Jilin'e kadar uzatmaya başlamıştı bile. Kuomintang'ın ajanları henüz Yuwen Ortaokulu'nu ele geçirmemişti ama okuldaki ilerici öğretmenler ve öğrenciler savaş lordları ve ajanları tarafından sürekli gözetim altında tutuluyordu. Durum böyleyken, yeni bir öğretmenin atanması, dersi beklerken bizi tedirgin etmekten başka bir işe yaramıyordu.

Öğretmen sadece bir dersten sonra öğrencilerin şüphelerini giderdi ve onların sevgisini kazandı. Kızıl Köşk'teki 120 bölümlük Rüya'nın uzun hikâyesini bir saat içinde anlattı. Esasları anlatmakta, olay örgüsünü hayatın önemli ayrıntısıyla örmekte o kadar ustaydı ki, romanın taşıdığı tüm mesajları ve ataerkil geleneğin hüküm sürdüğü soylu bir ailenin çöküş sürecini anında sindirebildik.

Dersten sonra sınıftan ayrılırken öğrenciler Yuwen Ortaokulu'nun yeni öğretmenin yetenekli bir adam olduğunu sevinçle söylediler.

Romanın içeriği hakkında çok şey söylemişti ama yazarı hakkında çok az şey anlatmıştı. Ertesi gün oyun alanında dolaşırken onu durdurdum ve bana romanın yazarı Cao Xue-qin'den bahsetmesini istedim. Zaman darlığı nedeniyle yazarın biyografisini yazmadığını ve benim de onu sormamın doğal olduğunu söyledi. Yazarın hayatının ve aile geçmişinin ayrıntılarına girdi.

Açıklamalarından sonra kendisine bir yazarın sınıfsal kökeni ile eserlerinin sınıfsal karakteri arasındaki korelasyonlar hakkında bazı sorular sordum.

O sorulara da net cevaplar verdi. Bana kendi fikrini söylediğini belirterek, bir yazarın sınıfsal kökeninin eserlerinin karakterini etkileyebileceği doğru olsa da karakteri belirleyen baskın faktörün yazarın sınıfsal kökeni değil, dünyaya bakış açısı olduğunu açıkladı. Örnek olarak Cao Xue-qin'i gösterdi. Dedi ki: Cao, İmparator Kangxi'nin lütfuna mazhar olmuş soylu bir ailede doğmuş ve rahat koşullarda büyümüşü ancak dünyaya ilerici bir bakış açısıyla baktığı için feodal Çin'in parçalanışını ve çöküşünün kaçınılmazlığını sanatsal bir şekilde betimleyebildi.

Şöyle devam etti:

“Bugün beni görmeye gelmekte haklıydın Song Ju. Eğer bir öğrencinin bir sorusu varsa, açıklığa kavuşturulmasını istediği bir şey varsa, hemen öğretmeninden yardım almalıdır. Bilim peşinde koşan bir öğrencinin benimsemesi gereken tutum budur. Bana her zaman ve her yerde soru sorabilirsiniz. Bana çok soru soran öğrencilerden hoşlanırım.”

Bana çok soru sormamı söylemesi beni memnun etmişti. İlkokul günlerimden beri çok soru soran bir öğrenci olarak tanınıyordum. Yuwen Ortaokulu'nda bile birçok soruyla öğretmenleri rahatsız ederdim. Elinde Kırmızı Köşkün Rüyası ve Cao'nun kısa bir biyografisi olduğunu söyledi ve istersem bunları istediğim zaman okuyabileceğimi söyledi. Böylece onun pansiyonunun ilk ziyaretçisi olacak kadar şanslıydım.

Büyükbabam her zaman bir öğrencinin öğretmeninin evini ziyaret etmesinin tavsiye edilmediğini söylerdi. Sadece köy okullarında Tongmongsonsub (bir erkek çocuk için ilk ders kitabı) öğrenerek büyümüş eski nesilden olanlar değil, modern eğitim sayesinde medeni olduklarını iddia eden diğer birçok yaşlı da büyükbabamla aynı görüşteydi. Büyükbabamın görüşü şuydu: Öğrenciler öğretmenlerinin özel hayatını sık sık gözetlemeye başarlarsa ona olan hayranlıklarını kaybederler; öğretmen öğrencilerine öğretmenlerinin ne yemek yediğine ne de tuvalete gittiğine dair sağlam bir inanç vermelidir; ancak o zaman okuldaki otoritesini koruyabilir, bu yüzden bir öğretmen bir set çekmeli ve onun arkasında yaşamalıdır.

Büyükbabam, babamın köy okuluna gittiği dönemden beri bu görüşteymiş. Babamın gittiği Sunhwa Köy Okulu'nda Kim Ji Song adında bir öğretmen yaşarmış ve içkiye çok düşkün biriymiş. Sınıf başkanı olan babamı sık sık kendisine şarap alması için ayak işlerine gönderirmiş. İlk başlarda babam ona uysalca itaat etmiş, ancak sarhoş öğretmenin eve dönerken bir çukura yüzüstü düştüğünü gördükten sonra babam fikrini değiştirmiş.

Bir gün öğretmeni ona büyük bir şişe vererek aynı işi yapması için göndermiş. Ancak okul kapısının dışında şişeyi bir kayaya fırlatmış ve parçalara ayırmış. Öğretmene, bir kaplan tarafından kovalandığı için ayağının taşa takıldığını ve şişeyi kıldığını söylemiş. Öğretmen dehşet içinde, "Paektu Dağı'ndan bir kaplan Mang-yongdae'ye kadar geldi mi? Bana yalan söylemek zorunda kalman benim için ne kadar utanç verici! Seni şarap almaya göndermekle hata ettim." Böylece içkiyi bırakmış. Öğretmeni içkiyi bırakmış olsa da şarap kokan hendekte yüzüstü yatan öğretmenin görüntüsü babamın hafızasına kazınmış.

Büyükbabamın bir öğretmenin davranış kuralları hakkındaki görüşü bu anekdota dayanıyordu.

Ancak öğretmenim Shang Yue bir set oluşturamadan onun özel hayatına dalmıştım.

Kitaplığında yüzlerce kitap vardı. Şimdiye kadar gördüğüm kitaplıklar arasında en zengin ve en etkileyici olanıydı. Odası bir kütüphaneydi. Kitaplıkta birçok İngiliz romanı ve biyografisi vardı. Kitapları beni büyülemişti. Eğer bu kitaplardaki tüm bilgileri sindirebilirim, bu bir üniversite eğitiminden daha iyi olmaz mıydı? Bu öğretmenin Yuwen Ortaokulu'na gelmiş olması benim için büyük şans, diye düşündüm.

Kitapları üstünkörü inceledikten sonra sordum:

“Affedersiniz, efendim. Bu kitaplığı doldurmak kaç yılınızı aldı?”

Kitaplığın yanına geldi ve yüzüme bakarak gülümseyerek şöyle dedi:

“Neredeyse 10 yıl.”

“Bütün bu kitapları okumam kaç yılımı alır sizce?”

“Eğer gayretli olursan üç yıl, olmazsan 100 yıl.”

“Efendim, bu kitapların hepsini üç yıl içinde okuyacağıma söz veririm bu kitaplığı bana açar mısınız?”

“Neden olmasın? Ama bir şartım var.”

“Kitapları bana ödünç verecekseniz, her şartı kabul ederim.”

“Şartım ileride yazar olman, hepsi bu. Her zaman gençler arasından proleter devrim için çalışacak birkaç yazar yetiştirmek istemişimdir. Sen de onlardan biri olacaksın, değil mi?”

“Bunun için son derece minnettarım. Açıkçası edebiyata özel bir bağlılık duyuyorum ve yazarlara hayranım. Ülkenin kurtuluşundan sonra edebiyatla uğraşabilirim; ancak efendim, biz yıkılmış bir ulusun evlatlarıyız. Babam hayatı boyunca zorluklara göğüs gererek ülkeyi kurtarmak için savaştı ve vefat etti. Babamın vasiyetine uygun olarak kendimi ulusal bağımsızlık mücadelesine

adamaya kararlıyım ve bu benim en büyük idealim ve tutkumdur. Ulusumu kurtarmak için savaşımaya kararlıyım.”

Kitaplığa yaslanmış olan öğretmen, yüzünde ciddi bir ifadeyle sürekli başını sallıyordu. Sonra yanıma geldi ve elini omzuma koyarak, “Bu harika, Song Ju! Eğer bağımsızlık mücadelesi senin idealinse, bu kitaplığı sana bu şartla açacağım.”

O gün Kırmızı Köşkün Rüyası ile eve döndüm. Ödünç aldığım sonraki kitaplar Jiang Guang-ci’nin romanlarıydı: Amnok Nehri Üzerinde ve Bir Gezgin Çocuk. Bu iki romanı çok ilginç buldum. Koreli bir genç adam ve kız olan Ri Maeng Han ve Un Go’nun ana karakterler olduğu ilk roman Amnok Nehri Üzerinde bende özel ve unutulmaz bir etki bıraktı. Daha sonra ondan Gorki’nin “Anne” isimli kitabını ödünç aldım.

Bu şekilde kitaplar ve edebiyat aracılığıyla son derece iyi anlaştık. Okumak istediğim her kitabı bana ödünç verirdi. Kitaplığında bulunmayan kitapları istediğimde, onları benim için başka kaynaklardan temin etme zahmetine katlanırdı. Okumama yardım etmesinin karşılığında, okuduğum her kitapla ilgili izlenimlerimi ona anlatmak zorundaydım. Gorki’nin Düşman’ı ve Lu Xun’un Nimet’i hakkındaki fikirlerimizi değiş tokuş ettik.

Böylece sık sık edebiyat üzerine görüş alışverişinde bulunurduk. Konuşmalarımızın konusu her zaman edebiyatın misyonuna odaklanırdı. Edebiyatın gerçekliği nasıl yansıtması ve toplumsal ilerlemeyi nasıl desteklemesi gerektiği üzerine çok konuştuk.

Öğretmen, edebiyatın insana akıl veren bir ışık olduğunu söyledi. Makineler üretimin gelişmesini sağlarken, edebiyatın da makineleri çalıştıran insanların niteliklerini mükemmelleştirdiğini söylerdi.

Lu Xun ve eserleri hakkında özel bir coşkuyla konuşurdu. Lu Xun’un edebiyat arkadaşıydı ve onun önderlik ettiği edebiyat çevresinin bir üyesiydi. Topluluk faaliyetleri sırasında yazdığı Balta Kafa (The Axe-head) adlı kısa öykü Lu Xun tarafından çok beğenilmişti. Roman, Luoshan bölgesinde feodal geleneklere karşı mücadele eden insanları anlatıyordu. Shang Yue’nin kızı Shang Xiao-yuan’a göre, Lu Xun da öyküyle ilgili

memnuniyetsizliğini dile getirmiş ve edebi keskinlikten yoksun olduğunu söylemiştir.

İlk eserlerinde ortaya çıkan olgunlaşmamışlığın üstesinden gelerek, 1930’larda mükemmel ideolojik ve sanatsal niteliklere sahip bir eser olan ve okuyucular tarafından olumlu bir şekilde bahsedilen A Plot’u üretti. Bu roman Yunnan Eyaleti’nde yayınlanan bir dergide seri olarak yayınlandı. 1980’lerde Çin Halk Edebiyatı Yayınevi bu romanı ciltsiz olarak yayınladı.

Balta Kafa ve Bir Komplo’nun yanı sıra Mızrak (Spear) ve Köpek Sorunu (Dog Problem) romanlarını da yazıp yayımladı. Öğretmen olarak çalışırken yazar olarak üretici çabalarından asla vazgeçmedi. Dolayısıyla o günlerde beni edebi arayışlara yönlendirmeye çalışması çok doğaldı.

Hatta ondan Chen Du-xiu’nun Seçilmiş Eserleri’ni ödünç almıştım. Chen, Çin Komünist Partisi’nin kurucularından biriydi; Çin partisinin yönetiminde bulunmuştu. İlk başta kitapları bana ödünç verme konusunda isteksizdi çünkü Chen’in Sağcı teslimiyetçi çizgisi tarafından yozlaştırılabileceğinden korkuyordu. Chen’in üniversiteye gitmeden önce Pekin Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanı olduğunu ve birçok öğretmen ve öğrencinin Chen’in üniversitede kendilerinden biri olmasından gurur duyduğunu da sözlerine ekledi.

İtiraf etti:

“Dürüst olmak gerekirse, bir zamanlar Chen’e tapardım. Çıkardığı Yeni Gençlik dergisini ve ilk incelemelerini okurken ondan etkilenmiştim. Ama şimdi Chen hakkındaki görüşlerim değişti.”

Ona göre, Chen’in 4 Mayıs Hareketi sırasında ve Komünist Parti’nin ilk günlerinde sahip olduğu büyük popülarite, Sağ oportünizm çizgisini benimsediği için düşmüştü.

Chen’in oportünist hatası özellikle köylü sorununa yönelik tutumunda belirgindi. Stalin daha 1926’da köylülüğün Çin’deki anti-empyralist cephenin ana gücü ve Çin işçi sınıfının en güvenilir müttefiki olduğuna işaret etmişti. Buna rağmen Chen köylülüğü görmezden geldi. Köylüler ile toprak sahipleri arasında

bir çatışma çıkmasından korktuğu için, köylülerin yönetime müdahale etmesine ve aktif öz savunmasına karşı çıktı. Kısacası, köylülerin mücadelesini dizginlemeye çalıştı. Chen'in hatası, emperyalizme karşı çıkma bahanesiyle, burjuvazinin devrimci cepheden kopmasından korktuğu için kırsal topluluklarda devrime karşı çıkmasıydı. Onun teslimiyetçi çizgisi bunun yerine burjuvaziye devrime ihanet etmeye teşvik etmekle sonuçlandı. Shang Yue'nin Chen Du-xiu hakkındaki görüşü de buydu.

Haklı olarak işaret ettiği gibi, Chen'in eserleri devrime büyük zarar verebilecek kapitülasyonist unsurlar içeriyordu. Chen Du-xiu'nun Seçme Eserleri'ni okuduktan sonra kendisiyle köylü sorununa ilişkin görüşlerimiz üzerine uzun bir sohbet gerçekleştirdim. Bu konuşma şu noktalar üzerinde yoğunlaştı: Kore devrimi ile Çin devriminde köylü sorununa ilişkin ne gibi benzerlikler ve farklılıklar var; Lenin'in köylü sorununa ilişkin stratejisinde referans almamız gereken noktalar neler ve köylülüğün devrimin ana gücü olarak rolünü oynayabilmesi için ne yapılmalı?

Köylülüğü bir ülkenin en büyük gücü olarak görmenin doğru olması gerektiğini, çünkü tarımın bir ülkenin en önemli temeli olduğunu söyledim.

O da benim görüşümü onayladı ve köylülüğü ihmal etmenin çiftçiliği ve toprağı ihmal etmek anlamına geldiğini, dolayısıyla idealleri ne kadar yüce olursa olsun, köylülüğün ihmal edilmesi halinde devrimin kaçınılmaz olarak başarısız olacağını söyledi. Chen'in bu ilkeyi unuttuğu için yanıldığını da ekledi.

Bu konuşma beni öğretmenin bir komünist olduğuna ikna etti. Genç Komünistler Birliği için çalıştığımı öğrenmişti. Olağanüstü bir duyarlılığı ve muhakemesi vardı. Çin Komünist Partisi'ne 1926 yılında katılmıştı. Memleketindeki köylü hareketine rehberlik ederken Kuomintang'ın gerici savaş ağaları tarafından tutuklanmış ve Zhejiang Eyaletindeki askeri hapishanede bir yıldan fazla bir süre boyunca pek çok zorluk yaşamıştı. Daha sonra Kore ordusundan bir cerrahın yardımıyla kefaletle serbest bırakıldı ve Xie Zhong-wu takma adıyla Mançurya'ya geldi. Chu

Tu-nan adında birinin aracılığıyla Jilin'deki Yuwen Ortaokulu'nda işe girmişti.

Köylü sorunu üzerine görüş alışverişinde bulunduktan sonra sık sık siyasi meseleleri tartıştık. O günlerde Jilin'deki gençler ve öğrenciler politikayı geniş bir şekilde tartışırlardı. O zamanlar Çin büyük bir devrimin sancılarını çektiğinden ve Kore de kitlesel bir hareketin doruğunda olduğundan, tartışacak bir dizi sorunumuz vardı. Bu dönemde Koreli gençler arasında Ri Jun'un yönteminin mi yoksa An Jung Gun'un yönteminin mi doğru olduğu konusunda şiddetli tartışmalar yaşanıyordu. Birçok genç ve öğrenci kesinlikle An Jung Gun'un mücadele yöntemini destekliyordu.

Öğretmene An Jung Gun'un yöntemi hakkındaki görüşünü sordum. Yaptığı şeyin o dönemde kesinlikle vatanseverce olduğunu ancak yönteminden emin olmadığını söyledi. Onun görüşü benimkiyle örtüşüyordu. Emperyalist Japonya'nın saldırganlığına karşı mücadelenin, savaş lordlarının birkaç yordakçısını öldürmek gibi terörist bir yöntemle başarıya ulaşamayacağını ve ancak halk kitlelerini eğitip siyasi bilince uyandırarak ve tüm halkı mücadeleye katılmaya teşvik ederek amacına ulaşabileceğini düşünüyordum.

Ayrıca emperyalist Japonya'nın Kore'deki saldırganlığının tarihi, Kore'deki sömürgeci politikası, Mançurya'yı işgal planı ve savaş ağalarının buna verdiği destek ve anti-emperyalist, saldırganlık karşıtı mücadelede Kore ve Çin halkları arasında dayanışma ve iş birliğinin gerekliliği üzerine fikir alışverişinde bulunduk.

O günlerde Yuwen Ortaokulu öğrencileri sık sık Milletler Cemiyeti'nin silahsızlanma konusundaki tutumunu tartışırlardı. Milletler Cemiyeti hakkında hayaller besleyen pek çok öğrenci vardı. Ben de Cemiyet'in silahsızlanma konusundaki hilelerini ortaya koyan bir makale yazdım. Pek çok öğrenci makalemi destekleyen konuşmalar yaptı. Öğretmenim Shang Yue makaleyi okudu ve görüşümün doğru olduğunu söyledi.

Jilin'deki günlerinde Komünist Parti örgütüyle teması koptu ama aydınlanma amacıyla Gorki ve Lu Xun gibi ilerici yazarların

eserleri üzerine çeşitli konferanslar verdi. Bir keresinde gizli okuma grubu üyelerinin isteği üzerine okul kütüphanesinde “Emperyalizme karşı çıkalım” konulu bir haftalık özel bir ders verdi. Öğrencilerin derslere tepkisi çok iyiydi. Onu cesaretlendirmek için bunu kendisine bildirdim. İlerici fikirleri, eğitimdeki yüksek sorumluluk duygusu ve tüm çağların ve ülkelerin kültürleri ve tarihleri hakkındaki derin ve geniş bilgisi nedeniyle öğrencileri tarafından seviliyordu.

Savaş aşası yetkililerden rüşvet alan gerici öğretmenler ondan hoşnut değildi ve bir öğretmen olarak itibarını zedelemeye çalışıyorlardı. Onun tarafından sevilen ve desteklenen öğrenciler de onların kıskançlık ve iftiralarına maruz kaldı. Fang adında biri okul müdürü Li Guang-han’ı Koreli öğrencileri okuldan atması için zorlamaya çalıştı ve beden eğitimi öğretmeni Ma, Koreli öğrencilerin Çinli öğretmenlere düşman olduğunu söyleyerek benim aleyhimde fikir yürütmek için entrikalar çevirdi. Shang Yue beni her zaman onların saldırılarından korudu.

İngilizce öğretmeni de yeni düşünce akımını benimseyen öğrencilere düşmandı. Dalkavukluğa batmıştı. Doğulu insanları o kadar küçümsüyordu ki, Çinlilerin yemek yerken dudaklarını şapırdatmalarının medeniyetsizlik olduğunu, Batılıların böyle yapmadığını söylüyordu. O, bir Çinliydi ama bir Batılı gibi davranıyordu.

Doğunun geri kalmışlığına sık sık gösterdiği küçümseme bizi ciddi anlamda rahatsız ediyordu. Bu yüzden mutfak nöbetinde olduğumuz bir gün, erişte hazırlayıp öğretmenleri akşam yemeğine davet ettik. Sıcak erişteleri yerken salondan ağız şapırdatma sesleri geliyordu. İngilizce öğretmeni de aynı şekilde eriştesini hızlıca çekerek yiyordu. Öğrenciler bu duruma kahkahalarla güldüler. Alay edildiğini fark edince yüzü kızardı ve oradan ayrıldı. Bundan sonra bir daha Doğulular hakkında kötü bir şey söylemedi. Batıya bu kadar hayran olduğu için, öğrenciler de onun derslerine ilgi göstermiyordu.

Gerici öğretmenlerin Shang Yue üzerindeki baskısı 1929 yılının başlarına doğru arttı.

Bir keresinde sadece sporcuların değil, mümkün olduğunca çok sayıda insanın beden eğitimine katılmasının teşvik edilmesi gerektiğini söyledi. Okulun oyun alanındaki sahayı sadece basketbolcuların kullanmasının istenmediğini söyledi. Onun bu sözlerinden rahatsız olan bazı kabadayı oyuncular, okuldan sonra yatılı kaldığı 230 numaralı eve dönerken ona saldırmaya çalıştılar. Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği üyelerinin bu tür kötü davranışları engellediklerini ve onları sert bir şekilde azarladıklarını gördüm.

Edebiyat öğretmenini, kaçan saldırganlara bakarken, “Annem harika yordakçılar yetiştirmiş” diyerek iç geçirdi.

Ben de ona gülererek, “Korkmayın efendim. Bu da bir tür sınıf mücadelesi. Bundan daha kötü olabilecek olası bir çatışmaya hazırlıklı olmalıyız.” Bunun üzerine, “Haklısınız. Şu anda savaş lordlarıyla savaşıyoruz.”

Eğitim Bürosu tarafından sebepsiz yere okuldan atılan öğrencileri geri almaya çalışırken görevden alındı ve Yuwen Ortaokulu’ndan ayrıldı. Changchun ve Kalun bölgelerindeki kitle örgütlerine çalışmalarında rehberlik ettikten sonra okula döndüğümde Kwon Thae Sok aceleyle yanıma geldi ve öğretmenin benim için bıraktığı bir mektubu bana verdi. Mektupta şöyle yazıyordu: Savaş lordlarıyla mücadelede yenildim ve sizden ayrılıyorum, ancak gelecekte onları yeneceğiz. Nereye gidersem gideyim, Song Ju, tüm hayatını anavatanının ve halkının gerçek bir evladı olarak yaşama idealin için sana tüm kalbimle dualarımı göndereceğim. Bunlar bana söylediği son cesaret verici sözlerdi.

O zamandan beri kendisini görmedim. Kendisinden 1955 yılında “Çocukluğunda Mareşal Kim Il Sung ve Benim Aramızdaki Tarihsel İlişki” adlı makalesini ve 1980 yılında “Çin Tarihinin Ana hatları” adlı kitabını aldığımında hâlâ hayatta olduğunu öğrendim. Bunları okurken Yuwen Ortaokulu’nda Kore ve Mançurya’daki durumları, Japon emperyalistlerinin saldırgan politikalarını ve Kore ve Çin halklarının ortak mücadelesini tartıştığımız günleri hatırladım ve eski öğretmenime en içten şükranlarımı gönderdim.

Çinli liderler ne zaman ülkemizi ziyaret etseler kendisinden bilgi aldım. Üzülerek söylüyorum ki onunla bir daha görüşemedim. Onun öğrencilerinden biri olarak sorumluluğumu yerine getiremediğimi söylemeliyim. Ülkeler arasındaki sınır garip bir şey. Pekin'deki Çin Halk Üniversitesi'nde profesörken 1982 yılında vefat etti.

Çin Bilimler Akademisi Dinamik Enstitüsü'nde araştırmacı olan büyük kızı Shang Jia-lan 1989 yılında ülkemizi ziyaret etti ve üçüncü kızı Shang Xiao-yuan 1990 yılında beni görmek için ülkemize geldi. İkinci kızı Çin Halk Üniversitesi'nde ders veriyormuş. Kızlarının yüzünde 60 yıllık ayrılıktan sonra onun resmini gördüğümde sevincimi bastıramadım. Milliyet farkı insanların duygularını değiştirebilir mi? Dostluk ten rengi, dil ve din engeli tanımaz. Yuwen Ortaokulu yakınlarda olsaydı, okulun bahçesinde açan leylak yapraklarından bir avuç koparıp kızlarına verirdim ve "Bu babanızın sevdiği çiçek. Babanız ve ben sık sık sık sık leylak çalısının yanında buluşurduk."

Jilin'den ayrıldıktan sonra Harbin, Şanghay, Pekin, Hankou, Chongqing, Ningxia ve Yanan'da kendini parti çalışmalarına, eğitime, kültüre ve yazmaya adadı. Bir keresinde Mançurya il parti komitesinin baş sekreteri olarak çalıştığını öğrendim.

Hayatı boyunca beni hiç unutmadı ve Çin'in yakın komşusu olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı her zaman dostane duygular besledi.

Pekin'de Babaoshan'daki Şehitler Mezarlığı'na gömüldü.

Hayatı boyunca hatırlayabileceği bir akıl hocasına sahip olan bir insan gerçekten mutlu bir insandır. Bu anlamda ben de mutlu bir adamım. Gençlik günlerimde üzerimde kalıcı bir etki bırakan bu adamı ne zaman özlesem, Yuwen Ortaokulu'nun bahçesinde kalbimin derinliklerinde bir gezintiye çıkarım.

Organizasyonun Genişlemesi

Anti-Emperyalist Gençlik Birliği ve Genç Komünistler Birliği'nin kurulmasının ardından faaliyetlerimizi geniş bir alana yaydık. Örgütü genişletmek için YCLK ve AIYL'nin sert unsurları Jilin'den ayrıldı. YCLK (Young Communist League) AIYL (Anti-Imperialist Youth League

O günlerde ğrenci olmama rağmen ben de çeşitli yerleri ziyaret ediyordum. Hatta yeni bir faaliyet alanı aramak için Jilin'den yüzlerce kilometre uzaktaki yerlere bile giderdim. Cumartesi günü akşam treniyle Jilin'den ayrılır ve ertesı gün gece treniyle Jiaohe, Kalun ve Guyushu gibi yerleri ziyaret ettikten sonra geri dönerdim. Bazen kaçınılmaz koşullar nedeniyle dersleri kaırıyordum. Okul müdürü Li Guang-han ve ğretmen Shang Yue dışındaki öğretmenlerin çoğu davranışlarımı çok tuhaf buluyordu. Hatta bazıları babam olmadığı ve ailem fakir olduğu için muhtemelen okul masraflarımı karşılamak için çalıştığımı tahmin ediyordu.

Öğrenci olduğum için bana pek çok kısıtlama ve sınırlama getirilmişti. Derslere girmek, okuldan sonra çalışmak ve her boş anımda çeşitli kuruluşların çalışmalarını denetlemek zorunda olduğum için her zaman zamanım kısıtlıydı.

Okul tatillerimde zaman kısıtlaması olmadan özgürce faaliyetlerimi yrtebiliyordum. Normal zamanlarda hazırlıklar yapardık ve tatillerimiz geldiğinde çeşitli yerlere giderek organizasyonlar düzenler ve kitleleri aydınlatırdık.

Halkın arasına karışmak anavatanda da bir trenddi. Anavatandaki birçok ğrenci tatillerinde çiftçileri ziyaret ederek onları eğitirdi. Hwasong Uisuk Okulu'na devam ettiğim yılın yazında Joson Ilbo gazetesi, tatillerinde köylerine dönen ortaokul ve üstü öğrencilerden eğitim grupları oluşturdu ve onlara kısa bir kurs verdikten sonra kırsal kesime gönderdi. Eğitim gruplarındaki öğrenciler köylerine döndüklerinde gazetenin hazırladığı Kore dili

ders kitabını kullanarak cehaleti ortadan kaldırmaya yönelik bir kampanya yürüttüler.

Japonya'da eğitim gören Koreli öğrenciler de tatillerinde anavatanlarına döndüler. Konferans tur grupları oluşturdular ve aydınlanma çalışmaları yapmak üzere ülkenin çeşitli bölgelerini ziyaret ettiler. Chondoizm ve Hristiyanlığa ait gençlik dernekleri de çiftçileri ziyaret ederek kırsal toplulukları uyandırma çalışmalarını desteklediler.

Ancak öğrenciler tarafından yurt içinde yürütülen aydınlanma hareketi, kitleleri devrimcileştirme ve örgütleme düzeyine ulaşamadı; ulusun geri kalmışlığının üstesinden gelmeyi amaçlayan salt reformist bir hareketle sınırlı kaldı. Bunun nedeni, ulusal bilincin gelişmesini hedefleyen tüm ulusal hareketleri sömürgeci yönetimlerine karşı olarak gören Japon genel hükümetinin yetkilileri tarafından acımasızca bastırılması ve bu tür hareketlerin liderlerinin ideolojik sınırlılıklarıydı. Aydınlanma hareketi bile 1930'ların ortasında gerilemeye başladı.

Bu hareketin sadece reformist bir hareket olduğu, öğrencilerin kırsal bölgelerde yürüttükleri faaliyetlerden açıkça görülebilirdi. Faaliyetlerinin ana yönü cehaleti ortadan kaldırmak ve kırsal topluluklardaki yaşam ortamını daha sağlıklı hale getirmek için reform yapmaktı. Hristiyan gençlik derneği üyeleri tarafından yürütülen faaliyetler, kırsal nüfusu modern bir yaşam sürmeye yönlendirmeyi ve teşvik etmeyi amaçlayan her türlü kültürel aydınlanmayı içeriyordu. Faaliyetleri, yemek pişirmeyi geliştirme kampanyası ve kuyuları temiz tutma hareketini içeriyor, ardından tavuk yetiştiriciliği ve ipek yapımını ve yetkililer tarafından verilen sertifika ve uygulamaların nasıl anlaşılacağını açıklamaya devam ediyordu.

Japon emperyalistlerinin doğrudan baskısının olmadığı elverişli koşullardan yararlanarak, faaliyetlerimizi kırsal toplulukları olumlu bir siyasi mücadele yürütmeleri için aydınlatmaya büyük önem verdik; bu faaliyetleri kitleleri örgütleme ve devrimci hale getirme faaliyetleriyle birleştirdik. Kitlelerle çalışmalarımız, onları yurtseverlik eğitimi, devrimci

eğitim, anti-emperyalist eğitim ve sınıf eğitimi temelinde uyandıracak ve çeşitli kitle örgütlerinde birleştirecek şekilde yürütüldü.

Kitleleri devrimci yapmak için mümkün olan her çabayı gösterdik. Bunu yaptık çünkü kitlelerin sadece aydınlanmaya ihtiyaç duyan cahil ve uygar olmayan insanlar olduğu şeklindeki eski düşünce tarzını kırmıştık; halkın öğretmenlerimiz ve devrimin arkasındaki ana itici güç olduğu görüşünü benimsedik ve bu görüşü mutlak inancımız haline getirdik.

Bu bakış açısıyla halkın arasına girdik.

“Halkın arasına gidin!”

O zamandan beri bu benim hayatım boyunca sloganım oldu.

Devrimci faaliyetlerime halkın arasına girerek başladım ve bugün de halkın arasına karışarak devrim yapmaya devam ediyorum. Halkın arasına girerek hayatımı da gözden geçiriyorum. Eğer halkla teması bir kez olsun ihmal etseydim ve halkın varlığını bir an bile unutsaydım, gençlik yıllarımda oluşturduğum saf ve gerçek halk sevgisini sürdüremez ve halkın gerçek bir hizmetkârı olamazdım.

Bugün insanların haklarının tam olarak sağlandığı, bilgelik ve üreticiliklerinin sınırsızca sergilendiği toplumumuzu her düşündüğümde, Jilin’deyken beni halka ilk götüren etkene minnettarlık duyuyorum.

Halkın arasına ilk kez gerçek anlamda 1927 kış tatilinde girmiştik.

Kış tatilleri zengin ailelerin çocukları için güllük gülistanlıktı. Bütün kışı ya evde aşk hikâyeleri okuyarak geçirirler ya da trenle Changchun, Harbin ve Pekin gibi büyük şehirlere seyahat ederek turistik yerleri görürlerdi. Ay Yeni Yılı Günü’nde lezzetli yemekler hazırlar ve havai fişeklerle eğlenirlerdi. Çinliler ay takvimine göre 1 Ocak’tan 2 Şubat’a kadar bir ay boyunca

kutlama yapma geleneğine sahiptir. Ay takvimine göre 2 Şubat’a lontaitou (ejderhanın başını kaldırdığı gün) diyorlar ve tatillerini ancak ocak ayında öldürdükleri tüm domuzları, hatta kafalarını bile yedikten sonra bitiriyorlar.

Ancak biz ne gezmeye gidebildik ne de onlar gibi tatilin tadını çıkarabildik. Bunun yerine tatil boyunca devrim için nasıl daha fazla şey yapabileceğimizi düşündük.

Tatilimiz başladığında sanat topluluğumuzun üyelerini de yanıma alarak Changchun’a gittim. Oradan döner dönmez Fusong’a doğru yola çıktım. Pak Cha Sok ve Kye Yong Chun da kışı benim evimde geçirmeyi kabul ederek benimle birlikte Fusong’a geldiler.

O kış tatili boyunca çok meşguldük.

Eve varır varmaz etrafım Saenal Çocuk Birliği üyeleri tarafından sarıldı. Bana sendikanın çalışmalarında karşılaştığı zorluklardan bahsettiler.

Sendika başkanının anlattıklarından çözülmesi gereken pek çok sorun olduğunu anladım.

Yaşadıkları zorlukları çözmek için Saenal Çocuk Birliği üyeleriyle çalışmaya çok zaman ayırdık. Birliğin önde gelen üyelerine sanat propaganda topluluğunun faaliyetlerini nasıl yürütmeleri gerektiğini, sosyal faaliyetleri nasıl yürütmeleri gerektiğini, kitlelerle nasıl çalışmaları gerektiğini ve birliğin iç çalışmalarını nasıl yürütmeleri gerektiğini anlattık. Aynı zamanda üyelerin davranışlarını değerlendirmek için sık sık siyasi sempozyum ve toplantılara katıldık.

Çocuk Birliği’nin çalışmalarındaki ilerlemenin ardından Fusong bölgesinden gelen katı gençlerle Paeksan Gençlik Birliği’ni kurduk. Paektu Dağı çevresinde yaşayan gençlerin bir örgütü olduğu için Paeksan Gençlik Birliği adını verdik. Ancak bu örgüt aslında Anti-Emperyalist Gençlik Birliği için bir kılıftı. Örgüte Paeksan Anti-Emperyalist Gençlik Birliği adını vermek

yerine sadece gençlik birliği dedik çünkü düşmanın kafasını karıştırmak ve örgütü gizlemek istedik. Paeksan Gençlik Birliği, milliyetçi etki altındaki bir örgüt kisvesi altında açık faaliyetler yürüttü.

Paeksan Gençlik Birliği üyelerini harekete geçirerek Chongwajae ve bölgedeki diğer kırsal köylerde gece okullarının kurulmasını sağladık.

Gençlik örgütlerinin artan sayısı ve genişleyen safları göz önüne alındığında, gençlere ve kitlelerin geniş kesimlerine ideolojik beslenme sağlayacak bir gazetenin zorunlu olduğuna karar verdim. Ancak gazeteye sıfırdan başlamanız gerekiyordu. Her sayıyı yaklaşık 100 adet basmak istiyorduk. Ancak ne bir teksir makinemiz ne de kâğıdımız vardı.

Evet, Fusong'da Çinli bir adam tarafından işletilen küçük bir matbaa vardı. Ancak gazetenin içeriği göz önüne alındığında bu matbaaya güvenmek mümkün değildi.

Konuyu derinlemesine düşündükten sonra, makaleleri elle kopyalayarak gazeteyi çıkarmaya karar verdim. Saenal Çocuk Birliği aktivistlerini ve Paeksan Gençlik Birliği'nin sıkı üyelerini bu iş için seferber ettim. Yüz nüshayı kopyalamak bir haftadan fazla zamanımızı aldı.

Nihayet 15 Ocak 1928'de Saenal (Yeni Gün) gazetesinin ilk sayısını yayınladık.

O günlerde tüm makaleleri yazacak enerjiye sahip olduğumuza şimdi inanmak zor. O günlerde sergilediğimiz gücü ve gençliği sık sık özlüyorum. O zamanlar kendimizi tamamen devrime adamaktan büyük mutluluk duyuyorduk.

Hayalleri, cesareti, coşkusu, arzusu, mücadele ruhu ve romantizmi olmayan bir gençlik, gençlik değildir. İnsanın gençliğinde asil bir ideali olmalı ve zorluklar ne olursa olsun onu gerçekleştirmek için inatla mücadele etmelidir. Taze fikirlere, sağlıklı ve güçlü bir bedene sahip olan gençlerin alın terleri ve

kanları pahasına yetiştirdikleri ve kopardıkları tüm meyveler ülke için değerli bir servettir. Halk, bu zenginliği üreten kahramanları asla unutmaz.

Son yıllarını yaşayan bir insan gençliğini özler çünkü gençliği hayatının en çok iş yapabildiği dönemidir. İnsan en çok iş yapabildiği zaman mutlu olur.

Daha sonra Saenal gazetesini, babamın bazı yakın tanıdıklarından temin ettiğim bir teksir makinesinin yardımıyla bastırdım.

1927'deki kış tatili boyunca faaliyetlerimiz arasında en dikkat çekici olanı sanat propaganda topluluğunun gösterileriydi. Fusong'daki sanat propaganda topluluğu Saenal Çocuk Birliği, Paeksan Gençlik Birliği ve Kadınlar Derneği üyelerinden oluşuyordu. Bu sanat topluluğu yaklaşık bir ay boyunca Fusong ve civarındaki kırsal köylerde performans sergiledi. Gösteri turumuz sırasında birçok yerde örgütler kurduk ve kitleleri aydınlattık. Uluslararası Konferansta Kan, Bir Jung Silahı Ito Hirobumi'yi Vuruyor ve Bir Kızıdan Mektup gibi dramalar, o yılın kışında Fusong'da ürettiğimiz ve sahneye koyduğumuz edebi eserlerdir.

Sanat propagandası topluluğu Fusong şehrinde sahne almadan önce, savaş lordu yetkilileri beni sebepsiz yere tutukladı ve hapse attı. Bazı feodalistler performansımızın içeriğini beğenmedikleri için beni yetkililere ihbar etmişlerdi.

İlkokul arkadaşım Zhang Wei-hua beni serbest bırakmak için çok uğraştı. Babasını, evimizi aramalarını engellemek için polis yetkililerine baskı yapmaya ikna etti.

Zhang Wei-hua'nın babası babamın samimi bir arkadaşıydı çünkü tedavi için evimizi ziyareti sırasında babamla iyi bir bağ kurmuştu. Çok varlıklı olmasına rağmen vicdanlı bir adamdı. Babam Fusong'da Paeksan Okulu'nun yeniden kurulması için girişimde bulunduğu ve bunun için izin almak istediğinde, konuyla ilgili kişilerle pazarlık yapmak zorunda kalmıştı.

Zhang Wei-hua'nın babası gibi nüfuzlu bir adam polise baskı yaptığı için, savaş lordu yetkililerinin beni serbest bırakmaktan başka çaresi yoktu.

Fusong'daki Koreliler savaş lordu yetkililerine koşarak beni serbest bırakmalarını talep ettiler. Annem örgütü harekete geçirdi ve kitleleri serbest bırakılmam için çalışmaya çağırdı. Bazı nüfuzlu Çinli şahsiyetler bile diktatör yetkililerin davranışlarını kınadı ve özgürlüğümü talep etti.

Kısa bir süre sonra diktatör yetkililer beni serbest bırakmak zorunda kaldı.

Karakoldan serbest bırakıldıktan sonra sanat propaganda grubunun başında Fusuhe köyüne doğru yola çıktım. Sanat propaganda topluluğu bu köyde üç gün boyunca gösteriler yaptı.

Komşu köylerden insanlar gösterimizi izlemeye geldi. Böylece gösteriyle ilgili haberler çevredeki yerleşim yerlerinde geniş çapta yayıldı.

Gösterimizi duyan Tunzidong'dan bazı kişiler bizi köylerine davet etmeye geldi. Davetlerini memnuniyetle kabul ettik. Tunzidong'daki performans büyük bir başarıydı. Köylülerin isteği üzerine kalış süremizi birkaç kez uzatmak zorunda kaldık.

İlk gösteriden sonra Saenal Çocuk Birliği Başkanı kulise koştu ve köyün yaşlısının beni çağırdığını söyledi.

Asil bir duruşu olan yaşlı bir adam, ağzında piposu, az önce gösterimizi yaptığımız evin dışında beni bekliyordu. Uzun, kalın kaşlarının altından dikkatle bana bakıyordu. Bize köyüne kadar rehberlik eden Tunzidonglu genç adam bana yaklaştı ve yaşlı adamın "Cha Cholli" olduğunu söyledi. (Cha aile adıdır ve Cholli bin ri, yani 250 mil anlamına gelmektedir).

Cha Cholli ismini duyar duymaz başımı eğerek şöyle dedim:

“Yaşlı adam, seni ancak şimdi selamlayabildiğim için özür dilerim. Komşu köye gittiğinizi duyduğum için sizi daha önce selamlayamadım.”

“Oradaki sanat topluluğunuzu duydum ve hemen geri döndüm. Bay Kim Hyong Jik’in oğlu olduğunuz doğru mu?”

“Evet, doğru.”

“Sizin gibi bir oğlu olan Bay Kim mezarında rahat uyuyabilir. Hayatımda ilk kez bu kadar iyi bir performans görüyorum.”

Biraz şaşırmışım, çünkü yaşlı adam bana nazik ve resmi davranıyordu.

Ben de ona dedim ki: “Yaşlı adam, lütfen böyle konuşma. Kendi oğlun olacak biriyle neden böyle konuşuyorsun?”

O gün yaşlı adam beni evine davet etti.

Evine giderken ona sessizce sordum:

“Yaşlı adam, sana böyle patavatsız bir soru sorduğum için beni bağışla. Günde 250 mil yol kat ettiğiniz doğru mu?..”

“Ha, ha! Demek sen de bu söylentiye duydun. Hayatımın baharında bu mesafenin yarısını kat edebilirdim.”

Onu dinlerken, yaşlı adam Cha Cholli’nin resmedildiği gibi bağımsızlık için büyük bir savaşçı olması gerektiğini anladım.

Soyadının ardından gerçek adı yerine Çolli lakabının gelmesinin bir nedeni vardı.

Cholli lakabı nedeniyle yaşlı adam Mançurya’daki Koreliler arasında gizemli bir figür olarak görülüyordu.

Babam sağlığında bir keresinde yaşlı adamın hızlı yürüyüşüne duyduğu hayranlığı dile getirmişti. Sonra bana Cholli lakabının

yaşlı adam için Kanggye bölgesinde gönüllü faaliyetler yürüttüğü zamanlardan beri kullanıldığını söyledi.

Mançurya'ya geldikten sonra Cha Cholli, Chamui-bu'ya aitti ve Sim Ryong Jun'un emrindeydi. Bana Chamui-bu'nun Şangay Geçici Hükümeti'nin yönetimi altına girmesine kararlılıkla karşı çıktığı söylendi. Bağımsızlık Ordusu'nun Geçici Hükümet'in yetkisi altına girmesi fikrine karşı olan Jongui-bu'dan bazı kişiler, yaşlı adamın duruşunu övgüyle karşıladı. Lider kadrosu çoğunlukla eski askerlerden oluşan Jongui-bu'daki insanlar arasında, ezici çoğunluğu sivil memurlardan oluşan Geçici Hükümetten memnun olmama eğilimi hakimdi.

O gün yaşlı Cha Cholli daha sonra bana ders olacak çok şey anlattı. Kore ulusunun daha önce Japon emperyalist saldırganları püskürtmeyi ve bağımsız bir devletin onurlu insanları olarak gelişmeyi başarmış olmasına rağmen, yozlaşmış ve beceriksiz feodal yöneticiler yüzünden ülkemizden mahrum bırakılmış olmamızdan dolayı acı acı yakındı. Bana bağımsızlık hareketini yürütmek isteyenlerin sadece konuşmakla yetinmemeleri gerektiğini, silahlanıp daha fazla Japon öldürmeleri gerektiğini söyledi. Ayrıca, Japon emperyalistlerine karşı uyanık olmamız gerektiğini çünkü onların son derece kurnaz olduklarını söyledi; sonra bana şu hikâyeyi anlattı:

“Kyongsong Kibrit Fabrikası'nın nasıl harap edildiğini hiç duydunuz mu? Bu fabrikada üretilen kibritler 'Maymun' markasını taşıyordu ve çok meşhurdur. Kibritlerin kendileri iyi olsa da marka çok tuhaf olduğu için insanların dikkatini çekiyordu. Marka, omzunda şeftali dalı olan bir maymunu gösteriyordu. Japonların Kore'de bir kibrit fabrikası kurdukları, ancak kibritler yüzünden fabrikadan fazla para kazanamadıkları söylenir. Bu yüzden, çeşitli hileler yaptıktan sonra on binlerce kutu 'Maymun' kibriti satın aldılar, ıssız bir adaya gittiler ve orada tüm kibrit çöplerini suya batırdılar. Sonra onları kuruttular ve pazarda sattılar. Bu kibritleri satın alan herkes, yanmadıkları için kullanıma uygun olmadıklarını fark etti, bu yüzden sadece Japon kibritlerini satın aldılar. Kyongsong Kibrit Fabrikası iflas etti. İşte

Japonlar böyledir.” Hikâyenin doğruluğunu teyit etmek imkânsız olsa da Japon emperyalizmini anlamak açısından çok değerliydi.

Yaşlı adam, Japonlar beş mermi kapasiteli bir tüfekte beş el ateş ettiğinde, kendisinin hayatının baharında bir çakmaklı tüfekte üç el ateş edebildiğini anlattı. Artık evine hapsediğini ve yaşlılığı nedeniyle daha fazla savaşmadığını, endişelendiğini ve bunu dayanılmaz bulduğunu söyledi.

Yaşlı adam o gün sahneye koyduğumuz Unity Pole şarkısının ve dansının çok iyi olduğunu söyledi. Tüm gönüllü faaliyetlerin bir araya getirilemediği için boşa gittiğini ve askerlerin çabalarını birleştirmeyip ayrı ayrı hareket ettikleri için Bağımsızlık Ordusu’nun güçsüzleştiğini ve Japonlar tarafından kovalandığını üzüntüyle anlattı.

“Koreliler üç kişi bile olsalar Japonlara karşı birlik içinde savaşmalıdır.”

Yaşlı adam Cha Cholli sert bir tonda böyle demişti. Oldukça haklıydı. Sadece birliğin zafer, ayrılığın ise yıkım anlamına geldiğini tecrübe etmiş olanlar böyle bir şey söyleyebilirdi.

Yaşlı adam elimi tuttu ve yaşlılığından dolayı Kore’nin bağımsızlığı için savaşamayacağını söyleyerek biz genç nesilden iyi savaşmamızı istedi. Onu dinlerken, Kore’nin bir evladı olarak devrimi iyi bir şekilde yapmak ve halkın beklentilerini karşılamakta asla başarısız olmamak gibi asil bir görevim olduğunu hissettim.

Yaşlı adam Cha Cholli’nin o gece bana söyledikleri üzerimde büyük bir etki bıraktı. Korelilerin üç kişi bile olsalar Japonlara karşı birlik içinde savaşmaları gerektiğine dair sözleri daha sonra mücadeleimizde bize büyük bir ders oldu.

Böylece sanat propaganda topluluğuyla halkın arasına karıştığımızda sadece kitleleri uyandırmakla kalmadık, aynı zamanda onlardan öğrendik. Şimdi olduğu gibi o günlerde de öğretmenimiz halktı.

Bu nedenle, ne zaman yetkililerle bir araya gelsem onlara ciddiyetle halkın arasına girmelerini söylerim. Her zaman halkın arasına girmenin tonik almak gibi olduğunu, bunu yapmamanın ise zehir almak gibi olduğunu vurgularım. Yaşlı adam Cha Cholli gibi insanları ancak halkın arasına karıştığınızda bulabilirsiniz. İnsan felsefeyi, edebiyatı ve ekonomi politiği halkın arasında bulur.

Yaşlı adam Cha Cholli, Chamui-bu'nun baş muhafızı olarak görev yaptığı sırada amiri Sim Ryong Jun tarafından öldürüldü.

Bu üzücü haberi duyduğumda büyük bir öfke duydum. Cha Cholli'nin Korelilerin üç kişi bile olsalar Japonlara karşı savaşmak için birleşmeleri gerektiğine dair sözlerini hatırladım. Chamui-bu'nun liderleri yaşlı adamın söylediği gibi güçlerini birleştirmiş olsalardı böyle büyük bir talihsizlik yaşanmazdı.

O yıl Yeni Ay Yılı'nı Tunzidong'da karşıladık.

Yeni Yıl Gününden sonra sanat topluluğunun üyelerini Fusong'a geri gönderdim ve Kye Yong Chun ve Pak Cha Sok ile birlikte Antu'ya doğru yola çıktım. Antu İlçesinde sadece Korelilerin yaşadığı Naidaoshan köyü vardı. Paektu Dağı'nın eteklerinde yer alan ve gökyüzünün altındaki ilk köy olarak bilinen bu köy, sık bir ormanın içinde uzak bir dağ köyüydü. Naidaoshan kelimesi, ormandaki bir ada gibi duran dağ ifade ediyordu. Çinliler bu dağa meme gibi anlamına gelen Naitoushan derler.

Kore'nin bağımsızlığı için savaşanlar uzun zamandır bu dağlık köyü ziyaret ediyorlardı. Bağımsızlık Ordusu gazilerinden Hong Pom Do ve Choe Myong Rok da bir zamanlar bu köye gitmişlerdi.

DIU'nun bir üyesi olan Ri Je U'yu, bölgedeki gençleri bir örgüt altında toplaması talimatıyla Naidaoshan'a göndermiştik. Bunu yapmıştık çünkü Paektu Dağı çevresindeki bölgeyi gelecekte önemli bir devrimci üs haline getirmeyi amaçlıyorduk.

Ri Je U (Ri U) Hwanghae Eyaletinden geliyordu. Babası bağımsızlık hareketine katılırken, Changbai’de bulunduğu günlerde babamla temas halindeydi. Bu nedenle Ri Je U doğal olarak bana katıldı.

Huadian’dan ayrıldıktan sonra Fusong’da Paeksan Gençlik Birliği’ni örgütlerken Ri Je U ile tekrar karşılaştım. O zaman kendisiyle Naidaoshan köyünde Paeksan Gençlik Birliği’nin bir şubesini kurma konusunu görüştüm. Bana şakayla karışık, sadece ona görevler vermemi değil, aynı zamanda bir kez olsun yanına gelip ona yardım etmemi söyledi.

Fusong’dan Naidaoshan’a yaklaşık 80 mil uzaklıktaydı. Naidaoshan Çin’den bakıldığında Mançurya’daki son köydür.

Ancak Kore’den bakıldığında Paektu Dağı’nın diğer tarafındaki ilk köydür. Naidaoshan’ın 25 mil çevresinde kimse yaşamıyordu.

Akşama doğru köye vardık ve Ri Je U’nun önderliğinde Kore tıbbi doktoru olarak çalışan Bay Choe’nin evinde durduk.

Choe bize Jang Chol Ho’nun bizim kaldığımız odada iki kez kaldığını ve Ri Kwan Rin’in de orada olduğunu söyledi. Babam tarafından ziyaret edilmiş ve arkadaşları tarafından işlenmiş bir yerde devrimi sürdürdüğümüz düşüncesiyle kendimi ciddi hissetmekten alamadım.

Naidaoshan köyünde geçirdiğim birkaç günün ardından Ri Je U’nun neden burayı ziyaret etmem için ısrar ettiğini anlayabildim. Naidaoshan köyü, dışarıdan gelenlerin yerleşmesi için çok zor bir yerdi.

Köy sakinlerinin çoğu Choe, Kim ve Jo soyadlarını taşıyordu. Dış dünyadan uzak dururlar ve kendi aralarında evlenirlerdi. Bir Choe’nin kızı bir Kim’in oğluyla evlenir, bir Kim’in kızı bir Jo’nun oğluyla evlenir ve bir Jo’nun kızı bir Choe’nin gelini olurdu. Bir vadideki küçük bir köyde evlilikler bu şekilde

yapıldığı için köydeki tüm insanlar akrabaydı ve birbirlerine “Abla”, “Kardeş”, “Amca” ve “Dünür” olarak hitap ediyorlardı.

Bu köydeki insanların çoğu *Chonbulgyo* dinine inanıyordu. Bir efsaneye göre 99 peri gökyüzünden inmiş ve gökyüzüne geri dönmeden önce Paektu Dağı’ndaki Chon Gölü’nde yıkanmış, bu nedenle Tongdok Sarayı adında 99 odalı bir tapınak inşa etmişler ve yılda iki kez ziyaret ederek dua etmişler. Ayrıca köylerinde “Chonbulsu” adında bir tapınak inşa etmişler ve her hafta veya 10 günde bir dua etmek için oraya gidiyorlardı.

Naidaoshan’a varışımızın ertesi günü Chonbulgyo’daki inananların tapınakta dua edecekleri gündü. Ri Je U’nun rehberliğinde grubumuz tapınağın yakınına kadar gitti ve muhteşem bir şey gördü. İnananlar tek bir yerde toplanmışlardı, cinsiyet farkı gözetmeksizin hepsi saçlarını Koguryo halkı gibi yapmış ve rengarenk elbiseler giymişlerdi. Gonglara, küçük zillere ve davullara vuruyor ve bir tokmakla tahtadan yapılmış çanları çalıyorlardı; bu enstrümanların “Tongdokgung, tongdokgung” sesleri çok ciddiydi. Tapınağa Tongdok Sarayı denmesinin nedeninin bu olduğunu söylediler.

Ri Je U, Chonbulgyo dininin Naidaoshan bölgesinde bir sorun kaynağı olduğunu söyledi. Dinin afyon olduğuna dair basit anlayışı nedeniyle Chonbulgyo’dan hoşlanmıyordu. Bu dini Fusong’daki Ri Je U’dan duyduğumda ben de aynı şeyi düşünmüştüm. Ancak, törenleri gerçekleştiren Chonbulgyo inananlarının ne kadar ciddi olduklarını ve Tongdok Sarayı’nın ne kadar görkemli olduğunu gördükten sonra, bu konuda daha derin düşünmek zorunda kaldım.

Choe’nin rehberliğinde ve Ri Je U’nun eşliğinde o gün Chonbulgyo dininin kurucusu Jang Tu Bom’u görmeye gittim.

Jang Tu Bom bir zamanlar Bağımsızlık Ordusu’nda savaşıyordu. Ancak bu ordu güçsüzleşince tüfeğini atmış ve Naidaoshan’a gitmiş. Orada, Japonlara ilahi bir ceza vermesi ve Kore ulusunu kutsaması için Paektu Dağı’ndaki doğanın mistik mucizelerine dua etti; böylece Chonbulgyo inancını oluşturdu.

Dinin kurucusu ile konuşurken gözlerimi evinin tavanından sarkan darı başaklarından alamadım. Bunun nedeni darı başaklarının Choe'nin evindekiyle aynı şekilde asılı olmasıydı. Ri Je U'ya bu darı başaklarını tohum olarak kullanmak için mi sakladıklarını sordum. Ama o darıların dualarda kullanıldığını söyledi.

Pirincin yetişmediği bu bölgedeki insanlar kurban yemeği hazırlarken pirinç yerine darı kullanıyorlardı. Bu yüzden her evde darı başakları ya sütunlara ya da tavana asılırmış. Yiyecek sıkıntısı yüzünden öğünleri kaçırdıklarında bile bu darıya hiç dokunmamışlar. Sadece Paektu Dağı'ndaki tapınağa dua etmek için gittiklerinde kullanırlardı. Darıları büyük bir içtenlikle bir değirmende döverler, öğütürler ve tahta bir kaşıkla kırık darı parçalarını, ot tohumlarını, kabuğu soyulmamış ya da yarı soyulmuş darıları ve tek tük saman ya da kuru ot parçalarını ayıklarlardı. Daha sonra sadece aynı büyüklükteki taneleri tek tek toplarlar ve darıları berrak kaynak suyuna koymadan önce Kore kâğıdına sarardılar.

“Lanet olası Chonbulgyo dini yüzünden Naidaoshan halkının hepsi çıldırdı. Görünen o ki, dini afyon olarak tanımlayan Marx'ın sözleri son derece bilgece. Acaba bu dine inananları yeniden şekillendirmek gerekli ve mümkün mü?..”

Ri Je U bu şekilde yakındı ve bazen Tongdok Sarayı'nı ateşe verme isteği duyduğunu ve bunun Naidaoshan halkının ruhunu alıp götürdüğünü hissettiğini itiraf etti.

Ri Je U'yu dar bakış açısı nedeniyle eleştirdim.

Ona şunları söyledim:

“Söylemeye gerek yok, Marx'ın dinin afyon olduğu yönündeki önermesini inkâr etmiyorum. Ancak, bu önermenin her durumda uygulanabileceğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Japonya'ya ilahi ceza vermek ve Kore ulusunu kutsamak için dua eden bir din olan Chonbulgyo'yu afyon olarak damgalamayı doğru buluyor musunuz? Ben Chonbulgyo'yu vatansever bir din ve bu dine

inanana herkesi de vatansever olarak görüyorum. Bizim tek görevimiz bu vatanseverleri tek bir güç haline getirmektir.”

Ri Je U ve ben ciddi bir şekilde fikir alışverişinde bulunduk. Bu sırada Chonbulgyo dinini yok etmememiz gerektiği, ancak bu dine inananların Japon karşıtı duygularını aktif olarak desteklememiz gerektiği sonucuna vardık. Böylece orada yaklaşık on gün kaldım ve köylüler arasında çalıştım. Chonbulgyo’daki inananlar, sadece bir dine inanarak ülkenin özgürleştirilemeyeceğini söylediğimde benimle hemen hemfikir oldular.

Gerçekten de o kış Naidaoshan halkı bize karşı davranışlarında son derece samimiydi. Naidaoshan halkının başlıca yiyeceği patatesti. Barbunya fasulyesiyle karıştırılmış patatesler çok lezzetliydi. Kye Yong Chun, odanın zeminini kaplayan yassı taş parçalarının insanların geçtiği rüzgarla bile yarılabileceğini söyleyerek şaka bile yapmıştı.

Naidaoshan’a gitmeden sadece Ri Je U’nun Jilin’deki raporuna veya söylentilere dayanarak durumu değerlendireseydik, Chonbulgyo dini hakkında olumlu bir izlenim edinemezdik. Naidaoshan’a gidip Tongdok Sarayı’nı ve inananların dua ederkenki samimiyetlerini ve her çatının ana girişinden sarkan darı başaklarını gördüğümüz için Chonbulgyo dinini ve inananlarını adil bir şekilde takdir edebildik.

Sadece masa başında oturarak halkın çıkarlarına uygun popüler bir kişiliğe ve popüler bir düşünce tarzına sahip olmak asla mümkün değildir. Boş konuşmalarla da bunlara sahip olunamaz. Bunlara ancak halkla doğrudan temas kurarak, halkın duygularını, bakışlarını, yüz ifadelerini, konuşma tarzlarını, jestlerini ve davranışlarını bizzat kendi gözleri ve kulaklarıyla görerek ve kavrayarak ulaşılabilir.

Köylüleri eğitmek için siyasi çalışmalara öncelik verdik. Daha sonra Paeksan Gençlik Birliği ve Çocuk Seferi Kolordusu’nun bir köy şubesini kurduk.

Ben Jilin'e döndükten sonra amcam Hyong Gwon Paeksan Gençlik Birliği'nin çalışmalarını üstlendi. Ri Je U ile birlikte Changbai bölgesindeki Toksu, Tokgol, Cholgol, Yaksudong, Imsugol ve Diyangzi gibi birçok köyde ve Sinpha, Pochon, Hyesan, Kapsan ve Samsu gibi anavatanın farklı bölgelerinde bu gençlik birliğinin şubelerini kurdu.

Paeksan Gençlik Birliği, Changbai bölgesi organizasyonunun sorumluluğunu Ri Je U'ya verdi. Ri Je U. bu ağır sorumluluğu layıkıyla yerine getirdi. Amcam Hyong Gwon ve Ri Je U, Paektu Dağı çevresindeki bölgeyi devrimci bir hale getirmek için çalışırken birçok sınavdan geçtiler. Bu sayede daha sonra bu bölgede devrimci mücadelemizi yürütürken kitlelerden büyük destek aldık.

Tatiller, kişinin çalışmayı bıraktığı ve bir süre dinlendiği dönemlerdir. Ancak o yılki kış tatili sırasında kitaplardan öğrenemeyeceğim çok şey öğrendim.

Kış tatilinden Jilin'e döndükten sonra, Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği tarafından önceki altı ay boyunca yürütülen çalışmaları gözden geçirdik ve gençleri ve toplumun her kesiminden diğer insanları kapsayan çeşitli sosyal katmanlar için daha fazla kitle örgütü kurma görevini belirledik.

Bu görevi yerine getirmek üzere Genç Komünistler Birliği'nin Kim Hyok, Cha Kwang Su, Choe Chang Gol, Kye Yong Chun ve Kim Won U gibi sıkı üyeleri Xingjing, Liuhe, Changchun, Yitong ve Huaide Bölgelerine ve Kore'ye gittiler. Orada Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği gibi çeşitli kitle örgütlerinin sayısını hızla arttırdılar.

Ben Jilin'de kaldım ve Xinantun'da Köylüler Birliği'nin örgütlenmesi çalışmalarını yürüttüm. Köylüleri bir örgüt içinde birleştirmek, onları devrimin itici gücü olarak hazırlama işiydi. Özellikle de köylülerin nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturduğu ülkemiz koşullarında, onları kazanmak devrimin zaferinin bağlı olduğu kilit öneme sahip bir meseleydi.

Jiangdong köyüne gittik ve orada Köylüler Birliği'ni, Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin bir şubesini ve Kadınlar Derneği'ni örgütledik. Bunu takiben Kalun ve Dahuanggou'da Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin şubelerini kurduk. Jiaohe bölgesinde de Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin bir şubesini kurduk. Jiaohe'deki gençlerle ilişki kurmam Ryosin Gençlik Derneği'nin organizasyon bölümü başkanı Kang Myong Gun ile tanışmamdan sonra oldu. Bu adam Jang Chol Ho'dan benim hakkımda çok şey duymuş gibiydi. Jiaohe, Jang Chol Ho için bir ara durak gibiydi. Ne zaman Jilin ve Fusong arasında seyahat etse Kang Myong Gun'un Jiaohe'deki evine uğrar ve Jilin'deki gençlerin ve öğrencilerin hareketleri hakkında onu bilgilendirirmiş. Daha sonra Jilin'e döndüğünde bana Jiaohe'den gelen haberleri anlattı. Kang Myong Gun beni bu şekilde tanıdı ve ben de Jiaohe bölgesindeki gençlik hareketiyle ilgilenmeye başladım. O sırada Kang Myong Gun beni görmek için Jilin'e geldi.

O günlerde okula devam etmek için Jang Chol Ho'nun Dongdatan'daki evinde kalıyordum.

Kang Myong Gun benden 10 yaş büyüktü. Ancak bana her zaman “Efendim” diye hitap eder, işinde çektiği tüm sıkıntıları bana anlatır ve sabırsızlıkla benden yardım isterdi. Ona karşı sempati duymaktan kendimi alamadım ve devrimci coşkusuna hayranlık duymadan edemedim, çünkü Jilin'den 45 mil uzaklıktaki Jiaohe'den sıradan bir ortaokul öğrencisinden fazlası olmayan beni ziyarete gelmişti.

O günlerde Jiaohe İlçesinde Ryosin Gençlik Derneği kuzeybatıda, Lafa Gençlik Derneği ise Lafa Dağlarının sınır oluşturduğu güneydoğuda faaliyet gösteriyordu. Jiaohe bölgesindeki genç Koreliler çoğunlukla bu iki gençlik örgütünde yer almaktaydı.

Başlangıçta gençler asil amaçları olan bir örgüte katıldılar. Ancak, milliyetçi hareketin liderlerinin sadece güç için mücadele eden ve para toplayan davranışları karşısında yavaş yavaş hayal kırıklığına uğradılar.

Aynı zamanda, sadece “proleter devrim” ve “hegemonya” için yaygara koparan sözde Marksistlerin boş konuşmaları karşısında hayrete düştüler.

Bu, Kang Myong Gun’un kafa karışıklığı içinde olduklarını ve izleyecek bir yol bulamadıklarını söylediğinde hissettiklerini anlamam için fazlasıyla yeterliydi.

Kang Myong Gun’a Jilin bölgesindeki gençlerin ve öğrencilerin hareketinin durumu ve çalışmalarımızda edindiğimiz deneyimler hakkında bilgi verdim.

Ayrıca ona Jiaohe’ye döndüğünde Anti-Emperyalist Gençlik Birliği’nin bir şubesini kurmak için iyi bir hazırlık yapmasını söyledim. Ve ayrılırken ona birçok Marksist-Leninist yayını verdim.

Tüm samimiyetimle onu uyandırmak için çok uğraşmış olmama rağmen, Kang Myong Gun oraya döndükten sonra Jiaohe’deki çalışmalar konusunda kendimi rahat hissedemedim.

Bir süre Jiaohe’yi ziyaret etmeye karar verdikten sonra, sonunda Laoilling aracılığıyla oraya gittim. 1928’in ilkbaharı olmalıydı. Kang Myong Gun beni gördüğüne çok sevindi ve Jilin’i tekrar ziyaret etmeyi düşündüğünü söyledi. Jilin’deyken hiçbir sorun görünmemesine rağmen, döndüğünde pek çok sorunla karşılaştığını söyledi.

Jiaohe’deki kırsal kesim gençliği ilk olarak örgütün nasıl oluşturulacağı konusunda anlaşmazlığa düştü. Bazıları Ryosin Gençlik Derneği’nin milliyetçi bir örgüt olması nedeniyle ondan derhal ayrılmaları ve aynı fikri paylaşılanlardan oluşan Anti-Emperyalist Gençlik Birliği’ni kurmaları gerektiğini iddia etti. Diğerleri ise Ryosin Gençlik Derneği’ni dağıtmaları gerektiğinde ısrar ediyordu.

Örgüte kimleri almaları gerektiği konusunda da doğru bir görüşe sahip değillerdi. Örneğin, bazı kişilerin “düşman unsurlar” veya “kararsızlar” oldukları için örgüte üye olmalarının zor

olduğunu iddia ederek, örgüte kabul edilmek isteyen kabul edilebilir gençleri dışladılar.

Günü köylülerle birlikte eğlenmek için kullandıkları bir odada geçirdim. Orada başımı tahta bir yastığa koyarak onlara bir örgüt kurmak için mümkün olduğunca çok insanı kazanmak gerektiğini ve bu amaçla insanları bir tarafa ya da diğerine ayırmak yerine ısrarla eğitmenin ve ikna etmenin önemli olduğunu söyledim.

Onlara ayrıca gençlerin milliyetçilerden ve hizipçilerden etkilenmesini önlemenin ve Ryosin Gençlik Derneği ve Lafa Gençlik Derneği'nde ilerici ve katı gençlerin rolünü artırmanın gerekliliğinden bahsettim. Aynı zamanda onlarla görevlerini tek tek tartıştım. Daha sonra Ryosin Gençlik Derneği'nden beş katı genç seçtim ve onlarla birlikte Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin Jiaohe şubesini kurdum. Bundan sonra Jiaohe bölgesini sık sık ziyaret ettim ve oradaki Anti-Emperyalist Gençlik Birliği üyeleriyle birlikte çalıştım.

Ayrıca Doğu Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu'ndaki gençleri de örgütümüzde birleştirmeye başladım. O günlerde Longjing'de okuyan Koreli gençlerin çoğu Doğu Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu'nda yer alıyordu. Salı grubunun etkisi altındaydılar.

Fakat, Tonghung Ortaokulu'ndan bir öğrenci olan ve bu örgütün organizasyon bölümünün başkanı olarak çalışan Kim Jun, Jilin'de yayınladığımız dergi ve broşürleri okuduktan sonra beni görmeye geldi. Onun aracılığıyla Longjing bölgesindeki gençlik hareketinin durumu hakkında bilgi edindim.

Jilin'den döndükten sonra Kim Jun benimle temasını sürdürdü ve Taesong Ortaokulu, Tonghung Ortaokulu ve Unjin Ortaokulu gibi Longjing'deki çeşitli okulların öğrencileri arasında fikirlerimi yaymaya başladı. Onlar aracılığıyla ilerici fikirlerimizi Jiandao'daki ve Hoeryong ve Jongsong da dahil olmak üzere anavatandaki altı kasabanın yetki alanındaki bölgedeki gençlere öğrettik.

O günlerde işçilerle ilgilenmeye de özen gösterdim. Jilin’de termik santral, lokomotif deposu, kibrit fabrikası, tekstil fabrikası ve pirinç değirmeni gibi irili ufaklı pek çok fabrika vardı. Ancak, işçi sınıfını kucaklayacak bir örgütten söz etmek mümkün değildi. O günlerde var olan tek örgüt, Koreli işçilere iş bulmak ve günlük yaşamlarında onlara yardımcı olmak amacıyla 1927 baharında kurulan Hansong Derneği’ydi.

Jilin Termik Santrali’nde çalıştıktan sonra kırsal bölgeye gelen genç bir adamı eğittik ve onu Anti-Emperyalist Gençlik Birliği’ne kabul ettik. Daha sonra onu tekrar elektrik santralinde işe başlattık. Böylece Jilin Termik Santrali’nde bir dayanak noktası oluşturduk ve ilerici işçileri bir araya getirmeye başladık. Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği üyelerini harekete geçirerek Songhua Nehri üzerindeki iskelede işçiler için bir gece okulu düzenledik ve Birinci Mart Halk Ayaklanması’nın yıldönümü, 1 Mayıs ve ulusal aşağılanma günü gibi günlerde onları ziyaret ederek konuşmalar yaptık ve sanat gösterileri sunduk. Bu hazırlık çalışmaları temelinde Ağustos 1928’de Japon Karşısı Ticaret Birliği’ni kurduk. Bu örgütün başındaki kişi Japon Karşısı Gençlik Birliği’nin çekirdek üyelerinden biriydi.

Bu, faaliyet alanımızı ilk kez işçi sınıfına genişletmemiz ve onları bir örgüt içinde birleştirmemiz anlamına geliyordu. O zamana kadar gençlerin ve öğrencilerin uyanışını ve örgütlenmesini hızlandırıyor, onları çalışmalarımızın ana hedefi olarak görüyorduk.

Çekirdeğini Koreli işçilerin oluşturduğu bu Japon Karşısı Sendikanın, açık bir örgüt olan Hansong Derneğini yeniden canlandırmasını sağladık. Hansong Derneği yavaş yavaş belirgin bir siyasi eğilim kazandı. Daha sonra Hansong Derneği aidat topladı ve Wonsan işçilerine genel grevlerinde yardımcı olmak amacıyla Wonsan İşçi Federasyonu’na gönderdi. Kore 1930 yazında bir sel felaketine maruz kaldığında, bu örgüt çeşitli Koreli örgütlerle iş birliği içinde bir yardım derneği kurdu ve sel mağdurları için katkı topladı. Örgüt aynı zamanda Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı mücadelede de önemli bir rol oynadı.

Jilin ve Jiaohe merkez olmak üzere, milliyetçilerin ve hizipçilerin etkisi altında olan gençlik örgütlerini devrimci örgütler haline getirme sürecinde son derece faydalı deneyimler edindik.

Bir devrimcinin yaşamının kitlelerin arasına girerek başladığı ve onlardan ayrıldığına sona erdiği söylenebilir.

Eğer Hwasong Uisuk Okulu'nda DIU'yu örgütlediğim günler gençler ve öğrenciler arasındaki çalışmalarımın başlangıcıysa, Jilin Yuwen Ortaokulu'nda Genç Komünist Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'ni kurduğum ve genişlettiğim günler de öğrencilerin sınırlarını aşarak işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere kitlelerin tüm kesimlerinin arasına girdiğim ve gittiğim her yere devrimin tohumlarını ektiğim gençler arasındaki çalışmalarımın en parlak dönemi idi.

O dönemde insanlar yeni nesil genç komünistlerin faaliyetlerinden ve onların etkisinden “Jilin rüzgârı” olarak söz ediyorlardı.

Birlik Gösterisi

Örgütlerimizi kurduktan ve inşa ettikten sonra pratik mücadelemizi başlattık.

Mücadele 1928 yazında Yuwen Ortaokulu'ndaki öğrenci greviyle başladı.

O zamana kadar Yuwen Ortaokulu'nun işleyişiyle ilgili yemekhanenin yönetiminden mali idareye ve kütüphanenin işletilmesine kadar çeşitli konular ilerici öğretmen ve öğrencilerin demokratik görüşleri doğrultusunda sorunsuz bir şekilde halledilmişti. Okuldaki faaliyetlerimiz nispeten kısıtlamalardan uzaktı. Bu, okul işleri komitesiyle iş birliği içinde verdiğimiz mücadelenin bir sonucuydu.

Ancak savaş ağaları tarafından yönlendirilen gerici öğretmenler, öğretim kadrosu ve öğrencilerin ortak çabalarıyla kurulan bu demokratik sistemden hiçbir zaman memnun olmadılar. Bu sistemi bozmaya ve okuldaki tüm meselelerle istedikleri gibi ilgilenmeye çalıştılar. Yuwen Ortaokulu'nda Eğitim Ofisi tarafından atanan öğretmenler arasında her zaman tetikte olan savaş lordlarının ajanları vardı. Okul işleri, ahlaki eğitim ve beden eğitiminden sorumlu olanlar gibi gerici öğretmenlerin hepsi düşmanın istihbarat servisinin maaşlı ajanlarıydı. Öğrencilerin ideolojik eğilimlerini ve devrimci örgütlerin faaliyetlerini sürekli olarak araştırmak için muhafazakâr öğrencileri ve toprak ağalarının ailelerinden gelen genç suçluları ve savaş ağalarının yönetimini takip eden bürokratları manipüle ettiler.

1928 yazında Japon emperyalist birliklerinin Shandong'a yaptıkları korsan ikinci seferi ve Jinan'da gerçekleştirdikleri vahşeti protesto etmek için neredeyse her gün okulda kitlesel mitingler düzenledik.

Bu sefer, Tanaka hükümetinin Çin'e yönelik politikasının değerlendirilebileceği önemli bir olaydı. Japonya'nın Shandong bölgesine ilk seferi, Mayıs 1927'de Başbakan Tanaka Kiichi'nin kabinesinin kurulmasından hemen sonra yapılmıştı. O sırada Jiang Jie-shi'nin Ulusal Devrim Ordusu, Fengtian'da konuşlanmış

Zhang Zuo-lin'in ordusunun peşinde Shandong yarımadasına doğru ilerliyordu. Japon emperyalistlerinin eğittiği savaş lordu Zhang Zuo-lin'i kuzeye doğru ilerleyen Jiang'ın ordusundan korumak için Tanaka hükümeti, Japonların canlarını ve mallarını koruma bahanesiyle Lushun'dan (Port Arthur) Qingdao'ya 2.000 asker gönderdi ve daha sonra Japonya'dan Shandong bölgesine 2.000 askerlik bir takviye gönderdi.

Japonya'nın ilk seferi Jiang'ın ordusunun kuzeye doğru ilerlemesini engellediğinden ve Jiang Shandong bölgesinde ikamet eden Japonların can ve mal güvenliğini garanti ettiğinden, Japon birlikleri o sonbaharda bölgeden çekildi.

Ancak Jiang'ın ordusu 1928 baharında kuzeye doğru devrimci ilerleyişini sürdürünce faşist Tanaka hükümeti ikinci bir sefer düzenlemeye karar verdi ve Tianjin'deki birliklerini ve Japonya'daki Kumamoto tümeninden 5.000 askeri Shandong bölgesindeki demiryolunu işgal etmek ve Qingdao ve Jinan'ı ele geçirmek üzere harekete geçirdi. Jiang'ın Ulusal Devrimci Ordusu da Jinan'a girdi ve iki ülke askerleri arasında çatışma çıktı. Japon işgal ordusu Jinan'da çok sayıda Çinliyi katletti. Kuomintang hükümetinin bir diplomatı da Japon askerleri tarafından öldürüldü.

Japon emperyalist ordusunun Shandong'a yaptığı üç utanmaz sefer, Kore ve Çin halkları arasında Japonlara karşı bir öfke patlamasına yol açtı. Bu durum Japonya içinde Tanaka hükümetinin diplomatik politikalarına karşı güçlü bir protesto ve kinamaya yol açtı.

Japonya'nın Shandong'a asker göndermesindeki nihai amacı Mançurya ve Huabei bölgesini kıta Çin'inden ayırmak ve kendi sömürgesi haline getirmektir. Bu amaç için bir dayanağa ihtiyacı vardı ve bu da Zhang Zuo-lin olacaktı. Japonya, Zhang Zuo-lin'i uygun bir şekilde evcilleştirip desteklediği takdirde Mançurya'yı büyük zorluklarla karşılaşmadan işgal edebileceğini hesaplıyordu. Jinan'da yankılanan silah sesleri, daha sonraki yıllarda Çin'de on binlerce insanın katledilebileceğine dair bir uyarıydı. Japon emperyalistleri Çin'e asker göndermek için bahane yaratmak

amacıyla kendi yurttaşlarını bile serbestçe öldürürken, Çin halkı başlarına gelecek felaketi önceden sezmışti.

Japon emperyalist saldırı politikasını ve Kuomintang'ın haince eylemlerini kınamak için halka açık konferanslar, konuşmalar ve protesto toplantıları düzenledik ve böylece öğrenci arkadaşlarımızı harekete geçirdik.

Gerici öğretmenler faaliyetlerimizi komünist propaganda olarak yaftaladılar ve böylece baskı için bir bahane üretttiler. Aniden okul kütüphanesini bastılar ve oradaki ilerici kitaplara el koydular. Okul müdürü Li Guang-han'a baskı yaparak Koreli öğrencileri okuldan attırdılar ve onlara karşı önemli bir kanıt bulduklarını iddia ettiler. Koreli öğrencilerin ya komünist beyinler ya da "Japonya'nın casusları" olduklarını ve Çinli öğretmenlere düşmanlık beslediklerini, bu nedenle katıldıkları gürültülü dersleri yürütemediklerini iddia ettiler. Aynı şekilde, sağcı öğrenciler de okuldaki demokratik sistemi kasıtlı olarak ihlal etmiş, ilerici öğrencilere hakaret etmiş ve okul müdürü ile ilerici öğretmenlere iftira atmışlardır. Saldırıların ana hedefi Shang Yue idi.

Gerici öğretmenler ve manipüle ettikleri öğrenciler kendi hallerine bırakılsaydı, akademik çalışmalarımıza ve gençlik hareketine özgürce devam etmemiz imkânsız olurdu. Gerici öğretmenleri kovmak ve demokratik sistemi örgütlü bir güçle savunmak amacıyla, Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği üyeleri merkezli bir öğrenci grevi başlattık.

Taleplerimiz, ilk olarak, öğrencilere yapılan muamelenin iyileştirilmesi; ikinci olarak, derslerin öğrencilerin istediği şekilde işlenmesi ve üçüncü olarak, ilerici öğretmenlere ve okul müdürüne daha fazla baskı yapılmamasıydı.

İlerici öğretmenler ayrıca il hükümetini tehdit ederek, öğrencilerin taleplerinin karşılanmaması halinde halktan yardım isteyeceklerini söylediler. Gerici öğretmenlerin okuldan atılmasını talep eden broşürler ve yazılı çağrılar şehrin her yerine asıldı. Ayrıca gerici öğretmenlerin pansiyonlarına ve il hükümet binasına da atıldı.

Yuwen Ortaokulu'ndaki öğrenci grevi doruk noktasına ulaştığında, şehirdeki diğer ortaokullar da greve katılacakları yönünde il hükümetini tehdit etti.

Eyalet hükümeti öğrenci grevinin tüm şehre yayıldığını hissetti; ahlaki eğitimden sorumlu öğretmenler de dahil olmak üzere gerici öğretmenleri gönülsüzce görevden aldılar ve taleplerimizi kabul ettiler.

Bu bizim kitlesel mücadeledeki ilk zaferimizdi. Bu süreçte, doğru bir hedef belirlediğimiz ve kitleleri iyi örgütlediğimiz takdirde mücadelede zafere ulaşabileceğimizden emin olduk.

Başarılı öğrenci grevimiz sayesinde deneyim ve eğitim kazandık. Grev, gençleri ve öğrencileri bizi daha büyük bir güvenle takip etmeleri için cesaretlendirdi. Grevde elde ettiğimiz başarıyı gözden geçirdik ve coşkulu gençleri ve öğrencileri daha büyük ölçekte aktif bir Japon karşıtı mücadeleye seferber etmek için hazırlıklar yaptık.

Uzun zamandır Mançurya'nın işgali için hazırlıklarını hızlandıran Japon emperyalistlerinin planları bu dönemde daha açık hale geldi.

Mayıs 1928'de Japon Kwantung Ordusu komutanı Muraoka, Çin'deki gelişmelerle ilgilenme bahanesiyle 40. bileşik tugayı Fengtian'a (şimdiki Shenyang) göndermeyi ve ordu karargahını Fengtian'a taşımayı planladı. Daha sonra Fengtian'ın girişindeki demiryolu köprüsünde, Güney Mançurya demiryolu ile Pekin-Fengtian demiryolunun birleştiği köprüde bir treni havaya uçurdular ve Pekin'den Fengtian'a dönmekte olan Zhang Zuo-lin'i öldürdüler. Bu, Mançurya'nın işgali için kasıtlı bir başlangıçtı.

Eğer Mançurya'yı işgal ederlerse, bu kuzeydoğu Çin'de faaliyet gösteren bizler için büyük zorluklar anlamına gelecekti. O zamana kadar Japon emperyalistleri Koreli komünistlere ve bağımsızlık savaşçılarına istedikleri gibi davranamıyorlardı çünkü Mançurya Çin'in egemenliği altındaydı ama Mançurya'yı işgal etmeleri durumu değiştirecekti.

Mançurya'nın işgali için dikkatli askeri hazırlıklar yaparken, Jiang Jieshi'yi üç sefer boyunca kontrol altında tutan ve dokunaçlarını kıta Çin'inin derinliklerine kadar uzatan Japon emperyalistleri, hazırlıklarının bir parçası olarak uzun süredir ilerlettikleri Jilin-Hoeryong demiryolu projesini hızlandırdılar; Mançurya'nın bir merkezi olan Jilin'i Kore'nin kuzey sınır kasabası olan Hoeryong'a bağlama projesi.

Japonya, İmparator Meiji zamanından beri, zora başvurmak anlamına gelse bile, böyle bir demiryolu döşeme hırsını taşıyordu. Japon emperyalistleri bu demiryoluna büyük bir stratejik önem atfediyorlardı.

“Doğu toplantısı” olarak adlandırılan toplantıdan sonra Tanaka hükümeti İmparatora bir mektup sunarak, Jilin-Hoeryong hattı da dahil olmak üzere Mançurya ve Moğolistan arasındaki demiryollarının önemine atıfta bulunarak, bu projeyi Japonya'nın kıtaya yönelik politikasının anahtarı olarak nitelendirdi.

Bilindiği üzere, tıpkı Hitler'in Kavgam'ında Avrupa'da dünya üstünlüğü teorisini savunduğu gibi, Japonya'nın da dünya hakimiyeti hırsının ve hayalinin altını çizen bu meşhur mektupta önerilen ana devlet politikası Mançurya ve Moğolistan'ı işgal etmekti ve bu işgalin temel kaldıracı da Jilin-Hoeryong demiryolu da dahil olmak üzere Mançurya ve Moğolistan arasındaki 5 demiryolu hattıydı.

Tanaka bu mektubunda, 5 demiryolunun tamamlanmasıyla Japonya'nın tüm Mançurya'yı Kore'ye bağlayan büyük bir demiryolu ağına ve Mançurya'nın kuzeyine doğrudan bir hatta sahip olacağını, böylece askerleri ve gerekli askeri malzemeleri bölgenin herhangi bir yerine taşımının ve Kore ulusal kurtuluş hareketini bastırmanın mümkün olacağını ima ediyordu.

Japonya'daki kurnaz beyinler, Jilin-Hoeryong hattının tamamlanması ve askerlerin ve malların Japonya'daki Tsuruga'dan Kore'deki Chongjin ve Hoeryong üzerinden Mançurya'daki Jilin'e taşınması durumunda, nakliye mesafesinin ve süresinin önemli ölçüde kısalabileceğini hesapladılar. Japon emperyalistlerinin Jilin-Hoeryong demiryolu projesini devlet

politikası olarak ilan etmelerinin ve tüm zorluklara rağmen 26 yılda tamamlamalarının nedeni buydu.

Çin halkının geneli, özellikle de gençler ve öğrenciler, Japon emperyalistlerinin Qing hanedanlığının son günlerinde yozlaşmış ve verimsiz bürokratlarla yaptıkları haksız anlaşmayı bahane ederek Mançurya’da istedikleri gibi demiryolları inşa etmelerini Çin halkının haklarına bir tecavüz olarak gördüler. Yabancı sermayenin getirilmesiyle demiryollarının döşenmesine ilişkin anlaşmaya karşı çıkan halk kitleleri anlaşmanın iptal edilmesi için ayaklandı.

Gerici savaş ağaları, halkın makul taleplerine kulak vermek yerine, Dunhua-Tumen demiryolu projesini zorla gerçekleştirmeyi planlarken, 1 Kasım 1928’de yapılması planlanan Jilin-Dunhua hattının görkemli açılış töreniyle onları kazanmaya çalıştı.

Jilin-Hoeryong demiryolu projesini akamete uğratmak için cüretkâr bir eyleme, Kore ve Çin halklarının Mançurya’yı işgaline müsamaha göstermeyeceği konusunda düşmanı uyaracak bir eyleme ihtiyaç vardı. Bu aynı zamanda halk kitlelerine Japonların Mançurya’yı işgaline karşı direnmeleri için bir işaret verecekti.

Jilin-Hoeryong demiryolu projesini engellemek için Japonlara karşı kitlesel bir mücadele örgütlemek amacıyla, Ekim 1928’in başlarında Beishan Park’taki Yaowang Tapınağı’nın mahzeninde YCLK ve AIYL örgütlerinin başkanlarını bir toplantıya çağırdık.

Beishan Park'taki Yaowang Tapınağı ve Jilin'deki Genç Komünistler Birliği üyelerinin gizli toplantılar düzenledikleri tapınağın mahzeni.

Toplantıda sloganlar, mücadele yöntemleri ve eylem planı tartışıldı ve her birimize ayrıntılı görevler verildi. Toplantıda ayrıca gösteri sırasında kullanılacak pankartlar, yazılı çağrılar ve broşürler de görüldü. Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı mücadelenin Kore ve Çin halklarının ortak girişimi olması gerektiği yönündeki politikamıza uygun olarak, bildiri, çağrı ve pankart gibi tüm propagandanın Çince ve Korece yazılmasına ve sokak ajitasyonunun iki dilde yapılmasına karar verdik.

Toplantıda Jilin'deki okullarda kurulan öğrenci komiteleri, Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği ve Kore Çocuk Derneği gibi örgütlerin aktif hale getirilmesi ve YCLK ve AIYL gibi yeraltı örgütlerinin açık eylemlerden mümkün olduğunca kaçınması kararlaştırıldı.

Beishan'daki toplantıdan sonra bütün gece gösteriye hazırlanmak için çalıştık.

Propaganda ekibinden Han Yong Ae çok sıkı çalıştı. Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği'nin bir üyesi olarak, sanat gösterileri sırasında ve kitaplar üzerindeki izlenimlerin değiş tokuş edildiği

toplantılarda bizim etkimiz altına girmişti. Daha sonra Genç Komünistler Birliği'ne üye oldu. Jilin Kız Ortaokulu öğrencisiydi, iyi huyluydu ama suskundu ve genellikle fark edilmezdi. Ancak, zor ya da zahmetli de olsa kendisine verilen her görevi devrim uğruna yerine getirdi. Sanat gösterileri sırasında başkalarının oynayamayacağı karakterleri gönüllü olarak oynadı ve okuma çemberi için öğretim materyalleri yetersiz olduğunda, kendi isteğiyle yüzlerce sayfayı teksir etti ve bunları çember üyelerine dağıttı.

Neredeyse her gece uyumadan gösteriye hazırlanıyordu. Bir evin ahırına bir teksir makinesi götürdü ve birkaç Çocuk Derneği üyesiyle birlikte on binlerce çağrı ve broşür çoğalttı. Sokaktaki yüzlerce insana Korece ve Çince yaptığı ateşli konuşmalarla bir hatip kız olarak tanındı.

Jilin'deki ilk günlerimden itibaren komünist hareketin bayrağını taşıdığım için Çinli gençler ve öğrenciler arasında bile Kore Genç Komünist Birliği'nin başkanı olarak çalışmaya başladım. Komünist hareketi başlattığımızda Çin Komünist Partisi Mançurya il komitesi henüz kurulmamıştı ve Jilin'de çok fazla Genç Komünistler Birliği üyesi yoktu.

YCLK'nın çalışmalarına katılırken Çinli gençler arasında da çalıştım. YCLK'nın başında olduğumuz için çok sayıda Çinli genç bizi takip ediyordu. Jilin Normal Okulu'ndaki Genç Komünist Birliği örgütünün başkanı Cao Ya-fan ve Dunhua bölgesindeki Genç Komünist Birliği örgütünün sorumlusu Chen Han-zhang bizimle ilişkilerini sürdüren Çinlilerdi.

Gösteri için hazırlıklarımızı yaparken, demiryolu yetkililerinin 1 Kasım 1928 tarihinde Jilin-Dunhua demiryolunun açılış törenini yapmayı planladıklarını öğrendik.

Jilin-Hoeryong hattının inşasına karşı muhalefet meşalesini yakmak ve aynı zamanda Jilin-Dunhua hattının açılış törenini sekteye uğratmak amacıyla gösteriyi planladığımızdan birkaç gün önce başlattık.

Propaganda ekibi 26 Ekim 1928 günü şafak vakti Jilin sokaklarında bildiriler dağıttı ve yazılı çağrılar astı. Her biri

Çocuk Derneği'nin iki ya da üç üyesinden oluşan gözlem ekipleri gün ağarırken belirlenen yerlerini aldılar.

Belirlenen saatte Jilin'deki tüm okulların öğrencileri eşzamanlı toplantılar düzenlediler ve Jilin-Hoeryong demiryolunun inşasına karşı çağrılar yaptıktan sonra sokaklara çıktılar. Sokaklar kısa sürede binlerce öğrenciyle doldu. Elllerinde Korece "Kahrolsun Japon emperyalist saldırganlar!" ve "Japonya'nın Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı çıkın!" yazılı pankartlar ve "Kahrolsun Japon emperyalizmi!" "Kahrolsun hainler!" ve Çince "Jilin-Hoeryong hattı projesini durdurun!" yazılı pankartlar taşıyarak sokaklarda yürüdüler ve Xinkai Kapısı'nın dışında bulunan il meclisi binasının önündeki meydanda toplandılar.

Yüzlerce asker ve polis ilerleyişlerini kontrol etti. Onların karşısına çıkan öğrenciler sloganlar atarak talimatlarımızı bekledi. Ne pahasına olursa olsun ilerlemek zorundaydılar. Biz de onları korumak için şehir içinde ve çevresinde yaşayan işçi ve köylülerin yanı sıra öğrencilerden oluşan grev gözcülerini harekete geçirdik.

Öğrenciler, başlarında gözcüler olduğu halde, süngülerin karşısında omuz omuza ilerlediler. Meydanda kitlesel bir miting düzenlendi. Meydanda toplanan binlerce kişiye Kore ve Çin'deki gençleri ve öğrencileri birleşmeye ve Japon emperyalistlerinin Jilin-Hoeryong hattını inşa etmesine karşı kararlılıkla mücadele etmeye çağırdım.

Mitingin ardından gösterici grubu büyük bir coşku içinde Japon Konsolosluğunun bulunduğu New Street'e doğru yürüyüşe geçti. Bu cadde, konsolosluk polisinin çirkin davranışları nedeniyle halkın nadiren uğradığı bir yerdi. Göstericiler Japon Konsolosluğu önünde Japon karşıtı sloganlar atarak galeyana geldi ve gösterilerine Dama, Pekin, Chongqing ve Shangyi Caddeleri ile şehrin diğer caddeleri boyunca devam etti.

Jilin'deki gösteriden çok etkilenen Japon demiryolu şirketi, Jilin-Dunhua hattının açılış törenini süresiz olarak erteledi. Japon esnaf dükkanlarını terk ederek konsolosluklarına kaçtı. Güney Mançurya Demiryolu Şirketi tarafından işletilen Doğu Hastanesi'nin camları kırıldı.

Gösteriler günler geçtikçe daha da arttı. Birkaç öğrenci grubu oluşturduk ve şehrin onlarca yerine platformlar kurarak şafaktan gece geç saatlere kadar demiryolu inşaatına karşı konuşmalar yapmalarını sağladık.

Jilin’de başlayan Japon karşıtı mücadele tüm Mançurya’ya yayıldı. Changchun’daki öğrenciler ve vatandaşlar, bizim mücadelemize karşılık olarak, emperyalizme ve altı demiryolu hattının inşasına karşı şiddetli bir mücadele yürüttüler. Ayrıca Jilin-Changchun demiryolu bürosunun başkanının evine baskın düzenlediler. Harbin ve Tianjin’de birçok insanın kendini feda ettiği cesur bir dayanışma mücadelesi yürüttüler. Yanji bölgesinde yaşayan Koreli yurttaşlarımız da mücadeleye katıldı. Anavatandaki gazeteler mücadelemizi her gün haber yaptı.

Gösteri genişledikçe, Japon mallarını boykot etme kampanyasını da ilerlettik. Kitleler Japon dükkanlarını yağmaladı ve Japon markalı malları sokaklarda yaktı. Bunların bir kısmı Songhua Nehri’ne döküldü.

Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı mücadelenin Japon mallarının boykotuyla birleşerek geniş çaplı bir Japon karşıtı mücadeleye dönüşme ihtimalinden endişe duyan barbar Japon emperyalistleri, gerici savaş ağalarını göstericilerin üzerine ateş açmaları için kışkırttı. Gericici savaş ağalarını kontrol altında tutmaya çalıştık. Ancak onlar Japon emperyalistleriyle el ele vererek bizi bastırırken, artık kendimizi bununla sınırlayamazdık. Gösteri, “Kahrolsun Japon emperyalistleriyle iş birliği yapan gerici savaş ağaları!” sloganı altında kurbanlar için düzenlenen cenaze törenine denk gelecek şekilde daha geniş bir alana yayıldı. O gün gösteri çok daha fazla vatandaşın katılımıyla doruk noktasına ulaştı.

Mücadele yaklaşık 40 gün boyunca devam etti.

Japon emperyalistleri durumu düzeltmek için Fengtian’da bulunan Zhang Zuo-xiang’ı gönderdi; ancak Jilin askeri kontrol istasyonunun aldığı yatıştırıcı önlemler kitlelerin kabaaran ruhunu kontrol edemedi. Bu mücadele Japon emperyalistleri için ağır bir darbe oldu. Kore ve Çin halklarının Japonya’nın Mançurya’daki

saldırganlığına karşı birleşik direnişi karşısında özellikle şaşırdılar.

Milliyetçiler ve emperyalist Japonya'nın işgalinden korkarak kuyruklarını kıstırmayı düşünenler, mücadelemizden büyük bir şok yaşadılar. O zamana kadar milliyetçiler gençleri ve öğrencileri küçümsemişlerdi. Bizim, onlu ve yirmili yaşlarımızda, onların cesaret edemediği bir şeyi gerçekleştirdiğimizi görünce bize karşı tutumlarını değiştirdiler. O andan itibaren ulusal kurtuluş hareketi arenasında kendi kuşaklarından tamamen farklı, yeni kuşaktan taze bir gücün ortaya çıktığını gördüler ve bizi küçümsemekten vazgeçtiler.

Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı verdiğimiz mücadele sayesinde, kitlelerin gücünün tükenmez olduğunun bir kez daha farkına vardık ve kitlelerin doğru bir şekilde örgütlendikleri takdirde, hiçbir silah gücünün asla ezemeyeceği müthiş bir güç sergileyebileceklerine dair daha sağlam bir inanç oluşturduk.

Kitlelerin gücüne olan inancım daha sarsılmaz hale geldi ve kitlelere liderlik etme yöntemimiz daha tecrübeli hale geldi. Pratik mücadelede sadece ben eğitilmedim, aynı zamanda örgütler de gelişti.

Wangqingmen'in Dersleri

1929 sonbaharında Kukmin-bu, Doğu Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu ile Güney Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu'nu birleştirmek amacıyla Xingjing İlçesi, Wangqingmen'de bir toplantı düzenledi. Bu toplantı Güney Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu Konferansı olarak biliniyordu.

Kukmin-bu liderleri, üç “bu” örgütünün birleştiği durum göz önüne alındığında, gençlik hareketinin dağılmasının önlenmesi ve harekette birleşik rehberliğin sağlanması gerektiği inancıyla, Kore Gençlik Birliği adında tek bir örgüt kurma girişimiyle bu toplantıyı desteklediler. Bu toplantı aracılığıyla gençlik örgütlerine yeni bir ideolojik akımın sızmasını engellemeye ve Mançurya'daki tüm Kore gençlik örgütlerini kendi kontrolleri altına almaya çalıştılar.

Biz bu tür gençlik örgütlerinden bağımsız olduğumuz için bu konferansla hiçbir ilgimiz yoktu. Ancak bu toplantıyı sadece Kukmin-bu'nun ellerine bırakamazdık. Çünkü Doğu ve Güney Mançurya'daki iki Koreli gençlik örgütü hizipçilerden büyük ölçüde etkilenmişti ve iç çekişmeleri son derece şiddetliydi. Bu toplantıdaki küçük bir provokasyon bu anlaşmazlıkları şiddetlendirebilir ve daha büyük bir bölünmeye yol açabilirdi.

Gençlerin bölünmesini önlemek ve gençlik örgütlerinin temsilcileri üzerinde olumlu bir etki bırakmak için bu konferansa kendi inisiyatifimizle katılmayı gerekli gördük.

Paeksan Gençlik Birliği'nin temsilcisi olarak bu konferansa katılmaya karar verdim ve Kore Devrimci Partisi'nin bir toplantısına katılmak üzere Wangqingmen'e giden Kim Sa Hon ile birlikte Jilin'den ayrıldım. Yol masraflarımı o karşıladı. Kore Devrimci Partisi, Bağımsızlık Ordusu liderleri tarafından kurulduktan sonra Kukmin-bu tüzüğü temelinde oluşturulan bir partiydi. Milliyetçiler Kukmin-bu'yu özerk bir idari organ ve devrimci partiyi de milliyetçi kampa bir bütün olarak rehberlik edecek ulusun tek partisi olarak adlandırıyorlardı, ancak bu parti Kukmin-bu'nun başka bir şekle bürünmüş haliydi.

Doğrudan Wangqingmen'e gitmeyi planlamıştım ama yolda Kim Hyok, Cha Kwang Su ve Choe Chang Gol'u görmek istediğim için planımı değiştirdim. Bu yüzden onların çalışmakta olduğu Liuhe İlçesinden geçtim. Liuhe ve çevresindeki Anti-Emperyalist Gençlik Birliği örgütlerini genişletmekte iyi çalışıyorlardı. Cha Kwang Su, Gushanzi'deki Tongsong Okulunda özel bir kurs düzenlemiş ve orada bazı komünistleri eğitmişti. Orada özel bir kurs olduğu ilan edilmişti ama aslında orası bir sosyal bilimler enstitüsüydü. AIYL'nin bir kolu bu enstitüde çalışıyordu. Sadece Gushanzi'de değil, Güney Mançurya'daki birçok kırsal toplulukta da bu tür enstitüler düzenleyerek birçok genci eğittiler ve onları YCLK ve AIYL örgütlerine kattılar.

Liuhe'de çalışan yoldaşlarımın bildirdiklerinden daha büyük bir başarı elde ettiklerini oraya gidene kadar fark etmemiştim. Oradaki işimi bitirdikten sonra Liuhe'den ayrıldığımda, Cha beni takip etti ve Kukmin-bu liderliği komünizme sempati duyan gençlerin hareketlerine karşı çok dikkatli olduğu için yalnız gidersem rahat edemeyeceğini söyledi. Wangqingmen'e vardığımızda Jilin Gençlik Birliği, Kilhoe Gençlik Birliği, Samgakju Gençlik Birliği ve diğer gençlik örgütlerinin temsilcileri zaten oradaydı.

Vardığımda Hyon Muk Kwan'ı aradım. Hyon, Kukmin-bu'nun kuruluşundan sonra Jilin'den ayrılmıştı ve Wangqingmen'de kalıyordu. Bana Kukmin-bu genel merkezinin benden çok şey beklediğini, bu nedenle konferansta önemli bir rol oynamam gerektiğini söyledi. Konferans sırasında evinde kalacağımı ve kendisiyle gençlik hareketinin geleceğini tartışacağımı umuyordu.

Nezaketi için minnettardım ama teklifini reddettim ve onun yerine anne tarafından uzaktan akrabam olan Kang Hong Rak'ın evinde kaldım. Hyon'un evi konferans hazırlık komitesi üyeleri tarafından o kadar sık ziyaret ediliyordu ki orada kalmanın benim için iyi bir fikir olmadığına karar verdim.

Milliyetçilerin sol grubuna mensup bir entelektüel olan Kang Hong Rak, Hwahung Ortaokulu'nda öğretmenlik yapıyordu. Hwahung Ortaokulu, Doğu Mançurya'daki Taesong Ortaokulu gibi, Bağımsızlık Ordusu için milliyetçi fikirler öğretiyordu.

Öğrencilerine milliyetçilik aşlamak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, sadece komünist yetiştirebiliyordu. Eğitimin şekli milliyetçi, içeriği ise komünistti.

Kang'ın karısı O Sin Ae, güzel yüzlü modern bir kadındı. O kadar güzel şarkı söylüyordu ki, Güney Mançurya'daki örgütlerin üyeleri ona gerçek adını kullanmak yerine "bülbül" diyorlardı.

Konferanstan önce Kukmin-bu, çeşitli bölgelerden gençlik örgütlerinin temsilcilerinin katıldığı bir ön toplantı düzenledi ve konferans için hazırlık komitesi üyelerini seçti. Aralarında Choe Pong'un da bulunduğu birkaç yoldaşımız komitede yer aldı. Choe ile Hwasong Uisuk Okulu'nda tanışmıştım. O günlerde, Güney Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu'nun liderlik üyesi olarak, Kore yerleşimlerini dolaşırken konuşmalar yapardı. Konuşmaları Hwasong Uisuk Okulu'nda da çok popülerdi. Çok zekiydi, teorik olarak iyi hazırlanmıştı ve aynı zamanda girişimciydi. Daha sonra benimle dost oldu ve komünizme meyletti.

Ben de hazırlık komitesinin bir üyesi olarak seçildim. Üyeler ciddi tartışmalar yaptılar ve konferans için herkesin kolayca kabul edebileceği bir karar taslağı hazırladılar. Diğer belgeler de istediğimiz gibi hazırlandı.

Varışımın ertesi gününden itibaren gençlik temsilcileri arasında çalıştım. Bu çalışmanın ilk bölümü olarak Hwahunğ Ortaokulu'nun bahçesinde birkaç gençlik örgütünün katıldığı bir toplantı düzenledim. Bu fırsatı onları tanımak ve etkilemek için kullandım. Eğer uyarılmamış olsalardı, Kukmin-bu'nun liderliğinden ideolojik olarak etkilenebilirlerdi. Bu toplantıda Koreli gençlerin hareketlerinde gerçek bir bütünlük sağlamak için ideoloji ve amaçta birleşmeleri gerektiğini ve böyle bir bütünlüğün yeni, ilerici düşünceye dayanması gerektiğini vurguladım.

Görünüşe göre konuşmam kısa bir süre sonra Kukmin-bu liderliğinin dikkatini çekmiş. Kim Ri Gap bana gergin olduklarını ve faaliyetlerimi izlediklerini bildirdi. Dolayısıyla Liuhe'den ayrılırken Cha'nın benim için endişelenmiş olması doğaldı.

DIU'nun ilk üyelerinden biri olan Kim Ri Gap, Hwasong Uisuk Okulu kapatıldıktan sonra nişanlısı Chon Kyong Suk'un Wangqingmen'den çok uzak olmayan evinde kalıyor ve bu bölgeyi devrimci bir hale getiriyordu. Cesur ve güçlü bir dürtüye sahip bir adamdı; işini cesurca yapıyordu. Milliyetçilerin her fırsatta anti-komünist sloganlar attığı bir bölgede insanlara komünizmi aşılacak kolay değildi.

Konferansa gözlemci olarak katılmak için Wangqingmen'de kalıyordu. Okulda bir konuşma yaptığım günün ertesinde beni aradı ve nişanlısının evinde akşam yemeğine davet etti. Benimle geçmiş deneyimlerini paylaşmak istediğini söyledi ama aslında amacı Kukmin-bu'nun tutumu hakkında beni bilgilendirmektir. Bana Kukmin-bu halkının hazırlık komitesinin tüm üyelerini tutuklamak için plan yaptığını söyledi. Onlar tutuklamalara başlamadan önce bir an önce kaçmam gerektiğini söyledi ve durum daha da kötüye giderse o gece Wangqingmen'i terk etme niyetini dile getirdi. Hyon Muk Kwan'ın Kukmin-bu kadrolarına Song Ju'nun farklı bir fikri olduğunu, bu yüzden onunla ilişkilerini sonlandırmaları gerektiğini söylediğini aktardı.

Ancak ben, Kukminbu'ya karşı hiçbir şey yapmamış olan beni tutuklamaya cesaret edemeyeceklerini düşündüğüm için kaçmak için acele etmedim. Hyon'un komünist propaganda yaptığım için beni suçlaması mantıksızdı. Jilin'deki tüm milliyetçiler benim komünist harekete katıldığımı biliyordu. Elbette Hyon bunu biliyor olmalıydı çünkü bir süre onun evinde kalmıştım. Öyleyse neden şimdi beni tutuklamaya çalışıyordu? Biz Kukmin-bu'nun devrilmesini savunmamıştık; sadece tüm Koreli gençlerin yeni fikir temelinde birleşmesi için çağrıda bulunmuştuk. Bu zulüm için bir sebep değildi.

Gerekirse Kukmin-bu kadrolarıyla müzakere etmeye kararlıydım. Kang Hong Rak'ın evine döndükten sonra, eşi O Sin Ae eve geldi ve bana daha kötü haberler verdi: Kukmin-bu askerleri, Choe Pong da dahil olmak üzere hazırlık komitesinin bazı üyelerini tutuklamıştı. Mümkün olan en kısa sürede kaçmam gerektiğini, çünkü aradıkları kişilerden birinin de ben olduğumu söyledi.

İçimde kabaran öfkeyi güçlükle kontrol edebildim. Wangqingmen’de kaldığımız ilk günden beri konferansı milliyetçilerle birleşik bir cephe oluşturmak için önemli bir fırsat haline getirmek için elimizden geleni yapmıştık. Konferansın karar taslağında da bu amaç belirtilmişti. Buna rağmen Kukmin-bu liderliği samimiyetimize terörizmle karşılık veriyordu.

Kukmin-bu’da gençlik işlerinden sorumlu olan Ko I Ho’yu görmeye ve onunla konuşmaya karar verdim. Kukmin-bu’nun yaptıklarını duyan Cha Kwang Su, AIYL’nin bazı üyeleriyle birlikte Kang Hong Rak’ın evine gelmişti. Saldırının hedefi olan hazırlık komitesi üyelerinin herkesten önce Wangqingmen’i terk etmeleri konusunda ısrar ettiler.

Ancak, tehlikede olduğum için kaçamadım. Şöyle düşündüm: Bu konferansla amacımıza ulaşamayacağımıza göre, geriye kalan tek yöntem Kukmin-bu teröristleriyle görüşmeler yapmak ve haklı duruşumuzu netleştirmektir. Onlarla iş birliği yapmak için zihinlerimizi onlara açmalı ve onlarla kalpten kalbe bir konuşma yapmalıyız. Ortam ne kadar tehditkâr olsa da bu altın bir fırsattır. Tutuklanan yoldaşlarımızı kurtarmak için birilerinin gitmesi gerekiyordu. O kişi bendim.

Yoldaşlarımla konuştuktan sonra gelecekteki işleri Cha’ya emanet ettim ve Ko I Ho’yu görmeye gittim. Ko, Kukmin-bu’daki muhafazakâr gruptaki herkes arasında en muhafazakâr olanıydı. Milliyetçi kampta “teorisyen” olarak tanınıyordu. Odasına girdiğimde o kadar utanmıştı ki konuşamadı. Onu görmeye geleceğimi hiç düşünmemişti. Choe Pong’u ve hazırlık komitesinin diğer üyelerini neden tutukladıklarını sordum. Masum bir edayla onları aradıklarını söyledi. Tutarsız davranışları karşısında daha da öfkelen dim ama soğukkanlılıkla onunla konuşmaya çalıştım.

“Kukmin-bu, bu konferansı gençlik hareketinin birliği için topladı, ama siz karar taslağından korkan temsilcileri daha görüşlerini dinlemeden tutukladınız. Bu pervasız ve keyfî bir davranıştır. Bana onları konferans bildirilerinden memnun olmadığınız için tutukladığınız söylendi. Lütfen bana hangi maddeden memnun olmadığınızı söyleyin. Hepsi taslak olduğu

için değiştirilebilirler. Konferansın sponsorları olduğunuza göre, kabul etmediğiniz maddeleri gençlerle tartışmalısınız. Masum insanları tutuklarken insanlar nasıl yeni düşünceler aşılayabilir ve kendilerini Japon karşıtı sadık savaşçılar olarak yetiştirebilir?”

Ko, bazı gençlerin aşırıya kaçmasından dolayı üzgün olduğunu ve insanları tutuklama konusunda hiçbir şey bilmediğini tekrarladı.

Ben de şöyle devam ettim: “Bir zamanlar Seul’daki öğrenci hareketine katıldığınıza ve Japon polisinden korunmak için Sovyetler Birliği’ne gitmeye çalıştığınıza göre, komünist fikri ve bunun dünya çapında ne ölçüde yayıldığını iyi anlamış olmalısınız. Devrimi gerçekleştirmeye istekli olanların hiçbiri komünizm konusunda cahil değildir. Örneğin beni ele alalım. Bağımsızlık savaşçıları tarafından kurulan Hwasong Uisuk Okulu’na gittim ve Jilin’de üç yıl boyunca Bağımsızlık Ordusu liderlerinin evlerinde kaldım. Yine de milliyetçilik yolunu izlemedim, komünist harekete katıldım. Biz gençler yeni düşünceye bağlıyız çünkü komünist idealin anavatanın kurtuluşunu hızlandıracığına ve gelecekte ulusumuza mutluluk getireceğine dair kesin bir inancımız var. Siz, ülkenin bağımsızlığı için mücadele eden biri olarak, ülkenin ve ulusun aydınlık geleceği için mücadele eden gençlere yardım etmek yerine onları tutuklamaya nasıl cüret edersiniz?”

Ciddiyetle, yeni düşüncenin peşinde koşan gençlere zulmetmemelerini, onlarla el ele Japonlara karşı ortak bir mücadele yürütmeleri gerektiğini söyledim. Doğrusunu söylemek gerekirse, Güney Mançurya’daki Kore Gençliği Genel Federasyonu’nun kendisi de genç komünistler olmadan varlığını sürdüremezdi.

Söylediklerimi küçümseyen Ko, Kukmin-bu’nun federasyonu komünistlere devretmektense terk etmeyi tercih edeceğini söyledi. Nedenini sorduğumda, M-L grubunun hizipçileri tarafından oluşturulan ve Cudgel olarak bilinen terörist bir çetenin Panshi’deki milliyetçilere yaptığı baskını örnek gösterdi. Alaycı bir şekilde bu tür insanlarla el ele veremeyeceklerini söyledi.

Ayrıca, M-L grubundan bazı kişilerin milliyetçileri saf dışı bırakmak amacıyla 1929 yazında Kuomintang polisine Kore'nin bağımsızlığını savunanların Sanyuanpu civarında bir isyan planladıkları yönünde yanlış bir ihbarda bulunduklarını da biliyorduk. Milliyetçilerle birleşik cepheyi savunan bizlerden hoşnut değillerdi ve AIYL kadrolarına saldırmak için Cudgel çetesini harekete geçirecek kadar ileri gittiler. Bu çetenin şiddeti nedeniyle Liuhe ve civarındaki AIYL üyeleri Choe Chang Gol liderliğindeki silahlı bir grubun refakatinde çalışmak zorunda kaldı.

Ko'ya bizim bu tür hizipçilerden tamamen farklı olduğumuzu açıkladım. Bizi birlikte yargılamaması gerektiğini, çünkü onların ister milliyetçi ister yoldaşımız olsun herkesle kavga eden ve daha da kötüsü kendi aralarında hizipler halinde savaşılan sosyal pislikler olduğunu vurguladım.

Ancak Ko benim samimi görüşümü kabul etmedi. Ben de onu uyardım: “Gençlerin ruhunu köreltecek kadar inatçı olursanız, tarihin sayfalarında silinmez bir iz bırakırsınız. Birkaç kişiyi tutuklayabilir ya da öldürebilirsiniz ama komünizmi arzulayan gençlerin düşüncelerini engelleyemezsiniz. Bu yüzden, eğer istiyorsanız, beni öldürün. Ben ölmeye hazırım.”

Sözlerimden etkilenmiş olabileceğini düşünmüştüm ama daha da çelişkili davranmaya başladı. O gece Kukmin-bu liderleri Wangqingmen'de konuşlanmış olan Bağımsızlık Ordusu birliğini çağırıyordu ve bizi tutuklamaya çalıştı.

Herhangi bir kan dökülmesini önlemek için Cha Kwang Su'yu derhal Sanyuanpu'ya geri gönderdim. Kukmin-bu liderliğinin Liuhe İlçesindeki yoldaşlarımıza el koyma tehlikesi vardı. Konferans için orada toplanan YCLK ve AIYL üyelerine o gece Wangqingmen'den ayrılmaları talimatını verdim. Onlara, Kukmin-bu'nun Güney Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu'nu konferansa çağırdığı ve ilerici gençlere zulmettiği için, konferanstan ayrılmamızı ve yazılı bir protesto yaparak terörizmlerini ifşa etmemizi önerdim.

Sonuç olarak konferans dağıldı.

Wangqingmen'den ayrılmaya karar verdim.

Bazı yoldaşlar Choe Chang Gol'un çalıştığı Liuhe İlçesindeki Sanyuanpu'ya gitmemizi ve orada bir protesto mektubu hazırlayarak kendi konferansımızı düzenlemeden önce Mançurya'nın çeşitli bölgelerine göndermemizi önerdiler. Ancak Bağımsızlık Ordusu'nun hâkim olduğu Sanyuanpu'ya gitmek riskliydi. Sanyuanpu'ya mı yoksa Lingjie'ye mi gideceğim konusunda bir süre tereddüt ettikten sonra ikincisine gitmeye karar verdim. Bir sonraki adımımız orada tartışılabilirdi. Lingjie'de dinlendikten sonra Jilin'e gitmeyi ve Jilin'deki durum elverişli değilse Fusong'a gidip Kukmin-bu'daki terör kasırgası yatışana kadar kitle örgütlerine rehberlik etmeyi planladım.

O gece Kang Hong Rak'ın evine gittim ve ona şöyle dedim: "Burada uyursam tutuklanabilirim. Lingjie'ye gidiyorum. Yolculuğum için bana biraz borç para verir misin?"

İç çekerek endişeyle, "Yabancı bir yoldan nasıl kaçabilirsin?" dedi.

"Yol boyunca 20 mil koşabilirsem, iyi olabilirim. Merak etme."

Lingjie'de bir süre güvende olacağımı söyledim çünkü Wenguang Ortaokulu'ndan organizasyonumuzda çalışan bir yoldaşım oradaydı. Bunun üzerine biraz rahatlamış olan Kang ve eşi bana biraz yiyecek ve yolda yiyebilmem için paketlenmiş birkaç paket şekerleme verdiler. Wenguang Ortaokulu'ndan yoldaşım, Lingjie'deki Hanhung Okulu'nda okul müdürü olarak çalışan Sin Yong Gun'du.

Ertesi gün öğleye doğru Lingjie'ye vardım. Hanhung Okulu'nun ileri sınıfında okuyan bazı kız öğrenciler benimle ilgilendi. Jiangdong'da AIYL üyesi olarak çalışan ve şimdi bu okulda okuyan Sin'in nişanlısı An Sin Yong, arkadaşlarıyla birlikte öğle yemeğim için yeşil fasulye püresi ve soğuk çorba pişirmişti. O öğle yemeğinin ne kadar lezzetli olduğunu hâlâ hatırlıyorum.

Yemekten sonra yorgunluğuma rağmen okuldaki durumu değerlendirdim. Sonra uykuya daldım çünkü gece boyunca 20 mil yürüdükten sonra çok yorulmuştum. Daha sonra Sin'in uykumu bölmek için okul zilini çalmadığını ve öğrencileri teker teker oyuna çağırarak derslerine başlamalarını sağladığını öğrendim.

Lingjie'de bulunduğum sırada Kukmin-bu halkının tutukladıkları konferans hazırlık komitesi üyelerini idam ettikleri haberini aldım. Wangqingmen'deki bir vadide, gelecek vaat eden altı genç insanı -Choe Pong, Ri Thae Hui, Ji Un San, Ri Mong Ryol, Ri Kwang Son ve Jo Hui Yon- idam ettiler. Hepsi de yirmili yaşlarının başındaydı. Sonunda bu altı genç Kukmin-bu'yu suçlayarak şöyle dediler: "Biz her zaman emekçi kitleler için ölmeye hazırız. Ama sizin elinizde öldürülmemiz işler acısı." Devrimci Marşı söylediler ve "Yaşasın devrimin zaferi!" diye bağıldılar.

Daha sonra Kukmin-bu teröristleri bu altı kişinin tüm ailelerini tutuklamak ve öldürmek için plan yaptılar. Ko, uğursuz planları hakkında beni bilgilendiren O Sin Ae'yi bile öldürdü.

Gözlerimizde yaşlarla, Lingjie'de Kukmin-bu liderliğinin suç teşkil eden eylemlerini kınayan bir protesto mektubu yazdık. Bu mektubu Choe Chang Gol'un aktif olduğu Sanyuanpu'da teksir ettirdik ve orada yayınladık. Ayrıca protesto toplantıları düzenlemeleri için diğer bölgelerdeki devrimci örgütlere de kopyalarını gönderdik. Protesto mektubu, genç kitlelerin öncülerini sırf komünist oldukları için katleden Kukmin-bu'yu kâr amaçlı bir örgüt, birkaç karşıdevrimciden oluşan katil komplocular yuvası ve Çin'in işçi ve köylülerini katleden Jiang Jie-shi'nin askerlerinden farksız bir hainler çetesi olarak kınıyordu.

Bu mektubu yayınladıktan sonra yeni kuşak komünistler Kukmin-bu ile doğrudan karşı karşıya geldiler. Ne zaman yoldaşlarımızla karşılaşsalar Kukmin-bu teröristleri onları sebepsiz yere katlediyordu. O günlerde çok sayıda iyi genç insanımızı kaybettik. Böylece Kukmin-bu'ya karşı süregelen bir düşmanlık beslemeye başladı.

Wangqingmen olayından sonra kalbimin parçalandığını hissettim ve birkaç gün uyuyamadım. Ülkeyi özgürleştirmek için devrim yoluna çıkan yoldaşlarımızın, aynı kanı taşıyanların kurbanı olmasından dolayı derin bir kargınlık hissettim.

DİU'nun kurulduğu günden bu yana milliyetçilerle birlikte mücadele etmek için yoğun çaba sarfetmiştik. An Chang Ho'nun fikirlerinin reformist olduğunu fark ettiğimizde, onun düşünce tarzını eleştirdik, ancak tutuklandığında, serbest bırakılması için mücadele etmekte tereddüt etmedik. Üç örgütü birleştirme toplantısı, üstünlük mücadeleleri nedeniyle uzadığında, yurtsever güçlerin birliği için samimiyetimizi gösteren bir oyunla milliyetçileri uyardık. Bağımsızlık örgütleri Kukmin-bu çatısı altında birleştirildiğinde, bundan büyük bir memnuniyet duyduk ve bunu memnuniyetle karşıladık.

Bununla birlikte, Kukmin-bu liderliği samimiyetimize acımasız zulümlerle cevap verdi.

O sırada Lingjie'de, "Kore halkı, üç kişi bile olsa, Japon emperyalistlerine karşı savaşmak için birleşmelidir" diyen yaşlı adam Cha Cholli'yi hatırladım. Birçok bağımsızlık savaşçısı birlik için haykırmıştı. Halk kitleleri tüm yurtseverlerin ideoloji, aidiyet ve dini inanç gözetmeksizin el ele vermesini ve Japon karşıtı mücadelede birlik içinde yükselmesini bekliyordu. Ancak Kukmin-bu teröristleri bu beklentileri ayaklar altına almıştı.

Wangqingmen'de yaşanan trajediyi her hatırladığımda, kanlı katliamın yaşandığı günde olduğu gibi kanım donuyor. Ve ne zaman bu trajediye dönüp baksam, böylesine acımasız ve saçma bir katliamın ulusumuz tarafından bir daha asla hoş görülmemesi gerektiğini düşünüyorum. Eminim ki Ko I Ho ve Hyon Muk Kwan da hayatta olsalardı benim gibi düşünürlerdi. Hyon, benimle iyi ilişkiler içinde olmasına rağmen, ideallerimizdeki farklılıklar nedeniyle benim izlediğim yolu takip edemedi ve daha sonra Changxi'de teröristler tarafından öldürüldü. Uzun vadede o da terörizmin kurbanı oldu. Kızı Hyon Suk Ja'nın kurtuluştan sonra Şangay Geçici Hükümeti üyeleriyle birlikte eve döndükten sonra Seul'deki Pando Otel'de annesine yazdığı mektup şu anda Parti

Tarihi Enstitüsü'nde bulunmaktadır. Oğulları ve kızları şimdi bölünmüş ülkelerinin kuzey kesiminde mutluluk içinde yaşıyorlar.

Kore'nin ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihi, komünistlerin izlediği yolun gerçekten yurtsever bir yol olduğunu ve komünistlerin anavatanlarına ve halklarına ateşli bir sevgi besleyen sadık, kararlı yurtseverler olduklarını kanıtladı.

Ne zaman birliğin ulusun can damarı olduğunu hissetsem, ülkenin mevcut bölünmüşlüğü ve tahammül edilemez dış müdahaleler karşısında, Wangqingmen'deki trajediyi hatırlıyorum.

Parmaklıklar Ardında

“Jilin rüzgârı” Mançurya’nın birçok bölgesinde eserirken, Japon emperyalistleri ve gerici Çinli savaş ağaları kısa sürede varlığımızdan haberdar oldular. Jilin’deki gençlik ve öğrenci hareketi, Zhongdong demiryolu olayı ve Güney Mançurya’daki Kore Gençliği Genel Federasyonu konferansı olayı, hakkımızdaki söylentilerin çok geniş bir alana yayılmasına neden oldu ve bu da düşmanın Jilin’deki karışıklıkların temelinde gençlerin ve öğrencilerin olduğunu fark etmesini sağladı ve onu peşimize taktı.

Japon emperyalistleri Mançurya’yı işgal etmeden önce Korelilerin her hareketini dikkatle izlemek için her yere casuslarını yerleştirdiler ve aynı zamanda gerici Çinli savaş ağalarını komünistleri ve Japon karşıtı bağımsızlık savaşçıları tutuklayıp hapsedmeleri için kışkırttılar. Jilin’deki durum son derece vahim bir hal aldı ve önümüzde zorlu mücadeleler duruyordu. Durum daha da tehdit edici bir hal aldıkça, Jilin’de gizlenen hizipçiler Longjing, Panshi, Dunhua ve diğer yerlere kaçtılar ve bağımsızlık savaşçıları ya Çin vatandaşlığına geçerek Çin’de kayboldular ya da Wangqingmen gibi yerlere kaçtılar. Bir zamanlar Japon karşıtı savunucularla dolu olan Jilin, 1929 sonbaharında artık yurtdışındaki siyaseti hareketinin merkezi değildi.

Daha sonra Jilin 5 No’lu Ortaokul öğrencileri bir okuma grubu toplantısında anlamsız bir yaygara koparıldı ve bu da yoldaşlarımızın tutuklanmasına neden oldu. Wangqingmen’den döner dönmez ve durumu kurtarmaya çalışmakla meşgulken, gerici savaş lordu yetkililerinin ağına yakalandım. Ortaokul No. 5’in 343 öğrencisi Yuwen Ortaokulu’ndaki Genç Komünistler Birliği’nin sırrını ifşa etmişti. Polis, öğrenci hareketinin liderlerini topladığını ve bize her gün acımasızca işkence yaptığını iddia ediyordu. Yürüttüğümüz faaliyetlerin ve şehirdeki örgütsel ağımızın ayrıntılarını keşfetmeye ve perde arkasındaki adamları bulmaya çalışıyorlardı. Bazı solcu kitaplar okuduğumuzu söylemek dışında bir şey söylememeye karar verdik. Sorguculara, “Bir öğrencinin kitap okumasının nesi yanlış? Biz kitapçılarda satılan kitapları okuyoruz. Eğer birini suçlayacaksanız, suçu önce

o kitapların basımına ve satışına izin veren yetkililere yüklemeniz gerekmez mi?”

Parmak kırma işkencesine maruz kaldığım bir gün, Hwasong Uisuk Okulu’nun eski müdürü Bay Choe Tong O’nun sorgu odasının bir tarafına kurulan paravanın arkasından bir anlığına bana baktığını ve sonra kaybolduğunu gördüm. Bu beni öylesine şaşırttı ki, önce kendi gözlerimden şüphe ettim ve bunun sadece bir illüzyon olup olmadığını merak ettim. Ama bu Bay Choe Tong O’yu, hata yoktu. Hwasong Uisuk Okulu’ndaki eski öğretmenimi sorgu odasına çağırarak kadar ileri gittiklerine göre, faaliyetlerimi gerçekten derinlemesine araştırdıklarını düşündüm. Eski öğretmenimin ortaya çıkması beni düşündürdü. İyi Çince konuşuyordu ve yetenekli bir diplomattı, bu yüzden Kukmin-bu kurulumunun dış ilişkiler komitesinin başkanıydı. Kuomintang’ın gerici savaş ağası yetkilileriyle ilişkileri koordine etmek için çoğunlukla Jilin’de kalıyor ve gençlerle ve öğrencilerle bazı bağlar kuruyordu. Geçmişteki faaliyetlerimi savaş ağası yetkililerine ifşa etmesi durumunda, davamı mümkün olduğunca sessiz bir şekilde çözme çabalarım boşa çıkabilirdi. Dahası, Zhongdong demiryolu olayı sırasında Sovyetler Birliği’ni destekleyen faaliyetlerimle ilgili herhangi bir gerçek ortaya çıkarsa, canımı kurtaramazdım.

İngiliz, Amerikan, Fransız ve Japon emperyalistleri tarafından kışkırtılan ve manipüle edilen Kuomintang hükümeti ve Çin’in Fengtian savaş lordu, 1920’lerin sonuna doğru Sovyet karşıtı haince hamleler yapmaktan suçlu bulunmuştu. Başarısız Guangzhou halk ayaklanmasının ardından Jiang Jie-shi hükümeti Guangzhou’daki Sovyet konsolosunu vurarak öldürdü ve Sovyetler Birliği ile diplomatik ilişkileri kesti. Bu Sovyet karşıtı hamle, emperyalist güçlerin koruma ve desteğini sağlamak için onları pohpohlayan Jiang Jie-shi’nin en cesur hamlesiydi. “Kızıl emperyalizme karşıyız” sloganı savaş lordlarının ağzından düşmüyordu. Çin halkının ulusal duygularıyla kurnazca oynayarak emperyalistlerin saldırganlığıyla ilgili gerçekleri örtbas ettiler ve Sovyet karşıtı duyguları ısrarla kışkırttılar. Savaş ağalarının yürüttüğü propagandaya kapılan üniversite öğrencileri ve genç entelektüeller, gözlerini Sovyet topraklarına çevirirken

“Ural Dağlarını alalım ve Baykal Gölü’nü ele geçirelim!” ve “Atlarımızı Baykal Gölü’nde sulayalım!” gibi kavgacı ve kışkırtıcı şeyler söylediler. Bu atmosferden yararlanan savaş lordları, Sovyet karşıtı provokasyonlarının ilk adımı olarak Zhongdong demiryoluna saldırdı. Bir anlaşmaya göre Çin ve Sovyetler Birliği demiryolunu bir konsey aracılığıyla ortaklaşa yönetiyor, mülk ve ekipmanlarını birbirleriyle paylaşıyorlardı. Savaş lordları telsiz istasyonunu ve yönetim bürosunu silah zoruyla ele geçirdi ve Sovyet tarafının kontrol hakkını tek taraflı olarak iptal ederek demiryolunu ele geçirdi. Demiryolunun ele geçirilmesinin ardından, sınır boyunca üç yönde Sovyet topraklarını işgal ettiler. Bunun sonucunda Sovyet ordusu ile gerici Çinli savaş ağalarının birlikleri arasında silahlı bir çatışma yaşandı. O sırada Fengyong ve Dongbei Üniversitelerindeki bazı sağcı öğrenciler, gericiler tarafından da desteklenerek Sovyetler Birliği’ne karşı silahlandılar.

Kuomintang hükümetinin ve gerici savaş ağalarının Sovyet karşıtı eylemlerini kontrol etmek için Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği üyelerini sosyalist ülkeyi savunmaları için harekete geçirdik. Siyasi açıdan cahil bazı genç Çinliler bizi Çin’in ulusal çıkarlarına “izinsiz girenlere” yardım eden kötü insanlar olarak karaladılar. Bu çok can sıkıcıydı. Şehrin birçok yerinde savaş ağalarının Sovyet karşıtı hareketlerinin gerçek doğasını ifşa eden el ilanları dağıttık ve Çin halkının arasına girerek Zhongdong demiryolunun ele geçirilmesinin ve savaş ağalarının birlikleri tarafından Sovyet topraklarının işgal edilmesinin, Çin’le olan tüm eşitsiz anlaşmalarını fesheden ve Ekim Devrimi’nden sonra Çin’e maddi ve manevi yardımda bulunan Sovyetler Birliği’ne karşı affedilemez bir hainlik eylemi olduğunu ve bunun emperyalistlerden kredi alma arzusundan kaynaklandığını anlattık. Açıklamalarımızı dinledikten sonra gerici Kuo-mintang ve savaş ağalarının propagandasına aldanan ve Sovyetler Birliği’ne karşı düşmanca bir tutum takınan insanlar Sovyetler Birliği’nin işgalinin tehlikesini ve gerçek karakterini anladılar, tutumlarını ve pozisyonlarını değiştirdiler ve gericilerin hareketlerini kınadılar. Çin’in genç ilericileri ile birlikte Sovyetler Birliği’ne saldırmak için silahlanan Fengyong Üniversitesi öğrencilerine ağır bir darbe indirdik. Zhongdong demiryolu

olayıyla bağlantılı faaliyetlerimiz, Sovyetler Birliği'ni siyasi olarak savunmak için enternasyonalist bir mücadeleyi temsil ediyordu. O dönemde dünya üzerinde kurulan ilk sosyalist sistemi bir umut ışığı olarak görüyor ve komünistler olarak onu savunmak için mücadele etmeyi ciddi bir enternasyonalist yükümlölük olarak kabul ediyorduk. Zhongdong demiryolu olayıyla ilgili mücadelemiz Çin halkının savaş ağalarının gerçek doğasını açıkça görmesine ve emperyalistlerin savaş ağalarını Sovyetler Birliği'ne karşı çevirmek için manipüle etmelerindeki amaçlarının ne olduğunu anlamasına yardımcı oldu. Bu olay Kore ve Çin halklarının gözlerini açtı.

O günlerde Kuomintang savaş ağaları Sovyet yanlılarına tahammöl edemiyorlardı. Sorgu odasında Bay Choe Tong O'yu gördükten sonra bile, sorgucular bana sadece okuma çemberinin lider ruhu olarak davrandılar. Anlaşılan savaş lordu yetkilileri Bay Choe'ye geçmişteki faaliyetlerimi, Sovyetler Birliği ile bir ilgim olup olmadığını ve ne tür bir hareketin içinde yer aldığımı sormuşlardı. Ama görünüşe göre bana karşı hiçbir şey söylememişti.

Bir süre sonra Jilin hapishanesine gönderildik. Hapishane, kuzey, güney, doğu ve batı olmak üzere dört yönde uzanan geçitleri olan haç şeklinde bir binaydı. Geçitlerin her iki yanında hücreler sıralanmıştı, böylece gardiyan ortada otururken onları tam olarak görebiliyordu. Benim hücrem kuzey geçidinin sağındaki ikinci hücreydi. Kuzeyde olduğu için oda yıl boyunca hiç güneş almıyordu. Bu yüzden dayanılmaz derecede küflüydü ve kışın duvarları dondan bembeyaz olurdu. Hapishaneye nakledildiğimizde sonbahardı ama hücrenin içi de kışınki kadar soğuktu.

Jilin

Hapishanenin
gözetleme kulesi

Hapishane Koridoru

Hapishanenin dıştan görünümü

Hapsedildiği
hücreler

Hapishanede
tanıştığı Kang Myong

Savaş lordu yetkilileri mahkûmlara muamelelerinde ulusal ayrımcılık uyguluyordu. Gardiyanlar “Koreli domuzlar” ve “evsiz Koreli şeytanlar” gibi aşağılayıcı bir dil kullanıyor ve Koreli öğrencileri ağır bacak demirleriyle bağlıyorlardı. Yetkililer Koreli ve Çinli siyasi mahkûmlar arasında beslenme ve tıbbi imkânlardan yararlanma konusunda ayırım yapıyorlardı.

Hapishanede mücadelemden vazgeçmemeye karar verdim. Devrimciler için hapishanenin bir mücadele alanı olduğu söylenebilir. Eğer cezaevini sadece mahkûmların kapatıldığı bir yer olarak görürseniz, inisiyatifi kaybedersiniz ve hiçbir şey

yapamazsınız. Ama onu dünyanın bir parçası olarak düşünürseniz, duvarlarla çevrili dar bir alanda bile devrim için yararlı bir şeyler yapabilirsiniz. Sakince zihnimde mücadele etmenin bir yolunu aramaya başladım. Öncelikle dışarıdaki yoldaşlarla temasa geçmeye ve dağılan örgütleri mümkün olan en kısa sürede onarıp faaliyete geçirmeye karar verdim. Ayrıca diktatör yetkililere karşı bir mücadele yürütmeye ve serbest bırakılacağım günü hızlandırmaya karar verdim. Cezaevinde mücadele yürütmek için sorun dış dünyayla temas kurmaktı. Bu sorunun çözümü için gardiyanları ikna etmek ve onları bize karşı sempatik hale getirmek gerekiyordu. Gardiyanları kazanma planım beklediğimden daha kolay gerçekleşti. Hapishane yetkilileri hücreleri onarmaya başlamıştı, bu yüzden bizi bir süreliğine bazı kötü şöhretli suçlularla bir arada tuttular. Bu bize elverişli bir fırsat sundu. Bir gün Çinli bir suçlu, mahkûm arkadaşımız, aniden grip oldu ve yatağa düştü. Zengin bir evi soymak suçundan tutuklanmıştı ve tavırları çok kabaydı.

Sıradan suçluların hücresine nakledildiğimde, “Kkangthul” olarak bilinen ve kendisini önemli biri olarak gören bu adam, kendisine para ya da yiyecek gibi bir şeyler vermem için beni zorladı. Hücreye yeni gelen biri, her kim olursa olsun, bu kurala uymakla yükümlüydü. Ve benim de bu kurala uymam gerektiğini söyleyerek hırladı. Son derece sert ve vahşi bir yaratıktı. Ben de ona doğrudan karşılık verdim: Günlerdir sorgu odasında ağır çileler çekiyorum, nereden para ya da yiyecek bulabileceğimi düşünüyorsun? İkrama gelince, uzun süredir bu hücrede olan sizin bana bir ikramda bulunmanız daha makul olmaz mı? Bunun üzerine “Kkangthul”un dili tutuldu ve sadece bana öfkeyle bakarak oturdu, yüzü bir soldu bir kızardı. Her zaman o kadar despottu ki, diğer mahkûmlardan hiçbiri ona bakmıyor, yüksek ateşten mustarip olmasına, yemek yiyememesine ve uyuyamamasına rağmen ona kayıtsızca bakıyorlardı.

Cezaevine götürülürken Rahip Son Jong Do’nun ailesi tarafından bana gönderilen yorganı üzerine örttüm ve gardiyanı çağırarak hasta adam için cezaevi hastanesinden ilaç getirmesini istedim. Adı Ri olan ve huysuz ve çekingen suçludan hoşlanmayan gardiyan, bir Korelinin bir Çinli ile kardeşçe ilgilendiğini görünce

şşırdı. Ona özveriyle baktığım için hasta mahkûm kısa sürede iyileşti. Ondan sonra bana karşı tutumu değışti. Gardiyanların bile başa çıkmakta zorlandığı sapkın ve azılı bir suçlunun birdenbire bir ortaokul öğrencisi olan bana itaat etmeye başladığını gören gardiyan Ri hayretler içinde kaldı ve bana saygı göstermeye başladı. Jilin hapishanesindeki tüm gardiyanlar arasında ulusal bilince sahip, iyi huylu biriydi. Dışarıdaki örgütümüzün üyeleri bana onun alt tabakadan bir adam olduğunu ve sadece hayatını kazanmak için gardiyan olduğunu söylediler. Nasıl bir adam olduğunu öğrendikten sonra onu kazanmaya karar verdim ve onunla konuşmak için çeşitli fırsatlar yakaladım. Çok geçmeden küçük kardeşinin evlilik töreni yaklaşmasına rağmen evlilik için ihtiyaç duyduğu eşyaları temin edemediği için sorunlar yaşadığını öğrendim. Yoldaşlarım beni görmek için hapishaneye geldiklerinde, onlara gardiyanın utancından bahsettim ve ona yardım etmeleri için örgütü harekete geçirmelerini istedim. Birkaç gün sonra gardiyan Ri geldi ve gerekli evlilik eşyalarını satın alma nezaketini gösterdiği için bana teşekkür etti. Sonra bana hapishane yetkililerinin beni çağırdığı gibi komünist olduğumun doğru olup olmadığını sordu. Doğru olduğunu söylediğimde, bunu anlayamadığını söyledi ve büyük bir öfkeyle şöyle devam etti: “Komünistlerin hepsinin haydut olduğunu söylüyorlar, ama sizin gibi iyi insanların başkalarını soyduğu doğru olabilir mi? Eğer komünist olduğunuz doğruysa, komünistleri haydut olarak yaftalamak çok saçma.” Ben de ona nazıkçe şöyle dedim: “Komünistler, sömürü ve baskıdan arınmış, tüm insanların eşit refaha sahip olduğu bir toplum inşa etmek için mücadele eden insanlardır. Biz Koreli komünistler, Japon emperyalistlerini Kore topraklarından kovmak ve kaybettiğimiz ülkemizi geri kazanmak için mücadele ediyoruz. Zengin ve güçlü olan alçaklar komünistleri haydut olarak karalıyorlar çünkü komünistler toprak ağalarının, kapitalistlerin, yerel ağaların ve vatan hainlerinin hüküm sürdüğü çürümüş toplumu yıkmak istiyorlar.” Bunun üzerine gardiyan başını sallayarak, cahil olduğu için yetkililerin yalan propagandasına kanmış olduğunu, ancak bundan sonra onların sözlerine asla inanmayacağını söyledi. Bundan sonra Ri görevden ayrılmadan önce beni görmeye gelmeye özen gösterdi ve diğer hücrelere mesaj iletme isteğimi hemen yerine getirdi. Çok

geçmeden onun yardımıyla dışarıyla iletişim kurabildim. O andan itibaren hapisane hayatımda önemli ölçüde özgürlüğün tadını çıkardım. Ancak tüm gardiyanlar bana Ri gibi nazik davranmıyordu. Hücrelere gözetleme deliklerinden bakan ve mahkûmlara kötü davranan sevimsiz bir kıdemli gardiyan vardı. Jilin hapishanesinde toplam üç kıdemli gardiyan vardı ve içlerinde en kötüsü oydu. O görevdeyken mahkûmlar o kadar korkarlardı ki rahatça esnemezlerdi bile. Ben de ona bir ders vermeye karar verdim. Bir gün bu görevi yerine getirecek doğru kişiyi seçmek için hücrede bir tartışma yaptık. Adı Huang Xiu-dian olan Jilin'deki 5 numaralı ortaokulun üçüncü sınıfından Çinli bir öğrenci bu iş için gönüllü oldu. Okuma çemberine katıldıkları için hapsedilen öğrencilerden sadece ikisi Koreli, geri kalanlar ise Çinliydi. Ona, cezalandırılması halinde en az beş aylık hücre hapsinin acısına aldırıp aldırmayacağını sordum. Yoldaşları uğruna kendini feda edebileceğini ve gardiyana bir ders vermek için elinden geleni yapacağını söyledi. Kıdemli gardiyana ustaca bir yöntemle terbiye ederken bize sadece izlememizi söyledi.

Bir çift bambu yemek çubuğundan birini sivriltti ve adam, gözetleme deliğinden hücreye bakarken bambu çubuğu gözüne soktu. Adamın gözünden kana ek olarak siyah bir sıvı aktı. Bu kimsenin beklemediği bir şeydi. Hücredeki tüm öğrenciler Huang'ı bir kahraman olarak alkışladı. Ancak Huang'ın kendisi olay ardından soğuk kış günlerinde ısıtmasız bir hücrede birkaç gün boyunca bunun için çok acı çekti. Öğrenciler hapisane yetkililerine onu tecritten çıkarmaları için baskı yaptılar ve Huang'ı serbest bırakmazlarsa kendi gözlerini de kör edecekleri tehdidinde bulundular. Sonunda cezaevi yetkilileri öğrencilerin taleplerine boyun eğdi. Bundan sonra hücrelerde istediğimiz her şeyi yaptık. İstedğimiz zaman toplantı yaptık ve ihtiyaç duyulduğunda diğer hücreleri ziyaret ettik. Belli bir hücreye gitmek istediğimi söylediğimde gardiyanlar hemen kabul ettiler ve kapıyı benim için açtılar.

Hapishanedeyken Rahip Son Jong Do'dan çok yardım aldım. Jilin'deki devrimci faaliyetlerim boyunca Rahip Son Jong Do tıpkı kendi akrabası gibi bana aktif destek verdi. Anavatandaki günlerinden beri babamla yakın bir samimiyet içindeydi. Bunun

nedeni Sungsil Ortaokulu'nda öğrenci arkadaşı olmaları olabilir, ama ben daha ziyade düşünce ve ideal birlikteliğinin onları sıcak bir dostluğa sürüklediğini düşünüyorum. Babam sağlığında bana Rahip Son Jong Do hakkında çok şey anlatmıştı. Birinci Mart Halk Ayaklanmasından hemen sonra Son Jong Do sürgün olarak Çin'e kaçmış ve bir süre Şangay'da Kore Geçici Hükümeti Siyasi Konseyi başkanlığı görevini yürütmüştü. Daha sonra Kim Ku, Jo Sang Sop, Ri Yu Phil ve Yun Ki Sop ile iş birliği yaparak silahlı direniş için askeri personel yetiştirmek amacıyla İşçi-Asker Derneği'ni kurdu ve bu örgütün İşçi Departmanı'nın başına geçti. Ancak dernek feshedilip geçici hükümette hizip mücadelesi başlayınca hayal kırıklığına uğradı ve Jilin'e taşındı. Jilin'de bir şapel kurdu ve bağımsızlık hareketini yönetti. Bu şapel bizim kitleleri eğitmek için yoğun olarak kullandığımız şapelin ta kendisiydi. Rahip Son Jong Do aslında çok dindar bir Hristiyan'dı. Jilin'deki Hristiyanlar ve bağımsızlık savaşçıları arasında önemli bir kişiydi. Birçok Koreli Hristiyan, Son Jong Do gibi tüm hayatlarını bağımsızlık hareketine adanmış saygın vatanseverlerdi. Kore için dua ettiler ve mutsuz Kore halkını vatansızlık durumundan kurtarması için Tanrı'ya yakardılar.

Onların tertemiz dini inançları her zaman vatanseverlikle ilişkilendirildi ve barışçıl, uyumlu ve özgür bir cennet inşa etme arzuları, ulusal kurtuluş için verdikleri vatansever mücadelede her zaman ifadesini buldu. Çendoistlerin ve Budistlerin de büyük bir kısmı aynı zamanda vatanseverdi. Son Jong Do Ryugil Öğrenci Derneği'nin danışmanı olduğu için onunla sık sık görüşürdüm. Beni ne zaman görse, babamın bu kadar genç yaşta ölmesinden dolayı üzüntü duyduğunu söyler ve beni babamın özlemlerini üstlenmeye, bağımsızlık hareketinin başında ulus için özveriyle çalışmaya teşvik ederdi.

Jilin'deki Yuwen Ortaokulu'nda üç yıl süren eğitimimi Son Jong Do gibi babamın eski dostlarının cömert yardımlarına borçluydum. Rahip Son Jong Do, ailemizin zor yaşamı ve başkaları için çamaşır yıkayan ve dikiş diken annem için endişeleniyordu ve birçok kez okul ücretlerim için bana para verdi. Eşi de benimle çok ilgilenirdi. Tatillerde beni Kore lezzetleri yemeye davet ederdi. Evlerinde yediğim fasulye lorlu ve

tavşan etli güveç ve Jjondugi adı verilen bir otla karıştırılmış pirinç kekleri çok lezzetliydi. Yaprakları yumuşak tüylerle kaplı olan bu otun ne kokusu ne de toksini vardı. Bu otu Pyongyang'da yaşadıkları dönemden beri pirinç keki yapımında kullandıklarını söylediler. O gün bakanın evinde yediğim pirinç kekleri Beishan Park'ta toplanan Jjondugi otu ile hazırlanmıştı.

Son Jong Do'nun iki oğlu ve üç kızı vardı. İkinci oğlu Son Won Thae ve en küçük kızı Son In Sil Jilin'deki hareketimizde yer aldılar. Son In Sil, Hwang Kwi Hon, Yun Son Ho, Kim Pyong Suk, Yun Ok Chae ve diğer çocuklarla birlikte Jilin'deki Koreli Çocuklar Derneği'nin bir üyesi olarak çalıştı. Gençlik ve öğrenci hareketine katıldığımda ve hapishanede acı çektiğimde sık sık benim için ayak işlerine giderdi.

Bir gün hapishane müdürü hücremize yeni bir mahkûm getirmişti. Kurban o kadar kötü işkence görmüştü ki onu tanımak neredeyse imkânsızdı. Bu, Ryosin Gençlik Derneği'nin organizasyon bölümü başkanı Kang Myong Gun'du. Savaş lordu yetkilileri tarafından 1929 baharında aniden tutuklanmasından sonra kimse ölü mü diri mi olduğunu bilmiyordu. Bu yüzden onunla tekrar karşılaştığıma şaşırdım ve çok sevindim. Çin'deki Kore Gençliği Genel Federasyonu (GFKYC) olayı nedeniyle kendisinden intikam almak için aleyhinde bilgi veren hizipçiler tarafından sahte bir suçlamayla tutuklanmıştı. Ryosin Gençlik Derneği'nin Jichangji'de düzenlenen GFKYC toplantısına katılan temsilcileri toplantıdan çekilmiş ve hizipçilerin pervasız eylemlerini ifşa eden bir protesto mektubu yayınlamıştı. Hizipçiler protestoya karşı kötü niyetle onlara karşı komplo kurmuş ve Jiaohe'de genç bir adam hastalıktan öldüğünde, savaş lordu yetkililerine genç adamı zehirlediklerini bildirmişlerdi. Kang Myong Gun gözyaşları içinde sebepsiz yere cezalandırıldığından yakındı. Onu savaş lordu yetkililerine karşı savaşıması ve suçsuzluğunu kanıtlaması için cesaretlendirdim ve büyük bir davayı üstlenen bir adamın bu tür şeyler yüzünden yılmaması gerektiğini ve ölene kadar bile kararlılıkla savaşıp bir adam için imkânsız hiçbir şeyin olmayacağını söyledim. Bundan sonra, kendisine söylediğim gibi mahkemede kararlılıkla mücadele etti. Ülke özgürleşene kadar onurlu bir şekilde yaşadı.

Kurtarılmış vatanına döndükten sonra Parti'den bir görev aldı ve müttefik partilerle sadakatle çalıştı. Bizden çok uzak olmayan bir yerde yaşadığını ancak yıllar sonra öğrendim. Buluşmamız için bir randevu ayarlaması amacıyla kendisine bir adam gönderdim. Bu haber onun için büyük bir şok olmuş olmalı. Ne yazık ki, buluşmamızdan önce beyin kanaması geçirdi. Ölmemiş olsaydı, Jilin'deki günlerimiz üzerine sıcak duygularla konuşabilirdik.

Cezaevindeyken ülkemizdeki ulusal kurtuluş mücadelesi ve komünist hareketin deneyimlerini ve derslerini analiz ettim ve diğer ülkelerdeki devrimci hareketin deneyimlerini gözden geçirdim. Ulusumuz Japon emperyalistlerinin sömürge yönetimine karşı gösteriler düzenlemiş, grevler yapmış, Haklı Gönüllüler mücadelesi yürütmüş ve onlara karşı Bağımsızlık Ordusu hareketini gerçekleştirmişti. Ancak tüm bu mücadeleler başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Neden bunca kan döküldü ve bunca mücadele başarısızlıkla sonuçlandı? Japon karşıtı mücadelede hizipler ortaya çıkmış ve ulusal kurtuluş mücadelesine büyük zarar vermişti. Japonlara karşı direniş meşalesini ilk yakan ve ülkenin dört bir yanında savaşılan Dürüst Gönüllüler, komuta birliğinden yoksundu. Konfüçyüsçü aristokrat geçmişten gelen komutanlar kraliyet yönetimini yeniden tesis etmek isterken, halkın içinden gelen erkekler köhnemiş sistemin reformunu talep ediyordu. Aralarındaki çatışma ve çelişki savaş etkinliklerini ciddi şekilde etkilemişti. Eski sistemin geri getirilmesini savunan bazı gözü kara Gönüllü komutanlar, hükümetten resmi atamalar alma umuduyla sırf ün kazanmak için savaşlar bile düzenlemişti. Bu tür uygulamalar ordunun birliğini bozmuştu.

Sıradan insanlar arasından gelen Gönüllü komutanlar, aristokrat kökenlilerle iş birliği yapmayı reddetmişlerdi. Bu eğilim orduyu zayıflatmıştı. Kurtuluş Ordusu'nun durumu da hemen hemen aynıydı. Örgütün kendisi de birlik ve düzenden yoksundu. Mançurya'da faaliyet gösteren çeşitli bağımsızlık hareketi örgütleri birleşerek üç büyük örgütü oluşturduktan sonra bile aralarındaki hizip çekişmeleri devam etmişti. Üç örgütün birleşmesi Kukmin-bu'nun kurulmasıyla sonuçlanmış olsa da Bağımsızlık Ordusu'nun üst kademesi Kukmin-bu yanlısı ve Kukmin-bu karşıtı olarak ikiye bölünmüş ve aralarındaki çekişme

hiç bitmemişti. Bu milliyetçi gruplar, her biri büyük bir güce bakarak gereksiz tartışmalara giriyordu.

Bağımsızlık hareketinin liderlerinden bazıları Çin'in desteğiyle Kore'nin bağımsızlığını kazanmayı dilemiş, bazıları Sovyetler Birliği'nin yardımıyla Japonya'yı yenmeye çalışmış, diğerleri ise ABD'nin Kore'nin bağımsızlığını kendilerine bir tabak içinde getireceğini ummuştu. Milliyetçiler büyük güçlere tapıyorlardı çünkü halk kitlelerinin gücüne inanmıyorlardı. Onların hareketi halk kitlelerinden kopuk, aristokratik bir hareket olarak kalmıştı.

Dolayısıyla ne güçlü bir temeli ne de halktan aldığı bir desteği vardı. Bazı üst düzey kişilerin kitleleri devrimci mücadeleye teşvik etmek yerine boş konuşmalarla ve iktidar mücadelesiyle vakit kaybetme pratiği, kendine komünist diyen bazı kişiler arasında da görülmekteydi. Bu ciddi bir zayıflıktı. Mücadelenin başlangıç aşamasındaki komünistler halk kitleleriyle kaynaşmayı, onları eğitmeyi, örgütlemeyi ve mücadeleye seferber etmeyi hiç düşünmemişlerdi. Kitlelerden kopmuş, boş konuşmalar ve hegemonya mücadelesiyle meşgul olmuşlardı. Komünist hareketin ilk yıllarında ortaya çıkan hizipler ortadan kaldırılmamıştı. Ülkemizdeki hizipçiler, burjuvazinin ya da küçük burjuvazinin milliyetçi çizgisinden ya da feodal aristokrasiden gelen aydınlardı. İşçi hareketinin hızla yükseldiği ve Marksizm-Leninizmin kitlelerin coşkulu desteğini kazandığı Ekim Sosyalist Devrimini izleyen yıllarda akıntıya kapılan bu aydınlar, Marksizm adına devrime dalmışlardı. Ancak, başından itibaren hizipler oluşturarak, hegemonya kazanmak için bir çekişme içine girmişlerdi. Her türlü sahtekarlığa ve hileye başvurmuşlar, hatta terörist birlikler oluşturarak serbest savaşa bile başvurmuşlardı. Kore Komünist Partisi, hizip çatışmaları nedeniyle birliğini sağlayamamış ve Japon emperyalistlerinin baskısına dayanamamıştı. Büyük güçlere karşı uşaklığa batmış olan komünistler, mücadelenin ilk yıllarında bir parti örgütlemeyi ve kendi çabalarıyla devrim için savaşmayı hiç düşünmemişlerdi; her hizip kendisinin ortodoks parti olduğunu iddia ediyor ve Komintern tarafından tanınmak için dolaşıyor, hatta patatese kazınmış mühürler taşıyorlardı.

Ülkemizdeki milliyetçi ve komünist hareketlerin durumlarını analiz ettim ve devrimin bu şekilde yürütülmemesi gerektiğine karar verdim. Ülkemizdeki devrimin ancak kendi sorumluluğumuzla ve kendi halkımızın çabalarıyla gerçekleştiğinde zafere ulaşacağına ve devrimde ortaya çıkan tüm sorunların bağımsız ve üretken bir şekilde çözülmesi gerektiğine inandım. Bu, bugünlerde bilindiği şekliyle Juche fikrinin başlangıç noktasıydı. Hapishanedeyken Kore devrimine liderlik etmenin yolu üzerine kafa yordum. Japon emperyalizmini yenmek ve ülkeyi özgürleştirmek için mücadelede hangi biçim ve yöntemleri kullanmam gerektiği, Japon karşıtı güçlerin nasıl birleştirilmesi gerektiği ve devrimin liderlik organı olarak partinin nasıl kurulması gerektiği konusunda kafa yordum. Serbest bırakıldıktan sonra öncelikli olarak hangi görevleri üstlenmem gerektiğini de düşündüm. *O dönemde, ülkemizdeki özgül durumu ve sosyo-sınıfsal ilişkilerini göz önünde bulundurarak, Kore devrimini anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim olarak tanımladım ve silahlı düşman olan emperyalist Japonya'yı yenmek için silahlı mücadele yürütülmesi gerektiğine dair mücadele politikasını formüle ettim ve ülkenin özgürleştirilmesi, işçi sınıfının, köylülerin, ulusal kapitalistlerin, dindarların ve Japonlara karşı olan diğer tüm yurtsever güçlerin Japon karşıtı bayrak altında toplanması ve harekete geçirilmesi gerektiğini ve hizip anlaşmazlıklardan uzak, yeni bir devrimci parti kurulması gerektiğini belirledim.*

Ayrıca Kore devrimine yönelik net bir bakış açısı ve tutum edindiğim, çizgiyi ve politikayı gözümde canlandırabildiğim için, hapishaneden bir an önce çıkmak için karşı konulmaz bir dürtü hissettim. Erken tahliye edilmem için mücadele etmeye karar verdim. Bir “öğrenci olayına” karıştıkları suçlamasıyla hapsedilen yoldaşlarla birlikte serbest bırakılmamız için mücadele etmeye hazırlandım. Benimsediğimiz yöntem açlık greviydi. Mücadeleye, haklı taleplerimiz karşılanana kadar mücadele etme kararlılığıyla başladık. Mücadeleye başlamadan önce, suçluların bile katılacağı bir mücadelede eylem birliğini sağlamanın zor olacağını düşünüyordum. Ancak açlık grevine başladığımızda, yemeklerin dokunulmadan her hücreden çıkarıldığını gördüm. Bir kâse yemek için kendi aralarında kavgaya eden suçlular bile hiçbir şey

yemiyordu. Bu, “öğrenci olayı” sırasında tutuklanan yoldaşlarımız tarafından onlara verilen sessiz eğitimin sonucuydu. Cezaevi dışındaki yoldaşlarımız mücadelemizde bize aktif destek verdiler. Cezaevindeki mücadelemize karşılık olarak, bu yoldaşlar Jilin cezaevindeki insanlık dışı muameleyi ifşa ettiler ve kamuoyunun desteğini kazandılar. Savaş lordu yetkilileri birleşik mücadelemiz karşısında boyun eğdiler. Mayıs 1930’un başlarında serbest bırakıldım. Hapishanenin kemerli kapısından çıkarken kalbim güven ve coşkuyla doluydu. Hapishanedeyken ilk komünist hareketin ve milliyetçi hareketin bir özetini çıkardım ve buradan çıkardığım dersler temelinde Kore devriminin geleceğini planladım.

Hatırladığım kadarıyla babam Pyongyang hapishanesindeyken milliyetçi harekettten komünist harekete geçmenin yolunu aramıştı, ben de Jilin hapishanesindeyken Kore devrimini planladım. Talihsiz, yıkılmış bir ulusun evlatları olarak hem babam hem de ben hapisteyken ulusun geleceği hakkında düşünmek zorundaydık.

Yüzyılla Birlikte 2. Cilt

Denemelerin Baharı

Xinantun'a giderken Cha Kwang Su ile karşılaştım. Heyecanlı adamın gözleri iri gözlüklerinin ardında sevinçle parlıyordu. Onu gördüğüme o kadar sevinmişim ki uzaktan selam verdim.

Rahip Son Jong Do'nun evine beni sormaya geldiğini söyleyerek kollarıma sarıldı ve beni evirip çevirdi. Devrim yoldaşlarının hepsi tutuklandığı için kendisini çok yalnız hissettiğini söylüyordu. Bir süre Jilin'de olup bitenlerden bahsetti ve sonra kan çanağına dönmüş gözleriyle bana bakarak şöyle dedi: "Song Ju, Kore'deki işçi hareketi her yönüyle büyük bir hızla geliyor. Sloganlar, yöntemler ve mücadelenin karakteri, hepsi çok taze. Bence 30'lu yıllardaki ulusal kurtuluş hareketi, özellikle mücadelenin karakterinde büyük bir değişim gerçekleştirecek. Sen bu konuda ne düşünüyorsun? Devrimimiz hızla değişen durumu karşılamak için yeni bir sancak altında ilerlemeli, öyle değil mi?"

Bırakın devrimci idealleri, kendi canını bile kurtarmanın zor olduğu bu endişe verici durumda düşmanın saldırılarından yılmayan ve korkmayan, kılık değiştirerek yoldaşlarını arayan ve bir komünistin yapması gerektiği gibi geleceği düşünen bu adamın kararlılığından çok etkilenmişim.

"Devrimimizin yeni bir sancak altında ilerlemesi gerektiği konusunda seninle aynı fikirdeyim Kwang Su," dedim ve ardından hapisshanede neye karar verdiğimi açıkladım. "O halde bu yeni sancak ne olmalı? Hapisshanedeyken bu konu üzerinde çok düşündüm ve biz genç komünistlerin artık yeni tipte bir parti kurmamız ve silahlı mücadeleye geçmemiz gerektiği sonucuna vardım. Sadece silahlı mücadele ülkeyi kurtaracak ve ulusu özgürleştirecektir. Kore halkının mücadelesi, silahlı mücadeleyi merkeze alarak ve partinin birleşik önderliği altında topyekûn bir ulusal direnişe dönüşmelidir."

Sözlerimin ardından Kwang Su, görüşlerimi kayıtsız şartsız desteklediğini ifade etti. Sonrasında beraber Xinantun'a gittik ve konuyu Kim Hyok ve Pak So Sim ile görüştük. Onlar da benimle aynı fikirdeydi. Genç komünistlerin ortak görüşü, silahlanmadan Kore'yi kurtarmanın ya da yeni bir çizgi tarafından yönlendirilmeden devrimi geliştirmenin mümkün olmadığı yönündeydi.

Silahlı mücadele Kore'deki özel durumun doğurduğu bir zorunluluktur. Japon emperyalistlerinin faşist yönetimi o günlerde doruk noktasındaydı. Tüm haklarından mahrum bırakılan Kore halkı sefalet içinde yaşıyordu. 1929'da dünyayı kasıp kavurmaya başlayan ekonomik krizin dalgaları Japonya'yı da vurmuştu. Asya kıtasına saldırarak panikten kurtulmaya çalışan Japon emperyalistleri, Kore üzerindeki sömürgeci baskı ve yağmalarını yoğunlaştırarak savaş hazırlıklarını hızlandırdılar.

Japon emperyalistleri Kore ulusunu yağmalayarak ve baskı altında tutarak kendilerini zenginleştirmenin ve ordularını güçlendirmenin yolunu keşfettiklerinde, ulusumuz da Japon emperyalistlerine karşı savaşta ulusal dirilişin yolunu keşfetti. İşçi ve köylü hareketleri de dahil olmak üzere, ekonomik mücadeleyi vurgulayan kitle hareketlerinin yavaş yavaş şiddetli bir mücadeleye doğru ilerlemeye başlaması tesadüf değildi.

O dönemde Sinhung Kömür Madeni'ndeki grevi ilgiyle izledim; bu grev sonunda isyana dönüştü. Yüzlerce kömür madencisi, grev komitesinin rehberliğinde, kömür denetleme bürosunu ve diğer büroları, makine atölyesini, kömür madeninin jeneratörünü ve maden müdürünün evini basıp yıktılar. Maden bölgesindeki tüm elektrik hatlarını kestiler ve ellerine geçirebildikleri tüm vinçleri, pompaları ve diğer üretim ekipmanlarını tahrip ettiler. Grevciler şirkete o kadar büyük bir zarar verdiler ki Japon yönetimi madeni yeniden inşa etmenin iki ay alacağından yakındı.

İsyan 100'den fazla kişinin tutuklanmasıyla sonuçlandı ve bu olay tüm ülkeyi sarsacak kadar korkunçtu. Bu isyan üzerimde öyle bir etki bırakmıştı ki, daha sonraki yıllarda silahlı mücadeleyi

yürütürken, tehlikeye rağmen Sinhung bölgesini ziyaret ettim ve işçi hareketinin liderleriyle tanıştım.

Kore işçi sınıfının mücadelesinde, örgütlenmesinde, birliğinde, kararlılığında ve dayanışmasında niteliksel bir değişim yaşanıyordu.

Wonsan İşçi Federasyonu'na bağlı 2.000'den fazla işçi, federasyonun öncülüğünde 10.000 kişilik aileleriyle birlikte birkaç ay sürecek bir greve başlamıştı. Wonsan'daki genel grev haberi üzerine, ülkenin dört bir yanındaki işçiler ve köylüler onlara telgraflar, teşvik mektupları ve dayanışma fonları gönderdi ve onlara desteklerini ve dayanışmalarını ifade etmek üzere delegeler gönderdi.

Anavatandaki Hongwon ve Hoeryong'daki sendikal örgütlerin yanı sıra, kurduğumuz Japon Karşısı İşçi Sendikası'na bağlı Hansong Derneği üyeleri, Wonsan'dan binlerce mil uzaktaki Jilin'den onlara para göndermişti. Bu, o dönemde ülkemizdeki işçi sınıfının ideolojik bilincinin ne kadar yüksek olduğunu göstermektedir. Wonsan'daki genel grev, 1920'lerde ülkemizdeki işçi hareketinin yükselişine damgasını vuran ve dünya işçi hareketi tarihinde Kore işçi sınıfının militan gücünü ve devrimci ruhunu ortaya koyan bir olaydı.

Cezaevindeyken genel grevi büyük bir ilgiyle takip ettim ve bunun ülkemiz işçi hareketi tarihinde önemli bir olay olduğuna ve grevcilerin mücadele deneyimlerinin değerli olduğuna ve Kore'deki tüm sosyal mücadeleler tarafından yararlanılması ve öğrenilmesi gerektiğine inandım.

Eğer federasyonun yeni yönetimi işçilere işe dönme talimatı vermeyip grevi sonuna kadar devam ettirseydi ya da ülkenin dört bir yanındaki işçiler, köylüler ve aydınlar onlara yanıt olarak geniş çaplı bir greve gitseydi, Wonsan işçi sınıfının mücadelesi başarıya ulaşabilirdi.

Wonsan'daki genel grevin başarısızlığı beni Kore'de işçi sınıfının mücadelesini örgütleme ve zafere ulaştırma yeteneğine

sahip Marksist-Leninist bir partinin kurulmasının acil bir ihtiyaç olduğuna bir kez daha ikna etti. Ayrıca, ulusal kurtuluş hareketinin ana akımı olarak tam ölçekli bir silahlı mücadelenin işçilerin, köylülerin ve nüfusun diğer tüm kesimlerinin kitlesel mücadelesini teşvik edeceğine dair güçlü bir inanç verdi.

Düşman ulusal kurtuluş hareketini böylesine acımasız bir şekilde bastırırken Kore halkının mücadelesinin şiddet içeren bir karaktere bürünmesi kaçınılmazdı. Devrimci şiddet, tepeden tırnağa silahlı düşmanın karşıdevrimci şiddetini yenmenin en etkili yoluydu. Kılıç sallayan düşman Kore ulusunu silahlanmaya zorladı. Silahlara silahla karşılık verilmeliydi.

Ülkenin bağımsızlığını sadece eğitim, kültür ve ekonomiyi geliştirerek, işçi ve kiracı anlaşmazlıklarıyla ya da diplomatik faaliyetlerle elde etmek mümkün değildi. Wonsan'daki genel grev ve Sinhung Kömür Madencilerinin isyanı bize Kore işçi sınıfına sınırsız bir güven, mükemmel işçi sınıfımıza ve mücadeleci ulusumuza karşı sıcak bir sevgi ve yüksek bir gurur duygusu verdi.

Ancak mücadele politikası ve liderlik sorunu ortaya çıkmıştı. Zamanın gidişatına uygun doğru bir politikaya sahip olduğumuz ve mücadeleyi doğru bir şekilde yönettiğimiz takdirde, ne kadar güçlü olursa olsun her düşmanı yenebileceğimize dair kesin bir inancım vardı. Harabeye dönmüş örgütleri rehabilite etmek ve sağlamlaştırmak, kitleleri bir an önce bilinçlendirmek, örgütlemek ve Japon emperyalizmiyle kesin savaşa hazırlamak için sabırsızlanıyordum.

Bu arada, serbest bırakıldığımı duyan yoldaşlarım beni görmeye gelmişlerdi. Jilin bölgesindeki YCLK, AIYL, Japon Karşısı İşçi Birliği ve Köylü Birliği'nin çekirdek üyeleriyle bir araya geldim ve örgütleri hızla rehabilite etmenin ve düşmanın artan "beyaz terörizmine" karşı kitleleri bir araya getirmenin yollarını tartıştım.

Cha Kwang Su'yu çok heyecanlandıran "silahlar" kelimesi bu gençlerin de desteğini kazandı. Onların desteği benim için büyük bir cesaret oldu.

Jiandao’da ve Kore’nin kuzey sınır bölgesinde YCLK’nin çalışmalarını yoğunlaştırmanın ve bu bölgeleri hızla devrimci hale getirmenin yollarını, partinin kuruluşu için esaslı hazırlıklar yapmanın yöntemlerini ve derhal ele alınması gereken diğer bazı görevleri tartıştık ve bunları uygulamak üzere çeşitli yerlere siyasi işçiler gönderdik.

Bir gece Xinantun’da uyudum ve Dunhua’ya doğru yola çıktım. Dunhua’da çalışmaya karar vermiştim, çünkü burası Doğu Mançurya’nın tüm ilçelerine ulaşmamı sağlayan bir geçiş noktasıydı ve orada bana yardımcı olacak pek çok arkadaşım ve tanıdığım vardı. Bir süre orada kalmayı, örgütlere ayaklanmanın şiddetlendiği Doğu Mançurya’daki durumla başa çıkmaları için faaliyetlerinin yönünü göstermeyi ve hapishanede tasarladığım fikri hayata geçirmek için ayrıntılı planlar hazırlamayı planlıyordum.

Jilin’den ayrılırken, en azından ortaokulu bitirmemi isteyen merhum babamın vasiyetini yerine getiremediğim için çok üzüldüm.

Pak Il Pha, babasının Yuwen Ortaokulu’ndaki yetkililerle yeniden okula dönmem için görüşmesini sağlayacağını söyledi ve eğitimimi orada tamamlamamı tavsiye etti.

Pak Il Pha, Jilin’de Tongu dergisini çıkaran milliyetçi Pak Ki Baek’in oğluydu. Pak U Chon takma adıydı. Ben Yuwen Ortaokulu’nda okurken Pak Il Pha, Jilin Hukuk Fakültesi’nde bir öğrenci olarak Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği’ndeki çalışmalarında bana yardımcı oldu. Avukat olmaya kararlıydı. O dönemde beyaz bir Rus subayı ile çok sık görüşüyor ve ondan Rusça öğreniyordu. Onun bu davranışını yeni Rusya’ya bir tür ihanet olarak gören yoldaşlarım bana ondan ayrılmamı tavsiye ettiler. Onlara şöyle dedim: “Yabancı bir dil öğrenmek devrim için çok yararlıdır. Sırf beyaz bir Rus subayıyla dostluk kurdu diye onu dışlamamın basiretsizlik olacağını düşünüyorum.” Pak, özgürlüğüne kavuştuktan sonra, okul yıllarında Rusça öğrendiği için A. Tolstoy’un Çile’si gibi pek çok edebi başyapıtı çevirebildi.

(Aleksy Nikolayeviç Tolstoy'un "The Ordeal" adlı kitabı bahsedilmektedir)

Kim Hyok ve Pak So Sim, Pak Il Pha gibi, eğer okula geri dönmem mümkünse bir yıl daha okuyarak ne pahasına olursa olsun ortaokul eğitimimi tamamlamamı tavsiye ettiler. Okul müdürü Li Guang-han komünist sempatzanı olduğu için, geri dönmek istersem bu isteğimi reddetmeyeceğini söylediler.

"Kendim öğrenebilirim," dedim. "Halk ve dağılan örgütler bizi bekliyor. Bu yüzden okula dönemem, çünkü bu zor durumdayken devrime sırt çevirmek anlamına gelir."

Okulu bitirmeden Jilin'den ayrılırken çeşitli düşüncelerle boğuşuyordum: Kışın soğuşunda beni tek başıma memleketime gönderen, anavatanda okumamı söyleyen, okuldan eve döndüğümde bana Kore tarihini ve coğrafyasını öğreten ve hayatının son anlarında anneme ortaokul eğitimi almamı istediğini, bu yüzden otlar beslenmesi anlamına gelse bile niyetine sadık kalması gerektiğini söyleyen merhum babamı düşündüm; Parmakları ağrıyana kadar dikiş dikerek ve çamaşır yıkayarak okul harçlığımı çıkarmak için üç yıl boyunca durmaksızın çaba gösterdikten sonra mezuniyetime bir yıl kala okulu bıraktığım haberiyle hayal kırıklığına uğrayacak olan annemi düşündüm; daha az hayal kırıklığına uğramayacak olan kardeşlerimi düşündüm ve beni kendi oğulları gibi seven ve bana maddi yardımda bulunan babamın arkadaşlarının üzüntüsünü ve okul arkadaşlarımda üzüntüsünü düşündüm.

Ama en azından annemin beni anlayacağını düşünüyordum. Babam Sungsil Ortaokulu'ndan ayrılıp kariyer sahibi bir devrimci olduğunda, ona üstü örtülü olarak onay vermişti. Bu yüzden, oğlu ortaokuldan, hatta üniversiteden ayrılmış olsa bile, eğer devrim ve vatan içinse buna karşı çıkmayacağına inanıyordum.

Okulu bırakıp halk kitlelerinin arasına karışmamın hayatımda bir dönüm noktası olduğunu düşünüyordum. Yeraltı faaliyetlerim ve kariyer sahibi bir devrimci olarak yeni hayatım o zaman başladı.

Serbest bırakıldıktan sonra aileme bir satır bile yazmadan Dunhua'ya doğru yola çıktığım için kalbimde tarif edilemez bir yük vardı. İhmalim için kendimi azarlıyor, devrimin benden istediği fedakârlık ne olursa olsun bunun için hiçbir mazeretimi olmadığını söylüyordum ama onlara yazamıyordum.

Hapishanedeysen bile endişelenmesin diye anneme hiçbir şey yazmamıştım. 1929'da kış tatilini evimde geçirmeye giden yoldaşlarım ona tutuklandığımı söylemişler.

Yine de beni görmek için Jilin'e gelmemişti. Anneler, eğer çocukları hapisteyse, onları görmek için binlerce kilometre yol kat etmekten, onlar için bir sürü eşya taşımaktan ve gardiyanlara çocuklarını görmelerine izin vermeleri için yalvarmaktan çekinmezler ama annem bunu yapmamıştı. Büyük bir sabır göstermişti. Babam Pyongyang'da hapisteyken birkaç kez onu görmeye gitmiş, hatta beni de yanında götürmüştü. Ancak on yıl geçmesine rağmen oğlunu hapishanede hiç ziyaret etmedi. İnsanlar nedenini merak edebilir.

Sonradan beni Antu'da gördüğünde nedenini açıklamamıştı. Fakat ben bunun onun oğluna olan gerçek sevgisini gösterdiğini düşündüm. Şöyle düşünmüş olabilir: Parmaklıklar ardındaki Song Ju beni görmekten acı duyacaktır; onu görmeye gitsem bile, ziyaretim kendisine ne gibi bir teselli ya da yardım sağlayabilir? Aşması gereken onca engebeli geçit varken daha ilk adımda acıma duygusuna kapılırsa doğru yolda ilerlemeye devam edebilecek mi? Bırakalım beni görmektense hapishanede kendini yalnız hissetsin, bu onun için bir fayda sağlayacaktır. Bunu, basit bir kadın olan annemde bir devrimci keşfetmemden yola çıkarak değerlendirdim.

Hapisten çıkmış ve öğrencilik görevlerimden kurtulmuşken, eve gidip birkaç gün annemin yanında kalmanın evlatlık görevim olabileceği aklıma gelmişti. Buna rağmen kararlılıkla Dunhua'ya doğru yürüdüm.

Dunhua'nın yaklaşık 15 mil güneybatısında Sidaohuanggou adında bir dağ köyü vardı. Orada çalışacaktım.

Tutuklanmamın ardından, Fusong’da YCLK, Paeksan Gençlik Birliği ve Kadınlar Birliği örgütlerine bağlı olan birkaç aile, Jilin’deki kapsamlı tutuklamaların Fusong’a ulaşma tehlikesinden kaçınmak için Antu ve Dunhua bölgelerine taşınmıştı. Annem, amcam Hyong Gwon ve kardeşlerim de soğuk bir kış günü Antu’ya taşınmışlardı.

O dönemde Doğu Mançurya’ya taşınan onlarca aileden altısı Sidaohuanggou’ya yerleşmişti. Ko Jae Bong’un ailesi de bu altı aileden biriydi.

Jongui-bu’nun burslu öğrencisi olarak Fusong Normal Okulu’na giden Ko Jae Bong, Bağımsızlık Ordusu’na katılmadan ve Fusong bölgesi uçan kolunun lideri olarak görev yapmadan önce Paeksan Okulu’nda öğretmenlik yapmıştı. Japon karşıtı kitle örgütünün çekirdek üyelerinden biriydi.

Küçük kardeşi Ko Jae Ryong, Hwasong Uisuk Okulu’ndaki sınıf arkadaşlarımdan biriydi. Sonradan Yang Jing-yu’nun birliğine katılmış ve Mengjiang veya Linjiang’da bir yerde çatışmada öldürülmüştü. En küçük kardeşi Ko Jae Rim, Paeksan Okulu’ndan ayrıldıktan sonra Jilin Yuwen Ortaokulu’na gitmiş ve benimle birlikte YCLK üyesi olarak çalışmıştı. 1930 ilkbaharından itibaren Japon Mançurya Demiryolu Şirketi tarafından işletilen bir tıp kolejinde eğitim görmüştü. Ve Jilin’deyken bana çok yardımcı olmuştu.

Ko ailesi, Fusong’daki günlerimizden beri ailemizle özel bir ilişki içindeydi. Ailem için hiçbir şeyden kaçınmazlardı. Hanlarını işletirken babama ve anneme çok yardımcı oldular.

O günlerde çok sayıda vatansever ve bağımsızlık savaşçısı Xiaonanmen Caddesi’ndeki evimi her saat ziyaret ederdi. Bazıları birkaç günlüğüne evimde kalırdı. Annem sürekli mutfakta durur ve onlar için yemek hazırlardı. Ancak bu durum savaş lordlarının dikkatini çekmişti. Polisin babamı izlediğini bilen Ko Jae Bong’un annesi (Song Gye Sim) bir gün geldi ve şöyle dedi:

“Bay Kim, lütfen artık evinize misafir kabul etmeyin. Eviniz şimdi olduğu gibi ziyaretçilerle dolup taşarsa başınıza kötü bir şey gelebilir. Bağımsızlık Ordusu’ndan gelen ziyaretçilerle biz ilgileneneğiz, bu yüzden lütfen onları benim evime gönderin.”

Bu yüzden babam ona çok güveniyordu ve ben de Ko Jae Bong ile dost oldum.

Annem Paeksan Okulu’nun kapanmasının ardından bir okul binası bulmak için koştururken, Ko ailesi hiç tereddüt etmeden odalarından birini teklif ettiler.

Ko Jae Bong, Sidaohuanggou’ya taşındıktan sonra altı aydan kısa bir süre içinde Tonghung Uisuk Okulu’nu kurmuş ve çocuklara eğitim vermeye başlamıştı. Sidaohuanggou ve çevresinde 100 hanenin başkan yardımcısı olmanın avantajını kullanarak YCLK örgütlerini ve Paeksan Gençlik Birliği’ni kurdu ve Japon Karşıtı Kadınlar Derneği ile Köylüler Birliği’nin kurulması için hazırlıklar yaptı.

Ko Jae Bong’un annesi beni gördüğüne çok sevinmiş ve Fusong’daki günlerimizi gözyaşları içinde yad etmişti. Bir önceki sonbahardan beri parmaklıklar ardında olduğumu ve birkaç gün önce serbest bırakılmamın hemen ardından Sidaohuanggou’ya geldiğimi söylediğimde, yüzüme dikkatle bakarak beni tanınmasına rağmen o kadar solgun ve solgun görüldüğümü söyledi ki annem beni görse çok üzülürdü.

Bir aydan fazla bir süre onların evinde kaldım ve gösterilen ilginin mutluluğunu sürdürdüm. Ko Jae Bong’un annesi beni sağlığıma kavuşturmak için çok uğraştı. Arpa, darı ve baharatlı yeşil otlardan oluşan yemekler hazırlayıp ayrı bir masada bana servis etti ve her zaman yemeklerin bu kadar az olmasından dolayı çok üzgün olduğunu söyledi. Ama o garip dağ köyünde bir han işletemeyen, daha o yıl çiftçiliğe başlayan ve aynı zamanda orada kalan kızının çocuklarına bakmak zorunda olan aileyi düşündükçe rahat bir kafayla yemek yiyemiyordum.

Fusong'daki günlerimizden en sevdiğim yemeğin ne olduğunu bilen ev sahibesi, köydeki tek erişte makinesini ödünç alıp benim için erişte yapmıştı. Ko Jae Bong surlarla çevrili Dunhua şehrine giderek benim için biraz tuzlu alabalık almıştı. Kız kardeşinin kocası her gün şafak vakti pınara gidip şişliklerimi indirmek için sanggol yakalıyordu. Onların içten bakımı altında sağlığıma çabucak kavuşmuştum.

Ko Jae Bong Antu'ya annemi ziyarete gitmiş ve geri dönmüştü. Sidaohuanggou'dan Antu'ya yaklaşık 50 mil vardı ve o bu mesafeyi bir günde kat edebilmişti. Bana Rim Kkok Jong romanındaki Hwang Chonwangdong gibi bir günde 75 mil yürüdüğünü söylemişti.

Hapisten çıktıktan sonra Dunhua bölgesinde kaldığımı duyan Chol Ju, Ko Jae Bong ile birlikte Sidaohuanggou'ya gelerek annemden bir mektup ve iç çamaşırlarımı getirdi. Mektupta ailemin Fusong'dan ayrıldıktan sonra Jiuantu'nun batı kapısının dışındaki Ma Chun Uk'un evinde kiralık bir odada yaşadığı ve daha sonra Xinglongcun'a taşındığı yazıyordu. Jiuantu'dayken annem Ma Chun Uk'dan bir dikiş makinesi kiralamış ve terzi olarak hayatını kazanmak için çok çalışmış. Xinglongcun'da da geçimini sağlamak için gece gündüz çalışmış.

Chol Ju yeni yerinde kendini rahat hissetmiyordu. O zamana kadar Junggang, Linjiang, Badaogou ve Fusong gibi büyük nehirler üzerindeki kasabalarda yaşamıştı. Demiryolundan ve ovoidan uzak olan Antu onun için çok sessiz ve yerleşmek için çok garip bir yerdi.

“Kardeşim, serbest bırakıldıktan sonra Fusong'a gittin mi?” diye sordu birdenbire.

“Gitmek istedim ama gitmedim. Kendi evime bile uğramadan doğruca Dunhua'ya gelmişken Fusong'u nasıl ziyaret edebilirdim ki?” diye cevap verdim.

“Fusong'daki insanlar seni çok özleyiyor,” dedi kardeşim. “Zhang Wei-hua seni sormak için her gün evimize geliyordu. İnsanlar çok iyi kalpliydi.”

Söylediklerinden Fusong'daki insanlara karşı özlem duyduğu anlaşılıyordu.

“Evet, öyleydiler.”

“Sık sık Fusong'daki arkadaşlarımı düşünüyorum. Eğer oraya gidersen lütfen beni onlara hatırlat.”

“Elbette hatırlayacağım. Bu arada, Antu'da yeni arkadaşlar edindin mi?”

“Pek değil. Antu'da benim yaşımda çok fazla kişi yok.”

Kardeşimin Fusong'daki eski günlerine özlem duyduğunu ve bu yüzden yeni yerine yerleşemediğini fark ettim. Hüzünlü gözleri ve karamsar bakışları bana bütün bunları anlatıyordu. Onun huzursuz ruh hali, o yaştaki gençler arasında yaygın olan gerçeğe karşı bir tür karşı koyma hali beni rahatsız ediyordu.

“Chol Ju, nasıl iyi bir çiftçi kötü topraktan şikâyet etmiyorsa, bir devrimci de kendini nerede bulacağı konusunda seçici olmamalıdır. Neden Antu'da senin için iyi arkadaşlar olmasın? Ararsan onları bulursun. Bildiğin gibi, babam yoldaşların gökten kendiliğinden düşmediğini ve mücevher arayıcılarının mücevher aradığı gibi bizim de onları aramamız gerektiğini söylerdi. Birçok iyi arkadaş bul ve Antu'yu çalışmak için ideal bir yer haline getir. YCLK'ya katılmak için yeterince büyüksün, değil mi?”

Genç Komünistler Birliği üyeliği için kendisini iyi hazırlaması gerektiğini vurguladım.

“Anlıyorum. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim,” dedi, yüzünde ciddi bir ifadeyle kendini toparlayarak.

Çok geçmeden YCLK'ya katıldı.

Sidaohuanggou'da kaldığım süre boyunca Ko Jae Bong ve kardeşinin Çocuk Seferi Birliği, Köylüler Birliği ve Japon Karşıtı Kadınlar Derneği'nin şubelerini kurmalarına yardımcı oldum ve Mançurya'nın doğu ve güneyine dağılmış devrimci örgütlerin üyeleriyle temas kurmaya çalıştım. Ko Jae Bong aracılığıyla Longjing, Helong ve Jilin'deki irtibat bürolarına gönderdiğim mektupları alan Kim Hyok, Cha Kwang Su, Kye Yong Chun, Kim Jun, Chae Su Hang ve Kim Jung Gwon'un da aralarında

bulunduğu on yoldaşım Sidaohuanggou'ya geldi. Hepsi de Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği liderleriydi.

Onlardan Mançurya'nın doğusunu kasıp kavuran ayaklanmanın beklediğimden daha büyük boyutlara ulaştığını öğrendim.

Mançurya'da yaşayan Kore halkı ayaklanmanın arkasındaki ana güçtü; Han Pin ve Pak Yun Se tarafından isyana teşvik edilmişlerdi ve Çin Komünist Partisi'ne kabul edilmeleri için parti tarafından pratik mücadelede kendilerini öne çıkardıkları için tanınmaları gerektiğini iddia ediyorlardı.

O dönemde Çin'in kuzeydoğu bölgesindeki Koreli komünistler, Komintern'in tek ulus için tek parti ilkesine uygun olarak partiyi yeniden inşa etme kampanyasını terk etmişlerdi ve Çin partisine üye olmak için hızlı faaliyetler yürütüyorlardı. Çin partisi, Koreli komünistleri pratik bir mücadele ile tek tek test ettikten sonra bireysel olarak kabul edeceğini ilan etmişti. Daha da kötüsü, Komintern yetkilileri halkı ayaklanma çıkarmaya teşvik ediyordu, bu nedenle Çin partisine katılmaya çalışan Mançurya genel bürosuna bağlı Koreli komünistler, kendi siyasi hırsları ve daha yüksek mevkilere gelme arzuları yüzünden halkı umursamaz bir ayaklanmaya sürüklediler.

Kamulaştırılmaması gerekenleri kamulaştırdılar ve hatta okulları ve elektrik santrallerini ateşe verdiler.

30 Mayıs Ayaklanması, Japon emperyalistlerine ve Çinli gerici savaş ağalarına Mançurya'daki komünist hareketi ve Japon karşıtı yurtsever mücadeleyi bastırmak için iyi bir bahane verdi. Mançurya'daki Koreli komünistler ve devrimciler onların acımasız beyaz terörizminin hedefi haline geldi.

Büyük kayıplar veren kitleler kırsal ve dağlık bölgelere çekilmek zorunda kaldı. Kyongsin (1920) yılındaki büyük temizlik sırasında işlenenlere benzer zulümler Doğu Mançurya'nın her yerinde uygulandı. Polis hücreleri ve hapishaneler yakalanan isyancılarla dolup taşıyordu. Birçoğu Seul, Kore'ye götürüldü ve ağır cezalara, hatta ölüme mahkûm edildi.

Japon emperyalistleri tarafından kandırılan Fengtian savaş ağaları ayaklanmayı acımasız bir şekilde bastırdı. Japonlar, Kore halkı ile Çin halkının arasını açmak için Korelilerin Mançurya'yı fethetmek amacıyla Doğu Mançurya'da ayaklandıkları söylentilerini yaymaya başladılar. Önde gelen savaş ağaları bu söylentilere inandı ve tüm Korelilerin komünist olduğunu ve komünistlerin Japon emperyalistlerinin kuklaları oldukları için öldürülmeleri gerektiğini haykırdı. İsyancıları sağda solda öldürdüler. Akılsız savaş ağaları komünistleri Japon emperyalistlerinin kuklaları ile özdeşleştirdiler.

Ayaklanma sırasında binlerce kişi tutuklanıp öldürülmüştü; bunların çoğu Koreliydi. Tutuklananların birçoğu da idam edildi. Ayaklanma devrimci örgütlerimize büyük zarar vermişti. Koreliler ve Çinliler arasındaki ilişkileri daha da kötüleştirdi.

Li Li-san'ın çizgisi daha sonra Çin partisi tarafından "pervasız bir çizgi" ve "küçük burjuva çılgınlığı" olarak kınandı. Yine de onun Sovyet Kızıl Ordusu çizgisi, Çin'in kuzeydoğusundaki duruma uymayan maceracı bir çizgiydi. Çin Komünist Partisi Altıncı Merkez Komitesi'nin aynı yılın Eylül ayında yapılan Üçüncü Genel Kurul Toplantısı, Li Li-san'ın sol maceracı çizgisini sert bir şekilde eleştirdi. Komintern de 16 Kasım tarihli bir mektupla Li Li-san'ın hatasını eleştirdi. Mançurya il parti komitesi, komitenin genişletilmiş bir toplantısını ve hatasını eleştirilere maruz bırakmak için ortak bir toplantı düzenledi.

Mayıs 1931'de Mingyuegou'da düzenlenen bir toplantıda onun izlediği politikayı da eleştirdik ve sol maceracı hataların üstesinden gelmek için önlemler aldık. Bununla birlikte, onun çizgisinin artçı etkileri ortadan kaldırılamadı ve birkaç yıl boyunca kuzeydoğu Çin'deki devrimci mücadelemizi kötü bir şekilde etkiledi.

Sidaohuanggou'da toplanmış olan gençler Korelilerin kanının boşa gitmiş olmasından acı acı yakınıyor ve devrimimizin daha ne kadar kafa karışıklığı içinde sürüklenmek zorunda kalacağını merak ediyorlardı. Onları cesaretlendirmek için şöyle dedim:

"Ayaklanmadaki kaybın büyük olduğu doğrudur. Ancak bu kayıp için ağlamanın ne faydası var? Ağlamayı bırakmalı ve

örgütleri rehabilite etmek ve durumu düzeltmek için ihtiyaç duyulan yerlere gitmeliyiz. Hizipçilerin vahşi hırslarını açığa çıkarmak ve kitleleri onların etkisinden uzaklaştırmak önemlidir. Bu amaçla onlara Kore devriminin izlemesi gereken yolu göstermeliyiz. Ayaklanma kan dökülerek sona erdi, ancak kitleler bu ayaklanma yoluyla eğitilmiş ve bilinçlendirilmiş olmalıdır. Ayaklanma sırasında Kore ulusu militan ve devrimci ruhunu sonuna kadar sergiledi. Ulusumuzun bu büyük, özverili mücadele ruhu beni çok cesaretlendirdi. Eminim ki onlara bilimsel mücadele yöntem ve taktiklerini öğrettiğimizde ve ulusumuzun izlemesi gereken yolu gösterdiğimizde, devrimimizde yeni bir yükseliş yaşanacaktır.”

Yoldaşlarım bu çağrımdan pek etkilenmediler. Dediler ki, “Haklısın Yoldaş Han Byol. Ama kitleler için kabul edilebilir olan yeni çizgi nerede?” Bana sabırsızlıkla baktılar.

Dedim ki, “Bu ne gökten düşecek ne de bize bir tabakta getirilecek. Bunu kendimiz planlamalıyız. Hapisteyken bu konu üzerinde biraz düşündüm. Sizin de fikirlerinizi duymak isterim.”

Böylece Cha Kwang Su, Kim Hyok, Pak So Sim ve diğerleriyle daha önce tartışmış olduğum Kore devriminin çizgisi üzerine bir tartışma yaptık. Bu Sidaohuanggou Toplantısıydı. Toplantı benim önerimi onayladı.

Mançurya’nın doğusunda meydana gelen dehşet verici kan gölü bende kızgınlık meydana getirmiş ve ulusa karşı görev duygularımı uyandırmıştı. Kargaşanın ortasında kalbi kan ağlayarak yere yığılan insanları hayal ederken, Kore’nin devrimci kitlelerini kan denizinden nasıl kurtaracağımı ve Kore’nin ulusal kurtuluş mücadelesini sıkıntılardan nasıl kurtarıp zafere taşıyacağımı düşündüm.

Devrimin silaha ihtiyacı vardı. İyi örgütlenmiş ve eğitilmiş bir devrimci ordu ve halk, 20 milyon insanı zafere götürecek bir program ve bu programı hayata geçirebilecek bir siyasi genelkurmay bekliyordu. İçerideki ve dışarıdaki durum, Koreli komünistlerin ülkeyi ve ulusu özgürleştirmek için verdikleri soylu mücadelede bir dönüş yapmalarını gerektiriyordu. Bir değişiklik

olmazsa ulusumuz daha fazla kan dökülmesine ve trajediye maruz kalacaktı.

Değişimi gerçekleştirmek ve bu dönüşümü sağlamak için bir atılım yapma kararlılığıyla, 1930 yazında zihnimde uçuşan fikirlerin özünü cep defterime not ettim.

Sidaohuanggou'dan ayrılırken örgüt üyeleri ve siyasi çalışanlarla, görevlerini yerine getirdikten sonra haziran ayının ikinci yarısında Kalun'da tekrar buluşmak üzere söz verdim.

Daha sonra Dunhua'da Jilin Eyaleti doğu bölgesi parti komitesi toplantısı yapıldı. Toplantıda ayaklanma konusu tartışıldı. Hizipçiler 30 Mayıs Ayaklanması gibi yeni bir ayaklanma düzenlemeyi planlıyorlardı. Ben 30 Mayıs Ayaklanmasının pervasızca yapıldığına dikkat çektim ve planlarına karşı çıktım.

Parmaklıklar ardındaki hayatımdan ve 30 Mayıs Ayaklanması'ndan çok deneyim kazanmıştım.

Gerçekten de 1930 baharı bir büyüme ve sınanma baharıydı, hayatımda unutulmaz bir bahardı. O baharda devrimimiz yeni bir yükselişe hazırlanıyordu.

Kalun Toplantısı

Haziran ayının sonlarında yoldaşlarımız önceden planlandığı gibi Kalun'da toplanmaya başlamışlardı. Kalun'da zaten devrimci örgütlerimiz mevcuttu. Mançurya'nın farklı bölgelerine kolay erişim sağlayan bir yol ayrımında üs kurma gereğini 1927'de fark etmiş ve Genç Komünistler Birliği'nin sert unsurlarını keşif için bölgeye göndermeye başlamıştık.

Kalun'da bir toplantı düzenlemeye karar verdik, çünkü Kalun'a ulaşım kolaydı ve toplantıya katılanların gizliliğini ve güvenliğini sağlayan gözlerden ırak bir üs konumundaydı.

Kalun, Japon karşıtı hareketin savunucularının uğrak yeri idi ama düşman karşısında pek açıkta değildi. Burası toplantı yapmak için ideal bir yerdi çünkü buradaki insanlar bize yardım etmeye gönüllü olmuşlardı.

Kalun'a vardığımda Çocuk Seferi Birliği'nin başkanı Jong Haeng Jong'un beni istasyonda beklediğini gördüm. Kalun'a gittiğimde her zaman beni istasyonda karşılamaya gelir ve bana eşlik ederdi.

Oraya vardığımda Kalun'daki atmosferin Dunhua ve Jilin'dekinden biraz daha sakin olduğunu gördüm. 30 Mayıs Ayaklanması yeni bitmişti ve Jiandao'daki atmosfer son derece ciddiydi. Japon birliklerinin yakında Doğu Mançurya'ya gönderilmesiyle durum daha da gerginleşmişti. Japon emperyalistleri birliklerini Jiandao'ya göndererek burada hızla yayılan devrimci hareketi bastırmayı, 35 Mançurya ve Moğolistan'ı işgal etmeyi ve Sovyetler Birliği'ni işgal etmek için bir köprübaşı oluşturmayı planlıyorlardı. Bu amaçla Ranam'da konuşlanmış olan Japon ordusunun 19. Tümen komutanı Korgeneral Kawashima Longjing, Yanji, Baicaogou ve Toudaogou bölgelerini teftiş turundaydı.

Aynı zamanda Jilin'deki Kuomintang birliklerinin genelkurmay başkanı ve yerel yöneticiler de Doğu Mançurya'da

teftiş turundaydı. Bu dönemde Jiandao bölgesindeki devrimci örgütler, Japon ordusunun korgeneralini, Kuomintang birliklerinin kurmay başkanını ve sivil yöneticiyi Doğu Mançurya'dan kovmaları için halka çağrıda bulundu.

Kalun'a yaptığım bu ziyarette Jinmyong Okulu öğretmenleri Ryu Yong Son ve Jang So Bong'un evlerinde kaldım.

Jang So Bong Jinmyong Okulu'nda çocuklara öğretmenlik yapıyor ve aynı zamanda Tong-A Ilbo gazetesinin şube müdürü olarak çalışıyordu. Cha Kwang Su gibi o da bilgili, iyi bir yazardı ve görevlerini layıkıyla yerine getirirdi. Bu yüzden yoldaşları tarafından sevilirdi. Karakterindeki tek kusur karısıyla sık sık tartışmasıydı.

Yoldaşları ona tavsiyelerde bulunduğunda, karısının çok feodal olduğundan şikâyet ediyordu. Defalarca onu ikna etmeye çalıştım ve aile hayatına ilgi göstermesi için onu sürekli eleştirdim, ancak bunun pek bir faydası olmadı.

Jang So Bong, Kore Devrimci Ordusu'nun kurulmasından sonra silah satın almak için Changchun'a gittiğinde polis tarafından tutuklanarak bir döneğe haline gelmişti. Bana karşı "teslimiyet çalışması" yürüttüğü söyleniyor.

Kim Hyok ve Jang So Bong, Kalun'un devrimci hale getirilmesinde özellikle üstün hizmetlerde bulunmuşlardı. Yöredeki halktan insanlarla güçlerini birleştirerek okullar ve akşam okulları kurmuşlar, bu okulları merkez alan bir aydınlanma hareketi başlatmışlar, köylüler birliği, gençlik birliği, çocuk birliği ve kadınlar birliği gibi aydınlanma örgütlerini sırasıyla Köylüler Birliği, Japon Karşısı Gençlik Birliği, Çocuk Seferi Birliği ve Kadınlar Birliği gibi devrimci örgütlere dönüştürmüşlerdi. Ayrıca toplumun her kesiminden insanları Japon karşıtı devrim için çalışmak üzere eğitiyorlardı.

Bolşevik dergisi Kim Hyok'un himayesi altında Kalun'da kurulmuştu.

Kalun'da, Sidaohuanggou'da yaptığım gibi Kore devriminin yolu üzerine kafa yormaya devam ettim. Son bir aydır düşündüklerimi toparlayıp gözden geçirdikten sonra bunları yazıya döktüm ve bu uzun bir makale haline geldi. Makaleyi, ülkemizdeki ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir yol gösterici teoriye olan acil ihtiyacının keskin bir şekilde farkına vararak yazdım. Yeni bir yol gösterici teori olmadan devrim tek bir adım bile ilerleyemezdi. Bağımsızlık talep eden ezilen halkların devrimci ilerleyişi 1930'larda dünya ölçeğinde daha ileri adımlar attı. Asya, ezilen halkların emperyalistlere karşı kurtuluş mücadelesinin en şiddetli olduğu kıta oldu. Asya, sömürgelerdeki ulusal kurtuluş mücadelesinin merkezi arenasına haline geldi, çünkü o yıllarda emperyalistler Asya'nın gelişmekte olan ülkelerinden taviz koparmak için saldırılarını daha açık bir şekilde yoğunlaştırdılar ve birçok Asya ülkesinin halkı ulusal bağımsızlıklarını korumak için cesurca mücadele etti.

Hiçbir güç, Doğu halkının yabancı güçleri kovmak ve özgür ve demokratik yeni bir toplumda yaşamak için verdiği haklı mücadeleyi engelleyemezdi.

Sovyetler Birliği ve Moğolistan'da devrim ilerlerken Çin, Hindistan, Vietnam, Burma, Endonezya ve diğer Asya ülkelerinde devrimci dalga şiddetle yükseliyordu. Bu dönemde, şiddet içermeyen direniş hareketiyle dünyanın dikkatini çeken Hindistan'da dokumacılar kırmızı bir bayrak altında sokaklarda gösteriler düzenledi.

Çin halkı 1930'lu yılları ikinci bir iç savaşın alevleri içinde karşıladı.

Çin'deki ve diğer birçok Asya ülkesindeki devrimci mücadele ve anavatanındaki halkın aktif mücadelesi bizi çok heyecanlandırdı ve ilham verdi.

Bir parti kurulur ve doğru yol gösterici teori geliştirilirse, halkı ayağa kaldırmanın ve Japon emperyalistlerine karşı mücadeleden zaferle çıkmanın tamamen mümkün olacağına ikna olduk.

Bu dönemde de Kore'nin ulusal kurtuluş mücadelesi arenasında, kitleleri şu ya da bu şekilde yönlendirecek farklı parti

ve grupların duruş ve çıkarlarını temsil eden farklı izm ve doktrinler ortaya çıktı. Bu teorilerin hiçbirisi zaman ve sınıf sınırlamalarından muaf değildi.

Bağımsızlık Ordusu'nun silahlı mücadelesini o zamana kadarki ulusal kurtuluş mücadelesinin en yüksek biçimi olarak gördük. Bu mücadeleye milliyetçi hareketin sol kanadından en aktif Japon bağımsızlık karşıtları ve yurtseverler katılmıştı. Bağımsızlık Ordusu'nu kurmuşlar ve silahlı mücadele başlatmışlardı çünkü sadece bir bağımsızlık savaşı vererek ülkeyi geri kazanmanın mümkün olduğuna inanıyorlardı.

Bazıları bağımsızlığın sadece büyük birliklerin askeri hareketiyle kazanılabileceğini düşünürken, bazıları Japon emperyalistlerini kovmanın en iyi yolunun terörist taktikler uygulamak olduğunu savunuyor, bazıları ise Kore'deki fiili duruma uygun stratejinin iyi eğitilmiş birlikleri muhafaza etmek ve Japonya ile savaşa girdikten sonra Sovyetler Birliği, Çin, ABD ve benzerleriyle iş birliği yaparak bağımsızlığı elde etmek olduğunu söylüyordu. Tüm bu argümanlar Japon emperyalistlerine karşı kanlı bir mücadeleyi öngörüyordu.

Ancak Bağımsızlık Ordusu mücadelesinde ne başlangıçtaki hedeflerini sonuna kadar götürecek bilimsel taktik ve stratejiye ne savaşı sonuna kadar götürebilecek güçlü ve deneyimli bir liderliğe ne de orduyu insan gücü, malzeme ve finansmanla destekleyebilecek sağlam bir kitle temeline sahipti.

Reformist argümanlar arasında An Chang Ho'nun "hazırlık teorisi" olarak adlandırılan "güç geliştirme teorisi" bağımsızlık savunucuları tarafından çok konuşuldu.

An Chang Ho'ya hayatını bağımsızlık hareketine adanmış dürüst ve vicdanlı bir vatansever olarak saygı duyduk ancak teorisine sıcak bakmıyorduk.

Şanghay Geçici Hükümeti'nin şiddet içermeyen bağımsızlık hareketi çizgisi kitlelerin desteğini ve ilgisini çekmedi. Kurulduktan bir süre sonra Şangay Geçici Hükümeti, hiçbir umut vermeyen şiddetsizlik diplomatik politikasına sürekli başvurarak zaman kaybettiği için insanları hayal kırıklığına uğrattı. Bu

yüzden, askeri çizgiyi üstün tutan Bağımsızlık Ordusu hükümete mesafeli yaklaştı.

Syngman Rhee'nin Milletler Cemiyeti'nden Kore'yi manda yönetimi altına almasını talep eden dilekçesi herhangi bir çizgi olarak adlandırılmayı hak etmiyordu. Milliyetçilerin sağ kanadı tarafından ileri sürülen “özyönetim” fikri, ulusal bağımsızlık ruhuna aykırı vahşi bir hayaldi.

1925'te kurulan Kore Komünist Partisi, Kore'deki fiili duruma uygun bilimsel taktik ve strateji üzerinde çalışmadan varlığını sona erdirmişti.

Genel olarak konuşmak gerekirse, önceki kuşağın strateji ve çizgilerinin ortak zayıf noktası, kitlelerin gücüne inanmamaları ve onlara sırt çevirmeleriydi.

Önceki kuşaktan hareket savaşçılarının hepsi, halkın devrimin efendisi ve devrimin itici gücü olduğu gerçeğini görmezden geldi. Ancak milyonlarca insanın örgütlü gücünden yararlanarak Japon emperyalizmini yıkmak mümkündü, ancak Japon karşıtı hareketimizin savunucuları devrimin ve bağımsızlık savaşının yalnızca birkaç seçkin kişi tarafından yürütülebileceğini düşündüler.

Bu bakış açısından hareketle, sözde komünist hareketin içinde yer alanlar, hiçbir temel atmadan, parti merkezinin toplumun üst kademelerinden gelen birkaç kişiden oluşacağını ilan ederek bir parti kurdular. Üçlü ve beşli partiler oluşturacak şekilde gruplara bölündüler ve birkaç yıl boyunca hegemonya mücadelesine giriştiler.

Önceki kuşağın çizgisi ve stratejisi, Kore gerçekliğine sıkı sıkıya bağlı olmamak gibi ciddi bir dezavantaja sahipti.

Kore gerçekliğine uygun doğru bir yol gösterici teori geliştirmek için, klasik eserleri ya da diğer ülkelerin deneyimlerini üstün tutmak yerine, tüm sorunlara bağımsız bir bakış açısı getirmek ve bunları kendi özel durumumuza uygun özgün bir şekilde çözmek gerektiğine karar verdim. Yol gösterici bir teori sunma iddiasıyla Ekim Devrimi deneyimini kopyalamak ya da

Komintern'in başarı için bir reçete sunmasını bekleyerek kollarını kavuşturup arkamıza yaslanmak doğru olmazdı.

“Biz yalnızca kitlelerin gücüne inanıyoruz. Gelin 20 milyon insanımızın gücüne inanalım ve onları birleştirerek Japon emperyalistlerine karşı kanlı bir savaş başlatalım!” Bu haykırış sık sık kalbimin derinliklerinden geliyordu.

Bu dürtüyle, şimdi Juche olarak adlandırdığımız düşünceyi bir rapor taslağında dile getirmeye çalıştım. Bu taslak raporda yazmaya niyetlendiğim şey, devrimimizin karşı karşıya olduğu ciddi sorunlarla ilgiliydi.

Özellikle silahlı mücadele meselesi üzerinde çok düşündüm.

Taslak raporumda, Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin temel çizgisi ve Koreli komünistlerin en önde gelen görevi olan kapsamlı bir Japon karşıtı savaş yürütmeyi öne sürdüm.

Silahlı mücadeleye karar vermek ve bunu çizgimiz olarak belirlemek uzun zamanımı aldı. Kalun'da bir çizgi olarak benimsenmeden önce neredeyse elimiz boştu. Eğer silahlı mücadele başlatılacaksa, genç komünistlerin yeni tip bir ordu kurmasını önerdim.

O zaman bazı insanlar farklı düşünüyordu ve “Kurtuluş Ordusu zaten var olduğuna göre, ona katılıp savaşmak yeterli olacaktır. Ayrı bir ordu kurmaya gerek var mı? Japon karşıtı askeri güçlerin bölünmesinden korkuyoruz.”

Kurtuluş Ordusu sağcı ve gerici hale geldiğinden, onu içeriden yenilemek ve askeri harekate girişmek mantıksız ve imkânsızdı.

1930 yılında Kurtuluş Ordusu'nun gücü yetersizdi. Kukmin-bu komutasındaki Kurtuluş Ordusunun gücü sadece dokuz bölüktü. Onlar bile üst kademelerdeki bir çatlak nedeniyle Kukmin-bu grubu ve Kukmin-bu karşıtı grup olarak ikiye bölünmüştü.

Kukmin-bu grubu, Kurtuluş Ordusu'nun on yılı aşkın bir süredir bağlı kaldığı çizgiye sıkı sıkıya bağlı kalan muhafazakâr güçtü. Anti-Kukmin-bu grubu ise eski çizgiye karşı çıkan ve yeni bir çizgi izleyen yeni bir güçtü. Anti-Kukminbu grubundan

insanlar komünizme sempati duyduklarını iddia ederek komünistlerle el ele vermeye bile kalkıştılar. Japon emperyalistleri bunlara, milliyetçi ya da komünist olmadıkları, yeni bir orta yol gücü oldukları anlamında “üçüncü güç” adını verdi. Milliyetçi hareket içinde Kukmin-bu karşıtı bu “üçüncü gücün” ortaya çıkması, milliyetçi hareketi komünist bir harekete dönüştürme eğiliminin uygulama aşamasına geldiğini kanıtladı. Kukmin-bu grubu ile anti-Kukmin-bu grubu arasındaki husumet nedeniyle Kurtuluş Ordusu’nun gücü azaldı ve milliyetçi hareket karmaşaya sürüklendi.

Kurtuluş Ordusu’nun bölükleri genellikle ovadaki köylerde konuşlanmıştı ama bu durum gerilla savaşına elverişli değildi. Yeterli teçhizatı yoktu, disiplini gevşekti ve eğitimi düşük seviyedeydi. Bunun da ötesinde, bölge sakinleriyle ilişkileri de pek iyi değildi.

Bağımsızlık Ordusu, 1920’lerin başında Qingshanli ve Fengwugou savaşlarında büyük Japon birliklerini perişan ettiği altın günlerinden bu yana giderek gerilemekteydi.

Güney Mançurya’daki Kore Gençliği Genel Federasyonu’nun konferansına katılmak üzere Wangqingmen’e gittiğimde, Hyon Muk Kwan ile Kukmin-bu hakkında konuştum ve ona “Kukmin-bu’nun gücüyle Japonya’yı yenebileceğinizden emin misiniz?” diye sordum. Bu soruyu onu kışkırtmak için sordum çünkü Kukmin-bu hakkında çok övünüyordu.

“Bu şekilde savaşmaya devam edersek ve büyük güçler bize yardım ederse bağımsızlığımızı kazanacağız.” dedi.

Verdiği cevap beni hayal kırıklığına uğrattı. Zafere güvenmeden körü körüne savaşan ve yardım için büyük güçlere başvuran bir ordunun değerini nasıl kanıtlayabileceğini merak ediyordum. Bu yüzden ona şaka yollu şöyle dedim: “Kukmin-bu halkı tüm silahlarını bize teslim edecek mi? Eğer verirlerse üç ya da dört yıl içinde Japonları kovarız.”

Bu, toplantı hazırlık komitesi üyelerine karşı terörist saldırılar gerçekleştirilmeden önceydi, dolayısıyla şaka yapmaya gücüm yetmişti. Hyon Muk Kwan Jilin günlerimden beri şakalarımı hep iyi karşılamıştı.

Yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi ama cevap vermedi. Boş hayallere daldığımı düşünmüş olmalıydı.

Kukmin-bu ordusundaki statükoyu korumak zordu. Bu yüzden yeni bir tür ordu kurmanın gerekli olduğu sonucuna varmıştık.

Yalnızca komünistlerin önderlik edeceği silahlı bir mücadelenin Japon karşıtı kapsamlı bir direniş savaşı yürütebileceğine ve devrimci olabileceğine ikna olmuşum. Çünkü sadece komünistler, işçileri, köylüleri ve Japon karşıtı yurtsever güçlerin diğer geniş kesimlerini silahlı saflarında toplayabilir ve kitlelerin çıkarlarını doğru bir şekilde yansıtabilecek bilimsel taktikler ve stratejiler kullanarak bu asil savaşın sorumluluğunu üstlenerek ve savaşın yürütülmesini sağlayarak Kore devrimini bir bütün olarak zafere götürebilirlerdi.

Devirmek zorunda olduğumuz Japon emperyalistler, Çin-Japon Savaşı ve Rus-Japon Savaşı'nda Japonya'dan onlarca kat daha büyük topraklara sahip büyük güçleri kolayca mağlup etmiş, yeni ortaya çıkan bir askeri güçtü.

Bu gücü yenmek ve ülkeyi geri kazanmak hiç de kolay olmayacaktı.

Japon emperyalizmini devirmek, Japonya'nın evrensel kabul görmüş askerî gücünü yenmek demektir. Bu, fanatik Japon ruhunu alt etmek ve Meiji Restorasyonundan bu yana yaklaşık 70 yıldır insan gücü, malzeme ve mali güç biriktiren Japonya'ya karşı bir yıpratma savaşından galip çıkmak anlamına geliyordu.

Ancak üç ya da dört yıl boyunca silahlı bir mücadele yürütürsek Japonya'yı yenebileceğimizi düşündük. Bu, ateşli gençler dışında kimsenin aklına gelmeyecek bir fikirdi. Eğer Japon savaş lordları bunu duymuş olsalardı, kesinlikle kafalarını geriye atar ve kahkahalarla gülerlerdi.

Kararımız için nasıl bir garantimiz olduğu sorulursa, söyleyecek hiçbir şeyimiz yoktu. Ellerimiz boşken nasıl bir garantimiz olabilirdi ki?

Elimizde sadece vatanseverlik ve genç kan vardı. Japonya'nın gücünü hafife aldığımız için değil, vatanseverliğimizin daha güçlü olduğunu ve haklı olduğumuzu düşündüğümüz için üç ya da dört

yıl süre biçtik. Bizim güvencemiz yirmi milyon insanımızın gücüydü. Yirmi milyon insanı iyi eğitsek ve onları her yerde mücadeleye teşvik edersek ve Japon birliklerini ve polisini yenersek bağımsızlığımızı kazanabileceğimize inanıyorduk.

Dolayısıyla, eğer büyük ölçekte silahlı bir mücadele yürütülecekse, sağlam bir kitlesel temelin atılması gerektiğini düşünüyorduk.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe fikri bu şekilde ortaya çıktı.

Bir örgütün gerekliliğini ilk kez Hwasong Uisuk Okulu günlerimde hissettim, oysa ulusun gücünü ilk kez Birinci Mart Halk Ayaklanması sırasında hissettim ve bunu kalbime kazıdım. Jilin günlerimde halkın arasına girmeye, onları bir araya getirmeye ve onların gücüne dayanarak devrimi yapmaya karar vermişim.

Yirmi milyon insanın askere alınması yoluyla ülke çapında bir direniş olmadan sömürge köleliğinin boyunduruğundan kurtulmak imkânsızdı. Saf sınıf mücadelesinde sadece işçi ve köylü kitlelerinin devrimin itici gücü olabileceğini, ancak Kore devriminin doğası gereği feodalizme ve emperyalizme karşı bir devrim olduğu için sadece işçilerin ve köylülerin değil, aynı zamanda gençlerin ve öğrencilerin, aydınların, yurtsever düşünen din adamlarının ve kapitalist olmayan kişilerin de devrimin itici gücü olabileceğini savunduk. Bizim ilkemiz, ulusal kurtuluşa ilgi duyan tüm Japon karşıtı yurtsever güçleri bir araya getirme ve askere alma ilkesiydi.

Bu çizgiyi ileri sürdüğümüzde, bazı insanlar kafalarını şüpheyle sallayarak böyle bir tanımın klasiklerde bulunamayacağını söylediler. Komünistlerin işçiler ve köylüler dışındaki sosyal sınıflarla ittifak kurmasının çılgınca bir hayal olduğunu ve din adamları ya da sermayedar sınıfla el ele veremeyeceklerini söylediler. Bu bakış açısından hareket eden Salı grubu, Kim Chan'ı Kore Komünist Partisi Mançurya genel bürosu başkanlığı görevinden, sırf Kukmin-bu'dan bazı kişilerle ilişkisi olduğu için uzaklaştırdı.

Birçok milliyetçi komünistlere soğuk bakıyordu. Milliyetçilik komünist hareket içinde bir tabu iken, komünizm de milliyetçi

hareket içinde bir tabuydu. Bu eğilim, ulusal güçlerin komünistler ve milliyetçiler olarak iki farklı kutba bölünmesiyle sonuçlanmıştı.

Aklı başında insanların hepsi bu durumdan şikâyet ediyordu. Ancak onların çabalarıyla 20'li yılların ortalarında komünist ve milliyetçi iki kutup arasında bir iş birliği hareketi başlatıldı ve bu da 1927 yılında Singan Derneği'nin kurulmasıyla sonuçlandı. Farklı fikirlere sahip olsalar da komünistlerin ve milliyetçilerin ulus davası için birleşebileceğinin bir göstergesi olarak tüm halk bunu sıcak karşıladı.

Fakat dernek, Japon emperyalistlerinin bitmek bilmeyen yıkıcı manevraları ve onlar tarafından yozlaştırılan ve kullanılan reformistlerin yıkıcı faaliyetleri nedeniyle 1931 yılında feshedildiğini ilan etmek zorunda kaldı.

Eğer iki güç büyük vatanseverlik davasında sıkı bir şekilde birleşmiş olsaydı, içeride ve dışarıda yıkım olsa bile dernek bu kadar kolay yok edilemezdi.

Singan Derneği'nin feshedilmesiyle komünistler ve milliyetçiler arasındaki iş birliğinin sona ermesinden büyük üzüntü duymuştuk. Ulusa öncelik verilmeksizin yalnızca fikirler üstün tutulursa, gerçek bir iş birliği sağlanamazdı. O günlerde benim görüşüm, ulusal kurtuluşa öncelik verildiği takdirde her sosyal sınıfla el ele verilebileceği yönündeydi.

Bu bakış açısından hareketle, kurtuluştan sonra, hayatı boyunca komünizme karşı çıkmış olan ve şimdi büyük bir ulusal birlik çağrısında bulunan Kim Ku ile iş birliği yaptık. Büyük ulusal birlik sağlınırsa, engel olarak sadece yabancı güçler ve ulusa ihanet edenler kalacaktır.

Choe Hong Hui ve Choe Tok Sin Pyongyang'ı ziyaret ettiklerinde, hayatlarını anti-komünist cephede silahlarını bize doğrultarak geçirmiş olmalarına rağmen, geçmişlerini umursamadan onları yurttaş sevgisiyle karşıladık çünkü büyük ulusal birlik bizim en yüce görevimiz ve politikamızdı.

Choe Tok Sin'e şöyle dedim: "İster kuzeyde ister güneyde yaşıyor olun, yeniden birleşme meselesini ulusa öncelik vererek

düşünmek gerekir. Ancak ulus var olduğunda sosyal sınıflar ve izmler de var olur, öyle değil mi? Ulus olmadan komünizm, milliyetçilik ya da ‘Tanrı’ inancı neye yarar?”

Bundan 60 yıl önce Kalun’da Japon karşıtı ulusal birleşik cephenin çizgisini detaylandırırken de aynı çağırışı yapmıştık.

Siyaset kapsamlı, devlet adamları ise geniş görüşlü olmalıdır. Eğer siyaset kapsamlı değilse, tüm halkı kucaklayamaz. Eğer devlet adamları geniş görüşlü değilse, halk onlardan yüz çevirir.

Taslak raporumda partinin kuruluşu, Kore devriminin karakteri ve görevleri ile Koreli komünistlerin mücadelede bağlı kalmaları gereken temel bakış açısı üzerinde durdum.

Rapor taslağını hazırladıktan sonra, Kalun Toplantısına katılmak üzere farklı yerlerden gelen Genç Komünistler Birliği ve AIYL’nin lider kadrolarına tartışmaları için hemen sunmuştum. O günlerde gündüzleri tarlada çalışırken tarlanın kenarında ya da Wukai Nehri kıyısındaki söğüt korusunda tartışmalar yapar, akşamları ise Jinmyong Okulu’nun gece nöbetçi odasında gündüz ortaya atılan görüşleri gözden geçirirdik. Toplu tartışmalar sırasında ilginç pratik sorunlara ilişkin pek çok görüş ortaya atıldı.

İlk olarak Kore devriminin karakterinin nasıl tanımlanacağı konusunda bir anlaşmazlık ortaya çıktı. Taslak raporda verilen anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrim tanımı hararetli bir tartışmaya yol açtı. Tartışmanın odak noktası, anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrimin karakterine ilişkin, klasiklerde bulunmayan ve başka hiçbir ülkede ileri sürülmemiş yeni bir tanımın evrensel ilkelerle ve devrimin hukukuyla çelişip çelişmediği idi. O günlerin gençlerinin anlayışına göre, burjuva ve sosyalist devrimler modern tarihte köklü bir değişim oluşturan tek devrimlerdi. Dolayısıyla ne sosyalist ne de burjuva devrimi olan yeni bir antiemperyalist, anti-feodal demokratik devrim kavramını sorgulamakta tamamen haklıydılar.

Kore devrimini, ülkemizde hüküm süren sınıf ilişkileri ve devrimimizin karşı karşıya olduğu görevlerle ilgili olarak vardığımız sonuç temelinde anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim olarak nitelendirdik. Kore ulusu için en acil devrimci görev Japon emperyalizmini yıkmak, halkımızı

zincirleyen feodal ilişkileri ortadan kaldırmak ve ülkemizde demokrasiyi hayata geçirmekti. Bu nedenle Kore devrimini anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim olarak tanımladık.

Eğer kişi devrimin tanımını başka bir kalıba sıkıştırırsa dogmatizm suçu işlemiş olur. Önemli olan kalıp değil, fiili durumdur. Komünistler, klasiklerde veya başka bir yerde bulunmasa bile, ülkedeki fiili duruma uygun bilimsel bir tanımla tereddüt etmeden kabul etmelidir. Bu, Marksizm-Leninizm'e yönelik yapıcı bir tutumu temsil eder.

Kore devrimini neden anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim olarak tanımladığımı bu şekilde açıkladığımda, delegeler bunu anladıklarını ve içtenlikle desteklediklerini söylediler.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe sorunu en hararetli tartışmalardan biriydi. O günlerde bu sorun hem teoride hem de pratikte zor bir sorun olarak kabul ediliyordu ve açık bir şekilde tartışılması sıkıntılıydı. Çevremizdeki insanlar soruna temkinli yaklaşıyordu çünkü Komintern'den bazı kişiler Kuomintang ile Çin Komünist Partisi arasındaki iş birliğinin başarısızlığını gerekçe göstererek birleşik cephe politikasını destekleyenleri ayırım gözetmeksizin reformist olarak nitelendiriyordu. Bu yüzden cesareti olmayanlar ulusal birleşik cephe politikasını bir çizgi olarak öneremezlerdi, çünkü bunu yapmak Komintern'in bakış açısına bir meydan okuma olarak algılanabilirdi.

O zaman yoldaşlar birçok soru ortaya attılar.

Bir toprak ağasının oğlu devrimi desteklemeli miydi, ona nasıl davranılmalıydı?

Bağımsızlık Ordusu'na büyük miktarda para bağışlamış ve maddi yardımda bulunmuş ama komünistlerle hiçbir ilgisi olmayan bir kapitaliste nasıl yaklaşılmalıydı?

Bir ilçe başkanı hem halkla hem de Japonlarla iyi geçiniyorsa devrime dahil edilebilir mi?

Bu sorulara yanıt olarak kısaca, insanların esas olarak ideolojik eğilimleriyle değerlendirilmesi gerektiğini söyledim.

O günlerdeki görüşlerimiz daha sonra Anavatanın Restorasyonu Derneği'nin On Maddelik Programı'nda şekillendi ve kurtuluştan sonra 20 Maddelik Program'da devlet politikası olarak belirlendi.

Kalun'da ileri sürdüğümüz Japon karşıtı ulusal birleşik cephe politikasının geçerliliği daha sonra pratikte kanıtlandı. Yoldaşlarımızın görüşleri taslak raporun mükemmelleştirilmesinde büyük yardımcı oldu.

Kalun Toplantısı 30 Haziran 1930 akşamı resmen açıldı.

Kalun'daki yoldaşlarımız Jinmyong Okulunun bir sınıfında bir toplantı yeri hazırladılar. Delegeler için sınıfın zeminine hasır minderler serdiler ve tavana lambalar astılar.

Toplantının ilk gününde delegeler benim raporumu dinlediler. Ertesi gün raporda belirtilen görevleri yerine getirmek için alınacak önlemleri tartışmaya başladılar. Tartışmalar gruplar halinde ya da hep birlikte nehir kenarında veya söğüt korusunda, biz köylülere işlerinde yardımcı olurken gerçekleşti. Böylece toplantı özgün bir şekilde gerçekleştirilmiş oldu. Kalun'daki devrimci örgütlerin üyeleri köyde nöbet tuttukları için toplantıyı gönül rahatlığıyla gerçekleştirdik. Çocuk Seferi Kolordusu üyeleri de toplantı sırasında bizi korumak için çok şey yaptı.

Orta Mançurya'da çok sayıda genç komünistin toplandığının kokusunu alan Japon emperyalistleri, faaliyet alanımız olan Changchun, Huaide ve Yitong ilçelerine çok sayıda gizli ajan gönderdi. Bazı gizli ajanlar yanlarında benim bir fotoğrafımı taşıdılar ve nerede olduğumu sordular.

Mançurya'daki Japon konsolosluğundan ve Kore'deki genel hükümetin polis işleri departmanından gizli ajanlar tarafından, eski zaman komünistlerinden farklı bir gruba ait olan ve faaliyetlerini yürütme biçimlerinde onlardan farklı olan bazı genç komünistlerin Mançurya'daki Jilin civarında ortaya çıktığı ve güçlerini genişlettiği konusunda bilgilendirilen Japon emperyalistleri, önde gelen çekirdek unsurları ele geçirmek için ısrarla bizi takip ettiler ve en başından beri sınırlarını zorladılar. Geniş bir taban oluşturduğumuz ve fazla yaygara koparmadan

halkın arasına girdiğimiz için bizi daha çok ciddiye alır gibi görünüyorlardı.

O sırada Kim Won U köydeki muhafızlardan sorumluydu ve Çocuk Seferi Birliği ve AIYL üyelerine komuta ediyordu. Bir toplantıya katıldığında bile gizlice ayrılır ve muhafızları kontrol etmek için köyde devriye gezerdi. Jinmyong Okulu'nun sınıfındaki iş baskısı nedeniyle geceleri oturduğumda, kişisel güvenliğimi sağlamak için dışarıda nöbet tutardı. Bazen geceleri okulun gece nöbetçi odasının mutfağındaki şöminede patates kızartır ve bana da ikram ederdi.

Kim Won U Kalun, Guyushu, Wujiazi ve diğer bölgelerin keşfedilmesinde büyük hizmetlerde bulunmuştu. Jilin'deki gençlik ve öğrenci hareketine liderlik etmek için de pek çok çalışma yapmıştı.

1928 baharında onu Changchun bölgesinin kırsal kesimlerdeki toplulukları devrimci hale getirmesi için gönderdik. O sırada Jinmyong Okulu'nda öğretmenlik yapıyor ve Kalun ve Guyushu bölgelerini gezerek gençleri eğitiyordu. 1930'un ilkbaharından itibaren Kore Devrimci Ordusu'nun kuruluş hazırlıklarında yer aldı ve Cha Kwang Su'ya yardım etti. Güzel bir yüzü olduğu için bir keresinde onu kadın kılığına soktuk ve Hyon Gyun ile karı koca olarak "eşleştirerek" yeraltı çalışmalarına gönderdik.

Kore Devrimci Ordusu'nun kurulmasından sonra silah satın almaya gittiğinde düşman tarafından tutuklandı ve birkaç yıl hapsedildi. Parmaklıklar ardında bile kararlılıkla mücadele etti.

Kore savaşındın sonra iç ve dış durum karmaşılaştığında, Kim Won U taşrada Parti'nin çizgisini savunmak için savaşıırken hizipçilerin eline düştü. O dönemde hizipçiler Parti'ye sadık olanlara zarar vermek için çeşitli şekillerde komplolar kurdular. Asıl adı Pyon Muk Song'du.

Kalun, Kim Won U, Kim Ri Gap, Cha Kwang Su, Kim Hyok ve diğer genç komünistlerin köyü keşfetmek için daha önce gösterdikleri ısrarlı çabalar sayesinde faaliyetlerimiz için güvenilir bir üs ve fikirlerimizi hayata geçirmek için devrimci bir köy haline geldi.

Biz gelmeden önce oradaki insanlar güney illeri grubu ve kuzey illeri grubu olarak ikiye ayrılmıştı ve birbirlerine sırtlarını dönmüş bir şekilde yaşıyorlardı. Bir keresinde iki grup Wukai Nehri'nden su almak için kavga etmişti. Güney illeri grubundan insanlar tarlalarını geri almak için sulama kanalını kapattıklarında, kuzey illeri grubundan insanlar kürekleriyle dışarı fırladılar ve çeltik tarlalarının kuruduğunu bağırarak hendeği yeniden açtılar. Çocukları bile iki gruba ayrılmıştı ve birlikte oynamıyorlardı, bu çok üzücüydü.

Kim Hyok, Kim Won U, Kim Ri Gap, Jang So Bong ve diğerleri durumu düzeltmek için büyük çaba sarf ettiler. İkona yoluyla çete kavgasına son verdiler ve çeşitli kitle örgütleri oluşturdular, Kalun'da bir okul kurdular ve ücretsiz eğitim sağladılar.

Temmuz ayının ikinci günü akşamı delegeler tekrar okulun sınıfında toplandılar ve toplantıya devam ettiler. O akşam toplantı bir atama planının açıklanmasıyla sona erdi.

Toplantının kapanışına doğru toplantıya başkanlık eden Cha Kwang Su aniden yerinden kalktı ve ateşli bir konuşma yaptı. "Taşkın" lakaplı Cha Kwang Su sık sık düşüncesizce hareket eder ve kolayca heyecanlanırdı, ancak mantığını asla kaybetmezdi. Coşkulu ve akıcı bir konuşmayla insanların kalplerini harekete geçirdi.

Konuşurken yumruğunu sallıyordu:

"Kore komünist hareketi çileli bir süreçten geçerken ve insanlar aksaklıklarından yakınırken, biz burada Kalun'da Kore devriminin yeni bir başlangıcını işaret eden tarihi bir açıklama yaptık. Yeni bir şafağı müjdeleyen bu açıklama ile biz Koreli komünistler yeni bir yolda ilerleyeceğiz.

"Yoldaşlar, silahlanalım ve Japon emperyalizmine karşı ölüm kalım savaşına girelim."

Onun konuşmasını dinledikten sonra sevinç çılgınlıkları attık ve Devrimci Şarkı'yı söyledik.

Kalun'da Kore devriminin yeni yolunu ilan edebilirdik, çünkü Jilin'deki günlerimizde başlattığımız gençlik ve öğrenci hareketi sırasında Kore devrimine karşı Juche duruşunu ve tutumunu oluşturmuş ve komünist hareket için yeni bir yol açmıştık. Mücadele günlerimde idrak ettiğim ve hapishanede detaylandığım fikir ve bakış açısını Kore Devriminin Yolu'nda kamuoyuna açıkladım.

Bu, devrimimizin çizgisi ve yol gösterici fikri haline geldi.

Çalışmanın içeriğinin tamamen Juche fikrine dayandığını söyleyebiliriz.

O zamandan beri bu fikir, Japon karşıtı devrimci mücadele de dahil olmak üzere devrimin çeşitli aşamalarında ve zorlu ve karmaşık bir pratik mücadelede sürekli olarak geliştirildi ve zenginleştirildi ve şu anda gördüğümüz gibi fikirlerin, teorilerin ve yöntemlerin ayrılmaz bir bütün olarak bir araya getirildiği felsefi bir fikir haline geldi.

Savaşın sonra sosyalizmin temellerini inşa ederken, kurtuluştan sonra Juche'nin kurulması gerektiğini özellikle vurguladık.

Dogmatizmi ve büyük güçlere tapınmayı ortadan kaldırmak ve Juche'yi kurmak üzerine 1955 yılında Parti propaganda ve propaganda çalışanlarına bir konuşma yaptım. Bu konuşma, Dogmatizm ve Biçimciliğin Ortadan Kaldırılması ve İdeolojik Çalışmada Juche'nin Kurulması belgesinde kamuoyuna duyuruldu.

Daha sonra her fırsatta Juche'nin kurulması gerektiğini vurguladım.

Yabancılarla yaptığım görüşmelerde Juche fikrinin özünü, nasıl oluşturulduğunu ve uygulandığını defalarca anlattım.

Ancak bunu sistematik hale getirmeyi ve kitap şeklinde yayınlamayı hiç düşünmedim. Eğer halkımız bu fikri adil olarak kabul eder ve devrimci pratiklerinde uygularsa, bu beni tatmin ederdi.

Daha sonra Bakan Kim Jong Il bu fikri kapsamlı bir şekilde sistematize etti ve Juche Fikri Üzerine adlı incelemesini yayınladı.

Kalun Toplantısı'ndan sonra Japon karşıtı silahlı mücadeleyi yürütürken, toplantıda ileri sürdüğümüz çizginin haklı olduğuna ikna olduk. Düşman bizi “okyanusta bir damlaya” benzetiyordu ama bizim arkamızda tükenmez bir güce sahip insanlardan oluşan bir okyanus vardı. Hangi çizgiyi ortaya koyarsak koyalım, halk bunu kolayca anlıyor ve kendi çizgisi haline getiriyordu ve on binlerce oğlunu, kızını, erkek ve kız çocuğunu saflarımıza katmak üzere göndererek bize maddi ve manevi olarak yardım ediyordu.

Mançurya'da 15 yılı aşkın bir süre boyunca, eksi 40 dereceye varan şiddetli soğukta, tepeden tırnağa silahlanmış güçlü düşmanı yenebildik, çünkü halk denen güçlü bir kalemiz ve kitleler adı verilen sınırsız bir okyanusumuz vardı.

Birinci Parti Organizasyonu- Yoldaşları Toplama Derneği

Kalun Toplantısı'nın ertesı günü, 3 Temmuz 1930'da yeni tip bir parti örgütü oluşturduğumuz gerçeği yıllar önce kamuoyuna açıklanmış ve mitingde yaptığım konuşma yayımlanmıştı.

Partinin devrimde genelkurmay rolünü oynadığı ve devrimde zaferin partinin rolüne bağlı olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Devrim tarihin lokomotifi ise parti de devrimin lokomotifi olarak adlandırılabilir. Devrimcilerin partiye önem vermelerinin ve partiyi inşa etmek için canla başla çalışmalarının nedeni budur.

Marx'ın komünizm üzerine bilimsel bir teori oluşturmasının ardından pratik mücadelesinin başlangıcında Komünistler Birliği'ni kurması ve Komünist Manifesto'yu yayınlaması, bugün bile onun en büyük başarısı olarak övülmektedir. Çünkü komünistlerin dünyayı dönüştürme mücadelesinde partinin yerine getirdiği misyon ve rol çok önemlidir. Uluslararası komünist harekette ve işçi sınıfı hareketinde ortaya çıkan çeşitli oportünist ve reformist eğilimlerin, son tahlilde, partiye yönelik yanlış bir bakış ve tutumdan kaynaklandığı söylenebilir.

Komünizmin işçi sınıfı hareketi arenasında zamanın yeni düşüncesi olarak ortaya çıkışından bu yana, dünyanın dört bir yanındaki komünistler tarafından günümüze kadar yapılan tüm çığır açıcı değişiklikler arasında, partinin asil adıyla bağlantılı olmayan hiçbir şey yoktur.

Kalun Toplantısı'nda ortaya konan görevleri hayata geçirmek için öncelikle bir parti örgütü oluşturmaya başladık.

Kore Komünist Partisi'nin Komintern'den ihraç edildiğini duyduktan sonra yeni tip bir parti kurmaya karar verdik ve bunun yolunu bulmak için tüm gücümüzle çaba göstermeye başladık.

Nisan 1925'te ülkemizde Komünist Parti kuruldu. O günlerde çeşitli ülkelerde işçi sınıfının çıkarlarını temsil eden siyasi partiler ortaya çıkmış ve kitlelere önderlik ediyorlardı. Dünyadaki bu eğilime uygun olarak, hiçbir siyasi faaliyet özgürlüğünün ve hakkın tanınmadığı ülkemizde bir komünist partinin kurulmuş olması, Korelilerin yeni düşünceye ve zamanın eğilimine karşı siyasi duyarlılıklarının ne kadar hızlı ve zengin olduğunu kanıtlamaktadır.

Kore Komünist Partisi'nin kuruluşu, Kore'deki işçi sınıfı hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketinin gelişiminin kaçınılmaz bir sonucu ve yasalarla düzenlenmiş bir sonucuydu.

Kore Komünist Partisi kuruluşundan sonra sosyalist düşünceyi işçiler ve köylüler gibi geniş kitleler arasında yaymış, işçi sınıfı hareketine önderlik etmiş ve böylece ülkemizdeki ulusal kurtuluş mücadelesinin komünistler tarafından yönlendirildiği yeni bir sayfa açmıştır. Kore Komünist Partisi varlığını sürdürürken, Koreli komünistler 10 Haziran Bağımsızlık Hareketi gibi geniş çaplı bir mücadeleye önderlik ederek ulusumuzun cesaretini ortaya koydular.

Ayrıca milliyetçilerin iş birliğiyle Singan Derneği gibi bir kitle örgütü kurarak Japon karşıtı yurtsever güçleri bir araya getirme çalışmalarına katkıda bulundular.

Kore Komünist Partisi'nin kurulması ve işçi sınıfı hareketi ve köylü hareketi gibi çeşitli toplumsal kesimlerin kitlesel hareketinin onun önderliğinde yürütülmesi, ulusal kurtuluş hareketinin gelişimini bir ölçüde teşvik eden ve ülkemizde komünist hareketin başlangıcına işaret eden tarihi bir olaydı.

Ancak Kore Komünist Partisi, Japon emperyalistlerinin acımasız baskısı ve en yüksek çevrelerindeki hizip çekişmeleri nedeniyle 1928 yılında örgütlü bir güç olarak varlığını sona erdirdi.

Komintern, 1928 yazında yapılan Altıncı Kongresinde Kore Komünist Partisini tanımaktan vazgeçtiğini açıkladı. Bu, Kore

Komünist Partisi'nin Komintern saflarından atılmasıyla eşdeğerdi.

Kore Komünist Partisi varlığını sürdürürken, hizip çekişmelerine dalmış olan en yüksek çevrelerinden memnun olmadığımızı söylemeye gerek yok. Bununla birlikte, partinin Komintern saflarından bile ihraç edildiği haberi karşısında öfkemizi ve utancımızı bastıramadık. Komintern'in bu eylemini esefle karşıladık. İşte o zaman, genç olmamıza ve komünist harekette çok az deneyime sahip olmamıza rağmen, kendimizin ustalaşması ve yeni tip bir parti kurmak için çok çalışmamız gerektiğini düşünmeye başladım.

Eğer saf ve özgün olacak yeni tipte bir parti kuracaksak, pek çok engelin ve zorluğun üstesinden gelmemiz gerekiyordu.

En büyük zorluk, komünist saflarda hâlâ hizipçiliğin var olmasıydı. Hizipçilik ortadan kaldırılamadığı için ilk yılların komünistleri partiyi yeniden inşa etme hareketini birleşik bir şekilde yürütememiş, çeşitli hiziplere bölünerek yürütmüşlerdir.

Kore Komünist Partisi Komintern'den ihraç edildikten sonra ülkemiz komünistleri partiyi yeniden inşa etmek için yurtiçinde ve yurtdışında yoğun bir hareket yürüttüler. Ancak Japon emperyalistlerinin ayırım gözetmeyen baskıları ve engelleyici hamleleri nedeniyle hiçbir hizip başarılı olamadı. Salı grubu ve M-L grubu partiyi yeniden inşa etme çabalarından vazgeçtiler ve Mançurya'da oluşturulmuş olan genel büroyu feshedeceklerini ilan ettiler. Bunu takiben Seul-Şangay grubu partiyi ülke içinde yeniden inşa etmek için çaba sarf etti, ancak bu bile öğrenildi ve birçok parti üyesinin hapse atılmasıyla sonuçlandı.

Böylece, dağılmış olan partiyi yeniden inşa ederek ya da hizipçi çekişmelerin kısır alışkanlığına bulaşmış mevcut kuşağa güvenerek devrimci bir parti kurmanın imkânsız olduğu sonucuna vardık.

Partinin kurulmasındaki bir başka zorluk da Komintern tarafından ortaya konan tek ülke için tek parti ilkesi nedeniyle

Koreli komünistlerin Mançurya’da kendi partilerini kurmalarının imkânsız olmasıydı.

Komintern, Altıncı Kongresinde kabul edilen Kurallarının genel hükümlerinde, Komintern’e ait her partinin ilgili ülkenin komünist partisinin (Komintern şubesi) adını taşıması gerektiği ve her ülkede Komintern içinde yalnızca bir komünist partinin var olabileceği şeklinde bu ilkeyi ortaya koymuştur.

Komintern’in doğu propaganda departmanı Mayıs 1930’da Habarovsk’ta Kore ve Çin Komünist Partileri Konferansını topladı ve delegelere Komintern’in Kore Komünist Partisi ile ilgili örgütsel soruna ilişkin kararını bildirdi. Bu kararda Komintern, Mançurya’daki Koreli komünistlere Çin partisine katılma ve bu partinin üyeleri olarak çalışma görevini vermiştir.

Durum böyle olunca, partiyi yeniden inşa etmek için çok çalışan komünistler tutumlarını değiştirdiler ve partinin feshedilmesi yönünde bir bildiri yayınladılar. Ardından Çin partisine geçmeye başladılar ve böylece 30 Mayıs Ayaklanmasının alevleri Doğu Mançurya’yı sardı.

Koreli parti üyelerinin Çin partisinde çalışmak zorunda kalması meselesi, diğerlerinden daha güçlü bir ulusal gurura sahip olan genç Koreli komünistleri ciddi şekilde heyecanlandırmaktan başka bir işe yaramadı. Yoldaşlarımız bu konuda hararetli bir tartışma yaşadılar. Bazı gençler Komintern’in emrini sorumsuzca ve anlaşılmaz bir karar olarak kınarken, bazıları bu önlemi adil buluyor, bazıları ise Komintern’in Koreli komünistlerin Çin partisine katılmasını talep etmesinin partiyi yeniden inşa etme olasılığını sonsuza kadar reddetmek anlamına geldiğini söyleyerek bastırılmış öfke ve kızgınlıklarını dışa vuruyorlardı.

Yoldaşlarım bu konuyu bir tartışma konusu olarak gündeme getirdiler ve bana görüşümü sordular.

Onlara, Komintern’in Koreli komünistlerin tek ülke için tek parti ilkesi uyarınca Çin partisine katılmaları yönündeki talebinin kınanmaması gerektiğini ve bu talebin Koreli komünistleri

partilerini yeniden inşa etme imkânından mahrum bırakmak anlamına gelmediğini açıkça söyledim.

“Mevcut koşullarda Komintern’in talebi bir bakıma kaçınılmazdır. Koreli komünistler kendi partilerine sahip olsaydı, neden kiralık bir odada yaşamayı talep edeceklerdi ki? Bu nedenle Komintern’in kararına saygı duymalıyız. Bu enternasyonalist bir bakış açısıdır. Eğer bir kişi Çin partisine üye olursa, Kore’yi unutmaması ve Kore devrimi için mücadele etmesi sorun olmayacaktır. Ancak, Komintern’in talimatlarına uyma gerekçesiyle, kendi partisini inşa etmekten vazgeçip sonsuza kadar kiralık bir yerde yaşayamaz. Koreliler, Koreliler için bir partiye sahip olmalıdır.”

Benim başka bir partiye geçme sorununa ilişkin görüşüm ve bakış açım buydu.

Ancak bu görüşün Komintern’in tek ülke için tek parti ilkesine uygun olduğundan emin olamıyordum.

Bir ülke için bir parti ilkesine ilişkin anlayışımı derinleştirmek ve mümkün olan en kısa sürede parti inşasına yönelik bir politikaya karar vermek amacıyla, 1930 Haziran’ının ikinci yarısında Jiajiatun’da Komintern’in irtibat görevlisi Kim Kwang Ryol (Kim Ryol) ile görüşüm. Kim Kwang Ryol, Japonya’daki Waseda Üniversitesi’nden mezun olmuş ve Jiajiatun’a gitmeden önce Sovyetler Birliği’nde bulunmuş bir entelektüeldi. Faaliyet alanlarımız olan Guyushu, Wujiazi ve Kalun’da uzun süre kalmıştı. İrtibat görevlisi kimliğiyle bizi Komintern ile bağlantıya geçirmeye çalıştı. Jang So Bong ve Ri Jong Rak, Sovyetler Birliği’ndeki sosyalizmden büyük ölçüde etkilendiğini söyleyerek onu övmekten geri durmadılar. Bu yüzden onunla umutla tanıştım. Ünü gibi çok okumuş bir adam olduğunu gördüm. İyi derecede Rusça ve Japonca biliyordu, Rus danslarında Ruslar kadar iyi dans ediyordu ve iyi bir konuşmacıydı. Kim Kwang Ryol bana sadece kendi fikirlerini dinlemek yerine Komintern’e gitmemi tavsiye etti. Beni Komintern’in Harbin irtibat bürosuyla buluşturacağını söyledi ve oraya gidip tek ülke için tek parti ilkesi hakkında tartışmamı istedi.

Kim Kwang Ryol ile görüştükten sonra yoldaşlarımla tek ülke için tek parti ilkesi hakkındaki tartışmayı tekrarladım.

Tek ülke için tek parti ilkesini, bir ülkede iki ya da daha fazla komünist partinin Komintern'e katılamayacağı, sadece bir komünist partinin Komintern'e üye olabileceği ve bir ülkede birden fazla komünist parti merkezinin var olamayacağı şeklinde yorumladık.

Bu ilkenin özü, bir ülkede aynı çıkarlara ve amaca sahip birden fazla parti merkezinin olmaması gerektiği idi.

Komintern'in tek ülke için tek parti ilkesini geliştirmesi ve buna sıkı sıkıya uyulmasını talep etmesi, esas olarak uluslararası komünist harekette hizipçilik de dahil olmak üzere oportünizmin farklı biçimlerini ortadan kaldırmayı ve saflarının birliğini ve bütünlüğünü sağlamayı amaçlıyordu. Uluslararası komünist hareketin tarihi dersi, Komintern'in tek ülke için tek parti ilkesini öne çıkarmasını ve yabancı unsurların komünist harekete sızmasına karşı sıkı bir koruma sağlamasını gerektirmiştir.

Komintern'in tek ülke için tek parti ilkesini ortaya koyması, düşmanın komünist safları içeriden bölmek ve parçalamak için acımasız girişimlerde bulunduğu gerçeğiyle bağlantılıydı.

Bununla birlikte, Komintern'in Kuralları yalnızca tek ülke için tek parti ilkesini ortaya koyuyordu. Yabancı bir ülkede komünist hareketi yürütenlerin ikamet ettikleri ülkenin partisine nasıl dönüştürüleceği ve dönüşümlerinden sonra onlar için devrimci görevlerin nasıl belirleneceği konusuna açıklık getirmiyorlardı. Tam da bu nedenle Mançurya'da faaliyet gösteren Koreli komünistlerin Çin partisine geçmesi meselesi son derece karmaşık tartışmalara yol açtı. Hatta bazı insanlar Çin'deki Koreli komünistlerin kendi parti örgütlerini kurmalarını, tek ülke için tek parti ilkesiyle çelişkili olarak gördüler.

Komintern'in tek ülke için tek parti ilkesinin çeşitli yorumları nedeniyle Koreli komünistlerin ülkelerinin kurtuluşu için yürüttükleri faaliyetlerde korkunç bir kafa karışıklığı ve bocalama

yaşandığı, hatta Koreli devrimcilerin ülkeleri için mücadele etme haklarının bile şüpheli görüldüğü bir dönemde, yorulmak bilmeden bir parti kurmanın yolunu arıyordum.

Komintern'in talimatlarına uyacak ve aynı zamanda Kore devrimini güçlü bir şekilde destekleyecek bir yol yok muydu?

Arayışımın sonunda keşfettiğim çıkış yolu, bir partinin oluşumu için örgütsel ve ideolojik temeli istikrarlı bir şekilde atmak ve bunun temelinde, alenicele bir parti merkezi ilan etmek yerine, önceki komünist hareketin dersinden yola çıkarak, devrimimizin hem sözde hem de gerçekte genelkurmay rolünü oynayabilecek bir parti kurmaktır. Sınıf bilinci uyanmış ve nitelikli insanlardan oluşan örgütsel bir omurga yetiştirmeden, safların ideoloji ve amaç birliği sağlanmadan ve partinin dayanabileceği kitlesel bir temel atılmadan, sadece kişinin öznel arzusundan hareketle bir parti kurmak imkânsızdı.

Partiyi, hiziplerle hiçbir ilgisi olmayan yeni nesil komünistlerin omurgasını oluşturduğu temel parti örgütlerini kurarak ve daha sonra bunları istikrarlı bir şekilde genişleterek kurmanın bizim için en uygun ve gerçekçi yöntem olduğunu düşündüm. Bu şekilde bir parti kurduğumuzda Komintern'in bunu memnuniyetle karşılayacağına inanıyordum.

Parti örgütlerimizi öncelikle eğittiğimiz genç kuşak komünistlerle kurar ve onların rolünü istikrarlı bir şekilde artırırken, aynı zamanda adımlarımızın ulaştığı her yerde temel parti örgütlerini genişletir ve güçlendirirsek, komünist harekete ve ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik edebileceğimize ve enternasyonalist görevlerimizi tatmin edici bir şekilde yerine getirebileceğimize inanıyordum.

Eğer Çin'de ayrı bir parti merkezi oluşturmaktan, Çin partisiyle bir arada bulunmaması için kaçınırsak, Komintern'in tek ülke için tek parti ilkesiyle çelişmiş olmazdık.

Bu fikri geliştirerek Kalun Toplantısı'nda parti kurma politikasını ilerlettik ve ilk parti örgütünü kurduk.

Devrimci bir parti örgütü kurmak aynı zamanda devrimimizin gelişiminin kaçınılmaz bir gereği idi.

Kore’de parti olmadığı için Tanchon Köylü Ayaklanması’nın liderleri ayaklanmanın taktik sorunları hakkında görüş almak üzere Komintern’i ziyaret etmişlerdi. Kore’de işçilerin ve köylülerin çıkarlarını temsil eden devrimci bir parti ve deneyimli bir liderlik gücü olsaydı, Komintern’e gitmek için para harcamak zorunda kalmayacaklardı.

1930’ların başında ülkemizdeki ulusal kurtuluş hareketi, genişliği ve derinliği bakımından geçmişteki Japon karşıtı mücadeleyle kıyaslanamayacak ölçüde gelişti.

Mücadelemiz de ilk aşamasına kıyasla çok daha ilerlemişti. Faaliyet alanımız Jilin’in sınırlarını aşarak Mançurya’nın doğusuna ve Kore’nin kuzeyindeki bölgelere kadar yayıldı. Bir gençlik ve öğrenci hareketiyle sınırlı olan devrimci mücadelemiz, işçi ve köylülerin geniş kesimlerine yayılmış ve yeraltı faaliyetlerine dönüşmüştü. Deneyim biriktirdiğimizde ve askeri ve siyasi hazırlıklar yapıldığında, sürekli bir devrimci ordu kurmamız ve büyük birliklerle tam ölçekli bir gerilla savaşı yürütmemiz gerekecekti. Ancak Genç Komünistler Birliği tüm bunlara önderlik edecek düzeyde değildi. Genç Komünistler Birliği’nin geçmişte çeşitli kitle örgütlerine verdiği önderlik sürekli değil, geçici bir olguydu.

Artık Genç Komünistler Birliği’ni ve diğer çeşitli kitle örgütlerini kontrol edecek ve yönlendirecek, bir bütün olarak ulusal kurtuluş hareketine liderlik edecek, Çin partisiyle ilişkiler kuracak ve Komintern ile çalışacak bir partinin kurulması gerekiyordu. Genç Komünistler Birliği adına Komintern’le tatmin edici bir ilişki kurmamız mümkün olamazdı.

İlk yılların komünistleri, Komintern’in tanınmasını sağlamak için Komintern’i ziyaret etti, her grup “meşru parti” olarak poz verdi. Bu nedenle Komintern oldukça zor durumdaydı. Ancak Komintern, hizipler ortadan kaldırılmadıkça Kore’de işçi sınıfının gerçek bir öncüsünün ortaya çıkmasının imkânsız olduğunu ve

hizipleri ortadan kaldırmak ve yeni bir parti kurmak için hizip çekişmeleriyle hiçbir ilgisi olmayan ve iktidar hırsı taşımayan yeni bir kuşağın ortaya çıkması gerektiğini yavaş yavaş anlamaya başlamıştı. Böylece mücadelemizle ilgilenmeye başladılar ve bizimle el ele vermek için çeşitli yöntemler denediler.

Uzun yıllar süren devrimci faaliyetimiz boyunca yeni tipte devrimci bir parti örgütü oluşturmanın temellerini attık.

DIU'nun kuruluşu, Kore komünist hareketindeki önceki partiden farklı olan yeni tipte bir devrimci partinin kuruluşunun başlangıç noktasıydı. Her şey DIU'dan sonra başladı. DIU, Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'ne ve ardından Genç Komünistler Birliği'ne dönüştü.

Genç Komünistler Birliği tarafından eğitilen devrimimizin sert müfrezesi ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği tarafından atılan devrimimizin kitlesel temeli hemen partinin kuruluşunun temeli olmuştu. Genç Komünistler Birliği'nin kurulduğu ve güçlü bir öncü örgüt olarak devrimci harekete önderlik ettiği o günlerde, yeni kuşaktan komünistler bir önceki kuşaktan komünistlerin yaptığı hataların üstesinden gelerek kitleleri kazanmanın ve önderlik sanatını kullanmanın yeni bir yoluna öncülük ettiler. Yeni kuşak komünistlerin sergilediği kahramanca mücadele ruhu ve devrimci mücadele özellikleri, Japon emperyalist saldırganları yenmemizi sağlayan itici güç oldu. Daha sonra Partimizin ruhu ve moral gücü haline geldiler.

Yeni kuşak komünistlerin faaliyetlerindeki zirve, Kore devriminin yol gösterici fikrinin Kalun Toplantısı'nın itici gücüyle kurulmasıydı. Kalun Toplantısı'nın kararları, DIU ve Genç Komünistler Birliği'nin programını hayata geçirme mücadelesinde komünistlerin ilke olarak gözetmeleri gereken stratejik noktaları netleştirdi. Bu ilkeler, yeni tipte bir partinin kuruluşu için ideolojik bir temel ve uzun süredir başarısızlıklar ve gerilemeler içinde karanlıkta el yordamıyla ilerleyen komünistlerin önlerindeki yolu bulmaları için bir rehber oluştuyordu.

Yol gösterici fikir, liderlik çekirdeği ve kitle temeli- bunların bir parti örgütünün oluşumu için temel unsurlar olduğu söylenebilir. Biz bu unsurların hepsine sahiptik.

3 Temmuz 1930'da Kalun'daki Jinmyong Okulu'nda bir sınıfta Cha Kwang Su, Kim Hyok, Choe Chang Gol, Kye Yong Chun, Kim Won U ve Choe Hyo Il yoldaşlarla birlikte ilk parti örgütünü kurduk. Toplantıda bulunmamalarına rağmen Kim Ri Gap, Kim Hyong Gwon, Pak Kun Won ve Ri Je U yoldaşlar da Pak Cha Sok ve Kore Devrimci Ordusu'nun komutanı olarak atamayı düşündüğüm Ri Jong Rak gibi ilk parti örgütünün üyeleri oldular.

Jinmyong Okulu, Jiajiatun'un önündeki tarlalarda, köyden yaklaşık 500 metre uzaklıkta bulunuyordu. Beş ya da altı dönümlük söğüt tarlaları okulun doğu ve güneyinde uzanıyordu ve söğüt tarlalarının ortasında geniş bir nehir olan Wukai Nehri okulun güneydoğu tarafından akıyordu. Okulun doğu tarafından köye kadar olan kısımda göletler ve bataklıklar vardı. Sadece batı yakasından Jinmyong Okulu'na giden bir yol vardı. Eğer bu nokta düzgün bir şekilde korunuyorsa okulda bir şey olup olmadığını bilmek mümkün değildi. Şayet bir tehlike varsa bile söğüt tarlalarına doğru kolayca kaçılabilirdi.

O gece, casusların ortaya çıkabileceği batı kapısına ikili ve üçlü nöbetçiler yerleştirerek bir toplantı yaptık. Pirinç tarlalarında kurbağaların nasıl gürültüyle vırakladığını hala hatırlıyorum. Bu ses içimde gizemli duygular uyandırmıştı.

İlk parti örgütünün kurulduğu zamana dair en unutulmaz izlenimim, Kim Won U'nun toplantı yerini hazırlarken konuşmacı masasının yanına kırmızı bir bayrak asmak için ne kadar zahmete girdiğidir. O bayrağın kırmızı rengi, kanımızın son damlasına kadar devrim için mücadele etme kararlılığımızı açıkça yansıtıyordu.

Şimdi bile ne zaman ilk parti örgütünden bahsedilse aklıma Jinmyong Okulu gelir ve Jinmyong Okulu'nu düşündüğümde, konuşmacı masasının yanında eğik duran unutulmaz bayrağı gözlerimin önüne getiririm.

O gün uzun bir konuşma yapmadım. Kalun Toplantısı sırasında ilk parti örgütünün kurulması hakkında epeyce konuşmuştuk. Bu nedenle örgütü kurma amacımızı uzun uzun anlatmaya gerek yoktu.

Parti örgütü üyelerine, temel parti örgütlenmelerini genişletme ve bunlar üzerinde birleşik bir önderlik sistemi kurma, saflarda sağlam bir örgütsel ve ideolojik birlik ve yoldaşça dayanışma sağlama ve devrim için sağlam bir kitle temeli atma görevlerini verdim. Bunu gerçekleştirmenin aracı olarak, parti örgütünün tüm faaliyetlerinde bağımsız duruşa sınıksız sarılması ve parti örgütünü inşa etme çalışmasını Japon karşıtı mücadeleyle yakından birleştirmesi gerektiğini vurguladım.

Parti için yeni bir Program ve Tüzük kabul etmedik. DIU'nun Çalışma Programı ve Kuralları biz komünistler için nihai hedefi ve acil mücadele görevlerini netleştirdi ve Kalun Toplantısında kabul edilen devrimci çizgi ve stratejik politikalar izlememiz gereken yolun ayrıntılarını ve davranış kurallarımızı sağladı.

İlk parti örgütüne Yoldaşları Toplama Cemiyeti gibi basit bir isim verdik. Bu isim, yoldaşları kazanarak devrimin ilk adımını atan ve kaderlerini bizimle paylaşacak yoldaşları sürekli keşfedip bir araya getirerek devrimi derinlemesine geliştirmeye ve nihai zaferine ulaşmaya kararlı olan bizlerin yüksek amaçlarını ve iradesini somutlaştırıyordu.

Yoldaşları Toparlama Derneği'ne katılan tüm yoldaşlar ayağa kalkarak güçlü duygular taşıyan coşkulu konuşmalar yaptılar. Kim Hyok doğaçlama bir şiir okudu, şiirin içeriği şöyleydi: "Şimdi yelken açıyoruz. Gemimiz limandan ayrıldı. Ağır bir denizde okyanusa doğru kürek çekiyoruz."

Kim Hyok'un şiirini okumasının ardından Choe Hyo II ayağa kalkarak bir konuşma yaptı. Konuşmasını bitirirken şöyle dedi:

"Song Ju, eğer bir sınıfta değil de bir dağda olsaydık, bu olayın şerefine bir selam vermek isterdim!"

Ona Japonlarla yüzleşeceğimiz gün gönlünce ateş etmesini söyledim ve o gün çok uzakta değildi. İlk parti örgütünün kuruluşunun anısına sadece tabancalarla değil, aynı zamanda büyük silahlarla da ateş etme arzusu içindeydik. Kore'nin kendi parti örgütüne sahip parti üyeleri olarak hayatlarımızı devrime adayacağımıza dair zamana ve tarihe ciddiyetle söz verirken duyduğumuz sevinç ve gurur gerçekten de tarif edilemezdi.

15 yıl sonra, kurtarılmış ülkede Parti'nin kuruluşunun ardından, çocukluğumun kokusunu taşıyan evimin yerden ısıtmalı odasında hasır bir minderin üzerinde uzanırken, tüm kaygılarımı bir kenara bıraktım ve Kalun'da ilk parti örgütünü nasıl kurduğumuzu derin bir duyguyla hatırladım.

İlk parti örgütümüz olan Yoldaşları Toplama Cemiyeti, Partimizin filizi ve tohumuydu; partinin temel örgütlerinin oluşturulmasında ve genişletilmesinde bir ana organın önemine sahip bir örgüttü. İlk parti örgütüne kavuştuğundan bu yana devrimimiz, hiziplerin etkisinde kalmamış ve kar gibi saf ve taze olan yeni kuşak komünistlerin önderliğinde zafer üstüne zafer kazanmaktaydı. O zamandan beri Koreli komünistlerin bağımsız bir parti kurma mücadelesi, büyük Japon karşıtı savaşın güçlü akıntısında dinamik bir ilerleme kaydetmiştir.

Daha sonra Yoldaşları Toplama Cemiyeti üyelerini çeşitli bölgelere gönderdik ve Kore'nin en kuzeyinde Tuman Nehri boyunca ve Mançurya'nın birçok bölgesinde parti örgütleri kurduk.

Anavatanda parti örgütleri kurma çalışmalarının sorumluluğunu ben üstlenmiştim. 1930 sonbaharında, oldukça büyük bir etkiye sahip olduğumuz Kuzey Hamgyong Eyaleti, Onsong İlçesine gittim ve orada anavatanda bir parti örgütü kurdum.

Halk kitleleriyle yaşamı ve ölümü, iyi ve kötü günleri paylaşan genç parti örgütlerimiz, Japon karşıtı savaş boyunca her zaman öncü olarak yürüdüler. Bu süreçte demir gibi güçlü bir öncü

müfreze olarak sertleştiler ve kitlelerin mutlak sevgi ve güvenini kazanan yıkılmaz bir güce dönüştüler.

Kendi örgütümüz vardı, ancak çalışmalarımızı yürütürken Çin partisi ile yakın ilişkilerimizi sürdürdük. Koreli komünistler olmamıza rağmen, Kore ve Çin halkları arasındaki kadim komşuluk ilişkisinden, iki ülkenin içinde bulunduğu koşulların benzerliğinden ve iki ülke devrimcilerinin zamanından önce üstlendikleri misyonun ortaklığından hareketle, Çin devrimini tutarlı bir şekilde destekledik ve Çin partisi ve halkının çıkarları için mücadele ettik. Çin partisi ve halkı uluslarını özgürleştirme mücadelesinde ne zaman bir zafer kazansa, kendi zaferimiz gibi sevindik ve geçici bir gerileme yaşadıklarında ya da zorlu dönemelerden geçtiklerinde üzüntülerini paylaştık.

Koreli komünistler faaliyetlerini Çin’de yürüttükleri için, Çin partisiyle temas kurmadıkları sürece Çin halkından yardım alamazlar ve anti-emperyalist birleşik cepheyi sağlam bir şekilde sürdüremezlerdi.

Çin partisiyle ilişkilerimize de önem verdik çünkü Mançurya eyalet parti komitesine bağlı parti örgütlerinde çok sayıda Koreli vardı. Doğu Mançurya özel bölge parti komitesinde de çok sayıda Koreli vardı; Doğu Mançurya’daki ilçe parti komitelerinin ve bölge parti komitelerinin liderlik organları çoğunlukla Korelilerden oluşuyordu ve Doğu Mançurya’daki parti üyelerinin yüzde 90’ından fazlası Koreliydi. Doğu Mançurya’daki parti örgütlerinde merkezi ve öncü bir rol oynadılar.

Mançurya’daki çok sayıda Koreli parti üyesi, Jiandao’da komünist hareketi başlatan öncülerin büyük bölümünü Korelilerin oluşturmasından kaynaklanıyordu.

Japon emperyalistleri Mançurya’yı işgal ettikten sonra Çin Komünist Partisi ile ilişki kurmaya başlamıştım. Hwasong Uisuk Okulu’nda DIU’yu kurarken ve Jilin ve Wujiazi’de çalışırken Çin Komünist Partisi ile hiçbir temasım olmamıştı. Devrim doğal olarak bir başkasının diktesiyle değil, kişinin kendi inancı ve amacı doğrultusunda bağımsız olarak başlattığı bir girişimdir. Bu

nedenle, devrimimiz için yol gösterici ideolojiyi kendimiz geliştirdik ve Partimizin doğuşu olan DIU'yu bağımsız olarak kurduk.

Emperyalist Japonya'nın 18 Eylül olayından sonra Mançurya'yı işgal etmesi, Japon emperyalizminin Kore ve Çin halklarının ortak düşmanı haline geldiği yeni bir durum oluşturdu. Bu yeni durum Çin Komünist Partisi ile ilişki kurmamızı gerektiriyordu.

Mingyuegou'da 1931 kışında yapılan toplantı sırasında Cao Ya-fan'ın evinde kalırken ilk kez Çin Komünist Partisi ile ilişki kurmaya başlamıştım. Cao Ya-fan Jilin'de okurken benimle birlikte Genç Komünistler Birliği'nde çalışmış, daha sonra Hailong'da bir okulda öğretmenlik yapmış ve Çin Komünist Partisi ile yakın temasta bulunmuştu. Daha sonra, gerilla ordusunu kurmanın ardından Wangqing ve diğer bölgelerde faaliyet yürütürken, Ningan ilçe parti komitesinde yüksek bir konumda olan ve aynı zamanda Doğu Mançurya'dan sorumlu olan Wang Run-cheng ile temas kurdum. Dong Chang-rong Dalian'dan Doğu Mançurya özel bölge parti komitesine transfer edildiğinde, onunla temas sağladım.

Bu şekilde Çin Komünist Partisi ile ilişkiler kurmuş ve bu süreçte Çin partisinin bir örgütünün üyesi olmuştum. Dong Chang rong'un ölümünden sonra Wei Zheng-min'in yanı sıra Komintern'den bir müfettiş olan Yoldaş Pan ile de temasa geçtim.

Japon karşıtı silahlı mücadelenin tüm dönemi boyunca Çin Komünist Partisi ile ilişkilerimi sürdürdüm ve bu ilişkiler, Japon emperyalistlerine karşı ortak cephenin genişletilmesine ve ortak mücadelenin geliştirilmesine katkıda bulundu.

Çin Komünist Partisi ile yakın ilişkiler sürdürerek ortak mücadeleyi geliştirdik. Bu, Koreli komünistlerin devrimci mücadeleyi yabancı bir ülkede yürütmek zorunda kaldığı o günlerdeki karmaşık durumla başa çıkmak için benimsediğimiz alternatif bir önlemdi. Bu önlem aynı zamanda Komintern'in bir ülke için bir parti tanıma çizgisiyle de uyumluydu. Çin Komünist

Partisi ile ortak mücadeleyi mümkün olan her şekilde geliştirirken, onurlu bir şekilde yürüttüğümüz Kore devriminin bağımsız çizgisi olan Kore'nin kurtuluşu şiarını her zaman yüksek tuttuk. Çinli silah arkadaşlarımız ilkeli duruşumuzdan ve samimi çabalarımızdan övgüyle söz ettiler ve bunları ulusal devrimci görev ile uluslararası görevi doğru bir şekilde birleştirmenin parlak bir örneği olarak nitelendirdiler.

Proletarya enternasyonalizminin bayrağını gururla taşıyan Kore halkının on binlerce güzel evladı, Çinli komünistlerle birlikte, uzun süren Japon karşıtı mücadelede yer almış, zorlu sınavlar ve sıkıntılar yaşadı.

Yoldaş Choe Yong Gon 1963 yılında Çin'i ziyaret ettiğinde, Başbakan Zhou En-lai onun doğum günü şerefine Shenyang'da bir ziyafet düzenlemiş ve burada bir kutlama konuşması yapmıştır. Konuşmasında şunları söylemiştir: “Koreliler Çin'in kuzeydoğusunda devrimin önünün açılmasında öncü bir rol oynadılar. Bu nedenle Çin ve Kore arasındaki dostluk kopmaz ve kalıcıdır. Japon Karşıtı Müttefik Ordu, Çin ve Kore halkının en iyi oğulları ve kızlarından oluşan birleşik bir silahlı güçtü.”

Yang Jing-yu, Zhou Bao-zhong ve Wei Zheng min yoldaşlar da birçok kez Korelilerin Çin'in kuzeydoğusunda devrimin önünü açmada büyük faydalar sağladığını ifade etmişlerdir.

Çin devrimine özgürce yardım ettiğimiz için, Çinliler hayatları pahasına da olsa davamızda bize yardımcı oldular.

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun Kore Halk Devrimci Ordusu olarak yeniden örgütlenmesinden sonra, gerilla birlikleri içinde Kore Halk Devrimci Ordusu'nun parti komitesini oluşturduk. Bu, Kalun'da kurulan ilk parti örgütünün genişlemesinin ve gelişmesinin bir meyvesiydi. Daha sonra bağımsız parti örgütümüz, köklerini Anavatanın Yeniden Kurulması Derneği'nin evindeki bir örgüt olan Kore Ulusal Kurtuluş Birliği'ne, köylü derneklerine ve sendikalara yaydı.

Zaferle yurda döndükten sonra bir ay içinde bir parti kurmayı başarmıştık. Bunun nedeni, uzun süren Japon karşıtı devrim sırasında parti kurma davasını gerçekleştirme mücadelesi sırasında başarı ve deneyim kazanmış olmamızdı.

Devrimci Şair Kim Hyok

Bir devrim, yoldaşların askere alınmasıyla başlar. Bir kapitalist için para sermayedir; bir devrimci için ise gücünün kaynağı halktır. Bir kapitalist parayla servet biriktirir, bir devrimci ise yoldaşlarının emeğiyle toplumu değiştirir ve dönüştürür.

Gençken birçok yoldaşım vardı. Bazılarıyla günlük hayatımda dost olmuştum, bazıları da mücadelemiz sırasında benimle aynı fikri paylaşmaya başlamıştı. Her biri ağırlığınca altın değerindeydi.

Bugünlerde devrimci bir şair olarak tanınan Kim Hyok benim yoldaşımdı. Gençliğimde üzerimde kalıcı bir etki bırakmıştı. Ölümünün üzerinden yarım asırdan fazla zaman geçti ama onu hâlâ hatırlıyorum.

Bir gün Çince dersinden sonra koridorda öğretmenim Shang Yue ile konuşurken Kwon Thae Sok aceleyle yanıma geldi ve bana bir ziyaretçim olduğunu söyledi. Yabancıнын Cha Kwang Su adında gözlüklü bir adamla birlikte ön kapıda durduğunu söyledi.

Kız gibi güzel bir yüzü olan genç bir adamı, elinde bir sandıkla Cha Kwang Su'yla birlikte kapıda beni beklerken buldum. Bu, Cha Kwang Su'nun fırsat buldukça kabiliyetinden övgüyle bahsettiği genç adam Kim Hyok'tu. Cha Kwang Su onu bana tanıtmaya vakit bulamadan, "Ben Kim Hyok," diyerek kendini takdim etti ve tokalaşmak için elini uzattı.

Elini tuttum ve kendimi tanıttım. Kim Hyok'a karşı sadece Cha Kwang Su'nun hevesle anlatımı sayesinde ismi bana aşına geldiği için değil, aynı zamanda yüzü Kim Won U'ya benzediği için de yakınlık hissettim.

"Kim Hyok'u yurda götürüp beni orada bir saat bekler misin? Sıradan bir dersten muaf tutulabilirim ama bir sonraki ders Shang Yue tarafından verilen bir edebiyat dersi olacak," dedim Cha Kwang Su'ya, Kim Hyok'tan özür dilediğimin ardından.

“Ah! Herkes onun edebiyat derslerinden etkileniyor. Sen de Kim Hyok gibi bir edebiyatçı olmaya kararlısın, değil mi?” Cha Kwang Su gözlüklerini geri iterek şakayla karışık konuştu.

“Olmamam için hiçbir sebep yok. Devrim edebiyat bilgisi gerektiriyor gibi görünüyor, değil mi Kim Hyok?”

“Kulağıma hoş gelen şeyleri ancak şimdi ve burada, Jilin’de duyabiliyorum!” diye haykırdı Kim Hyok. “Edebiyattan ayrı bir devrimden bahsetmek mümkün değildir. Devrim, edebiyatın amacı ve kaynağıdır. Eğer edebiyat öğretmeni bu kadar tanınıyorsa ben de onu görmek isterim.”

“Sizi onunla sonra tanıştıracam.” Bu söz üzerine sınıfıma gittim.

Dersten sonra kapıya çıktığımda iki adam hâlâ dışarıda beni bekliyor, sabit ve değişken sermaye gibi konulardan bahsediyorlardı. Seslerinden yayılan coşkuya kendimi kaptırmıştım. Cha Kwang Su’nun bana Kim Hyok’un doğuştan meraklı biri olduğunu söylediğini hatırlayınca, iyi bir yoldaş kazandığım için içten içe sevinmişim.

“Size pansiyonda beklemenizi söylemişim, neden hâlâ burada dikiliyorsunuz?”

“Bu güzel günde neden bir odada hamamböcekleri gibi sürünelim ki?” Kim Hyok tek gözünü yarı kapalı tutarak muhteşem gökyüzüne baktı. “Bütün gün burada konuşarak Jilin sokaklarında yürümeyi tercih ederim.”

“En iyi manzaraların bile tadını çıkarmak için tok bir mide gerekir diye bir söz vardır. Öyleyse öğle yemeği yiyelim ve sonra nereye isterseniz oraya gidelim, Beishan’a ya da Jiangnan Park’a. Bizi görmek için Şanghay’dan buraya kadar gelen bir adama öğle yemeği ısmarlamamak büyük kabalık olur, değil mi?”

“Yoldaş Song Ju, sizi Jilin’de görünce, birkaç öğünü kaçırırsam bile açlık hissetmeyeceğimi düşünüyorum.”

Kim Hyok tutkulu bir adamdı, eylemde ve sözde liberaldi.

Şansıma o sırada cebimde hiç para yoktu. Bu yüzden onları ücretsiz ağırlanacağım Sanfeng Otel'e götürdüm. Oradaki insanlar yalnızca iyi kalpli değil, aynı zamanda iyi erişte pişiriyorlardı. Ev sahibesine maddi sıkıntı içinde olduğumu söyledim ve o da bize ikişer kâse olmak üzere altı kâse erişte ikram etti.

Kim Hyok üç gün boyunca odamda benimle kaldı ve her gece konuştuk. Dördüncü gün, Jilin'in geri kalanındaki durum hakkında bilgi edinmek için Cha Kwang Su'nun çalıştığı Xinantun'a gitti.

Onunla ilk görüşmemde büyük bir tutkuya sahip olduğunu fark etmiştim. Cha Kwang Su coşkuluymken, Kim Hyok ateşliydi. Genellikle sakin ve sessizdi ama heyecanlandığında yüksek ateş fırını gibi coşar ve son derece öfkeli olurdu. Cha Kwang Su gibi o da üç Uzak Doğu ülkesini gezmiş, sıkıntı ve keder içinde yaşamıştı. Bir maceraperest olmasına rağmen dürüsttü. Yaptığımız sohbetlerde onun çok bilgili ve büyük bir teorisyen olduğunu gördüm. Özellikle edebiyat ve sanat konusunda derin bir bilgiye sahipti.

Edebiyat ve sanatın misyonu hakkında çok konuştuk. Edebiyat ve sanatın insanla ilgilenmesi gerektiğini vurgulamıştı. Jilin'deki işlerle ilgili deneyim kazandıktan bir süre sonra görüşleri daha da olgunlaşarak edebiyat ve sanatın devrime övgüler düzmesi gerektiğini söylüyordu. Edebiyata bakışı devrimciydi. Yeteneklerini göz önünde bulundurarak kendisine bir süreliğine kitlesel kültürel aydınlanmayla ilgilenme görevini verdik. Böylece sanatsal propaganda topluluğunun faaliyetlerine sık sık rehberlik etti.

Şiirde iyi olduğu için ona Eugene Pottier adını takmıştık. Bazılarımız ona Heine derdi. Kendisi de Heine ve Eugene Pottier'den diğer şairlerden daha fazla övgüyle bahsederdi. Tüm Koreli şairler arasında en çok Ri Sang Hwa'yı severdi.

Genel olarak tutkulu ve devrimci şiirleri severdi. Ancak garip bir şekilde, Ra To Hyang'ın lirik betimlemeli romanlarını Choe So Hae'nin son derece iddialı eserlerinden daha çok seviyordu. Onun çelişkili edebi zevkleri bizi doğa kanunlarının ne kadar garip olduğu üzerine düşünmeye sevk etmişti. Etrafımızda zıt şeylerin uyumlu bir şekilde bir araya geldiği pek çok örnek vardı. Cha Kwang Su bunları “pozitif ve negatifin uyumuna” benzetiyordu. Kim Hyok'un böyle bir uyumdan doğan bir edebiyatçı olduğunu söylüyordu.

Devrim için yapılan zor ve karmaşık çalışmaların baskısına rağmen Kim Hyok mükemmel şiirler yazacak zaman buluyordu. Devrimci örgütümüze mensup kız öğrenciler onun şiirlerini cep defterlerine not eder ve severek okurlardı.

Kim Hyok şiirsel ifadelerini kâğıda dökmekle, tekrar tekrar yazmakla uğraşmaz, mükemmel olduklarına karar verene kadar ilk satırdan son satıra kadar kafasında şekillendirirdi. Sonra yumruğuyla masaya vurur ve şiiri kâğıda dökerdi. Yumruğunu masaya vurduğunda bir şiir yazacağını bilen yoldaşlarımız buna çok sevinir, bir “yumurta” daha yumurtladığını haykırırlardı. Hepimiz onun her yeni şiiri için seviniyorduk.

Kim Hyok'un Genç Komünistler Birliği üyesi Sung So Ok adında güzel bir kız arkadaşı vardı. Zayıf yapılıydı ama cesurdu ve adalet için darağacına çıkmaya hazırdı. Genç Komünistler Birliği'ne sadıktı. O yılın sonbaharında Jilin-Hoeryong demiryolu inşaatına karşı verilen kitlesel mücadele sırasında sokakta yaptığı bir konuşmayı dinlemiş ve onu son derece açık sözlü bulmuştum. Cep çantasında taşıdığı Kim Hyok'un şiirlerini okumayı çok severdi. Şiir okumakta, şarkı söylemekte ve konuşma yapmakta çok iyiydi ve mevsim ne olursa olsun her zaman beyaz ceket ve koyu renk etekle dolaştığı için Jilin kasabasındaki hemen hemen her genç onu tanırdı.

Hayata her zaman sevgi dolu duygularla yaklaşan ve bunu şiirlerine aktaran Kim Hyok, kız arkadaşına olan aşkında da oldukça samimiydi. Genç komünistler devrim için çalışırken aynı zamanda aşk hayatlarını da sürdürürlerdi. Bazı insanlar

komünistlerin insani duygulardan yoksun olduklarını ve ne hayatı ne de insana yakışan aşkı tanıdıklarını söylerler. Ancak bu tür insanlar komünistlerin nasıl biri olduğu konusunda tamamen cahildir. Birçoğumuz devrim için savaşıırken sevdik ve evlerimizi ateş yağmuru altında kurduk. Tatil dönemlerinde Kim Hyok ve Sung So Ok'u birlikte Guyushu'ya gönderir, kitleler arasında çalışmaları için onlara birkaç görev verirdik. Guyushu kızın memleketiydi. Kitleler arasında çalıştıktan sonra boş zamanlarında Yitong Nehri üzerindeki sık söğüt ormanlarında yürüyüşe çıkar ya da balık tutmaya giderlerdi. Kim Hyok balığa çıktığında, kız arkadaşı oltasına yem atar ya da oltadaki balıkları toplardı. Beishan Parkı'nda, Songhua Nehri'nde ve Yitong Nehri'nin güzel manzarasında aşkları devrim ilerledikçe daha da derinleşmişti.

Ancak bilinmeyen bir nedenden ötürü, kızın babası Sung Chun Hak bu ilişkiden memnun görünmüyordu. Samgwang Okulu'nun öncülü olan Changsin Okulu'nun kurucusu ve müdürüydü. Sibirya'nın Denizcilik Eyaleti'nde seyahat etmiş ve eğitim görmüş olduğundan, modern uygarlığın tadına varmıştı ve bu nedenle özellikle aydın bir adamdı. Guyushu'da Changsin Okulu'nu Samgwang Okulu'na ve milliyetçi kitle örgütlerini komünist, devrimci örgütlere dönüştürürken çalışmalarımızı anladığını ve aktif olarak desteklediğini ifade eden ilk kişi olmuştu. Böyle bir adam aşklarına karşı olduğu için, Kim Hyok normalde cesur olmasına rağmen utanmaktan kendini alamamıştı.

Kim Hyok'u kızı için ideal bir eş olarak gören kızın annesi, onların birlikteliğine göz yumuyor ve kocasıyla sık sık aşkları lehinde konuşuyordu. Kim Hyok'un karakterini uzun süre yakından gözlemledikten sonra, kızın babası da onu yiğit bir devrimci olarak tanımış ve nişanlanmalarını onaylamıştı. Nişanlandıkları gün Kim Hyok ve Sung So Ok birlikte bir fotoğraf çektirmişti; kızın ailesinde bir fotoğraf makinesi vardı.

Fakat, bir gün hiç ummadığı bir anda Kim Hyok'un ölüm haberini alan genç kız kendini Yitong Nehri'nde boğmaya kalkıştı. Yoldaşlarımızdan bazıları onu nehirden çıkararak sakınleştirmeyi başarmıştı. Daha sonrasında genç kız devrim için

sadakatle çalışmaya devam etti. Eşinin ölümünden sonra “Denizaşırı Kore Devrimci Hareketinin Kısa Tarihi” kitabının yazarı Choe Il Chon ile evlendi.

Kim Hyok’un ateşli karakteri pratikte devrime olan sadakatinde ifadesini buluyordu. Bir devrimci olarak yüksek bir sorumluluk ve sadakat duygusuna sahipti. Benden beş yaş büyüktü ve Japonya’da eğitim görmüştü ama böyle şeylere dair hiçbir belirti göstermedi. Ona verdiğimiz görevleri her zaman içtenlikle kabul etti. Bu yüzden ona değer veriyor ve onu özellikle seviyordum.

1928 yazından itibaren Kim Hyok, Cha Kwang Su ile birlikte Liuhe İlçesinde çalıştı. Bu dönemde onların rehberliğinde Gaoshanzi’deki Tongsong Okulu’nda sosyal bilimler enstitüsü (özel sınıf) kuruldu ve Antiemperyalist Gençlik Birliği’nin bir şubesi oluşturuldu. Kim Hyok insan evriminin tarihi, dünyanın siyasi coğrafyası, edebiyat ve müzik dersleri veriyordu. Gaoshanzi’deki öğrenciler ve gençler arasında bilinirdi.

Serbest bırakıldıktan sonra Doğu Mançurya’da bulunduğum sıralarda Kim Hyok, örgüt tarafından kendisine verilen görevleri yerine getirmek üzere Guyushu ve Jilin arasında seyahat ediyordu. Dunhua’ya gittiğimde, Jiangdong, Jilin ve Xinantun’daki devrimci örgütlere rehberlik ederken ona yeni bir yayın çıkarma hazırlığı yapma görevini yazılı olarak vermiştim.

Bir süre sonra, çalışmakta olduğum Dunhua’dan Kalun’a giderken Kim Hyok’a uğradım ve görevi iyi bir şekilde yerine getirdiğini gördüm. Ona hapisshanedeyken tasarladığım plandan ve Kalun’da yapılması gereken çalışmalardan bahsettiğimde heyecanlandı ve hemen benimle Kalun’a geleceğini söyledi. Görevini yerine getirdikten sonra beni takip etmesini söyledim. Bunu duyunca çok üzüldü ama Xinantun’da kaldı ve yeni bir yayının hazırlanmasını hızlandırdı; sonra Kalun’a geldi.

Kalun’daki toplantıdan sonra yeni bir yayının hazırlanmasına ciddi bir şekilde hız verdik. Artık yeni bir devrimci çizgi oluşturmak günün emri haline geldiğine ve bunun uygulanması

için kitleleri harekete geçirme misyonuna sahip ilk Parti örgütü kurulduğuna göre, Parti örgütünün ideolojik sözcüsü rolünü oynayacak bir yayının çıkarılması en acil görev haline gelmişti.

Kim Hyok, bu ihtiyacı net bir şekilde anlayarak, Kalun’a varışından sonra bile gece gündüz çalışarak yayın için el yazmalarını hazırladı. Yayının adı onun önerisiyle “Bolşevik” olarak belirlendi. Bolşevik’i kitleleri devrimci fikirle donatmak amacıyla bülten şeklinde yayınlamayı ve daha sonra tüm maddi hazırlıkları yapmanın ardından gazeteye dönüştürerek tirajını arttırmayı planladık. 10 Temmuz 1930’da Bolşevik’in açılış sayısı nihayet yayınlanmıştı. Genç Komünistler Birliği ve Antiemperyalist Gençlik Birliği’nin şube örgütlerine, diğer birçok Japon karşıtı devrimci örgüte ve Kore Devrimci Ordusu’nun gruplarına ve ayrıca eğitim materyali olarak kullanılmak üzere kontrolümüz altındaki okullara dağıtıldı. Kalun’daki raporuma ilişkin bir açıklama da bültende yer aldı. Bolşevik, Kalun Toplantısında benimsenen politikanın kamuoyuna duyurulmasında son derece önemli bir rol oynadı. Bir süre sonra aylık bülten, okuyucuların ihtiyaçlarını ve gelişen devrimci durumu karşılamak için haftalık bir gazete haline geldi.

Bolşevik’in ilk editörü olan Kim Hyok, Kalun’dan ayrılmadan önce neredeyse her gece uyumuyor ve yayınlanmak üzere makaleler yazıyordu. Heyecandan yerinde duramıyor ve neredeyse hiç dinlenmiyordu. Ağustos 1930’un başlarında Kore Devrimci Ordusu’ndan bir grubun başında Harbin’e gitti. Daha çok Jilin, Changchun, Liuhe, Xingjing, Huaide ve Yitong’da çalışmış olduğundan Harbin’e neredeyse yabancıydı. Ben de bu şehirdeki durum hakkında çok az şey biliyordum.

Jilin’deyken Harbin’in önemini fark ettik. Şehirde büyük bir sanayi nüfusu vardı. İşçi sınıfının arasına girebilmek için Changchun ve Harbin gibi büyük şehirlere girmemiz ve gücümüzü buralarda geliştirmemiz gerekiyordu. Jilin-Hoeryong demiryolunun inşasına karşı verilen mücadelenin ve Zhongdong demiryoluna saldıran savaş ağalarının Sovyet karşıtı hain eylemlerine karşı verilen mücadelenin gösterdiği gibi, bu şehrin işçileri, öğrencileri ve diğer gençleri güçlü bir devrimci ruha

sahipti. Böyle bir şehirde uygun örgütsel hatlar oluşturulursa çok sayıda insan örgütlenebilirdi.

Harbin'i önemsiyorduk çünkü Komintern'in irtibat bürosu da bu şehirdeydi. Komintern'e bağlı Genç Komünistler Birliği örgütü de bu şehirdeydi ve benim Jilin'deki Yuwen Ortaokulu'nda kurduğum Genç Komünistler Birliği ile ilişkilerini sürdürüyordu. Komintern'le temas kurabilmek için bu şehirde Komintern'e serbestçe ulaşabileceğim bir kanal kurmak zorunluydu.

Kim Hyok'u Harbin'e göndermemizin temel amacı, bu şehirdeki devrimci örgütümüzü genişletmek ve Komintern ile bir irtibat kurmaktı. Heyecanını gizleyemeyen Kim Hyok'un kendisine verdiğimiz bu görevi sevinçle kabul ettiğini hala hatırlıyorum. Kim Kwang Ryol (Kim Ryol) onun için Komintern'e bir tanıtım mektubu yazmıştı.

Kim Hyok, bana veda ederken uzun süre elimi tuttu. Kendisine verdiğimiz her görevi, değeri ne olursa olsun, anında kabul edip yerine getirmesine rağmen, tek başına bir göreve giderken bizden ayrılmak konusunda her zaman gönülsüzdü. Yoldaşlarıyla birlikte çalışmaktan hoşlanırdı. Yalnızlıktan ise her şeyden çok nefret ederdi.

Bir keresinde ona, bir şairin edebi uğraşlarının bir parçası olarak sık sık yalnızlığı deneyimlemesinin iyi bir fikir olduğunu söyleyip neden yalnız kalmaktan korktuğunu sordum. Açık yüreklilikle, öfkeyle dolaştığı zamanlarda yalnızlığın iyi bir yoldaş olduğunu, ancak artık bunu sevmediğini ifade etti. Jiangdong'da birkaç ay yalnız kaldıktan sonra Kalun'da arkadaşları arasında çalışmayı, bütün gece oturup kalkmayı eğlenceli bulduğunu ve bizden ayrılacağı için üzgün olduğunu söyledi.

Elini tuttum ve bir çocuğu ikna eder gibi şöyle dedim: “Kim Hyok, devrim için çalıştığımız için birbirimizden ayrılmak zorundayız. Harbin'den döndüğünde Doğu Mançurya'ya gidelim ve orada birlikte çalışalım.” Kim Hyok acı acı gülümsedi.

“Song Ju, Harbin’deki meseleler için endişelenme. Örgütün bana verdiği görevi ne pahasına olursa olsun yerine getireceğim ve siz yoldaşlarıma geri döneceğim. Doğu Mançurya’ya gittiğinizde, lütfen ilk arayacağınız kişinin ben olduğumdan emin olun.”

Bu ona son vedam oldu. Ondan ayrıldıktan sonra kendimi yalnız hissettim.

1927’nin sonlarına doğru çizgimiz Harbin’e doğru uzanmaya başlamıştı. O sıralarda Jilin Ortaokulu 1 No’lu sınıfta okuyan birkaç öğrenci, Kore ulusuna hakaret eden gerici bir tarih öğretmeniyle kavga etti. Okulu terk ettiler ve Harbin’e kaçtılar. Aralarında bizim rehberliğimiz altında faaliyet gösteren Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği’nin bazı üyeleri de vardı.

Onlara Harbin’de bir organizasyon kurma görevi verdik. Harbin Akademisi, Harbin Yüksek Teknik Okulu ve Harbin Tıp Fakültesi’ndeki Koreli öğrencileri merkeze alan Koreli Öğrenciler Dostluk Derneği ve bir okuma grubu oluşturdular. Bu örgütlerin güçlü elemanlarıyla 1928 sonbaharında Anti-Emperyalist Gençlik Birliği’nin Harbin şubesi, 1930 başlarında ise Kore Genç Komünistler Birliği’nin Harbin şubesi kuruldu. Her tatil döneminde Han Yong Ae’yi Harbin’deki örgütlere rehberlik etmesi için bir göreve gönderdik. Bu örgütler sayesinde Harbinli öğrenciler ve gençler Jilin-Hoeryong demiryolunun inşasına karşı yürütülen kampanyaya yanıt olarak büyük bir mücadele yürüttüler.

Harbin’deki devrimci örgütlerde çok sayıda yürekli genç insan vardı. Şu anda Parti Merkez Komitesi Siyasi Bürosu üyesi olan Yoldaş So Chol, o sırada Genç Komünistler Birliği’nin Harbin şubesinde çalışıyordu.

Kim Hyok komutasındaki Kore Devrimci Ordusu grubu Harbin’e vardığında, kentteki atmosfer korkunçtu. Öğrenci Dostluk Derneği ve Okuma Topluluğu gibi meşru örgütler bile yeraltına çekilmeye zorlanmıştı. Genç Komünistler Birliği ve diğer yeraltı örgütleri çok gizli kalmak zorundaydı. Kim Hyok

şehirdeki yoldaşlarla örgütleri ve üyelerini nasıl koruyacaklarını tartıştı ve onun önerisiyle şehirdeki tüm devrimci örgütler küçük gruplara ayrıldı ve yeraltına gönderildi.

Kim Hyok, silahlı grubun üyeleriyle birlikte liman işçilerinin, öğrencilerin ve farklı katmanlardan diğer insanların arasına girmiş ve Kalun Toplantısı'nda kabul edilen politikayı onlara anlatmak için çok çalışmıştı. Örgütsel becerisi ve cüretkarlığı sayesinde gençleri eğiterek örgütleri genişletti, parti örgütlerinin taban düzeyinde oluşturulması için hazırlıklar yaptı ve silah tedariki konusunda bastırdı. Düşmanın sıkı takibine rağmen Komintern'in irtibat bürosuyla da temas kurmuştu.

Bu arada Kim Hyok, Harbin'deki çalışmaların daha da iyileştirilmesi için üstün hizmetlerde bulunmuş ve bir bölge sorumlusu olarak her bir yöne ilerleyerek çok emek vermişti. Ancak, Daoli'deki gizli buluşma noktasında, kendisini afillatan ve üzerine saldıran düşmanla karşılaşınca; düşmanla ateş teatisinde bulunmasının ardından, ölmeye karar vererek bulunduğu binanın üçüncü katından atlayıp intihar etmeye çalışmış, fakat vücudunun sağlamlığı nedeniyle başarısız olarak düşman tarafından yakalanınca Lushun hapishanesine götürülmüştür. Zalimce işkence ve zulüm görmekten ardından, hapishanede ölmüştür.

Kim Hyok, Paek Sin Han ile birlikte, hayatını ve gençliğini ülkesi ve ulusu uğruna feda eden ilk devrimci kuşağın önde gelen gençlerinden biriydi. Yetenekli Kim Hyok'un, devrimdeki bir yoldaşın ağırlığına altın değerinde olduğu bir zamanda ölümü, devrimimiz için yürek parçalayıcı bir kayıptı. Yakalandığı haberi üzerine birçok uykusuz gece geçirdim. Daha sonra kederli bir şekilde Harbin'e gittiğimde, Kim Hyok'un ayak bastığı sokaklarda ve rıhtımda yürüdüm ve sessizce onun bestelediği bir şarkıyı söyledim.

Kim Hyok, Cha Kwang Su ve Pak Hun gibi, Kore'nin izlemesi gereken yolun peşinde anavatanından uzakta, yabancı topraklarda yaşadıkten sonra bizimle el ele vermişti. Cha Kwang Su, Şanghai'daki Fransız imtiyazındaki bir pansiyonda başkalarının

yemeğini yerken iç geçirdiği ve hayatını boşa harcadığı sırada ona bizden bahsetmişti. “Değerli hayatını Şanghay’da boşa harcama. Jilin’e gel ve burada aradığın lideri, teoriyi ve hareketi bulacaksın. Jilin senin için ideal bir yer!..” Cha Kwang Su ona bir kez değil, üç ya da dört kez mektup yazmıştı. Bize bu şekilde gelmişti. Tanışmamızın ardından birkaç gün boyunca Jilin şehrini inceleyen Kim Hyok, elimi tutarken şöyle demişti: “Song Ju, demirimi buraya atacağım. Hayatım bundan sonra başlıyor.”

Cha Kwang Su ve Kim Hyok, Japonya’nın başkenti Tokyo’da eğitim gördükleri sırada yakın arkadaş olmuşlardı. Genç Komünistler Birliği’ni kurarken Kim Hyok’un “Internationale” şarkısına öncülük ettiğini ve gözyaşı döktüğünü hala hatırlıyorum.

O gün Kim Hyok beni elimden tutarak şöyle demişti: Bir keresinde Şangay’da bazı Çinli öğrencilerle birlikte bir gösteriye katılmışım. Sokaklarda Japon karşıtı sloganlar atarak yürüdüklerini gördüğümde heyecanlandım ve göstericilerin arasına atladım. Gösteri sona erdiğinde, bundan sonra ne yapacağımı, ertesi gün ne yapacağımı düşünerek kaldığım yere geri döndüm. Hiçbir siyasi parti ya da örgüte üye olmadığım için ertesi gün nerede toplanacağımı, ne yapacağımı ya da nasıl mücadele edeceğimi söyleyecek kimse yoktu. Gösteri sırasında cesaretim kırıldığında bana “İleri!” diye bağırarak birinin olmasının ne kadar iyi olacağını, gösteriden sonra eve dönerken ertesi gün ne yapmam gerektiğini söyleyecek bir örgütüm ve liderim olmasının ne kadar cesaret verici olacağını, vurulup düşersen “Kim Hyok!” diye seslenecek yoldaşlarımın olmasının beni ne kadar mutlu edeceğini düşündüm. “Kim Hyok!” diye ağlayan yoldaşlarım olsaydı ne kadar mutlu olurdu ve Koreli bir örgütte Koreliler olsalardı ne kadar iyi olurdu. Düşmanın silahlarına doğru yürürken bile bu düşünceler aklımdan çıkmıyordu, ama burada, Jilin’de, böyle iyi yoldaşlarla tanıştığım için ne kadar şanslıyım! Genç Komünistler Birliği’nin bir üyesi olduğum için duyduğum gururu ifade etmekte yetersiz kalıyorum!

Aklından geçenleri yapmacık olmadan ifade eder ve her zaman iyi yoldaşlar bulmuş olmanın hayatındaki en büyük mutluluk

olduğunu söylerdi. Yaşadığı zorlu hayat nedeniyle Kore Yıldızı'nı besteledi ve devrimci örgütler arasında yayılmasını sağlamıştı.

İlk başta bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Xinantun'a yaptığım ziyarette orada şarkıyı söyleyen bazı gençler bulmuştum.

Kim Hyok benden habersiz Cha Kwang Su ve Choe Chang Gol ile konuyu görüşmüş ve şarkıyı Jilin ve çevresinde yaymıştı. İlk başta beni bir yıldıza benzeten bu şarkıyı söyledikleri için onları sert bir şekilde azarladım.

Kore'nin Yıldızı şarkısının yayıldığı sıralarda yoldaşlarım adımı değiştirdiler ve bana Han Byol demeye başladılar. İtirazlarıma rağmen adımı değiştirerek bana "Tek Yıldız" anlamına gelen Han Byol dediler.

Pyon Tae U ve Wujiazi'deki diğer halktan insanlar ve Choe Il Chon gibi genç komünistler ismini Kim Il Sung olarak değiştirmeyi önerdiler. Böylece üç isimle anılmaya başladım: Song Ju, Han Byol ve Il Sung.

Kim Song Ju babamın bana verdiği isimdi. Çocukken bana Jung Son derlerdi. Büyük büyükannem bana Jung Son derdi ve ailemin geri kalanı da aynı ismi kullanırdı.

Babamın bana verdiği ismi çok sevdiğim için başka bir isimle çağrılmaktan hoşlanmıyordum. Ayrıca, insanların beni bir yıldıza ya da güneşe benzeterek yüceltmelerine de hiç katlanamıyordum; bu, genç bir adam olarak bana uygun düşmezdi. Ancak, ne kadar sert bir şekilde onları uyarıp karşı çıksam da arkadaşlarım beni dinlemiyorlar, hoşuma gitmediğini bildikleri halde bana Kim Il Sung diye hitap etmekten zevk alıyorlardı.

Kim İl Sung ismi basında ilk kez 1931 baharında, Guyushu'daki savaş lordları tarafından tutuklanıp üç hafta kadar hapiste kaldıktan sonra yer aldı. O zamana kadar tanıdıklarım çoğu beni gerçek adım olan Song Ju ile çağırıyordu.

Daha sonraki yıllarda Doğu Mançurya’da silahlı mücadeleye başladığımda yoldaşlarım tarafından tek bir isimle, Kim Il Sung olarak çağrıldım. Yoldaşlar beni liderleri olarak desteklediler, hatta bana yeni bir isim verdiler ve hakkımda bir şarkı bestelediler. Böylece en içten duygularını ifade ettiler.

Onlardan çok daha genç olmama ve mücadele geçmişimin kısa olmasına rağmen beni coşkuyla desteklediler, çünkü çeşitli parti ve hiziplerin, birlik ve dayanışma merkezi olmaksızın, sanki tek başlarına kahramanlarmış gibi davrandıkları bir önceki kuşağın hareketinden ciddi bir ders almışlardı, çünkü onlar, ülkeyi geri kazanmak için yirmi milyon Korelinin birleşmesi gerektiğini, akıl ve amaç birliği için de bir liderlik merkezine, bir birlik merkezine sahip olmaları gerektiğini iliklerine kadar hissetmişti.

Bu nedenle Kim Hyok, Cha Kwang Su ve Choe Chang Gol’u, benim hakkımda bir şarkı besteleyip beni liderleri olarak gördükleri için değil, gerçek bir birlik çağını başlatan öncüleri, halkımızın gururu ve görkemi ve akıl almaz güçlerinin gerçek kaynağı oldukları için güçlü bir sevgi duygusuyla anımsıyorum. Bu öncüler, kanları pahasına, ülkemizin komünist hareketinde kitleler ile liderin uyumlu bir bütün halinde kaynaştığı yeni bir birlik ve bütünlük tarihi oluşturmuştur.

Yeni kuşağın komünistleri, devrimdeki yol arkadaşlarım, hiçbir zaman birbirlerine kin beslemediler çünkü mevki hırsı nedir bilmiyorlardı ve hiçbir zaman görüş ayrılıkları yüzünden birliğimizi, dirliğimizi bozmadılar. Saflarımızda birlik ve beraberlik, gerçek devrimcileri değerlendirmede esas aldığımız mihenk taşıydı. Bu nedenle onlar hapiste ya da darağacında olsalar bile birliği hep korudular. Bunu bir sonraki kuşağın komünistlerine bir hazine olarak devrettiler.

Bu onların ilk tarihi başarısıydı. Liderlerine sahip çıkan ve onun arkasında birleşen o kuşağın komünistlerinin asil ve güzel ruhu, bugün Partimiz tarafından tek yürekli birlik olarak adlandırılan büyük bir birlik geleneği haline gelmiştir.

Genç komünistlerin liderlerine sahip çıkarak ve onun arkasında akıl ve amaç birliği yaparak devrimci mücadeleyi geliştirdikleri günlerden itibaren Kore'deki ulusal kurtuluş mücadelesi hizipçi çekişmelere ve karışıklıklara son vererek yeni bir sayfa açmıştır.

Kim Hyok'un aramızdan ayrılmasının üzerinden yarım asırdan fazla zaman geçti. Ancak Mançurya'da açlık ve donma tehlikesine göğüs gererek geceler boyunca çalışan ve sert rüzgârlarda yol alan hatırası hâlâ hafızamda canlılığını koruyor.

Eğer hayatta olsaydı yanımızda, çok iş yapabilirdi. Ne zaman kendimi devrim yolunda bir duruşma ya da krizle karşı karşıya bulsam, ülke sevgisiyle yanıp tutuşan mücadelesiyle gençliğini şanlı kılan en yakın yoldaşım Kim Hyok'u düşünür ve aramızdan bu kadar erken ayrılan onun için kederlenirim.

Kim Hyok'un büstünü Taesong Dağı'ndaki Devrim Şehitleri Mezarlığı'nın ön sırasına dikerek onun vizyonunu gelecek nesillere sonsuza dek aktarmayı amaçladık. Hiç fotoğraf bırakmadığı ve tüm çağdaşları vefat ettiği için kimse onun nasıl görüldüğünü bilmiyordu. Heykeltıraşlar onun büstünü yapmakta zorlandıklarında, büstü tamamlayabilmeleri için onlara kendisini tarif ettim.

1930 Yazı

Uluslararası Barış Günü olan 1 Ağustos 1930'dan önce ve sonra, M-L grubunun hizipçileri, 30 Mayıs Ayaklanması'nın başarısızlığından ders almayarak, Jilin-Dunhua demiryolu boyunca uzanan bölgelerde yine pervasız bir isyana neden oldular.

İsyan, devrimimizin yoluna ciddi bir zorluk çıkartmıştı. Özellikle 30 Mayıs Ayaklanması'ndan sonra yeraltına inen birkaç örgüt düşmana maruz kalmıştı. Hapisten çıktıktan sonra farklı yerleri gezerek yeniden kurmak için büyük çaba harcadığımız örgütler yine darbe alarak yok edilmişti. Mançurya'nın farklı bölgelerindeki önde gelen çekirdek unsurlar topluca tutuklanarak idam edilmişti. Düşman ayrıca komünizmi karalamak ve komünist hareketi bastırmak için iyi bir bahane daha elde etmiş durumdaydı. İsyanın Japon emperyalistlerinin ırksal yabancılaştırma politikasına ne kadar büyük bir yardım olduğu konusunda özel bir açıklama yapmaya gerek yok. İki isyan nedeniyle Koreliler Çin halkı nezdindeki itibarlarını tamamen kaybettiler. Ancak daha sonra, gerilla savaşı sayesinde itibarımızı geri kazanabildik.

Doğu Mançurya'daki Koreliler yavaş yavaş 1 Ağustos Ayaklanması yoluyla sol maceracılığın tehlikesine karşı uyanmaya ve kitleleri böylesine pervasız bir ayaklanmaya sürükleyen hizipçilere ve dalkavuklara hoşnutsuzluk ve endişe ile bakmaya başladılar.

Devrimci kitlelerin hizipçilerin propagandasıyla bir kez daha kandırılmasını önlemek için derhal isyanın süpürdüğü bölgelere siyasi işçiler gönderdik.

Jilin üzerinden Dunhua'ya gitmeye ve oradaki örgütleri restore etmek için kısa bir süre geçirmeye karar verdim. Jilin'de atmosferi 30 Mayıs Ayaklanmasından hemen sonra olduğu kadar korkunç buldum.

Günde birkaç kez kılık değiştirerek örgüte katılmış olanları ziyarete gidiyordum.

Jilin istasyonu, şehir kapıları ve kavşakların hepsi düşman kontrol noktalarıydı. Japon konsolosluğunun gizli ajanları sokaklarda dolaşarak Koreli devrimcileri arıyordu. Milliyetçi hareket düşüşte olduğu için düşman, An Chang Ho olayında olduğu gibi Bağımsızlık Ordusu'nun liderlerini kovalamak yerine komünist harekete katılan gençleri tutuklamak için çeşitli yerlere kordonlar yerleştirmişti.

Daha önce Jilin-Hoeryong demiryolu projesine karşı mücadeleyle çalkalanan Jilin sokaklarında tanıdık yüzler görmenin zor olduğunu düşündükçe sinirleniyordum.

Benden ayrılırken yoldaşlarım Jilin'de uzun süre kalmamamı ve acilen Hailong, Qingyuan ya da başka bir yere gitmemi tavsiye etmişlerdi. Yine de Jilin'den ayrılmak benim için kolay olmadı. Üç yıl boyunca orada devrime yeni bir yol açmak için gece gündüz çalıştığımı düşündüğümde, başka bir yere yönelmek benim için kolay değildi. Devrimi gerçekleştirmek için bu kadar çaba sarf etmeseydim, hatta hapse atılsaydım, şehre karşı bu kadar sevgi hissetmeyebilirdim. İnsan doğal olarak canla başla çalıştığı bir yeri sever.

Neyse ki Genç Komünistler Birliği'nin çalışmalarına katılmış olan bir yoldaşla tanıştım ve bana birkaç örgüt üyesinin nerede olduğunu söyledi. Onları bir araya topladım ve daha fazla örgüt üyesini ifşa etmemelerini ve şimdilik Jilin'deki Koreli Çocuklar Derneği ve Jilin'deki Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği gibi meşru örgütleri yeraltına çekmelerini söyledim.

Onlarla Kalun Toplantısı'nın çizgisini uygulamaya yönelik tedbirleri gördüm. En güvenilir yoldaşlarıma devrimci örgütleri yeniden kurma görevini verdim ve onları kendilerine tahsis edilen bölgelere gönderdim.

Jilin'den ayrılmaya karar vermiştim. Çünkü yapacağım çok fazla iş vardı. Jilin'deki işlerle uğraşırken, Doğu Mançurya'ya gitmeyi ve orada harap olmuş örgütleri onarmayı arzuluyordum.

Qingyuan ya da Hailong'a gitmeye ve şimdilik bazı Çinli yoldaşların evlerine sığınmaya ve ardından düşman tarafından ciddi şekilde tahribata uğratılan bölgeleri gezerek isyanın artçı etkilerini ortadan kaldırmaya karar verdim. Eğer Hailong ve Qingyuan'a gidersem Kalun Toplantısı'ndan beri görüşmediğim Choe Chang Gol ile temas kurabilir ve onunla birlikte güney Mançurya'ya giden yolu keşfedebilirdim. Liuhe civarındaki bölge Choe Chang Gol'un faaliyetlerini yürüttüğü yerd.

Choe Chang Gol bazı temel parti örgütleri kurmuş ve YCLK, AIYL ve diğer kitle örgütlerini genişleterek Liuhe, Hailong ve Qingyuan bölgelerini geziyordu. Bu bölgelerdeki devrimci hareket, Kukmin-bu yanlısı grup ile Kukmin-bu karşıtı grup arasındaki çekişmeden büyük zarar görüyordu. Bu sırada 1 Ağustos Ayaklanmasının etkisinin bu bölgelere ulaşmasıyla birlikte devrimci örgütler kitlesel olarak yok ediliyordu.

Hailong ve Qingyuan arasındaki bir noktada Jilin günlerimden bir okul arkadaşım yaşıyordu. Gerilla savaşının ilk yıllarında birliğimizde görev yapmış ve Güney Mançurya seferinden sonra evine dönmüş Çinli bir yoldaştı. Bir süre onun evinde kalırsam beyaz teröristlerin saldırılarının azalacağını ve en tehlikeli dönemi atlatabileceğimi düşündüm.

Jilin'den ayrıldığım gün, birkaç kadın yoldaş beni istasyondan uğurladı. Zengin bir ailenin kızları gibi şık giyinmişlerdi, bu yüzden şüphe çekmeden trene bindim. Savaş lordları beyefendilerin komünist hareketin içinde yer alabileceğini düşünmüyorlardı.

Trenime Jilin istasyonu yerine düşman tarafından gevşek biçimde korunan banliyölerdeki bir istasyonda bindim. Trende beklenmedik bir şekilde Zhang Wei-hua ile karşılaştım.

Bana dedi ki, “Çalışmak için Shenyang’a gidiyorum. Seni görmek ve seninle devrim için bir yol hakkında konuşmak için Jilin’e gittim ama şehir bomboştu. Koreli arkadaşlarımın hepsi kendilerini gizlemişti ve sadece askerler, polisler ve Japonların kedi pençeleri görülebiliyordu. Seni görmek için oraya gitmiştim ama bulamadım. Hiç arkadaşım olmadığı için Shenyang’a gidiyorum.” İtirazlarıma rağmen beni birinci sınıf bir vagona götürdü. Sanki teröristlerin saldırılarından kaçınmak için kimliğimi gizlediğimi tahmin etmiş gibiydi.

O gün polis yolcuları özellikle yakından kontrol etmişti. Tüm vagon kapılarını kapatarak trene binen her yolcunun kimliğini kontrol ettiler ve hatta bazı yolcuların kişisel eşyalarını bile incelediler. Bilet kontrolörleri de yolcuların biletlerini kontrol ederken alışılmadık derecede dikkatli davranıyorlardı. Artık 1 Ağustos Ayaklanması’nın etkileri sadece şehirlere ve kırsal bölgelere değil, trenlere de ulaşmıştı. Polis kaba bir şekilde yolcuları inceledi ama kaliteli bir Çin cübbesi giyen Zhang Wei hua’ya yaklaşmaya cesaret edemedi. Onun yanında oturduğum için ben de polis tarafından sorgulanmadım. Bilet denetçisi biletlerimizi göstermemizi istemeden yanımızdan geçip gitti. Zhang Wei-hua sayesinde Hailong istasyonuna sağ salım varabildim.

Üzerimde evraklar ve gizli belgeler vardı. Eğer polis beni arasaydı, tehlikede olacaktım.

Hailong istasyonuna vardığımda, peronda ve bilet kapısının yanında Japon konsolosluğundan gelen heybetli bir polis dizisi gördüğümde tehlikeyi hissettim.

İstasyondaki polislerin Japon olduğunu görünce tedirgin oldum. Çin polisi ve Japon polisi birbirine benziyordu ancak Japon polisi tarafından yakalanan biri hiç merhamet beklememeliydi. Mançurya’da Koreli devrimcileri tutukladıklarında, onları Kore’ye götürüyorlar ya da Guandong genel hükümet mahkemesinde yargılayıp Lushun, Dalian veya Jilin’deki hapishanelere sevk ediyorlardı.

Ne yapacağımı bilmez bir halde pencereden dışarı bakarken Zhang Wei-hua, acil bir işim yoksa beni kendisiyle birlikte gitmeye çağırdı. Ayrıca, babasıyla tanışmamı ve onunla geleceği hakkında da konuşmamı söyledi.

İlk planıma göre treni Caoshi istasyonunda terk edecek ve gideceğim yere doğru yola devam edecektim. Caoshi istasyonuna ulaşmak için beş ya da altı istasyon daha geçmem gerekiyordu. Eğer Zhang Wei-hua trenden Hailong istasyonunda inerse beni koruyacak kimse olmayacaktı ve tehlikede olabilirdim.

Bu nedenle Zhang Wei-hua'nın davetini kabul ettim.

Zhang Wei-hua'nın babası istasyonda onu bekliyordu. Oğlunun Hailong'a geldiğini duyunca, insam (ginseng) sattığı Yingkou'dan dönerken onu karşılamaya geldiğini söyledi. Özel olarak istihdam edilmiş bir grup asker, kemerlerine takılı tahta kılıflar içindeki mavzerleriyle binmemiz için lüks bir araba getirdi. Görünüşleri çok heybetliydi. Konsolosluktan gelen polisler şaşkınlıktan bize yaklaşmaya cesaret edemediler.

İstasyonun önündeki cadde boyunca lüks arabada, özel korumanın eşliğinde gururla ilerledik. O gün Zhang Wei-hua ve ben lüks bir otelde kaldık ve orada iyice dinlendik.

Zhang Wei-hua kişisel korumalarını nöbetçi olarak göndermişti. Otelin etrafını iki-üç kat boyunca çevirmişlerdi.

Babası bu kadar uzun bir aradan sonra benimle tekrar buluştuğu için mutlu olduğunu söylüyordu. Beni lüks bir odaya götürdü ve güzel bir yemek ikram etti. Fusong günlerinden beri benimle ne zaman karşılaşsa iyi davranmıştı. Misafirleri kim olduğumu sorduklarında, şaka yollu beni evlatlık oğlu olarak tanıttı.

Önceleri şaka olsun diye bana evlatlık oğlum diyordu ama daha sonra ciddi ciddi bu şekilde bahsetmeye başlamıştı.

Fusong’da yaşadığımız zamandan beri Zhang Wei-hua ile iyi ilişkiler içindeydim ve onun zengin bir adamın oğlu olduğunu biliyordum. Çocukken toprak sahiplerinin sömürücü olduğu fikrine sahiptim ama bu Zhang Wei-hua ile olan ilişkilerime engel değildi. Dürüst, vicdanlı ve güçlü bir Japon karşıtı duyguya sahip olduğu için onunla yakın ilişkiler içindeydim. Çok kritik bir anda bana yardım etmişti ve bu durumdan çok etkilenmiştim. Eğer normalde yaptığım gibi, bir toprak ağasının oğlu olduğu gerekçesiyle onu görmezden gelseydim, o zor durumda beni korumazdı.

Devrime katılmadan ya da onu desteklemeden hayatı boyunca lüks içinde yaşayabilecek olan Zhang Wei-hua, babasıyla birlikte beni tehlikeden kurtarmıştı. Böyle davranmasının nedeni dostluğumuza verdiği değeri.

Fusong’da ilkokula başladığımdan beri Zhang Wei hua, onun zengin benim fakir, onun Çinli benim Koreli olduğum gerçeğini göz ardı ederek benimle yakın ilişkiler içinde olmuştu. Ülkelerinden mahrum bırakılan halkımızın acısına derin bir anlayış göstererek bize sempati duymuş ve ülkemizi özgürleştirme kararlılığımızı tüm kalbiyle desteklemişti. Bunu, ülkesini ve ulusunu tutkuyla seven bir vatansever olduğu için yapmıştı. Ve Çin halkının talihsizliğini Kore halkının talihsizliğinde görmüştü.

Zengin bir adam olmasına rağmen Zhang Wei-hua’nın babası ulusal egemenliği savunan ve yabancı güçleri kovmayı amaçlayan sıkı bir vatanseverdi. Onun vatansever ruhu oğullarının isimlerine de yansımıştır. En büyük oğlu doğduğunda ona Wei zhong adını verdi. İsminin ikinci karakteri “Zhong Hua Min Guo”nun (Çin Cumhuriyeti) ilk karakterinden türetilmiştir. İkinci oğluna Wei-hua, üçüncü oğluna Wei-min adını verdi ve eğer doğmuş olsaydı dördüncü oğluna Wei-guo adını verecekti. Bu karakterler bir araya getirildiğinde Çin Cumhuriyeti’nin adını oluşturuyordu.

Bunun üzerine Zhang Wei-hua sordu: “Gelecek yıl ilkbahar ya da sonbaharda Japonların istila etmesi muhtemel. O zaman ne yapacaksınız?”

“Eğer Japonlar işgal ederse, onları geri püskürtmek için savaşıcağım. Benim fikrim silahlı bir mücadele yürütmek” dedim.

Zhang Wei-hua da savaşıcağını söyledi ve ailesinin buna izin verip vermeyeceğini merak etti.

Ben de dedim ki, “Vatansız yuva neye yarar? Eğer eski topluma karşı savaşmak istiyorsan devrim yapmalısın. Bunun başka bir yolu yok. Aksi takdirde, halktan biri olarak komünizm hakkında konuşmak ve kitap okumak dışında ne yapılabilir ki? Bunlar sadece iki yol. Dolayısıyla, ailene sormadan devrimi gerçekleştirmelisin. Çin’e hizmet etmenin ve Çin halkını kurtarmanın yolu budur. Sizin için başka bir yol yok. Devrimi Çin halkıyla birlikte yapmalısınız. Eğer Japonlar işgal ederse hem Çinliler hem de Koreliler mücadeleye katılacaktır.”

Böylece iki ya da üç gün otelde kaldığım süre boyunca Japon karşıtı düşüncüyü onun zihnine yerleştirdim. Tavsiyelerimi dinledikten sonra, okuldan ayrıldığında kendisinin de devrim yapacağını söyledi.

Ona dedim ki, “Başım derde girdiğinde yardımınıza tekrar ihtiyacım olabilir. Lütfen bana Shenyang’daki adresini ver.” Bana adresini vermesinin ardından gideceğim yere güvenli bir şekilde ulaşmam için bana yardım edip edemeyeceğini sordum.

Bana yardım etmek ve beni korumak için her şeyi yapabileceğini söylemişti. Bunun üzerine arabasıyla beni Hailong İlçesi ile Qingyuan İlçesi arasındaki sınırda bulunan Çinli bir yoldaşın evine götürdü.

Çağırdığım adamın ailesi Zhang Wei hua’nınki gibi zengindi. Çin devriminin öncüleri arasında böyle pek çok insan vardı. Bu yüzden Çin devrimini her zaman özel bir devrim olarak görüyorum. Birçok entelektüel ve zengin insan, işçiler ve köylülerle birlikte devrimci hareketin, komünist hareketin içinde yer almıştır.

Zengin ailelerden gelen insanlar, bir insanın bağımsızlığını bastıran ve toplumsal gelişmeyi kontrol eden karşıtlıkları fark ettiklerinde, bu karşıtlıkları ortadan kaldırmak için devrimci harekete katılmaya hazır olabilirler. Bu nedenle emekçi halkın çıkarlarını savunan savaşıların ve öncülerin varlıklı sınıflardan da çıkabildiğini düşünüyorum.

Burada önemli olan kişinin sınıfsal kökeni değil, dünya görüşüdür.

Bir insan hayatı eğlenceden ibaret görüyorsa devrim yapamaz ve sadece kendi halinde yaşamaya çalışır. İnsan, insana yakışır bir yaşamı tercih ederse, zengin de olsa devrimin içinde yer alır.

Sınıf devriminde bu tür ileri görüşlü insanlar göz ardı edilirse, devrim büyük bir kayba uğrar.

Birkaç gün Çinli yoldaşın evinde kaldım. Zhang Wei-hua gibi o da bana iyi davrandı. Soyadının Wang mı yoksa Wei mi olduğundan şimdi emin değilim. Ona birkaç gün boyunca Choe Chang Gol'u arattırdım ancak işe yaramadı. Choe Chang Gol'un 1 Ağustos Ayaklanmasından sonra yeraltına çekildiği söyleniyordu.

Caoshi civarında Genç Komünistler Birliği'nin bir üyesiyle karşılaştığımda ondan Choe Chang Gol'a Hailong ve Qingyuan bölgelerindeki yıkılmış örgütleri mümkün olan en kısa sürede yeniden kurmasını ve silahlı mücadele hazırlıklarına devam etmesini isteyen bir mektup iletmesini rica ettim.

Çinli yoldaşın evinde kaldığım birkaç gün, misafir muamelesi görmeme rağmen, benim için sıkıcı ve acı vericiydi. Hayatım tehlikede olsa bile kendimi özgür ve tempolu faaliyetlere vermek, dünyada istediğim gibi dolaşmak istiyordum. Gizlenip siyasi faaliyetlerime başlamam da gerekiyordu ancak aceleci davranmak başıma bela açabilirdi. Tekrar Jilin'e dönmek benim için zordu ve trene binmek de kolay değildi çünkü Güney Mançurya demiryolları Japonlar tarafından yönetiliyordu. Jiandao'ya gitmek istemiştım ama oradaki komünistlere yönelik tutuklama

dalgasından sağ çıkabileceğimi düşünmüyordum. Yine de gitmem gerektiğini düşündüm. Her ne pahasına olursa olsun Doğu Mançurya'ya gitmeye ve orada silahlı mücadeleye hazırlanmaya karar verdim.

Hailong'da Çinli bir yoldaşla birlikte Jilin'e giden bir trene bindim ve burada tren değiştirerek Jiaohe'ye doğru yola koyulduk. Jiaohe'de bizim etkimiz altında olan pek çok örgüt vardı. Jilin günlerimizden beri benimle yakın ilişkiler içinde olan Han Yong Ae ve amcası Han Kwang orada yaşıyordu.

Savaş lordlarının takibinden kurtulmak ve örgütleri yeniden kurmak için onların yardımıyla bir saklanma yeri hazırlamayı planlıyordum. Han Yong Ae ile karşılaşsam, Uluslararası Genç Komünistler Birliği'ne bağlı Harbin'in üst örgütleriyle temas kurmaya karar vermiştim.

Han Yong Ae, 1929 yılının başlarında ailesinin içinde bulunduğu koşullar nedeniyle Jilin'deki okulundan erkenden ayrıldıktan sonra Jiaohe'ye dönmüştü, ancak bizimle temas kurmaya devam ediyordu. Kimi ziyaret etmem gerektiğini düşündükten sonra ilk olarak Bağımsızlık Ordusu'nda bölük komutanı olan Jang Chol Ho'yu aradım.

Kukmin-bu'nun kurulmasının ardından Kurtuluş Ordusu'nun üst kademelerinden koparak hizmetten ayrılarak Jiaohe'ye gelmiş ve bir pirinç değirmeni işletmeye başlamıştı. Babamın arkadaşı olarak beni çok sevdiği ve güvenilir bir vatansever olduğu için onu aradım. Örgüt üyeleriyle buluşana kadar geçici olarak saklanacak bir yere ihtiyacım vardı.

Beni gördüğüne çok sevinmişti ancak evinde saklanmam için teklifte bulunmamıştı. Korkuya kapılmış gibi görüldüğü için onu neden çağırdığımı söyleyemedim. Daha sonra Ri Jae Sun'un evine doğru yol aldım. Babam hayattayken, bir han işlettiği sırada özgürlük savaşçılarına çok yardımcı olmuştu. O da beni memnuniyetle karşılamıştı ancak bir Çin lokantasında güzel bir Çin yemeği ısmarladıktan sonra ayrılmamız gerektiğini söylemişti.

Saklanacak bir yere bir iki öğünden daha fazla ihtiyacım vardı. Onu neden ziyaret ettiğimi biliyor olmalıydı ama beni evinde bir gece kalmaya bile davet etmeden sadece veda etti. Başına gelebilecek belaları düşünmüş ve eski bir tanıdık olarak görev duygusunu ve dostluğunu bir kenara bırakmış görünüyordu.

Bu yaşananlardan ciddi bir ders çıkardım. Babamın arkadaşları da ideolojik birliktelik olmadan hiçbir şey ifade etmiyordu. Devrimci mücadelenin sadece dostluğa ya da sempatiye dayanılarak paylaşılamayacağı acı dersini almıştım.

İdeolojik ruh hali ve inanç değişirse, dostluk ve insanlık duygusu da değişir. Geçmişte sevinç ve zorlukları paylaşarak birbirlerine yakın olan iki kişiden biri fikrini değiştirirse, aralarındaki dostluk zedelenir ve yolları ayrılır. Değişmez ve ebedi olması beklenen dostluk, bir taraf ideolojik olarak yozlaşırsa zedelenir. Daha sonra, uzun süren devrimci mücadele boyunca, bir fikre sıkı sıkıya bağlı kalmadan, bir dost olarak görev bilincini ve dostane ilişkileri sürdürmenin imkânsız olduğunu öğrendim. Ri Jae Sun'dan ayrıldıktan sonra Han Kwang'ın evine yöneldim. Han Kwang'ın bir yere saklanmış olabileceğini düşündüm ama Han Yong Ae'nin, bir kadın olarak evde olabileceğini ve durumumu anladığı takdirde hayatını riske atarak bile bana yardım edeceğini ümit ettim.

Ancak ne Han Kwang ne de Han Yong Ae evdeydi. Yan komşularına nerede olduklarını sorduğumda bana bilmediklerini söylediler. Harekete katılması gereken tüm genç Koreliler saklandıkları için haber verecek kimsem yoktu.

Bu arada birileri beni polise ihbar etmiş olmalıydı. Peşimde polisler vardı. Bir an yakalanacağımı düşünerek umutsuzluğa kapılmıştım ki Han Kwang'ın yan komşusu olan bir kadın beni bu tehlikeden kurtardı. Bana şöyle dedi: “Kim olduğunu bilmesem de tehlikede gibi görünüyorsun. Çabuk ol ve mutfağa git.” Hemen kendi sırtında taşıdığı bebeği benim sırtıma yerleştirdi. “Kapıyı ben açarım. Sessizce otur ve ateşle ilgilen.” Bebeğin babası kılığına girecek kadar yaşlı görünüyordum.

Bebek sırtımdayken, bana söylediği gibi mutfak ateşini bir sopayla yaktım. Devrimle uğraşırken birçok kez kritik anlarla ve tehlikelerle karşılaştım ama daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım.

Polis mutfak kapısını açtı ve ona “Az önce genç bir adam bu tarafa geldi. Nereye gitti?” diye sordu.

Kadın soğukkanlılıkla, “Ne tür bir genç adam? Evime kimse gelmedi.” Sonra rahat bir tavırla Çince, “İçeride kimse yok. Lütfen içeri girin ve isterseniz yemek yiyin.” dedi. O sırada sırtımdaki bebek benden çekindiğinden durmadan ağlıyordu. Bebeği yatıştırmak istedim fakat elimden bir şey gelmedi, yapacağım uygunsuz bir hareketin kimliğini açığa çıkarmasından korktuğum için sopayla ateşi körüklemekle yetindim.

Polisler nereye gittiğimi ve beni gözden kaçırıp kaçırmadıklarını düşünerek kendi aralarında konuştuktan sonra başka bir eve doğru gittiler.

Polisler gittikten sonra kadın gülümseyerek “Polisler köyden ayrılana kadar lütfen kocamış gibi davran. Kocam dışarıda tarlada. Onu eve çağıracağım. Burada kal ve endişelenme. Döndüğünde ne yapmamız gerektiğini konuşalım” dedi. Bana yemek ikram etmesinin ardından tarlaya gitti ve bir süre sonra geri döndü.

Derken bir süre sonra polis geri geldi ve beni ayak işlerine göndermek istediklerini söyleyerek dışarı çıkmam için seslendi. Kadın sakince, “Bu hasta adam nasıl ayak işi yapabilir? Eğer acil bir işiniz varsa, onun yerine ben yaparım” dedi. Sonra benim yerime ayak işlerine gitti.

Böylece onun yardımıyla içinde bulunduğum zor durumdan kurtulmuş oldum. Basit bir köylü kadını olmasına rağmen hem zekâ hem de bilgelik sahibiydi. Ayrıca oldukça yüksek derecede devrimci bilince sahipti.

Hiç tanımadığım bu kadından unutulmaz bir intiba edinmiştim. Geçmişteki dostane ilişkilerimize güvenerek ziyaret ettiğim babamın arkadaşları yerine, hayatını tehlikeye atarak yardım edense bu yabancı kadındı. Saf bir devrimciye yardım etme arzusuyla ve fedakâr bir ruhla beni tehlikeden kurtarmıştı. Bir insan gerçek değerini zorluklar içinde ortaya koyuyor.

Devrimcilerin hayatlarını tereddüt etmeden emanet edebilecekleri lekesiz ve sağlam bir yoldaşlık görevi bilinci emekçi halk arasında mevcuttu. Bu yüzden, silah arkadaşlarıma her zaman devrimi yaparken zorluklar ortaya çıktığında halka gitmelerini söyledim. Acıktıklarında, susadıklarında, başlarına bir felaket geldiğinde halkı çağırımlarını söyledim.

O iyi bir kadındı. Eğer yaşıyorsa, onun önünde saygıyla eğilmek isterdim.

O kış Wujiazi’de Kore Devrimci Ordusu komutanları ve Mançurya’da faaliyet gösteren yeraltı örgütlerinin liderleri bir toplantı düzenlemişti ve ben de bu toplantıda o kadın hakkında konuşmuştum.

Hikâyemi dinleyen yoldaşlar şöyle dediler: “Yoldaş Song Ju, çok şanslısın. Talihli bir yıldızın altında doğmuşsun, bu yüzden cennet sana yardım etti.”

Savaş ağalarının beni yakalayamaması şansım yaver gittiği için değil, iyi insanlar olduğu içindi. Bence insanlar tam olarak Cennet’tir ve insanların iradesi Cennet’in iradesidir, dedim. O andan itibaren “Bayan Jiaohe” sözcükleri becerikli, fedakâr halkımızı simgeleyen sözcükler olarak kullanılmaya başlandı; hayatları pahasına da olsa devrimcilere yaşadıkları zorluklardan kurtulmaları için yardım etmeyi bir kural haline getiren kadınları simgeleyen sözcükler.

Şimdi bile 1930’un kavurucu güneşi altındaki kanlı yazını hatırladığımda Jiaohe’yi ve “Bayan Jiaohe”yi düşünüyorum. Onlarca yıl aramama rağmen nerede olduğunu öğrenemediğim

kadını hatırlayınca, 60 yıl önce onun ismini sormadan Jiaohe'den ayrıldığım için pişmanlık duyuyorum.

Adını öğrenmiş olsaydım gazetelere ilan verebilirdim.

Özgürlüğünden bu yana pek çok destekçim beni aradı. Bazıları benimle yabancı bir ülkede ayrıldıktan yarım asır sonra kır saçlı erkekler ve kadınlar olarak karşıma çıktı. Zorluklarda bana yardım eden birçok destekçim benimle buluştu ve benden minnettarlık sözleri aldıkları kurtarılmış vatana geri döndü.

Ama “Bayan Jiaohe” ortaya çıkmadı. Belki de 1930 yazında yaşanan dramatik olayı unutmuş, sıradan bir mesele olarak görmüştü.

Altmış yıl önceki destekçim hâlâ meçhul ve ne haber ne de iz bıraktı.

Sadece kocası tarladan döndüğünde bebeğini benden aldı. O gün olanlar bir dedektif hikâyesi gibidir.

Onlara gerçek ismimi veremezdim, bu yüzden kendisine takma bir isim vermiştim. Kendimi bir devrimci olarak tanıtarak kocasıyla selamlaştım.

Devrime katıldığını ama ne yapacağından emin olmadığını, örgütle irtibatını kaybettiğini söylüyordu. Beni karşı evde yaşayan gizli ajana karşı uyardı. Ona göre Han Kwang Kuzey Mançurya'ya kaçmıştı ve Han Yong Ae sert baskılar nedeniyle kimliğini hep gizlemişti ve onunla görüşmem zor olacaktı.

Hikayesini duyduğumda aklıma bir anda kasvetli düşünceler gelmeye başlamıştı. Karşısında bir gizli ajan yaşarken, onun evinde kalamazdım. Evinde saklanırken durumu gözlemlemek ve sonra tekrar Dunhua'ya gitmek benim için daha iyi olurdu, ancak Dunhua Japonlar için bir üs görevi gördüğü ve komünist partinin Salı grubunun merkezi orada bulunduğu için yakından aranıyordu. Oradaki Korelilerin çoğu, kadınlar hariç, 30 Mayıs

Ayaklanmasından hemen sonra tutuklanmıştı. Asıl soru, orada bir yer edinmenin mümkün olup olmadığıydı.

Hava karardıktan sonra kocası beni Jiaohe'den altı kilometre kadar uzakta, sazdan yapılmış تنها bir kulübeye götürdü. Kulübenin yaşlı sahibi ve hanımı bana karşı çok nazik davranmışlardı.

O gece bir kez daha açıkça anladım ki biz devrimciler her zaman yalnızca halka inanabilir ve güvenebiliriz.

Uzanmıştım ama bir türlü uyuyamıyordum; aklıma çeşitli düşünceler geliyordu, görüşmek istediklerimden hiçbirisiyle görüşmemiş ve birkaç günümü boşa harcamıştım; ne yazık! Böyle bir zamanda insan savunmaya geçmemeli, zorluklara göğüs germelidir: Eğer savunmada kalırsak, işimiz biter: Harekete geçmeliyiz: Gizlice hareket etmek işe yaramayacaktır. Zor durumdan kaçmaya ve devrimi harekete geçirmek için Doğu Mançurya'ya gitmeye karar verdim.

Şafak sökerken Han Yong Ae beklenmedik bir şekilde kulübeye gelmişti. Doğu Mançurya'ya gideceğimi duyan Han Yong Ae, saklanmak için evden ayrılırken annesinden, sağ yanağında gamzesi olan bir adam gelirse kendisine haber vermesini istemişti. Bir yıllık ayrılıktan sonra buluşmuştuk. Yaşadığımız onca zorluktan sonra birbirimizi gördüğümüze o kadar sevinmiştik ki, bir süre tek kelime etmeden birbirimize baktık. Yüzü bir yıl içinde tanınmayacak kadar incelmışti ve artık eskisi kadar neşeli değildi; daha önce bir keresinde kahkahayla güldüğünde yanakları yarılmıştı.

Ona göre Jiandao'daki atmosfer de korkunçtu. Kendisine şöyle dedim: "Bu şekilde saklanmaya devam edemeyiz. Hareketi kesinlikle yürütmeliyiz. Japonlar yakında işgale başlayacak. Kollarımızı kavuşturarak beklememeli, ayağa kalkmalı ve onlarla savaşılmaya hazırlanmalıyız, öyle değil mi? Örgütleri bir an önce yeniden kurmalı ve halkı ideolojik olarak uyandırmalıyız. Korkudan saklanmaya devam etmemeliyiz, değil mi?"

O da aynı fikirdeydi ve söylediklerimi duyunca cesaretlendi.

Dedim ki, “Burada kimsenin olmadığı bir yerde oturarak hiçbir şey yapamayız. Harbin’e gidelim. Sizin için organizasyonla irtibata geçeceğim.”

Han Yong Ae buna çok sevindi, çünkü örgütle irtibatını kaybettiği için ne yapacağını bilemiyordu.

Kim Hyok’u Komintern’le temas kurması için Harbin’e göndermişim ama o bana çalışmalarının sonuçlarını rapor etmek için dönmeden önce hemen oraya gidip Komintern’den insanlarla görüşmem gerektiğine karar verdim. İsyan nedeniyle örgütlerin uğradığı büyük yıkım ve sanki sıkıyönetim altındaymış gibi korkunç bir atmosferin hâkim olduğu şehirler ve kırsal topluluklar, sol entrikacıların devrime verdiği büyük zararın bir kez daha farkına varmamı sağladı. Eğer artçı etkiler ortadan kaldırılmazsa, devrimimizin 1930’ların başından itibaren kaçınılmaz olarak büyük bir kayba uğrayacağını açıkça farkına vardım.

Tek başına teorik bir argüman hizipçilerin, dalkavukların ve sol entrikacıların düşüncesizce hareket etmelerini engelleyemezdi. Makul ve devrim için faydalı olan savlarımızı kendi istekleriyle kabul etmediler. Bizim görüşlerimizi anlamak istemediler. Jilin’in doğusundaki parti örgütleri toplantısında sunduğumuz görüşü tamamen görmezden gelmeleri, 30 Mayıs Ayaklanmasının ardından bizi büyük endişeye sevk eden 1 Ağustos Ayaklanmasının patlak vermesi anlamına geliyordu.

Mançurya’da sınır tanımadan girişilen sol entrikaları kontrol altına almak için Komintern’den yardım almak gerekiydi.

Komintern’in isyan hakkındaki görüşünü öğrenmek ve isyanın Komintern’in emriyle mi başlatıldığını yoksa bazı kişilerin keyfi olarak giriştiği aceleci bir eylem mi olduğunu teyit etmek istedim. Emirleri Komintern vermiş olsa bile, ihtilaf anlamına gelecek olsa da entrikaların yayılmasını önlemek istedim.

Trenle ama Çinli kılığına girerek yolumuza gitmeye karar verdik, çünkü düşmanın kontrolü oldukça sıkıydı.

Han Yong Ae bütün gününü Jiaohe bölgesini dolaşarak bize giyecek iyi giysiler ve ayakkabılar almak ve yol masraflarımızı karşılamak için harcamıştı. Ordu ve polisin şüphelerini gidermek için bagaja biraz da kozmetik malzemesi koymuştuk. Onun yardımıyla Harbin'e sağ salim varmıştım.

Harbin iskelesinin yakınındaki Xiangfu Caddesi'nin girişinde bulunan Komintern irtibat bürosunda bir adamla tanıştım ve Han Yong Ae'yi onunla tanıştırdım. Ona Mançurya'daki 30 Mayıs Ayaklanması ve 1 Ağustos Ayaklanmasının yol açtığı durum ve Kalun Toplantısı hakkında kısaca malumat verdim.

Komintern'in irtibat bürosu da iki isyanı entrika olarak nitelendirdi. İrtibat bürosunda tanıştığım biri bana Kalun Toplantısı'nda kabul ettiğimiz kararların Kore'deki duruma uygun olduğunu ve devrim ilkesiyle örtüştüğünü söyleyerek Marksizm-Leninizm konusundaki yaratıcı tavrımızın cesaret verici olduğunu belirtti. Kalun Toplantısı'nda yeni bir parti kurma politikası ortaya koyarken ve temel parti örgütü olarak üst organ olan Yoldaşları Toplama Derneği'ni kurarken, tek ülkede tek parti ilkesiyle çalışmadığımızı de sözlerine eklemişti.

Böylece Komintern'in, devrimimizin can damarı olan bağımsızlık ilkesi ve devrimde yenilik ilkesi ile ileri sürdüğümüz tüm çizgiler için kayıtsız şartsız desteğini almış oluyorduk.

Sonra Komintern'den insanlar bana Moskova'daki komünist okulunda okumak isteyip istemediğimi sordular.

Moskova'daki üniversiteyi ve komünizm peşinde koşan gençlerimizin Kore Komünist Partisi'nin tavsiyesi üzerine orada okuduklarını biliyordum. Jo Pong Am, Pak Hon Yong, Kim Yong Bom ve diğerleri orada okuyorlardı. O günlerde Mançurya'daki gençlerin Moskova'da eğitim görme arzusu o kadar güçlüydü ki Moskova'da Eğitim Marşı'nı bile söylüyorlardı. Devrimci pratikten uzaklaşmak istemediğim için, "Gidip okumak istiyorum

ama şu anda bunu yapabilecek durumda değilim” diye cevap verdim.

1989’da Rev. Moon Ik Hwan ile tanıştığımda ve Harbin’le ilgili hikâyeden bahsettiğimde, o sıralarda babasının Komintern tarafından seçilen öğrencileri Sovyetler Birliği’ne göndermekle meşgul olduğunu söyledi.

Komintern beni Jilin Bölgesinin doğu kısmındaki Genç Komünist Birliği’nin baş sekreterliğine atamıştı. Komintern’in irtibat bürosu aracılığıyla Kim Hyok’un kendini bir evin üçüncü katından attığını ve hapse atıldığını öğrendim.

Han Yong Ae ve ben Harbin’de kaldığımız süre boyunca Kim Hyok’un tutuklanması nedeniyle üzgündük. Kim Hyok’un tutuklanmasından duyduğumuz üzüntüyle bir keresinde Daoli’de kendini attığı söylenen evin girişine bile gittik.

Daoli’deki dükkânlarda ve restoranlarda çok lezzetli yiyecekler vardı, ancak bunlar bizim imkânlarımızın ötesindeydi.

Komintern bize masraflar için günde 15 fen veriyordu ama 15 fen Harbin’de yaşamak için hiç de yeterli değildi. Devrimciler sıradan otellerde kalamıyordu çünkü pansiyonerler üzerinde sıkı bir kontrol kurulmuştu. Beyaz Ruslar tarafından işletilen tek otel dışında tüm oteller polis tarafından sık sık ziyaret ediliyor ve pansiyonerlerden kimlik belgeleri isteniyordu. Ayrıca, bu otelin yemek ve konaklama ücretleri çok yüksekti. Bizim gibi insanların değil, sadece zenginlerin girebildiği lüks bir yerdi. Derinlemesine düşündükten sonra, günde sadece bir öğün yemek zorunda kalsam bile bu güvenli lüks otelde kalmaya karar verdim. Han Yong Ae’yi de kadın müşteriler üzerindeki kontrolün gevşek olduğu sıradan bir otelde kalmaya ikna ettim. Lüks otele gittiğimde içinin muhteşem olduğunu gördüm. Otelde bir mağaza, bir yemek salonu, bir eğlence salonu, bir dans salonu ve bir sinema bulunuyordu.

Lüks otelde kaldığım süre boyunca param olmadığı için birçok zorluk yaşadım. Otele girdiğim ilk gün bir Rus kadın görevli bana

odama kadar eşlik etti ve tırnaklarımla ilgilenmeyi teklif etti. Ona ödeyecek param olmadığı için çoktan yaptırdığımı söyledim. Ondan sonra başka bir görevli geldi ve yemek için ne sipariş etmek istediğimi sordu. Arkadaşımın evinde yemek yediğimi söylemek zorunda kaldım. Her gün bu şekilde rahatsız edilmeme rağmen, param olmadığı için otelde yemek yemeden sadece uyudum. Yemek için Han Yong Ae ve ben günlük işlerimizi bitirdikten sonra sokağa çıktık ve ucuz bir-iki tane mısırlı gözleme aldık.

Bu hikâyeyi ülkemizi ziyaret ettiğinde Liu Shao-qi'ye anlattım. Şöyle dedi: “O yıl ben de Harbin'deydim. Parti üyeleri arasında hiç Çinli yoktu ama birkaç Koreli komünist vardı” dedi. O dönemde Komintern ile temasa geçip geçmediğimi sordu. Tarihlerle bakılırsa, o ayrıldıktan hemen sonra Harbin'e gitmiş ve orada faaliyetlerini yürüten Komintern yetkilileriyle görüşmüşüm.

Han Yong Ae'ye dağılan örgüt üyelerini arama görevini verdim.

Han Yong Ae, Harbin'de Genç Komünistler Birliği'nin bir biriminde görev yapmış olan ve Jilin günlerinden beri irtibat halinde olduğu bir kişiyle (Han) temas kurdu. Onun aracılığıyla saklanan örgüt üyelerini tek tek buldu ve onlara Kalun Toplantısı'nın çizgisini anlattı.

Kim Hyok'un aktif olduğu demiryolları ve limana giderek devrimci örgütlerin etkisi altındaki işçilerle görüştüm. Böylece Harbin'deki yeraltı örgütlerini yeniden kurup bazı yoldaşlarla temas sağlamanın ardından Han Yong Ae'yi geride bırakarak tek başıma Dunhua'ya doğru yola çıktım. Vaktim oldukça kısıtlıydı dolayısıyla kendisine minnettarlığımı doğru dürüst ifade edemedim. Ayrılırken Han Yong Ae onu da yanımda götürmemi istedi. Ancak Harbin'deki yoldaşlar onu orada bırakmam için bana baskı yaptıklarından, bu isteğini kabul edemedim. Doğu Mançurya'ya gittikten sonra bu konu hep aklımda yer etti. Yeraltı faaliyeti kuralları yazışmaya izin vermediği için birbirimizden haber alamıyorduk.

Uzun bir süre sonra Han Yong Ae'ye ne olduğunu Parti Tarihi Enstitüsü'nden insanların topladığı kaynaklardan öğrendim.

Dunhua'ya giderken arkamda Harbin'deki devrimci örgütlere hitaben yazılmış bir mektup bıraktım. Han Yong Ae, mektupta Harbin'deki yoldaşlara verdiğim görevleri yerine getirirken 1930 sonbaharında polis tarafından tutuklanmıştı. Sıradan bir kadın olsaydı sadece vatan hasretinden dolayı Jiaohe'ye dönerdi ancak o, uyumayı bile bir kenara bırakarak Harbin'de kaldı ve ona verdiğim görevleri yerine getirdi. Sessiz ve uysal olmasına rağmen, devrimci çalışmalara katıldığında inatçı ve cesur davranırdı.

Tutuklanmasının hemen ardından Sinuiju hapisanesine gönderilerek burada hapis cezasını çekti. Bu sırada Ri Jong Rak, Pak Cha Sok ve DIU'da yer alan diğer kişiler de hapse atılmıştı. O ve Ri Jong Rak aynı hapisanedeydi.

Ri Jong Rak Han Yong Ae ile karşılaştığında ona “Kim Song Ju ile iyi ilişkilerim vardı ve sen de onun rehberliğinde hareket ediyordun. Neden onu ittifaka dönmeye ikna etmek için bana katılmıyorsun? İstersen ‘teslimiyet çalışma ekibimize’ katılabilirsin.”

Han Yong Ae onun yüzüne karşı sitem ederek “Bu olmaz. Kim Song Ju'ya yardım edemeyeceğimiz halde nasıl böyle iğrenç bir ihanette bulunabiliriz? Hapisten çıktıktan sonra devrim yapacak durumda değilsem, devrime katılamayabilirim. Ama ona ihanet etmeyeceğim.”

Ri Jong Rak bunu 1938 kışında Nanpaizi'de düzenlediğimiz ve beni “teslim olmaya” ikna etmeye çalıştığı toplantıya geldiğinde itiraf etti.

Kendisinden haber alamadığım Han Yong Ae'yi ve hapisanede gördüğü ağır işkencelere rağmen devrimci ilkelere nasıl sadık kaldığını bu şekilde öğrendim. Ri Jong Rak, Pak Cha Sok ve diğer erkekler hapse atıldıklarında din değiştirdiklerine

dair yazılı bir beyanname imzalamışlardı, ancak bir kadın olan Han Yong Ae bu zorluklara cesurca katlanmıştı.

“Hyesan Olayı”ndan sonra devrimciler neredeyse her yerde topluca tutuklanmış ve mücadele yolunu seçenlerin bir kısmı hainleşerek devrime büyük zarar vermişti. Bu yüzden onun haberi beni çok etkilemiş ve cesaretlendirmişti.

Han Yong Ae Çin’in Dandong kentindeki kauçuk fabrikasında ayakkabıcı olarak çalışıyordu. Fabrikada Koreli işçiler arasında Jilin günlerinin devrimci şarkılarını yayıyor ve işçilerin hak ve çıkarlarını savunmak için çeşitli talepler öne sürüyor ve işçileri bu talepleri hayata geçirme mücadelesine teşvik etmek için var gücüyle çalışıyordu.

Daha sonra Seul’a gitti ve orada Bay Hong Myong Hui’nin oğlunun evinde birkaç yıl daha geçirdi.

Bir örgüt aramak için tekrar Mançurya’ya gitmeyi denemesinin ardından evlenmişti, fakat evliliği devrim nedeniyle biraz sekteye uğramıştı. Tümünün ardından, kendini aile hayatına adanmıştı, ancak vicdanını ve bizimle birlikte devrim yapmak için çalıştığı yıllarda bağlı kaldığı ilkeleri terk etmemişti. Paektu Dağı bölgesinde elimizde silahlarla düşmanı yendiğimizde, Seul’dan gelen haberleri duyduğunda, Jilin günlerindeki yoldaşlarını tek tek isimleriyle çağırarak zaferimiz için içten içten dua ettiğini duydum.

Kocası, kurtuluştan sonra Güney Kore İşçi Partisi üyesi olarak yeraltı çalışmalarında bulunmuş ve Kore savaşında geri çekilme sırasında düşman tarafından katledilmiş.

Savaş sırasında Han Yong Ae, Seul bölgesindeki bir kadın örgütünün sorumluluğunu üstlenerek cephede büyük yardımlarda bulunmuş. Kocasının ölümünden sonra çocuklarıyla birlikte beni görmek için Pyongyang’a geldi. Ancak benimle görüşemedi ve 14 Ağustos 1951 gecesi iki çocuğuyla birlikte bir düşman bombardımanında trajik bir şekilde hayatını kaybetti.

Han Yong Ae son gününe kadar onurlu bir yaşam sürerek tüm hayatını Jilin günlerinin devrimci ruhuyla yaşamıştı. Şarkı söylediğinde dahi Jilin günlerinin şarkılarını söylerdi.

Devrimciler, ıssız bir adada bile olsalar, Han Yong Ae gibi inançlarını kaybetmemeli ve vicdanlarını terk etmemelidirler.

Han Yong Ae de asla unutamadığım bir destekçim olmuştu. O, zor durumdayken beni yanına çağıran ve büyük bir risk alarak bana yardım eden iyi kalpli bir kadındı.

Kurtuluştan sonra Han Yong Ae'nin anavatanda nerede olduğunu sordum, ancak ülkenin kuzey yarısında değildi.

Kurtuluştan önce Japon karşıtı savaşa katıldığım için onunla bir daha görüşemedim. Ama bunaltıcı sıcakta kılık değiştirmem için Çin kıyafetleri bulmaya çalışması, polis trende yolcuları incelerken beni koruması, krizlerin üstesinden ustalıklarla gelmesi ve bir parça krep ikiye bölüp yarısını sessizce önüme koyması hâlâ hafızamda canlılığını koruyor.

Bana yaptığı tüm iyilikler, sevgi duygularını aşan saf, bencil olmayan bir yoldaşlığın sonucuydu.

Pyongyang'daki bombardımanda beni göremeden öldüğü için derin bir üzüntü duyuyorum.

Neyse ki gençliğinde çekilmiş ve mucizevi bir şekilde günümüze ulaşmış bir fotoğrafı elime geçti. Merhum destekçilerimi düşündüğümde, gençliğimde üzerimde derin bir etki bırakan asil ruhuna hayranlık duyuyor ve fotoğrafına bakarken ona yürekten minnettarlığımı ifade ediyorum.

Tuman Nehri'ni Geçmek

Babam birçok kez Jiandao halkının büyük bir mücadele ruhuna sahip olduğunu söylemişti. Jiandao'daki Korelilerin olağanüstü bir devrimci ruha sahip olduğunu 30 Mayıs Ayaklanması'nı ve ardından 1 Ağustos Ayaklanması'nı yaşadıkdan sonra fark ettim.

Jiandao ve Kore'nin en kuzey bölgeleri uzun bir süre boyunca Bağımsızlık Ordusu gönüllülerinin ve askerlerinin faaliyetlerine sahne olmuştu. Rusya'daki Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisi altında, Marksizm-Leninizm başka hiçbir yerde olmadığı kadar bu bölgelerde yayılmıştı ve Jiandao'daki komünist hareket, liderleri arasında ortaya çıkan küçük burjuva düşüncesizliği nedeniyle birçok dönemekten geçiyor olsa da halk kitlelerinin devrimci ilerleyişi devam ediyordu.

Bu nedenle, henüz hapisteyken, silahlı mücadeleye başladığımda Paektu Dağı'nın merkez olduğu Kore'nin kuzey sınır bölgesini ve Jiandao'yu önemli bir stratejik mevzi haline getirmeye kararlıyım.

Japon emperyalistleri de uzun süredir bu bölgeyi inceliyordu. Biz Paektu Dağı'nın merkez olduğu Kore'nin kuzey sınır bölgesini ve Jiandao'yu Japon karşıtı silahlı mücadele için önemli bir güçlü nokta haline getirmeyi amaçlarken, onlar bölgeyi Mançurya ve Moğolistan'ı işgal etmek için stratejik bir nokta haline getirmek istiyorlardı. Japon emperyalistleri bu emellerini gerçekleştirmek için bir fırsat oluşturmak amacıyla 20. yüzyılın başından itibaren Doğu Mançurya'da çeşitli olayları kışkırttılar.

Japon emperyalistleri, "Korelileri korumak" bahanesiyle Ağustos 1907'de birliklerini Longjing'in Yanji İlçesine gönderdiler ve orada "Kore'deki genel ikametgâhın emrinde bir polis karakolu" kurdular. 1909 yılında gerici Çin hükümetini Jiandao Antlaşmasını imzalamaya ikna ettiler ve hatta Jilin Hoeryong demiryolu projesi için ruhsat aldılar. Daha sonra Longjing'deki "Kore'deki genel ikametgahın altındaki polis karakolu" bir Japon başkonsolosluğu statüsüne yükseltildi. Japon

emperyalistlerinin Longjing’de bir başkonsolosluk ve ona bağı beş şubeli konsolosluklar kurması, elbette Jiandao’daki Korelilerin lüks içinde yaşamalarını sağlamak amacıyla değildi. Bu konsolosluk makinelerine ek olarak, çeşitli yerlerde polis karakolları ve Koreli Sakinler Derneği gibi uşaklarından oluşan çok sayıda örgüt kurdular ve Jiandao’da yaşayan Korelilerin her hareketini keskin gözlerle izlemelerini sağladılar. Doğu Kalkınma Şirketi’nin şubesi ve finans çevreleri de bölge üzerinde nüfuzlarını kullandılar. Doğu Mançurya hem siyasi hem de ekonomik olarak tamamen Japon emperyalizminin kontrolü altındaydı.

Böylece Doğu Mançurya, devrim ve karşı devrim arasındaki keskin çatışmanın yaşandığı bir yere dönüşmeye başlamıştı.

Bu nedenle Paektu Dağı’nın ve Doğu Mançurya’nın sık ormanlık alanlarının silahlı mücadelenin üssü haline getirilmesi gerektiğini düşünmekten bir an olsun vazgeçmedim. Mançurya’nın Japon emperyalistleri tarafından yakında işgal edileceğine dair pek çok işareti 1 Ağustos Ayaklanmasını yasadıktan sonra hissettim. Bu yüzden Doğu Mançurya’daki güçlü devrimci ruha sahip insanları birleştirmeye ve mümkün olan en kısa sürede silahlı mücadeleyi başlatmaya daha da kararlı hale geldim. Mançurya’ya doğru yola koyuldum.

Yoldaşlarıma Doğu Mançurya’ya gitme niyetimden bahsettiğimde beni bundan vazgeçirmeye çalıştılar. Bana Japon emperyalistlerinin sıkı bir baskıyla istihbarat ağı kurduğu bir yere gitmenin kızgın tavadan ateşe atlamak gibi bir iş olduğunu söylediler. Ancak, Doğu Mançurya’ya korkmadan, oradaki işçiler ve köylüler arasında devrim yapmaya tamamen kararlı bir şekilde gittim.

O zamana kadar ağırlıklı olarak şehirlerdeki gençler ve öğrenciler arasında çalıştığım söylenebilir. Kalun Toplantısı’nda benimsenen devrimci çizginin taleplerini karşılamak için mücadelemizi yeni ve daha yüksek bir aşamaya taşıyacaksak, işçiler ve köylüler gibi tüm toplumsal kesimlerden kitlelerle daha yakından kaynaşmamız ve onları Japon emperyalistlerine karşı direniş savaşına mümkün olan en kısa sürede hazırlamamız şarttı.

Bu doğrultuda Komintern de benim Doğu Mançurya'ya gitme fikrimi destekledi.

İlk olarak Dunhua'ya yöneldim. Çünkü 1 Ağustos Ayaklanması'nda en çok zarar gören bölge burasıydı. Dunhua, isyanın çıkış noktası ve merkezi konumundaydı.

Burada Japon ordusuna bağlı bir garnizonun karargâhı, Jilin başkonsolosluğuna bağlı bir konsolosluk şubesi ve eski Kuzeydoğu Ordusunun 677. alayının karargâhı bulunuyordu. Düşmanın baskı güçlerinin bu kadar yoğun olduğu bir yerde 1 Ağustos Ayaklanması gibi pervasız bir isyanın patlak vermiş olması, birçok sol maceracının burada çalışıyor olmasıyla ilgiliydi. Panshi ile birlikte Dunhua, M-L grubunun üssü ve aynı zamanda Kore Komünist Partisi'ni yeniden inşa etme hareketinin merkeziydi. Pak Yun Se ve Ma Kon gibi 1 Ağustos Ayaklanması'nın başını çekenler de buradaydı.

Dunhua'da kurduğumuz partide, YCLK ve AIYL gibi çeşitli devrimci örgütlerin desteğinin yanı sıra Chen Han-zhang, Ko Jae Bong ve Ko Il Bong gibi güvenilir yoldaşlar da mevcuttu.

Dunhua'ya vardığımda evimi Chen Hanzhang'ın yanına taşıdım. Sonrasında Shandong Eyaleti'nde giyilen Çin kıyafetlerini kuşanarak yaşanan isyanın kötü sonuçlarını kaldırmak için çaba gösterdim. Ben Jilin'de Genç Komünistler Birliği gruplarını toparlamaya çalışırken ortaokula giden Chen Han-zhang da Dunhua'da örgütsel faaliyet yürütmekteydi. Mançurya'nın Japon emperyalistleri tarafından işgalinden sonra Wu Yi-cheng komutasındaki birliğin genel karargâhında baş sekreter olarak çalışmıştı. Bu sırada Kuzeydoğu Çin'deki Anti-Japon Müttefik Ordusunda tümen kurmay başkanı, tümen komutanı, bir güzergâh ordusunun komutanı ve güney Mançurya parti komitesinin sekreteri olarak da çalışmıştı. Ancak o dönemde sade ve sessiz bir YCLK üyesiydi.

Chen Han-zhang, Zhang Wei hua gibi zengin bir adamın oğluydu. Fakat YCLK örgütünde son derece samimi bir yaşam sürmüş ve devrim için olağanüstü bir tutum sergilemişti. Çok zengin bir çiftçi olan babasının yüzlerce atı ve birçok tüfeği

bulunuyordu. Evleri toprak bir duvarla çevriliydi ve oldukça göz alıcı bir yerdi. Bana şakayla karışık ailesinin aslında ortadan kaldırılması gereken bir aile olduğunu ve başkalarının arazilerine tecavüz etmediklerini çünkü evinin etrafındaki tüm arazilerin kendilerine ait olduğunu söylemişti. Ailesinin ne kadar araziye sahip olduğunu tam olarak bilmesem de çok zenginlerdi.

Chen Han-zhang bana misafirperver davranıp ona komünizmi benim öğrettiğini söyledi. Ailesi rahat bir yaşam sürdükleri için, parasını ödemedememek yemek yememi yadırgamadılar.

Chen Han-zhang ve Ko Jae Bong aracılığıyla dağılmış örgütleri aramaya başladım. Gündüzleri yoldaşlarımı ararken Çin kıyafetleri giyiyor ve Çince konuşuyordum, geceleri ise Kore kıyafetleri giyerek ve Korece konuşarak örgütleri yeniden kuruyordum. Ayaklanmanın yol açtığı kötü sonuçlarla bu şekilde başa çıktıktan sonra, Komintern tarafından yetkilendirildiğim gibi Dunhua'da Jilin Eyaleti'nin doğu bölgesinin YCLK komitesini kurdum.

Daha sonra Ko Jae Bong ve diğer bazı YCLK üyeleri, benim tarafımdan kendilerine verilen bölgedeki kentlere ve kırsal topluluklara gitme, kitleleri devrimci hale getirme ve buralarda parti örgütleri kurma göreviyle Tuman Nehri boyunca uzanan bölgeye doğru yola çıktılar.

Chen Han-zhang'a Dunhua Ortaokulu'nda YCLK faaliyetlerini yürütme görevini verdikten sonra ben de Dunhua'dan ayrıldım.

Doğu Mançurya'ya gittiğimde ilk ziyaret ettiğim yer Helong oldu.

Helong'da, Jilin Devlet Okulu'na devam ederken YCLK teşkilatımızda çalışmış olan Cao Ya-fan adında bir Çinli vardı. Ayrıca adı Chae Su Hang olan bir Koreli de vardı. Onlara güvenerek ayaklanma sonrasında başa çıkabileceğime ve örgütleri genişletebileceğime kanaat getirmiştım.

İlk olarak Cao Ya-fan ile buluştuğum Dalazi adlı yere gittim.

Cao Ya-fan, 1 Ağustos Ayaklanması'nın sonuçlarının çok ciddi olduğuna dikkat çekerek, ayaklanmadan sonra Korelilerin hiçbir

yerde görülmediğini ve nerede saklandıklarının bilinmediğini söyledi. Hapisteki insanların yakında serbest bırakılacağını söyledi ve onlarla görüşmemi istedi.

Chae Su Hang birkaç gün sonra geldiğimi haber aldıktan sonra beni görmeye gelmişti. Kendisi daha önce Longjing'deki Tonghung Ortaokuluna gitmişti. Ben Yuwen Ortaokuluna devam ederken o Jilin'e gelmiş ve bir devlet okuluna kaydolmuştu. O zamanlar bizim etkimiz altında devrim için çalışmaya başlamıştı. Chae Su Hang, Jilin'deki gençler ve öğrenciler arasında popüler bir futbol oyuncusuydu. O günlerde Helong'dan birçok genç Jilin'de eğitim görüyordu. Kim Jun, Longjing ve Onsong bölgelerinde bizim hakkımızda propaganda yürütürken, Chae Su Hang da Helong ve Jongsong'da dolaşarak devrimci fikrimizin tanıtımını yapıyordu. Daha sonra, bir ilçe parti komitesinin sekreteri olarak çalışırken "Minsaengdan"a karışmakla suçlanarak öldürülen Yoldaş Kim Il Hwan ile birlikte Genç Komünistler Birliği'ni ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği, Köylüler Birliği ve Japon Karşıtı Kadınlar Birliği gibi devrimci örgütleri kurarak çok sayıda insanı bu örgütlere kattı. Yanji bombasının yapımında usta olarak ünlenen Pak Yong Sun Yoldaş, Yanji İlçesindeki Badaogou Madeninde AIYL üyesi olarak çalışıyordu.

Ne var ki, bu tür sorunlarla inşa edilen örgütler iki isyan sonucunda her yöne dağılmıştı. Pek çok üst düzey eleman ya tutuklanmış ya da saklanmıştı ve örgütlerin geriye kalan az sayıdaki üyesi ne yapacağını bilemez haldeydi ve tam olarak tecrübeli olmadıkları için endişeden dolayı titriyorlardı.

Bu durum beni bir devrimcinin inancı hakkında çok düşündürdü. Kalun'dan ayrıldıktan sonra Jilin, Hailong, Qingyuan, Jiaohe, Harbin ve Dunhua üzerinden Helong'a giderken ya karşıdevrimci saldırıdan korkmuş ya da devrimin zaferine olan inancını kaybetmiş birçok insan görmüştüm. Devrimin zaferine dair sağlam bir inanç, teoride doğru bir devrimci çizgiye, tüm halkın sempatisini kazanabilecek ve onları ve kendi devrimci gücünü harekete geçirebilecek strateji ve taktiklere sahip olunduğunun farkına varıldığında ortaya çıkar. Bu inanç mücadele içinde daha da pekişir.

Ancak ayaklanmayı kışkırtanlar, kitleler için bir sancak görevi görebilecek herhangi bir program ya da strateji veya taktiği ortaya koymakta başarısız oldular. Kalun'da benimsediğimiz devrimci çizgi halk arasında yaygın bir şekilde propaganda edilemiyordu. Chae Su Hang ve YCLK ve AIYL'nin diğer bazı kadrolarıyla bir konferans düzenleyerek onlara Kalun Toplantısı'nda benimsenen devrimci çizginin ayrıntılı bir açıklamasını yaptım.

Bunun yanı sıra, mücadelede sınanmış ve kitleler tarafından sevilen lider kadroların oluşturulması, yıkılan kitle örgütlerinin bir an önce onarılması ve saflarının güçlendirilmesi gerektiğini vurguladım. Ayrıca o dönemde Tuman Nehri boyunca her ilçede bir bölge devrimci örgütü kurma görevini verdim.

Ayaklanmanın tüm sorumluları kaçarak kitleleri süngünün insafına terk etmiş, hapishanelerden ve darağaçlarından korkuyor olsalar da ayaklanmanın sonuçlarının bir an önce kontrol altına alınması gerektiğini vurguluyorduk. Shandong kıyafetleri giydiğim için Helong'daki yoldaşlarım bana "Shandong genci" diyordu.

Ziyaret ettiğim ikinci yer Wangqing'di. Oraya O Jung Hwa ile görüşmek için gittim.

Bana O Jung Hwa'dan bahsedenler Kim Jun ve Chae Su Hang'dı. O günlerde Jilin'e yaptıkları bir ziyarette benimle her karşılaştıklarında bana pek çok kişiden bahsettiler. Filanca adamın filanca yerde olduğunu, filanca yere gittiğimde orada filanca işi yapan bir adam olduğunu, filanca adamın nasıl biri olduğunu ve filanca adamın ne kadar zeki olduğunu anlattılar. Dolayısıyla Jilin'deyken bile Jiandao'daki durumdan nispeten haberdardım.

Onları dikkatle dinledim ve zeki olarak gördükleri herkesi aklımda tuttum.

Babam iyi bir adamdan söz edildiğinde, nerede olursa olsun, ne kadar uzun olursa olsun, her mesafeyi kat eder, ne pahasına olursa olsun onunla el ele verir ve onu kendi gibi düşünen bir adam olarak kazanmaya çalışırdı. Bana yetenekli insanların her şeye karar verdiğini ve devrimci çalışmanın zaferinin ne kadar çok gerçek yoldaşın kazanıldığına bağlı olduğunu öğretmişti.

O günlerde üç gün, hatta on gün aç kalmak umurumda değildi, yeter ki benim gibi düşünen bir adamı kazanmış olsaydım. İşte bu duygularla Wangqing'e gittim. Chae Su Hang bana Helong'dan Wangqing'deki Shixian'a kadar eşlik etti.

Shixian'da, O Jung Hwa, O Jung Hup ve ayrıca yaşlı adam O Thae Hui ile tanıştım.

İhtiyar O Thae Hui'nin ailesi çok geniş bir aileydi. Yaşlı adamın dört erkek kardeşi 1914 civarında Wangqing'e taşınmadan önce Kuzey Hamgyong Eyaleti, Onsong İlçesi, Kojak köyünde yaşamışlardı. Düzinelerce çocukları ve torunları vardı. Wangqing ve Onsong'u birbirinden ayıran Tuman Nehri'nin bulunduğu geniş bir alanda devrimci çalışmalar yürütüyorlardı. O günlerde O Jung Hwa Wangqing'in beşinci bölgesinin parti sekreteri olarak çalışıyordu ve O Jung Hup Wangqing İlçesi, Chunhuaxiang'daki Wenjiadian'da YCLK çalışması yapıyordu. O Jung Hwa'nın küçük kardeşi O Jung Song, 1929 yılının başında Onsong İlçesi, Phungri-dong'a taşınmadan önce Wangqing İlçesi, Shixian'da YCLK faaliyetleri yürütmüştü ve şimdi Pomun Okulunda öğretmen olarak çalışırken devrimci faaliyetler yürütüyordu.

Ortaokuldan ayrıldıktan sonra O Jung Hwa Helong'daki özel Hwasong Okulunda öğretmenlik yapmıştı.

Shixian'da kendisiyle tanıştığımda O Jung Hwa'ya defalarca kitleleri devrimci yapmak için önce kendisinin devrimci olması, sonra ailesini ve daha sonra da köylüleri devrimci yapması gerektiğini söyledim.

Daha sonra O Jung Hwa ailesini devrimci haline getirdi. Kardeşlerinden ve yakın akrabalarından ondan fazlası sadık devrimciler olarak çalışırken öldürüldü. Aralarından O Jung Hwa, O Jung Song ve O Jung Hup gibi iyi komünistlerin çıkması tesadüf değildi.

Shixian'daki işimi bitirdiğimde hemen Onsong bölgesine geçmeye karar verdim. Bir batı eyaletinde doğduğum ve genç yaşta yabancı bir ülkede yaşadığım için Tuman Nehri'nin güneyindeki altı kasaba hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Altı kasabayı kapsayan bölge, Ri hanedanı döneminde resmi görevlerinden azledilen soyluların sürgüne gönderildiği yerd. Bu bölgede tahıl kıtlığı vardı ve iklim sertti. Dahası, liderlerinin dayanılmaz kötü muamelesi ve zalimliği nedeniyle, buradaki sınırı savunmak için seferber edilen askerler çok hızlı bir şekilde kaçıyorlardı. Devlet hizmetinde olanlar bile bu bölgede kamu görevlisi olarak atanmayı korkunç bir şey olarak görüyorlardı. Atandıklarına dair tebligatı aldıktan sonra bile, oraya gitmeye isteksiz oldukları için çeşitli bahanelerle Seul sokaklarında vakit geçiriyorlardı. Feodal yöneticilerin 500 yıl boyunca bu konuda endişelendikleri söylenir.

Kim Jun bana altı kasabadan bahsettiğinde ona şöyle dedim: “Her ne kadar atalarımız bu topraklara iyi bakmamış ve verimsiz olduğunu düşünmüş olsalar da gelin yoğun çaba sarf ederek bu bölgeyi devrimci bir kaleye dönüştürelim.” Bu kapsamlı plana göre oraya insan göndermeye başladım.

Onsong, Kim Jun, Chae Su Hang ve O Jung Song gibi kişilerin 1920’lerin sonundan itibaren bizim etkimiz altında geniş çapta çalışmaya başladığı bir yerd. Paektu Dağı bölgesinin ve Onsong da dahil olmak üzere Tuman Nehri boyunca uzanan altı kasabanın Kore devriminin gelişimindeki önemini çoktan kavramıştık ve bu bölgeyi Japon karşıtı devrimci savaş için stratejik bir üs haline getirmeyi amaçlıyorduk. Ayrıca burada anavatandaki devrimde yeni bir yükselişin önünü açmayı planlamıştık. O günlerde Onsong’dan yaklaşık 100 ila 150 genç Longjing’de eğitim görüyordu. Tatil dönemlerinde evlerine döndüklerinde, bizimle yakın temas halinde olan Kim Jun ve O Jung Song gibi ileri görüşlü kişilerin rehberliğinde Jilin’den gelen nüfuzu bu bölgede uyguladılar. Onsong’da Kore Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği’nin şubeleri kuruldu. Bu bizim için etkimizi anavatana yaymak için umut verici bir dayanak noktasıydı. Bu dayanak sayesinde fikrimiz Onsong bölgesine kadar yayıldı.

Anavatanda bir parti örgütü kurarak ve Kalun Toplantısı’nda belirlenen politikayı uygulamak için gereken önlemleri alarak Kore devrimini bir bütün olarak genişletmek ve geliştirmek amacıyla Onsong bölgesine gittim.

Shixian'dan bize eşlik eden O Jung Hwa'nın kuzeni, geldiğimizi haber vermek için önce O Jung Song'un bulunduğu Phungri-dong'a geçti.

Onsong İlçesinin Namyang'dan uzak kıyısındaki Huimudong vadisine yaklaştığımızda, O Jung Song ve çağrı üzerine oraya gelen diğer örgüt üyeleriyle karşılaştık. Bu benim O Jung Song ile ilk karşılaşmamdı. O, ağabeyi O Jung Hwa'dan daha uzun boyluydu ve oldukça cömert bir mizaca sahipti. O Jung Hwa, küçük kardeşinin iyi bir dansçı ve şarkıcı olmasının yanı sıra iyi bir şiir okuyucusu olduğunu söylemişti.

Gece vakti kayıkla sessizce Tuman Nehri'ni geçtik. O Jung Song kayığı hızlı ve iyi kürek çekiyordu. Karanlığın perdelediği tarlalara ve dağlara bakarken, beş yıl sonra vatanıma dönmenin verdiği derin duygularla çarpan kalbimi bastıramıyordum.

Tekneyi Namyang Sangtan'da bıraktıktan sonra O Jung Hwa'ya ülkenin bağımsızlığını kazandıktan sonra nehri geçiyor olmamızın ne kadar iyi olacağını anlattım.

Söylediklerime olumlu yanıt veren O Jung Hwa, Tuman Nehri'ni her geçişinde aynı şeyi hissettiğini söyledi.

Namyang Sangtan köyünü geçtikten sonra Namyang Dağı'na giden yokuş yukarı patikayı takip ettik. Orada O Jung Song tarafından hazırlanan ahşap bir kulübeye girdik ve Onsong bölgesindeki devrimci örgütlerin çalışmalarını ve kitlelerin eğilimini inceledik.

Onsong halkı kitle örgütleri kurma konusunda pek çok başarı elde etmişti.

Bir hafta boyunca evdeki yeraltı devrimci örgütlerin çalışmalarına rehberlik ettim. Bu sırada, Onsong bölgesindeki devrimcilerin ülke çapında birçok örgüt kurmuş olmalarına rağmen, bunları genişletme ve geliştirme konusunda son derece pasif kaldıklarını keşfettim.

Bu bölgede, birkaç güvenilir temel unsurla bir örgüt kurmak ve ardından kapıyı kapatıp saflarını genişletmeyi ihmal etmek yaygın bir uygulamaydı. Dolayısıyla örgütler kitlelerin geniş kesimleri arasında derinlemesine kök salmayı başaramamıştı.

YCLK'ya bağı bir örgüt olarak 1929 baharında kurulan Onsong Genç Komünistler Birliği de birkaç üyesinin etrafına yüksek bir çit örmüş ve kitlelerin arasına girmemişti. O günlerde Yerel Dernek, Tanıtım Derneği, Singan Derneği ve Partiyi Yeniden İnşa Grubu gibi çeşitli örgütler ve hizipler gençleri kendi taraflarına çekmek için yarışyordu. Bu koşullar altında kitle örgütleri korkudan titreyerek statükoyu korumakla yetiniyor, üzerlerinde en ufak bir kötü etkinin oluşmasını engellemeye çalışıyorlardı.

Phungri'de görüştüğüm bir YCLK yetkilisi, insanların kalplerini kendisine açmakta son derece isteksiz olduklarını çünkü düşmanın ciddi entrikalara başvurduğunu söylemişti. Bir başka YCLK yetkilisi ise gençlik birliği ya da Singan Derneği ile bağlantılı olan gençlerle nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri olmadığını belirtmişti. Phungin-dong'da Köylüler Derneği başkanı olarak çalışan Jon Jang Won, düşüncelerini düşmanın hükümet organlarında çalışan yakın akrabalarına bile söylemiyordu. Bunun nedeni, köy muhtarı, ilçe başkanı ve polis olarak çalışan birçok akrabası aracılığıyla düşmanın uzantılarının devrimci saflara uzanabileceğinden korkmasıydı.

Tüm bunlar kitlelere duyulan güvensizliğin bir ifadesiydi.

Bu yanlış uygulamalara son vermeden Onsong bölgesindeki devrimi yeni koşulların gereklerini karşılayacak şekilde derinlemesine geliştirmek mümkün olmayacaktı.

Bir devrimcinin hayatının kitlelerin arasına girmesiyle başladığı söylenebilir ve devrimin başarısızlığı da halk kitlelerinin gücüne inanmamak ve onlarla kaynaşmayı ihmal etmekle başlar.

O Jung Song'a ciddiyetle dedim ki:

"Sadece iyi bir kesimden gelen birkaç kişiyle devrim yapmak mümkün değildir. Kitlelere cesaretle inanmalı ve örgütün yolunu onlar için sonuna kadar açık tutmalısınız. Her türlü isme sahip gençlik örgütlerinin gençleri kazanmaya çalıştığı günümüzde, YCLK örgütü pasif kalmamalı, olumlu bir kampanya ile çok sayıda genci kazanmalıdır. Bir zamanlar Gençlik Birliği ya da Singan Derneği gibi örgütlerde yer almış olan gençlerin yanı sıra Partiyi Yeniden İnşa Grubu'ndan insanları takip eden ya da onlar

tarafından bilinçsizce kullanılan gençleri siyasi olarak uyandırmalı ve bizim tarafımıza çekmelisiniz.”

Jon Jang Won’a ayrıca düşmanın kuruluşlarında görev yapanlarla yapılacak çalışmalarda uygulanması gereken taktiklerden de bahsettim. Dedim ki:

"Devrim yapan bir adam, ailesinde bir köy muhtarı, nahiye müdürü ya da polis memuru var diye korkmamalı ya da kendini itibarsızlaştırmamalıdır. Aksine, düşman kurumlarına girerek, aile ilişkilerinden yararlanarak ve büyük ölçekte çalışarak Japonların en alt hükümet mekanizmasını felç etmeye karar verilmelidir. Eğer altı şehrin bulunduğu bölgeyi silahlı mücadele için stratejik bir üs haline getirecekseniz, cesur olmalı ve kitleleri devrimci hale getirirken aynı zamanda düşmanın hükümet organlarında görev yapanları da kazanmalısınız. Bunu deneyin ve bu işte deneyim kazanın."

Onsong'da kaldığım süre boyunca yaşadığım en unutulmaz olay Kim Jun, O Jung Hwa ve O Jung Song ile birlikte Mipho ilçesi Wolpha-dong'da demiryolu projesinde çalışan insanlarla tanışmam oldu.

Japon emperyalistleri 1929 yılının başından itibaren Tuman Nehri boyunca bir demiryolu döşeme projesini sürdürüyorlardı. Üç güney eyaleti de dahil olmak üzere ülkenin her yerinden ve Jiandao'dan gelen 1.000'den fazla işçi burada toplanmış ve Wolpha köyünde Kaephung Sokağı adı verilen kalabalık bir yerleşim bölgesi oluşturmuştu. Jilin-Hoeryong demiryolu projesinde çalışan işçiler de bu sokağa dolmuş ve geçimlerini sağlamakta zorlanmaya başlamışlardı.

Jilin'deyken bunu duyduğumda Kim Jun ile görüştüm ve Wolpha-dong'da demiryolu projesi başladığında işçilerin arasına gidip bir örgüt kurmaya çalışmasını söyledim.

Kim Jun bunun denemeye değer bir şey olduğunu söyleyerek hevesini gizleyemedi. Söz verdiği gibi Onsong'a gitti ve Wolpha-dong'da bir işçi gençlik derneği ve bir Anti-Emperyalist Gençlik Birliği örgütü kurdu.

Demiryolu projesini ziyaret etme niyetimi dile getirdiğimde Onsong'daki yoldaşlarım bu fikirden vazgeçmemi istediler çünkü düşman sıkı bir gözetim altında tutuyordu.

O günlerde beni korumak için her şeyi göze almışlardı, yoldaşlarına “Komintern’in bir temsilcisi geldi” diyorlardı.

Benim için bir koruma örgütlediler, hatta bana resmi olarak “Komintern temsilcisi” unvanını verdiler çünkü anavatanda Japon polisi devrimcilere karşı sıkı bir gözetim uyguluyordu.

Söylemeye gerek yok, Kore’ye gidersem, yaptığım her şeyde dikkatli olmam ve uyanıklığımı artırmam gerektiğini de biliyordum. Bununla birlikte, işçilerin ellerinden tutma ve onlara yardımcı olabilecek bir şeyler söyleme dürtüsü hissettim, her ne kadar onlar için doğrudan fazla bir şey başaramayacak olsam da. O zamana kadar gençlerle ve öğrencilerle yürüttüğüm tüm çalışmalar, işçi sınıfı arasında bir köprü kurmayı amaçlıyordu. Nihai hedefimiz işçi sınıfını ön plana çıkararak Kore devrimini gerçekleştirmek ve tamamlamaktı. Kore’nin kurtuluşunu hedef olarak belirlediğimiz ve hayatlarımızı bile bu amaca adamaya söz verdiğimiz günden beri Kore işçi sınıfı için ne kadar büyük bir özlem duyuyorduk!

Bir buçuk gün boyunca şantiyede çakıl boşaltan, kum taşıyan ve kaldıkları yerde bana sundukları yemekleri yiyen işçilere eşlik ettim.

Kim Jun beni, Yanji’de okuyan ve okul masraflarını karşılamak üzere para kazanmak için oraya gelen biri olarak tanıttı.

Şimdi bile o dönemde işçilerin arasına girmenin benim için çok iyi olduğunu düşünüyorum. Kaldıkları yerlerde ve şantiyede sadece birkaç kuruş için var güçleriyle çalışan işçilerin işler acısı durumuna değil, aynı zamanda mücadele etmeye hevesli, geleceklerini şekillendirmek için doğru yolu arayan işçilere de tanık olmuştum.

Bunun benim üzerimde güçlü bir etkisi olmuştu. Kalbim, tüm hayatımı işçi sınıfının mutluluğuna adama arzusuyla yanıp tutuşuyordu.

Demiryolu projesinde, Onsonglu Japon karşıtı savaşçılar Choe Chun Guk ve Choe Pong Song ile ilk kez tanıştım.

Beni evlerine götürürken Choe Chun Guk bana dinamitçi olarak çalışırken gizlice bir miktar barut depoladığını ve proje tamamlandığında bununla bir tüneli havaya uçurmayı planladığını söyledi.

Ona mevcut koşullar altında örgütü inşa etmenin ve işçileri siyasi olarak uyandırıp örgütlemenin bir tüneli havaya uçurmak gibi bir riske girmekten çok daha acil olduğunu söyledim ve ona barutu saklamasını ve gelecekteki silahlı mücadelemiz sırasında ihtiyaç duyulduğunda kullanmasını tavsiye ettim.

O dönemde işçilerle bir hayli konuştum.

Onlara silahlı mücadele başlatma, bir parti kurma ve Japon karşıtı ulusal birleşik cephe oluşturma konularını anlattım. En azından Kalun Toplantısı'nın ruhunu anavatandaki işçilerin zihnine net bir şekilde yerleştirebilirsek bu büyük bir kazanım olurdu. O zaman, bir kişiye söylediğimiz bir şey anında on kişiye iletilir ve 100 kişinin, 1,000 kişinin ağzından 10.000 kişinin kulağına ulaşabilirdi. Fikrimiz nihayetinde memleketteki insanların inancı ve sancağı olacaktı. Bütün bunlar muhakkaktı.

Demiryolu projesinde çalışan işçiler çizgimizi öğrendiklerinde buna tam destek verdiklerini ifade ettiler.

Onlar bizim çizgimizden güven kazandıysa, ben de onların çizgiden bahsedildiğinde sevinç dolu bakışlarından güven kazanmıştım.

Onsong'da elde edilen en büyük başarı, 1 Ekim 1930'da Turu Tepesi'nde bir parti örgütünün kurulmasıydı.

Onsong'daki devrimci örgütü ziyaret ederken, bu bölgedeki devrimcilerin mücadele iradesinin ve mücadele hazırlığının, stratejik sorunu anlamada bazı hatalar yapmalarına ve kitlelerle çalışmalarında çekingen davranmalarına rağmen, beklediğimden çok daha güçlü olduğunu fark ettim. Ayrıca bu alanda bir parti örgütü kurmak için gerekli temelin var olduğu sonucuna varmıştım.

Toplantıya katılacak olan Onsong bölgesindeki tüm devrimciler odun toplayıcıları gibi giyinerek “Turu Tepesi”nde toplandılar. Jon Jang Won, Wolpha-dong’daki örgütlenmeden sorumlu kişiden buluşma yerine öküze çekilen bir kızak getirmesini istemişti.

Bir anavatan partisi örgütü kurma toplantısını Turu Tepesi’nin zirvesinde, Wolpha Nehri’nin yakınından aktığı sessiz ve boş bir alanda gerçekleştirdik.

Toplantıya katılanlara öncelikle Kalun’da benimsenen çizgiyi anlattım ve bu çizgiyi hayata geçirmek için öncelikli görevin devrimci bir parti inşa etmek olduğunu açıkça belirttim. Ardından Onsong bölgesinde yeni tip bir parti örgütü kurma amacını açıkladım. Ayrıca Onsong bölgesindeki parti örgütüne, parti saflarını örgütsel yaşam ve pratik mücadele ile sınanmış iyi, ilerici unsurlarla sürekli olarak artırma ve güçlendirme ve kitleleri Japon karşıtı mücadele için örgütleyip harekete geçirme görevini verdim.

Benim tavsiyem üzerine O Jung Song, Jon Jang Won, Jon Chang Ryong, Choe Chun Guk, Choe Pong Song ve Choe Kun Ju Onsong parti örgütüne kabul edildiler. O Jung Song parti teşkilatının başına seçildi.

Parti üyesi olma onuruna sahip olanlar, geçmiş yaşamlarını anlatmak ve kararlılıklarını kısaca belirtmek için sırayla ayağa kalktılar.

Diğerlerinin kararlılıklarını unuttum ancak Jon Jang Won’unki hâlâ hafızamda tazeliğini koruyor. Jon Jang Won, kendisi gibi sorunlu bir aile geçmişine sahip bir adamı bile partiye kabul etmiş olmamızı asla unutamayacağını belirterek, devrim için gerekirse onun kemiklerini kesmeye, etini doğramaya ve hatta canını vermeye söz verdi. Eğer sözünü tutmayacak kadar bir aptallık yaparsa, bedeninin parçalara ayrılıp bir nehre atılmasına bile aldırmayacağını söyledi. Sözleri şiddetli ve sade olmasına rağmen, duygularını açık bir şekilde ifade ediyordu.

Daha sonra Jon Jang Won, kararlılığına sadık kalarak Onsong’u yarı gerilla bölgesi haline getirme ve Kore Halk Devrim Ordusuna yardım etme konusunda büyük kahramanlıklar gösterdi.

Toplantının gizli kalması amacıyla, toplantıda neler konuşulduğuna dair hiçbir kayıt tutulmadı. Toplantıda herhangi bir açılış bildirgesi ya da manifesto kabul edilmedi.

Toplantıya katılanlar şu ifadeleri kullandılar:

“Bir parti örgütü kurmak için düzenlenen bu tarihi toplantının bu kadar basit ve gayri resmi olmasından dolayı bir şeylerin eksik olduğunu hissediyoruz. Eşitlik Derneği gibi en alt sınıfın bir örgütü bile bir manifesto yayınlar ve bunu tüm dünyaya dağıtırken, bizim toplantımızın sadece kısa bir vaatle sonuçlanmasının eksik kalacağını düşünüyoruz.”

Onları şu şekilde cesaretlendirdim:

"Az önce yapmış olduğunuz açıklama, yüzlerce sayfalık bir bildiri ya da manifestodan çok daha önemlidir. Sürekli belge hazırlamanın ne faydası var? Bir parti örgütünü sadece yaygara koparan ve adını duyurmaya uğraş veren bir oluşum olarak düşünmemelisiniz. Parti üyeleri yaygara koparmadan pek çok iş yaparlar. Bu nedenle, parti ruhunuzu ve yurtseverliğinizi pratik bir mücadele ile gösterin.”

Onsong bölgesinde bir parti örgütünün kurulması, anavatanda parti inşası için temellerin atılmasının başlangıcı ve oradaki halkın Japon karşıtı mücadelesinin desteklenmesinde önemli bir dönüm noktası olmuştu. Onsong bölgesindeki parti örgütünün faaliyetleri sayesinde, kitlelerin siyasi uyanış ve örgütlenme süreci hızla hızlanmış ve Japon karşıtı mücadele altı kasabanın bulunduğu bölgede büyük bir ivme kazanmıştır.

Kitleler bizi takip etmeye başladığında ve devrim hızla geliştiğinde, bu bölgede dolaşan Choe Chang Ik, kendi hizbinin etkisini arttırmak için Seul'a kaçmıştı. Kurtuluştan sonra bize o sırada neler olduğunu açık yüreklilikle şöyle anlattı: “M-L grubunun Onsong'a gittiğini sanıyordum çünkü orası benim doğduğum yerdi. Ancak oraya ulaştığımda bizim gücümüzü göremedim bunun yerine Jilin'in nüfuzu oraya ulaşmıştı. Bu etki o kadar güçlüydü ki her yerde sadece sizin insanlarınızı görebiliyordum, Yoldaş Kim Il Sung. Oldukça yaşlanmış olmalısınız diye düşündüm. Ancak insanlar bana bunun doğru olmadığını, sizin yirmili yaşlarda bir genç ve çok güçlü

olduğunuzu söylediler. Bu yüzden sizi ziyaret etmeye karar verdim ancak bu fikirden vazgeçtim."

Choe Chang Ik'ın Onsong'dan Seul'a gitmesinin nedeni, hiziplerden hoşlanmadığımızı ve onun gibi hizipçilerle uzlaşmadığımızı bilmesiydi.

Parti örgütünün kurulmasının ardından, dönüş yoluna çıkmadan önce siyasi işçilerin ve altı kasaba da dahil olmak üzere çeşitli bölgelerden gelen yeraltı devrimci örgütlerinin sorumlularının toplantısına rehberlik ettim. Ojong feribotundan feribotla nehri geçtik. Kalbim anavatana giderken olduğumdan çok daha ferahtı. Her şey istediğim gibi gittiği için kendimi gökyüzüne yükselmiş gibi hissediyordum. Hayatımı tehlikeye atarak anavatana yaptığım ziyarete değmişti.

Anavatanda geçirdiğimiz bir hafta, Kalun'da ortaya koyduğumuz devrimci çizginin herkes tarafından kabul edilebilir doğru bir çizgi olduğunu kanıtlayan önemli bir dönemdi. Sanki çizgimiz memleketteki insanlar tarafından değerlendirilmiş gibiydi.

O zamandan beri Onsong halkı bize her zaman sadık kaldı.

Tuman Nehri'ni güvenli bir şekilde geçtikten sonra O Jung Hwa'nın rehberliğinde Liangshuiquanzi ve Changgou üzerinden Yanji Bölgesi'ndeki Chaoyangcun'a ulaştım. Longjing ile birlikte Chaoyangcun, Yanji bölgesinde en büyük etkiye sahip olduğumuz yeri.

Jiandao bölgesindeki parti ve YCLK sekreterliği üyeleri Ma Tuk Han ve Ra Il Chaoyangcun'da çalışıyordu. Sonradan Kore Halk Devrimci Ordusu parti komitesi üyesi olacak olan Rim Chun Chu da burada "Rim Chun Bong- Pongchun Dispanserisi Doktoru" olarak devrimci çalışmalar yürütüyordu. Yanji'ye gelmeden önce bir öğrenci olayına karıştığı için tutuklanmış ve cezaevine gönderilmişti. Geleneksel Kore tıbbı doktoru olarak çalışarak Jiandao bölgesi ve çeşitli ilçelerde parti ve YCLK sekreterliği arasında irtibat sağlama görevini üstlenmişti.

Rim Chun Chu ile ilk kez o zaman Chaoyangcun'da tanıştım. Genç yaşta geleneksel Kore tıbbı konusunda beceri kazanmayı

başarmış olan bu kişi beni oldukça etkilemişti. Geleneksel Kore tıbbındaki becerisi sayesinde gerillalarımız Japon karşıtı silahlı mücadelede kendisinden çok fazla yardım aldılar.

30 Mayıs Ayaklanması ve 1 Ağustos Ayaklanması Yanji'deki devrimci örgütlere büyük kayıplar verdirmişti. Burada düşmanın terörü Dunhua'dakinden daha baskındı. Devrim yapmakta olan pek çok kişi cesaretini kaybedip tereddüt etmiş ve yeterince uyanmamış olan bu insanlar "komünist parti yüzünden mahvolduklarını" haykırmışlardı.

Ma Tuk Han, Ra Il ve Rim Chun Chu gibi partinin ve YCLK'nın önde gelen kadrolarıyla bir araya geldim ve sol maceracı entrikaların sonuçlarını bir an önce ortadan kaldırma ve devrimci mücadeleyi daha da genişletme ve güçlendirme sorununu tartıştım.

Onsong'dan ayrıldıktan sonra doğrudan Wujiazi'ye gitmedim ama Liangshuiquanzi üzerinden Chaoyangcun'a kadar gittim. Bunun nedeni, bu bölgenin gelecekteki silahlı mücadelemizin alanı olacağını öngörmemdi. Onsong, Wangqing ve Yanji'de gelecekte silahlı mücadelenin kitlesel temellerini atmak için bazı hazırlık çalışmaları yapmıştım.

Daha sonra bu bölge öngördüğümüz gibi Japon karşıtı savaşın en güvenilir üssü haline geldi.

“İdeal Köy” Devrimci Bir Köye Dönüşüyor

Bir zamanlar ülkemizdeki bağımsızlık savaşçıları “ideal köyler” inşa etmek için bir plan tasarladılar ve bunu uygulamak için mümkün olan her yolu denediler. “İdeal köy” denildiğinde, herkesin her türlü sömürden, baskıdan ve eşitsizlikten uzak olduğu, eşit derecede özgür ve mutlu bir yaşam sürdüğü bir köy hayal edilmektedir. Halkımız çok eski zamanlardan bu yana böyle ütöpik bir dünyanın hayalini kurmuştur.

Milliyetçilerin “ideal köyler” inşa etme çabası, atalarımızın herkes için zengin, uyumlu, huzurlu ve rahat bir yaşam arzusunun bir yansıması olarak düşünülebilir.

An Chang Ho “ideal köy” planının savunucularından ve öncülerindendi. “Kore’nin Japonya tarafından ilhakının” ilan edilmesinden hemen sonra An Chang Ho, Ri Tong Hui, Sin Chae Ho ve Ryu Tong Yol Çin’in Qingdao şehrinde görüşmelerde bulunmuş ve An Chang Ho ‘ideal köyler’ inşa etme önerisini ortaya atmıştır. Bağımsızlık hareketinin liderleri ciddi bir değerlendirmeden sonra, Amerikalılar tarafından yönetilen Taedong Business Company’nin (Çin’in Mishan İlçesinde) arazisini satın almaya, ekim alanına dönüştürmeye ve burada bir askeri akademi kurarak Bağımsızlık Ordusu askerlerini eğitmeye karar verdiler. Fon toplamak ve kadroları eğitmek için bu tür “ideal köyler” inşa etmeyi ve böylece bağımsızlık hareketinin maddi, personel ve mali temellerini atmayı amaçlıyorlardı.

Bu plan başarısızlığa uğradıktan sonra An Chang Ho, “güç geliştirme teorisini” maddi olarak destekleyebilecek bir bağımsızlık hareketi tabanına ihtiyaç duyduğundan, fon sağlamak ve bu tür köyler için uygun alanlar elde etmek için uzun yıllar boyunca zahmetli çabalarda bulundu. Bu tür köyler inşa etme girişimi, o dönemde bağımsızlık hareketinde bir akımdı. Pek çok milliyetçi, işlenmeyen toprakları ıslah edip tarıma elverişli hale getirerek ve askeri okullar kurarak güç geliştirme gibi karmaşık olmayan hayallerini gerçekleştirmeye çalışıyordu.

Liaohe’deki kırsal topluluk bu eğilimden doğdu. Söz konusu bu topluluk, güney Mançurya’da aktif olan milliyetçiler tarafından

geliştirilmişti. Güney Mançurya'daki milliyetçilerden bazıları, özellikle Song Sok Tam, Pyon Tae U (diğer adlarıyla Pyon Chang Gun), Kim Hae San, Kwak Sang Ha ve Mun Sang Mok, Liaoh'e yerleşmeden önce batıya doğru ilerlediler. İdeal bir Kore köyü inşa ettiklerini söyleyerek orada 300 Koreli aileden oluşan bir topluluk oluşturup burayı etrafındaki dünyadan kopararak kendi ilkelerine göre kalkındırmaya koyuldular. Bu topluluğa, başlangıçta oraya yerleşmiş olan beş aileye atfen Wujiazi (beş ailelik bir köy) adı verildi.

Jilin'deki günlerimde Wenguang Ortaokulu'nda okuyan bazı yoldaşlarım Guyushu ve Wujiazi'dendi. Wujiazi'nin iyi bir köy olduğunu söylerlerdi. Bu yüzden Wujiazi ile yakından ilgilenmeye başladım ve onu devrimci bir köye dönüştürmeye karar verdim.

Ekim 1930'da Doğu Mançurya'dan Wujiazi'ye geçtim. Başlangıçta silahlı mücadeleye hazırlık için Doğu Mançurya'da büyük bir toplantı düzenlemeyi planlıyordum ama o zamanki durumu göz önünde bulundurarak bu yerin toplantı için uygun olmadığını düşünüp toplantı yerini Wujiazi olarak değiştirdim. Toplantıya hazırlanırken birkaç ay orada kalmaya ve köyü devrimci hale getirmeye karar vermiştim. Bana söylendiği gibi insanları iyi kalpli ve geleneklerini hoş bulmuştum.

Bu köydeki insanlar, şiddetli rüzgâr nedeniyle evlerinin çatısını kiremitle örtemedikleri için çatılara kil sıvamışlardı. Tuzlu kil yağmurun içeri girmesine izin vermiyordu. Ayrıca düzgün kil duvarlar, kerpiç duvarlar inşa etmişler ve bunların kurşun geçirmez olduğunu iddia ediyorlardı.

Köyün kurucuları, köylerine herhangi bir yabancı ideolojik akımın sızmasına asla müsamaha göstermiyorlardı. Köylülerle birlikte bataklık arazileri çeltik tarlalarına dönüştürmüş ve köyde bir okul kurmuşlardı. Köylü Kardeşler Derneği, Gençlik Derneği ve Okul Çocukları Derneği gibi kitle örgütleri de oluşturmuşlardı. Ayrıca, özerk bir organ olan köy meclisini de hayata geçirmişlerdi. Her yıl Japonya'nın Kore'yi ilhak ettiğini ilan ettiği 29 Ağustos'ta köy halkı toplanır ve Ulusal Aşağılanma Günü şarkısını söylerdi. Wujiazi halkının, Japon ordusu, polisi ve gerici Çinli savaşı

ağalarının erişemediği bir yer olduğu için köylerine “cennet” demesine şaşmamak gerekir.

Köy nüfusunun çoğunluğu Phyongan ve Kyongsang Eyaletlerinden gelmekteydi. Kyongsang Eyaletinden gelenler Güney Mançurya’daki Kore Gençliği Genel Federasyonu’ndaki M-L grubunun etkisi altındaydı ve Phyongan Eyaletinden ise çoğunlukla Jongui bu’ya bağlıydılar.

Phyongan Eyaletinden geldiğim için, daha önce Kalun’da yaptığım gibi, çoğu durumda Kyongsang Eyaletinden gelen insanların evlerinde kalıyordum. Aksi takdirde onları kırabilirdim.

Kalun’dayken, Kore Devrimci Ordusu’nun bazı üyelerini siyasi işçi olarak Wujiazi’ye göndermiştim ancak köyün inatçı ve sağlam temellere dayanan ileri gelenlerini etkileyemedikleri için etkisiz kalmışlardı.

Yoldaşlarımın iyi niyetleri sayesinde kışı orada geçirdim. O yerde bir ya da iki haftadan daha uzun süre kaldım çünkü Wujiazi’ye çok büyük önem veriyorduk. Bu köyü Mançurya’nın merkezindeki milliyetçi güçlerin son kalesi olarak görüyorduk. Burada başarılı olursak, Wujiazi’yi kırsal bölgeleri devrimci hale getirmek için bir örneğe dönüştürebilir ve bu deneyimden yararlanarak Mançurya’nın tamamındaki ve ülkemizin kuzey sınır bölgelerindeki kırsal köyleri etkimiz altına alabilirdik.

İşçilerin, köylülerin ve emekçi aydınların devrimin temel gücü olduğunu kabul ediyor ve ülkemizin sınıfsal bileşiminde işgal ettikleri konumu göz önünde bulundurarak köylüleri devrimcilere dönüştürmek için özellikle büyük çaba sarf ediyorduk. Ülkemizin nüfusunun yüzde 80’inden fazlasını köylülük oluşturuyordu. Jiandao’daki durum da aynıydı. Jiandao nüfusunun yüzde 80’inden fazlasını Koreliler oluşturuyordu ve bunların yaklaşık yüzde 90’ı köylüydü. Savaş ağalarının zulmü ve toprak ağaları ile tefecilerin acımasız el koymaları nedeniyle korkunç bir yoksulluk içinde yaşıyor, hiçbir haktan yararlanamıyor ve toprak kirası yoluyla ağır bir sömürüye ve serflere ve kölelere uygulananlar gibi fiziksel zorlamalara maruz kalıyorlardı. Anavatandaki köylüler için de benzer bir durum söz konusuydu. Bu durum, köylülerin, sanayi işçi sınıfıyla birlikte devrime en çok ilgi duyan

sınıf olduğunu ve işçilerle birlikte devrimimizin ana gücü haline gelmesi gerektiğini gösteriyordu.

Kırsal bölgeleri devrimci hale getirmek, Japon karşıtı silahlı mücadelenin kitlesel temelini atmanın en önde gelen göreviydi.

Wujiazi'deki gençler, siyasi çalışanlarımızın faaliyetleri sonucunda davamız konusunda giderek daha hevesli hale geldikçe, köyün yaşlıları sopalarını sallayarak Liaohe ovasına sosyalizmi getirecek olanların güvende olmayacağı tehdidinde bulundular; o günlerde gençlerin yabancı bir ideolojiden etkilendiğinden şikâyet ediyorlardı. Bazıları, Jiandao'yu mahveden çılgın komünist ideolojinin Wujiazi'de hoş görülmesi halinde köyün de güvende olmayacağı uyarısında bulundular.

Eğer dikkatsiz ve aceleci olursak, yaşlıların sopalarının önüne düşebilirdik. Bazı gençler tereddüt içindeydi. Komünist ezgilerle yürümek istediler ancak büyüklerini kızdırmamak için çekindiler. Yalnızca birkaç kararlı genç adam yaşlılara karşı muhalefet göstermişti.

Siyasi çalışanlardan gelen bir rapor üzerine, Wujiazi'yi devrimci yapmanın ön koşulunun nüfuzlu insanlarla iyi çalışmak olduğuna karar verdim. Onların düşünce tarzını değiştirmedığımız sürece Wujiazi'yi "ideal köy" kurma hayalinden uyandırmamız ya da Liaohe'deki köyü Mançurya'nın merkezinde örnek bir köye dönüştürme planımızı hayata geçirmemiz mümkün olmayacaktı. Yaşlılar yeniden eğitildiğinde diğerleri de bizi takip edecekti.

Ancak siyasi çalışanlarımız üç ay boyunca onlara yaklaşmamış ve sadece görüşlerini öğrenmekle yetinmişlerdi. Bu tür insanlarla uğraşmak basit bir iş değildi. Sıradan bir insan, teorik görüşlere ve bağımsızlık hareketini yürütme geçmişine sahip bu bilgili insanlarla tartışmaya cesaret edemezdi. Yaşlılar grubu köyü kendi kontrolü altında tutuyordu.

Yaşlı bir adam olan Pyon Tae U, köy meclisini perde arkasından yönetir ve köyün tüm işlerini denetlerdi. Hem yaşlılar grubunun hem de köyün başındaydı. Sık sık Troçki'den bahsettiği için köylüler ona Pyon Troçki diyordu. Pyon ilk yıllarında bağımsızlık hareketi için anavatanı ve Mançurya'nın çeşitli bölgelerini dolaşmıştı. Başlangıçta memleketi Hanchon'da

(Güney Phyongan Eyaleti), Jasing'da ve Daoqinggou'da (Çin'in Linjiang İlçesinde) okullar kurmuş ve öğretmen olarak çalışmıştı. Karargâhı Linjiang İlçesi Maoershan'da bulunan Bağımsızlık Ordusu birliğine katıldığı 1918 yılından itibaren silahlı faaliyetlerde yer almıştı. O günlerde babamla görüşmek için sık sık evimize gelirdi. Babam gelemediğinde ise amcam Kang Jin Sok aralarındaki iletişimi sağlardı. Kore Bağımsızlık Derneği propaganda şefliği, Ulusal Bağımsızlık Ordusu komutan yardımcılığı, askeri hukuk bölümü şefliği ve Kurtuluş Kolordusu 1. Tabur komutanlığı ve ardından Thongui-bu'nun ticaret bölümü başkanlığı görevlerinde bulunmuş, kendini Bağımsızlık Ordusu hareketini geliştirmeye adanmıştı. 1926'da askeri görevlerinden emekli olmuş ve kendini "ideal bir köy" inşa etmeye adanmıştır. Bir keresinde, sözde komünist bir hareket başlatmak için Sovyetler Birliği'nin uzak doğu bölgesine gitmişti. Elinde Koryo Komünist Partisi'nin mavi kaplamalı üyelik kartı vardı.

İhtiyar Pyon'un gönlü kazanılmadıkça tutucu köy büyüklerinin ıslah edilmesi ve köyün devrimci hale getirilmesi mümkün değildi.

Benim Wujiazi'ye geldiğimi öğrenen yaşlı adamın oğlu Pyon Tal Hwan beni görmeye gelmişti. Kendisi Köylü Dostları Derneği'nden sorumluydu. Milliyetçilere üstün gelerek "ideal köyü" devrimci bir köye dönüştürmeyi amaçladığını, ancak babası ve diğer köy büyükleri yüzünden hiçbir şey yapamadığını söylüyordu. Şimdi ben de orada olduğuma göre, bu işe yaramazları ortadan kaldırmamız gerektiğini önerdi.

Şaşkınlıkla kendisine sordum, "Onları ortadan kaldırmak mı? Bununla ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, yaşlı adamların söylediklerine aldırmandan kendi örgütümüzü kurmalı ve Wujiazi'yi kendi başımıza sosyalist bir köy haline getirmeliyiz" şeklinde saçma bir cevap verdi.

"Hayır, bunu yapamayız. Bu köyü ikiye böler. Ve bu bizim siyasetimizle de uyuşmaz."

"O zaman ne yapacağız? Wujiazi'yi bu geri kalmış yaşlı adamların eline bırakamayız, değil mi?"

“Asıl mesele onların desteğini kazanmamız gerektiği. Ben babanla birlikte çalışacağım. Bu konuda ne düşünüyorsun?”

“Faydasız olacak. Kukmin-bu’dan, Şanghay’daki Kore Geçici Hükümeti’nden ve M-L grubuna bağlı komünist partiyi yeniden inşa komitesinden pek çok insan bu köye dayanak noktası oluşturmak için geldi fakat hepsi de babam tarafından soğuk karşılandı. Sıradan insanlara onunla görüşme izni bile verilmedi ve yüksek rütbeli milliyetçi liderler bile iyi bir ders verildikten sonra kapı dışarı edildi.”

“Babanız ve benim dostane ilişkilerimiz vardı ve sizinle eski arkadaşız. Bu yüzden tamamen yabancı birinden daha fazla şansım olduğunu düşünüyorum.”

Pyon Tal Hwan utanarak eski bir arkadaşlığın babasını etkilemeyeceğini söyledi. On yıl önce babasından bana gelen bir mektupla Linjiang’daki evime gelmişti.

Pyon Troçki ile köyün yaşlılarının toplandığı evinde günlerce görüştüm.

İlk gün Pyon benden daha çok konuşmuştu. Kibirli bir şekilde oturdu, bacak bacak üstüne attı ve konuşurken ara sıra piposunu yere vurarak ses çıkardı. Bay Kim’in oğlunu gördüğüne sevindiğini söylüyordu ancak bana sadece bir çocukmuşum gibi davrandı. Her seferinde bana “seni genç” diye hitap ederek yalnızca küçümseyici tavsiyelerde bulundu. İyi özelliklere ve cesur bir ruha sahip bir adamdı ve yüksek bir eğitim seviyesine sahipti, bu yüzden onu en başından beri harika bulmuştum.

Bana kaç yaşında olduğumu sorduğunda, 23 yaşında olduğumu, yani gerçekte olduğumdan beş yaş büyük olduğumu söyledim. Eğer 18 yaşında olduğumu söyleseydim, bana sıradan bir çocuk muamelesi gösterecekti. Olduğumdan daha yaşlı görünüyordum, bu yüzden 23 yaşında olduğumu söylediğimde kimse benden şüphe duymadı. O günlerde hep 23 ya da 24 yaşında olduğumu söylerdim. Bu da hem köyün yaşlılarıyla hem de gençlerle olan çalışmalarımda işime geliyordu.

Söyledikleri çok mantıklı olmasa da yaşlı Pyon’u sabırla dinledim, karşılık vermedim ya da sözünü kesmedim. Gençlerin,

söylediği on kelimeden birini bile anlamadıkları halde onu feodal olarak yaftalayarak kusur bulduklarını belirtti. Ayrıca, benimle sohbet etmenin ilginç olduğunu da söyledi.

Bir gün beni yemeğe davet ederek, Linjiang’da babam tarafından sık sık misafirperverlikle karşılandığını ve bu nedenle benim için mütevazı da olsa bir akşam yemeği hazırladığını söyledi.

Benimle bir süre sohbet ettikten sonra aniden sordu:

“Siz gençlerin buraya ‘ideal köyümüzü’ ortadan kaldırmak için geldiğiniz doğru mu?”

Pyon Tal Hwan, babasının komünistlere karşı son derece dikkatli davrandığını söylerken haklıydı.

“‘İdeal köyünüzü’ ortadan kaldırmak mı? Eğer size yardım edemiyorsak, siz yaşlı insanların emeklerinin sonuçlarını neden yok edelim? Onu yok edecek güce sahip değiliz.”

“Hm, öyle mi? Ama Wujiazi’de oğlum Tal Hwan’ı takip eden gençler her zaman ‘ideal köy’de kusur buluyorlar; tek düşündükleri yaşlıları devirmek ve bu köye kıvılcık bayrağı çekmek. Söylentilere göre siz Song Ju, Wujiazi’deki gençleri manipüle ediyormuşsunuz. Jilin’den gelen gençler ‘ideal köy’den nefret mi ediyor? Bana açıkça ne düşündüğünüzü söyleyin.”

“Kötü olduğunu düşünmüyoruz. ‘İdeal köy’den neden nefret edelim? Bu yabancı topraklardaki sürgün Korelileri tek bir yere yerleştirmek ve rahat yaşamalarını sağlamak için inşa ettiniz. Liaohe’deki bataklık arazide bu büyüklükte bir Kore yerleşimi inşa etmiş olmanız harikulade. Siz yaşlılar bunu inşa etmek için çok çalışmış olmalısınız.”

Övgü dolu sözlerimden memnun kalarak bıyıklarını sıvazladı. Artık bana “seni genç” diye hitap etmiyordu.

“Evet, işte bu! Öğreneceğin gibi burada ne bir polis ne bir hapishane ne de bir devlet dairesi var. Köyün tüm işleri, köy meclisi adı verilen özerk bir organ aracılığıyla Korelilerin kendileri tarafından demokratik bir şekilde hallediliyor. Dünyanın başka neresinde böyle ideal bir köy var?”

“İdeal köy” hakkındaki görüşlerimizi açıkça belirtmenin tam zamanı olduğunu düşündüm.

“Efendim, Korelilerin özerk bir organ aracılığıyla demokratik yöntemlerle adil bir yaşam sürdüğü bir köy inşa etmiş olmanızın vatanseverlik olduğunu düşünüyorum. Peki sizce böyle köyler inşa ederek ülkenin bağımsızlığını sağlayabilir miyiz?”

Bacak bacak üstüne atmış, piposunu sallayarak ağırbaşlı bir tavırla konuşan yaşlı adam ağzını kapatıp kaşlarını kaldırdı. Sonra da iç geçirdi. “Hayır, yapamayız. Beni çok derinden etkiledin. ‘İdeal bir köy’ inşa ettik ama bağımsızlık hareketine hiçbir faydası yok. İşte bu yüzden ıstırap içindeyim. ‘İdeal köyler’ inşa ederek ülkenin bağımsızlığını kazanabilseydik ne iyi olurdu!”

Böyle köyler inşa etmenin anlamsızlığını kanıtlama fırsatını kaçırmadım. Dedim ki: “Yıkılmış bir ulusun yabancı bir ülkede ‘ideal köyler’ inşa etmesi mümkün değildir. Wujiazi’nin, çabalarınız sayesinde, diğer Kore yerleşim yerlerinden daha rahat yaşanabilir bir köy haline geldiği doğrudur, ancak Kore halkının ideallerinin gerçekleştiğini söyleyemeyiz. Kore ulusunun ideali, Japonlardan bağımsız, toprak ağaları ve kapitalistlerin sömürü ve baskısından uzak anavatanlarında yaşamaktır. Toprak ağalarına borçluyken ideal bir hayat yaşadığınızı nasıl söyleyebilirsiniz? Japonlar Mançurya’yı işgal ettiğinde Wujiazi güvende olmayacak. Ve er ya da geç Japonya Mançurya’yı işgal edecek. Kore halkının iyi bir yaşam sürmesini istemiyorlar.”

“O halde ideal bir köy kurma fikrinden vazgeçmemiz gerektiğini mi söylüyorsunuz?” diye sordu sinirlenerek.

“Bu köyü bu kadar silik görmektense, ülkenin kurtuluşu için savaşı devrimci bir köye dönüştürmek istiyoruz.”

“Bu Wujiazi’de sosyalizmi yayacağınız anlamına mı geliyor? Hayır, yayamazsınız. Sosyalizmden nefret ederim. Baban 1919’da Kuandian’da komünist harekete geçmemiz gerektiğini söylediğinde hepimiz onu destekledik. Ama Koryo Komünist Partisi’ni takip ederken komünistlerin hepsinin deli olduğunu keşfettim. Hepsi hizipçi çekişmelere karışmıştı. O zamandan beri komünizmden bahsetmek bile beni tiksindiriyor.”

Sonra bana Koryo Komünist Partisi üyelik kartını gösterdi.

"Devrim için ne kadar çok çalışırsan çalış, böyle bir üyelik kartın yok, değil mi?" dedi yaşlı adam rahat bir tavırla, bana sinsice bakarak.

Kartı aldım ve inceledikten sonra ceketimin cebine koydum. Bunu o kadar beklenmedik buldu ki bana dehşetle baktı.

"Hizip çatışmaları yüzünden iflas eden Koryo Komünist Partisi'nin üyelik kartınızı hatıra olarak saklamama izin verin."

Geri isteyeceğini düşünmüştüm ancak geri istemedi. Bana köyü devrimci hale getirmek için özel bir politikamız olup olmadığını sordu.

Ona bir süre boyunca Jiangdong, Xinantun, Naidaoshan, Kalun ve Guyushu gibi köyleri nasıl devrimci hale getirdiğimizi anlattım. Beni dikkatle dinledi. Sonra şöyle dedi: "Söyledikleriniz Stalinizm kokuyor fakat ben size karşı değilim. Bununla birlikte, sadece Stalin'e saygı göstermemelisiniz. Troçki'nin de söylediklerinde bir anlam var."

Daha sonra Troçki'nin teorisini açıkladı. Yine de Marksizm-Leninizm'e karşı gibi görünmüyordu. Troçki hakkında son derece iyi bir izlenime sahip olduğunu öğrendim. Komünist teoriyi iyi bildiği bilinen pek çok kişiyle konuşmuştum ama hiçbirisi Troçki'den onun kadar övgüyle bahsetmemişti. Merakımdan, "Troçki'ye neden hayranlık duyuyorsunuz?" diye sordum.

"Açıkçası ona hayran değilim. Bugünlerde gençlerin büyük güçlerden insanlara gelişigüzel hayranlık duymasından hoşlanmıyorum. Troçki Troçki'dir, Stalin de Stalin. Bugünlerde gençler onlardan alıntılar yapma alışkanlığı içindeler ama ben onların önermelerinde bu kadar harika olan şeyin ne olduğunu göremiyorum. Onların görüşlerini dikkate almak Rus halkının görevidir. Koreliler de kendi ülkelerindeki devrimi desteklemek için Kore ruhuyla konuşmalı, öyle değil mi?"

Yaşlı adam bir anlamda haklıydı. Onunla birkaç gün boyunca yaptığım sohbetler sırasında sıradan bir adam olmadığını anlamıştım. İlk başta Troçkist olup olmadığını merak ettim, ancak hizip çatışmalarından bıkmış bir şekilde biz gençleri uyardığını,

her Őeyeye k r  körüne inanmaya, sadece diğer  lkeler, Rusya ve Stalin hakkında konuşmaya ve her Őeyeyi Rusya'dan taklit etmeye karşı bizi uyardığını gördüm. Kısacası, bize Kore ruhuyla yaŐamamızı söylüyordu.

Devam etti: "Gençlerin ne yaptığı umurumda değil, oğlumun işine de karıŐmıyorum. Ne yaparsa yapsın, bu ona kalmış. Ancak kendi ilkelerine sahip olmadan yabancı  n rmeleri dillendirerek gösteriş yapanlara karşı sonuna kadar mücadele edeceğim."

Söyledikleri beni hizip liğe, dalkavukluğa ve dogmatizme karşı tutarlı duruŐumuzun doğru olduğuna ve devrimi kendi halkımızın çabalarıyla ve kendi gücümüze inanarak gerçekleştirme politikamızın doğru olduğuna ikna ediyordu.

Sonraki gün yaşlı adamdan çok daha fazla konuştum. Ona Kalun Toplantısı'nda benimsediğimiz çizgiyi ayrıntılı olarak açıkladım. Yeni tipte bir parti ve ordu kurmamız, ideoloji, dini inanç, mülkiyet durumu, yaş ve cinsiyet farkı gözetmeksizin tüm sosyal katmanları bir araya getirerek Japon karşıtı ulusal birleşik cephe örgütlememiz ve 20 milyon insanımızın direnişiyle ülkeyi  zg rleŐtirmemiz gerektiği yönündeki a ıklamalarımın olduğa etkilenmiş görünüyordu. Özellikle Japon karşıtı ulusal birleşik cephe örgütleme niyetimizi takdirle karşıladı.

Bay Pyon Tae U dul bir adamdı ve oğlu da bek rdı. Yaşlı adamın kızı evini çekip çeviriyordu ancak ailede h kim olan kasvetli ve sıkıcı havayı bir türlü daĖıtamamıŐtı. Pyon Tal Hwan ve diğer yoldaşlarla ona uygun bir eş seçme konusunda defalarca g r Ő t kten sonra, Wujiazi yakınlarındaki kırsal bir köyde yaşayan Sim soyadlı bir kızı seçerek yoldaşlarıma onlar için bir düğün merasimi hazırlamalarını söyledim. Bir bek rın büyüklerinin evliliğini ayarlamasını küstahça ve garip bulmuştum fakat d Ğ nlerinden sonra köylüler çok mutlu olmuş ve bana övgüler yaĖdırmıŐlardı.

Bu olay bize köyün ileri gelenlerinin güvenini kazandırmıŐtı. Bir gün Pyon Tal Hwan beni görmeye gelmiş ve babasının tutumundan bahsetmiŐtı. Babasının köyün ileri gelenlerine Şöyle dediğini aktardı: ' deal köyü' bizden devralacak bazı yeni efendiler ortaya  ıktı.

Bunlar Song Ju ve arkadaşları. Eğer benimsedikleri şey sosyalizmse, bunu endişelenmeden kabul edebiliriz. Song Ju'yu sadece bir genç olarak görmemeliyiz. Biz yaşlıyız ve çağın gerisinde kaldık, bu yüzden Wujiazi'nin tamamını Song Ju ve arkadaşlarına teslim ederek onlara tüm samimiyetimizle yardım edelim." Diğer yaşlıların söylediklerimiz karşısında hayranlıklarını ifade ettikleri söyleniyordu.

Bunu duyunca yaşlı Pyon'un yanına gittim. "Koryo Komünist Partisi üyelik kartınızı size vermek üzere geldim" dedim. Ama o karta hiç bakmadan, ona artık ihtiyacının olmadığını söyledi. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Daha sonra kart yoldaşlarım arasında elden ele dolaştı.

1946 yılında, ülkenin kurtuluşunu takip eden yıl, yaşlı adam beni görmek için Pyongyang'a gelmişti. Ona Wujiazi'de olanları hatırlattığımda, eski günleri duygulanarak hatırladı ve sonra gülümsedi. Artık ülkenin kuzey yarısının büyük ve ideal bir ülke, mükemmel bir mutluluk ülkesi haline geldiğine şahit olduğunu, orada ölse bile bundan pişmanlık duymayacağını söylemişti. O zaman 67 yaşındaydı. O yıl Çin'in Jilin Eyaleti, Yitong İlçesinde vefat ettiğini çok sonra öğrendim.

Oğlu Pyon Tal Hwan Wujiazi'de Köylüler Birliği örgütünün başkanı olarak çalışıyordu. Bizim rehberliğimiz altında Japon karşıtı mücadeleye katıldığı gerekçesiyle Japonlar tarafından 1931 yılında Sinuiju hapishanesine konulmuş ve orada birkaç yıl hapis yatmış.

Böylece Wujiazi'nin devrimci hale getirilmesinde önemli bir adım atılmış oldu. Bundan sonra köyün yaşlılarının Kore Devrimci Ordusundan gelen siyasi işçilere karşı tutumu değişiklik göstermiş; onları akşam yemeğine davet etmek için birbirleriyle yarışmışlardır.

Wujiazi'nin devrimci değişimi sırasında Çin Halkını kazanmak için de büyük çaba sarf ettim. Nüfuzlu Çinlileri kazanmadan, merkezi Mançurya'da özgür faaliyetler yürütmek için bir dayanak noktası oluşturmamız mümkün olmazdı. Bu nedenle, mümkünse toprak ağalarını bile yanımıza çekmekte ve onlardan faydalanmakta tereddüt etmedim.

O dönemde Zhao Jia-feng adında bir toprak ağası Wujiazi yakınlarında yaşıyordu. Bir keresinde komşu köydeki başka bir toprak ağasıyla bazı çiftlik arazileri yüzünden tartışmış ve ona karşı dava açmaya karar vermişti. Ancak iddianameyi nasıl yazacağını bilemiyordu. Yakınlardaki bir kasabada orta öğrenim görmüş bir oğlu vardı ama o da iddianame yazmayı bilmiyordu. Anlaşılan okuldaki zamanını boşa harcamıştı.

Zhao Jia-feng, Wujiazi’de Koreli bir tıp doktoru olan Kim Hae San’dan kendisi için iddianame yazabilecek birini tavsiye etmesini rica etmiş. Kim Hae San bir gün beni görmeye geldiğinde iddianameyi nasıl yazacağımı bilip bilmediğimi sordu. Biz yeraltı faaliyetleri yürütürken, Çin’de öğrencilerin ve genel olarak halkın referans olarak kullanması için mektup, cenaze konuşması ve iddianame yazımına ilişkin kitaplar mevcuttu.

Bir akşam Kim Hae San ve ben ev sahibinin evine yemeğe davet edildik. Ev sahibi bir arazi anlaşmazlığı nedeniyle yargıya başvurduğunu anlattı uzun uzun. Onun için Çince bir iddianame hazırladım ve onunla birlikte ilçe merkezine giderek davayı kazanması için perde arkasında ona yardım ettim. Benim yardımım olmasaydı onlarca hektarlık arazisini kaybedecekti. Toprak sahibi bana çok iyi bir adam olduğumu, asla komünist birisi gibi davranmadığımı söyledi. Beni velinimeti olarak görüyor, yaptığım her işte bana karşılıksız destek veriyordu. Tatil günlerinde beni yemeğe çağırmaktan hiç geri durmazdı. Çin’deki birçok önemli insanla orada tanışıp onlara anti-emperyalist eğitim veriyordum. Böylece Wujiazi’deki Kore okulunun çalışmaları da dahil olmak üzere devrimci faaliyetlerim bir meşruiyet kazanarak devrimci mücadelemizin dayanakları sağlamlaşmaya başladı.

Köyün ileri gelenlerini ve diğer itibarlı kişileri ikna ettikten sonra, kitle örgütlerini devrimci örgütler haline getirmeye koyulduk. İlk olarak Gençlik Derneği’ni yeniden yapılandırarak Anti-Emperyalist Gençlik Birliği haline getirdik. Daha önce bu dernek milliyetçilerin etkisi altındaydı. Kore Devrimci Ordusu birliklerinin faaliyetleri sayesinde derneğin ana üyeleri eğitilmişti. Ancak derneğin kendisi henüz milliyetçiliğin kalıntılarından tamamen arınmış değildi. Her şeyden önce, mücadele hedefi ve görevleri net değildi. Ayrıca üye sayısı azdı ve düzgün bir çalışma

yöntemleri bulunmuyordu. Sadece ismen var olan ve gençleri bir araya getirmek için neredeyse hiçbir şey yapmayan bir örgüttü. Wujiazi bölgesi birbirinden 4, 8 ve hatta 24 kilometre uzaklığa yayılmış köylerden oluşuyordu, ancak derneğin söz konusu köylerde hiçbir şubesi yoktu. Durum böyle olunca gençlik örgütü ne gençler arasında kök salabiliyor ne de onları motive edebiliyordu.

Bazı insanlar Gençlik Derneği'ni hemen AIYL'ye dönüştürmemiz konusunda ısrar ettiler. Ancak, hala milliyetçi etki altında olan ve derneğe bağlılıklarını sürdüren gençlerin siyasi ve ideolojik hazırlıklarını dikkate almadan mevcut örgütü yeni bir örgüte dönüştürmek için henüz çok erkendi.

KRA'nın üyeleri, derneğin kadrolarıyla birlikte civardaki köyleri ziyaret ederek AIYL'nin kurulması için ideolojik çalışmalar yürüttüler. Bu sırada devrimci çizgimiz gençler arasında propaganda ediliyordu. Ben de her gün gençlerle sohbet ediyordum.

Bu hazırlıkları yürüttükten sonra Samsong Okulu'nun bir sınıfında Wujiazi Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'ni örgütledik. Birlik de köylerde şubeler açmıştı. Choe Il Chon birliğin komite başkanlığına, Mun Jo Yang ise örgütlenme bölümünün başkanlığına seçildi.

Daha sonra Köylü Dostları Derneği Köylüler Birliği'ne, Okul Çocukları Derneği Çocuk Seferi Birliği'ne ve Güney Mançurya'daki Koreli Kadınlar Eğitim Federasyonu'nun Wujiazi şubesi Kadınlar Derneği'ne dönüştürüldü ve böylece Wujiazi'deki kitle örgütlerinin faaliyetlerinde yeni bir yükseliş yaşandı. Yeniden örgütlenmenin ardından bu örgütler çok sayıda yeni üye kabul etti. Wujiazi'de yaşayan insanların neredeyse tamamı uygun bir örgüte üye olmuş ve siyasi bir yaşam sürmüştür.

Bağımsız bir idari organ olan köy konseyini de devrimci bir özyönetim komitesi olarak yeniden yapılandırdık. Wujiazi'nin önderleri 1920'lerin ilk yarısında köy meclisini kurmuşlardı. Bu meclis, Çin hükümet yetkilileriyle normal ilişkiler sürdürerek ve Gongzhuling'de bir pirinç satış acentesi ve ona bağlı benzer

acenteler işleterek ekonomik ve eğitim işlerine ve köylülerin yaşamlarını iyileştirme konularına öncelik veriyordu.

Ancak Wujiazi halkı, meclis üyelerini açıkça halkçı bir ruha sahip olmamakla ve dürüst olmamakla itham etmekteydi.

Köylülerle konuşurken, meclis üyelerinin Gongzhuling'deki satış acentesi tarafından satın alınan bazı gıda maddelerini ve günlük ihtiyaçları köylülere adil bir şekilde dağıtmadıklarını ve kendi bencil arzuları doğrultusunda istedikleri gibi tasarruf ettiklerini duydum. Bunun doğru olup olmadığını anlamak için Gongzhuling'e bir adam gönderdim. Döndüğünde bana köy meclisinin yozlaşmış olduğunu söyledi. Meclis üyelerinin köylülerden topladıkları paraları zimmetlerine geçirdiklerini ve kendi çıkarları için kullandıklarını doğruladı.

Çünkü köy muhtarı, konseyin işlerinin çoğunu kendi başına keyfi ve taraflı bir şekilde yürütüyor, kitlelerin görüşleri göz ardı ediliyordu. Kitleler, konseyin çalışmalarına kat

Köy meclisindeki kadroların, tüm köylerin muhtarlarının ve Köylüler Birliği örgütlerinin yöneticilerinin katıldığı bir istişare toplantısı düzenleyerek köy meclislerinin çalışmalarını gözden geçirdik. Toplantıda meclisi kendi kendini yöneten bir komite oluşturacak şekilde yeniden düzenledik. Komite, amaçladığımız gibi özneciliği ve keyfiyeti ortadan kaldırdı ve çalışmalarında demokrasiye tam anlamıyla yer verdi.

Özyönetim komitesinin kontrolü altında olan Gongzhuling'deki pirinç satış acentesine özellikle dikkat ettik. Wujiazi köylüleri daha önce pirinçlerini satmak için kağnılarla ya da at arabalarıyla 25 mil uzaktaki Gongzhuling'e kadar götürmek zorunda kalıyordu. Normalde pirinç fiyatı düşüken bir yerde depolamak ve fiyat yükseldiğinde satmak iyi bir işti. Ancak Gongzhuling'de pirinçlerini emanet edebilecekleri kimse yoktu. Durum böyle olunca, daha iyi bir fiyat için bekleyemeden herkese satmışlardı. Daha sonra, 1927 sonbaharında, durumu düzeltmek için Gongzhuling'de bir pirinç satış acentesi kurmuşlar.

Bu acenteye kitle örgütlerinin üyeleri arasından en popüler kişileri atadık. Ayrıca KRA'nın çalışanları olan Kye Yong Chun, Pak Kun Won ve Kim Won U'yu da acentenin çalışmalarına

yardımcı olmaları için gönderdik. Biz acenteyi devraldıktan sonra acente, devrimci örgütlerle temas kurmak ve KRA'ya faaliyetlerinde ihtiyaç duyduğu bilgileri sağlamak gibi gizli bir görevi yerine getirirken bir yandan da köylülere hizmet eden yasal bir ticari organ işlevini yerine getirmeye devam etti.

Kendi kendini yöneten bir komite oluşturmak üzere köy konseyini yeniden yapılandırmamız ve Gongzhuling'deki pirinç satış acentesi gibi yasal bir ticari organı devrimin hizmetkârı haline getirmemiz, 1930'ların başındaki devrimci mücadelemizde büyük bir deneyim oldu.

Wujiazi'de örgütlerimizi genişletmek ve faaliyetlerimizin kapsamını genişletmek için Mançurya'nın birçok bölgesine siyasi işçiler gönderdik. O günlerde Kailu bölgesine de birkaç siyasi işçi gönderdik. DIU'nun ilk üyelerinden ve Hwasong Uisuk Okulu'nun eski öğrencilerinden biri olan Pak Kun Won da bir süre bu bölgede çalıştı.

Kailu bölgesinde pek çok Moğol yaşıyordu. Uygar dünyadan kopuk oldukları için hastalıkları nasıl tedavi edeceklerini bilmiyorlardı ve hasta olduklarında yalnızca Tanrı'ya dua ediyorlardı. Bu yüzden yoldaşlarımız o bölgeyi her ziyaret ettiklerinde yanlarında ilaç götürüyor ve oldukça faydalı olan bu ilaçları hastalara uyguluyorlardı. O zamandan beri Kailu halkı Koreli ziyaretçilere misafirperverlikle davranmaktadır.

Örgütlerden sorumlu olanların siyasi ve mesleki niteliklerini geliştirmek amacıyla, her örgütün başkanlarına ve kilit üyelerine kısa bir eğitim kursu düzenledik. Cha Kwang Su, Kye Yong Chun ve ben her gece iki ya da üç saat boyunca Juche devrim çizgisi ve Kalun Toplantısında kabul edilen stratejik ve taktik politikaların yanı sıra kitleler arasında nasıl siyasi çalışma yürütüleceği, örgütlerin nasıl genişletileceği ve sağlamlaştırılacağı, örgüt üyelerinin nasıl eğitileceği ve örgütlerindeki yaşamlarına nasıl rehberlik edileceği konularında dersler anlattık. Kısa bir eğitimin ardından insanları sahaya çıkardık ve onlara çalışma yöntemlerini -örgütleri nasıl kurmaları gerektiğini, temel unsurları nasıl eğiteceklerini, görevleri nasıl vereceklerini ve yerine getirip getirmediklerini nasıl gözden geçireceklerini, toplantıları nasıl

yürüteceklerini, bireylerle nasıl konuşacaklarını vb. öğrettik. Daha sonra Wujiazi'nin önde gelen mensupları cesurca kitlelerin arasına karıştı.

Wujiazi halkını aydınlatmak ve eğitmek için büyük çaba sarf ettik.

Eğitime öncelikli önem vermiştik. KRA'nın üyelerini ve yeraltı örgütlerinin üyeleri arasından yetenekli gençleri Samsong Okulu'na öğretmen olarak atadık ve okulda verilen eğitimin devrimci bir şekilde geliştirilmesinde öncü rol oynamalarını sağladık. Biz okulu yönetmeye başladıktan sonra milliyetçi ve feodal-Konfüçyüsçü fikirleri aşıl原因an derslere son verilerek siyasi dersler müfredata dahil edildi. Samsong Okulu'nda öğrenim ücretleri de bu dönemde kaldırıldı. Okulun bakımı da özyönetim komitesi tarafından finanse edilmeye başlandı. Wujiazi'de okul çağındaki tüm çocuklara o kış ücretsiz eğitim verildi.

Daha sonra Anavatani Yeniden Kurma Derneği'nin On Maddelik Programı'na ücretsiz ve zorunlu eğitimle ilgili bir madde ekledik, ancak aslında Kore komünistleri ücretsiz eğitimi ilk olarak Guyushu, Kalun ve Wujiazi'de denemiş ve uygulamışlardır. Wujiazi'deki Samsong Okulu, Kalun'daki Jinmyong Okulu ve Guyushu'daki Samgwang Okulu ile birlikte ülkemizde ücretsiz eğitimin ilk uygulandığı önemli bir eğitim kurumuydu.

Okula gidemeyen yetişkinlerin, özellikle ev kadınlarının eğitimi için de gece okulları açtık. Sadece köyde değil, çevre köylerde de gece okulları açılmasını ve bu insanların hepsinin bu okullara kaydedilmesini sağladım.

Kalun'da Bolşevik'i çıkarırken edindiğimiz deneyimden yararlanarak Wujiazi'de Nong-u adlı bir dergi çıkardık. Dergi Köylüler Birliği'nin yayın organı rolünü üstlenmişti. Bolşevik'i anlamak biraz zor olsa da Nong-u'daki makaleler köylülerin anlayabileceği şekilde kısa ve sade bir üslupla yazılmıştı. Bu dergi Bolşevik ile birlikte Jiandao'ya kadar dağıtıldı.

O günlerde öğrenciler aracılığıyla köylülere birçok devrimci şarkının propagandasını yaptık. Kızıl Bayrak ve Devrimci Şarkı okulda öğretilirse, aynı gün tüm köyde duyulurdu.

Wujiazi’de bir sanat topluluğu oluşturmıştık. Bu topluluk Samsong Okulundaydı ve Kye Yong Chun’un rehberliğinde başarılı bir şekilde faaliyet gösteriyordu. Jilin’deki günlerimde yazmaya başladığım Çiçekçi Kız librettosunu tamamlamak için çok çalışmış ve ardından bunun provalarını yapmıştım. Librettoyu tamamladığımda Kye, okul bünyesinde kurulan tiyatro grubunun üyeleriyle birlikte operanın prodüksiyonuna koyuldu. Böylece eseri Ekim Devrimi’nin 13. yıldönümünde Samsong Okulu’nun salonunda sahnelemiş olduk. Kurtuluştan sonra uzun yıllar sahnelenmeyen bu opera daha sonra geliştirilerek beyaz perdeye uyarlanmış, Teşkilat Sekreteri Kim Jong Il’in rehberliğinde yazarlarımız ve sanatçılarımız tarafından roman olarak yeniden yazılarak 1970’lerin başında halka sunulmuştur. O dönemde Organizasyon Sekreterimiz pek çok çalışma yapmıştır.

Wujiazi halkının güçlü desteğiyle Liaohe’deki bu köyü kısa sürede KRA için güvenilir bir operasyon üssüne dönüştürdük. Jilin’in kenar mahallelerinde ve Changchun civarında köylüler arasında çalışmıştık ama hiçbir zaman bir kırsal köyü Wujiazi’de yaptığımız kadar kapsamlı bir şekilde devrimci bir köye dönüştürememiştik.

Komintern’in irtibat subayı Kim Kwang Ryol, Wujiazi’de elde ettiğimiz tüm başarıları duyduğu hayranlığı dile getiriyordu.

Özgün bir devrimci çizgi ortaya koyduğumuz ve devrimin yolunu bağımsız bir şekilde döşediğimiz için Komintern bize büyük ilgi göstermişti. Görünüşe göre Komintern’in Doğu Bölümü o dönemde hakkımızda çok konuşmuştu. Kore’de, önceki kuşaktan oldukça farklı olan ve herhangi bir fraksiyona bağlı olmamakla birlikte, bağımsız ve yaygara koparmadan sağlam bir kitle temeli üzerinde çalışan yeni kuşak devrimcilerin ortaya çıkışını merak etmiş görünüyorlardı. Komintern’in bir irtibat subayı göndermesi de muhtemelen meraktan kaynaklanıyordu.

Harbin’deki irtibat bürosunda çalışan Kim Kwang Ryol Wujiazi’ye gelmiş ve yoldaşlarımla, devrimci örgütlerin yöneticileriyle ve köyün ileri gelenleriyle konuşmuştu. Pek çok kişiyle konuşmasının ardından benimle bir araya gelerek çalışmalarımızla ilgili pek çok cesaretlendirici açıklamada

bulunmuştu. Kore'nin genç komünistlerinin komünist hareket ve sömürge egemenliğinden ulusal kurtuluş mücadelesi için özgün bir yol açtıklarını ve bu süreçte zengin deneyimler biriktirdiğimizi belirtti. Devrimci çizgimize ve politikalarımıza tam destek verdi.

Ancak Japon karşıtı ulusal birleşik cephe çizgimiz karşısında büyük bir şaşkınlık duyduğunu ifade etti. Uluslararası komünist harekette devrimin destekçilerinin ve sempatizanlarının tanımlanması konusunda ciddi bir tartışma yürütüldüğünü söyleyerek bana fanatik milliyetçi güçlerle, dindarlarla ve hatta mülk sahibi sınıfla ittifakımızı nasıl değerlendirmesi gerektiğini sordu.

Ben de şöyle dedim: “Bir devrim az sayıda komünist tarafından ya da sadece işçiler ve yoksul köylüler tarafından gerçekleştirilemez. Japon emperyalizmini yenmek için yolun orta kısımlarındaki güçleri bile aramıza almalıyız. Diğer ülkelerdeki durumu bilmiyorum ama Kore’de ulusal kapitalistlerin ve dindarların çoğu yabancı güçlere karşıdır. Sadece bir avuç toprak ağası, kapitalist sermayedar, Japon yanlısı unsurlar ve vatan hainleri devrime karşıdır. Geri kalan tüm halkı ülke çapında bir direniş için seferber etmek niyetindeyiz. Kore halkının çabalarıyla Kore’yi özgürleştirmenin yolu, tüm Japon karşıtı güçleri kendi tarafımıza çekmekten geçer.”

Açıklamamı dinledikten sonra, “Klasiklerle kısıtlanmadan her şeyi orijinal bir şekilde ele almanız beni çok memnun etti” dedi. Ardından bana Moskova’da eğitim görmemi tavsiye etti ve “Pratik mücadele önemli, ama gelecek vaat eden bir genç olduğunuz için eğitim görmelisiniz” dedi.

Sonra içinde bir takım elbise, bir gömlek, bir kravat ve bir çift ayakkabı bulunan bir bavul çıkardı ve isteğini yerine getirmemin iyi bir fikir olacağını, çünkü Komintern’in benden çok şey beklediğini söyledi. Muhtemelen Komintern’e gitmiş ve beni Moskova’ya gitmeye ikna etmek için talimatlar alarak bana gelmişti.

Ben de ona şu cevabı verdim: “Bana gösterdiğiniz ilgi için size minnettarım ama ben Doğu Mançurya’ya, kitlelere gitmek niyetindeyim. Eğer Sovyetler Birliği’ne gider ve Rus ekmeği

yersem Rus yanlısı olabilirim, ki bunu istemiyorum. Kore’de M-L grubu, Salı grubu, Seul grubu ve diğerleri gibi tatsız bulduğum pek çok grup var. Ben aynı olamam. Marksizm-Leninizmi kitaplarımdan öğreneceğim.”

Cha Kwang Su, Pak So Sim ve diğer yoldaşlar da bir keresinde Torocu’da bana yurtdışındaki eğitimim için gerekli günlük ihtiyaçları hazırladıktan sonra Moskova’ya gitmemi tavsiye etmişlerdi.

Aynı yılın aralık ayında KRA’nın lider kadrosunu ve Wujiazi’deki devrimci örgütlerin yöneticilerini toplayarak bir toplantı düzenledim. Toplantının amacı Kalun Toplantısında ortaya konan görevleri hayata geçirme mücadelesinde kazanılan deneyimleri ve dersleri gözden geçirmek ve mevcut durumun gerektirdiği şekilde devrimci hareketi genişletmek ve geliştirmektir.

Militarist Japonya, silah gücüne başvurarak, yeni sömürgeler edinmek ve tüm gücünü seferber ederek topraklarını genişletmek için savaş hazırlıklarını hızlandırmıştı. Önüne çıkan her şeyi acımasızca yok ediyordu.

Japonya’nın Mançurya’yı işgal edeceğini tahmin ederek Doğu Mançurya’ya gitmeyi ve orada yerleşerek işgale karşı savaşmayı planlıyorduk. Doğu Mançurya’ya gidebilmek için Mançurya’nın orta kesimindeki faaliyetlerimizi gözden geçirmemiz ve silahlı mücadeleye hazırlanmak için gerekli önlemleri almamız gerekiyordu ve Wujiazi Toplantısı bu amaçla toplanmıştı.

Toplantıya KRA’nın tüm asli mensuplarıyla devrimci örgütlerin başkanları katılmıştı. Chae Su Hang ve diğer birçok devrimci örgüt başkanı Jiandao, Onsong ve Jongsong bölgelerinden sıfırın altında 30 dereceyi bulan şiddetli soğuğa göğüs gererek Wujiazi’ye gelmiş, birbirini tanımayan birçok genç devrimci tanışarak fikir alışverişinde bulunup Kore devriminin geleceği üzerine ciddi bir tartışma yürütmüşlerdir.

Toplantıdaki tartışmaların odak noktası Doğu Mançurya’daki faaliyetlerimizi radikal bir şekilde güçlendirme meselesiydi. Faaliyetlerimizin ana sahnesini Doğu Mançurya’ya taşımaya kesin olarak kararlıydık. Mevcut devrimci durum göz önüne

alındığında bu acil bir ihtiyaçtı. Bu nedenle Wujiazi’de kalmama rağmen Doğu Mançurya’yı unutmuyor ve oraya hareket edeceğim günü sabırsızlıkla bekliyordum.

Toplantıda ayrıca Japon karşıtı silahlı mücadele için hazırlıkların hızlandırılmasını ve uluslararası devrimci güçlerle dayanışmanın güçlendirilmesini önermişim.

Toplantı, gençlik ve öğrenci hareketinden ve kırsal bölgelerdeki yeraltı hareketinden silahlı mücadeleye ve düşmana karşı kararlı bir saldırıya geçme konusundaki kararlılığımızı tam olarak ortaya koymuştur. Kalun Toplantısı Kore ulusunun Japon emperyalizmini silah zoruyla yenme ve ülkeyi özgürleştirme iradesini billurlaştırırken, Wujiazi Toplantısı bu iradeyi yeniden teyit ederek Japonlara karşı büyük savaş sahnesine giden kestirme yolu göstermiştir.

Bu toplantı, Kalun’da yapılan toplantı ile 1931 baharında ve kışında Mingyuegou’da yapılan toplantılar ve aynı yıl Songjiang’da yapılan toplantı arasında bir köprü görevi gördü; bu toplantılar biz genç komünistleri Japon emperyalistlerine karşı kararlı savaş alanlarına yöneltti.

Gençlik ve öğrenci hareketimiz nihayet 1930’larda silahlı mücadele aşamasına kadar gelişti. Wujiazi deyim yerindeyse bir sıçrama tahtası rolü oynadı.

Wujiazi’den ayrılırken Mun Jo Yang gözyaşları içinde beni uğurlamak için 4 kilometre boyunca peşimden geldi.

Unutulmaz Erkekler ve Kadınlar

Bir keresinde Pyongyang'da Yoldaş Fidel Castro ile karşılaştım ve onunla uzun süre Japon karşıtı devrimci mücadeledeki deneyimlerim hakkında konuştum. Bana pek çok soru yöneltmişti, bunlardan biri de silahlı mücadeleyi yürütürken nasıl yiyecek temin ettiğimiz hakkındaydı.

Bazen düşmandan yiyecek aldığımızı ama her zaman halkın bize yiyecek sağladığını söyledim. Gençlik ve öğrenci hareketimiz ve yeraltı çalışmalarımız sırasında da insanlar bize yiyecek ve yatak sundu.

Şangay Geçici Hükümeti, Jongui-bu, Sinmin bu, Chamui-bu ve diğer Bağımsızlık Ordusu örgütlerinin her biri yasalar çıkartarak yurttaşlarından aidat ve savaş fonu topladı ancak biz bunu yapmadık. Elbette devrimci faaliyetlerimiz için paraya ihtiyacımız vardı ama vergi toplamak için kanun çıkaramazdık. İnsanları yasalar ve kanunlarla kısıtlamak ve hangi ailenin ne kadar katkıda bulunması gerektiğinin not edildiği bir defterle köyleri dolaşarak para toplamak bizim ideallerimizle uyumuyordu. Bizim tutumumuz, insanların bize sunduklarını alacağımız, ama bize hiçbir şey sunmazlarsa da aldırmayacağımız şeklindeydi.

Ancak insanlar hayatlarını riske atarak bile bize her koşulda yardım ettiler. Siyasi bilinçleri uyanmıştı ve devrimcilere kendi çocukları gibi yardım etmeye her zaman hazırdılar. Bu nedenle onlara her zaman güvendik. Halkın yaşadığı yerde hiçbir zaman bir öğünü bile kaçırmak zorunda kalmadık. Mücadeleye elimiz boş başlamış olsak bile, yalnızca halk bize güvendiği ve desteklediği için zaferle çıkabildik. Guyushu'da Hyon Jong Gyong, Kim Po An ve Sung Chun Hak, Kalun'da Ryu Yong Son, Ryu Chun Gyong, Hwang Sun Sin ve Jong Haeng Jong, Wujiazi'de Pyon Tae U, Kwak Sang Ha, Pyon Tal Hwan, Mun Si Jun, Mun Jo Yang, Kim Hae San, Ri Mong Rin ve Choe Il Chon, hepsi de güney ve orta Mançurya'da bize yardım eden unutulmaz kadın ve erkeklerdi.

Yulaf ezmesiyle yaşamalarına rağmen, insanlar bize haşlanmış pirinç ikram ederek iyi davrandılar.

Bazı zamanlar, aileleri rahatsız ettiğimiz için üzüntü duyduğumuz için, acil bir görevimiz olduğu bahanesiyle bir okulun nöbetçi odasında uyuyorduk. Kalun'da Jinmyong Okulundaki sınıfları lojman olarak kullanırken, Guyushu ve Wujiazi'de Samgwang ve Samsong Okullarındaki sınıflar yatak odalarımızdı.

Ne zaman Samgwang Okulundaki bir sınıfta başımı ahşap bir mindere koyarak uyumaya çalışsam, Hyon Kyun gelir ve öfkeyle beni elimden tutardı.

DIU'nun bir üyesi ve Kore Devrim Ordusu'nun bir askeriydi. Zeki, dürüst ve iyi kalpliydi. Ağabeyi Hyon Hwa Gyun Guyushu'daki Köylü Birliği'nde çalışıyordu ve çalışmalarımızda bize çok yardımcı oluyordu.

İki erkek kardeşi de örgütlerimizde yer alıyordu ve dahası babaları da bir bağımsızlık savaşçısıydı, bu nedenle aileleri bize karşı son derece iyi ve samimiydi.

Hyon Kyun'un babası Hyon Ha Juk, belli bir sosyal statüye sahip bir adam olarak bağımsızlık savaşçıları arasında yüksek bir prestije sahipti. Ha Juk takma ismiydi, gerçek adı ise Hyon Jong Gyong'du. Guyushu halkı ona gerçek ismiyle hitap etmek yerine Bay Ha Juk diye seslenirdi. O zamanlar Mançurya'da yaşayan tüm Koreliler onu tanırdı.

Babam da hayattayken onunla yakın ilişkiler içindeydi ve onun hakkında pek çok şey anlatırdı. Sadece arkadaş olarak değil, aynı zamanda bağımsızlık hareketi için aynı fikri ve amacı paylaşan yoldaşlar olarak da sık sık temas kurmuşlar ve karşılıklı bir anlayışa varana kadar meseleleri tartışmışlardı. Kendilerini bağımsızlık hareketine adanarak birbirlerine yakın arkadaşlar olarak saygı duymuşlardı.

Bay Hyon Ha Juk, Thongui-bu günlerinde merkezi hukuk komisyonu başkanı, Jongui-bu günlerinde merkez komite üyesi ve Kukmin bu günlerinde milliyetçiler tarafından ulusun tek partisi olarak bilinen Kore Devrimci Partisi'nin siyasi bölüm başkanıydı.

Komünizm konusunda derin bir anlayışa sahipti ve komünizmi hedefleyen gençlere her zaman sempati duyarak onlarla özgürce kaynaşmıştı.

Kim Hyok, Cha Kwang Su ve Pak So Sim gibi yoldaşlar Liuhe'deki sosyal bilimler enstitüsünün kurulmasının ardından Anti-Emperyalist Gençlik Birliği örgütlerini kurarken, gençleri aydınlatmak için sık sık konferansçı olarak ortaya çıkmıştı. Wangqingmen'deki okul günlerinde ve Hwahunng Ortaokulu günlerinde onun derslerine katılanlar onu sık sık anımsıyordu.

Guyushu'ya her gittiğimde Hyon Ha Juk beni geceyi evinde geçirmeye davet ederdi.

“Rahatına bak. Buraya sanki amcanın eviymiş gibi davran” derdi. Babamdan on yaş büyüktü.

Kitlelerle çalışmak için on gün, yirmi gün ve hatta bir ay onun evinde kalmıştım. Bir yıl Tano festivalini Guyushu'da ailesiyle birlikte kutladım. O günlerde ailelerin içinde bulunduğu koşullar o kadar zordu ki, bırakın birkaç haftayı, bir misafire bir ya da iki gün boyunca yiyecek ve yatacak yer sağlamak hiç de kolay bir iş değildi. Çiftçiler, toprak sahibine tarla kiralalarını ödedikten sonra kalan az miktardaki tahıldan devrimcilere yiyecek sundukları için, yiyebilecekleri yeterli yulaf ezmeleri bile yoktu.

Hyon'un ailesi beni iyi beslemek için ellerinden geleni yapmıştı. Bazen tavuk, fasulye loru, öğütülmüş fasulye ve pazu çorbası ikram ederlerdi.

Ailesinin kadınları ne zaman lor yapmak için el değirmenini çevirse, onlara yardım etmek için kolları sıvardım. Hyon Hwa Gyun'un yirmi iki ya da yirmi üç yaşlarındaki karısı Kim Sun Ok'u hala hatırlıyorum; el değirmenini çevirmesine yardım ettiğimde utancından yüzünü göstermezdi.

Bay Hyon Ha Juk milliyetçi bir örgüt olan Kukmin-bu'ya mensuptu, ancak Kukmin-bu içindeki ilerici gruba dahil olduğunu gizlemedi ve gelecekte komünizmi takip edeceğini açıkça söylüyordu.

Guyushu'dan ayrıldıktan sonra Kukmin-bu içindeki tartışmalardan kaçınmak için Xian'a gittiği söylenmişti. Görünüşe

göre ordusu Xian'a hareket ettiğinde Zhang Xue-liang'dan bir şeyler istemek için oraya gitmişti. Ayrıca, Zhang'ın Japon karşıtı duyguları güçlü olduğu için, birçok kişi Japon karşıtı hareketi onun çatısı altında yürütmek istiyordu. Mançurya olayından önce ve sonra Çin'in üç doğu eyaletinde faaliyet gösteren pek çok Koreli bağımsızlık savaşçısı faaliyet alanlarını Şangay, Xian ve Changsha gibi yerlere taşımıştı.

Kurtuluşan sonra ne zaman Çin'in kuzeydoğu bölgesinden hava veya tren yoluyla geçsem, tanıdık dağları ve nehirleri gördükçe Guyushu'yu, Bay Hyon'u ve ailesini hatırlardım. Kendisi vefat etmiş olabilir ancak çocuklarından bir ya da ikisi hâlâ hayatta olmalı. Ancak onlardan hiç haber alamadım. Adreslerini bilmediğim için hiçbir şey yapamamıştım ama bana yazabilirlerdi. Bir insan için iyilik görmenin kolay ama karşılığını vermenin zor olduğunu düşünüyorum.

Hiç ummadığım bir anda, 1990 baharında, aile üyeleriyle duygusal bir görüşme gerçekleştirdim. Bay Hyon'un en büyük gelini Kim Sun Ok, evlerinde yemek yerken kullandığım pirinç kâseyi ve benim için lor fasulyesi yapmakta kullanılan el değirmenini devrim müzemize göndermişti. Onları 60 yıl boyunca hatıra olarak saklamış. Bu hikâye Jilin'de yayınlanan bir Kore dergisi olan Toraji'de yer almış ve bizim Rodong Sinmun da haberi kopyalamıştı.

Altmış yıldır haber alamadığım destekçilerimin hâlâ hayatta olduğunu duyduğumda duygularıma hâkim olamamıştım. Guyushu'ya olan borcumu bir gün ülke bağımsızlığını kazandığında ödemek niyetindeydim, bu nedenle Kim Sun Ok ile buluşup geçmiş deneyimlerimizi birbirimizle paylaşmak ve ona kendi yaptığım mütevazı yemekleri ikram etmek için sabırsızlanıyordum.

Kim Sun Ok da ölmeden önce benimle tekrar buluşmaktan başka bir şey arzulamadığını söyledi.

Bunun üzerine onu Mart 1990'da Pyongyang'a davet ettim. Onunla tanıştığımda 80'li yaşlarındaydı ve ciddi bir hastalık nedeniyle güçlüğüle yürüyebiliyordu.

Ülkemize geldiğinde yanında Bay Hyon'un bana yabancı olan altı torunu da vardı. Hyon Kyun'un oğlu da oradaydı. Dudakları babasınınkine çok benziyordu. Tanıdık dudaklara bakarken sanki Hyon Kyun yeniden canlanmış ve bana sesleniyormuş gibi hissettim.

Memleketi gezerlerken, partisinin yaklaşık bir ay boyunca yabancı VIP'ler için bir konuk evinde kalmasını sağladım. Beni rahatsız eden şey, kulakları ağır işittiği için başkalarının ne dediğini anlayamamasıydı. Telaffuzu net değildi ve hafızası zayıftı. Altmış yıldır tanışmak istediğim destekçilerimden biri olan bu kadınla tanışmış olmama rağmen birbirimize derdimizi anlatamamıştık. Uzun bir süre Guyushu'da geçirdiğimiz günleri anımsayacağımızı, onun bana benim unuttuklarımı, benim de ona onun unuttuklarını anımsatacağımı ummuştum. Dileğim gerçekleşmediği için çok üzgündüm.

Bay Hyon Ha Juk'un ailesi onun hayatı ve faaliyetleri hakkında çok az şey biliyordu. Bu yüzden onlara Kore'nin bağımsızlığı için nasıl mücadele ettiğini ve devrimci faaliyetlerimizde bize nasıl yardımcı olduğunu anlattım. Bunu kişisel tarihini iyi bilen bir adam olarak kendi görevim olarak görüyordum.

Bir önceki neslin davası, aynı soydan gelen çocuklar tarafından doğal olarak miras edinilmiyordu. Ancak genç nesiller ataları tarafından verilen seçkin hizmeti ve bunun değerini bildiklerinde, dedelerinin ve babalarının başlattığı devrimci davayı miras alabileceklerdi.

Kim Sun Ok ile tanıştığımda, Wujiazi'deki devrimci faaliyetlerimizde bize yardımcı olan Kong Kuk Ok, Mun Jo Yang ve Mun Suk Gon ile birlikte oturduk. Kong Kuk Ok, babam vefat ettiğinde üç yıl boyunca benim yerime yas tutan Kong Yong'un kızıdır. Jilin Yuwen Ortaokulu'nda okuduğum bir yıl, tatil için Fusong'daki evime gittim. O sırada Kong Yong'un yüzündeki bir yara izi nedeniyle kötü davrandığı karısı, sırtında bir bebekle evimize geldi. O bebek Kong Kuk Ok'tan başkası değildi.

Delege Pyoktong'da pek çok kişinin Kong soyadını taşıdığını ancak Kong Yong'un ailesini hiç duymadığını söyledi.

Söyledikleri karşısında hayal kırıklığına uğramıştım. Diğer yaşlı aileler bulunmuşken Kong Yong'un ailesinin nerede olduğunu bilmediğim için kafam çok karışmıştı.

O günlerde Mangyongdae'de devrimcilerin kederli aileleri için bir okul kurmaya hazırlanıyorduk. Pyongyang çocuk parkında vatandaşlara zaferle döndüğümde adresimi vermemin üzerinden 20 yıl geçmesinin ardından büyükanne ve büyükbabamın beni beklediği eski evime döndüğümde, ilkokuldan sınıf arkadaşlarım beni çağırarak babamın öğretmenlik yaptığı Sunhwa Okulu'nun eski yerinde benim adımla taşıyan bir ortaokul kurulmasını önerdiler. Dediler ki, "Mangyongdae, General Kim'in doğduğu ünlü yerdir. Büyük bir okul inşa edip adını da 'Kim Il Sung Ortaokulu' koysak ne kadar harika olurdu."

O dönemde benim köyümde ortaokul yoktu.

Onlara şöyle dedim: "Geçmişte sayısız vatansever dağlarda benim yanımda savaşırken silahlı mücadelede kendilerini feda ettiler. Son nefeslerinde benden çocuklarını eğitmemi ve Kore'nin bağımsızlığından sonra onları iyi birer devrimci olarak yetiştirmemi istediler. O zamandan beri, son sözlerine sadık kalarak, yoldaşlarımın yaşlı çocuklarına eğitim vermem ve ülke bağımsızlığını kazandıktan sonra ebeveynlerinin vasiyetini miras almalarını sağlamam gerektiğine inandım. Şimdi ülkemizi geri kazandığımıza göre bu kararlılığım daha da pekişti. Mangyongdae'de devrimcilerin geride kalan çocukları için bir ortaokul yerine bir okul kurulmalı."

Bunu söylediğimde köylüler bana kaç tane devrimci yakınının bulunduğunu ve sadece onlar için bir okul kurulmasını gerektirecek kadar çok olup olmadıklarını sormuşlardı. Partinin ve idarenin önemli görevlerinde çalışan kimi yöneticiler dahi aynı şeyi söylüyordu. Ülke için verilen mücadelede kaç şehidin kendini feda ettiğini tahmin bile edemiyorlardı. Böyle insanlarla ne zaman karşılaşsam şaşkına dönüyordum çünkü yabancı bir ülkenin yüksek dağlarında sayısız silah arkadaşımı toprağa vermiştim.

Mangyongdae'de devrimcilerin kederli aileleri için, köylülerin toprak reformundan sonraki ilk hasatlarından vatansever

bağlılıklarının bir göstergesi olarak ülkeye bağışladıkları pirinci sermaye olarak kullanarak bir okul kurduk.

Devrimcilerin geride kalan çocuklarını bulmaları için birçok yetkiliyi yurtiçindeki ve kuzeydoğu Çin'deki çeşitli yerlere gönderdim. O dönemde bu türden yüzlerce çocuk Çin'den evine dönmüştü.

Boyar madde ya da sigara satarak geçinen bazı çocuklar Mangyongdae'de devrimci bir okul kurulacağını duyduktan sonra kendi istekleriyle yürüyerek evlerine dönmüşlerdi. Bunlar arasında Bağımsızlık Ordusu mensuplarının torunları ve işçi sendikalarında ya da köylü birliklerinde Japonlara karşı savaşırken ölen yurtseverlerin çocukları da vardı.

Ancak, sadece Kong Kuk Ok hiçbir yerde bulunamıyordu. Kuzey Phyongan Eyaleti'ne her gittiğimde söylentileri takip ederek Kong Yong'un ailesini arıyor ve eyalet yetkililerinden onları bulmalarını rica ediyordum. Ne zaman çocuklarla birlikte tatilin tadını çıkarmak için devrimci okulu ziyaret etsem ve onları neşeye şarkı söyleyip dans ederken görsem, Xiaonanmen Sokağı'ndaki evime hasır sandaletler giymiş ve başında bir ot torbasıyla gelen Kong'un karısını ve annesinin sırtında elini yalayan Kong Kuk Ok'u düşünerek içim sızlardı.

Kong Kuk Ok'u nihayet 1967 yılında bulabildim. O zaman annesi çoktan ölmüştü. Annesi Kim İl Sung'un Kim Song Ju olduğunu bilseydi mutlaka ziyaretime gelirdi. Anlaşılan kocasının faaliyetleri hakkında kızına hiçbir şey söylememişti çünkü Kim İl Sung'un kim olduğunu bilmiyordu ve dahası, iktidarı ele geçiren komünist partinin Bağımsızlık Ordusu'na mensup olan kocasına karşı önyargılı olmasından korkuyordu.

Kong Kuk Ok'u Yüksek Parti Okulu'na göndermiştim. Mezun olduktan sonra Pyongyang Şehir Parti Komitesi'nde ve Demiryolları Bakanlığı'nın müzesinde çalışmaya başlamıştı. Fakat artık çalışamayacak kadar ihtiyarlamış olduğu için hayatının geri kalanını evinde yaşlılık aylığı alarak geçirecek.

Guyushu'dan Kim Po An, Hyon Ha Juk gibi babamın yakın arkadaşlarından biriydi. Kendisi, bir zamanlar Bağımsızlık Ordusu'nda bölük kumandanıydı. Bir gün bana, evini hiç ziyaret

etmediğimi, yalnızca Bay Hyon'un evine gittiğimi söylediğinde üzölmüştüm. Arkadaşlarım da kendisini ziyaret ettiğinde, Kim Hyong Jik ve Song Ju ile çok samimi dost olduklarını ancak benim onu ziyaret etmediğimi söylemiş.

O andan itibaren Guyushu'ya her gittiğimde kendisinin evine uğradım. Bir eczane kurmuştu ve buradan gelen paranın bir kısmını Samgwang Okulumuzu desteklemek için teklif etmişti. Eğitime büyük önem veren biri olarak gençlerin ve çocukların aydınlatılmasıyla yakından ilgileniyordu. Kendisinden Samgwang Okulu'nda bir konferans vermesini her istediğimizde hemen kabul ederdi. Ayrıca, Guyushu halkının para saymayı bile bilmediğini, dolayısıyla bu kadar eğitimsiz insanla Kore'nin bağımsızlığını nasıl kazanacağımız konusunda endişelendiğini söylerdi. Günümüzde insanlar yetişkinlerin para sayamayacağına inanmayabilir, ancak o günlerde Jilin'de yaşayan Çinli ve Korelilerin çoğu fiyatları hesaplayamıyordu. Bölgede basılan para, ilçelerde dolaşımda olan paradan farklıydı ve buna ek olarak Jilin hükümet çeki, Fengtian tayang, Jilin syotayang ve gümüş sikke gibi farklı değerlerde çeşitli para türleri vardı. Bu yüzden pek çok insan pazarlardaki fiyatları hesaplayamazdı.

Köylüleri gece okulunda bir araya getirerek onlara fiyatları nasıl hesaplayacaklarını öğretmiştik. O güne kadar kendilerini bilgisiz olarak tanımlayan bu insanların şimdi aritmetiğin dört kuralında ustalaştıklarını gören Kim Po An memnuniyetle, "Elbette Koreliler doğuştan zekidir" dedi. Ayrıca, gece okulundaki ve Samgwang Okulundaki dersleri gözlemleyerek, cehaletten akıllanmaya doğru gelişimlerini görmenin çok ilginç olduğunu ifade etti.

Samgwang Okulu'ndaki ileri düzey derslerin her öğrencisi zeki ve becerikliydi. Öğrenciler arasında Ryu Chun Gyong ve Hwang Sun Sin hâlâ hafızamda unutulmaz isimler olarak kalmıştır. Her ikisi de Kalun'daki devrimci örgütlerin tavsiyesi üzerine okula gelmişti. Ryu Chun Gyong'un babası Ryu Yong Son, Jinmyong Okulu'ndaki öğrencilere ders vererek devrimci faaliyetlerimizde bize yardımcı oluyordu. O zamanlar Ryu ve Hwang Yoldaşlar sadece 14 ya da 15 yaşındaydı. Guyushu'daki işimizi bitirdikten sonra Kalun ya da Jilin'e dönerken onlardan

silahlarımızı taşımalarını istedik. Savaş ağaları kadınları ve kızları ararken o kadar dikkatli davranmazlardı. Bu iki kız da ricamızı her zaman yerine getirirdi. Eteklerinin altında silahlarımızla yaklaşık 50 metre arkamızdan gelirlerdi. Savaş ağalarının yetkilileri bizi dikkatle aradılar ancak bu iki kızı ciddiye almadan geçmelerine izin verirlerdi.

Hwang Sun Sin kurtuluşun ardından evine dönerek kendi köyünde çiftçi olarak çalıştı. Samgwang Okulu günlerinde Çocuk Seferi Kolordusu'nun bir üyesine yakışır şekilde iyi çalışarak iyi hasatlarıyla ünlenmişti. Hayatı boyunca halk arasında saygı ve sevgi gördü ve savaş sonrası dönemde Yüksek Halk Meclisi'nde milletvekili olarak çalıştı.

Ryu Chun Gyong ise 1979 yılında ülkesine dönmeden önce Mançurya'nın çeşitli bölgelerinde yaşadı ve hayatının son yıllarını Ri Kwan Rin'in yaptığı gibi anavatanında geçireceğini söyledi. Hwang gibi genç yaşta ülkesine dönmüş olsaydı, ünlü bir iş kadını olacak ve yaşlılığında toplum ve insanlar için daha değerli bir yaşam sürecekti. Samgwang Okulu'ndaki kız öğrenciler arasında yazma ve konuşma konusunda en iyisiydi. Akli başında ve gelecek vaat eden biriydi.

Antu'da gerilla ordusunu kurmak için hazırlıklar yaparken, bana mücadeleye devam etme niyetini ifade eden bir mektup yazmıştı. O sırada silahlı mücadeleyi başlatmakla çok meşgul olduğumuzdan ve kadınların silahlı mücadelede erkekleri takip etmesinin zor olacağını düşündüğümünden onu çağırmadım. Her ne kadar kadınların erkeklerle aynı haklara sahip olması gerektiğini savunsak da o dönemde kadınların silahlı mücadele için çok uygun olduğunu düşünmüyorduk. Eğer elli yaşlarında eve dönseydi, ona eğitim verecek ve sosyal faaliyetlerde yer almasını sağlayacaktık.

Geçmişte devrimci mücadeleye katılmış ya da bu mücadelede yer almış kişileri bulduğumuzda, yaşlı olsalar bile onları eğitmek ve siyasi faaliyetlerine başlamadan önce uygun görevlere terfi ettirmek gibi bir ilke oluşturduk. Bir insan ne kadar zeki ve çalışkan olursa olsun, sosyal faaliyetlerden uzak bir şekilde

kendini eve kapatırsa dünyadan bihaber olacak, düşünme yeteneği azalacak ve hayata bakışı paslanacaktır.

Kurtuluştan sonra birçok savaşı ve devrimci mücadelede yer alan kimseler, uygun mevkilere getirilmeden sosyal olarak arka planda kaldılar. Hizipçiler, Japon karşıtı savaşçıları uzun süre kadrolara terfi ettirmediler, geçmişlerinin iyi olduğunu ancak cahil oldukları için işe yaramaz olduklarını söylemişlerdi. Eğer cahillerse onlara eğitim vermeli ve görevlerini tatmin edici bir şekilde yerine getirebilmeleri için onları güçlü bir kararlılıkla eğitmeliydiler. Ancak hizipçiler, Japon karşıtı savaşçıları dışladı ve onlara yüz çevirdiler.

Bu nedenle, devrimcilerin geride kalan çocuklarının ve devrimci mücadeleye katılmış olanların, bulunduktan sonra, hazır olma durumlarına göre kadrolara terfi ettirilmeden önce Yüksek Parti Okulu'nda veya Milli Ekonomi Üniversitesi'nde eğitim görmelerini sağladı. Eğer eğitim almaz ve örgütsel bir yaşam sürmezlerse, kıdemli devrimciler bile zamanın gerisinde kalmaları kaçınılmazdı.

Bu süreçte, pek çok Japon karşıtı savaşçı, devrimcilerin geride kalan çocukları ve Japon karşıtı devrimci mücadeleye yardım etmiş olanlar, Parti ve hükümetin önde gelen üyeleri ve seçkin halk figürleri olarak yetiştirildiler.

Wujiazi'den Mun Jo Yang bu kişilerden biriydi. Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin örgütsel bölüm başkanı olarak görev yaparken, Pyon Tal Hwan, Choe Il Chon, Ri Mong Rin ve Kim Hae San ile birlikte bize büyük destek sağlamıştı. Bizimle birlikte şevkle çalışarak makaleler yazdı, konuşmalar yaparak kitle örgütleri kurdu. Toplantıların çoğunlukla onun evinde yapıldığını hatırlıyorum. Wujiazi'de kaldığım dönemde, kardeşi Mun Si Jun'un ve Choe Il Chon'un ailelerinin desteği büyük bir nimetti. Mun Si Jun iyi yürekliydi; birkaç ay boyunca para talep etmeksizin bana yemek ikram etmişti. Partimiz Wujiazi'de faaliyet gösterirken, yememiz için domuzunu kesecek kadar ileri gittiği ve bizden ülkeyi özgürleştirmemizi içtenlikle talep ettiği hâlâ hafızamda tazeliğini koruyor. Uzun süre onun evinde yemek yedim ve kaldım. Evinde her yemekte masaya konan sarımsak

turşusunu çok severdim. O kadar farklı bir tadı vardı ki, kurtuluştan sonra Mun'un kızı Mun Suk Kon ile tanıştığımda ilk hatırladığım şey bu oldu. Bu yüzden sarımsak turşusu yapmayı öğretmesi için onu evime davet etmiştim. Ne zaman taşraya gitsem oradaki insanlar yemek masasına sarımsak turşusu koyuyor ama Wujiazi'de pişmiş darı ile birlikte yediğim sarımsak turşusu ile kıyaslanamaz. Kısa bir süre önce Mun Jo Yang 80. yaş gününü kutladı. Wujiazi'deki günlerimi hatırlayarak ona çiçek gönderdim ve onun için bir akşam yemeği hazırlattım.

Wujiazi'de birkaç gün de Choe Il Chon'un evinde kalmıştım. Kendisi Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nin başkanı ve Nong-u dergisinin baş editörüydü. O günlerde kendisine Choe Chon ya da Choe Chan Son deniyordu. A Short History of Korean Revolutionary Movement Overseas kitabının kapağında yazılı olan Choe Hyong U adı, kurtuluştan sonra Seul'da yazarken kullandığı takma adıydı. Wujiazi'deki en aydın adamdı. Kim Hyok gibi şiir yazmıyordu ama düzyazıda seçkin bir edebi yeteneğe sahipti. Bu nedenle Tong-A Ilbo'nun Changchun şubesinin başkanı olarak çalıştı ve birkaç yıl boyunca emirlerimiz altında bir yeraltı siyasi çalışanı olarak faaliyet gösterdi. Bu süreçte faaliyetlerimiz hakkında pek çok materyal toplayarak yayınlar için pek çok makale yazdı.

Choe Il Chon Japon istihbarat servisi tarafından kara listeye alınmıştı. Japon askerî polisleri ve gizli ajanları onu izlemek için her gün Tong-A Ilbo ofisinin dışında görev başında olurdu. Changchun'daki gençler arasında da çalışmaya devam ettiği ve faaliyetlerimizi yurtiçi ve yurtdışındaki vatanseverler arasında geniş çapta yaydığı için düşman onunla ilgilenmesi olağandı. Doğu Mançurya'da silahlı mücadeleye başladıktan sonra, Anti-Emperyalist Gençlik Birliği örgütlerinde kendi yetiştirdiği birçok sert genci Anti-Japon Gerilla Ordusu'na göndermiştir. Tümüyle, Denizaşırı Kore Devrimci Hareketinin Kısa Tarihi'nde yer alan Mançurya'daki Korelilerin ulusal kurtuluş mücadelesinin ayrıntılarının ve bunları anlattığı güçlü ve tutkulu edebi yeteneğinin devrimci pratiği sayesinde öğrenildiği ve geliştirildiği sonucuna varmaktayız.

Choe Il Chon, Shenyang ve Pekin’de yaşarken birçok kez Seul’a giderek Japon karşıtı silahlı mücadeleyi ülkedeki seçkin kişilere ve toplumun her kesiminden insanlara tanıttı. Anavatanın Yeniden Kurulması Derneği’nin kuruluşundan sonra da derneğin programını halka duyurdu. Onun propagandasından etkilenen Kore Dil Derneği ve Ri Kuk Ro liderliğindeki Kore folklor hareketi, Anavatanı Kurtarma Derneği’nin On Maddelik Programı’na tam destek verdi ve bu programa uygun olarak ulusun kültürünü ve ulusun ruhunu korumak için bir mücadele yürüttü.

Japon yetkililerin baskı ve gözetimleri daha da sıkılaştınca, Choe Seul’e gitti ve Tong-A Ilbo’nun şubesinde çalıştığı sırada Mançurya’yı dolaşırken topladığı mücadelemiz ve bağımsızlık hareketimizle ilgili materyalleri beraberinde getirerek Kore Dil Derneği’nin başkanı Ri Kuk Ro’ya teslim etti. Bu materyaller arasında Wujiazi’de yayınladığımız Nong-u dergisinin kopyaları da vardı.

“Bu materyal ulusal bir hazine olmaya değer. Düşman tarafından sürekli takip edildiğim için bunları saklayamıyorum. Ülkenin bağımsızlığından sonra bu malzemeyi kullanarak tarihi yazacağım. Bu yüzden o zamana kadar saklayacağınızı umuyorum.”

Bu ricada bulunduktan sonra Choe Mançurya’ya geri döndü. Kurtuluştan hemen sonra, kendi isteği üzerine materyalleri güvenli bir yerde saklayan Ri’den aldı ve Denizaşırı Kore Devrimci Hareketinin Kısa Tarihi’ni yazdı. Bu kitap kum taneleriyle karıştırılmış ıslah edilmiş kağıtlara basılmıştı, ancak o kadar popülerdi ki tarih ve edebiyat okuyan genç entelektüeller tam metni beyaz kağıtlar üzerine kopyaladılar.

Kurtuluştan hemen sonra Amerikan askeri hükümetinin komünizm ve kuzey karşıtlığını Güney Kore’nin “devlet politikası” olarak tanımladığı ve süngüyle desteklediği kanlı atmosferde Choe, gençlere ve çocuklara anti-emperyalist ve Japon karşıtı ruhu aşılama için Japon karşıtı mücadeleyi tasvir eden karikatürler bile yayınladı. Siyasi karmaşa ve düzensizliğin hüküm sürdüğü Seul’de tüm zihinsel gücünü kullanarak

Yurtdışındaki Kore Devrimci Hareketinin Kısa Tarihi gibi değerli bir kitap yazması harikaydı.

Güney Kore’de siyaset dünyasına girdikten sonra Kore Devrimci Partisi siyasi bölüm başkanlığı, Yeni İlerici Parti Merkez Komitesi bölüm başkanlığı, General Kim Il Sung’u Karşılama Komitesi üyeliği ve Ulusal Bağımsızlık Federasyonu yürütme kurulu üyeliği gibi önemli görevlerde bulunmuş, Ryo Un Hyong, Hong Myong Hui, Kim Kyu Sik ve diğer önemli isimlerle el ele vererek demokratik güçlerin birliği ve ulusal yeniden birleşme için özveriyle mücadele etmiştir. Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında gericiler tarafından Seul’da öldürüldü.

Choe Il Chon’un A Short History of Korean Revolutionary Movement Overseas adlı kitabı tamamlanmamıştır. İkinci cildi yayınladıktan sonra sonraki ciltleri yazmayı planlamış, ancak Güney Kore’de siyasi sahneye çıktıktan sonra bunları yazacak zaman bulamadığı için bu planı yarım kalmıştır. Bana, sonraki ciltlerde devrimci faaliyetlerimizi tüm yönleriyle yazmaya niyetli olduğu söylenmişti. Choe Il Chon öldürülmemiş olsaydı, sonraki ciltler yayınlanacak ve dolayısıyla devrimci tarihimizle ilgili daha ilginç materyaller dünya tarafından bilinecekti.

O zamandan bu yana onlarca yıl geçti, dolayısıyla Japon karşıtı devrimci mücadele günlerini hatırlayabilenlerin pek çoğu hayatta değil. Daha da kötüsü, mücadelemizin ilk günlerini hatırlayabilenlerin sayısı çok az. Benim hafızam da sınırlı. Birçok deneyimi unuttum ve hafızam zayıf olduğu için bazen doğru tarihleri ve isimleri hatırlayamıyorum.

Orta ve Güney Mançurya’daki faaliyetlerimizde bize yardımcı olanlar arasında Kim Ri Gap’ın kız arkadaşı Jon Kyong Suk hafızamda en canlı kalan kişi. “Kumgang restoranı (Taesong restoranı) olayının” kahramanı olarak Kim, Denizaşırı Kore Devrimci Hareketinin Kısa Tarihi kitabına dahil edildi. 1930 baharında Çinli kılığına girmiş bazı Japon konsolosluk polisleri onu Jilin’deki Fuxing Caddesi’nde O Sang Hon’un (O Chun Ya) evinde tutukladı ve ağzını kapatıp kollarını ve bacaklarını bağladıktan sonra Changchun’a götürdü. Mahkemede dokuz yıl hapis cezasına çarptırıldı ve Dalian cezaevine nakledildi.

Jon Kyong Suk'un ailesi kızlarının Kim Ri Gap gibi bir devrimciyle evlenmesine izin vermeyi reddetmişti, ancak Jon ailesinin sözünü dinlemeyerek nişanlısının peşinden Dalian'a gitmek üzere evden ayrıldı. O sırada 18 ya da 19 yaşındaydı. Bir tekstil fabrikasında Komünist Gençlik Birliği örgütünün başkanı olarak görevlerini yerine getirirken Kim'e yiyecek ve giyecek sağlıyordu.

Bunu bana o zamanlar Çin Komünist Partisi Doğu Mançurya özel bölge komitesi sekreteri olan Dong Chang-rong anlattı. Dalian'da yeraltı parti çalışmalarıyla uğraşırken tesadüfen onunla tanıştığını ve onun gerçek ve tutkulu sevgisinden derinden etkilendiğini söylemişti. Onu gördüğünde Koreli kadınların sadakatinin ve iradesinin çok güçlü olduğunu hissettiğini de vurguladı.

Onu dinlerken ben de asil karakterinden dolayı kendisine hayranlık duydum. Bu sözleri bana, Güney Mançurya'daki Kore Gençliği Genel Federasyonu Konferansı'na katılmak üzere Wangqingmen'de kaldığımız sırada bana yemek hazırlamasını ve Kukmin-bu'nun terörist planı hakkında bilgi vermesini hatırlattı. Kim Ri Gap'ın gerçekten mutlu bir adam olması gerektiğini düşünüyordum.

Bu vesileyle, biz genç komünistler ulusu kurtarmak için uçsuz bucaksız Mançurya'da koştururken bana yemek veren, okul ücretlerimi ve seyahat masraflarımı küçük birikimlerinden karşılayan destekçilerim hakkında yazmak istediğim sayısız hikâyeyi yazamıyorum. Birçoğu hayatta mı ölü mü bilinmiyor ve eğer hayattalarsa nerede olduklarını da bilmiyoruz. Şimdi bile karşıma çıksalar, uzun zamandır arzuladığım bir arzumu tatmin etmiş olurum. Onları ziyaret edebilseydim ve onlarca yıl önceki deneyimlerimizi paylaşabilseydik ne kadar harika olurdu. Ancak, bunu yaparak bile geçmişte benim için gösterdikleri tüm samimi çabaların karşılığını ödeyemem.

Halkı refaha kavuşturmayı, halkın refahını arttırmayı ve halkın desteğiyle başlatılan devrimi gerçekleştirmeyi onlara en iyi ödemem ve hediye olarak görüyorum. Halka böyle bir katkıda

bulunana kadar hiç kimse bir komünist olarak görevini yerine getirdiğini söyleyemez.

Acı Çeken Dünya

1931'in gelişiyle birlikte, 30 Mayıs ve 1 Ağustos Ayaklanmalarının ardından başlayan beyaz terörizm, artan bir güçle tüm Mançurya topraklarını sardı. Düşman, Koreli komünistler ve vatanseverler tarafından uzun yıllar boyunca özenle beslenen devrimci güçlerin kökünü kazımak için her yerde kanlı baskılara başvurdu. Doğu Mançurya'ya vardığımda, oradaki atmosferi güney ve orta Mançurya'dakinden daha gergin buldum; ayaklanmanın sonuçları orada daha da korkunç ve yıkıcıydı. Dunhua'nın Güney Kapısı'nda isyancıların başlarını kazığa geçirilmiş olarak gördüğümde, düşmanın devrimci güçlere karşı saldırısının ne kadar ileri gittiğini anladım. Fanatiklik ve küçük burjuva kibirine batmış hizipçiler ve dalkavuklar, 30 Mayıs ve 1 Ağustos Ayaklanmalarından sonra bile Ulusal Aşağılanma Günü, Ekim Devrimi yıldönümü ve Guangzhou Ayaklanmasının yıldönümü gibi vesilelerle yıldönümü ayaklanmaları, hasat ayaklanmaları ve terör ayaklanmaları adı altında isyanlar düzenlediler. Bu tür isyanların sayısı birkaç yüze ulaşmıştı. Bu nedenle düşmanın estirdiği terörizm fırtınası bir sonraki yıl da devam ediyordu.

Bu olaylar sırasında Jiandao'daki neredeyse tüm devrimci örgütler dağılmıştı. Cephede savaşan güçlü askerler bir yana, isyancıları takip edip onlara yiyecek götürenlerin bile hepsi yakalandı ya da katledildi. Bir yıl önce Tuman Nehri'ne giderken yeniden kurduğumuz örgütler de önemli kayıplar vermişti. Olaylarda yer alanların bir kısmı da ya düşmana teslim olmuş ya da devrimci örgütlerden kopmuştu. Yeraltına çekilen örgütleri aramak için köyleri ziyaret ettiğimizde, bazı insanlar bizimle konuşmuyor ve sadece korkuyla yüzümüze bakıyorlardı. Diğerleri ise "Komünist parti Jiandao'yu mahvetti", "Komünist partinin anlamsız hareketleri yüzünden tüm Jiandao bölgesi bir kan denizi, bir alev denizi haline geldi" ve "Komünist partinin ezgileriyle dans ederseniz, tüm aileniz yok edilecek" diyor ve aidiyetleri ne olursa olsun komünist olarak bilinen insanlardan yüz çeviriyor ya da onlardan uzak duruyordu.

Mingyuegou’ya gittiğimde, Weng bölgesi parti komitesi üyesi Ri Chong San bana ayaklanmaların ardından yaşadığı sıkıntıları anlattı. Şöyle dedi:

“Üst düzey yetkililer bana sürekli olarak kitlelerin arasına karışmamı, örgütleri yeniden kurmamı ve genişletmemi söylüyorlar ama dürüst olmak gerekirse şu anda insanlarla görüşmeyi ilgisiz ve cesaret kırıcı buluyorum. Eskiden bana bir devrimci olarak saygıyla yaklaşan insanlar, hatta benim tavsiyemle örgüte kabul edilenler bile aylardır yolumdan uzak duruyorlar. Kendimi o kadar mutsuz hissediyorum ki devrimci çalışmalarımı güçlükle sürdürebiliyorum. Jiandao’da birkaç kez isyan rüzgârı esti ve halkın duyguları kötüleşti, inanın. Bazen aniden, insanların bana soğuk davranmasıyla bu şekilde yaşamak zorunda kalırsam, devrimi bırakıp sadece hayatımı kazanmak için bir yerlere gitmeyi tercih edeceğimi ve o zaman huzur bulacağımı düşünüyorum. Fakat bunu söylemesi yapmaktan daha kolay. Bir devrimci, ne olursa olsun ulaşmaya kararlı olduğu asıl amacından nasıl vazgeçebilir? Her halükârda bir çıkış yolu bulmak için bazı önlemler alınmalı ama ben ne yapacağımı bilemiyorum ve bu karışık duruma sadece içerliyorum.”

Bu Ri Chong San’ın ve aynı zamanda benim ıstırabımdı. Jiandao’daki tüm devrimciler 1930-31 yıllarında böylesine bir ruhsal ıstırap yaşadılar. Durum o kadar vahim ve karanlıktı ki, Ri Chong San gibi sadık ve suskun yaşlı bir devrimci bile bana içini bu şekilde dökmüştü. Elbette devrimi terk etmemiştii. Onunla daha sonra Antu’da tekrar karşılaşmıştım. Ben Tuman Nehri kıyısındaki birçok bölgeyi gezerken, o Antu ilçe parti komitesine transfer edilmişti. Yüzü Wengshenglazi’de olduğundan çok daha canlı görünüyordu. Yeni görevinde işlerin iyi gittiğini büyük bir memnuniyetle söyledi. “Kâbus dolu günler geride kaldı” dedi. Bu söz onun hayatındaki değişimi ifade ediyordu. İnsanların kendisinden uzak durduğundan yakınırken yüzüne takındığı acı ve kasvetli ifadeden eser bulamadım. Ancak Ri Chong San ile Wengshenglazi’de tanışana kadar Mançurya’daki devrimciler beyaz terörizm altında çok acı çekmiş ve halkın soğuk ve temkinli tutumu nedeniyle keder içinde kıvranmak zorunda kalmışlardı.

Ben de aynı dertten mustarıptım. O dönemde öğünlerimde sulu mısır lapası ve hardal yaprağı ve sapı turşusu yemek ve geceleri insanların evlerinin soğuk, cereyanlı ön odalarında başımı tahta bir yastığa koyarak uyumak ve açlık sancılarımınla savaşmak zorunda kalıyordum. O günlerde beni taciz eden en büyük acı açlık acısıydı. Jiandao'da dolaşırken soğuktan ve açlıktan çok çektim. Kışı kapitone paltom olmadan Batılı kıyafetlerimle geçirmek zorunda kaldığım için soğuktan her zaman diğer insanlardan daha fazla acı çekiyordum. Yatak örtüsü bulunmayan evlerde geceleri elbiselerimle uzanır ve uyumaya çalışırdım. Ri Chong San'ın evinde kaldığımda bana verecek ne yatakları ne de yastıkları vardı. Bu yüzden geceleri Batılı kıyafetlerimle uzanıyordum ancak o kadar üşüyordum ki uyuyamıyordum. Bu o kadar acı verici bir deneyimdi ki daha sonra Antu'daki evime gittiğimde anneme o gece yaşadıklarımı anlattım. Bunu duyan annem birkaç gün içinde bana bir kağıt sürücüsününkine benzeyen büyük bir kapitone palto dikmişti. Ne zaman yatak örtüsü olmayan bir evde geceleme için mola versem, üzerime bu kapitone paltoyu örter ve kafamı bir mendile sardığım tahta bir yastığa koyarak uyurdum.

Fakat bu tür zorluklar benim için hiçbir şeydi. O yılın baharında Jiandao'ya yaptığım tur sırasında bir kez bile iyi bir gece uykusu uyuyamamıştım. Geceleri uyumak için uzandığımda, soğuk ve açlık nedeniyle uyanık kalıyordum ve buna ek olarak, öldürülen yoldaşlarımı ve mahvolmuş örgütleri düşündükçe zihnimi sakinleştiremiyordum. Ayrıca insanların kaba tutumunun neden olduğu umutsuzluk ve yalnızlık duyguları da bana eziyet ediyordu. Soğuk ve ilgisiz insanlarla karşılaştıktan sonra soğuk bir odada başımı koluma dayayarak uzandığımda, gözlerimin önünden geçen güvensiz insan görüntüleri yüzünden uyuyamıyordum. Doğrusunu söylemek gerekirse, Jiandao bölgesine büyük umutlar bağlamıştık. Her ne kadar Yanji'de hizipçilik yaygın olsa da Jiandao'nun diğer bölgeleri hizipçiliğin pisliğinden nispeten uzaktı. Bu durum, bölgede devrimi yeni bir tarzda geliştirecek yeni bir komünist kuşağın hızla büyümesi için elverişli koşullar sağlamıştı. Yoldaşlarımız uzun yıllar boyunca, yorulmak bilmeyen çabalar ve özenli çalışmalarla, Japon karşıtı devrimi bölgede daha yüksek bir evreye taşıma hazırlıklarını

istikrarlı bir şekilde ilerletmişlerdi. Bununla birlikte, iki ayaklanma onların sıkı çalışmalarının sonuçlarına ciddi şekilde zarar verdi. Sol eğilim aşırı devrimci ifadeleri ve sloganlarıyla kitleleri bir süreliğine büyülemişti ancak verdiği zarar da en az bunun kadar ciddi ve yıkıcıydı. Sol eğilimin Sağ eğilimin tersine çevrilmiş bir tezahürü olduğunu söylemenin saçma olmadığına inanıyordum. Bu yüzden, Sol aşırılıkların yol açtığı zararı telafi etme ve bir an önce silahlı mücadeleye geçme hazırlıklarını hızlandırma arzumuzla, her şeyi bir kenara bırakarak Jiandao'ya yöneldik. Jiandao'ya geldiğimizde beklentilerimiz büyüktü, ancak orada uğranılan zarar beklenenden daha feci olmuştu ve dahası halk devrimcilere güvensizlikle bakıyor ve onlardan uzak duruyorlardı. Böyle bir duruma tanıklık etmek son derece üzücüydü. *Kendilerini halka adanmış savaşçılar için, onları doğuran halk tarafından terk edilmekten daha üzücü ne olabilirdi? Eğer bir devrimci, halkın güvenini ve desteğini bir günlüğüne bile kaybederse, o devrimcinin yaşayan bir insan olduğu söylenemez. Kitleler, mensubiyetleri ne olursa olsun devrimcilere karşı soğuk ve kaba davrandıklarında, derin bir üzüntü duymuştuk çünkü ayaklanmalar komünistlerin itibarını sarsmış, kitleler liderlerine olan inançlarını yitirmiş ve örgütlerden uzaklaşmış, Kore halkı ile Çin halkı arasında güvensizlik ve yanlış anlama engelleri ortaya çıkmıştı. O zamanki en büyük sıkıntımız buydu.*

Ancak biz sıkıntı, ıstırap ve acı içinde yaşamakla yetinmedik. Eğer bir devrimci mücadelesinde sorunlarla yüzleşmiyorsa, devrim yapmıyor demektir. Bir çile ile karşı karşıya kaldığında, kararlılığını artırmalı ve gözünü bile kırpmadan, kendine güvenerek bu çilenin üstesinden gelmelidir. 1931 yılında Jiandao'daki 30 Mayıs Ayaklanmasının kötü sonuçlarını ortadan kaldırmak için yorulmadan çalıştık. Kalun Toplantısında benimsenen çizginin hayata geçirilmesinin önündeki ilk engel bu ayaklanmanın ardından yaşananlardı. Bu engeli hızla ortadan kaldırmadan ve devrimci güçleri yeniden bir araya getirmeden devrimi krizden kurtarmak ve geliştirmek mümkün olamazdı.

Wujiazi Toplantısını tamamladıktan sonra Doğu Mançurya'ya doğru yola çıkarken, kendime ve yoldaşlarıma iki görev verdim.

Birincisi, 30 Mayıs Ayaklanması'nın artçı etkilerinin genel bir değerlendirmesini yapmaktı. Bunu planlamamış ya da düzenlememiş olmamıza rağmen, ayaklanmayı çeşitli açılardan bilimsel bir şekilde analiz etmenin ve gözden geçirmenin gerekli olduğunu hissettik. Ayaklanmanın başarısızlıktan başarısızlığa uğramasına rağmen, Doğu Mançurya'da hâlâ terörizme inanan fanatikler ve Li Li-san'ın çizgisine bağlı olanlar vardı ve bunlar kitleleri pervasız ve şiddetli bir mücadele yürütmeye teşvik ediyorlardı. Li Li-san'ın "önce bir veya birkaç vilayette zafer" çizgisi, Lenin'in sosyalist devrimin tek bir ülkede zafer kazanma olasılığına ilişkin önermesinin dogmatik bir uygulamasıydı. Bu çizgi kitleleri ayaklanmaya teşvik eden güçlü bir uyarıcı olmuştu. Bu söylem, Çin partisinde iktidarı elinde tutan biri tarafından ortaya atılmış ve örgütsel kanallardan aktarılmış bir söylemdi. Bu nedenle insanlar, sorumlu kişi, yani Li Li-san, partideki görevinden istifa edene ve görüşü Sol entrikacılık olarak yaftalanana kadar uzun süre bu görüşe bağlı kaldılar. Yaşadıkları acı başarısızlık ve gerileme deneyimlerine rağmen, insanlar Li Li-san tarafından kendilerine verilen tatlı illüzyondan kendilerini kurtaramadılar. Ancak 30 Mayıs Ayaklanması'nın gözden geçirilmesi onları bu yanılsamadan kurtarabilirdi. Hizipçilerin ve dalkavukların kariyerizmine, şöhret arayışlarına ve küçük burjuva kibirlerine karşı 30 Mayıs Ayaklanması'nı gözden geçirerek insanları uyandırmaya karar verdik. Bu incelemenin aynı zamanda Mançurya'daki devrimcileri bilimsel bir stratejinin, taktiklerin ve kitlelere önderlik etme yönteminin önemi konusunda uyandıracak tarihi bir dönüm noktası olacağını düşünüyordum.

Diğer görev ise geniş kitleleri tek bir siyasi güç halinde örgütlemek için doğru bir çizgi ortaya koymak ve yeni nesil komünistleri bu çizgiyle donatmaktı. Ancak, Jiandao bölgesindeki komünistlerin, yıkılmış örgütleri onarma ve sağlamlaştırma, genişletme ve güçlendirme konusunda kendilerine rehberlik edecek net bir örgütsel çizgileri yoktu. Doğu Mançurya'da faaliyet gösteren hizipçiler ve dalkavuklar, kitleleri örgütleme konusunda da göze batan bir sol yanılgıya düşüyorlardı. Bir "sınıf devrimi teorisini" savunurken, yalnızca yoksul köylüleri, ırgatları ve işçileri örgüte kabul ediyorlardı. Toplumun diğer kesimlerinin devrimle hiçbir ilgisi olmadığını düşünüyorlardı. Sonuç olarak,

örgütün dışında bırakılan insanlar öfkeyle şöyle diyorlardı: “İşte komünizm böyle bir şey! Ufak tefek insanlar kendi içlerine kapanıyor, diğerlerini dışarıda bırakıyorlar. O zaman komünizm budur.” Bu dışlayıcı eğilimi ortadan kaldırmak ve tüm toplumsal kesimlerin yurtsever güçlerini birleştirmek için, klasiklerin önermelerine ve diğer ülkelerin deneyimlerine bağlı kalma şeklindeki flunkeyist (darkafalı) ve dogmatik eğilimin üstesinden gelmeyi ve tüm yurtsever güçleri birleştirmeyi ve içine almayı mümkün kılacak doğru bir örgütsel çizgiyi mümkün olan en kısa sürede ortaya koymak ve uygulamak zorunluydu.

Doğu Mançurya’ya doğru hızla yol alırken Jiandao’daki çalışmalarımın ilk aşamasının hedefini bu olarak belirledim. Ancak Guyushu’daki halk örgütlerinin çalışmalarına rehberlik ettikten sonra Ryu Pong Hwa ve Choe Tuk Yong ile birlikte Changchun’a doğru yol alırken, bir casus tarafından yapılan bir ihbar nedeniyle gerici savaş ağası güçleri tarafından tutuklandım. Savaş ağası güçleri faaliyetlerimizi dikkatle izliyorlardı. Japon polisi kadar kartal gözlüydüler. Silahlı mücadeleye hazırlanmak için Doğu Mançurya’ya gittiğimizi bile biliyorlardı. Guyushu’nun orta Mançurya’daki Koreli komünistlerin önemli bir operasyon merkezi olduğunu fark eden savaş ağası güçleri, Yitong İlçesi’nin yönetim ofisine oraya bir müfettiş göndermesi talimatını vermiş ve tüm hareketlerimizi yakından takip ettirmişlerdi. Guyushu’da Li Chu-yu adında Çinli bir toprak ağası yaşıyordu ve müfettiş ile irtibat halinde olarak hareketlerimizi gözetliyordu. Guyushu’dan ayrılıp Changchun’a doğru yola çıktığımızda müfettişe haber veren kişi de yine Li’ydi. Duonandun’da, müfettişin talimatı üzerine olay yerine koşan muhafız birliği üyeleri tarafından tutuklanmıştık. Bölge ofisinin gözaltı odasında birkaç gün sorgulandıktan sonra Changchun’a götürüldük ve burada parmaklıklar ardında yaklaşık 20 gün geçirdik. Bu benim üçüncü kez hapse girişim olmuştu. Jilin’deki Yuwen Ortaokulundan Müdür Li Guang-han ve öğretmen He de o sırada Changchun’daydı. Tutuklandığımı duyduklarında savaş ağası güçlerine giderek durumu şiddetle protesto ettiler ve şunları söylediler:

“Kim Song Ju masum bulunmuş ve Jilin hapishanesinde beraat etmişti, peki neden onu tekrar tutukladınız? Biz kefiliz.”

O gün iki öğretmenin yardımı sayesinde serbest kalmıştım. İkisi de komünizmden anlayan komünist sempatizanlardı ve sanırım bu yüzden başım derde girdiğinde beni kurtarmaya gelmekte tereddüt etmediler. Bana nasıl sempati duyduklarını, beni nasıl koruduklarını ve davamızı her zamanki gibi tüm yürekleriyle nasıl anladıklarını gördüğümde, hayatım boyunca unutamayacağım bir olayla derinden etkilendim ve büyük bir duyguyla doldum.

Doğu Mançurya’ya vardktan sonra yaptığımız ilk iş Dunhua’da Kore Devrimci Ordusu mensupları ve devrimci örgütlerin kıdemli üyeleri için kısa bir eğitim kursu düzenlemek oldu. Bu kısa eğitimde, silahlı mücadele hazırlıklarını gerçek anlamda hızlandırmanın görevleri ve bunları hayata geçirmenin yolları, temel parti örgütlerine birleşik önderlik sağlamada ortaya çıkan temel sorun ve dağınık devrimci kitleleri örgütlerde birleştirme sorunu üzerine dersler verilmişti. Bu eğitimin, o yılın aralık ayında düzenlenecek olan Kış Mingyuegou Toplantısına hazırlık niteliğinde olduğu söylenebilir.

Bu kısa eğitimin ardından Antu, Yanji, Helong, Wangqing, Jongsong ve Onsong’u gezerek bu bölgelerdeki devrimci örgütlerin çalışmalarına rehberlik sağladım. Jiandao’daki ve Tuman Nehri’nin Kore tarafındaki altı kasabadaki mevcut durumun tam olarak anlaşılması üzerine, 1931 yılı mayıs ayı ortalarında Ri Chong San’ın Wengshenglazi’deki evinde parti ve Genç Komünistler Birliği kadrolarını bir toplantıya çağırdık. Tarihsel olarak bu toplantı Bahar Mingyuegou Toplantısı olarak adlandırılmaktadır. Japonların Mançurya’yı işgalinden önce Mingyuegou’nun adı Wengshenglazi idi. Mançurya’yı gasp ettikten sonra Japonlar Wengshenglazi’de bir tren istasyonu kurdular ve buraya Mingyuegou adını verdiler. Böylece bu isim kabul görmüş ve insanlar buraya Mingyuegou demeye başlamışlardır. Şu anda Mingyuegou Antu ilçesine bağlı bir kasabadır, ancak toplantıyı düzenlediğimiz sırada Yanji ilçesine bağlıydı.

Mingyuegou Bahar Toplantısına parti ve Genç Komünistler Birliği örgütlerinin kadroları, Kore Devrim Ordusu üyeleri ve yeraltı işçileri olmak üzere toplamda onlarca kişi katılmıştı. Jiandao bölgesindeki yeni nesil komünistlerden Paek Chang Hon ve diğer tanınmış devrimcilerin neredeyse tamamı toplantıda mevcuttu diye düşünüyorum.

Toplantıda yaptığım konuşma “Sol” Entrikacı Çizgiyi Reddedelim ve Devrimci Örgütsel Çizgiyi İzleyelim başlığı altında düzenlenerek yayımlanmıştır. Bu konuşmada Doğu Mançurya’ya giderken belirlediğim iki görevden bahsettim. Planladığım gibi, toplantıda 30 Mayıs Ayaklanmasının gerçek doğasını analiz ederek gözden geçirdik ve işçi, köylü ve aydın kitlelerini sağlam bir şekilde bir araya getirerek ve diğer tüm toplumsal kesimlerin Japon karşıtı güçlerini onların etrafında birleştirerek tüm ulusu siyasi bir güç olarak birleştirmeye yönelik devrimci örgütsel çizgiyi ortaya koyduk.

Toplantıda bu örgütsel çizginin uygulanmasına yönelik görevler, sert bir liderlik özünün oluşturulması ve bağımsız rolünün güçlendirilmesi, yıkılmış bulunan kitle örgütlerinin onarılması ve sağlamlaştırılması ve toplumun her kesiminden insanların bu örgütlere dahil edilmesi, kitlelerin pratik mücadeleye ısındırılması, Kore ve Çin halklarının ortak mücadelesinin güçlendirilmesi ve aralarındaki dostluk ve dayanışmanın teşvik edilmesi gibi konular tartışılmıştır. Aynı zamanda, küçük çaplı mücadelelerden büyük çaplı mücadelelere ve ekonomik mücadelelerden kademeli olarak siyasi mücadelelere doğru ilerlemenin ve meşru mücadelelerle yeraltı mücadelelerini ustalıkla birleştirmenin taktik ilkeleri ortaya konmuş ve sol entrikacı eğilimin tamamen üstesinden gelinmesi konusuna özel bir vurgu yapılmıştır.

Kısacası, Mayıs 1931’deki Mingyuegou Bahar Toplantısının kitleleri kazanmayı hedefleyen bir toplantı olduğu söylenebilir. Bunun önündeki en büyük engel Sol entrikacı çizgiydi. Bu yüzden bu çizgiyi şiddetle eleştirdik.

Solculuğu eleştirdiğimizde ve kapsamlı örgütsel çizgiyi ileri sürdüğümüzde, toplantıya katılanlar bunu yürekten

onayladıklarını dile getirdiler. Pek çok kişi söz aldı ve tüm yaptıkları konuşmalar son derece devrimciydi. Konuşmacılar Japonya'nın Mançurya'yı işgalinin yakın olduğu ve bu nedenle tam hazırlık yapmaları ve zamanı geldiğinde kararlı bir savaş vermeleri gerektiği konusunda hemfikir. Toplantıya çok sayıda devrimci gazi katıldığı için dinlenecek ve öğrenilecek çok şey vardı. Toplantıdan pek çok ders çıkarmıştım. Toplantıdan sonra siyasi işçiler Jiandao'nun her yerine ve anavatana doğru yola çıktılar. Antu'ya gitmeden önce bir süre Mingyuegou'da kalarak bölgedeki parti ve kitle örgütlerinin çalışmalarını yönettim. Planım Antu'da kalırken Jiandao'daki ve anavatandaki devrimci çalışmalara yardım etmektir. Antu, demiryollarından, ana yollardan ve şehirlerden çok uzakta, Japon emperyalizminin şeytani gücünün ulaşamayacağı bir dağ girintisinde yer alıyordu. Sarp dağlar ve sık ormanlarla çevrili olan bu yer, Yanji, Helong, Wangqing, Hunchun, Fusong, Dunhua ve Huadian bölgeleri bir yana, anavatandaki altı kasaba ve diğer bölgelerdeki örgütlerle temas kurmak için elverişli bir konumdaydı ve bir gerilla ordusu kurmak ve eğitmek ve parti örgütleri kurma çalışmalarını teşvik etmek için oldukça elverişliydi. Nüfusun niteliği de çok iyiydi.

Buna ek olarak, atalarımızın dağı olan Paektu Dağı yakınlardaydı ve anavatanimizi bir an bile unutmamış olan bizler, onun vakur ve görkemli görüntüsünden büyük bir zihinsel rahatlık ve ilham alabiliyorduk. Sakin ve aydınlık bir günde, Paektu Dağı'nın gümüşü gri zirveleri uzaklardaki güneybatı ufkunda görülebiliyordu. Onu uzaktan gördüğümde, kalbimin silahlanma ve ülkemi bir an önce geri kazanma arzusuyla şiddetle çarptığını hissediyordum. Yabancı bir ülkede silahlı bir mücadele başlatacak olsak bile, Paektu Dağı'nı gördüğümüzde Japonya'ya karşı silah seslerini yükseltmeyi arzuluyorduk. Bu hepimiz için ortak bir duyguydu.

Nisan ayında, Dunhua'daki kısa eğitim programının ardından Antu'ya gittim ve oradaki kitle örgütlerinin çalışmalarına rehberlik ettim. Bu sırada annem hastalık nedeniyle zayıf düşmüştü. O günlerde tıp bilimi henüz çok geriydi ve annemin hastalığına doğru teşhis konulamıyordu. Sadece içinde bir "yumru" varmış gibi hissettiğini söyler ve bir çeşit karışım içerdi.

Hastalığının ne kadar ciddi olduğu umurunda değildi ama benim beş parasız sürekli yabancı yerlerde dolaşmamdan endişe ediyor ve kendini bedenen ve ruhen Kadınlar Derneği'nin çalışmalarına veriyordu.

İki ay aradan sonra Antu'ya döndüğümde annem için endişeleniyordum. Ama oraya vardığımda annemin yüzünde beklenmedik bir ışıltı görmek beni rahatlatmıştı. Bana evimi umursamamamı, kendimi canla başla vatanımızı geri kazanma işine adamamı söylerdi ama yine de ben geldiğimde sevincini bastıramaz ve hasta görünümünü gizlemeye çalışırdı.

Mangyongdae'den gelen büyükannem geldiğimi duyunca çoraplı ayaklarıyla dışarı fırlayarak beni kucağına almıştı. Babamın öldüğü yıl Mançurya'ya geldiğinden beri, eve dönmeden Fusong'da kalmış ve annemle birlikte kıt kanaat geçinmeye çalışıyordu. Annem Fusong'dan Antu'ya taşındığında, o da Antu'ya taşınmıştı. Antu'da Yong Sil'in anne tarafından dedesi ve ninesinin Xinglongcun'daki evine yerleşmiş ve sırayla hem orada hem de bizim evimizde kalmaya başlamıştı. Yong Sil, amcam Hyong Gwon'un tek kızıydı. Amcamın hapsedilmesinden sonra teyzem (Chae Yon Ok) ciddi bir sinir krizi geçirmişti. İlk bebeğini yeni kucağına aldığı anda mutlu bir hayat hayal ederken, kocası ne yazık ki hapishaneye gönderilmişti. Hastalanması için haklı bir nedeni vardı.

Amcam Hyong Gwon 15 yıl kürek cezasına çarptırılıp hapishanede cezasını çekmeye başladıktan sonra, teyzeme çocuğunu başka birine vermesini ve yeniden evlenmesini tavsiye eden bir mektup yazdım. Ancak o tekrar evlenmedi. Mektubunda şunları yazmıştı: Kocası olmayan büyük görümcem bile yeniden evlenmedi ve tüm zorluklara rağmen üç çocuğunu büyütüyor, kocam hayatta ve iyiyken ben nasıl ikinci kez evlenebilirim? Eğer ikinci bir koca alırsam, Yong Sil'imın babası hapishanede bunu duyduğunda ne kadar üzülecek! Yong Sil'i başkasına verirsem ve başka bir adamla yeni bir yuva kurarsam, huzur içinde uyuyabilecek miyim ve karnımı doyurabilecek miyim? Bir daha asla böyle bir şey teklif etme.

Teyzem sağduyulu, zarif ve iradeli bir kadındı. Annem onunla birlikte yaşıyordu ama Antu'ya geldikten sonra değişiklik olsun diye yengemi ailesinin yanına göndermişti. O zamanlar teyzemin ailesinin evinde kalan anneannem ona bakar ve arkadaşlık ederdi. Daha sonra, hasta büyük gelini aklına geldiğinde, aceleyle benim evime gider ve annem için bazı bitki ilaçları ve yemekler pişirirdi. İki zayıf gelinine bakarken, büyükannem içten içe endişelenirdi. Bu yüzden yıllarını bilmediği bir ülkede geçirmiş ve evine kolay kolay dönememişti. Sanırım bunun nedeni, bir kayınvalide olarak iki aciz ve yalnız gelinine karşı duyduğu şefkat ve sempatiydi.

Antu'ya vardığım gece yanımda uyumuştum. Gecenin köründe uyandığımda başımı büyükannemin kolunda buldum. Bana öyle geliyordu ki, ben uykuya daldıktan sonra yastığımı sessizce kenara itmiş ve başımı kolunun arasına almıştı. Büyükannemin şefkati kalbime dokunmuştu ve başımı tekrar yastığa koymaya kıyamamıştım. Ama o uyumuyordu. Bana sessizce sordu: “Evinin unuttun, değil mi?”

“Nasıl unutabilirim, büyükanne? Mangyongdae’yi bir an bile unutmadım. Ailemi ve akrabalarımı görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum.”

“Dürüst olmak gerekirse, Mançurya’ya buradaki tüm ailemi eve geri götürmek için geldim. Eğer seni yanımda götüremiyorsam, anneni, küçük kardeşlerini ve diğerlerini eve geri götürebileceğimi düşündüm. Ancak annen beni dinlemiyor. Hepinizin buraya ülkeyi geri kazanmadan Amnok Nehri’ni geçmeyeceğinize söz vererek geldiğinizi söyledi. O kadar inatçı ki Fusong’dan ayrılırken bir kez bile arkasına bakmadı. Bu yüzden artık ondan eve dönmesini isteyemiyorum. Eğer burada yaşaman Kore’nin bağımsızlığını kazanmasına yardımcı olacaksa, seni götürmeye çalışmayacağım ama Mangyongdae’ye tek başına döneceksin. Evinin özlediğinde ve büyükbabanla büyükanneni hasretle aradığında lütfen bize bir mektup yaz. O zaman seni gördüğümüzü düşünüyoruz. Buraya sık sık gelemeyeceğimi biliyorsun.”

Sonrasında büyükannemin isteğini bir kez bile yerine getiremedim. Ona mektup yazmamıştım, çünkü benim adımla ve

Japon karşıtı gerilla ordusunun askeri başarılarıyla ilgili olarak memleketimin gazetelerinde sık sık çıkan haberleri duyacağını düşünmüştüm. Büyükannem sessizce içini çekerek, eğer büyük bir şey yapacaksam annemin sağlığının iyi olması gerektiğini ve hastalığı kötüye giderken onun bu kadar çok çalışmasının utanç verici olduğunu söylemişti. Bunu duyunca annemle ilgili endişlerim yüzünden uyuyamaz olmuştum. Onun en büyük oğlu ve Mangyongdae ailesinin aile işleriyle ilgilenmesi gereken varisi olarak endişelenmem gereken pek çok şey vardı.

O günlerde devrimci yol arkadaşlarımla bulunduğu gençler arasında, mücadele yoluna çıkan bir adamın doğal olarak ailesini unutmaması gerektiğini düşünmek oldukça yaygın bir düşünceydi. Genç devrimciler genellikle evini düşünen birinin büyük bir davaya uygun olmadığı kanısındaydı. Böyle bir eğilimi eleştirerek, evini sevmeyenin ülkesini ve devrimi gerçekten sevmeyeceğini söyledim. Peki, ben evimi ne kadar seviyor ve önemsiyordum? O günlerde evlat sevgisi konusundaki görüşüm, devrime içten bağlılığın kişinin ailesine duyduğu en yüksek sevgiyi temsil ettiği yönündeydi. Hiçbir zaman saf evlatlık görevini devrimden ayrı düşünmemiştim. Çünkü bir ailenin ve ülkenin kaderinin ayrılmaz bir şekilde birbiriyle ilişkili olduğuna inanıyordum. Ülkenin huzurunun evde huzurun ön koşulu olduğu herkesçe bilinmektedir. Ulusal trajedinin kaçınılmaz olarak ulusu oluşturan milyonlarca aileyi etkileyeceği bir kuraldır. Bu nedenle, ailelerin huzur ve mutluluğunu korumak için ülkeyi korumak gerekir; ülkeyi korumak için de herkesin bir vatandaş olarak görevlerini sadakatle yerine getirmesi gerekir. Bununla birlikte, bir erkek devrimle meşgul olduğu gerekçesiyle ailesini gözden kaçırmamalıdır. Ailesine duyduğu sevgi bir devrimciyi mücadeleye iten motive edici bir güçtür. Bir devrimcinin ailesine olan sevgisi azaldığında mücadeleye olan hevesi de azalacaktır.

Prensip olarak aile ve devrim arasındaki ilişkiyi biliyordum ama kendini devrime adanmış bir devrimcinin ailesini nasıl sevmesi gerektiğine dair oturmuş, net bir görüşüm yoktu. Ertesi sabah kalktıktan sonra evin içine ve dışına baktığımda, düzeltilmesi için bir erkek eline ihtiyaç duyan pek çok şey buldum. Bir kere yeterince yakacak odun yoktu. Bunun üzerine

anneme ev işlerinde yardım etmek için zaman bulmaya karar verdim. Her şeyi bir kenara bırakarak, o gün kardeşim Chol Ju ile birlikte dağa çıktım. Yakacak odun toplamaya karar vermiştim. Fakat annem elinde bir baş örtüsü ve orakla peşimizden geliyordu. Kuyuya gittikten sonra nerede olduğumuzu nasıl bulduğunu merak ettim. Anneme eve gitmesi için çok ısrar etmiştim ancak hiçbir işe yaramamıştı.

“Buraya sadece sana yardım etmek için gelmedim. Seninle burada konuşmak istiyorum. Dün gece büyükannen bütün gece seninle konuştu, değil mi?”

Annem bunları söylerken parlak bir şekilde gülümsedi. Ancak o zaman anladım. Evde büyükannem hep yanımdaydı ve o beni bıraktığında küçük kardeşlerim yakama yapışır ve beni bırakmazlardı. Odun toplarken de annem yanımdan ayrılmaz, sürekli benimle konuşurdu.

“Song Ju hayatım, Choe Tong Hwa adında bir adam tanıyor musun?”

“Evet. Choe Tong Hwa, kendisi komünist hareket içinde yer almıyor muydu?”

“Birkaç gün önce evimizi arayarak Antu’ya ne zaman geleceğini sordu ve geldiğinde kendisine haber vermemi istedi. Ayrıca, seninle bir görüşme yapmak istediğini söyledi.”

“Öyle mi yaptı? Ama neden benimle görüşmek istediğini söyledi?”

“İnsanlara 30 Mayıs Ayaklanmasının bir hata olduğunu söylediğin için senden hoşnut olmadığını söylemek için aradığını söyledi. Başını salladı ve Song Ju gibi akıllı başında genç bir adamın, üst düzey yetkililer tarafından desteklenen ve onaylanan bu ayaklanmayı neden bu kadar eleştirdiğini anlayamadığını anlattı. Korkarım halkın gözünden düşmüşsün.”

“Bu mümkün olabilir. Görünüşe göre görüşlerimi hoş karşılamayan bazı insanlar var. Peki anne, sen ne düşünüyorsun?”

“Dünya hakkında hiçbir şey bildiğimi iddia edemem. Yalnızca kalabalıklar öldürüldüğünde ya da tutuklandığında bunun ciddi bir

mesele olduğunu düşünüyorum. Tüm bu kemik kitle gittiğinde devrimi kim gerçekleştirecek?”

Annemin basit ama net düşüncesi beni memnun etmişti. Halkın her zaman yanılmaz bir görüşü vardı. Halkın yargısına meydan okuyan bir toplumsal olgu hiçbir zaman var olamazdı.

“Haklısın anne. Sen bu konuda Choe Tong Hwa’dan daha adil bir karar veriyorsun. Şimdi bile devrim ayaklanma yüzünden acı çekiyor, öyle değil mi? Ben Antu’ya hasarı gidermek için geldim.”

“Sanırım geçen baharda yaptığın gibi yine yoğun bir şekilde çalışmalısın. Bir daha ev işlerini dert etme, kendini görevlerine ver.”

Bana söylemek istediği şey buydu. Bana bunu söylemek için Choe Tong Hwa hakkında bahsetmeye başlamış olmalıydı.

Bundan sonra kendimi annemin istediği gibi örgüt kurma çalışmalarına adadım. Antu da 30 Mayıs Ayaklanması nedeniyle büyük mağduriyet yaşamıştı. Buna ek olarak, kitleleri örgütleme çalışmaları bu alanda yetersiz kalıyordu. Antu’yu devrimci kılmak için her şeyden önce parti örgütlerini ve parti saflarını genişletmek ve bölgede partinin örgütsel liderlik sistemini sağlam bir şekilde kurmak şarttı. Bu nedenle 1931 yılı haziran ayı ortalarında Kim Jong Ryong, Kim Il Ryong ve diğer çekirdek unsurlarla birlikte Antu İlçesi Xiaoshahe bölge parti komitesini kurduk ve parti komitesine temel parti örgütlerini kurmak üzere Erdaobaihe, Sandaobaihe, Sidaobaihe, Dadianzi, Fuerhe ve Chechangzi bölgelerine siyasi işçiler gönderme görevini verdik. Bölge parti komitesinin kurulmasının ardından Genç Komünistler Birliği örgütleri Liushuhe, Xiaoshahe, Dashahe ve Antu’ya kadar genişletilmiş ve bu bölgelerde Köylüler Derneği, Anti-Emperyalist Birlik, Devrimci Karşılıklı Yardımlaşma Derneği ve Çocuk Seferi Kolordusu gibi Japon karşıtı örgütler kurulmuştu. Sonuç olarak, o yılın yaz aylarında Antu bölgesinde kitlelerin örgütlenmesi için zemin tamamlanmıştı. Böylece örgütlenmemiş köy kalmamıştı. Antu’nun devrimci hale getirilmesindeki en büyük engel devrimci safların kendi aralarında bölünmüş olmasıydı. Antu kuzey ve güney olmak üzere ikiye bölünmüştü ve aralarında bir nehir bulunuyordu. Farklı gençlik örgütleri bu

köyleri etkisi altına almıştı. Kuzey köyündeki gençlik örgütü Jongui-bu örgütünün takipçilerinin kontrolü altındaydı, güney köyündeki örgüt ise Sim Ryong Jun gibi Chamui-bu üyelerinin kontrolü altındaydı. Her iki örgüt de birbiriyle kıyasıya mücadele ediyordu ve Choe Tong Hwa liderliğindeki M-L grubunun gençlik örgütü dahi onlara elini uzatarak gençlik hareketi içindeki durumu büyük ölçüde karmaşık hale getirmişti. Durum böyleyken, kendimizi gençlik örgütlerini eski haline getirmekle sınırlamadık, gençleri eğittik ve onları tek bir örgüt halinde birleştirmeye çalıştık. Gençlik hareketini bölmeye yönelik en ufak bir girişime karşı çıktık ve bu girişimi acımasızca şiddetle eleştirdik. Bu durum, Choe Tong Hwa gibi hizipçi çekişmelere batmış kişileri, Antu bölgesinde birleşik bir gençlik örgütü kurulması gerektiği yönündeki görüşümüze karşı sağduyulu bir tutum benimsemeye mecbur etmiştir.

Antu'yu devrimci hale getirme sürecinde düşman unsurların şiddetli engelleyici hareketleriyle ile karşılaştık. Kalun ve Wujiazi gibi yerlerde köy reislerinin hepsi bizim etkimiz altındaydı, ancak Xinglongcun'da köy reisi kötü toprak ağası Wu Han-chang'a yalakalık yapıyor ve onun casusu olarak hareket ediyordu. Her zaman köylülerin ve kitle örgütlerinin hareketlerini gözetliyor ve şehir merkezine raporlar gönderiyordu. Biz de kadın erkek, genç yaşlı tüm köy sakinlerini bu adamı ifşa etmek üzere bir toplantıya çağırdık ve kendisini köyden kovduk. Birkaç gün sonra Wu Han-chang benimle pazarlık yapmaya geldi. Dedi ki:

“Bay Kim, sizin bir komünist olduğunuzun farkındayım. Ben sürekli eski Antu'da olduğum ve burada sadece korumalarım kaldığı için gerçekten endişeliyim. Eğer korumamdaki o pervasız adamlar sizin kim olduğunuzu öğrenir ve size zarar verirlerse, tüm komünistlerin düşmanı olurum, değil mi? Şimdi yaptığım gibi devam etmek zorunda olduğum için kaygılıyım. Japonlar sizi tanıdığımı öğrenirlerse, herkesten önce benim başımı keserler. Bu yüzden meseleyi aramızda dostça halledelim. Bay Kim, burayı sonsuza dek terk etmeniz için size yalvarıyorum. Yol masraflarınız için paraya ihtiyacınız olursa, size istediğiniz kadar para veririm.”

Onu dinledikten sonra şöyle cevap verdim:

“Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok. Bir toprak ağası olmanıza rağmen, bir Çinli olarak vicdan sahibi olmanız ve Çin’i yutmaya çalışan Japon emperyalistlerinden nefret etmeniz gerektiğine inanıyorum.

“Bize karşı gelmek ya da bizi incitmek için hiçbir nedeniniz olmadığını düşünüyorum. Size ve korumalarınızın üyesi olan Çinli gençlere karşı hiçbir ayrıcalığım yok.

“Eğer değersiz bir adam olsaydınız, sizinle bu şekilde konuşmazdım. Benim için endişelenmek yerine, Japon serserilerinin ‘kaçan köpeği’ olarak anılmamaya dikkat etmelisiniz.”

Bunun üzerine Wu Han-chang söyleyecek başka bir şey bulamadı ve Xinglongcun köyünü terk etti. Bu olayın ardından kendisi ve koruması bize karşı ihtiyatlı davrandılar ve neredeyse tamamen tarafsız bir tutum sergilediler. Yeni atanan köy reisi ise daima bizim pozisyonumuzu göz önünde bulundurarak, sadece yükümlü olduğu idari görevleri dikkatle yerine getirdi.

Eğer Antu’da kitleleri örgütleme çizgisini sürdürememiş olsaydık, Wu Han-chang gibi önemli bir toprak ağasına boyun eğdiremez ve onu Jiandao’nun beyaz terörizm tarafından tarumar edilen uçsuz bucaksız, vahşi topraklarında etkisiz hale getiremezdik. Örgütlü kitlelerin gücü gerçekten sınırsızdı ve bu güç için imkânsız kelimesi kullanılamazdı. Xinglongcun ve çevresindeki devrimci örgütler güçlerini genişleterek büyük bir moral içinde ilerlediler.

18 Eylül Olayı

1931'in yazı ve sonbaharının başlarında Antu'daki devrimci örgütler aktif hale getirildiğinde Helong, Yanji ve Wangqing bölgelerindeki yerel örgütlere giderek 30 Mayıs Ayaklanmasının ardından dağılan kitleleri bir araya getirdim.

18 Eylül olayı, Dunhua merkezli olarak Antu, Longjing, Helong, Liushuhe, Dadianzi ve Mingyuegou'daki yoldaşlarla temas kurarak canlı faaliyetler yürüttüğüm sırada meydana gelmişti. O sırada Dunhua yakınlarındaki kırsal bir köyde Genç Komünistler Birliği'nden eylemcilerle birlikte çalışıyordum.

Chen Han zhang 19 Eylül sabahı erken saatlerde aniden kaldığım köye gelerek Kwantung Ordusu'nun Fengtian'a saldırdığını söylemişti.

“Bu bir savaş! Japonlar sonunda savaş başlattı.”

Ağır bir yükü sırtlanmış bir adam gibi inlercesine toprak verandaya çöktü. Dudaklarının arasından dökülen savaş kelimesi kulağa hazin bir şeymiş gibi geliyordu.

Bu hadise çok önceden öngörülmüştü ve tarihi neredeyse bizim tahminimizle uyuşuyordu ama bunun yüz milyonlarca Çinlinin yanı sıra Kore halkına da getireceği felaketi ve kaderimi etkileyecek büyük değişimi düşündüğümde dehşete kapılmışım.

Daha sonra çeşitli kaynaklardan neler olduğunu öğrendik. 18 Eylül 1931 gecesı Japon Mançurya Demiryolu Şirketi'nin demiryolları Shenyang'daki Beidaying'in batısındaki Liutiaogou'da havaya uçuruldu. Bunun üzerine Japon emperyalistleri, Zhang Xue-liang'ın ordusunun demiryollarını havaya uçurduğu ve Japon garnizonuna saldırdığı gibi absürt bir bahaneyle beklenmedik bir saldırı başlattılar ve 19 Eylül sabahı Beidaying'i işgal edip Fengtian'daki havaalanını ele geçirdiler.

Shenyang'dan sonra Dandong, Yingkou, Changchun, Fengcheng, Jilin, Dunhua ve Çin'in kuzeydoğusundaki diğer büyük şehirler Kwantung Ordusu ve Amnok Nehri'ni geçen Kore'de konuşlu ordu tarafından art arda işgal edildi. İşgalci Japon ordusu beş günden kısa bir süre içinde Liaoning ve Jilin

Eyaletlerinin neredeyse tamamını işgal etmiş ve Jinzhou'ya doğru ilerleyerek cepheyi genişletmişti. Yıldırım hızıyla ilerliyorlardı.

Japon emperyalistleri olayın gerçekliğini çarpıtarak sorumluluğu Çin'in üzerine attılar, ancak dünyada hiç kimse onların anlattıklarına inanmadı, çünkü insanlar kurnaz Japonların doğasını çok iyi biliyorlardı. Olayı uyduranların daha sonra itiraf ettikleri gibi, Mançurya Demiryolu Şirketi'nin demiryollarını havaya uçuran ve olayı başlatan Kwantung Ordusu'nun gizli servisiydi. O günlerde yayınladığımız bir makalede, Liutiaogou olayının Japon emperyalistleri tarafından Mançurya'yı istila etme planının bir parçası olarak ortaya çıkarıldığını açıklamıştık.

Mançurya olayından önce Kwantung Ordusu'nun beklemede olduğu 18 Eylül 1931 sabahı, komploculardan biri olan Albay Dohihara Kenji (Shenyang'daki gizli servis şefi) beklenmedik bir şekilde Seul'da ortaya çıkmıştı. Kore'de konuşlu Japon ordusunun kurmay subayı Kanda Masatane'yi ziyareti sırasında, Kore'ye geliş amacını dolaylı bir şekilde anlatmış ve basından duyduğu rahatsızlık nedeniyle kendisini ziyaret ettiğini söylemiştir. Kastettiği şey, Mançurya olayı patlak verdiğinde basın tarafından maruz kalacağı tacizden kaçınmak için Kore'ye geldiği idi.

Aynı zamanda Japon Hava Kuvvetleri Komutanı General Watanabe Jotaro'nun, Kore'deki Japon ordusunun komutanı General Hayashi Senjuro'yu dinlenmek üzere Seul'de ziyaret ettiği ve Paegunjang restoranında bir ziyafet düzenlediği de söylenmektedir. Yolculukları çok huzurlu ve sakin geçmiştir.

Bu tarihi anlatıyı okuduğumda, Truman'ın Kore savaşı patlak verdiğinde özel bir neden olmaksızın villasında kaldığı gerçeği aklıma gelmişti. Bu iki savaşın herhangi bir savaş ilanı olmaksızın başlamış olmasının yanı sıra, bu iki savaş kışkırtanların emperyalistlere özgü kurnazlık ve küstahlığı sergilemeleri ve başka ülkeleri işgal etme ve onlara hükmetme eğiliminde olmaları da 18 Eylül olayı ile Kore savaşının ortak yönleridir.

Bazıları tarihin tekerrür etmeyen olaylar silsilesi olduğunu söyler, ancak farklı olaylarda var olan benzerlik ve ortak eğilimleri tamamen göz ardı etmek mümkün değildir.

Japonya'nın 18 Eylöl olayına benzer bir olayı kışkırtarak Mançurya'yı işgal edeceğini her zaman biliyorduk. Japon emperyalistleri Zhang Zuo-lin'e bombalı suikast düzenlediklerinde, Kore ve Çin halklarını birbirine düşüren Wanbaoshan olayını gerçekleştirdiklerinde ve Kwantung Ordusu'nda görevli olan ve ziraat mühendisi kılığında casusluk yapan Yüzbaşı Nakamura'nın "ortadan kaybolduğu" olayı gerçekleştirdiklerinde bunu öngörmüştük.

Özellikle Wanbaoshan olayı beni şok etmiştir. Wanbaoshan, Changchun'un yaklaşık 20 mil kuzeybatısında küçük bir kırsal köydür. Wanbaoshan olayı, Koreli göçmenler ile Çinli yerliler arasında köydeki sulama kanalı üzerine çıkan bir anlaşmazlıktı. Koreli göçmenler kuru tarlaları ekime elverişli hale getirmek amacıyla Yitong Nehri'nden su çekmek için sulama kanalı kazmışlardı ancak kanal Çinli yerlilerin tarlalarına müdahale ediyordu. Ayrıca nehrin barajla kapatılması yağmur mevsiminde taşkınlarla neden olabilirdi. Bu yüzden yerliler projeye karşıydı.

Japonlar projeyi tamamlamaları için Koreli köylüleri kışkırtmış ve böylece anlaşmazlığı Kore'ye taşıyarak can kayıplarına ve mal kaybına yol açmışlardır. Dolayısıyla, kırsal kesimdeki köylerde yaygın olan yerel bir anlaşmazlığı uluslar arasında anlaşmazlık çıkarmak için kurnazca kullandılar.

Japonlar nifak tohumları ekmeseydi ve Kore ve Çin halkları arasından ileri görüşlü insanlar muhakeme gücünü kullansaydı, bu anlaşmazlık kısa bir münakaşa olarak kalacak ve bir kavgaya dönüşmeyecekti. Söz konusu olay nedeniyle Kore ve Çin halkları arasında büyük bir yanlış anlaşılma, güvensizlik ve düşmanlık tohumları ekilmiştir.

Bütün gece uyumadan bu konuyu düşündüm. Japon emperyalistleri yüzünden benzer talihsizliklere maruz kalan iki ülkenin halkları neden kanlı bir kavgaya tutuşmalıydı? İki ulusun Japonlara karşı ortak bir savaş vermesi gerekirken, bir kanal yüzünden birbirleriyle kavga etmeleri ne kadar utanç vericiydi! Bu talihsizlik neden ortaya çıktı ve buna kim neden olmuştu? Kime faydası olmuş, kime zarar vermişti?

Birdenbire bu olayın önceden planlanmış bir saçmalık, korkunç bir şeyin başlangıcı olduğunu düşündüm. Her şeyden önce, Changchun'daki Japon konsolosunun Korelilerin çıkarlarını ve haklarını “korumaya” çalışırken, köylüler arasındaki sıradan bir çatışmaya karıştığına dair şüphelerimi uyandırdı. Aslında, yağmacı “Arazi Ölçüm Kanunu” ile Kore'nin tarım arazilerini ellerinden alan ve öldürücü bir tarım politikası izleyenlerin birdenbire Koreli köylüleri koruyucu kisvesi altında “savunmaya” kalkışması, kamuoyunda alay konusu olması gereken siyasi bir saçmalıktı. Kyongsong Ilbo gazetesinin şubesinin Wanbaoshan'daki anlaşmazlığı aceleyle merkez ofisine bildirmesi ve ek bir sayının aceleyle çıkarılıp anavatanda da dağıtılması beni kuşkulandırmıştı. Bu, Japon emperyalizminin en iyi beyinlerinin küçük bir yerel anlaşmazlığı ustalıkla kullanarak korkunç bir numara düşündükleri ve işe yaradığı anlamına gelmiyor muydu? Bunun amacı neydi?

Belli ki biz Jiandao dağlarında devrimci örgütleri düzene sokarken, Japon emperyalistleri de aceleyle bir şeyler planlıyorlardı.

Yüzbaşı Nakamura'nın o yılın yazında, Wanbaoshan olayının sonuçları henüz ortadayken “ortadan kaybolması” Çin-Japon ilişkilerini savaşın eşiğine getirmişti. Bu olayla eş zamanlı olarak Japonya'da da endişe verici gelişmeler yaşanıyordu. Tokyo'daki bazı genç subaylar bir araya gelerek Yasukuni Tapınağı'nda Nakamura için bir anma töreni düzenlemiş, kanlarıyla bir Japon bayrağı çizmiş ve bunu tapınağın tepesine asarak ulusun savaş ateşini körüklemişlerdir. Mançurya'da çıkarları olan çeşitli örgütler Mançurya ve Moğolistan'ın sorunlarını tartışmak üzere ortak bir toplantı düzenleyerek insanlara buradaki sorunları çözmenin tek yolunun güç kullanmak olduğunu söylemişlerdir.

O dönemde Mançurya'nın işgalinin sadece bir zaman meselesi olduğuna karar verdim. Bunun için yeterince gerekçem bulunuyordu.

Tanaka'nın Anma Töreni'nde de belirtildiği üzere, Asya'ya hâkim olmak için Kore, Mançurya, Moğolistan ve ardından Çin'i yutmak temel Japon politikasıydı. Asya'nın lideri olma hırsıyla

yanıp tutuşan militarist Japonya, ulusal politikası doğrultusunda istikrarlı bir şekilde ilerliyordu.

Japon emperyalistleri Kwantung Ordusunu Shenyang'a yığarak saldırı hazırlıklarını tamamlamış ve Yüzbaşı Nakamura'nın "ortadan kaybolmasını" bahane etmişlerdi.

Chen Han-zhang bu durum karşısında çok endişelenmişti. Şöyle dedi: "Japon ordusu Mançurya'yı istila edecek fakat bizim elimiz kolumuz bağlı. Şimdi ne yapacağız?" Kuomintang'ın Zhang Xue-liang liderliğindeki savaş ağalarına biraz umut bağlamıştı. Şimdiye kadar kararsız kalmışlardı ama ulusun egemenliği bir kez ihlal edildiğinde, yüz milyonlarca Çinlinin baskısı karşısında sadece itibarlarını korumak için bile olsa direnmek zorunda kalacaklarını düşünüyordu. Chen Han-zhang'a şöyle dedim: "Kuomintang'ın savaş ağalarının direneceğini beklemek saçma. Zhang Zuo-lin'in bir bombalı suikast sonucu öldürüldüğünü hatırla. Bunun Kwantung Ordusu'nun işi olduğu açıktı ve bu konuda ikna edici kanıtlar elde etmişlerdi, ancak Kuzeydoğu Ordusu'nun savaş ağaları bu konuda hiçbir soruşturma yapmadı ve Kwantung Ordusu'ndan hesap sormadı. Hatta ölenlere başsağlığı dilemeye ve saygılarını sunmaya giden Japonları bile kabul etmişlerdir. Bu nasıl sadece onların basiretsizliğine, zayıflığına ve kararsızlığına bağlanabilir? Kuomintang, komünist partiyi yok etmek ve İşçi-Köylü Kızıl Ordusuna karşı 'cezalandırma operasyonları' başlatmak amacıyla Jiangxi Eyaletindeki merkezi Sovyet bölgesine yüz binlerce kişilik bir ordu göndermektedir. Kuomintang'ın gizli amacı, toprakların bir kısmını Japon emperyalistlerine vermek anlamına gelse bile, komünist partiyi ve İşçi-Köylü Kızıl Ordusunu yok etmektir. Kuomintang'ın çizgisi, yabancı düşmanı geri püskürtmeden önce komünist güçleri ortadan kaldırmak ve ülkedeki siyasi durumu kontrol etmektir. Babasının ölümünden sonra Kuomintang'a meyletmeye başlayan Zhang Xue-liang, onun lanetli çizgisini körü körüne takip etmektedir. Bu nedenle Japonlara karşı direnmeyecek ve sizin ona umut bağlamanız anlamsız olur."

Beni dikkatle dinledi ama görüşümü desteklediğini ifade etmedi. Savaş ağalarına olan umudunu da yitirmemiş ve şöyle

demişti: “Zhang Xue-liang Kuomintang’ın çizgisini izlese bile, ordusunun siyasi, askeri ve ekonomik üssü olan kuzeydoğu Çin’i kaybetme olasılığı yüksek olduğundan, saldırganlara karşı kesinlikle direnecektir.”

Daha sonra 18 Eylül olayı patlak verdiğinde Zhang Xue-liang’ın ordusundaki yüz binlerce asker hiçbir direniş göstermeden Shenyang’ı teslim ettiler. Chen Han-zhang’ın yüzü solmuş ve yumruğunu sallayarak koşarak yanıma geliş sebebi buydu.

“Yoldaş Song Ju, ben çok saf ve boş bir hayalperestmişim.”

Tüm vücudu titriyordu. Öfkeden kendini suçluyor ve şöyle diyordu: “Zhang Xue-liang’ın kuzeydoğu Çin’i savunacağını düşünecek kadar aptalmışım. O bir alçak ve Japonya’ya direnmeyerek Çin ulusunun inancını kıran yenilmiş bir general. Daha önce Shenyang’a gittiğimde tüm şehir onun askerleriyle dolup taşıyordu. Her sokak yeni tüfeklerini omuzlamış askerlerle doluydu. Böylesine güçlü bir ordunun tek bir kurşun bile atmadan geri çekildiğini düşünmek! Ne kadar acınası! Bunu anlayamıyorum.”

Normalde soğukkanlı ve yumuşak başlı olan Chen Han-zhang o sabah duygularını kontrol altında tutamıyor ve haykırıyordu. Zhang Xue-liang daha sonra Japonya’ya karşı direniş destekleyerek Kuomintang ve Çin Komünist Partisi arasındaki iş birliğine katkıda bulunmuştu, ancak Mançurya olayı sırasında harekete geçmemesi ona popülerliğini kaybettirmişti.

Chen Han-zhang’a odamı gösterdim ve sessizce şöyle dedim: “Yoldaş Chen, telaşa kapılmayın. Japon ordusunun Mançurya’yı işgal etmesini bekliyorduk, değil mi? O halde neden bu kadar telaşlanıyorsunuz? Şu andan itibaren durumdaki gelişmeleri yakından izlemeli ve bunlara karşı koymak için kendimizi hazırlamalıyız.”

“Elbette yapmalıyız. Ne sinir bozucu! Görünüşe göre Zhang Xue-liang’a çok fazla umut bağlamışım. Bütün gece uyuyamadım ve bu sabah doğruca buraya geldim.

“Yoldaş Song Ju, Zhang Xue-liang komutasındaki Kuzeydoğu Ordusu’nun ne kadar güçlü olduğunu biliyor musunuz? 300,000 adamdan oluşuyor. 300,000 diyorum! Bu çok büyük bir ordu. 300,000 kişilik bir ordunun tek kurşun atmadan Shenyang’ı bir gecede teslim aldığını düşünsenize. Çin ulusumuz bu kadar aşağılık ve güçsüz mü? Konfüçyüs’ün, Zhu-ge Liang’ın, Du Fu’nun ve Sun Yat-sen’in ülkesi bu kadar mı geriledi?”

Chen Han-zhang göğsünü döverek böyle ağıt yakmıştı. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Halkının trajik kaderine ağıt yakması gayet olağandı. Ülkesini seven birinin saf duygularıyla ağıt yakıyordu. Ağıt yakması onun vazgeçilmez hakkıydı.

Bir keresinde anavatanımdaki bir çam korusunda, Japonlar tarafından ayaklar altına alınan vatanımı düşünerek gizlice ağlamıştım. Mangyong Tepesi’nde bir pazar akşamı, bütün gün kasvetli bir ruh hali içindeydim, surlarla çevrili Pyongyang şehrinden dönerken Japon polisi tarafından tekmelenirken acı içinde kıvranan, vücudu çürüklerle kaplı yaşlı bir adamı gördüğümde öfkemi yatıştıramamıştım.

O gün Chen Han-zhang gibi öfke içindeydim ve şöyle düşünüyordum: 5.000 yıllık gururlu bir tarihe sahip olan ülkemiz nasıl oldu da bir günde mahvolma utancını yaşadı? Bu utancı nasıl sülebildik?

Bu bağlamda Chen Han-zhang ve ben aynı utancı yaşıyorduk. Eskiden beri ortak fikirlerimiz bizi yakınlaştırmıştı. O andan itibaren aynı durum, dostluğumuzu daha da pekiştirdi. İnsanlar sıkıntı içindeyken birbirleriyle daha samimi olur, dostlukları ve sevgileri derinleşir. Geçmişte Kore ve Çin halkları ile komünistler benzer bir durumu, hedefi ve davayı paylaştıkları için birbirleriyle kolayca dostluk kurmuşlardı. Emperyalistler çıkar için geçici ittifaklar kurarken, komünistler ortak mücadelelerinin hedefi olan insanlığın kurtuluşu ve refahı için sağlam bir enternasyonalist birlik oluşturdular. Chen Han-zhang’ın acısını kendi acım, Çin halkının acılarını da bizim acılarımız olarak gördüm.

Eğer Jiang Jie-shi, Zhang Xue-liang ve birkaç milyon kişinin komutasını elinde bulunduran siyasi ve askeri çevrelerin diğer liderleri Dunhua’lı bu genç gibi yurtseverliğe ve içgörüyeye sahip

olsalardı, durum başka türlü gelişebilirdi. Eğer ulusun kaderini kendi çıkarlarının ve gruplarının çıkarlarının önünde tutsalardı ve komünistlere karşı çıkmak yerine onlarla iş birliği yaparak tüm ulusu ve tüm orduyu bir direniş savaşına sevk etselerdi, Japon emperyalistlerinin işgalini daha başlangıçta boşa çıkarır, ülkeyi ve halkı onurlu bir şekilde savunmuş olurlardı.

Ama vatani ve milleti hiç düşünmediler. Japonya'nın Mançurya'yı işgalinden önce Jiang Jie-shi, Zhang Xue-liang'ın Kuzeydoğu Ordusu'na "Japon birliklerinin meydan okuması durumunda çatışmadan kaçınmak için dikkatli olunmalıdır" şeklinde yazılı bir emir vererek ordunun potansiyel direnişini kısıtlamış, bu da daha sonra yüz milyonlarca Çinlinin öfkesini uyandırmıştır.

Jiang Jie-shi'nin Nanjing'deki hükümeti 18 Eylül olaylarının patlak vermesinden sonra bile Çin halkının ve ordusunun Japon birliklerine direnmek yerine soğukkanlılığını koruması ve sabırlı olması gerektiği yönünde teslimiyetçi bir açıklama yayınlarak ordunun ve ulusun moralini bozmuştur. Mançurya'nın kaderi 18 Eylül olayından önce belirlenmiş gibiydi. Hatta Nanjing'deki hükümet Tokyo'ya delegeler göndererek Japon hükümetiyle gizli görüşmelerde bulundular ve Japonlara Jiang Jie-shi'nin, Japonya'nın Çin'in diğer bölgelerini ele geçirmemesi koşuluyla Sovyetler Birliği ile Çin arasındaki sınır bölgesini Japonya'ya vermeyi kabul etmek gibi haince bir eylemde bulunmaktan çekinmediği söylendi.

Jiang Jie-shi, yüz milyonlarca nüfusa ve birkaç milyon kilometrekarelik bir alana sahip bir Devlet Başkanı olarak kendine olan saygısını bir kenara bırakıp büyük bir toprak parçasını Japonlarla paylaşmak gibi pervasızca bir eylemde bulunmaktan çekinmemiştir, çünkü halkın toprak ağalarına, sermayedarlara ve Kuomintang bürokratlarına karşı mücadelesinden Japon saldırısından daha çok korkuyordu.

300.000 kişilik Kuzeydoğu Ordusu, gücü kendi gücünün 25'te birinden bile daha az olan Kwantung Ordusu karşısında, tükenmez doğal kaynaklarıyla uçsuz bucaksız Mançurya'nın tamamını terk ederek kaçmıştır.

Ulusun mahvoluşuna çok öfkelenen Chen Han-zhang’a şyle dedim: “Artık hiçbir partiye, askeri gruba ya da siyasi güce inanmak mümkün değil. Sadece kendimize ve gücümüze inanmalıyız. Durum, kitleleri silahlandırmamızı ve Japon karşıtı bir savaşa girmemizi gerektiriyor. Tek ıkış yolu silahlanmaktır.”

Chen Han-zhang tek kelime etmeden ellerimi sıkıca kavradı.

O günün tamamını kendisini yönlendirmek için onunla birlikte geçirdim. Yıkılmış bir ulusun acısını Chen Han-zhang’dan daha fazla çekiyordum. O ülkesinin bir kısmını kaybetmişti, bense ülkemin tamamından mahrum kalmıştım.

Beni evine davet etmişti, böylece ertesı gün onunla birlikte Dunhua’ya doğru yola ıktım.

18 Eyll olayı sadece Kore ve Çin’i değil tüm dünyayı derinden sarsmıştı. Kore’nin Japonya tarafından ilhak edilmesiyle teyakkuza geçen dünya, 18 Eyll olayıyla birlikte tepki göstermeye başlamıştı. İnsanlık bu olayı yeni bir dünya savaşının başlangıcı olarak değerlendirdi.

Japonya bu olayı Çin ve Japonya arasında görüşmeler yoluyla çözülebilecek beklenmedik yerel bir olay olarak tanımlıyordu, ancak dünya halkları onun bu açıklamasına inanmamıştı. Dünya kamuoyu Japonya’nın Mançurya’ya saldırısını egemen bir devlete karşı vahşi bir saldırı eylemi olarak kınamış ve Japon birliklerinin işgal altındaki bölgeden çekilmesi çağrısında bulunmuştur.

Ancak ABD emperyalistlerinin başını çektiği emperyalistler, Japonya’nın saldırgan eylemine karşı sempatik bir tutum takındılar ve gizliden gizliye Japonya’nın nc gücünü Sovyetler Birliği’ne çevireceğini umdular. Milletler Cemiyeti Mançurya’ya Lytton başkanlığında bir araştırma komisyonu göndermiş, ancak bu komisyon doğru ile yanlışı net bir şekilde ayırt edemeyerek muğlak bir tutum benimsemiş ve Japonya’yı saldırgan olarak bile adlandırmamıştı.

Yaşanan bu olay tüm kıtayı sarsmış, Zhang Xue-liang’ın askeri kliğinin büyük ordusu Japon birliklerinin kapsamlı saldırısı karşısında bir günde bozguna uğramış ve yüz milyonlarca insanın morali yerle bir olmuştu. Çin-Japon Savaşı ve Rus-Japon

Savaşı'ndaki zaferlerinden doğan “yenilmez Japon ordusu” efsanesi gerçeğe dönüşmüştü. Öfke ve dehşet dalgaları sadece Kore ve Mançurya'yı değil, Asya'nın geri kalanını da kasıp kavuruyordu. Bu dehşet karşısında tüm silahlı kuvvetler, siyasi güçler, devrimci örgütler, halktan insanlar ve farklı renklerden seçkin şahsiyetler gerçek yüzlerini göstermeye başlamışlardı.

18 Eylül olayı, Bağımsızlık Ordusu'ndan geriye kalan ve dağılmış olan birliklerin çoğunu dağlara sürmüş ve güçlenmeyi savunanları Japon emperyalistlerinin kucağına itmiştir. Ulusal reformistler Japonya ile iş birliğini savunurken, Bağımsızlık Ordusu'ndan askerler kederli bir şekilde tüfeklerini toprağa gömerek evlerine döndüler. Ulusun kurtuluşu için bir direniş savaşı verilmesi gerektiğini haykıran ve bir bağımsızlık bildirgesi yayınlayan halk ruhuna sahip kişiler, nostalji şarkıları söyleyerek yurtdışına sürgüne gittiler. Bazı bağımsızlık savaşçıları, Zhang Xue-liang'ın geri çekilen ordusunu takip ederek ve faaliyetlerinin eski üssünü terk ederek Jinzhou, Changsha veya Xian'a kaçtı.

Vatanseverlik ve ulusa ihanet, Japonya'ya karşı direniş ve onunla iş birliği, fedakârlık ve kendini savunma arasındaki karmaşık ayrışma süreci 18 Eylül'den sonra ulus içinde hızla ilerliyordu. Herkes hayata bakışına göre kendini olumlu ya da olumsuz kutba yerleştirdi. Mançurya olayı, ulusun her bir üyesinin eğilimini ve gerçek niyetini ortaya koyan bir mihenk taşı görevi gördü.

Chen Han-zhang ile Dunhua'daki 18 Eylül olayı üzerine tartışmamı birkaç gün sürdürdüm. İlk başta ben de son derece endişeliydim. Silahlanmamızın zamanının geldiğine karar verdim ancak Japon birlikleri kitlesel olarak ilerlerken ne yapacağımı ve nasıl hareket edeceğimi bilemiyordum. Fakat kısa sürede kendimi toparladım ve soğukkanlılıkla durumun gelişimini izledim.

O sırada Japonya'nın Mançurya'yı işgalinin Kore devrimi üzerindeki etkisi hakkında çok düşünmüştüm.

Japon birliklerinin Mançurya'ya gönderilmesi ve oranın işgal edilmesiyle birlikte düşman yanımızda yer alıyordu. Japon polis yetkilileri, “Mitsuya anlaşması ”na dayanarak Çinli gerici savaş ağalarından yardım alırken, Koreli bağımsızlık savunucularına ve

komünistlere yönelik baskılarını yoğunlaştırdılar, ancak Kore’den ordu ve polisin sınırı geçerek Mançurya’ya girdiği durumlar çok azdı. Çin ile yapılan anlaşma Japon ordusu ve polisinin sınırı geçmesine izin vermiyordu.

Mançurya’daki Koreli devrimcileri arayan ve tutuklayanlar genellikle Japon konsolosluğundaki polislerdi.

Mançurya olayından önce Kore’deki Japon ordusunun Mançurya’ya girmesine izin verilmiyordu. Rus iç savaşı sırasında Sibiry’a’dan çekilirken, Kore işgal ordusunun iki bölümü Çin tarafının anlaşması üzerine Hunchun’da konuşlanmıştı. Bunlar Çin’in kuzeydoğusunda konuşlanmış olan Kore’yi işgal eden tek birliklerdi.

Ancak 18 Eylül olayıyla birlikte Mançurya Japon birlikleriyle dolmaya başladı. Kore, Şangay ve Japonya’dan on binlerce asker Mançurya’ya akın etmişti ve Mançurya dostun düşmanla savaştığı bir cephe haline dönüşmüştü. Ayrıca, Kore ve Mançurya arasındaki sınır Japon birliklerinin işgaliyle ortadan kalkmış gibiydi.

Mançurya’nın Japon birlikleri tarafından işgal edilmesi, Mançurya’yı üs olarak kullanarak yürüttüğümüz mücadelelerimizde bize büyük zorluklar çıkarmıştır. Faaliyetlerimizde Japon ordusu ve polis yetkilileri tarafından tehdit edildiğimizi hissediyorduk, çünkü Japonya’nın Mançurya’yı işgalinin amaçlarından biri de Kore halkının orada yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak ve Kore’de barışın korunmasını sağlamaktı.

Kore’de uygulanan “yeni kamu barışını koruma yasası”nın demir sopasının Mançurya’daki Korelilerin başına ineceğini fark ettim.

Eğer Japonya Mançurya’da bir kukla devlet kurarsa, bu bizim için büyük bir engel teşkil edecekti. Nitekim daha sonra Japonya tarafından kurulan “Mançukuo”, faaliyetlerimizde bize büyük bir engel teşkil etti. Japonya’nın Mançurya’yı işgal etmesi, orada etrafı çitlerle çevrili bir şekilde yaşayan yüz binlerce Koreliyi sefalete mahkûm edecekti.

Böylece, Japonlardan arındırılmış bir yerde hükümet-genel idarenin ulaşamayacağı bir yerde yaşayan Koreli göçmenlerin özgürlüğüne son verilmiş olacaktı. Yabancı bir ülkede yaşamlarını sürdürmek için memleketlerini terk etmek Koreliler için anlamsız hale gelecekti.

Ancak 18 Eylül olayının sadece olumsuz yönlerini dikkate almadık. Eğer karamsarlığa kapılsaydık ve olayın sadece olumsuz yönlerini göz önünde bulundurarak yalnızca ağıt yaksaydık, kederli kalacak ve yükselmeyi başaramayacaktık.

Bir Kore deyişini hatırladım: “Eğer bir kaplan yakalamak istiyorsan, kaplanın inine girmelisin.” Atalarımızın binlerce yıl içerisinde kavrayıp formüle ettiği yaşam felsefesi bana derin bir gerçeği anlatıyordu.

Düşündüm: Mançurya bir kaplan yuvasıdır; bu yuvada Japon emperyalizmi denen kaplanı yakalamalıyız; şimdi silahlanma ve savaşma zamanıdır, böyle bir zamanda sonuna kadar savaşmazsak, değerimizi asla ispatlayamayız.

Bu düşünceyle, fırsatı kaçırmadan ayağa kalkmaya kesin karar vermiş oldum.

Gelecekteki savaşta zafer kazanmak için Japon emperyalistleri Kore’deki sömürge yönetimlerini yoğunlaştıracak ve savaş ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla ekonomik talana gireceklerdir. Ulusal ve sınıfsal çatışmalar son derece keskinleşecek ve Kore halkının Japon karşıtı duyguları kabarmaktadır. Dolayısıyla, eğer silahlı birlikler kurar ve Japon karşıtı savaşa başlarsak, halk bize maddi ve manevi olarak aktif bir şekilde yardım edecek ve destekleyecektir.

Aynı zamanda yüz milyonlarca Çinli de ülke çapında Japon karşıtı bir direniş savaşı başlatacaktır.

Mançurya’nın işgali Çin’in tamamına yönelik bir saldırıya dönüşecek ve Çin topyekûn bir savaşın alevleriyle sarılacaktır. Güçlü bir bağımsızlık duygusuna sahip olan Çin halkının anavatanlarının karşı karşıya olduğu bu tehlikeye kollarını kavuşturarak bakmayacağını söylememize bile gerek yok. Emperyalistlerin saldırganlığını boşa çıkarma ve ulusal

egemenliklerini savunma arzusuyla yanıp tutuşan çok sayıda Çinli komünist ve yurtsever ile özgürlük ve bağımsızlık aşığı yüz milyonlarca Çinli kardeşimiz yanımızda durmaktadır. Vatansız insanlar olarak biz Korelilere sempati duyanlar güvenilir müttefikler olacak ve bizimle aynı siperde düşmanımıza karşı savaşıacaklardır. Ordusu ile büyük bir müttefik olan Çin halkı her zaman yanımızda olacaktır.

Eğer Japonya savaşı Çin'in içlerine doğru genişletirse, Batılı güçlerin çıkarlarıyla karşı karşıya gelecek ve bu da başka bir savaşa yol açacaktır. Çin-Japon Savaşı uzar ve Japonya başka bir dünya savaşına dahil olursa, insan gücü ve maddi kaynak sıkıntısı nedeniyle zorluklar yaşayacaktır.

Japonya'nın Mançurya'yı yutması, kontrol ettiği alanın daha da genişlemesi anlamına gelmektedir. Kontrol ettiği alanın genişlemesi kaçınılmaz olarak yönetme kabiliyetini zayıflatacaktır. Japonya sömürge yönetiminin sertliğini koruyamayacaktır.

Bütün dünya, emperyalist Japonya'yı saldırgan olarak kınayacak ve Japonya kaçınılmaz olarak dünyada tecrit edilecektir.

Tüm bunlar devrimimiz için stratejik olarak elverişli olacaktır. Ben böyle düşünüyordum.

Zhang Xue-liang'ın ordusunun genel olarak geri çekilmesi ve Japon saldırgan ordusunun kapsamlı saldırısı ile bizim için muhteşem bir fırsat doğmuştu. Hükümet ve idari ofislerin yetkilileri ve güvenlik polisi çalışmayı bırakarak her yöne kaçtılar. Savaş ağalarının yönetimindeki yerel ofislerin hepsi birkaç gün içinde kapılarını kapatmıştı.

Zhang Xue-liang'ın ordusunun kaçmasıyla birlikte savaş ağalarının yönetim sistemi felç oldu.

Saldırgan Japon ordusu, savaştaki başarısını sürdürmeye odaklandığı için çabalarını toplumsal barışı korumaya yönelmemişti. Sonuç olarak Mançurya'da bir süre kaos hüküm sürmüştü. Japon emperyalistleri kıtada yeni yönetim sistemlerini kurana kadar bu durumun bir süre daha devam

edeceğine karar vermiştik. Bu boşluk bize kaygı duymadan silahlı saflar oluşturmak için altın bir fırsat sunuyordu. Bu fırsat kaçırılmamalıydı.

Devrim yeni bir dönüm noktasına yaklaşıyordu.

Her bireyin Kore devriminin kendisine yüklediği görevleri yerine getirmek için ne yapması gerektiğine karar vermesi ve kendini bunları yerine getirmeye adanması zamanı gelmişti.

18 Eylül olayı Çin halkına karşı bir saldırıydı ve aynı zamanda Kore halkına ve Mançurya'daki komünistlere karşı bir saldırıydı. Bu yüzden biz Koreli komünistler buna karşı koymak zorundaydık.

Silahlı birliklerin oluşumunu hızlandırmaya karar verdim.

Silahlı Güce Silahlı Güçle Karşı Çıkmak

18 Eylül olayı nedeniyle Japon karşıtı savaşı derhal başlatma göreviyle karşı karşıya kalmıştık. Yeni bir dünya savaşının habercisi olan adaletsizlik topuna adalet topuyla karşılık vermenin zamanı gelmişti.

Mançurya'nın Japon emperyalistleri tarafından işgal edildiğini duyan tüm devrimciler saklandıkları yerden çıkmıştı. Kıtayı sarsan bombardıman sesleri üzerine Mançurya'daki insanlar o yılın sonbaharında akıllarını başlarına devşirdiler. Bu bombardımanlar halkın cesaretini kırmak yerine onları ayağa kaldırmış ve yeni çabalar göstermeleri için onlara ilham vermişti. Düşmanın baskısı nedeniyle küle dönmüş olan Mançurya'da yeni bir mücadele ruhu ortaya çıkıyordu.

Bu durumun kitleleri mücadelede kararlı hale getirmek için iyi bir fırsat doğduğunu düşünüyorduk.

Açıkkçası, o günlerde Mançurya'daki tüm insanlar ayaklanmanın başarısızlığından kaynaklanan hayal kırıklığı duygusu nedeniyle endişeliydi. Eğer devrimi başka bir aşamaya taşıyacaksak, onlara güven vermek zorundaydık. Ancak, sadece temennilerde bulunarak ve gevezelik ederek bunu başaramazdık.

Başarısızlığa alışmış kitlelere güç ve güven vermek için onlara yeni bir mücadele ilhamı vermeli ve mücadeleyi zaferle sonuçlandırmalıydık. Kitleleri içinde bulundukları kâbus gibi hareketsizlikten ancak muzaffer bir mücadele kurtarabilirdi. Yalnızca birkaç ileri görüşlü insan tarafından yürütülen silahlı bir mücadele sonuç vermezdi; kitlelerin bir mücadele yoluyla yumuşatılması gerekiyordu.

Doğu Mançurya'da 18 Eylül olaylarının patlak vermesi halka bir kez daha mücadele etme fırsatı sunuyordu. Anavatandaki halkın isyancı ilerleyişi de onlara büyük bir motivasyon sağlamıştır. Ryongchon bölgesinde köylülerin mücadelesi 1929'dan sonra da devam etmiştir. O dönemde oradaki örgütler bizimle bağlantılı olarak oldukça iyi mücadele ettiler. Yeraltı işçilerimizin çoğu orada çalıştılar.

Yonghung’da 3.000’den fazla köylü ve Samchok’ta 2.000’den fazla köylü, 18 Eylül olayından sonra “olağanüstü hâl” bahanesiyle faşist baskı ve yağmalarını yoğunlaştıran Japon emperyalistlerine karşı büyük bir ayaklanma başlatmıştı.

Aynı dönemde Jiandao’da bir hasat mücadelesi örgütlemiştik.

Çeşitli bölgelerdeki mücadele birlikleri, kendilerine bağlı propaganda ekipleri ve grev gözcüleri ile tam bir hazırlık yapmış, bildiriler ve çağrılar basmış, mücadele sloganları formüle etmişlerdi. Daha sonra hasat mücadelesine, devrimci bir örgütün kontrolü altındaki her alanda bir birim oluşturarak giriştiler. Bu mücadele başlangıçta çiftlik kiralarnı düşürmeyi amaçlayan yasal ve ekonomik bir mücadeleydi.

Bazı tarihçiler bu mücadeleye “Hasat Ayaklanması” adını verdiler ama ben bu adı uygun bulmadım. Hasat mücadelesi, 30 Mayıs Ayaklanmasının ne bir kopyası ne de bir tekrarıydı. Li Li-san’ın pervasız Solcu eyleminin kötü ideolojik etkilerinden tamamen kurtulma temelinde yeni bir taktik ilkeye göre yürütülen muzaffer bir kitle mücadelesiydi. Hizipçiler 30 Mayıs Ayaklanmasında başrolü oynarken, hasat mücadelesinde yeni kuşak komünistler kitlelere önderlik etmişti. Hasat mücadelesine katılanlar şiddeti ana çare olarak görmediler. Ancak 30 Mayıs Ayaklanmasına katılanlar kundaklama ve cinayet işlemekten, trafo merkezlerini ve eğitim kurumlarını ateşe vermekten ve tüm toprak ağalarını ve zenginleri alaşağı etmekten çekinmediler. Bununla birlikte, hasat mücadelesine katılanlar, üç-yedi ya da dört-altı kira sistemi gibi haklı talepler öne sürmüş ve mücadele komitesinin birleşik liderliği altında ve komşu köylülerle uyum içinde düzenli bir şekilde hareket etmişlerdir.

Kira kesintisi talepleri, açlık sınırında olan köylülerin içinde bulunduğu koşullar göz önüne alındığında hiçbir şekilde haksız görülemezdi. Bu talep haklı olduğu için, Jilin Eyaleti hükümeti bile kiracılık sisteminin üçe yedi ya da dörde altı (toprak sahibi için yüzde 30-40 ve kiracı için yüzde 60-70) olacağını ilan etmek zorunda kalmıştır.

Köylülerin taleplerini barışçıl bir şekilde kabul eden toprak sahiplerine karşı hiçbir zaman şiddet kullanılmadı. Şiddet,

mücadele komitesinin taleplerini inatla reddeden kötü toprak sahiplerine ve köylülerin mücadelesini silah zoruyla bastıran asker ve polisler karşı kullanılmıştır. Köylülerin taleplerini kabul etmeyen inatçı toprak ağaları söz konusu olduğunda, mücadeleye katılanlar kiracıların payını -ürünün yüzde 60 ya da 70’ini- 240 tarladan taşıdılar ya da tahıl ambarlarını ele geçirip içindeki tahılı kendi aralarında paylaştılar.

Japon emperyalistlerine yönetimlerinde yardımcı olan Doğu Kalkınma finans kurumları, tefeciler ve “Kore Sakinleri Derneği” gibi gerici örgütler de mücadelenin hedefindeydi.

Yanji’deki hasat mücadelesine önderlik ettikten sonra Antu’ya döndüğümde şunlar oldu.

Choe Tong Hwa, 30 Mayıs Ayaklanmasından sonra Japon emperyalistleri tarafından keşfedilmemek için gizlenmişti ve o gün beni görmeye geldi. Hasat mücadelesinin giderek şiddet içeren bir hal almasından endişe ediyordu. Kendisi Antu’daki 30 Mayıs Ayaklanmasının kıskırtıcısıydı. Dahası, daha sonra bu ayaklanmayı kör bir sol eylem olarak tanımladığımızda bizimle aynı fikirde olmamış ve hatta bu konuyu bizimle tartışmaya çalışmıştı. Ancak birden değişerek şiddetin zararlarından bahsetmeye başlamıştı. Bu yüzden çok şaşırmıştım.

Şöyle dedi:

“Yoldaş Song Ju, senin neyin var? Bir zamanlar 30 Mayıs Ayaklanmasını kör bir solcu eylemi olarak kınayan siz, şimdi tamamen ekonomik bir mücadelede şiddet kullanıyorsunuz. Bunu nasıl anlamalıyım?”

Bana bunu sorduktan sonra, kollarını kollarının içinde kavuşturarak birkaç kez etrafımda dolaştı. Hedefe ulaştığı düşüncesiyle içten içe memnun görünüyordu.

“Efendim, bir şeyi yanlış anlıyor gibisiniz. Sizin 30 Mayıs Ayaklanması sırasında savunduğunuz ‘kızıl şiddet’ ile bizim hasat mücadelesinde uyguladığımız şiddetin benzer olduğunu mu düşünüyorsunuz?”

Bunu ona kabalık ettiğimi aklımdan bile geçirmeden sordum.

Choe Tong Hwa şöyle dedi:

“Elbette küçük bir fark olabilir. Ancak şiddet şiddettir, öyle değil mi?”

Bunun üzerine şöyle cevap verdim: “Şiddeti sadece haklı bir neden olduğunda ve yapmamız uygun olduğunda kullanırız. Örneğin, bir toprak ağası köylülerin taleplerine uymazsa, tahıl ambarına zorla el koyarız. Askerler ve polisler insanları tutukladığında, yoldaşlarımızı serbest bırakmak için güç kullanırız. O halde, şiddete başvurarak mücadelemizi bastıran düşmana karşı iyi niyetli mi olmalıyız?”

Choe’nin yanıtı şöyle oldu: “Marksizmin şiddete şiddetle karşılık verilmesi gerektiği yönündeki genel ilkesini bilmediğim için sizi eleştirmiyorum. Demek istediğim şu ki, şu an şiddete şiddetle karşılık vermenin zamanı değil. 30 Mayıs Ayaklanması eski bir hikâye. Ne yazık ki devrimimiz gerileme döneminde.”

“Gerileme döneminde mi?”

“Evet, gerileme döneminde. İki adım geri atılmış bir dönem. Stolypin’in (Eski Rusya İmparatorluğu Başbakanı) gerici dönemi bile şimdikinden daha kötü değildi sanırım. Kwantung Ordusu’nun tüm Mançurya’yı nasıl kolaylıkla işgal ettiğini görmediniz mi? Zhang Xue-liang’ın 300,000 kişilik ordusu bile geri çekildi. Böyle bir zamanda devrimci güçleri açığa çıkarmak yerine onları korumalıyız. Eğer düşmanı kışkırtırsak, 1920’de başlayan geniş çaplı ‘cezalandırma operasyonları’ gibi bir trajedinin Doğu Mançurya’da tekrarlanmasından korkuyorum.”

Bu nedenle Choe Tong Hwa, hasat mücadelesinin şiddet içeren bir mücadeleye dönüşmesini ve mücadeleye katılanların silahlanmasını engelleme konusunda ısrar ediyordu. Ayrıca silahlı mücadele fikrimize de karşı çıkarak, bunun için zamanın olgunlaşmadığını ve bunu üstlenmenin kum üzerine kale inşa etmeye benzeyeceğini iddia etmişti.

Onunla tartışmak benim gücümü aşıyordu. O, berrak bir kafaya ve yüksek düzeyde komünist bilince sahip bir entelektüeldi. Bu nedenle onu fikrimin haklılığına ikna etmek zordu. İddiasının haklılığını kanıtlamak için sık sık klasiklerden önermeler

alınılıyordu ve tüm söyledikleri mantıklıydı. Choe Tong Hwa'yı fikrimin haklılığına ikna etmek kolay değildi.

Son tahlilde, onun iddiası devrimin duraklama döneminde olduğu görüşünden kaynaklanıyordu. Japon emperyalistlerinin toptan silahlı saldırısı, Zhang Xue-liang'ın birliklerinin bozguna uğraması ve Bağımsızlık Ordusu'nun dağılması gibi olumsuz alametleri görmesine rağmen, anavatandaki ve doğu Mançurya'daki halkın şiddetli ilerleyişinden tamamen habersizdi. Karşımda duran kişi şüphesiz kör bir adamdı; başkaları için açık olan gerçekleri bile göremeyen bir adam.

Devrim karşıtı saldırı ve bazı korkak grupların kaçışı, devrimin hemen dibe vurduğu anlamına gelmezdi. Her şey devrimin itici gücü olan halk kitlelerinin eğilimine bağlıydı.

Önceki kuşağın tüm komünistlerinde olduğu gibi Choe Tong Hwa da halk kitlelerinin gücünü hafife almıştı. Halkı devrimin itici gücü olarak göremedi, onların gücünü küçümsedi ve buna inanmadı.

Choe Tong Hwa'nın devrimin dibe vurduğundan bahsettiğini duyduğumda, önceki kuşak komünistlerle bizim aramızdaki temel farkı hissettim. Son tahlilde, onlarla aramızdaki tüm farklılıkların halk kitlelerine ilişkin görüşlerimizden kaynaklandığı rahatlıkla söylenebilir. Tam da bu farklılık nedeniyle çabalarımızı birleştiremedik ve aynı ideal ve amacı paylaşmamıza rağmen birbirimize yabancı gibiydik.

Choe Tong Hwa'ya şöyle dedim:

“Çelişkili olduğunu düşünebilirsiniz ama ben halk kitlelerinin Japon emperyalistlerinin saldırganlığına boyun eğmeden şiddetle ilerlediği bu anı devrimde büyük bir yükseliş dönemi olarak görüyorum. Hasat mücadelesinin hemen ardından fırsatı kaçırmadan kitleleri uyandırmaya ve örgütlemeye ve böylece Japon karşıtı mücadeleyi daha yüksek bir aşamaya taşımaya karar kıldık. Dönemin genel eğilimi ne olursa olsun, benim kararım ne değişecek ne de tereddüt edecektir.”

Choe Tong Hwa daha fazla konuşamadı ve sinirli bir şekilde yanımdan ayrıldı.

Choe Tong Hwa gibi insanlar devrimci şiddetin dezavantajlarından bahsederek bizi durdurmaya çalışsa da hasat mücadelesini kendimize güvenerek ve seçtiğimiz yoldan en ufak bir sapma göstermeden sürdürdük.

Eylül ayından 1931 yılının sonuna kadar Jiandao'da 100.000'den fazla köylü, Japon asker ve polislerinin ve gerici savaş ağalarının acımasız baskıları karşısında boyun eğmeyi reddederek kanlı bir mücadele yürüttü.

Bu mücadele sırasında Kore ulusunun kahramanlığını gösteren pek çok efsanevi olay meydana geldi. Kaikou bölgesi halkının gösteri sırasında Tuman Nehri'nin buzları üzerinde Japon ve Mançuryalı asker ve polislerle karşı verdiği savaşın hikâyesi Mançurya'daki insanlara ilham kaynağı olmuştur.

Bir kadın savaşçı olan Kim Sun Hui'nin dramatik ölümünün öyküsü de hasat ve bahar mücadelelerinin alevleri içinde ortaya çıkmıştır. Kim Sun Hui, Yaksudong'daki Kızıl Muhafızların ve buradaki hasat mücadelesi komitesinin bir üyesiydi. Yaksudong'da bazı "cezalandırıcı birlikler" ortaya çıktığında, tüfeklerinin namlularıyla onu dürterek karnında ne olduğunu sordular. Vakti yaklaşmıştı.

Etrafını saran garnizondan Japon askerlerine ve konsolosluk polislerine ters ters bakarak, "Olabilecek en iyi şey bir kral olması, olabilecek en kötü şey ise dış kapı önünde sokakta yürümek zorunda kalan sizin gibi biri olması" diye cevap verdi. Bu meşhur yanıt düşmanı hayrete düşürmüştü.

Sonunda Kim Sun Hui, örgütün sırrına ihanet etmeyeceğinden emin olmak adına dilini bile ısırды. Düşman tarafından tutuşturulan alevler içinde 22 yaşında çiçek açan değerli hayatına son verdi. Hasat mücadelesi köylülerin zaferiyle sonuçlanmıştı. Bu mücadele sayesinde Doğu Mançurya halkı zafere olan güvenini yeniden kazanabildi. İlk kez mücadelenin zaferinin, kitlelerin yılmaz iradesine olduğu kadar rehberlik yöntemine de bağlı olduğunu anladılar. Hasat mücadelesini zafere taşıyan yeni kuşağın genç komünistlerine hayret dolu gözlerle baktılar ve onların etrafında kenetlendiler.

Hasat mücadelesinin zaferi sayesinde kitleler 30 Mayıs Ayaklanması'nın neden başarısız olduğunu anladılar; ayrıca uygulanan şiddetin derecesinin asla mücadelenin sonuçlarını belirleyen ana faktör olamayacağını keşfettiler ve buna kesin olarak inanmaya başladılar. Hepsi, 30 Mayıs Ayaklanması'nın başarısızlığının nedeninin az miktarda şiddet uygulanmış olmasında yatmadığı gibi, hasat mücadelesinin zaferini belirleyen faktörün de çok miktarda şiddet uygulanmış olması olmadığı bilincine vardılar. Şiddet hiçbir şekilde her şeye gücü yeten bir şey değildi. Sadece bir amaca ulaşmak için kullanılan bir araçtı.

Yalnızca adil, iyi düşünülmüş, zamanında ve adil bir amaç için kullanılan şiddet, onu kullananlar için zafer vaat edebilir. Yalnızca böyle bir şiddet toplumun dönüşümüne ve tarihin gelişimine gerçek bir katkıda bulunabilir. Biz yalnızca bu tür şiddeti savunuyoruz.

Her şey kitlelerin nasıl harekete geçirildiğine, örgütlendiğine ve yönetildiğine bağlıydı. Yeni kuşak komünistler bu açıdan bir model oluşturdular. Hasat mücadelesi eşsiz bir mücadeleydi. Bu mücadelede inisiyatifi her zaman elimizde tutarak düşmanı savunmada tuttuk, ekonomik mücadeleyi siyasi mücadeleyle sıkı sıkıya bağladık ve barışçıl yöntemlerle şiddet içeren yöntemleri doğru bir şekilde birleştirdik. Bir sonraki yılın ilkbaharında yürütülen mücadele de böyle bir mücadeleydi.

Hasat mücadelesi sayesinde Kore ve Çin halkları arasındaki dayanışma güçlendirilmiş ve Koreli ve Çinli komünistler arasındaki devrimci bağlar pekiştirilmişti.

Hasat mücadelesi halk kitlelerinin uyanması ve güçlenmesi için iyi bir fırsat olmuştur. Bu mücadele sırasında basit ve sıradan insanlar savaşıtlara, devrimcilere dönüştüler. Doğu Mançurya'daki devrimci örgütler, hasat mücadelesinde eğitilmiş olan pek çok sert unsurla saflarını güçlendirmeyi başardılar. Bu tür temel unsurların ortaya çıkarılması, daha sonra başlatılacak olan silahlı mücadeleye de fayda sağlayacaktı.

Hasat mücadelesi sırasında yetişen çok sayıda genç devrimci, daha sonra Doğu Mançurya'nın çeşitli bölgelerinde kurulan gerilla birliklerinin belkemiği hâline gelmişti.

Hasat mücadelesine önderlik ederken, silahlı mücadele konusundaki fikirlerimi sürekli olarak geliştirdim. Doğu Mançurya'daki halkın mücadele sırasında sergilediği kitlesel kahramanlık ve yılmaz mücadele ruhu, yeni bir aşama için devrimci çizgiyi ararken bana büyük bir cesaret veriyordu. Bütün bunlar, silaha sarılıp Japon emperyalistlerine karşı kanlı bir savaşa girdiğimizde kitlelerin bizi her zaman destekleyeceği ve cesaretlendireceği güvenini aşıladı.

Ekim 1931'de hasat mücadelesinin alevleri tüm doğu Mançurya'ya yayılırken, Kuzey Hamgyong Eyaletindeki Jongsong bölgesine kısa bir ziyarette bulundum. Ziyaretimin amacı anavatanda bulunan yoldaşlarımla buluşmak, onlarla silahlı mücadele meselesini tartışmak ve silahlı mücadeleyle ilgili bazı önemli görevler vermek üzere altı kasabanın bulunduğu bölgede aktif olan siyasi işçileri geri toplamaktı. Chae Su Hang ve O Pin bana Jongsong'a kadar eşlik ettiler.

Jongsong, Chae Su Hang'ın memleketiydi; karısının ailesinin evi de oradaydı. Ölen anne ve babası Ri hanedanlığının sonuna kadar orada yaşamışlardı. Büyük büyükbabası bir zamanlar Jongsong ilçe yönetiminde danışman olarak çalışmıştı. "Japonya'nın Kore'yi ilhak etmesinden" hemen sonra Chae Su Hang'ın ailesi anavatanlarını terk ederek Helong İlçesine bağlı Jingu'ya taşınmıştı.

Chae Su Hang Jiandao'da büyümüşü fakat her zaman çocukluk hayallerini beslediği memleketini özliyordu. Ne zaman benimle birlikte Jongsong'a gelse, içindeki sevinci bastıramazdı.

Ancak bu sefer çok keyifsiz görünüyordu.

Hasat mücadelesinin dalgalarının Chae Su Hang'ın ailesine ulaştığını düşünerek ona sessizce sordum:

"Yoldaş Chae, acaba senin ailen de kamulaştırılmış olabilir mi?"

Chae Su Hang'ın ailesi zengindi. Babası Toksin Şirketi'nin başkanlığını yürütüyordu ve bu nedenle halk tarafından sevilmezdi.

”Kamulaştırma derken ne demek istiyorsunuz? Köylüler daha talep etmeden önce onlara tahılın yüzde 70’ini tarlada dağıttık.”

”Ah, ilçe parti sekreterinin ailesi ne kadar da farklı! Peki neden bu kadar üzgün görünüyorsun?”

Chae dedi ki: “Bazı insanlar bana babamı şirket başkanlığı görevini bırakması için ikna etmeye çalışmamı söyledi. Ancak babam bunu kabul etmeyecektir.”

Chae Su Hang, devrimci örgüt tarafından kendisine verilen bu görevi babasının yürüttüğünü bilmiyordu. Babası devrimci disiplin nedeniyle bunu ona söyleyemezdi. Bu nedenle Chae Su Hang’ın babasının isteğini yerine getirmemesinden dolayı üzüntü duyması doğaldı.

Onu dinledikten sonra, yüreğinin neden sızladığını anlamıştım. O günlerde parti üst örgütlerinde önemli görevlerde bulunan bazı solcular bulunmaktaydı. Bunlar astlarına gelişigüzel aşırı talepler dayatıyor, devrimin çıkarlarına ters düşen taleplerde bulunuyor ve böylece onları zor durumda bırakıyorlardı. Bir keresinde Chae Su Hang’ı ilçe parti sekreteri görevinden alacak kadar ileri gittiler ve onu babasıyla arasındaki sınıfsal “sınırı” belirlemede başarısız olduğu için “suçladılar”; ancak daha sonra onu görevine iade ettiler.

Yüzündeki hüznü gidermek için sohbetimizin konusunu silahlı mücadele olarak değiştirdim.

Chae Su Hang şakayla karışık, eğer bir ordu kurarsak ilk onun katılacağını ve makineli tüfekçi olacağını söylemişti.

“Asker olmak için uygun değilsin. Yoldaş Chae, senin yeteneğin sivil memurluk,” dedim gülümseyerek.

Her ne kadar şaka yollu konuşmuş olsam da söylediklerimde ciddiydim. Onun doğuştan politik bir işçi olduğunu düşünüyordum. Eminim devrimci orduya katılacak kadar uzun süre hayatta kalsaydı, alay ya da tümen düzeyinde bir siyasi işçi olacaktı.

Ancak biz Gerilla Ordusu’nu kurduktan sonra güçlü bir şekilde silahlı mücadeleye başladığımızda, Dalazi civarında Japon “cezalandırıcı birlikleri” tarafından öldürüldü.

O Pin, Longjing’deki Tonghung Ortaokulu’nda okuduğu günlerden beri sporcu olarak ün salmıştı. Hatta bir keresinde Hunchun İlçesindeki bir spor toplantısında güreş yarışmasında birincilik ödülü olarak bir sığır kazanmıştı. Özgür ve rahat, neşeli ve hızlıydı.

O Pin’i devrimci ordunun cesur bir askeri olabilecek bir subay tipi olarak görüyordum. Ne zaman yeni insanlarla tanışsam, her biri için devrimci orduda ne tür bir işin uygun olacağını merak ederdim. Bu alışkanlığı o sıralarda kazandım. Görünüşe göre Japon karşıtı savaşın yaklaştığı o yıllardaki keskin durum beni böyle “hesapçı bir adam” yapmıştı.

Shijianping feribotundan tekneyle Tuman Nehri’ni geçerek geçmez Tonggwangjin Turyang Şirketi’nin fasulye toplama alanını ziyaret etmiştik. Bu şirket, Japon emperyalistlerinin Mançurya’dan yağmaladığı fasulyeleri keten çuvalara koyup gemiyle Japonya’ya göndermeden önce çeşitli kalitelere ayırarak tartıyordu.

Kendimizi Jiandao’dan gelen gündelik işçiler olarak tanıtip oradaki işçilerle konuştuk ve onlara yardım eli uzattık.

Jiandao’dan geldiğimizi duyan işçiler hasat mücadelesi hakkında konuşmaya başlamışlardı. Bu mücadeleye bakışları genel olarak kötümserdi. İşçiler şunları düşünüyordu: “Japon emperyalistlerinin Mançurya’yı işgalinden önce Jiandao’da patlak veren birçok ayaklanma başarısızlıkla sonuçlandı. Dahası, şimdi Mançurya’yı işgal ettiklerine göre, sadece hasat mücadelesi gibi bir mücadele yürüterek zafere ulaşma şansı olacak mı? Nihai olarak, bu mücadele hiç şüphesiz 30 Mayıs Ayaklanması ile aynı kaderi paylaşacaktır. Böyle bir mücadele başlatmak faydasızdır. Baksanıza! Japon ordusu zafer üstüne zafer kazanıyor. Üstelik büyük güçlerden oluşan uluslararası örgüt de Japonların yanında yer alıyor. Küçük ve zayıf bir ulusun güvenebileceği kimse yok, değil mi?”

İşçilerin söylediklerini dinlediğimde üç ders çıkardım. Birincisi, eğer bir devrimci halkın duygularını iyi bilmek istiyorsa, her zaman kitlelerin arasına karışması gerektiği; diğeri, eğer silahlı bir mücadele başlatacaksa, önce kitleleri siyasi olarak uyandırma ve örgütlenme işini hızlandırması gerektiği ve bir diğeri de kitleler önemini tam olarak anlamadıkça ve aktif olarak bu mücadeleye katılmadıkça hiçbir mücadele biçiminin başarılı olamayacağıydı.

İşçilerin hiçliğı ve umutsuzluğa dair görüşlerini dinledikten sonra, Koreli komünistlerin bir an önce silahlı mücadeleye başlamaları ve ulusumuza yeniden doğuş ve bağımsızlık umudu vermeleri gerektiğini daha da güçlü bir şekilde hissettim.

O gün, Kwangmyong köyü gençlik derneğı başkanı Choe Song Hun'un evinde, anavatandaki yeraltı siyasi işçileri ve yeraltı örgütlerinin sorumlularıyla bir toplantı yaptık ve silahlı mücadeleyle ilgili olarak anavatan devrimci örgütlerinin görevini tartıştık.

Toplantıya katılanlara, 18 Eylül olayının ardından yaşanan ani durum değışikliğinin ve ülkemizdeki Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketinin tarihi dersinin, acilen örgütlü bir silahlı mücadele yürütmemizi gerektirdiğini ve silahlı mücadele başlatmanın devrimci mücadelemizin bir gereğı ve niteliksel bir ilerlemesi olduğunu vurguladım. Ardından iki temel görev belirledim: silahlı mücadele için tam askeri hazırlık yapma görevi ve bunun için sağlam bir kitle temeli atma görevi.

Bu toplantıya katılanlar, oldukça önemli bir olay olan örgütlü bir silahlı mücadeleden söz edilmesi karşısında heyecanlarını gizleyemediler ve silahlı safların oluşmasına yardımcı olmak için parlak fikirler ileri süren hararetle konuşmalar yaptılar.

Silahlı mücadelenin örgütlenmesi ve yürütülmesi için gerekli devrimci güçlerin hazırlanması konusu Mayıs 1931'de yapılan Kongsudok Toplantısında zaten tartışılmış ve karara bağlanmıştı. Dolayısıyla Kwangmyong Köy Toplantısı, bu temelde, anavatandaki devrimci örgütlerin yakın gelecekte yeni bir şeyle - silahlı mücadeleyle- karşı karşıya kalacağı pratik görevleri tartıştı. Toplantı, yurtiçindeki halk ve devrimciler için silahlı mücadeleyi

duyuran çanı çalıyordu. Yurt içindeki devrimcilerin toplantı sırasında silahlı mücadele için ifade ettikleri hazır tepki bana büyük güç vermişti.

Jongsong'da bir gün geçirdikten sonra Jiandao'ya döndüm ve orada Chae Su Hang ve O Pin'den ayrıldım. Aralık ayının ortalarında Mingyuegou'da tekrar bir araya gelmeye ve orada silahlı mücadele hazırlıklarını gözden geçirmeye, silahlı mücadelenin nasıl yürütüleceğini ve bununla ilgili stratejik ve taktik konuları ayrıntılı olarak tartışmaya karar vermiştik.

Sonrasında tüm programım Mingyuegou Toplantısı için hazırlık yapmaya ayrılmıştı. Bir toplantı hazırlığı denildiğinde akla ilk olarak rapor ve karar gibi belgeler gelebilir. Ancak o günlerde toplantı hazırlıkları, devrimci çizgiyi ortaya koyma, strateji ve taktik belirleme süreci anlamına geliyordu. Bir fikri yazıya dökmek ikincil bir süreçti.

Silahlı mücadele için seçilecek biçim üzerine düşünmeye çok zaman ayırıyordum.

Marksist-Leninist teori silahlı mücadelenin önemini vurguluyordu. Ancak silahlı mücadelenin hangi biçimde yürütülmesi gerektiğine dair resmi bir açıklama getirmemişti. Bunun nedeni, her çağa uygun ve her ülkede uygulanabilecek hazır bir çözüm olamayacağıdır. Silahlı mücadele için bir biçim ararken, dogmatizm suçlusu olmamaya da gayret ediyordum.

Silahlı mücadele konusundaki görüşmeleri derinleştirmeye ve yeni durumla başa çıkma görevlerini tartışmaya karar vermemin ardından Dong Chang-rong ile görüşmek üzere Doğu Mançurya özel bölge Parti komitesini ziyaret ettim. Silahlı kuvvetleri kurmayı ve Mançurya'da Japon karşıtı bir savaş başlatmayı planladığımıza göre, Çinli komünistlerle iş birliğini göz ardı edemezdik.

Mançurya'daki Çinli komünistler arasında da silahlı mücadele sorunu gündeme geliyordu. Çin Komünist Partisi ve Çin İşçi-Köylü Kızıl Ordusu, 18 Eylül olayının ardından, Japon emperyalistlerinin saldırganlığına karşı, onlara silah zoruyla doğrudan bir darbe vurmak için kitlelerin direniş içinde örgütlenmesi çağrısında bulundular.

Aynı hedefe yönelen Koreli ve Çinli komünistler, kırılmaz, sağlam bir birleşik cephe oluşturma ve birbirleriyle yakın iş birliği yapma ve birbirlerini destekleme acil göreviyle karşı karşıyaydılar.

Özel bölge komitesinin sekreteri Dong Chang-rong, Japon birliklerinin “cezalandırma operasyonlarında” ölümden kıl payı kurtulmuştu. Onun Longjing şehrinde kaldığını ve beni görmek istediğini duymuştum.

Birçok gizli ajanın bulunduğu bu şehre gitmek tehlikeli olduğu için, Mingyuegou’ya gelmesini rica eden bir haber gönderdim.

Ancak, Doğu Mançurya özel bölge komitesi bana, Jiandao’daki durumdan hâlâ habersiz olan Dong Chang-rong’un, özel bölge komitesinin taşındığını bilmeden nerede olduğunu araştırmak için oradan oraya dolaştığı ve bu sırada gizli ajanlar tarafından yakalanıp hapse atıldığı haberini ilettiler. Bu beklenmedik haber beni hayal kırıklığına uğratmıştı. Mançurya il parti komitesi sekreteri Luo Deng-xian ve il parti komitesine bağlı askeri komisyon sekreteri Yang Rim 18 Eylül olayından sonra Shenyang’ı terk edip saklanmaya başlamışlardı ve Yang Jing-yu da hâlâ hapisteydi. Dolayısıyla meseleleri tartışabileceğim kimse yoktu.

Dong Chang-rong’u kurtarmaya karar vererek bunu yapmanın bir yolunu bulmak için bazı yoldaşlarıma danıştım.

O sırada Ko Po Bae (lakabı Po Bae) Dong Chang-rong’u kurtarmak için gönüllü oldu. Bir hokkabaz gibi elleri olağanüstü hızlı olduğundan, “çalma” işlerinde oldukça iyiydi. Konuştuğu adamın cebinden dolmakalemi bir çırpıda alabiliyordu. Bu hileleri iyi yaptığı için Ko Po Bae’nin gittiği hemen her yerde “kaybolan” eşyalar yüzünden başına bela geliyordu.

Longjing’e giderek polis tarafından tutuklanmak için bir şeyler çalmıştı. Hapse girdiğinde ise Dong Chang-rong ile tanışmıştı. Ko Pa Bae hapiste polisleri o kadar ustaca idare etmişti ki, özel bölge komitesi sekreterini çok geçmeden serbest bırakmışlardı. Bu sayede Mingyuegou Toplantısına katılabilişti.

Aralık 1931'in ortalarında, Parti ve YCL kadrolarını bir araya getirerek Mingyuegou'da bir toplantı gerçekleştirdik ve bu toplantıya, kolaylık olması açısından "Kış Mingyuegou Toplantısı" adını verdik.

Bu toplantıya, mücadeleye olan bağlılıkları nedeniyle kitlelerin sevgi ve itibarını kazanan 40'tan fazla genç savaşçı katılmıştı. Bunlar arasında Cha Kwang Su, Ri Kwang, Chae Su Hang, Kim Il Hwan, Ryang Song Ryong, O Pin, O Jung Hwa, O Jung Song, Ku Pong Un, Kim Chol, Kim Jung Gwon, Kim Il Ryong, Ri Chong San, Kim Jong Ryong, Han Il Gwang ve Kim Hae San vardı.

Mingyuegou'da ilk kez yongchae kimchi dedikleri şeyi tatmış oldum. Mingyuegou'ya vardığım gün akşam yemeğinde Ri Chong San'ın ailesi bana barbunya ve mısır lapası ile yongchae kimchi ikram etmişti. Onları afiyetle yedim. Kuzey Hamgyong Eyaleti'ndeki Kilju ve Myongchon halkı bu tür kimchiyi salamura etmekte oldukça başarılıydı. Bugünlerde devlet tarafından verilen akşam yemeklerinde bile ikram ediliyor.

Mingyuegou Toplantısı sırasında Ri Kwang bizim için beş sülün avlamıştı. Onları Genç Komünistler Birliği'nden bazı eylemcilerle birlikte avlamıştı çünkü toplantıya katılan delegelerin sürekli olarak mısır lapası ve tilki kuyruğundan elde edilen darıyla beslendiklerini görünce üzülmüştü.

O akşam Ri Chong San akşam yemeği için erişte hazırlatmış ve sülün etinin erişteyi süslemek için iyi olduğunu söylemişti. Mingyuegou bölgesinde pirinç kıttı ama nişasta bulunabiliyordu.

Çaresizce erişteye düşkün olan Cha Kwang Su, Ri Kwang'a "Hey, Wangqing'li ihtiyar, beş sülün hepimizi idare etmeye yetmez, değil mi?" diye takılmıştı. Kronik mide rahatsızlığı olan Cha Kwang Su çok az yerdı ama gençlerin arasında çok acıkmış gibi yapar, sanki çok yiyen biriymiş gibi davranırdı.

Ri Kwang şakayla karışık, "Bu kadar büyük konuşma, sen Jilin'den geliyorsun ve bir kâse mısır lapası bile yiyemiyorsun," diye karşılık vermişti. "Dinle, seni sersem. Tahlî yükümün üstüne bir de o beş sülünü taşımaktan bitap düştüm."

Cha Kwang Su, beş sülün hepimize yetmeyeceği için delegelerin iki odaya ayrılması ve bir odadakilere sülünle süslenmiş erişte, diğer odadakilere ise tavukla süslenmiş erişte servis edilmesi gerektiğini söyleyerek şiddetle karşı çıkıyordu.

Ancak delegelerin hepsi bu fikre itiraz ettiler. Sülün ve tavuğun karıştırılmasını ve tüm delegelerin aynı odada keyifli bir şekilde yemek yemesini sağladık. Çok yiyen Pak Hun üç kâse erişte yiyerek “erişte aşığı” lakabını kazanmıştı.

Toplantının başarılı olmasını sağlamak için önceden Ri Chong San’ın evinde bir ön toplantı düzenlemiştik. Bu toplantıda tartışılan hususlar gündem, katılımcılar ve toplantının düzeniydi.

Daha sonra toplantı yapıldı ve 10 gün boyunca sürdü. Görüşmeler silahlı mücadelenin nasıl bir biçim alması gerektiği sorunu üzerinde yoğunlaşmıştı. Ancak bu sorun çözüldüğünde, silahlı örgütün ve üssün biçimi gibi diğer konulara karar vermek mümkün olacaktı.

Ülkemiz olmadığı için düzenli bir ordunun direnişi beklenemezdi. Yine de tüm halkın bir ayaklanma için derhal seferber edilmesi için koşullar olgunlaşmamıştı. Bu koşullar altında aklımın gerilla savaşına kayması son derece doğaldı.

Lenin gerilla savaşını, ya kitle hareketi zaten bir ayaklanmaya dönüştüğünde ya da bir iç savaşta büyük muharebeler arasında bir ara dönem yaşandığında kaçınılmaz olarak benimsenen yardımcı bir mücadele biçimi olarak tanımlıyordu. Lenin’in gerilla savaşını temel bir mücadele biçimi olarak görmek yerine geçici ve yardımcı bir mücadele biçimi olarak görmesine çok üzülmüştüm. Çünkü o dönemde ilgilendiğim şey düzenli savaş değil gerilla savaşıydı.

Silahlı mücadelenin temel biçimi olarak gerilla savaşını seçmemiz durumunda, sürekli devrimci bir silahlı gücün gerilla savaşının ülkemizdeki koşullara uygun olup olmayacağı konusunda çok düşündüm. Bu süreçte Sun-tzu’nun Savaş Sanatı’nı ve Savaşın Üç Krallık’ı tekrar okudum. Ülkemizin askeri bilime ilişkin kitapları arasında Doğu Ülkelerinin Askeri Kitapları ve Askeri Bilim Talimatları gibi kitapları da okumuştum.

Bazıları gerilla savaşının kökeninin M.S. 4. yüzyıla kadar uzandığını söylüyordu, ancak bu gerilla savaşının hangi ülkede ve nasıl yapıldığını bilmiyorduk.

Marx ve Engels'in en büyük ilgiyle inceledikleri gerilla savaşı, 1812 Fransız-Rus Savaşı sırasında Rus köylülerinin silahlı birliklerinin faaliyetleriydi. Fransız-Rus Savaşı'nın partizan kahramanı Denis Davidov'un ve düzenli birlikler ile gerillaların birleşik operasyonlarını ustalıkla yöneten General Kutuzov'un hikayesi gerilla savaşına olan merakımı arttırmıştı.

İmjin Yurtseverlik Savaşı bana gerilla savaşının mücadelemizin temel biçimi olarak tanımlanması konusunda pek çok fikir sunmuştu. İmjin Yurtseverlik Savaşı'nda şanlı bir zafer kazanan gönüllülerin mücadelesini gerilla savaşı tarihinde seçkin bir yere sahip bir örnek olarak gördüm. Kwak Jae U, Sin Tol Sok, Kim Ung So, Jong Mun Bu, Saint Sosan, Choe Ik Hyon ve Ryu Rin Sok gibi gönüllüler arasından çıkan ünlü generallerin sergiledikleri cesaret ve uyguladıkları çeşitli savaş yöntemleri beni çok etkilemişti. Ağır silahlı Japon emperyalistlerine karşı büyük savaşın yaklaşmasıyla birlikte gerilla savaşı sözcükleri yüreğimi sarıyordu.

Ancak bazı insanlar gerilla savaşının ancak bir iç cephenin ya da düzenli bir ordunun desteğinin olması durumunda yürütülebileceğini söylüyordu. Bu da benim için bir sorun teşkil etmekteydi. Marksizm-Leninizm'in klasiklerinde belirtilen bu önkoşullar, beni silahlı mücadelenin biçimini seçmek için karmaşık bir sorgulama sürecinden geçmeye zorladı; iç cephesi ya da düzenli ordusu olmayan Kore'nin koşulları göz önüne alındığında, gerilla savaşının mümkün olup olamayacağına kimse karar verememişti. Bu bizim için ciddi ve tartışmalı bir konuydu.

Etrafımızda bizi devrime doğru iten dramatik olaylar birbirini izlemekteydi. Jiang Jie-shi ve Zhang Xue-liang'ın teslim olmasından hoşnut olmayan eski Kuzeydoğu Ordusunun vatansever subay ve erleri arasında askeri karışıklıklar meydana gelmişti. Wang De-lin, Tang Ju-wu ve Li Du Zhang Xue-liang'ı takip etmemiş; hepsi rotalarını değiştirerek eski Kuzeydoğu Ordusundan ayrılmışlardı. General Ma Zhan-shan askeri bir

karışıklık çıkararak silahlanmış ve Japonya'ya karşı direniş çağrısında bulunmuştur. Bu kişilerin merkezde olduğu Çin anti-Japon milliyetçi ordu birlikleri oluşturulmuş ve Mançurya'nın çeşitli bölgelerinde ulusal kurtuluş ordusu hareketi başlatılmıştı.

Bu durum silahlı mücadele isteyen bizler için elverişli koşullar hazırlamıştı.

Şöyle bir konuşma yaptım: Silahlı mücadelenin şekli bakımından, tarih boyunca bir düzenli savaş, bir de gerilla savaşı var olmuştur. Her ne kadar düzenli savaş baskın olsa da gerilla savaşı da kullanılmıştır. Bu iki biçimden birini seçmek zorundayız. Ben gerilla savaşının ülkemizdeki duruma daha uygun olacağı kanaatindeyim. Düzenli savaşın mümkün olmadığı ülkemiz koşullarında, gerilla savaşı, şimdiye kadar olanlardan bağımsız olarak, mücadelemizin ana biçimi olacaktır.

Ardından, "Sürekli değişen gerilla savaşı, seçmemiz gereken silahlı mücadelenin ana biçimidir. Devlet niteliğini kaybetmiş olan ülkemizde, Japon emperyalistlerine karşı düzenli savaş yürüterek karşı koymak mümkün değildir. Sürekli değişen gerilla savaşı yürütmek zorundayız çünkü güçlü Japon emperyalist saldırgan ordusuna karşı hem askeri teçhizat hem de sayıca daha az olan silahlı bir güçle savaşmak zorundayız. Bundan başka bir yol mümkün değildir."

Sadece Zhang Xue-liang'ın savaş ağası ordusunu, Bağımsızlık Ordusunu ve Japon ordusunu görmüş olan gençler gerilla ordusu hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Düzenli ordu ile gerilla ordusu arasındaki farkı açıkladıktan sonra devam ettim: "Eğer güçlü Japon saldırgan ordusunu yenmek istiyorsak, küçük ve büyük birliklerin üstün birleşik operasyonları, sürpriz saldırılar, pusular, siyasi faaliyetler, siyasi yeraltı çalışmaları ve üretim faaliyetleri gibi her türlü askeri, siyasi ve ekonomik faaliyeti yürütmeliyiz. Bu amaçla, sürekli savaş yürütebilecek ve askerlerini özgürce dağıtabilecek ve yoğunlaştıracabilecek bir gerilla ordusu oluşturmak zorundayız."

Beni dinledikten sonra bazı insanlar şüphelerini dile getirdiler: Silahlı mücadelenin böyle bir biçimini yürüterek düşmanı yenmek mümkün olacak mı? Gerilla ordusu gibi düzensiz bir silahlı güçle,

tanklar, toplar ve savaş uçakları gibi modern ve son derece etkili silahlarla donatılmış birkaç milyonluk bir orduyu, herhangi bir iç cephe ya da düzenli bir ordunun desteği olmadan ve üstelik yabancı bir bölgede savaşmak zorunda kalacağımız zaman yenmemiz mümkün müdür?

Bu tür şüpheleri dile getirmeleri hiç de yersiz değildi.

Aslına bakarsanız ben de böyle bir olasılığı birçok kez düşünmüştüm.

Aklımdan geçirdim: Sadece birkaç silahla Japonya gibi bir askeri güce karşı çıkmaya cüret edersek dünyanın alay konusu olmaz mıyız? Tüm Dürüst Gönüllüler, Bağımsızlık Ordusu ve Zhang Xue-liang'ın 300.000 kişilik ordusu, Japon ordusunun büyük gücü karşısında yenilmekten kurtulamadı. Peki, onları yenmeye çalışırken neye güveneceğiz? Devlet gücümüz, topraklarımız ya da zenginliğimiz var mı?

Kendilerine şöyle dedim:

“Bizler tüm devlet gücünden, topraklarından ve kaynaklarından mahrum bırakılmış mahvolmuş bir halkın evlatlarıyız. Bizler şu anda yabancı bir ülkede yaşayan elleri bomboş gençleriz. Ancak Japon emperyalistlerine meydan okumaktan çekinmiyoruz. Peki bunu yaparken neye güveniyoruz? Biz, halka güvenerek Japon karşısı bir savaş başlatmaya karar vermekteyiz. Halk devlettir, halk iç cephedir ve halk düzenli ordudur. Savaş başladığında halk asker olacak ve ayaklanacaktır. Bu nedenle yürüteceğimiz gerilla savaşına halk savaşı diyebiliriz.”

Böylece uzun bir tartışmadan sonra gerilla savaşını temel alan bir silahlı mücadelenin örgütlenmesi ve yürütülmesi konusunda tam bir mutabakata vardık.

Gerilla savaşı, kişinin kendi güçlerini koruyarak düşmana ağır siyasi ve askeri darbeler indirebileceği ve hem sayı hem de teçhizat bakımından üstün olan düşmanı küçük bir güçle yok edebileceği bir silahlı mücadele yöntemidir. Gerilla savaşına, halk kitlelerinin aktif destek ve teşvikine ve elverişli doğa ve coğrafi koşullara dayanarak silahlı bir mücadele örgütleyip

yürüttüğümüz takdirde düşmanı nihai olarak yenebileceğimize kesin olarak inandık.

Diğerleri gerilla savaşını düzenli savaşa yardımcı bir araç olarak görürken, biz onu mücadelemizin temel biçimi olarak kabul ettik ve politikamız olarak benimsedik. Bu, durumumuzla orantılı bilimsel ve yenilikçi bir karardı.

Gerilla savaşını temel alarak örgütlü silahlı bir mücadelenin yürütülmesi konusundaki görüşmelerimiz sona erdiğinde, bunu yürütmenin yollarını tartıştık.

İlk olarak devrimci bir silahlı güç inşa etme sorunu tartışmaya sunulmuştu. Her alan için önce küçük çaplı bir gerilla birliği örgütlemeye ve bu birlikleri silahlandırmak için mücadele ederken yavaş yavaş büyük birliklerden oluşan devrimci bir silahlı güce dönüştürmeye karar vermiştik. Ayrıca ilk aşamada taburlar oluşturmayı ve bunları giderek genişleterek devrimci halk ordusuna dönüştürmeyi kararlaştırdık. Bunun ardından silah edinmenin yolu da tartışıldı.

Gerilla ordusu kurma tartışması yerini üs kurma tartışmasına bırakmıştı. Şu soruları soruyorduk: Eğer Japon karşıtı bir gerilla ordusu kurulursa, operasyon üssü neresi olmalıdır? Bir dağda mı, bir şehirde mi yoksa kırsal bir köyde mi olacak? Şimdi hem Kore hem de Mançurya Japon emperyalistlerinin işgali altında olduğuna göre, gerilla savaşının üssü anavatanda mı yoksa Mançurya'da mı olmalı? Bu sorular üzerine ciddi görüş teatisinde bulunuyorduk.

Her ordunun bir kalesi olması gerektiği, bir ilkokul öğrencisinin bile anlayabileceği basit bir düşüncedir.

Silahlı kuvvetlerimiz herhangi bir iç cephe olmadan ve düzenli bir ordunun desteği olmadan savaşmak zorundaydı. Bu nedenle, ancak savaştan sonra saflarımızı düzene koyarken, silah ve mühimmatımızı yenilerken, askeri eğitim yaparken ve yaralı askerlere tıbbi tedavi uygularken güvenle dinlenebileceğimiz bir üs olduğunda, uzun süre gerilla savaşı yürütebilirdik. Bu nedenle gerilla ordusu kurarken aynı zamanda bir üs de inşa etmeliydik.

Hararetli bir tartışmanın sonunda, iyi bir kitle temeli, iyi ikmal koşulları ve elverişli arazinin bulunduğu Jiandao'nun dağlık bölgelerinde bir gerilla üssü kurmaya karar vermiştik. Şimdilik ilk olarak Jiandao'da bir üs kurmaya karar vermiştik çünkü geniş bir alana yayılmış olan Mançurya'da düşmanın hakimiyeti Kore'dekinden daha zayıftı. Ve zamanı geldiğinde anavatana girip Paektu Dağı ve Rangnim Dağları'nın geniş ormanlık alanını işgal edeceğimiz konusunda anlaşmaya vardık.

Kurtarılmış bölgenin yapısı, düşman hakimiyetinin ulaşmadığı bölge, üssün ana şekli olmalıydı ve bu üssü hem anavatandaki operasyonlarımızı yürütmek hem de oradaki insanlardan destek almak için elverişli olan Tuman Nehri boyunca uzanan dağlık bölgelerde mutlaka kurmalıydık. Tuman Nehri boyunca, malzeme tedariki için iyi koşullar sağlayan ve düşmanın saldırması için elverişsiz ancak kendimizi savunmamız için elverişli birçok dağ köyü vardı.

Üssümüzü kurmak için gerçek yerleri seçmeye başladığımızda Ri Kwang, O Pin, Kim Il Hwan ve diğerleri birçok iyi fikir öne sürerek birbirleriyle mücadele ettiler. Onların önerilerine göre üssün Yulangcun, Niufudong, Wangyugou, Hailangou, Shirengou, Sandaowan, Xiaowangqing, Gayahe, Yaoyinggou, Dahuanggou ve Yantonglazi gibi doğal kalelerde kurulmasına karar verilmişti. Ayrıca bölgelerde, hasat mücadelesinden sonra Japon emperyalistlerinin “cezalandırma operasyonlarını” önlemek için buralara giden devrimci kitleler yoğunlaşmıştı; hatta Kızıl Muhafızlar bile buralarda oluşturulmuştu ve devrimci örgütleri ve halkı savunuyorlardı.

Tartışmalar derinleştikçe ve daha ayrıntılı hale geldikçe, üssün uzun süre işletilmesi ve sürdürülmesi konusu gündeme gelmiş; tarımsal üretimin nasıl yapılacağı ve ekonominin nasıl yönetileceği, bir mühimmat tamirhanesinin ve bir hastanenin nasıl inşa edileceği ve nüfus idaresinden kimin sorumlu olacağı ve bu işin nasıl yürütüleceği gibi birçok karmaşık pratik sorun ortaya çıkmıştı.

Toplantıda ayrıca silahlı mücadele için kitlesel bir temel atma ve Kore ve Çin halklarının Japon karşısı ortak cephesini oluşturma

konularının yanı sıra parti örgütsel çalışmasını ve YCL'nin çalışmasını güçlendirme sorununu da tartıştık.

Tüm bunlar, gerilla savaşının ana strateji olduğu bir silahlı mücadele yürütmek için çözülmesi gereken önemli sorunlardı. Toplantıda tüm bu konular bir politika olarak formüle ediliyordu.

Bunlar gerçek anlamda devasa ve akıl almaz düzeyde yapıcı çalışmalardı. Hiçbir dönemde ya da hiçbir ülkede bizim devrimci mücadelemize örnek teşkil edebilecek bir gerilla savaşı tarihi yoktu. Bu nedenle, kendi beynimizi kullanarak tüm sorunlar üzerinde düşünmek ve kendi çabalarımızla temel oluşturmak zorundaydık. Bu, herhangi bir iç cephe ya da düzenli ordu desteği olmaksızın, eşi benzeri görülmemiş derecede zorlu koşullarda gerilla savaşı yürütmek zorunda olan biz Koreli komünistler için kaçınılmaz bir görevdi.

Eğer bu görevi yerine getirirken, düzenli orduyla birlikte gerilla savaşı yürüten diğer ülkelerin deneyimlerini dogmatik bir şekilde kopya etmiş olsaydık ve düzenli ordunun desteğini olmazsa olmaz olarak görseydik, başarısızlıkla karşılaşabilirdik.

Bir sene Latin Amerikalı bir direnişçi beni görmeye gelerek gerilla savaşı yürütme konusundaki deneyimlerimizi anlatmamı istemişti.

Ona Japon karşıtı savaşımız sırasında edindiğimiz bazı deneyimlerden bahsetmiş ve şöyle demiştim: “Gerilla savaşında evrensel bir formül olamaz. Bu, insanın içindeki cevherin en üst düzeyde sergilenmesi gereken özgün bir mücadeledir. Deneyimlerimiz size yardımcı olabilir, ancak bunları mutlak olarak görmemeli ve teknik olarak uyarlamamalısınız. Koşullar ülkeden ülkeye farklılık göstermektedir. Dolayısıyla siz de kendi durumunuza uygun savaş yöntemlerini ve biçimlerini oluşturun ve uygulayın. Zaferin anahtarı tam da burada yatmaktadır.”

Direnış hareketinin lideri beni dinledikten sonra bir süre düşündü ve ardından şu şekilde konuştu: Ülkemizde çok sayıda dağlık alan var. Ancak şimdiye kadar bunu dikkate almadan şehirlerde gerilla savaşına çok fazla ağırlık verdik. Muhtemelen bu nedenle çok az başarı elde edip çok fazla kayıp verdik. Bundan sonra direniş hareketimizi, durumumuza uygun olarak, ana

stratejimiz olan dağlık kırsal alanlarda gerilla savaşı ile yürüteceğiz.

Mingyuegou'daki görüşmemizi, toplantının ardından kendi faaliyet alanlarımıza döndükten hemen sonra gerilla birliklerinin oluşturulmasına başlanması konusunda anlaşmaya vararak tamamladık. Japon emperyalist saldırganların kanlı bastırma ve “cezalandırma operasyonları” nedeniyle akrabalarını ve yoldaşlarını kaybettiklerinde, gençler göğüslerini dövüyor ve ordumuz için, silahlı güçlerimiz için özlem duyuyorlardı. Ve şimdi bu ordunun, silahlı kuvvetlerin doğuşunu yakın gelecekte gerçekleşecek bir şey olarak görebildikleri için, gençler bir anda ayağa kalktılar ve çok sevdikleri anavatanlarına ve devrime yeminlerini ifade eden Devrimci Şarkı ve Enternasyonal'i ciddiyetle ve yüksek sesle söylediler.

Mingyuegou Toplantısına Dong Chang rong ve diğer birçok Çinli komünist de katılmıştı. Onlar, Koreli komünistlerin ve bölge sakinlerinin ezici çoğunluğu oluşturduğu Doğu Mançurya'daki özel durum göz önüne alındığında, Kore ve Çin halkları arasındaki dostluğa ve Koreli ve Çinli komünistler arasındaki iş birliğine başından beri büyük önem veren ileri görüşlü devrimcilerdi.

Dong Chang-rong, Doğu Mançurya'da uzun süre savaşmış ve çok fazla deneyim biriktirmiş olan Koreli yoldaşların önemli konuşmalar yapmasını tekrar tekrar talep ediyordu.

Toplantıda tartışılan konuları esas alarak, silahlı saflar oluşturma ve silahlı mücadele yürütme fikrimiz hakkında Korece ve Çince ateşli bir konuşma yaptım.

Çinli yoldaşlarımız bu fikre tam destek verdiklerini ifade etmişlerdi. Gerilla savaşının biçimi, bir gerilla ordusu kurulması ve bir gerilla üssü kurulması gibi tüm konularda bizimle aynı görüştüydiler.

O andan itibaren Kore ve Çin halklarının ortak düşmanları olan Japon emperyalistlerine karşı verdikleri silahlı mücadele kıtayı derinden sarsmaya ve Kore ile Çin arasındaki büyük dostluk geleneği kanlı bir savaşın ortasında kök salmaya başlamış oldu.

Japon karşıtı silahlı mücadelenin başlangıcı olan 1931 yılındaki Mingyuegou Kış Toplantısı, ülkemizdeki Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketinde ve komünist harekette yeni bir dönemece yol açan tarihi bir toplantıydı. Kalun Toplantısı'nda ileri sürülen silahlı mücadele çizgisi bu toplantı aracılığıyla derinlemesine geliştirilmiştir. Kore ulusunun Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketinden en yüksek aşaması olan silahlı mücadeleye geçme iradesi Kalun'da teyit edildiyse, Mingyuegou'da bu irade yeniden teyit edilmiş ve "Silahlı güce silahlı güçle karşı koyun ve devrim karşıtı şiddete devrimci şiddetle direnin!" sloganı altında Japon emperyalistlerini yok etmek amacıyla Japon karşıtı bir savaş resmen ilan edilmiştir. Bu toplantıda gerilla savaşının yönünü ve stratejisinin esas noktalarını belirleyen taktik ilkeler tanımlandı ve buna dayanarak son derece zengin ve çeşitli silahlı mücadele yöntemleri oluşturuldu.

Mingyuegou Toplantısından sonra Dong Chang-rong ve ben beyaz bir kayanın altında otururken pek çok şey hakkında konuştuk. Sanırım o sırada Dalian hapishanesinde bulunan Kim Ri Gap ve bir tekstil fabrikasında çalışıp YCL işlerini yaparken ona giyecek ve yiyecek sağlayan Jon Kyong Suk hakkında ondan bilgi almıştım.

Dong Chang-rong, Doğu Mançurya'da sadece nüfusun değil aynı zamanda parti örgütlerinin üyelerinin yapısının da incelendiğinde büyük bir kısmının Korelilerden oluştuğunu söyledi ve benden onlar adına kendisine yardım etmemi istedi.

Bana şunları söyledi: "Doğu Mançurya'daki devrimci mücadelenin ana gücü Korelilerdir. Gerilla savaşı ancak Korelilere güvendiğimiz zaman zafere ulaşabilir. Japonya bizi yabancılaştırmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, iki ülkenin komünistleri ulusal önyargıları engelleyebilecektir. Özel bölge komitesi Koreli yoldaşlarıyla birlikte çalışmaya özellikle dikkat etmek niyetindedir, bu nedenle bize büyük yardımda bulunmanızı istiyoruz. Size güveniyoruz, Yoldaş Kim Il Sung."

Memnuniyetle onun bu ricasını yerine getirdim.

Dedim ki: "Biz de özellikle iki ulusun birliği konusunda kaygılıyız. Bu nedenle içinizi rahat tutun. Gerilla savaşının silah

raporları Kore ve Çin halkları arasındaki tüm geçici güvensizliği sona erdirecektir."

Birbirimizin ellerini sıktık ve tebessüm ettik.

O günden sonra Dong Chang-rong ve ben sık sık o günü yâd ettik.

Çin'i her ziyaret ettiğimde Başbakan Zhou En-lai ziyafet konuşmalarında ya da benimle yaptığı görüşmelerde Kore-Çin dostluğunun 1930'ların başında Japon Karşısı Gerilla Ordusu'nun kurulması ve Kore ve Çin silahlı kuvvetlerinin Japon emperyalistlerine karşı ortak mücadelesi sayesinde yüksek bir aşamaya ulaştığını söylerdi. Bu dostluğun köklü geleneği hakkında çok dokunaklı sözler söylemişti.

Bunu her söylediğinde aklıma Mingyuegou Toplantısı ve Kore-Çin dostluğunun hararetli atmosferi geliyor ve savaşın kızıştığı günlerde bize katılan Wei Zheng-min, Dong Chang-rong, Chen Han zhang, Wang De-tai, Zhang Wei-hua, Yang Jing-yu, Zhou Bao zhong ve Hu Jin-min gibi samimi Çinli komünist arkadaşlarımızı büyük bir duyguyla hatırlıyordum. Dostluk duygusu insani bir duygudur. Bu nedenle ancak somut insani ilişkiler yoluyla kurulduğunda sağlam olabilir ve öyle görünüyor ki bu şekilde kurulan bağ ne kadar zaman geçerse geçsin asla zayıflamayacaktır.

Kanlı Bir Savaş İçin Hazırlıklar

Mingyuegou Toplantısı'nda örgütlü bir silahlı mücadele yürütme kararını benimsedikten sonra, benden çalışmalarda öncü rolü oynamam istendi.

“Başlangıç senin tarafından yapılmalı, Kim Il Sung. Her çalışmada bir model ve bir örnek bulunmalıdır.”

Bu sözlerle yoldaşlarım benden ayrılmış oldu. Toplantıya katılanların hepsi ayrılana kadar Mingyuegou'da kaldıktan sonra Dong Chang-rong'dan ayrılarak Antu'ya gittim. Gerilla savaşı için Antu her açıdan çok uygundu.

Silahlı grupların kurulmasında, aralık ayı içinde Mingyuegou Toplantısı'nda kararlaştırıldığı gibi, 18 Eylül olayından sonra Mançurya'nın farklı bölgelerinde kurulan Çin'in Japon karşıtı silahlı güçleri olan ulusal kurtuluş ordusuyla çalışmaya öncelik verilmesi gerektiği gerçeğini göz önünde bulundurarak, örgütün temel güçlerini Antu ve Wangqing'de kurmaya karar verdik. Ulusal kurtuluş ordusu Antu ve Wangqing'de bir araya getirilmişti.

Ailemle birlikte Xinglongcun'a döndüğümüzde bir süre Ma Chun Uk'un evinde kaldıktan sonra Xiaoshahe'deki Tuqidian vadisinde bulunan Kalbat köyüne taşındık. Orada Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluş hazırlıklarına odaklandım. Xiaoshahe'deki koşullar Xinglongcun'dakinden daha iyiydi zira Xiaoshahe halkı örgütlere üyeydi. Gizli ajanların, yeraltı örgütünün derin kökler saldıgı köye serbestçe girme olanağı yoktu. Xiaoshahe'de sinsice dolaşan köpekler olmadığı için ordu ve polis “cezalandırma operasyonları” için oraya nadiren geliyordu.

Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nu kurma çabalarımız başından itibaren zorluklarla karşı karşıya kalmıştı. Kadrolar, silahlar, askeri talim, erzak, kitle kuruluşu ve ulusal kurtuluş ordusuyla ilişkiler gibi askeri ve siyasi nitelikteki pek çok sorun gündeme getirilerek çözüm bekliyordu.

Silahlı birlikleri oluştururken kadro ve silahı en temel iki unsur olarak görüyorduk. Ancak her ikisinden de mahrumduk.

Kadro derken askeri ve siyasi olarak hazırlıklı olanları kastediyoruz. Siyasetten ve askerlikten anlayan, ülke ve halk için uzun süre silahlı mücadele vermeye hazır gençlere ihtiya ımız vardı.

Bir buçuk yıl içinde Kore Devrimci Ordusu'nun neredeyse tüm aslı üyelerini kaybetmiştik. Kim Hyok, Kim Hyong Gwon, Choe Hyo Il, Kong Yong, Ri Je U ve Pak Cha Sok'un da aralarında bulunduğu devrimci ordunun ana gücü bir yıl içinde ya çatışmalarda ölmüş ya da hapse atılmıştı. Bunun da ötesinde, Ocak 1931'de bölük komutanı olan Ri Jong Rak, Kore Devrimci Ordusu ile ilgili el ilanları taşıyarak silah temin etmek için dışarı çıktığında Japon konsoloslu u polisi tarafından Kim Kwang Ryol, Jang So Bong ve Pak Pyong Hwa ile birlikte tutuklanmıştı. Askeri konularda bilgili olan Kim Ri Gap ise hapse atılırken Paek Sin Han ise çatışmaya girmiştir. Choe Chang Gol ve Kim Won U'ya ne olduğu bilinmiyordu.

Devrimci ordunun geri kalanı arasında askeri deneyime sahip olanların sayısı iki elin parmaklarını geçmeyecek kadar azalmıştı. Ancak kitlesel siyasi çalışmalar yürüttükleri için silahlı birliklere dahil edilemiyorlardı. Ben Antu'da gerilla birliklerini oluşturmakla meşgulken, Kore Devrimci Ordusu'ndan yanımda duran tek isim Cha Kwang Su'ydu.

Devlet iktidarını elinde tutanlar seferberlik emri ya da zorunlu askerlik sistemiyle ihtiyaç duydukları askeri personeli kolaylıkla bulabilirlerdi fakat biz bu tür yöntemlerle adam kazanamazdık. Kitleleri kanunla ya da zorla devrime katamazdık. şanghay'daki Geçici Hükümet, anayasasına tüm yurttaşların vergi ödeme ve askerlik yapma yükümlülüğü altında olduğunu belirten bir madde eklemişti, ancak halkın böyle bir yasanın kabul edildiğinden haberi bile yoktu. Ulusal egemenlikten yoksun, yabancı bir ülkedeki bir ayrıcalı ın bir ucunda devlet gücünü kullanan sürgündeki bir hükümetin kararname ve direktiflerinin etkisiz olduğu açıktır.

Bir ulusal kurtuluş devriminde, sömürgelerde seferberlik emri ya da zorunlu askerlik sistemi gibi araçlarla halkı silah altına almak mümkün değildir. Devrimde, devrimin liderinin ya da ileri görüşlü insanların çağrısı yasanın yerini alır ve her insanın siyasi ve ahlaki bilinci ve mücadelecî coşkusu orduya gönüllü olarak katılmasına yardımcı olur. Kitleler kendi kurtuluşları için kimsenin talebi ya da yönlendirmesi olmadan kendi rızalarıyla silahlanırlar. Bu, bağımsızlığı can damarı olarak gören ve hayatlarını buna adamaya hazır olan insanlar için doğal bir eylemdir.

Bu ilkeden yola çıkarak Antu ve çevresindeki gerilla birliklerine katılacak kişileri aramaya başlamıştık. Kızıl Muhafızlar, Çocuk Öncüler, işçi grev gözcüleri ve lokal saldırı tugayları gibi paramiliter örgütlerde orduya katılmak isteyen çok sayıda sağlam genç bulunmaktaydı. Paramiliter örgütler hızla büyürken, gençler fırtınalı hasat ve bahar mücadelelerinde ideolojik olarak tanınamayacak kadar uyanmıştı.

Ancak gerilla birliğine katılmayı talep eden herkesi, hazır olup olmadığına bakmadan birliğe almak mümkün değildi. Doğu Manchurya'nın genç ve orta yaşlı erkekleri henüz askerî açıdan hazır sayılmazdı. Bir gerilla gücü sağlamak için Kızıl Muhafızlar ve Çocuk Öncüleri gibi paramiliter örgütlerdeki gençlerin siyasi ve askeri eğitimini yoğunlaştırmak gerekiyordu.

Fakat uygun talim eğitmenlerim bulunmamaktaydı. Ayrıca tek başıma Antu bölgesindeki tüm gençlere askeri talim yaptırıamazdım. Her ne kadar bir süre Hwasong Uisuk Okulu'na devam etmiş olsam bile yeni bir ordu türü olan gerilla ordusuna komuta edecek nitelikte değildim. Okuldan yeni mezun olan Cha Kwang Su, askeri meseleler hakkında benden daha az şey biliyordu. Ayrıca Ri Jong Rak hapiste olduğu için yardım isteyebileceğim kimse bulunmuyordu. Ri Jong Rak gibi birine sahip olsaydım, tüm zamanımı siyasi çalışmalara ayırabilir, askeri işleri tamamen ona emanet edebilirdim, ancak bunu yapamadığım için endişeliydim.

Ne zaman zorluklar yaşasam yoldaşlarımdan eksikliğini hissediyordum.

Bu zorlukları yaşadığımız sırada, Huangpu Askeri Akademisi'nin gelecek vaat eden mezunlarından Pak Hun tarafından ziyaret edilmiştik. Jiang Jie-shi askeri akademisinin kumandanıydı ve orada siyasi işlerden Zhou En-lai sorumluydu. Okula çok sayıda genç Koreli katılıyordu. Çin halkı Guangzhou isyanını “üç günlük Sovyet” olarak adlandırmıştı ve bu isyanda önde gelen rolü bu askeri akademinin öğrencileri oynamıştı.

Pak Hun ve An Pung Guangzhou isyanına katıldıktan sonra isyanın başarısızlığa uğraması üzerine Çin'den Mançurya'ya kaçmışlardı. Pak Hun sağlam bir yapıya sahipti, konuşmasında ve davranışlarında son derece bağımsız ve samimiydi; her yönüyle bir askerdirdi. Korece'den çok Çince konuşuyor ve Kore kıyafetlerinden çok Çin kıyafetleri giyiyordu. Kendisi benim askeri danışmanım oldu.

Kuomintang ve Komünist Parti arasındaki iş birliği Jiang Jie-shi'nin 12 Nisan olayında devrime ihanet etmesi nedeniyle bozulduktan ve ilk devrimci savaş başarısızlıkla sonuçlandıktan sonra Yang Rim, Choe Yong Gon, O Song Ryun (Jon Kwang), Jang Ji Rak, Pak Hun ve Huangpu Askeri Akademisi, Guangzhou Askeri Akademisi ve Yunnan Askeri Eğitim Okulundan mezun olduktan sonra Çin devrimine katılanların çoğu, Jiang Jie-shi kliğinin misillemelerinden kaçınmak için Çin'in güney bölgesinden Mançurya'ya geldiler.

Açıkkası Huangpu Askeri Akademisi'nin adını duyduğumda Pak Hun'dan çok şey bekliyordum.

Pak Hun savaş esnasında iki elindeki tabancayla ateş edebilecek kadar özel bir yeteneğe sahipti. Nişancılığı dikkat çekiciydi. Tıpkı bir şeytan gibi ateş ederdi.

Özel yeteneklerinden birisi de emir vermektirdi. Megafon kullanmadan on ya da yirmi bin kişilik bir orduya kolayca komuta edebilecek muhteşem bir sesi vardı. Tuqidian yaylasında bağırarak emirler verdiğinde tüm köy onu duyardı.

Antu'nun tüm gençleri onun komuta edici sesinden büyülenmiş bir şekilde ona bakıyorlardı.

“Sesi o kadar güçlü çıkıyordu ki Tokyo’daki Japon İmparatoru bile onu duyabilir. Böyle bir adam nerede yetişti?” demişti Cha Kwang Su, Pak Hun’u Kızıl Muhafızlar için askeri tatbikat yaptırırken gördüğünde hayranlıkla. Cha Kwang Su ondan çok etkilenmişti. Aralarında pek çok konuda tartışma olmasına rağmen iki adam yakın arkadaştı.

Pak Hun Antu’da çok iyi bir eğitim verdiği için, kurduğumuz birlik daha sonra Wangqing’de bir “öğrenci birliği” olarak ün kazanmıştır. Gerilla birliğimizin üyeleri tüm Japon karşıtı savaş boyunca iyi düzen ve disiplinleri, iyi davranışları ve iyi görünümleriyle halk tarafından saygı görüyorlardı. Yang Jing-yu da devrimci ordumuzu disiplini ve kültürlü davranışları nedeniyle her zaman takdir etmiştir.

Böyle zamanlarda aklıma hep Pak Hun ve onun Tuqidian’daki yaylada yankılanan komuta sözleri gelirdi.

Bir talim eğitmeni olarak göze çarpan bir diğer özelliği de öğrencilerinden katı isteklerde bulunmasıydı. Eğitim görenler, onun katı talepleri sayesinde askeri bilgileri hızla ediniyorlardı.

Ancak zaman zaman birlik üyelerini cezalandırıyordu.

Öğrenciler tatbikatı istediği gibi yapmadığında ya da disiplini ihlal ettiğinde, ceza olarak onlara ters ters bakar, tekme atar ya da kenara çekilmelerini sağılardı. Ona devrimci bir orduda cezalandırmanın kabul edilemez olduğunu söylediysem de fayda etmemişti.

Bir gün talim yaptıktan sonra sesi boğuklaşan Pak Hun’la eve dönerken kendisine sordum: “Sende savaş ağalarından izler var. Bunları nasıl edindin?”

Bu sorum üzerine bana gülümseyerek baktı ve şöyle dedi: “Talim öğretmenimiz bir Alman’dı ve sert mizaçlıydı. Ondan aldığım bir miras olabilir. Her neyse, sopa insanı iyi bir asker yapar.”

Alman askeri eğitiminden pek çok iz barındırıyordu. Verdiği derslerde Prusya ordusu hakkında konuşmak için çok zaman harcamıştı; İngiliz askerinin cesareti, Fransız askerinin çabukluğu, Alman askerinin titizliği ve Rus askerinin inatçılığı hakkında çok

konusurdu. Bunlardan her bahsettiğinde, öğrencileri tüm bu niteliklere sahip çok yönlü asker olmaya teşvik ederdi.

Verdiği askeri eğitimin çoğu planladığımız özel tip gerilla savaşına uygun değildi. Öğrencilere Napolyon dönemindeki sütun düzenini ve İngiliz hat düzenini anlatıyor ve 20 kadar öğrenciyle bu tür düzenler oluşturmak için muazzam bir çaba sarf ediyordu.

Eğitim sırasında bir ara ona sessizce şöyle demiştim: “Pak Yoldaş, az önce yaptığımız İngiliz hat düzeni taliminin üzerine kısaca bir açıklama yapmaya ne dersiniz? Waterloo gibi bir savaşta savaşılabilecek olsaydık, bu başka bir şey olabilirdi. Ama biz dağlarda toplar ve makineli tüfeklerle donanmış bir düşmana karşı gerilla savaşı yürütmek niyetindeyiz. Öyleyse modası geçmiş taktikleri öğrenmenin ne faydası var?”

“Savaş yürütmek için en azından bir miktar askeri bilgiye sahip olunması gerektiğine inanıyorum,” dedi.

“Elbette diğer ülkelerin askeri deneyimleri hakkında genel bir bilgi edinmek önemlidir, ancak hemen işe yarayacak olanları seçmek ve öğretmek gerekir. Askeri akademide öğrendiğiniz her şeyi onlara öğretmeseniz çok daha iyi olur.”

Pak Hun’a bunu söylerken dogmatizmden uzak durması gerektiğini kastetmiştim.

Pak Hun’a on kadar kızıl muhafızın sorumluluğunu verdiğimde ve onlara atış talimi yaptırmasını söylediğimde, düz bir zemine hedefler koydurdu ve düşman görüldüğünde merkezinin alt kısmına ateş etmelerini tekrar tekrar söyledi.

Pak Hun’a şöyle dedim: “Bu şekilde talim yapamayız. Gerçek duruma uymayan şeyleri bir kenara bırakmalı ve önce gerilla savaşında yararlı olacak şeyleri öğretmeliyiz. Özellikle de dağ savaşı eğitimine öncelik vermeliyiz. Durumumuza uymayan şeyleri değiştirelim ve aklımızı birleştirerek el kitaplarında bulunmayan yeni taktikler geliştirelim.”

Beni dikkatle dinledikten sonra önerimi kabul etti.

O andan itibaren bir gerilla savaşında neyin yararlı olacağı üzerinde durarak alıştırma yaptık. Piyade talimi, silah

kullanımı, kamuflaj, işaretleşme, süngü talimi, keşif, dağ yürüyüşü, sopa kullanımı, silah ele geçirme ve gece dost-düşman ayırımı gibi pratik askeri bilgiler vermekle işe başladık.

Pak Hun başlangıçta her şeyi rahat bir şekilde öğretiyordu ancak sonunda bir öğretim programı hazırlayarak talimleri bir plana göre yürütmeye başladı.

Pak Hun daha sonra o günlere dönüp baktığında, “Huangpu Askeri Akademisi’nde dünyanın beş büyük gücünün topladığı askeri bilgileri edindim. Bu, tüm çağlarda ve tüm ülkeler tarafından kullanılan taktikleri içeren çok geniş kapsamlı bir bilgi birikimiydi. Modern Çin’de askeri eğitimin bir yapısı olan ünlü Huangpu Askeri Akademisi’nde böyle bir bilgi edinmiş olmaktan gurur duyuyorum. Bu bilgiyi Doğu Mançurya’da yayarsam, insanlar beni çılgınca alkışlarla karşılayacak diye düşündüm. Ama yanıldığım anlaşıldı. Alkış yerine soğuk bir tavırla karşılaştım. Gençler derslerimi sağduyu aşılama olarak görüyorlardı ancak hayati ve temel bir öneme sahip olarak görmüyorlardı. Yıllar boyunca edindiğim askeri bilginin evrensel olmasına rağmen gerilla savaşı için işe yaramadığını fark ettim ve bunu evrensel önem taşıyan bir kural olarak gördüğüm için kendimden iğrendim. Gerilla savaşı için yeni bir askeri teori oluşturma ihtiyacını fark ettim. Böylece kendimi dogmatizmden kurtardım ve Kore devrimine uygun yeni bir düşünce tarzı edindim.”

Antu bölgesinde göze çarpan bir başka talim eğitmeni de Kim Il Ryong’dur. Pak Hun gibi onun da modern savaş konusunda hiçbir bilgisi yoktu ama Bağımsızlık Ordusu’nda edindiği pratik savaş deneyimine dayanarak askerleri eğitmeye devam ediyordu. Kızıl Muhafızlar, Çocuk Öncüleri, Çocuk Seferi Kolordusu ve diğer paramiliter örgütlerdeki eğitimin yoğunlaştırılması ve safların oluşturulmasının ardından, siyasi ve askeri açıdan hazırlıklı onlarca güvenilir genç etrafımızda toplanmıştı. Tuman Nehri boyunca uzanan çeşitli ilçelerde çalışan, hasat ve bahar mücadelelerinde olgunlaşmış ve tecrübelenmiş gençleri seçerek onları Antu’da bir araya getirdik. Antu ve Dunhua da dahil olmak üzere Mançurya’nın farklı bölgelerinden pek çok genç yanımıza geliyordu.

Aralarında Cha Kwang Su, Kim Il Ryong, Pak Hun, Kim Chol (Kim Chol Hui) ve Ri Yong Bae'nin de bulunduğu 18 kişiyi esas kadro olarak seçtik ve onları bir gerilla grubu haline getirdik. Aynı zamanda Yanji, Wangqing, Helong ve Hunchun bölgelerinde de benzer silahlı grupların oluşturulduğunu gördük. Sonuç olarak, her ilçede 10 ila 20 kişiden oluşan silahlı gruplar art arda ortaya çıkmaya başladı. Mingyuegou Toplantısı'nda benimsenen çizgi buydu: küçük silahlı gruplar oluşturmak, gizli faaliyetler yoluyla silah edinmek ve deneyim kazanmak, safları genişletmek ve durum uygun olduğuunda her ilçede büyük silahlı gruplar oluşturmak.

Bu gerillaların oluşumu, silah elde etmek için yürütölen kanlı bir mücadeleyle birlikte olmuştur. Bu mücadele büyük zorluklarla doluydu.

Saldırgan Japon ordusu, kara, deniz ve hava kuvvetlerinin savaş kabiliyetini, kendi ölkelerinde seri olarak üretilen modern silahlar ve diğer teçhizatla donatarak istikrarlı bir şekilde artırırken, bizim ne silah sağlayacak bir iç cephemiz ne de tüfek alacak paramız vardı. İhtiyacımız olan şey toplar ve tanklar değil, şimdilik tüfekler, tabancalar, el bombaları ve diğer hafif silahlardı. Eğer ölkemizde silah üreten fabrikalar olsaydı, bunları işçilerin yardımıyla elde edebilirdik. Fakat ölkemizde böyle fabrikalar yoktu. Ne yazık ki kendimizi silahlandırırken ölkemizin sanayisinden yararlanamadık.

Bu nedenle “Düşmanın silahlarını alalım ve kendimizi silahlandıralım!” gibi acımasız bir slogan bizler tarafından benimsenmişti.

Antu'ya döndüğümde, babamın anneme emanet ettiği iki tabancayı gömölü oldukları yerden çıkardım. İki tabancayı havaya kaldırırken yoldaşlarıma şöyle dedim:

“Bakın, bunlar babamın bana bıraktığı tabancalar. Babam ne Gönüllü Kuvvetler'de ne de Kurtuluş Ordusu'nda görev aldı ama bu tabancaları ölene kadar yanında taşıdı. Neden mi? Çünkü silahlı mücadeleyi ulusal bağımsızlığı elde etmek için en yüksek mücadele biçimi olarak görüyordu. Silahlı mücadele başlatmak babamın arzusuydu. Bana bu iki tabancayı bıraktığında, onun

yerine arzu ettiği şeyi yapmaya kesin karar verdim. Artık zamanı geldi. Bize yardım edecek bu iki tabanca ile bağımsızlık yürüyüşümüze başlayalım. Şimdi iki tabancamız var, ama bir gün bunların iki yüze, iki bine ve sonra yirmi bine çıkacağını düşünün. İki bin tüfekle ülkeyi tamamen özgürleştirebileceğiz. Bu iki tabancayı önce iki bine sonra da yirmi bin tüfeğle çıkaralım.

Babamın bu arzusunu gerçekleştiremeden erken öldüğünü düşününce boğazımda bir yumru hissetmiştim ve daha fazla konuşamadım.

Öncelikler arasında silah alımı yer aldığında, Pak Hun bana Fusong'da zengin bir ailenin oğlunun bana düzinelerce silah verdiğini duyduğunu söyleyerek onlarla ne yaptığımı sordu. Fusong'daki zengin bir ailenin oğlu derken kastettiğı kişi Zhang Wei-hua'ydı. Wujiazi'de aktif olduğumuz dönemde bizi ziyaret etmiş ve evindeki özel askerlere ait 40 tüfeğı de beraberinde getirmişti. Onları Kore Devrimci Ordusu'nun askerlerine dağıtmıştı.

Pak Hun bunu duyunca, bunun çok üzücü olduğunu ve tek çözümün para bulmak olduğunu söyledi. Devrim yaptığımız köylerdeki köylülere başvurarak para toplamayı teklif ediyordu.

Biz buna katılmadık. Eğer zenginlere başvurarak para toplasaydık, bu başka bir meseleydi. Ancak yoksul işçi ve köylüleri paralarından mahrum bırakmak silah satın almak için iyi bir yol değildi. Silah edinmenin kolay yolu para toplamaktı, ama silahlar hayat pahasına da olsa düşmandan alınmalıydı.

Biz zorlu yolu tercih etmiştik. Silah satın alabileceğimizi düşünmüştüm ama bunu teşvik etmedim. Halktan para istemek Kurtuluş Ordusu'nun yoluydu, bizim yolumuz değildi.

Para toplamış olsaydık bile bu bize pek yardımcı olmayacaktı. Bir keresinde Yoldaş Choe Hyon bazı dağlı isyancılardan 1.500 yuan karşılığında bir makineli tüfek satın almıştı.

Bir makineli tüfek, bir öküzün yaklaşık 50 yuan olduğu o günlerde piyasa fiyatlarıyla otuz öküze bedeldi. Böyle bir rakamı görmezden gelemezdik.

Uzun tartışmaların ardından Naidaoshan'a giderek orada Kurtuluş Ordusu mensupları tarafından gömülmüş bazı tüfekleri bulup çıkardık.

Diğer ilçelerde de benzer şekilde Kurtuluş Ordusu tarafından kullanılmış silahlar toplanmıştı.

Hong Pom Do komutasındaki Bağımsızlık Ordusu, Qingshanli Savaşı'ndan sonra Dakanzi bölgesine çok sayıda tüfek ve mühimmat gömmüş ve Sovyetler Birliği ile Mançurya'yı ayıran sınırın ötesine çekilmişti.

Gizli ajanları aracılığıyla bundan haberdar olan Japon garnizonu, düzinelerce kamyonu yükleyerek çok sayıda tüfek ve mühimmat götürmüştü. Wangqing'deki yoldaşlarımız Mingyuegou Toplantısından sonra Dakanzi'ye adam göndererek Japon garnizonunun kazı yaptığı yerden yaklaşık 50.000 fişek çıkardılar.

Bazı tüfekler edindikten sonra, onların aracılığıyla düşmanın elindeki silahları almaya gittik.

İlk saldırımızın hedefi olarak toprak ağası Shuang Bing-jun'un evi seçilmişti. Yaklaşık 40 kişilik bir muhafız birliği vardı. Muhafızların komutanı, daha sonra Yoldaş Choe Hyon'un birliği tarafından bozguna uğratılan Sinsondae Çetesi'nin kötü şöhretli komutanı olacak olan Ri To Son'du.

Nöbetçi odası ev sahibinin evini çevreleyen toprak duvarın hem içinde hem de dışındaydı.

Gerilla grubu üyeleri ve Kızıl Muhafızlarla birlikte bir saldırı timi oluşturarak ön keşiften sonra Xiaoshahe'deki toprak ağasının evine düzenlediğimiz baskında on tüfek ele geçirdik.

Silah elde etme mücadelesi, Tuman Nehri boyunca kitlesel bir hareket olarak büyük bir kararlılıkla yürütüldü. Yaş ve cinsiyet gözetmeksizin devrimci kitleler, gerilla grubu üyeleri, Kızıl Muhafızlar, Çocuk Öncüleri ve yerel saldırı birlikleri öncülüğünde, silahlarını ellerinden almak amacıyla Japon işgalci ordusuna, Japon ve Mançukuo polislerine, Japon yanlısı toprak ağalarına ve gerici bürokratlara karşı cesur bir savaş verdiler. Bu

mücadele, "Silahlar bizim hayat damarımızdır. Silah için silah!" sloganıyla sürdürüldü.

O dönemde "Yochang puyomin" deyiimi revaçtaydı. Bu şu anlama gelmekteydi: Silahını bırak, kafanı değil! Biri "Yochang puyomin" diye bağırdığında, bir gümrük binasına, nizamiyeye, karakola ya da toprak ağasının evine silah doğrulttuğunda, ürkek memurlar, gerici toprak ağaları ve polisler titreyerek silahlarını uzatıyorlardı.

Bu sayede "Yochang puyomin" ifadesi yaygın olarak kullanılarak Doğu Mançurya'daki devrimci örgütler tarafından tüm bölgelere yayılmıştı.

O Jung Hwa'nın babası O Thae Hui ve amcası da polislerden ve koruculardan silah alma niyetiyle, onları bir masa bacağından yapılmış sahte bir silahla tehdit ederek "Yochang puyomin!" diye bağırmış ve elde ettikleri bu silahları Kızıl Muhafızlara göndermişlerdir. Bu haber Antu'ya kadar yayılmıştı. Hikâyeyi duyduğumuzda yaşlı adamların zekâsına ve cesaretine hayran kaldık.

Daha sonra Wangqing'de yaşlı adam O Thae Hui ile karşılaştığımda ona "Bu kadar iyi bir fikri nasıl buldun?" diye sordum. Yaşlı adam gülümseyerek şöyle dedi: "Geceleri bir masanın ayağı silah gibi görünür. Tüfeğimiz ya da el bombamız yok. Ben de masanın bacağından yapılmış sahte bir silah kullandım. Ne yapacağımı bilemez haldeyken aklıma bu fikir gelmişti. 'Susamış adam kuyu kazar' diye bir söz vardır, değil mi?" O haklıydı. Bunun üzerinde kendimizi cesurca, kuyu kazan susamış adamlar gibi silahlanma mücadelesinin içine attık. Bu, en üst düzeyde ve akıl dolu bir mücadele gerektiriyordu.

Doğu Mançurya'nın devrimcileri ve devrimci halkı, duruma göre kendilerini askeri polis, ulusal kurtuluş ordusu mensupları, Japon konsolosluğu görevlileri, zenginler ya da tüccarlar olarak akılcıca gizleyerek silah aldılar. Bazı yerlerde kadınlar çamaşır kürekleri ya da sopalarıyla askerlere ve polislere saldırarak silahlarını ele geçirdiler.

Silah edinme mücadelesi, tüm halkı kapsayan bir direniş savaşının başlangıcıydı. Tüm devrimci örgütler ve tüm halk bu

mücadele için ayağa kalktı ve mücadeleye katıldı. Devrim silah gerektirdiğinden, kitleler tereddüt etmeden silah elde etmek için mücadeleye atıldılar. Bu sırada ideolojik olarak bilinçlendiler ve güçlerinin ne kadar büyük olduğunun farkına vardılar.

İnsanın kendi için silah edinmesi gerektiği sloganımız her yerde büyük önem taşıdığını kanıtlamıştı.

Söylemeye gerek yok, mücadele sırasında birçok devrimci yoldaşımızı kaybettik. Elde ettiğimiz her tüfek, devrimci yoldaşlarımızın sıcak kanı ve ateşli yurtseverliği ile doluydu.

Aynı zamanda öz güven sloganı altında kendimiz için silah yapma mücadelesini başlatmış olduk.

İlk başta demirci atölyelerinde mızrak ve kılıç yaptık. Sonra tabancalar ve bombalar yaptık.

Yaptığımız en özenli ve kullanışlı tabanca, Wangqing İlçesi, Nangou'daki AIYL üyeleri tarafından üretilen "pijikkae tabancası" idi. Kuzey Hamgyong Eyaleti'ndeki insanlar Ruslar gibi kibriti "pijikkae" olarak adlandırıyordu. Kibritlerden barut yaparlar ve fişek yatağına koyarlardı. Yaptıkları tabancanın adı da buradan geliyor.

Ayrıca tüfeklerin namlularını da çelik sacdan yaparlardı.

Doğu Mançurya'daki cephanelikler arasında Helong İlçesi, Jingu'daki Xincheng Tepesinde bulunan Suribawigul Cephaneliği, Wangqing İlçesindeki Nangou Cephaneliği ve Yanji İlçesi, Yilangou'daki Nanyang köyünde bulunan Jugagol Cephaneliği meşhurdur.

Suribawigul Cephaneliği, Yanji İlçesi, Badaogou'daki bir madende devrimci örgüt tarafından elde edilen barutla bombalar üretiyordu.

İlk başta ses bombaları yapmışlardı. Bu bombalar şiddetli bir sesle patlıyordu ancak öldürücülüğü oldukça zayıftı. Daha sonra geliştirilmiş bir versiyon olan biber gazı bombaları yaptılar. Bu bombalar ilk bombalarından daha iyiydi fakat sadece iğrenç bir koku yayıyorlardı ve çok etkili değillerdi.

Daha sonra Helong'daki yoldaşlar biber gazı bombası yerine şarapnel parçaları içeren etkili bombalar yaptılar. Bunlar meşhur Yanji bombalarıydı. Yanji bombalarının ortaya çıkmasından sonra Helong'dan Pak Yong Sun'u çağırdık ve bomba yapım tekniklerini Doğu Mançurya'nın farklı bölgelerine yaymak için Xiaowangqing'deki Dafangzi'de iki günlük bir bomba yapım kursu düzenledik. Kısa kursa cephaneliklerden gelen kişiler ve farklı ilçelerdeki gerilla birliklerinin komutanları katılmışlardı.

Bu kısa eğitimin ilk gününde barut üretimi üzerine bir ders anlattım. Gerilla birliklerinin cephaneliklerinde bomba yapmak için madenlerden gizlice elde edilen barut kullanılıyordu.

Ancak bu yöntem her zaman tehlikeliydi çünkü düşman barut üzerinde sıkı bir kontrol uyguluyordu. Biz ise evlerimizde kolayca bulunabilen maddelerle barut üretmeyi başarmıştık. Verdiğimiz bu kısa eğitim sayesinde katılımcılara barut yapma becerisini öğreterek farklı bölgelerde yaygın bir şekilde kullanılmasını sağladık.

Pak Yong Sun bombaların üretimi, kullanımı, saklanması ve taşınması konusunda ders veriyordu. Helong'da kendileri için nasıl bomba yaptıklarının hikayesi eğitime katılanların hayranlığını kazanmıştı. Pak Yong Sun ve Suribawigul Cephaneliğini yöneten Son Won Gum da oldukça yetenekliydi. Bu cephanelik daha sonra Kore Halk Devrimci Ordusu için güvenilir bir silah üretim ve onarım üssü haline gelmiş ve Japon karşıtı savaşa büyük katkı sağlamıştı.

Eğer bir yazar, halkımızın silahlanma mücadelesinde sergilediği eşsiz fedakârlık ruhunu, cesaretini, zekâsını ve üretkenliğini anlatan bölümleri toplayıp bunları canlı bir şekilde tasvir etseydi, destansı bir hikâye ortaya çıkarırdı. On binlerce yıldır ucuz işgücü olarak çalıştırılan, cehaletin ve bilgisizliğin karanlığına gömülmüş, vatansız bir ulusun acısını çeken, kan gözyaşı döken ve bunu kaderleri olarak gören basit bir halk, sonunda kendi kaderini çizmek için soylu kurtuluş mücadelesi yoluna atılmıştı.

Ne zaman yerel örgütlerin edindiği ya da ürettiği silahları görsem, halkımızın gücüne inanarak ve ona güvenerek Kore

devriminin önünü açma kararlılığımızın ne kadar doğru olduğunu gururla fark ettim.

Aktif devrimci silahlı kuvvetler inşa etme hazırlıklarını ilerletirken, Japon karşıtı silahlı mücadele için kitlesel bir temel atmaya özellikle büyük önem veriyorduk. Kitleleri pratik mücadele içinde uyandırmak ve durmaksızın eğitmek ve onları Japon karşıtı savaşa iyice hazırlamak, gelişmekte olan devrimimizin asli bir talebiydi. Onların ülke çapında Japon karşıtı savaşa gönüllü olarak katılmaları savaşta nihai zaferin garantisiydi.

1930'da eşi benzeri görülmemiş derecede kötü hasat ve ardından gelen kıtlık, Doğu Mançurya'daki hasat mücadelesinin ardından yeni bir kitle mücadelesi başlatmamız için gerekli koşulları oluşturmuştu. Hasat mücadelesinde gösterilen yüksek mücadele ruhunun bir devamı olarak Japon emperyalistlerine ve Japon yanlısı toprak ağalarına karşı yeni bir bahar mücadelesinin başlatıldığını gördük. Toprak ağalarından tahıl ödünç alma mücadelesiyle başlayan bahar mücadelesi hızla Japon emperyalistlerinin ve Japon yanlısı toprak ağalarının tahıllarına el koyma mücadelesine ve Japon emperyalistlerinin uşaklarını ortadan kaldırmak için şiddetli bir mücadeleye doğru gelişmiştir.

Bahar mücadelesinin alevleri içinde Doğu Mançurya halkını devrimci kılma çalışmaları yeni bir zirveye erişmişti. Koreli komünistler, devrimimize karşı yürütülen yoğun karşıdevrim saldırısına rağmen kitlelerin arasına girerek onları aydınlatmaya ve eğitmeye devam ettiler. Halk örgütleri kitlelere kapıyı ardına kadar açık tuttu ve onları pratik mücadele içinde istikrarlı bir şekilde eğitti.

Ancak çalışmalar her yerde sorunsuz ilerlemiyordu. Bir olayda birkaç devrimci, bir köyü ayaklandırmak için hayatlarını ortaya koymuştur. Bazen devrimciler kimliklerini açıklamaksızın dayanılmaz hakaretlere ve halkın güvensizliğine tahammül etmek zorunda kaldılar.

Fuerhe köyündeki deneyimim bu yöndeydi.

Fuerhe, Antu'dan Dunhua'ya giden yol üzerinde kilit bir konumda bulunan önemli bir köydür. Dunhua ile Güney

Mançurya arasında bu köyden geçmeden serbestçe seyahat etmek mümkün değildi. Köyü devrimci hale getirmeden Xiaoshahe, Dashaha, Liushuhe ve diğer yakın köylerin güvenliğini sağlamak olanaksızdı.

Örgüt oraya birçok yetenekli siyasi çalışan göndermişti, ancak hepsi birbiri ardına başarısızlıkla karşılaştılar. Örgütün orada kök salmasını sağlamak için oraya gidenlerin hepsi tutuklanmış ve hayatlarını kaybetmiş, ancak kimse bir çözüm üretememiştir. Bunun üzerine Kim Jong Ryong sinirlenerek Fuerhe'yi gerici bir köy olarak nitelendiriyor, orada casusların ya da beyaz bir örgütün varmış gibi görüldüğünü ama bunları keşfetmenin mümkün olmadığını söylüyordu. Ne zaman bu köyden bahsedilse, şüphelerimden kurtulamıyordum.

Fuerhe'de Song adında bir örgüt elemanı vardı ama o tek başına gerici unsurları keşfedemez ya da köyü devrimci yapamazdı. Birilerinin hayatını riske atarak köye gitmesi ve bazı kişileri uzaklaştırıp örgütler kurarak köyü gerici bir köyden devrimci bir köye dönüştürmesi gerekiyordu.

Bu yüzden Fuerhe'ye gitmek için gönüllü oldum.

Yoldaş Song'u Xiaoshahe'ye çağırdım ve onunla önceden hazırlık yaptım. Kendisine şöyle dedim: "Köye döndüğünüzde, elinizde elaman olmadığı için genç bir ırgat çağırdığınızı söylentisini yay. O zaman yanınıza ırgat olarak gelebilirim."

Yoldaş Song gözlerini dikmiş bana bakarken şöyle dedi: "Köy halkı son derece gerici. Nasıl böyle bir girişimde bulunabilirsin? ırgatlık yapman saçmalık olur" dedi ve başını iki yana salladı. Örgüt de benim Fuerhe'ye gitmemi onaylamıyordu.

Ancak, yoldaşlarımın onaylamamasına rağmen Yoldaş Song ve ben öküzlerin çektiği bir kızıkla Fuerhe köyüne gittik.

Uzun saçlı ve kirli yüzlü kaba saba bir serserinin görünümüne bürünerek "gerici inine" gizlice girmiştik.

Ancak birkaç saat sonra, Yoldaş Song ve ben akşam yemeğindeyken, bazı atlı polisler beklenmedik bir şekilde dörtlü köye girdiler ve arkalarında toz bulutları bıraktılar.

Antu'daki yetkililer çoktan köye polis göndermişti. Gelişimden nasıl haberdar olduklarını anlayamadım.

Dışarıda oynayan çocuklar atlı polislerin geldiğini bağırınca bahçeye çıkıp baltayla odun kırmaya başladım. Durum Jiaohe'deki meçhul kadının evinde yaşadıklarına benziyordu.

Gelen polisler beni işaret ederek kim olduğumu sordular.

Yoldaş Song onun ırgatı olduğumu söyledi.

Atlı polislerden biri başını şüpheyile yana eğerek, “Duyduğuma göre komünist partinin bir lideri rehberlik etmek için bu köye gelmiş” dedi. İyi Batılı kıyafetler giymiş bir beyefendi bulmayı umarak aceleyle gelmişlerdi ancak beni yüzüme is bulaşmış eski püskü bir paltoyla görünce boşuna yolculuk yapmış olmanın hayal kırıklığına uğramış gibiydiler.

Düşmanla gizlice iletişim kuran yabancı bir unsurun saflarımızda olup olmadığını merak etmiştim, çünkü köye gizlice girdiğimi sadece birkaç sorumlu kişi biliyordu.

Atlı polisler gittikten sonra Song'u çok solgun görünüyor, alnında boncuk boncuk ter birikmişti.

Ertesi gün sabah erkenden kalkıp su getirdim, yakacak odun kestim, avluyu süpürdüm ve sığır yemi hazırladım. Song'la birlikte her gün onun öküzünün çektiği kızakla dağa çıkıyorduk. Dağda Song'a görevler verirken belgeleri inceliyor, yakacak odun topluyor ve meseleleri tartışıyordum.

İşimde iyi olduğum söylentisi tüm köyde kulaktan kulağa yayılmıştı. Fuerhe'deki insanlar beni uysal bir ırgat zannedirdi. Kuyu buz tuttuğunda, köyün kadınları gelip buzu kırmam için bana el sallarlardı. İstediklerini büyük bir nezaketle yerine getiriyordum. Dediklerini yerine getiriyordum çünkü köy halkı bana daha fazla iş verirse daha çok ırgat gibi görünecektim. Benden istenileni hakkıyla yaparsam, gizli ajanların içimdeki devrimciyi fark etmesi daha zor olurdu.

Bir gün Song'un karşısındaki evde bir düğün yapıldı. O gün köy halkı geldi ve benden pirinç keki yapmak için biraz buharda

pişirilmiş pirinç dövmemi istedi. Bir “ırgat” olduğum için bu işte de iyi olacağımı düşünüyor gibiydiler.

Hayatı boyunca çiftçilik yapmış olan büyükbabam, ancak saban sürebilen, ot biçebilen ve pirinç dövebilen birine gerçek bir çiftçi denebileceğini söylerdi. Ama ben daha önce hiç buharda pişirilmiş pirinci dövüp pirinç keki haline getirmemiştim. Evdeki durumumuz pirinç keki yiyerek lüks içinde yaşamamıza izin vermiyordu. Eğer isteklerini yerine getirirsem kendimi ele vereceğimden korkuyordum. Ama isteklerini reddetmek de bir ırgatın yapabileceği bir şey değildi. Bu yüzden ilk başta tereddüt ettim ve ev işleri yaptığım için onlara yardım edemeyeceğimi söyledim.

İnsanlar tekrar tekrar gelip beni istekleriyle sıkıştırınca en sonunda kabul etmek zorunda kaldım.

Düğünün yapılacağı evin avlusunda görüldüğümde, evin efendisi ve hanımı çok sevindiler. İnce yapılı, orta yaşlı komşularının elinden bir tokmak alan ev sahibesi onu bana verdi ve “Bak, bugünkü pirinç keklerinin kalitesi senin becerine bağlı. Değerini kanıtla.” Hanımın telaşla bana tahta bir tabak içinde buharda pişmiş pirinç getirmesi tuhaf ve gülünçtü. Köy halkı “ırgatın” becerisini görmek için etrafta toplanmıştı. Kırsal kesimdeki insanlar için pirincin nasıl dövülerek pirinç keki haline getirildiğini görmek bir eğlenceydi.

Tokmağı sıkıca kavrayıp düşündüm: “Ne olacaksa olsun. Tokmağı elimden geldiğince iyi kullanayım. Pirinç dövmek bir erkek için zahmetli bir iş, değil mi? Bir ırgat her şeyi yapamaz, değil mi? En kötü ihtimalle zavallı bir ırgat olarak görülürüm.” Ama tam o sırada düşüncelerimi okuduğu belli olan Song imdadıma yetişti. Hava atar gibi yaparak bana sitem etti: “Hey sen! Pirinci bu kolla nasıl dövebilirsin? Sana kaç kere koluna iyi bakmanı söyledim?” Etrafındakilere bakarak, “Dün odun toplarken kolunu incitti. Pirinç dövemez. Ama komşumun mutlu günü için pirinci ben döveceğim.”

O gün köyün kadınları misafirlere pirinç keki ikram ederken bana bir ırgat gibi davrandılar. Başkalarına tabakta pirinç keki dağıtırken bana da elleriyle biraz uzattılar. Yine de bu

hakaretlerinden dolayı köy halkının kötü olduğunu düşünmedim. Aksine bunun işimde bana yardımcı olduğunu düşündüm.

Bu yüzden Fuerhe köyünü devrimci yapmak kolay olmadı. Wujiazi köyünü devrimci hale getirme süreci pek çok zorlukla karşılaşmıştı ama Fuerhe'ye göre daha kolaydı. Ancak köyde yaklaşık bir buçuk ay kaldıktan sonra örgütler kurarak genç kitleleri gizli ajanlardan kurtulmaya ikna edebilmiştim.

Xiaoshahe'ye döndüğümde bu hikâyeyi yoldaşlarıma anlattığımda gülmekten kendilerini tutamadılar. Onlara şöyle dedim: “Devrimciler her yerde tutunabilirler. Şimdiye kadar bunu başaramadık çünkü devrimi kitlelerin arasına girmeden, su üzerinde yüzen yağ damlaları gibi centilmence yaptık.”

Bir keresinde Anti-Japon Halk Gerilla Ordusunu kurduktan sonra bir birliğin başında Fuerhe'ye gittim. Gerilla birliğinin komutanı olarak at sırtında köye giderken orada durdum ve bir konuşma yaparak kitlesel bir toplantı düzenledim. Beni gören halk son derece şaşırmıştı.

Konuşmamdan sonra tekrar atıma bindiğimi görünce, buzları kırmam için bana el sallayan bir kadın şaşkınlıkla haykırdı: “Aman Tanrım! Bir zamanlar köyümüzde olan genç ırgat değil mi bu? Gerilla ordusunun komutanı olmuş!”

Yolumuza çıkan zorluklar bu şekilde aşılmıştı.

Ancak en zor sorun hala çözülmemişti. Çin ulusal kurtuluş ordusu ile yapılan çalışmalar Koreli komünistler için çok kan dökülmesine neden oluyordu.

Yeni Bir Silahlı Gücün Doğuşu

1932 baharı dünyayı sarsan olaylarla çalkantılı bir dönem olmuştu. Bu dönemde Japon emperyalistleri Mançurya'yı işgal ettikten sonra, Sun Yat-sen önderliğindeki milliyetçi devrimciler tarafından tahttan indirilen son Qing İmparatoru Pu Yi'yi yeniden tahta çıkararak kukla Mançukuo Krallığı'nı kurdular. Japon hükümeti tarafından himaye edilen propaganda araçları ile Çin ve Mançurya'daki Japon yanlısı yayınlar, “beş ulusun uyumu” ve “adil bir hükümet cenneti” inşa edilmesi hakkında yaygara kopararak bu krallığı överken, Asya'nın ve dünyanın geri kalanının ilerici insanları bunu şiddetle kınadılar.

Bu sırada dünya kamuoyunun dikkati, 18 Eylül olaylarının patlak vermesinin nedenini ve olayın sorumluluğunu araştırmak üzere Japonya'ya gelen Milletler Cemiyeti'nin gerçekleri araştırma komisyonunun faaliyetlerine odaklanmıştı. İngiliz Özel Konseyi danışmanı Lytton başkanlığındaki ve Amerika Birleşik Devletleri, Almanya, Fransa ve İtalya gibi büyük güçlerin heyetlerinden oluşan komisyon, Japonya İmparatoru tarafından kabul edilmiş ve Japon Başbakanı, Ordu Bakanı ve Dışişleri Bakanı ile görüşmüştür; ardından Çin'e geçerek Jiang Jie-shi ve Zhang Xue-liang ile görüşmelerde bulunmuş ve en son Mançurya'ya geçerek Kwantung Ordusu Komutanı Korgeneral Honjo ile görüşerek 18 Eylül olaylarının meydana geldiği bölgede incelemelerde bulunmuştur. Bu sırada Japonya ve Çin, Lytton heyetini karşılama ve ağırlama konusunda birbirleriyle yarışarak desteklerini kazanmaya çalışmışlardır. Komisyonun gerçekleri açıklaması ve Milletler Cemiyeti'nin etkisini göstermesi halinde Japonya'nın Mançurya'daki askerlerini geri çekebileceği düşüncesi sadece siyasi çevrelerde, kamuoyunda ve haber çevrelerinde değil, aynı zamanda ilkökul öğrencileri ve köylerde siyasetle ilgilenen yaşlılar arasında da yaygınlaşmıştı.

Ancak Antu bölgesinde silahlı mücadeleye hazırlanan bizler söylentilere ve dedikodulara kulak asmıyorduk; kendimizi askerî eğitime vermiştik, ayrıca bu arada Xiaoshahe Kadınlar Derneği her gün Tuqidian yakınlarındaki yaylaya büyük ahşap kaplarda öğle yemeğimizi getiriyordu.

Mart ayının ortasında Antu'da, Doğu Mançurya'nın çeşitli ilçelerindeki küçük gerilla birliklerinin liderleri için kısa bir eğitim düzenledik. Yaklaşık 20 lider Tuqidian, Xiaoshahe'de toplandı.

Eğitim iki gün sürdü; ilk gün teorik dersler, ikinci gün ise tatbikat yapıldı. Siyasi sınıfta Kore devriminin çizgisi ve politikaları üzerine ve gerillalar için yönetmelikler ve davranış kuralları üzerine bir ders verdim. Askerî tatbikat çoğunlukla Pak Hun tarafından denetlendi. Düzen taliminin temelleri ve silahların sökülüp takılmasıyla başladık ve daha sonra baskın ve pusu gibi taktiksel konularla ilgilendik.

Antu, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nu kurmakta olan Koreli komünistlerin karargâhı haline gelmişti. Tuman Nehri boyunca uzanan çeşitli ilçelerden siyasi işçiler ve haberciler bizimle temas kurmak için sık sık Xiaoshahe'ye geliyorlardı. Antu'da gerilla ordusu kurma faaliyetlerimizle ilgili haberler kulaktan kulağa anavatana kadar yayıldı. Bu haberi duyan Kore'den ve Mançurya'nın çeşitli bölgelerinden yirmili yaşlarının başındaki genç vatanseverler hayatlarını hiçe sayarak gerilla ordusuna gönüllü olmak için Antu'ya akın ettiler.

Bu sırada Pyon Tal Hwan ve 8 genç gönüllü Wujiazi'den Antu'ya giderken Japon askerî polisi tarafından tutuklanarak hapsedildi. Pyon Tae U kurtuluştan sonra beni görmeye geldiğinde oğlunun orduya katılamaması ve yıllarını parmaklıklar ardında geçirmesinden duyduğu üzüntüyü dile getirdi. Özellikle Jiandao'daki Yanji İlçesinden çok sayıda insan ziyaretine geliyordu. Düşmanın yönetim birimleri ve baskı makineleri Yanji bölgesinde yoğunlaşmış ve gizli ajan ağı geliştirilmişti. Albay Ikeda komutasındaki, 75. Alay, 38. Tugay ve Ranam 19. Tümen'den oluşan ve topçu, mühendis ve bir işaret birliği ile takviye edilen Jiandao timi, Tuman Nehri'ni geçerek doğu Mançurya'da bir "temizlik" operasyonu için Yanji'ye ve Jiandao'nun diğer bölgelerine doğru harekete geçti. Bu durumda bölgedeki yeraltı örgütleri orduya gönüllü olarak katılmış olan birçok genci Antu'ya gönderdi. Haberi duyduklarında, bu tür örgütlerden herhangi bir tavsiyede bulunmayan insanlar bile çok sayıda bize geldi. Chen Han-zhang Dunhua'dan gelmiş ve yanında

Hu Jin-min (Hu Ze-min) adında genç bir Çinli getirmişti. Hu, Helong'daki sıradan bir okulda öğretmenlik yapıyordu. Bazen bir seferde düzinelerce genç geliyordu.

Ancak, Çin ulusal kurtuluş ordusu birlikleri onları sık sık bize gelirken yakalıyor ve gruplar halinde katlediyorlardı.

O dönemde Çin'in kuzeydoğu bölgesinde Kuzeydoğu Öz Savunma Ordusu, Anti-Jilin Ordusu, Anti-Japon Ulusal Kurtuluş Ordusu, Anti-Japon Gönüllüler Ordusu, Dağ İsyancıları, Geniş Kılıç Topluluğu, Kızıl Mızrak Topluluğu ve benzeri çeşitli Çin milliyetçisi Japon karşıtı birlikler vardı. Bu milliyetçi silahlı birlikler, Japonya'nın Mançurya'yı işgalinden sonra Japon karşıtı ulusal kurtuluş bayrağı altında yürümek için eski Kuzeydoğu Ordusundan ayrılan vatansever askerlerin yanı sıra Çinli hükümet yetkilileri ve köylülerden oluşuyordu. Bu birlikler bir arada ulusal kurtuluş ordusu olarak biliniyordu.

Mançurya'daki söz konusu birlikler arasında Wang De-lin, Tang Ju-wu, Wang Feng-ge, Su Bing-wen, Ma Zhan-shan, Ding Chao ve Li Du tarafından yönetilen birimler tanınıyordu.

Doğu Mançurya'daki en büyük birlik Wang De-lin'in birliği idi. Wang, gençlik günlerinde Muling ve Suifenhe çevresindeki ormanlarda "yeşil ormanda kahraman bir adam" olarak hiçbir ilke ve görüşe sahip olmayan bir isyancıydı ve Zhang Zuoxiang komutasındaki Jilin ordusuna takipçileriyle birlikte atanmıştı. Böylece düzenli orduda bir subay oldu. Kendisi 18 Eylül olayından önce eski Jilin ordusunun 3. Tabur, 7. Alay, 3. Tugay komutanı olarak görev yapmıştı. İnsanlar onun birliğine "Eski 3. Tabur" diyordu.

Japonya'nın Mançurya'yı işgalinden sonra kıdemli subaylarından Tugay Komutanı Ji Xing teslim olmuş ve Kwantung Ordusu komutanı ile görüşmüştü. Japonya İmparatorluğu'na bağlılık yemini ettikten sonra Jilin garnizon komutanlığına atanmıştır. Üst rütbeli subayının ihanetine öfkelenen Wang hemen isyan ederek Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini ilan etmiştir. 500 askerini dağlara götürdü ve ulusal kurtuluş ordusunu örgütledikten sonra Wu Yi-cheng'i ileri bölge

komutanı olarak atadı ve Japon emperyalist saldırgan ordusuna karşı direnişini başlattı.

Wang De-lin'in sadık astları Wu Yi-cheng, Shi Zhong-heng, Chai Shi-rong ve Kong Xian-yong, Luozigou bölgesinde faaliyet göstererek düşmanı Jiandao'da kontrol altına aldılar ve daha sonraki yıllarda gerilla ordumuzla kanla mühürlenmiş bağlar kurdular.

Güney Mançurya'nın dağlık bölgelerinde Tang Ju-wu liderliğindeki Meşru Müdafaa Ordusu faaliyet gösteriyordu ve Heilongjiang Eyaletinde Ma Zhan-shan'ın birliği kuzeye doğru ilerleyen Japon ordusuna karşı direniyordu. Wu Yi-cheng komutasındaki Komutan Yu'nun birliği ise Antu çevresindeki ormanlık alana yığılmıştı. Bu birlik son derece pervasızdı.

Hepsi de Koreli komünistleri Japon emperyalistlerinin yardakçıları ve Kore halkını da Japon saldırı ordusunu Mançurya'ya yönlendiren kişiler olarak görüyordu. Kore halkına karşı önyargılı olmalarının nedeni kısmen Japon emperyalistlerinin Çin ve Kore halklarının arasını açmaya devam etmesi, kısmen de Çin halkının 30 Mayıs Ayaklanması ve Wanbaoshan olayından sonra Kore halkı hakkında edindiği kötü izlenimin hafızalarında halen canlı olmasıydı.

Ulusal kurtuluş ordusunun koyu üst tabakası, Japon emperyalist saldırganlar yüzünden hem Kore hem de Çin uluslarının aynı felaket ve talihsizliğe maruz kaldığını, Çin halkının olamayacağı gibi Kore halkının da Japonların oynacağı olamayacağını ve Çin halkının Kore halkının düşmanı olamayacağı gibi Kore halkının da Çin halkının düşmanı olamayacağını anlayacak siyasi muhakeme ve kavrayıştan yoksundu. Komünizme körü körüne düşmandılar çünkü çoğunlukla mülk sahibi sınıftan geliyorlardı. Kore halkının komünist, komünistlerin hizipçi ve hizipçilerin de Japon emperyalistlerinin köpekleri olduğu denklemini kurdular ve bu denkleme dayanarak genç Korelilere zulmettiler ve acımasızca öldürdüler.

Şehirlerde ve ovalarda Japon işgal birlikleri cirit atıyordu ve henüz Japon ordusu tarafından işgal edilmemiş olan kırsal ve

dağlık bölgelerde on binlerce Çinli milliyetçi asker bizi kuşatmak için gözetleme noktalarını işgal etmişti. Onların düşmanca eylemleri genç gerilla ordumuzun varlığını tehdit eden ciddi bir engeldi.

Japon emperyalistleri, Çinli dağ isyancıları ve Kore Bağımsızlık Ordusu Koreli komünistlere karşı olduğundan, dünya da bize karşıymış gibi görünüyordu.

Japon karşıtı Çinli milliyetçi birliklerle ilişkilerimizi geliştirmeden gerilla ordumuzun hayatta kalması ve meşru bir güç olarak faaliyet göstermesi imkânsızdı. Kendini meşru kılmadan da saflarını genişletmesi ve gün ışığında faaliyet göstermesi mümkün değildi.

Örgütlü birliğimiz meşru olmadığından, bir arka odaya hapsolmuş gibiydik. Bu koşullar altında ışığı görmek mümkün değildi. “Başkalarının evlerinin arka odalarında sivil kıyafetlerle mavzer tüfekleriyle uğraşarak Japonlarla nasıl savaşılabılırız?” diyerek sadece yakınıyorduk. Daha da kötüsü, sadece Kore yerleşim yerlerinde saklanabiliyorduk; başka yerlere gidemiyorduk ve gruplar halinde gizlice ve sadece geceleri hareket etmek zorundaydık.

Bu yüzden gerilla ordusuna ilk günlerinde gizli gerilla ordusu diyorduk.

O günlerde sadece Japon ordusundan değil, aynı zamanda Japon karşıtı Çin milliyetçi birliklerinin kalıntılarından ve Mançurya ordusundan da uzak durmak zorundaydık; ayrıca bazı Kore milliyetçilerine ve gerici unsurlara karşı da korunmak zorundaydık. Komünist olduğumuz gerekçesiyle üzerimize ateş açıldığı ve halk arasında zulüm gördüğümüz için gerçekten başımız ağrıyordu. Yanji, Helong, Wangqing ve Hunchun’da da durum aynıydı.

Yine de sadece komünistlerin evlerinde kalamazdık. Yoksulluk içinde yaşadıkları için, evlerinde bir sürü kişi kalırsak ve onların tahıllarını yersek daha da kötü duruma düşeceklerdi; bu da bir sorundu.

Eğer işler düzelecekse ve canla başla savaşırsak, gerilla ordusunu meşru hale getirmemiz şarttı, böylece güpegündüz, şarkılar söyleyerek, kitleler tarafından karşılanarak ve propaganda yaparak yürüyebilirdik. Bunu yapamamak bizim için acı vericiydi.

Ne zaman bir araya gelsek, gerilla ordumuzu nasıl meşru hale getireceğimizi ve Çin milliyetçi ordusuyla ilişkilerimizi nasıl geliştireceğimizi tekrar tekrar tartıştık. En ciddi mesele Çin milliyetçileriyle el ele vermenin doğru olup olmadığıydı. Bazı yoldaşlar, üst sınıflarının mülk sahibi sınıftan geldiği ve ordularının toprak ağalarının, kapitalistlerin ve bürokratların çıkarlarını temsil ettiği gerçeği göz önüne alındığında, bunun sınıf ilkelerimizden vazgeçmek ve onlarla uzlaşmak anlamına geleceğini düşünerek onlarla ittifakın geçerliliğinden şüphe duydular. Bu yoldaşlar, onlarla ilişkilerimizi geçici olarak geliştirebilsek bile, onlarla asla bir ittifaka giremeyeceğimiz ve düşmanca eylemlerinin üstesinden silah zoruyla gelmemiz gerektiği konusunda ısrar ettiler.

Bu son derece tehlikeli bir görüştü. Biz onlarla sadece ilişkilerimizi geliştirmekle kalmayıp aynı zamanda onlarla birleşik bir cephe oluşturmamız gerektiğini savunduk çünkü bu birliklerin, çeşitli sınırlamalarına rağmen, ortak savaş hedeflerini ve benzer bir durumu paylaştığımız için Japon karşıtı savaşta stratejik müttefikimiz olabileceğine kesinlikle inanıyorduk. Birbiriyle çelişen ideoloji ve ideallere sahip iki silahlı kuvvetin müttefik cephe oluşturmaları meselesi o günlerde ilk kez gündeme geldiğinde son derece tartışmalı bir konuydu.

Bu birliklerle ortak bir cephe oluşturmak Çin Komünist Partisi için de ciddi bir sorundu. Doğu Mançurya özel bölge komitesi ilk günlerden itibaren Wang De-lin'in birimiyle ilgilenmiş ve birimle birlikte çalışmak üzere yedi ya da sekiz seçkin komünisti oraya göndermişti. Biz de Ri Kwang ve diğer bazı Koreli komünistleri ulusal kurtuluş ordusu birimlerine gönderdik. Birkaç kez irtibat görevlileri aracılığıyla Tong Shan-hao'nun birliğine gönderilen Ri Kwang'ın özenli çabaları hakkında raporlar aldım.

Düşmanca eylemleri giderek daha da çirkinleştikçe, yoldaşlarımız müttefik cephesinin boş bir hayal olduğunu ve ateşle karşılık verip onlar tarafından öldürülen insanların intikamını almamız gerektiğini söylediler. Onları dizginlemek için çok çaba sarf ettim. Onları düşmanımız haline getirmek ve intikamlarını almak Japon karşıtı büyük davamızla ve ahlaki görevimizle bağdaşmıyordu ve genç gerilla ordumuzun yok olmasını gerektirecek kadar düşüncesizceydi.

Sadece Jiandao'daki değil, tüm Mançurya'daki komünistler ve gerillalar, Çin milliyetçisi silahlı birlikler konusunda kafa yoruyorlardı. O dönemde çeşitli ilçelerdeki gerilla birlikleri küçüktü; her ilçede sadece birkaç düzine gerilla vardı. Çin milliyetçi birlikleri tarafından ele geçirildikleri takdirde yok edilme tehlikesiyle karşı karşıyaydılar, bu yüzden isteseler bile saflarını genişletemezlerdi.

Bunun ışığında, gerillalarımızın Komutan Yu'nun birliğine katılmasının ve bir süreliğine onun özel bir müfrezesi olarak faaliyet göstermesinin iyi bir fikir olup olmayacağını merak ettim. Komutan Yu'nun birliğine katılırsak, Çin ulusal kurtuluş ordusunun bayrağı altında güvende olacağımızı ve bazı silahlar elde edebileceğimizi ve onlar üzerinde uygun bir etkimiz olursa, askerleri komünist ve güvenilir müttefikler haline getirebileceğimizi varsaydım. Bu fikrimi tartışmak üzere yoldaşlarıma sundum.

Parti örgütünün merkezinin bulunduğu Xiaoshahe'de Kim Jong Ryong'un evinde bu sorun üzerine bir gün süren bir toplantı yaptık. Bu toplantı şimdi Xiaoshahe Toplantısı olarak anılıyor. Toplantıdaki atmosfer çok hararetti. Sabahtan gece geç saatlere kadar, Çin ulusal kurtuluş ordusunun özel bir müfrezesi olarak faaliyet göstermemizin mümkün ve elverişli olup olmadığı sorusu üzerine boğazımız ağrıyana kadar tartıştık. Sadece ağır sigara içenler değil, sigara içmeyenler de sürekli elle sarılmış sigara üflüyordu. O bunaltıcı atmosferde gözlerimin nasıl yaşardığını hâlâ hatırlıyorum. Ben sigara içmeyen biriydim.

Sonunda fikrim yoldaşlarımla desteğini kazandı. Toplantıda Komutan Yu'nun birliğine Çin ulusal kurtuluş ordusu birimiyle

görüşmek üzere bir temsilci gönderilmesine karar verildi ve bu iş için en uygun kişi olarak ben seçildim. Daha doğrusu, yoldaşlarım tarafından seçilmek yerine ben gönüllü oldum.

Hiçbirimizin askerî diplomasi deneyimi yoktu. Dolayısıyla göreve kimin gitmesi gerektiği sorusu çok ciddiye alınmıştı. Hiçbirimiz Çinlilerin kabul edip etmeyeceğinden, müzakerelerde akıl almaz önerilerde bulunarak bizi şaşkına çevirip çevirmeyeceklerinden ya da en kötüsü olursa temsilcimizi vurup vurmayacaklarından emin değildik. Hepimiz tüm bu olasılıklara hazırlıklı birinin gitmesi gerektiği görüşündeydik.

Ancak hiçbirimiz bu görev için uygun değildik. Komutan Yu ile ilgilenmek için yaşlı bir adama ihtiyaç vardı ve elimizde Pak Hun, Kim Il Ryong ve Hu Jin-min gibi isimler bulunuyordu. Kim Il Ryong benden 10 yaş büyüktü ama Çinceyi iyi konuşamıyordu. Geri kalanlarımız on sekiz ile yirmi yaşları arasındaydı ve Cao Ya-fan gibi okulu yeni bırakmışlardı.

Gitmeyi önerdim ancak buna karşı çıktılar. Komutanları olan benim, komünist olduğum için Komutan Yu beni öldürebilecekken kendimi riske atmamam gerektiğini ve Çinli yoldaşlardan herhangi birinin, Chen Han-zhang, Cao Ya-fan ya da diplomat olan Hu Jin-min'in gönderilmesi gerektiğini söylediler.

Onlara Komutan Yu'nun beni neden öldüreceğini sorduğumda, "Seni öldürmeyeceğini nereden biliyorsun? Eğer seni bir 'gaolibangzi' (Koreliler için kullanılan aşağılayıcı bir Çince terim) olarak lanetlerlerse ve oradayken seni vururlarsa, bu senin sonun olur. Onlar herkesi öldürüyor, peki seni neden öldürmesinler? Wangqing'deki Guan Kolordusu olayından sonra Çinlilerin bugünlerde genç Korelilere karşı daha temkinli olduğunu söylüyorlar. Bu yüzden gitmemelisiniz."

Yoldaş Ri Kwang liderliğindeki Wangqing'deki gizli gerilla ordusu, Guan Kolordusu adlı bir ulusal kurtuluş ordusu birliğini silahsızlandırmıştı. Bu olay Guan Kolordusu olayı olarak biliniyordu. Bu olay Çin birlikleriyle ilişkilerimizi daha da kötüleştirmiş ve gerilla ordumuzun faaliyetleri için daha elverişsiz bir durum meydana getirmişti. Wangqing'den bir haberci, olaydan sonra bölgesindeki Çinli askerlerin misilleme olarak birkaç

gerillamızı yakaladığını ve öldürdüğünü bildirdi. Bu sıralarda Yoldaş Kim Chaek kuzey Mançurya’da Çinli dağ isyancıları tarafından tutuklanmış ve idam edilmekten kıl payı kurtulmuştu.

Yine de görüşmeye gitmem konusunda ısrar ettim. İsrarımın nedeni onlarla başa çıkma konusunda diğerlerinden daha becerikli olmam ya da Komutan Yu’yu pes etmeye zorlayacak özel imkânlarla sahip olmam değildi. Gerilla ordumuzun varlığının Komutan Yu ile başarılı bir şekilde müzakere etmeye bağlı olduğu, faaliyetlerimizin başarısının ulusal kurtuluş ordusuyla ilişkilerimizi geliştirmeye bağlı olduğu ve onları müttefikimiz haline getirmeden Doğu Mançurya’da gerilla savaşı başlatmak bir yana, dışarı çıkmamızın bile imkânsız olduğu acı bir gerçektir. Krizi aşır silahlı mücadeleye başlamazsak, Koreli bir insan olarak yaşamak için hiçbir nedenim kalmayacağını düşündüm.

Ölümünden korkan bir adamın devrim için savaşamayacağını, akıcı bir şekilde Çince konuşabildiğimi, gençlik hareketi günlerinde birçok zorluk yaşadığımı, Komutan Yu ile mükemmel bir şekilde başa çıkabileceğimi ve bu nedenle gitmem gerektiğini söyleyerek yoldaşlarımı ikna ettim. Daha sonra Pak Hun, Chen Han-zhang, Hu Jin-min ve başka bir genç Çinli ile birlikte, kişisel güvenliğimiz konusunda hiçbir garanti olmaksızın Komutan Yu ile görüşmek üzere yola çıktım.

Komutan Yu’nun birliğinin karargâhı Liangjiangkou’da bulunuyordu. Birliğin askerleri tarafından nereli olduğumuz sorulduğunda Antu’dan değil Jilin’den olduğumuzu söyleyeceğimize söz verdik. Doğu Mançurya’da gerilla ordumuzun konuşlandığı yerin adını vermek bizim yararımıza değildi.

Dashahe’ye giderken Komutan Yu’nun birliğine rastladık. Yüzlerce asker, üzerinde *Üç Savaşan Krallık*’taki gibi “Komutan Yu” yazılı bir sancak taşıyarak görkemli bir şekilde yürüyordu. Nanhutou’da Japon ordusunu mağlup ettikleri ve hatta bazı makineli tüfekleri ele geçirdikleri için itibarları oldukça yüksekti.

“Neden onlardan uzak durmaya çalışmıyoruz?” Hu tedirgin bir bakışla bana sordu.

“Hayır, devam edelim,” dedim ve yürümeye devam ettim. Diğer dördü de benim adımlarımı takip ederek yanımda yürüyordu. Askerler bizi gördükleri anda, “*Gaolibangzi*, hadi!” diye bağırıldılar. Bizi hemen orada tutuklamaya çalıştılar. Onlara Çince olarak, kendileri gibi Japonlara karşı savaşılan bizleri neden tutukladıklarını sordum. Karşılığında Koreli olup olmadığımızı sordular. Gururla Koreli olduğumu söyledim ve Chen ile Hu’yu göstererek onların Çinli olduğunu söyledim.

“Acil bir konuyu görüşmek üzere komutanınızı görmeye gidiyoruz, bizi komutanınıza götürün” dedim ağırbaşlılıkla.

Geri çekildiler ve onları takip etmemizi söylediler. Onları kısa bir süre takip ettikten sonra, eski Kuzeydoğu Ordusu subayı üniforması giymiş bir adam askerlere öğle yemeği yemelerini emretti ve bizi bir çiftlik evinde alıkoydu. O sırada Jilin Yuwen Ortaokulu’nda öğretmenim olan Liu Bencao’nun eve girmesi beni şaşırttı. Bir süre Yuwen Ortaokulu’nda, daha sonra da Wenguang Ortaokulu ve Dunhua Ortaokulu’nda Çince öğretmenliği yapmıştı. Bay Shang Yue ile dostane ilişkiler içindeydi ve Chen Han-zhang’ı iyi tanıyordu. İyi huylu ve geniş bir bilgi birikimine sahip olduğu, ayrıca birçok mükemmel kitap tanıttığı ve yazdığı güzel şiirleri öğrencilere okumaktan zevk aldığı için ona hayranlık duymuş ve büyük saygı göstermiştik.

Onu tanıır tanımaz Chen ve ben selam verdik. O sıkıntılı durumda onu gördüğümüze çok sevinmiştik.

Sevincini ve şaşkınlığını gizlemeden bize birbiri ardına sorular sordu: “Neden buradasın Kim Song Ju? Buraya ne için geldin? Nereye gidiyordunuz ve neden gözaltına alındınız?”

Ona kısa bir açıklama yaptıktan sonra, adamlarına yüksek sesle emir verdi, “Bu insanlara karşı nazik olun. Öğle yemeğimi burada onlarla birlikte yiyeceğim. Bize iyi bir öğle yemeği sunun.” Daha sonra Japon ordusu Mançurya’yı işgal ettiğinde öğretmenliği bıraktığını ve Komutan Yu’nun birliğine katıldığını öğrendim. O birliğin kurmay başkanıydı.

Bizimle öğle yemeği yerken Liu, ülkenin mahvolduğunu görmeye dayanmadığı için asker üniforması giydiğini, ancak cahil askerlerle birlikte savaşmanın kendisi için son derece zor

olduğunu söyledi. Daha sonra bizden kendisiyle birlikte çalışmamızı istedi. Teklifini kabul ettik ve Komutan Yu'yu görmemiz için bize yardım etmesini istedik. Komutanın Liangjiangkou'dan Antu ilçesine doğru yola çıktığını ve onu takip edersek görebileceğimizi söyledi.

“Efendim, Korelilerden oluşan silahlı bir birlik organize etmek istiyoruz,” dedim. “Bildiğiniz gibi biz Koreliler Japon emperyalistlerinden Çinlilerden daha fazla nefret ediyoruz. Peki neden Çinli milliyetçi askerler Korelilerin Japonlarla savaşmasına karşı çıkıyor? Neden Korelilere zulmediyor ve onları öldürüyorlar?”

“Biliyorum! Onlara bunu yapmamalarını söylüyorum ama beni dinlemiyorlar. Bu cahiller komünistlerin ne tür insanlar olduğunu bile bilmiyorlar. Komünistlerin Japon emperyalistlerine karşı savaşmasının nesi yanlış?”

Liu Ben-cao da öfkeliydi. Artık bir çıkış yolu bulmuş gibi göründüğümüz için içten içe seviniyordum. Pak Hun'u derhal Xiaoshahe'ye göndererek oradaki yoldaşlara güvende olduğumuzu ve Komutan Yu'nun birliğinin kurmay başkanı bize tam destek verdiği için gerilla ordusunu meşru hale getirmemizin mümkün görüldüğünü bildirdim.

Öğle yemeğinden sonra Liu Ben-cao'yu Antu ilçesine kadar takip ettik. Liu'nun kendine ait bir atı vardı. Ona ata binmesini söyledik ama o, “Siz yürürken ben nasıl ata binebilirim? Birlikte yürürken konuşalım.”

İlçe merkezine kadar bizimle birlikte yürüdü. Askerlerin çoğu, üzerinde “*Bu pa si bu rao min*” yazılı kol bantları takıyordu, yani ölümden korkmamaları ve insanlara zarar vermemeleri gerektiği anlamına geliyordu. Askerlerin çirkin tavırlarının aksine, özdeyişleri çok sağlam ve militandı. Bu özdeyiş bana Komutan Yu ile görüşmemin başarılı olacağına dair bir umut ışığı verdi.

Bay Liu'nun iyi niyetli çabaları sayesinde o gün Komutan Yu ile zorluk çekmeden görüşebildik. Bizi nezaketle karşıladı ve muhtemelen geneltirney başkanının saygınlığı adına ya da muhtemelen bizi birliğine alma arzusıyla misafirperverlik gösterdi, çünkü hakkımızda gizli soruşturmalar yapmış ve

ortaokulda eğitim görmüş, gençliğimizin baharında olmamızın yanı sıra konuşma yapma, bildiri yazma ve silah kullanma becerisine sahip olduğumuzu öğrenmişti.

Tahmin ettiğim gibi, Komutan Yu bizden birliğine katılmamızı istedi. Benden karargâha bağlı propaganda ekibinin şefi olarak çalışmamı istedi. Son derece utanmışım, çünkü niyetim kendi ordumuzu kurmak ve onu meşru kılmaktı. Reddetseydim, bu kesinlikle Komutan Yu'nun hoşnutsuzluğuna yol açacak ve Liu Ben-cao'yu zor durumda bırakacaktı.

İşler garip bir şekilde geliyor ama onun güvenini kazanırsam talih yüzüme gülebilir diye düşündüm. “Teşekkür ederim komutan, dediğinizi yapacağım” diyerek teklifini kabul ettim.

Komutan Yu çok sevindi. Astına derhal atandığımı bildiren bir yazı yazmasını emretti. Böylece karargâhın propaganda ekibinin şefi oldum. Hu Jin-min yardımcı kurmay subay, Chen Han-zhang ise sekreter olarak atandı. Bu gülünç bir gelişmeydi ve arzu ettiğimiz bir şey değildi ama tırmanmamız gereken merdivenin bir basamağıydı. Gerçeği söylemek gerekirse, bu saçma atamalar gerilla ordusunu meşru hale getirme konusunda değerli olduğunu kanıtladı.

Başkalarının evlerinin arka odalarına hapsedildiğimiz durumumuzu, Komutan Yu'nun birliğin kalbinin derinliklerine girdiğimiz şimdiki durumla karşılaştırarak zihnimde “Bravo!” diye bağırdım.

O gün akşam beklenmedik bir olay meydana geldi. Birliğin askerleri Yanji'den Fuerhe'ye giderken 70-80 Koreli genci tutuklamış ve ilçe merkezine getirmişlerdi. Onları uzaktan öfke ve şok içinde gördüm ve hemen Bay Liu'ya koşarak şöyle dedim:

"Ne kadar da hoş bir tablo efendim. Askerleriniz yine düzinelerce Koreliyi tutukladı. Bunların arasında ne tür bir Japon taraftarı olabilir?

Burada Japon yanlısı kimse yok. Herhangi bir suçlu olup olmadığını inceledikten sonra karar vermeliyiz, değil mi?"

“Git ve meseleyi hallet, Song Ju. Sana güveniyoruz.”

“Bunu tek başıma yapamam, efendim. Lütfen benimle gelin. Siz iyi bir hatiptiniz, değil mi? Eğer bir konuşma yaparsanız, Japonların bir dalkavuğu bile etkilenecektir. Onlara Japonlara karşı savaşımayı öğretmeliyiz. Japon yanlısı olmayan insanları öldürmenin ne yararı var?”

“Sen iyi konuşuyorsun, o yüzden benim konuşmama gerek yok. Sen yalnız git.”

Kolunu sallayarak kesin bir dille reddetti.

Söylediği gibi, okul günlerimde birçok kez konuşma yapmışım. Jilin, Dunhua, Antu, Fusong ve Changchun gibi yerlerde dolaşarak Japon emperyalistlerinin Mançurya’yı işgal etme planlarını kınayan ve Kore ve Çin halklarının birliğini isteyen birçok konuşma yapmışım. Bay Liu bunu çok iyi biliyordu.

“Korece konuşursam birliğinizdeki subaylar ne dediğimi nasıl anlayacak? Onlara karşı propaganda yaptığımı düşünebilirler.”

Yine elini salladı ve beni gitmeye teşvik etti.

“En fazla komünizm propagandası yaparsın. Sorun değil. Sana kefil olacağım, bu yüzden lütfen endişelenmeden konuş.”

Komünist parti ile ilişkili olduğumu ve komünist hareketin içinde yer aldığımı biliyordu.

“Komünist propaganda gerektiği zaman yapılmalıdır. Bunu yapmak kötü bir şey değil, değil mi?”

Birbirimizle yakın ilişkiler içinde olmasaydık, Bay Liu’ya bunu söylemeye cesaret edemezdim. Beni komünist ve Japon yanlısı olarak görseler ve öldürmeye çalışsalar hiçbir şey yapamazdım. Ama aramızdaki özel ilişki nedeniyle böyle bir şey olmadı. O ve ben Yuwen Ortaokulu’ndaki günlerimizden beri birbirimize karşı açıldık. Jilin’de okula devam ederken bana göz kulak olmuştu.

Liu Ben-cao ile konuşurken, Komutan Yu ofise girdi. Dışarıya bakarak, adamlarının bazı komünistleri tutuklamış gibi göründüğünü belirtti ve başını sallayarak, komünist partinin

Mançurya’da ne zaman bu kadar çok üye ürettiğini merak ettiğini söyledi.

Sonra Liu Ben-cao bana göz kırparak, “Sen, propaganda şefi, hemen dışarı çık ve onlarla konuş. Bütün Koreliler komünist olamaz ve bütün komünistler de Japon emperyalistlerinin maşası olamaz.”

Komutan Yu onun sözlerine sinirlenerek bağırdı: “Ne? Komünistler Japonların yordakçıları değil mi? Japonları bu topraklara, isyan ederek topraklarımızı elimizden almaları için getirdiler.”

Komutan Yu’nun Kore halkına karşı önyargısı beklediğimizden daha güçlü ve kördü. Komünizmi yanlış anlaması da önyargısından daha az kök salmış değildi. Onu ikna etmek için her türlü çabayı göstermeye karar verdim. Kararlılıkla ona sormaya cesaret ettim:

”Afedersiniz efendim ama komünistlerin kötü olduğunu nereden biliyorsunuz? Bunu kitaplardan mı öğrendiniz yoksa başkalarından mı duydunuz? Eğer öyle değilse, neden onlara kötü diyorsunuz?”

”Kitapların canı cehenneme! Ben bunu başkalarının bana anlattıklarından öğrendim. Ağzı olan herkes komünistlerin kötü olduğunu söylüyor. Bu yüzden kötü olduklarına inanıyorum.”

Bu sözler karşısında dehşete kapıldım ama yine de rahatladım, çünkü kişisel deneyime değil kulaktan dolma bilgilere dayanan bu yanlış anlamayı mükemmel bir şekilde ortadan kaldıracığımı düşündüm.

”Kendi deneyimleriniz dışında başkalarının söylediklerine körü körüne inanırsanız nasıl büyük bir girişimde bulunabilirsiniz?”

Chen Han-zhang ve Hu Jin-min komünist oldukları ve kurmay başkanı da bizi desteklediği için Komutan Yu’nun etrafı sarılmıştı. Bunun altın bir fırsat olduğunu düşünerek devam ettim:

”Değerli gençleri istediğimiz zaman öldürmenin ne faydası var? Onlara hemen silah olmasa bile mızrak verip şok gücü olarak

kullanmaya ne dersiniz? Bu şekilde Japonlarla cesurca savaşıp savaşmadıklarını test edebiliriz. Eğer iyi savaşılırsa, onlardan daha fazlasını bekleyebilir miyiz? Hiçbir sebep yokken onları öldürmek çok fazla."

Bir süre düşündükten sonra, "Doğru. Git ve onlarla ilgilen."

Tutuklanan genç adamların yanına gittim ve aralarında gizlice bir kâğıt dolaştırdım. Kâğıtta şöyle yazıyordu: "Maddi bir kanıt olmadığı için komünist olduğunuzu asla söylemeyin; üzerinizde buldukları 'Japon Karşıtı Askerlere Çağrı' yazılı el ilanını tesadüfen aldığınızı söyleyin." Genç adamlar bu notun kimden geldiğini bilmiyorlardı.

Ortaya çıktığımda bana öfkeyle bakıyorlardı. Komutan Yu'nun uşağı olduğumdan şüpheleniyor gibiydiler. Düşmanca bakışlarını görünce, "Aranızda Kim Song Ju adını hiç duyan var mı?" diye sordum.

Bu soru gerginliği dağıttı ve mırıldanmaya başladılar. Bazıları evet, bazıları hayır dedi.

"Ben Kim Song Ju. Şu anda Komutan Yu'nun birliğinde propaganda ekibinin şefi olarak çalışıyorum. Komutan az önce bana, birliğine katılıp onunla birlikte savaşmak isteyip istemediğinizi sormam için emir verdi. Bunu yapmaya istekli olanlar lütfen konuşsun."

Tüm gençler koro halinde "Katılacağız!" diye cevap verdi.

Komutan Yu'yu gençlerin söylediklerinden haberdar ettim; sonra da onları birliğine kabul etmesini ve Japonlarla savaşmalarını sağlamasını istedim. Bu teklifimi hemen kabul etti. Bu şekilde gençlerin kaderi ve geleceği istediğimiz gibi belirlendi ve Japonlara karşı müttefik bir cephe oluşturmak için daha iyi bir konuma geldik.

Böylece gerilla ordumuzu meşrulaştırmanın eşiğine geldiğimizde, perde arkasında ipleri elinde tutan Komutan Yu'nun Koreli bir danışmanı ortalığı ayağa kaldırdı. Kim Jwa Jin grubuna mensup eski bir milliyetçi olan bu kişi, 18 Eylül olayından sonra ulusal kurtuluş ordusuna katılmadan önce Nanhutou'da çiftçilik yapıyordu. Zeki ve geniş bir bilgi birikimine sahip olduğu için

Komutan Yu'nun derin güvenini kazanmıştı. Komutan Yu'yu komünistlere zulmetmesi için kışkırtan da kendisiydi. Bu 70 veya 80 kişiyi incelemeden kabul etmenin acelecilik olduğunu ve aralarında Japon yanlısı unsurlar olabileceğini iddia etti. Eğer önünü alamazsak, faaliyetlerimiz bir başka büyük güçlkle karşı karşıya kalabilirdi.

Bir gün Komutan Yu'ya öylesine sordum: "Birliğinizde bir Koreli olduğunu duydum. Onu benden neden saklıyorsunuz?"

Onunla neden henüz tanışmadığımı merak etti ve adamlarından birine onu bana getirmesini emretti.

Adamın çok uzun boylu ve sağlam yapılı olduğunu gördüm. Kendimi tanıttım ve sonra şöyle dedim: "Sizi gördüğüme sevindim. Yaşlı ve muhtemelen deneyimli olduğunuz için, lütfen biz genç acemilere elinizden geldiğince yardım edin."

Bana kendini tanıttı. Akıcı bir şekilde Çince konuşan Koreli genç bir adamın karargâha geldiğini ve propaganda ekibinin şefi olarak Komutan Yu'ya yardımcı olduğunu duyduğunu ve bir Koreli olarak bu habere çok sevindiğini söyledi.

Ulus hakkında konuştuğu ve kendisini bir Koreli olarak tanıttığı için onu azarlama fırsatını yakaladım:

"Öyleyse, Japonlara karşı savaşmak isteyen pek çok kişiyi askere almalısınız. Neden bu kadar çok kişiyi öldürüyorsunuz? İdeolojileri sizinkinden farklı diye onları öldürmek doğru mu? Korelilerin anavatanlarında yaşayamaması acınacak bir durum ve Mançurya'da ulusal kurtuluş ordusu tarafından öldürülmeleri daha da acınacak bir durum. İster komünist ister milliyetçi olsunlar, ideolojilerine bakmaksızın birleşmelerini ve Japonlara karşı savaşmalarını sağlamalısınız; onları dışlamanın ve öldürmenin ne yararı var?"

Haklı olduğumu söyledi ve bana anlamlı bir bakış attı. Böylece ikinci engel de ortadan kalkmış oldu. Komutan Yu konuşmamızın dostane bir atmosferde sona erdiğini görünce gülmüsedti.

Komutana bana güvenip güvenmeyeceğini ve Hu Jinmin tarafından propaganda ekibinin komutanlığından alınmama ve

Korelilerden oluşan bir birlik kurup yönetmeme izin verip vermeyeceğini sordum.

Liu Ben-cao teklifimin makul olduğunu söyleyerek beni onayladı. Komutan Yu bana önerilen birlik için silahları nasıl temin edeceğimizi sordu.

Ben de şöyle cevap verdim: “Silahları boş verin. Onları sizden istemeyeceğiz. Düşmandan silah ele geçirerek birliği silahlandıracağız.”

Komutan cevabımdan son derece memnun oldu.

“O zaman bir birlik kurabilirsiniz. Ama ya silahlarınızı bize karşı kullanırsanız?”

“Bu konuda endişelenmeyin, asla böyle bir ihanetten suçlu olmayacağız. Silahlarımızı size çevirirsek, büyük ordunuz biz acemileri yok edebilir, değil mi?”

Elini sallayarak ve kahkahalarla gülerek şakasını ciddiye alıp almadığımı sordu.

Ulusal kurtuluş ordusundan ayrılmak için kendisinden izin isteyerek söze başlarsam kızabileceğinden korkarak, komutan olarak kendisinden birliğin adını vermesini istedim.

Yanımızda duran Liu Ben-cao, “Öyleyse buna özel bir müfreze diyelim. Korelilerden oluşan özel bir müfreze ne dersiniz?”

Komutan Yu ve ben Liu’nun önerisine katıldık.

Gizli gerilla ordusunu meşrulaştırma hazırlıkları özel müfrezenin doğuşuyla başarılı bir şekilde sonuçlandı. Bu müfreze Antu’dan gizli gerillaları ve Komutan Yu’nun birliği tarafından gözaltına alınan 70-80 genci katarak gerilla ordusunu meşru hale getirdik.

Chen Hanzhang ve Hu Jin-min’in ellerini ellerime alarak komutanın odasından çıktım. “Kazandık!” diye bağırдық. “Başarı!” diye bağırдық ve o gece boyunca surlarla çevrili kasabada yürüdük. Hu bana bir sigara ikram etti ve o mutlu günde alkol yoksa alkolle ya da sigara dumanıyla sarhoş olmanın iyi bir deneyim olacağını söyledi.

Hayatımda ilk kez bir sigarayı dudaklarımın arasına aldım ve dumanını içime çektim ancak, boğulacak gibi oldum ve bir süre öksürdüm. Hepimiz güldük. Hatta Hu şakayla karışık, “Sigara dumanını bile içine çekemezken nasıl gerilla ordusunun komutanı olabiliyorsun?” dedi.

Xiaoshahe’ye döndüm ve onlara müzakerelerin başarısını anlattığımda, arka odada kalan yoldaşlar beni omuzlarında taşıyarak odadan dışarı çıkardılar. Attıkları üç tezahürat tüm köyde yankılandı.

Meşhur bir şarkıcı olan Kim Il Ryong, *Arirang*’ı söyledi. Çelik gibi bir adam olan Kim Il Ryong’un neşeli, canlı bir vals ya da güçlü bir marş söylemesi gerekirken o bayram gününde böylesine kederli bir şarkı söylemesi garipti.

Kim Chol (diğer adıyla Kim Chol Hui) onu kolundan tutup sarsarak, “Il Ryong Kardeş, bu mutlu günde neden böyle bir şarkı söylüyorsun?” diye sordu.

“Bilmiyorum. *Arirang* ağızımdan çıkıverdi. Yine de birçok badireden geçtik, değil mi?”

Kim Il Ryong şarkıyı bitirdi ve gözlerinde yaşlarla Kim Chol’a baktı.

Söyledikleri, o günü karşılamak için atlattığımız badireleri düşünmemeye neden oldu. Kim Il Ryong’un kendisi tüm bu zorlukların özeti gibiydi. Bağımsızlık Ordusu askeri olarak milliyetçi hareketi ve aynı zamanda komünist hareketi yaşamıştı. Kore’de, Mançurya’da ve Sibiry’a’nın Denizcilik Eyaletinde yaşamıştı. Onun yaşamı acı, ağıt ve gözyaşlarının devamıydı.

Arirang onun hayatının müzikal bir yorumuydu. Tüm acılarına gülebildiği ve gerilemeden atağa geçebildiği tarihi bir kavşakta, çileli geçmişini özetlemek ve sevinçli bir ruh hali içinde yeni bir başlangıcı duyurmak için bu şarkıyı söyledi.

Yolda Liu Ben-cao ile karşılaşmamış olsaydık, bize ve gerilla ordusunun kaderine ne olurdu? Bu düşünceyle, şimdi aramızdan ayrılmış olan kendisine sessiz minnetimi ifade etmeliyim.

Liu Ben-cao, Komutan Yu ile yaptığımız görüşmelerin başarısına herkesten daha çok sevinmişti. Kasabadan ayrıldığımızda, askeri kamptan uzun bir yol boyunca beni takip etti ve heyecanla artık dost olduğumuzu, dost güçler olduğumuzu, Japon emperyalist saldırganları birlikte yok etmemiz gerektiğini söyledi. Ölümünü duyduğumda, Yuwen Ortaokulu'nda ve müzakereleri yürüttüğümüz surlarla çevrili Antu kasabasında geçirdiğimiz o hareketli günleri hatırlayarak yas tuttum.

Komutan Yu ile yaptığımız başarılı görüşmeler sayesinde gerilla ordumuzu meşrulaştırabilmiş ve Japon emperyalistlerine karşı direniş savaşında bir müttefike sahip olabiliştik. Bu başarı aynı zamanda bize, büyük ve vatansever davamızda farklı ideolojilere ve farklı ideallere sahip başka bir ülkenin milliyetçileriyle birleşik bir cephe oluşturabileceğimiz inancını verdi.

Bu inancın, o zamandan bu yana yarım asrı aşan siyasi kariyerim üzerinde büyük bir etkisi olduğunu düşünüyorum. Ne zaman farklı bir ideolojiye ve farklı ideallere sahip milliyetçileri ve mülk sahibi sınıflardan sicili bozuk insanları kazanma konusunda önyargılı veya tereddütlü davranan yetkililerle karşılaşsam, onlara Komutan Yu ile yaptığım görüşmelerde edindiğim deneyimlerden bahseder ve onları yüce gönüllü olmaya ikna ederdim.

Xiaoshahe'ye döndüğümde, Wangqing bölgesindeki ulusal kurtuluş ordusu birliğiyle çalışma sorunuyla mücadele eden Ri Kwang'a Komutan Yu ile yaptığımız görüşmeler ve bunun sonucunda Korelilerden oluşan özel bir müfrezenin oluşturulması hakkında ayrıntılı bilgi gönderdim ve Antu'daki deneyimimizi göz önünde bulundurarak Wangqing'de gecikmeden başka bir özel müfreze oluşturma görevini verdim.

Ri Kwang o zamana kadar yeraltında çalışıyordu. Orada özel bir müfreze oluşturmaya ve yeraltından çıkarak meşru operasyonlar yürütmesi için bölüklerimden birini kendisine yolladım.

Özel müfrezeler Korelilerden oluşuyordu. Koreli birliklerden sadece benim birliğim ve Ri Kwang'ın birliği ulusal kurtuluş ordusuyla bağlantılı olarak meşru faaliyetler gerçekleştirdi.

O dönemde özel müfrezenin adlandırılması, deyim yerindeyse, gerilla ordumuzun meşru faaliyetlerini sağlamak, Çin milliyetçi birlikleriyle ilişkilerimizi geliştirmek ve onlarla Japon karşıtı bir müttefik cephe oluşturmak için alınmış taktiksel bir önlemdi.

Özel müfrezeyi kurduktan sonra, mümkün olan en kısa sürede onu genişletmek ve Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu olarak yeniden örgütlemek için hazırlıklara başladık.

Örgütsel yapı geniş kapsamlı bir tartışmanın ardından oluşturuldu. Bazı yoldaşlar gerilla ordusundaki işçi sınıfı kökenli insan sayısının azlığından çok endişeliydi. Katılmak için başvuran 100 kişi hakkında yapılan bir araştırma, bunların çoğunun öğrenci ya da köylü olduğunu ortaya koymuştu. Bu durum karşısında endişeye kapılan bazı yoldaşlarım, ordunun ağırlıklı olarak bu tür insanlardan oluşmasının, devrimci bir ordunun kurulmasına ilişkin Marksist-Leninist ilkelerin çiğnenmesi anlamına geleceğini ve bunun devrimci ordunun yozlaşmasına yol açabilecek bir faktör olabileceğini söylediler.

Onlara, Marksist-Leninist askerlik biliminin genel ilkesinin sanayi işçi sınıfını devrimci bir ordunun ana bileşeni olarak görmesine rağmen, bu ilkenin mekanik bir şekilde uygulanmasına gerek olmadığını açıkladım. Her ne kadar ülkemizde sanayi işçi sınıfı nispeten küçük olsa da nüfusun ezici çoğunluğunu köylüler oluştursa da gerilla ordusunun kurulmasını işçi sayısı artana kadar erteleyemeyeceğimizi söyledim. Onlara ülkemizdeki köylülerin ve öğrencilerin de en az işçi sınıfı kadar yüksek bir devrimci ruha ve güçlü bir ulusal ruha sahip olduğunu, farklı geçmişlerden gelen insanların işçi sınıfı ideolojisiyle savaşmasının iyi olacağını ve devrimci orduda köylülerin ve öğrencilerin çoğunlukta olmasının ordunun yozlaşmasına neden olmayacağını söyledim.

Bir komuta sistemi kurarken mevcut formülleri kusursuz olarak görmedik. Örgütsel yapıyı, gerilla savaşının özelliklerine uygun olarak muharebe gücünü azami ölçüde artıracak ve komuta subaylarının sayısını asgari düzeyde tutacak şekilde tanımladık.

Kısacası, komuta sistemini mümkün olduğunca basit hale getirdik. Bir levazım birimi ya da levazım subayı bulundurmadık. Herkesin yemek yapabilmesini, çamaşır yıkayabilmesini, savaşılabildiğini ve gerekirse siyasi faaliyetlerde bulunabilmesini sağladık.

O dönemde Carl von Clausewitz'in *Savaş Üzerine* gibi bir kitabı elimizde olsaydı ne kadar faydalı bilgiler edinirdik! O günlerde, üçgen askeri örgütlenme sisteminin Napolyon tarafından oluşturulduğuna dair temel askerî bilgiden daha fazlasına sahip değildik. Clausewitz'i sadece ismen biliyorduk. *Savaş Üzerine* adlı eserini ilk kez İkinci Dünya Savaşı sırasında edindim. Savaş gücünü arttırmak için komuta sisteminin basitleştirilmesi gerektiği yönündeki ilkesi bana makul gelmişti.

Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu, temel savaş birimi olarak bir bölükten oluşuyordu. Ben komutan ve aynı zamanda siyasi komiser olarak seçildim.

Ordunun üniformaları suda yeşile boyanmış kumaştan ve kaynatılmış meşe ağacı kabuğundan yapılmıştı. Üniformanın sol göğsüne, üzerinde bölük numarasının yazılı olduğu beş köşeli kırmızı bir kumaş parçası takılırdı. Kırmızı yıldız amblemlilik kepi ve beyaz içlik giyecektik. Gerilla ordusunun oluşumunun son rötuşu olan üniforma tasarımını hazırlarken göğsümüz kabarıyordu.

Kadınlar Derneği üyeleri bizim tasarımımıza göre üniformaları yapmaya başladılar. Annem, tekrarlayan hastalığına rağmen, Kadınlar Derneği'nin diğer üyeleriyle birlikte canla başla kumaş kesiyor ya da dikiş makinesi kullanıyordu.

Nisan 1932'nin ikinci yarısında, Antu'da Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluş hazırlıklarını tamamlamak üzere bir toplantı yaptık. Toplantıda gerilla ordusunun açılış tarihi ve yerinin yanı sıra başvuranların son elemeleri tartışıldı, acil faaliyet alanı belirlendi ve gerilla ordusunun faaliyetleriyle ilgili genel önlemler kabul edildi.

Toplantıdan sonra acemi askerler Liujiafenfang'da (Polchatun), Sandaobaihe'nin girişinde toplandı ve ardından Xiaoshahe'ye doğru yola çıktı. Acemilerin sayısı 100'den

fazlaydı; İsimlerini hâlâ hatırladıklarım Cha Kwang Su, Pak Hun, Kim Il Ryong (Xiaoshahe'den), Jo Tok Hwa (Xiaoshahe'den), "pockmark" (Xiaoshahe'den bir lakap), Jo Myong Hwa (Xiaoshahe'den), Ri Myong Su (Xiaoshahe'den), Kim Chol (diğer adı Kim Chol Hui, Xinglongcun'dan), Kim Pong Gu (Xinglongcun'dan), Ri Yong Bae (Xinglongcun'dan), Kwak (Xinglongcun'dan), Ri Pong Gu (Sanrenfang'dan), Pang In Hyon (Sanrenfang'dan), Kim Jong Hwan, Ri Hak Yong (Kore'den), Kim Tong Jin (Kore'den), Pak Myong Son (Yanji'den), An Thae Bom (Yanji'den) ve Han Chang Hun (Güney Mançurya'dan).

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluş törenini 25 Nisan 1932 sabahı Tuqidian'daki yaylada gerçekleştirdik. Yeni üniformalarını giymiş ve silahlarını omuzlarına almış gerillalar, etrafı karaçam ağaçlarıyla çevrili yayladaki açıklıkta birlik sırasına göre dizilmişlerdi ve Xiaoshahe ve Xinglongcun'dan gelen insanlar açıklığın bir kenarında grup halinde dururken uğultu içindeydiler.

Diri, sağlam askerlere bakarken zihnim anılarla dolup taşı. Yoldaşlarımız bu silahlı gücü oluştururken kaç mil yürümüşler, kaç toplantı yapmışlar, kaç konuşma yapmışlar, kaç engebeli dağ aşmışlar ve kaç yoldaşımız hayatını feda etmişti! Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu, insanüstü çabaların, kanlı bir mücadelenin ve fedakarlığın ürünü olan, devrimimizin paha biçilmez bir eseriydi.

Bugün için kendilerini feda eden tüm yoldaşları ve insanları Tuqidian'daki bu yaylaya çağırarak için dayanılmaz bir dürtü hissederek, kalbimden taşan güçlü duygularla bir konuşma yaptım.

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluşunu ilan ettiğimde, askerler avazları çıktığı kadar tezahürat yaptılar ve halk onları coşkuyla alkışladı.

Tüm dünya işçi sınıfının mücadelecisi bayramı olan 1 Mayıs'ta, AJPGA Antu kasabasına minibüste dalgalanan kıvıllı bayrakla girdi ve trompetler çalarak ve davullar çalarak geçit töreninde yürüdü. Gerilla ordusunun bir subayı olarak atanan Kim Il Ryong o gün yürüyüşün korosunu yönetti. Sadece halk değil, Çin'in Japon karşıtı milliyetçi ordu birliklerinin subay ve erleri de sokaklara

dökülmüş, başparmaklarını havaya kaldırarak bizi karşılamış ve alkışlayarak tebrik etmişlerdi.

Geçit töreninden sonra Tuqidian’a döndüğümüzde Cha Kwang Su ve Kim Il Ryong aceleyle evime gelip hasta yatağındaki annemi almaya çalıştılar. Annemin yüzü pek iyi görünmüyordu, kaşlarının arasında kırışıklıklar ve saçlarında beyazlar vardı; fakat gözlerinden sakın bir gülümseme okunuyordu. Annem Ri Yong Bae’ye doğru yürüdü ve tüfeğini, fişek kemerini ve beş köşeli yıldızını hafifçe okşadı. Sonra Kim Chol, Jo Tok Hwa, Kim Il Ryong, Pang In Hyon ve Cha Kwang Su’ya doğru ilerledi, bir o tüfeği bir bu tüfeği yokladı ve bir adamın omzuna, sonra bir diğerinin omzuna dokundu. Çok geçmeden gözleri yaşardı. Dedi ki:

“Sizinle gurur duyuyorum. Artık kendi ordumuz var! İhtiyacımız olan şey buydu. Japonları yok etmeli ve ülkeyi mutlaka geri kazanmalısınız.”

Annemin sesi oldukça keskindi. Bize olan sevgisini unutmuş, anavatanın kurtuluşu için dua ederek aramızdan ayrılan babamın ve diğer vatansever savaşçıların zahmetli çabalarını düşünüyordu belli ki.

Daha sonra Yanji, Wangqing, Hunchun, Helong ve Doğu Mançurya’nın diğer bölgelerinde gerilla birlikleri oluşturuldu. Kuzey ve Güney Mançurya’da da Kim Chaek, Choe Yong Gon, Ri Hong Gwang ve Ri Tong Gwang gibi sadık Koreli komünistler tarafından gerilla birlikleri oluşturuldu ve düşmanla savaşıma başladı.

1932 baharı, Japon emperyalistlerine karşı yürütülen büyük savaşın top seslerinin gümbürtüsüyle ilerledi.

Güney Mançurya'ya

Gerilla birliklerinin meşrulaştırılması ve Japon Karşısı Halk Gerilla Ordusu'nun resmen kurulmasının ardından, yoldaşlarımız faaliyetlerine nasıl başlaması gerektiğini tartışmaya koyuldular.

Surlarla çevrili kasabada geçit töreni yaptıktan sonra Xiaoshahe'ye döndük ve birlikleri üç ya da dört kişilik gruplar halinde köylülerin üzerine yerleştirdik. Birkaç gün dinlenmelerine izin verdik ve gerilla ordusunun faaliyetlerinin yönüne karar vermek için tartışmalar yaptık. Bu tartışmalar sırasında Kalun ve Mingyuegou'da olduğu gibi yoğun tartışmalar yaşandı.

Herkesin kendi görüşü vardı.

Herkesin gerilla savaşına bakışı farklı olmakla kalmıyor, gerilla savaşına ilişkin iddiaları ve taktik açıklamaları da çeşitlilik gösteriyordu. Kolektifimiz farklı öğrenim standartlarına ve farklı geçmişlere sahip, daha önce farklı örgütlere üye olmuş 100'den fazla gençten oluşuyordu. Dolayısıyla niyet ve kanaatlerinin de farklı olması doğaldı.

Onların görüşleri büyük ölçüde üç kategoriye ayrılabilir.

İlk kategori küçük gruplar teorisiydi. Bu teorinin savunucuları, bölük, tabur, alay ve tümen gibi kalıplaşmış birlikler oluşturma yöntemini izlemek yerine, çok sayıda küçük ve hareketli silahlı grup oluşturulması ve düşmanın bir yıpratma savaşı yoluyla yenilgiye uğratılması gerektiğinde ısrar ediyorlardı. Gerilla ordusunun gücünün üçer beşer kişilik küçük gruplara bölünmesi ve onlarca, yüzlerce grubun genelkurmayın birleşik stratejisine uygun olarak birçok yerde operasyonlar yürütmesi halinde Japon emperyalistlerini dize getirmenin pekâlâ mümkün olacağı görüşündeydiler.

Bu teorinin savunucuları, temel birim olarak küçük silahlı grupların kullanıldığı gerilla savaşının, sömürge ülkelerde ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir biçiminin doğuşuna işaret edebileceğini iddia ediyorlardı.

Özellikle Dunhua ve Yanji'deki gençler arasında küçük grup teorisinin savunucularına rastlanıyordu. Bu iki yerdeki gençler en

çok Li Li-san'ın sol mücadelecî çizgisinden etkilenmişlerdi. Bunun kötü etkileri düşünce tarzlarında kendini hâlâ belli ediyordu.

Cha Kwang Su bu küçük silahlı gruplar teorisini modern Blankizm olarak sert bir şekilde eleştirdi. Ben de Cha Kwang Su ile aynı görüşteydim.

Küçük silahlı gruplar stratejisinin özü, Japon emperyalistlerinin askerî gücünün muazzam olması nedeniyle birkaç kişilik grupların büyük birliklerle tam ölçekli bir silahlı çatışmadan kaçınarak etrafta dolaşması ve Ra Sok Ju ve Kang U Gyu'nun yaptığı gibi düşman liderlere bombalar atması, yönetim tesislerini ateşe vermesi ve Japon yanlısı unsurlara ve ulusa ihanet edenlere ağır darbeler indirmesiydi.

Küçük silahlı birliklerin oluşturduğu bu teori, gerilla savaşı kılığına bürünmüş bir tür terörizmdi.

Eğer onların savunduğu gibi yaparsak, büyük birlikler halinde gerilla savaşını fiilen terk etmiş olurduk. Bu da bir geri çekilme anlamına gelirdi. Geri çekilmeye tahammül edemezdik.

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluşundan önce ve sonra, Japonya ve Çin'de ülkemizin vatanseverleri tarafından gerçekleştirilen iki kayda değer olay meydana gelmiştir. Bunlardan biri Tokyo'daki kraliyet sarayının Sakurada Kapısı önünde Japon İmparatoru'nun arabasına bomba atan şehit Ri Pong Chang'ın kahramanca eylemi; diğeri ise aynı yıl 29 Nisan'da Şangay'daki Hongkou Parkı'nda vatansever Yun Pong Gil'in bomba atması olayıdır. Ri Pong Chang, bomba hedefe isabet etmediği için İmparatora suikast düzenleme amacına ulaşamadı. Ancak Yun Pong Gil, Şanghay'daki Japon kuvvetlerinin komutanı General Shirakawa'yı, Şanghay'daki başkonsolos Murai'yi ve Japon yerleşimcilerin lideri Kawahashi'yi öldürmeyi başardı. Ayrıca İmparator'un doğum gününü kutlamak üzere parkta toplanmış olan Çin'de yerleşik bakan, 9. tümen komutanı ve bir amiral gibi birçok önemli askeri ve siyasi figüre de ağır yaralar vermiştir. Bunu yaparak yurtiçinde ve yurtdışında büyük bir sansasyon meydana getirdi.

Ri Pong Chang'ın İmparator'un tören alayına bomba attığı için tutuklanmasının ertesi günü, 9 Ocak 1932'de, Kuomintang'ın Çin'deki yayın organı *Guominribao*, özel puntolarla "Koreli Ri Pong Chang Japon İmparatoruna Suikast Girişiminde Bulundu ama Ne Yazık ki Başaramadı" başlıklı bir makale yayınladı. Diğer birçok gazete de Ri Pong Chang'ın kahramanca eylemine geniş yer verdi. Haber öyle bir etki uyandırmıştı ki, sahadaki Japon asker ve polisleri *Guominribao* gazetesinin ofisini basarak binayı tahrip etmişlerdi. Yaşanan başarısızlıktan dolayı üzüntülerini dile getiren tüm gazeteler kapatılmıştı.

Tüm Kore ve Çin halkları Yun Pong Gil'in cesur eylemini büyük bir övgüyle karşıladı. Hongkou Parkındaki olaydan sonra Çin kamuoyunun önde gelen isimleri olayı organize eden ve kışkırtan Kim Ku ile görüşme talebinde bulundular. Japonya'nın saldırganlığına teslim olan Çin Kuomintang liderliğindeki gerici hükümetin üst düzey yöneticileri bile Kore ulusunun büyük direniş ruhu ve kahramanlığından etkilenerek Çin'deki Korelilerle ekonomik iş birliği yapma sözü verdi.

Hem Ri Pong Chang hem de Yun Pong Gil, Kim Ku'nun astları ve onun tarafından yönetilen Koreli Vatanseverler Grubunun üyelerindendi. Bu grubun Japon karşıtı mücadeledeki temel yöntemi terördü.

Ri Pong Chang ve Yun Pong Gil'in kahramanca eylemlerinin ardından, Dalian'da Kim Ku tarafından gönderilen Vatanseverler Grubunun bazı üyelerinin Kwantung Ordusu komutanına suikast girişiminde bulunma suçlamasıyla tutuklandığı bir olay meydana geldi. Kwantung Ordusu komutanına, Mançurya Demiryolu Şirketi başkanına ve yeni atanan dışişleri bakanına suikast düzenlemeyi planlayan bu kişiler, Japon askerî ve siyasi çevrelerindeki kilit isimlerin, Lytton liderliğindeki Milletler Cemiyeti araştırma komisyonunun Fengtian'dan Dalian'a gelişi için istasyona gelmesini fırsat bilmişlerdi. Kim Ku, Kore'deki genel valinin işini bitirmeleri için astlarını bile göndermek istiyordu.

Terörizm, Ito Hirobumi'yi vurarak öldüren An Jung Gun'un ulusal bir kahraman olarak övüldüğü ve Amerika kıtasında,

Sibirya'nın Denizcilik Eyaleti'nde ve Mançurya'da dağılmış olan tüm yurttaşlarımızın Ri Pong Chang ve Yun Pong Gil'in kahramanca eylemlerinden ilham aldığı bir dönemde düşmana karşı nefretle yanıp tutuşan birçok Koreli gencin gözlerini kamaştırmıştı. Dolayısıyla, Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun faaliyetlerinin yönünü tartıştığımız bu dönemde küçük silahlı gruplar fikrinin gündeme gelmesi ve tartışmaya açılması hiç de garip değildi. Küçük silahlı gruplar teorisini savunanlar, Yun Pong Gil'inki gibi kahramanca eylemlerin Kore, Japonya ve Çin'in tüm bölgelerinde art arda gerçekleşmesi halinde Japon emperyalist yönetiminin kalesinin sarsılacağını ısrarla iddia ediyorlardı.

İkinci grup ise derhal geniş çaplı bir silahlı saldırıya geçmemizi tavsiye edenlerden oluşuyordu. Kim Il Ryong gibi kişiler küçük silahlı gruplar teorisiyle ilgilenirken, Pak Hun, Kim Chol (Kim Chol Hui) ve benzerleri derhal silahlı bir çatışma teorisini destekliyordu. On binlerce düzenli ordu askerinin ve isyancıların büyük bir şehre akın ettiğini gören Pak Hun'un, küçük silahlı gruplar teorisiyle yetinmeyerek derhal geniş çaplı bir silahlı saldırı başlatmakta ısrar etmesini bir dereceye kadar anlayabiliyordum. Ancak evli olan ve karısının ailesinin evinde yaşayan Kim Chol, o yumuşak huylu adam için alışılmadık bir coşkuyla konuşup derhal geniş çaplı bir operasyon başlatmamız gerektiğini iddia ettiğinde, bunu garipsedim.

Geniş çaplı silahlı saldırılara geçilmesi konusunda ısrar edenlerin hepsinin bu iddiaları için bazı gerekçeleri vardı. Japonya 18 Eylül olayıyla Mançurya'yı işgal etme hedefine kolayca ulaşmış, Şanghay'ı ve Çin'in diğer birçok stratejik noktasını ele geçirmişti. Üç doğu eyaletinde Mançukuo adında yeni bir kukla devlet kurulmuştu. Bir sonraki hedef neydi? Çin ve Sovyetler Birliği'ydi. Japon ordusunun durumdaki gelişmeleri izledikçe saldırı hızını yavaşlatmasına rağmen, şu ya da bu bahaneyle Çin ve Sovyetler Birliği'ni işgal edeceği gün gibi ortadaydı. Bu nedenle, mevcut silahlı birliklerle geniş çaplı bir askerî operasyon başlatmak, savaş batağına saplanmış Japon emperyalistlerine arkalarından saldırmak anlamına gelecekti. Biz gerillalar için olumlu bir saldırı pozisyonu benimsemek tarihin kuralıydı, iddiaları buydu.

Kim Il Ryong bu aşırı iddiayı reddetti ve kısa bir atasözünden alıntı yaptı: “Ceketini kumaşına göre kes.” Bu teori düşüncesiz ve subjektifti ve Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu’nun hazırlığını dikkate almıyordu.

Söylemeye gerek yok ki, Kalun’da geliştirdiğimiz silahlı mücadele çizgisi Japon emperyalistleriyle tam ölçekli bir silahlı çatışmayı öngören bir çizgiydi. Kuşkusuz Japon karşıtı silahlı mücadelenin ana unsuru örgütlü ve geniş çaplı bir silahlı çatışma olacaktı. Ancak daha yeni yola çıkmış bir gerilla ordusunun hiçbir hazırlık yapmadan baştan böyle bir yola girmesi intihar etmekle eşdeğer olurdu.

Bu ikisinin dışında bir teori daha vardı. Bu, düşmanı ve kendini tanıyan birinin her zaman galip geleceği, düşmanı ya da kendini tanımayan birinin ise her zaman yenileceği ilkesini öne süren tedbir teorisiydi.

İhtiyatlılık teorisini savunanlar şöyle diyordu: “Düşmanımız güçlü. Biz nasılız? Hem sayı hem de nitelik olarak genç bir tomurcuktan daha fazlası değiliz. Kuşkusuz gelecekte muazzam derecede güçlü olacağız. Ancak şimdi bir yandan gizli faaliyetler yürütürken diğer yandan da gücümüzü nicelik ve nitelik olarak istikrarlı bir şekilde geliştirmeliyiz. Mücadelemiz uzun süreli bir nitelik kazanacağından, gücümüzü toparlamalı ve düşmanın zayıf olduğu bir zamandan yararlanarak onu bir vuruşta yenmeliyiz.”

Hiç kimse böyle bir zamanın ne zaman geleceğini tahmin edemediği için bu görüş çok zayıf ve belirsiz olarak eleştirildi.

Xiaoshahe’de ilk defa böyle bir tartışma yaşamıyorduk. Guyushu’da Devrimci Orduyu kurarken de benzer bir tartışma yaşamıştık; Kalun’da silahlı mücadele çizgisini teyit ettiğimizde ve Mingyuegou’da örgütlü bir gerilla savaşı yürütme kararını kabul ettiğimizde de böyle bir tartışma yaşamıştık. Bu nedenle, uzun süredir bizimle birlikte örgütsel bir yaşam sürdürmeyenler niyetimizi tam olarak anlayamadılar. Devrimci saflarda önemli bir çizgiye ilişkin farklı görüşlerin dile getirilmesi, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu’nun başlangıç aşamasındaki yapısına iyi bir örnek teşkil ediyordu. Birliğimiz çeşitli mesleklere ve farklı öğrenim standartlarına sahip, çeşitli yerlerden ve örgütlerden gelen

kişilerden oluşuyordu. Gençlerden bazıları düzenli olarak *Tong-A Ilbo* ve *Joson Ilbo* gibi yayınları ve ortaokullar için ders metinlerini okuyordu. Diğerleri ise gerilla ordusuna katılmadan önce Jiang Guang-ci'nin *A Boy Wanderer* veya Choe So Hae'nin *Abscondence* gibi romanlarını okuduktan sonra toplumu dönüştürme hayalleri kuruyordu. Bazıları ise hiç eğitim almamıştı. Ancak Kızıl Muhafızlar ve Çocukların Öncüsü gibi devrimci örgütlerde birkaç yıl boyunca kendilerini siyasi olarak eğitmişlerdi. Sonrasında tüfeklerini aldılar ve silahlı saflara katıldılar. Dolayısıyla, olayları ve olguları anlama düzeylerinde farklılıklar olması kaçınılmazdı.

Bu durum bizi, birimizde fikir birliği, eylem birliği ve pratik birliği sağlamak için örgütsel ve siyasi çalışmalara özel bir önem vermeye teşvik etti. Bunun ilk süreci olarak, her şeyden önce gerilla ordusunun taktik ilkelerinin ve ana stratejik çizgilerimizin anlaşılmasında birliği sağlamak için gereken önlemleri almamız gerektiğine ve bu süreçten geçmediğimiz takdirde, yeni doğan Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun daha başlangıçta felaketle karşılaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalabileceğine karar verdik.

Cha Kwang Su ile köyde dolaşırken, taktiksel amacımızı tam olarak anlamayanlara şunları söyledim.

"Küçük silahlı gruplar teorisinde An Jung Gun'un yönteminin aynısı tekrarlanacaktır. Japon emperyalistlerine terör yoluyla boyun eğdirilebileceği bir yanılsamadır. Ito Hirobumi öldürülmüş olsa da Japonya'nın egemenliği her zamanki gibi devam ediyor; hatta Mançukuo'yu kurdu ve şimdi kollarını Çin'e doğru uzatıyor. Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun küçük grup faaliyetleri yürütmesi gereken durumlar olabilir, ancak küçük grup temel savaş birimi olmamalıdır.

"Hemen tam ölçekli silahlı saldırılara geçmemiz gerektiği iddiası da gerçekçi değildir. Yüzbinlerce kişilik büyük Japon ordusuna karşı 100 kişiden biraz fazla bir birlikle savaşmaya çalışmak, onunla kafa kafaya çarpışmak saçmalaktır. Yüz binlerce kişilik büyük bir orduyu 100 askerlik bir hücumla yenmenin mümkün olduğunu düşünmek çok gerçekçi değildir. Yoldaşlar, lütfen düşmanı hafife almayın.

“Peki, o zaman ne yapmalıyız? Şimdilik temel unsur olarak bölük ile gerilla savaşı verelim. Birlik olarak küçük bir grupta hareket edersek büyük bir şey yapamayız. İleride birliğimiz büyürse daha büyük bir birlikle operasyon yapabiliriz ama şimdilik en iyisi birlik olarak bölükle operasyonlarımızı yürütmek. Siz de biliyorsunuz ki hemen büyük birlikler oluşturacak durumda değiliz. Japon karşıtı savaş, birkaç muharebeden sonra bitecek kısa bir savaş olmayacaktır. Bu nedenle, küçük bir kuvvetle başladıktan sonra, savaş sırasında askerî kuvvetlerimizi sürekli olarak arttırmalı ve genişletmeliyiz ve zamanı geldiğinde, nihai zaferi ülke çapında silahlı bir ayaklanmayla birlikte kesin bir savaşla kazanmalıyız. Düşman üzerinde stratejik ve taktik üstünlüğümüzü sürekli olarak sağlamalı ve Japon emperyalistlerini aralıksız bir yıpratma savaşıyla yenilgiye uğratmalıyız. Bu amaçla, küçük silahlarla donanarak ve gizlice hareket ederek, yoğunlaşmış düşman askerlerini dağıtmalı ve dağılmış düşman birliklerini teker teker yok etmeli, büyük düşman kuvvetlerinden kaçınmalı ve küçük düşman kuvvetlerini yutmalıyız. Bu gerilla savaşıdır ve gerilla savaşının avantajı da burada yatmaktadır. Sizler, savaşmamamız, güçlerimizi gizlice yığmamız ve bunun için uygun bir fırsat bekledikten sonra düşmanı bir hamlede yenmemiz gerektiğini savunan ihtiyatlılık teorisinin savunucuları, böyle bir zamanın mücadele ve fedakârlık olmadan, kan dökülmeden kendiliğinden geleceğini mi düşünüyorsunuz? Unutmamalısınız ki hiç kimse bize bağımsızlığımızı kazanma fırsatını sunmayacaktır. Bu fırsatı mücadele ederek kendimiz kazanmalıyız.”

Böylelikle insanları kararımızın bilgeliği konusunda ikna ettim.

Söylemeye gerek yok, insanların hepsi beni hemen anlamadı. Bazı gençler fikirlerini geri çekmediler ve inatla fikirlerinin arkasında durdular.

Sadece pratik bir örneğin ateşli tartışmamızı sona erdireceğini ve gerçeğin hangi tarafta olduğuna karar vereceğini düşündüm. Böyle düşünerek, gerilla ordusunun faaliyetlerinin yönünü belirlemek için zamanımı çalışmaya ayırdım.

Japon karşıtı savaşın iddialı rotasında ilerlemeye başlayan birliğimiz o dönemde şu görevlerle karşı karşıyaydı. İlk olarak, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nu pratik bir mücadele içinde güçlendirmek zorundaydı. İkinci olarak, birliğimizi nitelik ve nicelik açısından hızla genişletmeli ve glendirmeliydik. Üçüncü olarak, devrimci ordunun dayanacağı sağlam bir kitle temeli atmalı ve kitlelerin tüm kesimlerini bunun etrafında toplamalıydık.

Güney Maurya'ya yaptığımız bir seferde bu meseleleri çözmenin bir yolunu bulduk ve bunu 1932 yılı için ana stratejimiz olarak belirledik.

Antu'da kurduğumuz silahlı birliğin, onu diğer il ve ilçelerde kurulanlardan farklı kılan belirli özellikleri vardı. Diğer ilçelerdeki gerilla birlikleri söz konusu ilçelerden gelen insanlardan oluşurken, Antu'daki gerilla birliği doğu ve güney Maurya'daki çeşitli ilçelerden seçilen öncü unsurların yanı sıra anavatandan gelen ileri görüşlü insanlardan oluşuyordu. Diğer bölgelerdeki gerilla birlikleri faaliyetlerini kendi bölgelerine yerleşerek yürütmeyi ilke edinirken, bizim birliğimiz faaliyet alanını bir ya da iki yerle sınırlamak yerine Paektu Dağı bölgesinde ve Amnok ve Tuman nehirleri boyunca uzanan tüm bölgelerde faaliyet göstermeyi ilke edinmiştir.

Coğrafi açıdan Antu gerilla savaşı için çok elveriliydi ama sadece orada kalamazdı. Yeni oluşturduğumuz gerilla birliğimiz geniş bir alana yayılmalı ve doğa koşullarına göçü gererek halk arasında büyümeli ve kök salmalıydı. Aceleyle tek başına mücadeleye yönelme pratiğine karşı korunmamız gerektiği doğru olsa da sadece güçlerimizi korumayı düşünerek zamanımızı tek bir yerde boşa harcama pratiğine de izin veremezdik.

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun ilk adımı olarak keşif gezisini seçmemizin önemli bir nedeni tam da bu noktada yatıyordu.

Güney Maurya'ya yapılacak seferin ana ve öncelikli amacı, Amnok Nehri boyunca faaliyet gösteren Bağımsızlık Ordusu birlikleriyle temas kurmaktı. Bağımsızlık Ordusu'nun Ryang Se Bong komutasındaki birliği Güney Maurya'daki Tonghua

bölgesinde konuşlanmıştı ve onlarla birleşik bir cephe oluşturmayı amaçlıyorduk.

Ryang Se Bong komutasındaki Bağımsızlık Ordusu kuvvetleri yüzlerce kişiden oluşuyordu. Bu birlik Kore Devrimci Ordusu olarak biliniyordu.

Antu'da Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu kurulduğu sırada Ryang Se Bong, Tang Ju-wu'nun meşru müdafaa ordusuyla iş birliği yaparak Japon ordusunu ve Mançukuo ordusunu başarıyla mağlup ediyordu. Bu haber Xiaoshahe vadisine kadar ulaştığında çok mutlu olmuştuk.

Pak Hun, Ryang Se Bong'un komünistlerle iş birliği yapmayı kabul edip etmeyeceğini merak ediyordu çünkü kendisi Kukmin-bu'dan gelen ve köklü bir anti-komünist düşünceye sahip bir milliyetçiydi. Ancak ben, Bağımsızlık Ordusu'nun birlikleriyle birleşik bir cephe oluşturmak için mümkün olan her türlü çabayı göstermemiz gerektiğini söyledim. Ona, Çin'in ulusal kurtuluş ordusuyla müttefik bir cephe oluşturduğumuza göre, aynı kandan gelen bizlerin Japonlara karşı savaşmak gibi ortak bir amacımız varken çabalarımızı birleştirmememiz için hiçbir neden olmadığını söyledim.

Ryang Se Bong ile yaptığımız iş birliğinin başarılı olacağını düşünüyordum çünkü geçmişteki dostane duygularımıza ve kişisel ilişkilerimize önem veriyordum; Ryang Se Bong babamla son derece dostane ilişkiler içinde olan biri olarak beni çok severdi. Çocukluğumda Kim Si U ve Ryang Se Bong'un Huadian'da babamla kader ortağı olduklarını ve hatta babamla birlikte fotoğraf çektirdiklerini duymuştum. Komutan Ryang ve babam çok yakındılar. Bu ilişki olmasaydı, benim için Hwasong Uisuk Okulu'na hitaben bir tavsiye mektubu yazmaz ve Jilin'e her gelişinde Yuwen Ortaokulu'nu ziyaret edip elime para sıkıştırmazdı. O günlerde her kuruşumu biriktiriyordum, okul ücretlerimi ödemekte zorlandığım için herkes şekerle hazırlanmış Çin krepleri alırken ben onları bile yiyemiyordum. Bu yüzden bana verdiği parayı sadece çok gerekli olduğunda kullanıyordum.

Wangqingmen olayından sonra Ryang Se Bong'la aramız, Kukmin-bu'ya karşı bir bütün olarak yaşadığım hayal kırıklığı

nedeniyle açılmıştı. Ancak yine de kendisine olan minnettarlığım hiç azalmadı.

Gerilla ordusunu kurduktan sonra ne yapacağıma karar veremediğim bir dönemde aklıma gelen ilk düşüncenin Ryang Se Bong’u ziyaret etmem gerektiği olması rastlantı değildi. Bunu yaparken onunla birleşik bir cephe oluşturmak istediğim doğrudur. Ancak, uzun yıllar boyunca savaş deneyimi edinmiş olan bu kişiden gerekli tavsiye ve teşvikleri alma arzum da bir o kadar fazlaydı.

Komutan Ryang Se Bong, tek bir muharebeden bile geçmeden sefere çıkmanın heyecanını yaşayan bizlerle kıyaslandığında pek çok muharebenin gazisiydi. Ulusal harekete katılanların önünde, Bağımsızlık Ordusu’nun yaptığı şekilde savaşmama kararlılığımızı defalarca ifade etmiştik. Bu, halkın gücüne güvenmeyenlerin hatalarını tekrarlamayacağımız anlamına geliyordu, ancak onların askerî deneyim ve tekniklerini görmezden geleceğimiz anlamına da gelmiyordu.

Wangqingmen’de Kukmin-bu tarafından işlenen beyaz terörizme tanık olduğumuzda, acı gözyaşlarıyla Bağımsızlık Ordusu’nun yaşlı insanlarıyla daha fazla uğraşmamaya karar verdik. Ancak ülkeyi özgürleştirmek gibi asil bir işi paylaşırken onların geçmişteki hatalarını dikkate almamaya karar vermiştik. Geçmiş hesabına katsaydık onlarla asla iş birliği yapamazdık.

Ryang Se Bong’un birliğinin yanı sıra, Güney Mançurya’da Ri Hong Gwang ve Ri Tong Gwang gibi Koreli komünistler tarafından yönetilen Japon karşıtı silahlı birlikler vardı. Ri Hong Gwang’ın Mayıs 1932’de kurduğu gerilla birliğinin adı Panshi İşçi Köylü Gönüllüleri idi. Bu birlik daha sonra Çin İşçi-Köylü Kızıl Ordusu’nun 32. Ordusu’nun Güney Mançurya Gerilla Birliği ve Kuzeydoğu Halk Devrimci Ordusu’nun Birinci Ordusu olarak yeniden yapılandırıldı.

Ri Hong Gwang’ın ünlenmesinin bir nedeni, olağanüstü bir beceriklilik ve komuta sanatı sergileyerek birliğini ustalıkla yönetmesi, diğer bir nedeni de Kwantung Ordusu gazetesi ve Mançukuo gazetesi gibi düşman yayınlarının onu yanlış bir şekilde “kadın general” olarak tanıtmasıydı.

Ri Hong Gwang'ın "kadın general" olarak anılmaya başlaması herkesin gülümsemesine neden olan komik bir hikâyeye ilişkilendirildi. Dongxing'e yapılan bir saldırıdan sonra üssüne döndüğünde Ri Hong Gwang, emrindeki bir kadın gerillaya savaş esirlerini sorgulattı. Kadın gerilla esirleri sorgulamadan önce "Ben Ri Hong Gwang'ım" diyerek kendini tanıttı. Ardından polislerin durumlarını ve "cezalandırma operasyonları" planlarını açıklamalarını istedi.

Savaş esirleri birliklerine döndüklerinde "Ri Hong Gwang 20 yaşlarında güzel bir kadın" dedikodusunu yaydılar. Japon askerleri arasında Ri Hong Gwang'ın bir kadın general olduğu söylentisi bu şekilde başladı.

Ri Hong Gwang silahlı mücadele boyunca bir savaşçı olarak zekâsını ve cesaretini tam anlamıyla sergileyen biriyken, Ri Tong Gwang partinin inşasında ve kitlelerin siyasi uyanış ve örgütlenmesinde olağanüstü yetenekler sergileyen yetenekli bir siyasi işçiydi. Adı 1920'lerin ikinci yarısından itibaren Doğu Mançurya'da yaygın olarak biliniyordu.

Bana Ri Tong Gwang'dan bahsedenler Kim Jun, So Chol ve Song Mu Son'du. Longjing'deki Dongxing Ortaokulu'na devam ederken Ri Tong Gwang öğrenci hareketinin bir lideri olarak kendini göstermeye başlamıştı. Jiandao Komünist Partisi'nin karıştığı ilk olayla bağlantılı olarak Longjing'de tutuklanan Ri Tong Gwang'ın hapishaneden kaçış haberi Jilin'e bile ulaşmıştı.

1930 yazında Harbin'de So Chol ile karşılaştım. Sohbetimiz sırasında beklenmedik bir şekilde Ri Tong Gwang'ın beni tanıdığını söyledi. So Chol'a beni Bay An Chang Ho Jilin'de bir konferans verirken ve daha sonra Wulihezi'de Panshi bölgesindeki köylülerin temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda gördüğünü söylemişti. So Chol'dan Ri Tong Gwang'la karşılaştığında ona mücadele stratejimizden bahsetmesini ve bir ara buluşup tanışmamızı ve aynı mevzide el ele savaşmamızı söyledim.

Ri Tong Gwang daha sonra Güney Mançurya özel bölge komitesinin sekreteri ve Güneydoğu Mançurya il komitesinin örgütsel işler bölümünün başkanı olarak çalıştı. Ancak, Güney

Mançurya'ya yapacağımız sefer için hazırlık aşamasında Panshi İlçesinde bir bölge komitesinin sekreteri olarak çalışıyordu.

Doğu Mançurya'da olduğu gibi Güney Mançurya'da da Koreli komünistler Japon karşıtı silahlı gücün belkemiğini oluşturuyordu.

Güney Mançurya'ya gittiğimizde onlarla da temas kurmayı planlıyorduk. Genç birliklerin birbirleriyle tanışmasını, deneyimlerini paylaşmasını ve mücadele için ortak önlemler aramasını Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun gelişimi açısından çok iyi buluyordum. Japon karşıtı silahlı mücadele boyunca operasyonlarımızı Güney Mançurya'daki gerilla birlikleriyle yakın temas halinde yürüttük. Bu süreçte Ri Hong Gwang, Ri Tong Gwang ve Yang Jing-yu ile kopmaz ilişkiler kurdum.

Örgütlerimizin çoğu Liuhe, Xingjing ve Panshi gibi güney Mançurya bölgesindeydi. Orta Mançurya'da faaliyet gösterirken, YCLK ve AIYL'den pek çok iyi işçiyi örgüt kurmaları için bu bölgelere göndermiştik. Ayrıca Choe Chang Gol ve Kim Won U'yu da göndermiştik. Ancak onların çabaları sayesinde doğan bu örgütler 18 Eylül olayından sonra yok edildi.

Eğer Güney Mançurya'ya gidersek, oradaki örgütleri yeniden canlandırmak ve yılgın devrimcilerin yüreklerine canlılık aşılacak için uygun bir ortam oluşabilirdi.

Bazı tarihçiler, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun kurulmasının ardından tüm faaliyetlerimizin herhangi bir engel ve iniş çıkış olmaksızın sorunsuz ve hızlı bir şekilde yürütüldüğünü öne sürmektedir. Ancak bir devrim o kadar basit değildir.

Yeni doğan gerilla ordusunun ilk eylemi olarak Güney Mançurya'ya yaptığımız seferi seçip uygulamaya koyana kadar çok büyük manevi sıkıntılar ve birçok dönemeçten geçmek zorunda kaldık.

Mayıs 1932'de Kim Jong Ryong'un evinde, bölge parti komitesi merkezinin kurulduğu yerde, Doğu Mançurya'nın çeşitli ilçelerinde faaliyet gösteren parti ve YCLK'nin önde gelen çekirdek unsurlarıyla bir toplantı düzenledik ve Güney Mançurya'ya bir keşif gezisi düzenlemenin ve bir üs kurmanın

sorunlarını tartıştık. Güney Mançurya'ya bir keşif gezisi planımız toplantıya katılanların oybirliğiyle destek ve onayını aldı. Aynı birim içinde iki ya da üç gruba ayrılmış ve son derece hararetli bir tartışmaya girmiş olan bazı gençler bile keşif gezisi yapma politikamızı isteyerek kabul ettiler.

Coşkuyla keşif gezimiz için hazırlık yaptığımız bir gün, birliğin kurmay başkanı olarak atanan Cha Kwang Su ciddi bir ifadeyle karşına çıktı ve şöyle dedi:

“Yoldaş Komutan, bir keşif gezisine çıkma niyetinde olduğumuza göre, Xiaoshahe'den mümkün olan en kısa sürede, birkaç gün içinde ayrılmaya ne dersiniz? Civarda bir ana yol var ve düşman konvoyları sık sık bu yoldan geçiyor ve bu bizim için iyi değil. Yiyecek sorunumuz da çok ciddi. Burada sadece 40 kadar çiftlik evi var ama 100'den fazla kişi onların yemeklerini yiyor. Peki Xiaoshahe köylüleri çok iyi niyetli olmalarına rağmen buna nasıl tahammül edebiliyorlar?”

O bölgedeki insanlar açlık çektikleri için bir bahar ayaklanmasına katılmışlardı. Bu nedenle, yiyecek durumuyla ilgili yaptığı yakarış beni tamamen ikna etti.

Ancak Xiaoshahe'yi kısa süre içinde terk etmeyi kabul edemezdim çünkü ana yol düşman konvoylarının uğrak yeri idi.

Bu yüzden Cha Kwang Su'ya, Antu'dan gizlice kaybolmamız yönündeki önerisine cevaben şöyle dedim:

“Yoldaş Genelkurmay Başkanı, madem silahlandık, bir savaş denemeye ne dersiniz?”

“Ciddi misin?”

“Evet, artık bir birlik oluşturduğumuza göre savaşa başlamalıyız. Düşman birlikleri çok yakınımızdan geçerken, kollarımızı kavuşturup oturmamız için hiçbir neden yok. Ayrılmamız gerektiğinde ayrılacağız, ama Antu'da bir el ateş edelim. Savaşmadan askerleri eğitmekten bahsedemeyiz. Eğer başarılı olursak, sanırım seferimiz için ihtiyacımız olan malzemeleri temin edebileceğiz.” Cha Kwang Su teklifimi hemen kabul etti. O gün Pak Hun'la birlikte arazide keşif yapmak üzere yola çıktı. Keşiflerinin amacı pusu için uygun bir yer seçmektir.

Xiaoyingziling’de yol üzerinde önemli bir mevkide nöbet tutmamızı ve geçen bir konvoyu saldırmamızı önerdiler. Onların önerisi benim planımla uyuşuyordu. Pusu kurmanın bir gerilla ordusu için en uygun ve evrensel savaş biçimi olduğunu düşünüyordum.

Xiaoyingziling, Antu ve Mingyuegou’nun ortasında yer alıyordu. Dadianzi ve Dashahe arasındaydı. Kuş uçuşu Xiaoshahe’den on milden biraz daha uzaktaydı. Dağlar sarp olmasa da pusı kurmak için çok iyi bir noktaydı çünkü bir vadinin içinden geçen dolambaçlı bir araç yolu bulunuyordu. Düşman bu yolu kullanarak Antu bölgesindeki silahlı kuvvetlerine mühimmat sağlıyordu.

Bir taşra örgütü bize silah ve malzeme taşıyan kukla Mançukuo ordusu konvoyunun Antu’ya gitmek üzere Mingyuegou’dan ayrıldığını bildirdi. Güney Mançurya’ya gitmesi planlanan adamları yanıma aldım ve hızlı bir gece yürüyüşüyle Xiaoyingziling’e ulaştıktan sonra onları yolun iki tarafına pusuya yerleştirdim.

Gece pusı kurmak iyi bir fikir değildir. Dostu düşmandan ayırt etmenin imkânsız olduğu gecelerde saldırı, pusudan daha etkilidir. Japon karşıtı savaşın tüm dönemi boyunca sadece birkaç gece pususu kurduk.

Yeni bir yola çıkmış olan bizler, o zamanlar bu prensibin farkında değildik. Neyse ki ay dolunaydı ve parlaktı, böylece kuvvetlerimizin kafası karışmayacak ve kendi aralarında savaşmayacaklardı.

Düşman konvoyu gece yarısına doğru Xiaoyingziling’de görüldü. Bizden 100 metre ileride bulunan ilk mevzideki adamlarımız düşmanın görüldüğünü işaret etti. Konvoy toplam 12 atlı arabadan oluşuyordu.

O kadar gergin ve heyecanlıydım ki kalbimin atışını hissedebiliyordum. İnsanın ilk kez karşılaştığı her şeyin büyük bir şok, endişe ve kuşkuya neden olduğunu o zaman anladım. Yanımda yatan Pak Hun’a baktım ve onun da son derece gergin görüldüğünü gördüm. Huangpu Askerî Akademisi’nden mezun

olmuş ve silah ateşinin tadına varmış biri olarak, diğerlerinin nasıl hissettiğini tahmin etmesi hiç de zor değildi.

Pusudaki ilk küçük birlik araba kfilesinin geçmesine izin verdi. Kafilenin başı, ikinci küçük birliğin pusuya yattığı mesafenin yaklaşık yarısına ulaştığında, bir kayanın üzerine çıkıp tabancamı ateşledim. Bu şiddetli sesle birlikte bir savaş çılgılığı yükseldi.

Kollarımıza beyaz bezler bağladığımız için dost ve düşmanı kolayca ayırt edebiliyorduk. Ancak, düşman nakliye birliğinin gafil avlanan askerleri, dostu düşmanı ayırt edemeyerek rastgele ateş ettiler. On kadar refakatçi umutsuzca arabaların arkasından ateşimize karşılık verdi. Çatışma uzadıkça bizim için daha da tehlikeli hale geliyordu.

Yaklaşık on dakika süren ateşten sonra hücumla geçtik ve savaşı bitirdik. Düşman ondan fazla kayıp verdikten sonra teslim oldu. Esirlerin sayısı da on civarındaydı. Hepsini kukla Mançukuo ordusunun askerleriydi; içlerinden biri Japon bir astsubaydı.

Bize teslim olan düşman askerlerine Japon karşıtı kısa bir konuşma yaptım.

O gece ganimetimizi on arabaya yükleyerek Mutiaotun'a döndük. Ganimetlerimiz 17 tüfek, bir tabanca, 100 kişiyi yaklaşık bir ay boyunca beslemeye yetecek miktarda un, kumaş ve asker botlarından oluşuyordu. İlk ganimet olarak son derece etkileyiciydi.

Gece yarısına kadar bahçedeki şenlik ateşinin etrafında daire şeklinde oturduk ve ince hamur parçalarıyla hazırlanmış berrak bir çorba içtik. İlk savaşımızdaki zaferimizi kutlamak için düzenlenmiş sade bir akşam yemeği eğlencesiydi.

Çorbayı içerken bile çarpan kalbimi sakinleştiremiyordum. Yemeğin tadı güzeldi ama ruh halim daha da kötüydü. Aradan 60 yıl geçmesine rağmen, ilk savaşımda kazandığım zaferden duyduğum sevinç ve o gece hissettiğim büyük heyecanı hâlâ canlı bir şekilde hatırlayabiliyorum.

Gözlüğünün arkasından ağlayarak şenlik ateşine bakan Cha Kwang Su, bir anda elimi sıkıca kavradı ve boğuk bir sesle şöyle dedi:

“Diyorum ki Song Ju, artık savaşı tecrübe ettim, bu özel bir şey değil.”

Kurmay başkanının ilk savaşına dair izlenimi böyleydi.

Benim izlenimim de aynıydı. Savaş olağanüstü bir şey değildir. Sadece silahı ve cesareti olan herkes savaşabilir. Düşman şimdiye kadar düşündüğümüz kadar güçlü değil. Baksanıza! Bize teslim oldular. Öyleyse, daha büyük bir savaşa güvenle hazırlanalım. Bunu başarabiliriz.

“Kim Hyok böyle bir zamanda burada olsaydı ne iyi olurdu. Eğer hayatta olsaydı, çoktan doğaçlama bir şiir okumuş olurdu. Ne yazık ki aramızdan çok erken ayrıldı. Kim Hyok, Sin Han, Ri Gap, Je U, Kong Yong... hepsi nereye gitti!”

Cha Kwang Su, yanaklarından süzülen gözyaşlarını silerken bir şeyden şikâyet ediyormuş gibi kendi kendine mırıldanıyordu. Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu’nun doğuşunu göremeden saflarımızdan erken ayrılanları düşünüyordu.

Ben de Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu’nun temellerini atmak için çalışırken savaşta şehit düşenleri düşünmekteydim. Bugünü göremeden ölen silah arkadaşlarımın yüzleri aklıma geldikçe yüreğimdaki acıyı dindiremiyordum. Eğer hepsi hayatta olsaydı, saflarımız ne kadar güçlü olurdu.

Cha Kwang Su bir elinde gözlüğü, diğer eliyle işaret ederek şenlik ateşinin önünde bir konuşma yaptı.

“Yoldaşlar, ilk adımı attık. İlk zaferi elde ettik. Bunu kim yaptı? Burada oturan bizler.”

Kollarını uzattı ve sanki adamları kollarının arasında kaldırıyormuş gibi bir hareket yaptı.

Şöyle dedi: “Bir kez silahı elimize aldığımızda, o silah ateşlenmelidir. Ve silah bir kez ateşlendiğinde, biz kazanmalıyız. Haksız mıyım? Bu akşam bir araba konvoyunu yok ettik. Küçük bir olaydan fazlası değil fakat bu bizim davamızın başlangıcı.

Küçük bir derenin suyu sarp bir dağ vadisinden çıkıp okyanusa doğru akmaya başladı.”

Cha Kwang Su’yu ilk kez bu kadar heyecanlı görüyordum.

O gece gerçekten iyi bir konuşma yaptı. Hafızamdan yararlanarak yazılı olarak aktarabileceğimden çok daha canlı ve çekiciydi. Konuşmayı olduğu gibi aktaramadığım için üzgünüm.

Şöyle dedi: “Yoldaşlar, savaşmak ne kadar iyi bir şey. Bize silah, erzak, giysi ve ayakkabı kazandırıyor... Bu akşam büyük ve derin bir ders aldım. Şimdi ele geçirdiğimiz tüfekleri dağıtalım. Bu tüfeklerle daha çok düşman askerini vuralım. O zaman daha çok tüfek ve erzak elde edeceğiz. Makineli tüfekler ve toplar da elde edeceğiz. Pirinç çuvallarımızı ele geçirdiğimiz yiyeceklerle dolduralım. O yiyecekleri yiyerek dinç bir şekilde yürüyelim. Japon emperyalistlerinin tamamen yok edileceği güne kadar, bugün yaptığımız gibi bize silah ve erzak sağlamalarını sağlayalım. Var olmamızın ve mücadele etmemizin yolu bu değil mi?”

Konuşmasını ilk alkışlayan ben oldum. Tüm dinleyiciler konuşmaya alkışlarla karşılık verdi.

Sonra biri ayağa kalktı ve bir şarkı söyledi. Jo Tok Hwa mıydı yoksa Pak Hun mu emin değilim. Her neyse, şarkı ilhamla dolup taşıyordu.

Böylece ilk emin adımımızı atmış olduk.

Son Görüntü

Birliğimizin sefere hazırlanmakla meşgul olduğu bir gün küçük kardeşim Chol Ju beni görmek için Xiaoshahe'ye geldi. Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun Xiaoyongziling'de bir Japon astsubay tarafından yönetilen kukla Mançukuo ordusu konvoyuna yaptığı baskının haberi Antu sınırlarını aşarak Dunhua ve Yanji'ye kadar geniş bir alana yayılmıştı ve her yerde zaferimizden bahsediliyordu. Songjiang, Dadianzi ve Liushuhezi'deki devrimci örgütler Xiaoyongziling savaşıyla ilgili gerçeği öğrenmek için Xiaoshahe'ye adam gönderecek kadar ileri gitmişlerdi.

İlk başta sadece kardeşimin de benzer bir amaçla geldiğini tahmin ettim ve onunla gayet normal bir şekilde görüştim. Ancak beklentimin aksine, Xiaoyongziling pususu hakkında hiçbir şey sormadı. Bütün günü sessizce gerillaların ayak talimlerini izleyerek ve ardından karargâhın yanındaki odada sefer için seçilen adamlarla birlikte hasır sandaletler yaparak geçirdi. Hasır sandaletler karargâhın sefer için öngördüğü ekipmanlardan biriydi. Bunun üzerine fikrimi değiştirdim ve kardeşimin Xiaoshahe'ye sefer hazırlıklarına yardım etmek için gelmiş olması gerektiğine karar verdim. Akşam yemeğine yakın bir saatte, köydeki köylü örgütü başkanıyla görüştüğümde, Chol Ju bana eve gideceğini söyledi. Ona gitmeden önce benimle yemek yemesi gerektiğini söyledim. Ancak bunu reddederek gitmekte ısrar etti. Bana bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama söylemedi. Sonra biraz meraklı bir ifadeyle gergin bir şekilde yüzümü inceledi. Altıncı hissim bana kardeşimin Xiaoshahe'ye sefer hazırlıklarına yardım etmek için gelmediğini ve beni görmeye gelmesinin bir nedeni olduğunu anlatıyordu. Eğer bir nedeni varsa, bu annemin ya da kendisinin başına gelen bir şey olmalıydı. Bu yüzden karargâha girmedim, kardeşimle birlikte onu uğurlamak için köyün girişine kadar yürüdüm ve ona açıkça sordum:

“Tuqidian’da bir şey mi oldu?”

Tuqidian derken evimi kastetmiştim. Nedense “evde” demekten korkuyordum.

“Hayır, hiçbir şey olmadı,” dedi zoraki bir gülümsemeyle. Zeki bir aktör ve karşı konulmaz bir esprili olan kardeşim beni kandırmak için kolayca gülümseyebilirdi. Ama o zamanki gülümsemesi kederliydi ve ağzının bir köşesi bükülmüştü. Gözlerini gözlerimden kaçırarak omzumun üzerinden gökyüzüne baktı.

“Eğer yanlış bir şey varsa, doğrudan bana söylemelisin. Bana söylemeden gidersen endişelenirim, değil mi? Bunu kendine saklama. Doğruca bana anlat.”

Chol Ju isteksizce ağzını açmadan önce derin bir iç çekti:

“Görünüşe göre annemin hastalığı kritik bir hal almış. İki gündür bir kaşık yemek bile yemedi.”

Sözleri beni bir anda şimşek gibi çarptı. Annemin hiçbir şey yemediğini duyunca içim daraldı. Uzun zamandır hasta olduğunu biliyordum. Badaogou’da yaşarken, onu yatakta hasta olarak pek görmemiştim. Ama babam Fusong’da vefat ettikten ve ben ortaokula gitmek için Jilin’e gittikten sonra annem sık sık hastalanır hale gelmişti. Chol Ju bazen bana yazdığı mektuplarda annemin hastalığından bahsederdi. Böyle mektuplar aldığımda ilk başta annemin bölgesel bir hastalık olan *Shuitubing*’e yakalandığından korkmuştum. Fusong bölgesindeki insanların çoğu bu hastalıktan mustarıptı. Birisi bu hastalığa yakalandığında elleri yamuluyor, parmak eklemleri kalınlaşıyor ve boğazı sorun çıkardığından sakat kalıyordu. Dahası, 30 yaşına gelmeden öleceği söylenirdi. Bu bölgesel hastalık, babamın ölümünden sonra O Tong Jin’in Fusong’a gelip anneme ailemizin zarar görmemesi için Jilin’e taşınmasını tavsiye etmesinin nedenlerinden biriydi. Tatil için eve geldiğimde annemi hastalıktan değil ama yorgunluktan hasta buldum. Aşırı çalışma ve yoksulluk içinde geçen hayatının sonunun sağlığını etkilediğini düşünmek beni üzdü. Ama bunun korkunç *Shuitu-bing* olmadığını öğrenince rahatladım. Antu’ya geldikten sonra mide yanmasından mustarip olmuştu. O günlerde mide yanmasına “yumru” denirdi. Annem sanki göğsünde büyük bir şey yukarı doğru itiliyormuş gibi hissettiğinden yakınırdı. Şimdi geriye dönüp baktığımda bunun mide kanseri olabileceğini düşünüyorum. Doktorlar buna

“midede yumru” teşhisi koydular ama bir çare bulamadılar. Hiçbir ilaç etkili olmadı. Göğsünde bir hareket hissettiğinde yatağına uzanıyor ve öğünlerini atlıyor ya da öğün yerine birkaç kaşık ince yulaf lapası alıyordu. Tek çare buydu. Arkadaşlarım annemin hastalığına bir çare bulmak için çok uğraştılar. Genç Komünistler Birliği’nin çalışmalarına katılan tüm arkadaşlarım ona ilaç gönderiyordu. Bir gazetede bir ilaç ilanına rastladıklarında ve annemin rahatsızlığına iyi gelebileceğini düşündüklerinde, ne kadar pahalı olursa olsun ilacı satın alırlar ve paket postayla anneme gönderirlerdi. Bu tür posta paketleri Jilin, Shenyang, Harbin ve Longjing’den geliyordu. Antu bölgesindeki geleneksel şifacı doktorlar da annemi tedavi etmek için hiçbir çabadan kaçınmadılar. Dashahe’deki şifacılar onu ücretsiz bir şekilde muayene ettiler.

Chol Ju’nun kan çanağına dönmüş gözlerinden ve kasvetli ifadesinden annemin hastalığının son evresinde olduğunu tahmin edebiliyordum. Evde hiç pirinç olup olmadığını sorduğumda, neredeyse hepsinin bittiğini söyledi. Ertesi gün, yoldaşlarımın bana verdiği parayla Xiaoshahe’den büyük bir çuval sorgum darısı satın aldım ve Tuqidian’a doğru yola çıktım. Bir çuval tahılın üç kişilik aileye (annem, Chol Ju ve Yong Ju) bir ay yeteceğini ve bu süre içinde Güney Mançurya’dan dönmüş olacağımızı hesaplamıştım. Büyük bir çuval tahıl yaklaşık 15 kilogramdı. O günlerde yulaf ezmesiyle geçinen ailemiz için 15 kilogram darı büyük bir ziyafet için yeterliydi. Ama bu bir çuval darı beni pek tatmin etmiyordu. Omuzlarımdaki kayışlar acı veriyordu ancak, yüklendiğim tahılın ağırlığını hissetmiyordum. Annemin bana gösterdiği sevginin yanında bir tüy kadar hafif kalıyordu.

Babam bir keresinde bana 13 Eyaletin Onurlu Dürüst Kuvvetleri’nin komutanı Ri Rin Yong’un hikayesini anlatmıştı. Bu adamın komutan olarak atanmasının öyküsü dramatik ve öğreticiydi. Doğu bölgelerindeki Dürüst Gönüllüler birimlerinin başkanları Ri Rin Yong’u çağırarak birimlerine liderlik etmesini istediklerinde, Ri Rin Yong ölmek üzere olan yaşlı ve hasta babasıyla ilgileniyordu. İsteklerini reddederek şöyle dedi: Dürüst Gönüllüler’e başkası komuta edebilir, ancak ailem vefat ettikten sonra onları bir daha göremem. Ölüm döşeğindeki yaşlı babamı

ve evimi nasıl terk edebilirim? İtaatsiz bir evlat olmak istemiyorum. Ancak dördüncü gün isteklerini kabul etti. Dürüst Gönüllüler ülkenin her yerinden onun komutası altında toplanmak için acele ediyorlardı. Sayıları 8,000'e ulaşmıştı. Bir süre sonra Ho Wi ve Ri Kang Nyon birlikleri de onlara katıldı ve böylece Onurlu Dürüstler Gücü'nün gücü 8.000'den 10.000'e yükseldi. Ri hanedanının eski ulusal ordusundan tüfeklerle donanmış 3.000 askerle daha da takviye edildiler. Ülkenin tüm bölgelerinden gelen Dürüst Gönüllüler birliklerinin liderleri Ri Rin Yong'u 13 Eyaletin Dürüst Gücü'nün komutanı olarak selamladılar ve onun komutası altında Seul'a doğru ilerlediler. Dürüst Gönüllüler'in nihai hedefi Seul'a girip Japon yerleşik generalini ezmek ve Protektora Antlaşmasını feshetmektir. Bu harekât planına göre, Ri Rin Yong babasının vefat ettiği haberini aldığı anda Dürüst Gönüllüler birlikleri Seul'a yaklaşmaktaydı. Komutayı başka bir adama devretti ve evine gitti. Onun gidişi ve Ho Wi'nin öncü kuvvet olarak gönderdiği birliklerin yenilgisi, askerlerin moralini bozdu ve ne yazık ki tüm ordunun çöküşüne yol açtı.

Jilin'deki öğrenci hareketine katıldığım dönemde, Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği üyeleriyle Ri Rin Yong'un babasının ölüm haberini aldıktan sonra ülkesine dönmeye karar vermesi konusunda bir tartışma yaşamıştım. Birçoğu onu karaktersiz bir komutan olmakla suçladı. Öfkeyle, 10,000 gönüllünün komutanı olarak, önünde ordusunu Seul'a götürmek gibi büyük bir görev varken, sırf babasının ölümü nedeniyle evine gittiği için, ona bir adam ya da vatansever denemeyeceğini savundular. Ancak herkes Ri Rin Yong'u eleştirmedir. Bazıları onun hareketini onayladıklarını ifade ediyordu. Bir erkeğin babası öldüğünde evine dönüp yas tutmasının doğru, yerinde ve doğal olduğunu söylediler ve hatta onu saygılı bir evlat olarak övdüler. Günümüzde hayırlı evlat hem ülkesine sadık hem de anne babasına bağlı olan kişi anlamına geliyor, ancak o günlerde sadece anne babasına bağlı olan kişi hayırlı evlat olarak kabul ediliyordu. Ri Rin Yong'un davranışının gerçek bir evlatlık bağlılığı örneği olarak alınmaması gerektiğini söyleyerek onları reddettim. Şöyle dedim:

“Yalnızca hem ülkesini hem de ailesini seven bir adam gerçekten hayırlı bir evlat olarak adlandırılabilir. Eğer sadece ailesini düşünüyor ve ulusal felaket için çok az endişe duyuyorsa, böyle bir adama nasıl hayırlı evlat denebilir? Şimdi Konfüçyüsçü evlat saygısına ilişkin değer anlayışımızı düzeltmenin tam zamanıdır. Ri Rin Yong, ülkesine karşı görevini yerine getirdikten ve amacına ulaştıktan sonra babasının mezarını ziyaret etseydi ve bir kadeh şarap döküp tütsü yakarak önünde eğilseydi, adı gelecek nesiller tarafından daha çok saygıyla anılmış olurdu.”

Bu, eski düşünce tarzıyla yoğrulmuş, zihinleri feodal ahlaki görüş ve Konfüçyüsçü evlat sevgisi fikriyle dolu insanlar için büyük bir şok oldu. İki gruba ayrılan Ryugil Koreli Öğrenciler Derneği üyeleri, söylediklerimin lehinde ve aleyhinde yoğun tartışmalar yürüttüler. Bugün Sosyalist İşçi Gençlik ve Çocuk Birliği üyelerimiz için her türlü tartışmanın ötesinde basit ve net bir soru olmasına rağmen, o zamanlar kimin haklı kimin haksız olduğuna karar vermenin zor olduğu oldukça tartışmalı bir sorundu. Tüm ülke halkının hem ülkelerini hem de ailelerini sevmenin gerçek bir evlat bağlılığı olduğunu anlaması ve buna kesin olarak inanması için onlarca yıl geçmesi ve acı bir deneyim yaşanması gerekti.

Sırtımda tahıl taşıyarak Tuqidian vadisindeki evime dönerken Ri Rin Yong’la ilgili bu olayı hatırladım. Nedense Onurlu Doğru Kuvvet komutanının davranışının doğru olabileceğini düşünüyordum. Hepimizin karaktersiz bir komutan olarak şiddetle kınadığı bir adamın davranışında bir miktar adalet bulmam, içten içe sempati duymam ve onu anladığımı ifade etmem garipti.

Bir insanın devrim yaptığı gerekçesiyle ailesini gözden çıkarması zor, hatta imkânsızdır. Devrim insanlığın yararınadır, öyleyse devrimciler ailelerini nasıl görmezden gelebilir ve ebeveynlerinin, eşlerinin ve çocuklarının kaderine nasıl kayıtsız kalabilir? Biz her zaman ailelerimizin refahı ile ülkemizin kaderini bir ve aynı olarak gördük. Ülke sıkıntı içindeyken aileler huzur içinde kalamaz ve aileler talihsizliklerin gölgesinde kaldığında ülke de sıkıntıya düşer. Bizim teorimiz budur. Buna inandığımız için, bir askerin ailesini kurtarmak üzere düşman

cephe gerisine bir alay göndererek savaş tarihinde görülmemiş bir adım atabildik. Bu, yalnızca Kore'deki komünistlerin sergileyebileceği bir görev ve ahlaki yükümlülük duygusuyla motive edilmişti.

Başlangıçta ben de bu ahlaki göreve sadık kalmaya çalıştım. Hapisten çıktıktan sonra eylem alanımı Doğu Mançurya'ya kaydırıdıktan sonra, Dunhua ve Antu civarındaki bölgelerde dolaşırken sık sık evimi ziyaret ediyor, hasta annemin tedavisine iyi geleceğini düşündüğüm ilaçları alıyordum. Ancak bu annemi rahatsız ediyordu. Ziyaretlerim sıklaştıkça annem bir gün beni yanına çağırdı ve nasihat etti:

"Eğer devrim yapacaksan kendini devrime adanmalısın, eğer ev idare edeceksen de kendini ev idaresine adanmalısın. Ya birini ya da diğersini seçmen gerekir. Benim görüşüme göre, Chol Ju evde olduğu ve geçimimizi kendi başımıza sağlayabileceğimiz için ev meselelerini dert etmeden kendini devrime adanmalısın."

O günden sonra ev ziyaretlerim seyrekleşti. Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun kuruluşundan sonra ise eve nadiren gittim. Şimdi bundan pişmanlık duyuyorum. Annem beni uyarılmış olsa da evlatlık vazifemi yerine getirmeliydim, diye düşünüyorum acı içinde. Aynı anda hem ailesine hem de ülkesine sadık olmak kolay bir şey değildi.

Tuqidian'a yaklaştıkça, adımlarım karşı konulmaz bir şekilde hızlanmıştı. Ancak kalbim her an daha da daralıyordu. Annemin ağır hasta olduğunu göreceğim düşüncesi aklımı başımdan alıyordu. Bir gölün içindeki sazlıklar rüzgârda sallanıyorlardı. Sazlıkların bolluğu nedeniyle bölgeye sazlık köyü deniyordu. Ancak birkaç yıl önce Kim Pyong Il'ın ailesi köyün alt ucunda satılmak üzere toprak kaplar yapmaya başladığından beri, bu seyrek nüfuslu yol dışı köy tanınmayacak kadar değişmiş ve Tuqidian (toprak kap dükkânı) adını almıştı. Tanıdık sazdan yapılmış evlerin görüntüsü gözlerime çarptı. Budanmamış çalı yoncadan çit bir tarafa doğru eğilmişti ve saman sazlar dağınıktı, bu yüzden ev terk edilmiş görünüyordu. Burası yıllardır bir erkek eli tarafından bakılmayan evimdi. Çalı çırpıdan yapılmış kapıyı itip avluya girer girmez evin kapısı açıldı.

“Anne!” diye seslendim, kapı direğine yaslanmış gülümseyen annemin yanına koşarak.

“Ayak seslerinin tanıdık geldiğini düşündüm,” dedi sevinçten kendinden geçmiş bir halde, toprak verandaya koyduğum tahlıl çuvalının iplerini çekiştirerek.

Eve geldiğim için beni azarlayacağından korkmuştum. Ama beni teselli edercesine, geldiğim için beni azarlayacak hiçbir şey söylemedi. Annem ve ben bir süre birbirimize karşılıklı iltifatlar ettik. Konuşurken ten rengini, sesini ve yürüyüşünü inceleyerek sağlık durumunu anlamaya çalıştım. Dışarıdan bakıldığında bir önceki kışa göre çok az değişmişti ama eskisinden çok daha zayıftı. Göğüs kafesi küçülmüş, boynu incelmış ve şakaklarına inen saçları belirgin bir şekilde ağarmıştı. Zamanın annemin görünüşünde bu kadar erken iz bıraktığını düşününce üzümekten kendimi alamadım. O gece annemle gece yarısını geçene kadar konuştuk. Sohbetimiz durmaksızın devam etti: Japon ordusu nereye ulaşmıştı? Gerilla ordusunun gelecekteki hareket tarzı ne olacaktı? Bay Ryang Se Bong’a nasıl katılabilirdik? Gerilla üssünde ne yapılacaktı? Annem konuşmamızı sürekli siyasi konulara yönlendiriyordu. Ailenin geçiminden ya da kendi sağlık durumundan söz edildiğinde, konuyu alelacele kapatıyor ve sohbeti başka konulara kaydırıyordu. Annemin sağlık durumunu benden nasıl gizlemeye çalıştığını fark ettiğimde, hastalığının ciddi olduğuna karar verdim. Sezgilerim bana annemin günlerinin sayılı olduğunu söylüyordu. Bu durum beni ürperti ve tüylerim diken diken oldu. Gözyaşlarımı yutkunarak geri çektim.

Ertesi gün erken bir kahvaltıdan sonra kardeşim Chol Ju ile dağa tırmandım. Yakacak odun toplamaya gidiyordum. Evin etrafına baktığımda sadece bir ya da iki deste yakacak görmüştüm. Artık eve döndüğüme göre, hiç değilse biraz yakacak odun toplarsam kendimi daha rahat hissederim diye düşündüm. Birkaç ay yetecek kadar yakacak odun toplamak istemiştim ama koşullar buna izin vermiyordu. Dağ pek sık değildi, dolayısıyla hiç ölü ağaç yoktu. Bazı çalıları kesmekle yetinmek zorunda kaldım.

“Chol Ju, bundan daha iyi bir şey yok mu?” diye sordum.

“Önümüze çıkan her şeyi toplayalım. Annem öğrenirse çok kızar,” diye cevap verdi kardeşim, keten pantolonunun paçalarını kıvrarak.

Görünürde saf bir çocuk gibiydi fakat oldukça zekiydi. Orağını kullanırken sürekli aşağıya, köye doğru endişeyle bakıyordu. Annesine fark ettirmeden odun toplamak için evden kaçtığımızı öğrenmesinden endişe duyuyor gibiydi. Ayrıca, önemsiz ev işleriyle uğraşırsam annemin kızacağına da farkındaydı. Bazı çalırların dallarına tutunarak orağımı ellerim sızlayana kadar hızla kullandım. Gün batımına doğru yakacak odunları yük sepetine koyup köye doğru yola çıktık. Sazlık alanlara bakabileceğimiz virajı döndüğümüzde, annemin avlunun kenarında durduğunu gördüm.

Elimde bir sopayla dağdan aşağı inerken aklıma iç karartıcı bir düşünce düştü. Ağır hasta annemi geride bırakarak yolculuğa çıkacağımı düşündükçe kalbimin paramparça olduğunu hissediyordum. Önümdeki yol karanlık görünüyordu. Seferden bir ya da iki ay içinde döneceğimize karar vermiştik ama kimse benim akıbetimin ne olacağını ve birliğimizin nereye gideceğini söyleyemiyordu. Düşünüyordum: Ya birkaç yıl daha yeraltı mücadelesine devam edersem? Bunu yapmam ve birkaç ayda bir evime uğrayıp ev meselelerini konuşmam ve annemi teselli etmem doğru olmaz mı? Bu, hayatı boyunca zorluklar içinde yaşamış ve alışılmadık derecede acı ruhsal sıkıntılar çekmiş olan anneme karşı evlatlık görevim sayılmaz mı? Antu’dan şimdi, büyükannemin gidişinden kısa bir süre sonra ayrılırsam, hasta annem kendini yalnız ve güçsüz hissederken nasıl dayanabilecek? Yine de tüm bunlara rağmen, kendi ailevi koşullarımın, gerilla ordusunun bir yıllık hareket hattı olarak kararlaştırılan güney Mançurya seferi planını iptal etmeme neden olmasına kesinlikle izin veremem, değil mi?

“Burada yakacak odun bulamayacağımızdan endişeleniyorsun, öyle mi?” diye sordu annem, çitin yanında durmuş bizi beklerken.

Cevap vermek yerine yüzümdeki teri silerek ona gülümseyerek baktım.

“Tuhaf davranıyorsun. Fusong’dayken böyle davranmıyordun ve Xinglongcun’da da böyle bir şey yaptığını görmedim ama son zamanlarda ev idaresi konusunda endişelenmeye başladın,” dedi sert bir sesle.

“Uzun bir aradan sonra çimen kokusunu alınca kendimi yenilenmiş hissediyorum,” dedim ve söylediklerini duymamış gibi yaparak saf bir bakışla avluya doğru yürüdüm.

O akşam ailemizin dört üyesi, uzun bir ayrılıktan sonra ilk kez masanın etrafında birlikte oturduk. Masada *podulchi* adı verilen bir tabak kızarmış balık vardı. Tadı çok güzeldi. Onları nasıl bulduklarını sorduğumda annem, ben gelirim sofraya koyacak hiçbir yemekleri olmayacağından endişe eden en küçük kardeşimin onları yakalayıp kurumaları için saçağın altına astığını söyledi. Balıkların her biri bir parmak kalınlığındaydı. O kadar çok duygulanmışım ki hepsini yiyemedim, bu yüzden birkaç tanesini bıraktım.

En küçük kardeşim uyuduktan sonra, duvara yaslanmakta olan annem doğruldu ve ciddi bir ses tonuyla bana şöyle dedi:

“Eskiye göre biraz değişmiş görünüyorsun. Annene destek olmak için sırtında bir çuval tahıl taşıyacağını hiç düşünmemiştim. Sanırım hasta annen için endişeleniyorsun. Büyük evlat bağlılığın için sana minnettarım ama ben bununla huzur bulacak bir insan değilim. Fusong’da Kadınlar Derneği’ni genişletmek için senin elinden tutarak engibeli tepeleri aşardım. Bunu bugün bu tür bir teselli almak için mi yaptığımı sanıyorsun? Senin ilgilenmen gereken daha önemli bir mesele var. Babanın vasiyetini yerine getirmen gerektiğini düşünmüyor musun? Benden daha kötü durumda olan birçok Koreli olduğunu biliyorsun. Benim için endişelenme, kendi yolunda devam et.”

Bunu söylerken oldukça güçlü bir duyguyla titriyordu. Başımı kaldırdığımda dudağını ısırıldığını ve devam edemediğini gördüm. Annemin söylediği her kelimeye yansıyan hayat görüşü ruhumu bir fırtına gibi şiddetle sarsmış ve doğrudan kalbime işlemişti. Benim için çok değerli bir andı. Birkaç dakika nefesini toparladıktan sonra devam etti:

“Aynı şeyi senin odun toplaman için de söyleyebilirim. Yapacak başka bir işi olmayan bir adam olsaydın... bunu pekâlâ yapabilirdin. Anneni ve kardeşlerini unut ve ailenin işleri yüzünden kendini asla sıkıntıya sokma. Evden uzakta devrimci işlerini iyi yaparsan hastalığım iyileşebilir. Bu yüzden birliğinle hemen yola çıkmalısın. Benim arzum bu.” Hemen cevap verdim:

“Dileğini her zaman aklımda tutacağım. Bu gece burada uyuyacağım ve yarın Xiaoshahe’ye gidip derhal birliğimle birlikte Bay Ryang Se Bong’u görmek üzere Güney Mançurya’ya doğru yola çıkacağım.”

Gözlerimden yaşlar süzülürken yüzümü duvara döndüm. Annemin de kalbi sızlamış olmalı ki, odanın bir köşesinde duran dikiş kutusunu yanına çekti ve üniforma ceketimin düğmelerini dikmeye başladı. Birden nedense babamın cenazesi sırasında olanları hatırladım. Annem yas elbisesi giymemişti ya da mezarlığa gitmemişti. Biz üç kardeşe yas elbisesi giydirdi ve bizi cenazeye gönderdi. Aralarında O Tong Jin, Jang Chol Ho, Ryang Se Bong ve Bağımsızlık Ordusu’nun diğer üyelerinin de bulunduğu onlarca kişi amcamın yanında tabutu takip etti ama annem mezarlığa bile gitmedi.

Babamın ölümünden kısa bir süre sonra *Tano* festivali geldiğinde annemden ısrarla mezarını ziyaret etmesini istedik. Bize oraya gitmesinin ne faydası olduğunu sordu ve bizi kendi başımıza gönderdi. Mezara götürmemiz için bir paket adak hazırladı. Bize nasıl tütsü yakacağımızı, nasıl şarap dökeceğimizi ve nasıl selam vereceğimizi ayrıntılarıyla öğretti. Mezara giderken bize katılmayı reddetmesinin, oğullarının onun gözyaşlarını görmemesi için olduğunu tahmin ediyorum. Mezarı yalnız ziyaret edecekti. Bu kararını sadece bir kez, babamın cenazesine katılamayan Ri Kwan Rin Fusong’a gelip mezarını ziyaret ettiğinde bozdu. Annem onunla birlikte mezara gitti ve onun mezarın önünde bayılacak kadar üzgün bir şekilde ağladığını görünce, yatıştırıcı bir şekilde artık ağlamamasını istedi. Annem sıcakkanlıydı ama gözyaşı dökmezdi. Çok metanetli biriydi, bu bir kadında nadir görülen bir şeydir. Annemin inanılmaz güçlü karakteri zihnimde kalıcı bir etki bırakmıştır. Böyle bir kadın olduğu için annem, hasta yatağındaki yalnız hayatına rağmen, hiç

tereddüt etmeden oğlunu yoluna devam etmesi için teşvik edebilir ve sanki ona haddini bildiriyormuş gibi, tüm hayatı boyunca onun için bir emir olarak kalacak, bedenine ve ruhuna batacak kadar sert bir şekilde onu azarlayabilirdi. Bence annem sıradan insanlığın üstünde bir anneydi. Tam da aynı nedenle Ma Tong Hui'nin annesi merhum Bayan Jang Kil Bu'yu da sıra dışı bir anne olarak görürdüm. Kurtuluştan sonra benimle tanıştı. Ama ağlamadı. Diğer tüm kadınlar benimle karşılaştıklarında ağladılar ama o anne ağlamadı. Ona, ölen oğlunun birçok eski silah arkadaşının yaşadığı Pyongyang'da yaşamasını söylediğimde, oğluna karşı bilgi veren düşmanları aramaya gittiğini ve kimse öğrenmeden eve döndüğünü söyledi.

Uyuyamadığım için dışarı çıktım. Chol Ju sessizce kapıyı açıp toprak verandaya çıktığında ben eğri büğrü çalı-yonca çitin önünde volta atıp serin havanın tadını çıkarıyordum. Odun yığınlarının üzerine oturduk ve konuştuk. Genç Komünistler Birliği'nin çalışmalarına daldığını ve anneme iyi bakmadığını, ama bundan sonra daha akıllıca davranacağını, böylece ev için endişelenmemem gerektiğini söyledi. Doğrusunu söylemek gerekirse ben de ondan aynı iyiliği isteyecektim ama neyse ki önce o söyledi.

Sabahleyin biraz öğütölmüş fasulye püresi hazırlayıp yedik. Yemekten sonra evimizin arkasındaki komşumuz Kim Jong Ryong'u görmeye gittim. Onunla kardeşlerimin geleceğı hakkında konuşmak istiyordum. Kendisine, gecikmeden Güney Mançurya'ya gitmem gerekmesine rağmen Tuqidian'dan ayrılmak istemediğimi, çünkü ailemle ilgili endişelerimin zihnimde ağır bastığını açık yüreklilikle söyledim. Kim, tüm ev işlerini ona bırakarak gitmemi, onun her şeyle ilgileneceğini, kardeşlerime bakacağını ve hasta annemle ilgileneceğini, böylece endişelenmeme gerek olmadığını söyledi. Eve döndüm ve gitmek için hazırlandım. Ayakkabı bağcıklarını bağlarken annem hasır sandığın altından dört tane beş yuanlık banknot çıkardı ve bana uzattı.

“Evden uzakta, paraya ihtiyaç duyacağın pek çok durumla karşılaşacaksın. Bu yüzden bunu sakla. Bir adamın acil durumlar için cebinde para olması gerekir. Baban sık sık Çin'de Qing

hanedanının son döneminde yabancı bir elçilikte kilitli kalan Sun Yat-sen'in temizlikçiye biraz para verdiğini ve onun yardımıyla kaçtığını söylerdi.”

Parayı kabul ettim ama ellerim titriyordu. Ne yapacağımı şaşırmış bir halde parayı cebime koyamadım. Yirmi *yuan*ın anneme ne kadar zahmete mal olduğunu çok iyi biliyordum. Parmaklarını tırnağına kadar çalıştırarak, çamaşır yıkayarak ve dikiş dikerek kazandığı ve kuruş kuruş biriktirdiği 20 *yuan*! O zamanlar bir inek yaklaşık 50 *yuan*'a satın alınabiliyordu, yani bu kadar para orta boy bir inek ya da üç kişilik ailemize bir yıl yetecek kadar tahıl almaya yeterdi. Paranın ağırlığı altında dengemi kaybetmiş gibi sendeleyerek toprak verandadan indim ve başımı eğerek ona veda ettim: “Güle güle anne! Barış seninle olsun.” O anda, annemi ağlatmamak için veda sözlerimin diğer zamanlardan farklı olmaması gerektiğini düşünüyordum. Bu yüzden kelimeleri olabildiğince rahat ve her zamanki gibi telaffuz ettim.

“Çabuk git, çünkü yapman gereken bir yolculuk var,” dedi başını sallayarak, hastalıklı yüzünde bir gülümsemeyle. Arkamı döndüğümde kapının arkamdan kapandığını duydum. İleriye doğru yürüdüm ama köyden çıkamadım. Evimin etrafında yürümeye başladım. 20 *yuan* hala elimdeydi. Döndüm, döndüm ve yine döndüm...

Yürürken zihnim bütün gece boyunca beni bir mengene gibi kavrayan bin bir düşünce arasında gidip geliyordu. Bu avluya bir daha ne zaman adım atacağım? Herhangi bir kazanma ihtimali ile yoluma devam etmeye mi çalışıyorum? Önümdeki yolda beni neler bekliyor? Annemin hastalığının iyiye gitmesi için bir umut var mı? Ben bu düşüncelerle umutsuzca evin etrafında dolanırken, annem kapıyı açıp beni sertçe azarladı:

“Ne diye endişeleniyorsun ki hâlâ buradasın? Ülkesini geri kazanma kararlılığıyla yola çıkan bir adam, kalbi bu kadar zayıfken ve eviyle ilgili bu kadar çok endişesi varken bu büyük davayla nasıl başa çıkabilir? Ev meseleleri hakkında endişelenmek yerine hapisteki amcalarını düşünüyor olmalısın. Kaybettiğin ülkeni ve onun insanlarını düşünmelisin. Japon

hırsızlar ülkemizi ele geireli neredeyse yirmi iki yıl oldu. Eğer Kore'nin gerçek bir insanıysan, kendine yüksek bir hedef belirlemeli ve ileriye doğru adım atmalısın, değil mi? Eğer gelecekte annen için endişelenerek eve dönmeyi düşünürsen, bu kapının önünden geçme. Böyle bir evlatla karşılaşmak istemem.”

Sözleri kalbime bir şimşek gibi çarptı. Annem bu sözleri söyledikten sonra tamamen bitkin görünüyordu, başıını kapının direğine yaslamıştı. Sevgi, tutku ve öfkenin karışımını ifade eden gözlerle bana bakıyordu. Görünüşü bana 1,000 *ri* (250 mil) yürüdükten sonra Badaogou'ya vardığım günkü halini hatırlattı. Sonra bana hemen Linjiang'a gitmemi söyledi ve bir gece bile kalmama izin vermeden beni kovdu. O zaman, annemin adalet duygusuyla yaşıyan ve şevkle ışıldayan cesur ve asil görüntüsünü ilk kez oğlu olarak gördüm. Sanki o ateşli adalet duygusu ve tutkusunun alevleri içinde yanıp kül olacakmış gibi görünüyordu. O zamana kadar beni doğurup büyüten annemi iyi tanıdığımı inanmıştım. Ama annem asil ruhu ve ruhuyla şimdide bana ulaşamayacağım bir yükseklikten bakıyordu. O zamanki görüntüsü bir anneden çok bir öğretmene benziyordu. Kendimi o kadar mutlu hissediyordum ki, kalbim bu kadar m kemmek ve iyi kalpli olan annemle gurur duymaktan patlayacak gibiydi.

“G le g le anne!” Şapkamı çıkardım ve ona saygıyla selam verdim. Ardından hızla uzaklaştım. Köyün sokağındaki tahta köprüyü geçtikten sonra arkama baktım. Beyaz giysiler içindeki annem kapının direğine dayanmış beni izliyordu. Bu annemi son g r ş md . Oğlunun kalbini böylesine şiddetle sarsan o asil ve yılmaz ruhu, o zayıf bedeninin neresinde gizleniyordu? Eğer m kemmek annem bir hastalıktan mustarip olmasaydı, yolda yürürken kalbimde nasıl bir hafiflik hissederdim? Ağlamamak için dudağımı ısırırdım.

Bu, bir insanın hayatı boyunca binlerce kez yaşadığı sıradan bir ayrılık değil, benim için yürek parçalayıcı bir anı olarak kalan ve bir daha asla yaşanmayacak olan son ayrılıktı. O günden sonra annemi hiç görmedim.

Birkaç ay sonra, annemin ölüm haberini aldığımdaya, kalbimde hissettiğim ilk şey, son ayrılığımızda onunla daha sevgi dolu

konuşamadığım için duyduğum ciddi pişmanlık oldu. Ama elden bir şey gelmezdi çünkü annem acıklı bir ayrılık istemezdi. Şimdi bile, ilerlemiş yaşıma rağmen, o anı unutamıyorum. İnsanlar hayatları boyunca benzer deneyimleri birkaç kez yaşarlar. Her seferinde davranışlarındaki en ufak bir farklılık kaderlerinde oldukça farklı bir sonuca yol açacak ve nihai kaderleri birbirinden çok farklı olacaktır. O zamanlar annem ev işleriyle ilgili kaygılarına yenik düşseydi ya da benim kararlı zihnimi sarsacak tek bir söz söyleseydi, kanatlarını açıp gökyüzüne uçmaya hazır olan oğlunun kalbinde nasıl bir etki bırakırdı?

Yeni kurulan Japon Karşıt Halk Gerilla Ordusu'nun saflarının başında Xiaoshahe tepesinden ayrıldığım günden itibaren, onlarca yıl boyunca silah arkadaşlarımla birlikte kanlı savaşların, şiddetli ayazın, insan hayalinin ötesinde açlığın yollarından geçtim. Ondan sonra, sosyalizm bayrağı altında yarım yüzyıllık bir inşa ve kuruluş dönemi geçirdim. Anavatanım ve halkım uğruna yürüdüğüm engebeli ve dikenli yolda bir devrimci olarak inancımı sınayan her çileyle karşılaştığımda, bir ideolojiye ya da felsefi sava başvurmadan önce, annemin beni Güney Mançurya'ya uğurlarken söylediği sözleri ve beyazlar giymiş haliyle annemin beni uğurlarkenki son görüntüsünü hatırlayarak kararlılığımı tazelerdim.

Neşe ve Hüzün

Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu Güney Mançurya'ya hareket ederken, Komutan Yu da Liu Ben-cao komutasındaki 200 kişilik bir birliği Tonghua bölgesine gönderdi. Komutan Yu, sağ kolu olan kurmay başkanı Liu Ben-cao'yu, Tang Ju-wu liderliğindeki meşru müdafaa ordusuyla iş birliği yapmak ve ondan silah temin etmek amacıyla Güney Mançurya'ya gönderiyordu, zira silah sıkıntısı Komutan Yu için ciddi bir sorundu. Karargâhı Liaoning Eyaletinde bulunan Güney Mançurya'daki öz savunma ordusu Komutan Yu'nun ordusundan daha iyi donatılmıştı.

Seferimizden haberdar olan Liu Ben-cao Xiaoshahe'yi ziyaret etmişti. Güney Mançurya'ya ilerleme emri aldığını söyleyerek, aynı yönde hareket ettiğimiz için birlikte gitmemizi istedi. Tang Ju-wu ile temas kurmama yardım edeceğini ve muhtemelen ondan silah temin edebileceğimizi de ekledi.

Liu'nun teklifini memnuniyetle kabul ettim. Açıkçası silaha çok ihtiyacımız vardı. Güney Mançurya'ya yürüyüşümüzde onun birliğiyle yapacağımız ortak operasyon, yolumuz üzerindeki Japon karşıtı Çin milliyetçisi ordu birlikleriyle herhangi bir çatışmayı önleyebilir ve güvenliğimizi garanti altına alabilirdi.

Tang Ju-wu, doğu sınır savunma gücünün 1. alayının komutanıydı. Kendisi 18 Eylül olayından sonra Japon karşıtı ulusal kurtuluş davası için Liaoning halkının meşru müdafaa ordusunu örgütlemişti. Emrinde yaklaşık 10.000 asker vardı. Tonghua bölgesinde konuşlanmış olan ve esas olarak güney Mançurya'da faaliyet göstermekte olan ordusu, Shenyang'da konuşlanmış olan Japon Kwantung Ordusu ile büyük zorluklara rağmen savaşıyordu. Bu sırada Kukmin-bu komutasındaki Kore Devrimci Ordusu ile birleşik operasyonlar düzenlemişlerdir.

Liaoning halkının meşru müdafaa ordusu, ilk günlerinde yüksek bir morale sahipti ve savaşlarda oldukça iyi sonuçlar elde etmişti. Ancak gidişat Japonya'nın lehine döndüğünde ve kendisini çeşitli zorlukların içinde bulduğunda, Tang Ju-wu kararsızlık yaşamaya başladı.

Milletler Cemiyeti'nin Mançurya'ya gönderdiği Lytton heyetinin 18 Eylül olayını araştırmasına rağmen, Japon ordusu işgalini daha geniş bir alana yayarak sürdürdü ve heyet tarafından çok az kısıtlama ile karşılaştı. Japon emperyalistleri Ocak 1932'nin başlarında Jinzhou'yu işgal ettiler ve aynı yıl 28 Ocak'ta Şanghay olayını komplovari ve eşkıyaca bir şekilde kışkırttılar. Şanghay'ın Hongkou kentinde beş Japon rahibine uygulanan şiddetten yararlanarak Çin fabrikalarını ve dükkanlarını tahrip ettiler ve bazı Çinli polisleri öldürdüler; ayrıca deniz piyadelerini seferber ederek Şanghay'a geniş çaplı bir silahlı saldırı başlattılar. Japonya Şanghay olayını, şehri Çin anakarasına yönelik saldırganlığı için bir köprübaşı haline getirmek amacıyla kışkırtmıştı. Japon askerî yönetimi, Şanghay'ı ani bir saldırıyla ele geçirdikleri takdirde, başarılarının devamını getirebileceklerini ve bir hamlede tüm Çin topraklarını ele geçirebileceklerini düşünerek yanılgıya düşmüşlerdi.

Fakat Şanghay askerleri ve halkı kahramanca bir karşı saldırı başlatarak Japon işgalcilere ağır bir darbe indirdi. Bununla birlikte, direnişleri Jiang Jieshi ve Wang Jing-wei liderliğindeki gerici Kuomintang hükümetinin ihaneti nedeniyle başarısız oldu ve Şanghay olayı aşağılayıcı, karşıdevrimci Songhu Anlaşmasının imzalanmasıyla sonuçlandı.

Şanghay'daki direnişin başarısızlığa uğraması vatansever askerlerin ve halkın, özellikle de Japonlara karşı savaşılmaya hevesli olan Çin ulusal kurtuluş ordusu ve meşru müdafaa ordusunun moralini bozmuştu.

Şanghay olayının ve Songhu Anlaşmasının imzalanmasının gösterdiği gibi, Kuomintang hükümetinin gerici, haince politikası Çin'in Japon karşıtı ulusal kurtuluş güçlerinin önündeki en büyük engeldi. Gerici Kuomintang iktidarı Şanghay halkının direnişine yardım etmeyi reddetmekle kalmadı, aynı zamanda direnişi suç olarak görerek engelledi. Jiang Jie-shi ve Wang Jing-wei, 19. hat ordusuna malzeme gönderilmesini kasıtlı olarak askıya aldılar ve Çin'in çeşitli bölgelerinden Şanghay'a gönderilen mali yardıma el koydular, deniz kuvvetlerine gizlice Japon ordusuna sebze de dahil olmak üzere gıda maddeleri tedarik etmelerini emrettiler. Bu utanç verici bir ihanet eylemiydi.

Kuomintang gericileri sadece Japon işgalcilerle savaşmaktan kaçınmakla kalmadılar, aynı zamanda halkın düşmana karşı direnmesini de engellediler. Silahlarını her zaman Japon işgalcilere karşı savaşan insanlara doğrulttular. Japonya'ya karşı direniş lehinde konuşan insanlar terörizme kurban gitti ya da darağaçlarında can verdi.

Jiang Jie-shi, Çin emperyalistler tarafından fethedilirse halkın köle olarak da olsa hayatta kalabileceğini, ancak komünistlerin elinde mahvolursa köle olarak bile hayatta kalamayacaklarını söyleyecek kadar ileri gitmişti. Bu, Jiang Jie-shi ve gerici kliğinin halk devriminden emperyalist saldırı güçlerinden daha fazla korktuğunu ve onu koruduğunu ve kendilerinin de emperyalistlerin sadık uşakları ve yordakçıları olduklarını göstermektedir.

Jiang Jie-shi'nin ihaneti, Kuomintang'a şu ya da bu şekilde bağlı olan ve eski savaş ağalarının, bürokratların ve politikacıların çıkarlarını temsil eden Çin ulusal kurtuluş ordusunun ve meşru müdafaa ordusunun üst kademeleri üzerinde kötü bir ideolojik etkiye sahipti.

Japon askerî operasyonlarının alanının giderek genişlemesi ulusal kurtuluş ordusunun moralini de kötü etkiliyordu. Lytton komisyonu raporunda Mançurya'nın Japonya'nın tekelinde değil, uluslararası bir kondominyum altında olmasını önerdi, ancak Japonya bunu görmezden geldi ve askerî harekâtına devam etti. Japon silahlı kuvvetleri Shanhaiguan ve kuzey Mançurya'ya saldırdı. Yavaş yavaş kuzey Mançurya'nın geniş bir alanını işgal ettiler ve güçlerini Rehe bölgesinde yoğunlaştırdılar.

Japon emperyalistleri Kuzey Mançurya'ya saldırmadan önce Kwantung Ordusu'nun istihbarat servislerini harekete geçirerek Kuzeydoğu Ordusu'nu siyasi olarak parçalamaya ve tugaylarına rüşvet vererek ya da onlara karşı komplolar düzenleyerek birbirlerinden şüphelenmelerini ve iktidar için savaşmalarını sağlamaya çalıştılar. Ma Zhan-shan'a saldırırken Su Bing-wen'i kendi taraflarına çektiler; Ma Zhan-shan'ı yendikten sonra Su Bing-wen'i ezdiler; bu şekilde Kuzey Mançurya'daki Japon karşıtı Çin milliyetçisi ordu birliklerini parça parça yok ettiler.

Kuzey Mançurya'daki bu birliklerin dağılması Doğu Mançurya'daki Wang De-lin'i ve Güney Mançurya'daki Tang Ju-wu'yu olumsuz etkilemiştir.

Halkın devrimci ilerleyişinin etkisi altında Japon karşıtı ulusal kurtuluş bayrağını yükseltmiş olsa da Tang Ju-wu temkinli davranıyor ve akıntıya karşı yüzmeye meylediyordu.

Ding Chao, Li Du ve Xing Zhanqing gibi Japon karşıtı Çin milliyetçi ordu birliklerinin bazı komutanları, Milletler Cemiyeti'ne güvenerek tüm sorunlarını çözebilecekleri yarılsaması içindeydiler ve Japonya'ya karşı aktif direnişten kaçındılar. Hatta şöyle diyorlardı: "Zhang Xue-liang Japon ordusuna karşı direnmiyor çünkü komünist isyancıları yok etmek istiyor. Japon ordusunu ancak komünist haydutları yok ettikten sonra kovabiliriz. Japonları komünistler davet etti."

Güney Mançurya'ya hareket ettiğimiz yılın ilkbaharında Zhou Bao-zhong Çin meşru müdafaa ordusu tarafından esir alındı. O sırada ordu komutanlarına birliklerine neden meşru müdafaa ordusu adını verdiklerini sordu.

Onlar da şöyle cevap vermişler: "Meşru müdafaa kendini savunmak demektir. Kendi gücümüzü korumak zorken Japonlara karşı nasıl savaşabiliriz? Eğer Japonlar bize saldırmazsa, biz de onlara saldırmayız. Meşru müdafaa budur."

İşte meşru müdafaa ordusunun düşünce tarzı ve siyasi görüşü buydu. Kendine güveni olmayan ve bocalayan Tang, birliğinin kontrolünü ihmal etmişti. Komutan Yu'nun Liu Ben-cao'yu ulusal kurtuluş ordusunun karargâhına göndermesi tam zamanında alınmış bir önlemdi.

Gerilla ordumuz, ilk gün kısa bir mesafe yürümek niyetiyle 3 Haziran öğleden sonra Xiaoshahe'den ayrıldı. Shahe'deki (Xi Xiaoshahe) Köylü Birliği başkanının rehberliğinde Erdao Nehri'ni geçtik ve Liujiafenfang köyüne doğru ilerledik. Siyasi faaliyetler yürütmek üzere bir gece orada kalmayı planlamıştık.

Köy, Liu soyadlı bir adamın orada bir un değirmeni kurduğu zamandan beri bu isimle biliniyordu.

Akşam yemeğinden sonra değirmenin önündeki geniş avluda bir kamp ateşi yaktık. Gerilla ordusunun geldiği haberi üzerine komşu köylerden insanlar bile Liujiafenfang'a gelmişti. Köyün örgüt başkanları birkaç evden saz hasırlar toplamış ve komşu köylerden gelen insanların oturması için ölü ağaçlar ve kirişler getirmişlerdi. Bahçede toplanan insanların sayısı birkaç yüzdü. Kamp ateşinin etrafında toplandık ve gece yarısına kadar onlarla konuştuk. Bize pek çok soru sordular. Hayatım boyunca halk arasında örgütsel ve siyasi çalışmalar yürütmüştüm ama o zamanki kadar yoğun bir soru yağmuruna tutulduğumu hatırlamıyorum. Sesim kısılana kadar insanlarla konuştum.

Bana sordukları ilk soru gerilla ordumuzun ne tür bir ordu olduğu ve Bağımsızlık Ordusu ile arasındaki farkın ne olduğuydu. Bir ay önce Xiaoshahe'de Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun kurulduğunu biliyorlardı. Bu basit ve anlaşılır bir soru gibi görünse de yeni doğan ordudan beklentilerini ve ordunun gücü konusundaki belirsizliklerini ortaya koymaktaydı. Eğer hem AJPGA hem de Bağımsızlık Ordusu Kore'nin kurtuluşu için savaşıyorsa, ayrı bir gerilla ordusu kurarak işleri karmaşıklştırmaya ne gerek vardı? Bağımsızlık Ordusu başarısız olduğunda yeni kurulan gerilla ordusunun Japon ordusunu yenmek için makul bir ihtimali var mıdır? Eğer öyleyse, bunun garantisi nedir? Sanırım Liujiafenfang halkının, Bağımsızlık Ordusu'na göz kulak olmaktan yorulan ve başarısızlığına tanık olduklarında ezici bir umutsuzluğa kapılan insanların bilmek istedikleri esasen bunlardı.

Mümkün olduğunca basit ve yalın bir dille konuşmaya çalıştım. Dedim ki, "Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu olağanüstü bir ordu değildir. Adına uygun olarak, Japon emperyalistlerine karşı savaşan bir halk ordusudur. Sizin gibi işçi ve köylülerin evlatlarının yanı sıra diğer gençlerden, öğrencilerden ve aydınlardan oluşur. Görevi Japon sömürge yönetiminden kurtulmak ve Kore ulusunun bağımsızlığını ve toplumsal kurtuluşunu gerçekleştirmektir. Bu ordu, Dürüst Gönüllüler ve Bağımsızlık Ordusundan farklı olan yeni tipte bir ordudur. Bağımsızlık Ordusu'nun yol gösterici ideolojisi burjuva milliyetçiliği iken, onun yol gösterici ideolojisi komünizmdir.

Basitçe ifade etmek gerekirse komünizm, rütbesi ve serveti ne olursa olsun herkesin özgür ve eşit bir yaşam sürdüğü bir toplum inşa etme fikridir. Bağımsızlık Ordusu'nun fikri zenginlerin efendi olduğu bir toplum inşa etmektir; AJPGA'nın ideali ise emekçi halkın efendi olduğu bir toplum inşa etmektir. Bağımsızlık Ordusu sizin gibi sıradan insanları destekçileri ve sempatizanları olarak görmüştür; biz ise sizleri Japon karşıtı devrimi gerçekleştirecek efendiler olarak görüyoruz. Bağımsızlık Ordusu dış güçlerden çok şey beklemiş ve onların gücünden yararlanarak ülkeyi kurtarmaya çalışmıştır; biz ise kendimize daha fazla güvenerek ve kendi çabalarımızla ülkeyi kurtaracağız. Bağımsızlık Ordusu'nun, Dürüst Gönüllüler'in mücadelesinin ardından, son on yıl boyunca Mançurya'da ve anavatanın kuzey bölgesinde Japon saldırganlara karşı kanlı mücadelenin yükünü taşıdığı doğru olsa da gücü artık varlığının tehdit altında olduğu noktaya kadar azalmıştır. İşte bu nedenle yeni bir ordu kurduk. AJPGA'yı, Bağımsızlık Ordusu'nun başaramadığı ulusal kurtuluş gibi asil bir davayı başarma kararlılığıyla kurduk.”

Konuşmamı bitirdiğimde köyden genç bir adam bana ordumuzda kaç bin asker olduğunu sordu.

Ona bu sayının binlerce değil birkaç yüz olduğunu, çünkü henüz çok genç olduklarını ve er ya da geç on binlere ulaşacaklarını söyledim.

Bana AJPGA'ya katılmak için hangi prosedürleri takip etmesi gerektiğini sordu.

Özel bir prosedür ya da formalite olmadığını, savaşımaya kararlı ve fiziksel olarak yeterince güçlü olan her gencin katılabileceğini söyledim. Kişinin ya devrimci bir örgüt tarafından tavsiye edilerek ya da orduya bizzat gönüllü olarak bildirilerek katılabileceğini de belirttim.

Birkaç genç etrafımı sardı ve gönüllü olurlarsa onları hemen kabul edip etmeyeceğimi sordu.

Ne şans ama!

“Evet, kabul ederim,” dedim. “Ama şimdilik silahsız idare etmek zorundasınız. Savaş alanında kendiniz için silah

edinmelisiniz. Eğer hâlâ katılmak istiyorsanız, sizi hemen kabul edeceğiz.”

Kabul ettiler ve biz de onları aramıza aldık. Bu genç adam grubu Liujiafenfang köyünden genç gerilla ordumuza verilen sürpriz bir hediye idi. Sevinçten kendimizden geçmiştik. Bir devrimci yoldaş kazanmak için bazen iki ya da üç yoldaşı feda etmek zorunda kaldığımız bir dönemde, yaklaşık 10 gencin orduya katılmasına nasıl sevindiğimizi bir düşünün.

Dikenli bir yolda yürüyen, açlığını bir kartopunu yiyerek ve açıkta uyuyarak yatıştıran biz devrimciler, burjuvazinin ve cahillerin asla hissedemeyeceği bir haz duyabiliriz. Bu, yeni silah arkadaşları kazandığımızda yaşadığımız manevi doluluktur. Hayatlarını feda etmeye hazır yeni yoldaşlar aramıza katıldığında ve üniformalarını giyip silahlarını omuzlamalarına yardım ettiğimizde, sıradan dünyada asla deneyimlenemeyecek asil ve heyecan verici bir sevinç hissederdik. Bu sevincin sadece bize özgü olduğuna inanıyorduk.

O gece yeni yoldaşlarımızın onuruna bir eğlence düzenledik. Cha Kwang Su ve ben bir şarkı söylemiştik.

Bu güzel haberi almamızın nedeni AJPGA’nın 18 Eylül olayından sonra kamuoyunun ilgi odağı haline gelmesiydi. Japonya Mançurya’yı işgal ettiğinden ve Kore halkı orada da huzur içinde yaşayamadığından, Koreli gençler genel olarak düşmanla bir ölüm kalım savaşı vermeye kararlıydı.

Sabahın ilk ışıklarına kadar sohbet ettik ve AJPGA’nın kuruluşundan bu yana ilk kez açık havada uyumak için gün ağarırken kamp ateşinin etrafına hasır yaydık.

Köylüler, bir Kore yerleşiminde gerillaların açık havada uyumasına izin vermelerinin kendileri için utanç verici olacağını söyleyerek bizi terslediler, ancak örgüt yöneticilerinin ayarladığı gibi onlara yatacak yer sağlamayı teşekkür ederek reddederek açık havada uyuduk. Halkın çıkarlarına dokunmamamız gerektiğine dair ahlaki görev duygumuzla nazik tekliflerini reddettik ama sanırım devrimciler olarak romantik bir duyguyla ordugâhı sıcak bir yere tercih ettik.

Güney Mançurya'dan dönerken yine bu köyde geceledik. Lu Xiu-wen adında yaşlı bir Çinli'nin evinin yanında eski bir patates kileri vardı. Kilerin duvarlarını hasırla kapladık, ateş yaktık ve orada uyuduk.

Açık havada yemek yediğimizi ve dışarıda uyuyacağımızı gören yaşlı adam, tüm birlik olmasa bile en azından komutanın evinde uyuması gerektiğini söylemişti.

"Siz, Bay Kim ve ben birbirimize yabancı olmuş olsaydık durum farklı olurdu ama birbirimizi Jiuantu'daki günlerden beri tanıyoruz, değil mi?" dedi yaşlı adam ikna etmek için.

Teklifini reddettim, bu kadar inatçı olduğum için üzgün olduğunu söylemişti.

Doğru, o ve ben eski tanıdıklardık. Ailem Jiuantu'da Ma Chun Uk'un hanında bir odada yaşarken onu ara sıra görüyordum. O günlerde sergilediği hayat dolu ve tutkulu tavrı üzerimde güçlü bir etki bırakmıştı.

Japon karşıtı bir seferden dönen askerler açıkta uyurken kendinin bir yorganın altında nasıl rahat bir şekilde uyuyabildiğini sorgulayarak gece geç saatlere kadar bize eşlik etmişti.

Liujiafenfang'daki köylülerin çoğu gibi o da zamanın gidişatına duyarlıydı. Japon ordusunun 18 Eylül olayından sonra Mançukuo adında bir kukla devlet icat ettiğini, Changchun'u başkent yaptığını, adını Xinjing olarak değiştirdiğini ve Pu Yi'yi tahta çıkardığını biliyordu.

Bana An Jung Gun hakkında anlattıklarını hâlâ hatırlıyorum. Kore'nin tüm şehitleri arasında en çok saygı duyduğu büyük adamın An Jung Gun olduğunu söylemişti.

"An Jung Gun Doğu'nun büyük bir adamıdır" dedi. "Generalissimo Yuan Shi-kai bile onun kahramanlıklarını öven bir şiir yazmıştır."

Onun sözleri beni çok etkiledi. An Jung Gun'un Ito Hirobumi'yi vurması onu Mançurya'daki Çin halkı arasında efsanevi bir kahraman haline getirmişti. Bazı halktan Çinliler

onun portresini evlerinin duvarlarına asmış ve ona bir ilah gibi tapmışlardı.

Yaşlı adam An Jung Gun'dan büyük bir sevgiyle bahsederken, ona gelişigüzel bir şekilde sordum: "Koreli değilsin, An Jung Gun hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?"

"Mançurya'da onu tanımayan kimse yok. Hatta bir adam Harbin Tren İstasyonu'na şehit An'ın bronz bir heykelini dikmeyi teklif etti. Çocuklarıma hâlâ Sun Yat-sen gibi bir devrimci ve An Jung Gun gibi büyük bir adam olmaları gerektiğini söylüyorum. Komutan Kim, artık bir ordu kurduğunuza göre, neden Kwantung Ordusu komutanı gibi büyük adamları öldürmüyorsunuz?"

Onun bu naif önerisi karşısında gülümsemeden edemedim.

"Onun gibi bir adamı öldürmenin ne faydası var? Ito Hirobumi öldürüldükten sonra nasıl yeni bir Ito Hirobumi ortaya çıktıysa, Honjo'yu öldürürsek de yeni bir Honjo ortaya çıkacaktır. Terörizm büyük bir amaca hizmet edemez."

"O halde nasıl savaşacaksınız?"

"Kwantung Ordusu'nun sayısının 100.000 olduğunu söylüyorlar ve ben hepsiyle savaşacağım."

Yaşlı adam cevabımdan çok etkilendi; ellerimi tuttu ve bırakmadı.

"Harika, Komutan Kim! Siz başka bir An Jung Gun'sunuz."

Yüzümde bir gülümsemeyle şöyle dedim:

"Teşekkür ederim, ama iltifatınıza layık değilim. An Jung Gun kadar büyük değilim; ancak, köleleştirilmiş bir Koreli olarak yaşamayacağım."

Ertesi gün birliğimiz köyden ayrılırken Lu Xiuwen bizden ayrılacağı için üzgündü ve bizi uğurlamak için uzun bir yol boyunca peşimizden geldi. Ne zaman Liujiafenfang'ı düşünsem, yaşlı adamla yaptığım konuşmayı duygulanarak hatırlarım.

Liujiafenfang'dan ayrıldıktan sonra Erdaobaihe yakınlarında bir gece konakladık. Sonra bir otoyol boyunca ilerlerken Fusong'dan Antu yönünde ilerleyen bir Japon ordu birliğinin keşif

grubuyla karşılaştık. Her zamanki gibi, yürüyüşümüzün ana birliğinin önüne üç ya da dört kişilik bir keşif birliği yerleştirmiştik. İki düşman grup karşılıklı ateş etmeye başladı.

Açıkkçası kafam karışmıştı çünkü bu, AJPGA'nın kuruluşundan bu yana Japon düşmanla ilk karşılaşmamızdı ve dahası, savaştaki zaferleriyle övünen Japon ordusuyla bir karşılaşmaydı. Xiaoyingziling muharebesi sırasında düşmanımıza pusu kurarak saldırmak için hazırladığımız kapsamlı bir planımız vardı, bu sayede onları gafil avlayarak yok edebilmiştik ama burada işler farklıydı. Burada düşmanımız beceriksiz kukla Mançukuo ordusu değil, engin savaş deneyimine sahip, kurnaz ve iyi eğitilmiş Japon ordusuydu. Buna karşılık biz sadece bir kez savaşmış acemilerdik. Bu karşılaşmayı nasıl idare edeceğimizi bilmiyorduk. Harekâtımızın amacı ve gerilla savaşının temel ilkeleri göz önünde bulundurulduğunda, uzun mesafeli harekâtımızı olumsuz etkileyebilecek kârsız bir çatışmadan mümkün olduğunca kaçınmamız tavsiye edilirdi. Savaş sanatı üzerine yazılmış eski bir kitap, güçlü bir düşmandan kaçınmak ve zayıf bir düşmana saldırmak gerektiğini söylüyordu.

Ne yapılmalıydı? Bütün birlik gergin bir bakışla bana döndü. Benim kararımı bekliyorlardı. Düşmanın ana kuvveti bize yaklaşmadan önce görüş alanını ele geçirmenin savaşta inisiyatifi ele geçirmenin en iyi yolu olduğu aklıma geldi; birliğimi hızla çatışmanın sürdüğü tepenin kuzey sırtına, birliğimin bir kısmını da yolun güneyine taşıdım. Her iki taraftan da ateş açarak onları bıçtık.

Kısa süre sonra yolda tam teçhizatlı düşman askerlerinden oluşan bir bölük belirdi. Düşmanın bölük gücünün çok üzerinde olduğunu tahmin ediyorduk. Gözcülerinin yok edildiğini öğrenen düşman bizi kuşatmaya çalışıyordu.

Askerlere ben işaret atışı yapana kadar ateş etmemelerini emrederek savaş alanını izledim ve düşmanın ateş menziline girmesini bekledim. Fazla cephanemiz yoktu. Bir işaret atışı yaptığımda, tüm birlik ateş açtı. Her taraftan gelen silah seslerini dinlerken, askerlerin içinde bulunduğu zihinsel durumu hayal

etmeye çalıştım. Her silah sesi onların heyecanını ve yüksek moralini olduğu kadar aşırı gerginliklerini de ortaya koyuyordu.

Düşman hızla savaş düzeninde dağıldı ve sayısal üstünlüğüne güvenerek, ağır kayıplar vermesine rağmen her iki taraftan mevzilerimize şiddetli bir saldırı düzenledi.

Yolun kuzey ve güneyinde konuşlanmış olan ana kuvvetlerimizin bir kısmını iki kanadımıza kaydurdım. Mevzilerini alırmaz hızlı ve isabetli ateşle yan taraftaki düşmanı imha ettiler.

Ancak düşmanın ana kuvveti bize yaklaşmaya devam ediyordu. Konumumuzu kararlılıkla koruduk, hatta sırttan aşağıya kayalar yuvarladık, ama düşman hücumuna devam etti.

Düşman saldırısının durakladığı bir anda karşı saldırı emri verdim. Borazan sesleri yankılanırken, tüm gerillalar düşmanın üzerine atıldı, geri çekilenleri takip edip yok etti. Düşman bölüğünden sadece birkaçı kaçabildi. Kim Il Ryong düşman askerlerine “Biri daha düştü!” diye savaş naraları atmayı hiç bırakmadı.

Birkaç adamımızı kaybettik. Ölen yoldaşlarımızı isimsiz tepeye gömdükten sonra, mezarlarının önünde bir cenaze töreni düzenledik. Ellerinde kepleriyle hıçkıra hıçkıra ağlayan askerlere bakarken titreyen bir sesle veda konuşması yaptım. Ne söylediğimi hatırlamıyorum. Sadece konuşmamdan sonra başımı kaldırdığımda askerlerin omuzlarının şiddetle inip kalktığını gördüğümü ve birliğimizin Liujiafenfang’dan ayrıldığımızdan daha az kalabalık olduğunu gördüğümde içimden bir ürperti geçtiğini hatırlıyorum.

Bir süre sonra adamlara yürüyüşe devam etmelerini emrettim. Tüm yoldaşlar yol boyunca dizilmişti ama Cha Kwang Su bir mezarın üzerinde uzanmış yatmaktaydı. Kimsenin sahip çıkmadığı mezarları, ölü yoldaşlarının tabutsuz gömüldüğü kaba mezarları terk edemezdi.

Koşarak tepeye çıktım ve omzundan tutup sarsarak ona seslendim: “Kwang Su, bu da ne? Ayağa kalkmayacak mısın?”

O kadar yüksek sesle ve şiddetle bağırdım ki aniden ayağa kalktı. Ona şöyle fısıldadım: “Adamlar bizi izliyor. Senin o yılmaz ruhun nereye gitti?”

Gözyaşlarını sildi ve sessizce kolun ön tarafına doğru yürüdü.

Daha sonra o günkü davranışından uzun süre pişmanlık duydum. Antu ve Fusong Bölgeleri arasındaki sınırda meydana gelen savaştan dört ay sonra Cha Kwang Su’nun savaşta öldüğüne dair üzücü haberi aldığımında, hemen o gün olanları hatırladım. Neden onunla bu şekilde konuşmuştum? Ona daha nazik bir ses tonuyla ayağa kalkmasını söyleyemez miydim?

O silah arkadaşlarını kaybettikten sonra ben de birkaç gün boyunca yemek yemek ya da uyumak istemedim. Onlar, DİU döneminden beri benimle sevinci ve kederi paylaşan ordumuzun asli unsurları ve bel kemiği idi.

Fedakârlık olmadan savaş olmazdı. Devrim her zaman fedakârlık gerektirir. Doğayı dönüştürmeye yönelik barışçıl bir çabada bile şu ya da bu türden bir kayıp kaçınılmazken, eldeki tüm silahlar ve diğer araçlar kullanılarak zaferin kazanıldığı silahlı mücadelede fedakârlıktan nasıl kaçınılabilir? Ancak biz bu savaşdaki fedakârlığı çok acımasız ve çok adaletsiz bulduk. Bir devrimde acımasız fedakarlıkların kaçınılmaz olduğunu kabul edersek, henüz ilk adımını atmış olan ordumuzun böylesine gelişigüzel bir kayba uğramasına nasıl tahammül edebilirdik- o zamanki hislerim bunlardı.

Denilebilir ki 10 kişiden az bir kayıp sayısal olarak ağır bir kayıp değildir. Tek bir muharebede on binlerce insanın hayatını kaybettiği modern bir savaşta böyle bir kayıp önemsiz görülebilir. Ancak biz yoldaşlarımızın kaybını sayılarla ifade etmedik. Bizim için sayılar bir insanın değerini ölçmek için bir kriter değildi.

Bizimle birlikte mücadele yolunu yürümüş olan savaşçıların her biri, dünyada hiçbir şeyle kıyaslanamayacak kadar paha biçilmez bir değerdi. Bir gerillamızı 100 düşman askeriyle takas etmeyeceğimize inanmıştık. Düşman, devlet yasalarını ve askerî seferberlik emirlerini uygulayarak bir günde on binlerce asker toplayabilir ve onları savaş alanına sürebilirdi ama bizim böyle bir fiziksel ya da yasal gücümüz yoktu. Elimizde olsaydı bile,

devrimci yoldaşlarımızın her biri ağırlığınca altın değerindeydi. Bizimle aynı fikir ve amaca sahip yoldaşlar kazanmak ya da bizimle yaşamı ve ölümü paylaşacak silah arkadaşlarını kazanmak ve onları örgütlü bir güç halinde toplamak zahmetli çabalar gerektirir.

Bu nedenle, Japon karşıtı devrimci mücadelenin tüm dönemi boyunca, 100 düşman askerini öldürdüğümüz bir muharebede içimizden biri öldüğünde zafer kazanmış olmaktan gurur duymadım.

Tarihçiler Antu-Fusong sınırındaki muharebeden, ustaca bir karşı saldırıyla bir düşman bölüğünü yok ettiğimiz başarılı bir muharebe olarak övgüyle bahsederler. Elbette, bu tartışmasız bir zaferdi. Bu muharebe sadece genç AJPGA'nın düzenli bir ordunun bir bölüğünü yok etmesi açısından değil, aynı zamanda gerilla savaşımızda ilk kez Japon ordusunun yenilmezliği efsanesini yıkmamız açısından da önemliydi. Bu muharebe bize Japon ordusunun her ne kadar zorlu olsa da ne eşsiz ne yok edilemez ne de geri çekilemez olduğu ve gerilla savaşının özelliklerine uygun taktikleri ustalıklı uyguladığımız takdirde küçük bir kuvvetle güçlü Japon ordusunu mükemmel bir şekilde yenebileceğimizi inancını verdi.

Yine de bu savaşta çok ağır bir bedel ödedik ve DİU'nun ilk evlatlarından yaklaşık 10'unu kaybettik.

Üzerinden dumanların yükseldiği savaş alanından ayrılırken, ölen yoldaşlarımızın gömülü olduğu tepeye dönüp baktığımda şöyle düşündüm: “Düşmanın bir bölüğünü yok ederken neredeyse 10 silah arkadaşımızı kaybettik; peki Kore ve Mançurya'daki 100.000'den fazla Japon işgalciyi yenmek için ne kadar fedakârlık yapmamız gerekiyor?”

İlk muharebeden sonra hepimiz gerilla savaşının gelecekteki seyrinde çok acı çekeceğimizi ve çok bedel ödeyeceğimizi anlamıştık. Fusong-Antu sınırındaki muharebeden sonra Japonya'ya karşı on yıldan fazla bir süre boyunca verdiğimiz savaş, insanoğlunun geleneksel savaş kavramıyla asla ölçülemeyecek acılar, zorluklar ve fedakarlıklarla doluydu.

~ÇALIŞMALAR 1~

JAPON KARŞITI ÖRGÜTLENME ÜZERİNE “HALK GERİLLA ORDUSU”

Yoldaşlar,

Eğer örgütlenmek ve silahlı mücadele yürütmek istiyorsak, düşmanın karşı-devrimci silahlı güçlerini ezmeye yetecek güce sahip kendi devrimci silahlı güçlerimizi oluşturmalıyız. Japon emperyalist soyguncularına karşı zafer kazanmak için, devrimci silahlı kuvvetlerimizin kendi gücümüzü koruma ve genişletme ve uzun süreli bir mücadelede düşman kuvvetlerini sürekli olarak zayıflatma ve yok etme yeteneğine sahip olması şarttır. Böyle bir devrimci silahlı gücü, Japon karşıtı bir halk gerilla ordusu olarak örgütlemeliyiz. Bu ordu, Kore'nin bağımsızlığı için mücadele eden milliyetçi silahlı kuvvetlerden, Dürüst Gönüllüler'den ve Bağımsızlık Ordusu'ndan temelde farklı olmalıdır. İşçilerin ve köylülerin iyi evlatlarından oluşan gerçek bir halk ordusu haline gelmelidir; Marksist-Leninist fikirlerle donatılmış ve ülkenin kurtuluşu, halkın özgürlüğü ve mutluluğu için savaşılan gerçek bir devrimci ordu haline gelmelidir. Gerilla ordumuz sadece halkın çıkarları için savaşmakla kalmayıp onları devrimci mücadelede eğiten, örgütleyen ve harekete geçiren siyasi bir ordu haline gelmelidir ve sadece Kore devrimine değil dünya devrimine sadık bir işçi sınıfı ordusu haline gelmelidir.

Devrimci bir ordu örgütlemeye sıfırdan başlamıyoruz. Şimdi silahlı güç. Geçmişte Kore Genç Komünistler Birliği ve Anti-Emperyalist Gençlik Birliği'nde yeni nesil komünistler yetiştirdik. Böylece etrafında devrimci bir silahlı güç örgütleyebileceğimiz bir çekirdek oluşturduk. Ayrıca, geçtiğimiz yıl Kore Devrimci Ordusunu örgütleyerek ve siyasi ve askeri faaliyetler yürüterek bazı deneyimler kazandık ve bazı dersler çıkardık. Bu başarılar ve deneyimler temelinde, ilk olarak Japon karşıtı halk gerilla ordusunu, zorlu yeraltı devrimci mücadelesinin potasında terbiye edilmiş ve sınanmış iyi genç komünistlerle çekirdek olarak örgütlemeye devam etmeliyiz.

Gerilla ordusunun örgütlenmesini kitlelerin devrimci ilerleyişiyle yakından birleştirerek, ilerici işçi ve köylülerin yanı sıra gerçek devrimci mücadelede eğitilmiş ve sınanmış yurtsever gençleri de orduya kabul edecek ve safları sürekli genişletmeye çalışacağız. Japon karşıtı halk gerilla ordusunun gerçek bir halk ordusu, devrimci bir ordu olarak görevini layıkıyla yerine getirmesini garanti altına almak için, komünist liderliği tam olarak sağlarken, saflarını siyasi ve askeri olarak sağlamlaştırmak için çalışmalıyız. Silah elde etmek de en kısa zamanda yerine getirilmesi gereken bir diğer önemli görevdir. Silahlı kuvvetlerin iki unsuru insan ve silahtır. İyi silahlanmış olmak silahlı mücadelenin başarısı için temel faktörlerden biridir. O halde gerilla ordumuzu nasıl donatmalıyız?

Ne silah kaynağımız var ne de bize silah verecek kimse. Bu nedenle onları kendi çabalarımızla elde etmekten başka alternatifimiz yok. Tek yol onları düşmandan ele geçirmektir. Doğru, bu tehlikeli ve zor bir görev. Ancak düşmana cesurca ve fedakâr bir ruhla yüksek derecede devrimci bir kararlılıkla saldırırsak ve aynı zamanda onları şaşırtarak ustaca savunmasız hale getirirsek veya zayıflıklarından en iyi şekilde yararlanırsak, o zaman silahlarını ele geçirmemiz ve kendimizi silahlandırmamız tamamen mümkün olacaktır. "Silahlar bizim hayatımız ve ruhumuzdur! Silahlı güce silahlı güçle karşı koy!" şu andaki mücadele sloganımız bu olmalıdır. Bu sloganla devrimci özgüven ruhunu sergilemeliyiz. Böylece, Japon emperyalist saldırgan ordusundan, Japon emperyalizmine teslim olan Çin Kuzeydoğu Ordusundan, Japon ve Çin kuzeydoğu polisinden ve kötü, gerici toprak ağalarından ve bürokratlardan silahlar alacağız ve böylece Japon karşıtı halk hareketi için silahlar elde edeceğiz, gerilla ordusu kuracağız. Düşman silahlarını ele geçirirken ve kendimizi silahlandırırken, mızrak, kılıç, sopa ve benzerlerini yapmayı ihmal etmemeliyiz, çünkü bu ilkel silahlar olmadan düşman silahlarını ele geçirmek imkânsız olacaktır. Farklı bölgelerde küçük gerilla birlikleri örgütleyerek ve onları silahlandırarak işe başlamalı ve daha sonra bunları devrimci silahlı gücün büyük birimleri haline getirecek şekilde kademeli olarak genişletmeliyiz. Japon karşıtı halk gerilla ordusunu, biz genç komünistlerle birlikte işçilerin ve köylülerin iyi oğullarını ve

kızlarını çekirdek olarak alarak örgütlediğimizde ve her yerde hızlı ve esnek gerilla savaşı yürüterek Japon emperyalizmine tekrar tekrar siyasi ve askeri darbeler vurduğumuzda, alçaklar güçsüz hale getirilecek ve kesinlikle Kore ve Mançurya'dan kovulacaktır.

JAPON EMPERYALİZMİNE KARŞI SİLAHLI MÜCADELEYİ DÜZENLEMEK VE YÜRÜTMEK ÜZERİNE PARTİ VE GENÇ KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ KADERLERİNİN MİNGYUEGOU, YANJİ İLÇESİNDE YAPILAN TOPLANTISINDA YAPILAN KONUŞMA

16 Aralık 1931

Yoldaşlar,

Mevcut durum Japon emperyalizmine karşı derhal örgütlenmemizi ve silahlı mücadele yürütmemizi gerektirmektedir.

Kıtaya karşı saldırganlık başlattıkları bir dönemde, Japon emperyalistleri "arka tarafın güvenliği" için Kore halkına karşı çok yönlü gerici saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. Bu alçaklar şimdi Kore halkının devrimci ilerleyişini silah zoruyla bastırıyor; ülkenin her yerinde masum insanlarımızı ahlaksızca tutukluyor, hapsediyor ve öldürüyorlar. Bu durum Japon emperyalizmi ile Kore halkı arasındaki ulusal ve sınıfsal çelişkileri büyük ölçüde şiddetlendirmektedir. İşçilerin, köylülerin ve genel olarak geniş kitlelerin Japon emperyalistlerinin barbarca baskılarına karşı Japon karşıtı mücadelesi güçlenmekte ve giderek şiddetli çatışmalara dönüşmektedir.

Wonsan'daki liman işçilerinin genel grevi, Sinhung Kömür Madeni ve Pyongyang Kauçuk Fabrikası işçilerinin grevleri, Tanchon'daki köylü ayaklanması ve Ryongchon'daki Fuji Çiftliğindeki köylü mücadelesi, 26 ülkemizdeki işçi ve köylülerin tepeden tırnağa silahlı Japon emperyalizmine karşı şiddetli bir muhalefet başlattığını göstermektedir. Kwangju Öğrenci Olayı'ndan esinlenen bir gençlik ve öğrenci direnişi de hızla büyümektedir.

Anavatandaki halkın şiddetli direnişine paralel olarak, Kore köylülerinin mücadelesi Doğu Mançurya'da da hızla ivme kazanmaktadır. Koreli komünistlerin önderliğinde, orada

100.000'den fazla köylünün katıldığı geniş çaplı, iyi örgütlenmiş bir sonbahar mücadelesi gerçekleşti. Bu, şiddetli bir mücadeleye dönüşerek Japon emperyalizmine ve gerici toprak ağalarına büyük bir darbe vurdu ve parlak bir zafer kazanıldı. Kore işçi sınıfı, köylüleri, gençleri, öğrencileri ve diğer yurtsever düşünen insanlar için, devrimci şiddete başvurmadan bir halk olarak mahvolmaktan kurtulamayacakları ve hatta yaşamlarını sürdüremeyecekleri aşikâr hale gelmiştir.

Bu koşullar altında, Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesi için kitlelerin kabaran şiddetini silahlı mücadeleye kanalize etmek hayati önem taşımaktadır. Silahlı mücadeleyi örgütlemek ve başlatmak, ülkeyi özgürleştirmenin ve halkı Japon emperyalist sömürgeci köleliğinden kurtarmanın tek doğru yöntemidir.

Japon emperyalistleri, o hırsızlar, ülkemizi silah zoruyla işgal ettiler ve Kore'deki sömürge yönetimlerini sürdürmek için karşı-devrimci güçler konuşlandırdılar. Kore halkının her türlü yurtsever mücadelesini şiddet yoluyla bastırmak için, ülkemizde sürekli olarak ikiden fazla silahlı tümen konuşlandırdılar ve 2.000'den fazla polis karakolu ve askeri polis kurumu ve düzinelerce hapishane kurdular.

Kore halkını konuşma, basın, toplanma, dernek kurma ve gösteri yapma özgürlüğünden mahrum bırakmak ve tüm siyasi faaliyetleri yasaklamak için her türlü kötü faşist yasayı çıkardılar. Japon emperyalist saldırganlar, Kore halkını kalıcı sömürge köleliğine indirgemek için mümkün olan tüm yol ve yöntemleri kullanmaktadır. Saldırgan güçleri ezilene kadar bir adım bile geri çekilmeyeceklerdir. Japon emperyalist alçakların ülkemizi uysalca terk etmelerini beklemek safça bir yanılsamadır. Japon karşıtı ulusal kurtuluş hareketinin son yirmi küsur yıllık deneyimi bunu doğrulamaktadır. Japon emperyalistlerinin Kore'yi işgal ettiği dönemden bugüne kadar halkımız şu ya da bu şekilde Japon karşıtı mücadelesini hiç bırakmadı. Ancak her seferinde Japon emperyalizmi silahlı kuvvetlerini harekete geçirdi ve bu protestoları barbarca bastırdı.

Vatanseverler ülkenin mahvolmasına üzüldüler ve hararetle bağımsızlık istediler ama nafile. Bağnaz milliyetçiler, halkın

iradesini hiçe sayarak aptalca dilekçeler vererek bağımsızlık elde etmeye çalışmış ve Japon emperyalizmi buna kanlı bir bastırmayla cevap vermiştir. Dürüst Gönüllüler ve Bağımsızlık Ordusu tarafından silahlı ayaklanmalar da gerçekleşti. Ancak bu mücadeleler Japon emperyalizminin karşı-devrimci güçleri tarafından birbiri ardına engellendi, çünkü onlar da Marksist-Leninist strateji ve taktikler tarafından yönlendirilmedi ve düzensizdi.

Deneyimler açıkça göstermektedir ki, Japon emperyalizminin saldırgan güçleri ezilmeden ülkenin kurtuluşuna yönelik ulusal arzumuz asla gerçekleştirilemez. Bu güçleri ezmek ve ülkeyi özgürleştirmek için Marksist-Leninist strateji ve taktiklere dayalı örgütlü bir silahlı mücadele başlatmamız zorunludur.

Ülkemizin kurtuluşu için kimseye bel bağlayamayacağımız ya da kimseye yalvaramayacağımız açıktır. Ülkemizin ve ulusumuzun kurtuluşunu silahlı mücadele yoluyla kendi çabalarımızla gerçekleştirmeliyiz.

Yoldaşlar,

Japon emperyalizminin Mançurya'yı işgaliyle ortaya çıkan mevcut gergin devrimci durum, acilen silahlanmamızı gerektiriyor.

Şimdi, silahlı mücadele yürüterek kitlesel ölçekte Japon karşıtı bir savaş başlatmanın en iyi zamanıdır. Birincisi, Kuomintang yönetimi parçalandığı ve Japon emperyalist yönetim mekanizması henüz kurulmadığı için Mançurya'nın tamamı anarşi halindedir; ikincisi, Çin halkı Japon karşıtı mücadelesinde kitlesel olarak ayağa kalkmış ve böylece büyük bir fırtınalı devrim çağı açmıştır. Çin halkının geniş kesimleri, Mançurya'nın emperyalist işgaline karşı ülke çapında Japon karşıtı bir ulus kurtarma hareketi başlatıyor. Bu şekilde angaje olan silahlı birlikler arasında, Çin Komünist Partisi'nin önderlik ettiği ilerici sektör henüz küçüktür. Ancak tüm Japon karşıtı silahlı birimlerle birlik içinde mücadele ettiğimizde bunu daha güçlü bir mücadeleye dönüştürebiliriz.

Herkesin elinde silahla ortaya çıkması ve kendini ülkesini özgürleştirmek için mücadeleye adanması gereken zaman gelmiştir. Japon emperyalizmine karşı olan tüm yurtsever güçleri,

servet, partizanlık ve din farkı gözetmeksizin ister soylu ister halktan olsun, tam anlamıyla seferber edelim. Tüm ulusun Japon karşıtı silahlı çatışmaya sonuna kadar katılmasını garanti altına almalıyız; silahlı olanlar silahlarını, parası olanlar paralarını ve gücü olanlar güçlerini bağışlasınlar.

Ortak düşmanımız olan Japon emperyalizmine karşı Çin halkının ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemeli ve onlarla birleşik bir cephe oluşturmamızdır. Bu şekilde sadece Kore halkından değil, Mançurya'daki Çin halkının geniş kesimlerinden de kitlesel destek alacağız.

Böylece Japon karşıtı silahlı mücadeleyi başarıyla geliştirecek, iki halkın aktif desteğini ve teşvikini alacağız. Şu andan itibaren silahlı birlikler örgütlemeye başlamalı ve düşmandan ele geçirilen silahlarla kendimizi silahlandırarak kendi silahlı kuvvetlerimizi genişletmeli ve güçlendirmeliyiz. Kore sınırının doğal ve coğrafi koşullarını ve Mançurya'nın geniş alanlarını kendi avantajımıza kullanırsak, küçük kuvvetlerle bile düşman kuvvetlerini birer birer zayıflatarak ve ezerek zafer kazanabiliriz. Bu da başlıca taktığımız olan gerilla savaşıyla silahlı mücadeleyi örgütlememiz ve yürütmemiz gerektiği anlamına gelir.

Gerilla savaşı, kendi güçlerimizi koruyarak düşmana ağır siyasi ve askeri darbeler indirmemizi, sayısal ve teknik olarak üstün düşmanı küçük güçlerle bile yenmemizi sağlayacak bir silahlı mücadele yöntemidir. Ancak gerilla savaşını kullanarak silahlı mücadeleyi örgütlediğimizde ve başlattığımızda, kitlelerin aktif desteğine ve teşvikine, doğanın ve arazinin elverişli koşullarına güvendiğimizde, korsan Japon emperyalist saldırgan güçlerini tamamen yenebileceğiz.

GERILLA ÜSSÜ KURMA KONUSUNDA

Gerilla savaşı yoluyla silahlı mücadeleyi örgütlemek ve yürütmek için bir gerilla üssü kurulmalıdır. Sağlam bir gerilla üssü, silahlı safları sürekli olarak genişletmeyi ve zorlu düşman tarafından kuşatıldığında bile uzun süreli gerilla savaşı yürütmeyi mümkün kılacaktır. Bu aynı zamanda devrimci kitleleri düşmanın barbarlığından korumamızı da mümkün kılacaktır. Özellikle de silahlı mücadeleyi hiçbir devlet desteği ve dışarıdan hiçbir yardım almadan sürdürmek zorunda olduğumuz için, kendi sağlam askeri üssümüze, bir geri üsse şiddetle ihtiyacımız var. Dahası, bu üs, silahlı mücadele yürütürken komünist partinin ve bir bütün olarak devrimci hareketin kuruluş hazırlıklarına devam etmek için kesinlikle gereklidir.

Bir gerilla üssü, mevcut öznel ve nesnel duruma, yani ortama, mücadeleyi sürdürdüğümüz koşullara ve silahlı gücün hazırlık derecesine göre farklı biçimler alabilir. Mevcut durumumuz, kurtarılmış bölgeler biçiminde gerilla bölgeleri-üsleri kurulmasını gerektirmektedir. Ancak düşmanın tamamen ulaşamayacağı gerilla bölgeleri kurulduğunda, genç devrimci silahlı gücü ve devrimci kitleleri korumak ve silahlı mücadeleye yoğunlaşırken Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini bir bütün olarak sürdürmek için başarılı askeri ve siyasi hazırlıklar yapmak mümkün olacaktır.

Gerilla bölgeleri kurmak için ilk aşamada geniş kırsal alanları devrimcileştirmek için çalışmalıyız. Devrimcileştirilmiş kırsal alanlar, bir yandan gerilla bölgeleri kurulana kadar gerilla ordusunun operasyonlarını yürütebileceği geçici merkezler olarak hizmet edecek, diğer yandan da bölgelerin kurulması için sağlam bir temel sağlayacaktır. Dahası, kırsal kesimin devrimcileştirilmesi sırasında, bu bölgelerin kurulması için değerli deneyimler kazanılacaktır. Bu nedenle, şu andan itibaren, kırsal bölgeleri devrimcileştirmek için her türlü çabayı göstermeliyiz ki, Japon karşıtı halk gerilla ordusu örgütlendiği anda, gerilla savaşı yürütmek ve askeri ve siyasi gücünü sürekli olarak genişletmek için bu bölgelere güvenebilsin.

Zaman içinde koşullar şekillendikçe, devrimcileştirilmiş kırsal alanların elverişli bölgelerinde güvenli gerilla üsleri ya da kurtarılmış bölgeler kurmak zorunda kalacağız. Bir gerilla üssünün ya da kurtarılmış bölgenin kurulması için aşağıdaki üç temel koşulun var olması gerekir:

Birincisi, devrimci kitlelerin koruma ve desteğini sağlayacak bir ekonomik taban ve kitle temeli olmalıdır; ikincisi, gerilla ordusunun küçük bir güçle bile kendini savunması için coğrafi olarak avantajlı ve düşmanın güncel silahlarla bile saldırması zor olmalıdır; üçüncüsü, en azından kendini savunabilecek silahlı bir güce sahip olmalıdır.

Ülkemizin kuzey sınır bölgesi olan Tuman Nehri boyunca uzanan dağlık alan bu koşulları oldukça iyi karşılamaktadır. Burası, nüfusun yüzde 80'inden fazlasının Kore'den göç eden, Japon emperyalizminin baskı ve sömürüsüne dayanamayan yoksul köylülerden oluştuğu ve sosyalist fikirlerin erken yayıldığı, dolayısıyla kitlelerin ulusal ve sınıfsal bilincinin nispeten yüksek olduğu bir bölgedir. Özellikle de geçen bahardaki Mingyuegou toplantısından sonra devrimci örgütlerin hızla genişlediği ve çok sayıda taraftar kazandığı ve son sonbahar mücadelesi sırasında kitle hareketinin hızla büyüdüğü yer burasıdır. Dahası, bu bölge sarp dağlar, derin vadiler ve sık ormanlarla doludur ve bu nedenle düşmanın modern silahlarıyla bile saldırması zor, ancak bir gerilla gücü için savunması kolay doğal bir kale oluşturur. Ayrıca, ülkemizin Hamgyong ve Rangnim dağlarına bitişik olduğu için, bu bölge gelecekteki devrimci hareketimizin anavatanımıza ilerlemesi için elverişli bir konumdadır. Bu nedenlerle, Tuman Nehri boyunca uzanan dağlık ve devrimcileştirilmiş kırsal alanlarda gerilla bölgeleri- kurtarılmış bölgeler şeklinde gerilla üsleri- kurmalıyız. Her gerilla bölgesinde gerilla ordusunu sadece siyasi ve askeri olarak eğitmekle kalmamalı, aynı zamanda Kızıl Muhafızlar ve Çocuk Öncüleri gibi paramiliter örgütleri genişletmeli ve güçlendirmeli ve gerilla üssünü savunmak için herkesi silahlandırmalıyız. Aynı zamanda Kore devrimi için nitelikli kadroları aktif olarak yetiştirmeli ve tüm devrimci örgütlerin yoğunlaştırılmış çalışması yoluyla geniş kitleleri tek bir devrimci güç oluşturmak üzere birleştirmeli, böylece onları silahlı

mücadelede zafer için enerjik bir şekilde örgütlemeli ve harekete geçirmeliyiz.

Her bölgede ayrıca devrimci bir hükümet kurmalı, demokratik reformları uygulamalı, bir okul, bir hastane, bir cephanelik, bir yayınevi vb. inşa etmeli ve böylece yeni bir devrimci düzen getirmeliyiz. Gerilla bölgeleri ancak bu görevleri yerine getirerek silahlı mücadele üsleri, Kore devriminin üsleri olarak rollerini layıkıyla yerine getirebilirler.

Bir gerilla bölgesi ancak devrimcileştirilmiş kırsal alanlarla yakından bağlantılı olduğunda sağlamlaştırılabilir. Aksi takdirde, düşmanın elindeki bölgedeki geniş kitlelerle temas halinde olmayacak ve sonuç olarak izole edilecek ve düşman tarafından kuşatılacaktır. Bu nedenle, gerilla bölgeleri kurulduktan sonra bile kırsal bölgelerin devrimcileştirilmesine yoğunlaşmalıyız. Bu amaçla devrimci örgütleri kırsal alanların çevresine konuşlandırmalı ve kitleleri devrim konusunda eğitmeliyiz. Ayrıca yoldaşlarımızın köy muhtarları ve nahiye müdürleri, yani düşmanın egemen kurumlarının en alt kademelerindeki pozisyonlara gelmelerini sağlamalıyız. Eğer geniş kitleler devrimcileştirilir ve adamlarımız bu mevkileri ele geçirirse, o zaman bu bölgeler sadece ismen düşman kontrolü altında olur, ama aslında gerilla bölgeleri gibi devrimci hükümetin yetkisi altındadır.

Bu devrim bölgeleri genişlediğinde, gerilla bölgelerinin kurulmasını, sağlamlaştırılmasını ve genişletilmesini açıkça destekleyecek ve gerilla operasyonları için çok avantajlı koşulları garanti edecektir. Japon emperyalistleri, ülkemizin tüm kuzey sınır bölgesinde her geçen gün yoğunlaşan Kore halkının ulusal kurtuluş mücadelesini silahla bastırmak için, devrimci örgütleri sert bir şekilde bastırıyor, hatta Kore halkını, özellikle de devrimcileri katlediyor. Bu nedenle, devrimcileştirilmiş kırsal alanları hızla genişletmez ve gerilla bölgelerini başarıyla kurmazsak, devrimci kitleleri kaybetme riskiyle karşı karşıya kalabiliriz. Bu nedenle, Japon karşıtı halk gerilla ordusunun örgütlenmesiyle yakın iş birliği içinde gerilla üsleri kurmak için enerjik bir şekilde ilerlemeliyiz.

PARTİ ÖRGÜTLERİNİN VE GENÇ KOMÜNİST BİRLİĞİ'NİN ÇALIŞMALARININ GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE

Yoldaşlar,

Önemli görevlerimizin başarıyla yerine getirilmesi için tüm alanlarda temel parti örgütleri kurmamız ve YCL (Youth Communist League (Genç Komünistler Birliği)) örgütlerinin çalışmalarını güçlendirmemiz zorunludur.

Geçtiğimiz mayıs ayında yapılan Mingyuegou toplantısının kararlarına uygun olarak YCL'nin ve diğer kitle örgütlerinin liderliğini geliştirme ve güçlendirme konusunda küçük de olsa bir başarı elde ettik.

Bu başarı temelinde, parti örgütleri oluşturmaya ve YCL'nin çalışmalarını güçlendirmeye özen göstermeye devam etmeliyiz.

Ancak parti örgütlerinin öncü rolü geliştirildiğinde ve YCL'nin çalışması daha da güçlendirildiğinde, silahlı mücadelenin örgütlenmesi ve yürütülmesinde ortaya çıkacak tüm görevleri başarıyla yerine getirebilir ve birleşik bir Marksist-Leninist partinin kuruluşu için sağlam örgütsel ve ideolojik hazırlıklar yapabiliriz.

Gerilla ordusunun kadrolarını ve geleceğin Kore komünist partisinin örgütsel omurgasını oluşturmak için parti örgütlerindeki yaşamı güçlendirmeliyiz.

Devrimin örgütsel omurgası ancak pratik mücadele içinde sıkı bir örgütsel eğitimle oluşturulabilir. Bu nedenle, kitlesel siyasi mücadelede pişmiş olan iyi işçileri, köylüleri ve ilerici aydınları tabandan partiye kabul etmeli ve onlara daha da sıkı bir parti eğitimi vermeliyiz. Bu şekilde onları devrimci bir dünya görüşüne sahip, zorluklar karşısında tereddüt nedir bilmeyen ve her türlü devrimci göreve eşit olabilecek komünist kadrolar olarak yetiştireceğiz.

Şu anda çok önemli bir görev de YCL'nin çalışmalarını parti örgütleriyle birlikte güçlendirmektir.

Parti örgütleri hala zayıf olduğu için, iyi bir YCL çalışması yapmak ve saflarını genişletmeye devam etmek zorunludur. Ancak o zaman hizipçilik ve çeşitli türden oportünizmin pisliliği ile zehirlenmemiş bir grup iyi, yeni genç komüniste sahip olabilir ve parti inşası için örgütsel omurgayı daha sağlam bir şekilde kurabiliriz. Sadece bu da değil, ancak bu safları güçlendirdiğimizde, çekirdeğinde iyi genç komünistlerin yer aldığı Japon karşıtı halk gerilla ordusunu kurabilir ve gerilla ordusunu desteklemek ve ona yardım etmek için enerjik bir şekilde bir kitle hareketi örgütleyebilir ve başlatabiliriz.

YCL saflarını genişletmek için genç işçi ve köylülerin ve gençliğin diğer tüm kesimlerinin özelliklerini iyi bilmeli ve örgütsel ve siyasi çalışmalarımızı onlara uygun hale getirmeliyiz.

Çeşitli kesimlerden gençlerin özellikleri hakkında çok az bilgiye sahip olan bazı YCL kadroları, genç işçi ve köylülerle ve diğer işçi sınıfı kökenli gençlerle kötü bir çalışma yürütmekte, bu gençlerin eğitimsiz oldukları için öncü bir rol oynayamayacaklarını ve sır saklayamayacaklarını söylemekte, onları eğitmek yerine uzak tutmakta ve YCL saflarına katmakta başarısız olmaktadır. Sonuç olarak, güçlü bir sınıf nefreti ve yüce bir mücadele ruhuyla dolu sadık genç işçiler ve köylüler şu ya da bu nedenle safların dışında kalmaktadır.

Eğer işçi ve köylü gençleri etkileme konusunda dikkatsiz davranır ve onları aktif olarak YCL saflarına çekmezsek, işçi ve köylü sınıfı kökenli genç komünistler oluşturamayız.

YCL, genç işçiler ve köylüler arasında çalışmaya en yüksek önemi vermelidir. Genç proleterler olan genç işçiler, diğer sınıflardaki meslektaşlarından daha güçlü bir devrimci ruha, birlik ruhuna ve duygusuna sahiptir.

Dahası, içinde bulundukları sefil durum -siyasi haklardan yoksunluk, dayanılmaz açlık ve yoksulluk- nedeniyle devrime hayati bir ilgi duyarlar ve doğal olarak eski toplumu yıkmak için devrimci mücadelede başı çekerler. Bu nedenle, bilgi eksiklikleri olsa bile, devrimci bir şekilde eğitildiklerinde ve YCL saflarına katıldıklarında hepsi sadık genç komünistler olarak yetiştirilebilirler.

Gençlerimizin çoğunluğunu oluşturan köylü gençler, Japon emperyalistlerinin ve toprak ağalarının işkencesi altında en çirkin baskılara ve ağır feodal sömürüye maruz kalmaktadır. Bu nedenle, politik olarak hala geri olsalar ve yeterli örgütsel eğitime sahip olmasalar da sınıf bilinçleri uyandığında ve iyi bir politik eğitim alacakları YCL ve diğer devrimci örgütlere çekildiklerinde, işçi sınıfı gençliğiyle el ele gidecek ve devrimin ana gücü olarak görevlerini layıkıyla yerine getireceklerdir.

YCL çalışmalarında bir diğer önemli nokta da ilerici öğrenciler arasında etkin bir şekilde çalışarak onları YCL örgütlerine kazandırmaktır.

Çünkü sadece güçlü bir adalet duygusuna sahip olmakla ve ilerici fikirlerle ve zamanın eğilimlerine açık olmakla kalmayıp, aynı zamanda eski toplumun zincirlerini kıracak ve yeni bir toplum inşa etmek için gerekli olan sosyal reform ve anti-feodalizm için de çok güçlü bir duyguya sahiptirler. Özellikle öğrenciler Japon emperyalistlerinin Kore ulusuna karşı uyguladığı baskı ve ayrımcılığa maruz kaldıkları için Japon karşıtı duyguları güçlü ve ulusal bilinçleri yüksektir. Dolayısıyla, eğer iyi bir eğitim ve örgütsel eğitim verilirse, ilerici sosyalist fikirleri yayarak, işçilerin ve köylülerin çoğunluğunu eğitip uyandırarak ve böylece onları devrimci harekete yönlendirerek öncü rolünü başarıyla oynayacaklardır. YCL saflarını güçlendirirken, her bölgedeki genç işçi ve köylülerin en ilerici olanları arasından lider kadrolar yetiştirmek önemlidir. Düşman baskılarını yoğunlaştırırken, gençlerin çoğunluğunu iyi eğitebilecek, YCL örgütlerini ilerleyen devrimin taleplerine uyacak şekilde genişletip geliştirebilecek ve öncü rollerini güvenilir bir şekilde oynamalarına önderlik edebilecek olanlar yalnızca farklı bölgelerdeki bu liderlerdir. YCL üyeleri kitlelerin eğitilmesinde, örgütlenmesinde ve harekete geçirilmesinde öncü olmalıdır. Devrimci çalışma her zaman bir devrimcinin temel görevi olan kitlesel siyasi çalışma ile başlar. YCL kadroları devrimci çalışma yöntemini, yani kitlelerin gücüne güvenmeyi, onlara tam anlamıyla dayanmayı ve devrimci mücadeleyi sürdürmede onları harekete geçirmeyi edinmelidir.

Yoldaşlar,

Silahlı mücadeleyi örgütleyerek ve yürüterek ve Japon emperyalizmini yok ederek ülkemizin restorasyonunun tarihi davasını gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğimiz tamamen bize verilen devrimci görevleri nasıl yerine getireceğimize bağlıdır.

Bizler, yaşamlarımızı ülkemizin restorasyonuna ve sosyalizm ve komünizm davasının zaferine adamaya kararlı devrimcileriz. Önümüze çıkan çileler ve zorluklar ne olursa olsun, devrimci görevlerimizi yerine getirerek komünistler olarak, devrimciler olarak görevimizi tamamlayacağız. Hepimiz gücümüzü birleştirelim ve Japon emperyalizmini yok etmek için silahlı mücadelede ilerleyelim. Zafer mutlaka bizim olacak ve ülkemiz mutlaka özgürleşecektir.

SİLAHLI MÜCADELENİN ANAVATANA YAYILMASI VE GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

**Onsong Bölgesindeki Yeraltı Devrimci Örgütleri Şefleri
ve Siyasi İşçiler Toplantısında Yapılan Konuşma 11 Mart
1933**

Yoldaşlar,

Ulusal kurtuluşun tarihi davasını mümkün olan en kısa sürede kazanmak için alınacak önlemleri tartışmak üzere yeraltı devrimci örgütlerinin şefleri ve siyasi işçilerle birlikte burada, anavatanda toplanmış bulunuyoruz. Bu toplantı büyük önem taşımaktadır.

Gerilla ordusunun kuruluşundan ve gerilla üslerinin kurulmasından ilham alarak büyük bir çalışma yaptınız. İlk olarak, yurt içindeki insanlar arasında Japon karşıtı bilgilendirme çalışmalarını hızlandırmak ve onları devrimci örgütler halinde birleştirmek için çok çalıştınız. Sonuç olarak, kitlelerin Japon karşıtı ruhu her geçen gün yükseliyor ve bu devrimci örgütlerin üye sayısı hızla artıyor.

Gerilla ordusunu desteklemek için de çaba sarf ettiniz. Düşmanın sıkı takibine rağmen, anavatandaki devrimci örgütler gerillalara büyük miktarda kumaş, ayakkabı, kâğıt, ilaç ve diğer malzemeleri gönderdi. Bu onları büyük ölçüde cesaretlendirdi.

Bu maddi ve manevi destek için sizlere en içten teşekkürlerimi sunmak isterim.

Yoldaşlar,

Japon emperyalist saldırganların, üç bin ri'lik altın bir goblen olan güzel ülkemizi işgal etmelerinin üzerinden 23 yıl geçti. Japon emperyalistleri sömürge yönetimlerini her geçen gün daha da yoğunlaştırıyor; özellikle de kapitalist dünyanın birkaç yıldır süren genel ekonomik krizinden kendilerini kurtarmak için en çılgınca çabaları sarf ediyorlar. Ekonomik krizden çıkış yolunu, her şeyden önce Koreli işçi ve köylüleri acımasızca sömürerek ve yağmalayarak bulmaya çalışıyorlar.

Koreli işçi ve köylülerin yaşam koşulları, Japon emperyalistleri ve yordakçılarının acımasız sömürü ve talanı nedeniyle giderek kötüleşiyor.

Japon emperyalistlerinin işgalinden bu yana ucuz köle emeği çalıştırmaya zorlanan Koreli işçiler, ekonomik kriz sırasında işlerinden mahrum bırakıldılar ve açlığın eşiğinde geziniyorlar.

Köylüler, yüksek çiftlik kiralari, ağır vergiler ve Japon emperyalizminin sömürge yönetimi ve ekonomik krizin neden olduğu tarımsal ürün fiyatlarındaki ciddi düşüş nedeniyle ot kökleri ve ağaç kabuklarıyla zar zor geçiniyor. Borçları yüzünden toprak ağaları ve kapitalistler tarafından çok sevdikleri çocuklarından mahrum bırakılıyorlar ya da mülklerine el konuluyor. Bu tür trajediler her geçen gün artıyor. İşlerini kaybeden ya da topraklarından mahrum bırakılan çok sayıda işçi ve köylü, geçimlerini sağlamak için akın akın Japonya ve Mançurya'ya gidiyor. Ancak nereye giderlerse gitsinler teselli bulamıyorlar ve yoksulluk onları bir hayalet gibi takip ediyor. Japon emperyalistlerinin ve onların uşaklarının acımasız sömürüsü ve baskısı ölkemizde sınıfsal parçalanmayı hızlandırıyor.

Kentlerde orta sınıf proletaryanın içine gömülmekte, kırsal kesimde ise toprak sahibi köylüler kiracı konumuna düşmektedir. Japon emperyalistleri ekonomik krizden kurtulmak için Çin'de saldırganlığa giriştiler.

Mançurya'yı silah zoruyla işgal eden Japon emperyalistleri, Kore ve Mançurya'yı kendi "sağlam artçıları" haline getirmek için son derece zalim, orta çağdan kalma bir yönetim sürdürerek, kıtasal saldırganlık için çılgınca hazırlıklar yapıyorlar.

Askerlerini ve polislerini büyük ölçüde takviye ettiler ve halkımızı tüm haklarından mahrum bıraktılar; en ufak bir özgürlük ifadesine tahammülleri yok. Halkımızın Japon karşıtı mücadelesini bastırmak ve her türlü ulusal bağımsızlık arzusunu silmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Mançurya'da, "kamu barışını" korumak ve komünistleri "temizlemek" bahanesiyle, Koreli ve Çinli Japon karşıtı savaşıları tutuklamak, hapsedmek ve öldürmek, Korelilerin

yaşadığı köyleri ateşe vermek ve masum insanları yaşlarına veya cinsiyetlerine bakmaksızın rastgele katletmek gibi vahşetlere dalmış durumdalar.

Japon emperyalistlerinin faşist baskısı yoğunlaştıkça ve herhangi bir yasal siyasi ya da sosyal faaliyet olasılığı ortadan kalktıkça, birçok işçimiz, köylümüz, gencimiz ve öğrencimiz ülkenin dört bir yanında Japon emperyalistlerine karşı mücadelede kararlılıkla ayağa kalktı ve Kuzeydoğu Çin’de Çin halkı silahlı Japon emperyalistlerine karşı şiddetli bir kitle mücadelesine girişti. Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu’nun kuruluşundan bu yana geçen bir yıllık mücadele sürecinde azımsanmayacak başarılar elde ettik.

Bu mücadele sayesinde AJPGA’mız hızla genişledi ve güçlendi. (Anti-Japanese People’s Guerrilla Army)

Gerilla ordusunun kuruluşunun ilham verici haberiyle gerillalara katılan ve silahlı mücadelede yer almaya kararlı olan dinç gençlerle, gerilla üslerindeki gençlerle ve Japon emperyalizmine karşı mücadelede sınınan ve sertleşen işçiler, köylüler ve genç aydınlarla gerilla ordusunun saflarını sürekli olarak genişlettik. Düşmandan silahları alıp kendimizi onlarla silahlandırırken, kendi çabalarımızla başka silahlar yapmak için enerjik bir şekilde çalıştık. Sonuç olarak gerilla ordumuzun safları genişledi ve silahlanma temeli daha da güçlendi.

Gerillalar zengin bir deneyim biriktirdiler ve düşmana karşı kanlı savaşlar sırasında daha da sertleştiler. Gerillalarımız, Japon emperyalist soyguncularını ezmek için zorlu savaşlar verirken, devrimci mücadelenin zorluklarını tecrübe etmiş ve her türlü zorluğun ya da sınavın üstesinden gelmek için zihinsel ve fiziksel olarak daha da eğitilmişlerdir. Gerilla ordusu gerilla savaşı konusunda hiçbir öğretici deneyime sahip değildi ve mücadeleye sıfırdan başladı. Ancak savaş sırasında çok sayıda düşmanı savunmasız hale getirmek ve küçük kuvvetlerle onları ezmek için çeşitli gerilla taktikleri edindi.

Biz gerillaların geçen yazdan bu yana altı ay boyunca güney ve kuzey Mançurya’da gerçekleştirdiğimiz ilerleme, AJPGA’nın

devrimci bir silahlı güç haline gelmesinde özellikle önemli bir yere sahiptir.

Bu yürüyüşle biz gerillalar AJPGA'nın gücünü güney ve kuzey Mançurya'nın geniş bölgelerindeki pek çok insana gösterdik, onları zafere ikna ettik ve üzerlerinde devrimci bir etki oluşturduk. Bu şekilde pek çok yurttaşımızı devrimci örgütlere çektik. Bu arada, kendi siyasi gerilikleri ve Japon emperyalizminin ulusları birbirine yabancılaştırma politikası nedeniyle Koreli komünistlere düşmanca davranan Çin milliyetçisi Japon karşıtı birliklerle Japon karşıtı bir müttefik cephe oluşturmayı başardık.

Geçtiğimiz yıl elde ettiğimiz bir diğer önemli başarı da gerilla üslerinin kurulması ve bunlara dayanarak aktif askeri operasyonların ve siyasi çalışmaların yürütülmesi ve böylece düşmana ağır bir darbe indirilmesidir.

Geçen ilkbahardan itibaren Tuman Nehri boyunca uzanan geniş bir alanda güvenilir gerilla üsleri kurduk. Bu üslerde devrimci örgütler, devrimci hükümetler, gerillaları özveriyle destekleyen insanlar ve gerideki gerillalara hizmet eden silah tamir atölyeleri, hastaneler ve diğer tesisler var. Böylece, Japon emperyalist haydutlarıyla herhangi bir iç cephe ve düzenli ordu desteği olmadan savaşmak zorunda kalan biz gerillalar artık askeri, siyasi ve lojistik bir üsse ve halkımız da Kore devriminin stratejik üssüne sahip oldu.

Tuman Nehri boyunca uzanan geniş alanda kurduğumuz gerilla üslerine dayanarak sınır boyunca düşmana ağır siyasi ve askeri darbeler indirdik, böylece anavatandaki halk üzerinde devrimci bir etki ürettik ve onları Japon karşıtı mücadeleye teşvik ettik. Sonuç olarak, Japon karşıtı silahlı mücadelenin etkisi altında, anavatanın her yerinde Japon karşıtı mücadelenin çeşitli biçimleri durmaksızın yürütülmektedir.

Gerillaların yoğunlaşan siyasi ve askeri faaliyetleri karşısında telaşa kapılan Japon emperyalistleri, henüz oluşum aşamasındayken onları ve üslerini yok etmek için çılgınca çaba sarf etmektedir. Piyade, süvari, topçu ve istihkam birliklerinden oluşan Jiandao Görev Gücü'nü kurdular ve bunları Doğu Mançurya'ya attılar. Özellikle geçtiğimiz ocak ayında, Japon

emperyalist ordusunun ve polisinin üst düzey komutanları, "cezalandırıcı" saldırının yoğunlaştırılması konusunda istişarelerde bulunmak üzere ortak bir konferans düzenlediler. Düşman şimdi çılgınca üslerimize "cezalandırıcı" saldırılar düzenliyor ve çok sayıda askeri seferber ediyor. Askeri saldırılarını bu şekilde yoğunlaştırırken, Japon emperyalistleri üsleri ekonomik olarak abluka altına almak için vahşi bir girişimde bulunuyorlar. Gerilla birliklerine gıda ve mühimmat ikmalini kesmek gibi uğursuz bir amaçla üslerimizin çevresindeki tüm köyleri yakıp yıkıyor, insanların hareketlerini izliyor ve gıda, kumaş, tuz, kibrit ve diğer tüketim mallarını sıkı bir şekilde kontrol ediyorlar. Japon emperyalistleri ayrıca gerillaları içeriden örgütsüzleştirmek için sürekli olarak gerilla üslerine casuslar, yıkıcılar ve sabotajcılar sızdırıyor. Aynı zamanda, Japon karşıtı silahlı mücadelenin devrimci etkisini anavatandaki halka ulaşmadan bastırmak amacıyla, sınır boyunca muhafızları güçlendirmek için umutsuzca çaba sarf ediyor, büyük silahlı güçleri buralarda yoğunlaştırıyorlar.

Tüm sınır bölgesini polis tesisleriyle donatırken, her türlü savunmayı inşa ediyor ve sıkı bir gözetim altında tutuyorlar. Bu durum, Japon emperyalizminin çılgınca hamlelerini boşa çıkarmamızı ve devrimin kızıl bayrağını daha da yükseklerle taşıyarak Japon karşıtı silahlı mücadeleyi genişletmemizi ve geliştirmemizi acilen gerektirmektedir. Bu bağlamda, gerillaların anavatana doğru ilerlemesi büyük önem taşımaktadır. Biz gerillalar anavatana ilerleyerek elde edilen kazanımları pekiştirecek ve güzel ülkemizi işgal eden ve halkımıza her türlü felaketi yaşatan Japon emperyalistlerine ezici siyasi ve askeri darbeler indireceğiz.

Bu şekilde, Japon karşıtı silahlı mücadelenin anavatandaki insanlar üzerinde güçlü bir devrimci etki oluşturmalarını ve onları Japon emperyalizmine karşı kutsal bir savaş için güçlü bir şekilde harekete geçirmesini ve böylece Japon emperyalizminin sömürge egemenliğinin siperini nihayet tasfiye etmesini sağlayacağız.

Bu nedenle, Japon karşıtı silahlı mücadelemizi, düşmanın hamleleri ne kadar şiddetli ve durum ne kadar zor olursa olsun, anavatana doğru genişletmeli ve geliştirmeliyiz. Bunu yapmak

için, Tuman Nehri boyunca uzanan gerilla üslerine bitişik geniş bir anavatan alanı üzerinde daha fazla yarı gerilla bölgesi kurmak ve sağlamlaştırmak için daha güçlü bir mücadele yürütmeliyiz.

Yarı gerilla bölgesi derken, biçimsel olarak Japon emperyalizminin sömürgesi altında olsa da pratikte gerillalar tarafından kontrol edilen ve yönlendirilen devrimcileştirilmiş bir bölgeyi kastediyoruz.

Daha fazla yarı gerilla bölgesinin kurulması ve yurtiçinde sağlamlaştırılması, Japon karşıtı silahlı mücadeleyi anavatanın derinliklerine doğru genişletmek ve geliştirmek için siyasi ve askeri kaleler ve geri üsler üretme ve AJPGA saflarını hızla genişletme ve güçlendirme konusunda muazzam bir etkiye sahiptir. Yurtiçinde daha fazla yarı gerilla bölgesi kurup sağlamlaştırdıktan sonra, temel kitlelerimizi devrimci örgütler aracılığıyla gerillaların güvenilir yedekleri olarak eğitebilir ve bu kitlelerle AJPGA saflarını hızla genişletip güçlendirebiliriz.

Kore Devrimci Ordusu'nun silahlı ekiplerini anavatandaki farklı bölgelere göndererek devrimci mücadelenin kitlesel temellerini attık ve halkımız üzerinde devrimci bir etki oluşturduk; Onsong, Hoeryong, Musan, Kyongwon ve anavatandaki diğer yerlere çok sayıda siyasi işçi gönderdik ve mevcut duruma uygun olarak, bölgeleri yarı gerilla bölgelerine dönüştürmek için geniş kitlelerin kucaklandığı ve devriminin amaçları doğrultusunda eğitildiği çeşitli devrimci örgütler kurma çalışmalarını aktif olarak teşvik ettik.

Böylece, Onsong bölgesinde de yeraltı devrimci örgütleri oluşturulmuş ve kitlelerin devrimci bir tarzda dönüşümü güçlü bir şekilde yürütülmektedir. Halihazırda elde edilen başarılarla dayanarak, Onsong bölgesini yarı gerilla bölgesine dönüştürmeye devam etmelisiniz. Burada nüfusun sınıfsal bileşimi iyidir ve oldukça az sayıda insan devrimin amaçlarına uyanmıştır.

Dahası, bölge gerilla üslerine veya kurtarılmış bölgelere yakındır ve çok avantajlı arazi koşullarına sahiptir- Wangjae Dağı'ndan Hamgyong Dağları boyunca Jung Dağı üzerinden anavatanın derinliklerine gidebilirsiniz. Buna ek olarak, anavatanın diğer birçok bölgesinde yarı gerilla bölgeleri kurmalı

ve bunları birleştirmelisiniz. Yarı gerilla bölgeleri oluşturmak için gerillalar sınır boyunca daha enerjik bir şekilde savaş faaliyetleri yürütmelidir. Bu arada, ülke içindeki yeraltı devrimci örgütleri Japon emperyalizmine karşı olan geniş kitleleri toparlamak ve devrimcileştirmek için güçlü bir mücadele başlatmalıdır.

Ancak devrimcileşmiş kitlelere sahip olduğumuzda onlara dayanarak devrimci güçlerimizi güçlendirebilir, Japon emperyalizminin iktidar mekanizmasını felce uğratabilir ve Japon karşıtı mücadelenin çeşitli biçimlerini geliştirebiliriz.

Bu nedenle, yarı gerilla bölgeleri için tasarlanan alanlardaki kitlelerin büyük çoğunluğunu tamamen devrimcileştirmeliyiz.

Yarı gerilla bölgeleri oluşturmak için, ormanlık alanların elverişli arazisini kullanarak gizli iletişim yerleri ve gerekli olan her yerde faaliyet için çeşitli başka yerler kurmak gerekir. Eğer bu şekilde tüm anavatanda yarı gerilla bölgeleri oluşturulursa, bu bölgeleri kullanarak Japon karşıtı silahlı mücadeleyi anavatanın derinliklerine doğru genişletebilir ve geliştirebiliriz. Bundan sonra gerekli olan şey, Japon emperyalizmine karşı mücadelede tüm ulusu tek bir siyasi güç olarak sağlam bir şekilde bir araya getirmektir.

Silahlı mücadeleyi anavatana doğru genişletmek ve geliştirmek ve ulusal kurtuluşun tarihi davasını kazanmak için, Japon karşıtı eğilimleri olan kitlelerin tüm kesimlerini işçi-köylü ittifakına dayanan Japon karşıtı ulusal birleşik cephe bayrağı altında sıkıca birleştirmeliyiz. Bu, esas olarak Japonya'dan ulusal kurtuluş için tasarlanmış olan devrimimizin karakteri ve Japon emperyalizminin Kore halkına karşı gerici saldırısının her zamankinden daha fazla yoğunlaştığı fiili durum ışığında doğru bir adımdır.

Aslında, yalnızca Japon karşıtı güçlerin geniş kesimlerini birleştirdiğimizde ve onlara dayanarak mücadele ettiğimizde, karşı devrimci güçleri izole edip zayıflatabilir, Japon emperyalistlerinin gerici saldırısını tamamen ezebilir ve ülkenin kurtuluşu gibi tarihi bir amaca ulaşabiliriz.

İşçiler ve köylüler bir yana, küçük burjuvazinin geniş bir kesimi Japon emperyalistlerine karşı mücadeleye katılıyor. Japon

emperyalizminin yağmacı sömürgeci politikası nedeniyle her geçen gün daha da yoksullaşan ve iflas eden bazı imalatçılar bile artık Japon karşıtı duygular besliyor.

Japon emperyalistlerinden nefret eden ve ülkenin kurtuluşunu gerçekten isteyen herkesi, mülkiyet durumu, eğitimi, ikametgahı veya cinsiyeti ne olursa olsun, Japon karşıtı ulusal birleşik cephe bayrağı altında toplamalıyız. Tüm ulusu tek bir siyasi güç haline getirmek için farklı türlerde birçok kitle örgütü kurmalıyız.

Bana göre, yasal ve yasadışı devrimci örgütleri, belirli alanların ve bölgelerin spesifik özelliklerine uyacak şekilde çeşitli isimler altında oluşturabileceğiz. Geniş kitleleri bir araya getirmek için kuzey sınır bölgesinde ve ülkenin diğer tüm bölgelerinde de çeşitli biçimlerde çok sayıda kitle örgütü kurmalıyız.

Şu anda Onsong bölgesinde faaliyet gösteren İşçi-Köylü Birliği, Japon karşıtı kitlelerin geniş kesimlerini birleştirmekte başarısız olmuştur. Bence gelecekte kitlelerin daha devrimci üyelerini örgüte çekebilmek için adını değiştirmeyi düşünse iyi olur.

Sadece çok sayıda Japon karşıtı insanı örgütlerde birleştirmekle kalmamalı, aynı zamanda onları sürekli olarak devrimci bir şekilde eğitmeliyiz.

Kitlelere devrimci eğitim vermenin çeşitli biçimleri vardır. Gizli okuma seansları ya da basın faaliyetleriyle kitlelerin devrimci coşkusu arttırabilir ve gece okulları ya da gayri resmî açıklamalar yoluyla onları devrimin amaçları konusunda eğitebiliriz. Kitleleri bu farklı biçimlerin uygun bir bileşimi yoluyla sürekli ve aktif bir şekilde eğitmeliyiz. Eğitim çalışması, devrimci misyonumuzdan kaynaklanan görevlerin çözümüne tabi olmalıdır.

Bu nedenle, kitlelere Japon emperyalistlerinin saldırgan suçlarını, toprak ağalarının ve Japon yanlısı kapitalistlerin sömürücü doğasını, halkımızın Japon emperyalizmine karşı mücadelesini ve düşmana karşı mücadele yollarını ve araçlarını açıklamalıyız. Bu onlara düşman hakkında net bir anlayış kazandıracak ve devrimci mücadelede aktif bir rol almaları için onları teşvik edecektir. Ayrıca, kitlelerin farklı kesimlerinin

eğitimi, onların özgül özellikleri ve bilinç düzeyleri göz önünde bulundurularak yürütülmeli ve Japon emperyalistleri vahşî bir terör saltanatına dalmışken, illegalite koşullarında aktif ve ihtiyatlı bir şekilde gerçekleştirilmelidir.

Daha önce de belirttiğim gibi, geniş kitleleri Japon karşıtı bayrak altında birleştirmek ve onları devrimci bir şekilde eğiterek, ülkenin her yerinde geniş halk kitlelerinin Japon karşıtı mücadelenin çeşitli biçimlerine aktif olarak katılabilecekleri devrimci alanlar oluşturmalıyız.

Şu andan itibaren, kitle hareketlerini silahlı mücadelenin anavatana doğru genişletilmesi ve geliştirilmesi için hazırlık çalışmalarıyla yakından birleştirmeliyiz.

Silahlı mücadelenin anavatana yayılması ve geliştirilmesi, anavatandaki insanlar üzerinde devrimci bir etki oluşturmada, Japon karşıtı mücadeleye katılmaları için onlara güçlü bir şekilde ilham vermede ve nihayetinde Japon emperyalizminin sömürgeci egemenliğini ortadan kaldırmada belirleyici bir rol oynayacaktır.

Kitle mücadelesi, Japon emperyalizminin sömürgeci yönetimine darbeler indirmede, kitleleri devrimci bir şekilde yumuşatmada ve silahlı mücadeleyi genişletmek ve geliştirmek için elverişli koşullar yapmada çok önemlidir. Ancak, bu tek başına Japon emperyalist yağmacılarının sömürgeci egemenlik sistemini yıkmak ve ülkenin kurtuluşunun tarihi davasını kazanmak için yeterli değildir. Bu nedenle, kitle mücadelesinin Japon karşıtı silahlı mücadeleyi anavatana doğru genişletme ve geliştirme çalışmasıyla bağlantılandırılmasını önemli bir mesele olarak gündeme getiriyoruz.

Yeraltı devrimci örgütleri ve siyasi işçiler, Japon karşıtı silahlı mücadeleye eşgüdümlü olarak kitlelerin Japon karşıtı mücadelesinin çeşitli biçimlerini anavatandaki şehirlerde, tarım ve balıkçı köylerinde aktif olarak örgütlemeli ve yürütmelidir.

Bu şekilde Japon emperyalist saldırganlara kesin bir darbe indirecek, devrimin kitlesel temelini genişletip güçlendirecek ve Japon emperyalizminin yıkımını hızlandıracaktır. Yurtiçindeki devrimciler ve halk, gerillalara ve gerilla üslerindeki halka yardım etmek için mümkün olan tüm çabayı göstermelidir. Öncelikle

gerillalara dūřmanın durumu hakkında zamanında bilgi sağlamalıdırlar.

Gerillaların savař etkinlięini gūvence altına almak amacıyla, Japon emperyalizminin jandarma, polis karakolları, sınır gūmrūk karakolları, feribotlardaki polis karakolları, ilęe ve nahiye mūdūrlūkleri gibi baskı tesislerinin ve hūkūmet ōrgūtlerinin konumunu ve Japon silahlı kuvvetlerinin hareketlerini doęru bir řekilde keřfetmeli ve onları derhal bilgilendirmelidirler. řimdilik, keřif yapmalı ve Japon emperyalistlerinin manevralarıyla ilgili bilgi gōndermelidirler, bōylece sınır boyunca dūřmanın kalelerine saldırabiliriz. Bu arada anavatandaki devrimciler de gerilla birliklerini ve gerilla ūslerindeki insanları ōrgūtlemeli ve onlara daha olumlu yardımlarda bulunmalıdır. Geęmiřte olduęu gibi gelecekte de devrimci ōrgūtleri ve yurtiçindeki halkı harekete geęirerek daha fazla miktarda gerekli savař malzemesi ve tūketim malı temin etmeli ve bunları çeřitli yollarla, avantajlı noktaları ve doęal kořulları kullanarak gerilla ūslerine gōndermelidirler. Bu, gerilla birliklerine ve gerilla ūslerindeki halka ilham verecek ve Japon karřıtı silahlı mūcadelenin ilerlemesine bōyūk katkıda bulunacaktır.

Yoldaşlar,

Tūm ulusun çabalarını seferber etmeli ve ūlkenin kurtuluřu gibi tarihi bir davayı bařarmak için haydut Japon emperyalistlerini ezmek ūzere uzun ve kanlı bir mūcadele yūrūtmeliyiz. Bu zor ve karmařık devrimci gōrevde bařarılı olmak istiyorsak, devrimin bir Genelkurmayına sahip olmalıyız. Bu nedenle Marksist-Leninist bir partinin kurulması biz komūnistler için en acil ve ōnemli gōrevdir. Partiyi kurmak için, Marksist-Leninist fikirlerle iyice donanmıř ve fiili mūcadelede denenmiř ve test edilmiř komūnistlerin saflarını eęitmeli ve geniřletmeliyiz. Ancak o zaman devrimci kitleleri saęlam bir řekilde onların etrafında omurga olarak toplayabilir ve karmařık devrimci gōrevleri doęru bir řekilde yerine getirebiliriz. Hizipçi dūřūnceye ve dięer dūřmanca fikirlere devrimci ōrgūtlerde yer edinme řansı vermemeliyiz. Bu ōrgūtler aracılıęıyla, Marksist-Leninist fikirlerle iyice donanmıř kadrolar yetiřtirmek için de enerjik çabalar sarf etmeliyiz. Silahlı mūcadelenin anavatana doęru

genişletilmesi ve geliştirilmesine ve ulusal kurtuluş gününün
hızlandırılmasına büyük katkıda bulunacağınızı umuyorum.

FAKSİYONALİZMİ SİLELİM VE DEVRİMCİ RAKİPLERİN BİRLİK VE BERABERLİĞİNİ GÜÇLENDİRELİM

Broşür Halinde Yayımlanan İnceleme 10 Mayıs 1933

(Faksiyonalizm, belirli bir grubun veya fraksiyonun, genellikle bir siyasi parti veya organizasyon içinde, kendi çıkarlarını ve ideallerini korumak ve savunmak amacıyla hareket etmesidir.)

Ulusal kurtuluşun tarihi davasını başarıyla gerçekleştirmek için Koreli komünistler hizipçilikten kurtulmalı ve devrimci safların birlik ve bütünlüğünü sağlam bir şekilde garanti altına almalıdır.

Hizipçiler ülkemizdeki komünist harekete ve Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesine büyük zarar vermiştir.

Halkımız şu anda bir soyguncu çetesi olan Japon emperyalist saldırganlara karşı ellerinde silahlarla kanlı bir mücadele yürütmektedir. Şu anda bile, hizipçiler sinsice kişisel şöhret ve siyasi hırs peşinde koşarken, devrimci safların birlik ve beraberliğini baltalamakta ve devrimin ilerlemesini her şekilde engellemektedirler.

Bugün hizipçileri devrimci saflardan temizlemek ve hizipçiliği tamamen ortadan kaldırmak gibi acil bir görevle karşı karşıyayız. Tüm devrimci yoldaşlar, hizipçiliğin tasfiyesinin devrimci safların birlik ve bütünlüğünün pekiştirilmesi ve Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin başarılı bir şekilde geliştirilmesi için bir önkoşul olduğunu akılda tutarak, hizipçiliğe karşı mücadelede aktif olarak yer almalıdır.

FAKSIYONALİSTLERİN SUÇLARINI DOĞRU ANLAYALIM

Ülkemizde on küsur yıl boyunca yürütölen komünist hareketi ve Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini hatırladığımızda, hizipçilerin işlediğı suçları lanetliyoruz.

Geçmişte komünist hareket ve Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesindeki tüm acı başarısızlıklar ve fedakarlıklar, istisnasız olarak, onların suç eylemleriyle ilgiliydi.

Hizipçilik, burjuva ve küçük burjuva ideolojilerinin, özellikle de kendini yüceltme, şöhret arayışı ve kariyerizmin bir ürünüdür; işçi sınıfının devrimci fikirleriyle hiçbir ortak yanı yoktur.

Ülkemizdeki komünist harekette hizipçilik başını kaldırdı çünkü bu hareket ilk aşamalarında Marksizm-Leninizm ile derinlemesine aşılanmış, istikrarlı bir sınıf duruşuna sahip gerçek komünistler tarafından yönlendirilmedi ve saflarının üst tabakaları kendinden menkul Marksistler ve küçük burjuva entelektüellerden oluştu. Marksizm-Leninizm yayılırken ve işçi hareketi hızla ilerlerken, komünist harekete katılan kerameti kendinden menkul Marksistler ve küçük burjuva entelektüeller devrimden bahsediyorlardı, ama aslında şöhret kazanma planlarına ve siyasi hırslarına dalmışlardı.

Devrimci saflara sızdıkları ilk günlerden itibaren, her biri komünist hareketin "lideri" pozuna bürünerek ve sınıfsal duruşu sarsılmaz bir komünist çekirdeğın eksikliğini fırsat bilerek, hile veya sahtekarlıkla hizipler oluşturmaya ve liderliğı ele geçirmeye çalıştılar. Böylece, aralarında Salı grubu, Seul grubu, M-L grubu ve Seul-Şangay grubunun da bulunduğı her tondan ve renkten hizipler komünist hareketimizde ortaya çıktı ve iğrenç hizip çekişmeleri yaşandı. Gruplar birbirlerini suçladılar ve her biri kendisinin "ortodoks grup" olduğunda ısrar ederek kendi etkilerini genişletmek için umutsuzca çaba sarf ettiler. Diğer grupları ortadan kaldırmak ve kendi gruplarının üstünlüğünü sağlamak için taciz, iftira ve terörizm gibi her türlü aşağılık yola başvurdular ve züppeleri ve holiganları bile manevralarının içine çekmekten geri durmadılar.

Kore komünist hareketindeki hizipçilerin işlediği en büyük suçlardan biri, Kore Komünist Partisi'ni bölüp parçalamaları olmuştur.

Rusya'daki Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisiyle Marksizm-Leninizm hızla yayıldı ve ülkemizde işçi hareketi güçlendi. Bu süreçte 1925 yılında KCP (Kore Komünist Partisi) kuruldu. Kuruluşu, komünist hareketimizin ve Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemizin ilerlemesinde önemli bir dönüm noktası oldu. Ancak doğuşundan bu yana parti, liderlikteki hizipçilerin faaliyetleri nedeniyle misyonunu yerine getiremedi.

İşçi sınıfının öncü örgütü olan bir parti ancak örgütsel ve ideolojik olarak birleştiğinde halk kitlelerini etrafında toplayabilir ve onları devrimci mücadele için doğru bir şekilde örgütleyip harekete geçirebilir. Ancak, hizipçiler arasındaki iğrenç çekişmeler nedeniyle KCP saflarının saflığını, örgütsel ve ideolojik birliğini garanti edemedi ya da sağlam bir kitle temeli oluşturamadı. Sonuç olarak, halkımızın Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini doğru bir şekilde örgütleyemedi ve yönetemedi; kaçınılmaz olarak, kuruluşundan üç yıl sonra Japon emperyalistlerinin acımasız baskısına dayanamayarak örgütlü bir güç olarak varlığına son verdi.

Hizipçiler sadece KCP'yi dağıtmak ve yok etmekle kalmadılar, aynı zamanda ülkemizdeki kitle örgütlerini oluşumlarının ilk aşamasında bölmek ve yıkmak gibi suçlar da işlediler. Kendi gruplarının etkisini arttırmak ve hegemonyayı ele geçirmekle meşgul olarak, kitle örgütlerinin liderliklerine sızdılar ve onları kendi gruplarının etkisi altına sokmak için iğrenç hizip çatışmalarını tetiklediler. Geçmişte ülkemizde çok sayıda işçi, köylü, gençlik ve kadın örgütü kurulmuş olmasına rağmen, hizipçilerin bölücü faaliyetleri nedeniyle bu örgütler görevlerini yerine getirmekte başarısız oldular.

KCP'nin dağılmasından sonra bile hizipçiler Mançurya'daki aşağılık hizipçi kavgalarını "partinin yeniden inşası" kisvesi altında sürdürdüler ve böylece partinin yeniden inşası çabalarında büyük zorluklar oluşturdular.

KCP'nin dağılması tüm komünistlere ciddi bir ders verdi. Bununla birlikte hizipçiler, herhangi bir örgütsel ve ideolojik hazırlık yapmadan "partinin derhal yeniden inşası" için ağlayarak kan davası gütmeye devam ettiler. Büyük güçlere tapınma saplantısıyla, "partinin yeniden inşası için hazırlık komitesi", "çalışma komitesi" ve benzerlerini oluşturdular ve Komintern'in onayını almak için yarışarak kendi grupları etrafında bir parti kurmak için manevralar yaptılar.

Sonuç olarak komünist hareket daha da bölündü ve partinin yeniden inşası hareketi ciddi zorluklarla karşılaştı.

Hizipçilerin bir başka suçu da çılgınca bir kitle mücadelesi örgütleyerek muazzam fedakarlıklara ve ırksal ayrışmaya neden olmalarıydı. "Partinin derhal yeniden inşası" hareketi başarısızlığa uğrar uğramaz, Mançurya'daki hizipçiler partiyi "mücadele" yoluyla "yeniden inşa etme" iddiasıyla "Sol" maceracı bir 30 Mayıs Ayaklanması düzenlediler.

Sonuç, birçok devrimci insanın hayatını kaybetmesi, devrimci örgütlerin yok edilmesi ve Kore ve Çin halkları arasında ulusal düşmanlığın üretilmesi oldu.

Hizipçiler şimdi bile hizipçi faaliyetlerini sürdürmekte ve sağ ve "sol" oportünist manevralarla Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimini büyük ölçüde engellemektedirler.

Sahte bir çılgılık atıyorlar: Hizipçi dalkavuklar artık var olmadığı için, hizipçi çekişmelere karşı çıkma sorunu tartışmaya bile açılmamalıdır ve eğer bu konu tekrar gündeme getirilirse, bu hizipçi çekişmelere neden olmakla eşdeğer olacaktır.

Bunun arkasındaki amaç, hizipçiliğe karşı mücadeleyi bastırmak ve hizip faaliyetlerini örtülü olarak sürdürmektir. Koreli komünistlerin Kore ulusunun kurtuluşu için verdiği mücadeleye karşıdır.

Kendilerini "ateşli proleter enternasyonalistleri" olarak tanıtarak, "şu aşamada Kore ulusunun kurtuluşundan söz etmenin Komintern'in çizgisine aykırı bir adım olduğunu" ileri sürmektedirler. Eğer iddia ettikleri gibi, Koreli komünistlerin Kore ulusunun kurtuluşu ve bağımsızlığı için mücadele etmesi bir

hataysa, Kore halkının oğulları ve kızları olarak bizler kanımızı kimin için dökmeliyiz? Hizipçilerin bu iddiası, ancak Japon emperyalizminin barbar sömürge yönetimi altında inleyen yurttaşlarımızın talihsizliklerine ve sıkıntılarına gözlerini kapatanlar tarafından dile getirilebilecek bir saçmalaktır. Özellikle hizipçiler, Japon emperyalizmine karşı en aktif mücadele hattı olan silahlı mücadele hattına itiraz ettiler. Japon emperyalist saldırganlara karşı silahlanmanın "erken" ve "başarı şansı olmayan bir acelecilik eylemi" olduğunu gevelediler.

Bu, hizipçilerin Japon emperyalistlerinin "gücü" karşısında paniğe kapılmış korkaklar ve halka Japon emperyalist saldırganlara karşı savaşmayıp onlara boyun eğmeyi vaaz eden Sağ teslimiyetçiler olduklarını ortaya koydu. İddiaları tamamen çürütüldüğünde bile, Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun siyasi ve askeri faaliyetlerini engellemek için el altından entrikalar çevirmeye devam ediyorlar. Hizipçiler Kore devriminin çekirdek saflarının işçi ve köylü kökenli gençlerden oluşmasından korkmakta ve buna karşı çıkmaktadırlar. İnatla küçük burjuva entelektüelleri ve göstermelik Marksistleri komünist hareketimizin lider pozisyonlarına yerleştirmeyi planlıyorlar.

Dahası, Japon karşıtı güçlerin tüm kesimlerini birleştirme ve onları Japon emperyalizmine karşı kutsal savaşta seferber etme çalışmalarını her şekilde engellemektedirler. Japon karşıtı ulusal birleşik cepheye çekilmesi gereken yurtsever komprador olmayan kapitalistleri, dini cemaatleri ve aydınları "gerici bir sınıf", "iki yüzlü kişiler" ve "kararsızlar" olarak damgalayarak dışlamaktadırlar. Hizipçiler gerilla üsleri inşa etme mücadelesinde de ciddi suçlar işlediler. Bazı gerilla bölgelerinde, mevcut aşamada Kore devriminin karakteri ve temel görevleriyle uyuşmayan bir "sovyet" hükümetinin kurulmasını ve sosyalizmin bir an önce inşa edilmesini savundular.

Ayrıca her türlü özel mülkiyeti aceleyle ortadan kaldırdılar ve "kolektif yaşam", "kolektif üretim" ve "kolektif dağıtım" örgütlediler. Bu, gerilla bölgelerindeki halk arasında büyük bir huzursuzluk ve kafa karışıklığına yol açtı ve düşman kontrolündeki bölgelerdeki birçok insanın komünistler hakkında yanlış bir izlenim edinmesine neden oldu. Hizipçiler, kurtarılmış

bölgeler şeklinde gerilla bölgeleri-gerilla üsleri kurulmasında ısrar ederken, gerilla bölgelerinin etrafındaki geniş tarım alanlarının yarı gerilla bölgelerine dönüştürülmesini engellediler. Bu unsurlar, gerilla bölgelerini "Sovyet bölgeleri" ya da "Kızıl bölgeler", düşman kontrolündeki bölgeleri ise "beyaz bölgeler" olarak tanımlayarak iki bölgenin halkını kasıtlı olarak karşı karşıya getirdiler. Düşman kontrolündeki bölgelerin sakinlerini "güvenilmez", "Japon emperyalistlerinin uşakları" ya da "iki yüzlü" olarak damgalayarak onlara düşmanca davranıyorlar. Dahası, düşman işgali altındaki bölgelerdeki devrimci örgütlerin güvenilmez olduğunu iddia ederek, bu yeraltı örgütleriyle çalışmaktan vazgeçmek istiyorlar. Bu şekilde, gerilla bölgelerinin izole edilmesi, dışarıyla bağlantısının kesilmesi için manevra yapıyorlar. "Sol" oportünistlerin ve hizipçilerin bu suç teşkil eden eylemleri açığa çıkarılmaz ve derhal ele alınmazsa, gerilla üsleri bir yana, tüm Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesi ciddi zorluklarla karşılaşacaktır.

"Sol" oportünistlere yaltaklanan ve onların kuyruğuna takılan hizipçiler, şimdi "Minsaengdan"a karşı sonuna kadar mücadele etme bahanesi altında devrimci safları dağıtmak için tasarlanmış kısır ve zararlı önlemlere başvuruyorlar. Devrimci safları parçalamak amacıyla, devrime sadık çok sayıda komünist ve devrimci insana zulmediyor ve onları keyfi olarak "Minsaengdan" üyesi olarak damgalayarak işkence etmeye ve öldürmeye kadar ileri gidiyorlar. Böylece devrimci saflarda büyük bir huzursuzluk ve düzensizlik oluşturuyorlar.

Bu şekilde hizipçiler, devrimci safların birlik ve beraberliğini ve devrimci mücadelenin güçlenip gelişmesini engellemek gibi affedilmez suçlar işlemişlerdir ve işlemeye devam etmektedirler.

HİZİPÇİLERİN YÖNTEMLERİNİ GÖRELİM

Hizipçiler çeşitli kurnaz yöntemlerle gerçek yüzlerini gizlerler. Bu nedenle hizipçiliği temizlemek için hizipçilerin yöntemlerini net bir şekilde anlamalıyız. Aldatıcı ve ikiyüzlü söz ve eylemlerle kendilerini gizlerler ve kendilerini ateşli devrimciler ya da sadık komünistler olarak gösterirler.

Bunu yaparak kitlelerin teveccühünü ve popülaritesini kazanmayı ve hizipçi amaçlarına ulaşmayı umuyorlar. Başlangıç olarak, bu unsurlar aşırı solcu konuşmalara ve duruşlara bağlıdır.

Marx ya da Lenin'in bazı önermelerini ezberlerler ve Marksist-Leninist "aydınlar" olarak poz vererek, devrimci gelişimin verili aşamasını ve devrimci durumun olgunluğunu dikkate almaksızın, "İşçi-Köylü sovyetleri kurulmalı ve sosyalizm hemen inşa edilmelidir" ve "Proletarya diktatörlüğü kurulmalıdır" gibi ultra-Solcu sloganlar atarlar. Ve kitleleri 30 Mayıs Ayaklanması sırasında olduğu gibi pervasız ayaklanmalara kışkırtıyorlar ve aşırı solcu eylemlere karşı çıkanlara karşı "tereddütlüler" ya da "korkaklar" siyasi suçlamasını getiriyorlar. Hizipçiler, lekeli geçmişlerini gizlemek için her türlü çirkinliğe başvurmakta ve sanki devrim için büyük bir şey yapmış gibi davranmaktadırlar.

Hizipçi çekişmelerin elebaşları olarak bazıları partinin birlik ve bütünlüğüne ciddi zararlar vermiştir. Buna rağmen, kendi isimlerini ve geçmişlerini bile uydurarak devrime büyük katkılarda bulunduklarını iddia ediyorlar. Hizipçilerin çekişmeyi körüklemek için kullandıkları bir diğer yöntem de her türlü hile, uzlaşma ve desise ile insanları ilkesiz bir şekilde kendi taraflarına çekmektir.

Hoşnutsuz unsurlarla temasa geçerek, memnuniyetsizliklerinin kaynağı ne olursa olsun şikayetlerinin ve hoşnutsuzluklarının "makul" veya "doğal" olduğunu söyleyerek onları cesaretlendirirler. Öte yandan, taleplerini yerine getirmek için onları kandırırlar. Dahası, şikâyet etme ya da hoşnutsuzluk ifade etme ihtimali olan unsurlarla karşılaştıklarında, onları kendi saflarına çekmek için sempati duyuyor ve destekliyormuş gibi

yapıyorlar. Devrimci örgütlerden ne kadar izole olurlarsa, bu yönetime o kadar çok başvururlar. Hizipçilerin alışlagelmiş yöntemi ikili bir oyun oynamaktır.

Görünürde örgütün kararını destekler ve onaylarlar ama perde arkasında onu geçersiz kılmak için sinsi bir komplo örerler; örgüte sadık görünürler ama gerçekte disiplinin altını oyarlar.

Dahası, devrimci ilkelere sadık kalan yetkililerle ilişkilerinde her zaman iki yüzlüdürler. Hizipçiler ilkeli aktivistlere karşı övgü ve saygıyla doludurlar ama arkalarından onları karalamayı ve kötülemeyi alışkanlık haline getirmişlerdir.

Görünüşte devrim için mücadele ediyor gibi görünürler ama aslında devrimci çizgiyi çarpıtırlar ya da uygulanmasını engellerler. Örgütlerin kararlarını ve belgelerini bile alt kademelerdekilere iletmezler. Bu durum devrimci çizgide ilerleme konusunda ciddi kafa karışıklığına yol açmakta ve devrimci örgütlerin örgütsel ve ideolojik birliğini engellemektedir.

İkili oynamaları, Kore ve Çin halklarının ortak düşman olan Japon emperyalistlerine karşı mücadelelerinde dayanışmalarını engellemede de ifadesini bulmaktadır. Devrimci örgütlerde "proleter enternasyonalizmi" ve "Kore ve Çin halkları arasındaki dostluk ve dayanışma" hakkında bağıyorlar.

Ancak, kitlelerin arasına girdiklerinde Çinli dostlara ve Japon karşıtı savaşıclara hakaretler yağıdırıyor ve onlara tepeden bakıyorlar.

Kitlelere tepeden bakan ve onları bastıran hizipçiler, onları kendi isteklerini yapmaya zorlamaya çalışırlar. Otorite konumlarından yararlanarak kitlelere emredici tonlarda fahiş talepler ve iddialar dayatırlar. Eğer kitleler onların emirlerine itaat etmeyi reddederse, "devrimci disiplinin ihlali", "gericiler" ve benzerleri hakkında atıp tutarak onları tehdit eder ve gözlerini korkuturlar.

Her şeyden çok korktukları şey, tehdit ve şantajla önlemeye çalıştıkları kitlelerin eleştirileri ve yapıcı görüşleridir.

Kurnazca kan davalarında ısrar eden hizipçilerin sonu, düşmanın kedi pençesine dönüşmekten başka alternatifleri

olmadığını kanıtlamaktadır. Bir hizbin lideri, gerçek yüzü ortaya çıktıktan sonra devrimci saflardan atıldığında, korkunç vahşetlere imza attı: Japon emperyalist konsolosluğunun polisiyle iş birliği yaparak çok sayıda komünisti hapse attırdı, işkence ettirdi ve öldürttü. Ve bazı hizipçiler, Japon polisi tarafından tutuklandıklarında, "din değiştirme beyannameleri" yazmaya gönüllü oldular ve onlara devrimci örgütler hakkında bilgi verdiler.

Tüm bu gerçekler hizipçilerin temel vicdan ve adaletten yoksun insan müsveddeleri ve devrim dönepleri olduğunu göstermektedir.

HİZİPÇİLİĞİ ORTADAN KALDIRMAK İÇİN MÜCADELEYİ DAHA DA GÜÇLENDİRELİM

Hizipçileri devrimci saflardan atmak ve hizipçiliği temizlemek için daha aktif bir şekilde mücadele etmeliyiz.

O halde hizipçiliğe karşı mücadeleyi başarılı kılmak için ne yapmalıyız?

Öncelikle, tüm gerillalar ve Genç Komünistler Birliği ve diğer devrimci örgütlerin üyeleri devrimci bir dünya görüşü geliştirmelidir.

Sağlam bir devrimci dünya görüşüne sahip olmayanlar hizipçilikle gerektiği gibi mücadele edemez ve onun sızmasını önleyemezler. Hizipçi fikirler, sağlam bir devrimci dünya görüşüne sahip olmayanların zihinlerine her zaman nüfuz eder. Ancak hiçbir karşı-devrimci ideoloji, devrimci mücadelenin hedefleri ve haklılığı konusunda doğru bir kavrayışa ve devrimci davaya sonuna kadar sadık bir tutuma sahip olanların zihnine sızamaz. Bu nedenle, gerillaları, YCL üyelerini ve devrimci kitleleri Marksizm-Leninizm ve Kore devrimi için doğru çizgi ile silahlandırma çalışmasını daha büyük bir enerjiyle yürütmeliyiz. Böylece, YCL ve diğer devrimci örgütlerin tüm gerillaları ve üyeleri, tüm meseleleri her zaman devrimci bakış açısıyla doğru bir şekilde değerlendirmeye ve herhangi bir olumsuzlukta tereddüt etmeden devrimin çıkarları için savaşmaya tamamen hazır olacaklardır.

İkinci olarak, hizipçiliğe karşı mücadelede tüm gerillaları, YCL üyelerini ve geniş devrimci kitleleri aktif olarak seferber etmek gerekir.

Devrimci kitleler hizipçiliği parçalayacak en büyük güce sahiptir. Hiç kimse devrimci kitlelerin gücüne toz konduramaz. Ne kadar sinsice denerlerse denesinler, tüm gerillalar, YCL üyeleri ve devrimci kitleler onların hizipçi faaliyetlerine karşı uyanık olur ve hizipçiliği ortadan kaldırmak için mücadelede tek vücut olurlarsa hizipçiler tutunamazlar. Bu nedenle, hizipçiliği yok etme mücadelesinde başarı sağlamak için tüm gerillalar, YCL ve diğer

devrimci örgütlerin üyeleri hizipçiliğin zararları, hizipçilerin yöntemleri ve anti-hizipçi mücadelenin önemi hakkında tam olarak bilgi sahibi olmalı ve böylece bu mücadelede aktif bir rol almalıdırlar. Hizipçiler, "Minsaengdan" ile mücadele etme bahanesiyle şimdi acımasızca hizipçi eylemler gerçekleştiriyorlar. Bu koşullar altında onların kurnazca yöntemleri ve suçları, "Minsaengdan" karşıtı mücadele ile birlikte açıkça ortaya konmalıdır.

Böylece, geniş devrimci kitlelerin "Minsaengdan"a karşı doğru bir şekilde mücadele ederken, hizipçilerin "Minsaengdan" karşıtı mücadele adına işledikleri sinsi eylemleri kısa sürede ortaya çıkarabilecekleri ve onlara karşı tavizsiz bir mücadele verebilecekleri kesinleşecektir.

Üçüncü olarak, hizipçiliğe karşı mücadele, devrimci safların güçlendirilmesiyle yakın bir iş birliği içinde örgütlenmeli ve geliştirilmelidir. Geçmişte komünist hareketimizde hizipçiliğin ortadan kaldırılamamasının ve hizipçi eylemlerin devam etmesinin temel nedeni komünist safların gerektiği gibi inşa edilmemiş olmasıdır. Bu acı gerçekten ders çıkarır ve devrimci safları sınıf bilinci açısından daha da sağlamlaştırır ve omurgalarını güçlendirirsek, hizipçiliğin tasfiyesi için mücadeleyi daha başarılı bir şekilde yürütebiliriz.

Bu nedenle, devrimci safların bileşimini sürekli iyileştirmek ve devrimin omurga güçlerini güçlendirmek için işçi ve köylü kökenli iyi insanları, özellikle de hizipçi düşünceden bağışık taze gençleri AJPGA ve YCL'ye kesinlikle dahil etmeliyiz. Aynı zamanda, insanların öncüllerine ve sosyal kökenlerine derinlemesine bakmalı ve günlük faaliyetlerini doğru bir şekilde değerlendirmeli ve incelemeliyiz. Bu temelde devrimci ordu için kadrolar seçebiliriz. Coşku gösterisi yapan ya da hatalarını sadece sözlerle kabul edenlere aldanmamalı, liderlik görevini devrime içtenlikle katılan işçi sınıfı kökenli ve yoksul ve ücretli köylü kökenli mükemmel insanlara emanet etmeli ve onları ısrarlı eğitim ve öğretim yoluyla devrimci ordunun kadroları olarak cesaretle seçmeliyiz.

Çok sayıda işçi kökenli ve yoksul ve ücretli köylü kökenli kadroyu ıslah ve teşvik etmeli ve hizipçilikle mücadelede başarılı olmalarını sağlamalıyız.

Dördüncü olarak, hizipçiliğe karşı mücadelede sağcı ve "solcu" sapmalara karşı korunmak ve bu mücadeleyi devrimin çıkarları doğrultusunda ilkeli bir şekilde yürütmek esastır. Bu arada, "Solcu" hatalara düşülmemelidir.

Hizipçiliğe karşı çıkılması gerektiği gerekçesiyle geçmişteki sosyalist aydınlanma hareketine ya da komünist harekete katılanları aynı kefeye koymak doğru değildir.

Önceki komünist harekete karışmış olanlar arasında, hiziplerin elebaşlarının hizipçi faaliyetlerini zamanında görememiş ve onların etkisiyle kendilerine rağmen geçici olarak hizipçi çekişmelere karışmış pek çok insan vardır.

Onları hizipçilerle bir tutarsak, birleşebileceğimiz pek çok insanı kaybederiz.

Hiziplere karışmış olsalar da suçlarından gerçekten pişmanlık duyan ve devrim için görevlerini sonuna kadar yapmaya kararlı olan insanları da saflarımıza çekmeli ve eğitmeliyiz. Ve görevlerinde yaptıkları anlık hataları hizipçilerin işlediği karşı-devrimci eylemlerle aynı kefeye koyarak memurları hizipçi oldukları suçlamasıyla bir kenara atmamalıyız. Hizipçilikle mücadelede Sağcı hatalara karşı da her türlü önlemi almak gerekir.

Hizipçiliğe karşı mücadeleyi ihmal etme pratiği bazı devrimci örgütlerde ve YCL örgütlerinde kendini göstermektedir: Hizipçilerin sinsi yöntemlerini göremeyerek, "hizipçiler zaten tasfiye edildi" iddiasına inanmakta ya da hizipçilik karşıtı mücadelenin devrimci safların birliğini zayıflattığını düşünmektedirler. Bu tahammül edilemez bir sağcı hatadır. Anti-faksiyonalist mücadelede görülen bu tür hataların hizipçilerin kurnazlıklarıyla da ilgili olduğunu doğru bir şekilde anlamalı, hizipçiliğin tezahürlerini yakından takip etmeli ve buna karşı mücadeleyi aktif bir şekilde örgütlemeli ve yürütmeliyiz. Düşmanın devrimci safları içeriden bölmeyi ve yok etmeyi amaçlayan sabotajlarına karşı da uyanıklığımızı keskinleştirmeliyiz.

Devrimci saflarda ne zaman ideolojik bir mücadele ortaya çıksa, düşman devrimci safları içeriden örgütsüzleştirmek için kurnazca ve kötü niyetli hilelere başvurur. Bu nedenle, hizipçiliğe karşı mücadelede onun sahte verileriyle yanıltılmamalıyız. Her bilgiyi ihtiyatla değerlendirmeli ve her meseleyi azami dikkatle ele almalıyız.

Hizipçilik karşıtı mücadeleyi devrimci çizgimizi hayata geçirme mücadelesiyle yakın koordinasyon içinde yürütmeliyiz.

Tüm faaliyetlerimizi Kore devrimi çizgisinin eksiksiz uygulanmasına tabi kılmalı ve devrimci çizginin uygulanmasına zarar veren feodalist ve kapitalist fikirler, bireysel bencillik ve kendini yüceltme ve zararlı çalışma yöntemleri de dahil olmak üzere her türlü zehirli ideolojik eğilimin kökünü kazımak için güçlü bir mücadele yürütmeliyiz.

Böylece hizipçilerin zemin kazanmasını engelleyecek ve devrimimizi dinamik bir şekilde ilerleteceğiz. Hizipçiliği ortadan kaldırma mücadelesi kısa sürede bitirilemeyecek kadar karmaşık ve ciddi bir mücadeledir.

Tüm komünistler ve devrimci yoldaşlar, hizipçiliğe karşı onu tamamen ortadan kaldırıncaya kadar sabırlı ve ısrarlı bir mücadele yürütmeli ve devrimci saflarımızı tek bir ideoloji ve amaçla sıkı sıkıya örülmüş gerçek devrimcilerden oluşan bir güce dönüştürmelidir. Devrimci bir Marksist-Leninist partinin kuruluşuna başarıyla hazırlanmalı, ülkenin kurtuluşunun kutsal davasını başarmalı ve ülke ve halk tarafından verilen yüce görevi yerine getirmeliyiz. Bunun için hizipçiliği ortadan kaldırmalı ve devrimci safların birlik ve beraberliğini güçlendirmeliyiz.

GERİLLA BÖLGELERİNİN YENİDEN İNŞASI VE GENİŞ ALANLARDA İLERLEME ÜZERİNE

Devrimci mücadelemiz artık yeni bir gelişme aşamasına girmiştir.

Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun 1932'de kurulduğu sırada tanımlanan stratejik görevimiz, gerilla üsleri oluşturmak ve bunların gücüne dayanarak devrimci güçleri korumak ve artırmak ve silahlı mücadelenin daha da geliştirilmesi için yeterli hazırlıkları yapmaktır. Bu görev o dönemde zorunluydu çünkü silahlı gücümüz henüz başlangıç aşamasındaydı ve Japon emperyalist saldırgan ordusu devrimci kitleleri yok etmeye kararlıydı.

Bu stratejik görevi yerine getirmek için Tuman Nehri üzerinde kurtarılmış bölgeler şeklinde gerilla üsleri kurduk ve bunları dört ila beş yıl boyunca kanlı bir silahlı mücadele yürütmek için bir sıçrama tahtası olarak kullandık. Zorlu savaşların alevleri içinde AJPGA, üsleri savunmak ya da düşmanın duvarlarla çevrili kasabalarına saldırmak için büyük muharebeler yürütebilen, siyasi ve ideolojik olarak sertleşmiş güçlü bir silahlı güce dönüştü. Bu savaşlarda zengin bir deneyim biriktirmiştir. Birçok genç komünist pratik mücadele içinde eğitilmiş ve hizipçiliğe, sağ ve "sol" oportünizme karşı mücadelede devrimci safların birliği güçlendirilmiştir. Kitlelerin geniş kesimlerini devrim için birleştirerek silahlı mücadelenin ve parti inşasının kitlesel temelleri sağlam bir şekilde atılmıştır. Dahası, Japon emperyalizminin ulusların arasını açma politikasını boşa çıkardık ve Çin halkıyla Japonya'ya karşı ortak bir cephe kurmayı başardık ve dünyanın ezilen halklarıyla dayanışmayı pekiştirdik.

Gerçekten de gerilla üsleri ya da kurtarılmış bölgeler geçtiğimiz yıllar boyunca silahlı mücadele için stratejik üsler olarak mükemmel bir rol oynamıştır.

Şimdi devrimci mücadeleyi ilerletmek için bu değerli başarıları ve deneyimleri takip etmek gibi acil bir görevimiz var. Bu görev, sınırlı gerilla bölgelerini terk etmemizi ve geniş çaplı gerilla operasyonları için daha geniş alanlara açılmamızı

gerektiriyor. Mücadelemizi daha aktif bir aşamaya taşımak, Kore ve Çin halklarının geniş kesimlerinin desteğiyle düşmana ağır siyasi ve askeri darbeler indirmenin ve partiyi kurma çalışmasıyla ve birleşik cephe faaliyetleriyle dinamik bir şekilde ilerlemenin tek yoludur.

Gerilla bölgelerini terk etmek ve geniş alanlara yayılmak da mevcut durumun bir gereğidir. Japon emperyalistleri şu anda gerilla üslerine karşı saldırılarını her zamankinden daha fazla artırmaktadır.

Gerilla üslerini on binlerce kişilik çemberlerle kuşattıktan sonra, her gün "cezalandırma" operasyonları başlatıyor ve toplama köyleri kurarak orta çağdan kalma bir "kolektif suçluluk sistemi" uyguluyorlar. Buna ek olarak, gerillalara ve komünizme karşı zararlı propagandayı yoğunlaştırıyor ve s bölgelerindeki halkı "teslim olmaya" teşvik etmek için planlar yapıyorlar. Bu koşullar altında sabit gerilla üslerinin savunulmasıyla meşgul olmak, uzun yıllar boyunca eğitilmiş devrimci güçleri korumamızı engelleyecek ve düşmana karşı mücadelemizde bizi pasif bırakacaktır. Bu yüzden daha geniş bir gerilla savaşı alanı için sınırlı üsleri terk etmeliyiz. şu anda bazı insanlar "gerilla bölgelerini ne pahasına olursa olsun savunmakta" ısrar ediyor. Bu, devrim için felaket anlamına gelebilecek türden bir askeri maceracılıktır.

Bunun büyük tehlikesini 1933-34'te gerilla üslerini savunurken şiddetle hissettik. O dönemde bazı insanlar üsleri savunmak için sadece cephede direnişte ısrar ediyor, böyle bir çabayı düşman hatlarının gerisindeki taciz operasyonlarıyla birleştirme politikasına karşı çıkıyorlardı. Sayıca bizden kat kat fazla bir güçle saldıran bir düşmanla cepheden çatışmaya uzun süre devam etseydik, direnmeyi başaramayabilirdik ve devrim büyük zarar görürdü. Ama biz savunmayla düşmanı arkadan taciz etmeyi doğru bir şekilde birleştirerek aktif bir saldırıya giriştik, böylece onu eli kolu bağlayarak etkili bir şekilde etkisiz hale getirdik ve "cezalandırıcı" saldırılarını boşa çıkardık ve gerilla üslerini koruduk. Eğer geniş alanlarda aktif askeri operasyonları seçersek, Japon emperyalistleri "cezalandırıcı" güçlerini buna

göre dağıtmak zorunda kalacaklar ve o zaman inisiyatif kesinlikle bizim olacak ve düşman savunmaya geçecektir.

"Gerilla bölgelerinin ne pahasına olursa olsun savunulması" argümanı devrimci görünebilir. Ancak mevcut durumda, oturup yok edilmeyi bekleme stratejisini vaaz etmekle eşdeğer bir mantıksızlıktır; devrimin gelişimine aykırı yanlış bir görüştür. Gerilla bölgelerini dağıtma ve mevcut durumla ve devrimin görevleriyle başa çıkmak için geniş alanlara açılma şeklindeki yeni stratejik görevde en ufak bir tereddüt göstermemeli ve bunu başarıyla yerine getirmeliyiz. Şu andan itibaren Kore Halk Devrimci Ordusu birlikleri Mançurya'nın ve Kore'nin kuzey kesiminin geniş alanlarına hareket etmeli ve düşmana ezici siyasi ve askeri darbeler indirmek ve aynı zamanda devrimci ordunun artan gücünü göstermek için büyük ölçekli mobil gerilla operasyonları yürütmelidir.

Buna ek olarak, KPRA birimleri gittikleri her yerde geniş kitleler arasında güçlü örgütsel ve siyasi çalışmalar yürütmelidir.

Gerilla bölgelerinden tahliyeyi rutin bir mesele olarak değil, yeni stratejik görevle başa çıkmak için devrimci bir adım olarak siyasi bir çalışma olarak üstlenmeliyiz.

Her şeyden önce, gerilla üslerindeki insanlara durumu uzun uzun anlatmalıyız ki tahliyeyi doğru anlasınlar ve buna isteyerek katılsınlar. Kızıl Muhafızlar, Japon karşıtı Öz Savunma Birlikleri, Şok Tugayları ve Çocuk Öncüleri gibi paramiliter örgütler de dahil olmak üzere devrimci örgütlerde eğitilen ve terbiye edilen gerilla üslerindeki kitlelerin gençleri ve çocukları, geniş alanlara yayılacak olan orduyu takviye etmek için KPRA'ya alınmalıdır.

Ayrıca, gerilla üslerinde eğitilmiş, uyandırılmış ve devrimcileştirilmiş insanları düşman yönetimindeki bölgelere göndermeliyiz. Böylece oradaki insanlar üzerinde devrimci bir etki oluşturabilecek ve onları Japon karşıtı mücadeleye teşvik edebileceklerdir. Hepimiz Kore devriminin yeni bir yükselişi için daha cesurca mücadele edelim, yolumuzdaki tüm zorlukların ve sınavların üstesinden gelelim.

ANTİ-JAPON ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ VE GELİŞTİRİLMESİNDE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

27 Şubat 1936'da Nanhutou'da Düzenlenen Kore Halkının Devrimci Ordusunun Askeri ve Siyasi Kadroları Toplantısı Raporu

Yoldaşlar,

Bugün iç ve dış koşullar, korsan Japon emperyalizmini yenmek ve ülkelerinin kurtuluşunu ve bağımsızlığını kazanmak için mücadele eden Kore halkının lehine gelişmektedir. Uluslararası arenada faşizmin güçleri ile ona karşı olanlar arasında şiddetli bir mücadele sürmektedir.

Bu mücadele sayesinde uluslararası faşizm dünya halklarından giderek daha fazla izole olmakta ve Sovyetler Birliği de dahil olmak üzere anti-faşist demokratik güçler her geçen gün kapsam ve güç kazanmaktadır. Özellikle, geçen yıl Moskova'da yapılan Komintern Yedinci Kongresi'nin ardından birçok ülkede başlatılan güçlü anti-faşist halk cephesi hareketi sonucunda faşistler daha ağır darbeler almıştır.

Japon emperyalistleri Asya ve dünyanın diğer bölgelerindeki halklardan da daha fazla tecrit edilmektedir. Şimdi saldırganlık kollarını, Asya'nın tamamına hakim olmak için uğursuz bir girişimle Çin'e kadar uzatıyorlar. Bu durum, Asya'nın ve dünyanın geri kalanının özgürlük seven insanların sert protestolarına ve kınamalarına neden oldu.

Japon emperyalistleri, özellikle kıtada saldırgan savaş hazırlıklarına başladıklarından bu yana, Kore ve Çin halklarına yönelik faşist baskı ve yağmalarını daha önce hiç olmadığı kadar arttırmışlardır.

Sonuç olarak, hayatın her kesiminden Kore ve Çin halkları arasında Japon emperyalist saldırganlara karşı nefret aşırı

derecede arttı ve şiddetli, yaygın bir Japon karşıtı direniş savaşı yürütüyorlar.

Bu durum Japon emperyalistlerini daha da köşeye sıkıştırmaktadır. Bu elverişli durumda Koreli komünistler, halkımızın devrimci güçlerini inşa ederek ve tüm çabalarını seferber ederek Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini daha da geliştirmek gibi önemli bir görevle karşı karşıyadır. Kore devriminin efendileri Koreli komünistlerden başkası değildir. Bugün, halkımızın Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltip yükseltmeyeceği tamamen bize bağlıdır. Kore devrimi için derin bir sorumluluk duygusuna sahip olmalı, kendimizi bu devrime adanmalı ve ülkemizdeki Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini daha ileri bir aşamaya taşımalıyız.

KPRA’NIN ANA GÜCÜNÜ SINIR BÖLGELERİNE TAŞIMAK VE MÜCADELE SAHNESİNİ KADEMELİ OLARAK ANAVATANA DOĞRU GENİŞLETMEK ÜZERİNE

Mevcut aşamada Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemizde büyük bir yükseliş sağlamak için Kore Halk Devrim Ordusu’nun ana gücünü sınır bölgelerine kaydırmalı ve mücadele sahnesini kademeli olarak anavatana doğru genişletmeliyiz.

Mücadele sahnesi sınır bölgelerine ve anavatana taşındığında, Japon emperyalizminin acımasız sömürge yönetimi altında inleyen halkımıza ulusal kurtuluş umudu ve devrimci zafer güveni vereceğiz; ayrıca ülke içinde halk tarafından yürütülen Japon karşıtı kitlesel mücadelenin çeşitli biçimlerine daha aktif bir rehberlik sağlayacağız.

Şimdi Kore devriminin bize verdiği görevleri daha iyi yerine getirmek için sınır bölgelerine ve anavatana doğru ilerleyeceğiz. Her şeyden önce, her ülkenin komünistleri kendi ülkelerinde devrimi başarıyla yürütmelidir.

Kendi ülkelerindeki devrime sadık olmayanlar asla dünya devrimine sadık olamazlar ve gerçek enternasyonalistler olamazlar. Geçtiğimiz birkaç yıl boyunca Koreli komünistler gerçek yurtseverler olarak ellerinde silahlarıyla mücadele ettiler ve ülkelerinin kurtuluşu için kanlarını döktüler ve aynı zamanda proleter enternasyonalistler olarak dünya devrimi için çabaladılar.

Ana çabalarını Kore devrimine yöneltmeye devam etmeli ve bunu kendi sorumlulukları altında gerçekleştirmelidirler. Bunu yaparak Çin devrimini destekleyecek ve dünya devrimine de katkıda bulunacaklardır.

Bu bizim tutarlı ilkemizdir.

Japon karşıtı silahlı mücadelenin ilk günlerinden itibaren Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek için gayretle çalıştık, yurt içindeki halkla yakın bağlarımızı koruduk ve Kore halkının devrimci güçlerini istikrarlı bir şekilde

hazırladık. Ayrıca Koreli komünistlerin meşru haklarına tecavüz etmeye çalışan şovenistlere ve hizipçilere karşı da tavizsiz bir mücadele yürüttük.

Geçmişte, "Minsaengdan" karşıtı mücadeleyi aşırı solcu bir şekilde yürüten şovenistler ve hizipçiler, komünistleri düşman tarafından kaçırılan sabotajcılar olarak gördüler ve birçok yurtsevere zulmettiler. Böylece devrimimizin gelişimini büyük ölçüde engellediler, Japon karşıtı düşünen birçok insanı devrimden uzaklaştırdılar ve Kore ve Çin halkları arasındaki birliğin önüne büyük bir engel koydular.

Dahuangwai ve Yaoyinggou toplantılarında, Kore devriminin açılan bayrağı altında, şovenistlerin ve hizipçilerin Marksist olmayan, pervasız "Solcu" duruşlarına ve bakış açlarına kararlılıkla karşı çıktık ve böylece Kore devriminde bir krizi önledik.

Son zamanlarda Komintern de "Minsaengdan" karşıtı mücadelede işlenen aşırı Solcu, şovenist hataları eleştirdi ve duruşumuzu ve iddialarımızı tam olarak destekledi ve onayladı. Ayrıca, önerdiğimiz çizgiyle ilgili bir dizi noktada tam bir mutabakat ifade etti: Kore halkının önce Kore devrimi için savaşıması gerektiği, KPRA'nın Amnok ve Tuman nehirleri boyunca uzanan bölgelere ilerlemesi gerektiği vb. Bu fırsattan yararlanarak, Kore komünistlerinin kendilerini Kore devrimine adamalarının doğal hakları ve yüce görevleri olduğunu bir kez daha vurgulamak isterim.

Artık güçlü askeri ve siyasi faaliyetler için sınır bölgelerine ve anavatana girebilecek durumdayız.

Son birkaç yıllık zorlu mücadelede siyasi ve ideolojik olarak sertleşmiş ve sıkı bir şekilde birleşmiş komünist saflara ve en kahraman devrimci silahlı güce sahibiz. Anavatanda Japon emperyalist yağmacıların korkunç baskı ve zulmü altında inleyen halk bizi umut ışığı olarak görüyor ve mücadele yolunda onlara önderlik etmemizi sabırsızlıkla bekliyor.

Bu nedenle, aktif bir silahlı mücadele için hızla sınır bölgelerine ve anavatana ilerlemeli ve düşmana askeri ve siyasi darbeler indirmeliyiz.

Aynı zamanda, geniş halk kitleleri arasında enerjik bir siyasi çalışma yürütmeli ve onları Japon karşıtı mücadeleye teşvik etmeliyiz. Eğer sınır bölgelerine ve anavatana hareket edecek ve Japonya'ya karşı bir mücadele örgütleyecek ve yürüteceksek, sınır boyunca üslerimiz olmalıdır.

Bu nedenle Paektu Dağı çevresindeki sınır bölgelerinde yeni gerilla üsleri kuracağız. Başka bir deyişle, Paektu Dağı'nın uçsuz bucaksız ormanlarında KPRA'nın faaliyetleri için dayanabileceği bir gizli kamplar ağı oluşturmayı ve bitişik bölgelerdeki insanları yarı gerilla bölgesi şeklinde gerilla üsleri kuracak şekilde örgütlemeyi planlıyoruz. Bunlar düşman tarafından görülmeyen dinamik devrimci kaleler olarak hizmet edecektir.

Paektu Dağı ve bitişikindeki sınır bölgeleri yeni gerilla üslerinin kurulması için avantajlı koşullara sahiptir.

Bu bölgelerde, Japon emperyalizminin sömürgeci yağmacı politikası nedeniyle geçim kaynağı arayışı içinde yurtlarını terk etmek zorunda kalan çok sayıda yoksul Koreli köylü, sürgündeki yurtseverler ve daha önce Bağımsızlık Ordusu hareketine katılmış olanlar yaşamaktadır. Japon karşıtı duyguları çok güçlüdür. Coğrafi olarak da bu bölgeler gerilla üsleri kurmak için elverişlidir.

Paektu Dağı çevresindeki bakir ormanların genişliği tam anlamıyla doğal bir kaledir. Ayrıca bu bölge, gelecekte üsleri Paengmu ve Kaema platolarına ve Rangnim Dağlarına doğru genişleterek silahlı mücadele alanını anavatana doğru genişletirken bize büyük avantaj sağlayacaktır. Amnok ve Tuman nehirleri boyunca uzanan sınır bölgelerinde mümkün olan en kısa sürede yeni gerilla üsleri kurmak için yoğun çaba sarf etmeliyiz.

Eğer sınır bölgelerine ve anavatana doğru ilerlemek ve Kore devrimini başarıyla geliştirmek istiyorsak, öncelikle aktif bir silahlı mücadele yürütmeliyiz.

Japon karşıtı silahlı mücadele ülkemizdeki Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin ana akımını oluşturduğundan, bu silahlı mücadeleyi hızlandırmak elzemdir.

Ancak o zaman, onun etkisi altında, Japon karşıtı kitle mücadelesinin tüm biçimleri başarıyla ilerletilebilir ve Kore devriminde bir bütün olarak bir yükseliş gerçekleştirilebilir. Japon emperyalizminin sömürgeci zulmü altında ulusal kurtuluş umutlarını yitirmiş olan yurtiçindeki insanlara devrimci zafer konusunda cesaret ve güven vermek için, silahlı mücadeleyi enerjik bir şekilde sürdürmeli ve onlara KPRA'nın gücünü göstermeliyiz. Bu çok önemlidir. Anavatanda öngörülen silahlı eylemleri örgütleme ve gerçekleştirmede başarılı olmak istiyorsak, silahlı saflarımızı genişletmek ve sağlamlaştırmak şu andaki başlıca görevlerimizden biridir.

Japon karşıtı silahlı safların genişletilmesi ve geliştirilmesi için tüm koşullar mevcuttur. Silahlı mücadele potasında eğitilmiş çok sayıda yetkin askeri komutan ve siyasi işçi ile zengin savaş deneyimine sahip kıdemli askerler bulunmaktadır.

Bunlar kendi başlarına müfrezeler, bölükler, alaylar ya da tümenler kurabilecek ve komuta edebilecek sert çekirdektir. Silahlı saflarımız için çok sayıda yedeğimiz de var. Yurtiçinde ve yurtdışında çok sayıda genç işçi, köylü ve ilerici öğrenci Japon karşıtı silahlı mücadelenin etkisiyle ulusal ve sınıfsal uyanışa geçmektedir.

Japon emperyalizmine karşı savaşmak için silahlanmaya hevesliler. Dolayısıyla, yurtiçi ve yurtdışındaki ilerici gençler ve öğrenciler üzerinde sıkı çalışırsak, Japon karşıtı silahlı safları hızla genişletebiliriz. Japon karşıtı silahlı safların genişletilmesinde ilk görevimiz KPRA'nın ana gücünü sağlamlaştırmaktır.

Ancak bunu yaptığımızda, bu güç aracılığıyla sürekli olarak mükemmel askeri ve siyasi kadrolar yetiştirebilir ve tıpkı bizim yaptığımız gibi onları diğer birimlere gönderebilir ve Japon karşıtı silahlı gücü bir bütün olarak güçlendirebiliriz.

Güney ve Doğu Mançurya bölgelerindeki Koreli gençleri ve anavatandaki iyi gençleri yeni bir tümen oluşturmak ve bu tümenin siyasi ve askeri yeteneklerini arttırmak için çabalamak üzere hızla aramıza katmalıyız.

Tüm KPRA birimleri, özellikle de yeni oluşturulacak birimler, gerillalara Marksizm-Leninizmi ve Kore devriminin çizgisini,

stratejisini ve taktiklerini aşlamak için yoğun askeri ve siyasi eğitimi ve diğer çeşitli siyasi ve ideolojik eğitim biçimlerini güçlendirmelidir. Bu amaçla, her birimdeki siyasi çalışma sistemini mükemmelleştirmeli ve yeni birimler için yetkin siyasi personel seçmeliyiz. Birimlerde devrimci bir çalışma alışkanlığının geliştirilmesini ve komuta eden subay ve erlerin siyasi ve teorik düzeylerini yükseltmek için yoğun çaba sarf etmelerini sağlamalıyız.

Ancak, KPRA birliklerinin sınır bölgelerine ilerleyeceği bahanesiyle Çin halkının Japon karşıtı silahlı birlikleriyle ortak mücadelemizi zayıflatmamalıyız.

Geçmişte Koreli komünistler, Japon karşıtı silahlı mücadelenin örgütlenmesi ve yürütülmesinde Çinli komünistlerle birlikte çaba göstermişlerdir. Ancak son zamanlarda Komintern, Mançurya’da faaliyet gösteren Koreli ve Çinli Japon karşıtı silahlı güçleri, Koreli ve Çinli birliklerin ayrı ayrı faaliyet gösterebilecekleri şekilde yeniden örgütlemenin iyi bir fikir olacağını öne sürdü.

Durum olgunlaştığında KPRA’nın bir gün ayrı olarak faaliyet göstermek zorunda kalacağı doğrudur. Ancak mevcut koşullar altında bu mümkün değildir. Hepinizin bildiği gibi, Mançurya’da faaliyet gösteren Japon karşıtı Kore ve Çin silahlı kuvvetlerinin ana gücünü KPRA birlikleri oluşturmaktadır.

Dahası, birçok Koreli komünist Çin birliklerinde bile siyasi ve askeri kadro olarak merkezi bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, önerilen yeniden yapılanma, eğer gerçekleştirilirse, kardeş Çin halkının Japon karşıtı silahlı güçlerini zayıflatacak ve sonuç olarak Kore ve Çin halklarının Japon karşıtı silahlı mücadelesinin ilerlemesini engelleyecektir.

Bu sorunu dar görüşlü ulusal bencillikten uzak, komünist bir yüce gönüllülükle çözmeliyiz. Bizler hem Kore hem de dünya devrimleri için mücadele eden proleter enternasyonalistleriz. Kore devrimine odaklanıyoruz diye kardeş Çin halkının silahlı kuvvetlerini zayıflatmamalıyız. Mücadelemizin ortamı ve koşulları birliklerin derhal bölünmesine izin vermemektedir. Anavatandaki silahlı mücadele için sağlam bir temel oluşturana kadar, güney ve doğu Mançurya’daki geniş ormanların elverişli

arazi koşullarından yararlanarak askeri ve siyasi faaliyetlerimizi sürdürmeliyiz.

Bu koşullar altında, ayrı eylemler için Koreli ve Çinli birlikler oluşturmak yerine Japon Karşıtı Müttefik Ordusu adı altında ortak bir Japon karşıtı silahlı mücadele örgütlemeli ve yürütmeliyiz. Ancak bu şekilde Kore ve Çin halklarının geniş kesimlerinden destek ve teşvik görebiliriz. Japon Karşıtı Müttefik Ordu adı altında Çinli komünistlerle birlikte Japon karşıtı silahlı mücadele yürüterek Kore ve Çin halklarının Japon karşıtı devrimci mücadelesini aktif bir şekilde geliştirmeliyiz.

KPRA birliklerini güçlendirmeli ve sınır bölgelerine ilerlemeliyiz ve aynı zamanda yeni kurulan Japon Karşıtı Müttefik Ordusu'nun her Çinli birliğine nitelikli siyasi ve askeri kadrolar göndererek Çinli birliklerin savaş yeteneklerini arttırmalarına olumlu bir şekilde yardımcı olmalıyız. Böylece, KPRA'nın sınır bölgelerine ve anavatana ilerlemesinden sonra bile güney ve doğu Mançurya'daki silahlı mücadelede sürekli bir yükseliş olduğunu göreceğiz.

JAPON KARŞITI ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE HAREKETİNİN DAHA DA GENİŞLETMESİ VE GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

Kore halkının Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir yükseliş için Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini daha da genişletmeli ve geliştirmeliyiz.

Bu hareketin genişletilmesi ve geliştirilmesi, farklı kesimlerden geniş Japon karşıtı yurtsever güçleri Japonya'ya karşı direniş bayrağı altında birleştirmemizi ve halkımızın devrimci güçlerini daha da inşa etmemizi sağlayacaktır. Bu nedenle, bu hareketi ülke çapında güçlü bir şekilde sürdürmeli ve ülkenin kurtuluşunu ve bağımsızlığını biz Korelilerin çabalarıyla başarmalıyız.

Şu anda ülkemizde Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketinin güçlendirilmesi, uluslararası durumun gereklilikleri ışığında da doğrudur.

Şu anda dünya için en büyük tehdit faşizmin yükselişidir. Faşistler kanlı despotizm ve saldırgan savaş yoluyla sadece kendi ülkelerinin halklarını değil, tüm insanlığı köleleştirmeye ve tüm dünyayı faşistleştirmeye çalışmaktadır.

Bu durumda, Komintern'in geçen yıl Moskova'da yapılan Yedinci Kongresi, Yoldaş Dimitrov'un bir raporunu dinlemiş ve farklı ülkelerdeki Komünist partilere anti-faşist halk cepheleri kurma çağrısında bulunarak, tüm ülkelerdeki emekçilerin ve demokratik güçlerin geniş kesimlerinin birleşerek uluslararası faşizme karşı koymalarını zorunlu görmüştür.

Dolayısıyla, kapitalist ülkelerdeki Komünist partiler antifaşist bir halk cephesi hareketi başlatma göreviyle, sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki Komünist partiler ve komünistler ise anti-emperyalist bir ulusal birleşik cephe hareketi geliştirme göreviyle karşı karşıyadır. Çin Komünist Partisi Japonya'ya karşı bir kuzey seferi ve Çin halkının Japon karşıtı birleşik cephesi için çağrıda bulunmaktadır.

Tüm bu gelişmeler devrimci hareketimizde de birleşik cephenin kapsamının daha da genişletilmesini gerektirmektedir. Ülkemizde Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketinin genişlemesi ve gelişmesi için koşullar şimdi her zamankinden daha iyi hazırlanmıştır. Şu anda işçilerimiz, köylülerimiz ve kitlelerin diğer kesimleri, Japon emperyalizminin eşi benzeri görülmemiş faşist baskısı ve sömürgeci talanı nedeniyle kendilerini daha zor bir durumda bulmaktadır ve Japon karşıtı duyguları ateşin doruğuna ulaşmıştır. İşçiler ve köylüler, Japon emperyalistleri ve onların yordakçıları olan toprak ağaları ve kapitalistler tarafından çifte ve üç kat baskı ve sömürüye maruz kalmaktadır. Kölelik koşullarında yaşamaya zorlanmakta, her türlü aşağılanma ve kötü muameleye, hak yoksunluğuna ve yoksulluğa maruz kalmaktadırlar. Vicdan sahibi entelektüeller ve kültür çalışanları da Japon emperyalistlerinin ulusal aşağılama ve ayrımcılığından mustarıptır. Düşmanın ulusal kültürümüzü yok etme ve asimilasyon politikası nedeniyle işlerinden bile atılıyorlar.

Komprador olmayan kapitalistler, küçük ve orta esnaf ve imalatçılar Japon tekelci sermayesinin ve komprador sermayesinin baskısı altında iflas etmektedir.

Özellikle kent küçük burjuvazisi, çeşitli vergiler ve diğer ağır yükler ve sömürgeci yağma ile ağırlaşan geçimini zorlukla sağlayabilmektedir. Bu nedenle, sadece işçiler ve köylüler değil, ülkemizdeki diğer tüm dürüst insanlar, ülkesiz bir halk olarak içinde bulundukları durumdan yakınmakta ve ulusal kurtuluş ve bağımsızlığı hararetle arzulamaktadır. Bu da ülkemizde Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketinin genişlemesi ve ilerlemesi için koşulların olgunlaştığını kanıtlamaktadır.

Geçtiğimiz birkaç yıl içinde Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini örgütleme ve yürütme konusunda değerli deneyimler edindik ve gelecekte bu çalışmayı daha da geliştirebilecek lider çekirdekleri hazırladık. Tüm bu koşulları ve olanakları doğru bir şekilde kullanarak, mevcut durumun gerekliliklerini karşılamak için Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini daha da genişletmeli ve geliştirmeliyiz.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini yeni bir aşamaya taşımak istiyorsak, birleşik cephenin daimî bir organına ihtiyacımız var. Şimdiye kadar hayatın her kesimindeki Japon karşıtı kitleler arasında, onları farklı sınıf ve tabakalara göre oluşturulmuş kitle örgütlerine ve Anti-Emperyalist Birlik gibi birleşik cephe tipi kitle örgütlerine dahil ederek çalıştık. Sonuç olarak bu hareket koordine edilememiştir. Hem farklı sınıf ve tabakaların kitle örgütlerini hem de her kesimden Japon karşıtı yurtseverleri içine alabilecek kapsamlı, bütünleşmiş bir Japon karşıtı ulusal birleşik cephe örgütü kurmalıyız.

Yalnızca bu, hareketin eşgüdümlü bir şekilde gelişmesini garanti edebilir. Özellikle henüz Marksist-Leninist bir partiye sahip olmayan ülkemizde, iyi düzenlenmiş bir yapıya sahip Japon karşıtı ulusal birleşik cephe örgütü olmalıdır.

Birleşik cephe faaliyetleri için tatmin edici bir komünist liderlik sağlamanın tek yolu budur. Oluşturmak üzere olduğumuz yeni Japon karşıtı ulusal birleşik cephe örgütü, Japon yanlısı toprak ağaları, komprador kapitalistler ve ulusa ihanet edenler gibi bir avuç gerici dışında, tüm ulusu ulusal kurtuluş cephesi için örgütleme ve harekete geçirme yeteneğine sahip kitlesel bir devrimci örgüt olmalıdır.

Dolayısıyla bu örgüt, farklı kesimlerden insanların ortak arzusunu yansıtacak şekilde Anavatanın Restorasyonu Derneği ya da Ulusal Kurtuluş Birliği olarak adlandırılmalıdır. Bu, daha önce bağımsızlık hareketinde yer almış milliyetçileri, yurtsever dindarları, komprador olmayan dürüst kapitalistleri ve yurtseverlerin diğer geniş kesimlerini, amacını doğru bir şekilde anlayarak birleşik cephe örgütüne katılmaya yönlendirecektir. Birleşik cephe örgütü için iyi bir program hazırlamalıyız.

Bu program, anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrim aşamasında çözülmesi gereken temel görevleri, Japon emperyalizminin sömürge yönetimini yıkmayı ve gerçek bir halk hükümeti kurmayı, tarım devrimini gerçekleştirmeyi, toplumun her kesiminden insanlara demokratik hak ve özgürlükler sağlamayı vb. içermelidir. Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini başarıyla genişletmek ve geliştirmek için, bu hareketi

Japon karşısı silahlı m¼cadelenin etkisi altında örg¼t¼ h¼zla örg¼tlemeli ve y¼r¼tmeliyiz.

Ancak o zaman silahlı m¼cadelenin etkisi altında örg¼t¼ h¼zla genişletip geliştirebilir ve hareketi sağlam bir temel ¼zerinde ilerletebiliriz.

Bu hareketin b¼y¼mesini ve ilerlemesini teşvik etmek i¼in şu anda karşı karşıya olduğumuz bir diğer önemli g¼rev, Gen¼ Kom¼nistler Birliği'ni durumun gelişiminin gereklerine uygun olarak daha geniş tabanlı bir kitlesel gen¼lik örg¼t¼ olarak yeniden örg¼tlemektir. Mevcut gelişmelerin farklı katmanlardan t¼m gen¼lerin Japonya'ya karşı ulusal kurtuluş cephesine katılmasını gerektirdiği gerçeği ışığında, yalnızca kom¼nizme adanmış önc¼ gen¼leri kabul eden YCL'nin belirli sınırlamaları olması kaçınılmazdır. Bu nedenle YCL'yi, gen¼ yurtseverlerin geniş kesimlerini kucaklayan devrimci bir kitle örg¼t¼ olan Kore Anti-Japon Gen¼lik Birliği'ne d¼n¼řt¼receęiz.

Hayatın her kesiminden gen¼lięin talep ve özlemlerini doğru bir şekilde yansıtan bir eylem programı ortaya koymalı ve bu programın bayrağı altında, siyasi g¼r¼ř, din ve m¼lkiyet durumundaki farklılıklara bakmaksızın ¼lkesini ve halkını seven t¼m gen¼leri -işçiler, köyl¼ler, öğrenciler, aydınlar, dini cemaatler vb. Birleştirmeliyiz.

ANAVATANI KURTARMA DERNEĞİ’NİN ON MADDELİK PROGRAMI

5 Mayıs 1936

1. Kore’de gerçek bir halk hükümeti kurmak. Korsan Japon emperyalist yönetimini yıkmak ve Kore’de gerçek bir halk hükümeti kurmak için tüm Kore ulusunu seferber etmek ve geniş tabanlı bir Japon karşıtı birleşik cephe gerçekleştirmek;
2. Japonya’yı yenmek ve kukla devleti ‘‘Mançukuo’’yu Kore ve Çin halkları arasında yakın bir ittifak yoluyla Mançurya’da ikamet eden Koreliler tarafından yıkmak ve Çin topraklarında ikamet eden Kore halkı için tam özerklik sağlamak;
3. Japon silahlı kuvvetlerini, jandarmasını, polisini ve ajanlarını silahsızlandırmak ve Kore’nin bağımsızlığı için gerçekten savaştan devrimci bir ordu örgütlemek;
4. Japonya ve Japonlara ait tüm işletmelere, demiryollarına, bankalara, gemilere, çiftliklere ve sulama sistemlerine ve Japon yanlısı hainlerin sahip olduğu tüm mülk ve arazilere el koymak, böylece bağımsızlık hareketi için fon toplamak ve bu fonların bir kısmını yoksullara yardım için kullanmak;
5. Japonya ve ajanları tarafından halka verilen tüm kredileri iptal etmek ve tüm vergileri ve tekel sistemlerini kaldırmak, aynı zamanda kitlelerin yaşam koşullarını iyileştirmek ve ulusal endüstrilerin, tarımın ve ticaretin sorunsuz gelişimini teşvik etmek;
6. Konuşma, basın ve yayın özgürlüğünü kazanmak. İfade, basın, toplanma ve örgütlenme özgürlüğünü kazanmak, Japon emperyalistlerinin terörist yönetimine ve feodal fikirleri beslemesine karşı çıkmak ve tüm siyasi tutukluları serbest bırakmak;
7. Ryangban (aristokrasi) ile sıradan halkı ayıran kast sistemini ve diğer eşitsizlikleri ortadan kaldırmak, cinsiyet, milliyet veya din farkı gözetmeksizin insanlığa

dayalı eşitliği sağlamak ve kadınların sosyal konumunu iyileştirmek ve kişiliklerine saygı göstermek;

8. İnsanları ulusal dilimizde eğitirken ve ücretsiz zorunlu eğitim uygularken, köle emeğini ve köle eğitimini kaldırmak;
9. Sekiz saatlik işgünü uygulamak, çalışma koşullarını iyileştirmek, ücretleri yükseltmek, iş yasalarını formüle etmek, işçiler için devlet sigorta yasalarını uygulamak ve işsizlere devlet yardımını genişletmek;
10. Korelilere eşit davranan uluslar ve devletlerle yakın bir ittifak kurmak ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı iyi niyet ifade eden ve tarafsızlığını koruyan devletler ve uluslarla yoldaşça dostluk ilişkileri sürdürmek.

ANAVATANI KURTARMA DERNEĞİ'NİN AÇILIŞ BİLDİRGESİ

5 Mayıs 1936

Yurttaşlar, yurt içinde ve yurt dışında yaşayan kardeşlerim,

Beş bin yıllık köklü bir geçmişe sahip 20 milyon Korelinin sevgili anavatanlarının düşman Japon emperyalistleri tarafından ellerinden alınmasının üzerinden 26 yıl geçti. Yurttaşlarımız, Japon emperyalizminin sömürgeci baskısı altında, her türlü zorluk ve mahrumiyete maruz kalarak, kan ve ter içinde, hayvanlarınkinden bile daha sefil bir yaşam sürmektedir. Japon emperyalist zulmüne daha fazla dayanamayan çok sayıda yurttaşımız çok sevdikleri evlerini terk etmek ve geçimlerini sağlamak için dolaşmak zorunda kalmıştır.

Yabancı topraklarda bile, tek başlarına, her türlü aşağılanmaya ve hor görülmeye maruz kalmakta, gittikleri her yerde ayaklar altında çiğnenmekte ve katledilmektedirler. Ulusumuz gerçekten de duyulmamış bir perişanlık içinde. Vatanlarından mahrum bırakılan ve korkunç bir talihsizliğin pençesinde kıvranan halkımız şimdi hangi yolu seçmelidir?

Milletimiz için Japon emperyalist yağmacılara karşı savaştan başka bir alternatif yoktur. Ulusal kurtuluşun şafağını başlatmanın tek yolu budur.

Bu, on binlerce Koreli gencin neden vatan aşkıyla yanıp tutuşarak Kore Halk Devrim Ordusu'na katıldığını ve ellerinde silahlarla Japon emperyalistlerine karşı cesurca savaştıklarını açıklamaktadır. Şimdi ülkenin her yerinde işçilerin, köylülerin, gençlerin ve öğrencilerin Japon emperyalist sömürge yönetimine karşı mücadeleleri birbiri ardına gerçekleşiyor. Geçmişte de ulusumuzun ateşli yurtseverliği tam anlamıyla sergilenmiştir. Çok sayıda insan Doğru Gönüllüler hareketinde yer aldı ve Japon emperyalizminin Kore'yi işgaline karşı yıllarca kanlı mücadeleler verdi.

Ve Birinci Mart Hareketi sırasında tüm ulus, ülkenin her köşesinde Japon karşıtı bir ayaklanmayla ayağa kalktı. Sonuç

olarak, ulusumuzun zeki ve cesur ruhu tüm dünyaya gösterildi. Bu gerçek, Kore ulusunun bağımsızlık ve egemenlik için duyduğu ciddi arzu ve tutkulu mücadele ruhuyla ulusal kurtuluş davasını kesinlikle başaracağını kanıtlamaktadır. Ancak, geçmişte birçok vatansever cesurca savaşmış, düşmüş ve ölmüş olmasına rağmen ulusal bağımsızlık ve kurtuluş amacına ulaşamamıştır. Bunun başlıca nedeni, ülkenin kurtuluşu için yapılan hareketlerin hiçbirinin birleşik bir siyasi programa ve doğru bir mücadele çizgisine göre yürütülmemesi ve Japon karşıtı yurtsever güçlerin sağlam bir birlik ve bütünlük sağlamadan desteksiz bir mücadele yürütülmesiydi.

Sadece bu da değil; Japonya'ya karşı olan ülkeler ve uluslarla yakın temas içinde ortak düşman olan Japon emperyalistlerine karşı bir müttefik cephe oluşturulmadı. Bu da nihai zaferin kazanılamamasının önemli bir nedenidir.

Geçmişin acı dersleri ve deneyimleri temelinde ülkenin kurtuluşu gibi kutsal bir görevi yerine getirmek için ana siyasi programı ve mücadele görevlerini ortaya koyduk.

Bu programa uygun olarak, yurtiçi ve yurtdışındaki tüm Japon karşıtı güçleri birleştirmek ve onlara birleşik bir liderlik sağlamak için genel bir lider organ olarak Anavatanın Restorasyonu Derneği'ni kuruyor ve onun On Maddelik Programını benimsiyoruz. ARF'nin On Maddelik Programının ana içeriği temelinde, yurtiçindeki ve yurtdışındaki tüm yurttaşlarımıza aşağıdaki hususları beyan ederiz:

1. Tüm Kore ulusu, ülkeyi geri kazanmak ve Kore'de gerçek bir halk hükümeti kurmak için sınıf, cinsiyet, sosyal statü, parti üyeliği, yaş ve dini inanç gözetmeksizin düşmana, Japon emperyalist saldırganlara karşı birlik içinde mücadele edecektir. Bizler, 20 milyon Kore halkı, yağmacı Japon emperyalizminin sömürge yönetimi altında tarifsiz ulusal baskı, kötü muamele ve acımasız sömürüye mahkûm edilmiş evsiz bir ırkın yaşamını sürdürüyoruz. Kore ulusunun kurtuluşu tüm Korelilerin karşı karşıya olduğu en yüce görevdir. Eğer 20 milyonun tamamı bir vücut halinde Japon karşıtı ulusal kurtuluş

cephesine katılırsa, parası olan para, yiyeceği olan yiyecek, becerisi ve bilgisi olan beceri ve bilgisini adarsa, kadın ya da erkek, genç ya da yaşlı, hiçbir ayrım gözetmeksizin, Japon emperyalistleri yok edilecek ve ulusal kurtuluşumuz ve bağımsızlığımız sağlanacaktır.

2. Mançurya'da yaşayan Koreliler, Çin halkıyla yakın bir ittifak kurarak Japon emperyalizminin ve onun kukla devleti Mançukuo'nun saldırgan mekanizmasını yıkmak ve Çin topraklarında Koreliler için gerçek bir ulusal özerklik sağlamak için çaba gösterecektir. Mançurya'daki Korelilerin ulusal özerkliğinin, yağmacı Japon emperyalist saldırganlar ve onların ajanları tarafından Kore ve Çin uluslarını kandırmak ve birbirlerine yabancılaştırmak için ilan edilen "Jiandao'da özerklik" ile hiçbir ortak yanı yoktur. Mançurya'daki Koreli sakinler, düşmanın aldatmacası olan "Jiandao'da özerklik" e kararlılıkla karşı çıkarak ve Çin'deki Japon karşıtı kitlelerle yakın ittifak içinde Japon-Mançurya egemenliğini yıkarak gerçek ulusal özerkliğe kavuşacaklardır.
3. Anavatanın kurtuluşu için devrimci silahlı safları genişletecek ve güçlendireceğiz. Japon emperyalistleri ve onların ajanları tepeden tırnağa silahlanmış alçak saldırganlar ve cellatlardır. Silahlı düşmanlara silahla karşılık vermeliyiz. Lanetli sömürge yönetimi sistemini yıkabilir ve Kore'nin bağımsızlığını ancak Kore Halkının Devrimci Ordusunu daha da güçlendirdiğimizde ve Japon emperyalist saldırgan ordusuna karşı kanlı savaşlar vererek onu yenmek için her yerde devrimci kitlelerle birlikte çeşitli silahlı birlikler oluşturduğumuzda elde edebiliriz.
4. Zengin ve güçlü bağımsız bir devlet inşa etmek için, gerçekten halk odaklı ve demokratik ekonomik ve kültürel politikalar yürüteceğiz. Fabrikalara, madenlere, toprak mülklerine, mağazalara, bankalara ve yağmacı Japon emperyalist saldırganların ve hain Japon yanlısı ajanların sahip olduğu diğer tüm mülklere koşulsuz olarak el koyacağız, ulusal sanayinin, tarımın ve ticaretin

istikrarlı gelişimini teşvik edeceğiz, halkımıza konuşma, basın, toplanma ve dernek kurma özgürlüğü ve bireylerin eşitliğini sağlayacağız, köleci eğitim sistemini kaldıracacağız ve işçiler için sekiz saatlik işgünü getireceğiz. Ulusal kurtuluş davasını kolaylaştırmak için, ulusal vicdana sahip kapitalistlerden, yurtseverlerden ve vicdan sahibi diğer şahsiyetlerden özel bağışlar ve diğer aktif yardım biçimlerini kabul edeceğiz.

5. Kore ulusal kurtuluş hareketine karşı iyi niyetini ifade eden ve tarafsızlığını koruyan devletler ve uluslarla yakın ittifak içinde düşmana, Japon emperyalist saldırganlara karşı ortak bir cephe oluşturacağız. Soyguncu Japon emperyalist saldırganları, Çin ve Japon emperyalizmine düşman diğer ülkelerle yakın ittifak içinde ve Japon emperyalist sömürge yönetimi tarafından ezilen diğer halklarla birlikte ezmeliyiz. Kore ulusal kurtuluş hareketine sempati duyan ve ona iyi niyetle yaklaşan ülkeleri ve ulusları dost olarak görmeli ve Japon emperyalist yağmacılara yardım eden ve Kore ulusuna karşı çıkanlara düşman olarak davranmalıyız.

Ülkenizi ve halkınızı seven, hayvani köleliğin boyunduruğundan kurtulmak ve insan olarak değerli ve umutlu bir varoluş sürmek isteyen yurttaşlar, kardeşler ve bacılar, Fabrikalarda, madenlerde, demiryolu kuruluşlarında, okullarda, gazete bürolarında, askeri kışlalarda, dükkanlarda ve kentsel ve kırsal alanlardaki diğer yerlerde derhal ARF örgütleri kuracağınızı ve ARF'nin On Maddelik Programı bayrağı altında tüm ulusun ortak eylemiyle ülkeyi geri kazanmak için güçlü bir mücadele vereceğinizi içtenlikle umuyoruz. Ülkenin kurtuluşu için sıkı bir birlik içinde mücadele eden halkımızın davası yenilmezdir. Hepimiz ülkenin tam bağımsızlığı ve ulusun özgürlüğü ve kurtuluşu için mücadele edelim! Çok yaşa Anavatani Kurtarma Derneği!

BÜYÜK KUVVETLERLE ANAVATANA İLERLEYEREK HALKLARA ULUSAL ÖZGÜRLÜK UMUDU AŞILAYALIM

**29 Mart 1937’de Xigang, Fusong İlçesinde Düzenlenen
Kore Halk Devrimci Ordusu Askeri ve Siyasi Kadroları
Konferansında Yapılan Konuşma**

Yoldaşlar,

Geçen yıl şubat ayında Nanhutou’da Kore Halk Devrimci Ordusunu sınır bölgelerine taşımak ve eylem alanımızı kademeli olarak anavatana doğru genişletmek için stratejik bir hat belirledik. Nanhutou toplantısında benimsenen çizgiyi hayata geçirmek için enerjik bir şekilde çalıştık ve bunun sonucunda kısa bir süre içinde silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve anavatana doğru genişletilmesi için sağlam bir temel atılmış oldu. Her şeyden önce, Anavatanın Yeniden Kurulması Derneği’nin örgütsel ağlarını ülke içinde ve dışında çok geniş bir alana yaydık. ARF’nin kuruluşunu takiben birçok yere gönderilen siyasi ajanların enerjik faaliyetleri sayesinde, şu anda Hyesan, Kapsan ve Phungsan dahil olmak üzere Kore’nin kuzey bölgesinde, Pyongyang dahil olmak üzere orta bölgede ve hatta güney bölgelerinde ARF’nin şubeleri ortaya çıkmıştır. ARF örgütleri Çin’de de büyük ölçüde Korelilerin yaşadığı geniş alanlarda kendilerini kabul ettirmişlerdir.

Bu yıl ARF’nin Changbai İlçe Komitesi kuruldu ve ülke içinde ARF’nin bir parçası olarak Kore Ulusal Kurtuluş Birliği oluşturuldu. ARF’nin örgütsel genişlemesi, devrimimizin kitlesel temelini daha da güçlendirmek, yurtsever Japon karşıtı güçlerin geniş kesimlerini ülkenin kurtuluşu için ciddi mücadele için güçlü bir şekilde uyandırmak, Japon karşıtı silahlı mücadeleyi geliştirmek ve daha geniş alanlara yaymak ve bir partinin kuruluşu için hazırlıkları hızlandırmak açısından büyük önem taşımaktadır. Paektu Dağı’nın yoğun ormanlık bölgesini merkez alarak yeni tipte bir devrimci üs oluşturduk.

Nanhutou toplantısının ardından, silahlı mücadelenin anavatanına doğru geliştirilmesi ve genişletilmesinde ve devrimci hareketimizde büyük ilerlemeler kaydedilmesinde önemli bir rol oynayacak olan stratejik bir bölgeyi güvence altına almak için çabalarımızı iki katına çıkardık. Hem coğrafi özellikleri hem de nüfusunun bileşimi açısından KPRA'nın askeri faaliyetleri için avantajlı bir bölge olan Paektu Dağı çevresindeki geniş arazide, düşman için ciddi askeri ve siyasi gerilemelere neden olan sayısız muharebe planladık ve yürüttük. Sonuç olarak, Paektu Dağı bölgesindeki sık ormanların ve onu çevreleyen geniş bölgenin kontrolünü ele geçirdik ve düşmanın burayı yönetme kabiliyetini felce uğrattık. Bu bölgede çok sayıda gizli kamp inşa ettik. Bu şekilde Paektu Dağı bölgesinde düşman tarafından görülemeyen bir üs kuruldu. Bu üs, Amnok ve Tuman nehirleri boyunca uzanan geniş ormanlık alandaki düzinelerce gizli kamp ve halkın geniş kesimleri arasında kök salmış yeraltı devrimci örgütleriyle yakından bağlantılıdır. Paektu Dağı üssünün kurulması, Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemize büyük bir ivme kazandırmayı ve silahlı mücadeleyi anavatanına taşımayı amaçlayan Nanhutou toplantısında benimsenen çizginin hayata geçirilmesinde bir dönüm noktası olmuştur. Bu temel, KPRA'nın anavatanının iç kesimlerindeki askeri ve siyasi faaliyetlerini hızlandırmasını ve halkı kitlesel bir Japon karşıtı mücadele için güçlü bir şekilde uyandırmasını mümkün kılmıştır.

Halihazırda elde edilen başarılar temelinde, anavatanına doğru ilerlemek için geniş çaplı operasyonlar başlatmalıyız. Ülkemizdeki mevcut durum, KPRA'nın mümkün olan en erken zamanda büyük askeri birliklerle anavatanına doğru ilerlemesini acilen gerektirmektedir. Şu anda Japon emperyalistleri Kore halkı üzerindeki sömürgeci egemenliklerini daha önce hiç olmadığı kadar sıkılaştırmaktadır. Tarihte eşi benzeri görülmemiş çeşitli çirkin yasalar uydurarak ve faşist yönetim makinesini güçlendirerek Kore halkı üzerinde duyulmamış bir faşist zorbalık uyguluyorlar. Gaddar Japon emperyalistleri, Kore halkının en ufak bir Japon karşıtı tezahürünü bastırmak için son zamanlarda "Siyasi Suçluların Şartlı Tahliyesi Yönetmeliği" gibi şeytani yasalar çıkardılar ve polis güçlerini önemli ölçüde arttırdılar.

Özellikle gizli servis polis aygıtlarını aktif bir şekilde güçlendirmekte ve gizli ajanlarını her yere yerleştirmektedirler. Bu şekilde Japon emperyalist saldırganlar, işçilerin ve köylülerin devrimci hareketlerini acımasızca bastırmakta, yurtseverleri rastgele tutuklamakta, hapsedmekte ve öldürmektedir. Kıtasal bir istilaya yönelik savaş hazırlıklarını tamamlamak için ekonominin askerileştirilmesine hız veren Japon emperyalist saldırganlar, Kore halkının insanlık dışı sömürsünü ve yağmasını daha da yoğunlaştırmaktadır. Bu alçaklar, kıtasal işgal için bir köprübaşı oluşturmak amacıyla, Kuzey Kore'yi "kalkındırmak" bahanesiyle Kore'nin kuzey bölgesinde demiryolları, yollar ve limanlar gibi askeri tesisleri büyük ölçüde genişletmekte, bu projeler için sayısız insanı zorla askere almakta ve acımasızca sürmektedirler. Ayrıca doğal kaynakların sömürülmesini yoğunlaştırarak, savaşta kullanmak üzere ellerine geçirebildikleri tüm malzemeleri ülkemizden çalmaktadırlar. Geçen yıl Kore'deki tarım arazilerinin büyük bir kısmı eşi benzeri görülmemiş büyüklükteki sellerle sular altında kaldı ve tahıl üretimi keskin bir şekilde düştü. Buna rağmen, Japon emperyalist caniler bunu görmezden geldi ve bir soyguncu çetesi gibi tüm mahsule son tanesine kadar el koydu. Japon emperyalist saldırganların insanlık dışı yağmacı politikası Koreliler için açlık ve yoksulluk anlamına gelmekte, sayısız insanı dilenci gibi dolaşmaya ve binlerce mil ötedeki yabancı topraklara gitmek üzere kendi ülkelerini terk etmeye zorlamaktadır.

Japon emperyalist saldırganlar, Kore halkının ulusal ruhunu kırmak için çılgınca bir girişimde bulunarak, "Japonya ve Kore'nin bir olduğunu" ve "Japonlar ve Korelilerin aynı soydan geldiğini" her zamankinden daha gürültülü bir şekilde haykırıyorlar. Kore halkının konuşma ve yazı dilini, iyi davranışlarını ve güzel adetlerini yok etmeye çalışan bu düzenbazlar, halkımıza "Japon ruhunu" aşlamak için her yere "Şinto tapınakları ve mabetleri" inşa ettiler. Son zamanlarda, halkımızın KPRA'dan beklentilerini ve umutlarını kırmak için her türlü yalan propagandayı yoğunlaştırarak onları umutsuzluğa sürüklüyorlar.

Kore artık bir yeryüzü cehennemine dönüşmüştür ve halkının başında kara bulutlar dolmaktadır. Kasvetli ve korku dolu bir atmosfere bürünmüş olan Kore topraklarına benzersiz bir karanlık çağ çıkmış, halkın kızgınlığı ve iniltileri giderek daha fazla sinmiştir.

Yurttaşlarımızın birçoğu bağımsızlık umutlarını bile yitirmiş durumda ve etraflarındaki lanetli dünyaya hayıflanarak umutsuzluk içinde günlerini geçiriyorlar. Yoldaşlar, Kore devriminden sorumlu komünistler olarak, ebeveynlerimizin, kardeşlerimizin ve kız kardeşlerimizin çektiği büyük sıkıntıya pasif izleyiciler olarak kalamayız. Büyük kitleler halinde anavatana akın etmeli ve Japon emperyalist saldırganlara askeri ve siyasi darbeler indirmeli, halka devrimin zaferine dair sağlam bir güven aşılmalıyız. Kore halkının oğulları ve kızlarından oluşan KPRA'nın büyük birlikleri ülkede cesur bir şekilde ortaya çıkarsa, bu halka büyük cesaret verecektir; sadece birkaç mermi atarsak, halk büyük ilham alacaktır. Japon emperyalist saldırganlara darbe indirmek ve düşmanın siperlerini ateşe vermek için büyük bir güçle anavatana ilerleyerek, KPRA'nın ulusal kurtuluş için verilen ciddi mücadelede hareket halinde olduğunu ve zaferden zafere koştuğunu halka açıkça göstermeli ve KPRA var olduğu sürece Kore'nin bağımsızlığını kesin olarak kazanacağını bilmelerini sağlamalıyız.

Anavatana doğru bu geniş çaplı ilerleme operasyonunda KPRA'yı üç yöne sevk etmeyi planlıyoruz: Ana birlik Amnok Nehri'ni geçecek ve Japon emperyalistlerinin sınır muhafızlarının güçlü bir noktası olan Hyesan'a doğru ilerleyecek; diğer bir birlik Paektu Dağı'nı aşacak ve Antu ve Helong üzerinden Tuman Nehri'ne bitişik kuzey sınır bölgesine ilerleyecek; üçüncü birlik ise Amnok Nehri kıyısındaki Linjiang ve Changbai bölgelerine kadar ilerleyecek. Amnok ve Tuman nehirlerinin kıyılarına doğru ilerleyen birlikler, Japon emperyalist saldırganlara ağır bir darbe indirmek ve aynı zamanda Changbai bölgesinde yoğunlaşan düşman kuvvetlerini dağıtmak ve zayıflatmak için daha geniş bir alanda yoğun askeri ve siyasi faaliyetler başlatacaktır. Bu aynı zamanda düşmanın sınır koruma tertibatını da darmadağın edecek

ve böylece anavatana ilerleyen ana birliğin başarısını garanti altına alacaktır.

Anavatana doğru ilerleyen ana birlik Paektu Dağı'ndaki gizli kamplarda operasyon için tam hazırlık yapmalı ve ardından sınır muhafız karakolları hattını hızla delmelidir. Anavatandaki saldırı operasyonunun ana hedefi olarak bu kez Hyesan bölgesini seçtik çünkü bu bölge en iyi başarı şansını sunuyor: Bölge geniş ormanlık alanlarla Paektu Dağı üssüne bağlıdır; KPRA'ya askeri ve coğrafi avantajlar sağlar; silahlı mücadeleyi ülkenin içlerine doğru genişletmek için elverişli koşullar sunar; ve ülke içinde ARF'ye bağlı bir örgüt olan Kore Ulusal Kurtuluş Birliği'ne ve devrimci ordumuzun operasyonlarına aktif destek ve teşvik veren çeşitli diğer devrimci kitle örgütlerine sahiptir. Birçok siyasi ajanımız bu bölgede faaliyet göstermektedir.

Ülkeye ilerlerken, çevik ve cesur savaş eylemleriyle Japon emperyalist alçaklara ve onların uşaklarına -Japon yanlısı unsurlara ve ulusa ihanet edenlere- acımasızca saldırmalı, karakolları ve düşmanın diğer kalelerini yakmalı ve böylece halkımızın kalbinin derinliklerinde yanan öfkeyi yatıştırmalıyız. Ayrıca, hapsedilmiş olan vatanseverleri ve masum insanları serbest bırakmalıyız. Askeri operasyonlara paralel olarak, halkın sınıf bilincini keskinleştirmek ve onları ülkenin kurtuluşu için verilen ciddi mücadeleye güçlü bir şekilde teşvik etmek için yoğun siyasi faaliyetler başlatmalıyız. Anavatanda geniş çaplı askeri ve siyasi faaliyetler yürüterek, Kore'nin ölü değil canlı olduğunu ve Kore halkının "Japonya ve Kore birdir" ve "Japonlar ve Koreliler aynı soydandır" fikrini reddederek Japon emperyalist saldırıya direnmeye devam ettiğini tüm dünyaya göstereceğiz.

Anavatana yönelik bu saldırı operasyonu kendi içinde bir son olmamalıdır. Düşmana ölümcül bir darbe indirmek ve tarihi ulusal kurtuluş davasını başarmak için büyük birlikler halinde ilerlemeye devam etmeliyiz. Kore'nin kuzey bölgesi üzerinde askeri kontrol kurmalı ve Paektusan Üssünü Rangnim Dağlarına kadar genişletmeli ve buradan hareketle, odak noktası Japon karşıtı silahlı mücadele olmak üzere, Kore devriminde bir bütün olarak büyük bir yükseliş sağlamalıyız. Kuzey sınır bölgesindeki askeri

ve siyasi saldırılarımızın daha da yoğunlaştırılması, Japon emperyalist saldırganların KPRA'ya karşı umutsuz "cezalandırıcı" saldırılarını boşa çıkarmak ve devrimimizin kesin zaferini hızlandırmak için olumlu bir hamledir.

KPRA ile genel bir çatışma için Japon emperyalistleri kısa bir süre önce kötü şöhretli bir faşist savaş lordu olan alçak Minami'yi Kore Genel Valisi olarak atadılar ve saldırı birliklerinin ana gücünü Kore ve Mançurya'ya gönderdiler. KPRA'mızın en aktif olduğu Dongbiandao bölgesini özel bölge ilan ettiler ve hatta Tonghua'da bir "cezalandırıcı" operasyon komutanlığı kurdular. Böylece Japon ordusundan, kukla Mançukuo ordusundan, polisten ve silahlı öz savunma birliklerinden devasa bir askeri gücü devrimci ordumuza karşı geniş çaplı bir saldırı için seferber ettiler. Dahası, KPRA'nın anavatana ilerleyişini kontrol etmek amacıyla sınır koruma hattını "demir bir duvar" olarak çılgınca güçlendiriyorlar. Japon emperyalistleri KPRA'ya karşı bu şekilde topyekûn "cezalandırma" operasyonları yürütürken bizim büyük bir güç olarak anavatana ilerlememiz, hem düşmanın "cezalandırma" saldırısını ezmek hem de Japon emperyalizminin Kore'deki sömürge yönetimini temellerinden sarsmak açısından muazzam bir öneme sahiptir.

Anavatana büyük birliklerle saldırarak ve askeri ve siyasi bir taarruz başlatarak, evdeki komünistleri örgütsel ve ideolojik olarak birleştirebilir ve geniş kitleleri Japon karşıtı ulusal birleşik cephede sıkı bir şekilde bir araya getirebilir, böylece devrimci güçlerimizi daha önce hiç olmadığı kadar güçlendirebiliriz. Acil görevimiz, KPRA üyelerini anavatandaki saldırı operasyonlarında başarı için siyasi ve ideolojik olarak hazırlamaktır. İyi bir siyasi ve ideolojik hazırlık, muzaffer bir hareketin anahtarıdır. Bu tür hazırlıklar, gerillaların önümüzdeki operasyonlarda hem savaşçı hem de siyasi işçi olarak görevlerini yerine getirmeleri için gereklidir. Hepsi anavatana doğru ilerlemenin amacını ve önemini iyi bilmeli ve sınırsız bir vatan sevgisi, devrimin zaferine kesin bir güven ve düşmana karşı yakıcı bir nefretle aşılmalıdır. Özellikle tüm gerillaların anavatana ilerleme fırsatından yararlanarak ülkelerini iyi tanımaları çok önemlidir. Ülkesini iyi tanımadan, bir

devrimci olarak ulusal gurura ve kendine saygıya sahip olamaz, onu ateşli bir şekilde sevmeyiz. Tüm birimlerde gerillalara ülkemizin tarihi ve coğrafyası ile halkının yüce ahlakı ve gelenekleri öğretilmelidir.

Gerillaları siyasi ve ideolojik olarak hazırlamak için, birimlerdeki siyasi örgütlerin rolü daha da arttırılmalıdır. Anavatana ilerleme operasyonunda başarı için bir sonraki önkoşul, savaş için kapsamlı hazırlıklar yapmaktır. Yeterli muharebe hazırlıkları olmadan düşmanın sıkı sınır koruma hattını yarmak ve ülkenin her yerinde hızlı muharebe eylemleri başlatmak imkânsız olacaktır. Her şeyden önce askeri tatbikatların iyi yapılması gerekmektedir. Askeri ve siyasi eğitim, birliklerin savaş verimliliğini her yönden yükseltecek şekilde hızla düzenlenmelidir. Tüm birimlerde askeri ve siyasi eğitim sırasında herkes gerilla taktiklerimizle donatılmalı, silahına, savaş ve teknik donanımına tam bir hakimiyet sağlamalı ve iyi bir nişancı olmalıdır. Ayrıca gerillalar askeri kurallara uymak üzere eğitilmelidir. Savaşa hazırlanırken giysi, ayakkabı ve erzak hazırlığı gibi maddi düzenlemelerin eksiksiz yapılması da önemlidir. Anavatana gireceğimiz gerçeğini göz önünde bulundurarak, yedekte her türden bol miktarda erzak bulundurmaliyiz. Özellikle iyi bir giysi stoğu oluşturmalı ve tüm askerlere yeni üniformalar vermeliz. Tüm komutanların ve askerlerin devrimci görevlerinin önemini açıkça anlayacaklarına ve anavatana ilerleme gibi yüce bir görevi onurla yerine getireceklerine olan inancım tamdır.

KORE KOMÜNİSTLERİNİN ACIL GÖREVLERİ

Kore devrimini zafere taşımak için Kore komünistlerinin acil görevleri nelerdir?

Öncelikle, Koreli komünistler Japon karşıtı silahlı mücadeleyi genişletmeli, hızlandırmalı ve zafere ulaştırmalı, böylece ülkemizi yeniden kazanmak gibi kutsal bir görevi görkemli bir şekilde yerine getirmelidir.

Emperyalist saldırganları kovmak ve ulusal kurtuluş devrimini tamamlamak için silahlı mücadeleyi kararlılıkla yürütmeliyiz. Emperyalizm, kendi sınıf egemenliğini kurmak ve sömürgelerine hükmetmek için karşı devrimin askeri gücüne güvenmektedir ve karşı devrimci askeri gücü, tamamen yenilgiye uğratılana kadar saldırganlıktan ve savaştan asla vazgeçmeyecektir.

Hiç kimse, sömürge halklarının terini ve kanını tadan ve "büyük İmparatorluk Japonya'sının kudreti" ile övünen en yüz­süz ve korsan saldırganlar olan Japon emperyalistlerinin, karşı-devrimci askeri güçleri bozguna uğratılmadan önce Kore'den uysalca çekilmelerini bekleyemez.

Bu nedenle biz Koreli komünistler, 1930'ların başından beri Japon emperyalist soyguncularına karşı silahlı mücadeleyi örgütledik ve yürüttük, onların karşıdevrimci askeri gücüne ağır darbeler indirdik.

Japon karşıtı silahlı mücadeleyi genişletme ve yükseltme ihtiyacı bugün daha acil bir mesele haline gelmiştir.

Çin-Japon Savaşı'nın fitilini ateşledikten sonra Japon emperyalistleri Kuzey Çin'deki cepheye büyük bir kuvvet göndererek kıtaya karşı yürüttükleri saldırı savaşını yıldırım savaşı taktikleriyle kazanmayı hedeflediler.

Bu arada, "iç cephelerini" güvenli hale getirmek için, devrimci silahlı kuvvetlerimize karşı umutsuzca "paspas" operasyonları yürütüyor ve Kore halkına yönelik baskı ve yağmayı yoğunlaştırıyorlar. Japon emperyalistlerinin saldırgan savaşının çılğınca genişlemesi yalnızca onların yıkımını yaklaştırmakta ve

Koreli komünistlerin ülkemizin kurtuluşunu hızlandıracak mücadelesi için elverişli koşullar oluşturmaktadır.

Bu koşullar altında, saldırgan Japon emperyalistlerini yenilgiye uğratmak ve kaybettiğimiz ülkemizi mümkün olan en erken tarihte yeniden kazanmaya yönelik asil tarihi davamızı gerçekleştirmek için Japon karşıtı silahlı mücadeleyi kesinlikle genişletmeli ve hızlandırmalıyız.

Bu aynı zamanda Kore devriminin bir bütün olarak sürekli yükselişini sağlamak için de gereklidir.

Japon karşıtı silahlı mücadele, ülkemizdeki Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin ana akımı ve bu mücadelenin en yüksek biçimidir.

Bu mücadelenin yükseltilmesi, işçiler, köylüler, gençler ve öğrenciler de dahil olmak üzere halkın tüm kesimleri tarafından yürütülen Japon karşıtı mücadelenin çeşitli biçimlerinin başarılı bir şekilde geliştirilmesi için elzemdir. Bu nedenle, Koreli komünistler bunu tüm Kore devriminde yeni bir yükseliş oluşturmak için yapmalıdır.

Japon karşıtı silahlı mücadeleyi genişletmek ve geliştirmek için öncelikle Kore Halk Devrimci Ordusu'nun gücünü arttırmalı, askeri ve siyasi faaliyetlerini yoğunlaştırmalıyız.

KPRA sadece doğrudan Japon karşıtı silahlı mücadeleye katılan devrimci bir silahlı güç değil, aynı zamanda görevi geniş kitleleri eğitmek ve örgütlemek ve bu şekilde Kore devrimini bir bütün olarak genişletmek ve ilerletmek olan devrimci bir örgütçüler ve bilgi işçileri ordusudur.

KPRA'yı siyasi ve askeri olarak güçlendirmek, Japon karşıtı silahlı mücadeleyi hızlandırmak ve etkisini her şekilde arttırmak için belirleyici bir güvencedir.

KPRA'yı güçlendirirken, tüm subay ve erlerin siyasi ve ideolojik seviyesini yükseltmek en önemli husustur. Devrimci ordunun yenilmez gücünün kaynağı siyasi ve ideolojik üstünlüğünde yatmaktadır. Subaylarının ve erlerinin ülkelerine ve sınıflarına olan yoğun bağlılıkları nedeniyle KPRA yenilmezdir ve sömürücü sınıfların herhangi bir ordusunu yok etme

kapasitesine sahiptir. Ancak, subayların ve erlerin siyasi ve ideolojik seviyesini yükseltmek için kararlılıkla çalışmadıkça, devrimci bir ordunun temel üstünlüğüne tam anlamıyla yer veremeyiz.

Bu nedenle, tüm subay ve erleri devrimci bir dünya görüşüyle sürekli olarak donatmalıyız ki zorlu ve uzun süreli devrimci mücadeleyi yılmaz bir savaşçı ruhla sürdürebilsinler. KPRA'nın tüm subay ve erleri, anavatanın restorasyonu ve halkın kurtuluşu için her şeylerini vermeye hazır devrimci savaşçılardır.

Ancak, mücadelemizin giderek zorlaştığı ve düşmanın ideolojik saldırısını arttırdığı mevcut koşullarda, devrimin zaferine olan güvenlerini arttırmayı başaramazsak, KPRA'nın siyasi ve ideolojik gücünü arttıramayız. Bu da bize onlar arasında siyasi ve ideolojik eğitimi güçlendirmeye devam etme görevini yüklemektedir. Öncelikle onlara Marksist-Leninist ilkeleri öğretmeliyiz. Aynı zamanda, onları Kore devriminin çizgileri, stratejisi ve taktikleriyle sıkı bir şekilde silahlandırmalıyız. Bu onların sağlam bir devrimci dünya görüşü edinmelerine yardımcı olacaktır. Dahası, onlara devrimci kitle bakış açısını, devrimci çalışma tarzını, devrimci yoldaşlık duygusunu ve gönüllü disiplini benimsetmeliyiz. Bu, hepsini devrimde zafere inanmış ve gençliklerini ve yaşamlarını tamamen ülkeyi restore etme kutsal görevine adanmak için yüce devrimci ruhla dolu sadık devrimci savaşçılara dönüştürmenin yoludur.

Onları halkın gerçek eğitimcileri ve kitle hareketinin becerikli örgütleyicileri haline getirmenin yolu da budur. KPRA'nın siyasi ve ideolojik üstünlüğü, güçlü askeri teknik güçle birleştiğinde daha da artabilir. Japon emperyalist saldırgan birlikleri, tepeden tırnağa modern askeri donanımla donanmış, en vahşi ve kurnaz işgalcilerdir. Eğer böyle bir düşmanı yenmek istiyorsak, KPRA siyasi ve ideolojik olarak tamamen hazırlıklı olmalıdır. Ayrıca mükemmel askeri teknik ve üstün gerilla taktikleriyle donanmış olmalıdır.

KPRA birimlerini sürekli olarak genişletip güçlendirirken, askeri eğitim ve öğretimi teşvik etmek için her fırsatı

değerlendirmeliyiz ki tüm askeri kadrolar ve askerler silah ve teçhizat kullanımında uzmanlaşsın ve gerilla taktiklerini iyi bilsin.

KPRA'yı siyasi ve askeri olarak bu şekilde güçlendirerek, düşmanın sayısal üstünlüğünü siyasi ve ideolojik üstünlüğümüzle, askeri ve teknik üstünlüğünü de gerilla taktiklerindeki üstünlüğümüzle ezebilecek devrimci bir güç olarak eğitebiliriz.

KPRA'nın siyasi ve askeri olarak güçlendirilmesi, askeri ve siyasi faaliyetlerinin artırılmasıyla eş zamanlı olarak yürütülmelidir.

KPRA birlikleri, Çin'e karşı saldırı savaşına girişmiş olan Japon emperyalist saldırgan birliklerinin hatlarının gerisinde geniş çaplı bir taarruz başlatmalı, onları pasif bir konuma getirmeli ve kesinlikle Kore devriminin lehine bir durum oluşturmalıdır.

Bu amaçla, düşman ve bizim tarafımız arasındaki güç dengesine ve durumdaki değişikliklere uygun olarak büyük ve küçük birlik operasyonlarını yakından ve aktif bir şekilde birleştirmeli, silahlı mücadelemizin kapsamını anavatanımızın derinliklerine kadar genişletmeli ve bununla bağlantılı olarak ülke çapında bir direniş savaşı örgütlemeliyiz. KPRA'nın güçlü askeri ve siyasi faaliyetleri ile ülke çapındaki direniş savaşı birleştiğinde, Japon emperyalist soyguncular yenilgiye uğratılacak ve ülkenin bağımsızlığı kesinlikle yeniden sağlanacaktır.

İkinci olarak, Koreli komünistler Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini daha güçlü bir şekilde örgütlemeli ve yürütmeli ve Japon karşıtı yurtsever güçlerin daha geniş bir kesimini ülke çapında birleştirmelidir, böylece devrimci güçler karşı-devrimci güçlere üstünlük sağlayacaktır.

Bu, Kore'nin Japon emperyalizmine karşı olan tüm yurtsever güçlerini komünistler etrafında toplamayı ve böylece güçler dengesini kararlı bir şekilde devrim lehine çevirmeyi amaçlayan güçlü bir siyasi harekettir. Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemizde çok önemli bir yere sahiptir.

Devrim kitleler içindir ve ancak halkın geniş kesimleri ona katıldığında zafere ulaşır. Bu nedenle kitleleri kazanmak, onları siyasi bir güç olarak birleştirmek ve onların tükenmez gücüne

güvenmek, komünistlerin ve devrimcilerin devrimci mücadelelerinde uymaları gereken temel bir ilkedir.

Hayatın her kesiminden Japon karşıtı güçleri kazanmak ve onları örgütlü bir yapı haline getirmek, Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinin başından beri Koreli komünistlerin önemli bir görevi olmuştur.

Devrimimizin gelişiminde ortaya çıkan öznel ve nesnel koşulların bilimsel değerlendirmesi temelinde, 1930'ların başında Japon karşıtı bir ulusal birleşik cephe oluşturma çizgisini ortaya koyduk ve bunu uygulamak için tutarlı bir şekilde çabaladık. Nihayet Mayıs 1936'da ülkemizde Japon karşıtı ulusal birleşik cephenin ilk örgütü olan Anavatanın Restorasyonu Derneği'ni kurduk.

ARF çok kısa bir süre içinde kapsam ve güç bakımından büyüyerek güçlü bir yeraltı devrimci örgütü ve geniş tabanlı bir kitle örgütü haline geldi ve Japon karşıtı kitlelerin çoğunu kanatları altına çekti.

İşçiler ve köylüler de dahil olmak üzere Japon karşıtı eğilimleri olan kitleler ve Mançurya ile Japon karşıtı ulusal birleşik cephe tarafından geniş ölçüde kucaklanan anavatandaki tüm katmanlardan yurtsever unsurlar, ARF'nin On Maddelik Programını destekleyerek şimdi güçlü bir devrimci mücadele yürütüyorlar.

Alt organları oluşturulmuş ve Mançurya'nın geniş bir alanında ve Kuzey ve Güney Hamgyong, Kuzey ve Güney Phyongan ve Kangwon eyaletlerindeki de dahil olmak üzere yurtiçindeki büyük şehir ve köylerde faaliyet göstermektedir. Tüm ülkeyi kapsayacak şekilde dallanmış bir örgütsel ağ oluşturulmaktadır.

Bugün ülkemizde sadece işçiler ve köylüler değil, çok sayıda yurtsever genç, öğrenci ve aydın On Maddelik Programı desteklemekte ve Japon emperyalizmine karşı kararlı eylemler başlatmaktadır. Bu arada, ordumuz için gönüllü askerlik yapıyorlar. Küçük ve orta ölçekli girişimciler, küçük esnaf, zanaatkarlar ve milliyetçiler de dahil olmak üzere, ülkesini ve milletini seven ve demokrasiyi arzulayan tüm güçler, komünist

liderlik altında Japon karşıtı tek bir mücadele akımı içinde harmanlanmaktadır.

Burada milliyetçi bir silahlı güç olan Kore Bağımsızlık Ordusu'ndan özellikle bahsetmek gerekir. Muhafazakarlık tuzağına yakalanmış olan bu ordu uzun süre komünistlerle ittifakı reddetmiş, ancak ARF'nin Deklarasyon ve Programını öğrendikten sonra onları içtenlikle desteklemiş ve bizimle ittifak kurmaya hazır olduğunu ifade etmiştir. Bazı birimleri şimdiden bizim birimlerimizle ortak operasyonlara katıldı. Bu ortak eylem, birliği güçlendirmeye yardımcı olmakta ve daha sağlam bir müttefik cephe olasılığını ortaya koymaktadır.

Buna ek olarak, gerici Choe Rin kliğinin Japon yanlısı faaliyetlerine karşı çıkan anavatandaki birçok ilerici Chondoizm takipçisi de ulusun ortak davası için mücadeleye katıldı. ARF'nin On Maddelik Programını destekleyerek ve çağrısına yanıt vererek, Japon karşıtı silahlı mücadelemizi aktif olarak desteklemekte ve teşvik etmektedirler. Düzinelerce temsilcileri bizi görmeye geldi ve ülkemizi geri kazanmak için bizimle aynı cephede savaşıacaklarına dair söz verdiler. Şimdi bize hem maddi hem de manevi yardım teklif ediyorlar. ARF, Kore'nin kuzeyindeki bir dizi ilçede çok sayıda Chondoist'i kazanmayı başardı ve ülke genelindeki ilerici inananlar arasındaki etkisi her geçen gün artıyor.

Bugün Kore halkı, Japon karşıtı silahlı mücadelede ve bu mücadelenin doğrudan etkisi altında büyüyen ARF hareketinde ulusal kurtuluşun parlak şafağını görmektedir. Zaferin kendilerinin olacağından emin bir şekilde Japon karşıtı devrimci mücadelede cesurca yükseliyorlar.

Mevcut iç ve dış durum biz Koreli komünistlerin Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini genişletmemizi ve geliştirmemizi acilen gerektirmektedir.

Halkımızın Japon karşıtı ulusal kurtuluş savaşı sayesinde sömürgeci egemenliklerinin yıkılabileceği bir krizle karşı karşıya kalan Japon emperyalist saldırganlar, Kore halkı üzerindeki sömürgeci baskı ve sömürülerini daha önce görülmemiş ölçüde

yoğunlaştırmaktadırlar. Devasa bir askeri güç ve akla gelebilecek her türlü baskı aracı bu amaca yöneliktir.

Düşmanın baskısı yoğunlaştıkça, Kore halkının Japon karşıtı ruhu daha da yükseliyor ve devrimci ilerleyişleri en aktif hale geliyor.

Bu durumla başa çıkabilmek için Koreli komünistler kitleler arasındaki Japon karşıtı ruhun yükselişini yakından takip etmeli ve halkın tüm Japon karşıtı yurtsever güçlerini ulusal kurtuluş mücadelesi için seferber etmeye çalışmalıdır.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini ilerletmek dünya devriminin gelişimi için de önemli bir görevdir. Japonya, Almanya ve İtalya gibi tam ölçekli faşizme girişmiş emperyalist ülkelerde faşist diktatörlük halkı demokratik özgürlüklerden ve tüm siyasi haklardan mahrum bırakmıştır ve devrimci hareket ağır bir sınavdan geçmektedir. Faşizm tehlikesi dünya ölçeğinde her geçen gün büyümektedir. Komünistler bu duruma anti-faşist bir halk cephesi hareketiyle karşı koymakta ve geniş kitleleri örgütlemek ve harekete geçirmek için olumlu çabalar sarf etmektedir.

Bu durumda, Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketimizi güçlendirmek, müttefik uluslararası faşist güçleri zayıflatmaya ve tüm uluslararası demokratik güçlerin zaferini hızlandırmaya katkıda bulunmanın ve uluslararası iklimi kendi devrimimizin lehine çevirmeye yardımcı olmanın yoludur.

Koreli komünistler bu hareketi devrimin yeni taleplerine uygun olarak derinleştirmek ve ilerletmek için enerjik bir şekilde çalışmalıdır.

Burada en önemli şey ARF örgütlerini daha militan hale getirmek ve saflarını genişletip güçlendirmektir.

ARF, ülkemizde Marksist-Leninist bir partinin hala bulunmadığı bir durumda komünistler tarafından oluşturulmuş bir birleşik cephe örgütüdür. Aynı zamanda güçlü bir yeraltı devrimci örgütüdür.

Bu nedenle, örgütlerini militan hale getirerek ve saflarını genişletip güçlendirerek, Japon karşıtı yurtsever güçleri ülke

apında birleşik bir şekilde toplamak ve aynı zamanda Kore devrimci hareketine komünist liderlik sağlamak mümkün olacaktır.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketini güçlendirmek için, ARF'nin örgütsel ağını anavatanın derinliklerine doğru genişletmeli ve geniş Japon karşıtı kitleleri aktif olarak örgütlemeliyiz.

Ayrıca, örgütlerini militan hale getirirken ve yeraltı faaliyetlerine uygun esnek çalışma yöntemlerini ustalıkla kullanırken, örgütsel ve siyasi faaliyetlerini her şekilde yoğunlaştırmalıyız. Düşmanın baskıcı önlemlerini arttırdığı ağır koşullar altında, her örgüte aynı ismi vermemeli, her yöredeki gerçek koşullara ve toplumun her kesiminden insanların özelliklerine ve siyasi düzeylerine göre onlara çeşitli isimler vermeliyiz. Her örgüt gerçek koşullara uygun olarak çeşitli faaliyet biçimleri benimsemelidir.

Bu, EDF'yi geniş halk kitleleri arasında aktif ve derin kökleri olan, kitlesel karakterli, daha güçlü bir devrimci yeraltı örgütü haline getirecektir. ARF hareketini daha da genişletmek ve geliştirmek için, hareketin tamamında komünist liderlik tesis edilmelidir. Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketi, ancak bu liderlik sağlam bir şekilde sağlandığında, işçi sınıfı da dahil olmak üzere tüm halkın çıkarlarına uygun olarak tutarlı bir şekilde ileriye doğru itilebilir ve devrimci strateji ve taktiklere uygun olarak başarılı bir şekilde gelişebilir.

Bu nedenle biz komünistler, ARF örgütlerinde kendimizi sağlam bir şekilde lider pozisyonlara yerleştirmeli ve onlara devrimci rehberlik yapmalıyız. Harekete önderlik ederken komünistler her türlü Sağ ve "Sol" eğilimi açıkça tanımalı ve bunlarla kapsamlı bir şekilde mücadele etmelidir. Eğer tüm katmanlardan insanları birleştireceksek, devrimci kitle çizgisini sınıf çizgisiyle doğru bir şekilde birleştirmeliyiz. Sadece işçiler ve köylülerle temas kurmak, sınıfsal önyargı tuzağına yakalanmak ve birleşik cephe adına kayıtsız şartsız herkesle bağ kurmak gibi hem "Sol" hem de Sağ eğilimlere karşı korunmalıyız. Eğer ARF örgütlerine sadece işçi ve köylüleri çeker ve Japon karşıtı

yurtsever güçlerin geri kalanını dışlarsak, Japon karşıtı duygulara sahip büyük kitleleri kaybedebiliriz. Öte yandan, siyasi mülhazalara bakmaksızın gelen herkesi kabul edersek, farklı tonlardaki yabancı unsurlar aramıza sızacaktır. Bu nedenle, Japon emperyalizmine karşı olan yurtsever, demokratik güçlerin mümkün olduğunca çoğunu kazanma ve aynı zamanda Japon yanlısı unsurları, ulusa ihanet edenleri ve diğer tüm yabancı ve düşman unsurları tamamen izole etme ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalmalıyız.

Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketine önderlik ederken, dayanışmayı kendi saflarındaki mücadeleyle uygun bir şekilde birleştirmek de önemlidir. Kendi sınıf çıkarlarından hareketle, çeşitli katmanlardan Japon karşıtı kitleler Japon emperyalizmine karşı mücadelede farklı pozisyonlar ve tutumlar alırlar. Sınıfsal sınırlılıkları nedeniyle birçoğu Japon emperyalizminden nefret etmelerine rağmen Japon karşıtı mücadelede kararsız ve tereddütlüdür. Bu kararsızlıklarının üstesinden gelmelerine yardımcı olmazsak, mücadele sırasında ortaya çıkan zorluklarla baş edemeyecek ve Japon karşıtı sağlam bir pozisyonu koruyamayacaklar ve sonunda dönecekler ve devrime ciddi zarar vereceklerdir.

Bu nedenle komünistler, kararsızlıklarının ve zayıflıklarının üstesinden gelmek için ilkeli bir mücadele verirken onlarla dayanışmayı güçlendirmelidir. Bu, birleşik cephenin saflarını koruyacak ve düşmanın askeri ve ideolojik saldırılarını yoğunlaştırdığı bir durumda bile gücünü tam olarak ortaya koyacaktır. Üçüncü olarak, Koreli komünistler uluslararası devrimci güçlerle dayanışmayı güçlendirmeye çalışmalıdır. Bu Koreli komünistlerin proleter enternasyonalist görevidir ve dünya devrimci güçlerini güçlendirmek, Japon emperyalistlerini uluslararası alanda tecrit etmek ve kendi devrimci güçlerimizi sağlamlaştırmak için önemli bir güvencedir.

Özellikle Japon emperyalistlerinin Mançurya'yı işgal ettiği, Çin'e karşı geniş çaplı saldırgan bir savaş yürüttüğü ve Sovyetler Birliği'ne karşı umutsuz savaş hazırlıkları yaptığı şu günlerde, Sovyetler Birliği'ni korumak ve hem dünya devriminin hem de Kore devriminin ilerlemesi için Çin devrimci güçleriyle

dayanışmayı güçlendirmek acil bir meseledir. Japon emperyalizmi sadece Kore halkının değil Çin halkının da düşmanıdır. Ancak Kore ve Çin halkları arasındaki militan dayanışma güçlendirildiğinde ve ortak düşman Japon emperyalizmine karşı mücadelede Japon karşıtı birleşik cephe sağlamlaştırıldığında, ona daha ağır siyasi ve askeri darbeler indirebilir ve Kore ve Çin devrimlerinin zaferini hızlandırabilirler.

İşte biz Koreli komünistler, Japon karşıtı silahlı mücadelenin ilk günlerinden itibaren Çin halkının Japon karşıtı güçleriyle sıkı bir birlik içinde ortak cephede birlikte savaştık ve dahası, Japonya'ya karşı savaşta büyük bir güç oluşturabilecek tüm Çinli Japon karşıtı birimlerle birleşmek için büyük çaba sarf ettik. Japon karşıtı çeşitli Çin birlikleri var. Bunlar arasında Çin Komünist Partisi'nin etkisi altında olanlar ve Mançurya Olayı'nın itici gücüyle Japon karşıtı bir ulus kurtarma bayrağı altında savaşmak için ayaklanan Kuomintang'a bağlı eski Kuzeydoğu Ordusu'nun kalıntıları bulunmaktadır.

Kızıl Mızrak Cemiyeti ve Geniş Kılıç Cemiyeti gibi köylü isyancılar tarafından kurulan Japon karşıtı silahlı birlikler de vardır. Koreli komünistler uzun zaman önce Çinli komünistlerin önderlik ettiği Japon karşıtı gerilla birlikleriyle birlikte Japon Karşıtı Müttefik Ordusu'nu kurdular ve Japon karşıtı dinamik bir ortak mücadele yürüttüler. Dahası, eski Kuzeydoğu Ordusu'nun kalıntı birimlerinden oluşan Ulusal Kurtuluş Ordusu ve Öz Savunma Ordusu ile ve köylü isyancılar tarafından örgütlenen diğer tüm Çin milliyetçisi Japon karşıtı birimlerle bir Japon karşıtı müttefik cephe oluşturmaya çalıştık. Japon karşıtı asker komiteleri ve özel müfrezeler kurarak, bu birimlere siyasi işçiler göndererek ve özel müfrezelerin rollerini her şekilde arttırmalarına yardımcı olarak, 18 Eylül Olayı'ndan hemen sonra aktif ve özverili bir mücadele örgütledik ve sebatla yürüttük. Bu adımlar, görüşlerdeki inatçılığın, kararsızlığın ve siyasi cehaletin üstesinden gelinmesine ve birleşik bir cephe oluşturulmasına yardımcı oldu.

KPRA, Dongning ilçe kasabasına yapılan saldırı gibi birçok başarılı ortak operasyonda Çin milliyetçisi Japon karşıtı birliklerle omuz omuza savaşmış ve Japon emperyalizmine güçlü darbeler indirmiştir. Bu savaşlar Kore ve Çin halklarının birleşik gücünü

göstermiş ve bu birliklerle çok yönlü ittifak ve eylem birliği için sağlam bir temel oluşturmuştur. 1930'ların ikinci yarısında, KPRA'nın ana birimleri Paektu Dağı gerilla üssüne ilerlediğinde, düşmanın "cezalandırma" operasyonları nedeniyle cesareti kırılan birçok Çinli milliyetçi Japon karşıtı birimi de devrimci eğitim veya başarılı büyük ölçekli ortak operasyonlar yoluyla Japon Karşıtı Müttefik Ordusuna katılmaya ikna ettik. (Onlara sadece siyasi kadrolar göndermekle kalmadık, kendimiz de ihtiyaç içinde olmamıza rağmen onlara erzak, giysi ve silah sağladık). Bu onların moralini yükseltti ve onlara zafere olan güvenlerini aşılayarak Japon karşıtı cephede aktif olarak savaşmalarını sağladı. Ancak aramızda, dar bir bakış açısı nedeniyle Çin milliyetçisi Japon karşıtı birliklerle müttefik bir cephe oluşturmada başarılı olamayanlar var.

Eğer bu birliklerle etkili bir çalışma yürütmezsek, düşmanın amansız "cezalandırma" operasyonlarına karşı koyamayacaklar ve tereddüt etmeye, teslim olmaya ve ihanet etmeye ya da yerel haydutlara dönüşerek geri adım atmaya meyilli olacaklardır. Bu nedenle, bu birimleri görmezden gelmemeli, tereddüt etseler ve kararlı olmasalar bile hepsiyle müttefik cephemizi güçlendirmeli; onlara olumlu liderlik yapmalı ve Japon emperyalizmini azami ölçüde izole etmek ve Japon karşıtı silahlı kuvvetlerimize güç katmak için Japon karşıtı savaşı genişletmeye devam etmeliyiz. Japon karşıtı Çinli milliyetçi birliklerle olan çalışmalarımızda takip etmemiz gereken ilke, onları Japon emperyalizmine teslim olmaya değil, Japon karşıtı ulusu kurtarma bayrağını yüksekte tutarak savaşmaya ve halkın çıkarlarına tecavüz etmeye değil, Japonların, uşaklarının ve Japon yanlısı Çinli toprak ağalarının mülklerine el koymaya ve bunları askeri malzeme elde etmek için kullanmaya yönlendirmektir. Çinli komünistlerle birliğimizi sürekli olarak pekiştirme temelinde, tüm Çinli Japon karşıtı birimlerle ve Çin'deki tüm devrimci güçlerle birleşmeli, böylece daha geniş bir Kore-Çin Japon karşıtı birleşik cephe oluşturmalıyız.

Uluslararası devrimci güçlerle dayanışmayı güçlendirirken, dünya proletaryasının anavatanı olan Sovyetler Birliği'ni savunmak da önemlidir. Lenin tarafından kurulan Sovyetler

Birliği, işçilerin ve köylülerin çıkarlarını gerçekten savunan ilk sosyalist devlet ve ilk proletarya diktatörlüğü devletidir.

Marksizm-Leninizm'in zaferinin ilk örneğini teşkil etmekte ve uluslararası işçi sınıfının büyük siperi olarak durmaktadır. Büyük Sovyetler Birliği'ni korumak tüm ölkelerin işçi sınıfının enternasyonalist görevidir. Her ölkede devrim, uluslararası işçi sınıfının militan birliği ve dayanışması temelinde gelişir ve savunulur. Sosyalist bir devlet olan Sovyetler Birliği'nin büyüyen gücü, dünya işçi sınıfı ve yabancı emperyalizme ve kendi egemen sınıflarına karşı direnen ezilen halklar için büyük bir ilham kaynağıdır.

Bu nedenle, proletaryanın tek devleti ve dünyada türünün ilk örneği olan Sovyetler Birliği'ni savunmak, böylece dünya devrimini savunmak ve Kore devrimi için daha elverişli bir uluslararası iklim oluşturmak için mücadele etmeliyiz. "Sovyetler Birliği'ni silahla savun!" sloganı altında, Japon emperyalistlerine durmaksızın arkadan saldırarak bu haydutların yüreklerine sürekli korku salmalı ve Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan entrikalarını her adımda boşa çıkarmalıyız.

Gelecekte de yeni üretilen durumun gereklerine uygun olarak ve proleter enternasyonalizminin bayrağını yükselterek, Sovyetler Birliği'ni savunmada aktif olmalı, Çin halkıyla Japon karşıtı birleşik cepheyi pekiştirmeli ve uluslararası işçi sınıfı ve tüm ezilen sömürge halklarıyla dayanışmayı güçlendirmeliyiz. Saldırı mızrağını Kore halkının baş düşmanı olan Japon emperyalist saldırganlara yönelmeli ve onların Asya'ya egemen olma hırslarını paramparça etmeliyiz. Dördüncü olarak, Koreli komünistler ölkemizde devrimci, Marksist-Leninist bir parti kurmak için enerjik adımlar atmalıdır. Marksist-Leninist bir parti işçi sınıfının öncüsü ve devrimde Genelkurmay'dır. Ancak işçi sınıfının bir partisine sahip olduğumuzda, devrime ilgi duyan geniş kitleleri bir araya getirebilir, onları devrimci mücadele için başarıyla örgütleyip harekete geçirebilir ve doğru strateji ve taktiklerle zafere götürebiliriz.

Komünist hareket ölkemizde Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisi altında erken başladı. İlk Komünist Partimiz 1925 yılında

kuruldu. Uzun süre Japon emperyalist sömürge yönetimi ve feodal baskı altında ezilen emekçi kitlelerimiz, misyonu yoksulların çıkarlarını savunmak olan Kore Komünist Partisi'nin kuruluşunu memnuniyetle karşılamış, beklenti ve umutlarını bu partiye bağlamışlardır. Ancak parti, temel zayıflıkları ve sınırlılıkları nedeniyle bu beklenti ve umutları karşılayamadı. Parti, işçi sınıfı ve halkın diğer geniş kesimleri arasında kök salmayı başaramadı. Parti esas olarak burjuva ve küçük burjuva entelektüellerden ve sınıfsal konumu zayıf olan göstermelik Marksistlerden oluşuyordu. Daha da kötüsü, tepeye tırmanan hizipçiler arasındaki hegemonya mücadelesi nedeniyle saflarında birliği sağlayamadı. Sonuç olarak, Japon emperyalist baskısının ve hizipçilerin yıkıcı faaliyetlerinin üstesinden gelemeyerek, kuruluşundan üç yıl sonra feshedildi. Bu koşullar altında Koreli komünistler, 1920'lerdeki komünist hareketten ciddi dersler çıkararak devrimci, Marksist-Leninist bir parti kurma gibi çok acil bir görevle karşı karşıyadır. Bununla birlikte, geçmişte hizipçilerin yaptığı gibi, az sayıda komünistin hiçbir örgütsel ve ideolojik hazırlık yapmadan bir araya gelip bir "parti merkezi" kurduğu ve partinin kuruluşunu ilan ettiği gibi devrimci bir parti oluşturamayız. Devrimci, Marksist-Leninist bir parti kurmak için her şeyden önce sağlam örgütsel ve ideolojik temeller atılmalıdır. Yoğun çabalarımız sonucunda bu konuda önemli başarılar elde ettik. Henüz parti merkezini ilan etmemiş olsak da KPRA birimlerinde ve yurtiçi ve yurtdışındaki işçi ve köylüler arasında parti örgütleri ve çeşitli türlerde yeraltı devrimci örgütleri kurduk ve bunlara birleşik bir önderlik sağladık. KPRA birimlerinde demokratik merkezîyetçilik ilkesine dayalı bir lider parti örgütleri sistemi kurulmuştur ve parti örgütsel yaşamı düzenli olarak işlemektedir.

Tuman ve Amnok nehirleri boyunca uzanan bölgelerde de geniş işçi ve köylü kitleleri arasında parti örgütleri oluşturulmuş ve bunlar için birleşik bir liderlik sağlanmıştır. Özellikle, bir parti kurmak için bağımsız hazırlıklar yapma politikası doğrultusunda anavatanda komünist parti örgütleri oluşturmak için aktif bir mücadele yürütülmüş ve önemli başarılar kaydedilmiştir. Silahlı mücadelenin alevleri içinde ve geçtiğimiz birkaç yıl boyunca yeraltı devrimci mücadelesi sırasında, işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi halkın en iyi oğullarını ve kızlarını komünist olarak

yetiştirdik ve böylece bir parti kurmak için örgütsel çekirdeği oluşturduk.

Aynı zamanda, 1920'lerin komünist hareketinden arta kalan hizipçiliğin üstesinden gelmek için enerjik bir mücadele yürüttük ve bunun sonucunda hizipler artık saflarımızdan temel olarak uzaklaştırıldı, ideoloji ve amaç birliği sağlandı ve devrimci saflarda dayanışma sağlandı. Koreli komünistler, bugüne kadar elde edilen başarılarla dayanarak, mümkün olan en kısa sürede Marksist-Leninist bir parti kurmak için çaba göstermelidir. Bu amaçla, örgütsel ve ideolojik hazırlıkları ülke çapında daha güçlü bir şekilde ilerletmeliyiz.

Koreli komünistlerin bu çalışmadaki önemli görevleri şunlardır: Birincisi, KPRA'nın birimlerinde ve ARF ve Japon Karşıtı Gençlik Birliği de dahil olmak üzere devrimci kitle örgütlerinde, anavatanda ve Tuman ve Amnok nehirleri boyunca uzanan bölgelerde parti örgütlerini genişletmek, komünistleri birleşik bir örgütsel sistem altında toplamak ve onları parti örgütsel yaşamı aracılığıyla militanlıkta çelikleştirmek. Kore devrimi için sağlam bir liderlik merkezi oluşturulduğuna, yeni kuşaktan birçok komünist yetiştiğine ve ARF ile diğer çeşitli devrimci örgütler geniş kitleler arasında kök saldığına göre, parti örgütlerini genişletmek ve komünistleri birleştirmek bizim için acil bir görevdir. Bu görevin başarıyla yerine getirilmesi, parti örgütlerinin işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere kitleler arasında derinlemesine kök salmasını sağlayacak ve bu temelde Kore devrimi için sağlam bir birleşik önderliği garanti altına alacaktır.

Bir partinin kuruluşuna yönelik hazırlıklarımızda bağımsızlık ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalarak, birimlerde ve bölgelerde mümkün olan her yerde parti hücreleri ve grupları oluşturmalı ve tüm komünistleri örgütsel olarak birleştirmeliyiz. Özellikle, ana sanayi bölgelerinde ve anavatandaki tarım ve balıkçılık köylerinde devrimci bir lider çekirdek oluşturmalı ve ARF örgütlerinin ağını kendimiz genişletmeliyiz. Bu temelde, işçiler ve köylüler arasında parti grupları ve hücreleri oluşturmalı ve bunları birleşik bir örgütsel sistem altına sokmalıyız.

İlk komünist hareketin tarihsel dersleri ışığında, parti örgütlerini tabandan inşa etme politikasına sıkı sıkıya bağlı kalmalıyız. Ancak o zaman geniş emekçi kitlelerin sınıf bilincinden yararlanabilir, eylem içinde çelikleşmiş ve hazırlanmış işçi ve köylü kökenli ilerici unsurları partiye kabul edebilir ve sağlam bir kitle temeline sahip en devrimci ve militan partiyi kurabiliriz. KPRA birimlerindeki ve farklı bölgelerdeki parti örgütleri tüm faaliyetlerinde demokratik merkezîyetçilik ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalmalı ve hem mücadele kapasitelerini hem de öncü rollerini arttırmalıdır. Her parti üyesi örgütsel yaşamında sadık olmalı ve yorulmaz bir devrimci savaşçı, bir komünist olmak için fiili mücadele içinde kendini çelikleştirmelidir. İkincisi, devrimci çekirdek haline gelmek ve böylece bir parti kurmak için sağlam bir örgütsel omurga oluşturmak üzere devrimci mücadelede çok sayıda işçi ve köylü kökenli en iyi unsuru eğitmek. Ülkemizdeki ilk komünist hareketin acı dersleri ışığında, bu, oluşturacağımız partinin sağlamlaşması ve gelişmesi için hayati önem taşımaktadır. İşçilerin ve köylülerin en iyi oğullarını ve kızlarını KPRA'ya katmak için aktif bir çalışma yürütmeli ve silahlı mücadelenin alevleri içinde onları devrime sadık komünist çekirdek unsurlar olarak, partinin örgütsel omurgasını oluşturacak şekilde yetiştirmeliyiz.

Siyasi bilince sahip ve yeraltı devrimci mücadelesinde militanlıkla çelikleşmiş olanları parti örgütlerine kabul etmeli ve onları devrimci çekirdek unsurlar haline getirmek için eğitmeliyiz. Ayrıca, devrimci işçileri, köylüleri ve Japon karşıtı duygulara sahip diğer geniş halk kitlelerini Anavatanın Restorasyonu Derneği, Japon Karşıtı Gençlik Birliği, Japon Karşıtı Dernek ve Kadınlar Derneği gibi kitle örgütlerinde birleştirmeli ve onları Japon emperyalizmine karşı fiili mücadele yoluyla ateşli komünistler olmaları için eğitmeliyiz. Üçüncüsü, hizipçiliğe karşı topyekûn mücadeleyi sürdürmek, hizipçiliğin partiye ve diğer devrimci örgütlere nüfuz etmesini engellemek ve böylece komünist safların saflığını, ideoloji ve amaç birliğini kesin olarak sağlamak. Ülkemizde hizipçilik, Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisiyle yükselen devrimci dalgadan yararlanarak Marksizm

kisvesi altında işçi hareketi saflarına sızan burjuva, küçük burjuva ve yıkık dökük eşraf kökenli aydınlarla ortaya çıkmıştır.

Komünizmden ve işçi sınıfının kurtuluşundan söz etmelerine rağmen, hizipçiler işçi hareketini şöhrat ve yüksek mevki kazanmanın ve kariyerist, siyasi hırslarını gerçekleştirmenin bir aracı olarak kullandılar. İşçi hareketine sızar sızmaz, hizipçi amaçlarla beşli partilere ya da üçlü gruplara bölündüler ve Salı grubu, M-L grubu ve Seul-Şangay grubu gibi hizipler oluşturdular. Herhangi bir siyasi görüş ya da teorik temel olmaksızın, kendi gruplarının etkisini yaymak ve hegemonya elde etmek için hizip mücadelesini sürdürdüler. Sonunda partiyi yok ettiler. Parti dağıldıktan sonra bile Mançurya'da "partinin yeniden inşası" sloganı altında hizip çatışmalarını sürdürdüler. Gruplarının etkisini yayma, ün ve yüksek mevki kazanma arzusuyla hareket eden hizipçiler, maceracı ve yanlış yönlendirilmiş 30 Mayıs Ayaklanmasını örgütlediler.

Bu olay yeraltı devrimci örgütlerinin açığa çıkmasına, çok sayıda komünistin ve diğer devrimci insanların ölümüne yol açmış ve komünist hareketimize büyük zarar vermiştir. Dahası, hizipçi dalkavuklar, ulusal şovenistlerin desteğiyle, "Minsaengdan" karşıtı mücadeleyi kendi kötü hizipçi amaçları için kullandılar ve çok sayıda iyi komünist ve devrimciyi feda ederek ve devrimci saflarda yabancılaşma, düşmanlık ve güvensizlik oluşturarak birlik ve dayanışmalarını zayıflatarak ağır suçlar işlediler. Eğer "Minsaengdan" karşıtı mücadeledeki "Solcu" hatayı, hizipçi dalkavuklara ve ulusal şovenistlere karşı ilkeli bir mücadeleyle derhal düzeltmemiş olsaydık, komünist ve devrimci harekette işler telafi edilemeyecek kadar ciddi bir noktaya gelirdi. Hizipler artık saflarımızdan büyük ölçüde temizlenmiştir. Ancak ulusal reformist ve hatta Japon emperyalizminin casusu olmak için geri adım atan eski hizipçiler şimdi komünist safları içeriden bozmak için her türlü entrikayı çeviriyorlar. Bu nedenle, öncelikle parti üyelerini, KPRA askerlerini ve geniş devrimci kitleleri, komünist ve devrimci hareketimize muazzam zararlar vermiş olan hizipçi dalkavukların işledikleri suçlardan iyice haberdar etmeliyiz.

Bu şekilde, sınıf düşmanına karşı sürekli ve yüksek derecede bir uyanıklık ve nefreti sürdürmelerini, hizipçiliğin nüfuz etmesini

engellemelerini ve hizipçi dalkavukların yıkıcı ve tahrip edici faaliyetlerini zamanında tespit edip ezmelerini sağlamalıyız. Buna ek olarak, KPRA'nın tüm parti üyelerini ve askerlerini Marksizm-Leninizmle ve Kore devrimi için çizgi, strateji ve taktiklerle donatmalı ve böylece tüm saflarda ideoloji, irade ve eylem birliğini sağlamalıyız. Bu, komünist safların ideoloji ve irade birliğinin yanı sıra saflığını da tam olarak güvence altına almanın ve bir partinin kuruluşu için sağlam bir örgütsel ve ideolojik zemin hazırlamanın ön koşuludur. Koreli komünistler parti kurma hazırlıklarında bu temel görevleri sadakatle yerine getirmeli ve bu şekilde mümkün olan en erken tarihte devrimci, Marksist-Leninist bir parti kurma tarihi davasını gerçekleştirmelidir. Koreli komünistler, devrimci görevlerini başarıyla taçlandırmak için her şeyden önce sağlam bir bağımsız pozisyona bağlı kalmalıdır.

Bağımsız pozisyon, komünistlerin temel duruşu anlamına gelir- kendi halklarının gücüne güvenmek ve ülkelerindeki devrimi kendi çabalarıyla sorumlu bir şekilde yürütmek. Komünistler ancak devrimci mücadelede sağlam ve bağımsız bir pozisyona sahip olduklarında, ülkelerindeki gerçek koşullara uygun devrimci çizgiler ve politikalar formüle edebilir, bunları eksiksiz bir şekilde koruyup uygulayabilir ve zorluklar ve sıkıntılar ne olursa olsun ülkelerinin devrimi için sonuna kadar mücadele edebilirler.

Kore devriminin efendileri Kore halkı ve Koreli komünistlerdir. Kore devrimi, Kore komünistlerinin önderliğinde Kore halkı tarafından gerçekleştirilmelidir. Ülkemizdeki komünist ve devrimci hareketin, hizipçilerin büyük güçlere tapınması nedeniyle ciddi zarar gördüğü ve birçok dönemeçten geçtiği geçmişin acı dersini asla unutmamalıyız. Koreli komünistler devrimci mücadeleyi kendi inançlarıyla sürdürmeli, kendi güçlü devrimci güçlerini inşa etmeli ve Kore devrimini zafere götürürken onlara sıkı sıkıya güvenmelidir. Her ülkedeki devrim, dünya devrimi zincirinin bir halkası ve onun bir bileşenidir.

Dünya devrimci güçlerinin güçlü desteğiyle sürdürülür. Dünya devriminin zaferi için enerjik bir şekilde mücadele etmek her ülkenin komünistlerinin enternasyonalist görevidir. Dünya emperyalizmiyle müttefik olan askeri-feodal Japon emperyalist

saldırganlara karşı ulusal kurtuluş mücadelemizde dünyanın anti-empyrealist güçlerinin güçlü yardımı çok önemlidir. Ancak uluslararası devrimci güçlerin yardımı ne kadar büyük olursa olsun, Koreli komünistler devrimin çizgisini, stratejisini ve taktiklerini kendi ülkelerinin gerçeklerine uyacak şekilde belirlemeyi ve bu temelde kendi devrimci güçlerini sağlam bir şekilde inşa etmeyi başaramazlarsa Kore devrimini zafere taşıyamazlar. Koreli komünistler uluslararası devrimci güçlerle dayanışmayı güçlendirmeye devam edecek, büyük güçlere tapınmayı, sağ ve "sol" oportünizmi reddedecek, Kore devrimine önderlik ederken sağlam bir bağımsız duruş sergileyecek ve ulusal kurtuluşun tarihi davasını mutlaka yerine getireceklerdir. Zafer ve şan, Kore devriminin açılmış bayrağı altında yılmadan mücadele eden Koreli komünistlere aittir.

Yaşasın Kore devrimi!

Yaşasın dünya devrimi!

ANAVATANDA DEVRİMİN MEŞALESİNİ YÜKSELTELİM

20 Mayıs 1939'da Musan Bölgesindeki Pegae Tepesinde
Düzenlenen Kore Halkının Devrimci Ordusu Subayları
Toplantısında Yapılan Konuşma

Yoldaşlar,

Japon emperyalist saldırganlara art arda darbeler indirmek ve Beidadingzi'deki KPRA subayları toplantısında kabul edilen politikaya uygun olarak evdeki insanlara devrimin zaferine olan güveni aşılama için anavatana yeniden ilerledik. Şu anda gördüğümüz kadarıyla anavatandaki gerçek durum nedir?

Amnok Nehri'ni geçtikten sonra anavatana girişimizin ilk gününde, Rimyongsu kereste istasyonundaki işçilerin yaşam tarzından, yağmacı Japon emperyalistlerinin duyulmamış yağma ve baskılarıyla ülkemizin içler acısı bir durumda olduğunu görebiliyorduk. Çin anakarasındaki saldırı savaşını genişletmek için çaresizlik içinde olan Japon emperyalistleri "Milli Seferberlik Yasası"nı uydurdular, Kore'nin tüm doğal kaynaklarını yağmıyorlar ve genç ve orta yaşlılar da dahil olmak üzere halkı zorla demiryolları, yollar ve hava alanları gibi askeri tesisler inşa etmek için şantiyelere ve saldırı için savaş alanına sürüyorlar.

Anavatanımızda faaliyet gösteren Anavatani Kurtarma Derneği'nin alt örgütlerini yok ediyorlar ve birçok Koreli komünisti ve yurtsever insanı tutukluyor, hapsediyor ve öldürüyorlar. Kore Anti-Komünist Derneği gibi uşak gerici örgütleri bir araya getirerek, Kore halkının ulusal bağımsızlık ruhunu ve sınıf bilincini ezmek için acımasızca manevralar yapmaktadırlar. Dahası, son zamanlarda düşman, tüm KPRA mensuplarının "dağlarda donarak öldüğü" şeklinde yalan bir söylenti yayacak kadar ileri gitmiştir. Böylece halkımızın ulusal kurtuluş umudunu bile ezmeye çalışıyorlar. Sonuç olarak, anavatan halkın kızgınlığıyla doludur ve birçok yurttaşımız için günler ulusal kurtuluşa güvenmeden umutsuzluk içinde geçmektedir.

Anavatandaki gerçek durum, halka devrimin zaferine dair güven aşılamayı ve onları Japon karşıtı mücadeleye teşvik etmeyi gerektirmektedir. Bu koşullar altında anavatana yürüdüğümüzde, gerçekten de ciddi görevlerle karşı karşıyayız. Enerjik askeri ve siyasi faaliyetlerle Japon emperyalistlerine darbe indirmeli ve halk üzerinde devrimci bir etki oluşturmalyız.

Anavatandaki insanlar, canlı ve iyi durumda olan KPRA'mızı gördüklerinde güç, cesaret ve güven kazanacaklardır. Bu nedenle, askeri ve siyasi faaliyetler yürüterek KPRA'nın gücünü gösterirsek halk üzerinde büyük bir devrimci etki oluşturabiliriz. Musan bölgesinde askeri ve siyasi faaliyetlerimizi daha da güçlü bir şekilde yürütmeliyiz.

Japon emperyalistlerinin Sinsadong, Singaechok ve Tuji Rock çevresindeki kereste istasyonlarında ve Nongsadong, Hongam, Samsuphyong ve Yugok'ta bulunan düşman kuvvetlerini yok etmek için Roun Dağı yönünde hareket etmeliyiz. Ardından halk kitleleri arasında enerjik bir siyasi çalışma yürütmeli ve onları kutsal Japon karşıtı savaşa teşvik etmeliyiz. Japon emperyalistlerine askeri bir darbe indirmek için, onların zayıf noktalarından yararlanarak Roun Dağı'na doğru hızla ilerlemeliyiz. KPRA'nın büyük bir birliğinin tekrar sınırı geçtiğine dair acil bir raporla iyice şaşkına dönen düşman, askeri ve siyasi faaliyetlerimizi kontrol altında tutmak için çılgınca bir girişimde bulunuyor. Düşmanın hareketleri hakkındaki bilgilere göre, Japon emperyalistleri Kuzey ve Güney Hamgyong eyaletlerindeki sınır bölgeleri boyunca tüm sınır muhafızlarını ve polis güçlerini harekete geçirmiş ve Paektu Dağı merkez olmak üzere Amnok ve Tuman nehirlerinin üst kesimlerindeki bölgelere takviye garnizon güçleri yerleştirmiştir.

Ayrıca, Japon emperyalist Kwantung Ordusunun Onishi birliği ve kukla Mançukuo ordusunun Zhang Zhao birliği de dahil olmak üzere büyük bir askeri gücü, kuşatma hazırlığı için Changbai İlçesindeki Ershisidaogou bölgesine gönderdiler. Aynı zamanda, KPRA birliklerimizin Machonryong Dağları üzerinden Paektu Dağı'nın güneydoğusuna ilerleyeceğini tahmin ederek bizi Phothae Dağı bölgesinde kuşatmaya çalışıyorlar. Sonuç olarak, Hyesan'dan gelen düşman kuvvetleri Phothae Dağı çevresindeki

bölgede mevzileniyor ve Hyesan ile Phothae-ri arasındaki şerit, kuzeye doğru ilerleyen uzun bir düşman kolordusuyla tıka basa dolu. Düşman birliklerinin her hareketi, bu sefer de dikkatlerini dağlık bölgelere, özellikle de Paektu Dağı'nın güneydoğu kısmına odakladıklarını ve dağ sırtları boyunca ilerleyeceğimizi hesapladıklarını açıkça gösteriyor. Güçlerini Phothae Dağı çevresindeki dağlık bölgeye yığarak karayoluna pek aldırış etmiyorlar. Bu düşmanın zayıf noktalarından biri. Bir başka zayıf noktaları da geceyi gündüzden daha fazla önemsemeleridir. Savaşta gizlilik ve anılık sağlamak için gece harekete geçeceğimizi tahmin ederek gece nöbetini sıkılaştırmaya odaklanırlar. Düşmanın hareketlerini göz önünde bulundurarak, sarp dağları tırmanmak yerine düşmanın sınırı korumak için kullandığı yeni yol olan Kapsan-Musan koruma yolu boyunca yürümeli ve yürüyüş sırasında gece yerine gündüz cesur askeri faaliyetler yürütmeliyiz. Her zaman mevcut duruma uygun olarak esnek taktikler benimsemeyi bilmeliyiz. Bu bizim gücümüzün bir kaynağı ve zaferimizin bir faktörüdür. Düşman dağlarda el yordamıyla ilerlerken, nöbet yolu boyunca doğuya doğru bir sefer başlatmalı ve bir seferde bin ri (yaklaşık 400 Km) kat etmeliyiz.

Sadece bu bile düşman kuvvetlerinin KPRA'mızı boşuna aradıklarını görmelerini sağlayacak ve beklenmedik bir yerden gelecek sürpriz bir saldırı korkusuyla donakalmalarına neden olacaktır. Bir adımda bin ri taktiğinin uygulanması, sadece sırayla kaçmak anlamına gelmez.

Chongbong'dan Konchang'a ilerlerken yaptığımız gibi çok yönlü hareketli taktikleri ustalıklı birleştirerek düşmanı pasif bir konuma getirmeliyiz- uzağa gidiyormuş gibi yapıp sonra geri dönerek düşmanın burnunun dibine kadar sokulma taktikleri ve aniden büyük birlikler halinde yürüyüşten, dağınık küçük birlikler halinde yürüyüşe geçme taktikleri gibi. Her askeri harekât çevik ve atik olmayı gerektirir, ancak şu anda anavatanda yürüteceğimiz askeri faaliyetler özellikle böyle olmamızı zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle, yürüyüş halindeyken hızlı bir tempoyu korumalı, belirli bir durumu hızlı ve doğru bir şekilde değerlendirmeli ve çevik ve cesur bir şekilde hareket etmeliyiz. Yürüyüş sırasında düşmanla karşılaşma olasılığını öngörmeliyiz, bu durumda

düşmana ağır bir ceza vermek için birliklerimizi cesurca savaşa sokmalıyız. Tıpkı kıvrak zekâlı bir güreşçinin rakibinin zayıflığı üzerine ustaca oynayarak inisiyatifi ele alması ve oyunu kazanması gibi, düşmanın aklına gelmeyecek bir yere kaçmalı ve savunmasız bir noktaya saldırmalıyız.

Anavatana ilerledikten sonra kalplerimiz nasıl derin duygularla doluyorsa, insanların kalpleri de bizim onurlu görünümümüzü gördüklerinde son derece heyecanlanacaktır. Siyasi bir ordu olarak görevimizin tamamen bilincinde olarak, cesur askeri faaliyetler yürütmeli ve aynı zamanda halk arasında enerjik siyasi çalışmalar yürütmeliyiz.

Halka ARF'nin On Maddelik Programını açıklamalı ve Japon emperyalistleri tarafından sürdürülen sahte propagandanın doğasını ifşa etmeliyiz. Ayrıca, düşmanın zayıflığı ve çöküşünün kaçınılmazlığı, devrimin zafere ulaşmasının gerekliliği ve mücadele yolları ve araçları konusunda onları bilinçlendirmek için canlı bilgilendirme faaliyetleri yürütmeliyiz. Bu şekilde, halkı ulusal kurtuluşa güvenerek Japon karşıtı mücadeleye katılmaya ve KPRA'mızı olumlu bir şekilde desteklemeye teşvik etmeliyiz.

Sinsadong'un da dahil olduğu Samjang Alt Bölgesi'nde oduncular ve köylüler nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturmaktadır; bu bölge KPRA'mızın sınır bölgesinde yürüttüğü cesur askeri ve siyasi faaliyetlerden büyük ölçüde cesaret almıştır. Dolayısıyla bu bölgedeki halkın devrimci ruhu daha önce çok yüksekti. Şimdi düşmanın artan baskıcı önlemleri nedeniyle geri çekiliyorlar. Ancak düşmana saldırır ve siyasi çalışma yürütürsek, büyük ölçüde ilham alacaklar ve Japon karşıtı mücadelede yeniden yükselecekler. Yarın buradan ayrılmalı ve Mupho'ya doğru 100 ri'den fazla bir yürüyüş yapmalıyız.

Buradan yaklaşık 20 ila 30 ri uzaklıkta, şu anda kamp yaptığımız Pegae Tepesi'nin eteklerinde pitoresk Samji Gölü bulunmaktadır. Oradan Kapsan-Musan koruma yolu boyunca koşarak Mupho'ya ulaşmalıyız. Yürüyüşün başarılı olması için amacı ve önemi her askere açıklanmalı ve bunun için kapsamlı hazırlıklar yapılmalıdır. Aynı zamanda, tüm saflar disipline sıkı sıkıya uymalı ve devrimci uyanıklığı keskinleştirmeli ve böylece

düşmanın tüm sinsi manevralarını zaman kaybetmeden ortaya çıkarmalı ve ezmelidir. Doğu seferini, bir adımın bin ri yaptığı kadar hızlı bir tempoyla gerçekleştirmeliyiz. Bu anlamda, yarınki parolanın "doğu seferi" olması tavsiye edilir. Ateşli bir vatanseverlik ve taşkın bir militan coşkusuyla anavatana doğru ilerlemeye başlayan bütün subay ve erlerimizin kendilerine verilen görevleri layıkıyla yerine getirerek anavatana doğru yürüyüşümüzün amacına ulaşmasına büyük katkı sağlayacaklarından eminim.

ANAVATANIN KURTULUŞUNU SAĞLAMAK İÇİN JAPON KARŞITI MÜCADELEDE YÜREKLİ BİR ŞEKİLDE AYAKLANALIM

**Sinsadong, Musan Bölgesi'nde Halka Sesleniş 22 Mayıs
1939**

Sevgili yurttaşlar,

Anavatana yeniden ilerledikten sonra siz sevgili yurttaşlarımızla bu şekilde buluştuğumuz için çok mutluyuz.

Bizler de sizler gibi aç, sefil ve aşağılanmış işçi ve köylülerin oğulları ve kızlarıyız; bizler anavatanın restorasyonu ve ulusun özgürlüğü ve kurtuluşu için Japon emperyalist soyguncularına karşı silah elde savaşan Kore Halkının Devrimci Ordusuyuz.

Ülkesini ve ulusunu seven KPRA, Japon emperyalizmini ezmek için Kore ve Kuzeydoğu Çin'de birbiri ardına parlak zaferler kazanıyor.

KPRA'nın Japon emperyalist saldırganlara karşı savaşta kazandığı sürekli zaferler, halkımızın verdiği aktif maddi ve manevi destek sayesinde. Japon emperyalistlerinin sıkı muhafızları tarafından kuşatılmış olsalar bile, KPRA'ya yardım etmek, düşman hakkında bilgi vermek ve üyelerini korumak için yiyecek, giyecek, ilaç ve diğer malzemeleri gönderme riskini göze alırlar. Kelimenin tam anlamıyla KPRA ve halk, Japon emperyalist soygunculara karşı savaşta bir bütündür.

KPRA'ya verdiğiniz aktif destek için size ve diğer yurtsever insanlara içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgili yurttaşlarım,

Kutsal Paektu Dağı'ndan Jeju Adası'na kadar ülkemizin her yerinde doğal kaynaklar bol miktarda bulunmaktadır ve burası pitoresk tepeleri ve berrak akarsularıyla güzel bir ülkedir. Bu nedenle eski zamanlardan beri hazineler ülkesi ve üç bin ri'lik güzel bir diyar olarak adlandırılmıştır. Bu güzel topraklarda yaşayan halkımız becerikli, cesur ve çalışkandır.

Ancak şu anda işçi ve köylüler de dahil olmak üzere emekçi kitleler, çalışıp didinmelerine rağmen bu zengin kaynaklardan faydalanamamakta ve daha da derin bir sefaletin içine düşmektedirler. Eğer Kore halkı her geçen gün daha da kötü bir duruma düşüyorsa, bunun nedeni kötü niyetli olmaları değil, bu ülkeyi ele geçiren Japon emperyalistlerinin faşist baskılarını ve sömürgeci yağmalarını arttırmalarıdır.

Japon emperyalist saldırganlar şimdi kendi yuvalarını doldurmak için ülkemizin tüm zenginliklerini yağmıyorlar. Dahası, Çin'e karşı saldırgan savaşı genişletirken, Japon emperyalizmi "Milli Seferberlik Yasası" ve diğer çeşitli şeytani yasaları yürürlüğe koydu ve ülkemizin değerli kaynaklarını ve zenginliklerini rastgele yağmaladı.

Japon emperyalistleri, Amnok ve Tuman nehirleri boyunca ve özellikle Paektu Dağı çevresindeki bu bölgede keresteyi yağmalamak için orman demiryolları ve yolları döşemiş ve yerinde kereste fabrikaları inşa etmişlerdir. Böylece ülkemizin kereste kaynaklarını pervasızca yağmalamaktadırlar.

Japon emperyalist saldırganlar sadece zenginliğimizi yağmalamakla kalmıyor, aynı zamanda halkımızın kanını da akıtıyorlar. şu anda işçilerimiz tarıfsız bir sefalet içinde çıplak bir yaşam sürdürüyorlar. Bu bölgelerdeki kerestecilerin ve salıcıların yaşamları da sefil durumda. Tehlikeli yerlerde hiçbir güvenlik önlemi olmadan çalıştıkları için sakat kalmakta ve hatta hayatlarını kaybetmektedirler; çalışırken bellerini kırmakta ve geçimlerini sağlamakta zorlanmaktadırlar. Aynı durum köylülerin durumu için de geçerlidir.

Birçoğu Japon emperyalistlerinin ve toprak ağalarının acımasız sömürüsü nedeniyle topraklarını kaybetmiş ve geçimlerini sağlamak için bu dağlık bölgeye gelmişlerdir, ancak şimdi dağlık arazinin bir parçasını bile istedikleri gibi işleyemeyerek tarif edilemez derecede sefil bir yaşam sürmektedirler. Japon emperyalistleri "Yurtsever Emek Hizmeti Birlikleri" kurdular ve Kore'deki yaşlıları, kadınları ve hatta gençleri ve orta yaşlıları bir kenara bırakırsak reşit olmayan

çocukları bile madenlerde ve deniz limanları ve hava alanları gibi askeri inşaat alanlarında köle gibi çalıştırmak üzere askere aldılar.

"Gizli" kılıfı altında, askeri şantiyelere götürülen çok sayıda insanı topluca diri diri gömmek gibi affedilmez bir suçtu vicdanları sızlamadan işliyorlar. Japon emperyalistleri halkımıza yönelik siyasi baskıyı da daha da yoğunlaştırıyorlar. "Geride güvenlik" yaygarasıyla üç bin kilometrelik topraklarımızın tamamını ordu, jandarma ve polis ağıyla ördüler, devrimcileri, yurtseverleri ve masum insanları tutukladılar, hapsettiler ve vahşice katlettiler. Japon emperyalist saldırganların soygun ve baskı politikası nedeniyle Kore halkı gerçekten de yıkımın eşiğindedir ve tüm ülke üzerinde kara bulutların dolaştığı bir cehenneme dönüşmüştür.

Beş bin yıllık bir tarihe, parlak bir ulusal kültüre ve zengin kaynaklara sahip olan cesur ve becerikli halkımız, Japon emperyalizminin kalıcı sömürge köleleri haline mi gelmelidir? Hayır, asla! Japon emperyalist saldırganları kovmalı ve anavatani ne pahasına olursa olsun özgürleştirmeliyiz. Bu kutsal devrimci davayı başaracak kadar güçlüyüz.

Eski zamanlardan beri halkımız yabancı işgalcileri geri püskürtmede rakipsiz bir cesaret sergilemiştir. Devrimin zaferine kesin olarak inanarak tek bir zihinle bir araya gelirlerse, her türlü kötü düşmanı yenmeye tamamen muktedirdirler.

Yurttaşlarımız, ulusumuzun tarihinde hiç bilinmeyen gerçek bir devrimci silahlı güç olan KPRA'ya sahiptir. KPRA, Japon emperyalistlerini Kore'den kovmak ve ülkeyi özgürleştirmek için savaşıyor ve köylülerin ordusudur. On yıldır verimli bir mücadele yolundan geçtiler ve Japon emperyalist soyguncularına esnek gerilla taktikleri ve eşsiz bir güçle saldırıyorlar. Bu kez de Japon emperyalist işgalcilere askeri-politik darbeler indirmek ve halkımız için kurtuluş şafağını müjdelemek üzere anavatana geri döndüler. Sizlere her türlü sefaleti ve köleliği yaşatan, halkımızın yeminli düşmanı Japon emperyalist saldırganları kesinlikle yok edeceklerdir.

7 Temmuz olayından sonra Japon emperyalistleri tüm Çin'i yutmak için çılgınca çalışıyorlar, ancak mahvolmaları kaçınılmaz. Çin-Japon Savaşı'nı "erken bitirme" planları hüsrana

uğradığından, geçen sonbaharda kıtayı istila etmek için arka üsleri olan Kore ve Mançurya'da "güvenliğin" bu son için ön koşul olduğuna karar verdiler ve KPRA'ya karşı geniş çaplı bir "cezalandırma" saldırısı başlattılar. Bu arada, Kore ve Kuzeydoğu Çin'de faşist baskıyı daha önce hiç olmadığı kadar arttırıyorlar. Ancak onlar ne kadar çılgınlaşırsa, anti-emperyalist güçler de o kadar büyük bir direniş gösterecektir. Zamanla Kore ve Çin'de giderek daha fazla insan Japon karşıtı mücadeleye katılacak ve dünya arenasında antifaşist halk cephesi hareketi ve anti-emperyalist ulusal birleşik cephe hareketi geniş boyutlara ulaşacaktır. Böylece Japon emperyalistleri her yerde şiddetle kınanacak ve uzun vadede yok olacaklardır.

Sevgili yurttaşlarım,

KPRA yalnızca Japon emperyalist saldırganları topraklarımızdan kovmak ve ülkeyi kurtarmak için değil, aynı zamanda kurtarılmış ülkede halkımızın bereketli ve mutlu bir yaşam sürebilmesi için yeni bir toplum inşa etmek için de mücadele etmektedir. Ülkeyi özgürleştirmek ve yeni bir toplum inşa etmek halkımızın en içten arzusudur.

Halkımızın bu arzusu Anavatanı Yeniden Kurma Derneği'nin On Maddelik Programında açıkça belirtilmiştir. ARF Programında, ülkeyi özgürleştirmeyi ve halka gerçek özgürlük ve mutluluk verecek müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet kurmayı halkımızın mücadele görevi olarak ortaya koyduk.

EDF'nin Programı hayata geçirildiğinde, bağımsız ülkede işçilerin ve köylülerin efendi olacağı bir halk hükümeti kurulacak ve halk kitlelerine gerçek özgürlük ve haklar sağlanacaktır.

İşçiler ve köylüler fabrikaların ve toprağın efendileri olarak sömürü ve baskıdan uzak mutlu bir yaşam sürecekle; kadınlar erkeklerle eşit haklara sahip olacak ve çocuklar parasız eğitim göreceklelerdir. Anavatanı ARF'nin On Maddelik Programında belirtildiği gibi ideal bir halk ülkesi haline getirmek için Japon emperyalist saldırganları, soyguncuları yok etmeli ve ülkeyi geri kazanmalıyız.

Ulusal kurtuluşun tarihi davasını başarmak için, tüm halk Japon emperyalizmine karşı kutsal savaşta güçlü bir şekilde ortaya

çıkmalıdır. Ulusal kurtuluş davasını sadece birkaç kişinin çabalarıyla başarmak mümkün değildir. İşçiler, köylüler ve diğer tüm insanlar Japon karşıtı cephede tek bir adam olarak birleşmelidir.

Eğer tüm ulus Japon karşıtı cephede tek bir adam olarak birleşecekse, işçi sınıfı mücadelede başı çekmelidir. İşçiler Kore ulusunun en ileri müfrezesidir. Siz, işçi sınıfı, yoksulların özgürlüğü ve kurtuluşu için Japon karşıtı cephenin başına geçmelisiniz. Devrimci örgütlerde toplanmadıkları sürece, işçi sınıfı Japon karşıtı cephede öncü rolü oynayamaz. İşçiler, herkesten önce, Japon karşıtı devrimci örgütlere üye olmalıdır.

Aynı zamanda bu örgütleri genişletmeli, köylülerle bir araya gelmeli ve Japon emperyalizminden nefret eden ve ülkenin bağımsızlığını gerçekten isteyen entelektüelleri, kentli küçük burjuvaları ve diğer herkesi birleştirmelidirler.

Devrimci örgütler genişledikçe ve geniş halk kitleleri birleştikçe, sürekli olarak yavaşlama ve grev gibi büyük ve küçük ölçekli mücadelelerin farklı biçimlerini örgütlemeli ve böylece Japon emperyalist saldırganlara darbeler indirmelisiniz.

Sinsadong'un orman işçileri, Japon emperyalizminin kereste yağmasına karşı yavaşlama da dahil olmak üzere her türlü mücadeleyi yürütmeli, böylece ülkemizin kereste kaynaklarını korumalı ve düşmanı zor durumda bırakmalıdır.

Ulusal kurtuluşun tarihi davasını hızlandırmak için emperyalistlerin başlattığı saldırgan savaşlara karşı mücadeleyi yükseltmemiz gerekiyor.

Son yıllarda faşist Almanya ve İtalya ile militarist Japonya, Doğu ve Batı'daki saldırgan savaşlarını genişletmektedir. Faşist İtalya 1936'da Etiyopya'yı işgal etti, Japon emperyalizmi 1937'de Çin-Japon Savaşı'nı başlattı ve geçen yıl faşist Almanya Avusturya'yı zorla ele geçirdi. Faşist ülkeler tarafından kışkırtılan bu savaşlar, diğer ülkeleri sömürgeleştirmek ve halklarını köleleştirmek için yapılan saldırgan ve yağmacı savaşlardır.

Bu nedenle emperyalistlerin saldırgan savaş manevralarına karşı kararlılıkla mücadele etmeliyiz. Şimdilik Japon

emperyalistlerinin saldırgan savaşlarını genişletme girişimlerine karşı mücadele etmeliyiz. Bu, yağmacı Japon emperyalizminin çöküşünü hızlandırmak ve ulusal kurtuluşun tarihi davasını gerçekleştirmek için bir mücadele ve aynı zamanda Japon emperyalistleri tarafından işgal edilen ya da işgal için işaretlenen tüm ülkelerin halklarını aktif olarak desteklemek için kutsal bir mücadeledir.

Her şeyden önce, Japon ve diğer emperyalistlerin yürüttüğü saldırgan savaşların hedeflerini ve gerçek doğasını çeşitli biçim ve yöntemlerle halka açıklamalı ve propagandasını yapmalısınız ki halkın geniş kesimleri emperyalistlerin saldırgan savaşlarına karşı çıksın.

Ayrıca, Japon emperyalistleri tarafından saldırgan savaşlarını genişletmek amacıyla çıkarılan her türlü şeytani yasayı ve seferberlik emrini kategorik olarak reddetmeli ve onların savaşı genişletme manevralarını her şekilde kontrol etmeli ve boşa çıkarmalısınız.

Ulusal kurtuluş gününü mümkün olan en geniş ölçüde yakınlaştırmak için tüm halk KPRA'ya aktif destek vermelidir. Sadece silahlı olanların Japon emperyalizmine karşı savaşılabileceği anlamına gelmez.

Eğer bir örgüt kurar ve birleşik çabalarla KPRA'ya mümkün olan her türlü desteği verirsiniz, bu devrimci çalışmaya en az elinizde silahla savaşmak kadar büyük bir katkı olacaktır.

Bu nedenle, Kore'nin bağımsızlığı için mücadele eden KPRA hakkında halkın geniş kesimleri arasında aktif bir bilgilendirme kampanyası yürütmelisiniz, böylece KPRA'ya aktif maddi ve manevi destek vereceklerdir.

Sevgili yurttaşlarım,

Japon emperyalizmi halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak için umutsuzca çaba sarf etmektedir, ancak bunu asla kontrol edemeyecektir. Şu anda Japon emperyalizmi Kore ve Çin'de geri püskürtülmekte ve daha da köşeye sıkıştırılmaktadır. Japon emperyalist saldırganlar tutuşturdukları alevler içinde yok olacak ve halkımız ulusal kurtuluş davasını mutlaka başaracaktır.

Hepimiz inatla mücadele ederek, kurtarılmış vatanımızda yeniden buluşacağımız ve yeni, gerçek bir işçi-köylü hükümeti kuracağımız, ülkenin zengin kaynaklarını sömüreceğimiz ve böylece yeni, müreffeh bir Kore, insanların yaşaması için ideal bir ülke inşa edeceğimiz günü hızlandıralım.

BÜYÜK ULUSAL KURTULUŞ OLAYINA HAZIRLIK ÜZERİNE

10 Ağustos 1940'ta Dunhua İlçesi, Xiaohaerbalıng'de Düzenlenen Kore Halk Devrimci Ordusu Askeri ve Siyasi Kadrolar Toplantısı Raporu

Yoldaşlar,

Bugün burada Kore Halk Devrimci Ordusu'nun hızla değişen yeni durumla başa çıkarken yürüteceği politika ve görevleri tartışmak üzere toplanmış bulunuyoruz.

Koreli komünistlerin Anti-Japon Halk Gerilla Ordusunu kurmalarının ve Japon emperyalist yağmacılara karşı silahlı mücadeleye başlamalarının üzerinden neredeyse on yıl geçti. Geçtiğimiz on yıl içinde Koreli komünistler çetin bir mücadeleyle Japon emperyalist saldırganlara askeri ve siyasi olarak ağır bir darbe indirmiş ve Kore devriminin bir bütün olarak yeni bir yükselişe geçmesi için sağlam bir temel atmışlardır.

Her şeyden önce, on yıllık zorlu mücadele boyunca Kore devriminin merkezi gücü olan KPRA askeri ve siyasi olarak güçlendi. Kuruluşundan bu yana, ilerici işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere devrimci gençlerle saflarını sürekli olarak genişletti ve güçlendirdi ve düşmandan ele geçirilen silahlarla silahlandı, böylece askeri teçhizatını güçlendirdi. Buna ek olarak, düşmana karşı aralıksız süren şiddetli çatışmalar ve askeri ve siyasi eğitim sayesinde, KPRA'nın tüm subay ve erleri askeri ve siyasi olarak çelik gibi sertleşmiş ve zengin bir savaş deneyimi biriktirmiştir. Sonuç olarak KPRA büyüdü ve güçlenerek güçlü bir devrimci silahlı kuvvet haline geldi.

Ayrıca Marksist-Leninist bir parti kurmak için sağlam bir temel attık. Silahlı mücadelenin alevleri arasında biz Koreli komünistler Marksist-Leninist bir parti kurmak için yorulmak bilmeden hazırlıklar yaptık. İşçileri, köylüleri ve emekçi halkın diğer geniş kesimlerini devrimcileştirdik ve partinin inşası için kitlesel bir temel oluşturmak amacıyla onları komünistler etrafında birleştirdik. Ayrıca Japon karşıtı silahlı mücadele ve

yeraltı devrimci faaliyeti yoluyla pratikte çok sayıda işçi ve köylü kökenli komünist yetiştirdik. Özellikle çok sayıda sert çekirdekli unsur, ağır sınavlardan ve mücadelenin şiddetli alevlerinden doğdu; onlar devrimimizin en değerli varlıklarıdır. Şimdi devrimimize büyük katkılarda bulunuyorlar ve gelecekteki partimizin temel direkleri olacaklarına hiç şüphe yok.

Geniş Japon karşıtı yurtsever güçleri örgütlemek ve bir araya getirmek için Japon karşıtı ulusal birleşik cephe hareketinde de büyük başarılar elde ettik.

İşçileri, köylüleri ve Japonya'ya karşı olan kitlelerin geniş kesimlerini örgütledik ve birleştirdik. Özellikle, Mayıs 1936'da Japon karşıtı ulusal birleşik cephenin bir örgütü olan Anavatanın Restorasyonu Derneği'nin kurulması, geniş Japon karşıtı yurtsever güçleri komünistlerin etrafında toplamak ve devrimci güçleri genişletmek ve güçlendirmek için yeni umutlar yeşertti. ARF'nin kuruluşundan sonra, ülkesini ve halkını seven Japon karşıtı kitlelerimizin geniş kesimleri -işçiler, köylüler, gençler, öğrenciler, aydınlar, küçük ve orta ölçekli üreticiler ve tüccarlar, din adamları ve milliyetçiler- ulusal kurtuluş cephesinde bir araya geldi ve On Maddelik Program'ın aydınlatıldığı Japon karşıtı mücadele yolunda kararlılıkla mücadele etmeye başladı.

Tüm bunlar, devrimci yoldaşlarımızın kanı pahasına elde edilen kıymetli, değerli başarılarıdır. Halihazırda kazanılmış olan başarıları silmemeli, onları daha da geliştirmeli ve kendimizi onlara dayandırarak nihai zafere kadar kararlılıkla mücadele etmeliyiz.

Yoldaşlar,

Günümüzün hızla değişen durumu, acilen yeni bir mücadele hattı belirlememizi ve bunun uygulanması için güçlü bir şekilde mücadele etmemizi gerektirmektedir.

Faşist Almanya'nın Polonya'yı işgal ederek kışkırttığı İkinci Dünya Savaşı her geçen gün hızla genişliyor. Polonya'yı işgalinin ardından Avrupa'da bir dizi ülkeyi işgal eden faşist Almanya, bir süre önce de Fransa'yı tamamen işgal etti.

Doğu'da Japon emperyalistleri çılgınca bir şekilde saldırgan savaşı tüm Asya'ya yaymaya çalışıyorlar. Çin anakarasında birkaç yıldır devam eden saldırı savaşını sonlandırmadaki başarısızlıklarına rağmen, savaşın alevlerini Güneydoğu Asya'ya yaymak için manevralar yapıyorlar. Petrol, çelik ve kauçuk gibi başlıca stratejik maddelerinin çoğu için yabancı ülkelere bağımlı olan Japon emperyalizmi, Güneydoğu Asya'ya girmeye hayati önem atfetmiş ve uzun zamandır dünyanın bu bölgesindeki ülkeleri işgal etmeyi hayal etmiştir.

İngiliz, Fransız ve Hollandalı emperyalistler, faşist Almanya'nın Avrupa'daki işgal ve baskılarıyla o kadar meşguller ki, Güneydoğu Asya'daki sömürgeleriyle ilgilenecek zamanları yok. Bu fırsattan yararlanan Japon emperyalist alçaklar bugün bu bölgedeki ülkeleri işgal edecekler.

Saldırgan savaşı genişletmek için çılgınca girişimlerde bulunurken, Japon emperyalistleri "arka tarafın güvenliğini" garanti altına almak için KPRA'ya karşı en umutsuz "cezalandırıcı" saldırıyı yapıyorlar.

Son on yılda Japon emperyalistleri, KPRA'nın yoğun askeri ve siyasi faaliyetleri sayesinde sömürge yönetimlerinde ve saldırgan savaşlarında önemli darbeler aldılar. Bu nedenle, KPRA "yok edilmedikçe", "Sovyetler Birliği ve Çin'e karşı eşzamanlı operasyonlar" yürütemeyeceklerini ya da Asya'nın fethine ilişkin uğursuz emellerine ulaşamayacaklarını hesapladılar ve devrimci orduyu "tamamen yok etmek" için eşi benzeri görülmemiş büyüklükte bir "cezalandırma" saldırısı düzenliyorlar. Geçen sonbahardan bu yana, aralarında çatlak Japon birlikleri, kukla Mançukuo ordusu birlikleri ve polis güçlerinin de bulunduğu 200.000'den fazla askeri seferber ettiler ve devrimci orduya karşı "cezalandırma" operasyonlarına uçaklar ve büyük miktarda modern askeri teknik ekipman gönderdiler.

Japon emperyalistleri askeri saldırılarının yanı sıra siyasi ve ideolojik saldırılarını da yoğunlaştırmaktadır. Devrimci ordumuzla kitleler arasındaki örgütsel bağları koparmak amacıyla, halkın özgürce dışarı çıkmasını engellemek için toplama köylerindeki silah ve teçhizatlarını takviye ediyor ve devrimci

örgütlere, devrimcilere ve yurtseverlere yönelik barbarca baskı ve katliamları daha önce hiç olmadığı kadar yoğunlaştırıyorlar. Japon emperyalistlerinin vahşi baskı ve katliamları zirveye ulaşmış durumda ve bu barbarlıklar nedeniyle çok sayıda Koreli yurtsever acımasızca katlediliyor.

Düşman aynı zamanda devrimci orduya karşı ekonomik abluka politikasını da hızlandırıyor. Japon emperyalistleri özellikle erzak üzerindeki kontrollerini sıkılaştırıyor; tuzu ya da kibriti olan insanları "komünist haydutlarla iş birliği yapmakla" suçlayarak acımasızca cezalandırıyorlar.

Bununla birlikte, devrimci orduya karşı emsali olmayan devasa "cezalandırıcı" saldırıları güçlü oldukları anlamına gelmez; bu, yıkımın eşiğinde olanların son çırpınılarından başka bir şey değildir. Hiçbir büyük ölçekli "cezalandırıcı" saldırı ve umutsuz çaba, Japon emperyalistlerinin KPRA subay ve erlerinin zorlu mücadelede çelik gibi sertleşen yılmaz savaşçı ruhunu kırmasına ya da Japon karşıtı silahlı mücadelenin muzaffer ilerleyişini kontrol etmesine yardımcı olamaz.

Saldırgan savaşlarını çılgınca genişleten Japon emperyalistleri, içeride ve dışarıda daha da yalnızlaşmakta ve siyasi, ekonomik ve askerî açıdan dipsiz bir bataklığın derinliklerine gömülmektedir.

Her şeyden önce, cephe genişledikçe Japon emperyalistleri hızla artan savaş gücü ve mühimmat taleplerini karşılayamaz hale geldiler. Çin-Japon Savaşı'nda seçkin birliklerinin yarısından fazlasını kaybettiler, ancak hala onların yerini dolduramıyorlar. Bu durumda, Asya'nın tamamına yayılan cephelerindeki silahlı kuvvet taleplerini karşılayamayacakları açıktır.

Japon emperyalistleri mühimmat tedariki konusunda da büyük sıkıntılar yaşamaktadır. Çin-Japon Savaşı'nda ölümcül zayıflıklarını tamamen ortaya koydular: Modern savaş için büyük miktarlarda ihtiyaç duyulan başlıca stratejik malzemelerin çoğu için ithalata bağımlılar. Japon emperyalizminin mühimmat tedarikindeki zorlukları, savaş genişledikçe ve uzun süreli bir nitelik kazandıkça artacaktır.

Japon emperyalistlerinin saldırgan savaşı yayma yönündeki çılgınca çabaları, Kore ve Çin halkları da dahil olmak üzere Asya

halklarının geniş kesimlerinden gelen güçlü bir direnişle karşılaşmaktadır.

KPRA'nın askeri ve siyasi faaliyetlerinden ilham alan halkımız, Japon emperyalizminin haydutça yağmasına ve despotça baskısına karşı koymak için Japon karşıtı mücadelenin her biçimiyle meşgul olmakta ve Çin halkı ulusal kurtuluş için Japon karşıtı savaşı cesurca yürüterek Japon emperyalist saldırganlara öldürücü bir darbe indirmektedir.

Ayrıca, büyük Sovyet halkı da dahil olmak üzere tüm dünyanın barışsever insanları, Japon emperyalistlerinin saldırgan savaş çabalarını şiddetle kınamaktadır.

Japon emperyalistleri kendi ülkelerinde de halkın güçlü direnişiyle karşı karşıyadır. İşçiler, köylüler ve Japon nüfusunun diğer geniş kesimleri arasında gerici savaş lordlarına karşı hoşnutsuzluk ve saldırgan savaşa karşı eğilimler her geçen gün artmaktadır.

Japon emperyalizmi, saldırgan savaşın alevlerini tüm Asya'ya yayarak, dünyanın bu bölgesinde sömürgeleri ve imtiyazları bulunan ABD, İngiltere ve diğer emperyalist güçlerle olan ilişkilerini daha da şiddetlendirmektedir.

Dolayısıyla, Japon emperyalistleri her taraftan güçlü bir direniş, protesto ve kınamayla karşılaşmakta ve onarılamaz bir ikileme doğru ilerlemektedir. Bütün bunlar Japon emperyalizminin çöküşünün kesin olduğunu, bunun bir zaman meselesi olduğunu açıkça göstermektedir ve halkımızın tarihi ulusal kurtuluş davasını kazanacağı günün yaklaşmakta olduğunu kanıtlamaktadır.

Bu durum, büyük ulusal kurtuluş olayına acilen iyi hazırlanmamızı gerektirmektedir.

Yaklaşık on yıl süren Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında elde edilen değerli kazanımlara ve kazanılan deneyimlere dayanarak, öncelikle Japon emperyalist yağmacıları sonsuza dek yok etmek için son bir savaş vermek üzere kapsamlı hazırlıklar yapmalıyız.

Ayrıca, kurtarılmış anavatanda bir işçi sınıfı partisi, bir halk hükümeti ve silahlı kuvvetler kurmak ve devrimimizi güçlü bir şekilde ilerletmeye devam etmek için hazırlık yapmalıyız. Bunu yapmadığımız sürece, devrimci kazanımları savunamaz ya da devrimi ilerletmeyiz.

Ulusal kurtuluşun büyük olayına hazırlanırken en önemlisi, Kore devriminin merkezi gücü olan KPRA'nın güçlerini korumak ve biriktirmek, aynı zamanda onları yetkin siyasi ve askeri kadrolar olarak eğitmektir.

Ancak bu şekilde Japon emperyalistleriyle nihai savaşta başarılı olabilir, parlak bir zafer kazanabilir ve kurtarılmış anavatanda KPRA güçlerinin omurgasını oluşturduğu yeni bir Kore inşa edebiliriz. Bu nedenle, pervasız savaşlarda kayıplardan kaçınırken, devrimci güçleri kendi inisiyatifimizle korumak ve biriktirmek gibi en önemli stratejik devrimci görevle karşı karşıyayız.

Bu stratejik görevi başarıyla yerine getirebilmek için büyük birlik operasyonlarımızdan küçük birlik operasyonlarına geçilmelidir.

Japon emperyalistleri "cezalandırıcı" saldırılarını daha önce hiç olmadığı kadar yoğunlaştırıyorlar. Bu nedenle, düşmanla eskisi gibi büyük birliklerle savaşmaya devam edersek, kuvvetlerimiz kaçınılmaz kayıplara uğrayacaktır. Bu sadece düşmanın KPRA güçlerini ne pahasına olursa olsun zayıflatma ve yok etme girişimini gerçekleştirmesine yardımcı olacak ve gelecekteki Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemiz için ciddi sonuçlar doğuracaktır. Esasen, devrimci güçlerimizin çılgınca bir son çırpınıyla düşmanla doğrudan karşı karşıya gelerek tüketilmesi ve zayıflatılması, temel ilkesi gerilla güçlerini azami ölçüde korurken büyük düşman güçlerini yok etmek olan gerilla savaşı talebine ters düşmektedir. Düşman umutsuz çabalarını sürdürürken, biz de onların planlarını bozmalı ve küçük birlik operasyonlarına geçerek KPRA'nın güçlerini korumalı ve biriktirmeliyiz.

Ayrıca, KPRA'nın büyük birim faaliyetlerini durdurması ve küçük birim faaliyetlerine geçmesi, halkımızın devrimci güçlerini tam olarak hazırlamak için acil bir sorundur.

Ulusal kurtuluşun büyük olayına tam olarak hazır olmak için, halkımız siyasi ve ideolojik olarak tam olarak hazırlanmalı ve aynı zamanda KPRA'nın güçlerini korumalı ve biriktirmelidir. Ancak bu şekilde, büyük ulusal kurtuluş olayının gelişile birlikte, KPRA'nın büyük birlik operasyonlarıyla eşgüdüm içinde Japon emperyalizmine karşı geniş çaplı halk direnişini başarıyla örgütlemek ve yürütmek mümkün olacaktır. Şu anda düşman, devrimci ilerleyişini kontrol altına almak ve ulusal bilincini ve sınıfsal uyanışını uyandırmak amacıyla halkımıza karşı faşist baskıyı ve gerici ideolojik saldırısını daha önce hiç olmadığı kadar yoğunlaştırmaktadır. Bu nedenle, Kore devriminin çekirdeği olan KPRA'nın tüm subay ve erleri, kitlesel siyasi çalışmayı her zamankinden daha aktif bir şekilde yürütmek gibi acil bir görevle karşı karşıyadır.

Kitlesel siyasi çalışmayı güçlü bir şekilde yürütmek için, Japon karşıtı kitlelerin daha geniş kesimleri arasında derinlemesine ilerleyebilmeleri için KPRA'nın subay ve erlerinden oluşan çok sayıda küçük birim ve siyasi çalışma ekibi oluşturmalı ve yeraltı faaliyetlerini yoğunlaştırmalıyız. Ancak o zaman, düşmanın devrimci orduya karşı "cezalandırıcı" saldırısının ve halka yönelik faşist baskısının her zamankinden daha şiddetli hale geldiği bu zor durumda bile, geniş Japon karşıtı kitleleri devrimci bir şekilde örgütleme ve uyandırma çalışmalarında başarıya ulaşabiliriz.

KPRA'nın şu anda büyük birim faaliyetlerini durdurması ve küçük birim faaliyetlerine geçmesi sadece Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi tarafından talep edilmemekte, aynı zamanda Komintern tarafından da tavsiye edilmektedir.

Vahşi dünya egemenliği hırslarını gerçekleştirmek amacıyla İkinci Dünya Savaşı'nı kışkırtan faşist güçler, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin kışkırtmasıyla sosyalist Sovyetler Birliği devletini işgal etmek için umutsuz savaş hazırlıkları yapıyorlar. Faşist Almanya, Avrupa'nın işgal altındaki bir dizi ülkesinde insan gücü ve maddi kaynakların genel seferberliği yoluyla Sovyetler

Birliği'ne karşı savaşa hazırlanmakla meşguldür; Doğu'da ise Japon emperyalistleri Sovyetler Birliği'ne karşı uzun süredir planladıkları saldırgan bir savaşı başlatma planları yapmaktadır. Batı'da ve Doğu'da birbirlerini koruyan ve kışkırtan faşist Almanya ve emperyalist Japonya, Sovyetler Birliği'nin sınırları boyunca ve çevresinde çok sayıda çatlak bölmeyi yoğunlaştırmış ve ülkeyi işgal etmek için fırsat kollamaktadır. Dolayısıyla, dünyanın işçi sınıfının ve ezilen uluslarının büyük siperi olan Sovyetler Birliği sosyalist devleti, şimdi Batı'nın ve Doğu'nun en vahşi iki faşist gücü tarafından saldırıya uğrama tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Faşist güçler Sovyetler Birliği'ne kısaķ saldırısı yaparsa, sadece Sovyetler Birliği'nin güvenliği ve sosyalist inşası değil, bir bütün olarak dünya devriminin gelişimi ve dünya barışı da ciddi bir tehdit altına girecektir.

Faşist Almanya ve emperyalist Japonya'nın Sovyetler Birliği'ni işgal etme tehdidinin giderek arttığı bu acil durum karşısında Sovyetler Birliği, faşist saldırganlığı önlemek ve özellikle iki faşist gücün kısaķ saldırısı tehdidini kontrol altına almak ve ülkenin savunma yeteneklerini güçlendirmek için zaman kazanmak amacıyla Doğu'daki durumu yumuşatma politikası izlemektedir.

Bu bağlamda, Komintern kısa süre önce bize bir irtibat subayı gönderdi ve Mançurya bölgesinde faaliyet gösteren Japon karşıtı gerilla birliklerinin, Sovyet-Mançurya sınırındaki gergin durumu hafifletmek ve Japon emperyalist saldırganlara Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan bir savaş başlatma bahanesi vermemek için şimdilik büyük birlik operasyonlarını durdurmalarını tavsiye etti.

Komintern'in tavsiyelerini dikkate almak zorundayız, çünkü Japon emperyalistleri Japon karşıtı gerilla birliklerinin mücadelesini Sovyetler Birliği'nin kendilerine karşı "düşmanca bir eylemi" olarak görüyor ve bunu Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan bir savaşı kışkırtmak için bir bahane olarak kullanmaya çalışıyorlar. Faşist güçlerin Sovyetler Birliği'ni işgal etme girişimlerini kontrol etmek ve engellemek ve bu sosyalist devleti

savunmak komünistlerin yüce enternasyonalist görevidir. Komintern'in tavsiyesine uygun olarak büyük birlik operasyonlarını şimdilik askıya alırsak, bu Japon emperyalistlerine Sovyetler Birliği'ni işgal etmek için hiçbir bahane vermeyecek ve Sovyetler Birliği'nin faşist güçlerin saldırgan planlarına karşı koymak için daha kapsamlı hazırlıklar yapmak amacıyla Doğu'daki durumu yumuşatma politikasını yürütmesine çok yardımcı olacaktır.

Bu nedenle, duruma uygun esnek taktiklerle nihai zafer için mücadele etmeliyiz.

Yoldaşlar,

Küçük birim faaliyetlerini yürütmek üzere büyük birim faaliyetlerini durdurmaya yönelik yeni stratejik politika, Kore devriminin nihai zaferini hızlandırmak ve değişen durum ışığında dünya devrimini geliştirmek için en makul politikadır. Tüm subaylar ve askerler yeni stratejik politikanın önemini ve doğruluğunu doğru bir şekilde anlamalı ve uygulanması için inatla mücadele etmelidir.

Siyasi ve askeri kadroları, gazileri ve acemileri yeterince bir araya getirerek küçük birimler ve siyasi çalışma ekipleri oluşturmalı ve yeni stratejik politikayı mümkün olan en kısa sürede hayata geçirmek için aktif bir şekilde örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz.

İlk olarak, Japonya'ya karşı olan kitlelerin geniş kesimlerini bir araya getirmek için kitlesel siyasi çalışma organize edilmeli ve enerjik bir şekilde yürütülmelidir. Büyük ulusal kurtuluş olayına hazırlanmak için kitlesel siyasi çalışma büyük önem taşımaktadır. Dahası, KPRA'nın büyük birim faaliyetleri sona ereceğinden ve Japon emperyalizminin halka yönelik faşist baskısı her zamankinden daha fazla arttığından, halk arasında aktif bir siyasi çalışma yürütmezsek, devrimci zafere olan güvenlerini kaybedecekler ve sonuç olarak, kendi tarafımıza kazandığımız devrimci kitleleri kaybedeceğiz.

Geniş kitleleri devrimin saflarına katmak için, kitle örgütlerini organize etmek ve yönlendirmek üzere kapsamlı bir çalışma yürütmeliyiz. KPRA'nın küçük birimleri ve siyasi çalışma ekipleri

Kore ve Mançurya'daki geniş Japon karşıtı kitlelerin arasına gitmeli ve düşman tarafından yok edilen ARF örgütleri de dahil olmak üzere devrimci örgütleri restore etmek, sağlamlaştırmak, genişletmek ve geliştirmek için aktif olarak çalışmalıdır. Bu şekilde daha geniş Japon karşıtı kitlelerin devrimci örgütlerde birleşmesini sağlayacağız. Geniş kitleleri örgütlemek ve birleştirmek ve onları Japon emperyalizmiyle nihai bir savaşa sıkı bir şekilde hazırlamak amacıyla, tüm subaylar ve askerler kitlelerin örgütleyicileri haline gelmeli ve aynı zamanda eğitimci rollerini geliştirmelidir. Japonya'ya karşı olan geniş kitleleri Japon emperyalizminin sömürge yönetiminin acımasızlığı ve vahşeti, ARF'nin On Maddelik Programı, Kore devriminin strateji ve taktikleri, hızla değişen iç ve dış durum ve Japon emperyalizminin çöküşünün kaçınılmazlığı hakkında tam olarak bilgilendirmeliyiz.

Ancak o zaman Japon karşıtı geniş kitlelere devrimci zafer inancını aşılayabilir ve devrimin belirleyici anında son savaşta KPRA'ya katılabilmeleri için onları siyasi ve ideolojik olarak istikrarlı bir şekilde hazırlayabiliriz.

Düşmanın en sert faşist baskısı altında kitlesel siyasi çalışmalar yürüteceğiz. Bu nedenle, yeraltı faaliyetinin ilkelerine en sıkı şekilde uymalı, her türlü çalışmayı her zaman en büyük özen ve titizlikle organize etmeli ve gerçekleştirmeli ve sırları hayatımız pahasına korumalıyız.

İkinci olarak, küçük birliklerin askeri faaliyetleri Kore ve Mançurya'nın geniş alanlarında ustalıkla yürütülmelidir.

Şu anda küçük birliklerin askeri faaliyetleri, Japon emperyalist saldırganların nihai imhasını hızlandırmak ve özellikle de geniş kitleler arasında siyasi çalışmayı başarıyla sağlamak ve başarısını pekiştirmek için önemli bir güvencedir.

Devrimin genel çıkarlarına zarar verebilecek pervasız askeri eylemlere karşı sıkı bir şekilde korunurken, Japon emperyalist birliklerini, polisini ve uşaklarını öldürmek ve askeri tesisleri yok etmek için her yerde sürekli olarak kurnazca saldırılar yapmalı, böylece düşmanın arkasını şaşkına çevirmeli ve geniş kitleler arasındaki siyasi faaliyetleri askeri olarak desteklemeliyiz. Bu,

düşmanı sürekli bir terör durumunda tutacak ve halkımızın devrimin zaferine olan güvenini arttıracaktır.

Bu arada, küçük birimler ve siyasi çalışma ekipleri, Japon emperyalizmiyle nihai bir hesaplaşmaya hazırlanırken askeri keşiflerin önemini doğru bir şekilde anlamalı ve düşmanın silahlı kuvvetleri, müstahkem mevkiileri ve askeri tesislerinin keşiflerini yoğunlaştırmalıdır.

Üçüncüsü, her subay ve er siyasi bilinç düzeyini yükseltmek ve zengin bir askeri bilgi birikimi edinmek için elinden geleni yapmalıdır.

Ulusal kurtuluşun büyük olayı yaklaşırken, siyasi ve askeri olarak iyi hazırlanmış çok sayıda mükemmel kadroya ihtiyacımız var. Büyük ulusal kurtuluş olayına hazır olup olmayacağımız, Kore devriminin çekirdeği olan KPRA'nın tüm subay ve erlerinin kendilerini siyasi ve askeri olarak ne kadar sıkı hazırladıklarına bağlıdır.

Dolayısıyla tüm subaylar ve erler, kendilerini siyasi ve ideolojik olarak ve askeri teknikte daha kapsamlı bir şekilde hazırlamak amacıyla çalışmalarını yoğunlaştırmak için her koşul ve imkândan en iyi şekilde yararlanmalıdır. Marksist-Leninist teori çalışmalarını yoğunlaştırmalı ve özellikle de Kore devriminin çizgisini, stratejisini ve taktiklerini yoğun bir şekilde incelemelidirler. Böylece hepsi daha yüksek bir rütbenin görevlerini üstlenip yerine getirebilecek ve devrimci mücadele için kitleleri ustalıkla örgütleyip harekete geçirebilecek yetkin siyasi işçiler haline gelecektir. Aynı zamanda gerilla taktiklerinde ustalaşmalı ve modern savaş için gerekli olan ileri askeri bilgileri ve tüm silah tekniklerini sıkı bir şekilde çalışmalıdırlar.

Dördüncü olarak, dünyanın tüm devrimci güçleriyle dayanışmayı güçlendirmek için çaba göstermeliyiz.

Uluslararası devrimci güçlerle dayanışmayı güçlendirmek yüce bir komünist görevdir ve devrimimizin zaferini sağlayan önemli faktörlerden biridir. Proletarya enternasyonalizminin bayrağını yükseklerde tutarak ileriye doğru yürümeye devam etmeliyiz.

Faşist Almanya ve Japonya devletlerinin Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan bir savaş başlatma niyetinde olduklarını bilerek, öncelikle onların Sovyetler Birliği'ni işgal etmeye yönelik saldırgan hamlelerini kontrol etmek ve boşa çıkarmak için aktif bir şekilde mücadele etmeli, bu sosyalist ülkeyi savunmalı ve Sovyet halkıyla dostluk ve dayanışmayı daha da güçlendirmeliyiz.

Kardeş Çin halkıyla dayanışmamızı güçlendirmek, devrimci güçlerimizi güçlendirmek açısından özel bir önem taşımaktadır. Kore ve Çin halklarının Japon emperyalizmine karşı ortak mücadelede şekillenmiş olan kardeşçe dostluğunu ve militan birliğini genişletmeli ve güçlendirmeliyiz.

Ayrıca, dünya çapında işçi sınıfının ve ezilen ulusların kurtuluş hareketiyle ve uluslararası anti-faşist halk cephesi hareketiyle dayanışmamızı pekiştirmeli, böylece büyük ulusal kurtuluş olayını kolayca karşılamak için daha elverişli uluslararası koşullar oluşturmaliyiz.

Yoldaşlar,

Politikamızdaki değişimin gerçek amacını derinden kavrayan ve Japon emperyalist haydutlarının umutsuz saldırısını iki kat cesaretle püskürten tüm subaylar ve askerler, ulusal kurtuluşun büyük olayını karşılamak için hazırlıkları enerjik bir şekilde ilerletmelidir. Nihai zafer bizimdir. Düşecek olan Japon emperyalist yağmacılardır.

KORE DEVRİMCİLERİ KORE'Yİ TANIMALIDIR

Kore Halk Devrimci Ordusu Siyasi Kadrolarına ve Siyasi Eğitimlerine Hitaben Yapılan Konuşma 15 Eylül 1943

Ulusal kurtuluşun büyük olayının yaklaştığı bugün, sizlere anavatanla ilgili çalışmaları yoğunlaştırma ihtiyacından ve bazı acil görevlerden bahsedeceğim. Dünya durumu hızla devrimin lehine dönüyor ve büyük ulusal kurtuluş olayı artık günün sırası. Dünyaya egemen olmak amacıyla İkinci Dünya Savaşı'nı başlatan faşist ülkeler -Japonya, Almanya ve İtalya- zaman geçtikçe adım adım yokuş aşağı gitmektedir. ABD ve İngiliz emperyalistleri tarafından sinsice desteklenen faşist Almanya, uçak ve tanklarla takviye edilmiş 170 tümeninden oluşan devasa bir güçle Sovyetler Birliği'ni haince şaşırttı. Sovyetler Birliği'ni birkaç ay içinde yeneceklerini söyleyerek övünüyorlardı, ancak Sovyet halkı ve büyük Stalin Yoldaş'ın önderliğindeki Kızıl Ordu, savaşın ilk aşamasında hüküm süren olumsuz durumu yavaş yavaş çözdü. Faşist Almanya'yı, tüm iç güçlerini ve halihazırda işgali altında bulunan 14 Avrupa ülkesinin askeri gücünü, insan gücünü ve kaynaklarını seferber ettiği çılgınca saldırısında tek başlarına kontrol ettiler ve karşı saldırıya geçtiler. Bu yılın başlarında Stalingrad'da, kıyaslanamayacak kadar cesur Kızıl Ordu, faşist Almanya'nın en yeni silahlarla donatılmış 30 panzer tümenini ezerek Sovyet-Alman savaşında yeni bir dönüm noktasına işaret etti. Faşist Alman ordusunun kaderinin Stalingrad'da kesin olarak belirlendiği açıktır. Kızıl Ordu artık Alman saldırganları Dinyeper yakınlarına kadar geri püskürtmüştür ve çok geçmeden Sovyet topraklarındaki tüm saldırganları yok edecek ve büyük bir zafer kazanacaktır. Almanya'nın Sovyetler Birliği'ne karşı kazandığı zaferin bir oldubitti olduğuna inanan Japon emperyalistleri maceralı Pasifik Savaşı'nı başlattılar, ancak Çin, Güneydoğu Asya ve Pasifik'teki geniş cephelerde de birbiri ardına yenilgiler yaşıyorlar. Çin cephesinde Japon emperyalistleri, Sekizinci Yol Ordusu ve Çin Komünist Partisi önderliğindeki Yeni Dördüncü Ordu'nun karşı saldırısı nedeniyle giderek zor duruma düşüyorlar. Kukla orduyla birlikte Çin cephesine gönderilen silahlı kuvvetlerinin büyük bir kısmı Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni

Dördüncü Ordu'yu "yok etmek" için hesaplanmış operasyonlara yönlendirildi, ancak "cezalandırıcı" operasyonları birbiri ardına başarısızlığa uğradı. Kuzey Çin'de Sekizinci Yol Ordusu kurtarılmış bölgesini giderek genişletmektedir. Japon emperyalistleri Hawaii'deki Pearl Harbour'da Amerikalıları şaşırtmayı ve ABD Pasifik Filosuna ölümcül bir darbe indirmeyi ve ardından ABD toparlanamadan Güneydoğu Asya'nın geniş bir bölgesini ele geçirmeyi planladılar. Daha sonra petrol ve kauçuk gibi zengin doğal kaynakları yağmalamayı, böylece stratejik malzeme eksikliklerini gidermeyi ve uzayan savaşla başa çıkmayı planladılar. Hayallerine göre bu sayede Güneydoğu Asya ve Pasifik'teki ABD ve İngiliz güçlerini, Almanya'nın Sovyetler Birliği'ne karşı kazandığı zaferle birlikte yenebileceklerdi. Ancak Pasifik'te dengeyi çoktan tamamen kaybettiler ve yenilgi üstüne yenilgi yaşıyorlar. İtalya teslim olmuş, Almanya ve Japonya hızla geri çekilmeye başlamıştır. İkinci Dünya Savaşı'nı analiz ettiğimizde, Japon emperyalistlerinin düşüşünün kaçınılmaz olduğuna ve büyük ulusal kurtuluş olayının yaklaştığına şüphe yoktur.

KURTULAN VATANDA PARTİ, DEVLET VE SİLAHLI KUVVETLERİN KURULUŞU ÜZERİNE

Askeri ve Siyasi Kadrolara Yapılan Konuşma 20 Ağustos 1945

Yoldaşlar,

İkinci Dünya Savaşı'nda anti-faşist demokratik güçlerin kazandığı zafer sonucunda Japon emperyalistlerinin saldırgan ordusu bozguna uğratılmış ve halkımız tarihi ulusal kurtuluş davasını gerçekleştirmiştir. Bu büyük zafer, Kore'nin yüz binlerce güzel evladı tarafından dökülen değerli kanlarla ilişkilidir. Onlar ülkeyi yeniden kurmak, halka özgürlük ve mutluluk getirmek ve ülkede her türlü sömürü ve baskıdan arınmış bir sosyalizm ve komünizm cenneti inşa etmek için Japon emperyalist saldırganlara karşı çetin bir mücadelede cesurca savaştılar. Halkımız yaklaşık yarım yüzyıl süren Japon emperyalist sömürge yönetimine son vermeyi nihayet başarmış; özgürlüğünü ve kurtuluşunu kazanmıştır. Onları parlak bir gelecek beklemektedir; artık yeni, bağımsız ve müreffeh bir Kore inşa etme imkânına sahiptirler. Ulusal kurtuluşun tarihi davasının başarılmışıyla birlikte şimdi yeni bir mücadeleyle karşı karşıyayız. Kore devrimini muzaffer başarımlarımız temelinde ve kendi çabalarımızla müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmek için ilerletmeye devam etmeliyiz.

Bu muazzam görevi yerine getirmek için ne yapılmalıdır?

Her şeyden önce, Marksist-Leninist bir parti kurmalıyız. Kore devrimini zafere doğru istikrarlı bir şekilde yönlendirebildi. Aynı zamanda sorununu çözmek için bir halk hükümeti kurmalıyız. Güç, devrimdeki temel sorun ve örgütlenme ülkemizi, insanlarımızı ve halkımızı savunacak olan halkın silahlı kuvvetleri devrimci kazanımlar. Bu üç acil görev, devrimci bir devrimin hızlı ilerleyişinde hiçbir gecikmeye izin vermeyen görevimiz kurtarılmış vatan. Bir parti kurarak dinamik bir şekilde ilerlemeliyiz, devlet ve ordu, paha biçilmez devrimci kazanımlara güvenerek ve Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında kazanılan zengin deneyim. Böylece, hiç şüphesiz, yeni bir Japonya inşa etme tarihi görevini yerine getireceğiz. Kore'yi takdir ediyorum.

Mevcut aşamada Koreli komünistlerin önündeki en önemli ve tarihi görev, Kore devriminin Genelkurmayı ve işçi sınıfının öncü müfrezesi olacak bir Kore komünist partisinin kurulmasıdır. Devrimci bir işçi sınıfı partisi, devrimin Genelkurmayı olmadan, emekçi halkı ve diğer demokratik güçlerin geniş kesimlerini devrim etrafında toplayamayız; kitleleri örgütleyip harekete geçirerek başarılı bir halk hükümeti kuramayız ya da halkın silahlı kuvvetlerini oluşturamayız. Ülkemizde birleşik bir Marksist-Leninist partinin temellerini çoktan attık. Japon karşıtı silahlı mücadelenin zirvesinde, her renkten iç ve dış düşmanların komplocu manevralarını ve yıkıcı faaliyetlerini boşa çıkarmak için şiddetli savaşlar verdik. Böylece, Kore komünist hareketinin ilk yıllarında ortaya çıkan temel zayıflıkların üstesinden geldik ve bir partinin kuruluşu için sağlam bir örgütsel ve ideolojik zemin hazırladık. İlk etapta, bugün partimizi inşa etmek için sağlam temeller atmamıza yetecek, acımasız devrimci mücadele pratiğinde denenmiş ve sınanmış yeni komünist çekirdek unsurlar hazırladık.

Ulusumuzun kaderinin tehlikede olduğu 1930'ların başında, en iyi oğullarımız ve kızlarımız ülkenin kurtuluşu ve halkın onuru için silahlandılar ve 15 yıl boyunca yorulmak bilmeden savaştilar. Onlar bu kanlı mücadele döneminde ateşli devrimciler, güvenilir çekirdek komünistler olarak yetiştiler. Japon karşıtı silahlı mücadelenin alevleri içinde büyüyen biz komünistler, tüm devrimcilerin en sadık olanlarıyız. Sadece 1920'lerdeki komünist hareketimizin kanseri olan hizipçiliğin üstesinden gelmekle kalmadık, aynı zamanda kendimizi Marksizm-Leninizmin ilerici fikir ve teorileriyle donattık. Kore devrimi için doğru çizgiyi hayata geçirmek üzere gençliğimizi ve hayatlarımızı tereddütsüzce ortaya koyarak tüm zorluklarla kıyasıya mücadele ettik. Bu nedenle kitlelerin mutlak desteğini ve sevgisini kazandık ve onların büyük umudu bize dayanıyor. Gerçek devrimci mücadele içinde sınanmış ve eğitilmiş olan ve halkın kayıtsız şartsız desteğine ve sevgisine sahip olan biz komünist çekirdek unsurlar, şimdi kurtarılmış vatanımızda Marksist Leninist bir partinin kuruluşunda ana güç ve örgütsel omurga olarak hizmet

etmeliyiz. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında hizipçi dalkavuklar ve dar görüşlü ulusal şovenistler, Japon emperyalistlerinin komplocu entrikalarından yararlanarak devrimci safları içeriden baltalamak için hararetle manevralar yaptılar.

Onların karşı-devrimci komplolarını ve yıkıcı faaliyetlerini fırsattan istifade ederek bertaraf ettik ve komünist safların Marksist-Leninist saflığını güvence altına alarak devrimci safları tek bir fikir ve iradeyle sıkı bir şekilde birleştirdik. Bu, gelecekteki partimize, her türlü sınıf düşmanı ve oportünistin hizipçi faaliyetlerini ya da yıkıcı ve sabote edici manevralarını derhal açığa çıkarma ve ezme konusunda önemli bir güvence sağlar. Bu aynı zamanda partinin, Marksist-Leninist bir partinin can damarı olan ideolojisinin ve saflarının iradesinin birliğini ve bütünlüğünü inatla savunmasını da sağlar. Dahası, bir partinin kuruluşu için sağlam bir kitle temeli oluşturduk. Bunu yapmak için, Japon emperyalistlerinin katı gözetimine ve acımasız baskısına rağmen, Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında ülkenin işçileri, köylüleri ve diğer birçok emekçi insan arasında sabırla siyasi çalışma yürüttük. Bu, onları devrimci işçi sınıfı fikirleriyle silahlandırmada ve Japon emperyalizmine karşı gerçek kitle mücadeleleri yoluyla eğitmede etkili oldu. Dolayısıyla, Kore halkının çıkarlarının gerçek savunucusu ve temsilcisi olarak Partimizin gelişimine olan inancımız tamdır. Partimiz, çalışan kitleler arasında derin kökler salmış ve halkla akrabalık bağlarını koruyarak sağlam bir temel üzerinde gelişecektir.

Bu şekilde Partimiz artık kum üzerine değil, uzun ve zorlu Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında yapılan örgütsel ve ideolojik hazırlıkların temelleri üzerine kurulmuş olacaktır. Ancak, bu varlıklarla asla yetinmemeliyiz. Partiyi kurtarılmış anavatanda kurma, sağlamlaştırma ve geliştirme mücadelemiz, şüphesiz, daha önce kuruluşu için örgütsel ve ideolojik hazırlıklar sırasında uğraşmak zorunda kaldıklarımız kadar zor ve karmaşık sorunlarla karşılaşacaktır. İşçilerimizin büyük çoğunluğu ne örgütsel ne de ideolojik olarak öncü sınıf olmaya tam olarak hazır değildir, çünkü devrimci öncüleri tarafından yürütülen örgütsel eğitim ve ideolojik eğitime sahip değillerdir. Buna ek olarak,

yaklaşık yarım yüzyıl süren Japon emperyalist sömürge yönetimi nedeniyle, işçilerimiz, köylülerimiz ve halkın diğer katmanları Japon emperyalistleri tarafından aşılana her türlü modası geçmiş fikirle hala önemli ölçüde enfekte olmuş durumdadır. Daha da kötüsü, Japon emperyalistleri ve onların uşakları tarafından Koreli komünistlere karşı biriktirilen saçma sapan iftiralar ve demagoji, halkımızın çoğunun komünizme güvenmemesine ve ona karşı önyargılı olmasına neden oldu.

Bu durum, Partimizin emekçi kitlelerin çoğunluğu arasında kendini temelden kabul ettirme, onların desteğini ve güvenini kazanma ve onlarla yakın temas içinde kendini örgütsel ve ideolojik olarak güçlendirme çabalarının önünde büyük bir engel olacaktır. Ayrıca, hegemonya hevesiyle kendi hizip kavgalarına dalıp sonunda Kore devrimini yok eden hizipçilerin ve devrim döneklerinin yeniden devrimci kılığına girerek dürüst emekçi kitlelerimizi kandırmaya ve onlarla oynamaya çalışacaklarını da beklemeliyiz. Dahası, ABD'nin emperyalist silahlı saldırı güçleri ülkenin güney yarısında, 38. Paralelin güneyinde konuşlanacaktır. Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda, gelecekteki faaliyetlerimizde üstesinden gelinmesi gereken pek çok zorluk olacaktır. Bu bağlamda bir parti kurmalı, bir halk hükümeti kurmalı ve anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim gerçekleştirmeli ve böylece müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmeliyiz.

O halde ülkemizde Marksist-Leninist bir parti nasıl inşa edilebilir?

Öncelikle Kore komünist partisini, birleşik bir işçi sınıfı partisini mümkün olan en kısa sürede kurmalıyız. Bu, Japon karşıtı silahlı mücadelede yetiştirilen ve yumuşatılan komünistlerin çekirdeği etrafında şekillenecektir. Evde çalışan bazı komünistlerin hala örgütsel eğitimden yoksun olabileceği ve hizipçilerin ideolojik etkilerini hala hissedebileceği doğrudur. Ancak Kore devrimi için hazırlanmış güvenilir bir çekirdek müfrezemiz var, uzun silahlı mücadele içinde doğmuş ve yetişmiş bir müfreze. Onlara güvenir ve onlarla birlikte geniş bir zihinle çalışırsak, doğru devrim yolunu tutacaklardır. Ancak bu şekilde komünist saflarımızda bir bölünmeyi önleyebilir, devrimci

safların birliğini ve bütönlüğünü koruyabilir, işçi sınıfını ve diğer devrimci güçlerin geniş kesimlerini Parti'nin etrafında toplayabiliriz. Kore komünist partisi hiçbir şekilde sadece birkaç kişinin örgütü olmamalıdır. İşçiler, köylüler ve diğer emekçi kitleler arasında derin kökleri olan kitlesel bir siyasi parti olmalıdır. Yeni Kore'nin inşasını örgütleyen ve yöneten, devrimin deneyimli bir Genelkurmayı olmalıdır. Bu nedenle, Parti saflarını işçiler, köylüler ve ilerici aydınlar arasından mükemmel insanlarla hızla genişletmeliyiz. Bu kişiler çabalarını emekçi kitlelerin çıkarlarına adayacak ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin kurulmasında olumlu ve öncü bir rol oynayacaklardır.

Ayrıca, Marksist-Leninist bir partinin örgütsel ilkesi temelinde, tüm üyelerimizin ideoloji, amaç ve eylem özdeşliğini sağlamalıyız. Hiçbir hizip olmamalıdır. Tüm parti üyelerini Marksist-Leninist ideoloji ve teori ile donatacak, gönüllü demir disiplini tesis edecek ve demokratik merkezîyetçilik ilkesine sıkı sıkıya bağı kalacağız. Parti örgütlerini oluştururken, özellikle siyasi spekülâtörlerin ve hizipçilerin yıkıcı entrikalarına ve hizipçi faaliyetlerine karşı sıkı bir devrimci uyanıklığı korumalıyız. Onları derhal teşhir etmeli ve ezmeliyiz. Kore devriminin Genelkurmay Başkanlığı görevini ve rolünü yerine getirebilmesi için partimizin kadrolarını siyasi ve ideolojik olarak sıkı bir şekilde hazırlamalıyız. Onlar partinin çekirdeğidir. Kore devriminin kaderini belirlemede en etkili güç onlar olacaktır. İyi siyasi kadroların komünist saflarını örgütlemedikçe ve istikrarlı bir şekilde genişletmedikçe, partinin liderlik rolünü yükseltmeyiz. Ne içerideki ve dışarıdaki tüm düşmanlarımızı püskürtebilir ne de müreffeh, bağımsız ve egemen bir devleti başarıyla inşa edebiliriz. Bu nedenle, acil görevimiz partiyi kurmak ve aynı zamanda Marksist-Leninist ideoloji ve teori ile donanmış, partinin çizgilerini ve politikalarını savunabilecek ve uygulayabilecek iyi nitelikli parti kadroları geliştirmektir.

Bu nedenle işe Parti kadroları için bir eğitim merkezi kurarak başlamalıyız. Eğer partimiz geniş kitleleri kendi etrafında toplayacak ve liderlik konumunu sabitleyecekse, farklı meslekler ve tabakalar için kitle örgütleri de kurmalıyız. Geniş kitlelerle akrabalık bağlarını sürdürmeden Parti gerçek bir devrimci örgüt

haline gelemeyiz. Onların koruması ve desteği olmadan işçi sınıfının öncüsü olarak rolünü oynayamaz. Kitleleri partiye ve devrime kazandırıp kazandırmamak gibi hayati bir soru, partinin kaderi ve devrimin sonucu açısından belirleyicidir. Bu nedenle, devrimci örgütsel faaliyet her zaman kitlesel örgütsel ve siyasi çalışmayla başlamalıdır. Japon emperyalist sömürge yönetiminin en kasvetli döneminde bile halk arasında devrim tohumları ektik. Tüm zorluklara rağmen tohumlara özenle baktık ve onların meyve verdiğini gördük; kitlelerin gücüne güvendik ve devrimi zafere taşıdık. Başka bir deyişle, Koreli komünistlerin önde gelen çekirdek güçleri de örgütlü kitlelerden doğdu ve halkın aktif desteği ve koruması ile gelişti.

Bu nedenle, partiyi kitlelere bağlayan aktarım kayışları olan kitle örgütlerinin oluşturulması büyük önem taşıyacaktı. Bu örgütler partinin örgütsel ve ideolojik olarak sağlamlaşmasına ve gelişmesine yardımcı olacak, devrimci güçleri inşa edecek ve liderlik rolünü güçlendirecektir. Kitle örgütlerini kurarken, her şeyden önce partinin yedek güçleri ve devrimin geleceği olan gençliği örgütlemeliyiz. Ülkemizin kaderinde hayati önem taşıyan bir sorun, gençliği, yeni bir toplumun efendileri olan ve zengin, güçlü bir ülke inşa etmek için kendilerine güvenilebilecek gençliği partinin etrafında toplamaktır. Bu nedenle devrimci hareketin gelişiminde gençliğin misyonunu ve rolünü hızla belirledik ve silahlı mücadelemiz boyunca gençlik çalışmasına ciddi bir önem verdik. Hem partinin inşası için örgütsel çekirdeğin hazırlanması hem de Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nun kurulması ve güçlendirilmesi Genç Komünistler Birliği'nin faaliyetleriyle başlatıldı. YCL ve diğer gençlik örgütlerinin çalışmalarını yoğunlaştırarak çok sayıda genci adanmış devrimci savaşçılar olarak yetiştirdik.

Bu deneyim temelinde, genç işçiler, köylüler ve öğrenciler gibi geniş genç kitleleri demokratik bir gençlik örgütünde birleştirerek örgütlü bir siyasi müfreze oluşturmalı; yeni bir ülke inşa etme mücadelesinin ön saflarında kahramanca savaşacak bir öncüye, yenilmez, demir disiplinli devrimci saflara dönüştürmeliyiz. Toplumumuzun tüm üyelerinin yarısını oluşturan kadınları birleştirmek ve örgütlemek, devrimci güçleri genişletmek ve

güçlendirmek ve yeni, müreffeh bir devletin inşasını hızlandırmak açısından önemlidir. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında kadın faaliyetlerinde edindiğimiz deneyimlerden, ülkemizin özgül koşullarına ve yeni durumun taleplerine uygun olarak emekçi kadınların geniş kesimlerini kucaklayacak bir kadın sendikası örgütlememiz gerektiğini biliyoruz. Japon emperyalizminin barbar sömürge yönetimi ve feodalizmin prangaları altında çok sayıda kötü muamele ve baskıya maruz kalan kadınlarımızın devrimci bilinci çok yüksektir. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında, özellikle Kore'nin emekçi kadınları, ülkenin kurtuluşu, halkın onuru ve kendi toplumsal kurtuluş ve özgürlükleri için erkekler kadar cesurca savaşmışlardır.

Komünist bir dünya görüşüyle donanmış ve zorlu çilelerle olgunlaşmış kadın devrimciler, silahlarını kuşandılar ve karla kaplı engebeli dağları aşarak kahramanca savaştilar. Düşman hatlarının gerisindeki süngü ormanları, acımasız işkenceler ya da darağaçları bile onları yıldırmadı. Devrimci ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kaldılar ve komünistlerin onurunu savundular.

Becerikli ve cesur kadın savaşçılarımızın bu parlak geleneğini ileriye taşımalyız ki tüm kadınlarımız yeni bir ülkenin kurulmasında önemli bir rol oynasın. Kitle örgütleri inşa ederken sendikaların oluşumunu da teşvik etmeliyiz. Yeni Kore'nin inşasında işçi sınıfının rolü çok önemlidir. Hem içerideki ve dışarıdaki tüm düşmanların yıkıcı ve sabote edici manevralarına karşı devrimci kazanımların savunulmasında hem de müreffeh, bağımsız ve egemen bir devletin inşasında her zaman öncülük etmelidir. Pratik bir örnek oluşturarak kitlelere yol göstermelidir. Bunu yapmak için işçileri olabildiğince hızlı bir şekilde sendikalarda birleştirmeli ve onlara örgütsel ve ideolojik eğitim vererek işçi sınıfının yeni, demokratik bir Kore inşa etme tarihi misyonunu onurlu bir şekilde yerine getirmesini sağlamalıyız.

Nüfusumuzun yüzde 80'inden fazlasını oluşturan köylüleri bir araya getirmek, örgütlemek ve devrimci mücadeleye teşvik etmek, komünistlerimizin önündeki en önemli görevlerden biridir. Köylülerimiz, Japon emperyalistlerinin kırsal bölgelerimizdeki yağmacı sömürge politikası ve ulusumuza yönelik gerici politikaları nedeniyle çağdaş uygarlığın çok gerisinde, insanlık

dışı bir yaşam sürdüler. Bilge Kore halkı 5.000 yıllık tarihiyle kendine özgü parlak bir uygarlığa sahiptir; bunu geliştirmeli ve mümkün olan en kısa sürede siyaset, ekonomi ve kültürün tüm alanlarında dünyanın ileri ülkelerine katılmalıdır. Bu gerçekleşmeden önce, nüfusumuzun büyük bölümünü oluşturan, ancak en geri kalmış olan köylüleri Japon emperyalizminin ideolojik kalıntılarından ve feodal geleneklerden tamamen kurtarmalıyız. İşçi sınıfıyla birlikte yeni bir ülkenin inşasında temel güç olmaları için sınıf bilinçlerini yükseltmemiz ve onları yurtseverlik ve kolektivizm konusunda eğitmemiz hayati önem taşımaktadır. Bunu yapmak için köylü birlikleri kurmalı ve hepsini bu birlikler içinde sağlam bir şekilde birleştirmeliyiz.

-2-

Devrimdeki temel sorun iktidar sorunudur. Biz komünistler, Kore'nin gerçek yurtseverleri ve devrimci halk, Japon emperyalizmini yok etmek, kurtarılmış anavatanda gerçek bir halk hükümeti kurmak ve yeni, müreffeh bir Kore inşa etmek için uzun süren Japon karşıtı silahlı mücadeleyi örgütledik ve yürüttük. Şiddetli ve kanlı savaşların yaşandığı günlerde, kurtarılmış ülkemizdeki insanlara özgürlük ve mutluluk getirecek hükümeti kurmak için ölüm korkusu olmadan tüm zorluklara katlandık. Halk tarafından yönetilecek müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet kurma hayalimiz, sonunda kutsal ulusal kurtuluş görevimizi tamamladığımızda gerçek oldu. Peki, kurtarılmış anavatanda nasıl bir hükümet kuralıyız?

Japon emperyalizminin barbar sömürge yönetimi ülkemizde kapitalizmin gelişmesini engelledi. Uzun süre sömürgeci yarı-feodal bir toplum olarak kaldı. Bu nedenle Kore halkı hâlâ anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim gerçekleştirme göreviyle karşı karşıyadır. İktidar sorununa gelince, devrimimizin karakteri ve hedefi ışığında, mevcut aşamada, tüm Kore halkının çıkarlarını temsil edecek demokratik bir halk cumhuriyeti kurmalıyız. Demokratik halk cumhuriyeti Korelilerin kendileri tarafından kurulmalıdır.

Kore halkı kendi hükümetini kurma yeteneğine sahiptir ve halk iktidarını örgütleme konusunda zengin bir deneyime sahibiz.

Japon karşıtı silahlı mücadelenin ilk günlerinde, hizipçi dalkavukların "Sovyet" iktidarına razı olma yönündeki "Solcu" çizgisini parçaladık ve gerilla üslerinde ya da kurtarılmış bölgelerde devrimci bir halk hükümeti, gerçek bir halk iktidarı kurduk.

Anavatanın Yeniden Kurulması Derneği Programının I. Maddesinde bir halk hükümeti kurulması ihtiyacını belirtti ve bunun gerçekleştirilmesi için uzun süre mücadele ettik. Şimdi bu deneyimden yararlanır ve bir halk hükümeti kurma çizgisini sürdürür ve uygularsak, kurtarılmış ülkede yeni tipte bir halk hükümeti kurmayı başaracağız. Demokratik halk cumhuriyetini inşa etmek için öncelikle işçi sınıfının önderliğinde, geniş köylü kitleleri, aydınlar ve vicdanlı yerli kapitalistler gibi demokratik güçlerin çeşitli katmanlarını kucaklayan demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturmalıyız. Bu temelde bir halk hükümeti kuracağız. Bizimki demokratik halk cumhuriyetini inşa etmek için birleşik bir cephe, bu nedenle demokratik, egemen bir devlet inşa etmek isteyen, ülkenin gerçek efendileri olan işçiler ve köylüler, emekçi aydınlar, kent küçük burjuvazisi ve vicdanlı yerli kapitalistler gibi her kesimden ve düzeyden yurtsever, demokratik güçleri içermeli ve Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler gibi hiçbir gerici gücün bu cepheye sızmasını sağlamalıyız.

Ayrıca, ülke ve halk için özveriyle çalışacak iyi vatanseverlerden oluşan seçilmiş bir çekirdek etrafında bir halk hükümeti kurmalıyız. İşçi sınıfı partisinin önderliğindeki halk hükümetimizin işçileri, köylüleri ve demokratik ulusal birleşik cepheye bağlı diğer tüm yurtsever, demokratik güçleri mümkün olduğunca yakın bir şekilde kendi etrafında toplamasını sağlayacağız. Japon yanlısı unsurlar, ulusa ihanet edenler, gerici toprak ağaları ve komprador kapitalistler gibi tüm karşı devrimci güçleri tecrit etmeli ve onlara karşı sınıf mücadelesinde güçlü bir silah olarak hizmet etmelidir. Biz komünistler bir hükümet kurarken ne pasif bir tutum sergilemeli ne de muhafazakâr bir şekilde hareket etmeliyiz. Demokratik bir ulusal birleşik cephe oluştururken ya da bir halk hükümeti kurarken, komünistler her zaman inisiyatif almalı ve kitlelerin çeşitli kesimlerine önderlik eden öncüler ve örgütçüler olarak aktif bir liderlik rolü

oynamalıdır. Devrimci silah arkadaşlarımızın değerli kanları pahasına özgürleştirdiğimiz anavatanımızda iktidarı kurma işini en ufak bir şekilde bile ihmal edemeyiz. İhmal, ölmüş yoldaşlarımızın dileklerine ve Kore halkının uzun zamandır beslediği ulusal özlemine ihanet anlamına gelecektir. Bu nedenle, yaklaşık yarım asırdır karanlığın hüküm sürdüğü 3,000 ri'lik topraklarımızda mümkün olan en kısa sürede bir halk hükümeti kurmak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Bu hükümet halkımız için bir özgürlük ve kurtuluş bayrağı olacak ve anavatan için refaha ve gelecek nesillerin refahına giden yolu açacaktır. İktidarı kurma mücadelesi bir sınıf mücadelesidir, kimin kimi fethedeceğine dair ciddi bir sorundur. Bazılarının kurtarılmış vatanda oluşan karmaşık durumdan faydalanacağını aklımızdan çıkarmamalıyız.

Komünist maskesi takarak devrimi yok eden hizipçiler, Japon emperyalizminin uşaklarına dönüşen milliyetçiler ve hatta Japon yanlısı ajanlar, iktidarı ele geçirmek ve kendilerini vatansever olarak gizleyerek küstah siyasi hırslarını tatmin etmek için çılgınca çaba sarf edeceklerdir. Bu nedenle, keskin bir devrimci uyanıklık içinde olmalı ve düşmanın komplo kurma ve yıkma yönündeki her girişimini açığa çıkarıp ezmeliyiz.

O halde mevcut aşamada halk hükümeti için eylem programı nedir?

1. İşçiler, köylüler, ilerici aydınlar, vicdanlı yerli kapitalistler ve vicdanlı din adamları gibi ülkemizin tüm yurtsever, demokratik güçlerini kucaklayan demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturmak ve bu temelde demokratik bir halk cumhuriyeti kurmak.
2. İfade, basın, toplanma, örgütlenme ve dini inanç özgürlüğünü sağlamak ve her iki cinsiyetten on sekiz yaşını doldurmuş vatandaşların seçme ve seçilme hakkını garanti altına almak.
3. Japon emperyalistlerinin, Japon yanlısı Korelilerin ve ulusa ihanet edenlerin sahip olduğu tüm fabrikalara, işletmelere, demiryollarına, bankalara, gemilere, çiftliklere, sulama tesislerine ve tüm mülklere el koymak ve kamulaştırmak.

4. Japon uyrukluların ve gerici Japon yanlısı Koreli toprak ağalarının topraklarına el koymak ve topraksız ya da topraksıza yakın köylülere karşılıksız dağıtmak.
5. Japon emperyalizminin kalıntılarını ve onun bıraktığı tüm unsurları tamamen tasfiye etmek.
6. İşçilerin geçimini sağlamak ve işsizlere iş sağlamak için sekiz saatlik işgünü ve asgari ücret sistemi getirmek.
7. Hem kültürel hem de teknik alandaki erkeklere kamusal yaşamda iyi davranılmasını ve yaşam koşullarının iyileştirilmesini sağlamak.
8. Kore halkının geçmişten gelen parlak ulusal kültürünü yeniden canlandırmak, konuşma ve yazı dilimizi geliştirmek ve kademeli olarak zorunlu eğitim sistemini uygulamaya koymak.
9. Halkın gelirlerine ve yaşam standartlarına dayalı artan oranlı bir gelir vergisi sistemi uygulamak.
10. Japon emperyalizminin mali kurumlarını lağvetmek ve tüm tefecilik ve kredilerini iptal etmek.
11. Siyasi, ekonomik ve kültürel hayatın her alanında cinsiyet eşitliğini tesis etmek ve eşit değerdeki iş için eşit ücret ödemek.
12. İnsan haklarının ihlalini ve her türlü insanlık dışı cezayı yasaklamak.
13. Özgür Kore halkı ve bağımsız ülkemizle eşit düzeyde ilişki içinde olan halklar ve devletlerle dostluğu teşvik etmek.

-3-

Ülkemizin tam egemen bir devlet olabilmesi için, ülkeyi ve halkı savunabilecek ve devrimde elde edilen kazanımları koruyabilecek kendi güçlü ulusal ordumuzu örgütlemeliyiz. Kendi ulusal ordusu olmayan bir ülkenin tam egemen bir devlet olduğu söylenemez. Bizim hiçbir zaman kendimize ait güçlü bir ulusal ordumuz olmadı. Ülkemizin Japon emperyalist saldırganlar tarafından işgal edilmesinin temel nedenlerinden biri de buydu.

Geçmişte Ri (Joseon) hanedanının feodal yöneticileri sadece halkı bastırmak için bazı silahlı güçler bulunduruyorlardı, ancak bunlar güçsüz ve önemsizdi. Bu güçlerle modern silahlarla

donatılmış Japon emperyalist düzenli saldırı ordusunu püskürtmek imkânsızdı. Eğer kurtarılmış anavatanda bir halk hükümetinin kurulmasıyla eş zamanlı olarak güçlü bir devrimci ordu kurmazsak, kanımız pahasına elde ettiğimiz devrimci kazanımları yabancı emperyalistlerin silahlı işgaline karşı koruyamayız. Yine mahvolmuş bir ulusun acı deneyimlerini yaşayacağız. Şu anda ülkemiz son derece karmaşık bir durumdadır. Japon emperyalistleri yenilgiye uğratılmış olsa da ABD emperyalizminin silahlı kuvvetlerinin 38. Paralelin güneyindeki Kore’yi işgal edeceği bildirilmektedir. Elbette ABD emperyalistleri İkinci Dünya Savaşı’nda Japon, Alman ve İtalyan faşistlerine karşı mücadelede resmen Müttefiklerin yanında yer aldılar ve Japonya’ya karşı savaşa doğrudan katıldılar. Ancak ABD’nin nasıl ortaya çıktığını ve genişlediğini çok iyi biliyoruz. ABD emperyalizmi 19. yüzyılın sonlarına doğru saldırgan kollarını ülkemize uzatmaya başladı. 1905 yılında Katsura ve Taft arasında yapılan gizli bir anlaşma ile Japon emperyalistlerinin Kore’yi işgal etmesine yardım etti. Uzun zamandır ülkemizi işgal etmek için fırsat kollayan ABD emperyalizminin saldırgan ordusu Kore’nin güney yarısında konuşlanacaktır. Bu siyasi durum devrimci uyanıklığımızın keskinleştirilmesini gerektirmektedir. Aynı zamanda, yabancı emperyalist saldırganlara karşı ülkeyi ve halkı savunmak için güçlü bir ulusal ordu örgütlememizi de en acil görev olarak ortaya koymaktadır. Engeller ne olursa olsun, kendi çabalarımızla devrimci bir düzenli ordu kuralıyız. Devrimci bir düzenli ordunun kurulması için sağlam varlıklara sahibiz.

Japon emperyalist sömürge yönetiminin en kasvetli günlerinde Koreli komünistler, ilerici işçiler, köylüler ve yurtsever gençlerden oluşan, ülkemizdeki ilk devrimci halk silahlı gücü olan Kore Halkının Devrimci Ordusunu örgütlediler. KPRA’nın üyeleri tek bir adam olarak birleşti ve vatanın kurtuluşu ve ulusun onuru için cesurca savaştı. KPRA, ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş için 15 yıl süren Japon karşıtı silahlı mücadelenin çetin sınavlarından geçerek olgunlaşmış, yenilmez demir saflardan oluşan bir ordu, siyasi ve askeri olarak hazırlanmış bir kadrolar ordusu haline gelmiştir. Bu, bizim için devrimci düzenli silahlı kuvvetlerimizi derhal oluşturabilmemiz için sağlam temellerin atıldığı anlamına gelmektedir.

Japon karşıtı silahlı m¼cadele deneyimlerinden ge¼miř devrimci savaşçıların etrafında işçilerin, k¼yl¼lerin ve diğerk emekçi halkın evlatlarından oluşan devrimci bir ordu örg¼tlemeliyiz. Bu yeni silahlı kuvvetleri oluştururken askerlerimize ¼lkelerine ve halklarına karşı ateşli bir sevgi, d¼řmana karşı yakıcı bir nefret, t¼m zorlukların ¼stesinden gelmek ve kendi ayakları ¼zerinde durmak i¼in devrimci bir ruh aşılamalıyız. Ayrıca subaylar ve askerler arasındaki ve ordu ile halk arasındaki birlik geleneklerini, devrimci yoldaşlığı, pop¼ler ¼alıřma tarzını, g¼n¼ll¼ askeri disiplini ve devrimci bir yaşam tarzını da bilmelidirler.

T¼m bunlar Japon karşıtı silahlı m¼cadele sırasında KPRA personelinin ¼zellikleriydi. Devrimci silahlı kuvvetlerin kurulması, devletin ve halkın kaderini belirleyen ¼ok ¼nemli bir sorundur. ¼nc¼ ¼ekirdeğı oluşturan kadrolar olan bizler, bu ¼alıřmaya doğrudan katılmalı ve inisiyatif almalıyız. Kurtarılmış vatanda m¼mk¼n olan en kısa s¼rede devrimci bir d¼zenli ordu, Marksist-Leninist ideolojiyle donanmış yenilmez halk silahlı kuvvetleri örg¼tlemek i¼in elimizden geleni yapmalıyız.

Yoldaşlar,

Kurtarılmış ¼lkede ¼ç b¼y¼k g¼revin -parti, devlet ve silahlı kuvvetlerin kurulması- başarıyla yerine getirilip getirilmeyeceğı b¼y¼k ¼l¼de kom¼nistlerin ¼nc¼ ¼ekirdeğı olarak bizim rol¼m¼ze bağlıdır. Bu g¼revleri tatmin edici bir şekilde yerine getirmek i¼in ¼ncelikle işçileri, k¼yl¼leri ve geniş yurtsever g¼çlerin diğerk t¼m kesimlerini eğitmeli ve onları devrimin yanında sağlam bir şekilde birleştirmeliyiz; kurtuluş sevinciyle siyasi coşkusu artan halk kitlelerini ulusu inşa etme ¼abalarımızda aktif bir şekilde örg¼tlemeli ve harekete ge¼irmeliyiz. Ancak bu ¼alıřma temelinde ve geniş halk kitlelerinin aktif desteğı ve katılımıyla bu ¼ç b¼y¼k g¼revi başarmak m¼mk¼n olacaktır. Doğru, bu g¼revleri ger¼ekleřtirmek i¼in verdiğimiz m¼cadele muhtemelen ¼ng¼r¼lemeyen sayısız zorluk ve engelle karşılaşacak ve bir¼ok karmaşık sorunla m¼cadele etmek zorunda kalacağız. Ancak biz kom¼nistler zorluklardan korkmayız; biz her t¼rl¼ g¼çl¼k karşısında nihai zafere inanan devrimci iyimserleriz.

Ne kadar zor olursa olsun, görevlerimizi sonuna kadar götürmek gibi devrimci bir özelliğe sahibiz. Japon karşıtı silahlı mücadelenin acımasız günlerinde yalnızca ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtuluşu için savaştık ve zorluklardan, ölümden ya da açık havada yemek yemekten ve uyumaktan yılmadık. Aynı yılmaz ruhla çalışırsak, her türlü zor görevi başarıyla yerine getirebiliriz. Biz komünistler devrime herhangi bir yüksek rütbe, bireysel şöhret ya da kariyer, zenginlik ya da şatafat elde etmek için bakmıyoruz. Bizler ülkenin bağımsızlığı ve egemenliği, halkın özgürlüğü ve mutluluğu için mücadele ediyoruz. Sosyalizm ve komünizm için mücadele ediyoruz. Hangi işi yaparsak yapalım ve nerede yaparsak yapalım, rütbe ya da statü sorunu bizim için önemsiz olmalıdır. Görevlerimizi onurlu görerek vicdanlı bir şekilde yerine getirmeliyiz.

Tüm enerjimizi ve yeteneklerimizi tek yürek halinde ülkenin ve halkın çıkarlarına, devrimin çıkarlarına adanmalıyız. Her zaman ve her yerde kitlelerin gücüne inanarak ve güvenerek çalışmalıyız. Bunu yapmak için halkın arasına girmeli, onlara öğretmeli ve onlardan öğrenmeye çalışmalıyız. Onların talep ve isteklerini tereddüt etmeden anlamalı ve yerine getirmeli, onlarla yaşamı ve ölümü, acıyı ve tatlıyı paylaşmalı, böylece onların desteğini ve güvenini kazanmalıyız. Partiyi, hükümeti ve halkın silahlı kuvvetlerini kurmak için öğrenmemiz gereken daha çok şey var. Bu görevleri yalnızca devrimci gayretle başaramayız. Siyasi, teorik ve pratik olarak kapsamlı bir şekilde hazırlanmalıyız.

YENİ KORE’NİN İNŞASI VE KOMÜNİSTLERİN ACİL GÖREVLERİ

**Yerel Bölgelere Gönderilecek Siyasi İşçilere Konuşma
20 Eylül 1945**

Yerel bölgelerde üstesinden gelmeniz gereken bazı görevlerden bahsetmek istiyorum. Geçmişte ülkeyi kurtarmak için Japon karşıtı şiddetli bir silahlı mücadele yürüttük, ancak bugün yeni bir Kore inşa etmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Ülkenin inşasını desteklemek ve Kore devrimini başarıyla gerçekleştirmek için, bir parti kurmak ve devlet iktidarını tesis etmek ve geniş halk kitlelerini harekete geçirerek ekonomiyi ve kültürü inşa etmek gerekir. Bu tarihi görevi doğru bir şekilde yerine getirmek istiyorsak, her şeyden önce halk kitlelerinin arasına girmeli ve bunun yerine getirilmesi için bilinçli bir şekilde hazırlanmalıyız. Şu anda üstesinden gelmemiz gereken acil görev tam da budur. Bu acil görevin gerçekleştirilmesi için sizleri farklı bölgelere göndermeye karar verdik. Sorumlu görevinizin tam bilincinde olmalı ve yerel bölgelerde devrimcilere yakışır bir şekilde çalışmalısınız. Her şeyden önce, halk kitlelerine Kore için doğru yolu göstermelisiniz.

Japon emperyalizminin uzun süren sömürge yönetimi altında inledikten sonra kurtuluşu karşılayan halkımız şimdi son derece sevinçli ve ülkeyi inşa etmek için coşkuyla dolup taşıyor. Ancak hangi yoldan gideceklerini ve ne yapacaklarını bilemiyorlar. Ancak Kore’nin izlemesi gereken yolu bildiklerinde, parlak umutları olan yeni bir ülke inşa etmek için gayretle çalışabilecek ve bu çabada başarı sağlayabileceklerdir.

Çeşitli unsurları temsil eden bireyler şimdi her yerde ortaya çıkmış ve kendilerini "devrimciler" ve "yurtseverler" olarak adlandırarak kendi doktrinlerinde ve iddialarında ısrar etmekte ve Kore’nin seçmesi gereken yol hakkında tartışmaktadırlar. Bazıları Kore’de feodal sistemin yeniden canlandırılması gerektiğini haykırırken, diğerleri burjuva sistemini savunuyor. Bazıları da ülkemizin derhal sosyalist yola girmesi gerektiğini iddia ediyor. Tüm bunlar Kore’nin gerçekleriyle ve halkımızın talepleriyle

çelişen hatalı iddialardır. Daha önce de söylediğimiz gibi, ülkemiz şu anda antiemperyalist, anti-feodal demokratik devrim aşamasındadır. Bu nedenle, Japon emperyalizminin ve feodalizmin kalıntılarını tasfiye etme ve gerçek bir demokratik toplum inşa etme yolunu izlemeliyiz.

Ülkemizin gerçeklerinin talep ettiği ve halk kitlelerinin arzuladığı yol tam da budur. Yalnızca bu yol, halkımızın ülkenin tam bağımsızlığını kazanmasını, müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmasını, gerçek özgürlüğün, hakların ve mutluluğun tadını çıkarmasını ve böylece ulusumuzun refahını sağlamasını mümkün kılabilir. Ulus inşasına yönelik politikamızı kitlelere durmaksızın anlatmalı ve propagandasını yapmalısınız. Bunu, ileri unsurları harekete geçirerek ve gazeteler de dahil olmak üzere çeşitli kitle iletişim araçlarını harekete geçirerek yapmalısınız ki Kore'nin izleyeceği doğru yolun tamamen farkında olan bu unsurlar bu yolda güçlü bir şekilde ilerlesinler. Bugün karşı karşıya olduğumuz önemli görevlerden biri de beklenmedik durumlarla başa çıkabilmek için tam anlamıyla hazırlıklı olmaktır.

Şu anda Güney Kore'de bulunan ABD birlikleri, oraya çıkarma yapan emperyalist bir devletin güçleri, askeri bir yönetim uygulamakta ve onların himayesi altında Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler halk karşıtı entrikalarını yavaş yavaş açığa vurmaktadırlar. Kurtarılmış ülkedeki durum çok değişkendir ve kimse neyin ne zaman gerçekleşeceğini bilemez. Bu nedenle, meydana gelebilecek öngörülemeyen herhangi bir olayla başa çıkmak için kapsamlı hazırlıklar yapmalıyız.

Ancak o zaman, uzun süren kanlı mücadelemizle kazandığımız ülkenin kurtuluşunun büyük zaferini savunabilir ve büyük ulus inşası davasında başarılı olabiliriz. Beklenmedik herhangi bir olaya hazırlıklı olmak için Kanggye, Huichon, Hyesan ve Chonma gibi dağlık bölgelerde acil durumlarda savaşmak üzere dayanabileceğimiz üsler kurmalıyız. Japon karşıtı silahlı mücadelede edinilen deneyimler bize acil durumlarda güvenebileceğimiz iyi üsler kurmanın çok önemli olduğunu göstermektedir. Yerel bölgelere gönderilen sizler, bu tür üsler inşa etmenin amacını ve önemini doğru bir şekilde anlamalı ve bu işte

hiçbir çabadan kaçınmamalısınız. Yerel bölgelerde iyi gençlerden oluşan çok sayıda paramiliter birlik ve öz savunma birlikleri kurmalı ve bunları tam anlamıyla eğitmeli ve yetiştirmelisiniz.

Ayrıca, yiyecek, giyecek, silah ve benzerlerinden oluşan yeterli askeri malzeme depolanmalıdır. Halkın siyasi eğitimini yoğunlaştırmalı ve olumsuz bir durum ortaya çıktığında savaşmak için güvenebileceğimiz sağlam bir kitle temeli oluşturmaya özel önem vermelisiniz. İşçi sınıfının devrimci partisinin kuruluş hazırlıkları aktif bir şekilde desteklenmelidir. Ülkemizin bugünkü gerçekliği, devrimin Genelkurmayı olan Marksist-Leninist bir partinin mümkün olan en erken tarihte kurulmasını acilen talep etmektedir. Devrimci bir işçi sınıfı partisi olmadan ne halk kitlelerini birleştirebilir ve onları ülkenin inşası için aktif olarak seferber edebiliriz ne de devrimimizi başarıyla gerçekleştirebiliriz.

Böyle bir partinin kurulması için tüm alanlarda örgütleri kurulmalıdır. Halihazırda bazı bölgelerde komünist parti örgütleri ortaya çıkmıştır, ancak genel olarak parti örgütleri oluşturma çalışmalarının iyi ilerlediği söylenemez. Mevcut parti örgütlerini derinlemesine incelemeli ve onları sağlamlaştırmalı ve aynı zamanda gerekli yerlerde yenilerini oluşturmak için elinizden geleni yapmalısınız.

Parti örgütlerini kurarken yeni üyeler kaydetme ve saflarını arttırma konusunda dikkatli olmalıyız. İşçiler, yoksul köylüler ve ırgatlar arasından çok sayıda ileri unsuru partiye kabul etmeliyiz, ancak üyelik için uygun olanların eğitim düzeyine çok fazla vurgu yapmamalıyız.

İşçilerimiz ve köylülerimiz geçmişte ne kadar hevesli olurlarsa olsunlar okumaya güç yetiremedikleri için, eğitim düzeyleri yüksek olamaz. Bununla birlikte, onları partiye katılmak için niteliksiz olarak değerlendirmek de doğru olmayacaktır. Önemli olan eğitim seviyesi değil ideolojidir. Eğitim düzeyi oldukça düşük olsa bile, düşünce tarzında kararlı olduğu düşünülen ve bizimle aynı devrimci saflarda yaşamı ve ölümü paylaşmaya hazır olan herkesi partiye kaydetmeliyiz. Çalışan kitlelerin arasına girmeli, onları tanımalı ve yeni bir ülke kurmak için canla başla

alışan işçilerin, yoksul köylülerin ve ırgatların bir listesini çıkarmalı ve ye sayısını mümkün olan en kısa sürede arttırmak için bunların çoğunu partiye kabul etmelisiniz.

Partiye ye alırken dikkat etmemiz gereken şey, yabancı unsurların parti saflarına sızmasını önlemektir. Japon emperyalistlerinin ajanları da dahil olmak üzere her türlü yabancı unsurun parti saflarına sızmaya çalıştığını unutmamalıyız. Parti saflarının saflığını tam olarak sağlamak için uyanıklığınızı keskin tutmalı ve parti üyelerini dikkatle kabul etmelisiniz. Devrimci bir parti kurmaya hazırlanırken bir diğer önemli şey de partinin sert çekirdeğini geliştirmektir. Ancak çok sayıda sert çekirdekli unsur olduğunda, gelecekte parti kurulduktan sonra gerçek devrimciler olmak üzere saflarına katılacak çok sayıda üyeyi eğitebilir ve ayrıca onu güçlendirmek için verimli bir şekilde çalışabiliriz.

Bu nedenle, böyle bir sert çekirdeği yetiştirmek için ciddiyetle çaba göstermelisiniz. Çekirdek unsurların saflarını, aktivistleri çalışan kitlelerden anlayıp seçecek şekilde eğiterek ve onları yorulmaksızın eğiterek, ulus inşası sürecinde onları test edip elikleştirerek istikrarlı bir şekilde genişletmelisiniz. Parti örgütlerinin kadrolarının safları çekirdek unsurlarla sağlam bir şekilde inşa edilmelidir. Yaptığımız temel çalışmaya göre, şu anda yerellerde faaliyet gösteren parti örgütlerinin kadrolarının iyi bir şekilde inşa edildiğini söyleyemeyiz. Kadroları düzgün bir şekilde inşa etmeden parti örgütlerini güçlendirmek ve rollerini arttırmak mümkün değildir.

Yeni kurulacak parti örgütlerinde lider pozisyonlara iyi insanlar atanmalı ve aynı zamanda mevcut parti örgütlerinin kadrolarından yabancı unsurlar ve siyasi speğulatrler tamamen temizlenmeli ve boşalan kadrolar aslı unsurlarla doldurulmalıdır. Ayrıca, yerel yönetim organlarının oluşturulması ve güçlendirilmesi için çaba sarf edilmelidir. Ancak gerçek bir halk iktidarı kurulduğunda, onu düşmanın tüm manevralarını atomlarına kadar parçalamak, toplumu demokratik bir temelde dönüştürmek ve devrimin zaferine ulaşmak için bir silah olarak kullanabiliriz.

Halk komiteleri şu anda bazı yerel bölgelerde halkın inisiyatifiyle kuruluyor, ancak henüz pek çok yerelde örgütlenmiş değiller. Mümkün olan en kısa sürede tüm bölgelerde halk iktidarı organlarını kurmaya çalışmalı ve rollerini geliştirmelisiniz. Bu şekilde demokratik bir merkezi hükümetin kurulması için sağlam bir temel atmış olacaksınız. Halk iktidarı organlarını kurarken önemli olan, bu organlarda görev alacak kişilerin saflarını tatmin edici bir şekilde oluşturmaadır. Halk komiteleri, Japon emperyalist yönetiminin eski il ya da ilçe yönetim ofislerinden esasen farklıdır; bunlar halk kitlelerinin çıkarlarına hizmet eden hükümet organlarıdır. Bu nedenle, kitlelerin güvenini kazanmış ve onlar için özveriyle çalışabilecek gerçek halk hizmetkarlarının bu organlarda çalışmak üzere görevlendirilmesi sağlanmalıdır.

Bununla birlikte, halk iktidarı organlarının görevlilerinin uygun bir çalışma tarzı geliştirmeleri önemlidir. Halk komitelerindeki görevliler, Japon emperyalizminin devlet memurları gibi halka bağırarak ve onlara emirler yağdırarak çalışırlarsa, kitlelerin desteğini alamayacaklar ve sonuçta halk iktidarı organlarının rolünü geliştiremeyeceklerdir. Bu görevlileri doğru bir çalışma tarzı edinmeleri için bıkmadan usanmadan eğitmeli ve onlara bunun canlı bir örneğini göstermelisiniz. Böylece onların gerçekten halkçı bir çalışma tarzı edinmelerini sağlamalısınız -her zaman halk kitlelerinin gücüne güvenerek, onların arasına giderek ve söylediklerine kulak vererek ve onlarla yaşamı ve ölümü, sevinçleri ve üzüntüleri paylaşarak.

şu anda dikkatimizi vermemiz gereken önemli bir mesele, karışık sosyal düzeni düzeltmek ve halkın güvenliğini güvenilir bir şekilde savunmaadır. Ülkemizdeki mevcut durum çok karmaşıktır ve toplumsal düzen bir kargaşa halindedir. Bundan yararlanan Japon emperyalistlerinin uşakları ve kitlelerin arasına gizlenmiş diğeri gericiler, yeni bir ülkenin inşasını engellemek için her türlü entrikaya başvurmaktadır.

Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler, özellikle ABD birliklerinin Güney Kore'ye çıkarma yapmasından sonra, manevralarında giderek daha aktif hale geliyorlar. Bu koşullar altında uyanıklığımızı arttırmalı ve Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler de dahil olmak üzere gericilerin entrikalarını

bozmak için kararlılıkla mücadele etmeliyiz. Gericilerin tüm hamlelerini boşa çıkarmak, ulus inşasında başarı sağlamak ve halkın güvenliğini güvenilir bir şekilde korumak için geniş kitlelerin gücü kullanılmalı ve aynı zamanda halkın güvenlik örgütleri oluşturulmalıdır. Yerel bölgelerde, oradaki gerçek koşullara uygun olarak yiğit gençlerden oluşan güvenlik güçleri de dahil olmak üzere halk güvenlik örgütleri kurmalısınız.

Bu şekilde toplumsal düzeni koruyacak ve ulus inşasında elde edilen başarıların yanı sıra halkın canını ve malını düşman tecavüzünden tamamen koruyacaksınız. Bir diğer önemli husus ise, harap olmuş sanayilerin rehabilitasyonu ve yeniden düzenlenmesi ve halkın yaşam standartlarının istikrara kavuşturulması için çaba göstermemiz gerektiğidir. Japon emperyalistleri yenilgilerinin ardından kaçarken fabrikalarımızı, madenlerimizi, demiryollarımızı ve elektrik santrallerimizi tamamen tahrip ettiler, bu nedenle fabrikalar ve işletmeler şu anda çalışmıyor. Bu, yeni özgürlüğüne kavuşmuş halkımız için büyük bir felaketten başka bir şey olamaz. Ancak ümitsizliğe ya da karamsarlığa kapılmamalıyız. Her koşulda enkaz halindeki fabrikaları ve işletmeleri kendi güçlerimizle yeniden inşa etmeli ve işletmeli, böylece ülkenin ekonomik temelini sağlamlaştırmalıyız. İşe, eskiden Japon emperyalistlerine ait olan sanayi kuruluşlarına el koyarak ve harap olanları yeniden inşa ederek ve yeniden düzenleyerek başlamalısınız.

Yeniden inşa edilip düzenlendikten hemen sonra da üretime başlamalarını sağlamalısınız. Fabrikaları ve işletmeleri restore ederken ve yönetirken, muhtemelen insan gücü sıkıntısı çekebilirsiniz. Bu nedenle, işçilerin fabrikaları ve işletmeleri terk etmelerini önlemek için gerekli koşullar sağlanmalı ve işlerine yerleşmelerine yardımcı olunmalıdır. Ayrıca, işçiler uygun şekilde eğitilmelidir. Geçmişte Japon emperyalistleri ve kapitalistleri için çalışmış olsalar da şimdi ülke ve halk için, ülkenin ve fabrikaların efendileri olarak kendileri için çalıştıklarını açıkça anlamalıdır. Böylece, sanayi kuruluşlarını efendilere yakışır bir tutumla yeniden inşa etmek ve işletmek için her türlü çabayı göstermeleri teşvik edilecektir. Özellikle halkın geçimi konusuna çok dikkat etmelisiniz.

Sosyal düzen kaotikken ve ülke ekonomisi olması gerektiği gibi y netilmezken, halk çok zor bir yaŖam sürmektedir.  ssizliği ortadan kaldırmak ve iŖ ilerin yaŖamlarını istikrara kavuŖturmak için fabrikalar ve iŖletmeler hızla yeniden inŖa edilmeli ve faaliyete geçirilmelidir. Öte yandan, halkın yaŖamının istikrara kavuŖturulmasına zarar veren her türlü uygulamayla kararlılıkla mücadele edilmelidir. EŖzamanlı olarak, gıda sorununu çözmek için önlemler alınmalı ve d Ŗmanın eski mülklerini yeniden düzenlemek ve halka ihtiyaç duydukları Ŗeyleri dağıtmak için  alıŖmalar örgütlenmelidir.

Yerel bölgelerde yapmanız gereken bir diğer Ŗey de eğitim kurumlarının yeniden inŖa edilmesi, yeniden düzenlenmesi ve faaliyete geçirilmesidir.

Japon emperyalizminin sömürgeci k leleŖtirme eğitim sisteminin kalıntılarını tamamen ortadan kaldırmaya ve insan odaklı ve demokratik bir eğitim sistemi oluŖturmaya  alıŖmalıyız. Ŗimdilik  ğretmenleri seçmeli ve atamalıyız ve eğitim kurumlarını yeniden inŖa etmeli ve yeniden düzenlemeliyiz, böylece okul yönetimi çocuklara ve gençlere konuŖma ve yazma dilimizi öğretecek Ŗekilde normalleŖtirilecektir. Eğitime kayıtsız kalmamalı, onu ertelememeli ya da k   msememeliyiz. Ne de olsa biz komünistlerin devrimle uđraŖması, yetiŖmekte olan neslin iyiliği için değil mi? Öğretmenliğin, ülkenin geleceğini omuzlayacak temel direkleri yetiŖtirmek için değerli ve onurlu bir iŖ olduğunu akılda tutarak, baŖarısını sağlamak için çaba göstermelisiniz.

Japon emperyalist fikirlerinin ve feodal geleneklerinin kalıntılarını ortadan kaldırmak için enerjik bir mücadele vermelisiniz. Bu kalıntılar ve gelenekler ortadan kaldırılmadan ne kitlelerin ulus inŖasına yönelik coŖkusu arttırılabilir ne de yeni, demokratik bir Kore inŖa edilebilir. Kitleleri uyandırmalı ve onları Japon emperyalist fikirlerinin ve feodal geleneklerin kalıntılarına karŖı mücadeleye  ağırmalısınız. Özellikle de yeni olana karŖı çok duyarlı ve güçlü bir adalet duygusuna sahip olan gençlerin bu mücadelede aktif rol almaları sağlanmalıdır. Aynı zamanda, halkı yurtsever ve demokratik fikirlerle donatmak için eğitim güçlendirilmelidir. Böylece, sömürge uŖaklıđı ve eski feodalist

anlayışlar kitleler arasında tamamen silinecek ve herkes yüce ulusal gurur ve yeni, demokratik bir ruhla yeni bir yaşam inşa etmeye başlayacaktır.

Tarihi ulus inşası davamızı bugün başarıyla yürütebilmek için halkın geniş kesimlerini sıkı bir şekilde birleştirmeliyiz. Geniş kitleleri bir araya getirmek devrimin zaferinin kesin garantisidir. Bu nedenle, kitleleri birleştirmek için tüm çabalarımızı sarf etmeliyiz. Kitleleri birleştirme sorununun kolayca çözülebileceğini asla düşünmemelisiniz. Bazı insanlar geçmişte Japon emperyalistleri tarafından komünizme karşı yürütülen aşağılık propagandanın etkisinden henüz kurtulamamışken, önemli sayıda insan da gericilerin manevraları nedeniyle doğru ile yanlış tam olarak ayırt edememektedir. Hal böyleyken, kitleleri bir araya getirme konusunda en ufak bir çalışmayı bile ihmal ederseniz, çok sayıda insanı kaybedebilirsiniz. Kitlelerle çalışmaya her zaman özen göstermeli ve onları bir araya getirmek için çaba sarf etmelisiniz. Doğru bir komünizm anlayışı edinmeleri için kitlelerin eğitimini yoğunlaştırmalı ve geniş kitleleri sağlam bir şekilde bir araya getirmek için tüm katmanlardan insanlar arasında güçlü bir şekilde çalışmaya devam etmelisiniz. Kitleleri birleştirmek için etkin bir şekilde çalışmalısınız, her şeyden önce onları örgütlere dahil etmelisiniz.

İşçileri işçi örgütlerinde, köylüleri köylü örgütlerinde, gençleri gençlik örgütlerinde, kadınları kadın örgütlerinde ve kültürlü erkekleri aynı çıkarlara sahip örgütlerde kucaklayarak kitlesel örgütler oluşturmaliyiz. Mevcut toplumsal örgütleri demokrasiye doğru ustalıkla yönlendirmeli ve güçlendirmeli, bu örgütlerin henüz mevcut olmadığı yerlerde ise bunları mümkün olan en kısa sürede kurmalısınız. Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde birleşik kitle örgütleri oluşturmak ve kitlelerin geniş kesimlerini bir araya getirmek için bu toplumsal örgütleri genişletme ve güçlendirme çalışmalarına etkin bir şekilde rehberlik etmelisiniz. Eş zamanlı olarak, güçlü, demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturma çalışmaları da tatmin edici bir şekilde yürütülmelidir. Ancak güçlü, demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturarak toplumun her kesiminden insanlar arasındaki birliği güçlendirmek, tüm yurtsever, demokratik güçleri bir bedende toplamak ve geniş

kitleleri ülkenin inşası için aktif bir şekilde harekete geçirmek mümkündür. Demokratik siyasi partiler ve sosyal örgütlerle birlikte güçlü bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmalı ve ülkesini ve halkını seven tüm yurtsever, demokratik güçleri bu cephenin faaliyetlerine dahil etmeliyiz. Birleşik cephenin önemini doğru bir şekilde kavrayarak, ülkenin tam bağımsızlığını ve demokratik gelişimini arzulayan her kesimden yurtsever insanlarla birlikte çalışmayı hızlandırmaya ve işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere tüm yurtsever, demokratik güçlerin birliğini sağlamaya çalışmalısınız.

Böylece ülkemizde güçlü bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmak için sağlam bir temel atılmalıdır. Yerel bölgelerde bulunduğunuz süre boyunca, belirtilen görevlerin yerine getirilmesine odaklanarak çalışmanız iyi olacaktır.

İLERİ DEMOKRASİ ÜZERİNE

Pyongyang İşçi-Köylü Siyaset Okulu Öğrencilerine Verilen Ders 3 Ekim 1945

Beş ay önce, tüm dünyayı fethetmek gibi uğursuz bir amaçla İkinci Dünya Savaşı'nı başlatan Alman saldırganlar yenilmiş ve müttefikleri Japon emperyalistleri de geçen 15 Ağustos'ta kayıtsız şartsız teslim olmak zorunda kalmıştır. Böylece İkinci Dünya Savaşı anti-faşist demokratik güçler için muazzam bir zaferle sonuçlandı. İnsanlık çoktan barışçıl bir yaşama adım atmıştır. Anti-faşist demokratik güçlerin uluslararası faşizme karşı kazandığı zafer, savaş sonrası uluslararası durumda muazzam bir değişikliğe yol açtı. Anti-demokratik güçler tüm dünyada önemli ölçüde zayıflamış, demokratik güçler ise her zamankinden daha fazla güçlenmiştir. Bu, insanlık tarihinin yeni bir gelişim evresine girdiğini göstermektedir. Mevcut dünya durumu insanlığın önüne yeni, büyük ve görkemli görevler koymuştur. Savaş sonrası en önemli görev, saldırgan faşizmin kalıntılarını ortadan kaldırmak ve barış ve demokrasi için çalışmaktır. Bugün dünyanın her yerinde insanlar bu kutsal görevi yerine getirmek için enerjik çabalar sarf etmektedir. Kore halkı, Japon emperyalist saldırganları ezmek ve kaybettiği ülkesini yeniden kazanmak için uzun ve kanlı bir mücadele vermiş ve sonunda ulusal kurtuluş gibi tarihi bir davayı başarmıştır. Sonuç olarak, halkımız yaklaşık yarım yüzyıl boyunca vahşi Japon emperyalistleri tarafından kendisine dayatılan sömürgeci kölelik boyunduruğunu atmış ve bağımsızlık ve egemenlik yolunda enerjik bir şekilde ilerleyebilmiştir. Bu, Kore ulusu için büyük bir tarihi olaydır. Çok sayıda devrimci ve yurtseverin değerli kanları pahasına yeniden kazanılan anavatanımızda yeni bir Kore inşa etmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

YENİ BİR KORE VE DEMOKRASİSİNİN İNŞASI

Bugün ulusumuz, Japon emperyalizminin ve feodalizmin kalıntılarını ortadan kaldırarak özgür, bağımsız ve müreffeh bir ülke inşa etmek gibi önemli bir tarihi görevle karşı karşıyadır. Ülkeyi inşa etme görevini başarıyla yerine getirebilmek için öncelikle Kore'ye doğru yönelimi vermeliyiz. Aksi takdirde, yalnızca halk kitlelerini ulus inşası için doğru bir şekilde örgütlemek ve harekete geçirmek değil, aynı zamanda ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini elde etmek de imkânsız olacaktır. Dahası, halkımız yeniden sömürge köleliği içinde yaşamak zorunda kalacaktır. Dolayısıyla Kore'mizin izlemesi gereken yol, ülkenin ve halkın kaderini etkileyen hayati öneme sahip bir meseledir. Özgürlüğüne kavuşan halkımız bugün sınırsız bir sevinç, büyük umutlar ve heyecanla yaşamaktadır; ulus inşası için coşkuyla doludur. Ancak kitleler nasıl bir yol izleyeceklerini bilememektedir. Onlara mümkün olan en kısa sürede Kore'nin izlemesi gereken doğru yolu göstermeliyiz. Kore'nin izlemesi gereken yol, ilerici demokrasiye, gerçek demokrasiye giden yoldur. Yalnızca bu yol halkımıza özgürlük, tam haklar ve mutlu bir yaşam verecek ve ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini garanti edecektir. Şu anda gericiler halkımızı anti-demokrasi yoluna yönlendirmek için hummalı bir şekilde entrikalar çevirmektedir. Feodal güçler ülkemizde feodal otokrasiyi yeniden tesis etmek için saçma bir girişimde bulunuyorlar. Halk kitlelerini acımasızca ezen ve sömüren o yıpranmış, çürümüş feodal otokrasiyi yeni, özgür Kore'de neden yeniden kuralım? Bu gülünç ve anakronik bir hayaldir. Halkımızın feodal güçlerin böylesine gerici, halk düşmanı bir planını oybirliğiyle mahkûm etmesi son derece doğaldır. Öte yandan, bazı çevreler ülkemizde bir burjuva cumhuriyetinin kurulmasını savunmakta, "halk hakları" ve "demokrasi" diye yaygara koparmaktadırlar. Onların "halk hakları" ve "demokrasisi" uzun zamandır mülk sahibi sınıflar tarafından savunulmaktadır. Tarihten biliyoruz ki kapitalistler, "halk hakları" ve "demokrasi" gibi yanıltıcı sloganlarla halk kitlelerini kendi taraflarına çekerek iktidarı ele geçirir geçirmez,

bir burjuva diktatörlüğü kurdular ve halka ihanet etmeye başladılar.

Son tahlilde, bazılarının savunduğu burjuva cumhuriyeti, kelimenin tam anlamıyla, toprak ağası ve kapitalist sınıflar için iktidar anlamına gelirken, "halk hakları" ve "demokrasi", tüm devlet gücünü ellerinde tutan bir avuç ayrıcalıklı sınıfın halk kitleleri üzerindeki baskı ve sömürülerini örtbas etmek için kullandıkları bir sis perdesinden başka bir şey değildir. Ülkemizde bir burjuva cumhuriyeti kurulmasını savunanlar komprador kapitalistlerden başkası değildir. Bunlar, Japon emperyalizminin sömürge yönetimi sırasında ülkeye ve halka ihanet eden ve halkımızı ezmek ve sömürmek için Japon emperyalistleriyle el ele çalışan Japon yanlısı unsurlar ve ulus hainleridir. ABD birlikleri Güney Kore'ye ayak basar basmaz, Japon yanlısı unsurlar ve vatan hainleri Amerikan yanlılığını savundular ve emperyalist güçlerin desteğiyle ülkemizde gerici bir hükümet kurmayı ve halkımızı anti-demokrasi yolunda ilerletmeyi planlıyorlar. Onların kurnaz hamlelerine aldanmamalıyız; ülkemizde "halk hakları" ve "demokrasi" gibi gösterişli sloganlarla süslenmiş bir burjuva cumhuriyeti kurmamalıyız. Ancak şu anda ülkemizde sosyalist bir sistem kuracak durumda değiliz. Bazı insanlar hemen "Sovyet" iktidarını kurmamız gerektiğini iddia ediyor. Onlar Kore'nin özel durumunu tam olarak anlamıyorlar. Geçmişte yaklaşık yarım yüzyıl boyunca ülkemizi işgal eden Japon emperyalistleri barbarca bir sömürge politikası izleyerek Kore'de kapitalizmin gelişimini ciddi biçimde kısıtladılar. Bu nedenle ülkemiz hala yarı-feodal bir toplum olmaya devam etmektedir. Japon emperyalizminin ve feodal ilişkilerin önemli kalıntıları toplumumuzda hala mevcuttur; feodal sömürü ilişkileri özellikle kırsal kesimde hala yaygındır. Yeni Kore'yi inşa ederken bu gerçekliği göz önünde bulundurmak zorundayız. Bir devlet kurarken gereksinimlerimiz mevcut tarihsel gelişim düzeyinin ne altında ne de üstünde olmalıdır. Her halükârda, kendimize Kore gerçekliğine uygun bir ulus inşası hedefi koymalı ve kitleleri bu hedefe ulaşmaları için doğru bir şekilde yönlendirmeliyiz. Bugün Kore halkı, sözde değil eylemde, halk kitlelerini ülkelerinin efendisi yapacak ve herkesi özgür ve mutlu kılacak ilerici demokrasi yoluna girmek istiyor.

Feodal sistem ve Japon emperyalist sömürge yönetimi altında uzun yıllar boyunca acımasızca sömürülen ve kötü muamele gören, özgürlük ve haklardan mahrum bırakılan biz 30 milyon Koreli, ilerici demokrasiye giden yolu el üstünde tutuyoruz; bu yol anavatan için ihtişam ve ilerleme, halk için de ebedi refah vaat eden bir yoldur. Ancak bu yolu takip ettiğimizde, halk kitleleri tüm çabalarını ve yeteneklerini bir devletin kuruluşuna adayacak ve yeni bir ülkenin inşasında başarıya ulaşılacaktır. İlerici demokrasiye dayalı bağımsız ve egemen bir devlet kurmalıyız. Bunun için de demokratik bir halk cumhuriyeti kurmalıyız. Bugün ülkenin her yerinde kitlelerin inisiyatifleriyle halk komiteleri kuruluyor. Tüm yerelerde halk komitelerini olabildiğince hızlı bir şekilde örgütlemeli ve bu temelde demokratik halk cumhuriyetini kurmalıyız. Demokratik halk cumhuriyeti, halkımızın iradesiyle örtüşen ve ülkemizin gerçekliğine en uygun olan bir iktidardır ve söylemeye gerek yok ki, gerçek demokrasiyi somutlaştıran bir halk iktidarındır. Sadece bu iktidar halkımızın çıkarlarını etkin bir şekilde koruyacak ve ülkenin ve halkın refahını ve ilerlemesini sağlam bir şekilde temin edecektir. Bağımsız ve egemen bir demokratik devlet inşa etmek için toplumun farklı kesimlerinden tüm yurtsever güçleri demokrasi bayrağı altında kararlılıkla bir araya getirmeliyiz. Yeni Kore'nin inşası gibi büyük bir görev ancak kitlelerin sıkı bir şekilde bir araya gelerek göstereceği çabalarla başarılabilir. Şu anda olduğu gibi, her biri kendi görüşlerinde ısrar eden farklı parti ve gruplar farklı yollardan yürüdükleri sürece, ulus inşası görevi asla gerçekleştirilemeyecektir. Ancak ülkesini ve halkını seven tüm yurttaşlar, siyasi görüşleri, dini inançları, mülkiyet durumları ve öğrenim düzeyleri ne olursa olsun, tek bir vücut halinde sağlam bir şekilde birleşip ülkeyi inşa etmek için yola çıktıklarında, ülkenin tam bağımsızlığı ve egemenliği gerçekleşmiş olacaktır.

Özellikle ülkemizdeki mevcut durum, halk kitlelerini birbirine yakınlaştıracak güçlü bir mücadeleyi acilen gerektirmektedir. Japon yanlısı unsurlar, vatan hainleri ve vatansever geçinen diğer gericiler, uyanmamış halkı tatlı sözlerle kendi saflarına çekmek için ellerinden geleni yapmakta ve umutsuzca siyasi emellerini gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bu durumda, tüm yurtsever güçleri birleştirmeyi başaramazsak, gericilerin faaliyetlerini

uygun bir şekilde ezmemiz ya da yeni, demokratik bir Kore inşa etmemiz mümkün olmayacaktır. Geniş kitleleri sağlam bir şekilde birleştirmek istiyorsak, farklı kesimlerden tüm yurtsever ve demokratik güçleri temsil edecek bir ulusal birleşik cephe örgütlemeliyiz. Ulusal birleşik cephe hareketi ülkemizde Japon emperyalistlerinin sömürge yönetimine karşı savaşıırken gerekliydi; bugün ülke özgür olduğunda da aynı şekilde gereklidir.

Elbette bu hareket şimdi içerik ve biçim olarak eskisinden farklıdır. Eski Japon karşıtı ulusal birleşik cephe, Kore üzerindeki Japon emperyalist sömürge yönetimine karşı savaşmayı ve halkımızı sömürge köleliğinden kurtararak özgürlük ve bağımsızlık kazanmayı amaçlıyordu. Bu hareket yasadışı bir yeraltı hareketi biçimini almıştı. Ancak şimdi oluşturacağımız ulusal birleşik cephe, Japon emperyalizminin ve feodalizmin kalıntılarını ortadan kaldırmayı ve ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini elde etmeyi amaçlamaktadır; dolayısıyla bu hareket artık yasal ve açıktır. Birleşik cephemiz açık ve demokratik bir birleşik cephe'dir. Ulusal birleşik cepheyi demokratik bir temelde uygun bir zamanda oluşturmalı ve işçileri, köylüleri ve diğer tüm katmanlardan geniş kitleleri, ülkeyi aktif bir şekilde inşa etmeleri için uyandırmak üzere birleştirmeliyiz. Böylece, tüm halk yeni Kore'yi inşa etmek için çabalarını birleştirecek, Japon yanlısı unsurları, ulusa ihanet edenleri ve diğer gericileri ortadan kaldıracaktır. Demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturur ve hareketi bu şekilde güçlendirip geliştirirsek, sonunda birleşik ve bağımsız bir güç, yani gerçekten demokratik bir devlet inşa edebiliriz. İlerici demokrasiye giden yolda izlememiz gereken yol tam da budur.

TOPRAK SORUNU HAKKINDA KARAR

Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Örgütlenme Komitesi Birinci Genişletilmiş Yürütme Komitesi Toplantısında Kabul Edilmiştir 16 Ekim 1945

1. Eskiden Japon emperyalistlerinin ve Japon yanlısı gerici Koreli toprak ağalarının sahip olduğu tüm topraklara el konulacak ve emekleriyle işlenmek üzere köylüler arasında dağıtılacaktır.
2. Eskiden Japon emperyalistlerine ait olan bütün ormanlar, nehirler, göletler ve göller ellerinden alınacak ve halkın malı haline getirilecek ve yerel iktidar organları bunları yönetmeye yetkili kılınacaktır.
3. Eskiden Japon emperyalistlerine ve gerici Japon yanlısı toprak ağalarına ait olan tüm sulama tesislerine, köylü komiteleri veya halk komiteleri tarafından ortaklaşa yönetilmek ve köylüler tarafından kullanılmak üzere el konulacaktır. Ancak, Koreli toprak ağaları tarafından işletilen sulama tesislerinin su vergileri, halk komiteleri veya köylü komiteleri ile istişare edilerek kararlaştırılacaktır.
4. Japon emperyalistlerinin ve gerici Japon yanlısı toprak ağalarının el koyduğu topraklarda üretilen tarım ürünleri kiracı çiftçilerin mülkiyetinde olacak ve vergi, hasadın yaklaşık yüzde 30'u oranında yerel iktidar organlarına ödenecektir.
5. Şark Kalkınma Şirketi'nin kontrolü altında bulunan topraklar üzerindeki çiftlik kirası, ilgili bölgelerdeki özel koşullar, çeltikli ve çeltiksiz tarlaların verimlilik farkları vb. göz önünde bulundurularak, ilgili halk komiteleri ve köylü komiteleri tarafından kararlaştırıldığı üzere yüzde 30'a veya daha azına indirilebilir.
6. Koreli toprak sahiplerinin topraklarını işleyen kiracı çiftçiler, toprak sahiplerine standart yüzde 30 oranında çiftlik kirası ödeyecek ve ilgili vergiler toprak sahipleri tarafından yerel iktidar organlarına ödenecektir.

7. Koreli toprak sahipleri, kendilerine güvenli bir geçim sağlayacak gerçek durumlarının doğru bir şekilde araştırılması yoluyla değerlendirilecek olan arazi gelir vergisini ödeyeceklerdir.

Japon yanlısı, hain toprak ağalarının tanımı:

1) "Kore'nin Japonya tarafından ilhakından" önce Japon emperyalizmine ve "Kore'nin Japonya tarafından ilhakına" hizmet eden ulusa ihanet edenler ve onların halefleri.

2) "Kore'nin Japonya tarafından ilhakından" sonra Japon emperyalizminin yağmacı ajanlarıyla iş birliği içinde acımasızca çalışanlar.

3) Saldırı savaşında Japon emperyalizmiyle doğrudan ya da dolaylı olarak iş birliği yapanlar. Ancak, resmen kamu görevlisi olarak atanmış olanların toprak mülkiyeti, komşularının ya da kiracı çiftçilerin bunun kendi iradeleri dışında olduğunu kanıtlamaları koşuluyla tanınacaktır.

9. Toprak dağıtımına ilişkin düzenlemeler.

1) Toprak ilke olarak ırgatlara ve yoksul köylülere dağıtılacaktır.

2) Toprak dağıtımında, ulusal ve sınıfsal hareketlere ve ulusal kurtuluş hareketine katılmış olanlara ve onların yasal ailelerine, çiftçilik yapmak istemeleri halinde, öncelik tanınacaktır.

3) Toprak dağıtımında, Japon karşıtı gerilla mücadelesine katılmış olanlara ve onların yasal ailelerine, çiftçilik yapmak istemeleri halinde, öncelik verilecektir.

4) Toprak dağıtımında, Japon emperyalist saldırı savaşında öldürülenlerin yasal ailelerine, çiftçilik yapmak istemeleri halinde öncelik verilecektir.

5) Şu anda kiralanmış toprakları işleyenler de ilgili toprakların dağıtımında önceliğe sahip olacaklardır.

10. Japon yanlısı gerici toprak ağalarının toprakları araştırılacak ve sadece konumu ve büyüklüğü değil, aynı zamanda toprak ağalarının geçmiş ve şimdiki tüm

eylemleri hakkında doğrulanabilir bir araştırma yapılacaktır.

PARTİ GAZETESİNİN YAYINLANMASI ÜZERİNE

Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Örgütlenme Komitesi
Enformasyon Departmanı Yetkilileriyle Konuşma 17 Ekim 1945

Birkaç gün önce Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Örgütlenme Komitesini kurduk. Bunun sonucunda, işçi sınıfı da dahil olmak üzere emekçi kitlelerimiz, yeni ve demokratik bir Kore'nin inşasında kendilerine şaşmaz bir şekilde önderlik edecek güçlü bir öncüye, devrimin Genelkurmayına sahip oldular. Parti kurulduğuna göre, Parti organı olan gazeteyi hızla çıkarmalıyız. Parti gazetesi, Parti üyelerinin ve halk kitlelerinin doğru bir şekilde eğitilmesinde ve devrimci mücadele için seferber edilmesinde çok önemli bir rol oynar. Parti'nin çizgisini ve politikasını hızla yaygınlaştıran güçlü bir propagandacıdır; bu çizgiyi ve politikayı kararlılıkla savunan ve bunların uygulanması için kitleleri harekete geçiren güvenilir bir örgütçüdür. Parti gazetesinin yayınlanması, Parti üyelerini ve diğer insanları Partinin ne yapmak istediği konusunda hızlı ve doğru bir şekilde bilgilendirmek, onları doğru yolda yönlendirmek ve devrimci mücadelede başarı sağlamak için kitlelerin geniş kesimlerini etrafında toplamak için gereklidir.

Ülkemizdeki mevcut siyasi durum çok karmaşıktır. Japon emperyalizmi yok edilmiş olmasına rağmen, emperyalist bir ordu olan Amerikan birlikleri 38. Paralelin güneyindeki bölgede konuşlanmış durumdadır. Güney Kore'ye ayak bastıkları ilk günden bu yana, Japon yanlıları da dahil olmak üzere gericileri kışkırtmakta ve Güney Kore halkının demokratik ilerleyişini mümkün olan her şekilde engellemektedirler.

Bu arada, geçmişte Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesine ve Kore komünist hareketine büyük zararlar vermiş olan hizipçiler ve devrim döneçleri, devrimci kisvesi altında halk kitlelerini kendi taraflarına çekmeye çalışıyorlar. Özellikle Japon yanlısı unsurlar ve diğer hainler Seul'da ve ülkenin her yerinde demokratik güçleri bölmek ve gericici bir yer edinmek için her türlü girişimde bulunuyorlar. Ancak şu anda, Parti'nin gericilerin

komplolarını ve hamlelerini açığa çıkarma ve boşa çıkarma ve yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için tüm yurtsever, demokratik güçleri sağlam bir şekilde birleştirme çizgisini kitlelere gerektiği kadar iyi anlatamıyoruz. Yerel Parti örgütleri ve halkın kendisi bu çizgiye pek aşına değiller ve neyin nasıl yapılması gerektiği konusunda oldukça şaşkınlar. Parti gazetesini gecikmeksizin kurarak, Parti üyelerine ve halka izleyecekleri yolu göstermeli ve gerici faaliyetleri boşa çıkarmak için güçlü bir mücadele yürütmeleri ve yeni bir ülkeyi nasıl inşa edecekleri konusunda onlara ilham vermeliyiz.

Parti gazetesine Jongno (Doğru Yol) adını vermek en iyisi olacaktır. Halk kitlelerinin, ülkemizde hüküm süren karmaşık siyasi durumda Parti'nin çizgisi hakkında iyi bilgilendirilmesi ve doğru yolda yönlendirilmesi Partimizin önemli bir görevidir. Bu nedenle, Partimizin insanlar için doğru çizgiyi çizmesi ve onları bu çizgiyi takip etmeye yönlendirmesi anlamında Parti gazetesine Jongno adını vermek yerinde olacaktır. Ülkemiz yakın zamanda özgürlüğüne kavuştuğu için Parti gazetesinin yayınlanmasında aşılması gereken pek çok zorluk olacaktır. Bununla birlikte, geçmişte Japon emperyalistlerine karşı verilen çetin devrimci mücadele sırasında yayıncılık konusunda deneyim sahibi olduk. Bu, bugün başarılı bir yayıncılık faaliyeti için değerli bir varlıktır. Japon karşıtı devrimci mücadele günlerindeki devrimci yayıncılık deneyimimiz temelinde çalışmayı yetkin bir şekilde örgütlersek, bugün Parti gazetesinin çıkarılmasında ortaya çıkan zorlukların üstesinden gelebileceğiz. Mevcut koşullarda ayrı bir gazete bürosu açacak güce sahip olmadığımız için, gazetenin redaksiyonu şimdilik Enformasyon Departmanının sorumluluğunda olmalı ve materyaller Parti Merkez Örgütlenme Komitesi Yürütme Komitesi üyeleri ve departmanların önde gelen personeli tarafından hazırlanmalıdır.

Bu arada, gazetenin çıkarılması için temel hazırlandığında, ayrı bir ofis kurulmalı ve enformasyon çalışanları arasından iyi yoldaşlar gazeteye yazmak üzere tam zamanlı muhabir olarak atanmalıdır. Gazete önce haftalık, kadro genişledikten sonra da günlük olmalıdır. Parti gazetesinin kalitesinin yükseltilmesine büyük önem verilmelidir. İlk sayıdan itibaren Parti gazetesinin

editörlüğü sağlam ve kaliteli olmalıdır. Başka bir deyişle, Parti'nin niyetlerini açık ve doğru bir şekilde aktarmalıdır. Bu, Parti üyelerini ve diğer insanları doğru bir şekilde eğitmek ve onları ulus inşası çalışmalarına aktif olarak katmak için gereklidir.

Eğer Parti gazetesi Parti'nin planlarını doğru bir şekilde aktaramazsa ya da sadece Çin ideograflerinden ödünç alınmış birçok zor kelimenin kullanıldığı uzun, beceriksiz makaleler yayınlarsa, bir örgütleyici ve propagandacı olarak rolünü iyi bir şekilde yerine getiremeyecektir. Yazıları kısa ama öz olmalı ve herkesin anlayabileceği şekilde mektuplarımızda sade bir dille yazılmalıdır. Parti gazetesinin kalitesini arttırmak için Enformasyon Departmanı çalışanlarının sorumluluklarını ve rollerini arttırmak gerekir. Gazete için makale yazarlar ve düzenleyenler yüksek bir sorumluluk duygusu sergilemeli ve tüm enerjilerini ve yeteneklerini iyi kaliteyi sağlamaya adanmışlardır. Parti gazetesinin yayınlanması iyi bir baskı ekipmanının kurulmasını gerektirir. Bu ekipman, gazetenin kuruluş hazırlıklarında büyük bir engel teşkil etmektedir. Bu sorun hızla çözülmelidir.

YENİ, DEMOKRATİK BİR DEVLET İNŞA ETME GÖREVİMİZ

18 Ekim 1945 Güney Phyongan Eyaleti Halk Siyasi Komitesi
Tarafından Verilen Hoş Geldiniz Partisinde Yapılan Konuşma

Benim için bu önemli toplantıyı düzenleyen siz Güney Phyongan Eyaleti Halk Siyasi Komitesi yetkililerine ve burada bulunan tüm sosyal çevrelerin temsilcilerine ve Pyongyang'ın tanınmış kişilerine en içten teşekkürlerimi ve saygılarımı sunmak isterim.

Amnok Nehri'ni 14 yaşındayken geçtim ve Kore bağımsızlığını kazanmadan önce geri dönmemeye kesin karardıydım. Gençliğimde, birinin yazdığı Amnok Nehri Şarkısını söylerken ve bu topraklara bir daha ne zaman adım atabileceğimi, büyüdüğüm ve atalarımızın mezarlarının bulunduğu bu topraklara ne zaman dönebileceğimi merak ederken üzüntümü bastıramadım. Ama özlediğim gün sonunda geldi. Bu şekilde yeniden bir araya geldik. Bu bizim için ne büyük bir mutluluk! Bizler gurbette savaşıırken sizleri bir an bile unutmadık. Sizlerin ülkeyi çok sevdiğinizi ve ülke dışında savaşan bizlere sempati duyduğunuzu ve desteklediğinizi çok iyi biliyorduk. Bu bize çok yardımcı oldu. Ülkemizin kurtuluşunu, yurtiçinde ve yurtdışında birçok devrimcinin ve yurtsever Kore halkının Japon emperyalizmine karşı yürüttüğü silahlı mücadeleye ve sizin mücadeleniz gibi yasal ve yasadışı diğer çeşitli mücadele türlerine borçluyuz. Sizin mücadeleniz yabancı ülkelerde mücadele eden bizlere büyük cesaret verdi. Vatansız bir halkın ölüm evindeki bir köpekten daha sefil olduğuna dair bir söz vardır. Bu doğru. Ülke bizim için her şeyden daha değerlidir. Yabancı ülkelerde bunu daha fazla hissettik ve ülkenin bağımsızlığı için savaştık.

O zamanlar, ülkeyi özgürleştireceğimiz ve tüm zorluklara rağmen yeni ve neşeli bir hayat kuracağımız günün, en mutlu günün doğacağına kesin olarak inanıyorduk ve bu yüzden yığıtçe savaşımaya devam ettik. Komşumuz Sovyetler Birliği'nin ezilen uluslara kurtuluş hareketlerinde içtenlikle yardım ettiğini biliyorduk ve Sovyet halkıyla birlikte savaşırsak kesinlikle

kazanacağımıza inanıyorduk. Bu yüzden tüm zorluklara rağmen sonuna kadar savaştık ve sonunda özgürlüğü ve kurtuluşu kazandık. Japon emperyalizmini yenme amacımıza ulaştık. Şimdi mücadelemiz yeni bir aşamaya girmiştir.

Yeni, demokratik bir devlet inşa etmek gibi büyük ve zor bir görevle karşı karşıyayız. Bu büyük görevi yerine getirmek için ne yapmalıyız?

Her şeyden önce, ülkemizdeki kurtuluş hareketinin baş belası olan hizip çatışmalarının kökünü kazımalıyız. Bir zamanlar hizip çekişmeleri ülkemizi mahvetti ve ulusumuzun yabancı işgalcilere karşı savaşmak için birleşmesini engelledi. Bu hatayı tekrarlamamalıyız. Birlik bizim için her şeydir. Tüm yurtsever, demokratik güçler sıkı bir şekilde birleşmelidir. Henüz ulusal birleşik cephemiz yok. Yurtsever ve gerçekten demokratik olan tüm güçleri kararlılıkla bir araya getirecek demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturmaliyiz. Daha sonra, dost uluslarla dostluk ve dayanışmayı her şekilde teşvik etmeliyiz. Sovyetler Birliği ile dostluğu güçlendirmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Kızıl Ordu sadece halkımızın kurtuluş davasına kanı pahasına yardım etmekle kalmadı, aynı zamanda bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurma mücadelemize yardım etmek için ülkemizde kalmaya devam ediyor. Sadık dostlarımıza çok fazla yük olmamalı, birliğimizi güçlendirmeli ve en kısa zamanda tek başımıza yeni bir iktidar kuralmalıyız. Böylece ülkemizin tam bağımsız ve demokratik bir devlet olarak uluslararası eşitlik temelinde dünyanın dost ülkeleriyle yan yana ilerlediğini göreceğiz.

Önümüzdeki en acil görevlerden biri sanayinin rehabilitasyonu ve ulusal ekonominin yeniden inşası ve geliştirilmesidir. Japon emperyalistlerinin kaçarken harap ettikleri fabrikaları, madenleri ve işletmeleri mümkün olan tüm hızla yeniden düzenlemeli ve inşa etmeliyiz ki üretim yeniden başlayabilsin. Bunu yaparak işçilere güvenli bir geçim kaynağı sağlayacak, işsizliği ortadan kaldıracak ve bir bütün olarak halkın yaşamını istikrara kavuşturacağız. Ulusal ekonomimizi yeniden yapılandırmak ve geliştirmek için girişimcilere iş yapma özgürlüğü verilmeli ve

girişimleri teşvik edilmelidir. Tüm girişimciler ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda dürüst ve alışkan bir şekilde çalışmalıdır. Sanayi ile birlikte tarımın da geliştirilmesi önemlidir. Tarım geliştirilmediği sürece gıda sorununu zmet ve sanayiye geliştirmek mümkün değildir. Bu görevlerin başarıyla yerine getirilebilmesi için tüm halkın büyük bir yurtseverliğe sahip olması gerekir. Japon emperyalistler Korelilerin ulusal gururunu ayaklar altına almış ve gençlerimize kle ruhu aşılamıştır. Demokratik ve bağımsız bir devlet inşa etmek için halkımızda ulusal gururu yeniden canlandırmak elzemdir. Sömürgeci kle ruhunun kökünü kazımalı ve üstlendiğimiz her işte yüksek bir ulusal gurur ve zgven duygusuyla ilerlemeliyiz. Gücümüzü birleştirelim ve yeni, demokratik bir devlet inşa etmek için var gücümüzle çalışalım.

MİLLİYETÇİ HAREKETE KATILANLARA KONUŞMA

5 Kasım 1945

Ülkenin kurtuluşu için yurtiçinde ve yurtdışında Japon karşıtı hareketi yürütürken daha önce büyük zorluklar yaşadığınızı düşünüyorum. Geçtiğimiz 36 yıl boyunca Kore halkı Japon emperyalizminin sömürge yönetimi altında her türlü aşağılanma ve horlanmaya maruz kalmış, yoksulluk ve açlık çekmiştir. Ülkelerinden mahrum bırakılan pek çok yurttaş, geçimlerini sağlamak için çok sevdikleri memleketlerini terk ederek yabancı topraklara gittiler. Ancak Kore halkı ulusal ruhunu kaybetmedi; Japon emperyalizmine karşı kararlılıkla direndi. Koreli devrimciler ve yurtseverler uzun yıllar boyunca ülkelerinin kurtuluşu ve bağımsızlığı için silahlı mücadele ve yeraltı faaliyetleri de dahil olmak üzere çeşitli mücadele yöntemleri yürüttüler. Bu mücadelelerde zorlu çilelere katlandılar ve büyük miktarda kan döktüler. Japon emperyalizmine karşı uzun süren kanlı bir savaş veren halkımız, sonunda vatanın kurtarılması gibi tarihi bir davayı başarmıştır.

Ülkeleri kurtulduğu için yabancı topraklara dağılmış olan yurttaşlarımız anavatanlarına dönüyorlar. Geçmişte Amnok ve Tuman nehirlerini ve Kore Boğazı'nı kanlı gözyaşları dökerek, mahvolmuş bir ulusun üzüntüsüyle aşmışlardı. Ama bugün, kurtuluş sevinciyle dolup taşan duygu dolu gözyaşlarıyla bu nehirleri yeniden geçiyorlar. Kore'nin bağımsızlığını kazanmak gibi yüce bir amaçla yurt dışına giden ve orada ulusal ilkelerini koruyarak mücadeleye devam eden savaşçılar da ulus inşası coşkusuyla dolu olarak birbiri ardına evlerine dönüyorlar. Topraklarımız şimdi özgürlüğüne kavuşmuş insanların coşkusu ve yeni bir yaşam oluşturma şevkiyle dolup taşıyor.

Şu anda halkımız demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etme gibi ağır bir görevle karşı karşıyadır. Bu önemli ulus inşası görevini başarmak için hala zorlu bir mücadele yürütmek zorundayız. Yeni bir ülke inşa etmek hiçbir şekilde kolay bir iş değildir; zorlu ve karmaşık bir mücadele gerektiren engebeli bir

yoldur. Ancak, ne olursa olsun bu yolda ilerlemeli ve ulus inşası görevini tüm tehlikelere ve zorluklara göğüs gererek başarıyla yerine getirmeliyiz. Yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için Japon emperyalizminin kalıntı güçlerini temizlemeliyiz. Geçmişte Japon emperyalizminin uşakları olarak ülkeye ve ulusa ihanet eden Japon yanlısı unsurlar, şimdi eski konumlarını geri kazanmak için büyük çaba sarf ediyorlar. Yeni bir Kore'nin inşasını engellemek için her yolu deniyor ve ülkemizi bir kez daha emperyalizmin sömürgesi haline getirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu durumda, Japon emperyalizminin kalıntı güçleri olduğu gibi bırakıldığı sürece, ulus inşası başarılı olamaz ve yeni, demokratik bir Kore inşa edilemez.

Tüm insanlar çabalarını birleştirmeli ve Japon yanlısı unsurları en sonuncusuna kadar ortadan kaldırmalı ve yeni bir Kore'nin inşasına devam etmelidir. Yeni bir ülke inşa ederken en önemli şey, ulus inşasına yönelik doğru tutuma sahip olmamızdır. Ülkeyi tamamen kendi çabalarımızla inşa etme kararlılığımızda kararlı olmalıyız. Ancak böyle bir duruş sergilediğimizde ülkenin tam bağımsızlığını elde edebilir ve halkımızın özgür ve mutlu bir yaşam sürmesi için müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devleti başarıyla inşa edebiliriz. Bir ulus tam bağımsızlığını, refahını ve ilerlemesini sağlamak için kendi gücüne inanarak her şeyi kendi başına yapmaya kararlı olmalıdır.

Eğer kendi gücümüze inanmaz ve başkalarına bel bağlarsak, ulus inşası gibi büyük bir görevi layıkıyla yerine getiremeyiz. Tarih, başkalarına güvenerek gerçek bir ulusal bağımsızlık ve refah elde etmiş hiçbir halk örneği tanımamaktadır. Yabancı güçlere bağımlılık ulusal yıkıma giden yoldur. Geçmişte yozlaşmış ve beceriksiz feodal yöneticiler tarafından izlenen dış güçlere bağımlılık yolunu izlememeliyiz. Halkımız tamamen kendi çabalarıyla yeni bir ülke inşa etmelidir. Bu, şimdi ulus inşasına girişmiş olan halkımızın sarsılmaz inancı olmalıdır. Şu anda bazı insanlar başka ülkelere güvenerek Kore'de bağımsız bir devlet kurmayı denemek istiyor. Bazıları umutlarını Güney Kore'ye inen ABD silahlı kuvvetlerine bağlıyor. Bu ahmaklığın doruk noktasıdır. En başından beri emperyalist bir devlet olarak Amerika, tarihsel olarak diğer ülkelerin egemenliğini ihlal

etmiştir. Dünyada kendisine tabi ülkeler vardır ama onun yardımıyla bağımsızlığını kazanmış hiçbir ülke yoktur. Güney Kore'ye çıkarma yapan ABD birlikleri, Güney Kore halkının yurtsever ilerleyişini engellerken, Japon yanlılarına ve ulusa ihanet edenlere yenilenme yolunu açmıştır. Sonuç olarak, halkımızın düşmanları olan bu Japon yanlısı unsurlar ve ulusal hainler bugün Güney Kore'de ellerini kollarını sallayarak dolaşmaktadır.

Her açıdan bakıldığında -Amerika'nın tarihi ve Güney Kore'de konuşlu Amerikan birliklerinin yaptıkları- Amerika hakkında hiçbir yanılısamaya kapılmamalıyız. Tarihi saldırganlık ve yağma ile doludur. Bugün Güney Kore'ye çıkarma yapan ABD birlikleri, doğaları gereği saldırgan bir ordu olduklarını yavaş yavaş ortaya koymaktadır. Eğer Amerika hakkında herhangi bir yanılısamaya kapılırsak ve onun yardımıyla yeni bir ülke kurmaya çalışırsak, bağımsız ve egemen bir devlet kuramayız, geçmişte olduğu gibi yine evsiz bir ırk durumuna düşeriz. Başka ülkelere güvenerek ülkeyi inşa etmeye çalışmak gibi yanlış bir fikri kategorik olarak reddetmeliyiz; kendi çabalarımızla yeni bir Kore inşa etmek için her zaman çok çalışmalıyız. Kore halkı kendi başına müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmeye tamamen muktedir. Beş bin yıllık uzun bir geçmişe sahip olan Kore halkı, ülkesi ve milleti için tutkuyla mücadele eden, sağlam bir vatanseverlik ruhuna sahip, zeki ve yiğit bir halktır. Geçmişteki sömürge köleliğinin tekrarlanmasını önlemek için şimdi ayağa kalktılar. Ulus inşası için duydukları coşku gerçekten de büyük. Üstelik ülkemiz bol miktarda doğal kaynağa sahiptir. Maden kaynakları sınırsızdır, hidroelektrik ve deniz kaynakları da zengindir. Eğer tüm halkın tükenmez gücünü tam anlamıyla devreye sokar ve ülkenin zengin kaynaklarını akılcı bir şekilde kullanırsak, bizim için hiçbir şey imkânsız değildir; kesinlikle zengin, güçlü ve medeni yeni bir ülke inşa edebiliriz. Demokratik, bağımsız ve egemen bir devleti kendi çabalarıyla inşa etmek için halkımızın demokrasi bayrağı altında sıkı bir şekilde birleşmesi gerekir. Ancak ülkesini seven ve ulusun geleceğinden endişe duyan tüm insanlar bir vücutta birleşip ulus inşasına katıldıklarında yeni bir Kore'nin inşası kolaylaşabilir. Bu nedenle, yeni ve demokratik bir Kore görmek isteyen herkes birleşmelidir.

Sadece işçiler ve köylüler değil, komprador olmayan kapitalistler de dahil olmak üzere farklı kesimlerden diğer tüm yurtsever, demokratik güçler sağlam bir şekilde birleşmeli ve yeni bir ülkenin inşası için çabalarını birleştirmelidir. Ulus inşasını tüm ulusun sıkı birliği yoluyla teşvik etmeyi gerektiren günümüz gerçekliği, geçmişte Japon emperyalizmine karşı mücadeleye katılanların ilk birleşenler olmasını gerektirmektedir. Geçmişte Japon karşıtı mücadeleye katılmış olan herkes ister komünist ister milliyetçi hareket içinde yer almış olsunlar ister yurtiçinde ister yurtdışında savaşmış olsunlar, çabalarını birleştirmeli ve ulus inşasında yer almalıdırlar. Ancak bu şekilde yurtsever, demokratik güçlerin birliği güçlendirilebilir ve yeni bir ülke inşa etme davası başarıya ulaşabilir. Ancak bazı milliyetçiler komünistleri karalamakta ve onlarla iş birliği yapılmasına karşı çıkmaktadır. Bu, komünistleri doğru anlamamaktan kaynaklanan yanlış bir tutumdur.

Japon emperyalist sömürge yönetiminin en karanlık döneminde bile, Kore'nin gerçek komünistleri ülkeyi özgürleştirme iradelerini metanetle korudular ve halkın özgürlüğü ve kurtuluşu için sonuna kadar uzun süreli, kanlı bir mücadele verdiler. Komünistler ülkelerini ve halklarını tutkuyla seven gerçek yurtseverlerdir. Yeni bir ülke inşa etmenin yolunu tıkayan gericilerin entrikalarına kanmamalıyız. Kendi iğrenç siyasi emellerine ulaşmak için komünistlere çamur atan halk düşmanları, şimdi de demokratik güçlerimizi bölmek için her türlü komploya başvuruyorlar. Onların manevralarını atomlarına kadar parçalamalı ve mümkün olan en kısa sürede tüm yurtsever güçlerin birliğini sağlamalıyız. Komünistlerin ve milliyetçilerin ulus inşası çabasında birleşmemesi için hiçbir neden yoktur. Geçmişte komünistler ve milliyetçiler anavatanı kurtarmak için Japon karşıtı mücadeleyi birlikte yürütmüşlerdir. Ulusumuzun özgürlüğü, mutluluğu ve refahı için herkes sıkı bir şekilde birleşmeli ve ortak bir çabayla yeni, demokratik bir Kore inşa etmelidir. Tek başına birlik, ülke ve halk için izlenecek vatansever bir yoldur; ulus inşasının gerçek yolu, yeni ve demokratik bir Kore'yi garanti altına almanın yoludur. Eğer milliyetçiler ülkenin ve halkın kaderi konusunda gerçekten endişe duyuyorlarsa, komünistlere katılmalı ve onlarla birlikte çalışmalıdırlar.

GERÇEK BİR HALK HÜKÜMETİNİN KURULMASI İÇİN

Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Örgütlenme Komitesi
İkinci Genişletilmiş Yürütme Komitesi Toplantısında Yapılan
Konuşma 15 Kasım 1945

Yoldaşlar,

Ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini elde etmek ve Kore devrimini etkili bir şekilde gerçekleştirmek için iktidar sorununu çözmek şarttır. Halk komiteleri şu anda farklı bölgelerde faaliyet göstermektedir, ancak merkezi bir iktidar organı henüz örgütlenmemiştir. Ülkesini ve ulusunu seven her kesimden insan, merkezi bir hükümetin bir an önce kurulmasını ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin inşa edilmesini içtenlikle umut etmektedir. Ulus inşası konusunda bu kadar hevesli olan geniş kitleleri doğru bir şekilde örgütleyerek merkezi bir hükümet kurmak için aktif önlemler almalıyız. Ancak, sırf iktidar sorununu bir an önce çözmemiz gerektiği için düşüncesizce herhangi bir hükümet türü örgütlememeliyiz. İktidar sorununa doğru bir çözüm bulmak biz komünistler için kutsal bir görevdir. Japon emperyalist sömürge yönetiminden kurtulan ülkemizde nasıl bir iktidarın olması gerektiği, ülkenin ve halkın kaderini etkileyen çok önemli bir konudur. Eğer Kore’de Japon yanlılarının ve vatan hainlerinin iddia ettiği gibi halk karşıtı bir iktidar kurulursa, ülkeye ve halka refah getiremeyiz ve dahası ülkemiz yeniden emperyalizmin sömürgesi haline gelir. Kurtuluşun ardından yeni bir ülke inşa etmek üzere yola çıkan tüm Kore halkı, ülkenin refahını ve ilerlemesini sağlayabilecek ve kendilerine mutlu bir yaşam sunabilecek gerçek bir halk iktidarının kurulmasını talep etmektedir. Bu, uzun yıllar boyunca ülkelerinden mahrum bırakılan ve Japon emperyalist saldırganlar tarafından acımasızca ezilen ve sömürülen Kore halkının ortaya koyduğu meşru bir taleptir. Tüm halkın iradesine uygun olarak demokratik bir hükümet kurmalı ve bunun için kapsamlı bir şekilde hazırlanmalıyız. Buna rağmen, bazı insanlar kitlelerin arzusunu görmezden gelerek halk karşıtı bir hükümet kurmaya çalışıyor. Bazı kişiler Seul’de birkaç kişi tarafından kurulan "Halk

Cumhuriyeti "nin tanınması gerektiğini söylüyor. Böyle bir "hükümeti" asla tanıyamayız. "Halk Cumhuriyeti" ne karşıyız çünkü Kore halkının çıkarları için mücadele edecek bir siyasi güç olamaz. "Halk Cumhuriyeti" halkımızın desteğine güvenemeyen unsurlardan oluşmaktadır. Anti-komünist ve Amerikan yanlısı Syngman Rhee, Japon yanlısı unsurlar ve ulusal hainlerin yanı sıra sahte devrimciler-hizipçilerden oluşmakta, ancak gerçek yurtseverleri-sadık komünistleri dışlamaktadır. Bu türden bir "hükümetin" kitlelerin çıkarlarını savunan bir siyasi güç olamayacağı açıktır. Kısacası, "Halk Cumhuriyeti" ayrıcalıklı sınıflar için halk karşıtı, burjuva bir rejimden başka bir şey olarak düşünülemez. Biz komünistler bu "hükümeti" nasıl destekleyebiliriz? "Halk Cumhuriyeti"ni halkımızın siyasi iktidarı olarak göremeyiz ve buna mecbur da değiliz. "Halk Cumhuriyeti"ni desteklemeyi savunmak, her şeyden önce, devrimin temel silahı olan siyasi iktidar üzerindeki Parti liderliğinden vazgeçmeyi ve siyasi iktidarı gericiilere teslim etmeyi amaçlayan Sağ teslimiyetçi bir tutumdur; ayrıca, gerçek bir halk hükümetinin kurulmasını engelleyen halk karşıtı bir eylemdir. Hükümet kurma konusunda emperyalistlerin oyunlarına gelmemeliyiz. Onlar şimdi uşaklarını kullanarak ülkemizde gerici bir hükümet kurmaya ve halkımızı bir kez daha sömürge kölesi yapmaya çalışıyorlar. Bu koşullar altında, anti-komünist, halk karşıtı bir hükümeti onaylarsak, bu Kore halkının ulusal isteklerine karşı gelmek ve emperyalist sömürgeci köleleştirme politikasına yardım etmek anlamına gelecektir. Bir hükümet kurarken halk karşıtı sağcı eğilimleri kategorik olarak reddetmeli ve emperyalistlerin ve yordakçılarının entrikalarına karşı uyanık olmalıyız. Bununla birlikte, "Sol" oportünistlerin iddialarıyla mücadele etmeliyiz. Onlar ülkemizde bir proletarya diktatörlüğünün kurulması ve sosyalist devrimin bir an önce gerçekleştirilmesi gerektiğini savunuyorlar. Bu, ülkemizdeki toplumsal gelişmenin nesnel gerekliliklerini ve kitlelerin hazırlığını dikkate almayan aşırı solcu bir harekettir; kitleleri Partimizden koparan ve ulusal birliği bozan son derece tehlikeli bir harekettir. Komünist Parti, hükümet kurma sorununda ortaya çıkan hatalı Sağcı ve Solcu görüş ve yaklaşımları tamamen reddetmeli ve iktidar sorununa kendi siyasi çizgisine uygun doğru

bir çözüm bulmak için çaba göstermelidir. Partimiz, somut gerçeklerimize ve halk kitlelerinin taleplerine uygun bir demokratik halk cumhuriyeti kurma politikasını zaten ortaya koymuştur. Gerçek bir halk iktidarı olan demokratik halk cumhuriyetini kurmak için her türlü çabayı göstermeliyiz.

Demokratik halk cumhuriyetinin hükümeti, Komünist Parti ve diğer tüm ilerici ve yurtsever siyasi partilerin temsilcileri ile Japon yanlısı unsurlar ve ulusal hainler hariç, toplumun her kesiminden insanların temsilcilerinden oluşmalıdır. Bu hükümet, ülke ve halk için ciddiyetle çalışabilecek, halkın çıkarlarını sadakatle savunabilecek ve kitlelerin güvenini kazanabilecek yetkin kişileri içermelidir. Sadece bu türden bir hükümet bile müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmek için güçlü bir devrimci silah olarak hizmet edebilir ve geniş halk kitlelerinin çıkarları için mücadele eden yurtsever ve halk odaklı bir hükümet haline gelebilir.

Demokratik halk cumhuriyetini kurmaya kitleleri birleştirerek başlamalıyız. Diğer tüm konularda olduğu gibi, özellikle bir halk hükümetinin kurulması da kitleleri kazanmadan başarılı olamaz. Şu anda bazı kişiler tarafından ileri sürülen "Halk Cumhuriyeti", herhangi bir kitle temeli olmaksızın bir avuç insan tarafından bir gecede uydurulmuştur. Bu "rejim", doğru dürüst bir ulusal birleşik cephe oluşturulmadan ve kitlesel bir temel atılmadan üretilmek istenmektedir. Bu nasıl halkımızın hükümeti olabilir? Geniş halk kitlelerini kazandıktan sonra, Partimizin rehberliğinde, demokratik siyasi partileri ve işçi, köylü, gençlik, kadın ve diğer kitle örgütlerini kapsayan bir ulusal birleşik cephe konferansı düzenlemeli ve merkezi bir iktidar organının örgütlenmesi sorununu tartışmalıyız. Dolayısıyla bizim hükümetimiz, tüm demokratik siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin temsilcisi olan ulusal birleşik cepheye dayanan bir hükümet olmalıdır. Sadece ulusal birleşik cephe temelinde kurulan ve yurtsever demokratik güçlerin tüm kesimlerini temsil eden bir hükümet, tüm Kore halkının mutlak onay ve kabulüne ve uluslararası desteğe sahip olabilir ve tarihi misyonunu doğru bir şekilde yerine getirebilir.

Kitlesel temeli olmayan bir hükümet kurulursa, kum üzerine inşa edilmiş bir ev gibi olur ve halk kitlelerinin desteğini alamaz.

Bu nedenle Partimizin politikası, bir hükümet kurmadan önce sağlam bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmak ve halk iktidarı için kitlesel bir temel inşa etmektir. Öncelikle kitleleri kazanmaya odaklanmalıyız. Tüm Parti, geniş halk kitlelerini bir araya getirecek güçlü bir kampanya için harekete geçirilmeli ve ulus inşasına yardım etmek isteyen her bir kişiyi kazanmak için çaba göstermelidir. Bu şekilde, işçiler, köylüler ve aydınlar bir yana, vicdanlı komprador olmayan kapitalistler bile ulusal birleşik cephede sağlam bir şekilde birleşmelidir. Ancak güçlü bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturduğumuzda ve geniş kitleleri kesinlikle kazandığımızda, tüm gerici manevraları ezebilir, Kore halkının gerçek bir hükümetini kurabilir ve müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devleti başarıyla inşa edebiliriz. Esas olarak ülkenin ve halkın çıkarları için mücadele eden yurtsever ve demokratik örgütlerle ulusal bir birleşik cephe oluşturmalıyız.

Birleşik cephemize yalnızca Kore halkının ulusal çıkarlarını gerçekten temsil eden en devrimci parti ve emperyalizme ve Japon emperyalizminin kalıntı güçlerine tamamen karşı olan ve ulusal kurtuluş için demokratik devrimin görevlerini yerine getirmede aktif rol almaya hazır olan ulusal ve demokratik siyasi partiler ve sosyal örgütler katılabilir. Demokrat Parti gibi siyasi partilerle demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturabiliriz. Doğru, dost partiler devrimci harekette belli ölçüde kararsızlık gösterirler ve bazen itirazlarını dile getirirler. Ancak bu partilerle eleştirme ve birleşik cephe için birleşme ilkesi üzerinde çalışmalıyız. Halkın genelini kazanmak ve sağlam bir demokratik ulusal birleşik cepheye sahip olmak için mümkün olduğunca erken bir zamanda her kesimden insanı içeren çeşitli kitle örgütleri kurmalıyız. Şu anda farklı yerelerde çeşitli kitle örgütleri var, ancak henüz hiçbirinin merkezi bir liderliği yok. Fabrikalarda ve işletmelerde sendikaları güçlendirirken, mümkün olan en erken tarihte onlar için merkezi bir liderlik başlatmalıyız. Ayrıca, birleşik bir sisteme sahip merkezi bir köylü örgütü ve birleşik bir kadın örgütü de hızla oluşturulmalıdır. Özellikle Genç Komünistler Birliği'ni daha geniş tabanlı bir gençlik örgütü olan Demokratik Gençlik Birliği'ne dönüştürme çalışmalarını aktif bir şekilde desteklemeliyiz. YCL'nin DYL olarak yeniden örgütlenmesi,

gençleri genel olarak bir araya getirmek ve gençlik hareketini daha da geliştirmek için son derece önemli bir önlemdir.

Ülkemizdeki mevcut karmaşık siyasi durumda, sınırlı bir gençlik örgütü olan YCL'ye dokunulmazsa, gençlik hareketi dar sınırların ötesine geçemez ve dahası Kore gençlik hareketi muhtemelen sekteye uğrayabilir. Gençlik hareketi YCL aracılığıyla yönlendirilirse, çalışan gençlik çeşitli gruplara bölünebilir. Bu nedenle, gençlerin geniş kesimlerini bir araya getirecek demokratik bir gençlik örgütü kurmalıyız. Kore gençliğinin neredeyse tamamı işçi ve köylüler de dahil olmak üzere emekçi halkın çocuklarıdır ve Japon emperyalizminin sömürge yönetimi altında hiçbir özgürlüğe ya da hakka sahip olmadan ağır sömürü ve baskıya maruz kalmışlardır. Bu nedenle, bir avuç gerici dışında tüm genç erkek ve kadınlar birleşik demokratik gençlik örgütüne bağlanabilir ve demokratik devrim ve ulus inşası için seferber edilebilir. Kitle örgütleri oluşturulurken, Parti'nin bunlar üzerindeki rehberliği yoğunlaştırılmalıdır. Özellikle kadın örgütlerinin yönlendirilmesine büyük önem verilmelidir.

Partimiz bu örgütlere, kadınların cehaleti yenmeleri, feodal geleneklerden kurtulmaları, yaşamlarını iyileştirmeleri ve ulus inşasında aktif rol almaları gibi konulara önem vermeleri ve tüm bu önlemlerde sonuç almak için çaba göstermeleri için uygun bir liderlik vermelidir. Kadınlar bu şekilde bilinçlendirilmeli ve yumuşatılmalıdır. Kitle örgütleri kurarak ve onlar üzerindeki rehberliğimizi artırarak, işçileri, köylüleri, gençleri, öğrencileri, kadınları ve geniş kitlelerin diğer tüm kesimlerini Partimiz etrafında sıkı bir şekilde birleştirmeli ve böylece ulusal birleşik cephe için sağlam bir temel atmalıyız. Güçlü bir demokratik ulusal birleşik cephenin oluşturulması Komünist Parti'nin rolünün arttırılmasını gerektirmektedir. Birleşik cephede bağımsız karakterini korurken, Komünist Parti öncü rolü oynamalı ve kitle örgütlerinin kesin rehberliğini sağlamalıdır. Bu amaçla, Parti örgütleri sağlamlaştırılmalı ve Partinin gücü sürekli olarak arttırılmalıdır.

Aynı zamanda, tüm Parti üyeleri Partimizin birleşik cephe politikasını doğru bir şekilde anlamaya ve tüm kesimlerden

kitlelere aktif olarak önderlik etmeye teşvik edilmelidir. Her şeyden önce, Partimizin dost partilere yönelik politikasının açıkça farkında olarak, onlarla iyi çalıştıklarını görmeliyiz. Bugün ülkemizde ulusal birleşik cephenin oluşturulması, yerine getirilmesi gecikmeye tahammülü olmayan acil bir görevdir. Mümkün olan en kısa sürede sağlam bir demokratik ulusal birleşik cephe kurma mücadelesine büyük bir ivme kazandırmalıyız.

Böylece geniş yurtsever, demokratik güçleri sağlam bir şekilde birleştirecek ve ardından halkımızın sabırsızlıkla beklediği demokratik halk cumhuriyetini, gerçek bir halk iktidarını kuracağız. Birleşik demokratik bir hükümet kurmada başarılı olabilmek için, öncelikle yeni bir ülkenin inşası için elverişli koşulların yaratıldığı Kuzey Kore'deki hazırlıkları hızlandırmalıyız. Kuzey Kore'deki farklı kesimlerin geniş yurtsever, demokratik güçlerini kucaklayacak demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturmalı ve bu temelde halkın çıkarlarını temsil edecek geçici bir merkezi iktidar organı oluşturmalıyız. Bu geçici hükümet geniş kitleleri devrime kesin olarak kazanmalı ve birleşik bir merkezi hükümetin kurulması için güvenli bir zemin hazırlamalıdır. Bu amaçla, toprak sorununun doğru çözümü, sanayinin rehabilitasyonu ve geliştirilmesi, halkın yaşam standardının istikrara kavuşturulması ve iyileştirilmesi, sosyal düzenin kurulması ve demokratik bir seçim sisteminin getirilmesi gibi bir dizi halk odaklı ve demokratik politikayı yürürlüğe koymalıdır.

Kuzey Kore'de geçici bir merkezi iktidar organının kurulmasına hazırlık olarak farklı bölgelerde halk komiteleri örgütledik ve aynı zamanda idari büroların örgütlenmesi için somut adımlar attık. Bu bürolar ilgili ekonomik alanları yönlendirmeli, Kuzey Kore'deki eyaletler arası ilişkileri etkilemeli ve karışık duruma bir düzen getirmelidir. Yerel halk iktidar organlarını ve idari büroları güçlendirmemiz ve bu temelde Kuzey Kore'de Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi gibi geçici bir merkezi iktidar organı örgütlememiz ve birleşik bir merkezi hükümetin kurulması için sağlam bir temel atmamız gerekecektir. Son olarak, bugünkü toplantıda gündeme gelen toprak sorununa ilişkin birkaç kısa açıklama yapmama izin verin. Toprak

sorununun çözümü, anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrimde ortaya çıkan birincil görevdir. Bu meselenin doğru bir şekilde çözülmesi, toplumsal gelişmemizi engelleyen feodal üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması, köylü kitlelerinin asırlık geri kalmışlık ve yoksulluktan kurtarılması ve yeni, demokratik bir Kore'nin inşası için vazgeçilmezdir.

Bu nedenle Partimiz toprak sorununun çözümüne özel bir önem vermelidir. Gelecekte toprak ağalarının topraklarına el koyacak ve bunları ırgatlar ve yoksul köylüler arasında dağıtacağız. Köylüler arasında paylaştırılan topraklarla ilgili olarak, sadece ekim hakkı verilmeli, ancak satış hakkı verilmemelidir. Yalnızca bu, kırsal kesimde sömürü sisteminin yeniden canlanmasını önleyecek ve köylülerimizin yüzyıllardır süregelen toprağın efendisi olma arzusunu gerçekleştirecektir. Toprak sorunu doğru bir şekilde çözülecekse, köylüler siyasi olarak iyi hazırlanmalıdır. Kırsal bölgelerde 3:7 kiracılık sistemini uygulamaya koymak için kampanya yürüterek onları uyandırmalıyız, böylece kendileri de toprak için ısrarlı taleplerde bulunacaklardır. Partimiz, köylülerin toprak edinme mücadelesinde aktif rol almalarını sağlamak için organları ve üyeleri aracılığıyla bilgilendirme çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır. Toprak sorununu çözme mücadelesinde sınanmış ve çelikleşmiş çok sayıda ırgat ve yoksul köylüyü Partiye kaydetmeli ve köylü örgütlerini genişletmeli ve güçlendirmeliyiz. Yoldaşlar, Partimiz Kore devrimine önderlik etme gibi ağır bir sorumluluk taşımaktadır ve ülkenin ve halkın kaderi onun faaliyetine bağlıdır. Şu anda karşı karşıya olduğumuz muazzam ulus inşası görevinde de başarının anahtarı Partimizin nasıl mücadele ettiğidir. Partinin tarihi görevini derinlemesine aklımızda tutarak, ulus inşasının önündeki tüm zorlukları ve engelleri aşmak için enerjik bir mücadele yürütmeli ve yeni bir ülkenin inşasında onurlu devrimci görevlerimizi yerine getirmeye çalışmalıyız.

VATANSEVER GENÇLER, DEMOKRASİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞİN!

**Güney Phyongan Eyaleti Demokratik Gençlik Örgütünü
Kurma Toplantısında Yapılan Konuşma 26 Kasım 1945**

Yoldaşlar,

Öncelikle Güney Phyongan Eyaleti gençlik delegelerini, özgür Kore'nin yurtsever gençlerini birleştirmek ve yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için böylesine cesurca çaba gösterdikleri için içtenlikle kutlamak isterim. Güney Phyongan Eyaleti'nin demokratik gençlik örgütünü oluşturmayı amaçlayan bu toplantı, ülkemizdeki gençlik hareketinin güçlendirilmesi ve geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu örgütün kurulması, Demokratik Gençlik Birliği'nin kuruluşunu hızlandırmak, yurtsever gençlerin geniş kesimlerini bir araya getirmek ve ulus inşasında gençlerin rolünü arttırmak için uzun bir yol kat edecektir. Japon emperyalist sömürge yönetiminin boyunduruğundan kurtulduktan sonra halkımız yeni bir tarih oluşturmak için ciddi bir mücadeleye girmiştir.

Yaklaşık yarım yüzyıl boyunca Japon emperyalist saldırganlar tarafından ülkeden mahrum bırakıldılar ve sömürge köleleri olarak yaşamaya zorlandılar. Artık özgür olduklarına göre, özgür ve bağımsız, yeni ve demokratik bir Kore inşa etmek ve mümkün olan en kısa sürede kendi hükümetlerini kurmak için sabırsızlanıyorlar. Ancak, kurtuluşun üzerinden üç aydan fazla bir süre geçmesine rağmen, ulusumuzun özlemini çektiği demokratik merkezi hükümet henüz kurulamamıştır. Bu kısmen uluslararası ilişkilerden kaynaklanmaktadır, ancak üzülerek itiraf etmeliyiz ki asıl neden, Japon yanlısı unsurlar ve diğer ulus hainleri de dahil olmak üzere gericilerin manevraları nedeniyle ulusumuzun henüz sıkı bir şekilde birleşmemiş olmasıdır. Demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmeli ve bu amaçla mutlaka demokratik bir halk cumhuriyeti, gerçek bir halk hükümeti kurmalıyız. İzlememiz gereken tek yol budur.

Ulus inşası davamız gerçekten büyük önem taşımaktadır ve bunu gerçekleştirirken birçok zor sorunla karşılaşacağız. Bununla

birlikte, her engeli ve zorluğu cesaretle aşmalı ve böylece hedefimizi gerçekleştirmeliyiz. Demokratik halk cumhuriyetini kurmak için tüm ulus, ülke için parlak bir gelecek, bizler için mutlu bir yaşam ve büyük bir umut vaat eden demokrasi bayrağı altında sıkı bir şekilde birleşmelidir. Tüm halk birleşmedikçe, özgür ve mutlu bir yaşam üretmek ve gerçek anlamda bağımsız bir devlet kurmak mümkün değildir. Bu nedenle, geniş halk kitlelerini birbirine yakınlaştırmak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Her şeyden önce, halktan ne kastedildiği konusunda net bir fikre sahip olmalısınız. Bazıları bunu çok dar bir anlamda yorumluyor. Halk derken sadece işçi ve köylüleri kastetmiyoruz; Japon yanlısı unsurlar, ulusal hainler ve diğer gericiler dışında toplumun her kesiminden insanları kastediyoruz. Bu insanların hepsi tek bir bayrak altında toplanabilir. Ancak, ulusun birliği için sadece sözle ağlamanın bir faydası yoktur. Kurtuluştan bu yana herkes ulusun birliğinden bahsediyor ama ulusumuz henüz birleşmiş değil. Birliği sözde değil eylemde sağlamalıyız. Tüm yurtsever, demokratik güçlerin sıkı birliğine ihtiyacımız var. Sadece ülkesini, milletini ve demokrasiyi seven vatansever insanların birliği güvenilir olabilir. Demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin kurulduğunu, ülkenin ve halkın refaha kavuştuğunu gerçekten görmek isteyen her kesimden insanı, ulus inşası çalışmalarını hızlandırmak üzere bir araya getirmeliyiz. Genç kitleleri sağlam bir şekilde birleştirmek özellikle önemlidir. Onlar devrimin öncü savaşılarıdır. Devrimde en cesur olanlar onlardır ve onların aktif katılımı olmadan hiçbir devrimci mücadele zafere ulaşamaz. Aynı şey bugün ulus inşası çabalarımız için de geçerlidir.

Gençler, yeni ve demokratik bir Kore'nin inşasının ana sütunlarıdır. Ulus inşasının başarıya ulaşması için genç işçiler, köylüler ve aydınlar da dahil olmak üzere tüm yurtsever gençler demokrasi bayrağı altında birleşmelidir. Ancak demokrasiyi arzulayan tüm katmanlardan yurtsever gençler sağlam bir şekilde birleştiğinde ve ülkenin inşasına aktif olarak katıldığında, karşımıza çıkan tüm zorlukların üstesinden gelebilir ve yeni, müreffeh ve demokratik bir Kore'yi muzaffer bir şekilde inşa

edebiliriz. İşte tam da bu nedenle, yurtsever gençlerin geniş kesimlerini kucaklayan demokratik bir gençlik örgütü kurma göreviyle karşı karşıyayız. Genç Komünistler Birliği'nin Demokratik Gençlik Birliği olarak yeniden örgütlenmesi politikasını daha önce önermiştik ve bu doğrultuda, DYL'nin kuruluşunu tartışmak ve kararlaştırmak üzere Ekim ayında aktif demokrat gençlerin katıldığı bir toplantı düzenlendi.

Ancak, YCL'yi DYL olarak yeniden örgütleme çalışmaları çok yavaş ilerliyor ve dahası, gençlerin saflarını bölme eğilimi devam ediyor. Bazı yerel bölgelerde DYL'nin kuruluş çizgisine uymayan çeşitli gençlik örgütleri kuruluyor. Hatta başka bazı bölgelerde gerici gençlik örgütleri üretmeye ve uyanmamış gençleri bu örgütlere çekmeye çalışıyorlar. Burjuva kökenli bazı öğrenci gençler, öğrencilerin DYL'ye değil Öğrenci Birliği'ne katılmaları gerektiğini savunarak DYL'nin kuruluşunu engelliyor ve gençlik saflarının birliğini bozuyorlar. Bu yanlış eğilimin üstesinden kararlılıkla gelmeli ve geniş gençlik kitlelerini tek bir gençlik örgütünde birleştirme çalışmasını ilerletmeliyiz.

Bugün gençlerimiz yeniden emperyalist sömürge köleliğine düşmek istemiyor, aksine ülkelerinin demokratik gelişimini, tam bağımsızlığını ve egemenliğini hararetle arzuluyor. Bu nedenle, demokratik gençlik örgütünde çok sayıda genç kadın ve erkeği kucaklayabilecek durumdayız. Parti aidiyeti, dini inançları, mülkiyet durumları ve eğitimleri ne olursa olsun, yeni ve demokratik bir Kore'nin inşasına hizmet etmeye istekli olan tüm sosyal katmanlardan yurtsever gençleri demokratik bayrağın altında toplamalıyız. Gençlerin birliği sağlanmadıkça, enerjilerinin ulus inşası çalışmaları için yeterince iyi seferber edilemeyeceğini akılda tutarak; gençlik çalışanları DYL'yi kurmak için güçlü bir şekilde harekete geçmelidir. DYL'nin kuruluşu için, DYL'nin örgütlenme çizgisini gençlere iyice açıklamak çok önemlidir. Kuracağımız DYL, ülkemizin özgül koşullarını ve devrimin nesnel ihtiyaçlarını tam olarak karşılayan yeni tipte bir gençlik örgütüdür.

DYL'nin kuruluşunun basitçe YCL tabelasının değiştirilmesi anlamına geldiğini düşünüyorsanız, büyük bir yanılgı içindesiniz. DYL, şu anda olduğu gibi YCL'ninkileri devralmak yerine, kendi

karakterine uygun yeni bir programa ve kurallara sahip olacaktır. Tüm genç erkek ve kadınların DYL'nin karakterini ve oluşum çizgisinin doğruluğunu açıkça anlamalarını sağlamalı ve gecikmeksizin onu kurmak için çaba göstermeliyiz. Aynı zamanda, hizipçilerin gençlik kitlelerinin birliğini engelleyen her türlü hareketine karşı uyanık olmalıyız.

YCL'nin DYL olarak yeniden örgütlenmesi politikasına karşı çıkarken, şimdi de yurtsever gençlerin geniş kesimlerini bir araya getirme çalışmalarını çeşitli şekillerde engellemektedirler. Tüm yurtsever gençler enerjik bir şekilde çalışarak onların bu hareketlerini açığa çıkarmalı ve boşa çıkarmalı, böylece gençlerin birlik ve beraberliğinin sağlanmasına katkıda bulunmalıdır. DYL'yi örgütlemek ve gençleri geniş ölçekte bir araya getirmek amacıyla, mümkün olan en erken tarihte tüm birimlerde DYL örgütleri oluşturulmalıdır. Bu toplantı biter bitmez, Güney Phyongan Eyaleti, gençlik örgütlerinin yetkililerini, şehir ve ilçe DYL örgütlerini oluşturmak ve yeniden düzenlemek ve aynı zamanda gençlerin bulunduğu yerlerde yeni DYL örgütleri kurmak ve saflarını genişletmek için tüm yerel bölgelere göndermelidir. Gençlik örgütlerinin yetkilileri sadece genç işçi ve köylüleri DYL saflarına çekmeye çalışmakla kalmamalı, aynı zamanda öğrenci gençleri de bu örgütlerde birleştirmeye özen göstermelidir. Gericilerin kötü propagandalarına kanan bazı öğrenciler bugün halkın çıkarlarına karşı çıkıyorlar. Bu çok ciddi bir durumdur.

Okullarda hızla DYL örgütleri kurmalı ve her kesimden öğrenciyi bu örgütlerde bir araya getirerek onları doğru yola yönlendirmeliyiz. Böylece gericilerin öğrenciler arasında yer edinmesini engellemiş oluruz. DYL örgütlerini oluştururken, DYL işçilerinin saflarını da sıkı bir şekilde yükseltmeliyiz. Öncelikle, DYL çalışanları olarak iyi insanlar seçilmelidir. DYL işçilerinin saflarını, kurtuluştan bu yana çalışmaları test edilmiş gençlerle, yani ideolojik olarak sağlam, kitleler arasında popüler ve büyük örgütleme ve yönetme yeteneklerine sahip gençlerle takviye etmeliyiz. Genç aktivistlerle övgüye değer bir şekilde çalışmak önemlidir. DYL örgütleri onları pratik çalışmalarla tanımalı ve faaliyete teşvik etmelidir. Onlara plana göre görevler

verin, uygulamalarını zamanında inceleyin ve özetleyin ve sonra onlara yeni görevler verin, sonuçları tekrar inceleyin ve özetleyin. Bu şekilde eğitilmeli ve faaliyete teşvik edilmelidirler. Böylece DYL örgütleri genişleyip güçlenebilecek ve rolleri olumlu yönde artacaktır. Bu örgütler genç aktivistlerin saflarını sürekli genişletmeli ve aralarından en iyi, gelecek vaat edenleri Partimize üye olmaları için önermeli ya da birçoğunu ülkenin mükemmel inşacıları olarak yetiştirmek üzere okula göndermelidir.

Yoldaşlar,

Bugün gençlerimizin konumu geçmişten temelden farklıdır. Daha önce, Japon emperyalizminin acımasız sömürge yönetimi altında, her türlü aşağılama ve hakarete maruz kalmışlardı; siyasi işlere katılmak için hiçbir hakları yoktu. Ancak kurtuluştan sonra, gerçek siyasi haklarla yönetime katılmaya başladılar ve ülkenin efendileri haline geldiler. Tüm vatansever gençler demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin gerçek kurucuları olmalı ve ülkenin güvenilir sütunları olma yolunda ilerlemeye devam etmelidir. Bu nedenle, gençler arasından ulus inşasına aktif olarak katkıda bulunmaya ve hayatları pahasına da olsa ülke ve halk için mücadele etmeye hazır çok sayıda mükemmel yerli kadronun yetiştirilmesi sağlanmalıdır.

Bugün gençlerimiz yeni bir ülkenin inşasında gerçekten sorumlu ama onurlu görevlerle karşı karşıyadır. Özgürleşen ülkemizin refahı büyük ölçüde onların nasıl mücadele edeceğine ve çalışacağına bağlıdır. Toplumun her kesiminden vatansever gençler, yeni bir ülkenin inşasında kendilerine yüklenen büyük misyonun farkına varmalı ve demokratik bayrak altında kenetlenen herkes ulus inşasına katılmalıdır. Yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için özverili çabalar sarf ederek, özgür Kore'nin gençleri olarak sorumlu görevlerini layıkıyla yerine getirmelidirler. Her şeyden önce, yeni ve demokratik bir Kore'nin inşasını engelleyen halk düşmanlarına karşı kararlı bir mücadele yürütmelidirler. Şu anda içimizde demokratik güçlerin birliğini bozmaya çalışan ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmek için çabalayan kitlelerin önüne engeller koyan epeyce gerici unsur var.

Halkımızın ilerleyişini durdurmaya çalışanlar Japon emperyalizminin uşaklarıdır- Japon yanlısı unsurlar ve diğer ulusal hainler. Bunlar geçmişte vatana ve millete ihanet ederek halkımızın kanını akıtan ve bugün de çılgınca aynı şeyi yapmaya çalışan halk düşmanlarıdır. Bugünlerde Japon yanlısı unsurlar ve diğer hainler, çeşitli gösterişli tabelalar altında, halkı kandırmak ve ulus inşasının tekerine çomak sokmak için her alanda ustaca planlar yapmaktadır. Kitlelerin birleşik çabalarıyla onlara karşı güçlü bir mücadele yürütmeliyiz. Tüm genç erkek ve kadınlarımız, Japon yanlısı unsurlara ve diğer hainlere karşı mücadelenin ön saflarında omuz omuza, birbirine yakın durmalıdır.

"Koreli gençler, cesur olun! Yeni, demokratik bir Kore'nin inşasını engelleyen gericilere sert bir karşılık verin!"- bugün gençlerimizin önünde duran önemli mücadele sloganı budur. Düşmanların halk karşıtı hamleleri, kitleler örgütlendiğinde ve gençlerimiz çelik gibi bir birlik içinde mücadele ettiğinde kesin olarak boşa çıkarılacaktır. Tüm yurtsever gençler, Japon yanlısı unsurlara, ulusal hainlere ve diğer gericilere karşı mücadelede tek vücut olmalı ve halk düşmanlarını son adama kadar tasfiye etmelidir. Bu, gençlerin birliğini güçlendirmenin ve yeni, demokratik bir Kore'nin inşasını başarıya ulaştırmanın ön koşuludur. Gençler, Japon yanlısı unsurlara ve diğer ulus hainlerine karşı çıkarken, ülkenin demokratik gelişimini sağlamak ve gerçekten demokratik bir merkezi hükümet kurmak için Japon emperyalizminin ve feodalizmin kalıntılarını her alanda yok etmek için güçlü bir mücadele başlatmalıdır. Şu anda gençlerin karşı karşıya olduğu önemli görevlerden biri de ulusal ekonomi ve kültürün rehabilitasyonu ve geliştirilmesi için çalışmaktır. Ekonomiyi ve kültürü geliştirmeden ne tam bağımsızlığa ulaşabiliriz ne de zengin ve güçlü bir demokratik Kore inşa edebiliriz.

Bu nedenle genç erkekler ve kadınlar tüm enerjilerini ve yeteneklerini Japon emperyalist saldırganlar tarafından yıkılan fabrikaların ve diğer işletmelerin hızla rehabilite edilmesine, ülke için sağlam bir ekonomik temel atılmasına ve ulusal kültürün çiçek açıp gelişmesine adanmalıdır. Ülkenin ekonomisini ve

kültürünü rehabilite etmek ve geliştirmek için bilim ve teknolojiyi geliştirmek şarttır. Geçmişte Japon emperyalistleri Kore halkını zorla köleleştirme eğitime tabi tutmuş ve onları daimî sömürge köleleri haline getirmek için bilim ve teknoloji öğrenmelerini engellemiştir. Sonuç olarak, ölkemizde çok az sayıda bilim insanı ve teknisyen bulunmaktadır. Bilimsel bilgi ve teknoloji eksikliği nedeniyle halkımız sanayi kuruluşlarını düzgün bir şekilde işletmemekte ve ulus inşasında pek çok zorlukla karşılaşmaktadır. Bu koşullarda, bilim ve teknolojiyi mümkün olan en kısa sürede geliştirmeye çalışmalız.

Bugün bu, gençlerin onurlu görevidir. Yeniye duyarlı ve vatanseverlik ateşiyle yanan gençler, bilimsel bilgi ve teknolojilerini geliştirmek için çok çalışmalı ve böylece ölkenin bilim ve teknolojisini teşvik etmelidir. Bu sayede ulusal ekonominin rehabilitasyonuna ve kalkınmasına ve ulusal kültürün gelişmesine büyük katkıda bulunacaklardır. Yeni bir ölkenin yetkin kurucuları olmaları için gençleri iyi eğitmeliyiz. Gençlerimiz hala ideolojik olarak düşük bir seviyede ve siyasi olarak olgunlaşmamış durumdalar. Ulus inşasına büyük katkıda bulunmaları için onlara iyi bir demokratik eğitim verilmeli ve iyi eğitilmelidirler. Eğitimlerini yoğunlaştırarak onları ilerici düşünceyle donatmalı ve siyasi açıdan iyi bir şekilde hazırlamalıız. Her şeyden önce, onları yeninin eskiye karşı mücadelede mutlaka kazanacağı bilimsel gerçeğine ve devrimci davamızın haklılığına ikna etmek önemlidir, böylece zafere inanacaklardır. Japon yanlısı unsurların, ulusal hainlerin ve oportünistlerin şu anda her türlü kötü hamleyi yaptıkları gerçeği göz önüne alındığında, gençler devrimimiz hakkında gerçek bir fıkre sahip olmadıkları takdirde ulus inşası çalışmalarında tereddüt edebilirler. Ancak Partimizin ulus inşası çizgisinin kesinlikle doğru olduğunu açıkça anladıklarında ve kazanacağımızdan emin olduklarında, gericilerin ve oportünistlerin hamlelerini tamamen geri püskürtebilecek ve ölkenin inşasını etkili bir şekilde sürdürebileceklerdir.

Kitlelerin devrimci davalarının haklılığına derinden inanmaları ve zafere ulaşacaklarına dair sağlam bir inanca sahip olmaları devrimde zaferin önemli bir garantisidir. Gençleri demokratik,

bağımsız ve egemen bir devlet inşa etme çizgisinin haklılığından emin olmaları ve zafere inanmaları için övgüye değer bir şekilde eğitmeliyiz ki ulus inşasındaki tüm engelleri ve zorlukları korkusuzca aşmak ve yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için sonuna kadar mücadele etsinler. Gençleri eğitirken onlara büyük bir ulusal gurur ve haysiyet aşılacak özellikle önemlidir. Eski günlerde Japon emperyalistler tarihimizi çarpıtmış ve ulusal kültürümüzü ayaklar altına alarak halkımızın ulusal bilincini boğmak için her türlü girişimde bulunmuşlardır. Sonuç olarak, şu anda bile pek çok insan ve genç ulusal gurur ve haysiyetten yoksundur.

Bu nedenle, sömürge kölesi zihniyetini ortadan kaldırmak ve gençler arasında ulusal onuru yükseltmek için gençlerin eğitimi artırılmalıdır. Onlara ulusal onuru aşılacak için tarihimizi ve kültürümüzü iyi bilmeleri gerekir. Onlara Korelilerin uzun bir tarihe, parlak bir ulusal kültüre ve iyi bir vatanseverlik ruhuna sahip becerikli bir halk olduğunu ve sadece çaba gösterirse dünyadaki diğerleri kadar müreffeh ve güçlü bir ülke inşa edebileceğimizi net bir şekilde anlamalarını öğretmeliyiz.

Bunu yaparak, tüm gençlerin onurlu devrimci görevlerini yerine getirmek için çabaladıklarından ve ulus inşası davasını kendi çabalarıyla başarabileceklerinden emin oluruz. Ve gençlere, mevcut iç ve dış durumu ayrıntılı olarak açıklayan yeterli bir eğitim vermeli ve ulus inşasındaki önemli görevlerini açıkça anlamalarını sağlamalıyız.

Ülkenin genç kurucuları -genç işçiler, köylüler ve aydınlar- yüksek bir ulusal gurur ve onurla, dünyanın dört bir yanındaki demokrat gençlerle omuz omuza gururla ilerlemeli ve dünyanın dört bir yanındaki ilerici gençlerle dostluk ve dayanışmayı güçlendirmek için üzerlerine düşeni yapmalıdır.

Böylece tüm dünyaya Koreli gençlerin girişimci, itici ve cesur dayanıklılığını göstermiş olacaklardır.

Sonuç olarak, tüm ulusun birliğini sağlamamız ve ortak çabalarımızla yeni bir ülkenin inşasını engelleyen halk düşmanlarını ezmemiz ve mümkün olan en kısa sürede

demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmamız gerektiğini
bir kez daha vurgulamak isterim.

ÖZGÜR KORE HANGİ YOLU İZLEMELİDİR?

Sinuiju'daki Kitlesele Mitingde Yapılan Konuşma 27 Kasım 1945

Sevgili yurttaşlarım,

Birkaç aydır evimdeydim, çeşitli koşullar buraya gelmemi engelledi. Ancak bugün sizlerle buluşma fırsatı bulabildim. Bu fırsattan yararlanarak, öncelikle bana gösterdiğiniz sıcak karşılama için yürekten teşekkürlerimi ifade etmek isterim.

Yurttaşlar,

Alman faşistleri ve Japon emperyalist hırsızları, tüm insanlığı sömürge köleleri durumuna düşürmek amacıyla İkinci Dünya Savaşı'nı başlattılar, ancak dünyanın barışsever halkları ve anti-faşist demokratik güçler tarafından tamamen yenilgiye uğratıldılar. Sonuç olarak, birçok küçük ve zayıf ulus faşizmin ve emperyalizmin boyunduruğundan kurtularak yeni bir yaşam kurma yoluna girmiştir. Geçtiğimiz 36 yıl boyunca 30 milyon yurttaşımız Japon emperyalistlerinin faşist baskısı altında tüm siyasi hak ve özgürlüklerden mahrum bırakılarak sert muameleye ve acımasız sömürüye maruz bırakıldı.

Çok sayıda yurttaşımız, bir sömürge kölesinin zorlu yaşamına katlandıktan sonra, nihayet atalarının nesilden nesile yaşadıkları sevgili vatanlarını terk ederek, geçimlerini sağlamak için dağları ve nehirleri aşarak Mançurya gibi yabancı topraklara gitmek zorunda kaldı. Yabancı topraklarda da ulusal baskı ve aşağılanmaya maruz kalarak acı bir yaşam sürmek zorunda kaldılar. Ancak halkımız Japon emperyalistlerine asla boyun eğmedi. Japon emperyalistlerinin acımasız baskılarına rağmen ulusal ruhları canlı kaldı ve Japon karşıtı duyguları her geçen gün arttı. Japon karşıtı mücadelemizin tarihi bunu açıkça göstermektedir. Kore halkı Japon emperyalistleriyle uzun süre savaşmaya devam etti. Devrimcilerimiz ve yurtsever halkımız gasp edilen ülkelerini geri almak için yurtiçinde ve yurtdışında onlara karşı cesurca savaştı; çok sayıda yurtsever savaşçı bu şanlı mücadelede değerli hayatlarını ortaya koydu. Birinci Mart Hareketi, Onuncu Haziran Bağımsızlık Hareketi, Wonsan'daki

işçilerin genel grevi ve Kwangju Öğrenci Olayı, Japon emperyalistlerinin sömürgeci köleleştirme politikasına karşı mücadelede halkımızın dayanıklılığını gösteren kitlesel olaylardı.

Doğru, örgütsel birlik ve bilimsel strateji ve taktiklere dayalı doğru liderlik eksikliği ulusumuzu Japon emperyalistlerinin baskısına karşı savunmasız bıraktı ve bu Japon karşıtı mücadelelerin başarısızlıkla sonuçlanmasına neden oldu. Ancak hiçbir baskı, ülkesini ve ulusunu seven ve ne pahasına olursa olsun ülkenin bağımsızlığını kazanmaya kararlı olan Japon karşıtı devrimci savaşılarımızın ve yurtsever halkımızın yılmaz iradesini kıramazdı. 1930'ların başında halkımızın Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesi silahlı bir mücadeleye dönüştü. Gerçek Koreli komünistler Japon Karşıtı Halk Gerilla Ordusu'nu örgütlediler ve ülkenin bağımsızlığı, halkın özgürlüğü ve kurtuluşu için iğrenç Japon emperyalist saldırganlara karşı silahlı mücadele yürüttüler. Böylece, 15 yıl süren zorlu bir mücadelenin ardından ulusal kurtuluş davasını sonuca ulaştırdılar, ulusumuzu Japon emperyalizminin sömürgeci boyunduruğundan tamamen kurtardılar ve ulusumuzun becerikli ruhunu tüm dünya halklarına gösterdiler. Ülkemizin kurtuluşunun tamamen 15 yıl süren zorlu Japon karşıtı silahlı mücadele ile kazanıldığını asla unutmamalısınız. Japon emperyalist yağmacıları geri püskürterek ve ulusal kurtuluşun tarihi davasını başararak, halkımız umutsuzluktan özgürlüğe ve aydınlığa çıkmıştır.

O halde özgür Kore hangi yolu izlemelidir?

Halkımıza özgürlük ve mutluluk getirecek demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etme yolunu. Bugün halkımız, demokratik bir halk cumhuriyeti, gerçek bir halk devleti kurma gibi sorumlu ve zor bir görevle karşı karşıyadır. Kore halkı için bundan daha acil ve önemli başka bir ulusal görev yoktur. Ulusumuzun parlak geleceğinin tam da bu görevin etkin bir şekilde gerçekleştirilmesine bağlı olduğunu söylemek abartı olmaz. Böyle yeni bir devlet inşa edebilmemiz için tüm ulusun ortak çabası gereklidir. Demokratik bir Kore birkaç kişinin çabalarıyla değil, ancak tüm halkın çabalarıyla inşa edilebilir. Yeni Kore'nin inşası gibi büyük bir tarihi görevi yerine getirmek için, istisnasız tüm parti ve gruplar, demokrasi bayrağı altında sıkı bir

şekilde birleşerek birbirleriyle iş birliği içinde cesaretle çalışmalıdır. Ancak, yeni bir Kore inşa etme sorumluluğunu taşıyan insanlar arasında hala bir birlik yoktur.

Japon emperyalist sömürgeci boyunduruğundan kurtuluşun üzerinden üç ay geçtikten sonra bile, bazı insanlar ulus inşası çabalarına katılmak yerine sadece hizip çatışmalarıyla meşguller. Ülkenin ve halkın çıkarlarını hiçe sayarak, kendi gruplarının güçlerini arttırmaya ve böylece kitleleri bölmeye çalışıyorlar. Bu durum ulusal birliği bozmakta ve ülkeyi inşa etme ve halkın yaşamını istikrara kavuşturma çalışmalarını büyük ölçüde engellemektedir. Japon emperyalistleri tarafından harap edilen fabrikaların ve işletmelerin rehabilitasyonu hala çok az ilerleme kaydetmektedir, sanayi kuruluşları henüz düzgün bir şekilde çalışmamaktadır ve gıda sorunu yeterince çözülmemiştir, bu nedenle insanların yaşamları mükemmel olmaktan uzaktır. Okullardaki eğitim çalışmaları da zarar görüyor. Okullara yakıt verilmiyor ve bunun sonucunda öğrenciler soğuktan dolayı uygun bir şekilde ders çalışmıyor. Sadece bu da değil, sosyal düzen hala zayıf bir durumda. Bu gerçekler, halkın çıkarlarına aykırı hareket ederek halkımızın ülkeyi birlik içinde inşa etmesini engelleyen bazı karanlık unsurlara atfedilebilir.

Ulusal birliğin eksikliği, Sinuiju ve Ryongampho'da yaşanan son olayla çok iyi bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu olay tamamen Japon yanlısı unsurlar ve diğer hainler de dahil olmak üzere gericiler tarafından kışkırtılmıştır. Sosyal düzenin eksikliğinden ve halkımızın yaşadığı zorluklardan, ayrıca Komünist Parti ve hükümet organları içinde gizlenen bazı düzenbazların halkın çıkarlarına zarar veren eylemlerde bulunmasından faydalanan gericiler, öğrencileri kışkırtarak ortalığı karıştırmış ve ardından da şiddet kullanmışlardır. Kendi insanlarımıza ateş etmek sadece ulus için bir utanç değil, aynı zamanda ulus inşasına da ciddi bir engeldir. Son isyanı kışkırtanlar, her kim olurlarsa olsunlar, vatan haini olarak görülmeli ve doğal olarak halk tarafından ağır bir şekilde yargılanmalıdırlar. Hepimiz kendimize, ülkeye ve halka karşı adil davranıp davranmadığımızı sormalı ve hatalarımızı telafi etmeliyiz.

Yurttaşlar,

Demokratik bir halk cumhuriyeti kurmak ve ülkeye tam bağımsızlık ve egemenlik kazandırmak için, ulusal birliği engelleyen herkesten kurtulmalı ve mümkün olan en kısa sürede tüm ulusun birliğini sağlamalıyız. Bugün, yeni ve demokratik bir Kore inşa etmek için çabalarken, önümüzde bir dizi zorluk bulunmaktadır. Ulus inşası yolundaki zorlukları kitlelerin çabalarıyla, 30 milyon yurttaşımızın birleşik gücüyle aşmalıyız. Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler gibi gericiler hariç, toplumun her kesiminden insanlar çabalarını birleştirmeli ve ülkeyi inşa etmek için ellerinden geleni yapmalıdır.

Tüm ulusun çabalarını birleştirmesi için mümkün olan en erken tarihte sağlam bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmamızdır. Bu cepheyi oluşturmak için tek tek siyasi partiler ve örgütler, yalnızca kendilerini ön plana çıkarmayı amaçlayan hizipçi faaliyetlerden kaçınmalıdır. Yalnızca halkın iyiliği için çalışan siyasi partilere ve örgütlere ihtiyacımız var ve yalnızca onların çıkarlarına uygun bir mücadeleye ihtiyacımız var. Her siyasi parti ve örgüt, kendini öne çıkarmaya ya da kendi görüşlerine bağlı kalmaya çalışmak yerine, ülkenin ve ulusun çıkarları doğrultusunda çalışmalıdır. Bu nedenle, ulusun birliğini sağlamak için sözle değil eylemle çaba göstermelidirler.

Herhangi bir siyasi parti ya da örgüt, halkın çıkarlarını göz ardı ederek ulusal birleşik cepheye düşmanca davranırsa, bizzat halkın eliyle dağıtılmalıdır. Halk, ulusun birliğine zarar veren her unsuru tamamen geri püskürtmeli ve sağlam bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmak için çaba göstermelidir. Bugün bazı insanlar Komünist Parti hakkında kötü konuşuyor. Yanlış bir düşünceye sahipler. Komünist Parti işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi halkın çıkarlarını savunan en ileri, devrimci siyasi partidir. Tüm çizgisi ve politikaları şu anda kitleler içindir ve halkımızın çıkarlarını gerçekten temsil etmektedir. Komünist Parti, ülkemizde sağlam bir ulusal birleşik cephe oluşturmak ve bu temelde gerçek bir halk hükümeti kurmak ve tüm insanlara bolluk içinde bir yaşam sağlayan demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmak için mümkün olan her şeyi yapmaktadır. Ancak tüm halk Partiyi desteklediğinde ulus inşamız etkin bir şekilde ilerleyebilir. Az önce biri bana sordu: General, siz de komünist

misiniz? Evet, ben bir komünistim. Komünistler, ülkenin tam bağımsızlığı ve halkın mutluluğu için yılmadan mücadele eden gerçek vatanseverlerdir. Eğer komünist denilen bir adam ülkesini ve milletini sevmiyorsa, o gerçek bir komünist değildir.

Ben yabancı ülkelere özenen bir komünist değil, kendi halkımıza güvenen ve Kore ulusunun ve halkının yararı için mücadele eden bir komünistim. Gerçek komünistleri sahte komünistlerden ayırt etmeliyiz. Partiye sızmış birkaç karanlık yabancı unsurun yaptığı bazı yanlışlar yüzünden tüm komünistlere kötü dememeli ya da Komünist Parti hakkında kötü düşünmemelisiniz. Kılık değiştirerek Parti'ye sızan Japon emperyalizminin eski yardakçıları, kötü işler yapıyor, insanları tehdit ediyor ve kendi yuvalarını kuruyorlar. Bu şekilde Partiyi halk kitlelerinden izole etmeye ve onların gözünde itibarını düşürmeye çalışıyorlar. Partiyi, kitleler arasında gerçekten saygınlığı olan ve onların sorgusuz sualsiz desteğini alan bir kitle partisi haline getirmek için bu tür karanlık yabancı unsurlardan temizlemeliyiz. Partinin liderliği olmadan ne ulusal birleşik cephenin ne de ülkemizin refah ve kalkınmasının mümkün olamayacağının bilincinde olarak, onun çizgisini ve politikalarını aktif bir şekilde desteklemeli ve yeni, demokratik bir Kore'nin inşasında komünistlere katılmalısınız. Güçlü bir ulusal birleşik cephe oluşturmak için Komünist Parti ve Demokratik Parti, ulusun birlik ve beraberliğini engelleyen Japon emperyalizminin eski uşaklarını ve diğerlerini son adama kadar yok etmeli ve halkın çıkarları doğrultusunda demokratik bir çizgi izlemelidir. Aynı zamanda, hızla kitle örgütleri oluşturmaya başlamalıyız. Farklı yerel bölgelerde faaliyet gösteren mevcut kitle örgütlerine dayanarak, her biri en tepeden en alt birime kadar birleşik bir sisteme sahip kitle örgütleri oluşturmalı ve tüm sosyal katmanlardan insanları bunlara kaydetmeliyiz.

Geniş halk kitlelerini sağlam bir demokratik ulusal birleşik cephe oluşturmak üzere bir araya getirmeli ve onları ulus inşasına aktif olarak katmalıyız. İşçiler, köylüler, aydınlar, tüccarlar, girişimciler ve din adamları gibi çeşitli toplumsal katmanlardan gelen tüm yurtsever insanlar demokratik ulusal birleşik cephede bir araya gelerek yeni bir ülke inşa etmek için hiçbir çabadan

kaçınmamalıdır. Yeni ve demokratik bir Kore inşa etmek için sadece erkekler değil, nüfusumuzun yarısını oluşturan kadınlar da seferber olmalıdır. Enerjik bir şekilde devlet ve siyaset faaliyetlerine erkeklerle eşit düzeyde katılmaya çalışmalıdırlar. Feodal geleneklerden kurtulmak ve siyasi ve kültürel seviyelerini yükseltmek için ellerinden geleni yapmalı, böylece devleti inşa edip yönetebilecek ve ulus inşasına aktif olarak katkıda bulunabilecek iyi işçiler haline gelmelidirler. Ayrıca, insanların yaşamlarını istikrara kavuşturmalı ve iyileştirmeliyiz.

Yaşam standartları istikrara kavuşturulmadıkça, övgüye değer bir ulusal birleşik cephe oluşturamayız ve yeni, müreffeh bir ülke inşa edemeyiz. Herkese iş sağlamak ve böylece işsizliği ortadan kaldırmak için fabrikaları ve işletmeleri rehabilite etmeli ve mümkün olan en kısa sürede işler hale getirmeliyiz. Aynı zamanda, gıda sorununu çözmek için derhal adım atmalı ve fabrika ve ofis çalışanlarına, öğretmenlere ve öğrencilere düzenli olarak gıda tayınları sağlamalıyız. Fiyatları istikrara kavuşturmalıyız. Şimdiye kadar vurguncuların vicdansız adımları fiyatların istikrara kavuşmasını engelledi ve halkın yaşamını büyük ölçüde etkiledi. Vurgunculukla mücadele ederken, fiyatları istikrara kavuşturmak için somut önlemler almalıyız. Demokratik reformların hayata geçirilmesi, halkın yaşamını istikrara kavuşturmak ve iyileştirmek için atılacak temel adımdır.

Tarım reformu, kilit sanayilerin kamulaştırılması, adil ve tek tip vergilendirme, atölye ve ofis çalışanları için sekiz saatlik işgünü gibi çeşitli demokratik reformları hayata geçirmeye çalışmalıyız. Bu reformlar halkın yaşamını istikrara kavuşturmak ve iyileştirmek, dolayısıyla da ulusal birleşik cepheyi güçlendirmek ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin inşasını hızlandırmak için elzemdir. Her şeyden önce bir tarım reformu gerçekleştirmeye çalışmalıyız. Japon emperyalistlerinin ve toprak ağalarının elindeki topraklara el koymalı ve bunları köylülere bedava dağıtmalıyız; böylece onların yüzyıllardır süren toprak susuzluğunu gidermeli ve toplumsal ilerlemeyi engelleyen feodal prangaları kırmalıyız. Bugün karşı karşıya olduğumuz önemli bir görev de kamu düzenini yeniden tesis etmektir.

Ülkedeki karmaşık durum ve bazı sağlıksız unsurların manevraları bugün kamu düzeninin bozulmasının nedenleridir.

Halkımız kurtuluşla birlikte özgürlüğüne kavuşmuş olmasına rağmen, kamu düzeninin karışık durumu nedeniyle meşru haklarını kullanmaktan alıkonulmakta ve günlük yaşamında huzursuzluk duymaktadır. Kamu düzenini bozan sağlıksız unsurları bir an önce ortadan kaldırmalı ve bozulan kamu düzenini düzeltmeliyiz. Kamu düzeninin sağlanmasında kamu güvenlik organlarının rolünün artırılması önemlidir.

Güvenlik görevlilerini, halka zorbalık eden Japon emperyalist polisinin kalıntılarını daha ısrarlı bir şekilde ortadan kaldırmaya ve halka sadakatle hizmet etme ruhunu geliştirmeye teşvik etmeliyiz. Böylece güvenlik organlarının halkın canını ve malını gerçekten koruduğundan emin olmalıyız.

Demokratik bir hükümet, tüm halkın birliğini pekiştirmek ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmak için vazgeçilmezdir. Yeni bir Kore inşa etmekte olan bizlerin, demokratik bir hükümet dışında herhangi bir hükümete ihtiyacı yoktur. Sözü ettiğimiz demokrasi, emekçi kitleleri ezen ve sömüren toprak ağası ve kapitalist sınıfların çıkarlarına hizmet eden ABD tipi "demokrasi" ya da Sovyet tarzı demokrasi değildir. Bizimki yeni bir demokrasi türüdür, ülkemizdeki koşullara uygun Kore tarzı bir demokrasidir. Bu gerçek demokrasiye tam anlamıyla işlerlik kazandırmak için her türlü çabayı göstermeli ve böylece halka siyasi hak ve özgürlükler sağlayan, onların güçlerine dayanan, çıkarlarını ve mutluluklarını garanti altına alan demokratik bir yönetim uygulamalıyız. Doğru bir demokratik politika izleyebilmek için halk hükümetinin organları olan halk komitelerinin rolünü yükseltmeliyiz. Eğer bu komiteler faaliyetlerini doğru bir şekilde yürüteceklerse, etkin bir şekilde denetlenmelidirler. Halkımız onların faaliyetlerini kontrol etme ve denetleme hakkına sahiptir.

Halk hükümeti organlarının Japon yanlısı unsurlardan, ulusa ihanet edenlerden ve diğer gericilerden arındırılması ve halk komitelerinin her zaman halkın çıkarları doğrultusunda sadakatle çalışabilmesi için tüm halk uygun bir şekilde denetim

uygulamalıdır. Halk komitelerinin halkın gücüne dayanarak devlet ve kamu düzenini tesis etmeye, kitlelerin ideolojik birliğini sağlamaya, üretimi geliştirmeye ve halkın yaşam standardını yükseltmeye çalışmasını sağlamalıyız.

Yurttaşlar,

Tüm Kore halkı, nerede çalışırlarsa çalışsınlar, demokrasi bayrağı altında sıkı sıkıya birleşmiş yeni bir ülke inşa etme tarihi davasını tamamlamaya çalışmalıdır. Ancak o zaman mümkün olan en erken tarihte müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa edebiliriz. Yaşasın Kore'nin bağımsızlığı! Yaşasın Kore halkının birlik ve beraberliği!

KUZEY KORE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN HER SEVİYEDEKİ ÖRGÜTLERİNİN ÇALIŞMALARI ÜZERİNE

Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Örgütlenme Komitesi Üçüncü Genişletilmiş Yürütme Komitesi Toplantısı Raporu 17 Aralık 1945

Yoldaşlar,

Kore halkı, Japon emperyalistlerini vatan topraklarından kovmuş ve Sovyetler Birliği'nin kahraman Kızıl Ordusu'nun yardımıyla özgürlük ve bağımsızlığını kazanmıştır. Özgürlüğüne kavuşan Kore halkı için artık geniş bir yol açılmıştır. Büyük Sovyet halkının, Kızıl Ordu'nun ve Stalin'in bize yaptığı kardeşçe yardımı asla unutmayacağız. Kızıl Ordu Kore topraklarına girdiği andan itibaren, Kuzey Kore'de Komünist Parti'yi örgütlemeye başladı. Kurtuluşu takip eden üç ay içinde Parti örgütsel çalışmalarda hiç de küçük bir iş yapmadı. Bu aylar boyunca hızla büyüdü ve şu anda 4,530 üyesi var. İl, şehir ve ilçe Parti komiteleri oluşturuldu ve birçok ilçede Parti hücreleri kuruldu. Parti'nin artık beş yayın organı var. Böylece Parti üyeleri Kuzey Kore'deki mevcut siyasi durum hakkında temelde doğru bir anlayışa sahip oldular. Pek çok Parti komitesi ilk dönemlerinde yaptıkları "Solcu" hataları çoktan düzeltmiştir. Ancak, her düzeydeki Parti örgütleri çalışmalarında önemli başarılar elde etmiş olsalar da hala ciddi kusurları vardır. Bu eksiklikler öncelikle Partinin örgütsel çalışmalarında ortaya çıkmaktadır. Partinin oluşumu henüz örgütsel olarak tamamlanmamıştır. Parti üyeliğine ilişkin istatistikler düzgün değildir ve Parti üyelerine tek tip üyelik kartları verilmemiştir. Parti komiteleri henüz en iyi personel ile oluşturulmamış ve Parti örgütleri henüz çok sayıda fabrika, işletme ve çiftlik köyünde kurulmamıştır. Japon yanlısı ve diğer düşman unsurlar yerel Parti örgütlerinde saflarımıza sızmıştır, çünkü Partiye kabul için herhangi bir prosedür uygulanmamıştır. Bu düşman unsurlar Partimizin kitleler nezdindeki prestijine zarar vermeye ve birliğini bozmaya çalışmaktadır. Bunlar sadece tabanda değil, Partimizin liderlik organlarında da

bulunabilmektedir. Örneğin, Yangdok İlçe Parti Komitesi sekreteri Kim, Japon emperyalist yönetimi sırasında o ilçede polis çavuşuydu, ancak şimdi Parti örgütlerini "yönetiyor". Yangdok İlçe Halk Komitesi Başkanı Kwon, kurtuluştan önce bu ilçede Japon yanlısı bir örgüt olan Iljin Derneği'nin başkanlığını yapmıştır ve şimdi kendisini "komünist" olarak sunmaktadır. Buna benzer daha pek çok örnek verilebilir. Bu gerçekler Partimizin saflarına Japon yanlısı unsurların bulaşmış olduğunu göstermektedir.

PARTİ BİRLİĞİ VE DİSİPLİNİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE

Parti örgütlerinin çalışmalarındaki bir diğer büyük eksiklik de Parti birliğinin yeterince güçlü olmaması ve disiplinin eksikliğidir. Bu durum Parti'nin ruhuna ve örgütsel ilkelerine aykırıdır. Hwanghae, Kuzey Phyongan ve Güney Hamgyong eyaletlerindeki Parti örgütleri içinde çeşitli gruplaşmalar ortaya çıkmıştır. Bu, Parti'nin birliğini zayıflatan ve prestijini düşüren çok tehlikeli bir olgudur. Bazı yerel Parti komiteleri Merkez Örgütlenme Komitesi'nin direktiflerini görmezden gelmekte ya da sadakatle yerine getirmemektedir. Bu durum Parti'nin demokratik merkezîyetçilik ilkesini ağır bir şekilde ihlal etmekte ve disiplini zayıflatmaktadır. Bazı il Parti komiteleri, kendi çalışmaları ve Parti örgütlerinin çalışmaları hakkında Merkez Örgütlenme Komitesi'ne düzenli olarak rapor vermeyi bir görev olarak görmemektedir. Hatta bir keresinde Merkez Örgütlenme Komitesinden bir kişiyi Güney Hamgyong Eyaletine gönderdiğimizde, İl Parti Komitesi onu kabul etmemişti. Bu eyalette Genç Komünistler Birliği, Merkez Örgütlenme Komitesi'nin defalarca talimat vermesine rağmen henüz Demokratik Gençlik Birliği olarak yeniden örgütlenmedi. Bazı il parti komitelerinin Merkez Örgütlenme Komitesi'nin talimatlarını hiçe sayan davranışlarını, Marksist bir partinin örgütsel ilkeleriyle bağdaşmayan bir liberalizm eylemi olarak değerlendirmeliyiz. Lenin bir keresinde şöyle demişti: "... Komünist Parti ancak en merkezi şekilde örgütlenirse, içinde askeri disiplinin sınırlarına dayanan demir disiplin hüküm sürerse ve Parti merkezi geniş yetkilere sahip ve Parti üyelerinin evrensel güvenine sahip güçlü ve yetkili bir organ olursa görevini yerine getirebilir." "Her kim proletarya partisinin demir disiplinini en ufak bir şekilde zayıflatırsa (özellikle diktatörlük döneminde), aslında proletaryaya karşı burjuvaziye yardım etmiş olur." Yetkililerimizin çoğu Lenin'in bu öğretisini unutmuştur. Japon yanlısı pek çok unsurun Partimizin içine sızdığını ve saflarını bozmak için akla gelebilecek her türlü entrikaya başvuracaklarını bir an bile unutmamalıyız. Etkili ve saygın bir partiye sahip olmak

istiyorsak, Parti içindeki disiplini güçlendirmek ve birliğini korumak için tüm gücümüzle çaba göstermeliyiz.

BAY HO HON'A

20 Aralık 1945 Kurtarılmış anavatanda size yazıyor olmaktan büyük memnuniyet duyuyorum. Japon emperyalist sömürge yönetimi altında, kalbiniz ulusal yıkımın acısıyla ağırlaşmış olsa da tereddütsüz bir şekilde vatansever, Japon karşıtı yolu izlediğinizi ve ulusal ilkelerinizi lekesiz tuttuğunuzu çok iyi biliyorum. Geçmişte Koreli komünistlerin ulusal kurtuluş için verdikleri Japon karşıtı silahlı mücadeleye gösterdiğiniz samimi sempati ve destek için minnettarlığımı ifade ediyorum. Mesaj ve mektuplarınızdan benim için endişelendiğinizi ve benimle görüşmek için sabırsızlandığınızı zaten biliyorum. Bunlar benim de duygularım. Sizinle hemen şimdi görüşmek isterdim, ancak şu anda bunu yapmam mümkün değil. Bu nedenle bugün size selamlarımı iletmek için yazıyorum. Uykuda ya da uyanırken aklımdan hiç çıkarmadığım anavatana döndükten sonra, şimdi gerçekten büyük bir sevinç ve mutlu duygularla yurttaşlarımın arasında çalışıyor ve yaşıyorum. Yeni bir devletin inşası için yiğitçe ayaklanan, geleceğe dair büyük bir umut ve hırsla dolu halkımızın yurtsever coşkusu ve yılmaz mücadele ruhunu her gördüğümde sınırsız bir sevinç duyuyor ve onlardan büyük bir güç alıyorum. Japon emperyalistleri 36 yıl boyunca halkımızı bastırmış ve ulusal ruhumuzu ezmeye çalışmış olsa da Kore halkı yaşıyor ve ulusal ruhu da canlı. Özgürlüğüne kavuşan halkımız için parlak ufuklar açılmıştır. Ancak ülkemizdeki durum gerçekten de çok karmaşık. Sizin de gördüğünüz gibi, Güney Kore'deki durum o kadar karmaşık ki bu konuda endişe duymamak mümkün değil. Bugün Güney Kore'de yeni bir devlet kurmak için yurtsever insanların demokratik faaliyetleri ABD askeri hükümeti tarafından ciddi şekilde kısıtlanırken, Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler de dahil olmak üzere gerici güçlerin anti-demokratik manevraları gün geçtikçe yoğunlaşıyor. Amerikalıların Güney Kore'deki tüm hamleleri şaibelidir ve geçmişte Japon emperyalistlerinin Kore'de gerçekleştirdikleri eylemlerden pek de farklı olmadıklarını hissettirmektedir. Bugün Güney Kore'de hüküm süren durum, oradaki tüm devrimcilerin ve yurtsever demokratların durumun eğilimlerini doğru bir şekilde

değerlendirmesini ve yurtsever ve ilerici çizgide doğru tavrı almasını gerektirmektedir.

Kurtarılmış Kore’de demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmak zorundayız. Bu tarihi görevi yerine getirmek için demokratik bir hükümet kurmak üzere büyük çaba sarf etmeliyiz. Kuracağımız demokratik hükümet, kitlelere özgürlükler ve haklar sağlayacak gerçek bir halk hükümetidir. Gericiler şimdi bir burjuva hükümeti kurmaya ve ülkemize bir burjuva demokrasisi getirmeye çalışıyorlar. Burjuva demokrasisi, ayrıcalıklı ve sömürücü sınıflara mensup bir avuç insan için bir demokrasidir; emekçi kitleler için bir demokrasi değildir. Burjuva demokrasisinin gerici doğasını açıkça anlamalı ve ona karşı kararlılıkla mücadele etmeli ve gerçek demokrasiyi kazanmak için her türlü çabayı göstermeliyiz. Kuzey Kore’deki halk bugün gerçek demokrasiye giden yola sağlam bir şekilde girmiştir. Kuzey Kore’de kitlelere konuşma, basın, toplanma, örgütlenme ve din gibi toplumsal yaşamın tüm alanlarında demokratik hak ve özgürlüklerden yararlanma koşulları sağlanmakta ve siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamın tüm alanlarının demokratikleştirilmesi için önlemler alınmaktadır. Yakın gelecekte demokratik reformları gerçekleştirerek, gerçek demokrasinin sağlam sosyo-ekonomik temelini atacak ve birleşik, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurmanın temelini oluşturacağız. Gerçek demokrasiyi gerçekleştirmek için Güney Kore halkı, Japon yanlısı unsurların ve ulus hainlerinin her türlü demokrasi karşıtı entrikalarına karşı geniş ve güçlü bir kampanya başlatmalıdır. Güney Kore’deki tüm devrimcilerin ve yurtsever demokratların yeni, demokratik bir Kore inşa etme mücadelesinde kitlelerin ön saflarında yer alması gerektiğini düşünüyorum.

Ülkenin tam bağımsızlığını kazanmak ve yeni, müreffeh demokratik bir Kore inşa etmek istiyorsak, her şeyden önce ihtiyacımız olan şeyin ulus inşasına yönelik doğru bir tutuma sahip olmak olduğunu düşünüyorum. Ulus inşasında dış güçlerden yardım istemek gibi yanlış bir bakış açısını kesinlikle reddetmeli ve ülkeyi Kore halkının kendi çabalarıyla inşa etmek gibi doğru bir tutum benimsemeliyiz. Güney Kore’de bazı insanlar, ülkenin ve ulusun kaderini hiç umursamadan, başarılı bir kariyer yapmak

için Amerikalıları pohpohluyor ve onlara boyun eğiyor ve kitleler arasında Amerika Birleşik Devletleri hakkında yanılsamalar yayıyor. Bence Birleşik Devletler hakkında hiçbir yanılsamaya kapılmamalıyız. Emperyalist bir ülke olan Amerika Birleşik Devletleri'nin ülkemize tam bağımsızlık sunacağını düşünürsek, bu gerçekten de çok aptalca olur. Güney Kore'deki önde gelen yurtsever demokratları ve kitleleri ABD'ye ilişkin tüm yanılsamalardan kurtarmaya ve onlarda ulusal bağımsızlık duygusunu geliştirmeye çalışacağınıza olan inancım tamdır. Vicdanlı ve sağduyulu tüm Koreliler, uluslarının kendi özgün kimliklerine sahip yeni bir ülke inşa etmesini ummaktadır. Sizin gibi kitlelerin güven ve saygısını kazanmış kişiler iyi çalışırsa, halkın geniş kesimlerine ulusal bağımsızlık duygusunu aşılamağa büyük başarı elde edileceğini düşünüyorum.

Demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmenin en önemli sorunlarından biri, geniş demokratik güçlerin birliğini güçlendirmektir. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, Güney Kore'deki demokratik güçler şu anda bölünmüş durumdadır. Bunun başlıca nedeni hizipçiler arasındaki çekişmelerdir. Güney Kore'deki durumdan, kendilerini yurtsever ve devrimci olarak tanımlayanların farklı parti ve gruplar oluşturduklarını ve her birinin kendi parti ve grubunu öne çıkararak hizip çatışmalarına girdiklerini görebilirsiniz. Bu durum demokratik güçlerin birliğini güçlendirmenin ve yurtsever halkın geniş kesimlerini bir araya getirmenin önünde büyük bir engel teşkil etmektedir. Hizipçi çekişmeler bir ülkeye ve devrime yıkım getirir. Bu, ülkemizin tarihi tarafından kanıtlanmıştır. Bir zamanlar hizipçi çekişmeler ülkemizi bile mahvetmiş ve ulusal kurtuluş hareketine de büyük zarar vermiştir. Bugün Güney Kore'de hizipçiler, geçmişin acı tarihi gerçeklerinden ders almak yerine bir kez daha hizip çatışmasına girmektedirler.

Demokratik güçleri içeriden parçalamak isteyen Amerikan gericileri ve onların uşakları, hizipçi çekişmeler oluşturmak için hizipçileri gizlice kışkırtıyorlar. Aralarında tek bir iyi hizip yoktur ve hizip çatışması sadece düşmana yarar. Güney Kore gerçeklerinin de gösterdiği gibi, hizipçiler hedeflerine ulaşmak için düşmanla iş birliği yapmaktan çekinmiyorlar. Sözde

vatansever ya da devrimcidirler ama aslında devrim ve ülke zerre kadar umurlarında değildir. Hizip çatışmaları nedeniyle, Güney Kore’de yeni bir ülke kurma mücadelesi bugün zorluklar ve güçlüklerle karşı karşıyadır. Ülkesini ve ulusunu seven ve Kore devriminin kazanmasını isteyen hiç kimse bu duruma kayıtsız kalmaz. Hizip çatışmalarına karşı doğru bir tutum sergilediğinizi düşünüyorum. Hizipçiler, hizipçi amaçları için herkesi kendi taraflarına çekmeye isteklidirler. Hiziplere karşı kararlılıkla mücadele etmeli ve hizipçiler size yaklaşırsa, onlara ilkeli eleştiriler sunmalı ve ülkenin tam bağımsızlığı için birleşmelerini şiddetle tavsiye etmelisiniz. Davranışlarınız ve tutumunuz diğer insanları önemli ölçüde etkileyebilir. Eğer doğru bir duruş sergiler, Japon yanlısı unsurların, ulusa ihanet edenlerin ve diğer gericilerin manevralarını tamamen kınarsanız ve hiziplere karşı olumlu bir mücadele yürütürseniz, birçok insan sizi takip edecek ve bu mücadelede büyük başarılar elde edilecektir.

Bence hiziplerle mücadele ederken, farklı katmanlardan yurtsever demokratlar birliği sağlamak için çaba göstermelidir. Ulusumuzu iyi bir amaç doğrultusunda inşa etmek istiyorsak, parti aidiyeti, dini inançları ve siyasi görüşleri ne olursa olsun ülkesini seven herkesle el ele vermeli ve geniş halk kitlelerini kazanmalıyız. Siyasi duruşları bağlayıcı olmasa bile, içlerinde vatanseverlik kıvılcımı taşıyan tüm insanlarla birleşmeliyiz. Özellikle de geniş kitleleri kazanmak ve Güney Kore’deki demokratik güçleri genişletip güçlendirmek için Bay Ryo Un Hyong gibi yurtsever demokratlarla bir araya gelmek büyük önem taşımaktadır. Bay Ryo Un Hyong geçmişte Japon karşıtı, yurtsever görüşlere sahipti ve bugün ülkemizin herhangi bir başka ülkeye tabi olmasına karşı çıkıyor, bu nedenle gençler ve öğrenciler de dahil olmak üzere kitleler arasında büyük bir etkiye sahip. Bu nedenle, onun gibi yurtsever demokratlarla birlikte çalışmanız iyi olur. Halk kitlelerini kazanmak gerçekten önemli bir meseledir. Sadece komünistlerin ya da birkaç yurtsever demokratın çabalarıyla yeni bir ülke inşa etmek mümkün değildir. Bu nedenle, tüm çabalarımızı geniş kitleleri bir araya getirmeye ve demokratik güçleri genişletip güçlendirmeye yoğunlaştırmalıyız. Sizinle konuşmak istediğim bazı konuları buraya yazdım. Tavsiyelerimi aklınızda tutacağınızdan ve gerçek ulus inşası çizgisinde hareket

edeceğinizden eminim. Gelecekte geçeceğiniz mücadele yolu zorluklar ve karmaşıklıklarla dolu olabilir, ancak taşıdığınız sorumluluğun önemini gözden kaçırmadan iyi mücadele edeceğinizi umuyorum. Sonuç olarak, size içtenlikle sağlık ve vatansever çalışmalarınızda büyük başarılar diliyorum. Sizinle her zaman görüşmeye hazırım.

ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE SORUNU ÜZERİNE

Demokratik Gençlik Örgütleri Tarafından Desteklenen Siyasi Forumda Verilen Konferans 22 Aralık 1945

Bugün, ulusal birleşik cephenin ülkemizdeki devrim için neden gerekli olduğunu ve nasıl oluşturulacağını açıklamak istiyorum. Devrimci mücadelede zafer kazanmak için devrimci güçler, mevcut durumun doğru bir analizi ve sınıf güçlerinin korelasyonu temelinde yetkin bir şekilde oluşturulmalıdır. Birleşik cephe sorunu, kitleleri kazanmak ve devrimci güçlere kesin üstünlük sağlamak için önemli Marksist-Leninist stratejik ve taktik sorunlardan biridir. Ülkemizde sağlam bir ulusal birleşik cephenin oluşturulması şu anda çok acil bir görevdir. Güçlü bir ulusal birleşik cephe oluşturup oluşturmamak, devrimci güçleri sağlam bir şekilde bir araya getirip getiremeyeceğimiz, karşı-devrimci güçleri tamamen izole edip edemeyeceğimiz gibi ciddi bir sorundur; dolayısıyla devrimimizin zaferinin bağlı olduğu hayati sorunlardan biridir. Bu nedenle, ulusal birleşik cephe sorununa vurgu yaptık. Günümüzün karmaşık iç ve dış koşullarında tüm halkın çabalarını aktif bir şekilde örgütleyerek ve harekete geçirerek yeni, demokratik bir Kore'yi başarıyla inşa etmek istiyorsak, ulusal birleşik cephe sorununu kesinlikle anlamalıyız. Özellikle de ulusun genç kurucuları olan gençlerimizin bunu net bir şekilde anlaması gerekmektedir.

~ÇALIŞMALAR 2~

BİRİNCİ MART HAREKETİNİN 27. YILDÖNÜMÜ SEBEBİYLE

Güney Phyongan Eyaletinde Birinci Yürüyüş Hareketinin 27. Yıldönümü Kutlamalarında Yapılan Konuşma 1 Mart 1946

Sevgili yurttaşlarım,

Bugün 30 milyon yurttaşımız, Kore halkının kurtuluş mücadelesi tarihine geçecek olan Birinci Mart Hareketi'nin 27. yıldönümünü özgürlük ve kurtuluş coşkusuyla kutlamaktadır.

1 Mart 1919, halkımızın “Japonlar ve birlikleri defolun!” ve “Yaşasın Kore'nin bağımsızlığı!” sloganlarıyla işgalci Japon emperyalizmine karşı ülke çapında bir mücadele başlattığı gündür. Bu, aynı zamanda ulusumuzun Japon emperyalistlerine ağır bir darbe indirdiği bir gündür. Bu günde halkımız özgürlük için değerli kanlarını akıttı. Bu vesileyle, ulusumuzun bağımsızlığı, özgürlüğü ve mutluluğu için mücadele etme kararlılığımızı yenilemek üzere bugünün anısını yâd ediyor ve ruhunu yeniden idrak ediyoruz.

Ulusumuzun bağımsızlığı ve özgürlüğü için 27 yıl önce ülke çapındaki Birinci Yürüyüş Hareketi sırasında yağmacı Japon emperyalistlerine karşı cesurca savaşan atalarımızın asil ruhunu örnek almalıyız. O dönemde sadece Kore'nin tüm bölgelerindeki insanlar değil, yurtdışında yaşayan yurttaşlarımız da birlikte mücadele etmişlerdi.

Atalarımız Japon emperyalistlerinin silah ve süngülerinden korkmadan cesurca savaşmış ve kanlarını dökmüşlerdir. Halkımızın bu asil ruhunu unutmamalı ve ondan ders alarak, demokratik ulusal birleşik cephe bayrağı altında kenetlenmiş yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için tüm zorluklara rağmen özveriyle çaba göstermeliyiz.

Birinci Yürüyüş Hareketi örneğiyle halkımız dünyaya Kore ulusunun canlı olduğunu, dahası devletsiz bir halk olarak varlığından nefret ettiğini ve özgürlük ve bağımsızlık için son ferdine kadar savaşımaya hazır olduğunu göstermiştir.

Ancak nihayetinde, Birinci Yürüyüş Hareketi başarısız oldu ve ulusumuz zafer kazanmayı başaramadı. Bu başarısızlığın nedenini net bir şekilde anlamalı ve bundan olumlu bir ders çıkarmalıyız.

Başarısızlığın temel nedeni, harekete liderlik edebilecek devrimci bir sınıfın ve partinin olmamasıydı.

O dönemde işçiler mücadeleye aktif olarak katılmış ve yılmaz mücadele iradelerini tam olarak ortaya koymuşlardı, ancak Kore toplumunun bir bütün olarak geri kalmışlığı nedeniyle bir sınıf olarak henüz yeterince şekillenmemişlerdi ve harekete örgütsel önderlik edecek kendilerine ait bir devrimci partileri yoktu.

Birinci Mart Hareketi'nin başarısızlığının bir diğer temel nedeni de burjuva milliyetçilerinin istikrarsız konumu, direnmeme politikası ve siyasi spekülasyonlarıydı.

Eğer proletaryanın güçlü bir siyasi partisi, demokratik bir parti, o dönemde harekete örgütsel olarak rehberlik etseydi, mücadele daha güçlü olacak ve Japon emperyalizmine daha ağır bir darbe indirebilecekti.

Bu haliyle, kitlelerin geniş kesimleri bu mücadeleye katılmış, ancak örgütsüz ve kopuk olduğu için sonunda başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Hiçbir devrimci hareket güçlü bir önderlik olmadan, devrimin önderliği doğru bir siyasi programı ilerletmeden ve kitleleri örgütlü ve planlı bir şekilde harekete geçirmeden zafer kazanamaz. Herhangi bir örgütlenme olmaksızın kendiliğinden ve gelişigüzel bir şekilde yürütülen bir mücadele asla kazanamaz.

Birinci Mart Hareketi bir mücadele programı ve eylem planı olmaksızın yürütüldü çünkü ona rehberlik edecek bir siyasi parti yoktu. Japon emperyalizmine karşı ulusal kurtuluş mücadelesi, Kore devriminin o dönemdeki doğası göz önüne alındığında, anti-feodal mücadele ile yakından ilişkili olmalıydı. Ancak köylüler

için acil bir sorun olan tarım sorununu ortaya koymakta başarısız oldu. Sonuç olarak, köylülerin devrimci ruhu tam anlamıyla kendini gösteremedi.

Birinci Mart Hareketi'nin başarısız olmasının bir diğerk nedeni de halkımızın Japon emperyalizmiyle tek başına mücadele etmek zorunda kalmasıydı. O günlerde Japon emperyalizmi çok güçlüydü ve Amerika ve İngiltere gibi emperyalist güçlerin desteğine sahipti. Buna karşılık, halkımız Japon emperyalizmine karşı yiğitçe ayaklanmasına rağmen, aldığı uluslararası destek böylesine güçlü bir düşmanı yenecek kadar güçlü değildi. Rusya'daki büyük sosyalist Ekim Devrimi'nin zaferi ulusumuzun kurtuluş mücadelesi üzerinde muazzam bir etki bırakmıştır. Ancak o dönemde Sovyet Rusya, Amerikan, İngiliz, Fransız ve diğerk silahlı müdahalecilere ve Beyaz Muhafızlara karşı etin bir savaş verdiğı için mücadelemize hemen yardım edememiştir.

Birinci Mart Hareketi'nin başarısızlığa uğramasının ardından Koreli toprak ağaları ve kapitalistler Japon emperyalizmine teslim olmuş ve ulusun çıkarlarından vazgeçmişlerdir. Ancak Koreli işçiler, köylüler ve devrimci aydınlar hem yurt içinde hem de yurt dışında Japon emperyalizmine karşı yılmadan mücadele etmeye devam ediyorlardı.

Sevgili yurttaşlarım,

Kore ulusu, Japon emperyalist sömürge yönetiminin boyunduruğundan kurtulmuş olmasına rağmen, uzun zamandır arzuladığı ulusal bağımsızlığa kavuşma arzusunu henüz gerçekleştirememiştir. Bugün Kore halkı, ulusal güçlerimizi pekiştirmek için i ve dış her türlü elverişli durumdan yararlanarak yeni, zgr, bağımsız ve demokratik bir Kore inşa etmek gibi tarihi bir görevle karşı karşıyadır.

Bu görevi yerine getirmek için öncelikle saflarımızı Japon yanlısı unsurlardan ve diğerk gericilerden temizlemeli ve demokratik bir ulusal birleşik cephe oluşturmalı, böylece yeni, demokratik bir Kore'nin temelini atmalıyız.

Ayrım gözetmeksizin farklı kategorilerdeki tüm kurum ve kuruluşlar, kitlesel mücadele yoluyla Japon yanlısı ve gerici unsurları saflarından söküp atmalıdır.

İkinci olarak, üretim tesislerinin bir an önce faaliyete geçmesi için parası olanlar para bağışında bulunmalı, işgücü kapasitesi olanlar da emeklerini adanmalıdır. Böylece, üretimi arttırmak için bir mücadele yürütmeli, işsizliğe son vermeli ve halkın geçim istikrarını sağlamalıyız.

Üçüncü olarak, tarım sorununu çözmeliyiz. Toprak kiracılığına dayalı feodal sistemi ortadan kaldırmalı ve toprağı işleyenlere dağıtma ilkesine dayalı bir tarım reformu gerçekleştirmeliyiz.

Dördüncü olarak, demokratik bir sistem getirerek eğitim sisteminde reform yapmalı, böylece farklı alanlarda halka hizmet edebilecek uzmanlar ve teknisyenler yetiştirmeliyiz.

Japon emperyalistlerinin köleleştirme eğitim sistemini sürdürerek ülkemizin ilerlemesini kontrol etmeye çalışan gerici öğretmen ve öğrencileri eğitim alanından kovmalıyız. Bu şekilde gericilerin eğitim kurumlarındaki sinsi planlarını paramparça edebiliriz.

Beşinci olarak, Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı'nın kararını aktif bir şekilde desteklemeli ve savunmalı ve bunu geniş bir şekilde duyurmalıyız.

Sovyet halkı bize hem maddi hem de manevi olarak yardım etmektedir. Demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmek için bu elverişli durumdan tam anlamıyla faydalanmalıyız.

Altıncı olarak, Sovyet halkıyla dostane ilişkilerimizi güçlendirmeliyiz.

Sovyet halkı halkımızın en güvenilir dostudur.

Dolayısıyla onlarla dostane ilişkilerimizi pekiştirmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

Yaşasın Birinci Yürüyüş Hareketi'nin 27. yıldönümü!

Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesinde kanlarını döken
öncülerimize selam olsun!

Yaşasın demokratik ulusal birleşik cephe!

Yaşasın yeni, demokratik Kore!

Yaşasın Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi!

GERÇEKTEN DEMOKRATİK, BAĞIMSIZ VE EGEMEN BİR DEVLETİN İNŞASI İÇİN KARARLILIKLA MÜCADELE EDELİM

**Haeju'da Düzenlenen Kitlese Mitingde Yapılan
Konuşma 12 Ocak 1946**

Sevgili yurttaşlarım,

Bugün sizlerle bir araya gelmekten büyük memnuniyet duyuyor, Kuzey Kore Komünist Partisi Merkez Organizasyon Komitesi ve tüm Kore halkı adına burada toplanan tüm sosyal katmanlardan Haeju vatandaşlarına içten tebrik ve selamlarımı sunuyorum.

Sevgili yurttaşlarım,

Geçmişte Japon emperyalistleri Kore'yi yaklaşık yarım yüzyıl boyunca işgal etmiş ve vahşi sömürge yönetimlerini dayatarak halkımıza çektirmedikleri sefalet ve sıkıntı kalmamıştır. Japon emperyalist saldırganlar tüm Kore'yi ordu, jandarma, polis, hapishane ve terör örgütlerinden oluşan bir ağla sardılar ve halkımızı sert bir şekilde bastırdılar; Kore ulusunu yok etmek için her yolu denediler.

Ancak Japon emperyalistlerinin hiçbir acımasız baskısı ya da umutsuz hamlesi halkımızın ülkenin yeniden dirilişi ve ulusal kurtuluşu için verdiği mücadeleyi durduramadı. Kore'nin sadık devrimcileri ve yurtsever halkı uzun yıllar boyunca Japon karşıtı kahramanca bir silahlı mücadele yürüttü ve sonunda Japon emperyalist saldırganları mağlup ederek kaybettikleri ülkelerini geri kazandı.

Böylece halkımız 36 yıl süren sefil kölelikten sonsuza kadar kurtulmuş ve yeni, mutlu bir yaşam kurma yolunda ilerleyen bağımsız bir halk haline gelmiştir.

Halkımızın kurtuluşu coşku ve heyecanla karşılaşmasının üzerinden birkaç ay geçti. Bu süre zarfında halkımız tüm yerel bölgelerde halk komiteleri kurmuş, kamu düzeninin

sağlanmasında ve Japon emperyalistleri tarafından tahrip edilen ekonominin rehabilitasyonunda önemli başarılar elde etmiştir.

Ancak kurtuluştan beş ay sonra, ulusumuzun yeni bir devlet kurma yönündeki tarihi görevini hala yerine getiremedik. Henüz merkezi bir hükümet kuramadık ve dahası, halkın geçim kaynaklarını istikrara kavuşturacak temeli atamadık. Sanayi kuruluşları ve atölyeler olması gerektiği gibi işletilmiyor ve dahası disiplinden yoksunlar.

Bunun temel nedeni, halkımızın henüz sağlam bir şekilde birleşmemiş olması ve tüm halkın gücünün harekete geçirilerek ulus inşası çalışmalarına yoğunlaştırılmamış olmasıdır. Geçmişte birlik olamadıkları için ülkelerinden mahrum bırakılan ve vatansızlığın sefil durumuna sürüklenen halkımız, ulusun özgürlüğüne kavuştuğu şu anda bile sağlam bir şekilde birleşmiş değildir. Bu büyük bir acıdır. Şunu çok iyi bilmeliyiz ki, ülkemiz halkı kurtuluştan hemen sonra birlik içinde demokratik bir hükümet kurmuş olsaydı, son Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı'nda Kore sorununa ilişkin kararın alındığı böyle bir durum ortaya çıkmayacaktı.

Beş bin yıllık tarihe sahip bir ulus olarak halkımız, mümkün olan en kısa sürede birlik içinde gerçek bir demokratik devlet kurmaya çalışmalı ve dünyanın demokratik devletleriyle yan yana onurlu bir şekilde ilerlemelidir. İşçiler, köylüler ve diğer tüm yurtsever, demokratik güçler ulusal birleşik cephe oluşturmak ve gerçekten demokratik bir devlet inşa etmek için çaba göstermelidir. (Birlikten kasıt, güney ve kuzeyin birliğidir.)

Demokratik bir devlet inşa etmeli ve barışı seven, faşizme karşı olan ve ulusumuza eşit davranan tüm uluslarla dostane ilişkiler kurmalıyız. Böylece, yakın gelecekte ülkemizin uluslararası arenada dünyanın demokratik ülkeleriyle eşit bir şekilde yer almasını ve dünyanın demokratik saflarında hızla ilerlemesini sağlamalıyız.

Demokratik bir devlet inşa etmek için Japon yanlısı iş birlikçilere ve vatan hainlerine karşı güçlü bir şekilde karşı çıkmalıyız. Şu anda Japon yanlısı iş birlikçiler ve vatan hainleri

ülkemizi anti-demokratik bir yola sokmaya çalışıyorlar. Onlar istediklerini yapmakta özgürken, biz demokratik bir toplum inşa edemeyiz. Tüm halk, gericiilerin yeni ve demokratik bir Kore'nin inşasını engelleme planlarına karşı uyanık olmalı ve Japon yanlısı iş birlikçileri ve vatan hainlerini temizlemek için güçlü bir mücadele başlatmalıdır.

Bugün Japon emperyalistlerinin geride bıraktığı eski ideoloji virüsü ulus inşamızın önünde büyük bir engel teşkil etmektedir. Japon emperyalistleri Kore'yi uzun süre işgal ederek halkımızın zihnine her türlü gerici fikri aşılamaı başardılar. Bugün bu fikirlerin kalıntıları yeni bir Kore inşa etme çabalarımızı engellemektedir. Japon emperyalizminin ideolojik kalıntılarıyla mücadele etmeli ve Japon emperyalist ideolojisinin ölümcül zehrini halkın zihinlerinden söküp atmalıyız.

Aynı zamanda, Kore ulusunun mükemmel konuşma ve yazı dilini ve parlak kültürünü restore etmek ve Japon emperyalizmi tarafından boğulan ulusal bilinci tam olarak dizginlemek için popüler ve demokratik eğitimi geliştirmemiz şarttır. Bu nedenle, tüm halkı yüksek bir ulusal gurur ve özsaygı duygusuyla ulus inşasına katılmaya teşvik etmeliyiz.

Ülkemiz Japon emperyalistlerinin sömürge yönetiminden kurtulmuş olmasına rağmen, henüz halkımıza mutlu bir yaşam sağlayacak kadar güçlü bir ekonomi inşa edebilmiş değiliz. Yurttaşlarımızın birçoğu şu anda zor bir yaşam sürmekte ve işsiz gezinmektedir. Dolayısıyla ülke ekonomisini mümkün olan en kısa sürede rehabilite ve inşa etmeliyiz.

Öncelikle, Japon emperyalistleri tarafından tahrip edilen fabrikaları ve işletmeleri hızla onarıp düzene sokmalı ve işsizliği ortadan kaldırmak ve işçilerin yaşamını istikrara kavuşturmak için sanayiye geliştirmeliyiz. Aynı zamanda, çiftçilere toprak dağıtarak onların asırlık hayallerini gerçekleştirmeli ve tarımı geliştirmeliyiz.

Tüm insanlar yeni Kore'nin ekonomik inşası ve endüstriyel reformu için çaba göstermelidir; parası olanlar paralarını, bilgili

olanlar bilgilerini, teknisyenler tekniklerini ve fiziksel olarak güçlü olanlar da güçlerini bağışlamalıdır. Bu şekilde ulusumuz birleşik gücünü göstermelidir.

Sevgili yurttaşlarım, ülkesini ve halkını seven tüm vatanseverler,

Ulusumuzun birlik ve beraberliğini engelleyen Japon yanlısı unsurları, ulusa ihanet edenleri ve diğer gericiileri ve anti-demokratları ulusal saflarımızdan söküp atalım ve sağlam, kitlesel bir temel üzerinde gerçek bir demokratik ulusal birleşik cephe kuralım.

Tek bir adam olarak ayağa kalkalım ve çabalarımızı hep birlikte demokratik bir halk cumhuriyeti, halkın çıkarlarını temsil eden gerçek bir halk iktidarı inşa etmeye adayalım. Böylece Kore'nin tam bağımsızlığını mümkün olan en kısa sürede kazanacağız.

Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı'nın Kore sorununa ilişkin kararını destekleyelim!

Yaşasın demokratik ulusal birleşik cephe!

JAPON YANLISI UNSURLARIN VE VATAN HAINLERİNİN TANIMLANMASI

Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi Toplantısında Kabul Edilmiştir 7 Mart 1946

1. Kore'ye karşı saldırıları sırasında Kore ulusunu Japon emperyalistlerine satan dönekler ve onların ortakları.
2. Japon emperyalist otoriteleri tarafından asalet unvanı verilenler, Kore Genel Hükümeti Özel Konseyi başkan yardımcıları, danışmanları ve konsey üyeleri ve Japon Meclisinin Bakanlar ve Temsilciler Kurulu üyeleri.
3. Kore'deki Japon emperyalist yönetimi günlerinde kötülük yapan yüksek memurlar (Kore Genel Hükümeti'nin büro müdürleri ve sekreterleri ile vilayetlerin valileri, sekreterleri ve danışmanları).
4. Japon polisi ve jandarmasının subayları (polis müfettişleri ve jandarma astsubaylarının üstünde ve üstünde) ve siyasi suçluların davalarına bakan hakimler ve savcılar.
5. Ordudaki yüksek siyasi polisin kötü unsurları (halkın öfkesini kazananlar).
6. Ordunun yüksek siyasi polisinin gizli ajanlarının başkanları ve fanatik gizli ajanlar.
7. Yurtiçinde ya da yurtdışında ulusal ya da sınıfsal kurtuluş hareketinde yer alan milliyetçileri ve devrimci savaşçıları doğrudan öldürenler ya da onlara zulmedenler ve onların yardımcıları.
8. Japon emperyalist yetkililer tarafından atanan Japon yanlısı ve faşist örgütlerin (Iljin Derneği, Ilsim Derneği, Yeşil Bayrak Federasyonu, Taeui Partisi, antikomünist örgütler, vb) il meclisleri üyeleri ve kadroları ve bu tür örgütlerle bağlantılı kötü unsurlar.
9. Savaş dönemi endüstri kuruluşlarının yöneticileri ve savaş malzemelerinin baş tedarikçileri olan kötü unsurlar.
10. Japon emperyalistlerinin idari, adli ve polis organlarıyla birlikte halka karşı zulüm uygulayarak halkın öfkesini kazanan kötü niyetli siviller.

11. Japon emperyalistlerinin idari, adli ve polis teşkilatlarının halkın öfkesini uyandıran kötü memurları.
12. “Korelileri Japon İmparatorluğu’nun tebaası haline getirme hareketi”nin geliştirilmesinde ve ‘gönüllüler’, ‘öğrenci askerler’, askere alma ve zorunlu askerlik sistemlerinin uygulanmasında teorik ve siyasi liderler olarak bilinçli bir şekilde çalışan kötü unsurlar.
13. Bu kişiler, 15 Ağustos kurtuluşundan sonra demokratik örgütleri yıkmak ve liderlerine suikast düzenlemek için komplo kuran ya da terörist örgütler kuran ve bunları bizzat yöneten, bu tür örgütleri perde arkasından manipüle eden ya da doğrudan terörizm uygulayan kişilerdir.
14. Vatana ihanet edenlerin oluşturduğu gerici örgütlere 15 Ağustos kurtuluşundan sonra gönüllü olarak katılanlar.
15. Bilinçli olarak casusluk yapanlar veya 15 Ağustos kurtuluşundan sonra ulusal birleşik cephenin oluşturulmasını engelleyen gerici örgütlerin casusları veya propagandacıları olarak gerçekleri çarpıtan yalan propaganda yapanlar.

Ek madde: Yukarıdaki hükümler kapsamına giren ancak artık kötü eylemlerde bulunmayan ve ulus inşasında aktif olarak iş birliği yapanların cezaları indirilebilir veya kaldırılabilir.

MÜKEMMEL ASKERÎ VE SİYASÎ KADROLAR OLABİLMEK

Pyongyang Enstitüsü'nün İlk Mezuniyet Töreninde Yapılan Konuşma 29 Nisan 1946

Yoldaşlar,

Bugün Pyongyang Enstitüsü'nün ilk ve unutulmaz mezuniyet törenine iştirak ederek, kurslarını tamamlayan tüm mezunları içtenlikle kutluyorum.

Öğretim kadrosuna da mezunlara verdikleri eğitim ve gösterdikleri gayretli rehberlik için teşekkürlerimi sunuyorum.

Bugün Pyongyang Enstitüsü'nden mezun olan sizler, kurtuluştan sonra ülkemizde siyasi ve askeri eğitim alan ilk kişilersiniz. Dolayısıyla gelecekte yeni, demokratik Kore'nin ve devrimci halk silahlı kuvvetlerinin inşasında büyük rol oynayacaksınız.

Siz mezun öğrencilerin karşılaştığı bazı sorunlar üzerinde durmak istiyorum.

Ordumuz, Anti-Japon Halk Gerilla Ordusu'nun devrimci geleneklerini miras alan, özgürleşmiş işçi ve köylülerin oğulları ve kızlarından oluşan bir halk ordusudur ve görevi vatanı ve halkı yabancı emperyalist saldırganlığa karşı savunmak ve ulusal yeniden birleşme ve demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin inşası için mücadele etmektir.

Eğer bizimki gerçek bir halk ordusu olacaksa, her zaman halkla yakın bağlarını korumalı, onları sevmeli ve Japon karşıtı gerillaların yaptığı gibi onların çıkarlarına sadakatle hizmet etmelidir. Balık nasıl susuz yaşayamazsa, halk ordusu da halksız yaşayamaz. Birliklerinizde kendinizi asla halktan soyutlamamalı, daima onlarla dost olmalı ve onları Parti etrafında sıkıca birleştirmek için aralarında etkili bir siyasi çalışma yürütmelisiniz.

Subaylarımız ve askerlerimizin hepsi aynı amaç için birlikte savaşan devrimci silah arkadaşlarıdır. Bu nedenle, subaylar askerlerine değer vermeli ve onları sevmeli, askerler de subaylara

saygı göstermeli ve böylece üstler ve astlar sıkı bir şekilde birleşmelidir.

Birlikler için enstitüden ayrıldıktan sonra bile çok çalışmaya devam etmelisiniz.

Enstitüde edindiğiniz bilgiler sadece temel bilgilerdir. Enstitüde askeri bilimleri ve politikayı diğerlerinden daha önce öğrendiğiniz için asla rahat olmamalısınız ve gösteriş yapmamalısınız. Enstitüde edindiğiniz bilgilerden yararlanarak pratik çalışma sırasında daha fazla şey öğrenmelisiniz. Birliklerdeki çalışmalarınızda anlamadığınız bir şeyle karşılaşırsanız, enstitüyü ziyaret ederek devrimci öncülerinizden ve diğer yoldaşlarınızdan mütevazı bir şekilde sormalı veya öğrenmelisiniz.

Her şeyden önce, Partimizin çizgisi ve politikaları ile Marksizm-Leninizm üzerine bilinçli bir çalışma yapmalısınız. Ancak o zaman ilerleyeceğiniz yolu açıkça bilebilir ve zafere güvenerek mücadele edebilirsiniz. Bilgi güçtür. Devrimci teori olmadan devrimci pratik olamaz ve devrimci pratikten kopuk bir teorinin bize hiçbir faydası yoktur. Devrimci teori her zaman devrimci pratikle birleştirilmelidir.

Ve gericilere karşı güçlü bir devrimci irade ve sınıf düşmanına karşı acı bir nefretle kararlı bir mücadele yürütmelisiniz. İçerideki bir düşman dışarıdaki yüz düşmandan daha tehlikelidir. Ne zaman ve nerede çalışırsanız çalışın, herhangi bir yabancı unsurun saflarınıza katılmasını önlemek için devrimci dikkatinizi keskinleştirmelisiniz. Ulusa ihanet edenler ve karanlık unsurlar hâlâ bazı yerel Parti örgütlerinde, hükümet organlarında ve kamu kuruluşlarında saklanıyor olabileceğinden, cesurca mücadele etmeli, onları tespit etme ve tasfiye etmede başı çekmelisiniz.

Devrimci mücadelede zafer çok sayıda insanın kazanılmasına bağlıdır. Tek bir kişiyi bile kazanırsak, kuvvetimiz o ölçüde artar. Çalışmalarında onlara yardımcı olmak için kitlelerin arasına derinlemesine girmeli ve yorulmak bilmeden Parti'nin çizgisini ve politikalarını onlara açıklamalı ve propagandasını yapmalısınız. Aynı zamanda, kitlelere güvenmeli ve yeni Kore'mizin inşasını engelleyen gerici unsurları ezmek için gücünüzü onlarınkiyle birleştirmelisiniz.

Askerî disiplin daha da güçlendirilmelidir. Disiplin bir ordunun canı ve ruhudur. Disiplini olmayan bir ordu bir kalabalık gibi güçsüzdür ve savaşta zafer kazanamaz. Devrimci ordumuzun disiplini gönüllü bir disiplindir. Orduda disiplinin güçlendirilmesinde en önemli şey subayların disiplini örnek bir şekilde uygulamasıdır. Subaylar, orduda demir gibi bir disiplin kurmak için kendi yaşamlarında örnek olmalıdır.

Askerler devlet malına ve ordunun teçhizatına özen göstermeli ve silahlarını iyi tanımalıdır. Silahları onlar için hayatları kadar değerlidir. Bu nedenle silahlarına her zaman iyi bakmalıdırlar. Özellikle iyi ve isabetli nişancı olmalıdırlar.

Örgütsel yaşamlarında bilinçli bir şekilde yer almalı, eleştiri ve özeleştiriye güçlendirmelidirler. İş ve yaşamda ortaya çıkan tüm olumsuz uygulamalarla her zaman tavizsiz mücadele etmeli ve kendi hatalarını açık yüreklilikle eleştirmeyi öğrenmelisiniz. Tüm yoldaşlar bu tür bir yaşam sürerse, çalışmalarımız daha da ileriye gidecektir.

Ayrıca öğretmenlerin rolü daha da artırılmalıdır. Öğretmenler her şeyden önce eğitim kalitesini yükseltmek için sürekli çaba sarf etmelidir. Mükemmel askerî ve politik kadrolar yetiştirmek için enstitüde iyi bir öğretim şarttır. Öğretmenler kendilerini Partimizin politikaları ve Marksizm-Leninizm'in devrimci ideolojisiyle iyice donatmalı, konularında uzmanlaşmalı ve sürekli olarak ileri öğretim yöntemleri üzerinde çalışmalıdır. Böylece eğitimin kalitesi daha da artacaktır.

Bugün enstitüden mezun olan sizlerin ülkenin ve halkın beklentilerini karşılayacağınıza yürekten inanıyor ve gelecekte çalışmalarınızda daha büyük başarılar diliyorum.

PYONGYANG’DA 15 AĞUSTOS KURTULUŞUNUN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARINDA HAZIRLANAN RAPOR

15 Ağustos 1946

Sevgili yurttaşlarım,

Bugün Korelilerin Japon emperyalizminin baskısından kurtuluşunun birinci yıldönümü olan tarihi bir gün.

Kurtuluşun birinci yıldönümü vesilesiyle sevgili yurttaşlarıma en içten tebriklerimi sunuyorum. Ve Kore’yi özgürleştirmek için hayatlarını feda eden devrimci öncülerimizi saygıyla anıyorum.

15 Ağustos, ulusumuzun yeni bir tarih yazmaya başladığı büyük kurtuluş günüdür. O gün biz Koreliler uzun yıllar karanlıkta kaldıktan sonra şafağı gördük. O güne kadar halkımız uzun zamandır özlemini çektiği ifade özgürlüğünün yanı sıra ifade, basın, toplanma, örgütlenme ve dini inanç özgürlüğüne de kavuşmuştu. Bugün biz Koreliler kendi hayatlarımızı kurmakta, kendi devletimizi kurmakta ve kendi ulusal kültürümüzü oluşturmakta özgürüz.

Kore halkının özgürlüğünün, düşmana karşı uzun süren savaşlarda eşsiz bir yiğitlik ve kahramanlık sergileyen birçok devrimci öncünün döktüğü kanlar pahasına ve halkın çektiği sayısız acılar ve yılmaz mücadelesi sonucunda kazanıldığının bilincindeyiz.

Kurtuluşun üzerinden geçen bir yıl kısa bir süre olsa da ulusumuzun tarihinde çığır açan bir değişim dönemi olmuştur.

Halkımız sadece bir yıl gibi kısa bir süre içerisinde Kuzey Kore’de yüzyıllardır başarısız olan geniş kapsamlı demokratik reformları başarıyla gerçekleştirmiştir.

1

Geçtiğimiz 36 yıl boyunca Kore ulusu Japon emperyalizminin acımasız siyasi baskısına, ekonomik sömürüsüne ve kültürel saldırısına maruz kalmıştır.

Japon emperyalistleri Kore’yi işgal ettikten sonra ülkenin tüm kaynaklarına el koydular. Kore’yi tamamen kendi ticari pazarları haline getirmek amacıyla, modern sanayinin temeli olan ağır sanayinin gelişmesini her şekilde engellediler ve esas olarak hammadde çıkaran dallar ve sadece yarı mamul mal üreten küçük sanayiler dışında, hafif sanayinin ilerlemesini bile kontrol altında tuttular. Kore’deki Japon emperyalist yatırımlarının ardındaki tek düşünce, kaynaklarını sınırsızca yağmalamak ve insanların kanını akıtmaktı. Sonuç olarak Kore, Japonya’nın hammadde hinterlandı, emtia pazarı ve askeri finans kompleksi için bir yatırım alanına indirgendi. Japon emperyalistler Kore ekonomisinin bağımsız gelişimini engellediler, Kore halkını ekonomik iflasa, açlığa ve yoksulluğa sürüklediler ve Kore’nin ucuz işgücünü sömürerek muazzam kârlar elde ettiler.

Dış ticaretini tekellerine alarak Kore ekonomisini dünya pazarından izole ettiler ve ekonomisini tamamen Japonya’ya tabi kıldılar. Tekelci sermayelerini genişletmek için Kore’nin ulusal sermayesinin büyümesini her şekilde durdurdular.

Sovyetler Birliği’ne karşı saldırgan bir savaşa hazırlanmak için Eylül 1931’de Mançurya’yı işgal ettiler, Kore’de metalürji, kimya ve diğer askeri sanayilerin temellerini atmaya başladılar ve stratejik amaçlar ve hammadde sevkiyatı için demiryollarını, limanları ve diğer ulaşım araçlarını genişlettiler. Tüm bu projeleri gerçekleştirmek için Kore halkını daha da sert bir şekilde kısıp aldılar.

Yağmacı politikalarının bir sonucu olarak, Kore ekonomisi tamamen Japon tekelci sermayesinin pençesine düşmüş oldu. Bu durum Japon istatistiklerinde bile tam olarak görülmektedir: Kore’deki toplam sermayenin %93’ü Japonların, %2’si diğer yabancıların ve sadece %5’i Korelilerin elindeydi.

Japon emperyalistleri, Koreli işçilere ve memurlara, özellikle de günde sadece 30 ila 50 jon kazanan ve günde 12 ila 16 saat köle gibi çalıştırılan kadınlara ve gençlere düşük ücretler ödeyerek bu sömürgeci görülmemiş büyüklükte kârlar elde ettiler. Japon emperyalistleri Koreli işçilere mahkûm muamelesi yaparak onları fabrikalarda, madenlerde ve koşulların hapishaneden daha iyi

olmadığı diğer işletmelerde sömürdüler. Kore halkına insanlık dışı muamelede bulundular ve onlara köleliği dayattılar.

Japon emperyalistleri Kore'nin tarımının gelişmesini de engellemek için her şeyi yaptılar. Kore'yi işgal ettikleri ilk günlerden itibaren, topraklara kitlesel olarak el koyma politikası izlediler, feodal sömürü yöntemleriyle köylülerin ekonomisini mahvettiler, kırsal kesimdeki el sanatlarını bile yok ettiler ve köylülere yüksek çiftlik kiralari, çeşitli vergiler, tefecilik, zorunlu askerlik ve benzeri uygulamaları dayatarak onları açlığın eşiğinde gezinmeye zorladılar. Her yıl Koreli köylülerin emeğinin meyvesi olan on milyon soktan fazla pirinci ülkelerine götürdüler. Sonuç olarak, birçok Koreli bedenini ve ruhunu bir arada tutabilmek için Mançurya'dan gönderilen ot kökleri, ağaç kabukları ve darı yemek zorunda kaldı ve çok sayıda çiftçi topraklarından mahrum bırakılarak şehirlere sürüldü ve ortalıkta başıboş dolaştı.

Dahası, Japon emperyalistleri dünya tarihinde benzeri hiç görülmemiş, son derece vahşi bir terör yönetimine başvurdular. Kore ulusunu tüm hak ve özgürlüklerden yoksun bıraktılar; konuşma, basın, toplanma, örgütlenme ve dini inanç özgürlüğünden eser bırakmadılar. Sömürge yönetimlerini sürdürebilmek için 2.500'den fazla polis ve jandarma karakolu kurdular ve askeri baskı ve katliam için Kore'de sürekli olarak üçten fazla ordu tümeni konuşlandırdılar.

Japon emperyalistleri kültür alanında da son derece şeytani bir politika izliyordu. Kore'ye yönelik kültür politikaları, emperyalist ve feodal baskıya karşı çıkan Kore halkının mücadele ruhunu ve yurtseverliğini yok etmeyi ve Korelileri sonsuza kadar köleleştirmeyi amaçlıyordu. Bilimsel, eğitimsel ve kültürel kurumlar üzerinde kurdukları tekel aracılığıyla ulusal geleneklerimizi, dilimizi, bilincimizi ve gururumuzu yok etmeye çalıştılar. Bilim ve teknolojiyi yaymak yerine, insanları cahil bıraktılar, batıl inançları yaydılar, bağımsızlık fikrini bastırdılar ve Kore halkının değerli kültürel mirasını yok etmek ve 5000 yıldır gelişen kültürel geleneklere sahip bir halkı cehalet ve geri kalmışlık içinde tutmak amacıyla insanları köle ruhuyla yaşamaya zorladılar. Ayrıca, Japon emperyalistler ulusumuzun seçkin bilim

adamlarını, yazarlarını ve sanatçılarını sebepsiz yere hapse atmış ve öldürmüştür.

Japon emperyalistlerinin sömürgeci politikası, 18 Eylül 1931 olayından sonra, özellikle de 1941’de Pasifik’te savaşın patlak vermesinden sonra en şiddetli dönemini yaşadı. Bu dönemde zorla askere alma, zorla çalıştırma ve zorunlu tahıl sevkiyatı yoluyla Kore halkını sert bir şekilde bastırdılar ve sömürdüler.

Ancak Kore halkı siyasi, ekonomik ve kültürel baskılara rağmen ayakta kaldı ve ülkelerinin kurtuluşu ve zaferi için kararlılıkla mücadele etti.

Her geçen gün, ezen ve sömüren Japon emperyalizmini ve onun sosyal dayanağı olan feodal gücü yok etmek, sömürgeci, yarı-feodal sistemi yıkmak ve bağımsız, demokratik bir Kore devleti kurmak için mücadele eden halkımızın artan arzusuna ve devrimci dayanıklılığına tanıklık etti. Ne Japon emperyalizminin süngüleri ve hapishane parmaklıkları ne de işkence ve katliamları, Koreli işçilerin, köylülerin, ilerici aydınların ve diğer yurtseverlerin geniş kitlelerinin ulusal kurtuluş ve bağımsızlık için verdikleri kahramanca mücadeleyi asla engelleyememiştir.

1910’da ulusal bağımsızlığın yitirilmesinden önce ve sonra neredeyse on yıl süren Japon Karşısı Dürüst Gönüllüler Hareketi, Japon soyguncularına ağır bir darbe indirmiştir. Bu hareket düşmanın acımasız baskısı altında başarısız olmasına rağmen, Kore halkının Japon karşıtı mücadelesi devam etmiş ve Mançurya’daki Bağımsızlık Ordusu Hareketi’ne dönüşmüştür. Ulusun yıkımını takip eden on yıl içinde ulusal kurtuluş hareketi Japon emperyalizminin baskıcı yönetimine rağmen gelişti. Hareket ülke içinde yeraltı örgütlerinin kurulması ve yurtsever kültürel mücadelelerle geliştirilirken, sınırlarımızın ötesinde de devrimci örgütlerin kurulması ve Japonlara karşı mücadelelerle iletildi.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi’nin zaferi, Doğu’daki ezilen uluslar için yeni bir uyanış, devrimci bir yükseliş çağı açtı.

Kore’de, tüm ulusu kapsayan Japon karşıtı ayaklanma olan Birinci Mart Hareketi tüm ülkeyi kasıp kavuruyordu. O tarihte Kore halkı, Kore’nin bağımsızlığı ve özgürlüğü için kahramanca bir mücadele vererek ayaklandı. Kore halkının ulusal kurtuluş mücadelesinde büyük bir öneme sahip olan Birinci Mart Ayaklanması, Japon emperyalistlerinin uyguladığı barbarca baskı ve iç güçlerimizin yetersiz kalması nedeniyle başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Yine de bu ayaklanma onların sömürge yönetimine bir darbe indirmiş ve Korelilerin ulusal bilincini yeni ve yüksek bir düzeye çıkarmıştır.

Birinci Mart Hareketi’nden sonra, kendi siyasi kararsızlıklarından etkilenen ve Japon emperyalistleri tarafından rüşvet verilen, özellikle de emekçi kitlelerin devrimci ilerleyişi karşısında telaşa kapılan varlıklı sınıflardan milliyetçi liderlerin çoğu düşmana teslim olarak davaya ihanet etti. Bu “yurtseverler” Kore ulusuna hükmeden düşmanın sadık yordakçıları haline geldiler.

Bundan sonra, Kore halkının ulusal kurtuluş mücadelesi esas olarak işçi sınıfının oğulları ve kızları ve diğer emekçi kitleler tarafından ileriye taşındı.

Japonlara karşı kahramanca direniş örnekleri birbiri ardına ülkeyi sardı; bunlar arasında 1926’daki Onuncu Haziran Bağımsızlık Hareketi, 1920’lerin sonu ve 1930’ların başında Hamgyong Eyaletinin farklı bölgelerinde aralıksız olarak meydana gelen bir dizi köylü ayaklanması, 1929’da Wonsan işçilerinin genel grevi ve aynı yıl Kwangju Öğrenci olayının tetiklediği öğrencilerin Japon karşıtı mücadelesi vardı. Japon emperyalizminin baskısı Mançurya olayından sonra daha da şiddetlenmiş, bu nedenle anavatanımızdaki ulusal kurtuluş mücadelesi yavaş yavaş yeraltına çekilmek zorunda kalmıştır. Ancak Japon karşıtı mücadele hiçbir zaman sona ermemiştir.

Özellikle Koreli komünistler ve yurtseverler, Mançurya’da ve anavatanlarında Japon emperyalistlerine karşı gerilla savaşı yürütmek için silahlandılar. Kore’nin kurtarılabilceğine olan inançlarıyla, uluslarının kaderinin sorumluluğunu omuzlarına alarak Japonlara karşı uzun süreli kanlı bir mücadele yürüttüler.

Koreli yurtseverlerin ve halkın geri kalanının uğruna can attığı ve kahramanca savaştığı ülkenin kurtuluşu sonunda gerçekleşti.

ABD EMPERYALİSTLERİNİN GERİCİ MANEVRALARINI AÇIĞA VURALIM VE YERLE BİR EDELİM

**Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi Merkez
Komitesi Altıncı Toplantısı Sonuç Konuşması 18 Eylül
1946**

Bugünkü toplantıda ABD askerî hükümetinin Güney Kore'deki gerici politikasına ilişkin bir rapor sunuldu ve konuşmalar yapıldı, bu nedenle ben sadece Kore halkının ABD'ye karşı nasıl bir tutum benimsemesi gerektiğine ilişkin birkaç açıklama yapmak istiyorum.

Kore halkı, ulusumuzun çıkarlarına saygı duyan ve Kore'nin demokratik bağımsızlığını ve egemenliğini destekleyen ülkelerle dostluğun sürdürülmesinden yanadır; ancak ulusumuzun çıkarlarına müdahale eden, Kore'nin demokratik bağımsızlığını ve egemenliğini engelleyen ve Kore'yi sömürgeleştirmeye çalışan ülkeleri reddetmekte ve onlara karşı koymaktan başka bir şey yapmamaktadır. Kore halkının Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı tutumu tamamen Amerika Birleşik Devletleri'nin ülkemize karşı tutumuna bağlıdır. Eğer Amerika Birleşik Devletleri ülkemize karşı dostane bir politika izlerse, halkımız da ona karşı dostane olacaktır. Ancak, Kore'yi sömürgeleştirme hırsı taşıdığı ve bugün gördüğümüz gibi gerici bir politika izlediği için, ulusumuzun düşmanıdır ve bu nedenle Kore halkı ABD emperyalizmine karşı savaşmalıdır.

Kurtuluştan hemen sonra ABD birlikleri Güney Kore'ye ilk ayak bastığında, bunu tehlikeli olarak gördük ve onlara hiç umut bağlamadık.

ABD'nin saldırgan doğasının uzun zaman önce farkında olmamıza rağmen, ABD askeri hükümetine açıkça karşı çıkmaya gerek görmedik çünkü sözde bile olsa Kore'nin bağımsızlığını destekleyeceklerini söylemişlerdi.

Ancak, ABD emperyalistlerinin saldırgan doğasının Güney Kore’de maskesinin düştüğü mevcut koşullar altında, artık onlara karşı çıkmaktan kaçınamayız.

Bugün ABD birlikleri Güney Kore’de en saldırganca politikayı uygulamaktadır. Güney Kore’ye ayak basar basmaz askerî hükümet ilan ettiler, halkın inisiyatifıyla kurulan halk komitelerini dağıttılar ve yurtsever halkın demokratik ilerleyişini engellemek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. ABD askeri hükümeti, ülkelerine ve halklarına ihanet eden Japon ve ABD yanlısı unsurları ve hainleri kendi sadık yardımcıları haline getirmek için onlarla iş birliği yapıyor ve gericilerin istedikleri gibi at koşturmalarına ve halka karşı her türlü zulmü yapmalarına izin veriyor. Şimdi Güney Kore’de ABD askerleri halkın konuşma, basın, toplanma, örgütlenme ve dini inanç özgürlüğü gibi temel demokratik özgürlüklerini ve haklarını acımasızca çiğnemekte, yurtseverleri ve diğer insanları tutuklamakta, hapsedmekte ve rastgele katletmektedir. Dahası, ABD emperyalistleri, Kore halkına ait olması gereken tüm fabrikaları, madenleri ve diğer sanayi kuruluşlarını “düşman malı” olarak ele geçirmekte ve onlara hükmetmektedir.

Bütün bunlar, ABD emperyalistlerinin ülkemizi sömürgeleri haline getirmek için mümkün olan her türlü komployu çevirdiğini göstermektedir.

Onların Güney Kore’deki barbarlıklarına daha fazla tahammül etmek mümkün değildir. Tüm Kore halkı teyakkuzda olmalı ve onlara karşı kararlı bir mücadele başlatmalıdır.

Hepinizin bildiği gibi, bir devletin politikası değişmez değildir. Devlet, politikasını zamana ve koşullara uygun olarak formüle etmelidir. Mevcut durum, ABD askeri hükümetine karşı aktif bir şekilde mücadele etmemizi gerektirmektedir. ABD emperyalizminin ülkemizi bir sömürgeye dönüştürme hamleleri giderek daha belirgin hale geldiğinden, halkımız ABD askeri hükümetine karşı direnmezse, tam bağımsız ve egemen bir devlet kurmaktan uzak, harap olmuş bir ulus olarak kendini yeniden perişan bir durumda bulacaktır. Otuz milyon Kore halkı ABD

emperyalistlerinin kölesi olmaksızın savaşta ölmeyi tercih edeceklerdir.

ABD askerî hükümetine karşı mücadele etmek Kore sorununun çözümünü engellememekte, aksine bunun için elverişli koşullar hazırlamaktadır. ABD askerî hükümetine karşı enerjik bir mücadele, halk kitlelerini uyandırmak, demokratik güçleri güçlendirmek ve ülkemizin demokratik gelişimini ve tam bağımsız ve egemen bir devletin inşasını hızlandırmak için şarttır.

ABD emperyalistlerinin barbarlıklarının açığa vurulması ve kınanması üzerinde önemle durulmalıdır. Tüm halk, saldırgan doğaları ve ABD askerî hükümetinin Güney Kore’de işlediği tüm suçlar hakkında açıkça bilgilendirilmelidir. ABD askerî hükümetinin gerici komplolarına karşı çıkmak ve kınamak ve ABD emperyalistlerinin Güney Kore’de işlediği her vahşeti tüm dünyaya ifşa etmek için kitlesel toplantılar düzenlenmelidir. Böylece kamuoyu tüm Kore’de ve daha da ötesi tüm dünyada ayaklandırılmalıdır. ABD emperyalistlerinin barbarca suçlarını teşhir ve mahkûm etme çalışmasını güçlendirmeliyiz ki tüm dünya halkları onlara karşı mücadeleye katılsın ve dünyanın geniş ilerici halkları halkımızın tam ulusal bağımsızlık ve egemenliğini elde etmek için verdiği haklı mücadeleye aktif destek versin.

ABD askeri hükümet yetkililerine ABD emperyalistlerinin saldırılarına karşı protesto mektupları göndermeliyiz. Bir kez daha iktidarın Kore halkına devredilmesini, yurtseverlerin hapisten çıkarılmasını, Güney Kore’de tarım reformu yasasının, iş yasasının ve cinsiyet eşitliği yasasının derhal yürürlüğe konulmasını ve fabrikalar, madenler, demiryolları, iletişim ve bankalar dahil tüm sanayi kuruluşlarının halkımıza devredilmesini güçlü bir şekilde talep etmeliyiz. Şayet ABD emperyalistleri bu talepleri kabul etmezse, sonuna kadar mücadele etmeyi sürdüreceğiz. SSCB-ABD Ortak Komisyonu toplantısına devam eder ve biz de katılırsak, orada da ABD emperyalistlerini protesto edecek ve gelecekte de onları kınamaya devam edeceğiz.

ABD emperyalistlerinin gerici hamlelerini kontrol etmek ve boşa çıkarmak için Güney Kore halkını aktif bir mücadele başlatmaya teşvik etmek çok önemlidir. ABD emperyalistleri

Güney Kore'deki yurtseverleri katlederken, halkımızın alın terinin ve kanının meyveleri olan fabrikaları ve toprakları elimizden alırken ve bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurmamızı engellerken nasıl boş oturabiliriz? Güney Kore'deki işçiler, köylüler ve halkın geri kalanı ABD askeri hükümetine karşı mücadelede daha fazla cesaret göstermelidir. Demokratik güçler, ABD askeri hükümetine karşı güçlü bir mücadele ve yeni, demokratik bir Kore'nin başarılı bir şekilde inşası için güçlendirilmelidir. Düşmanlar şimdi demokratik güçlerimizi zayıflatmak için her türlü girişimde bulunuyorlar. Devrimci uyanıklığı keskinleştirmeli ve geniş halk kitlelerini kazanmak ve demokratik güçleri inşa etmek için çabalarımızı iki katına çıkarmalıyız.

Demokratik güçlerin güçlendirilmesinde önemli olan, demokratik siyasi partilerin ve halk örgütlerinin iyi bir şekilde inşa edilmesi ve Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'nin sağlamlaştırılmasıdır. Bu partiler ve kamu örgütleri, saflarındaki yabancı unsurları temizlemek, örgütlerini güçlendirmek ve DNUF (Demokratik Ulusal Birleşmiş Cephe) içindeki tüm yurtsever, demokratik güçleri sağlam bir şekilde birleştirmek için yoğun çaba sarf etmelidir. Böylece tüm halk, Güney Kore'deki ABD emperyalist barbarlıklarına karşı mücadeleyi yoğunlaştırmak ve yeni, demokratik bir Kore'nin inşasını hızlandırmak için gayretlerini birleştirecektir.

Kuzey Kore'de sağlam bir demokratik taban oluşturmak ulus inşasında başarının kesin garantisidir. Ancak demokratik temel sağlam bir şekilde inşa edildiğinde, ABD emperyalistlerinin ve onların uşaklarının tüm komplolarını vaktinde boşa çıkarabilir ve birleşik bir hükümetin kurulmasını hızlandırabilir, böylece tam demokratik bağımsızlık ve egemenliğe ulaşabiliriz. Siyasi partiler ve kamu kuruluşları, yeni bir ülkenin inşasında halihazırda elde edilen başarıları daha da pekiştirirken, Kuzey Kore'de tam bağımsız, egemen ve demokratik bir devlet inşa etmenin temellerini atmaya çalışmalıdır.

ULUSAL MARŞI VE HALK ORDUSUNUN MARŞINI OLUŞTURMAK

Yazarlarla Söyleşi 27 Eylül 1946

Sizlerle bugün ulusal marşın ve Halk Ordusu'nun marşının oluşturulması hakkında konuşacağım.

Ulusal marşımızı yazmaya bir an önce başlamalı ve yakında kurulacak olan ordumuzun marşını oluşturmak için şimdiden hazırlıklara koyulmalıyız.

Yaklaşık yarım yüzyıl boyunca halkımız Japon emperyalizminin sömürgeci zincirlerine bağlı olarak sonsuz acı ve keder içinde yaşadı ve harap olmuş bir ulus olarak acı kadehini kana kana içti. Japon emperyalist saldırganlar, ulusumuzun köklü tarihini ve parlak kültürünü acımasızca çiğneyecek kadar ileri gitmişlerdir.

Şimdi halkımız Japon emperyalistlerinin zulmünden kurtuldu ve ülkenin gerçek sahipleri olarak özgürce hareket etmektedir. Kendi çabalarımızla halk hükümetini kurduk ve ulusal kültürümüzü geliştirerek müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa ediyoruz. İşçilerimiz Japon emperyalistleri tarafından tahrip edilen fabrikaları ve işletmeleri onarıyor ve Tarım Reformu Yasası kapsamında feodal toprak mülkiyetinden kurtularak köylüler toprağın efendisi haline geldiler. Çalışan insanlar artık oğullarını ve kızlarını endişe duymadan okula gönderebiliyor ve hastalık durumunda herkes tıbbi tedavi hakkına sahip. Bu şekilde halk, Partimizin doğru rehberliği altında yeni bir yaşam yaratma yoluna girmiştir.

Halkımızın yeni bir yaşam oluşturma konusundaki siyasi coşkusu gerçekten de çok yüksektir. İnsanlarımızın kalpleri, mutlu bir yaşam sürmek için kaybettikleri ülkelerini yeniden kazanmış olmanın sevinciyle doludur.

İşte bu an, halkımızın özgürlüğüne kavuşmuş ülkesinde özgürlüğün ve mutluluğun tadını çıkarmanın sevincini ve duygularını coşkuyla söyleme arzusunu hissettiği ve bunu ulusal marşlarında ifade etmek istediği andır. Bu, Partimizin

rehberliğinde yeni bir hayat kurmaya başlayan halkımız için doğal bir arzudur.

Ancak henüz halkımızın bu samimi duygularını ve arzularını tatmin edecek bir milli marşımız yok. Bu nedenle eski marşımızı söylemeye devam ediyorlar. Sözler sadece halkımızın duygularını sarsmakla kalmıyor, aynı zamanda geçerliliğini de yitirmiş durumda. Ezgisi yabancı bir şarkıdan ödünç alınmış ve bizim arzu ettiğimiz türden değil. Bu şarkı halkımıza yeni ve demokratik bir ülke inşa etme konusunda vatanseverlik aşılayamaz.

En kısa zamanda bir ulusal marş oluşturmamız gerekmektedir. Tüm yazar ve besteciler milli marşın yapımında yer almalı, yazar ya da besteci olmayıp da bu konuda bir çalışma yapmak isteyenlere de izin verilmelidir.

Bizim ülkemiz gerçekten de çok güzel bir ülke. Üç tarafı denizlerle çevrili, dağları görkemli ve heybetli, tarlalarında tahıl ürünleri ve çeşitli meyveler yetişiyor. Ülkemiz maden kaynakları ve hazinelerle de doludur.

İnsanlarımız 5000 yıllık bir tarihe ve parlak bir kültüre sahip güçlü bir halka sahiptir. Eski zamanlarda Kyongju'daki astronomik gözlemevi Chomsongdae, metalik baskı türlerinin icadı ve mükemmel güzel sanatları ile dünya çapında ün kazanmışlardır. Dahası, ülkemizin müziği güzel melodiler bakımından zengindir. Dolayısıyla ülkemizin bilim, kültür ve sanatı gurur verici bir geçmişe sahiptir.

Çok eski zamanlardan beri halkımız yabancı işgalcileri geri püskürtmüş ve topraklarımızı kanları pahasına savunmuştur. Özellikle Japon karşıtı gerillalar silaha sarılmış ve 15 yıl boyunca Japon emperyalist saldırganlara karşı kahramanca savaşmışlardır. Sömürü ve baskıdan kurtulan ülkemizin emekçi halkı bugün iktidarı sağlam bir şekilde eline almış ve yeni, müreffeh bir ülke inşa etmek için her türlü çabayı göstermektedir.

Böylesine güzel bir ülkeye ve görkemli mücadele geleneklerine sahip olan Kore halkının ulusal gururu ve onuru da bu marşta yer almalıdır. Bu şekilde yapılacak bir marş ile insanlar ülkelerine karşı daha büyük bir sevgi besleyeceklerdir. Bu içeriğe sahip bir milli marş bir an önce halk için bestelenmelidir. Artık

ülkenin sahibi olan halkımıza şanlı vatanımızın bir şarkısı, milli marşı kazandırılmalıdır.

Milli marş, halkımızı yeni bir ülke inşa etmek için ayağa kalkan Partimiz ve halk hükümetimiz etrafında birleştirmede ölçülemeyecek kadar faydalı olacak ve onları daha büyük bir mücadele ve zafere taşıyacaktır.

Önümüzdeki süreçte ulusal düzenli ordumuzu kuracağız.

Geçmişte sırf kendimize ait gerçek bir halk ordumuz olmadığı için kaç insan canını ve malını kaybetti ve acımasızca ayaklar altında ezildi? Geçmişte güçlü bir orduya sahip olmadığı için ülkemiz sonunda Japon emperyalist saldırganlar tarafından işgal edilerek parçalandı ve insanlarımız kan gözyaşları dökerek sömürge köleleri olarak yaşamak zorunda bırakıldı. Tarihsel olarak ülkemiz hiçbir zaman bir başkasını işgal etmemiştir. Bugünkü uluslararası durum, İkinci Dünya Savaşı sona ermiş olmasına rağmen, emperyalist saldırı güçlerinin küçük ve zayıf ülkelere karşı saldırı planlarından vazgeçmediklerini ve sürekli olarak yeni bir savaş planladıklarını göstermektedir.

Gelecekte kurulacak ordumuz, Anti-Japon Gerilla Ordusunun devrimci geleneklerini miras alarak, saldırganı her koşulda yenebilecek yenilmez bir düzenli devrim ordusuna dönüşmelidir. Askerlerimiz yılmaz bir devrimci ruhla ve modern silahlarla donanacak, demokratik inşamızın kazanımlarını sıkı bir şekilde koruyacak ve halkın canını ve malını gözbebeği gibi savunacaktır. Böylece ordumuz dürüst bir ordu haline gelecek ve halkın büyük sevgisini kazanacaktır.

Halk Ordumuzun askerlerinin söyleyeceği marş, ateşli bir yurtseverlik, düşmana karşı yakıcı bir nefret ve ülkenin yeniden birleşmesi ve bağımsızlığı için savaşıyan yüce devrimci ruhla bestelenmelidir.

Umarım siz yazarlar, askerlerimizin moralini yükseltecek, vatanseverliklerini ve halka bağlılıklarını harekete geçirecek ihtisamlı bir marş hazırlamaktan büyük gurur duyarsınız.

KUZEY KORE HABER AJANSININ KURULUŞU HAKKINDA

Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi Başkanlık Divanı Toplantısında Yapılan Konuşma 5 Aralık 1946

Bugün Başkanlık Divanı, Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi'nin doğrudan kontrolü altında Kuzey Kore Haber Ajansı'nı kurmaya karar vermiştir.

Kurtuluştan bu yana kendi gazetelerimizi yayınladık ve merkezde ve yerel bölgelerde radyo yayınlarını kendimiz sürdürdük. Haber medyamız bugüne kadar kitlelerin demokratik fikirler konusunda eğitilmesinde ve ulus inşası çalışmalarına teşvik edilmesinde büyük bir rol oynamıştır.

Bugün PPCNK (Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi) ve halk komitelerini her düzeyde daha da sağlamlaştırmak ve geliştirmek, devrimimizin stratejik merkezi olan Kuzey Kore'yi siyasi ve ekonomik olarak güçlendirmek ve tam bağımsız ve egemen bir demokratik devletin inşasını hızlandırmak gibi ağır bir görevle karşı karşıyayız. Bu tarihi görevi başarıyla yerine getirebilmek için tüm halkı yeni bir ülke inşa etme konusunda güçlü bir şekilde teşvik etmeliyiz.

Bu noktada haber medyasının rolünü arttırmak çok önemlidir. Onların rolünü arttırmak istiyorsak, gazete bürolarının ve radyo yayın istasyonlarının çalışmalarını değişen gerçekliğin gereklerine uygun olarak geliştirmeli ve aynı zamanda iç ve dış durum hakkında bilgi toplayacak ve bunları birleşik bir şekilde haber medyasına dağıtacak bir haber ajansına sahip olmalıyız. Bugün Kuzey Kore Haber Ajansı'nın kurulması tam da bu amaca yöneliktir.

NKNA (Kore Merkez Haber Ajansı) halkımızın hükümet ağzıdır. Halkımız bu haber ajansından çok şey beklemektedir, dolayısıyla ajansın misyonu gerçekten de çok önemlidir.

NKNA, merkezi ve yerel gazete büroları ile radyo yayın istasyonları arasında ülkemizin siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamı ve uluslararası durum hakkında doğru bilgileri hızlı bir

şekilde dağıtmak ve resmi bilgi ve açıklamaları dağıtarak yurtiçi ve yurtdışındaki olaylara ilişkin duruşumuzu ve görüşlerimizi açıklığa kavuşturmak için çalışmaktadır. Devletin bilgilendirme hizmetini yürütecek modern iletişim araçlarına sahip bir kurumu olarak, doğal olarak haber medyası konusunda da öncü bir rol oynamalıdır. Ayrıca, ülkemiz kuzey ve güney olarak ikiye bölünmüş durumda olduğundan, bu kurumun görevi ve rolü çok önemlidir.

Haber ajansı, geniş halk kitlelerini hükümet politikaları hakkında hızlı ve doğru bir şekilde bilgilendirmek ve bu politikaları hayata geçirmeleri için onlara ilham vermek üzere canlı bir yayın yürütmelidir.

Halk hükümetinin politikaları, halkın özgürlüğünü ve mutluluğunu ve ülkemizde müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmeyi amaçlamaktadır. Bu politikaların hayata geçirilebilmesi için geniş kitlelerin bu politikaların uygulanmasına yardımcı olmaları teşvik edilmelidir.

Haber ajansı, kitleleri PPCNK'nin kararları ve direktifleri hakkında hızlı ve doğru bir şekilde bilgilendirmek ve bunların uygulanması için aktif bir şekilde harekete geçirmek amacıyla halk iktidarının politikalarına ilişkin tanıtımları hızlandırmalıdır. Ayrıca kitlelerin yeni, demokratik bir Kore inşa etme mücadelesini ve ülkemizdeki hızlı değişim ve gelişmeleri geniş bir şekilde kamuoyuna duyurmalı ve onları yurtseverlik ve demokrasi konusunda eğitmelidir.

Haber ajansı, tüm halkın birleşik, demokratik bir hükümet kurma ve ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini elde etme mücadelesinde aktif rol alması için militan işlevlerini ve rolünü arttırmalıdır.

Şu anda Güney Kore'yi işgal eden Amerikan emperyalistleri ülkemizi kalıcı sömürgeleri haline getirme planları yaparken, hain Syngman Rhee yönetimi de ülkemizi yeniden yıkım yoluna sürüklemek için umutsuzca çaba sarf etmekte ve eskinin Kore'ye yönelik sömürgeci boyun eğdirme politikasını izlemektedir. Amerikan emperyalistleri ve yardımcıları Güney Kore'deki yurtsever halka yönelik baskı ve katliamları yoğunlaştırırken,

Kuzey Kore'ye kötü niyetli taciz ve iftiralarda bulunmakta ve Kuzey Kore'ye karşı yalan propaganda yürütmektedir.

Bu koşullar altında NKNA doğal olarak düşmana karşı güçlü bir bilgilendirme kampanyası yürütmelidir. İletişim aygıtı bu kampanyada güçlü bir silah, enformasyonun her maddesi ve cümlesi de keskin bir mermi olmalıdır.

Haber ajansı, Amerikan emperyalistlerinin saldırgan doğasını, Kore'yi sömürgeleştirme planlarını ve Syngman Rhee yönetiminin gerici, halk düşmanı ve hain eylemlerini tamamen ifşa etmelidir. Aynı zamanda, demokratik sistemimizi ve halk hükümetinin doğru politikalarını karalayan Güney Koreli gericilerin yalan propagandalarını zamanında çürütmeli ve kınamalıdır. Böylece Amerikan emperyalistlerine ve onların yordakçılarına ağır bir darbe indirerek tüm halkı ülkenin demokratik gelişimine ve tam bağımsız ve egemen bir devletin inşasına giden yolu tıkayan düşmana karşı enerjik bir şekilde mücadele etmeye teşvik etmelidir.

Haber ajansı yurtdışında iyi haber faaliyetleri yürütmelidir. Ülkenin gerçek sahipleri haline gelen halkımızın yeni, umut dolu yaşamı ve demokratik bir Kore'nin inşasındaki görkemli başarıları ve deneyimleri hakkındaki bilgileri yurtdışında geniş bir şekilde rapor etmeli ve yaymalıdır. Özellikle de halkımızın ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini kazanmak için verdiği mücadeleyi ve bu davanın doğruluğunu tüm dünyaya anlatmalıdır. Bu şekilde, bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurma mücadelesinde halkımıza uluslararası destek sağlanmasına önemli ölçüde yardımcı olacaktır.

Bu nedenle haber ajansımız, basın kuruluşlarına uluslararası durumla ilgili materyal sağlamakta zaman kaybetmemelidir.

Bunun, uluslararası durumla ilgili haberlerin tekdüzeliğini sağlamak, halkın dünya siyasi meselelerine ilişkin anlayışını derinleştirmek ve kitlelerin siyasi bakış açısını genişletmek açısından büyük önemi vardır. Dünyanın birçok ülkesinden gelen haberleri zamanında toplamalı ve bunları gazete ofisleri ve yayın istasyonları için iyi bir şekilde düzenlemelidir.

NKNA devlet adına konuştuğu için, haberlerinin her kelimesi devlet faaliyetleri ve halkın yaşamı ile ilişkilidir. Bu nedenle haber ajansı, haber hizmetinde zengin bir siyasi ve ideolojik içerik, militanlık, çabukluk ve doğruluk sağlamalıdır.

NKNA'nın başarısını garanti altına almak için sağlam maddi ve teknik temeller atılması önemlidir. Ancak o zaman yurtiçinde ve yurtdışında hızlı bir haber servisi yürütebilir.

Bu nedenle, haber ajansının maddi ve teknik temellerinin oluşturulmasına büyük önem verilmelidir. Radyo cihazlarının mümkün olan en kısa sürede kurulması özellikle önemlidir. Bunlar sadece başkentte değil, Hamhung, Chongjin ve diğer tüm vilayet merkezlerinde de kurulmalıdır. Ayrıca haber ajansı için bir bina tahsis edilmelidir. Kısa süre içinde çalışmaya başlayabilmesi için Pyongyang Şehri Halk Komitesi haber ajansına bir bina tahsis etmelidir.

İyi çalışan bir haber ajansına sahip olmak hayati önem taşımaktadır. Personel, siyasi ve pratik açıdan iyi hazırlanmış ve yüksek sorumluluk duygusuna sahip kişilerden oluşmalıdır. Tam zamanlı özel muhabirler özenle seçilmeli ve her il için tahsis edilmelidir.

Haber ajansının maddi ve teknik temelleri ve personeli sağlam bir şekilde inşa edildiğinde ve haber servisi iyi bir şekilde işlediğinde, Kuzey Kore halkını yeni bir ülke inşa etme çabalarında daha fazla teşvik edecek, toplumun demokratik gelişimini arzulayan Güney Kore halkına büyük bir ivme kazandıracak ve Amerikan emperyalistlerine ve Güney Koreli gericiilere önemli bir darbe indirecektir.

Haber ajansının iyi bir şekilde organize edilmesi ve haber servisinin hızla faaliyete geçirilmesi için tüm çabalar seferber edilmelidir.

JAPONYA'DAKİ BİR MİLYON KORELİ YURTTAŞIMIZA

Japonya'daki Koreli Yurttaşlara Mektup 13 Aralık 1946

Japonya'daki bir milyon yurttaşımız! Uzun yıllardır Japon emperyalistlerinin sömürge kölesi olan halkımız özgürlüğüne kavuşmuştur. Halkımız özgürlüklerini ve haklarını geri kazanmıştır ve artık özgürce yeni bir yaşam inşa etmek için tüm koşullara sahiptir.

Kuzey Kore'de şu anda devam etmekte olan tarihi demokratik reformlar, ulusumuzun tam bağımsızlığı ve egemenliği ile gelecekte demokratik çizgide gelişmesi için bir temel teşkil etmektedir. Geçmişte acımasız Japon emperyalistleri çok sayıda kardeşimizi, ulusumuzun nesiller boyu yaşadığı, ancak şimdi yaşam sevinci ve kalkınma sevinciyle dolup taşan bu topraklardan uzaklaştırdı.

Japonya'daki bir milyon yurttaşımız! Sizlerin de insanlık dışı bir aşağılanma ve kötü muamele yaşamından kurtulmuş bir ulus olmanın sevincini yaşadığınızı tahmin ediyorum. Yeni anavatanın kaydettiği ilerlemeyi uzaktan izlerken, anavatanınızın yeni kaderini sonsuz bir vatanseverlik ve kardeşlik sevgisiyle derinden önemsedığınızı biliyorum. Ancak Kore şu ana kadar birleşik, demokratik bir ulusal hükümet kuramadı ve şu anda Japonya'da bulunan ve sıcak kalpli anavatanlarına dönmek isteyen bir milyon yurttaşını kabul etmeye hazır değil. Bunun nedeni, Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı'nın Kore'nin bağımsızlığı, egemenliği ve demokratik ilerlemesinin sağlanmasına ilişkin kararının uygulanmasının, uluslararası gericilerin yardım ve yataklık ettiği Japon ve Amerikan yanlısı unsurların ve diğer ulusal hainlerin komplolarıyla geciktirilmesidir.

Bugün Güney Kore halkı, tıpkı Kuzey Kore'de olduğu gibi Güney Kore'de de demokratik reformların hayata geçirilmesi için yüksek sesle çağrıda bulunarak kanlı bir mücadele yürütmektedir.

Japonya'daki bir milyon yurttaşımız! Bugün anavatanın geleceği meselesi, Japonya'daki yurttaşlarımızın da kaderini doğrudan etkileyecektir.

Ne zaman ki Kore'de birleşik, demokratik bir ulusal hükümet kurulur ve tam bağımsız bir ülke haline gelir, o zaman Kore sizin onurunuzu ayağa kaldırabilir ve anavatanınız olarak size koruyucu bir el uzatabilir.

Japonya'daki bir milyon yurttaşımız! Kuzey Kore'deki inşaat, çok da uzak olmayan bir gelecekte tüm ulusun üzerine birleşik, demokratik bir devlet inşa edebileceği temeli sağlayacaktır. O zaman, güç topladıktan sonra, ülkemiz sizi teşvik edecek ve gözetecek ve sizi sıcak bir şekilde karşılamaya mükemmel bir şekilde hazır olacaktır. Japon emperyalizmini yıkmak için Japonya'nın gerçek demokratlarıyla iş birliği yaptığınıza yürekten inanıyorum.

Ülkemizde demokrasinin inşasını engelleyen gericiler artık uluslararası bir dayanağa sahipler ve ancak ona dayanarak manevra yapabiliyorlar. Çünkü Kore halkının ezici çoğunluğu onları reddetmektedir. Umarım Japonya'daki bir milyon yurttaşımız, gericilerin uluslararası iş birliğini ve bağlantılarını daha da zayıflatmakla sorumlu olduklarının farkındadır. Bugün gericiler bir güç olarak ilerlemiyor ya da gelişmiyor; kötüleşiyor ve çöküyorlar. Gericilerin tüm Asya'da yok olacağı ve orada kalıcı özgürlük ve barışın hüküm süreceği, halkımızın barış ve özgürlüğün tadını çıkaracağı ve ülkemizin sonsuz refah, zenginlik, güç ve parlak bir kültürle ışıldayacağı gün gelene kadar elinizden gelenin en iyisini yapmanızı bekliyorum.

Yaşasın Kore'nin tam bağımsızlığı!

Yaşasın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu!

DEMOKRATİK ULUSAL BİRLEŞİK CEPHE’NİN BUGÜN KARŞI KARŞIYA OLDUĞU BELİRLİ GÖREVLER ÜZERİNE

**Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi Merkez
Komitesi Sekizinci Toplantısında Yapılan Konuşma 26
Aralık 1946**

1. DEMOKRATİK ULUSAL BİRLEŞİK CEPHENİN DAHA DA GÜÇLENDİRİLMESİ ÜZERİNE

Kuzey Kore’deki tüm demokratik reformlar, siyasi partilerin ve kamu kuruluşlarının karşılıklı iş birlikleri ve ortak çabaları sayesinde sorunsuz ve başarılı bir şekilde tamamlanmıştır. DNUF’ta birleşen geniş yurtsever güçleri bir araya getirerek Kuzey Kore’de yeni, demokratik bir Kore inşa etmek için sağlam bir temel attığımızı söyleyebiliriz.

Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı’nın Kore’ye ilişkin kararının yayınlanmasının üzerinden bir yıl geçti. Ancak Kore sorunu henüz çözüme kavuşturulamadı ve bu karar uyarınca kurulan SSCB-ABD Ortak Komisyonu’nun çalışmaları başarısızlıkla sonuçlandı.

Bunun suçlusu kimdir? Söylemeye gerek yok, Amerikan gerici grupları ve onların himayesi altında ülkeye ve ulusa karşı ihanet içinde olan Güney Koreli gericilerdir.

Kurtuluştan sonra hızla büyüyen demokratik güçlerin beklenmedik gücünden korkan yurtiçindeki ve yurtdışındaki gerici güçler, yurtsever, demokratik güçlere saldırmak üzere yeniden toparlanmak için SSCB-ABD Ortak Komisyonu’nun çöküşünü planlamışlardır çünkü işler bu hızla gelişseydi, dayanakları ortadan kalkacak ve demokratik güçler gelecekteki geçici hükümette kesinlikle ezici bir çoğunluk kazanacaktı.

Herkesçe bilindiği gibi, ortak komisyonun dağılmasından bu yana ABD askerî hükümeti ve onun kontrolü altındaki Güney Koreli gericiler, demokratik güçleri bölmek için mümkün olan her türlü kirli hileye başvurdular ve başvurmaya devam ediyorlar.

Güney Kore’de DNUF’a bağlı siyasi partilere, kamu kuruluşlarına ve yurtseverlere karşı eşi benzeri görülmemiş bir terörizm, zulüm ve cinayet uygulamakta, bir yandan demokratik basın merkezlerini zorla kapatmakta, diğer yandan da demokratik kampa casuslar, yıkıcı unsurlar, sabotajcılar ve sahte demokratlar sokmaktadırlar. ABD ve Güney Kore’deki gericiler, bırakın Yeni Demokrat Parti ve Halk Partisi’ni, Komünist Parti’ye bile sızmak için bu türden yarıdakılar göndererek ilerici demokratik partileri içeriden baltalamaya çalışmış ve özellikle partilerin birleşmesini engellemek için her türlü entrikayı çevirmişlerdir.

Gericiler sadece Güney Kore’de değil, Kuzey Kore’de de DNUF’u bölmek ve demokratik güçleri zayıflatmak amacıyla siyasi partilere ve kamu kuruluşlarına casuslar, yıkıcı unsurlar, sabotajcılar ve sözde demokratlar sızdırmaya çalışmaktadır. Bu gerçekten de çok ciddi bir durumdur ve buna karşı dikkatli olunması gerekmektedir.

Bu durum bir süre önce Demokrat Parti Güney Hamgyong Eyalet Komitesi eski başkanı Kim’in halk komitesine açıkça karşı çıkması, İşçi Partisi’ne meydan okuması ve DNUF’yi bölme girişiminde bulunmasıyla yaşanmıştır. Güney Hamgyong ve Kangwon eyaletlerinde, toprakların toprak sahiplerine iade edilmesi ve tarım reformuna yeni bir başlangıç yapılması konusunda ısrar eden bazı Demokrat Parti üyeleri mevcuttu. Kuzey Phyongan Eyaleti, Ryongchon İlçesinde, Demokratik Gençlik Birliğini bölmek amacıyla Demokratik Partinin ayrı bir gençlik birimi oluşturulmaya çalışılırken, Namsi’de bazı Demokratik Parti üyeleri tahıl tedarik çalışmalarına karşı bir “boykot” bile düzenlemiştir. Bu yaşananların tesadüfi olduğu söylenemez.

Gerçek şu ki, demokratik güçlerimizin birliğini zayıflatmaya ve demokratik inşayı başarısızlığa uğratmaya çalışan Demokrat Parti üyeleri Kore Demokrat Partisi tarafından değil, Güney Kore’deki Hanguk Demokrat Partisi tarafından yönlendirilmektedir. Bu gerçek görmezden gelinemez.

Düşmanların demokratik güçlere karşı bölücü ve yıkıcı entrikalarının giderek daha açık hale geldiği göz önünde

bulundurulduğunda, müreffeh demokratik bir ülke inşa etmek gibi onurlu bir misyona sahip olan DNUF'un daha da güçlendirilmesi bugün son derece önemlidir.

O halde DNUF'u güçlendirmek için ne yapılmalıdır?

Öncelikle, birlik içindeki saflarımızı bölmek için demokratik siyasi partilere ve kamu kuruluşlarına sızan casusları, bozguncu unsurları, sabotajcıları ve sahte demokratları tespit etmek ve temizlemek için kararlı bir mücadele yürütmeliyiz. DNUF'un altını oymayı planlayanlar istisnasız olarak ulusumuzun ve halkımızın düşmanlarıdır. Bu nedenle bu unsurların bir an bile aramızda kalmasına izin vermemeli, kitlesel bir mücadele ile onları açığa çıkarmalı ve kovmalıyız.

Bu toplantıda özellikle üzerinde durmak istediğim husus, her siyasi partinin kendi üyeleri arasında DNUF ile ilgili açıklama ve eğitim çalışmalarını daha da yoğunlaştırması gerektiğidir. Merkezin lider kadrosundan tabana kadar herkesin DNUF'a duyulan ihtiyaç, acil görevleri ve onu güçlendirmenin yolları hakkında iyi bir fikir sahibi olması için eğitilmesi çok önemlidir.

Belirtmem gereken bir başka husus da hiçbir siyasi partinin diğer partilerden ihraç edilenleri sorgusuz sualsiz kabul etmemesi gerektiğidir. Kuzey Kore'deki tüm siyasi partiler demokratiktir. Dolayısıyla, bu tür demokratik partilerden ihraç edilenler sonuçta demokrasiye ihanet eden ve halk hükümetinin politikasına karşı çıkan kişilerdir.

Bu tür unsurların gelişigüzel bir şekilde diğer demokratik partilere katılmasına izin vermek birleşik cephe çalışmasına zarar verecektir ve bu tür insanlar kabul edildiğinde işlerin iyi gitmesi mümkün değildir.

Bundan sonraki vurgulamam, tüm demokratik siyasi partilerin halk örgütlerinin güçlendirilmesine aktif olarak yardım etmesine izin verilmesidir. Belirli bir partide, kamu örgütlerini bölmek için gizli gizli çalışan insanlar vardır.

Kuzey Kore'de sendikalar, Köylüler Birliği, Demokratik Gençlik Birliği, Kadınlar Birliği ve benzerleri işçi sınıfının ve diğer çalışan insanların geniş kitle örgütleri olarak kurulmuştur;

ulus inşasında aktif rol almaktadırlar. Bu örgütleri güçlendirmek ve rollerini arttırmak tüm demokratik partiler için ortak bir mesele olmalıdır. Bununla birlikte, kirli bir amaç peşinde koşan belli bir gizli siyasi parti, kendi etkisi altında birbirinden bağımsız kamu örgütleri oluşturma eğilimindedir.

Bu Syngman Rhee, Jo Man Sik ve benzerlerinin hoşuna gidecek türden bir şey. Ulusal Sendikalar Konseyi Güney Kore’de işçi sınıfının birleşik bir kitle örgütü olarak faaliyet göstermesine rağmen, Amerikan emperyalistleri ve ülkedeki gericiler Taehan Sendikalar Federasyonu adı altında ayrı bir gerici örgüt kurdular; ve Demokratik Gençlik Birliği’nin Kuzey Kore’de birleşik bir gençlik örgütü olarak kurulduğu ilk günlerde, Jo Man Sik onu sözde destekliyormuş gibi davrandı, ancak gençlik hareketini bozmak amacıyla Demokratik Parti içinde ayrı bir gençlik departmanı kurmaya çalıştı. Bu tür bölücü faaliyetler kabul edilemez; bunlar sadece ulusumuzun ve halkımızın düşmanlarına yardımcı olurken demokrasinin inşasına da büyük zarar vermektedir.

Ulus bölme politikası tüm emperyalistlerin kalıplaşmış politikasıdır. Güney Kore’de Amerikan emperyalistleri böyle bir politika uygulamaktadır ve Koreli gericiler ulusal çıkarları satmaya kararlı Amerikalı efendilerinin uşakları haline gelmişlerdir. Bu hainleri tamamen tecrit etmeli ve Amerikan emperyalistlerinin sinsi ulusları bölme politikasını boşa çıkarmalı, özellikle Kuzey Kore’deki demokratik kitle örgütlerimizin birliğini bozmaya yönelik en ufak bir hareketi zamanında açığa çıkarmalı ve engellemeliyiz.

Yürüdüğümüz yol tektir ve hedefimiz de tektir. O halde neden kitle örgütlerimizi bölmek zorundayız? Böyle bir bölünmeyi kim planlarsa planlasın, kuşkusuz demokrasiyle bağdaşmayan fikirlere sahip yabancı bir unsurdur ve bu tür kişilere müsamaha gösterilemez. Demokratik kitle örgütlerimizi bölmeye ve birleşik cephemizi parçalamaya yönelik her türlü girişime karşı hepimiz kararlılıkla mücadele etmeliyiz.

Son olarak bir açıklamada daha bulunmak istiyorum. Tüm demokratik partilerin siyasi sloganları koordine edilirse daha iyi

olacaktır. Şu anda sokaklarda görülen sloganların çoğu, her siyasi partinin sadece kendisini ön plana çıkardığını göstermektedir; bu adil değildir. Doğru, her parti kendini güçlendirebilir ve bağımsız sloganlar öne sürebilir ve kendi saflarında kendi özel ideolojik eğitimini yürütmeye çağrılabilir. Ancak ben halk kitlelerine yönelik genel siyasi sloganların DNUF ya da halk komitesi tarafından onaylandıktan sonra tek tip olması gerektiğini düşünmekteyim.

2. ULUS İNŞASI İÇİN YÜRÜTÜLEN GENEL İDEOLOJİK HAREKETLİLİK ÜZERİNE

Ulus inşası için yürütülen genel ideolojik seferberlik hareketi, halkımızın şu anda müreffeh, yeni bir ülke inşa etmesine yönelik en uygun zamanlamaya sahip harekettir.

Bu, bir ya da iki sloganın atılması ve birkaç propaganda konuşmasıyla sona erecek bir hareket değildir; bu, tüm insanları faaliyetlerini demokratik bir ülkenin inşasına adamaya teşvik etmeyi amaçlayan ayakları yere basan bir mücadeledir. Bilgilendirme ve tanıtım çalışmalarının yoğunlaştırılması gerektiğini söylemeye gerek yok, ancak pratik çalışmalar bunu takip etmezse, hareket başarı ile sonuçlanmayacaktır.

Ulusal kalkınma fikrini ilk olarak günlük rutinleri yerine getirirken uygulamaya koymak önemlidir. Fabrika ve ofis çalışanları öncelikle “Bir günlük işi gününde bitirelim!” sloganını eyleme dönüştürmelidir. Sekiz saatlik iş günü olduğu için zamanı boşa geçirip eve dönmemeli, her gün bir iş ve planı bitirme alışkanlığı edinmeliyiz. Tüm memurlar ve çalışan insanlar işlerini sorumluluk bilinciyle yaptıklarında, ulus inşası davasının zafere taşınacağından şüphe yoktur.

Ulus inşası fikrine, fonlardan tasarruf etme ve devlet malzemelerine iyi bakma konusunda da şiddetle ihtiyaç vardır. Tasarruf kelimesi çok sık kullanılmasına rağmen, her yerde hâlâ birçok israf vakasına rastlanmaktadır. Gereksiz personelin azaltılmasından çokça bahsediliyor ama düzenli personelin üzerindeki ofis çalışanları masalarında boş boş uyukluyor ve birçok durumda gereksiz kurum ve kuruluşlar devlet binalarını

işgal ediyor. Tüm kurum ve kuruluşlar çok sayıda maaşlı işçi çalıştıran ayrı il, şehir ve ilçe ofisleri kurmuş durumda. Birçok yetkili bunun yanlış olduğunu kabul etmekte ancak bu konuda hiçbir şey yapmamaktadır.

Her yerde devlet malını zimmetine geçirerek ve çalarak cebini dolduran insanların görevden alınması için sloganlar atılıyor ve aslında tüm kamu hizmeti kuruluşları çok sayıda dolandırıcıyı, israfçıyı, bürokrati ve aylağı tasfiye ediyor. Bu iyi bir şey, ancak bu tür insanları kendilerini ulus inşasına adanmaları için yeniden eğitmek daha iyi olacaktır.

Neden hatasını kabul eden ve şöyle diyen bu kadar az insan var? “Ulus inşası konusundaki yetersiz bilgim nedeniyle hata yapmış olsam da bundan sonra yeni bir sayfa açıp ülke ve halk için özveriyle çalışacağım” Son tahlilde, bunun nedeninin eğitimin yetersizliği ve ulus inşası için ideolojik hareketin kitleler arasında derin bir zemin kazanamaması olduğunu tespit edebiliriz.

Ulus inşası için ülkemizde ideolojik bir seferberlik hareketi var, ama bu hareket henüz kadrolarla sınırlı; geniş kitlelere ulaşamıyor ve ülke çapında bir hareket haline gelemiyor. Böyle olduğu için de yeni bir ulusal özellik oluşturamıyoruz.

Ulus inşası için genel ideolojik seferberlik hareketi ancak tüm halkın kampanyası haline geldiğinde büyük bir başarı elde edebilir.

~ÇALIŞMALAR 3~

BAŞARILARIN PEKİŞTİRİLMESİ İÇİN

KAZANILMIŞ ZAFERLER VE YENİ ZAFERLER 1 Ocak 1947

Yeni bir yıl olan 1947'ye girerken, ülkenin dört bir yanında yeni bir ülke inşa etmek için gece gündüz demeden çalışan yurttaşlarımı en içten duygularıyla selamlıyorum.

1946 yılı ulusumuzun tarihinde büyük dönüşümlerin yaşandığı bir yıl oldu. Japon emperyalizminin boyunduruğundan kurtulan ulusumuz, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurma yolunda dev bir adım atmıştır. Kuzey Kore'de tarihi demokratik reformlar büyük bir zaferle gerçekleştirilmiştir. Böylece Kuzey Kore'nin sosyal ve siyasi yapısı kökten değişerek ülkenin tam bağımsızlığı ve demokratikleşmesi için sağlam bir temel atılmıştır.

Demokratik reformların bir sonucu olarak, Kuzey Kore halkı gerçek demokrasiyi bizzat tecrübe edebilmiştir. Halkın siyasi özgürlük ve haklarını güvence altına alan demokratik hükümetin ve emekçi kitleleri feodal sömürge ve bağımlılıktan kurtaran demokratik sistemin ne kadar değerli olduğunu ilk elden tecrübe etmişlerdir.

Artık iktidarın asıl sahibi olan halk kitleleri, eski feodal ve sömürgeci kültürü tasfiye etmiş ve özgürce demokratik bir ulusal kültür inşa etme yoluna girmiştir.

Kuzey Kore halkının demokratik reformlar yoluyla gerçekleştirdiği bu tarihi değişim, bizim ulusumuzun özgürlük ve demokrasiyi seven uyanmış ve bağımsız ve egemen bir devlet kurma kapasitesine sahip bir ulus olduğunu açıkça göstermektedir.

Ancak ABD askerlerinin konuşlandığı Güney Kore, Kuzey Kore'nin tam tersi bir yol izlemektedir. Güney Kore'de hiçbir demokratik reform gerçekleştirilmemiştir ve halka temel demokratik özgürlükler ve hakları bile garanti edilmemektedir. Dolayısıyla Güney Kore'de halk kitleleri ABD'nin emperyalist saldırı politikasına karşı ve ülkenin demokratik gelişimi için

kanlı mücadelelerini sürdürmektedir. ABD tarzı “demokrasinin” gerici doğası gözler önüne serilmiş ve ülkemizi emperyalizmin bir sömürgesi olarak yeniden pazarlamaya çalışan Syngman Rhee yönetiminin hain doğası tamamen gün ışığına çıkarılmıştır.

Güney Kore halkı, ABD emperyalistlerine ve onların yoldaçlarına karşı kahramanca bir mücadeleye girişmiştir. Onların mücadelesi bir genel grev, bir halkın direniş mücadelesi olarak başlatılmıştır. Bu, onların ülkelerinin bağımsızlığı ve egemenliği için hiçbir fedakarlıktan kaçınmadan yürüttükleri yurtsever bir mücadeledir.

Geçtiğimiz yıl bu şekilde Kuzey Kore’de demokrasinin kesin zaferi elde edilmiş ve bağımsız ve egemen bir devletin inşası için temel atma çalışmaları başarıyla ilerlerken, Güney Kore’de de yabancı saldırganların zulmüne karşı geniş halk kitlelerinin yurtsever mücadelesi yürütülmüştür.

Bugün demokratik güçlerin sadece Kore’de değil dünyanın diğer tüm bölgelerinde de gerici güçleri alt ederek güçlü bir şekilde ilerlediğini görüyoruz.

Böylesine elverişli iç ve dış koşullar altında Güney Kore halkının çok da uzak olmayan bir gelecekte ülkesinin tam bağımsızlığını ve egemenliğini kesinlikle elde edeceğine inanıyoruz.

Tarihi demokratik reformları deneyimlemiş ve ABD askeri hükümetine karşı kahramanca bir mücadele yürütmüş olan ulusumuz, şimdi kazanılmış olan başarıları pekiştirme ve yeni büyük zaferler kazanma göreviyle karşı karşıyadır. Şu andan itibaren, birleşik bir demokratik hükümet kurmak için çaba sarf etmeli ve bağımsız ve egemen bir devlet inşa etme yolunda büyük ilerlemeler kaydetmeliyiz.

Bu amaca ulaşmak için sevgili yurttaşlarımı şu görevleri yerine getirmeye yürekten çağırıyorum.

İlk olarak, demokratik reformlarla elde edilen başarıları pekiştirmek ve geliştirmek için halk komiteleri daha da güçlendirilmelidir. Halk komitelerine destek veren halk, tüm yasa ve politikaları bilinçli bir şekilde uygulamaya koymalı ve halk

komitesi üyelerini çalışmalarında her zaman teşvik etmeli ve cesaretlendirmelidir. Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi'nin yasa ve politikalarının en alt kademeler tarafından açıkça bilinmesi ve eksiksiz bir şekilde uygulanması için bu yıl alt ilçe ve ri (dong) halk komiteleri seçimleri yapılacaktır. Bu seçimlerde de Kuzey Kore halkı 3 Kasım demokratik seçimlerinde olduğu gibi aynı muzaffer sonuçları elde etmek için çaba göstermelidir.

İkinci olarak, bu yıl çabalarımızı ekonominin iyileştirilmesi ve inşası ile halkın yaşam standartlarının istikrara kavuşturulması üzerinde yoğunlaştırmalıyız. Demokratik reformları gerçekleştirerek bağımsız bir ulusal ekonominin inşası için sağlam bir temel atmış bulunuyoruz. Ekonomiyi doğru bir şekilde yönetirsek, ulusal ekonomiyi tamamen onarıp geliştirebilir ve halkın yaşam standartlarını istikrara kavuşturup artırabiliriz.

O halde doğru yol nedir? Cevap, ekonomiyi planlı bir temelde yönetmemiz gerektiğidir. Büyük endüstrilerin kamulaştırılmasından önce planlı bir ekonomi oluşturulamazdı. Ancak bugün, ana sanayiler halkın elinde olduğunda, ulusal ekonominin tüm dallarında iyi tanımlanmış planlar yapılabilir ve yapılmalıdır. Ulusal ekonominin genel planının yanı sıra, tüm fabrikalar, madenler, demiryolu taşımacılığı ve iletişim tesisleri de kendi planlarını hazırlamalı, bu planların uygulanmasına yönelik çalışmaları titizlikle örgütlemeli ve denetlemeli, kitleleri planların gerçekleştirilmesi için mücadeleye seferber etmeli ve kitleler arasında bir öykünme hareketi başlatmalıdır.

Demiryolu taşımacılığı ve iletişim hizmetlerinin yeniden düzenlenmesi ve iyileştirilmesi, sanayinin rehabilitasyonu ve gelişimi için vazgeçilmez bir koşuldur. Demiryollarının düzgün işlememesi ve iletişim olanaklarının tam olarak sağlanamaması nedeniyle 1946 yılında sanayi inşası önemli ölçüde sekteye uğramıştır. Bu yıl iletişim tamamen yeniden tesis edilmeli ve demiryolu taşımacılığı hizmetleri geliştirilmeli, aynı zamanda deniz taşımacılığı da geliştirilmelidir.

Kuzey Kore'de toprağı işleyenler tarım reformu sayesinde toprağın efendisi haline gelmiştir, ancak köylü başına düşen

ekilebilir arazi çok azdır, çünkü aslında çok sayıda dağ bulunmaktadır ve düz alanlar sınırlıdır. Dahası, Mançurya, Japonya ve diğer bölgelerden çok sayıda yurttaşımız evlerine döndükçe, tarım arazisi sıkıntısı daha da güçlü bir şekilde hissedilmektedir. Bu nedenle, ekim alanını genişletmek için arazi ıslahı planı hazırlanmalı; bir santim bile nadas bırakılmadan tüm arazi saban altına alınmalı, sulama tesisleri yeniden düzenlenmeli ve gıda tahılı üretimini arttırmak için yeni tesisler inşa edilmelidir.

Hayvancılık alanında, büyükbaş hayvanlar bir plan dahilinde çoğaltılmalı ve gerekli çeki hayvanlarını temin etmek için kesimleri kısıtlanmalıdır. Özellikle Kore yünlü kumaşlar için hammadde sıkıntısı çekmektedir ve bu hammadde sorununu çözmek için koyun yetiştiriciliği teşvik edilmelidir.

Ormancılık konusuna gelecek olursak, 1946 yılında ağaçlar herhangi bir plan olmaksızın gelişigüzel kesilmiş ve önemli miktarda kereste vurguncuların eline geçmiştir. Bu yıl kesilen kerestelerin düzgün bir şekilde taşınması sağlanmalı, ağaçlar planlı bir şekilde kesilmeli ve ormanlar büyük bir özenle korunmalıdır.

Üçüncü olarak, güvenlik ve adli faaliyetler artırılmalıdır. Kurtuluşun ardından bu faaliyetlerde büyük başarılar elde edilmiştir, ancak halen pek çok eksiklik mevcuttur. Güvenlik birimleri ve savcılık görevlileri halkın çıkarlarına hizmet etme ruhuyla donanmalı, güvenlik ve savcılık işlerinde ihtiyaç duyulan bilimsel bilgiyi edinmeli ve böylece gerici unsurların entrikalarını önceden çökertmelidir.

Dördüncü olarak, halk sağlığı hizmetleri geliştirilmelidir. Özellikle bulaşıcı hastalıkların önlenmesi için salgınla mücadele çalışmaları güçlendirilmelidir. 1946 yılında salgınla mücadele gruplarının faaliyetleri sayesinde koleranın önlenmesinde önemli başarılar kaydedilmiştir, ancak henüz salgınla mücadele çalışmalarının tamamen tatmin edici olduğu söylenemez. Salgınla mücadele çalışmaları güçlendirilirken, sağlık kuruluşlarını desteklemek için bu yıl tüm illerde iyi donanımlı devlet hastaneleri kurulmalıdır.

Beşinci olarak, denetim her alanda yoğunlaştırılmalıdır. 1946 yılında bu yetersizdi. İşler ayrıntılı ve doğru bir plana göre yapılmalı ve aynı zamanda planın doğru bir şekilde uygulanmasını sağlamak için ilerleme sürekli olarak denetlenmelidir.

Altıncı olarak, personel kadrolarının eğitimi üzerinde durulmalıdır. Sanayilerin iyileştirilmesi, geliştirilmesi ve planlı bir şekilde yönetilmesi için çok sayıda ekonomi yöneticisine ve teknik personele ihtiyaç vardır. Japon emperyalizminin egemenliği altında Koreliler hem ekonomiyi yönetmekten hem de teknik yönetimden tamamen dışlandılar ve bu nedenle şu anda bu tür kadrolardan çok yoksunuz. Bu nedenle, bizim için en önemli öncelikli görevlerden biri de kendi kadrolarımızın eksikliğini gidermektir. Sanayide bu tür personele olan talebi karşılamak için teknik personel yetiştirilmesi özellikle önemlidir.

Geçtiğimiz yıl üniversiteyi kurduk ve birçok yeni uzmanlık okulu açtık. Ancak bu sadece kendi kadrolarımızın eğitiminin başlangıcıdır. Yetenekli personelin yetiştirilmesi için sürekli çaba sarf etmeli ve özellikle de acilen ihtiyaç duyulan yönetici ve teknisyenlerin yetiştirilmesi için işyeri teknik okulları, yöneticiler için kısa kurslar ve benzerlerini açmalıyız. İktisadi idareciler ve teknik personel eksikliğinin giderilmesi için en azından on binlerce kadronun eğitilmesi gerekmektedir.

Bunun yanı sıra, her düzeydeki iktidar organlarında, ekonomik kurumlarda ve toplumun diğer kollarında görev yapan tüm yetkililer, işlerinde mümkün olduğunca iyi olabilmek için sürekli ve özenli bir şekilde çalışmalıdır. Teknik bilgi ve uygulama becerisi olmadan, ne kadar hevesli olunursa olunsun, kişi görevini yerine getiremeyecektir.

Yetenekli personelin her şeyi çözebileceği gerçeğinin bilincinde olarak, onları eğitmek için elimizden geleni yapmalıyız.

Yedinci olarak, ulusal kültürün hızla gelişmesi için çaba göstermeliyiz.

Bilim adamları ve teknik elemanlar ileri bilimin kazanımlarını özümsemeli ve tekniklerin geliştirilmesini teşvik etmelidir. Yazarlar ve sanatçılar, toplumumuzun demokratik dönüşümünü doğru bir şekilde yansıtan ve yeni bir yaşamın yaratılması için verilen büyük mücadelede halk kitlelerini harekete geçiren, ideolojik ve siyasi içerik bakımından zengin ve sanatsal değeri yüksek birçok eser üretmelidir.

Sekizinci olarak, geçen yıldan bu yana sürdürdüğümüz ideolojik dönüşüm hareketi yeni yılda da güçlü bir şekilde devam ettirilmelidir. Şimdiye kadar bu hareketin sadece slogan atmaktan öteye gitmemesi yönünde bir eğilim vardı. Şu andan itibaren bu hareket, insanların zihinlerinin her alanda pratik mücadele yoluyla yeniden şekillendirilmesi için ilerletilmelidir.

Halk komitelerinin ve diğer tüm organların yetkilileri kendilerini Japon emperyalizminin artığı olan tüm kötü niyetli bürokratik uygulamalardan tamamen kurtarmalı ve her zaman kitlelerin arasına girerek, acıyı ve tatlıyı onlarla paylaşarak, seslerine kulak vererek ve ihtiyaçlarını karşılayarak halkın sadık hizmetkârları haline gelmelidir.

Tüm kurumlar devlet malını kötüye kullanan saf olmayan unsurları kovmalı ve onları ağır bir şekilde cezalandırmalıdır. Aynı zamanda bu kurumların yetkilileri de sorumluluklarını her zaman zamanında yerine getirmeyi alışkanlık haline getirmelidir. Bu nedenle, tüm kurumlarımızda vatansever, ülkeye ve halka adanmış bir hizmet anlayışının hâkim olmasını sağlamalıyız.

Değerli yurttaşlarım,

Güney Kore halkının gerici güçlerin sert baskısı altında acı çektiğini bir an bile unutmamalıyız. Güney Koreli gericileri tamamen devirmeden ulusun demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurma arzusunu gerçekleştirmek mümkün değildir.

Bu nedenle, her zaman, birleştirici demokratik bir devletin inşası için mücadele ile birlikte bahsi geçen tüm görevleri yerine getirmeliyiz. Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'yi daha da

güçlendirerek gericilerin sinsi ve hain planlarını bozmak için güçlü bir mücadele yürütmeliyiz.

Kuzey Kore halkı geçtiğimiz yıl zaferle gerçekleştirdiği demokratik reformların başarılarını pekiştirmeli ve böylece Kuzey Kore'nin demokratik temelini daha da sağlamlaştırmalıdır. Bunun yanı sıra, Kuzey Kore'de olduğu gibi Güney Kore'de de tüm siyasi iktidarın halk komitelerine devredilmesi, tarımsal reformların ve sanayinin kamulaştırılması, iş kanunu ve cinsiyet eşitliği kanununun çıkarılması gibi diğer demokratik reformların gerçekleştirilmesi ve mümkün olan en erken tarihte birleşik bir kuzey-güney bağımsız ve demokratik devletin inşası için çaba gösterilmelidir.

Ülkenin bağımsızlığı ve demokratikleşmesi için gericilere karşı kahramanca mücadele eden Güney Koreli yurttaşlarımıza içten saygılarımı sunuyor ve cesaretlendirici selamlarımı gönderiyorum.

Kuzey ve Güney Kore halklarının, Güney Kore'deki ABD askerî hükümeti ve onun ajanları olan Syngman Rhee hainlerinin komplolarını bozmak ve Kore'de birleşik bir demokratik geçici hükümet kurmak için daha da güçlü bir şekilde birleşerek mücadele edeceklerine ve böylece mutlaka büyük bir zafere ulaşacaklarına inancım tamdır.

KUZEY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ ÇALIŞMALARININ SONUÇLARI HAKKINDA

**Kuzey Kore Halk Meclisi Birinci Oturumuna Sunulan
Rapor 21 Şubat 1947**

1. KUZEY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ'NİN KURULUŞU

15 Ağustos 1945'te halkımız Japon emperyalist sömürge yönetimini devirerek ülkemizin bağımsızlığını kazandı. Böylece ulusumuzun köklü tarihindeki en şanlı dönem başlamış oldu.

Kore halkı, topraklarının kurtarılmasından ve ulusumuzun bağımsızlığı ve yeni, demokratik bir Kore'nin inşası için elverişli koşulların oluşturulmasından büyük bir memnuniyet duymaktadır. Halkımızın kurtuluşu kutlamak üzere şehirlerde ve köylerde düzenlediği büyük kutlamalar bunun en açık kanıtıydı.

Demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet kurma yönündeki büyük amacımız, gerçek hayatta halk kitleleri arasında yüksek derecede bir siyasal coşkunun ortaya çıkmasını sağlamıştır. Şehirde ve ülkede demokratik siyasi partilerin ve halk örgütlerinin geniş bir birleşik cephesine dayanan yeni halk iktidarı organları olan halk komiteleri doğmuş ve ulusal ekonominin tüm dallarına rehberlik etmek üzere merkezde idari bürolar oluşturulmuştur.

Tüm Kore'yi kapsayan demokratik bir geçici hükümetin kurulmasının gecikmesiyle birlikte, Japon emperyalistleri tarafından harap edilen ulusal ekonomiyi yeniden canlandırmak ve demokratik reformları gerçekleştirmek için büyük çaba sarf etmek üzere Kuzey Kore'de devlet iktidarının merkezi bir organını kurmak gibi acil bir görevle karşı karşıya kaldık. Böylece, 8 Şubat 1946'da Kuzey Kore'deki demokratik siyasi partilerin ve kamu kuruluşlarının, idari büroların ve halk komitelerinin temsilcileri Pyongyang'da bir araya gelerek ülkenin siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamına birleşik bir rehberlik sağlamak üzere PPCNK'yi kurdular.

PPCNK, tarım reformu, ulaşım ve sanayinin rehabilitasyonu, eğitim sisteminin yenilenmesi, Japon yanlısı unsurlardan kurtulma ve halkın kendi kendini yöneten organları olan halk komitelerini, liderliklerine yetenekli ve dürüst işçiler atayarak her düzeyde sağlamlaştırma dahil olmak üzere demokratik reformları gerçekleştirme acil görevlerini ortaya koydu. PPCNK, bu öncelikli görevleri yerine getirmek gibi tarihi bir misyonla hareket etmiştir.

2. KUZEY KORE GEÇİCİ HALK KOMİTESİ’NİN FAALİYETLERİ

PPCNK’nin gerçekleştirdiği demokratik reformların en önemlisi tarım reformudur. Nüfusumuzun ezici çoğunluğunu oluşturan köylülerin yaşamındaki en hayati problem bu reformla çözüme kavuşturulmuştur.

Japon emperyalist saldırganlar ülkemiz kırsalını dünyanın en yoksul ve en geri kalmış bölgesine dönüştürmüşlerdi. Sömürgeci egemenliklerini yoğunlaştırmak ve çiftçilerimizi son raddeye kadar sömürmek için kırsal bölgelerimizde feodal sistemi sürdürdüler. Japon emperyalist saldırganlar ve toprak ağaları, fahiş çiftlik kiralari ve tefecilerin sömürüsüyle desteklenen çeşitli vergi ve harçlarla köylüleri sıkıştırdı ve bu durum köylülerimizi açlıktan ölmeye ve paçavralara bürünmeye, Kore’nin kırsal ekonomisini de iflasa sürükledi.

Tarım reformu halkımız için vazgeçilmez bir gereklilikti. Tarım reformu olmadan ne halkın yaşam koşullarını iyileştirmek ne de toplumu ya da ekonomiyi demokratik hale getirmek mümkündü. Bu nedenle 5 Mart 1946 tarihinde Tarım Reformu Kanunu’nu çıkardık.

Kuzey Kore’deki Tarım Reformu Yasası, Japon emperyalistlerinin ve Koreli toprak ağalarının toprak mülkiyetine son vererek köylü kitlelerinin sırtına çok ağır yükler bindiren orta çağ ve feodal kiracılık sistemini ortadan kaldırdı.

Tarım reformu kapsamında 724.522 çiftlik çalışanı ailesi ve çok az toprağı olan ya da hiç toprağı olmayan köylüler karşılıksız toprak sahibi oldu. Şimdi Kuzey Kore’de toprak sadece onu

işleyenlere aittir. Tarım reformu kırsal kesimdeki feodal ilişkileri ortadan kaldırmış ve köylülerin yüzyıllardır süregelen toprak arzusunu yerine getirmiş, tarımımızı geliştirmek için maddi temel oluşturmuş ve köylülere vatanseverlik aşlamıştır.

Bu arada PPCNK radikal vergi reformları yaparak köylülerin mahsullerinin yüzde 25'ini devlete aynen vergi olarak vermelerini şart koştu. Aynı tarım vergisinin getirilmesi, kırsal nüfusun devlete olan taahhütlerini yerine getirdikten sonra, kendi emekleriyle ürettikleri tahıllı serbestçe elden çıkarabilmelerini sağladı. Köylüler yeni vergi sistemini içtenlikle desteklediler ve 1946 yılında tarım vergisinin yüzde 100'ünü aynı olarak ödediler.

PPCNK tarafından 10 Ağustos 1946'da ilan edilen sanayilerin millileştirilmesi yasası uyarınca, daha önce Japon devletine, Japon bireylere ve Koreli vatan hainlerine ait olan fabrikalar, madenler, demiryolları, su taşımacılığı, iletişim, ticaret, bankalar ve diğer mali kurumlar, kültürel kuruluşlar vb. kamu yönetimi altına alındı. Bu kanun kapsamında 1.000'den fazla işletme kamu mülkiyetine geçmiştir. Başlıca üretim araçlarının halkın eline geçmesiyle birlikte, gerici güçlerin Kuzey Kore ekonomisindeki ana mevzilerinden biri kökünden ve dallarından tasfiye edilmiş oldu.

PPCNK, ekonomi üzerindeki kontrol kollarını eline alarak Japon emperyalistlerinin harap ettiği sanayileri rehabilite etmek üzere çalışmalar yürüttü. Sonuç olarak, 1 Ocak 1947'de aralarında en büyük kimya fabrikalarımız, demir dökümhanelerimiz, demir dışı metal eritme tesislerimiz, madenlerimiz ve diğer birçok işletmenin yanı sıra günlük tüketici ihtiyaçlarını üreten 594 işletmenin de bulunduğu 822 işletme faaliyete geçmişti.

Ayrıca PPCNK, mavi ve beyaz yakalı işçiler için İş Kanunu'nu yürürlüğe koymuştur. Bu yasa işçilerimizi zalim sömürgeci sömürüden kurtarmıştır. İş Kanunu uyarınca, Kuzey Kore'de ilerici, demokratik bir İş Kanunu yürürlüğe kondu. Kore halkının tarihinde ilk kez sekiz saatlik iş günü yasal olarak belirlendi; geçmişte Japonların sahip olduğu fabrika ve işletmelerde yaygın olarak kullanılan çocuk işçiliği yasaklandı; erkek ve kadın işçilere eşit değerde iş için eşit ücret verilen ücret sistemi, sosyal sigorta sistemi ve ücretli tatiller getirildi; mavi ve beyaz yakalı işçilerin

sağlığının korunması yasal olarak öngörüldü. Bugün 430.000 fabrika ve ofis çalışanı sosyal sigortadan yararlanmaktadır. İş Kanunu, işçilerin maddi ve kültürel standartlarının iyileştirilmesi için gerekli koşulları sağlamaktadır.

Kuzey Kore'deki büyük demokratik reformlardan bahsetmişken, mutlaka Cinsiyet Eşitliği Yasasından da bahsetmemiz gerekir.

Kore kadınları binlerce yıl boyunca zalimce aşağılanma ve baskıya maruz kalmış, insan olarak en temel haklarından mahrum bırakılmışlardır. Ancak PPCNK tarafından kabul edilen Cinsiyet Eşitliği Yasası ile kadınlar siyasi ve ekonomik olarak erkeklerle eşit haklara sahip olmuşlardır. Kuzey Kore'de çok eşlilik ve insan ticareti yasaklanmıştır ve kadınlarımız sosyal ve kültürel yaşamımızda büyük bir rol oynamaktadır. Şu anda bir milyondan fazla kadın Demokratik Kadınlar Birliği ve Demokratik Gençlik Birliği'nde birleşmiş durumdadır. İl, şehir ve ilçe halk komitesi üyelerinin yüzde 13'ünden fazlası kadındır. Cinsiyet Eşitliği Kanunu, kadınlar için feodal ilişkilere son vermiş ve devlet işlerine ve demokrasinin inşasına özgürce katılmaları için bir fırsat sunmuştur.

PPCNK ayrıca kamu eğitiminde de reform yapmıştır.

Geçmişte Japon emperyalist soyguncular Kore halkının karanlıktan ve esareten kurtulmasını engellediler. Barbar sömürgeci kolluk yönetimini sürdüren Japon emperyalistleri, Kore halkının ulusal bilincini ve eşsiz kültürünü yok etmek ve Kore ulusunu "Japonlaştırmak" için mümkün olan her türlü girişimde bulunmuşlardır. Japon emperyalist yönetiminin hüküm sürdüğü günlerde Kore'deki çocukların yarısından fazlasının ilkokula gitme şansı bile yoktu. Japon emperyalistleri özellikle halkımızın kendi anadilini konuşmasını yasakladı. Okullarda Korece yasaklandı ve Korece yayınların varlığına izin verilmedi. Japon emperyalistleri Kore sanatının ulusal karakterini de silmeye çalıştılar.

Eğitim alanında, PPCNK geçen yıl 110 ilkokul daha inşa etti ve 173 ortaokul ve 27 orta teknik okulu yeni açtı. Bu da okul sayısının neredeyse iki katına çıktığı ve toplam okul kayıtlarının 1,3 milyonu aştığı anlamına gelmektedir. Özellikle kırsal kesimde kamu eğitim kurumları mantar gibi çoğalmıştır ve büyüme hızları çok yüksektir. Şu anda Kuzey Kore kırsalında 2.274 ilkokul ve 103 ortaokul bulunmaktadır. Kuzey Kore'deki tüm okullarda dersler kendi lisanımızda yapılmaktadır. Bunun yanı sıra yetişkinler için 16.000'den fazla okul açılmış ve bu okullara devam ederek okur-yazar olanların sayısı 500.000'i aşmıştır. Yüksek öğretim de ilerleme kaydetmektedir. Kuzey Kore'de ilk kez 1946 yılında bir üniversite ve birkaç yüksekokul kurulmuş olup, şu anda bu okulların öğrenci sayısı 3.100'dür. Bir uzman tıp okulu, sekiz normal ve iki uzman öğretmen yetiştiren okul açılmıştır.

PPCNK birçok kültürel eğitim kurumu inşa etmeye başlamıştır. Kurtuluştan önce Kuzey Kore'de tek bir lokal bile yoktu, sadece Japonlar tarafından işletilen yedi kütüphane vardı. Bugün 91 lokal, 35 kütüphane ve 717 küçük şube kütüphanesi bulunmaktadır.

Yayın çeşitliliği de çok arttı ve gelecekte de artmaya devam edecektir. Şu anda Kuzey Kore'de 22 gazete ve 20 dergimiz var.

Ulusal sanatlarımız da yeniden canlandı. Merkezi Sanat Topluluğu ve Merkezi Senfoni Orkestrası'nın kurulması sanat faaliyetleri alanında büyük bir olaydır. Seksen üç tiyatro ve sinemada oyunlar ve filmler gösterilmekte ve Japon emperyalistleri döneminde yasaklanan özgün ulusal dramalarımız yeniden canlandırılmaktadır.

Şu anda Sanat ve Edebiyat Birlikleri Genel Federasyonu, Halk Eğitim ve Kültür Destekçileri Derneği ve Kore-Sovyet Kültür Derneği çalışmalarını başarıyla sürdürmektedir. Ulusal kültürün inşasındaki bu ilerleme Kore halkının daha önce hayal bile edemeyeceği bir şeydir.

PPCNK ayrıca kamu sağlık hizmetlerini de yeniden organize etmiştir.

Japon emperyalist yönetimi altında sağlık hizmetleri özel doktorlar ve Japon hastaneleri tarafından yürütölüyordu ve kitlelerin bunlara erişimi yoktu.

Kuzey Kore 1946'da devlet tarafından işletilen 47 hastane ve sekiz bakteriyoloji laboratuvarı ve ayrıca tüberküloz için sanatoryumlar, ilk yardım istasyonları ve diğer türden tıbbi kurumlar açtı.

PPCNK çeşitli yargı reformları gerçekleştirmiştir. Bunlardan en önemlisi, Japon emperyalist yönetimi altında kurulan yargı sisteminin kaldırılması ve yargı organları için seçim sisteminin kurulmasıydı. Kore halkının tarihinde ilk kez, bir zulüm organı olmak yerine, gerçekten demokratik bir kurum olarak çıkarlarını korumak için var olan bir yargı ortaya çıkmıştır.

Tüm bu tarihi reformlar, PPCNK ve yerel halk komitelerinin, geniş halk kitlelerinin hayati çıkarlarını temsil eden gerçek anlamda demokratik hükümet organları olduğunu göstermektedir.

Geçtiğimiz 3 Kasım'da yapılan il, şehir ve ilçe halk komiteleri seçimlerinin sonuçları, halkın halk komitelerine ne kadar güvendiğini ve onların rolünü ve önemini ne kadar yüksek değerlendirdiğini açıkça göstermektedir. Demokratik seçimler Kore halkının yaşamına büyük değişiklikler getirmiştir.

Seçimler genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre gizli oyla yapılmış ve Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'ye bağlı siyasi partiler ve kamu kuruluşları seçimlerde parlak bir zafer kazanmıştır. Toplam 4.516.120 seçmenin 4.501.813'ü ya da yüzde 99,6'sı sandık başına gitmiştir. Seçmenler oylarının yüzde 97'sini il halk komiteleri için DNUF tarafından gösterilen adaylara, yüzde 95,4'ünü şehir halk komiteleri için DNUF tarafından gösterilen adaylara ve yüzde 96,9'unu ilçe halk komiteleri için DNUF tarafından gösterilen adaylara verdi.

İl, şehir ve ilçe halk komitelerinin seçilen 3.459 üyesinin yüzde 14,7'si işçi, yüzde 36,4'ü köylü, yüzde 30,5'i beyaz yakalı, yüzde 4,2'si tüccar, yüzde 2,1'i girişimci, yüzde 9'u kültür alanında çalışan ve yüzde 2,7'si dindar kişilerden oluşuyor.

Gördüğünüz gibi halk komitelerinde çeşitli toplumsal kesimlerden insanlar, demokratik siyasi partiler ve kamu kuruluşları temsil edilmektedir. Tüm halkın genel iradesine uygun olarak oluşturulan halk komiteleri, halk kitlelerinin geniş kesimlerinin oybirliğiyle desteğine sahiptir.

PPCNK, pek çok zorluğa rağmen ekonominin iyileşmesi için temel oluşturmuş ve demokratik reformları gerçekleştirmiştir. Karşılaştığımız güçlükler, Japon emperyalistleri tarafından tahrip edilen sanayi ve ulaşımın rehabilitasyonu ve Kore halkının hiçbir zaman deneyim sahibi olmadığı yeni bir demokrasinin inşasına ilişkin güçlükler, kadro eksikliğinden kaynaklanan güçlükler ve Japon yanlısı unsurların ve ulusa ihanet edenlerin gerici manevralarından kaynaklanan güçlüklerdir.

Bu tür zorlukların üstesinden gelirken elde ettiğimiz tüm başarılar, Kore halkının birleşik demokratik bir hükümet kurma gibi tarihi bir görevi layıkıyla yerine getirme yeteneğine sahip olduğunu göstermektedir.

Halk komitelerinin halkın hükümet organları olarak görevlerini yerine getirmeleri ve toplumun her kesiminden insanların halk komitelerinin politikalarını desteklemeleri, tüm demokratik reformları kabul etmeleri ve altı milyondan fazla insanı kucaklayan DNUF'un siyasi programını onaylamaları başarımızın açık bir göstergesidir.

PPCNK'nin temel görevlerini iyi bir şekilde yerine getirdiği söylenebilir.

Halkın bütününün ortak iradesiyle kurulan Kuzey Kore Halk Meclisi bundan böyle devlet iktidarının en yüksek organı olacaktır. Bu nedenle PPCNK, hükümet yetkilerini Kuzey Kore Halk Meclisi'ne devretmektedir.

KUZEY KORE HALK KOMİTESİ'NİN ACİL GÖREVLERİ

Kuzey Kore Halk Komitesinin 25. Oturumunda Yapılan Konuşma 24 Şubat 1947

Devlet iktidarının en yüksek organı olan Kuzey Kore Halk Meclisi'ni tüm halkın ortak iradesiyle kurduk ve onların onayıyla yeni Kuzey Kore Halk Komitesi'ni oluşturduk.

Bugünkü toplantı, PCNK'nin yeni kurulmasından bu yana yapılan ilk toplantı olması bakımından önemlidir. Ancak PCNK, geçtiğimiz yıl çok büyük işler başaran PPCNK'nin çalışmalarını ileriye taşıdığından, PPCNK'nin kuruluşunu başlangıç olarak almak ve PPCNK oturumlarındaki numaralandırmayı devam ettirerek bugünkü oturumu 25. oturum olarak adlandırmak tercih edilmektedir.

PCNK'nin faaliyetlerinde başarılı olmasını sağlamak için işe Başkan Yardımcıları arasındaki iş bölümünü netleştirerek başlamak gerekecektir.

PCNK'nin iki Başkan Yardımcısı vardır; Başkana vekalet edecek ilk Başkan Yardımcısı Yoldaş Kim Chaek'tir ve diğer Başkan Yardımcısı da ikinci Başkan Yardımcısı olarak çalışacaktır. Başkan Yardımcılarını birinci ve ikinci olarak ayırdığımızda, bu onların pozisyonlarında herhangi bir farklılık anlamına gelmez. Sadece toplantı çağrısı yapmak veya ortaya çıkabilecek sorunlarla ilgilenmek gibi konularda Başkan'ın yokluğunda görevi hangi sırayla devralacaklarını belirler. İşlerinin yürütülmesi söz konusu olduğunda, iki Başkan Yardımcısı eşit konuma sahiptir.

Gelecekte birinci Başkan Yardımcısı esas olarak sanayi ve ulaştırma alanlarındaki çalışmalardan, ikinci Başkan Yardımcısı ise tarım, ormancılık ve balıkçılık alanlarındaki çalışmalardan sorumlu olacaktır.

Büro ve dairelerin genel idare işlerine gelince, bu işlere Baş Sekreter aracılığıyla bakılacaktır. Bürolar ve departmanlar genel işlerle ilgili tüm belgeleri Baş Sekreter'e sunmalı ve onun

aracılığıyla Başkan'ın onayını almalıdır. İlerleyen dönemde PCNK'nin iç çalışmalarını bu doğrultuda düzenlemek niyetindeyiz.

PCNK büroları ve departmanları tüm işleri devralmayı hızla tamamlamalıdır. Yeni bürolar da kendilerine verilen kadro sayısı çerçevesinde memur atamalarını 5 Mart'a kadar tamamlamalıdır.

PCNK personelini sağlam bir şekilde oluşturmalıyız.

Halk hükümetinin işlevlerini ve rolünü geliştirmek için lider kadrosunun oluşturulması gerekmektedir. PCNK'yi yeni kurmuş olmamıza rağmen, iyi insanlardan oluşan bir kadroya sahip olmadan halk hükümetinin görevlerini başarıyla yerine getiremeyiz. Bunun için ülke ve halk için özveriyle çalışacak kişileri seçmeliyiz.

Kadroları seçerken sadece deneyimli insanları aramamalıyız. Bu açıdan çok eksikimiz bulunmaktadır. Yeni kadroları eğitmek çok önemlidir. Pratik çalışma eğitimi verildiğinde, deneyimsiz bir kişi bile yetenekli bir çalışan haline gelebilir.

Personel idaresinin gençleri cesaretle teşvik etmesi önemlidir. Ancak canlılık dolu ve yeni şeylere duyarlı gençler çok sayıda atandığında halk komitelerinin çalışmaları hızlı bir şekilde geliştirilebilir. Gençlerin terfi ettirilmesi, geleceğin memurlarını ileriye dönük olarak yetiştirmek açısından önemlidir. Bu nedenle, çok sayıda iyi genci seçmeli ve PCNK'ye atamalıyız. Özellikle de Japon emperyalist sömürge yönetimini yaşamış, ulusal bilince ve vatanseverliğe sahip genç mühendisler cesaretle seçilmeli ve kadrolara atanmalıdır.

Sanayi, Tarım ve Ormancılık ve Ulaştırma bürolarının kuvvetlendirilmesine de özen gösterilmelidir. Bu birimlerde iyi insanlar istihdam edilmeli ve çalışmalarının daha da iyileştirilmesi için her birinde iki başkan yardımcısı bulunmalıdır.

Personel İdaresi Dairesi Başkanı, PCNK personelinin oluşturulması çalışmalarında sorumluluk üstlenmelidir. Bu arada, büro ve departmanların Başkan Yardımcıları ve üst düzey yetkilileri de personel yönetimine yakın ilgi göstermelidir. Özellikle Kamu Kontrol Bürosu oturup Personel İdaresi

Departmanının boş kadrolarını doldurmasını beklememeli, bu departmanla yakın temas halinde kendi kadrolarını oluşturmaya çalışmalıdır.

Personelini iyi bir şekilde oluştururken, PCNK daha büyük bir uyum ve içsel bir düşünce birliği sağlamalıdır.

PCNK, ideolojik olarak birleşmiş, demokratik çizgiye sıkı sıkıya bağlı, sağlam bir halk hükümeti olmalıdır. Eğer Kore doğru yolda ilerlemeye devam edecekse, PCNK bir gün ülkemizde kurulacak olan birleşik merkezi hükümet için sağlam bir temel ve hükümetin işlerini yapabilecek yetkin kadrolar için güvenilir bir eğitim merkezi haline gelmelidir. Bu amaçla, parti aidiyetleri ne olursa olsun tüm PCNK yetkilileri Başkan'ın etrafında tek bir fikirde birleşmeli ve demokratik çizgide tek bir adam olarak ilerlemelidir. PCNK yetkilileri arasında sıkı bir uyumun sağlanması, şu anda halk hükümetinin karşı karşıya olduğu görevlerin yerine getirilmesi için de kaçınılmazdır.

PCNK'ye uyum ve düşünce birliği kazandırmak için yetkililerin ideolojik eğitimi artırılmalıdır. PCNK'nin Başkan Yardımcıları ile Personel İdaresi ve Enformasyon bölümlerinin başkanları, ayrıntılı bir plana göre memurlara düzenli ideolojik eğitim vermelidir. Büro, bölüm ve departman yöneticileri haftada en az dört saatlerini memurların eğitimine ayırmalıdır. Bu işi ihmal edenlere ağır cezalar verilerek katı bir disiplin oluşturulmalıdır.

Memurların eğitimi sağlam olmalıdır. İç siyasi durum ve uluslararası ilişkiler gibi konularda bilgilendirilmelidirler. Yetkililerin daha iyi eğitilmesiyle birlikte onları ideolojik olarak eğitmeliyiz.

Daha iyi bir ideolojik eğitimin yanı sıra, saflardaki birlik ve beraberliğe zarar veren tüm kötü eğilimlerin temizlenmesi de önemlidir. Büro yöneticileri hariç olmak üzere, bazı işçiler arasında görülen bürokratik çalışma tarzına ve birbirini suçlama pratiğine karşı enerjik bir mücadele yürütülmelidir. Bu nedenle, tüm memurlar doğru tarzda çalışmalı, birbirlerine yardım etmeli ve yol göstermelidir.

Hepimiz sıkı bir şekilde birleşmeli ve tüm güçlerimizi İl, Şehir ve İlçe Halk Komiteleri Konferansında kabul edilen 1947 ulusal ekonomik planını yerine getirme mücadelesine seferber etmeliyiz. Bürolar ve departmanlar her şeylerini bu görevin yerine getirilmesine adanmalı ve birbirleriyle yakın iş birliği içinde olmalıdır. Tüm PCNK yetkilileri, yalnızca halk için özveriyle çalışan bir kişinin halk komitesi üyesi olmaya hak kazanacağı konusunda sağlam bir anlayışa sahip olmalı ve tek bir düşünce ve amaçla birleşerek 1947 ulusal ekonomik planını yerine getirmek için gayretle çalışmalıdır.

Önümüzdeki devasa görevi başarmak için, PCNK büroları ve departmanları ayrıntılı çalışma planları hazırlamalı ve sonra bunlara uymalıdır. Bir çalışma planı muğlak değil, gerçeğe uygun olarak ayrıntılı olmalı ve içeriği basit ve açık olmalıdır.

Tüm PCNK büroları ve departmanları gerçek koşullara uygun aylık planlar hazırlamalıdır. Örneğin Dış İlişkiler Bürosu aylık planını, kendi personelinin eğitiminin nasıl ele alınacağı, ilgili komşu ülkeyle Hwangchophyong Adası sorununun nasıl çözüleceği, Güney Kore'ye sağlanan elektrik için ücret sorununun nasıl çözüleceği vb. konulara öncelik vererek oluşturmamalıdır. Büro ve daire başkanları, her ay kendi bürolarında veya dairelerinde yapılacak konferanslar, rehberlik ve teftiş dahil tüm konuları bilmeli ve ardından şubat ayında, mart ayında vb. neler yapılacağına dair ayrıntılı aylık planlar hazırlamalıdır.

Sanayi, Tarım ve Ormancılık ve Ticaret büroları, konuları doğrudan bizimle görüştüktan sonra çalışma planlarını iyi bir şekilde biçimlendirmelidir. Sanayi Bürosu mart ayı planında, 1947 ulusal ekonomik planının nasıl uygulanacağını tartışmak üzere tüm il halk komitelerinden yetkililer ile fabrika ve işletme yöneticilerini bir konferansa çağırmaı öngörmelidir. Tarım ve Ormancılık Bürosu da il tarım müdürleri ve tarım uzmanları da dahil olmak üzere tarımla ilgili kişileri bir toplantıya çağırmaı ve mart ayı boyunca, belirlenen alanın ilkbaharda sürölmesi, ilkbahar ekiminin tamamlanması, hayvancılığın ve meyveciliğın geliştirilmesi ve deniz ürünleri üretiminin artırılması gibi

Çalışmaların yürütülmesini sağlamak için ayrıntılı bir plan hazırlamalıdır.

Ulaştırma Bürosu, havaların giderek ısınmasıyla birlikte taşımacılık için koşulların daha elverişli hale geldiğini göz önünde bulundurarak, planını sanki en baştan başlıyormuş gibi oluşturmalıdır.

Ulaştırma Bürosu şu ana kadar kötü bir performans sergiledi. Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da ulaşım sorununu zememse, bu ulusal ekonominin gelişmesini büyük ölçüde geciktirecektir. Bu nedenle Ulaştırma Bürosu, tüm olanaklardan en iyi şekilde yararlanarak demiryollarının taşıma kapasitesini arttırmak için her türlü çabayı göstermeli, su taşımacılığını geliştirmek ve karayolu taşımacılığında yeni bir düzen kurmak için kapsamlı önlemler almalıdır.

Ulaştırma Bürosu yetkilileri PPCNK günlerinde olduğu gibi çalışmamalıdır. PPCNK'nın aksine, PCNK halkımızın yasal olarak onaylanmış en yüksek güç organıdır, bu nedenle yetkilileri gururla ve iyi bir şekilde çalışmalıdır. Ulaştırma Bürosu'nun şefi de dahil olmak üzere hiçbir yetkilisi 1947 ulusal ekonomik planında belirtilen ulaştırma görevlerini ihmal etmemeli, ancak bunların yasal görevleri olduğunu açıkça anlayarak görevlerini aksatmadan yerine getirmelidir.

Gıda İdaresi Dairesi sağlam bir gıda idaresi planı oluşturmalı ve devletin gıda politikasını doğru bir şekilde yürütmelidir.

Gıda sorununun adil bir şekilde üzülmesi, halkın geçimini garanti altına almak ve ulusal ekonomik planı yerine getirmek ve ayrıca yeni bir Kore inşa etmeyi hızlandırmak için gereklidir. Özellikle şu anda ülkenin içinde bulunduğu zor gıda koşullarında devletin gıda politikasının doğru bir şekilde uygulanması hayati önem taşımaktadır.

Bununla birlikte, Gıda İdaresi Departmanı ayrıntılı bir plan olmaksızın mutlu mesut bir şekilde çalışmaktadır, öyle ki aynı tarım vergisinin tamamının toplanıp toplanmadığını veya ambarlarda ne kadar gıda tahılı olduğunu bile tam olarak bilmemektedirler. Bu nedenle bir süre önce ambarlarda bir teftiş düzenledik. Dolayısıyla Gıda İdaresi Dairesi, son teftiş sırasında

işaret edilen eksiklikleri hızla gidermeli ve gıda idaresi işlerini krediyle yürütmek için her türlü çabayı göstermelidir.

Ticaret Bürosu, ülkenin kesinlikle ihtiyaç duyduğu gıda miktarını güvence altına almak amacıyla ayrıntılı bir plan çerçevesinde hububat ithalatı için adımlar atmalıdır.

İlerlemek için halk kitleleri arasında bilgilendirme çalışmaları güçlendirilmelidir.

Enformasyon Dairesi, gazete ve dergiler de dahil olmak üzere tüm enformasyon ve motivasyon araçlarını seferber ederek hükümetimizin popüler karakterini ve başarılarını yaygın bir şekilde duyurmalıdır.

PCNK, demokratik seçimler yoluyla kurulan en yüksek idari organdır. Demokratik seçimler yoluyla halk hükümeti organının kurulması tarihimizde türünün ilk örneğidir; bu büyük bir olaydır. Şimdi ilçe ve ri (dong) halk komiteleri seçimlerini yapacağız ve bu seçimler de bize mutlaka zafer getirecektir. Böylece merkezden yerel bölgelere kadar tüm halk hükümeti organları bizzat halk tarafından kurulacak ve ülkemizin siyasi temeli daha da sağlamlaştırılacaktır. Demokratik reformların başarıyla gerçekleştirilmesiyle birlikte, demokratik halk hükümeti politikası sayesinde, ulusal ekonominin gelişmesi için maddi temel sağlam bir şekilde atılmış durumdadır.

Enformasyon Departmanı çalışanları, kitlelerin arasına girerek ve bu gerçekleri geniş kitlelere duyurarak, halkı hükümetlerine daha fazla güvenmeye ve onu coşkuyla destekleyip savunmaya teşvik etmelidir. Ve tüm insanlara, ülkeyi gerçekten kimin sevdiği ve insanlara refah getirmek için kimin çabaladığı konusunda doğru bir anlayış getirmelidirler.

Enformasyon Dairesi de 1947 ulusal ekonomik planının gerçekleştirilmesi için kitleleri uyandırmak üzere enformasyon çalışmalarına büyük çaba sarf etmelidir. Bu yılki ulusal ekonomik planın içeriği ve gerçekleştirilmesinin siyasi ve ekonomik önemi geniş kitlelere anlatılmalıdır.

Şayet ulusal ekonomiyi geliştireceksek, yapmamız gereken çok iş var. Geçmişte Japon emperyalistleri Kore’de sadece hammadde ürettirip Kore’yi kendi malları için bir pazar haline getirdiler. Şu andan itibaren hammadde üretmek ve mamul malları kendimiz imal etmek için birçok yeni fabrika inşa etmeli ve işletmeliyiz. Her şeyin kıt olduğu ülkemizdeki gerçek koşullar göz önüne alındığında, bu hiç de kolay değildir. Ancak tüm halk seferber olur ve yoğun çaba gösterirse, bu görev bizim gücümüz dahilindedir. Şu anda ülkenin ekonomik temeli zayıf ve halkımızın yaşamı bazı açılardan zor olsa da tüm zorluklara rağmen 1947 ulusal ekonomik planını yerine getirir ve her türlü ürünü taleplerimizi karşılamaya yetecek miktarda üretmeye başlarsak, ülkenin ekonomik temeli sağlam bir şekilde inşa edilecek ve halkımız mutlu ve bereketli bir yaşamın tadını çıkarabilecektir.

Enformasyon Dairesi, halka bu parlak beklentileri açıkça anlatarak, ülkenin ekonomik kalkınması için özveriyle çalışmalarını sağlamalıdır. Tüm halkı 1947 ulusal ekonomik planının gerçekleştirilmesi için mücadele etmeye teşvik etmek amacıyla kitlesel bilgilendirme çalışmaları enerjik bir şekilde yürütülmelidir. Bu şekilde, herkes bu yılın ulusal ekonomik planının gerçekleştirilmesine derin bir kişisel ilgi duymaya teşvik edilecek ve herkes büyük bir siyasi coşku ve yapıcı inisiyatifle iyi bir şekilde çalışacaktır.

Ayrıca, gericilerin komplolarını parçalamak için mücadele etmeliyiz.

Gericilerin bu yılın ulusal ekonomik planını uygulamamızı engellemek için her türlü entrikayı çevirebileceklerini bilmeliyiz. Enformasyon Dairesi ve Eğitim Bürosu gericilere karşı kitleleri eğitmeye büyük önem vermeli, İşçileri ve Yargı Büroları da gericilerin demokrasiyi inşa etme çalışmalarımızı baltalamalarını önlemek için onların her hareketini yakından takip etmelidir. Erkekler, kadınlar, gençler, yaşlılar, siyasi partiler, kamu kuruluşları, herkes gericilere ve sabotajcılara karşı kararlı bir mücadele yürütmeli ve onlara ağır bir darbe indirmelidir.

Geçmiş dönemdeki faaliyetlerimizi eleştirel bir gözle gözden geçirip özetlemeli ve halk hükümetinin çalışmalarını güçlendirmek ve geliştirmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

Ülkemizin binlerce yıllık tarihindeki ilk halk seçimlerine dayanan gerçek bir halk hükümeti olan PCNK'nin tarihi açılışıyla, görevinizi başarıya ulaştırmak için daha fazla çaba göstereceğinize ve böylece bu yılın ulusal ekonomik planının yerine getirilmesine, ülkenin kalkınma ve refahının ilerletilmesine, halk hükümetinin sağlamlaştırılmasına ve geliştirilmesine ve birleşik bir hükümetin kurulmasının hızlandırılmasına büyük katkıda bulunacağınıza olan inancım tamdır.

- Ek not: Kore (DPRK), Sovyet terminolojisine ait birçok kelimeyi, kurtuluştan hemen sonra kullanmaya başlamıştır. Bu metinde de görüldüğü üzere, “bakanlık” yerine “büro, daire” gibi kelimeler ön plana çıkmaktadır.

KİTLELERE REHBERLİK ETME YÖNTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE CARİ YILIN ULUSAL EKONOMİK PLANININ YERİNE GETİRİLMESİNİN SAĞLANMASI ÜZERİNE

**Altıncı Merkez Bankası Toplantısı Sonuç Konuşması
Kuzey Kore İşçi Partisi Komitesi 15 Mart 1947**

Bu toplantıda, bazı Parti örgütlerinin faaliyetlerinde ortaya çıkan hata ve eksikliklerin giderilmesi sorunu da dahil olmak üzere çeşitli konuları ele aldık.

Kitlelere rehberlik etme yönteminin geliştirilmesi ve içinde bulunduğumuz yıl için ulusal ekonomik planın yerine getirilmesinin sağlanmasında ortaya çıkan birkaç görev hakkında konuşmak istiyorum.

1. KİTLELERE REHBERLİK ETME YÖNTEMİNİN GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

Bürokratik çalışma tarzı da dahil olmak üzere çalışmadaki tüm yanlış tarzları ortadan kaldırmak ve kitlelere rehberlik etme yöntemini geliştirmek çok önemlidir.

Bu toplantının ardından, kitleler arasında geçmiş çalışmaların eksikliklerini gidermek için mücadele etmek üzere tüm Parti güçlerini seferber etmeliyiz. Tüm il, şehir, ilçe ve alt ilçe Parti komiteleri genişletilmiş toplantılarında bu toplantıda ele alınan konuları ciddi bir şekilde tartışmalı ve bu temelde Parti örgütlerinin ve üyelerinin kitleler arasındaki çalışmalarındaki hatalarını ortadan kaldırmak için güçlü bir şekilde mücadele etmelidir.

İnsanlar sık sık Partimizi büyük bir parti olarak adlandırıyor. Bunu söylerken sadece büyüklükten bahsetmiyorlar; halkın güven ve desteğini kazanan güçlü bir parti olduğunu kastediyorlar. Kitlelerin güveni ve desteği olmadan Partimiz ne büyük ve güçlü bir parti olabilir ne de devrimci görevlerini doğru bir şekilde yerine getirebilir.

Partimiz hâlâ pek çok zor ve karmaşık görevle karşı karşıyadır. Ülkemizin tam bağımsızlığını ve egemenliğini kazanmak ve onu zengin ve güçlü bir ülke haline getirmek için, Partimiz elde ettiği başarılarla gururlanmamalı ve kendini kaptırmamalıdır; halk için daha özverili bir şekilde çalışmalı ve onların güvenini ve desteğini kazanmak için çaba göstermelidir.

Ancak şu anda bazı Parti örgütleri güven kazanmakta başarısız olmakta ve kitlelerden uzaklaşmaktadır. Kuzey Phyongan Eyaleti'nin Changsong ve Sonchon ilçelerinde ve Kangwon Eyaleti'nin Yanggu ilçesinde meydana gelen olaylar, buralardaki Parti örgütlerinin kitlelerden koptuğunu ve onların güven ve desteğini kaybettiğini göstermektedir. Bu yarayı daha da kötüleşmeden, gecikmeden tedavi etmeliyiz.

Bazı Parti örgütlerinin halka yabancılaşması, kitleleri yönlendirmede kullanılan beceriksiz metotlardan kaynaklanmaktadır. Bu Parti örgütleri, kitlelerle yakın ilişkiler kurarak onların istek ve ihtiyaçlarını incelemek ve bunları derhal karşılamak, onlara saygı duymak ve yol göstermek yerine, onlara hükmederek ve emirler vererek çalışmaktadır. Bu tür bir yöntemin kullanıldığı yerlerde kitleler Partiyi isteyerek takip etmeyecek, ona inanacak ve bir anne gibi her şeyi ona bırakacaklardır. Kitlelere emir vererek çalışma yürütmek, Partimizin kitle rehberliği yöntemine ve Parti üyelerimizin izlemesi gereken çalışma yöntemine aykırıdır.

Kendilerini ayrıcalıklı kişiler olarak gören bazı Parti üyeleri yasalara bile uymamaktadır. Parti üyelerine kitlelere rehberlik etmelerini söylediğimizde, kitlelerden daha iyi bilmelerini, onlara öğretmelerini, doğru davranmalarını, her şeyi doğru ışık altında görmelerini, öncü olmalarını kastediyoruz, halktan farklı ayrıcalıklı kişiler ya da yasaların üstünde olan kişiler olarak değil.

Bazı Parti üyeleri artık kendilerini ayrıcalıklı görse ve hatta yasalara aykırı davranrsa da bu sorgulanmamaktadır. Pek çok durumda İşçi Partisi üyeleri tarafından işlenen yasadışı eylemlere göz yumulmaktadır; bu eylemler başka insanlar tarafından işlene gerici olarak adlandırılabilirdi. Bu büyük bir adaletsizliktir.

Her kim olursa olsun, Partimizin bir üyesi, özel bir kişi olmadığını, kitlelerden ve kitlelere ait olduğunun ve yasalara diğer vatandaşlardan daha fazla uyması gerektiğinin derin bilincinde olmalıdır.

Birçok Parti örgütü bugüne kadar kitleler arasındaki çalışmalarında Sağcı ve Solcu hataları düzeltmeyi ihmal etmiştir. Alt düzey Parti örgütlerinin kitleler arasındaki çalışmalarını ayrıntılı olarak kontrol etmediler ve kontrol ettiklerinde bile bunu düzgün bir şekilde yapamadılar çünkü bu göreve atanan işçilerin siyasi ve ideolojik seviyesi düşüktü. Sonuç olarak, kitlelerle yapılan çalışmalardaki eksiklikler giderilememiştir.

Kitleler arasındaki çalışmayı geliştirmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

Her şeyden önce, kitleler arasında çalışma konusunda hata yapan Parti üyeleri uygun şekilde eğitilmelidir.

Parti örgütleri, kitleler arasındaki çalışmalarda ortaya çıkan hataları ele alma bahanesiyle bu üyeleri pervasızca Partiden ihraç etmeye çalışmamalıdır.

Parti üyelerinin bu çalışmada hatalar yaptığı örneklerle baktığımızda, bunların Parti ile kitlelerin arasını açmaya yönelik kasıtlı girişimler olmadığını, genellikle zayıf siyasi ve ideolojik bilinç düzeyinin ve çalışmayla baş edememenin bir sonucu olduğunu görmekteyiz.

Bu nedenle, Parti örgütleri bu tür Parti üyelerine karşı çok sert olmamalı ya da onları ihraç etmeye çalışmamalıdır; onlara hatalarını nasıl düzeltereklerini somut bir şekilde açıklamalıdır. Onlara Parti hücreleri yaşamını nasıl sürdüreceklerini ve kitleler arasında nasıl çalışacaklarını nazikçe öğretmelidirler. Tüm Parti örgütleri, Parti Merkez Komitesinin derhal gönderilecek kararını dikkatle incelemeli ve tartışmalı ve ardından üyelerini eğitmek için pratik önlemler almalıdır.

Ayrıca, halk örgütleriyle çalışmalar da yetkin bir şekilde yürütülmelidir.

Halihazırda Parti örgütleri kamu örgütleriyle çalışmaları gerektiği gibi yürütmemektedir. Özellikle de bu örgütlerde faaliyet gösteren Parti üyelerimiz, üyelerini devrimci görevlerini yerine getirmeleri için eğitime ve onlara önderlik etme konusunda yetersiz kalmaktadır.

Partimiz, sendikalar, Köylüler Birliği, Kadınlar Birliği ve Demokratik Gençlik Birliği gibi halk örgütlerini göz ardı ederek, kitlelerin gözünde göze çarpmak için kendini tek başına öne sürmemelidir. Eğer kitlelerle çalışmanın iyi gitmesini bekliyorsa, bu örgütleri doğru yönde harekete geçirmelidir.

Partinin öncü rolü, kitlelerden izole bir şekilde çalışması ya da her şeyi kendi üzerine alarak onlara patronluk taslaması anlamına gelmez; bu, kitleler arasındaki üyelerinin şevkle çalışması ve devrimci görevlerin yerine getirilmesinde onlara önderlik etmesi gerektiği anlamına gelir. Bu nedenle, halk örgütleri içinde çalışan Parti üyeleri bu örgütlerin merkezinde yer almalı, kitleleri Parti etrafında sıkı bir şekilde birleştirmeli ve onları Partimizin sloganları doğrultusunda seslerini yükseltmeye ve Partinin gösterdiği yolda güçlü bir şekilde ilerlemeye teşvik etmelidir.

İlerlemek için Halk komitelerinin faaliyetlerinin yönlendirilmesi geliştirilmelidir.

Şu anda her düzeydeki halk komitelerinde çok sayıda İşçi Partili üye bulunmaktadır ve bunlar hükümet organlarında önemli görevler üstlenmektedir. Bunun nedeni halkın onları demokratik seçimlerde kendi temsilcileri olarak seçmiş olmasıdır. Bu gerçek, İşçi Partisi üyelerinin ulus inşası çalışmalarına en hevesli ve adanmış kişiler olmalarından dolayı, halk kitlelerinin Partimize tüm güvenlerini gösterdiklerini ve geleceklerini ona emanet ettiklerini kanıtlamaktadır. Çok sayıda İşçi Partisi üyesinin halk komitelerinde önemli işler yapması doğru ve yerindedir ve bunu sorgulamaya hiç gerek yoktur.

Ancak unutmamalıyız ki halk komitelerinde çalışan sadece İşçi Partisi üyeleri değildir. Halk komiteleri DNUF'a dayandığından,

orada sadece İşçi Partililer değil, Demokratlar, Chongu Partisi üyeleri ve bağımsızlar da bulunmaktadır.

Partimiz halk komitelerine emir ya da talimat vermemeli, aksine halk komitelerindeki İşçi Partililerin halk hükümetinin politikalarını doğru bir şekilde yürüttüğünü ve Partiden gelen talimatlar doğrultusunda irade ile çalıştığını gözlemlemelidir. Başka bir deyişle, Parti örgütleri, halk komitelerinde faaliyet gösteren üyelerinin halk hükümetinin politikalarını doğru bir şekilde uygulayıp uygulamadıklarını ve halk komitelerindeki dost partilerin ve bağımsızların üyeleri üzerinde bizimle birlikte ilerlemeleri için Parti'nin etkisini kullanıp kullanmadıklarını her zaman izlemelidir. Ve bu üyeleri işlerini layıkıyla yapmaları için eğitmelidirler.

Parti üyelerimiz halk komitelerindeki dost partilerin üyeleriyle nazık bir şekilde çalışmalıdır. Bu insanlar işlerini beceremeseler bile, Parti üyelerimiz onları kınamamalı, aksine sebat etmeli ve onları Parti etkisine boyun eğmeleri ve işlerini daha iyi yapmaları için eğitmelidir. Ayrıca Parti üyelerimiz halk komitelerinde her şeyi kendi istedikleri gibi yapmaya çalışma eğiliminden kaçınmalıdır.

Daha da ötesi, dost partilerle çalışmayı akıllıca sürdürmek gerekir.

Her toplantıda dost partilerle çalışmaktan ısrarla bahsettim, ancak pek çok Parti örgütünün bu konuyu nasıl ele alacağı konusunda hâlâ net bir fikri bulunmamakta.

Parti üyelerimiz dost partilerle ilişkilerinde hata yapmamalıdır. Bu partilerle çalışmaları aksatmaları ve hata yapmaları halinde, bu durum dost partilerdeki şüpheli unsurlara ve gericilere Partimize karşı entrika çevirmek için bir bahane sağlayacaktır. Bu nedenle, Parti üyelerimiz dost partilerle çalışmaları başarıyla sürdürmek için çaba göstermeli ve bu çalışmalarda hata yaparlarsa, kendilerini eleştirmeli ve bunları derhal düzeltmelidirler.

Dost partilerle çalışmayı başarıya ulaştırmak için, her şeyden önce, Parti üyelerimizi bilimsel devrimci teori ve ilerici fikirlerle donatmak üzere siyasi eğitimi güçlendirmek gerekir. Bu şekilde tüm Parti üyeleri dost partiler hakkında doğru bir anlayışa sahip olacaktır. Dost partilerin geçici olmadıklarını; demokratik, tam bağımsız ve egemen bir devlet inşa etme sürecinde Partimizin yoldaşları olacaklarını anlamalarını sağlamalıyız.

Dost partileri, üyeleri arasındaki şaibeli kişilerden ayırt etmeliyiz. Eğer dost bir partide istenmeyen bir olay meydana gelmişse, bunu Demokrat Parti ya da Chongu Partisi'nin değil, o partinin içinde gizlenen bazı alçakların işi olarak görmeliyiz.

Dost partilerle doğrudan çatışmalardan kaçınmalıyız; onlarla ilgili meseleleri dikkatle ele almalıyız.

Dost bir partinin üyeleri kötü bir şey yaptığında, konuyu kendi partilerinin takdirine bırakmak iyi olacaktır. Bir Demokratın kötü bir davranışta bulunduğunu varsayarsak, Demokrat Parti'ye bu davranışın programına ters düştüğünü ve prestijini zedelediğini söylemeliyiz ki parti meseleyi kendi içinde çözebilsin. Böyle bir meseleyi DNUF'un önüne de getirebiliriz.

Eğer dost bir partinin üyesini bir suçtan dolayı tutuklamak zorunda kalırsak, bunu nazik bir şekilde halletmeliyiz. Böyle bir durumda, insanlara onu Çongu ya da Demokrat olduğu için değil, bir suç işlediği için tutukladığımızı açıkça belirtmeliyiz. İşçi Partisi, Demokrat Parti ya da Çongu Partisi üyesi olsun, suç işleyen bir kişinin yasalara göre cezalandırılması doğrudur.

Parti örgütleri, dost partiler içinde saklanan karanlık unsurların manevralarına dikkat etmelidir.

Parti üyelerimiz, üyeleriyle iş birliği yapma bahanesiyle dost partilerde ortaya çıkan yanlış eğilimlere gözlerini kapatmamalıdır. Bu partilerdeki ilerici unsurların kendi gericilerine karşı güçlü bir mücadele yürütmelerine aktif olarak yardımcı olmalıyız.

Parti örgütlerimiz, tüm üyelerini dost partilere karşı doğru tutum almaya teşvik ederken, bu partilerin üyeleri üzerinde iyi bir etki yaratmaya ve onları doğru bir şekilde eğitmeye çalışmalıdır. Bu şekilde onları doğru yola yönlendirmelidirler.

Ayrıca, halka ekstra vergi yükü getirilmemelidir.

Halk komitesi tarafından yasal olarak alınan vergiler dışında halka herhangi bir yük getirilmemelidir. Ancak bu tür uygulamalar ortadan kaldırılmamıştır. Bazı yerel bölgelerde, okul inşa etmek için hiçbir somut hesaplama yapılmaksızın halktan ağır ekstra vergiler alınmıştır. Şu anda köylüler de dahil olmak üzere halkın geçinmesi oldukça zor, bu nedenle onlara büyük yükler yüklemek doğru değil.

Yetkililerimiz herhangi bir iş planladıklarında, bunu halka zorluk çıkarmadan nasıl başarılı bir şekilde gerçekleştirebileceklerini araştırmalıdır. Tüm Parti örgütleri, halka ekstra vergi yükü getirme uygulamasına karşı kararlılıkla mücadele etmelidir.

Şimdi, Parti üyelerimiz yeni bir ülke inşa etme mücadelesini doğru bir şekilde anlamalıdır. Eğer yeni bir ülke inşa edeceksek, Parti üyeleri kitlelerin arasına girmeli ve ideolojik eğitim çalışmalarını güçlendirerek onları devlet işlerinde şevkle rol oynamaya teşvik etmelidir. Bu nedenle, Kuzey Phyongan Eyaleti, Sakju İlçesinde olduğu gibi, toprak ağalarıyla mücadele gerekçesiyle insanları dövmek ve feodalizme karşı çıkma bahanesiyle yaşlıları taciz etmek doğru değildir. Bu tür eylemler asla haklı gösterilemez.

Kitleler arasındaki çalışmayı geliştirmek için yoğun çaba sarf ederek, bu çalışmadaki eksiklikleri mümkün olan en kısa sürede gidermeli ve tüm Parti üyelerinin kitleler arasında derinlere inerek onların gerçek dostları ve liderleri olmalarını sağlamalıyız.

2. 1947 ULUSAL EKONOMİK PLANININ YERİNE GETİRİLMESİNİN GARANTİ ALTINA ALINMASI HAKKINDA

Bugün birçok yoldaş, içinde bulunduğumuz yılın ulusal ekonomik planının yerine getirilmesini garanti altına alacak önlemler hakkında ayrıntılı olarak söz aldı.

Ulusal ekonomik planda belirtilen tüm rakamlar, her şekilde ulaşılması gereken önemli hedeflerdir. Ulusal ekonomik planı gerçekleştirmek için yoğun çaba sarf etmeliyiz.

Bu yılın ulusal ekonomik planının başarıyla gerçekleştirilmesi için tüm Parti'nin seferber olması gerekmektedir.

Ülkemizin bağımsızlık ve egemenliğinin sağlanması ve demokratik bir devletin inşasının hızlandırılması açısından 1947 yılı planının hayata geçirilmesi büyük önem taşımaktadır. Planı uygulayıp uygulamayacağımız, halkımızın zengin ve güçlü bir ülkeyi başarıyla inşa edip edemeyeceğini ortaya koyacak çok ciddi bir sorudur.

Ancak parti örgütleri ulusal ekonomik planın hayata geçirilmesi için tüm güçlerini seferber etme konusunda hâlâ aktif değiller. Tüm Parti bu mücadelede seferber edilmezse, plan hedeflerine ulaşamayacak, bu da demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmeyi imkânsız kılacaktır.

Her düzeydeki Parti örgütleri bu yılki planın yerine getirilmesinin önemini kavramalı ve tüm güçlerini bu amaçla seferber etmelidir. Parti örgütleri, tüm Parti üyelerini ve kitleleri plan için çalışmaya enerjik bir şekilde teşvik ederek, görevlerini layıkıyla yerine getirmelerini sağlamalıdır.

Bu yılın planını gerçekleştirmek için güçlü bir vurucu güç hareketi başlatılmalıdır. Parti örgütleri bu hareketi düzgün bir şekilde organize etmeli ve tüm üyelerinin aktif katılımını sağlamalıdır. Her düzeydeki sorumlu Parti yetkilileri birer bölümün sorumluluğunu üstlenmeli ve bu hareketi ilerletmelidir; her Parti üyesi, bir asker gibi, bu yıl için kendi görevini yerine getirmek için sadakatle ve özveriyle çalışmalıdır.

Bu yılki ulusal ekonomik planı gerçekleştirmek için kamu kuruluşlarını iyi bir şekilde harekete geçirmeliyiz.

Parti bu şok gücü hareketinin başında tek başına olmamalıdır. Parti tek başına öncülük ederse, hareket sonunda Partinin izole edilmiş bir hareketi olacaktır. Bu nedenle, sendikalar, Köylüler Birliği, Kadınlar Birliği ve Demokratik Gençlik Birliği gibi tüm kamu örgütlerinin ulusal ekonomik planın yürütülmesinde aktif rol almasını sağlamalıdır.

Ancak, bu tür örgütleri dahil ettiğinizde bile, kitlelerin enerjisini boş yere harcamak için onları hiçbir şekilde harekete geçirmemelisiniz. Kitleleri harekete geçirerek ve sadece yaşasın diye haykırarak ulusal ekonomik planı başarıyla uygulayamazsınız.

Parti örgütleri, kamu örgütleri içinde faaliyet gösteren Parti üyeleri aracılığıyla kitleleri uygun şekilde harekete geçirmelidir. Bu örgütler, ulusal ekonomik planı yürütmek için her üyeye uygun görevler vermeli ve bunların yerine getirildiğini gecikmeksizin doğrulamalı ve sonuçlandırmalıdır. Bu şekilde bu örgütlerin tüm üyeleri görevlerini sorumlulukla yerine getirmeye teşvik edilmelidir.

İçinde bulunduğumuz yılın ulusal ekonomik planında öngörülen hedefler çok büyüktür. Bu hedeflere ulaşırken çeşitli zorluklar ve engellerle karşılaşabiliriz. Bütün bunları kendi inisiyatifimizle aşmalı ve bu yılın milli ekonomik planını başarısızlığa uğratmadan gerçekleştirmeliyiz. Kendi başımıza 1947 ulusal ekonomik planını yönetmek için, halkın vatanseverlik coşkusunu uyandırmak her şeyden daha önemlidir. Şu anda Parti üyelerimiz çalışan insanların yurtseverlik şevkini uyandırma konusunda iyi değiller. Sonuç olarak, bazı vasıflı işçiler sırf hayat biraz zor olduğu için işlerini terk etme eğilimi geliştirdiler. Bugün işçilerin hayatlarının zor olduğu doğrudur. Ancak bu durum işçilerin bilinçli bir şekilde çalışmasını engellerse, daha iyi bir iş arayışıyla işyerlerini terk ederlerse ne kendi geçim kaynaklarını iyileştirebilirler ne ülke ekonomisini geliştirebilirler ne de müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet inşa edebilirler.

Söylemeye gerek yok, vasıflı işçilere devlet tarafından ayrıcalıklı muamele yapılmalı ve işçilerin yaşam koşulları iyileştirilmelidir. Ancak şu anda bunun için gerekli ekonomik temele sahip değiliz.

Parti örgütleri tüm işçilere mevcut sıkıntılarımızın ülkenin hâlâ zayıf olan ekonomik temelinden kaynaklandığını açıkça anlatmalı ve ülkenin refahını ve kalkınmasını sağlamak ve insanların yaşamlarını iyileştirmek için ülkenin sağlam bir ekonomik temelini atmak için elimizden gelenin en iyisini yapmamız gerektiğini kavramalarını amaçlamalıdır. Bu nedenle, tüm çalışanlar yüksek derecede vatanseverlik gayreti göstermeye, tüm zorlukların ve engellerin üstesinden gelmeye ve ülkenin ekonomik temelini atmayı amaçlayan bu yılın ulusal ekonomik planını hayata geçirmek için canla başla çalışmaya teşvik edilmelidir.

Sendikalar da dahil olmak üzere kamu kuruluşlarında çalışan Parti üyeleri, malzeme ve para israfına ve çalışan insanlar arasındaki tembellik ve ahlaki yozlaşmaya karşı kararlılıkla mücadele etmelidir. Aynı zamanda, işçilerin iş disiplinine sıkı sıkıya uymalarını ve üretkenliklerini arttırmalarını sağlamaya çalışmalıdırlar.

3. O Kİ SOP'UN SENDİKALARIN FAALİYETLERİNE İLİŞKİN YANLIŞ GÖRÜŞLERİ HAKKINDA

Kısa bir süre önce O Ki Sop, sendikaların faaliyetleri üzerine bir “inceleme” yayınladı; bu incelemenin içeriği, O Ki Sop’un kamulaştırılmış işletmeleri anlamadığını ve halk hükümeti altındaki sendikaların faaliyetleri hakkındaki hatalı görüşünü ortaya koymaktadır.

O Ki Sop, kamulaştırılmış işletmeleri anlamadığı için, devlete ait bir işletmede yönetici ile işçi arasındaki ilişkilerin temelini kavrayamamaktadır. Kamulaştırılmış bir işletmenin yöneticisinin sendikaya katılamayacağı görüşünü benimsiyor. Bir keresinde bu yanlış görüşü eleştirmiştım. O zaman ısrarla, kamulaştırılmış bir işletmenin yöneticisinin devlet tarafından atanan ve ulusal ekonominin gelişmesi için çalışan bir kişi olması nedeniyle, sadece sendikaya katılması değil, kaçınılmaz olarak sendikada

önemli bir rol oynaması gerektiğini söylemiştim. Ancak O Ki Sop hatasının farkına varmayarak yanlış teorisini yaymaya devam ediyor.

Bugünkü toplantıda, “tezinde” ortaya çıkan kusur sanki kendi iradesi dışındaymış gibi konuşma yaptı, ancak bu sadece bir bahaneden ibarettir. Eğer yanlış teorisi “tezinin” sadece birkaç yerinde ortaya çıkmış olsaydı, bunu dikkatsizliğe bağlayabilirdik. Ancak bunu yapamayız, çünkü “tezi” baştan sona onun hatalı teorisiyle doludur.

Yazısında, devlet işletmelerimizde sermaye ve emek arasında bir sınıf çıkarları çatışması olduğu ve buna bağlı olarak, devlet işletmesinin yöneticisi ve işçilerinin birbirlerine karşı durdukları, dolayısıyla aralarında bir mücadele olduğu gibi anlamsız bir argüman ileri sürmekteydi.

Halkın malı olan devlet işletmelerinde, sermaye ve emek arasında sınıfsal çıkar çatışması olamayacağı gibi, yönetici ve işçilerin temelden karşı karşıya gelmesi için gerekli koşullar da mevcut değildir. Eğer bir devlet işletmesinde yönetim kadrosu ile işçiler arasında bazı farklılıklar ortaya çıkarsa, bunlar sadece işin kötü organize edilmesi ya da ücretlerin yanlış hesaplanması gibi nedenlerden kaynaklanabilir. Ancak bu tür farklılıklar fabrikanın nasıl daha iyi yönetileceği kaygısından kaynaklanır; temel bir çıkar çatışmasından kaynaklanmaz.

O Ki Sop “tezinde” özellikle, işçiler ile bir halk hükümeti kurumu arasında bir çatışma ve anlaşmazlık ortaya çıkması durumunda, sendikaların işçilerin yararına olacak şekilde faaliyet göstermesi gerektiğini söylemektedir. Bu, son tahlilde, işçilerin halk hükümetine karşı mücadele etmesi gerektiğine dair gerici bir argümandır. İşçilerin halkın iktidar organına karşı çıkabileceğini söyleyerek, sanki sendikalar işçiler ile halkın hükümet organı, yani çalışma ilişkilerini düzenleyen kurumlar arasındaki “çelişkileri” çözmesi gereken kurumlarmış gibi iddia etmiştir. Bu, sendikaların halk hükümeti altındaki görevlerini göz ardı eden hatalı bir argümandır.

Görüldüğü üzere, O Ki Sop'un "teorisi" temelden yanlıştır. Kendisi yanlış bir ideolojik bakış açısına sahip olduğu için bu yanlış teoriyi ileri sürmüştür.

Daha iki ay önce PPCNK Başkanlık Kurulu toplantısında O Ki Sop'un "teorisini" Troçkist bir teori olarak eleştirmiştik. Buna rağmen, Parti'nin tavsiyesini kabul etmeden, zaten hatalı olarak eleştirdiğimiz bir şeyi gazetede yayınlayarak hatalı davranmıştır.

O Ki Sop bugüne kadar yanlış teoride ısrar etmeye devam etmiş ve ulus inşası çalışmalarına önemli ölçüde sekteye uğratmıştır. Kurtuluştan sonra Güney Hamgyong Eyaletinde oldukça uzun bir süre boyunca "Solcu" bir slogan atarak ulus inşası çalışmalarında karışıklığa neden olmuştur. Daha sonra Kuzey Phyongan Eyaletinde tarım reformu çalışmalarını düzgün bir şekilde yönlendirmede başarısız oldu. Son zamanlarda Kuzey Phyongan Eyaletinde meydana gelen gerici olaylar büyük ölçüde O Ki Sop'un hatalarından kaynaklanmaktadır. Kendisi bu vilayette Tarım Reformu Kanunu'na aykırı olarak şu açıklamayı yapmıştır: "Kırsal komite kabul ederse, toprak sahiplerini başka yerlere göndermeden oldukları yerde bırakabilirsiniz." Bu, şu anda vilayette gördüğümüz karışık olaylara ve eski toprak ağalarının perde arkasında çevirdiği çeşitli entrikalara yol açan faktörün ta kendisidir.

O Ki Sop'un yakın zamanda bir gazetede yayınlanan bu "tezinin" de işçiler üzerinde kötü bir etkisi olduğunu düşünmekteyim. Bazı uyanmamış işçiler O Ki Sop'un "tezinin" doğru olduğuna inanabilir ve bu yanlış teoriye göre hareket etmeye çalışabilir çünkü O Ki Sop'un devrimci faaliyetlerde yer aldığı ve şu anda Kuzey Kore Halk Komitesi Çalışma Bürosu'nun yöneticisi olarak çalıştığı söyleniyor.

Dahası, O Ki Sop konuşmaları ve söylevleriyle insanlar üzerinde pek çok zararlı etkide bulunmaktadır.

Eğer gerçek bir Parti üyesiyse ve hatalarını düzeltmek istiyorsa, Parti önünde kendini eleştirmelidir. Eğer hatalarını kabul etmeyi reddeder ve eleştiriden kaçmaya çalışırsa, şöyle düşünür: "Ben yanlış bir şey yapmadım, insanlar neden bende hata buluyorlar?" diye düşünerek eleştiriden kaçmaya çalışırsa, daha

da ciddi bir hata yapacak ve sonunda ilerleme kaydedemeyecektir. Kişinin kendi eksikliklerini eleştirmekten korkması, küçük burjuva zihniyetinin bir ifadesidir. O Ki Sop hatalarını örtbas etmeye çalışmamalı, tüm hatalarını açıkça eleştirmeli ve düzeltmelidir.

Parti ve sendikalar, O Ki Sop'un sendikal faaliyetlere ilişkin hatalı teorisini eleştiren kararlar almalı ve nüshalarını alt örgütlere göndermelidir.

Parti örgütleri, halk hükümeti altında sendikaların görev ve rollerini Parti üyelerine ve sendika yetkililerine açıkça anlatmalıdır. Böylece tüm Parti üyelerinin ve sendika yetkililerinin sendikal faaliyetler konusunda doğru bir anlayışla çalışmasını sağlamalıdır.

İNSANLARIN SİYASİ ÖZGÜRLÜKLERİNE İLİŞKİN RAPOR

Kore'nin demokratik geçici hükümeti, halkın haklarını her türlü yolla garanti altına alma yönündeki kararlılığını ilan etmelidir. Japon yağmacıların yönetimi altında hiçbir hakka sahip olmayan ve hiçbir koruma görmeyen Kore halkı, demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin vatandaşlarına tanınan tüm haklardan yararlanmalıdır. Halkın her şeyden önce ifade, basın, dernek kurma, toplanma, gösteri yapma ve dini inanç özgürlüğü garanti altına alınmalıdır.

Kore'nin tamamı için gizli oyla genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine dayanan gerçek anlamda demokratik bir seçim sistemi kurulmalıdır. Seçme ve seçilme hakkı, Kore halkının azılı düşmanı Japon emperyalist sömürgeci yağmacılara aktif olarak yardım eden bir avuç Japon yanlısı unsur ve ulus haini dışında, herhangi bir kısıtlama olmaksızın tüm halka verilmelidir.

Sosyal statü, mülkiyet durumu, eğitim, dini inanç, ikamet süresi ve benzeri hususlara bakılmaksızın 20 yaşın üzerindeki her vatandaşa seçme hakkı tanınmalıdır.

Kadınlar seçme ve seçilme konusunda erkeklerle eşit haklara sahip olmalıdır. Cinsiyet Eşitliği Kanunu tüm Kore'de uygulanmalı ve kadınlara siyasi, ekonomik, kültürel ve sosyal hayatın diğer alanlarında erkeklerle eşit haklar garanti edilmelidir. Kadınlar eşit iş için erkeklerle eşit ücret almalı; anneler ve çocuklar özel olarak korunmalıdır.

Kuzey Kore halkı halihazırda bu tür siyasi özgürlüklere sahiptir. Kore'nin demokratik devletinde tüm insanlar her şekilde bu özgürlüklere sahip olmalıdır.

VATANDAŞLARIN HAKLARI VE YÜKÜMLÜLÜKLERİ HAKKINDA

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, vatandaşların haklarını - özel mülkiyetin korunması, kişi ve konut dokunulmazlığı, banka mevduatlarının ve yazışmaların gizliliğinin garanti altına alınması, zorunlu evrensel ilköğretimin başlatılması, devlet tarafından tıbbi yardım ve iş kazalarında sakat kalanlara ve yaşlılara devlet ödenekleri- ilan etmelidir.

Yurttaşlar kendilerine düşen görevleri yerine getirmeli, tüm enerjilerini devletin demokratik sistemini sağlamlaştırmaya ve geliştirmeye harcamalı, devlet yasalarına harfiyen uymalı, kamulaştırılmış işletmelerde bilinçli bir şekilde çalışmalı, devlet mallarını ve kooperatiflerin kamu mallarını titizlikle korumalıdır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin tüm vatandaşları için ülkelerini savunmak ve Kore Halk Ordusu'nda gönüllü olarak hizmet etmek önemli ve onurlu bir görev olmalıdır.

SAVAŞTAN BU YANA ULUSLARARASI ALANDAKİ DEMOKRATİK VE GERİCİ GÜÇLER ARASINDAKİ MÜCADELE

Savaş sonrası uluslararası durumda meydana gelen en önemli değişiklikler, birincisi, insanlığı Hitlerci faşist Almanya'nın orta çağdan kalma barbarca yıkımından kurtaran Sovyetler Birliği güçlerinin büyümesi; ikincisi, uluslararası gerici güçlere karşı uluslararası demokratik güçlerin büyümesi ve Doğu ve Güneydoğu Avrupa'nın birçok ülkesinde demokratik reformların başlatılması ve üçüncüsü, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketinin ilerlemesidir.

Hepinizin bildiği gibi, İkinci Dünya Savaşı'nda Sovyetler Birliği savaşın ağır yükünü omuzlayarak, sadece Hitlerci yağmacıların işgaline karşı kendini savunmak gibi büyük bir misyonu değil, aynı zamanda Avrupa'nın birçok ülkesini özgürleştirmek gibi tarihi bir misyonu da yerine getirmiştir. Dahası Sovyetler Birliği, insanlığın 20. yüzyılda oluşturduğu değerli kültürel mirası Hitlerci faşistlerin tahribatından kurtarmıştır. Halkının boyun eğmeyen mücadelesi ve özverili çabaları sayesinde Sovyetler Birliği'nin gücü savaş sırasında azalmamış, aksine daha da artmıştır. Sovyetler Birliği savaştan her zamankinden daha güçlü bir şekilde çıkmıştır. Bu durum savaş sonrası uluslararası durum açısından önemli bir değişikliktir.

İkinci Dünya Savaşı sırasında sıkı bir şekilde birleşen uluslararası demokratik güçler her geçen gün büyümektedir. Şu anda Dünya Sendikalar Federasyonu'nun 90 milyon, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 50 milyon ve Uluslararası Demokratik Kadın Federasyonu'nun 80 milyon üyesi bulunmaktadır. Bu da demokratik güçlerin savaştan bu yana ne ölçüde büyüdüğünü ve geliştiğini açıkça göstermektedir.

Kuzey Kore İşçi Sendikaları, Kuzey Kore Demokratik Gençlik Birliği ve Kuzey Kore Demokratik Kadınlar Birliği'nin bu büyük uluslararası demokratik güçlerin üyeleri olarak uluslararası arenaya girmiş ve onlarla sıkı bir şekilde birleşmiş olmasını özgür ulusumuz için büyük bir onur olarak görüyorum.

Uluslararası demokratik güçlerin büyümesi sadece genişleme ve gelişmelerinde değil, aynı zamanda özgürleşmiş Doğu ve Güneydoğu Avrupa'nın birçok ülkesinde demokratik reformların başlatılmasında da yansımaları bulmaktadır. Geçmişte toprak ağalarının ve kapitalistlerin diktatörlüğü altında olan Polonya ve Çekoslovakya, yabancı ülkelerin siyasi ve ekonomik kontrolü altında olan Bulgaristan, Romanya ve diğer birçok ülke ve gerici tarafından yönetilen Macaristan şimdi demokratik gelişme yoluna girmiştir. Bu ülkelerde tekellerin halk düşmanı hükümetlerinin yerine demokratik güçlerin birleşik örgütleri olan Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'ye dayalı hükümetler kurulmuş ve halkın çıkarlarını savunan gerçek halk iktidarı organları oluşturulmuştur. Bu ülkelerde sanayinin kamulaştırılması ve tarım reformu da dahil olmak üzere demokratik reformlar iyi bir şekilde devam etmekte ve halk mahkemeleri hainleri ve savaş suçlularını yargılamaktadır. Bugün, savaştan ve ülkemizin kurtuluşundan iki yıl sonra, gerici güçlerin karşısındaki uluslararası demokratik güçlerin büyümesi ve Doğu ve Güneydoğu Avrupa'nın birçok ülkesinde demokratik reformların gerçekleştiriliyor olması, savaş sonrası uluslararası durumun en önemli olaylarından biridir. Bugün bir kez daha vurgulamak isterim ki, Kuzey Kore uluslararası demokratik güçlerin bir üyesi olarak en ilerici demokratik reformları başarıyla gerçekleştirmiştir.

Savaştan bu yana ulusal kurtuluş hareketi sömürge ve dışa bağımlı ülkelerde kapsam kazanmıştır. Faşizme karşı verilen İkinci Dünya Savaşı doğası gereği adil bir kurtuluş savaşıydı. Dolayısıyla, İkinci Dünya Savaşı'nda yaşananlar ve demokratik güçlerin zaferi, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki insanların ulusal bilincini arttırmış ve onları ulusal bağımsızlık ve restorasyon gibi haklı taleplerle mücadele yoluna girmeye teşvik etmiştir. Endonezya halkının sömürgeci yağmacılara karşı verdiği kanlı mücadele ve Vietnam, Filistin ve Filipinler'deki halkların ulusal kurtuluş mücadelesi, savaştan bu yana sömürge ve bağımlı ülkelerde ulusal kurtuluş mücadelesinin kapsamının genişlediğinin en somut kanıtıdır.

Sevgili yurttaşlarım,

Savaştan bu yana uluslararası durumda meydana gelen büyük değişiklikler, dünya uluslarının ciddi bir ders aldıklarını ve artık savaşa tahammül edemeyeceklerini göstermektedir; yeni savaş tellallarına direnmek için uluslararası demokratik güçleri güçlendirmektedirler.

Savaş sonrası uluslararası durumdaki bu değişiklikler ışığında, bugün dünyanın barış ve demokrasinin zaferine doğru ilerlediği sonucuna varabiliriz.

Ancak, uluslararası demokratik güçler gittikçe kuvvet kazanıyor olsa da dünya henüz kalıcı bir barış ve güvenlik dönemine girmiş değildir. Acı savaş deneyimlerini ilk elden yaşayan insanlar barış özleminde birleşirken, demokratik güçler dünyada kalıcı bir barış ve güvenlik için inatçı bir mücadele yürütüyor, ancak dünyanın bir köşesindeki savaş çıkırtkanları yeni bir savaş çıkarmak için acımasızca girişimlerde bulunuyor.

Müttefik ülkelerin İkinci Dünya Savaşı sırasında söz verdikleri, savaştan sonra faşizmin kalıntılarını tasfiye etme meselesi, düşmanlıkların sona ermesinin üzerinden iki yıl geçmesine rağmen henüz çözülememiştir. İkinci Dünya Savaşı'nın dehşeti henüz insanlığın hafızasından silinmedi, ancak faşist unsurlar ve gerici entrikacılar dünyayı yönetmek için umutsuz bir çaba içinde bazı ülkelere yeniden ortaya çıktılar. Batı Almanya, İspanya, Yunanistan ve Türkiye'de gerici faşist kesimler yeni bir kılıkla yeniden başlarını kaldırıırken, ABD ve İngiltere'deki bazı gerici tekелci kapitalistler savaş sırasında Sovyetler Birliği, ABD ve İngiltere tarafından oluşturulan üçlü ittifakı bölmeye ve yeni bir savaşın fitilini ateşlemeye çalışıyorlar. Fransa ve İtalya'da da uluslararası gerici güçler kendilerini göstermektedir.

Savaşın ardından Endonezya halkı ulusal bağımsızlık için sömürgeci yağmacılara karşı yeniden kanlı bir mücadele vermektedir. Sömürgeci yağmacılar ülkelerini işgal ettiği sürece, Endonezya halkı ulusal kurtuluş için değerli kanlarını dökerek acımasız bir savaş yürütmekten başka bir şey yapamaz.

Japon emperyalizminin Doğu'da bozguna uğratılmasından iki yıl sonra Çin'de şiddetli ve kanlı bir kardeş savaşı halen devam etmektedir.

Doğu ve Güneydoğu Avrupa'nın birçok ülkesinde savaşın yaralarını sarmak ve ulusal ekonomiyi geliştirmek için savaş sonrası yurtsever bir ulus inşası hareketinin başladığı bir dönemde, İkinci Dünya Savaşı'nda ülkelerini özgürleştiren çok sayıda yurtseverin faşist yönetimin terörüyle katledildiği Yunanistan'da kanlı bir iç savaş devam ediyor.

Çin, Endonezya, Yunanistan ve diğer birçok ülkede yaşanan bu gelişmeler ne anlama gelmektedir? Dünya barışını ve güvenliğini parçalamak ve yeni bir savaş çıkarmak isteyen savaş kışkırtıcılarının ve faşist güruhların uluslararası sahnede ortaya çıktıklarına ve hareket edişlerine işaret etmektedirler.

Yurttaşlar,

Acımasız savaşta kanlarını döken ve her türlü acımasız fedakarlığı yapan dünya ulusları, şimdi daha önce hiç olmadığı kadar uyanık olmakta ve ülkelerinin ve gelecek nesillerin kaderini kendileri belirlemeye çalışmaktadır. Özellikle Avrupa ve Asya'daki pek çok özgür ulus, ülkelerinin ve gelecek nesillerin kaderini gericilere bırakmak yerine kendileri belirlemek istiyor ve bunun için çabılıyor. Dünya ulusları artık eski şekilde yaşamak istemiyor; ülkelerinin kaderini kendi ellerinde tutarak yeni, demokratik bir sistem kurmak ve gericileri ve yeni savaş çıkırtkanlarını ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar. Savaş sonrası uluslararası durum genel olarak işte böyledir.

İKİ YILLIK DEMOKRATİK İNŞA SÜRECİ

Bir Gazeteye Verilen Demeç 15 Ağustos 1947

İnsanlığın ortak düşmanları olan faşist Hitler Almanya'sı ve emperyalist Japonya'nın yenilgisi ve demokratik cephenin zaferiyle sonuçlanan İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Avrupa ve Asya'daki siyasi durum büyük bir değişim geçirmiştir.

Dünyadaki pek çok ulusun kendi iktidarını kurması ve muazzam bir birleşik güçle yeni, demokratik bir ilke üzerinde demokratik görevleri muzaffer bir şekilde yerine getirmesiyle insanlık tarihinde benzeri görülmemiş bir ilerleme kaydedilmiştir.

Büyüyen uluslararası demokratik güçlerin bir üyesi olarak ülkemiz de demokratik inşada dünyaya büyük başarılar göstermekte ve büyük adımlarla yeni bir tarih yazmaktadır. Bu, Doğu'daki saldırgan Japon emperyalizmini yenen ve onun sömürgeci boyunduruğundan kurtulan Kore halkının kahramanca mücadelesi sayesinde.

Kore halkı, sahip olduğu görkemli ulusal geleneklere, 5000 yıllık köklü geçmişine, parlak kültürüne ve zengin doğal kaynaklarına rağmen, 36 yıl boyunca iğrenç Japon emperyalistlerinin vahşi baskısından ve acımasız sömürsünden çok çekmiştir. Halkımız, her türlü hak ve özgürlükten mahrum bırakılarak, korkunç bir durumda her türlü duyulmamış kötü muamele ve acıyı tecrübe etmiştir.

Japon emperyalizminin büyük şirketleri ve sanayicileri, fabrikalarda ve işletmelerde insanlık dışı sömürlerini yoğunlaştırarak Koreli işçilerin kanını akıttılar. Kırsal kesimde Japon emperyalistleri Kore köylüsünü açlığın eşiğine sürükledi. Her sonbaharda köylülerin dörtte üçünden fazlasının elinde, tefecilere ödenmesi gereken borçlar yüzünden hasattan dolayı sevinmek yerine boş ambarlardan başka bir şey kalmıyordu. Kötü niyetli Japon emperyalistleri, yok oluşlarının son anına kadar barbarca bir sömürge politikası izlemiş ve Kore'yi bir yıkıma sürüklemişlerdi.

Ancak şimdi özgürlüğüne kavuşan Kuzey Kore, şimdiye kadar gördüğü en özgür koşullar altında, tüm siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda demokratik gelişimde tarihi bir ileri atılım aşamasına girmektedir. Bu durum, halk kitlelerinin devlet, kamu ve siyaset işlerine doğrudan katıldığı demokrasi yolunun, ulusal ekonomiyi ve ulusal kültürü hızla iyileştirip geliştirecek, bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kuracak ve refahını ve ilerlemesini garanti altına alacak tek doğru yol olduğunu açıkça göstermektedir. Ülkenin demokratik gelişimi, özgürlüğüne kavuşmuş Kore halkına düşen tarihi bir görevidir.

Kurtuluştan sonraki iki yılın kısa bir dönem olduğu doğrudur. Ancak, ulusumuz için tarihi öneme sahip bir dönem olmuştur. Bu yıllarda, zaferlerin ve duyguların oluşturduğu dalgalar arasında, demokrasinin büyük güçleri güçlenmiş ve Kuzey Kore’de demokratik reformlar başarıyla gerçekleştirilmiştir. Kuzey Kore’de tarım reformu, fabrikalar, madenler, elektrik santralleri, demiryolu taşımacılığı, iletişim ve bankalar gibi büyük endüstrilerin kamulaştırılması ve İş Kanunu ile Cinsiyet Eşitliği Kanunu’nun uygulanmasını içeren demokratik reformlar Kore halkının iradesine göre gerçekleştirilmiş ve onların gerçek çıkarlarını yansıtmıştır.

Kuzey Kore’de demokratik reformlar başarılı bir şekilde gerçekleştirilebilmiştir çünkü tüm ilerici demokratik güçleri kucaklayan bir örgüt olan Demokratik Ulusal Birleşik Cephe (DNUF), halkın yeni iktidar organı olan halk komitesini sıcak bir şekilde desteklemiştir.

Demokratik siyasi partilere ve sosyal örgütlere bağlı altı milyondan fazla insanı kucaklayan DNUF, halk komitesinin tüm politikalarını güçlü bir şekilde desteklemekte ve bunların uygulanmasına aktif destek vermektedir.

Kuzey Kore halkı, birleşik çaba ve ortak eylemle, Japon emperyalist yağmacılar tarafından tahrip edilen ekonomiyi başarıyla yeniden inşa etmekte ve geliştirmektedir. Üretim çabalarına ve siyasi faaliyete kendini adanmış geniş emekçi kitleler, gerçekten yorucu ve özverili bir çalışmayla 1947 yılı için ulusal ekonomik planın yerine getirilmesinde muhteşem sonuçlar elde

etmektedir. Bu durum demokrasinin ilerleyişine tanıklık etmektedir.

Fabrikalardaki ve işletmelerdeki işçilerin, teknisyenlerin ve üst düzey yetkililerin özverili çabaları sayesinde, sanayi alanı bu yılın ilk yarısı için planını yüzde sekiz oranında aşmış ve özellikle kömür, kimya ve hafif sanayi, halka büyük miktarlarda ürün tedarik ederek üretim planlarını açık ara farkla aşmıştır.

Tarım reformunun bir sonucu olarak birçok köylü Kuzey Kore Halk Komitesi'nin politikalarını içtenlikle desteklemekte, demokratik düzenin kurulmasını aktif bir şekilde savunmakta ve demokratik inşada halkın geri kalanına gayretle katılmaktadır.

Kuzey Kore'nin aydınları da sağlam bir güven ve umutla tüm deneyim ve bilgilerini demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin inşasına adanmakta ve ülkenin refahı, ilerlemesi ve halkın refahı için çalışmaya katkıda bulunmaktadır. Onların çabaları sayesinde yüksek öğrenim kurumları ve çok sayıda orta dereceli okul, ülkeye ve halka hizmet edecek çok sayıda kendi kadrolarımızı yetiştirmektedir. Bilim, kültür ve sanatı restore etme ve geliştirme imkânlarına sahip olan Kuzey Kore'de entelektüeller ellerindeki yeteneklerini sonuna kadar kullanmakta ve çok sıkı çalışmaktadırlar.

Kuzey Kore halkı tarihte ilk kez ülkenin kaderini sorumlu bir şekilde çizme misyonunu doğru bir şekilde idrak etmiştir. Böylece halkımız ülkeye, emeğe, devlete ve kamu mallarına karşı yeni tutumlar benimsemektedir. Fabrikalarda ve işletmelerde üretimin artırılması için yapılan taklit hareketleri, örneğin üretim kotalarının aşılması için yapılan çalışmalar ve köylü kitlelerinin vergilerin eksiksiz ve önceden planlanmış bir şekilde ödenmesi için yürüttükleri yurtsever kampanyalar; tüm bunlar ancak çalışan kitlelerin iktidarı ellerinde tuttukları ve yeni, müreffeh bir ulus inşa etmek için hiçbir çabadan kaçınmadıkları bir halk ülkesinde görülebilir.

Gerçekten de son iki yılda Kuzey Kore halkı demokratik inşaya yolunda muazzam başarılar elde etmiştir. Bu başarılar temelinde Kore daha müreffeh bir halk ülkesi olacaktır ve ülkemizde, tüm Kore halkının uzun zamandır arzuladığı demokratik bir halk

cumhuriyeti kurulacaktır. Kurulacak cumhuriyette tüm güç halk kitlelerinin elinde olacaktır.

Kore halkı, bağımsız ve egemen bir devlet kurma çalışmalarındaki kardeşçe yardımları için Sovyet halkına minnettarlığını ifade etmektedir.

Kore ve Sovyet halkları arasındaki dostluk uzun bir geçmişe dayanmaktadır. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 1917'deki zaferi Doğu'daki pek çok sömürge ülkesi üzerinde etkili olmuştur. Sovyet halkının toprak ağalarının ve kapitalistlerin gerici rejimini yıkmak ve halk iktidarını kurmak için verdiği mücadele, halkımızın Japon karşıtı ulusal kurtuluş mücadelesine büyük ölçüde ilham vermiştir.

Kore ve Sovyet halkları arasındaki dostluk, Japon emperyalizmine karşı mücadelede kanla daha sıkı bir şekilde pekişmiştir. Bu dostluk gelecekte de büyüyecektir.

JAPON EMPERYALİST YÖNETİMİNİN KÖTÜ SONUÇLARINDAN KURTULMAK ÜZERİNE

Japon emperyalist yönetiminin tüm kötü sonuçlarını ortadan kaldırmak için, Japon emperyalistlerine aktif olarak yardım eden Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet eden gizli ya da açık unsurlar açığa çıkarılmalı ve merkezi ve yerel yönetim organlarından temizlenmelidir. Aynı zamanda, Japon emperyalist yönetiminin tüm siyasi, ekonomik ve kültürel alanlardaki kötü sonuçlarını ortadan kaldırmak için kararlı bir mücadele yürütülmelidir.

Demokratik sistemin temellerini yıkmak için can atan gericiler ve anti-demokratik unsurlar, cumhuriyet yasaları tarafından en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

YENİ KORE’NİN MÜKEMMEL KADROLARI OLMAK İÇİN ÖĞRENMEİ VE ÖĞRETMELİSİNİZ

**Kim Il Sung Üniversitesi’nin Kuruluşunun Birinci
Yıldönümü Münasebetiyle Düzenlenen Toplantıda Yapılan
Konuşma 1 Ekim 1947**

Bilim ve teknolojinin yuvası, ulusumuzun en yüksek öğrenim kurumu olan üniversitemizde mutlu bir şekilde okuyan sevgili öğrencilerimiz,

Öğretim kadrosu, tüm zorluklara rağmen yeni bilim kadroları yetiştirmek için gece gündüz çaba göstermektedir,

Üniversitenin kuruluşunun birinci yıldönümü dolayısıyla sizleri yürekten kutluyorum.

Japon emperyalistlerinin yağma ve yıkımından sonra harabeye dönen topraklarımızda Kore halkının yeni devletini inşa etmek için her şeyden önce kendi kadrolarımızı yetiştirmek zorundaydık. Sıfırdan başlamak zorunda kalmamıza ve zorluklara rağmen, halkımızın ülkelerini yeniden inşa etme yönündeki yoğun arzusunu karşılamak için bu üniversiteyi kurduk. Bu üniversite, ülkeyi inşa etmeye koyulan halkımızın ortak çabaları ve bu temelde kurulan halk komitesinin verdiği destekle kuruldu.

Halk tarafından kurulan ve halk komitesinin himayesi altında gelişen bu üniversite, Kuzey Kore’de demokratik güçlerin ve halk iktidarının pekişmesi ve gelişmesi yolunda büyük adımlar atmıştır. Eğitim ve disiplin konusunda somut sonuçlar elde edilmiş ve üniversitenin daha da güçlenmesi sağlanmıştır. Kuruluşunda üniversitenin yedi fakültesi, 24 programı ve 1,500 öğrencisi olan 30 sınıfı vardı. Şimdi ise sekiz fakülte, 39 program, 93 sınıf ve 3,813 öğrenciye sahiptir.

Üniversitemizin karakteristik özelliği, halkın evlatlarının ücretsiz okuyabildiği ve onların refahını arttırmaya, ulusal kültürümüzü geliştirerek dünya üzerinde ıslıl ıslıl parlamasını sağlamaya ve halkın anavatanını inşa etmeye yardımcı olan bir

halk üniversitesi olmasıdır. Kapitalist ülkelerdeki, yalnızca halkı ezen ve sömüren ayrıcalıklı sınıfların oğullarını ve kızlarını eğiten yüksek öğrenim kurumlarının aksine, bu üniversite emekçi halkın oğullarını ve kızlarını halka hizmet eden ve halkın devletini inşa eden yerli kadrolar olarak yetiştiren bir üniversitedir.

Bu nedenle tüm emekçiler üniversitemize derin bir sevgi beslemekte, onu kendi üniversiteleri olarak görmekte ve hızla gelişmesine katkıda bulunacak her türlü önlemi içtenlikle desteklemekte ve teşvik etmektedir. Şu anda Kuzey Kore'nin her yerinden gelen yurtsever pirinç bağışlarıyla toplanan fonlarla üniversite için muhteşem bir bina inşa ediyoruz. Pyongyang Şehri ve Güney Phyongan Eyaleti halkı üniversitenin inşasında gönüllü olarak aktif rol alıyor. Çok geçmeden bu muhteşem binada eğitim görüyor olacaksınız.

Halk üniversiteye o kadar büyük bir sevgi besliyor ve ondan o kadar çok şey bekliyor ki, öğretim kadrosuna ve öğrencilere büyük bir sorumluluk düşüyor.

Bu üniversite, demokratik anavatanımızı inşa etmek ve ulusumuzun refahı ve kalkınması için özveriyle çalışacak, bilim ve teknolojiye bilgili ve siyasi olarak disiplinli mükemmel yerli kadrolar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Siz öğrenciler bu amacı göz önünde bulundurarak öğrenmeli, öğrenmeli ve özveriyle öğrenmeli, siz öğretmenler de böyle nitelikli kadrolar yetiştirmek için her türlü çabayı göstermelisiniz.

Üniversitenin bu ulvi görevi tam olarak yerine getirebilmesi için burada birkaç hususa dikkat çekmek istiyorum.

Öncelikle, Japon emperyalizminin kalıntılarını düşünce tarzınızdan çıkarmaya ve ulus inşası için ateşli bir vatanseverlik ve demokratik fikirler geliştirmeye çalışmalısınız.

Japon emperyalizminin hüküm sürdüğü günlerden kalma ideolojik bir kalıntı olan köle ruhundan kurtulmalı ve ülke ve halk için tüm özverinizle çalışırken ve her türden gericiye karşı kararlılıkla mücadele ederken zor bir durumun üstesinden gelmek için ulus inşasına yönelik keskin fikirler geliştirmelisiniz.

İkinci olarak, ulusumuzun önündeki yolu ve tarihsel misyonumuzu doğru bir şekilde anlayan ve bunun için kararlılıkla çalışan sadık savaşçılar olmalısınız. Bu amaçla, siyasi farkındalığınızı sürekli olarak arttırmalı ve iç ve uluslararası durumları ve halk hükümetinin politikalarını incelemelisiniz.

Üçüncü olarak, çok çalışmalı, bilim ve teknolojiye ustalaşmak ve kendinizi şu becerilerle donatmak için her türlü çabayı göstermelisiniz

Marksizm-Leninizm. Taşındığınız sorumluluk gerçekten büyüktür: Kore'nin tarımını iyileştirmek ve Kore'nin sanayisini daha da geliştirmek zorundasınız, böylece halkın yaşamı ve ulusun inşası için gerekli olan yeterli mal ve malzemeyi üretecek, güzel ulusal kültürümüzü ilerletecek ve ülkemizi sıkı bir şekilde savunabileceksiniz. Kendi çabalarınızla müreffeh bir ülke inşa etmelisiniz. Kendi başınıza trenler, arabalar ve gemiler üretmeli ve aynı zamanda muhteşem bir sanat ve edebiyat oluşturmalsınız.

Bunun için gerekli olan bilgi, teknik ve beceriyi edinmek için çok çalışmalısınız.

Dördüncüsü, yaptıklarınızla Kuzey Kore'deki tüm okullar için bir örnek teşkil ettiniz. Ancak bununla yetinmemelisiniz. Okul disiplini sıkılaştırmalı, kötü eğilimlerle mücadele etmeli ve üniversiteyi dünya için bir model haline getirmek amacıyla akademik başarılarınızı geliştirmek için elinizden geleni yapmalısınız.

Son olarak, yüksek bir ulusal gurur ve devrimci dayanıklılıkla halka önderlik eden yerli kadrolar olmak için sürekli çaba göstermelisiniz.

Gençlerimiz ve öğrencilerimiz Prag'da düzenlenen son dünya gençlik festivaline katıldılar ve futbol, basketbol, müzik ve dans yarışmalarını kazanma onuruna eriştiler. Bu, uzun bir tarihe ve parlak kültürel geleneklere sahip olan halkımızın becerikliliğini ve özgürleşmiş yeni Kore'nin oğulları ve kızlarının büyük yeteneklerini göstermektedir. Tüm gençlerimiz, güçlü bir ulusal kıvanç duygusu ve ahlaki dirayetle yigitçe bir mücadele yürüterek müreffeh, bağımsız ve egemen bir devletin inşasını hızlandırmalı ve ülkemizin ihtişamına katkıda bulunmalıdır.

Bugün Güney Kore'deki okullar üzücü bir durumdadır. İlerici ve vicdanlı öğretmenler ve öğrenciler tutuklanmakta, hapsedilmekte, işkence görmekte ve öldürülmekte, okullar kapatılmakta ya da gericilerin inlerine dönüştürülmektedir. Bu durum karşısında ulusal öfkemizi bastıramıyoruz. Güney Kore'deki gençlerin ve öğrencilerin öğrenme fırsatından mahrum bırakıldığını görerek, kuzey yarısında mutlu bir şekilde okuyan sizler, iyi eğitilmiş olmak için çabalarınızı iki katına çıkarmalısınız.

Ülkemizin refahı ve kalkınması, çok sayıda sağlam ve yetenekli yerli kadronun yetiştirilmesine bağlıdır. Bu nedenle tüm halk sizden çok şey bekliyor. Ülkeye ve halka karşı üstlendiğiniz ağır sorumluluğun bilincinde olarak, tüm ulusun büyük beklentilerini eksiksiz bir şekilde yerine getirmelisiniz. Halk bunu yapacağınızdan oldukça emin ve ben de bundan oldukça eminim.

Güney Kore'de ülkeyi satan hainler ne kadar çılgınca girişimlerde bulunurlarsa bulunsunlar, halkımızın önündeki yolu kapatamayacaklardır. Önünüzde zafere giden geniş bir yol var. Gelecekteki çalışmalarınızda ve faaliyetlerinizde daha büyük başarılar diliyorum.

Ulusumuzun gururu olan üniversitemiz uzun ömürlü olsun!

Yaşasın Kuzey Kore Halk Komitesi, halkın hükümeti!

Yaşasın Kore'nin demokratik halk cumhuriyetinin inşası!

GERÇEK BİR HALK ORDUSU, MODERN BİR DÜZENLİ ORDU KURALIM

Pyongyang Enstitüsü Üçüncü Mezuniyet Töreni Ziyafetinde Yapılan Konuşma 5 Ekim 1947

Yoldaşlar,

Bugün, büyük bir ulusal gurur ve güvenle, Pyongyang Enstitüsü'nün üçüncü mezuniyet törenini kutluyoruz.

Bu unutulmaz günde tüm Kore halkı ve Kuzey Kore Halk Komitesi adına enstitü mezunlarını içtenlikle selamlıyorum.

Ayrıca mezunlara verdikleri özverili eğitim ve rehberlik için enstitünün tüm öğretim kadrosuna içten teşekkürlerimi ifade etmek istiyorum.

Japon emperyalist sömürge yönetiminin en acımasız günleri olan 1930'ların başlarında Koreli komünistler, halkımızın ilk devrimci silahlı gücü olan Japon Karşıtı Gerilla Ordusunu kurdular ve 15 yıl boyunca ülkeyi özgürleştirmek için kanlı savaşlar vererek müreffeh, bağımsız, egemen bir devlet inşa etmenin tarihsel köklerini sağladılar. Kurtuluştan sonra kurulan halk komitesi, tarım reformu ve sanayinin millileştirilmesi gibi bir dizi demokratik reform gerçekleştiren gerçek bir halk hükümetinin temelini oluşturdu ve bağımsız, egemen bir devletin inşası için sağlam siyasi ve ekonomik temeller attı.

Aynı zamanda, modern halk silahlı kuvvetlerini inşa etme çalışmalarını hızlandırmış bulunduk. Kurtuluştan sonraki zor koşullarda Pyongyang Enstitüsü'nü kurarak işçi ve köylü kökenli çok sayıda yeni askeri ve siyasi kadro yetiştirdik ve bu çekirdekle bir dizi güvenlik görevlisi eğitim merkezi kurduk. Bu, düzenli bir halk ordusunun kurulması için güçlü bir kaynaktır. Partimizin bilge liderliği altında Pyongyang Enstitüsü, halk ordusu için kadro eğitiminin çekirdeği olarak çok iş yapmış ve çok şey başarmıştır.

Ancak, halihazırda elde edilen başarılarla yetinmeye asla izin vermemeliyiz. Gelecekte daha fazla sayıda örgütü aktif hale getirmeli, modern birlikler ve farklı hizmet ve silahlardan oluşan yeni okullar kurmalıyız. Bu nedenle daha fazla askeri ve siyasi kadroya ihtiyacımız var. Enstitüden mezun oluyorsunuz ve tarihin önemli bir anında birliklere atanıyorsunuz ve yerine getirmeniz gereken çok ağır bir göreviniz var. Halk ordusunun siyasi kadroları olarak, ülke ve halk tarafından size verilen bu onurlu görevi bilinçli bir şekilde yerine getirmeli ve halkın silahlı kuvvetlerinin etrafında inşa edildiği birer temel çekirdek olmalısınız.

Partinin halkın silahlı kuvvetlerini inşa etme politikası, Anti-Japon Gerilla Ordusu'nun devrimci geleneklerini ileriye taşıyan, siyasi ve ideolojik olarak ve modern askeri bilim ve teknolojiyle sıkı bir şekilde donatılmış devrimci bir düzenli ordunun kurulmasını içermektedir.

Düzenli halk silahlı kuvvetlerinin inşası için gereken tüm koşullara sahibiz. İşçilerin, köylülerin ve geri kalan tüm emekçi halkın çıkarlarını temsil eden ve bu çıkarlar için mücadele eden İşçi Partisi'ne sahibiz; Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında edinilmiş devrimci silahlı kuvvetler kurma deneyimine, bu mücadelede denenmiş ve sınanmış kadrolara ve yeni bir ülkenin inşası için ayağa kalkmış insanlara sahibiz. Tüm bu fırsatları mümkün olan en kısa sürede gerçek bir halk ordusu, modern bir düzenli ordu kurmak için kullanmalıyız.

Parti ve devrim uğruna, ülkenin bağımsızlığı ve halkın çıkarları için adanmışlıkla mücadele eden iyi siyasi kadrolar haline gelmeli ve Parti'nin halkın silahlı kuvvetlerini inşa etme politikasını hayata geçirmek için çaba göstermelisiniz.

Şimdi, önünüzde duran görevlerden birkaçı üzerinde kısaca duracağım.

Her şeyden önce, siyasi ve ideolojik olarak iyi hazırlanmış devrimci bir ordu inşa etmek için tüm çabanızı sarf etmelisiniz.

Bir ordunun savaştaki zaferi, sahip olduğu silahlara değil, silahları kullanan askerlerin ideolojik bilincine bağlıdır. Anti-Japon Gerilla Ordumuz Japon emperyalist yağmacıları iyi silahlara sahip oldukları için değil, devrimci ordumuz siyasi ve ideolojik olarak üstün olduğu için mağlup etmiştir. Bu nedenle, askerleri devrimci ordunun taşıdığı bu yüksek misyon konusunda kesin bir şekilde ikna etmeli ve onları siyasi ve ideolojik olarak iyice hazırlamalısınız ki kanlarının son damlasına kadar ülke ve halk için savaşabilsinler.

Askerlerin ideolojik eğitiminde en önemli şey, aralarında ulus inşası için genel ideolojik seferberlik hareketini ilerletmektir, böylece ülkeye ve halka sonuna kadar sadakatle hizmet edeceklerdir. Askerlere ülkemizin devrimci mücadele tarihini öğreterek, uzun süren Japon karşıtı silahlı mücadelede elde edilen devrimci savaşın yüksek deneyim ve kazanımlarını ileriye taşımalarını ve Japon karşıtı savaşçıların yılmaz devrimci ruhunu kendilerine örnek almalarını sağlamalısınız.

Tüm askerleri her zaman ve her yerde halka saygı ve sevgi duymaları ve onlarla akrabalık bağlarını sürdürmeleri için eğitmelisiniz. Ordumuz halktan ve halk için olan bir halk ordusudur. Balık nasıl sudan uzakta yaşayamazsa, halk ordusu da halktan uzakta bir an bile yaşayamaz. Halk ordusunun yenilmezliğinin kaynağı tam da halktan olması ve halkın kayıtsız şartsız desteğine ve sevgisine sahip olmasında yatmaktadır ve ordumuzu kapitalist ülkelerin ordularından tamamen farklı kılan en önemli özelliklerinden biri de burada saklıdır. Bunu askerlerinize anlatmalısınız ki onlar da halkı her zaman seven ve saygı duyan, canlarını ve mallarını korumak için canla başla savaşan gerçek devrimci savaşçılar haline gelsinler.

Aynı zamanda, birliklerde askerler arasındaki, subaylar arasındaki ve önceki ve sonraki askerler arasındaki ilişkilerin her zaman taşan bir kardeşlik sevgisi ve dostlukla dolu olmasını sağlamalı ve tüm askerleri yoldaşlıkla sıkı bir şekilde birleşmeleri için eğitmelisiniz.

Eğer güçlü halk silahlı kuvvetleri inşa etmek istiyorsak, askerleri ileri askeri bilim ve teknoloji ile sıkı bir şekilde donatmalı ve aynı zamanda onları siyasi ve ideolojik olarak da silahlandırmalıyız. Modern silahlarla ve askeri bilim ve teknolojiyle donatılmış düzenli bir ordu inşa etmediğimiz sürece ne müreffeh, bağımsız ve egemen bir devlet kurabiliriz ne de tepeden tırnağa silahlı ABD emperyalist saldırganlarını püskürtebiliriz.

Birliklerde, tüm askerlerin silahlarını ve diğer savaş ekipmanlarını iyi tanımalarını ve nişancılık ve modern savaş yöntemlerinde tamamen ustalaşmalarını sağlamak için muharebe ve siyasi eğitimi yoğunlaştırmalısınız. Tüm komutanlar ve subaylar savaş yönetmeliklerini özenle incelemeli ve özellikle de farklı silah ve hizmetlerin işlevlerini ve karmaşık durumlarda bunlar arasındaki yakın koordinasyonu yakından incelemelidir.

Modern askeri bilim ve teknolojiyi inceliyor ve gerçek savaşta bunlardan faydalanabilmek için ileri deneyimlerden dersler çıkarıyoruz. Bu nedenle, diğer ülkelerin askeri bilim ve teknolojilerini ya da savaş deneyimlerini incelerken, bunların bizim durumumuza uygulanıp uygulanamayacağını, bizim için yararlı ya da zararlı olup olmadığını yakından incelemeli ve yalnızca uygulanabilir olanları benimsemeli ve tanıtılmaya değer olanları tanıtmalı ve geliştirmeliyiz.

Sadece yabancı deneyimlerden gerektiği gibi faydalanmakla kalmamalı, aynı zamanda kendi deneyimlerimize de değer vermeli, derinlemesine incelemeli ve onları geliştirmeliyiz. Japon emperyalist yağmacılara karşı verilen zorlu silahlı mücadele sırasında, tepeden tırnağa modern silahlarla ve en son askeri teknolojiyle donanmış Japon saldırı birliklerini, az sayıda ve eski silahlarla alt etme konusunda paha biçilmez bir deneyime sahibiz. Bu, hiçbir şeyle takas edemeyeceğimiz paha biçilmez bir değerdir. Japonya'ya karşı verilen zorlu silahlı mücadelenin bu değerli deneyimini yakından incelemeli, özümsemeli ve geliştirmek için çaba göstermelisiniz.

Modern askeri bilim ve teknolojinin derinlemesine incelenmesi ve savaş deneyimi de siyasi çalışmalarınızı doğru bir şekilde yürütmeniz için elzemdir. Askerî işlerin yalnızca askerî komutanların işi olduğunu ve siyasetçilerin bunları anlaması gerekmediğini asla düşünmemelisiniz. Askerî işler dışında orduda siyasi çalışma yapılamaz, dolayısıyla askerî işlerden bihaberseniz siyasi çalışmayı düzgün bir şekilde yürütemezsiniz.

Modern bir düzenli ordu kurmak için sadece ileri askeri bilim ve teknolojiyle donanmak değil, aynı zamanda ordu içinde demir gibi bir askeri disiplin kurmak da gerekir.

Anti-Japon Gerilla Ordusu'nun Japon emperyalizminin saldırganlarını yenilgiye uğratmasını sağlayan en önemli faktörlerden biri güçlü disiplinleriydi. Japon karşıtı gerillalar her zaman ve her yerde ordunun örgütsel disiplinine gönüllü olarak uymuşlar ve hayatları pahasına da olsa emirleri kayıtsız şartsız yerine getirmişlerdir. Halk ordusunun askerleri de tıpkı Japon karşıtı devrimci savaşçıların yaptığı gibi, hayatlarını tehlikeye atarak emirlere kayıtsız şartsız itaat edecekleri demir bir disipline sahip kılınmalıdır. Ayrıca, birlikler içinde katı bir komuta sistemi ve mükemmel bir iç hizmet düzeni kurmak ve eğitimi ve ordu yaşamının tüm yönlerini yönetmelikler ve el kitapçıklarının gerektirdiği şekilde düzenlemek ve yürütmek gerekir. Ancak o zaman birliklerin organizasyonunu ve disiplinini iyileştirmek mümkün olacaktır.

Tüm askerler, askeri disipline sıkı sıkıya riayet ederken devlet yasalarına, kamu düzenine ve ahlaka uyma konusunda herkese iyi örnek olmalıdır.

Bizimki gönüllü ve devrimci bir askeri disiplindir. Bu nedenle, katı disiplini korumak için sadece bağırmanın ya da zorlayıcı yöntemlere başvurulmamalıdır. Askerî disiplini güçlendirmek için askerler sürekli olarak eğitilmeli, komutanlar ve siyasi çalışanlar pratik örnekler oluşturmalı ve bunu sıkı gerekliliklerle, rehberlik ve denetimle doğru bir şekilde birleştirmelidir. Orduda gönüllü ve devrimci disiplini tesis etmeliyiz ki ordu hem biçim hem de içerik olarak düzenli bir orduya yakışan her şeyle donatılmış olsun.

Tüm askerleri devlet ve ordu mallarına sevgiyle bakma ruhuyla yetiştirmek önemlidir. Özellikle de silahlarına ve savaş teçhizatlarına değer vermeleri ve özen göstermeleri konusunda eğitilmeleri ve yönetmelikler ve el kitapçıklarında talep edildiği gibi bunlara titizlikle bakmaları gerekir. Askerlerimizin taşıdığı silahların üzerinde Japon karşıtı devrimci savaşçıların değerli kanı ve halkımızın kanı ve teri vardır. Bu nedenle, tüm askerleri silahlarına ve savaş ekipmanlarına değer vermeleri ve onları dikkatle kullanmaları ve onlara iyi bakmaları konusunda eğitmeye büyük önem vermelisiniz.

Daha sonra, birliklerdeki siyasi ve kültürel işleri ustalıkla yürütmelisiniz.

Öncelikle birimlerdeki Parti ve DYL üyeleriyle iyi çalışmalısınız. Bunun için askerlerinizi iyi tanımalı, çekirdeği oluşturmali ve çalışmalarınızı ilerletirken onlara güvenmelisiniz.

Parti üyeleri hem ulusun hem de halkın silahlı kuvvetlerinin inşasında temel unsurlardır. Çalışmalarınızda onlara güvendiğinizde ve onları doğru bir şekilde örgütleyip harekete geçirdiğinizde, ortaya çıkan her türlü sorunu çözebileceksiniz: Parti üyeleriyle çalışırken önemli olan, Parti'nin mücadele hedeflerini ve acil görevlerini onlara anlatmaktır; böylece Parti çizgisini ve politikalarını net bir şekilde kavrayabilir ve bunları hayata geçirmede her zaman başı çekebilirler. Siyasi çalışma yürütecek yoldaşlar, insanlarla çalışırken Parti üyeleriyle çalışmaya öncelik vermeli, onları Parti politikalarıyla sağlam bir şekilde donatmalı ve Parti üyelerini harekete geçirerek askeri görevleri yerine getirmelidir.

Siyasi çalışanlar faaliyetleri aracılığıyla tüm askerleri Parti'nin ve halk hükümetinin ateşli savunucuları olarak tam anlamıyla hazırlamalıdır. Ve her zaman askerlere sevgiyle bakmalı, kişisel yaşamlarına derin ilgi göstermeli, sorunlarını derhal çözmelerine yardımcı olmalı, tüm çalışmalarda pratik örnekler oluşturmali ve her türlü zor görevde onlara liderlik etmelidirler.

Birliklerini kültürlü bir şekilde inşa etmeli ve askerleri kültürel yaşamlarında düzgün bir şekilde organize etmeli ve onlara rehberlik etmelidirler. Örneğin, birimlerde duvar kağıtları yayınlarken ya da reklam panoları yaparken, bunları enstitülerdekiler kadar temiz ve düzgün yapmalı ve ayrıca ulus inşası için odaları iyi bir şekilde kurmalı ve kitlesel kültürel etkinlikleri yeterince organize etmelidirler. Siyasi çalışanlar askerlerin arasına girmeli, spor oyunlarına ve dinlencelere katılmalı ve pazar günleri kitlesel fiziksel kültür için renkli düzenlemeler yapmalıdır. Böylece iyimser ve mücadelecî bir ruhun birliklerine her zaman hâkim olmasını sağlayacaklardır.

Şu andan itibaren ülkeye ve insanlara pratik bir şekilde hizmet edeceksiniz. Pratik çalışmalarınız enstitüde öğrendiklerinizden çok daha karmaşık ve zor olabilir ve birçok engel ve güçlükle karşılaşabilirsiniz. Bu nedenle, tüm bunlara katlanabilecek kadar yetkin subaylar olmalısınız.

Sizler enstitüde askeri ve siyasi işleri öğrenmiş siyasi kadrolarsınız. Ancak öğrendiklerinizle yetinmemelisiniz. Edindiğiniz bilgileri bir varlık olarak görerek, askeri, siyasi ve teorik düzeylerinizi ve mesleki niteliklerinizi yükseltmek için çalışırken sürekli öğrenmeli ve gelişmelisiniz.

Son olarak, enstitüdeki eğitim çalışmaları hakkında birkaç söz söylemek istiyorum.

Pyongyang Enstitüsü'nün öğretim kadrosu, halk ordusu için siyasi kadrolar yetiştiren ilk eğitim kurumunda çalışmaktan büyük onur ve gurur duyarak tüm çabalarını eğitim çalışmalarına adanmalıdır.

Öncelikle öğretim kalitesinin yükseltilmesi için çaba göstermelisiniz. Bu amaçla, öğretim kadrosunun askerî ve siyasi niteliklerinin artırılması gerekmektedir. Öğretmenler, Parti politikaları konusunda kendilerini iyice donatmak, uzmanlaştıkları konularda bilgili olmak ve ileri öğretim yöntemleri edinmek için yorulmak bilmeden çaba sarf etmelidir.

Enstitüdeki yaşamın her yönünü öylesine geliştirmelisiniz ki enstitü birimleri için bir model oluştursun. Enstitü yaşamın her alanında -eğitim organizasyonu, siyasi ve kültürel çalışmalar, günlük rutinin organizasyonu, rütbelerin yönetimi ve hatta askerlerin görünüşü ve yakın düzen tatbikatlarında- bir model olmalıdır. Ancak o zaman öğrenciler enstitüde öğrendikleri ve deneyimledikleri gibi birliklerde çalışabilir ve yaşayabilir ve askerlere burada öğrettiğiniz gibi öğretebilir ve onlardan taleplerde bulunabilirler.

Ayrıca, enstitüde öğretim kadrosunun ve öğrencilerin Parti örgütsel yaşamını geliştirmek ve Parti ruhunu yükseltmek için önemli çabalar sarf etmek gerekir. Böylece güçlü bir Parti ruhuna, yeterli askeri ve siyasi bilgiye, yüksek teorik ve mesleki düzeye sahip daha yetenekli siyasi kadrolar yetiştirebileceksiniz.

Sevgili mezunlar ve öğretim elemanları,

Bu unutulmaz günü her zaman hatırlayacağınızdan ve Parti, ülke ve halk tarafından size verilen onurlu görevleri parlak bir şekilde yerine getireceğinizden eminim.

DEVLET KURUMLARINDA ÇALIŞANLARIN KARŞILAŞTIĞI BAZI SORUNLAR ÜZERİNE

**Ortaöğretim Mezunu Dördüncü Sınıf Öğrencilerine
Yönelik Konuşma 11 Ekim 1947**

Değerli mezun öğrencilerimiz ve öğretim kadromuz,

Kuzey Kore Halk Komitesi ve tüm Kore halkı adına, ilk olarak mezun olan öğrencileri en içten dileklerle tebrik ediyor ve aynı zamanda onları büyük bir gayretle yetiştiren öğretmenlerine derin şükranlarımı sunuyorum.

Yaklaşık yarım yüzyıl boyunca Japon emperyalist sömürge yönetimi altında kalan Kore halkı, tüm siyasi hak ve özgürlüklerinden mahrum bırakılmış ve çok ağır, neredeyse çifte sömürü ve baskıya maruz kalmıştır. Ancak, güçlü yurtsever Kore halkı ülkenin bağımsızlığı için uzun ve çetin bir mücadele yürüterek ulusal kurtuluşun tarihi başarısına ve kendi elleriyle gerçek bir halk hükümetinin kurulmasına giden geniş ufuklar açmıştır.

Kurtuluşun sonra Kore halkı, muazzam bir politik heyecan ve ateşli bir iktidar arzusuyla ülkenin her yerinde kendi halk komitelerini kurmuştur. Halkın inisiyatifiyle kurulan halk komiteleri Güney Kore’de dağıtılırken, ABD emperyalistleri ve gerici güçler tarafından bastırılırken, Kuzey Kore’de sağlamlaştırılarak günden güne geliştirilmiştir. Özellikle geçen yıl 3 Kasım’da yapılan il, şehir ve ilçe halk komiteleri seçimlerinde elde edilen zaferin ardından halk komiteleri kitleler arasında derin kökler salmış ve daha da güçlenmiştir.

Bir evi iyi bir şekilde yönetebilmek için iyi bir ev sahibine ihtiyaç duyulması gibi, halk hükümetini güçlendirmek ve ülke ekonomisini verimli bir şekilde yönetebilmek için de yetkin devlet yönetim kadrolarına ihtiyaç vardır. Ancak yeni, demokratik bir Kore’nin inşası için gereken bilgi ve deneyimle donatılmış kadrolarımız bulunmuyordu. Devlet yönetim kadrolarının

yetiştirilmesi sorunu çok acil bir durum haline gelmiş ve çözümü bir an bile geciktirilemez bir soruna dönüşmüştü. Bu nedenle, ülkedeki koşullar çok zor olmasına rağmen, Merkezi Yüksek Kadrolar Eğitim Okulu'nu kurduk ve yeni bir ülkenin inşasında görev alacak devlet idari kadrolarını yetiştirmeye koyulduk. Kuruluşundan bu yana okul dört kez iyi mezunlar verdi. Bunun anlamı, okulu açma amacımızın gerçekleşmekte olduğudur ve bu da büyük bir sevinç kaynağıdır.

Yoldaşlar,

Ülkemizin özgürlüğüne kavuşmasının ardından iki yıl geçti. Bu süre zarfında çok şey yaptık ve halkın siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamında büyük değişiklikler meydana geldi.

Son iki yılda elde edilen en büyük başarı, halk iktidarının önderliğinde gerçekleştirilen demokratik reformların muzaffer bir şekilde tesis edilmesidir.

1946'nın mart ayında tarihi tarım reformunu gerçekleştirdik. Bu reform köylüleri feodal baskı ve sömürden tamamen kurtarmış ve onları toprağın hâkimleri haline getirmiştir. Reform, köylülerin geçim kaynaklarında köklü bir iyileşme ve tarımda hızlı bir ilerleme sağlamıştır. Kırsal kesimdeki değişim, gerçekleştirdiğimiz tarım reformunun doğruluğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Geçen yıl ayrıca büyük sanayileri kamulaştırdık. Büyük sanayilerin kamulaştırılmasıyla Japon emperyalistlerinin ve ulusa ihanet edenlerin sahip olduğu sanayi kuruluşları halkın mülkiyetine dönüştürüldü ve böylece ulusal sanayinin gelişmesi için yeni bir yol açıldı. Endüstrilerin kamulaştırılması, ulusal ekonominin gelişimini planlamayı ve Kuzey Kore'deki emekçi kitlelerin refahını arttırmak için sağlam bir maddi temel oluşturmayı mümkün kıldı. Bu nedenle, bu yıl ülkemiz tarihinde bir ilk olan ulusal bir ekonomik plan hazırladık ve bunu başarıyla uyguluyoruz.

Ayrıca, İş Kanunu ve Cinsiyet Eşitliği Kanunu gibi demokratik reformların başarılı bir şekilde tesis edilmesi sayesinde ülkemiz artık gerçekten demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet haline gelebilir.

Tüm bu başarılarımız, ortaya koyduğumuz çizgi ve politikaların Kore halkının uzun zamandır arzuladığı istek ve çıkarları tam olarak yansıtması ve tüm halkın gönülden destek vermesi sayesinde elde edilebilmiştir.

Geçtiğimiz iki yıl boyunca halk iktidarımız büyük bir canlılık sergilemiş ve halk iktidarının, halkı her türlü sömürü ve baskıdan kurtarabilecek, onlara gerçek özgürlük ve mutluluk getirebilecek ve dahası müreffeh, demokratik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa edebilecek tek güç olduğunu tam anlamıyla kanıtlamıştır. Pratikte değerini kanıtlamış olan halk hükümetini daha da güçlendirmeli ve rolünü arttırmalıyız.

Yoldaşlar, mevcut iç ve uluslararası durum çok karmaşıktır. Bugün uluslararası arenada demokrasi ile anti-demokrasi, ilerleme ile gericilik arasındaki karşıtlık ve mücadele giderek daha da şiddetlenmektedir.

Halk Demokrasileri, faşizmin tamamen tasfiyesi ve demokratik düzenin kurulması, ezilen halkların ulusal bağımsızlığı, uluslar arasında dostluk ve dünya barışı için durmaksızın mücadele etmektedir. Ancak ABD ve İngiltere'nin de aralarında bulunduğu emperyalist güçler, uluslararası pazarlardaki tekelleşen konumlarını güvence altına almak için yeni bir savaşa delice hazırlanmaktadır. Özellikle, dünya gerici kampının şefi olan ABD emperyalizmi, "Truman doktrini", "Marshall planı" ve benzerlerini geliştirerek dünya egemenliği için daha açık bir şekilde manevralarda bulunmaktadır.

Otoriter Kuzey Kore'nin, güneyi kurtarma planına antitez olarak ortaya sunulan Truman Doktrini ve benzerleri, ayrılıkçı bir yapıyı legalize ederek ülkenin gelişimini sekteye uğratmakla kalmayıp, bölünmesine sebep olmuştur.

ABD emperyalistleri, Moskova Dışışleri Bakanları Konferansında Kore sorununa ilişkin olarak alınan kararı açıkça ihlal ederek, kararın uygulanmasına yönelik SSCB-ABD Ortak Komisyonunun çalışmalarını kasıtlı olarak geciktirmeye ve engellemeye çalışmaktadırlar.

Kore’de Japon emperyalizminin çöküşü, ABD emperyalistlerinin eski saldırgan tasarımlarını açıkça gerçekleştirme yoluna girdiklerinin işaretidir. Japon yanlısı unsurları ve ulusa ihanet edenleri kışkırtan ABD emperyalistleri, ilerici siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin faaliyet özgürlüğünü bastırmakta, Güney Kore’deki demokratik güçleri acımasızca sindirmekte ve Kuzey Kore’de demokrasinin inşasını engellemek için her türlü girişimde bulunmaktadır. Bugünlerde Güney Kore’de, başında kukla Syngman Rhee’nin bulunacağı gerici bir ayrı hükümet kurma planları bile yapmaktadırlar.

ABD emperyalistlerinin saldırgan planları, ülkemizde demokratik, bağımsız ve egemen bir devletin inşasını ve birleşik bir hükümetin kurulmasını büyük ölçüde tehlikeye atmaktadır. Doğrusu, ülkemiz çok ciddi bir durumla karşı karşıyadır.

Yoldaşlar,

İç ve dış durumun karmaşık olduğu ve önünüze önemli vazifelerin konulduğu bir dönemde iş yerlerinize gitmek üzere okulunuzdan ayrılıyorsunuz.

Her şeyden önce, değerli halk iktidarımızı düşmanın her türlü bölücü faaliyetine karşı savunmalı ve onu güçlendirerek kaya gibi sağlam hale getirmelisiniz.

Halk hükümeti ne kadar güçlenirse ve ne kadar başarılı olursa, ABD emperyalistleri ve onların uşakları da o kadar korkmaya başlayacaktır. İşte bu nedenle umutsuzca halkımızın hükümetini yok etmeye ve ilerleyişimizi ellerinden gelen her yolla durdurmaya çalışıyorlar. Ne kadar acımasızca denerlerse denesinler, tarihin akışını geri çeviremeyecekleri gibi halkımızın hükümetinin güçlenmesini de engelleyemeyeceklerdir. Kendi

pratik deneyimleriyle halk iktidarının değerini anlamış olan halkımız, her ne pahasına olursa olsun onu savunmak için kararlılıkla çabalamaktadır.

Ancak halk hükümetimizi daha da güçlendirmeye çalışmazsak, düşmanın hileli elleri onu yok etmek için uzanabilir. Bunu her zaman aklınızda tutmalı ve halk hükümetini sağlamlaştırmak için her türlü çabayı göstermelisiniz. Onun halkçı politikalarını eksiksiz bir şekilde uygulamalı ve tüm halkın onun sağladığı faydalardan yararlanabilmesi için çalışmaları etkin bir şekilde organize etmelisiniz. Aynı zamanda, halkı yurtseverlikle donatmak ve siyasi bilinçlerini güçlendirmek için özenli bir örgütsel ve siyasi çalışma ve ideolojik eğitim yürütmelisiniz.

Ayrıca, demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütlerle iş birliği içinde Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'yi (DNUF) güçlendirmelisiniz.

DNUF'nin güçlendirilmesi, ülkedeki karmaşık ve zor mevcut durum göz önüne alındığında çok önemli bir mesele olarak öne çıkmaktadır. Düşman şu anda sadece Kuzey Kore'de kurulan halk hükümetini yıkmak için her türlü manevrayı yapmakla kalmamakta, aynı zamanda demokratik siyasi partileri birbirine düşürerek ve yabancılaştırarak DNUF'u yok etmeye çalışmaktadır. Düşmanın DNUF'yi yok etmeye yönelik hiçbir girişimine müsamaha göstermemeliyiz. Demokratik siyasi partiler, sosyal örgütler ve tüm sosyal katmanlardan insanlar, saflarına sızmış olan casusların, bölücü unsurların, provokatörlerin ve sahte demokratların maskesini düşürmek ve ortadan kaldırmak için dikkatli olmalı ve kitlesel bir mücadele yürütmelidir. Böylece, yurtsever, demokratik güçlerin toplanma noktası olan DNUF'u her şekilde kuvvetlendirmek gerekmektedir.

Mümkün olan en kısa sürede birleşik, demokratik ve bağımsız bir devlet inşa etmek gibi büyük bir ulusal görevle karşı karşıyayız.

26 Eylül'de Sovyet hükümeti, SSCB-ABD Ortak Komisyonu'nun dağılma tehlikesini göz önünde bulundurarak,

Sovyet ve Amerikan birliklerinin 1948 başlarında Kore'den eşzamanlı olarak çekilmesini önerdi. Ancak ABD emperyalistleri bu adil ve makul öneriye karşı çıkmaya son derece kararlıydılar. Hain Syngman Rhee de açıkça Amerikan birliklerinin Güney Kore'den çekilmemesi gerektiğini söyleyip duruyordu. Bu hain ne kadar utanmaz bir adam!

Koreliler kendi işlerini kendi başlarına halledebilecek kadar yetenekli ve akıllı bir millettir. Japon emperyalizmine karşı uzun süreli mücadeleyi kendileri kazandılar ve kurtuluştan sonra da halk hükümetini kurarak bağımsız bir ulusal ekonominin temellerini attılar ve çok sayıda yetenekli yerli kadro yetiştirdiler. Bu da Korelilerin tüm sorunlarını kendi başlarına çözebilecek bir halk olduğunu kanıtlamaktadır. Kore halkı, ülkelerinin yabancı müdahalesi olmaksızın kendileri tarafından yeniden birleştirilmesini savunmakta ve Sovyet ve Amerikan birliklerinin Kore'den eş zamanlı olarak çekilmesini şiddetle istemektedir.

Mümkün olan en kısa sürede demokratik, bağımsız ve birleşik bir devlet inşa etmek için, halihazırda elde edilen başarıları pekiştirmeli ve yeni bir ülkenin inşasını hızlandırmalıyız. Amerikan emperyalistlerinin ve Güney Kore'deki gericilerin komplolarını iyice açığa vurmali ve boşa çıkarmalı ve Güney Kore halkının mücadelesini her şekilde desteklemeli ve teşvik etmeliyiz. Böylece, kuzey ve güney Kore'deki tüm halklar bir bütün olarak, ülkenin yeniden birleşmesi ve demokratik gelişimi için ve yeni, müreffeh ve son derece medeni bir Kore'nin inşası için mücadele etmelidir. Eğer bunu yaparsak, zafer muhakkak bizlerin olacaktır.

Şimdi ise, ülkenin ekonomik temellerini güçlendirmek ve halkın geçim kaynaklarını istikrara kavuşturmak ve iyileştirmek için çok çalışmalıyız.

Demokratik reformlarımız sayesinde anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrimin görevlerini başarıyla yerine getirerek bağımsız bir ulusal ekonominin inşası için sağlam bir temel atmış bulunduk. Şimdi önümüzde duran önemli bir hedef, ulusal ekonomiyi iyileştirmek ve kalkındırmak, halkın geçim

kaynaklarını istikrara kavuşturmak ve arttırmaktır. Şimdilik bu yılın ulusal ekonomik planını yerine getirmeli ve fazlasıyla uygulamalıyız.

Bu yılın şubat ayında gerçekleştirilen Kuzey Kore Vilayet, Şehir ve İlçe Halk Komiteleri Kongresi, ülkemiz tarihinde türünün ilk örneği olan 1947 Ulusal Ekonominin Geliştirilmesi Planını kanun olarak kabul etmiştir. Tüm halk bu yılki ekonomik planı hararetle desteklemiş ve uygulanması için her türlü çabayı göstermiştir. Bu nedenle, birçok fabrika ve işletme yıllık planlarını çoktan yerine getirmiş olup, bu planları aşmak için yoğun çaba sarf etmektedir.

Ekonomik inşanın yönlendirilmesi halk iktidarının önemli görevlerinden biridir. Her düzeydeki halk iktidarı kurumlarının yetkilileri ekonominin yönlendirilmesine yakın ilgi göstermeli ve kitleleri bu yılın ulusal ekonomik planını yerine getirme ve fazlasıyla yerine getirme çabasına aktif olarak teşvik etmelidir.

Ulus inşası için genel ideolojik seferberlik hareketini güçlü bir biçimde gerçekleştirmeliyiz.

Halk iktidarı yetkilileri, kitlelerin geniş kesimlerine ulus inşası fikirlerini aşılama çalışmalarını güçlendirmelidir. Böylece, Japon emperyalizminin eskimiş fikirlerinin kalıntılarını ve yozlaşmış yaşam tarzlarını ortadan kaldırmak ve yeni toplumumuzda güçlü bir adım atmak için onları büyük ideolojik yeniden şekillendirme hareketine katılmaya teşvik etmelidirler.

Görevlerini başarıyla yerine getirebilmek için, halk hükümeti yetkilileri kendi seviyelerini yükseltmeli ve çalışma yöntemlerini geliştirmelidir.

Okulda edindiğiniz bilgiler temelinde, halk komitesi politikaları ve Marksist-Leninist ilkeler üzerine çalışmalarınızı ilerletmeli ve pratik niteliklerinizi yükseltmek için büyük çaba sarf etmelisiniz. Ayrıca anavatanın geçmişi ve bugünü hakkında derin bir fikir edinmeli ve diğer ülkelerin deneyimlerini incelemelisiniz.

Mesele yalnızca teoriyi bilmek değil, onu bir eylem kılavuzu olarak kullanmak ve pratiğe uygulamaktır. Teori ancak gerçek pratikle temas ettiğinde canlılığını kanıtlayabilir ve pratik de ancak devrimci bir teori tarafından yönlendirildiğinde meyvelerini verebilir. Teori ile pratiği doğru bir şekilde ilişkilendirmeyi iyi anlamalısınız.

Halkın sadık birer hizmetkârı olmalısınız. Halka hizmet etmek, halk hükümetinin organlarında çalışanların en yüksek görevidir. Ülkeyi ve halkı her zaman karşılıksız sevmeli ve tüm enerjinizi ve yeteneklerinizi onlara adayarak halka sadakatle hizmet etmelisiniz. Halk komitesinin politikalarını yaymak için her zaman halkın arasına gitmeli, onlarla birlikte acıyı ve sevinci paylaşmalı ve açık fikirli bir şekilde onlardan bir şeyler öğrenmelisiniz. Bürokratik ve şekilci çalışma tarzlarını bir kenara bırakmaya gayret etmeli, kitleleri açıklama ve ikna yoluyla eğitmeli ve pratik örneklerinizle onlara önderlik yapmalısınız.

Öğretim kadrosu, daha fazla sayıda nitelikli devlet idari personeli yetiştirmek için çok çalışmalıdır. Bu amaçla, öğretim ve okul yönetimi radikal bir şekilde geliştirilmeli ve öğretmenlerin siyasi ve pratik nitelikleri yükseltilmelidir. Öğretmenler, seviyelerini yükseltmek için yılmadan çaba sarf etmeli ve öğrencilerin seviyesine uygun ve gerçeklerle uyumlu bir şekilde verimli dersler vermelidir.

Mezun olan siz öğrencilerimizin, ülkeye ve halka karşı ağır sorumluluklarınızı tam olarak idrak edeceğinize ve halkın sizden büyük beklentilerinin hakkını vereceğinize inanıyorum.

PARA REFORMU ÜZERİNE

Kuzey Kore Halk Komitesi 53. Oturumu Sonuç Konuşması 1 Aralık 1947

Bugünkü toplantımızda Kuzey Kore Merkez Bankası banknotlarının basılması ve şu anda Kuzey Kore’de tedavülde olan paranın yeni para birimiyle değiştirilmesi konusunu ele almış bulunmaktayız.

Kuzey Kore’de halihazırda gerçekleştirilmiş olan tüm demokratik reformlar gibi para reformu da tamamen bağımsız ve egemen bir devletin inşasında önemli bir faktördür.

Özgürlüğüne kavuşan Kore’imiz birleşik, bağımsız ve egemen bir devlet olarak büyüyemez; zıt yönlerde ilerleyen kuzey ve güney olarak ikiye bölünmüştür.

Ülkenin bir yarısında, Kuzey Kore’de, bir halk iktidarı kurulmuştur ve halkın çıkarları ve mutluluğu için demokratik politikalar uygulanmaktadır. Kuzey Kore, kurtuluşundan bu yana sadece iki yıl içinde hızlı bir ilerleme kaydetmiş ve halkımız kayda değer başarılarla imza atmıştır; başka ülkelerin 10 ya da 20 yılda gerçekleştiremeyeceği bir dizi demokratik tedbiri kısa sürede başarıyla yerine getirmişlerdir.

Güney Kore’de ise tam tersine, gericiler uluslararası gericilerle iş birliği yaparak açıkça ulusu bölmeye, ülkeyi satmaya ve Kore’yi yeniden emperyalizmin sömürgesi haline getirmeye çalışıyorlar. Söylemeye gerek yok, bunun nedeni ABD’li emperyalist saldırganların Kore’yi sömürgeleştirme politikasıdır.

ABD emperyalistleri, halkımızın Sovyet ve ABD ordularının Kore’den eşzamanlı olarak çekilmesi ve Kore sorununun Kore halkının kendisine bırakılması talebini reddederek, saldırgan amaçlarına ulaşmak için mümkün olan her türlü komplo ve entrikaya başvurmaktadır. Birleşmiş Milletler’in itibarını bile suiistimal ederek Kore’yi kendilerine tabi kılmaya çalışıyorlar.

ABD emperyalistlerinin ve yardakçılarının manevraları nedeniyle birleşik bir merkezi hükümetin kurulamadığı mevcut koşullar altında, tamamen bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmenin siyasi ve ekonomik temellerini atmak, ülkemizin gelecekteki kalkınmasını sağlamak ve kuzey ile güneyin yeniden birleşmesini hızlandırmak için Kuzey Kore’de gerçekleştirilen demokratik reformların başarısını sağlamlaştıırıp geliştirerek bağımsız bir ulusal ekonomi inşa etmeliyiz.

Demokratik reformların sonuçlarını uygularken ve bağımsız bir ulusal ekonominin temellerini sağlamlaştıırırken, reform yoluyla ortak bir para sistemi ve bağımsız bir finans ve bankacılık sistemi kurmak büyük önem taşımaktadır.

Demokratik reformları hayata geçirerek bağımsız bir ulusal ekonominin temellerini atma ve halkın yaşam standartlarını yükseltme konusunda halihazırda bazı başarılar elde ettiğimizi söylememize ihtiyaç bulunmamaktadır. Ancak bağımsız bir finans ve bankacılık sistemi henüz kurulmamıştır ve bunun sonucunda tedavüldeki para birimini kontrol edemiyoruz, ayarlayamıyoruz, yönlendiremiyoruz ya da denetleyemiyoruz. Bu durum ülkenin ekonomik kalkınmasını ve halkın yaşam standartlarının iyileştirilmesini büyük ölçüde engellemektedir.

Bu nedenle bağımsız bir ulusal ekonominin temelini sağlamlaştıırmaq ve tamamen egemen ve bağımsız bir devletin inşasını hızlandırmak için Kore halkının para birimi olan Kuzey Kore Merkez Bankası banknotlarını çıkaracağız.

Para reformu, ulusal ekonominin planlı bir şekilde gelişmesini sağlamak için de gereklidir.

Demokratik reformların bir sonucu olarak, Japon emperyalistlerinin ve ulusa ihanet edenlerin sahip olduğu endüstriler, ulaşım, iletişim ve bankalar kamulaştırıldı ve bu da ulus ekonomisinin planlanmasının temelini oluşturdu. Bu temelde, bu yıl itibariyle ulusal bir ekonomik plan hazırlandı ve bunu uygulamaya başladık.

Bununla birlikte, hâlâ kendimize ait bir para birimimiz bulunmamaktadır. Kuzey Kore’de şu anda “Kore Bankası banknotları” ve “Kızıl Ordu banknotları” kullanılıyor. “Kore Bankası banknotları” sadece Kuzey Kore’de değil Güney Kore’de de dolaşımda. Farklı para birimlerinin kullanıldığı ve “Kore Bankası banknotlarının” bilinmeyen miktarlarda dolaşımda olduğu bir para sistemini muhafaza edersek, ulusal ekonomi için kesin bir mali plan hazırlayamayız. Ancak para sistemi planlı ekonomi ile uyumlu hale getirildiğinde ekonomi hızla geliştirilebilir.

ABD emperyalistleri ve uşakları para dolaşımıyla ilgili sinsî oyunlarını yoğunlaştırdıkları için parasal reform çok acildir.

Kuzey ve Güney Kore’deki “Kore Bankası banknotları” akımından yararlanarak, pervasızca 28 milyar *won* tutarında kâğıt para bastılar ve bunu kuzeye sızdırdılar. Pazarlarda güney için ucuz fiyatlarla büyük miktarlarda mal ve erzak satın aldılar. Bu şekilde fiyatları yükseltmeye, halkımızın yaşamında huzursuzluğa neden olmaya ve daha da ötesi, halktan koparmak ve planlı ekonomiyi altüst etmek için halk hükûmetine karşı hoşnutsuzluğu kışkırtmaya çalışıyorlar. Onların bu planlarını bozmak için yeni para çıkaracağız.

Kuzey Kore Merkez Bankası’nın banknotlarını çıkarmak ve birleşik bir para sistemi kurmak büyük bir siyasi ve ekonomik öneme sahiptir.

Bu banknotların çıkarılması şunları mümkün kılacaktır: birincisi, piyasaları ekonomik olarak korumak; ikincisi, sanayi ve ticaretin kalkınmasını garanti altına almak; üçüncüsü, aralarında gübre ve devlet varlıklarının da bulunduğu çeşitli malların üretimini arttırmak; dördüncüsü, vurguncuları temizlemek ve beşincisi, ulusal ekonomik plan için mali destek sağlamak. Kısacası, yeni para biriminin çıkarılması, halkın ekonomik yaşamının istikrara kavuşturulması, devlet ekonomisinin sağlam bir temele oturtulması ve bir gün kurulacak birleşik merkezi hükûmet için mali bir temel oluşturulması açısından büyük önem taşımaktadır.

Ortak bir para sisteminin kurulması, ABD emperyalistlerine ve Güney Koreli gericilere, piyasalarımızı ve ekonomimizi altüst etme ve ulusal ekonominin gelişmesini engelleme girişimlerinde önemli bir darbe vuracak; tamamen bağımsız ve egemen bir devletin inşasını teşvik edecektir.

Uzun zamandır yeni para birimi çıkarmayı planlıyor ve buna hazırlanıyorduk. Ancak ülke ekonomisinin halihazırda sağlam bir temele oturduğu ve halk tarafından seçilen halk hükümetinin otoritesini arttırdığı ve çalışmalarıyla halkın kayıtsız şartsız desteğini ve güvenini kazandığı bir dönemde para birimimizi çıkarmanın, kurtuluşun ilk günlerinde yapılmasından daha büyük bir siyasi öneme sahip olacağını düşündük.

Şu anda Kuzey Kore yeni para birimi çıkarmak için her türlü imkâna sahiptir. Kuzey Kore’de iktidar halkın elindedir ve büyük fabrikalar, madenler, işletmeler, bankalar ve ulaşım kurumları halka aittir. Bu da bize kendi banknotlarımızı çıkarma imkânı vermektedir.

Çıkarılacak yeni para birimi, halk tarafından kontrol edilen ülkenin tüm doğal kaynakları, kamulaştırılmış sanayi kuruluşları, devlet depolarındaki tahıl stokları, deniz ürünleri ve bankalardaki çok sayıda servetle garanti altına alınmıştır.

Güney Koreli gericiler son zamanlarda kâğıt para reformu konusunda yaygara koparıyorlar. Ancak hiçbir güvencesi olmayan banknotları aşırı miktarda basarak uzun vadede halkın ekonomik yaşamını daha tehlikeli bir bataklığa sürükleyecekler.

Mevcut para değişiminde eski ve yeni para birimleri arasındaki değişim oranının bire bir olmasına karar kıldık. Para değişiminin sınırı işçiler, köylüler, ofis çalışanları, kamu hizmeti kuruluşları, işletmeler ve kuruluşlar için farklı olarak belirlenmiştir. Ve bu limitin üzerinde parası olan bireylerin, kamu hizmeti kuruluşlarının, işletmelerin ve kuruluşların bunu devlete yatırması kararını aldık. Bu nedenle, mevcut para reformu yoluyla devletin maliyesi pekiştirilmeli ve dolaşım araçları birleştirilmelidir.

Para değişiminden Merkez Bankası sorumlu olmalıdır. Yetkilileri alışmaları denetlemek amacıyla vilayetlere gitmelidir.

Hızlı ve doğru dvız değişimi için çabalarken, gericilerin tüm bölücü faaliyetlerine karşı uyanık olunmalıdır. Mevcut para reformu, halihazırda gerçekleştirilmiş olan tarım reformundan daha az önemli değildir. İçişleri Bürosu ve Savcılık, kıyı şeridi ve 38. Paralel boyunca güçlü bir güvenlik kordonu oluşturmalı, bankaları ve dvız bozdurma yerlerini iyice korumalı ve tüm yasa ihlallerine karşı sıkı önlemler almalıdır.

Para değişimi için görevlendirilecek memurlar ve enformasyon çalışanları doğru seçilmeli ve atanmalı, para değişiminin önemi, gerekliliği ve halkın ekonomik yaşamına sağlayacağı faydalar geniş bir şekilde anlatılmalı ve propaganda edilmelidir.

Para değişimiyle ilgili devlet sırları sıkı bir şekilde saklanmalıdır. Kuzey Kore Halk Komitesi (PCNK) para değişimine ilişkin resmi bir kararname yayınlamadan önce azami gizlilik gözetilmelidir. Kararnameyi 5 Aralık'ta ilan edeceğiz ve arife gününe kadar haberleri aıklamamalıyız. Bununla birlikte, para reformuna ilişkin haberler radyo yayınlarında değil, basında yer almalıdır.

Dvız bozdurma işlemlerine rehberlik etmek ve yardımcı olmak için PCNK'nın önde gelen yetkilileri tüm vilayetlere gönderilmelidir. Bu yetkililer ayrıntılı yönetmelikleri dikkatle incelemeli ve il halk komiteleri başkanlarına para değişiminin nasıl organize edileceği ve yürütüleceği konusunda talimat vermelidir. Vilayetler tarafından yapılan düzenlemelere müdahale edilmemeli, yalnızca onları yönlendirip denetlemeli ve bilgilendirme çalışmaları organize etmelidirler. Siz de fiyat kontrolü, koruma ve bilgilendirme vb. alışmaları organize etmeli ve ynlendirmelisiniz.

Maliye Bürosu müdürü, 13 Aralık'a kadar bireylerin, fabrikaların, işletmelerin ve kuruluşların mevduatlarının nasıl harcanacağına dair bir kararname hazırlamalı ve İçişleri Bürosu para değişimi için çeşitli belgeleri sorumlu bir şekilde basmalıdır.

Burada bulunan tüm yoldaşların, PCNK tarafından kabul edilen para bozdurma kararnamesine sadık kalarak ve bunu derhal tam olarak uygulayarak, demokratik reformların sonuçlarını pekiştirmeye, bağımsız bir ulusal ekonominin temelini atmaya ve demokratik ve tamamen bağımsız ve egemen bir devletin inşasını hızlandırmaya katkıda bulunacaklarına yürekten inanıyorum.

~ÇALIŞMALAR 4~

KORE HALK ORDUSUNUN KURULUŞU MÜNASEBETİYLE

**Kore Halk Ordusunun Gözden Geçirilmesi
Toplantısında Yapılan Konuşma 8 Şubat 1948**

Yoldaş subaylar, astsubaylar ve askerler

Kore Halk Ordusu,

Sevgili yurttaşlarım,

Gerçek halk gücünün bir parçası olan Kuzey Kore Halk Komitesi'nin ikinci yıldönümünü kutlarken, bugün Kore tarihinde halka ait ilk düzenli silahlı kuvvetler olan Kore Halk Ordusu'nun kuruluşunu ilan etmekteyiz. Japon emperyalistlerinin süngüleri altında her türlü zulüm ve baskıya maruz kalan Kore halkı, kurtuluştan sonra yönetimi kendi eline aldı ve yeni, mutlu bir yaşam kurmak için yola çıktı. Artık ülkeyi ve ulusu savunmak için kendi tam teşekküllü düzenli ordularına sahipler.

Kore'nin özgürlüğüne kavuşmuş halkının büyük ulusal gurur ve sevincini ifade ederek, Halk Ordusu'nun kuruluşunu yürekten kutluyorum.

Kuzey ve Güney Kore'nin tüm halkı, ülkenin özgürlüğü ve onuru için savaşacak modern ve düzenli bir orduya sahip olmanın gururunu artık tüm dünyaya gösterebilir.

Bugün Halk Ordusunu, ülkenin tam bağımsızlığını ve egemenliğini demokratik bir temelde geliştirmek için kurmuş bulunmaktayız.

Halkımız, kurtuluştan sonraki iki yıldan biraz daha uzun bir süre içinde Kuzey Kore'de bağımsız ve egemen bir demokratik devlet inşa etmenin siyasi, ekonomik ve kültürel temellerini

atmıştır. Halk iktidarının kurulması ve demokratik reformların hayata geçirilmesiyle birlikte geniş halk kitlelerinin asırlardır süregelen tutkulu ulusal arzularını gerçekleştirdik ve böylece toplumsal ilerleme için yeni ve geniş ufuklar açtık. Geçen yıl ulusal bir ekonomik plan hazırlayarak bunu başarıyla uyguladık ve böylece bağımsız bir ulusal ekonominin temellerinin atılmasına ilk büyük katkılarımızı yaptık. Para biriminin değiştirilmesiyle birlikte halkımız artık kendi para birimine sahip oldu ve ülkemizin mali bağımsızlığının temelini sağlamlaştırdı. Kuzey Kore'deki demokratik reformların ve demokrasinin inşasının sonuçlarını yasal olarak doğrulayacak ve gelecekte kurulacak Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti için yasal temelleri sağlayacak olan Kore Geçici Anayasası taslağı da hazırlanmış bulunmaktadır.

Ancak şimdiye kadar, tüm bu kazanımları silah gücüyle savunacak Kore halkından oluşan düzenli bir ordumuz bulunmuyordu.

Bağımsız ve egemen her devletin kendi ordusu vardır. Kendi ordusu olmayan hiçbir devletin tamamen bağımsız ve egemen olamayacağını söylemeye gerek yok. Ülkemiz Japon emperyalistleri tarafından işgale uğramıştı çünkü Kore halkının Japon emperyalist saldırgan ordusunu yenecek kadar güçlü bir ordusu yoktu.

Bu nedenle, eğer ülkemiz tamamen bağımsız ve egemen bir devlet olacaksa, ülkeyi ve ulusu savunabilecek ve her türlü düşman işgalini püskürtebilecek güçlü bir halk ordusuna sahip olmak kaçınılmazdır. Kore halkı için kendi ordusunu kurma ihtiyacı, özellikle de ABD emperyalistleri ve uşaklarının ulusumuzu bölmek ve ülkemizi bir kez daha sömürge haline getirmek için yaptıkları acımasız manevralar sonucunda kurtuluştan bu yana iki yıldan fazla bir süredir ülkemizin yeniden birleşmesinin, bağımsızlığının ve egemenliğinin engellendiği ciddi koşullarda çok ciddi ve hayati bir hal almıştır.

Halkımız ne ABD emperyalistleri ve onların yordakçıları ulusal bölünme politikalarını sürdürürken sadece seyirci kalabilir

ne de birilerinin gelip bize bağımsızlık vermesini ve bizim için bir ordu örgütlemesini bekleyebilir. Kore halkı tamamen kendi çabalarıyla bağımsız ve egemen bir demokratik devlet inşa etmeli ve birleşik bir hükümet kurmak için tüm hazırlıkları kendisi yapmalıdır. Ordularını kendileri organize etmeli ve böylece birleşik, bağımsız ve demokratik bir ülkenin inşasını desteklemelidirler.

Kuzey Kore’de bir Halk Ordusunun kurulmuş olması rastlantı değildir. Çünkü sadece halkın devletin efendileri haline geldiği Kuzey Kore’de ülkeyi ve ulusu savunmak için bir Halk Ordusu kurmak mümkün olabilmıştır. ABD askeri yönetimi altındaki, Japon yanlısı unsurların ve ulusa ihanet edenlerin “iktidarı” ele geçirdiği ve teröristlerini eğittiği günümüz Güney Kore’inde Kore halkının gerçek bir ulusal ordusunun kurulması düşünülemez.

Kuzey Kore’de demokratik reformlar gerçekleştirerek, ekonomiyi başarılı bir şekilde inşa ederek ve kültürel ilerlemeler kaydederek tüm Kore’nin izleyeceği yolu cesaretle açan halkımız, bugün Kore Halk Ordusu’nun örgütlenmesiyle Kuzey Kore’deki demokratik tabanın gücünü arttıracak ve çok da uzak olmayan bir gelecekte kurulacak olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’nin silahlı kuvvetleri için sağlam bir temel hazırlayacaktır. Kuzey Kore’de demokrasinin inşasından büyük cesaret ve ilham alan Güney Kore halkı, bugün kurulan Halk Ordumuzu kendi orduları ve kendi güçleri olarak görecektirler. Dolayısıyla, Halk Ordusunun kuruluşu, şu anda ABD askeri hükümetinin ve gerici, hain zümrenin baskısı altında inleyen Güney Kore’deki babalarımıza ve annelerimize, kardeşlerimize ve kız kardeşlerimize, ülkenin demokratik çizgide yeniden birleşmesi ve bağımsızlığı için verdikleri mücadelede büyük bir cesaret verecektir.

Ayrıca, Kuzey Kore’nin demokratik temelini ve demokratik reformların meyvelerini -birleşik bir Demokratik Halk Cumhuriyeti’nin kurulmasının temelini- düşman tecavüzünden korumak ve Kuzey Kore’deki halkın güvenliğini ve mutluluğunu garanti altına almak için Halk Ordusunu kurmuş bulunuyoruz.

Herkesin bildiği gibi, ABD emperyalistleri, Japon yanlısı unsurlar ve Güney Kore'deki ulus hainleri, demokratik gelişimimizi ve barışçıl inşamızı engellemek için sadece iftira ve yalan propagandaya başvurmakla kalmıyor. Aynı zamanda, sadece cinayet, kundaklama ve yıkıcılıkla uğraşan çok sayıda terörist göndererek değerli devlet mülkümüzü yok etmek ve Kuzey Kore halkının yaşamını karmaşaya sürüklemek için her türlü girişimde bulunuyorlar. Elbette bu düşman faaliyetleri, halkımızın birlik içindeki gücü ve yüksek devrimci dikkati sayesinde her adımda tamamen açığa çıkarılmakta ve engellenmektedir. Ancak, Kuzey Kore'nin demokratik temeli sağlamlaştıkça ve halkımızın zaferleri arttıkça, ABD emperyalistleri ve Güney Kore'deki gericiler daha da çılgına dönmekte ve düşman Kuzey Kore'deki demokratik reformların ve ekonomik inşanın kazanımlarını daha da acımasızca yok etmeye çalışmaktadır.

Bu nedenle, Kuzey Kore'de kurulan demokratik sistemi ve halkımızın mutlu yaşamını sıkı bir şekilde müdafaa etmek için Halk Ordusunu oluşturmali ve gericici güçlerin ve bölücü odakların Kuzey Kore halkının kurtuluşundan bu yana ülkenin bağımsızlığı, egemenliği ve demokratikleşmesi için verdiği mücadelede elde ettiği tüm değerli sonuçları en ufak bir şekilde dahi bozmalarını engellemeliyiz.

Unutmamalıyız ki ancak biz güçlü olduğumuzda ve demokratik güçler galip geldiğinde gerçek barış korunabilir, ülkenin ve halkın özgürlüğü garanti altına alınabilir ve düşman bize karşı pervasızca bir saldırıya kalkışamaz. Bu nedenle, gericilerin ahlaksız propagandalarında belirtildiği gibi kardeş kavgasına dayalı bir iç savaş tehdidi oluşturmak bir yana, Kuzey Kore'de demokratik güçlerin kuvvetlendirilmesi ve Halk Ordusunun kurulması, ABD emperyalizminin ve Güney Kore'deki gericilerin iç savaş başlatmasını engelleyecektir.

Kore Halk Ordusu'nun yoldaş subayları, astsubayları ve erleri,

Sevgili yurttaşlarım,

Bugün kurduğumuz Halk Ordusu, kapitalist bir ülkenin ordusundan temelde farklı, yeni tipte bir ordudur.

Kapitalist bir ülkenin ordusu, bir avuç kapitalist ve toprak ağasının çıkarları doğrultusunda, nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçi halka yönelik baskı ve sömürü sistemini silah zoruyla savunmak ve sürdürmek, başka uluslara saldırmak ve başka ülkelerin topraklarını işgal etmek üzere örgütlenmiştir. Bu tür bir orduyu Hitler Almanya'sında ve militarist Japonya'da canlı bir şekilde gördük ve şimdi de tüm kapitalist ülkelerde görüyoruz. Özellikle savaştan sonra Çin ve Yunanistan gibi yenilmemiş ülkelere girip içişlerine karışan ve Güney Kore'de askeri yönetim kurup geri çekilmeyi reddeden ABD ordusu, günümüzün yağmacı emperyalist ordusunun tipik bir örneği haline gelmiştir.

Bunun aksine, bugün kurduğumuz ordu, Kore ulusunun kurtuluşu ve bağımsızlığı için ve kitlelerin mutluluğu için dışarıdaki emperyalist saldırgan güçlere ve içerideki gerici güçlere karşı savaştan işçilerin, köylülerin ve Kore emekçi halkının diğer kesimlerinin oğullarından ve kızlarından oluşan gerçek bir halk ordusudur. Bu nedenle, herhangi bir düşman ülkemizin özgürlüğünü ihlal etmeye ve halkımızın mutlu yaşamını yok etmeye kalkışırsa, Halk Ordusu mensuplarımız onu yenmek için kanlarının son damlasına kadar savaşacak ve ülkeyi ve halkı sonuna kadar savunacaklardır. Kurduğumuz Halk Ordusu'nun en önemli özelliği budur.

Halk Ordumuzun bir diğer özelliği de omurgasının, geçmişte acımasız Japon emperyalist baskısı karşısında ülkenin ve halkın kurtuluşu için her şeyini Japon karşıtı silahlı mücadeleye adanmış Kore'nin gerçek yurtseverlerinden oluşmasıdır.

Japon emperyalistleri ülkemizi işgal ettikten sonra, gerçek vatanseverler yurtiçinde ve yurtdışında silahlanarak Japon emperyalizmine karşı çetin bir gerilla savaşı yürüttüler. Şimdi Güney Kore'de ABD emperyalizminin dalkavukluğunu yapan Japon yanlısı unsurlar, Japon emperyalizmiyle iş birliği içinde Kore halkını ezip sömürürken ve Japonya'nın saldırgan savaşını

ilerletmek için Kore'nin bizim için çok değerli olan genç erkek ve kadınlarını savaş alanına sürecek kadar ileri giderken, Koreli yurtseverler Japon karşıtı silahlı birlikler oluşturdular ve kendilerinden sayıca çok üstün olan Japon emperyalist saldırı ordusuna karşı uzun süreli, kanlı bir mücadele verdiler ve böylece ulusumuzun gurur ve onurunu yığıtçe savundular. Bugün Halk Ordumuz, bu yurtsever devrimcilerin omurgasını oluşturduğu ve uzun süren Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında biriktirdikleri zengin deneyim temelinde kurulmuştur.

Bu nedenle, Halk Ordumuz bugün demokratik Kore'nin düzenli ordusu olarak kurulmuş olsa da gerçekte kökleri geçmişe uzanan bir kuvvettir. Japon karşıtı gerilla savaşının devrimci geleneklerini, paha biçilmez savaş deneyimini ve yılmak bilmeyen vatansever ruhunu miras alan onurlu bir ordudur. Sadece silahlarla değil, aynı zamanda devrimci öncülerimizin savaş deneyimi, gayretli yurtseverliği ve asil devrimci ruhuyla da donatılmış olan ordumuz, her türlü düşman istilasını geri püskürtecek ve her zaman zafere ulaşacak demir gibi sağlam bir ordudur.

Halkımızın böylesine mükemmel ve ihtişamlı bir Halk Ordusu kurmuş olması, Kore ulusunun kendi başına zengin ve güçlü bir bağımsız ülke inşa etme ve ülkesini dünyanın kalkınmış devletleri arasına yükseltme yeteneğine sahip olduğunu bir kez daha tüm dünyaya göstermiştir. Böylesine mükemmel bir orduyu kendi başımıza kurmuş olmamız, biz Kore halkının kaderini ABD emperyalistlerinin ve onların maşası olan BM Kore Geçici Komisyonu'nun ellerine bırakmayacağını ve onlar tarafından kurulmuş bir "hükümeti" ya da "orduyu" asla tanımayacağını da açıkça göstermektedir.

Bugün tüm insanlar adına Kore Halk Ordusu'nun kuruluşunu dünyaya ilan ederken, Kore ulusunun kaderinin yalnızca Kore halkının kendisi tarafından şekillendirilebileceğini ve Kore sorununun ABD emperyalistleri ve onların saldırgan aracı BM Kore Geçici Komisyonu tarafından asla çözülemeyeceğini bir kez daha ciddiyle ilan ediyorum.

Yoldaşlarım ve dostlarım,

Halk Ordusunun kuruluşu halkımızı büyük bir kıvançla onurlandırmakta ve onlar için bir başka parlak zafer daha anlamına gelmektedir. Ancak, Halk Ordusu'na sahip olmamıza rağmen, kendimizi rehavete kaptırmamalı ya da zaferin etkisinde kalmamalıyız. Halk Ordusu'nun kurulması, gelecekte kurulması gereken Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin güçlü ve modern silahlı kuvvetlerinin inşası yolunda sadece ilk adımdır. Bu sadece bir iskeletin inşa edildiği anlamına gelmektedir. Bu nedenle tüm halk ve tüm askeri personel, bugün kurulan Halk Ordusunu güçlendirmek ve geliştirmek için ellerinden gelen her şeyi yapmalı ve yenilmez gücünün dünyaya gösterilmesini sağlamalıdır.

Erler, astsubaylar ve subaylar öncelikle ülke ve halk için duyulan tükenmek bilmeyen bir sevgiyle ve her şeylerini ülkenin özgürlüğü ve halkın mutluluğu için mücadeleye adama ruhuyla sıkı bir şekilde silahlanmalıdır.

Halk Ordumuz, halktan doğduğunu ve halka hizmet ettiğini ve ancak halkı bağrına bastığında, onların desteğini ve sevgisini kazandığında zafere ulaşabileceğini bir an bile unutmamalıdır. Özellikle de ülkemizin inşasında temel güç olan işçi sınıfının başını çektiği tüm emekçi halkın çıkarlarını tutarlı bir şekilde korumalıdır. Ordu ancak tutkulu bir vatanseverlik ve emekçi halka hizmet ruhuyla dolu olduğunda Kuzey Kore'deki demokratik reformların kazanımlarını savunabilir, ülkemizi ve halkımızı her türlü düşman işgalinden sıkı bir şekilde koruyabilir ve ülkemizin tam bağımsızlığını, egemenliğini ve yeniden birleşmesini destekleyebilir.

Askerler arasında siyasi ve ideolojik eğitimi güçlü bir şekilde yürütmeliyiz ki Japon karşıtı silahlı mücadelede yer alan devrimci öncülerinin üstün vatanseverliklerini örnek alsınlar, birbirlerini sevmeye, saymaya, birbirlerine güvenmeye ve birbirleriyle birleşme ruhunu geliştirsinsinler, cesurca davranmaya ve işlerin yapılmasında önderlik etme özelliğini geliştirsinsinler ve orduda çelik gibi bir disiplin oluştursunlar.

Erler, astsubaylar ve subaylar kendilerini gayretle askeri eğitime ve askeri bilim çalışmalarına adanmalıdır. Tüm erler ve astsubaylar silah kullanma konusunda yetkinleşmeli ve askeri görevlerini iyi bilmelidir. Subaylar komuta sanatında ve emrindeki askerleri eğitime ve yetiştirme yöntemlerinde ustalaşmalıdır.

Halk Ordumuz sadece erlerin, astsubayların ve subayların çabalarıyla kuvvetlendirilemez. Ordumuzu daha etkin ve ülkeyi ve halkı savunma gibi önemli bir görevi onurlu bir şekilde yerine getirebilecek hale getirmek için tüm halkın aktif desteğine ve yardımına ihtiyaç vardır. İşçiler iyi silahların, üniformaların ve günlük ihtiyaçların zamanında ve yeterli bir şekilde üretilmesini ve tedarik edilmesini sağlamalı, köylüler de orduya erzak temin etmelidir. Halk ordusunu sevmeli, subay ve erlerine sahip çıkmalı ve Halk Ordumuzu dünyanın önünde gurur duyabileceğimiz güçlü ve mükemmel bir orduya dönüştürmek için çaba göstermelidir.

Sevgili yoldaşlar, askerler, astsubaylar ve subaylar,

Sevgili yurttaşlarım,

Halkımız bugün gerçekten bize ait olan bir ordu kurarak ulusumuz için tarihi bir zafer daha kaydetmiştir. Tüm Kore halkı bu mutlu olayı sınırsız bir duygu ve sevinçle selamlıyor ve dünyadaki tüm dostlarımız Kore halkının ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdikleri mücadelede elde ettikleri bu yeni zaferi kutluyor.

Zafere olan sarsılmaz inancımız ve her zamankinden daha büyük bir ulusal gururla, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin kurulması için, yeni zaferler için hepimiz güçlü bir şekilde ileriye doğru ilerleyelim!

Çok yaşa Kore Halk Ordusu, Kore halkının gerçek silahlı kuvvetleri!

Yaşasın Kore Halk Ordusu, yaşasın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

GÜNEY KORE'DE GERİCİ AYRI BİR HÜKÜMETİN SEÇİLMESİNE TEPKİ VE KORE'NİN YENİDEN BİRLEŞMESİ VE BAĞIMSIZLIĞININ SAĞLANMASI İÇİN MÜCADELE ETMEK

**Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi Merkez
Komitesi'nin 25. Toplantısında Yapılan Konuşma 9 Mart
1948**

Dostlarım,

ABD hükümetinin baskısıyla BM Küçük Meclisi şubat ayında Güney Kore'de Kore'nin sözde tüm ulus hükümeti için ayrı seçimler yapılmasına ilişkin bir tasarımı kabul etti.

BM Küçük Meclisi'nin kararı, ABD Dışişleri Bakanı Marshall tarafından sunulan ABD kararının yeniden düzenlenmiş halidir.

Karara göre Güney Kore'de ayrı bir hükümet için yapılacak seçimler BM Kore Geçici Komisyonu (UNTCK) gözetiminde gerçekleştirilecek ve seçim yönetmeliği ancak Güney Kore'deki ABD ordu komutanı Korgeneral Hodge onayladığında yürürlüğe girecektir.

Bu yersiz karar, Kore halkının egemenliğini kasıtlı olarak çiğneyen ve ülkemizin bölünmesini sürdürmeye çalışan ABD emperyalistlerinin saldırgan politikasına hizmet etmektedir.

Kore'nin demokratik çizgide yeniden birleşmesine ve bağımsızlığına karşı olan bu karar, halkımızın ulusal çıkarlarına tamamen ters düşmektedir.

Bu nedenle, ABD emperyalistlerinin ve onların takipçilerinin uydurduğu bu antidemokratik kararın Kuzey ve Güney Kore'deki tüm halkta büyük bir öfke uyandırması ve ABD emperyalistlerinin ve onların uşakları olan ABD ve Japon yanlısı unsurların, ulusa

ihanet edenlerin ve diğ er tüm gerici unsurların sinsi oyunlarına karşı çıkan halkın en g   l  direnişiyle karşılaşması kaçınılmazdır.

Not: UN Little Assembly (BM Küçük Meclisi), Birleşmiş Milletler'in kuruluş aşamalarında, özellikle 1948-1950 yılları arasında önerilen ve kısa süreliğine uygulanan bir oluşumdur.

1. KORE'DE BİRLEşİK, DEMOKRATİK BİR HÜKÜMETİN KURULMASINA İLİşKİN MOSKOVA KONFERANSI KARARININ UYGULANMASINI KİM VE NASIL ENGELLEDİ?

Sovyetler Birliği, Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere Dişişleri Bakanlarının 27 Aralık 1945 tarihinde Moskova'da gerçekleştirdikleri konferansta alınan karar, Kore sorununun doğru çözümüne giden yolu açmıştır.

Konferans, Kore'nin bağımsız bir devlet olarak yeniden kurulması, demokratik bir ilke temelinde gelişmesinin sağlanması ve uzun Japon yönetiminin kötü etkilerinin bir an önce ortadan kaldırılması için gerekli koşulların yaratılması amacıyla Kore'de demokratik bir geçici hükümetin kurulmasını gerekli kabul etmiştir.

Tüm Kore halkı Moskova'daki üç bakanlar konferansının kararına tam destek vermiş ve ülkenin her yerinde düzenlenen kitlesel toplantılarda bu tutumlarını hem içeride hem de dışarıda göstermiştir. Kuzey ve Güney Kore'deki tüm samimi demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütler söz konusu kararı desteklediklerini beyan etmişlerdir.

Sadece bir avuç gerici siyasi parti ve onların d nek liderleri, Güney Kore'deki ABD asker  hükümetinin faal destek vermesi üzerine bu karara karşı  ıktılar. Bu gerici unsurlar bugün h l  Kore'nin  zg r ve bağımsız bir ülke olarak gelişmesini istemeyen ABD emperyalistlerinin sadık uşakları olmaya devam etmektedir.

ABD'nin Kore'yi boyunduruk altına alma politikası daha Moskova Konferansı sırasında tüm gerçekliğiyle ortaya çıkmıştır. Herkesin bildiği gibi, ABD hükümeti o dönemde Kore'nin vesayet altına alınmasında ısrar etti.

ABD emperyalistlerinin planına göre Kore, Sovyetler Birliği, ABD, İngiltere ve Çin'in temsilcilerinden oluşan bir idari organ adına hareket edecek olan bir yüksek komiser tarafından "yönetilecekti". Kore'nin bu şekilde beş yıl ve gerekirse bir beş yıl daha "yönetilmesi" öngörülüyordu. ABD'nin önerisine göre bu süre sona ermeden vesayet dönemi başlamayacaktı ve öneride bir Kore hükümetinin kurulmasından hiç bahsedilmiyordu.

Sovyet tarafıysa ABD'nin önerisine karşı çıkmış ve demokratik bir geçici Kore hükümetinin kurulmasını önermiştir. Geçici hükümetin katılımıyla, Kore halkının siyasi, ekonomik ve sosyal ilerlemesine, Kore'nin demokratik gelişimine ve bağımsız bir devletin kurulmasına yardımcı olacak önlemlerin alınmasını savunuyordu.

Böylece, Sovyetlerin bu önerisi Moskova konferansında esas itibariyle kabul edilmiştir.

Dostlar, size bu gerçeği hatırlatmamın nedeni, ülkemizin geleceğini etkileyecek olan yakın zamandaki olayların daha iyi anlaşılabilmesi için, Kore sorununun çözümü için başından beri ilkesel olarak birbirine zıt iki çizgi olduğu gerçeğinin açıklığa kavuşturulması gerektiğidir.

ABD emperyalistleri iki yıl boyunca, imzaladıkları Moskova Üçlü Bakanlar Konferansı kararını uygulamayı açıkça ihmal ettiler.

SSCB-ABD Ortak Komisyonu'nun çalışmalarının tüm seyri, Kore halkını, ABD hükümetinin Moskova konferansında verdiği taahhütlerin bir sahtekarlıktan başka bir şey olmadığına daha açık bir şekilde ikna etmiş durumdaydı.

Her iki taraf da Kore’de demokratik bir hükümet kurulmasını kabul etmek zorundaydı, ancak ABD delegesi her zaman kabul edilen kararlarla çelişti ve birleşik bir hükümet kurmanın tek yolunun demokratik olmayan bir şekilde gerici bir hükümet, ABD emperyalizminin yordakçılarının üstünlük sağlayacağı bir hükümet kurmak olduğu şeklindeki yanlış görüşlerine sarıldı. ABD emperyalistleri Kore’deki kitlelerin görüşlerine kulak vermeyi reddetmekle kalmayıp, Güney Kore’deki demokratik siyasi partileri ve toplumsal örgütleri daha da acımasızca bastırdılar. ABD ordu birlikleri tarafından işgal edilen Güney Kore’de demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütler dağıtılmış ya da yeraltına çekilmek zorunda kalmışlardı.

Moskova’daki üçlü bakanlar konferansında Kore’de birleşik, demokratik bir geçici hükümetin kurulmasına ilişkin karar işte böyle suya düşürülmüştür. ABD emperyalistleri SSCB-ABD Ortak Komisyonu’nun çalışmalarını bu şekilde geciktirdi ve mahvetti.

Sovyet delegesi, Kore halkının tamamen bağımsız ve egemen bir devlet kurmasını engelleyen ve geciktiren engelleri ortadan kaldırmak için şöyle yeni bir öneride bulundu: “Sovyetler Birliği her zaman azınlık halklara saygı duymuştur ve duymaktadır ve onların bağımsızlığı ve egemenliği için mücadele etmiştir ve etmektedir. Bu nedenle Sovyet delegasyonu, ancak Sovyet ve ABD birlikleri Kore’den çekildikten sonra Kore halkına, Müttefik Güçlerin yardımı ve katılımı olmaksızın kendileri için bir hükümet kurma fırsatı verilebileceğine inanmaktadır. Sovyet delegasyonu, ABD delegasyonunun 1948 yılı başlarında tüm yabancı birliklerin çekilmesi önerimizi kabul etmesi koşuluyla, Sovyet ordusunun ABD birlikleriyle eşzamanlı olarak Kore’den çekilmeye hazır olduğunu beyan eder.” Tüm Kore halkı, Kore meselesinin en doğru ve sorunsuz şekilde çözülmesine olanak sağlayan bu adil öneriyi coşkuyla destekliyordu.

Ancak Amerika Birleşik Devletleri Sovyetler Birliği’nin bu adil önerisini reddetti. Moskova Konferansı kararının uygulanmasını engelleyen ABD hükümeti, Kore sorununu hiçbir gerekçe göstermeden BM Genel Kurulu’nda tartışmaya açtı.

Yankeeler, koşullar kendileri için elverişsiz olduğunda sözlerinden dönmek gibi iğrenç bir alışkanlığa sahiptir. Bu onların sözlerinde durmadıkları ilk sefer değil. Almanya konusunda da imzaladıkları Potsdam Anlaşmasını ihlal ederek aynı şekilde davranmaktadırlar. Kore halkı, ABD emperyalistlerinin Moskova Konferansı'nın kararını bir şekilde geçersiz kılmayı ve Sovyet ve ABD birliklerinin Kore'den eşzamanlı olarak çekilmesine ilişkin Sovyet önerisini reddetmeyi amaçladıklarını açıkça bilmektedir. Tüm bu gerçekler, Kore'de birleşik bağımsız bir devlet kurulmasını istemeyen ABD hükümetinin sinsi planını tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

2. ABD EMPERYALİZMİ VE BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'DE KORE SORUNU

Sovyet heyetinin Kore halkının temsilcilerinin Kore sorununun görüşülmesine katılmak üzere Birleşmiş Milletler'e davet edilmesi yönündeki haklı önerisinin, ABD heyetinin engelleme yönündeki girişimleri nedeniyle geri çevrildiği herkes tarafından bilinmektedir.

Birleşmiş Milletler'de pek çok ulusun geleceğine ilişkin tartışmalar yapılmıştır, ancak Kore sorunu, ilgili ulusun temsilcilerinin katılımı olmaksızın tartışılan ilk sorundur. ABD, BM Genel Kurulu'nun Kore halkının iradesini dinlemesini engellemiştir. Sonuç olarak, Kore sorununa ilişkin "karar", Kore halkının temsilcilerinin katılımı olmaksızın kendi isteğiyle kabul edilmiştir.

Bu Kore halkını kandırmak değilse nedir? Bu, ulusumuza karşı bir saygısızlık ve hakaret değilse nedir?

ABD, Kore halkının temsilcilerinin BM Genel Kurul oturumuna katılmasına neden karşı çıktı? Çünkü ABD, ABD askeri hükümetinin yönetimi altında polisin ve terörist grupların cirit attığı hukuksuz bir ülke olan Güney Kore'deki gerçek koşulların dünyaya yansımından korkuyordu.

İki buçuk yıllık ABD emperyalist yönetimi boyunca Güney Kore’de hiçbir demokratik reform gerçekleştirilmedi. Güney Kore halkı şu anda açlık ve yoksullukla boğuşuyor. Enflasyon ve kitlesel işsizlik nedeniyle emekçi halkın yaşam koşulları dayanılmaz hale gelmiştir.

ABD’li emperyalist saldırganlar, Güney Kore’de Kore halkı tarafından gözden çıkarılmış olan bir avuç gerici unsurun faaliyetlerini her şekilde teşvik etmektedir. Güney Kore’nin demokratik güçlerine açıkça karşı çıkmakta ve demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin tanınmış aktivistlerini öldüren faşist örgütlerin terörist faaliyetlerini desteklemekte ve haklı çıkarmaktadırlar. ABD askerî hükümetinin bu politikası tüm Kore halkı arasında önlenemeyen bir öfke uyandırmaktadır.

Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşmiş Cephe Merkez Komitesi, geçtiğimiz Ekim ayında Sovyet ve ABD hükümetlerine gönderdiği mektuplarda bu gerçeklere atıfta bulunarak, “ABD ordu birliklerinin konuşlandığı Güney Kore’de halkın demokratik özgürlüğünün kısıtlandığını, demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin baskı altına alındığını ve liderlerinin çeşitli bahanelerle tutuklanıp hapsedildiğini zaten iyi biliyoruz” dedi.

Kore halkının sesinden korkan ABD heyeti, halkımızın temsilcilerinin BM Genel Kurulu’nda Kore sorununun görüşülmesine katılmasına karşı çıkmıştır.

Sovyet heyetinin, Sovyet ve ABD hükümetlerine askerlerini Kuzey ve Güney Kore’den eşzamanlı olarak çekmelerini ve birleşik, demokratik bir hükümet kurma sorununu Kore halkının kendisine bırakmalarını öneren karar tasarısı, ABD’nin manipülasyonlarıyla BM Genel Kurulu tarafından reddedildi.

Ukrayna, Çekoslovakya, Polonya ve diğer birçok demokratik ülke delegasyonu, Sovyet heyetinin yabancı askerlerin Kore’den çekilmesi önerisine tam destek vermiş ve “Artık Kore’de işgal politikasını sürdürmek için hiçbir gerekçe kalmadığını ve gelecekte yapılacak hükümet seçimlerine yabancı müdahalesini

önlemek için yabancı askerlerin Kore’den çekilmesinin kesin bir gereklilik olduğunu” güçlü bir şekilde ifade etmişlerdir.

Halkımızın özgürlüğe ve bağımsızlığa kavuşmasını içtenlikle isteyen dostlarımızın bu haklı duruşu ABD emperyalistlerini telaşlandırmaktan başka bir işe yaramadı.

ABD delegasyonu, siyasi ve ekonomik olarak ABD’ye bağlı olan ülkelere baskı uygulamak ve oy mekanizmalarını harekete geçirmek için her şeyi yaptılar, böylece Kore’den yabancı askerlerin çekilmesi önerisi reddedildi ve Kore ile ilgili sözde BM Geçici Komisyonu’nun kurulmasına ilişkin karar tasarısı da reddedildi.

Halkımız bu komisyonun “misyonunun” ABD emperyalistlerinin Kore’deki sömürgeci köleleştirme politikasını örtbas etmek olduğunu çok iyi bilmektedir.

Ülkemizin içişlerine açık bir dış müdahalenin olduğu koşullarda seçimlerin yapılmasını önermek, ABD askerî hükûmetine sırtını dayayanları, yani yabancı efendilerinin ve kendilerinin çıkarlarını uluslarının geleceğinden daha fazla önemseyen vatan hainlerini hükûmet üyesi olarak seçmeyi önermekle eşdeğerdir.

Dostlarım,

UNTCK’nın (United Nations Temporary Commission on Korea, Birleşmiş Milletler Geçici Kore Komitesi) kurulması adil değildir ve ulusların kendi kaderlerini tayin etme ilkesine aykırıdır dolayısıyla kabul edilemez. UNTCK kukla bir organizasyondur ve Kore sorununu çözecek ne kabiliyeti ne de yetkisi vardır.

Dostlarım,

UNTCK’nın (United Nations Temporary Commission on Korea, Birleşmiş Milletler Geçici Kore Komitesi) kurulması adil değildir ve ulusların kendi kaderlerini tayin etme ilkesine aykırıdır

dolayısıyla kabul edilemez. UNTCK kukla bir organizasyondur ve Kore sorununu çözecek ne kabiliyeti ne de yetkisi vardır.

UNTCK'nın Seul'a vardığında sadece Kuzey Kore'de değil Güney Kore'de de halktan gelen ulusal öfke dalgalarıyla karşılaşması son derece doğaldır.

Güney Koreli gericiler ve onların hamileri olan ABD emperyalistleri, kamuoyunun UNTCK'nın çalışmalarını desteklediği yönünde yanlış bir izlenim uyandırmak için her türlü hileye başvurdular, ancak bu girişimleri başarısızlıkla sonuçlandı.

Herkesin bildiği gibi, halk UNTCK'nın Seul'a girmesine kesinlikle karşıydı. Güney Koreli işçi, köylü ve aydın kitleleri, ABD emperyalizminin Kore'ye yönelik yeni oyununa kararlı bir şekilde karşı çıkarak grevler düzenlediler ve mitingler yaptılar.

Güney Kore'deki ABD askerî hükümeti, halkın mücadele ruhunu köreltmek amacıyla grevcilere gıda kartesi vermeyi durdurdu. Aynı zamanda, ABD askerî hükümeti ve Güney Kore polisi çok sayıda demokratik insanı tutukladı. Kendileri tarafından yayınlanan hafifletilmiş verilere göre, UNTCK'nın Seul'a ulaştığı gün 400'den fazla kişi tutuklanmıştı.

Aynı yılın 30 Ocak tarihli Tongnip Sinbo (Tongnip Sinmun) gazetesine göre Güney Kore Köylüler Birliği UNTCK'ya bir mektup göndererek şunları söylemiştir: "Kore halkı artık çok iyi bilmektedir ki, özlemini çektiği birleşik bir kuzey-güney hükümetinin kurulması yoluyla demokrasi ve bağımsızlığa giden yol, yalnızca iki ordunun derhal geri çekilmesi yoluyla, bu orduların müdahalesi olmaksızın kendi hükümetlerinin kurulmasını sağlamaktan geçmektedir..."

"Sözde BM kararını uygulamaya yönelik faaliyetlerinize kategorik olarak karşıyız. Güney Kore'nin 14 milyon çiftçi nüfusu adına, bu toprakları terk etmenizi şiddetle talep ediyoruz. Halkın diğer tüm kesimleriyle birlikte, hayatımıza mal olsa da bu toprakları tüm emperyalist saldırganlığa karşı savunacağımızı ve

tüm kuzey ve güney için bağımsızlık ve egemenlik kazanana kadar mücadele edeceğimizi ilan ediyoruz.”

Güney Kore Demokratik Kadınlar Birliği ise şu açıklamayı yaptı: “İki ordunun çekilmesinden sonra yapılacak, yabancı müdahalesi olmayan bağımsız ve özgür bir seçim dışında her türlü seçimi kesinlikle reddedeceğiz. Koreliler, hatta çocuklar bile, BM kararının Kore sorununun çözümünü geciktirdiğini ve sadece toprak bölünmesi, ulusal bölünme, yabancı birliklerin çekilmesinde gecikme ve Kore halkının tamamen karşı olduğu itaat getirdiğini biliyor...

“Tüm Koreli kadınlar ve diğer tüm insanlarla birlikte, yabancı birliklerin bir an önce çekilmesini ve böylece hükümetin kurulmasının halkın ellerine bırakılmasını şiddetle talep ediyoruz. Halk tam bağımsızlık için mücadele edecektir.”

Güney Kore Demokratik Vatansever Gençlik Birliği, Japonya’da Yaşayan Koreliler Federasyonu ve diğer birçok örgüt de BM Genel Kurulu’nun Kore ile ilgili kararına şiddetle karşı çıkan açıklamalar yayınladı.

AP’ye göre ABD ordu birlikleri, Güney Kore halkının UNTCK’ya karşı protesto ve gösterileriyle başa çıkabilmek için silahlarını delicesine güçlendirdi. Polis ve göstericiler arasında çıkan çatışmalarda 100 kadar vatansever öldürüldü.

Gördüğünüz gibi, ABD askerî hükümet yetkilileri ve Güney Kore’deki gerici unsurlar, silah zoruyla bir “hükümet” için “seçim” yapmaya hazırlanmaktadır.

Kore halkının ABD emperyalistlerinin ülkelerinin içişlerine müdahalesine karşı mücadelesi UNTCK’yı büyük bir sıkıntıya soktu. Bunun üzerine ABD emperyalistleri başka bir komplo kurdular ve BM Küçük Meclisi’ni yine dayanaksız bir karar almaya zorladılar.

ABD’nin baskısıyla BM Küçük Meclisi Güney Kore’de ayrı seçimler yapılmasına karar verdi. ABD, BM Küçük Meclisi’ni

kullanarak ölkemizi bölmeye ve saldırgan amaçlarının peşinden gitme politikasını halen sürdürmektedir.

Dolayısıyla, şu anda Kore sorununun çözümü için birbiriyle güçlü bir tezat oluşturan iki farklı çizgi bulunmaktadır.

ABD'nin çizgisi, Kore'yi yapay olarak bölmek, Birleşmiş Milletler adına ABD'ye uygun gerici bir hükümet kurmak ve Güney Kore'yi tam bir sömürgeye dönüştürmek için tasarlanmış saldırgan bir çizgidir.

Sovyet çizgisi, Kore'nin özgürlüğünü ve bağımsızlığını gerçekten savunan adil bir çizgidir ve tüm yabancı birliklerin Kore'den bir an önce çekilmesini, ölkemizin yeniden birleşmesini ve Kore'de gerçekten birleşik, demokratik bir hükümet kurulmasını sağlayacak bir çizgidir.

Tüm Kore halkı bu ikinci çizgiyi yürekten desteklemektedir.

3. KORE BİRLEŞİK, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK BİR DEVLET OLACAK

Dostlarım,

BM Küçük Meclisi'nin ulusal çıkarlarımıza tamamen ters düşen kararına gösterilen ilk tepki, Kore halkının UNTCK himayesinde kurulacak bir kukla hükümeti asla tanımayacağını ve onaylamayacağını göstermektedir.

ABD emperyalistleri tarafından hazırlanan BM Küçük Meclisi'nin kararı sadece Syngman Rhee ve Kim Song Su liderliğindeki, ülkenin ve halkın çıkarlarına ihanet eden ve yabancı efendilerine sadakatle hizmet eden bir avuç hain gericinin lehinedir.

UNTCK adı altında ulusumuzun yeniden birleşmesini ve bağımsızlığını engelleyen ABD emperyalistlerine karşı sağ cenanhtan bile seslerin yükselmesi dikkat çekmektedir. Güney Kore'nin sözde Yasama Meclisi'nin eski bir üyesi olan Kim Won

Yong'un ABD'li basın mensuplarıyla yaptığı son röportajdaki konuşması bunun açık bir örneğidir. Güney Kore'deki ABD askerî hükümetini sert bir dille eleştiren Kim Won Yong, ABD'nin "Güney Kore'yi bir karakola dönüştürdüğünü" ve "ABD'nin Kore halkının güvenini kaybettiğini" söyledi. Ve ekledi, "Birleşmiş Milletler şu anda Güney Kore'de seçim yapmamalıdır, çünkü ne şekilde olursa olsun bu seçimler dürüst ya da özgür seçimler olamaz."

Çirkin dış müdahaleler altında yapılacak bu tür "seçimler", iktidarın önemsiz sayıdaki aşırı sağcı gerici unsurlara teslim edilmesiyle sonuçlanacaktır.

Güney Kore'deki gerici unsurlar halka kendi iradesini ifade etme konusunda en ufak bir hak tanımamaktadır. Dolayısıyla Syngman Rhee Güney Kore'de faşist bir diktatörlük kurmak için çeşitli girişimlerde bulunmaktadır.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gerici yayınlar bile Kore üzerindeki planlarını uzun zamandır gizlememektedir. Hearst gazetesi *New York Journal and American* buna bir örnek olarak gösterilebilir. ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan alınan gerçek bir rapordan alıntı yapan gazete, ABD'deki bazı çevrelerin gerçek niyetlerinin "Kore'nin 38. Paralelin kuzeyindeki yarısını mümkün olan en kısa sürede ele geçirme çabalarında ABD'nin desteğini alacak bir Güney Kore Cumhuriyeti kurmak" olduğunu söyledi. Gördüğümüz gibi, ABD'nin niyeti Kore'yi bölmek, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık arzusunu bastırmak, ulusumuzu aşağılamak ve halkımıza yeniden sömürge köleliği boyunduruğu vermaktır.

Ancak ABD emperyalistlerinin niyetleri başka, gerçekleşme olasılıkları ise bambaşkadır. Japon emperyalizminin sömürgeci baskısı altında uzun süre acı çeken 30 milyon Kore halkı, bir daha asla kendilerine ait olduğunu iddia edecekleri bir devletleri olmayan köleler olmak istememektedir. Kuzey Kore'de gerçekten demokratik hak ve özgürlükleri kazanmış olan ve tarım reformundan, sanayinin kamulaştırılmasından, İş Kanunu ve Cinsiyet Eşitliği Kanunundan ve diğer demokratik reformlardan

doğrudan yararlanan halk, kazandıkları özgürlük ve haklardan asla vazgeçmeyecektir.

Tarihin akışını kimse tersine çeviremez. Güney Kore’de açlık çeken ve kötü muamele gören insanlarımız, ABD emperyalistlerinin kılık değiştirmelerinin altında yatan amacı çoktan görmüş ve Kore’ye yönelik saldırgan politikalarının gerçek doğasını açıkça algılamıştır.

Kore halkı, kendi temsilcilerinin bulunmadığı, iradelerinin ve çıkarlarının hiçe sayıldığı bir şekilde örgütlenen UNTCK’yı tanımamaktadır.

Bir “seçim” maskaralığı sahneleyen ABD ve Koreli gerici unsurlar, şimdi ABD emperyalist çizgisini benimseyen gerici unsurlarla bir “hükümet” kurmaya çalışıyorlar. “Serbest seçimlerin” nasıl yapılacağı, sadece Güney Kore polisinin bu ‘seçimleri’ organize bir şekilde gerçekleştirmek üzere seferber edilmiş olmasından bile kolayca öngörülebilir. ABD askerî hükümeti, diğer ülkelerdeki demokratik seçimleri bastırmak için kullandığı acımasız araçları kullanmaya hazırlanıyor.

Ulusumuzun yenilenmesine giden tek bir yol vardır, o da demokratik gelişim yoludur. Talebimiz değişmemiştir. Tüm Kore’yi kapsayacak bir yüksek yasama organının genel, doğrudan ve eşit oy ilkesine dayalı olarak gizli oyla seçilmesini talep ediyoruz. Bu şekilde seçilen gerçek anlamda halkın yüksek yasama organı Anayasayı onaylamalı ve ülkenin refahını ve kalkınmasını sağlayacak ve halkı mutluluğa götürecek gerçek anlamda demokratik bir halk hükümeti kurmalıdır. Tüm bunlar ancak bütün yabancı birliklerin Kore’den eş zamanlı olarak çekilmesiyle mümkündür.

Tüm Kore halkına, tüm demokratik güçlere ve ülkemizin özgürlük ve bağımsızlığını arzulayan tüm yurtsever şahsiyetlere, düşmanın ülkemizi bölme ve halkımızı bir kez daha köleleştirme yönündeki sinsi planlarını boşa çıkarmak için ellerinden geleni yapmaları çağrısında bulunuyorum.

Tüm yurtsever ve demokratik güçleri, ülkemizin özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde daha sıkı bir şekilde birleşmeye çağırıyorum.

Sevgili yurttaşlarım,

Ulusumuzun yeniden birleşmesini engelleyen ve ülkemizin bağımsızlığını ve egemenliğini ihlal eden emperyalist saldırganlığa karşı ayağa kalkalım.

Ülkemizi ABD emperyalistlerine satan gerici unsurları ve vatan hainlerini iyice gözler önüne serelim.

“Seçim” maskaralığına ortak olmayalım ve ‘seçimleri’ reddetmek için güçlü bir kampanya yürütelim.

Koreli vatanseverler, daha sıkı bir şekilde birleşin ve ülkenin yeniden birleşmesi, özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelede cesurca ortaya çıkın.

Yaşasın birleşik, özgür ve demokratik Kore!

KUZEY KORE İŞÇİ PARTİSİ İKİNCİ OLAĞAN KONGRESİ'NE MERKEZ KOMİTE ÇALIŞMALARI HAKKINDA RAPOR

28 Mart 1948

I. ULUSLARARASI DURUM

Yoldaşlar,

Partimizin Açılış Kongresi'nin üzerinden bir buçuk yıl geçti. Kısa olmasına rağmen, bu dönem uluslararası ve iç durumda muazzam değişikliklere tanıklık etti.

Savaştan bu yana dünyada meydana gelen başlıca olaylar şunlardır: birincisi, siyasi güçlerin hizalanmasında radikal bir değişiklik; ikincisi, demokratik ve gerici güçler arasındaki mücadelede meydana gelen olaylar; üçüncüsü, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki halkların kurtuluş mücadelesinin yükselişle bağlantılı olaylar.

1. SAVAŞTAN BU YANA ULUSLARARASI SİYASİ GÜÇLERİN HİZALANMASINDAKİ DEĞİŞİKLİKLER

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana uluslararası siyasi güçlerin düzeninde köklü değişiklikler meydana gelmiştir. Bunlardan en önemlisi, kapitalist sistemin, yani gerici emperyalist cephenin belirgin bir şekilde zayıflaması, buna karşılık Sovyetler Birliği'nin başını çektiği uluslararası demokratik cephenin ortaya çıkması ve kesin olarak güç kazanmasıdır.

İkinci Dünya Savaşı, insanlığın en iğrenç düşmanları olan faşist Almanya ve İtalya'nın bozguna uğratılması ve emperyalist Japonya'nın Doğu'da yenilgiye uğratılmasıyla sona erdi. Özellikle faşist Almanya'nın çöküşü, İkinci Dünya Savaşı öncesinde ABD, İngiltere ve Fransa tarafından tasarlanan, Sovyetler Birliği'ni yıpratmak ve emperyalist saldırı güçlerini

güçlendirmek için Almanya'yı kullanma planını tamamen boşa çıkardı.

Savaşın arefesinde ABD-İngiltere-Fransa bloğu, kapitalist kuşatma altında her geçen gün daha da güçlenen Sovyetler Birliği'ni zayıflatmak amacıyla faşist Almanya'nın saldırgan eylemlerine göz kırpmak ve onu yatıştırmak gibi alçakça bir politika izlediler. İnsanlık tarihinin en kara trajedisine yol açan sözde Münih politikası, bu üçlü bloğun el altından yürüttüğü planın bir ürünüydü. Bildiğiniz gibi Münih trajedisi sonunda İkinci Dünya Savaşı'na yol açmış ve pek çok halkı faşist Almanya'nın insafına terk ederek savaşın dehşetine sürüklemiştir.

Bununla birlikte, İkinci Dünya Savaşı faşist Almanya'nın yok edilmesiyle sona erdi ve savaş sırasında Sovyetler Birliği'nin gücü azalmak bir yana, büyük ölçüde arttı ve bir bütün olarak dünya demokratik güçleri giderek güçlendi. Sovyetler Birliği'nin başını çektiği demokratik güçlerin zaferi ve Almanya, İtalya ve Japonya'nın yenilgisi, uluslararası arenadaki siyasi güçlerin hizalanmasında köklü değişikliklere yol açtı. O halde bu değişiklikler nelerdir?

Birincisi, emperyalist cephenin bir bütün olarak gücü azaldı ve ABD hariç, galip kapitalist güçler kendilerini eskisinden daha kötü bir konumda buldular. Altı büyük güç olarak adlandırılan Almanya, İtalya ve Japonya yenilmiş, Fransa'nın gücü önemli ölçüde azalmış ve İngiltere de birçok Avrupa ve Asya ülkesindeki (Batı Almanya, Avusturya, İtalya, Yunanistan, Türkiye, Mısır, İran, Afganistan, Çin, Japonya ve diğerleri) eski pozisyonlarını yavaş yavaş ABD'ye bırakmıştır.

İkincisi, İkinci Dünya Savaşı sonucunda uluslararası demokratik güçlerin başını çeken Sovyetler Birliği yenilmez bir güç haline gelmiş ve Doğu ve Güneydoğu Avrupa'daki bir dizi ülke emperyalist cepheden ayrılarak demokratik cepheye katılmıştır.

Üçüncü olarak, ulusal kurtuluş hareketi sömürge ve yarı-sömürge bağımlı ülkelerde yükselişe geçmiştir. Bu ülkelerdeki

halklar güçlü anti-emperyalist demokratik güçlere katıldılar. Bazı sömürge halkları, egemen devletlerin boyunduruğundan kurtularak ulusal bağımsızlıklarını kazandılar.

Son olarak, Almanya, İtalya ve Japonya'nın faşist hırsızları tarafından işgal edilen Batı Avrupa ve Doğu'nun birçok ülkesinde, Komünist partilerinin önderlik ettiği emekçi halkın demokratik hareketi kitlesel ölçekte güçlü bir şekilde büyümektedir.

Kısacası, dünyadaki siyasi güçler dengesi savaştan bu yana emperyalist güçlerin gücünün azalması ve demokratik güçlerin kesin zaferi yönünde hızla değişmiştir. Bu durum, ABD-İngiliz-Fransız bloğunun savaş öncesi politikasının, Sovyetler Birliği'ni izole etmek ve faşist Almanya'yı kışkırtarak Sovyetler Birliği'ni boğmak ve Almanya'daki devrimci hareketi ve Batı Avrupa ve Doğu'daki halkların kurtuluş hareketlerini kontrol etmek olan amaçlarının tam tersiyle sonuçlandığını göstermektedir.

Uluslararası arenada savaş sonrası yaşanan bu değişimlerden, emperyalist cephenin düşüşte olduğu ve yıkıma doğru gittiği, buna karşın sosyalist Sovyetler Birliği'nin başını çektiği uluslararası demokratik cephenin giderek güçlendiği ve kimsenin bastıramayacağı büyük, yeni bir güç haline geldiği sonucunu çıkarabiliriz.

Ayrıca dünyanın Wall Street patronlarının isteklerine göre değil, tarihin dikte ettiği rotada, halkların zafer yolunda ilerlediği, dünyanın tarihin bizzat sahipleri olan halklar tarafından, onların talep ettiği rotada yönlendirildiği sonucuna da varabiliriz.

2. ULUSLARARASI ALANDA DEMOKRATİK VE GERİCİ GÜÇLER ARASINDAKİ MÜCADELE

Dünyadaki siyasi güçler dengesindeki değişimler kendiliğinden ve tesadüfen değil, demokratik ve gerici güçler arasındaki şiddetli mücadele sonucunda meydana gelmiştir.

Savaşın sonu yaklaştıkça, ABD-İngiltere-Fransa bloğu, faşist Almanya'ya karşı savaş sırasında Müttefik Güçler tarafından verilen taahhütleri ihlal etme konusunda daha açık bir tavır sergilemektedir.

Faşist Alman haydutlarına karşı verilen savaşın, büyük Sovyet halkı ve ordusunun büyük fedakarlıklar ve kayıplar pahasına oynadığı belirleyici rol sayesinde insanlık için zafer ve kurtuluşla sonuçlandığı genel olarak kabul edilmektedir. Fakat bugünlerde, sözde Müttefik Güçler'in üyeleri olmalarına rağmen, faşist Almanya'ya karşı kararlı bir duruş sergilemeyen, sadece oyalanan, hatta İkinci Cephe'nin açılmasını geciktiren ve Alman zaferine dair gizli umutlar besleyen ve ona yardım eli uzatacak kadar ileri giden ülkelerden yükselen ses ne anlama geliyor? Giderek daha fazla ısrarcı olan garip bir ses yükseliyor. Bu ses şöyle diyor: "Zaferin şerefi bize ait, dolayısıyla ödüllerden daha fazla pay almaya hakkımız var ve savaş sonrası uluslararası meselelerin çözümünde daha fazla söz sahibi olmalıyız." Söz konusu ülkelerin iktidar çevrelerinin uluslararası meselelerin çözümünü kasıtlı olarak zorlaştırdıkları ve savaş sonrası uluslararası arenada hegemonya sağlamaya çalıştıkları bir sır değildir.

Anti-faşist savaşın tüm seyri, bu tuhaf argümanlarının hiçbir dayanağı olmadığını gözler önüne sermektedir; savaşın, kendilerini özgürleştirmek için mücadele eden bağımsızlık yanlısı halkların yardımıyla Sovyet ordusu tarafından zaferle sonuçlandırıldığıнын reddedilemez kanıtlarını sunmaktadır. Buna rağmen, Wall Street patronları ve onların emirlerini uygulayan gerici Amerikalı politikacılar, ABD'nin Avrupa'yı "kurtardığını" ve bu nedenle dünyaya hükmetme hakkına sahip olduklarını yüksek sesle iddia etmektedirler.

ABD'li tekelci kapitalistler, herhangi bir kayba uğramak bir yana, savaş sırasında muazzam kazançlar elde ettiler. Savaş sona erdiğinde bile daha fazlasını elde etmek için, kendi ülkelerinde işçi sınıfının sömürsünü yoğunlaştırmaya, yurtdışında daha fazla pazar elde etmeye ve Batı Avrupa ve Asya'da savaştan harap olmuş birçok ülkeyi tehdit, şantaj ve "yardım" gibi çeşitli yollarla

kontrolleri altına almaya çalışıyorlar. Hitler'in yaygarasını kopardığı aynı "dünya egemenliği iddiasını" gürültülü bir şekilde yeniden gündeme getirdiler ve Anglosakson ırkının üstünlüğüne ilişkin saçma ırkçı teoriyi yaymaya başladılar.

ABD emperyalistleri, yayılmacı politikalarını hayata geçirmek ve küçük ve zayıf ulusların egemenliğini ihlal etmek için atom bombası diplomasisi, dolar diplomasisi, Truman doktrini ve Marshall planı gibi çeşitli taktiklere başvuruyorlar ve dünya egemenliği için topyekûn gerici bir saldırıya yöneldiler.

Savaşın sona erdiği bugün, ABD emperyalistleri saldırganlık pençelerini Batı Yarımküre'ye uzatıyor, Batı Avrupa ve Doğu'da savaştan harap olmuş bir dizi ülkeden bahsetmeye bile gerek yok. ABD emperyalistleri Güney Amerika ülkelerinin ve Kanada'nın ekonomilerine tecavüz etmeye devam ediyor ve Asya'nın tamamına hâkim olma planları yapıyor. Bunun en çarpıcı kanıtı ABD'nin Japonya ve Çin'deki politikasıdır.

ABD emperyalistleri Japonya'yı ABD tekелci sermayesine tâbi kılmaya ve Asya ve Pasifik ülkelerini işgal etmek için bir ileri karargâha dönüştürmeye çalışmaktadır.

ABD'nin Çin'e yönelik politikası, 450 milyon nüfuslu geniş Çin topraklarını kendi sömürgesi haline getirmeyi amaçlamaktadır. ABD'nin bu politikası Çin'e tam bir ekonomik iflas vermiş, ulusal sanayisini harap etmiş ve savaş sonrası yıllarda Çin'deki iç savaşı beslemiş ve şiddetlendirmiştir. Çan Kay-şek'in gerici Kuomintang hükümetini destekleyerek Çin'deki iç savaşı genişletme ve Çin halkını köleleştirme yönündeki bu emperyalist politikanın kötülüğü herkes için açıktır. Gerici Çan Kay-şek hükümeti, yalnızca ABD'nin askeri ve ekonomik "yardımı" ile ayakta tutulmaktadır. ABD emperyalistlerinin manipülatif manevraları olmasaydı, Çin halkı zaferi ve kurtuluşu çoktan kazanmış olacaktı.

ABD, yayılmacı politikasıyla kollarını Yakın Doğu'daki ülkelere de uzatmıştır. ABD tekелci kapitalistleri, Suudi Arabistan, Mısır ve diğer Arap ülkelerinin petrol kaynaklarına göz dikerek ve

Suriye, Lübnan ve İran gibi ülkelere emperyalist müdahalelerde bulunarak İngiltere'yi buradaki ekonomik dayanaklarından mahrum bırakmaya başladılar. ABD emperyalistleri aynı zamanda Yunanistan ve Türkiye'ye yönelik yayılcı bir politika izlemektedir. Yunanistan, emperyalizmin desteğiyle Balkanlar'da barışı tehdit eden bir üs haline gelmiş ve tamamen ABD ve İngiliz emperyalizmine bağımlı kalmıştır. Orada, İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden üç yıl sonra, İngiltere'nin açık silahlı müdahalesiyle birlikte şiddetli bir iç savaş devam ediyor ve iktidarı ele geçiren faşist kralcılar halkı teröriste ediyor ve katlediyor.

Böylece ABD emperyalistleri her yerde demokratik güçlerin gelişmesini engellemekte, siyasi karışıklık çıkarmakta, ulusal bölünmeleri körükleyerek iç savaş kışkırtıcılığı yapmakta ve ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmaktadır. Daha da kötüsü, yenilmiş Almanya ve Japonya'da faşizmi ve militarizmi yeniden canlandırarak şeytani emellerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

ABD emperyalistleri dünyanın farklı bölgelerindeki gerici güçleri her şekilde korumakta ve teşvik etmekte ve sözde Marshall planı kisvesi altında, Batı Avrupa ülkelerinin savaş sonrası ekonomik zorluklarından yararlanarak onları kendilerine bağımlı hale getirme politikası izlemektedirler. Dahası, İkinci Dünya Savaşı sonucunda emperyalist cenahtan kopup demokratik çizgide yeni bir kalkınma yoluna giren birçok Doğu ve Güneydoğu Avrupa ülkesinin halklarına karşı da acımasız bir politika yürütmektedirler.

Kısacası bu, savaştan sonra uluslararası gerici güçlerin şefi olarak ortaya çıkan ABD emperyalizminin politikasıdır.

ABD'nin bu dış politikasına ve ABD'nin başını çektiği emperyalist kampa karşı, uluslararası demokratik bir cephe oluşmuştur ve her geçen gün daha da güçlenmektedir. Bu güçlü oluşumun başını da büyük Sovyetler Birliği çekmektedir.

Sovyetler Birliği'nin dış politikası, büyük Leninist Komünist Partisi'nin önderliğinde, geleneksel olarak tüm halkların özgürlük

ve bağımsızlığına saygı duyma, küçük ve zayıf ulusların kurtuluş hareketlerini aktif olarak destekleme ve dünya barış ve güvenliğini koruma politikasıdır. Sovyet dış politikası, faşizme karşı verilen kanlı mücadelede kazanılan zaferi ve barışı pekiştirmeye ve uluslar arasındaki dostluk ve iş birliğini korumaya yönelik bir politikadır. Savaş sonrası karmaşık durumda Sovyetler Birliği, adil ve barışsever dış politikasını kararlılıkla uygulamış ve uluslararası gerici güçlere karşı halkların özgürlüğü, dünya barışı ve güvenliği için verilen mücadelenin başında tereddütsüz bir şekilde durmuştur.

Sovyetler Birliği, Doğu ve Güneydoğu Avrupa'daki bir dizi ülkeyle dostluk ve iş birliği anlaşmaları imzalamış ve bu ülkelere, ekonomilerini iyileştirme ve kalkındırma amacıyla destek verme politikası izlemiştir. Sovyetlerin bu ülkelere yaptığı yardım, emperyalistlerin Marshall planı ve Truman doktrini kapsamında sunduğu sözde yardımdan temelde farklıdır. Bu yardım, söz konusu ülkelerin halklarının özgürlük ve bağımsızlıklarına gerçek bir saygı ile karakterize edilen ve ekonomik rehabilitasyon ve kalkınmalarını hızlandırmayı amaçlayan çikarsız bir yardımdır.

1946 gibi erken bir tarihte Sovyetler Birliği, müttefikleri olan Norveç, Danimarka, İran, Çin vs. topraklarından askerlerini geri çekmiştir. Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin şiddetli itirazlarına rağmen Sovyetler Birliği, daha önce Hitler Almanyası ile müttefik olan İtalya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan ve Finlandiya ile barış anlaşmaları imzalamıştır. Bu antlaşmalar, Sovyetler Birliği'nin bu ülkelerin halklarının haklarına, özgürlüklerine ve bağımsızlıklarına nasıl saygı duyduğunun ve barışa nasıl değer verdiğinin açık bir örneğidir.

Büyük Sovyetler Birliği, savaş sonrası yıllarda çeşitli uluslararası konferans ve müzakerelerde, dünyadaki küçük ve zayıf ulusların özgürlük ve bağımsızlığı ile dünya barışı ve güvenliği için ısrarla çaba göstermiştir. Büyük Bolşevik Partisi önderliğindeki Sovyetler Birliği'nin geleneksel dış politikası, Sovyet heyetlerinin savaş sonrası Almanya, Yunanistan, Mısır ve Endonezya sorunlarında, yeni bir savaşın körüklenmesine karşı çıkma ve dünya barışını ve güvenliğini sağlama, genel

silahsızlanma ve Birleşmiş Milletler Genel Kurulu ve Güvenlik Konseyi'nde tartışılan diğer birçok sorunda takındıkları tavırda kendini göstermiştir.

Sovyet halkı, savaş sonrası ulusal ekonomilerinin iyileştirilmesi ve kalkındırılması için beş yıllık bir plan hazırlamış ve bunu başarıyla uygulamaktadır. Milyonlarca işsiz işçinin sokağa atıldığı ve fiyatların yükseldiği, yaklaşmakta olan bir ekonomik krizle karşı karşıya olan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki durumun tam tersine, Sovyetler Birliği'nde üretim hızla artmakta, halk işsizlikten kurtulmakta, karne uygulaması kaldırılmakta ve fiyatlar sistematik olarak düşürülmekte, bunun sonucunda da emekçi halkın maddi ve kültürel yaşamı hızla iyileşmektedir.

Sovyetler Birliği böylece uluslararası gerici güçlere karşı mücadelede uluslararası demokratik cephenin güçlü bir siperi ve öncü gücü haline gelmiştir. Sovyet dış politikası ABD emperyalizminin gerici, saldırgan politikasını her adımda teşhir etmekte ve dünya uluslarına ve emekçi halklarına barış, demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık için verdikleri haklı mücadelede muazzam bir ilham kaynağı olmaktadır.

Dahası, birçok Doğu ve Güneydoğu Avrupa ülkesindeki zafer kazanmış halkların yeni demokratik güçleri giderek güçlenmekte ve uluslararası gerici güçlere ölümcül darbeler indirmektedir.

Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan ve Arnavutluk gibi Doğu ve Güneydoğu Avrupa ülkelerinde yeni siyasi güçler gericiliğin dayanaklarını başarıyla ortadan kaldırmakta ve ülkelerini demokratik reformlar, ulusal yenilenme ve restorasyon yoluna sokmaktadır. Savaşın dehşetini en acı şekilde yaşamış olan bu ülkelerin halkları, kaderlerini bir daha asla gerici politikacıların insafına bırakmamaya kararlı bir şekilde kendi kaderlerini kendileri şekillendirmektedir. Böylece emperyalistler bu ülkelerde saldırganlık için dayanak noktalarını kaybetmişlerdir. ABD emperyalistlerinin ve onların yandaşı olan Batı bloğunun açgözlü politikacılarının şimdi Doğu ve

Güneydoğu Avrupa'nın demokratik ülkelerini karalamaları ve kötölemeleri tesadüf değildir.

Ancak gerçekler bu iftiraların tamamen asılsız olduğunu kesin olarak kanıtlamıştır. Bir bütün olarak savaş sonrası durum, ABD emperyalistleri tarafından küçümsenen ülkelerde işlerin yolunda gittiğini, onların ışıltılı olarak sundukları bölgelerde ise siyasi düzensizlik ve karanlığın hüküm sürdüğünü açıkça göstermektedir.

Doğrudan ABD emperyalist etki alanına çekilen Batı Avrupa ülkelerinde de güçlü demokratik güçler büyümektedir.

Britanya, Fransa, İtalya ve diğer bazı Batı Avrupa ülkelerinin halkları, dünya barışı ve güvenliğinin sağlanabileceğine ve uluslararası gerici güçlerin ancak Sovyetler Birliği ile dostluk politikası izlediklerinde yenilgiye uğratılabileceğine giderek daha derinden inanmaktadırlar. Ülkelerindeki savaş yanlısı, hain gerici politikacılar yüzünden savaşın dehşetini yaşamış olan bu ülkeler, yeni bir Münih istememekte ve yeni bir savaşa ve saldırganlığa kesin bir şekilde karşı durmaktadırlar. Fransa'da, İtalya'da, Batı Almanya'da vs ülkelerde yaygın olan güçlü demokratik hareket bunun en açık kanıtıdır. Başkanlık seçimleri arifesinde ABD'de başlatılan üçüncü parti kurma kampanyası, bu ülkede de gericiliğe karşı seslerin giderek daha yüksek çıktığının somut bir kanıtıdır.

Kapitalist ülkelerdeki demokratik güçlerin büyümesi, işçi sınıfının ileri kesimlerini oluşturan Komünist partilerin her zamankinden daha güçlü olmasıyla da görülmektedir. Bugün Fransa ve İtalya'da, geniş kitleler arasında en büyük prestije ve en derin güvene sahip olanlar komünist partilerdir. Bir dizi Batı Avrupa ülkesindeki Komünist partiler, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın devrimci mücadelesine önderlik eden güçlü siyasi partiler haline gelmiştir. Batı Avrupa'daki demokratik güçlerin öncüsü haline gelmişlerdir.

Komünist partilerin halk kitleleri arasındaki etkisinin bu şekilde artması, Stalin yoldaşın da söylediği gibi, birçok Avrupa ülkesinde komünistlerin faşist yönetimin acımasız yıllarında faşist

soyguncuların zulmüne karşı en yiğitçe ve fedakârca mücadele etmeleri ve özgürlük ve kurtuluş savaşçıları olarak geniş kitlelerin derin güvenini kazanmaları gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

Sömürgecilğe karşı ve ulusal özgürlük ve bağımsızlık için mücadelede yükselen ezilen halklar, büyük güçleriyle uluslararası demokratik güçlerin bir diğer bileşenini oluşturmaktadır. Endonezya ve Vietnam halklarının emperyalist sömürgeci baskı ve talana karşı cesur mücadelesi, Hindistan, Filistin ve Madagaskar'da yükselen ulusal kurtuluş hareketleri ve yarı sömürge konumundaki Çin ile Yunanistan'daki güçlü halk kurtuluş hareketleri uluslararası gerici güçlerine ölümcül darbeler indirmektedir. Çin Halk Kurtuluş Ordusu, Çin'in kuzeydoğusunun neredeyse tamamını ve Çin topraklarının diğer bölgelerinin geniş bir bölümünü özgürleştirmiştir. Yunanistan'da faşist kralcıların karşısında özgür bir Yunan Hükümeti kurulmuştur.

Bu, uluslararası arenada emperyalizmin gerici güçlerine karşı mücadele eden uluslararası demokratik güçlerin savaş sonrası büyümesinin kısa bir özetidir.

Buradan aşağıdaki genel sonuçları çıkarabiliriz:

Birincisi, dünya halkları savaşın dehşetini yaşadıkları, faşizme karşı, barış ve özgürlük için kanlı bir mücadele verdikleri için çok daha fazla sınıf bilincine sahip olmuşlar ve bunun sonucunda gerçek anlamda demokratik bir sistem ve yeni bir yaşam arzuları ölçülemeyecek kadar artmıştır.

İkinci olarak, savaştan ciddi dersler çıkaran halk kitleleri, ülkelerinin kaderinin dar ve bencil amaçlar peşinde koşan halk düşmanı ve gerici politikacılara emanet edilmemesi gerektiğinin derin idrakine varmışlardır. Savaşı ve faşist yönetimi tecrübe eden dünya halkları, tekrar aynı şekilde yaşamak istemiyor ve kaderlerini kendileri tayin ediyor, gerici güçlere ve yeni bir savaşın kışkırtıcılarına karşı demokratik bir sistemin kurulması için aktif bir mücadele yürütüyorlar.

Üçüncüsü, Hitler ve Mussolini'nin başına gelen akıbet, savaş sonrası yıllarda uluslararası gerici güçlerin başında bulunan ve dünya barışını ve güvenliğini bozmaya, Avrupa ve Asya'daki küçük ve zayıf ülkelerin halklarını köleleştirmeye çalışan, tıpkı Hitler'in yaptığı gibi dünya egemenliğinden dem vuran ve ırkçılığın yeni bir versiyonunu öne sürenleri de beklemektedir.

Dördüncüsü, ABD emperyalistleri dünyaya egemen olma girişimlerinde ne kadar vahşileşirse, buna karşı çıkan uluslararası demokratik güçler de o kadar birleşip güçlenerek yenilmez bir güç haline geliyor. Bugün dünya ABD emperyalistlerinin istekleri doğrultusunda değil, uluslararası demokratik güçlerin ilerlediği yönde, yeni bir toplumsal sisteme doğru ilerlemektedir.

II. İÇ DURUM

1. KORE'DEKİ SİYASİ DURUM VE ÜLKENİN YENİDEN BİRLEŞMESİ İÇİN VERİLEN MÜCADELE

Yoldaşlar,

Savaştan bu yana uluslararası durumda meydana gelen köklü değişiklikler, ülkemizdeki siyasi duruma da çok net bir şekilde yansımaktadır. Bugün Kore meselesi sadece ülkemizle sınırlı bir sorun olmayıp, uluslararası arenada demokrasi ve anti-demokrasi arasındaki mücadelenin bir halkasını oluşturmaktadır.

Bağımsızlık kazandığımız günden bu yana ülkemizdeki siyasi durum, vatansever demokratik güçler ile hain anti-demokratik güçler arasındaki şiddetli mücadele ile tanımlanmıştır. İç siyasi güçler iki ana gruba ayrılmıştır. Ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadele eden tüm vatanperver şahsiyetler ve Kore halkı güçlü bir demokratik güç oluştururken, dar siyasi kazanımlarını ve kendi çıkarlarını ülkenin ve ulusun çıkarlarından daha değerli gören tüm hainler ve Japon yanlısı unsurlar halka karşı gerici bir güç oluşturmaktadır.

ABD’li gericilerin müdahalesi olmasaydı, bu iki güç arasındaki mücadele Kore halkının talepleri doğrultusunda çok kolay ve sorunsuz bir şekilde çözülebilirdi. Çünkü kurtuluştan hemen sonra, tüm Kore halkı tarafından nefret edilen ve reddedilen bir avuç Japon yanlısı unsurdan ve ulus hainlerinden oluşan gerici güçlerin kitleler arasında hiçbir dayanağı kalmamıştı ve güçleri, kurtarılmış Kore ulusunun güçlü demokratik güçleriyle kıyaslandığında bir hiç hükmündeydi.

Yine de bu iki güç arasındaki mücadele hâlâ devam etmekte ve Kore meselesi her geçen gün daha da karmaşık bir hal almaktadır. Bunun nedeni, bir avuç gerici gücün -Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler- uluslararası gericiiliğin liderliğini yapan ABD emperyalizminin doğrudan kontrolü altında olması ve onun tarafından aktif olarak korunup desteklenmesidir. Sonuç olarak, kurtuluştan bu yana muazzam bir şekilde büyüyen ve güçlenen Kore’deki demokratik güçler, bir yandan iç gerici güçlerle, diğer yandan da ABD emperyalizminin başını çektiği uluslararası gerici güçlerle mücadele etmek zorunda kalmıştır.

Ülkemizde böylesine karmaşık bir duruma neden olan ve Kore meselesinin çözümünü böylesine zor ve hassas bir mesele haline getiren nedir?

Japon emperyalizminin yenilgiye uğratılması ve Kore’nin kurtarılmasıyla birlikte, Sovyetler Birliği ve ABD orduları, aralarındaki sınır çizgisi 38. Paralel olmak üzere ülkemize girdiler.

Güney Kore’de, ABD birliklerinin çıkartmasından önce, Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler, güçlü demokratik güçler karşısında zayıf ve sessizdiler. Bütün ülke, özgürlüğüne kavuşmuş bir ulusun sınırsız sevinci ve yurtseverlik coşkusuyla kaynıyordu ve ülkemiz, halkın istekleri doğrultusunda ulusal yenilenme ve bağımsızlık yolunda ilerliyordu. Ancak 8 Eylül 1945’te ABD birliklerinin Güney Kore’ye çıkarma yapmasıyla birlikte ülkemizin üzerinde yeniden kara bulutlar toplanmaya başladı.

Bugün Kore’nin kuzey ve güney yarısında tamamen farklı durumların meydana gelmiş olması ve her ikisinin de taban tabana

zıt rotalarda ilerliyor olması tesadüf değildir. Bunların nasıl ortaya çıktığını göstermek için, Sovyet ve ABD ordularının Kore'deki ilk günlerinde biz Kore halkına hitaben yaptıkları tarihi açıklamaları sizlere hatırlatmak isterim.

Küçük ve zayıf ulusların bağımsızlığına ve özgürlüğüne saygı duyan ve bunu savunan büyük Bolşevik Partisi tarafından yönetilen Sovyet ordusu, ülkemize geldiği gün Kore halkına şöyle seslendi "Kore halkı!.. Kore özgür bir ülke haline gelmiştir. Ancak bu, Kore tarihinin yalnızca ilk sayfasıdır. Gelişen bir meyve bahçesi, insanoğlunun çabalarının ve emeğinin ürünüdür. Aynı şekilde, Kore'nin mutluluğu da ancak siz Kore halkının kahramanca mücadelesi ve yorulmak bilmeyen çabalarıyla elde edilebilir. Unutmayın, Kore halkı, mutluluğunuz kendi ellerinizde! Özgürlüğe ve kurtuluşa kavuştunuz. Artık her şey size bağlı. Sovyet ordusu Kore halkına özgür ve yaratıcı bir çalışma için gerekli tüm koşulları sağlayacaktır. Koreliler kendi mutluluklarını kendileri inşa etmelidir."

Bu, Sovyet ordusunun topraklarımızdaki ilk gününde yaptığı açıklamadır. Sovyet ordusunun taahhütlerini ne kadar doğru bir şekilde yerine getirdiğini izaha gerek yok, çünkü bugün Kore halkının iktidarı eline aldığı ve tamamen kendi iradesi doğrultusunda demokratik bir ülke inşa ettiği Kuzey Kore'deki gerçekler bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Peki ABD ordusu Güney Kore'ye ayak bastığı ilk gün Kore halkına ne ilan etmişti? Bu bildiriden birkaç pasaj aktarmak istiyorum:

"...Bana verilen yetkiye dayanarak

Pasifik'teki Birleşik Devletler Ordu Kuvvetleri Başkomutanı, 38 derece kuzey enleminin güneyindeki Kore ve orada yaşayanlar üzerinde askeri kontrol kuruyor ve aşağıdaki işgal koşullarını ilan ediyorum:

"38 derece kuzey enleminin güneyindeki Kore toprakları ve halkı üzerindeki tüm hükümet yetkileri şimdilik benim otoritem

altında kullanılacaktır. Kişiler benim emirlerime ve benim otoritem altında verilen emirlere itaat edeceklerdir. İşgal kuvvetlerine karşı direniş eylemleri ya da halkın huzur ve güvenliğini bozabilecek her türlü eylem ağır bir şekilde cezalandırılacaktır.

“Askeri kontrol sırasında tüm amaçlar için İngilizce resmi dil olacaktır...”

Wall Street patronları tarafından kontrol edilen ABD ordusu topraklarımıza geldiğinde yaptığı açıklama buydu. Bugün Güney Kore’deki sefil koşullar, o zamandan beri her şeyin tam olarak bildiride belirtildiği gibi yapıldığının açık bir kanıtıdır.

Böylece, Sovyet ve ABD ordularının gelişinden bu yana ülkemizin iki parçasında birbirinden oldukça farklı siyasi durumlar oluşturulmuş ve ülkemiz demokrasi, özgürlük ve inşa ülkesi Kuzey Kore ile gericilik, katliam ve yıkım ülkesi Güney Kore olarak ikiye bölünmüştür.

ABD ordusu Güney Kore’yi işgal eder etmez sömürgeci bir köleleştirme politikası izlemeye başlamıştır. İlk etapta, hedefine ulaşmak için iki temel politika benimsedi. Siyasi olarak, sömürgeci köleleştirme politikasına karşı çıkan kurtarılmış halkın demokrasiye yönelik tüm girişimlerini boğdu ve tüm demokratik güçleri bastırdı. Aynı zamanda, Kore ulusunu bölmeyi ve Kore’yi bir ABD sömürgesi haline getirmeyi amaçlayan saldırgan politikasının uygulanmasında kullanmak üzere gerici güçleri topladı ve teşvik etti. Ekonomik olarak, Kore’nin ulusal ekonomisinin ve sanayisinin gelişimini engelleme ve bunları ABD ekonomisine bağımlı hale getirme politikası izledi.

ABD ordusu, Güney Kore’yi işgal ettiği ilk günden itibaren tüm vatansever düşünceli demokratik kişiliklere zulmetmiştir. Kurtuluştan hemen sonra halk tarafından kurulan halk komitelerini dağıtarak bir ABD askeri hükümeti kurdu. Güney Kore’deki gerici güçleri, ABD ve Çin’den getirdiği hainlerden ve ülke içindeki Japon yanlısı unsurlardan ve ulusa ihanet edenlerden oluşturmaya başladı.

ABD emperyalistleri Güney Kore’yi tam bir sömürge haline getirerek pirinç, altın, gümüş, bakır, tungsten ve diğer tüm değerli kaynaklarını yağmalamaya ve ihtiyaç fazlası mallarını buraya dökmeye devam etmek ve tüm Kore’yi tamamen işgalleri altına alarak Doğu’daki saldırıları için ileri bir üs haline getirmek istemektedirler.

ABD emperyalistlerinin Kore’ye yönelik bu politikası Kore halkının güçlü direnişine yol açmaktan başka bir işe yaramamıştır. Güney Kore’de ABD askerî hükümeti altında yürütülen halk direnişi mücadelesi, Güney Kore halkının ABD emperyalistlerinin askerî yönetimine ve sömürgeci köleleştirme politikasına verdiği uygun bir cevaptı.

Bununla birlikte, ABD emperyalistleri, Kore’nin sömürgeci köleleştirilmesine yönelik şeytani politikalarını yürütmek için, Sovyet tarafının Sovyet ve ABD birliklerinin Kore’den eşzamanlı olarak çekilmesi ve Kore sorununun çözümünün Kore halkının kendisine bırakılması yönündeki taleplerini açıkça reddettiler. Kore sorununu ilgisiz bir şekilde Birleşmiş Milletler’e taşıdılar ve sözde BM Kore Geçici Komisyonu’nu kurdular. BM Genel Kurulu’nda ABD, birçok ülkeden heyetin haklı taleplerini görmezden gelerek Kore halkının temsilcisinin Kore sorununun müzakeresine katılmasına izin vermedi. Böylece, Kore sorununa ilişkin BM “kararı”, Kore halkının temsilcisinin yokluğunda ve ABD ile müttefiklerinin baskısı altında keyfi olarak kabul edilmiştir. Bu, ulusumuza karşı bir hakaretti ve onu küçümsediğini gösteriyordu.

Peki ABD neden Kore halkının sözcüsünün Kore meselesine ilişkin müzakerelere katılmasına izin vermedi? Çünkü ABD emperyalistleri Kore halkının sözcüsünden ve dünya kamuoyundan korkuyorlardı. Kore halkının temsilcisinin Kore sorunuyla ilgili BM tartışmalarına katılması halinde, ABD askerî hükümetinin yönetimi altındaki Güney Kore hakkındaki gerçeklerin tüm dünyaya ifşa edileceğinin farkındaydılar ve en çok da bundan korkuyorlardı. Ukrayna, Çekoslovakya, Polonya ve diğer bazı demokratik ülkelerden gelen katılımcılar, Sovyet delegasyonunun yabancı askerlerin Kore’den çekilmesi önerisine

kayıtsız şartsız destek verdiler ve Kore sorununun çözümünün Kore halkının kendisine bırakılmasını şiddetle talep ettiler. Buna rağmen ABD, elindeki seçim makinesini kullanarak ve Kore temsilcisinin yokluğunda, Birleşmiş Milletler aracılığıyla Kore sorununa ilişkin haksız bir “çözüm” dayattı.

Kore halkı uzun zamandan beri ABD’nin bu planının farkındadır. ABD’nin Moskova Dışişleri Bakanları Konferansı’ndan SSCB-ABD Ortak Komisyonu’nun iki oturumuna kadar her zaman takındığı tutum, ABD emperyalistlerinin bugün BM Kore Geçici Komisyonu’nu (UNTCK) hazırlarken neyi amaçladıklarını açıkça göstermektedir.

UNTCK’nın “misyonu” çok açıktır. ABD’nin Kore’yi sömürgeleştirme politikasını “seçimler” kisvesi altında meşrulaştırmak, hileli “seçimler” yoluyla ABD emperyalistlerinin hoşuna gidecek, Japon yanlısı unsurlardan ve özel çıkarlarını ulusal çıkarların üstünde tutan, ülkeyi ve halkı yabancı ülkelere satan ulus hainlerinden oluşan bir “hükümet” kurmak ve Güney Kore’yi ülkemizden sonsuza dek koparıp bir ABD sömürgesine dönüştürmektir. Bu nedenle Kuzey ve Güney Kore’deki tüm insanlar ve tüm dürüst vatansever şahsiyetler, siyasi görüşleri, dini inançları veya mülkiyet durumları ne olursa olsun, başından beri UNTCK’ya karşı ayaklanmışlardır. Son zamanlarda UNTCK’ya karşı sesler, sağcı cenahta bile giderek daha fazla yükselmektedir.

UNTCK’yı destekleyen ve ulusal bölünme politikasını tasvip edenler, Syngman Rhee ve Kim Song Su gibi “sadece Kyongsang Eyaletinde bile olsa bir hükümet kurulmalıdır” diye feryat eden gerici hainlerden başkası değildir.

Böylece ülkemizde birbirine taban tabana zıt iki çizgi ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri, Kore halkının gerçek, birleşik hükümetinin bir an önce kurulması ve Kore’nin tam özgürlüğüne ve bağımsızlığına kavuşması yönündeki demokratik çizgidir. Diğeri ise Birleşmiş Milletler adına ABD’ye hizmet eden kukla bir hükümet kurarak Kore’yi yapay olarak ikiye bölmek ve Güney

Kore’yi tam bir sömürgeye dönüştürmek şeklindeki gerici çizgidir.

Tüm Kore halkı, ulusal çıkarlarımıza ters düşen bu gerici çizgiye ve Birleşmiş Milletler Küçük Meclisi’nin Kore sorununa ilişkin “kararına” kararlılıkla karşı çıkmaktadır. UNTCK himayesinde kurulacak hain, gerici kukla hükümeti hiçbir koşul ve şart altında asla tanımayacaklardır.

Uzun süre sömürgeci baskıya maruz kalan ve Japon emperyalist yönetimi altında küçük düşürücü bir esaret hayatı yaşayan Kore halkı, hiçbir emperyalistin kendisini yeniden köleleştirmesine izin vermeyecek ve hiçbir Amerikan saldırganlık planına teslim olmayacaktır. Halkımız geçmişteki Kore halkı değildir. Onlar, topraklarının yarısında büyük demokratik reformlar gerçekleştirmiş, gerçek demokratik hak ve özgürlüklerin tadını çıkaran ve daha parlak bir geleceğe giden yolu istikrarlı bir şekilde döşeyen uyanmış, birleşmiş bir halktır. Güney Kore’de açlık, aşağılanma ve baskıdan mustarip yurttaşlarımız da ABD emperyalistlerinin gerçek yüzünü görmüş ve politikalarının asıl mahiyeti konusunda uyanmışlardır. Kuzey Kore’de yeni ve mutlu bir yaşam sürmekte olan kardeşleriyle birlikte kararlı bir mücadele verdikleri takdirde zafere ulaşacaklarına inanmaktadırlar. Yeryüzündeki hiçbir güç, ülkenin yeniden birleşmesi ve demokratik çizgide bağımsızlığı için mücadele etmek üzere ayaklanan halkımıza boyun eğdiremez ve onları köleleştiremez.

Yoldaşlar, ülkemizdeki bu vahim durumu göz önünde bulundurarak ve Kore halkının izleyeceği yolu bir kez daha açıkça belirtmek amacıyla Partimiz, diğer demokratik siyasi partiler ve Kuzey Kore’deki toplumsal örgütlerle birlikte, halkın taleplerine tamamen uygun bir Geçici Anayasa taslağı hazırlamış ve tartışmaya sunmuştur. Anayasa taslağına ilişkin mevcut tartışmamızda kuzey ve güney Kore’deki tüm halkın coşkulu desteğine sahibiz. Yayınladığımız Anayasa taslağı, Kuzey Kore halkının iktidarı kendi ellerine aldıkları kurtuluştan bu yana geçen iki yıl içinde toplumun demokratik dönüşümünde elde ettiği kazanımları yasal olarak teyit eden ve istikrara kavuşturan ve tüm

Kore halkına ülkelerinin izlemesi gereken yolu gösteren tarihi bir belgedir.

Partimizin birleşik, demokratik bir hükümetin kurulması konusundaki tutumu her zamanki gibi aynıdır. Partimiz, tüm Kore için en yüksek yasama organının genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre gizli oyla seçilmesi gerektiğini savunmaktadır. Bu şekilde seçilen halkın en yüksek yasama organı demokratik bir Anayasa kabul etmeli ve halkımızı ulusal refah ve mutluluğa giden yolda yönlendirecek gerçek anlamda demokratik bir halk hükümeti kuralmalıdır. Kore halkının kendisi tarafından bu çizgide birleşik bir hükümetin kurulması ancak yabancı birlikler geri çekildiğinde mümkün olacaktır.

Partimizin tüm Kore halkının talepleriyle tutarlı olan tutumunu hayata geçirmek için, Kuzey ve Güney Kore'deki tüm yurtsever, demokratik güçlerle ve ülkenin özgürlüğünü ve bağımsızlığını isteyen tüm vicdan sahibi şahsiyetlerle birliği güçlendirerek, ABD emperyalistlerinin kurnazca sömürgeci köleleştirme politikasına karşı sonuna kadar mücadele etmeliyiz.

Bu amaçla Partimiz, Kuzey Kore'deki demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütlerle birlikte, Güney Kore'de ayrı bir hükümet kurulmasına karşı çıkan partilere ve toplumsal örgütlere, bu yılın 14 Nisan'ında Pyongyang'da ortak bir konferans düzenleme önerisiyle yaklaşmıştır.

Bu ortak konferansta ülkedeki durumu tartışacak ve gerici gruplar tarafından topraklarımızı bölmek için hazırlanan tüm planları boşa çıkarmak, ülkenin yeniden birleşmesini hızlandırmak ve dünyanın tüm özgürlük seven devletleri arasında eşit olarak duracak birleşik, demokratik bir Kore devletinin kurulmasını hızlandırmak için somut bir program ve önlemler kararlaştıracğıız.

Önerimizin, ülkenin onurunu koruyan ve ulusun özgürlüğü ve bağımsızlığı için çabalayan tüm gerçek anlamda vatansever siyasi partilerin, sosyal örgütlerin ve dürüst vatansever şahsiyetlerin tam desteğini ve onayını alacağına inancımız tamdır.

Kuzey ve Güney Kore İşçi Partileri, Kuzey ve Güney Kore'deki tüm vatansever, demokratik güçleri ve tüm halkı etraflarında toplayarak mücadelelerinde ısrar edecek ve ABD emperyalistlerinin ülkemizi bölme ve sömürgeleri haline getirme yönündeki sinsi planlarını bozacak ve ülkeyi kesinlikle yeniden birleştirecek ve tam bağımsız ve egemen bir devlet haline getireceklerdir.

2. KUZEY KORE'DEKİ DURUM

Kuzey Kore'deki mevcut durum Güney Kore'dekinden radikal bir şekilde farklıdır. Kuzey Kore'de konuşlanmış olan Sovyet ordu birlikleri, Moskova'daki Kore Konferansı'nda alınan kararlara sadık kalarak Kuzey Kore halkına geniş özgürlükler tanımıştır. Bu, Kuzey Kore halkının kendi iktidar organlarını kurmasını sağlamıştır.

Kuzey Kore'de halk komiteleri Güney Kore'de olduğu gibi feshedilmemiş olup, geniş ve özgür bir faaliyet alanına sahiptir. Ülkede düzeni tesis etmiş ve halkın yaşamını istikrara kavuşturmuşlardır. Onların öncülüğünde sanayi, ulaşım, iletişim ve ticaretin yeniden inşası için büyük bir ulus inşası çalışması yürütülmüştür.

Halk komiteleri 1945 ve 1946'da bu ulus inşası çalışmalarında büyük sonuçlar elde etmiş ve kitlelerin geniş kesimleri arasında büyük itibar kazanmıştı.

Halkın içinden gelen yeni lider kadrolar, Kuzey Kore'deki halk hükümeti organlarının, siyasi partilerin ve halk örgütlerinin pratik çalışmaları sayesinde eğitilmiş ve yetiştirilmiştir. Halk komitelerinin kurulmasında aktif rol alan çok sayıda insan şimdi halk hükümeti organlarının yetkin liderleri haline gelmiştir.

Japon emperyalistlerinin iktidar mekanizmasını yok etme ve yeni bir hükümet organı kurma sürecinde pratik çalışmalarda test edilen bu halk iktidarı biçimi, ülkemizin koşullarına en uygun

olanıdır. Halk komitelerinin giderek artan saygınlığı bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Kuzey Kore'deki siyasi, ekonomik ve kültürel yaşam her geçen gün gelişirken, bu iktidar biçimini yasal olarak pekiştirmek için, Kuzey Kore halkı 1946'nın sonlarına doğru il, şehir ve ilçe halk komiteleri için ve daha sonra 1947'nin başlarında alt ilçe ve ri halk komiteleri için seçimler yaptı.

Her düzeydeki halk komiteleri için yapılan bu seçimler, tamamen demokratik bir şekilde, gizli oyla, genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre gerçekleştirilmiştir. Bu seçimler, Kore tarihinde halkın en geniş kesimlerinin gerçekten özgür iradesine göre yapılan ilk demokratik seçimlerdi. Kuzey Kore'deki siyasi partiler ve kamu örgütleri ile toplumun her kesiminden halk temsilcileri bu seçimlerin hazırlanmasında ve yürütülmesinde aktif rol almışlardır. Vilayet, şehir ve ilçe halk komiteleri seçimleri yapıldığında seçim komitelerinde 80.470 kişi yer alıyordu ve bunların yüzde dokuzu kadındı. İlk seçimlerde seçim kurallarına göre sadece 4,387 erkek ve kadının oy kullanmasına izin verilmemiştir. Bunlar Japon yanlısı unsurlar, deliler ve mahkeme kararıyla oy kullanma hakkından mahrum bırakılan kimselerden ibaretti. Bu kişiler tüm seçmenlerin binde birinden fazlasını oluşturmuyordu.

Seçimler tüm seçmenlerin coşkulu siyasi heyecanı arasında yapıldı. Farklı kademelerdeki halk komiteleri için yapılan ilk seçimlerde seçmenlerin yüzde 99,6'sı sandık başına gitmiştir. Bu da halk komitelerinin kitleler nezdinde sahip olduğu yüksek saygıyı göstermektedir.

Vilayet, şehir, ilçe, nahiye ve ri (belde) halk komiteleri seçimlerinde 70.217 üye oy kullanmıştır. Bu tablo, Kuzey Kore'de kitlelerin iktidar organlarında ne kadar geniş bir şekilde temsil edildiğini gösteren iyi bir örnektir.

Halk komiteleri, işçiler, köylüler, büro çalışanları, aydınlar, tüccarlar, girişimciler ve din adamları gibi tüm sosyal katmanlardan halkın temsilcilerinden oluşmaktadır. Kuzey

Kore'deki demokratik siyasi partilerin ve kamu kuruluşlarının temsilcilerini içerirler; seçilmiş halk komitesi üyelerinin yüzde 13,5'i kadındır.

Şubat 1947'de Kuzey Kore halkının en yüksek iktidar organı olan Kuzey Kore Halk Meclisi'nin gizli oyla seçildiği bir halk komiteleri kongresi düzenlenmiştir. Halk komiteleri gibi, Halk Meclisi de toplumun her kesiminden ve Kuzey Kore'deki farklı siyasi parti ve kamu kuruluşlarından gelen temsilcilerden oluşuyordu. Böylece Kuzey Kore'de en alt kademeden en üst kademeye kadar halk komiteleri seçimleri tamamen demokratik bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Bu seçimler halkın hükümet organlarını yasal olarak güçlendirmiştir.

Her tür seviyedeki iktidar organları için yapılan seçimlerin üzerinden bir yıl geçti. Bu yıl içinde halk komiteleri örgütsel olarak daha da güçlendi. Halk hükümetinin önde gelen personeli demokrasinin inşası sürecinde zengin bir deneyim biriktirmiş ve ülkenin siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamında ortaya çıkan karmaşık sorunları çözmek için parlak yeteneklerini kullanmışlardır. Bu tartışılmaz gerçek, sanki ulusumuz acizmiş ve dolayısıyla devleti kendisi yönetemezmiş gibi zırvalayan ABD emperyalistlerinin el altından yürüttükleri propagandayı yerle bir etmektedir.

Halk komitesi her alanda büyük başarılar elde etmiştir, en önemli başarı ise Kuzey Kore'de demokratik reformların gerçekleştirilmesidir. Bu reformlar halk hükümeti tarafından geniş kitlelerin aktif desteği ile gerçekleştirilmiştir.

Demokratik reformlar Kuzey Kore'de kitlelerin yurtseverlik coşkusunu ölçsüz bir şekilde arttırmıştır. Halk, kendi kurduğu halk komitesinin isteklerini en sadık şekilde yerine getirdiğini bizzat yaşayarak öğrendi.

Uzun süren Japon emperyalist sömürge yönetimi, ulusal ekonomimizde ve kültürümüzde kötü sonuçlar bırakmıştır.

Kore kırsalında Japon emperyalistleri feodal ilişkileri olduğu gibi bırakmış ve böylece kırsal ekonominin gelişimini kontrol etmişlerdir. Koreli köylüler Japon emperyalistlerinin ve yerli toprak ağalarının iki yönlü baskı ve sömürsünden mağdur durumdaydılar. Zorlayıcı vergi ve harç yükünün ve yağmacı tahıl kotası sisteminin altında eziliyor ve fahiş kira bedelleri yüzünden mahvoluyorlardı. Genel olarak, çiftlik kirası hasadın yüzde 50 ila 90'ı arasında değişiyordu. Japon emperyalistleri tarafından açıklanan rakamlara göre bile, 1944 yılında Kuzey Kore'deki toplam 2.167.163 ton tahıl üretiminin 1.300.298 tonu köylülerden çalınmıştır.

Kuzey Kore'de toplam 1.004.600 çiftçi hanesi vardı, ancak toprak sahipleri bunların sadece yüzde dördünü oluşturuyordu. Sadece yüzde dördünü oluşturmalarına rağmen, bu toprak ağaları köylülere 1.144.900 hektar arazi, yani Kuzey Kore'de ekilen toplam alanın yüzde 58,2'sini kiralamıştı. Köylü hanelerinin yaklaşık yüzde 80'ininse hiç toprağı bulunmuyordu ve serfler gibi çalışarak toprak ağalarının topraklarını kiralityorlardı. Bu nedenle, Kore'nin özgürleşmiş köylülerinin tarım reformu için bu kadar şiddetli bir talepte bulunması gayet doğaldı.

Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi Mart 1946'da Tarım Reformu Kanunu'nu ilan etti. Tarım reformu ile toprak ağalarına ait 1.000.325 hektarlık araziye el konuldu ve toprağı işleyenler arasında bedelsiz olarak paylaştırıldı. Toplam 981.390 hektarlık bölünmüş arazinin 22.387 hektarı çiftlik sahiplerine, 603.407 hektarı topraksız kiracı çiftçilere, 345.974 hektarı az topraklı köylülere ve 9.622 hektarı da başka bölgelere göç ederek kendi başlarına çiftçilik yapan eski toprak sahiplerine verildi. Tarım reformu 700.000'den fazla köylü hanesini toprak ağalarının boyunduruğı altından kurtardı.

Ayrıca Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi, tarımsal ekonomiyi geliştirmek ve köylülerin geçim kaynaklarını iyileştirmek amacıyla Aynı Tarım Vergisi Kanunu'nu kamuoyuna açıkladı.

Tarım reformu, köylülerin maddi ve kültürel standartlarında hızlı bir iyileşme için gerekli koşulları sağlamıştır. Tarım

reformundan bu yana yaşamlarının ne kadar iyileştiğini grafiksel olarak gösteren bir gerçek var.

Tarım reformu ile Haziran 1947 sonu arasında geçen bir yıl içinde sadece Güney Phyongan Eyaletinde 10.740 yeni ev inşa edildi ve 7.000 çiftlik evi yenilendi; yeni inşa edilen evlerin 7.795'i Japon emperyalist yönetimi altında çok kötü durumda olan eski kiracı çiftçilere aitti.

Tarım reformundan bu yana tarımdaki üretici gücün hızla geliştiği görülmektedir. Haziran 1947'ye kadar Güney Phyongan Eyaletindeki köylüler 4.766 öküz ve 1.880 harman makinesi dahil olmak üzere yaklaşık 10.730 çiftlik aleti satın aldı. Kuzey Kore kırsalının tüm bölgelerinde sulama projeleri kapsamlı bir şekilde yürütülmüştür. Sadece 1947 yılında 20.000 hektardan fazla tarlaya su getirmek için 55 sulama çalışması tamamlandı.

Tarım reformunun ardından gerçekleştirilen sanayi, ulaşım, iletişim ve bankaların kamulaştırılması, gerici ve Japon yanlısı unsurları Kuzey Kore'deki ekonomik dayanaklarından yoksun hale getirdi. Ekonomideki hakimiyetleri ellerinden alınan bu unsurlar otomatik olarak siyasi etkilerini de kaybetmişlerdir. Bu, kitleler tarafından kazanılan en büyük zaferlerden biridir.

Ekonominin kontrolü halkın eline geçtikten sonra, fabrika ve ofis çalışanları tarihimizde eşi benzeri görülmemiş büyük bir vatansever üretim atağı başlattılar.

Fabrikalarda, işletmelerde, kömür ve maden ocaklarında işgücü verimliliği gözle görülür bir şekilde artmıştır. 1947 yılında sanayide işgücü verimliliği 1946 yılına göre yüzde 51 daha yüksekti.

Kuzey Kore'deki fabrika ve büro işçileri, Japon emperyalist yönetiminin sanayideki kötü sonuçlarını başarıyla silmektedir.

Kuzey Koreli işçiler 1947'nin başlarında, Japon emperyalist yönetimi döneminde üretilmediğimiz ve bu yüzden Japonya'dan ithal etmek zorunda kaldığımız torna tezgâhları ve

transformatörler de dahil olmak üzere yaklaşık 70 çeşit mamul mal üretebilecek konumdaydılar. 1948 itibariyle elektrik motorları, çeşitli elektrikli aletler, tarım makineleri ve maden makineleri gibi 100'den fazla yeni ürün üretecekler.

Japon emperyalist yönetimi altında Koreli işçiler acımasızca sömürülüyordu. Fabrikalarda ve işletmelerde günde 12 ila 14 saat boyunca çok çalışmaya zorlandılar. Kadın ve çocuk işçilerin koşulları daha da berbattı. Japon emperyalistleri genç neslimizin sağlığını bozdu. İşçiler ve büro çalışanları için iş güvencesi ya da sosyal sigorta yoktu.

Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi tarafından çıkarılan İş Kanunu sayesinde, fabrika ve büro işçilerinin yaşam ve çalışma koşulları köklü bir şekilde iyileştirildi ve temel hakları güvence altına alındı.

Bu yasa ile işçiler ve ofis çalışanları için sekiz saatlik bir gün ve ağır işlerde çalışan işçiler için yedi saatlik bir gün getirilmiştir. Yaşları 14 ila 16 arasında değişen çocuk işçiler için beş veya altı saatlik iş günü uygulaması getirilmiş ve 14 yaşın altındakilerin çocuk işçiliği yapmaları kanunen yasaklanmıştır. Fabrika ve büro çalışanları için yılda iki hafta ve çocuk işçiler için bir ay olmak üzere ücretli tatil uygulaması getirilmiştir. Sosyal sigorta ve işgücü koruma önlemleri yürürlüğe konmuştur.

Ulusal ekonominin tüm dallarının hızla gelişmesiyle birlikte, Kuzey Kore'de işsizlik tamamen ortadan kalkmıştır ve dahası, insan gücü kıtlığı yaşanmaktadır.

Cinsiyet Eşitliği Yasası'nın yürürlüğe girmesinden bu yana, Kuzey Koreli kadınlar ülkenin siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamında erkeklerle eşit düzeyde yer almaktadır. Halk komitesi üyesi olarak çalışan 9.522 kadın bulunmaktadır ve 34'ü Halk Meclisi'nde milletvekili olarak görev yapmaktadır. Böylece Kuzey Koreli kadınlar arasından pek çok seçkin halk ve devlet adamı çıkmıştır.

Halkımız Japon emperyalist yönetimi altında cahil ve okuma yazma bilmiyordu. Kore Genel Hükümeti tarafından yayınlanan istatistiklere göre, 1942 yılında Kuzey Kore’de 630.000 çocuk 1.339 ilkokula devam ediyordu. Bu sayı okul çağındaki tüm çocukların yalnızca yüzde 58’ine tekabül ediyordu. Yani her yıl okul çağındaki 400,000’den fazla çocuk eğitimden mahrum bırakılıyordu. Bunların yoksulların çocukları olduğunu söylemeye bile gerek yok. 1942 yılında Kuzey Kore’deki toplam 43 erkek ve kız ortaokulunda 9.560’tan fazla öğrenci bulunuyordu ve bunların çok azı yoksul köylülerin ve işçilerin oğulları ve kızlarıydı. Örneğin, 1942 yılında Pyongyang’daki Somun Kız Lisesi’nde okuyan toplam 647 öğrenciden sadece biri işçi kızı, ikisi de yoksul köylü kızıydı.

Eğitimdeki demokratik reform, geniş emekçi halk kitlelerinin çocukları için öğrenme fırsatlarının önünü açtı. Şu anda Kuzey Kore’deki toplam öğrenci sayısının dörtte üçü işçi ve köylülerin çocuklarıdır. Bu şekilde, Japon emperyalizminin kötü kalıntıları halk eğitiminde de yavaş yavaş ortadan kaldırılmaktadır. Okul sayısı artmakta ve eğitimin içeriği gelişmektedir.

Bugün Kuzey Kore’de 3.008 ilkokul bulunmaktadır.

1.340.000 çocuk, yani 1942’deki sayının iki katından fazla. Japon emperyalist yönetimi dönemine kıyasla 26 kat daha fazla olan 250.000’in üzerinde kayıt sayısıyla 629 ortaokul bulunmaktadır.

Japon emperyalizminin hüküm sürdüğü günlerde Kuzey Kore’de sadece üç orta dereceli uzman teknik okul ve altı normal okul varken, şimdi 44 uzman teknik okul ve 13 normal okul bulunmaktadır. Japon emperyalizminin hüküm sürdüğü yıllarda Kuzey Kore’de tek bir üniversite bulunmazken, şu anda bir üniversite, bir mühendislik fakültesi, bir tıp fakültesi ve üç eğitim fakültesi bulunmaktadır.

Halk hükümeti, öğrencilere öğrenim için yeterli koşulları sağlamaya büyük özen göstermektedir. Kuzey Kore Halk Komitesi’nin kararıyla üniversite, yüksekokul ve ihtisas okulu

öğrencilerinin yarısından fazlası devletten burs almaktadır. Halk hükümeti Korece ders kitaplarının yayınlanması için büyük çaba sarf etmiş ve bunun sonucunda 1946 yılında dört milyondan fazla, 1947 yılında ise 75 farklı türde 7.538.000 adet çeşitli ders kitabı basılmıştır.

Daha önce öğrenme fırsatı bulamayan geniş emekçi kitleler arasında bilgiye olan açlık her geçen gün daha da artmaktadır. Bugün 1.394.000'den fazla çalışan insan Kore alfabesiyle eğitim veren okullara ve yetişkin okullarına devam etmektedir. 1947'de 800.000'den fazla kişi okuryazar hale gelmişti. Buna ek olarak, şu anda 95 yetişkin ortaokulumuz bulunmaktadır.

Japon emperyalist yönetimi sırasında Kuzey Kore'de sadece yedi kitap evi vardı ama kütüphane yoktu. Ancak şimdi 103 kütüphane ve 7,780 demokratik bilgi evi bulunmaktadır. Bu merkezler Kuzey Kore kırsalının her yerinde kitle kültürü merkezleri haline geldi. Ayrıca her yerde kulüpler inşa ediliyor. Japon emperyalist egemenliği döneminde Kuzey Kore'de tek bir kulüp bile yokken, şimdi 168 kadar kulüp var. Tiyatro ve sinemaların sayısı da artmıştır. Kurtuluştan sonra kurulan Kuzey Kore Film Stüdyosu şimdiden dört ya da beş belgesel film üretti ve bu yıl uzun metrajlı filmler çekecek. Gördüğünüz gibi Kuzey Kore'de ulusal kültürümüz hızla restore ediliyor ve geliştiriliyor.

Kuzey Kore'de gerçekleştirilen demokratik reformlar, ulusal ekonominin onarılıp geliştirilmesi için gerekli koşulları sağlamıştır. 1947'deki üretim sonuçları, Kuzey Kore halkının bağımsız bir ulusal ekonominin temellerini atmak ve zengin ve güçlü bir ülke inşa etmek için gösterdiği çabaların çarpıcı bir kanıtıdır.

1947 yılında temel endüstrilerin üretimi 1946 yılına kıyasla şu şekilde artmıştır: kömür yüzde 138, pik demir yüzde 133, çelik 12 kat, kimyasal gübre yüzde 95, karbür yüzde 117, günlük ihtiyaç maddeleri yüzde 16 ve tekstil yüzde 96. Böylece 1947 Ulusal Ekonominin İyileştirilmesi ve Kalkındırılması Planı fazlasıyla yerine getirilmiş oldu.

Öte yandan Kuzey Kore Halk Meclisi 1948 yılı için Ulusal Ekonominin Geliştirilmesi Planını onaylamıştır. Bu yılın ilk çeyreğine ait üretim sonuçları, bu planın da krediyle yerine getirileceğini göstermektedir.

Milli ekonominin bu şekilde gelişmesiyle birlikte artık halkımıza yeterli gıda ve günlük ihtiyaç maddelerini sağlayabilecek durumdayız. Fabrika ve ofis çalışanlarına çok ucuz fiyatlarla yaşam ihtiyaçları sağlanıyor; üretim planlarını fazlasıyla yerine getiren işçilere fazladan bir dağıtım payı bile veriliyor.

Ticaret ve yerli sanayi halkın yaşam ihtiyaçlarının karşılanmasında büyük rol oynamaktadır. Sadece devlet işletmeleri ve tüketici kooperatifleri değil, aynı zamanda yasal olarak işletme özgürlüğü garanti edilen özel tüccarlar ve üreticiler de gelişmeleri için aktif olarak çalışmaktadır.

1947'nin sonlarına doğru gerçekleştirilen döviz değişimi, fabrika ve büro işçilerinin gerçek ücretlerinin artmasına büyük ölçüde yardımcı olmuştur.

Mart 1948'de temel yaşam ihtiyaçlarının fiyatları 1 Aralık 1947'ye göre çok daha düşüktü. Yarım *mal* (bir *mal* 7,5 kg'a eşittir) pirincin fiyatı 750 *won* 'dan yaklaşık 230'a, darı 700'den yaklaşık 200'e düştü.

Devlet ve tüketicilerin kooperatif yoluyla ticaretini ve devlet tarafından işletilen yerel sanayiye geliştirmeden piyasa fiyatlarını kontrol etmek ve dolayısıyla fabrika ve ofis çalışanlarının gerçek ücretlerinin bunlardan etkilenmesini önlemek pek mümkün değildir. Bu nedenle onların gelişimine büyük önem verdik.

Kuzey Kore Halk Komitesi kamu sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesine de büyük özen göstermiştir. Kurtuluştan bu yana geçen iki buçuk yıl içinde devlet hastanelerinin sayısı 7,7 kat, yatak sayısı ise 7,6 kat artmıştır. Bu yıllar içinde klinik ve dispanserlerin sayısı da 14 kat artmıştır. Sağlık hizmetlerinin bu şekilde gelişmesi çeşitli salgın hastalıklarda belirgin bir azalmayı da beraberinde getirmiştir.

Böylece, kurtuluştan sonraki çok kısa bir süre içinde Kuzey Kore Halk Komitesi büyük başarılar elde etmiştir.

Bu yılın şubat ayı başlarında Kuzey Kore Halk Meclisi Kurucu Komisyonu oluşturdu ve bu komisyon tarafından hazırlanan Kore Geçici Anayasası taslağını tüm halkın tartışmasına sunmaya karar verdi. Şu anda devam etmekte olan tartışmalarda dikkat çeken husus, sadece Kuzey Kore’de değil Güney Kore’de de halkın ezici çoğunluğunun Geçici Anayasa taslağını güçlü bir şekilde onaylıyor olmasıdır. Bu elbette tesadüfi bir durum değildir. Çünkü Anayasa taslağı, Kuzey Kore’de halihazırda gerçekleştirilmiş olan tüm demokratik reformları yasal olarak pekiştirmekte ve Güney Kore halkının izlemesi gereken yolu aydınlatmaktadır.

Kurucu Komisyon şu ana kadar 55.000 teşekkür mektubu, Anayasa taslağını destekleyen kararlar ve tavsiyeler almıştır. Bu da tüm Kore halkının gerçek anlamda demokratik bir Anayasanın kabul edilmesi konusunda derin bir endişe duyduğunu göstermektedir. Geçici Anayasa taslağını onaylamaları, Kuzey Kore’de uygulanan büyük demokratik reformlara verdikleri desteği ve Kuzey Kore Halk Komitesi’nin faaliyetlerini tam olarak onayladıklarını göstermektedir.

Arkadaşlar,

Kuzey Kore’deki durumun doğru bir şekilde değerlendirilebilmesi için, Kuzey Kore halkının bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurma çabalarında ne kadar sıkı bir şekilde birleştiklerinin göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Siyasi birliklerinin sağlam bir temeli vardır. Birliklilikleri, kendi hükümet organları olan halk komitesine ve demokratik reformlara verdikleri desteğe dayanmaktadır.

Kuzey Kore halkının siyasi birliği, tüm siyasi partileri ve kamu kuruluşlarını kucaklayan ve Kuzey Kore’deki tüm sosyal katmanlardan insanları bir araya getiren Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi’nde billurlaşmaktadır. Bugün DNUFNK’ye üç siyasi parti, 16 kamu kuruluşu ve 17 sanayi sendikası üyedir.

Kuzey Kore'deki siyasi partiler ve kamu kuruluşları temel siyasi meseleler konusunda aynı görüşlere sahiptir. Halk komitesini ve demokratik reformları desteklemekte ve oybirliğiyle birleşik, bağımsız ve egemen bir demokratik devlet inşa etmeye çalışmaktadırlar. DNUFNK, kendisine bağlı örgütlerde altı milyondan fazla kişiye sahiptir ve büyük gücünü ve yakın birliğini şimdiden göstermiştir. Bu, halk komiteleri seçimleri sırasında geniş kitlelerin DNUFNK adaylarına verdiği coşkulu destekle canlı bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Tüm bunlar Kuzey Kore'deki tüm halkın bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurma mücadelesinde aktif olduğunu göstermektedir.

Arkadaşlar,

Kuzey Kore'deki durum şu şekilde özetlenebilir:

Birincisi, Kuzey Kore'de halk iktidarı elinde tutmakta ve tüm siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamda tam yetkili efendi haline gelmiştir. Kurtuluştan sonra yaratılan elverişli koşullardan yararlanarak, hükümet organları olan halk komitesini örgütlediler ve onu sağlamlaştırıp geliştirdiler.

İkinci olarak, Kuzey Kore'de geniş kitlelerin çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilen demokratik reformlar sonucunda gericiler dayanaklarını tamamen yitirmişlerdir.

Üçüncü olarak, Kuzey Kore'deki demokratik reformlar ulusal ekonominin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi için sağlam bir temel oluşturmuştur. Ulusal ekonominin gelişiminde şimdiden harika sonuçlar kaydedilmiş ve halkın maddi ve kültürel standartları önemli ölçüde yükselmiştir.

Dördüncü olarak, Kuzey Kore'de elde ettiğimiz büyük başarılar, halkını hükümetin popüler organı olan halk komitesi etrafında sıkı bir şekilde birleştirmek için sağlam bir maddi temel sağlamıştır.

Topraklarımızın yarısı olan Güney Kore’de ise tamamen farklı bir durum yaşanmaktadır. İktidar ABD emperyalistlerinin elindedir ve halkımızın devleti yönetmesi ve idare etmesi engellenmektedir. Hiçbir demokratik reform yapılmamış ve halkın yüzyıllardır süregelen arzusu gerçekleştirilmemiştir. Son zamanlarda ABD askeri hükümet yetkilileri Güney Kore’de bir “tarım reformu” gerçekleştirme niyetlerini yüksek sesle ilan etmektedirler. Ancak bu, Güney Koreli köylüleri kandırmak ve aldatmak için bir hileden başka bir şey değildir.

Güney Kore’de ekonomi iflas etmiş durumda ve halkın geçim koşulları sürekli kötüleşiyor. ABD askerî hükümeti tarafından himaye edilen Güney Koreli gerici güçler, özgürlük, bağımsızlık ve daha iyi yaşam koşulları için mücadele eden demokratik güçlere şiddetle saldırmaktadır. Bugün Güney Kore, güpegündüz terörizmin kol gezdiği bir kanunsuzluk ülkesine dönüşmüştür. ABD emperyalistleri Güney Kore’yi daimî sömürgeleri ve Asya saldırganlıklarının askeri üssü haline getirmek için harekete geçmişlerdir.

Ülkemiz şimdi onların saldırganlığına maruz kalma gibi ciddi bir ulusal tehlike ile karşı karşıyadır. Kuzey Kore halkı, 38. Paralel’in güneyindeki bölgede yaşayan yurttaşlarının kaderi için gece gündüz endişe duymakta ve ABD emperyalistlerinin saldırganlığına karşı ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için yurtseverce mücadele eden Güney Kore halkına yürekten destek vermektedir. Güney Kore halkıyla sıkı bir birlik içinde, tüm enerjilerini bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurma mücadelesine adayacaklardır.

ABD EMPERYALİSTLERİNİN KORE'Yİ BÖLME MANEVRALARINA KARŞI MÜCADELE

Dostlarım,

ABD emperyalistleri, Güney Kore'deki varlıklarının ilk gününden itibaren uğursuz saldırı planları üzerinde açıkça çalışmaktadırlar.

Daha önce de belirttiğim gibi, Aralık 1945'te Moskova'da toplanan Sovyetler Birliği, Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere Dışişleri Bakanları Konferansı, Kore konusunda ortak bir karar kabul etti. Bu karar ülkemizin demokratik temelde bağımsız ve egemen bir devlet olarak yeniden inşa edilmesini öngörüyordu. Ancak bu karar uygulanmamıştır. Konferansta iki kez toplanan SSCB-ABD Ortak Komisyonu çıkmaza girdi.

Kore halkı bunun nedenini ve suçlunun kim olduğunu çok iyi bilmektedir. Ortak komisyonun dağılmasından sonra Sovyet Hükümeti 26 Eylül 1947'de Sovyet ve Amerikan askerlerinin 1948 başında Kore'den eşzamanlı olarak çekilmesini önerdi. Bu, Kore halkına kendi ülkelerinin sorununu kendilerinin çözmesi için yeni bir yol açtı. Başka bir deyişle, Kore halkına bağımsız olarak bir yüksek yasama organı seçme, birleşik, demokratik bir hükümet kurma, ulusal bir ordu kurma ve ülkenin siyasi ve ekonomik yaşamını herhangi bir dış müdahale olmaksızın demokratik bir şekilde yeniden inşa etme olanağı verildi.

Tüm Kore halkı Sovyet Hükümetinin önerisini coşkuyla destekledi ve hem Sovyet hem de ABD birliklerinin derhal geri çekilmesini sağlamaya ve ulusal yeniden birleşme sorununu kendi çabalarıyla çözmeye karar verdi.

Ancak bu öneriye Güney Kore'deki Japon işbirlikçileri ve diğer ulusal hainler inatla karşı çıktılar çünkü ABD birlikleri güneyden çekilirse halka karşı daha fazla hareket edemeyeceklerini ve ülkeyi daha fazla soyamayacaklarını biliyorlardı. Syngman Rhee yönetimi, Amerikalıların çekilmesine

karşı çıkararak, ABD emperyalizminin yordakçıları ve sadık uşakları olduklarını bir kez daha tüm dünyaya ifşa etmiş oldular.

ABD emperyalistleri, Kore'yi sömürgeleştirme girişimlerinde ısrar ederek Sovyet Hükümeti'nin önerisini de reddettiler. Kore sorunu savaş sonrası çözüm bekleyen konulardan biridir ve BM'nin bu sorunu ele alma yetkisi yoktur. Buna rağmen, ABD hükümeti sorunu hukuksuz bir şekilde BM Genel Kurulu'na getirmiştir.

Meclis'in kendi lehlerine karar vermesini sağlamışlardır.

BM'de, ekonomik ve siyasi olarak Amerikan tekalcilerinin boyunduruğu altındaki ülkelerin oy mekanizmasını manipüle eden ABD hükümeti, Sovyet ve ABD birliklerinin Kore'den eşzamanlı olarak çekilmesine ilişkin Sovyet önerisinin reddedilmesini ve Kore'ye yönelik emperyalist saldırı planını haklı çıkaran yersiz bir kararın kabul edilmesini sağladı.

Hepinizin bildiği gibi, BM Genel Kurulu'nun kararı uyarınca BM Geçici Kore Komisyonu (UNTCK) oluşturuldu. Bu komisyon Kore'deki seçimleri, bir hükümetin kurulmasını, ulusal bir ordunun kurulmasını vb. denetleyecektir. Ancak Kore halkı BM Genel Kurul kararını tanımamıştır ve asla da tanımayacaktır. Geçen yılın sonunda BM Genel Kurulu'nda kabul edildiğinde, bu haksız karar Kuzey ve Güney Kore'nin her yerinde düzenlenen devasa gösteriler ve kitlesel mitingler şeklinde muhalefetle karşılaştı.

Kore halkı, temsilcilerinin doğal olarak BM Genel Kurulu'nda Kore sorununun görüşülmesine davet edilmesini bekliyordu.

BM Genel Kurulu'nda Sovyet delegesi, Kore sorununun temsilcisinin katılımı olmadan tartışılmayacağını ileri sürdü. Sovyetlerin bu ısrarı birçok demokratik ülkenin delegeleri tarafından desteklendi. Ancak, Kore'deki sömürgeci köleleştirme politikalarının açığa çıkmasından korkan ABD temsilcisi, BM Genel Kurulu'nu Kore halkının temsilcisini davet etmeyi

reddetmeye zorladı. Bu, Kore halkının ulusal haklarını görmezden gelen akıl almaz bir girişimdi.

Kore halkı kendi kaderinin kendi temsilcileri olmadan belirlenmesine tahammül edemez. Halkımız, Kore sorununun BM Genel Kurulu'nda haksız bir şekilde tartışılmasına karşı dayanılmaz bir ulusal öfke duymuş ve buna karşı güçlü bir protestoda bulunmaktan kendini alamamıştır.

Mesele sadece BM Genel Kurulu'nun Kore sorununu mantıksız bir şekilde ele alması değil, aynı zamanda ABD emperyalistlerinin emriyle Kore halkının çıkarlarıyla çelişen bir karar almasıdır.

Bu olayların arkasında ne var? BM Genel Kurulu neden yabancı askerlerin Kore'den derhal çekilmesi ve Kore'nin ulusal hükümetinin kurulması meselesinin Kore halkının kendisine bırakılması yönündeki en makul öneriyi reddetti ve Kore halkına düşmanca davranan sözde BM Kore Geçici Komisyonu'nun kurulmasına ilişkin bir kararı kabul etti? Bunun nedeni BM Genel Kurulu'nun ABD'nin emperyalist yayılmacı politikasının bir aracı haline getirilmiş olması ve ABD yandaşlarının emperyalist efendilerinin emrinde olmalarıdır.

Daha önce de ifade ettiğim gibi, Amerikalıların Kore'den çekilmesi emperyalist saldırganlık politikalarıyla bağdaşmayacaktır. ABD emperyalistleri ülkemizi sonsuza kadar bölmek ve Güney Kore'de ayrı bir hükümet kurmak için çalışıyorlar. UNTCK, ABD emperyalist saldırganlığının bir aracından başka bir şey değildir; saldırgan politikalarını “yasallaştırmak” ve bir “seçim” maskaralığı yoluyla Güney Kore'de ayrı bir hükümet kurmak için tasarlanmıştır.

Kore halkı bu komisyondan açıkça nefret etmektedir çünkü onun amacını ve planlarını çok iyi bilmektedir. Komisyonun en kısa zamanda ülkemizi terk etmesini şiddetle talep etmektedirler.

Bağımsız ve dış müdahalelerden uzak, birleşik, demokratik bir ulusal hükümet kurma fırsatına sahip olmamız gerektiğini savunmaktayız.

Güney Kore’de ayrı bir hükümet kurulmasına karşı tüm Kore halkının ölüm kalım mücadelesiyle karşı karşıya kalan UNTCK, Kore’nin bölünmesinin sorumluluğundan kaçmak amacıyla BM Küçük Meclisi’nden gelecekteki faaliyetlerine ilişkin talimatlar talep etmiştir. ABD emperyalistlerinin baskısı altında BM Küçük Meclisi, UNTCK’nın en azından Güney Kore’de seçim yapılmasına izin verilmesi önerisini kabul etti ve Güney Kore’de ayrı seçimler yapılmasına ve ayrı bir hükümet kurulmasına karar verdi. Otuz bir ülke karar lehinde oy kullanırken, iki ülke karara karşı çıkmış ve on bir ülke de çekimser oy kullanmıştır.

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa demokrasilerinin temsil edilmediği BM Küçük Meclisi’nin yapısından yararlanan ABD, kararına tam destek kazanmak için her yolu denemiştir. Ancak BM Küçük Meclisi bile oybirliğiyle bir karar geçirmeyi başaramadı.

BM Küçük Meclisi’nde Kore sorununa ilişkin karar tasarısının görüşüldüğü oturumda İsveçli ve Norveçli temsilciler Güney Kore’de ayrı seçim yapılmasına karşı çıktılar. İsveç heyeti temsilcisi Gehorev, Güney Kore’de ayrı seçim yapılmasına karşı olduğunu çünkü Kore’deki durumla ilgili resmi bir materyal bulunmadığını ve BM’nin savaştan sonra çözülmesi gereken sorunların tartışılacağı bir forum olarak kurulmadığını belirtti. Norveçli temsilci Finn Moe, BM Küçük Meclisi’nin ABD kararını kabul etmesi halinde BM Genel Kurulu tarafından kendisine verilen yetkiyi kötüye kullanmış olacağını söyledi.

UNTCK delegelerinden birisi bile Güney Kore’de ayrı bir hükümet kurulmasının sadece ABD’nin sadık yardakçısı Syngman Rhee ve Japonlarla iş birliği yapan büyük Koreli toprak ağaları ve girişimcilerin Hanguk Demokratik Partisi- Kim Song Su’nun yönettiği parti- tarafından desteklenmekte olduğunu itiraf etti. Delege ayrıca, solcu ve tarafsız liderler bir yana, birçok sağcı liderin bile Güney Kore’de ayrı seçimler yoluyla bir “ulusal hükümet” kurulmasına karşı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı.

UNTCK içinde bile, sekiz üye ülkenin delegelerinden sadece dördü Güney Kore’de ayrı seçimler yapılması için el kaldırmış, ikisi karşı çıkmış, ikisi de çekimser kalmıştır.

Ancak BM Küçük Meclisi’ne hükmeden ABD delegesi, bu ülkelerin delegelerinin haklı itirazlarını bastırdı. ABD emperyalistleri maskelerini düşürdüler ve Güney Kore’deki sömürge yönetimlerini sürdürmek için gerçek niyetlerini açıkça ortaya koydular ve BM Küçük Meclisi’ni saldırgan planlarına yardımcı olacak bir kararı kabul etmeye zorladılar.

Şu anda Güney Kore’de ABD askeri hükümeti, UNTCK çatısı altında ayrı seçimler için aktif hazırlıklar yapmaktadır.

KORE HALKININ BİRLEŞİK, DEMOKRATİK BİR HÜKÜMET İÇİN MÜCADELESİ

Güney Kore’de 10 Mayıs 1948’de yapılacak ayrı seçimler, ülkemizin kalıcı olarak bölünmesi ve Güney Kore’nin tamamen ABD emperyalizminin bir sömürgesi ve askeri üssü haline gelmesiyle sonuçlanacaktır. Beş bin yıllık bir tarihe sahip olan Kore ulusu, Amerikalıların gerici, halk düşmanı saldırganlık planlarını gerçekleştirmelerine nasıl izin verebilir? Kuzeydeki ve güneydeki tüm Kore halkı ülkelere yabancı müdahalesine karşı çıkmakta ve UNTCK’yı topraklarını terk etmeye çağırmaktadır. Güney Kore’de çok sayıda işçi ve büro çalışanı komisyonu kınamak için greve gitti. Grev, komisyonun bu yıl 8 Ocak’ta ülkemize gelmesiyle tetiklendi.

Bilindiği üzere o gün Seul’deki birçok fabrikada çalışan işçiler ve büro çalışanları greve gitmişti. 19 Ocak’ta Kyongsong Elektrik Şirketi işçileri ve diğer pek çok işçi de bu grevi sürdürdü. Şubat ayının başlarında iletişim ve demiryolu işçilerini kapsayan büyük grevler tüm Güney Kore’yi sardı. Seul’den *Joson Thongsin*’in gönderdiği habere göre, Güney Kore’de trafik ve iletişim bu grevler nedeniyle kilitlenmişti.

Grevciler, Güney Kore’deki ABD ordu komutanı Korgeneral Hodge’dan UNTCK’yı göndermesini ve Amerikan askerlerini geri çekmesini istediler.

Seul’daki Amerikalı gazeteciler bile Güney Kore’de halkın UNTCK’ya karşı büyük gösteriler düzenlediğini ve polisle sık sık çatışarak kan döküldüğünü bildirmek zorunda kaldılar.

Grevler şu anda bile devam ediyor. Sanırım güneyden gelen sizler gerçekleri daha iyi biliyorsunuz. Güney Kore’de sadece işçiler değil, köylüler, küçük şehir burjuvazisi, gençler, öğrenciler, aydınlar ve nüfusun diğer tüm kesimleri ülkenin yeniden birleşmesi ve birleşik, demokratik bir hükümetin kurulması için mücadele ediyor.

Güney Kore delegeleri, Kuzey Kore'deki tüm halk, ülkenin bölünmesine karşı verdiğiniz kahramanca mücadeleye kardeşçe samimi destek ve cesaret vermektedir.

Kuzeydeki halkın durumu güneydekinden tamamen farklıdır. Kuzey Kore halkı iktidarı ele geçirmiş, toprağı ve sanayiye kendi ellerine almıştır. Kuzey Kore demokratik ilerleme yoluna sağlam bir şekilde girmiş ve bu yolda şimdiden büyük başarılar elde etmiştir.

Ancak bu başarıların daha da ileriye götürülmesi, Kore'nin kuzeyi ile güneyinin henüz birleşmemiş ve birleşik bir demokratik hükümetin kurulmamış olması nedeniyle engellenmektedir.

Kuzey Kore halkı, Güney Kore'deki aileleri, kardeşleri ve kız kardeşleriyle sıkı bir birlik içinde, ülkenin güney yarısında da demokratik gelişmenin önünü açmak ve kuzey ve güneydeki herkesin özgürlük ve mutluluğı birlikte paylaşmasını sağlamak için kararlılıkla mücadele edecektir.

Diğer yandan Güney Kore'de ayrı bir hükümetin kurulması Güney Kore halkını yeniden sömürge köleliğine sürükleyecektir.

Kuzeydeki halk böyle bir hükümetin kurulmasına karşı çıkmaya karardır ve Kore'nin iki parçasını yeniden birleştirmek için inatçı mücadelesini sürdürecektir.

Kuzey Kore halkı, ABD emperyalizminin ülkemizi bölmeye yönelik saldırgan planını boşa çıkarmak için güneydeki kan kardeşleriyle birlikte tüm ulusu kapsayan ortak bir mücadele başlatmayı en acil görev olarak benimsemiştir.

Güney Kore halkına karşı düzenlenen hain seçimleri reddetmek ve engellemek ulusumuzun şu anda karşı karşıya olduğı en büyük siyasi görevdir.

Kuzey Kore halkının karardlı tutumu, UNTCK tarafından güneyde işlenen suç faaliyetlerine karşı düzenlenen güçlü gösteriler ve kitlesel mitinglerin yanı sıra Kore sorununa yabancı

müdahaleyi kınayan çok sayıda protesto mektubu, karar ve bildiriyle ifade edilmiştir.

Kuzey Kore'deki halk kitleleri, Güney Koreli kardeşlerini Güney Kore'deki ayrı seçimleri boykot etmeye ve ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için ulusal kurtuluş mücadelesini kararlılıkla yükseltmeye çağırmaktadır.

Güney Kore'den gelen delegeler, Kuzey Kore halkının ayrı seçimlere ve ayrı hükümete karşı sonuna kadar mücadele edeceğinden, yaşamı ve ölümü, tatlıları ve acıları Güney Koreli kardeşleriyle paylaşacağından emin olabilirsiniz.

Şu anda Güney Kore'de ayrı seçimleri destekleyenler, Song Pyong Jun ve Ri Wan Yong'dan bile daha alçak ve vatan hainidirler.

Hain Syngman Rhee'den daha önce bahsetmiştik. Yaklaşık 40 yıldır ABD emperyalistleri tarafından onların sadık uşağı olarak eğitilmiştir ve tüm halkımız bu hainden nefret etmektedir. Amerikalı efendilerinin emirleri doğrultusunda her şeyi yapmaya hazırdır.

Bu hainleri ifşa etmeli, tecrit etmeli ve onları düşmanımız olarak görerek ulusal nefretin hedefi haline getirmeliyiz.

Bunun yanı sıra, Güney Kore'deki ayrı seçimlerin halk ve ulus karşıtı karakterini bıkmadan usanmadan halka anlatmalıyız. Gerçek vatanseverler, ayrı seçimlerin Güney Kore'yi kaçınılmaz olarak yıkıma sürükleyeceğini ve bir ABD sömürgesi haline getireceğini anlamalıdır.

Ülkesini gerçekten seven herkes, haince düzenlenecek ayrı seçimleri şiddetle reddetmelidir. Ülke çapındaki bu mücadelede, ülkenin ve ulusun kaderinden endişe duyan herkes, parti aidiyeti, dini mezhebi ve siyasi görüşü ne olursa olsun birleşmelidir.

Birlik tek başına zaferimizi garanti edebilir. Bu fırsat, mücadele yollarını belirlemeli ve tüm ulusal güçler arasında birlik

ve dayanışmayı sağlama ve birleşik, demokratik bir hükümet kurma tarihi amacına ulaşma görevlerini ortaya koymalıdır.

Kuzey Kore'deki siyasi durumun genel değerlendirmesi ve şu anda ulusumuzun karşı karşıya olduğu en acil sorun budur. Bu toplantıda yüreğimizi açmalı, ülkemizdeki siyasi durumu açık yüreklilikle tartışmalı ve UNTCK'nın ülkemizin kalıcı olarak bölünmesine yönelik hamlelerini boşa çıkarmak ve Güney Kore'de ayrı seçimlerin yapılmasına karşı çıkmak için ortak mücadele tedbirleri almalıyız.

Kuzey ve Güney Kore'deki tüm yurtsever güçleri birleştirmeli ve ABD emperyalistlerinin saldırgan planlarını her ne pahasına olursa olsun boşa çıkarmalıyız.

Ulusal bölünmenin bu vahim ve kritik anında ABD emperyalist saldırganlığını püskürtmek için birlik içinde mücadele etmez ve ulusal kurtuluş önlemleri almazsak, ulusun ve gelecek kuşakların gözünde silinmez bir şekilde suçlu olacağımızı anlamalıyız.

Birleşik, bağımsız ve egemen bir devlet inşa etmek ve demokratik ilkeler temelinde birleşik bir hükümet kurmak için tüm çabalarımızı sarf etmeli ve ülke çapında bir mücadele yürütmeliyiz.

Yaşasın demokratik birleşik cephe!

UNTCK, ülkemizden defol!

Zafer ve başarı, ABD emperyalist saldırganlarına karşı özveriyle mücadele eden yurtseverlerin ve tüm Kore halkındır!

Yaşasın Kuzey Kore'de gerçekleştirilen büyük demokratik reformlar!

CEHALETE KARŞI YÜRÜTÜLEN MÜCADELEDE ELDE EDİLEN BAŞARILARI DAHA DA PEKİŞTİRELİM VE GELİŞTİRELİM

**Cehaletle Mücadele Merkezi Sergisi Yetkilileriyle
Görüşme 22 Mayıs 1948**

Bugün Cehaletle Mücadele Sergisini gezdim ve halkımızın Japon emperyalizminin sömürge yönetiminin getirdiği cehaletten kurtulmak için nasıl çabaladığını ve cehaletin ortadan kaldırılmasında ne kadar büyük başarılar elde ettiğini şimdi görebiliyorum.

Belli ki bu sergiyi hazırlamak için çok çalışmışsınız. Stantlar, önemli bir eğitsel değere sahip olacak kadar iyi düzenlenmiş.

Sergide yer alan görsel araçlar ve diğer materyallerin hepsi çok iyi. Kore alfabesiyle eğitim veren okulların öğrencilerinin mezuniyet sınav kağıtları cehaletin ortadan kaldırılması çabalarında elde edilen başarıları açıkça göstermektedir. Kuzey Phyongan Eyaleti, Uiju İlçesi, Kasan Alt Bölgesi, Okgang-dong'daki Kore alfabesi okulunun neredeyse tüm öğrencileri mezuniyet sınavında mükemmel notlar almıştır. Bu oldukça umut verici.

Kuzey Kore'nin tüm bölgelerindeki Kore alfabesiyle eğitim veren okulların mezunlarından Parti Merkez Komitesi ve Kuzey Kore Halk Komitesi'ne gönderilen 90.000'den fazla teşekkür mektubundan bazılarını görmek beni derinden etkiledi.

Daha önce alfabeyi bile bilmeyen ve kendi isimlerini bile yazamayan, çünkü geçmişin ağır kötü muamelesi ve yoksulluğu altında öğrenme fırsatından mahrum bırakılanlar, hayatlarında ilk kez Korece okumaya ve hatta yardımsız harf yazmaya başladılar. Ne kadar büyük bir mutluluk duyuyor olmalılar! Okuma yazma bilmemekten kurtuldukları için bugün yaşadıkları duygu ve sevinci asla unutacaklarını düşünmüyorum.

Okuma yazma bilmemenin ortadan kaldırılması, demokratik bir ülkenin inşasında önemli bir ulusal görevdir ve insanların kültürlü bir yaşam sürmelerinin ön koşullarından biridir.

Geçmişte Japon emperyalizminin merhametsiz sömürge yönetimi altında halkımız sadece acımasızca sömürölmek ve ezilmekle kalmadı, aynı zamanda öğrenme hakkından bile mahrum bırakılarak sefil bir cehalet hayatı yaşamak zorunda kaldı. Japon emperyalizminin ulusal kültürlerini yok etme ve cahil bırakma politikaları nedeniyle Kore halkı kendi konuşma ve yazı dilini özgürce öğrenemedi. Sonuç olarak, çalışan insanlarımızın çoğu okuma yazma bilmiyordu. Özgürleşmenin hemen sonrasında dahi sadece Kuzey Kore’de 2,3 milyondan fazla yetişkin okuma yazma bilmemektedir. Özellikle de nüfusun yarısını oluşturan kadınlar ve köylüler çoğunlukla okuma yazma bilmiyordu.

Bu kadar çok insan eğitimsizken, bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurmak ve çalışan insanlara kültürlü bir yaşam sağlamak mümkün değildir. Gerçekten de cehalet, yeni ve demokratik bir devlet kurmanın önünde büyük bir engel teşkil etmektedir.

Kurtuluştan sonra halk iktidarımızın gerçekleştirdiği demokratik reformlar sayesinde köylüler toprağın, işçiler fabrikaların efendisi olmuş, kadınlar erkeklerle eşit haklara sahip olmuştur. Ancak halk henüz cehaletten tamamen kurtulamamıştır ve bunun sonucu olarak bağımsız ve egemen bir devletin inşasında üzerine düşen görevi gerektiği gibi yerine getirememektedir.

Çalışan insanlar ancak eğitildiklerinde kendilerini doğru demokratik fikirlerle donatabilecek, bilimsel ve teknik bilgi edinebilecek ve mesleki becerilerini geliştirebilecek, böylece müreffeh yeni bir ülke inşa etme yönündeki bu kutlu davaya aktif olarak katkıda bulunabileceklerdir.

Bugün halkımızın sahip olduğu devrimci coşku çok yüksektir. Ancak heves tek başına sorunları çözemez. Eğer bir kişi okuma yazma bilmiyorsa, vatanseverliği ve ulusun inşasına yönelik gayreti ne kadar büyük olursa olsun, devlet işlerinde aktif bir rol

alamayacaktır. Ancak ÷lkeye büyük bir sadakatle baēlı olmanın yanı sıra siyasi, ekonomik ve k÷lt÷rel bilgiye sahip olunduēunda demokratik bir devlet inŖa etme iŖine sadakatle katkıda bulunulabilir. Eēer bir kiŖi gazete okumayı bilmeyecek kadar cahilse, ÷lke ve d÷nya g÷ndeminden bihaberse, nasıl olur da ÷lke siyasetinde bir otorite olarak yer alabilir ve ÷lkenin inŖası için kayda deēer bir Ŗey yapabilir?

Bilgi umut, cehalet ise karanlıktır. İnsanlar ancak eēitildiklerinde geleceēe net bir Ŗekilde umutla bakabilir ve hayatın yaŖamaya deēer olduēunu hissedebilirler.

Eēer dilimizi bilmezsek ulusal bilincimizi kaybedebilir ve bir kez daha s÷m÷rge k÷leliēine d÷Ŗebiliriz.

Cehaletin ortadan kaldırılmasının önemi ni göz önünde bulunduran Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi, Kasım 1946'da cehaletin ortadan kaldırılmasına iliŖkin bir karar almıŖ ve geniŖ bir cephede kitlesel bir m÷cadele baŖlatılmasını saēlamıŖtır. Buna ek olarak, geçen yılın aralık ayından bu yılın mart ayına kadar cehalete karŖı yoēun bir m÷cadele d÷nemi belirlemiŖ ve tüm halkı bu m÷cadelede tek v÷cut olmaya çağırımıŖtır.

“Bilgi güçtür, cehalet ise yıkım!” ve ‘Öērenelim, öērenelim, öērenelim!’ sloganları altında, kadın-erkek, genç-yaŖlı herkes Kuzey Kore'nin dört bir yanında okuma-yazma öērenmek için harıl harıl çalıŖıyor. Ŗu anda halkın çalıŖma Ŗevki son derece yüksek. Köyl÷ler molalarında tarla kenarlarında alfabeyi öēreniyor; kadınlar mutfakta çalıŖırken kitap okuyor. Cehalete karŖı yür÷t÷len seferberliēin alevleri ÷lkenin dört bir yanını sarıyor ve okuyan insanların sesleri her yerde yankılanıyor.

Okuma yazma bilmeyen kalmaması için farklı siyasi partilerden, sosyal ve k÷lt÷rel örg÷tlerden çok sayıda çalıŖan seferber olmuŖ durumda; Üniversite ve ÷lke genelindeki diēer tüm okulların öēretmen ve öērencileri, tatil ve okul sonrası saatlerden yararlanarak köy ve kasabalarda alfabe öēretmektedir.

Partinin çağrısına uyarak hem öğrenen hem de öğreten herkes, önemli bir ulusal görev olan cehaletin ortadan kaldırılması için tamamen kendiliğinden bir coşku sergilemiş ve bunun sonucunda kurtuluştan sonraki üç yıldan kısa bir süre içinde iki milyondan fazla insan cehaletin karanlığından çıkarak yeni bir günün aydınlığını selamlamıştır. Bu kadar kısa bir süre içinde iki milyondan fazla okuma yazma bilmeyenin eğitilmesi gerçekten muazzam bir başarıdır ve bundan haklı bir gurur duyuyoruz.

Parti Merkez Komitesi ve PCNK adına, ülke genelinde okuma yazma bilmeyenlere karşı yürütülen mücadelede görev alan önde gelen yetkililere, Kore alfabesiyle eğitim veren okullardaki öğrencilerin okuma yazma bilmemelerini ortadan kaldırmak ve okuma yazma öğrenmelerini sağlamak için gösterdikleri yoğun çabalar için, öğretmen ve öğrencilere de bu mücadeleye verdikleri tüm destekler için teşekkür etmek istiyorum.

Cehaletin ortadan kaldırılmasına yönelik mücadelede bugün elde edilen başarılardan haklı bir gurur duyabilirsiniz. Hiç kimse bu başarıları inkâr edemez ya da küçümseyemez.

Ancak, rehavete kapılmamalısınız. Elde ettiğiniz başarı ve deneyimlerden yararlanarak, cehalete karşı yürütülen mücadeleyi daha güçlü bir şekilde sürdürmelisiniz ki cehaletin kalıntıları mümkün olduğunca erken ortadan kaldırılabilsin ve cehaletten kurtulanlar da ciddi bir şekilde öğrenmeye devam edebilsin.

PCNK geçen Kasım ayındaki 52. Oturumunda 1949 yılı mart ayı sonuna kadar Kuzey Kore’de okuma yazma bilmeyenlerin tamamen ortadan kaldırılması kararını almıştır.

Bunu yapmak için bir başka etkin çaba daha göstermeliyiz. Geriye kalan tüm okuma yazma bilmeyenleri eğitmek çok zor olabilir. Hâlâ okuma yazma bilmeyenler çoğunlukla yaşlı erkek ve kadınlar ile uzak dağ köylerindeki köylülerdir. Yaşlıların birçoğu Kore alfabesi okullarına gitmek istememekte, çok yaşlı olduklarını ve artık okumayı öğrenmenin bir faydası olmadığını iddia etmektedir ve pek çok kadın alfabeyi öğrenmek için dışarı çıkmaktan utanmaktadır çünkü hala modası geçmiş feodal

geleneklere bağılıdır. Bu yaşlı erkek ve kadınlara, okuma yazma bilmeyenlere karşı yürütölen seferberliğin öneminini tam olarak anlayabilmeleri ve okuma yazma kurslarına isteyerek katılabilmeleri için etkin bir şekilde açıklama ve ikna çalışmaları sürdürölmelidir.

Yaşlılara ve ev kadınlarına alfabeıi öğretmenin kolay olmadığını söylemeye gerek yok. Onlara gençlere öğrettiğimiz gibi öğretmeye çalışırsak başarılı olamayız. Hepsinin çalışmaya ilgi duyması için özel ihtiyaçlarına uygun farklı şekillerde öğretilmelidir. Evde çocuklar ebeveınlerine, kocalar eşlerine yardım etmeli ve her eğitimli kişi okuma yazma bilmeyen bir erkek ya da kadınla ilgilenmeli ve onlara sorumlu bir şekilde eğitim vermelidir. Bu şekilde herkes okuma yazma öğrenebilmelidir.

Ayrıca, Kore alfabesi okullarını bitirenlerin eğitimlerine devam etmelerine izin vermeli, böylece cehaletin ortadan kaldırılmasında elde edilen başarıyı pekiştirmeliyiz.

Cehaletten kurtulanların bile öğrenmeye devam etmedikleri takdirde tekrar cehalete düşebileceklerini aklımızdan çıkarmamalıyız. Okumayı öğrenmek zordur ama unutmak kolaydır. Bu nedenle, cehaletlerini ortadan kaldırmış olanların tekrar cahil kalmamaları konusunda derin endişe duymalıyız.

Yakın gelecekte cehaleti ortadan kaldırma ve yetişkin eğitimiıi daha yüksek bir düzeyde geliştirme işini tamamlarken, 1950'den itibaren evrensel zorunlu ilköğretimi başlatmayı ve böylece tüm çalışan insanların ilkokulu bitirmiş bir çocuğın genel bilgisini edinmesini sağlamayı amaçlıyoruz. Daha fazla Kore alfabe okulu ve yetişkin okulu kurulmalı ve yetişkin eğitimi yaygınlaştırılmalıdır, böylece cehalet ortadan kaldırılacak ve aynı zamanda cehaletten kurtulmuş olanların eğitimlerine devam etmek için yetişkin okullarına girmelerine izin verilmelidir.

Ulusun inşası için büyük bir vatanseverlik ve gayret göstererek cehaletle mücadelede daha da büyük başarılar elde edeceğinizi umuyorum.

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ ANAYASASININ KABULÜ HAKKINDA

**Kuzey Kore Halk Meclisi Beşinci Oturumunda Sunulan
Rapor 9 Temmuz 1948**

1. ÜLKENİN GELİŞİMİNİN İKİ DOĞRULTUSU

Milletvekilleri,

ABD emperyalistlerinin son saldırgan faaliyetleri ülkemizin siyasi durumunda vahim bir döneme yol açmıştır.

ABD emperyalistleri Güney Kore’de ayrı “Ulusal Meclis” seçimleri düzenleyerek ülkemizin bölünmüşlüğüünü kalıcılaştırma yoluna girdiler. Güney Koreli gericiiler ise, ulusumuz için bir felaket olan bu ayrı seçimlerde hainlik yaparak iğrenç bir rol üstlendiler.

Ülkenin yapay olarak bölünmesi, Kuzey ve Güney Kore’nin farklı yollara girmesine neden olmuştur- birincisi demokratik kalkınma yolu, ikincisi ise sömürgeci köleleştirme yolu.

Kuzey ve Güney Kore bu şekilde iki farklı yol izlemektedir çünkü Kore sorununa çözüm arayışında birbirine taban tabana zıt iki çizgi mevcuttur. Biri demokratik Sovyet çizgisi, diğeri gerici ABD çizgisi.

Kore sorununa çözüm arayışındaki ilk çizgi, Japon emperyalist sömürge yönetiminden kurtulan Kore halkını yeni bir yaşam kurma ve ülkenin yeniden birleşmesini, bağımsızlığını ve demokratikleşmesini sağlama çabalarında destekleyen ve teşvik eden Sovyet çizgisidir.

Kore halkı bu Sovyet çizgisini içtenlikle desteklemektedir. Bir kere, bu çizgi Kore halkının çıkarlarına tamamen uygundur ve uzun zamandır arzuladıkları şeyi açıkça yansıtmaktadır.

ABD Hükümeti tarafından izlenen çizgi ise bunun tam tersidir. Bu, Güney Kore gerici güçlerini her şekilde himaye etme ve ülkenin demokratik gelişimini engelleme politikasıdır. Güney Koreli gerici ABD emperyalistlerinin sadık yoldaşları ve müttefikleridir. Gericiler, Moskova Üç Dışişleri Bakanı Konferansı'nın Kore kararına karşı çıkarak, ABD emperyalistlerinin SSCB-ABD Ortak Komisyonu'nun çalışmalarını engellemesine yardımcı oldular. Ayrıca yabancı birliklerin Kore'den çekilmesine ilişkin Sovyet önerisini de reddettiler. Bu şekilde, ABD emperyalistlerinin ülkemizin bölünmüşlüğüne kalıcı hale getirme ve Güney Kore'yi kendi sömürgeleri olarak boyun eğdirme politikalarını sürdürmelerine yardımcı oldular.

Bir saldırganlık ve köleleştirme politikası olan ABD emperyalist çizgisi, Kore halkının çıkarlarına her açıdan ters düşmektedir. Bu nedenle Kore halkı bu saldırgan çizgiye karşı amansız bir mücadele vermektedir.

Gördüğümüz gibi, Sovyet Hükümeti'nin çizgisi Kore halkının uzun zamandır arzuladığı özlemi ifade ederken, ABD emperyalist çizgisi ABD tekelci sermayesinin ve onunla el ele olan bir avuç Güney Koreli gericinin çıkarlarını temsil etmektedir. Uzun vadede, tüm bunlar Kuzey ve Güney Kore'nin taban tabana zıt iki yöne gitmesine ve kuzeydeki durum ile güneydeki durum arasında temel bir fark oluşmasına neden olmuştur.

Ülkemizin kurtuluşundan sonra Kuzey Kore kendinden emin bir şekilde demokratik ilerleme yoluna girdi. Halk, kendi hükümet organları olan halk komitelerini kurdu ve iktidarı kendi ellerine aldı.

Halk komitelerinin rehberliğinde geniş kapsamlı demokratik reformlar gerçekleştirildi. Bu reformlar, ulusal ekonomi ve kültürün gelişmesi ve halkın maddi ve kültürel standartlarında istikrarlı bir iyileşme sağlanması için geniş olanaklar sağlamıştır. Bu bağlamda şimdiden büyük başarılar elde ettik.

Yakında 15 Ağustos kurtuluşunun üçüncü yıldönümünü karşılayacağız. Üç yıl oldukça kısa bir süre. Ancak bu kısa süre içerisinde, demokratik gelişim yönünde emin adımlarla ilerleyen Kuzey Kore, siyasi, ekonomik ve kültürel olmak üzere her alanda muazzam başarılar elde etti.

Halk iktidarının gerçek bir organı olan halk komitesi, halk kitleleri arasında derin bir güven ve saygınlık kazanmıştır. Demokratik sistemi ve kendi kurdukları halk iktidarını güçlü ve esaslı bir şekilde savunmaktadırlar.

Ulusal ekonominin tüm dalları hızla yenilenmiş ve geliştirilmiştir.

Sanayide 1947 planı yüzde 2,5 oranında aşılmıştır ve 1948'in ilk yarısına ilişkin plan başarıyla uygulanmıştır. Makine imalatı endüstrisinde dev adımlar atılmıştır. Üretim 1947 yılında 1944 yılına kıyasla yüzde 118 oranında artmıştır.

Tarımda da kayda değer başarılar elde ettik. Artık tarımımız temel olarak halkın gıda ihtiyacını karşılamaktadır.

Sanayi ve tarımdaki başarılarımız sayesinde, çeşitli sanayi mallarının ve gıda maddelerinin arzı artmış ve fiyatları önemli ölçüde düşmüştür. Sonuç olarak, paramızın değeri pekişti ve fabrika ve ofis çalışanlarının gerçek ücretleri yükseldi.

Halk eğitimi, halk sağlığı, edebiyat ve sanat alanlarında da pek çok başarı kaydedilmiştir.

Kuzey Kore'de sosyo-ekonomik reformlar ile ekonomik ve kültürel kalkınmada kaydedilen belirgin başarılar Güney Kore halkını derinden etkilemekte ve onların koşulsuz desteğini almaktadır. Güney Koreli kardeşlerimiz, kuzeyde olduğu gibi güney Kore'de de aynı demokratik reformların yapılmasını talep etmekte ve ABD'nin emperyalist saldırganlık politikasına karşı kararlı bir mücadele vermektedir.

Milletvekilleri,

Güney Kore'deki durum Kuzey Kore'dekinden tümüyle farklıdır. Orada ekonomi tamamen mahvolmuş durumda.

Güney Kore'nin sanayisi tamamen yok edilmiştir. Çelik üretimi 1947'de 1944'e kıyasla yüzde 30'un altına düşmüştür. Aynı dönemde, Güney Kore'deki en önemli endüstri olan tekstil endüstrisinin üretimi ise beşte bire düşmüştür.

Bugün Güney Kore'de sanayi kuruluşlarının sadece üçte biri faaliyet göstermektedir ve onlar bile tam zamanlı çalışmamaktadır. Dolayısıyla işsiz sayısı her geçen gün artıyor. Şu anda Güney Kore'de 2.5 milyon kişi işsizdir.

Güney Kore'nin tarımı da mahvolmuş durumda. Geçmişte Kore'nin tahıl ambarı olan Güney Kore şimdi acil gıda sıkıntısı çeken bir bölgeye dönüşmüş durumda.

Mahvolmuş ekonomi nedeniyle Güney Kore halkının yaşamı kötüden daha kötüye gidiyor. Fabrika ve büro çalışanları ile köylüler yoksulluk ve açlık içinde kıvrınmaktadır. Güney Koreli köylüler hâlâ kiracı çiftçiler olarak toprak ağalarının topraklarına bağlı ve neredeyse tüm hasatları çiftlik kirası ve devlete yapılan teslimatlar karşılığında ellerinden alınıyor.

Güney Kore'deki Bağımsız İşçi ve Köylü Partisi'nin bir lideri, Joson Jungang Ilbo'nun 18 Haziran tarihli sayısında Güney Kore halkının sefaleti hakkındaki görüşlerini dile getirirken şunları söyledi "Halk bastırılmış ve aç bırakılmış bir şekilde ölümün eşiğinde inliyor. Düzen tamamen yok edildi ve canları ya da malları için hiçbir güvenceleri yok. Bağımsızlık hareketinin özgürlüğü giderek daha fazla bastırılıyor. Hiçbir özgürlüğümüz yok. Bu ülkedeki otlar, ağaçlar ve böcekler bile öfkelerini bastıramıyor. Artık kararsızlık ya da sabır olamaz... Hangi isim ya da bahane altında olursa olsun, bize zarar verenler bizim düşmanımızdır... Otuz milyonun tamamı ayağa kalkmalı ve mücadele yoluyla birleşmeli ve yeniden birleşmeyi ve bağımsızlığı elde edene kadar birlik içinde savaşmalıyız." Onun haklı olduğunu düşünüyoruz. Şu anda Güney Kore'deki durum tam olarak budur.

ABD askerî hükümet yetkilileri Güney Kore ekonomisini mahvetme politikası izlemektedir. Güney Kore'nin ekonomisini tahrip ettikten sonra, "kurtarıcı" olarak görünmek ve ekonomik arterleri ele geçirmek için bu ülkeye yatırım yapmayı planlıyorlar.

Syngman Rhee ve Kim Song Su gibi dönemler şimdiden ABD'nin Güney Kore'ye "kredi" vereceği yaygarasını koparmaya başladılar.

Güney Kore artık terör ve despotizmin hüküm sürdüğü bir halk hapishanesine dönüşmüştür. Polis karakolları ve hapishaneler on binlerce vatanseverle dolup taşıyor. Geçen yılın sonunda New York Post 'un özel muhabiri Keithvich, bugün Güney Kore hapishanelerinde, Haziran 1945'te ya da Japon emperyalist yönetiminin son günlerinde tüm Kore'deki hapishanelerde olduğundan daha fazla siyasi mahkûmun tutulduğunu söyledi. Ayrıca şunları da aktardı: Güney Kore polisi "siyasi mahkûmların dışarıyla herhangi bir temas kurmasını yasaklıyor ve kefaletle serbest bırakılmalarına izin vermiyor. İtiraf etmelerini sağlamak için onlara işkence yapıyorlar." New York Post gazetesi de Martin adlı bir başka özel muhabirin haberini yayınladı. Martin, Güney Kore'yi şiddet, kanunsuzluk ve korkunç baskılarla dolu bir polis devleti olarak tanımladı. Şöyle diyordu: "Hapishanenin yakınlarında her gece işkence görenlerin acıklı çığlıklarını duyabilirsiniz."

Güney Kore'de demokratik ve vatansever güçler her geçen gün daha acımasızca baskı ve zulüm görmektedir. Ülkenin demokratik gelişimi için mücadele eden siyasi partiler ve toplumsal örgütler yeraltına sürülmüştür. Güney Kore'deki baskı ve terör, yıkıcı ayrı seçimlerin hazırlandığı ve gerçekleştirildiği dönemde doruk noktasına ulaştı. O dönemde ABD emperyalistleri halkı bastırmak için on binlerce polisi ve milyonlarca "Vatan Savunma Birliğini" seferber etti. Bununla da yetinmeyip, bu polis gangsterlerine terörizmlerinde yardımcı olmak üzere işgal güçlerini bile harekete geçirdiler. Güney Kore kentlerinde ve köylerinde her gün Korelilerin kanı dökülmektedir. ABD emperyalistleri, biz Korelileri atış talimleri için hedef haline getirerek en acımasız barbarlığı işliyorlar. Bu yıl 8 Haziran'da ABD pilotları Doğu

Denizi'nde avlanan Koreli balıkçıları dakikalarca bombaladı ve onları bombalama tatbikatlarının hedefi haline getirdi. Sonuç olarak 20 balıkçı olay yerinde öldü, çok sayıda balıkçı yaralandı ve 11 balıkçı teknesi battı.

ABD emperyalist yönetimi altındaki Güney Kore'de işler böyle yürüyor.

2. GÜNEY KORE'DEKİ SEÇİMLERDEN SONRA ÜLKEMİZDEKİ SİYASİ DURUM

Milletvekilleri,

Güney Kore “seçimleri” ile ABD'nin Kore'deki saldırganlığı yeni bir aşamaya geçmiş bulunmaktadır. Seçimler nedeniyle ülkenin bölünmesi, Güney Kore'nin tamamen bir ABD sömürgesi statüsüne indirgenmesiyle daha şiddetli bir aşamaya girmiştir. ABD emperyalistleri, topraklarımızı ikiye bölmek ve halkımızı bölmek için 38. paraleli daimî bir “sınır” haline getirmeye çalışıyorlar. Bu, Kuzey ve Güney Kore'deki tüm halklar için büyük bir tehlike teşkil etmektedir.

Güney Kore'deki münferit seçimler, Japon yanlısı unsurların ve ulusa ihanet edenlerin yerlerini sağlamlaştırmıştır.

Syngman Rhee, Kim Song Su ve ABD emperyalizminin diğer sadık uşakları, ulusal çıkarları peşkeş çekme karşılığında “Ulusal Meclis”te yüksek mevkileri işgal etmektedir.

ABD emperyalistlerinin kışkırtmasıyla Güney Kore gerici yönetimi demokratik siyasi partileri ve toplumsal örgütleri sert bir şekilde bastırarak yeraltına sürmüştür.

Sonuç olarak, Güney Kore'de halkın demokratik hak ve özgürlükleri, Kuzey Kore'de olduğu gibi demokratik reformlardan bile söz edilemeyecek kadar yok edilmiştir.

Güney Kore'deki ayrılıkçı seçimler, ülkenin yeniden birleştiğini, bağımsız ve demokratik olduğunu görmek isteyen

Kore halkının iradesi hiçe sayılarak terör ve baskı yoluyla düzenlenmiştir.

Kuzey ve Güney Kore'deki halk, Sovyet Hükümeti'nin yabancı askerlerin Kore'den çekilmesi ve Kore halkına iç işlerini kendi başına halletme hakkı tanınması önerisini oybirliğiyle desteklemiştir.

Kore halkı, gerçek anlamda demokratik seçimlerin ancak hiçbir yabancı müdahalenin olmadığı durumlarda yapılabileceğini çok iyi bilmektedir.

Kore halkı, temsilcilerinin katılımı olmaksızın Kore halkının iradesini hiçe sayarak yasadışı bir şekilde kabul edilen "BM Küçük Meclisi" kararına şiddetle karşı çıkmaktadır. Kuzey ve Güney Kore'de halkın söz konusu karara karşı direnişinin ne kadar güçlü olduğu, Güney Kore'deki ABD Komutanlığı'nın bunu bastırmak için tüm birliklerini seferber etmek zorunda kalmasıyla açıkça kanıtlanmıştır. ABD basını bile Kore halkının ülke çapındaki bu direnişini haber yapmaktan kendini alamamıştır. "BM Küçük Meclisi"nde 'BM Kore Geçici Komisyonu' başkanı, Güney Kore'de ayrı bir hükümet kurulmasını sadece Syngman Rhee ve büyük toprak ağaları ve kapitalistlerden oluşan Hanguk Demokratik Partisi'nin desteklediğini, solcular ve orta yolcular bir yana, birçok sağcı politikacının bile ayrı seçimler yoluyla bir 'ulusal hükümet' kurulmasına karşı çıktığını itiraf etmek zorunda kaldı.

Herkesin bildiği gibi, ABD'nin emperyalist saldırganlık politikasının yol açtığı ciddi ulusal bölünme tehlikesi karşısında, tüm Kore halkının talebi üzerine Kuzey ve Güney Kore'deki Siyasi Partiler ve Kamu Kuruluşları Temsilcileri Ortak Konferansı toplanmıştır.

Kuzey ve Güney Kore'den bu ortak konferansa katılan delegeler, on milyondan fazla üyeye sahip siyasi partileri ve toplumsal örgütleri temsil ediyordu. Ortak konferansa solcu, orta yolcu ve birçok sağcı siyasi parti ve sosyal örgüt temsilcileri katılmıştır. Halkın Güney Kore'deki ayrılıkçı seçimlere karşı

güçlü protestosu ve ülkenin yeniden birleşmesi ve bağımsızlığı için ısrarlı mücadelesi, kararsız bazı Sağcı liderleri bile halkın talebini desteklemek için doğru yolu seçmeye zorlamıştır (her ne kadar ortak konferans ilkesine sonuna kadar bağlı kalacaklarını ummak zor olsa da).

Bütün Kore halkının iradesini temsil eden kuzey-güney ortak konferansı, Güney Kore’de ayrı seçimlerin yapılmasını reddetme kararı almıştır.

Ortak konferansta katılımcıların tartışılan tüm sorunlar üzerinde tam bir görüş birliğine varması, Kore halkının ülkenin bölünmesine ve Güney Kore’nin sömürgeci boyunduruk altına alınmasına karşı oybirliği içinde olduğunu açıkça göstermiştir. Ortak konferans, Güney Kore’de gerici güçlerin halk kitleleri arasında bir yer edinemediğini ve onlardan tecrit edildiğini gözler önüne serdi.

Kuzey-Güney ortak konferansı hazırlanırken ve düzenlenirken, Güney Koreli delegeler Kuzey Kore’de gerçekleştirilen demokratik reformların ve demokratik inşanın başarılarına tanıklık edebildiler. Halk iktidarının organları olan halk komitelerini sağlamlaştırma çabalarımızı onayladılar ve ekonomi, eğitim, kültür ve diğer alanlarda elde ettiğimiz başarıları desteklediler. Bu, Güney Kore halkının da Kuzey Kore halkının ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için yaptığı her şeyi desteklediği anlamına gelmektedir.

Kuzey-Güney Ortak Konferansı, Kuzey Kore’nin sadece ülkenin demokratik gelişimine ve ulusal dirilişine giden yolu işaret etmekle kalmayıp aynı zamanda birleşik ve bağımsız demokratik bir ülkenin inşası için temel teşkil ettiğini resmen teyit etmiştir.

Kuzey Kore, siyasi, ekonomik ve kültürel olmak üzere tüm alanlarda, bağımsız ve egemen bir demokratik devletin kurulması için sağlam bir zemin hazırlamıştır. Bu da çabalarımızın boşa gitmediğini göstermektedir.

Güney Kore'deki ABD Komutanlığı tarafından uydurulan münferit seçimler, demokrasinin beceriksiz bir karikatüründen başka bir şey değildir. "Seçimlerin" hazırlıkları, süreci ve sonuçları bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, "seçim" hazırlıkları halkın demokratik özgürlüklerden tamamen mahrum bırakıldığı bir ortamda yapılmıştır. Güney Kore'de "seçim" hazırlıkları sırasında terör ve baskı oldukça şiddetliydi. ABD Komutanlığı ve gerici kolluk kuvvetleri vatansever kişileri acımasızca bastırdı ve "seçimlerin" arifesinde seçmenleri korkutmak amacıyla birçok kararname ve bildiri yayınladı.

Buna rağmen, halk kendi rızasıyla "seçmen kütüğüne" isimlerini yazdırmak için öne çıkmadı. Bu yüzden Güney Koreli gerici kesim onları açıkça bunu yapmaya zorladı. Seçmenlerin ezici çoğunluğu, dövüldükleri ve erzak karnelerinin gasp edilmesi, çocuklarının okuldan atılması ve benzeri tehditlere maruz kaldıkları için kayıt yaptırmak zorunda kaldılar.

Güney Kore'deki ABD Komutanlığı, yandaşlarının seçilmesi için açıkça hilelere başvuruyordu. Bir kere, bir "seçim bölgesi" için bir aday gösterildiğinde, herhangi bir "oylama" yapılmaksızın adayın kendiliğinden seçilmesi gerektiğine karar verdiler. Askerî hükümet yetkilileri ikinci adayın mümkün olduğunca adaylıktan çekilmesini sağlamaya çalıştılar. Bu şekilde en iğrenç gerici ve hain olan Syngman Rhee'yi "Ulusal Meclis'e" getirdiler.

Güney Kore halkının ezici çoğunluğunu temsil eden demokratik partiler ve sosyal örgütler "seçimleri" boykot ederek katılmadılar. Hiçbir aday göstermediler.

Adaylar sadece Hanguk Demokratik Partisi ve "Kore'nin Bağımsızlığını Destekleme Ulusal Derneği"nin etkisi altındaki birkaç örgüt ile örtülü bir terör örgütü olan Taedong Gençlik Kolları ve Kim Song Su'ya bağlı diğer bazı örgütler tarafından gösterildi. Bu gerici parti ve örgütler Güney Kore'deki işçileri, köylüleri ve diğer emekçi halkı temsil etmemekteler. Bu partiler

ve örgütler toprak ağalarının ve büyük kapitalistlerin çıkarlarını korumaktadır.

Bu nedenle “seçim bölgelerinde” adaylar arasında yaşanan “seçim” mücadelesi, farklı siyasi görüşlere sahip partiler arasındaki bir mücadele değil, iktidarı ele geçirmek için çıldıran şarlatanlar arasındaki bir mücadeleydi. Yani bu “seçim” kavgası, halkın çıkarlarıyla hiçbir ortak yanı olmayan iktidar çevrelerinin kendi aralarındaki bir iktidar kavgasıydı.

10 Mayıs ya da “seçim” günü, Güney Kore halkının kanlı bir şekilde bastırıldığı bir gün olmuştu. Halkın ezici çoğunluğu “seçimlere” katılmadı. Güney Kore’deki acımasız şiddet ve teröre rağmen, yaklaşık bir milyon kişinin katıldığı kitlesel grevler, gösteriler ve ayaklanmalar dalga dalga yayıldı. Güney Kore’nin birçok kentinde “seçimleri” boykot etmek için gösteriler düzenlendi. Ayrı seçimlere karşı kitlesel direniş Güney Koreli köylüler arasında da yayıldı. Güney Kore’de halk “seçimlerden” kaçınmak için dağlara ve ormanlara sığındı. Yüzlerce köy “seçimlerden” tamamen uzak durdu. Birçok “seçim merkezi” ve “seçim bölgesi” öfkeli kalabalıklar tarafından tahrip edildi. Jeju Adası da dahil olmak üzere Güney Kore’nin birçok yerinde “seçimleri” boykot etmek için halk ayaklanmaları gerçekleşti.

Geniş halk kitlelerinin direnişiyle karşılaşan ABD emperyalistleri ve yandaşları aşırılığa gittiler. Süngülü polisler ve silahlı teröristler seçmenleri savaş esiri gibi “oy verme merkezlerine” götürdüler. “Seçimlere” karşı çıkan vatanseverleri kitlelerin önünde acımasızca dövdüler ve hapishanelere sürdüler.

Güney Kore’deki ABD Komutanlığı, Japon yanlısı unsurlar ve hainler, Jeju Adası’ndaki isyancıları acımasızca katletmek için çok sayıda ABD askerini ve silahlı polisi seferber etti. Çok sayıda köy düşman tarafından yakılıp yıkıldı ve binlerce masum insan öldürüldü ya da yaralandı. Tüm bunlara rağmen düşman, Jeju adası sakinlerinin ayaklanmasını kanlı yollarla bile bastıramadı ya da onları dize getiremedi. Böylece Jeju Adası’ndaki “seçimler” fiyaskoyla sonuçlandı.

“Oylama” polis ve teröristlerin gözetimi altında yapıldı. Bu nedenle “seçimlerde” gizli oy ilkesi tamamen ihlal edildi. Birçok “oy verme merkezinde” seçmenlere ya isimlerinin “oy verme kütüğüne” kaydedildiği numarayı içeren oy pusulaları verildi ya da oy pusulası almadan “oy verme kütüğüne” mühür basmaya mecbur bırakıldılar.

Bu şekilde, Güney Kore’deki 10 Mayıs seçimleri halka karşı eşi benzeri görülmemiş bir zulüm niteliğindeydi. ABD emperyalistleri “BM Kore Geçici Komisyonu”nu suçlarını örtbas etmek için bir kalkan olarak kullandılar. “BM Kore Geçici Komisyonu”nun Kore’nin bölünmüşlüğüne sürdürmek için kullandıkları bir araç olduğu iyice ortaya çıktı.

Kuzey ve Güney Kore’deki vatansever insanlar “seçimlerin” niteliğini zaten öngörmüşlerdi. Kuzey ve Güney Koreli siyasi parti ve sosyal örgüt liderlerinin 30 Nisan’da yayınladıkları ortak bildiri buna işaret etmektedir:

"Kuzey ve Güney Koreli siyasi partiler ve 10 milyondan fazla üyeye sahip sosyal örgütler, Güney Kore’de ayrık seçimlerin yapılmasına karşı çıkmaktadır. Dolayısıyla bu seçimler yapılsa bile, seçmenlerin ezici çoğunluğu karşı olduğu için asla milletimizin iradesini yansıtmayacaktır. Sadece bir aldatmacadan ibaret kalacaktır."

“Güney Kore’deki ayrı seçimlerin ağır baskı ve terör ortamında yapılıyor olması tesadüfi değildir.”

Halkın kahramanca direnişi nedeniyle bazı bölgelerde “seçimler” yapılamadı. Tüm bunlara rağmen, “seçim” sonuçlarına dayanarak sözde “Ulusal Meclis”i kurdular. Bu “Ulusal Meclis”in hangi siyasi partileri ve sosyal tabakaları temsil ettiğini görelim. “Ulusal Meclis Üyeleri”nin yüzde 42,4’ü Hanguk Demokratik Partisi’ne mensuptur; yüzde 32,8’i ‘Kore’nin Bağımsızlığını Destekleme Ulusal Derneği’ni, yüzde 16,2’si Taedong Gençlik Kolları’nı temsil etmektedir ve yüzde 8,6’sı bağımsızdır.

Doğal olarak, “Ulusal Meclis Üyeleri” arasında işçilerin ve köylülerin çıkarlarını savunan sol partilerin ya da sosyal örgütlerin bir tek temsilcisi bile yoktur.

Orta yolcuların ve birçok büyük sağcı parti ve sosyal örgütün temsilcileri de yok. Çünkü bu partiler ve sosyal örgütler de “seçimleri” boykot ettiler.

“Ulusal Meclis Üyeleri”nin sosyal statülerine gelince, 84’ü toprak ağası, 32’si kapitalist, 23’ü Japon yanlısı memur, 20’si ofis çalışanı, 9’u kültür adamı, 6’sı din adamı ve 24’ü de diğerlerinden oluşuyor.

Gördüğünüz gibi, Güney Kore “Ulusal Meclisi”nde işçi ve köylülerin çıkarlarını savunan sol partilerin tek bir temsilcisi ya da işçi veya köylü kökenli tek bir kişi bile yok. Dolayısıyla, Güney Kore “Ulusal Meclisi”nde toprak ağalarının kiracı çiftçilerin, kapitalistlerin ise işçilerin çıkarlarını ‘savunduğunu’ iddia edebilirler. Ancak buna sadece bir aptal inanır.

Yapısı itibariyle Güney Kore “Ulusal Meclisi” Kore halkının çıkarlarını temsil edemez. Sadece bir avuç gerici ve hainin çıkarlarını temsil etmektedir.

Bir aydan fazla bir süredir oturumda olmasına rağmen “Ulusal Meclis”in ulusal çıkarlarla ilgili hiçbir konuyu karara bağlayamamış olması tesadüf değildir. Güney Kore “Ulusal Meclisi” bunu yapmaya ne istekli ne de muktedirdir.

Söylemeye gerek yok, bu “Ulusal Meclis” halkımızın desteğini alamayacaktır çünkü ABD emperyalistleri ve onların yardımcıları tarafından tamamen zor kullanılarak oluşturulmuştur. Ortak açıklamada Kuzey ve Güney Kore’deki siyasi parti ve toplumsal örgüt liderleri şu hususlara dikkat çekmişlerdir: “...Güney Kore’deki ayrılıkçı seçimlerin sonuçlarını ya da bu seçimlerle kurulan ayrılıkçı bir hükümeti asla tanımayacağız ve desteklemeyeceğiz.”

Bu açıklama tüm Kore halkının iradesini ifade etmektedir.

GÜVENLİK GÜÇLERİNİN 38. PARALELDEKİ GÖREVİ

İçişleri Bakanlığı Güvenlik Dairesine Bağlı Üçüncü Güvenlik Tugay Komutanının Atanmasına İlişkin Talimat 7 Ağustos 1948

Ülkemiz şu anda çok karışık ve hassas bir durumdadır.

ABD emperyalistleri bundan bir süre önce Güney Kore’de kukla bir rejim kurdular ve o zamandan bu yana, askerlerinin oradaki varlığını uzatmak amacıyla sömürgeci köleleştirme politikasını daha açık bir şekilde dayatmaya başladılar. Onlar, 38. paraleli topraklarımızı ve halkımızı bölecek kalıcı bir “sınır çizgisine” dönüştürmek için kötü niyetli manevralar yapmaktadırlar. ABD emperyalistleri tarafından manipüle edilen hain Syngman Rhee’ciler, kukla orduyu tüm hızıyla büyütmekte ve demokratik inşadaki kazanımlarımızı yok etmek ve Kuzey Kore’ye çok sayıda terörist gruplar sızdırarak halkın mutlu yaşamını düzensizleştirmek için her yolu kullanmaktadır. Düşman şimdi 38. paralel boyunca askeri provokasyonlarını pervasızca arttırmaktadır.

Bu nedenle 38. paraleli daha kararlı bir şekilde müdafaa etmeli, ülkeyi ve halkın can ve mal güvenliğini düşmanın saldırılarına karşı sağlam bir şekilde korumalıyız.

Son zamanlarda mevcut durumu değerlendirmek üzere 38. paralelin savunmasını daha da güçlendirmek için tedbirler aldık. Şu anda 38. paraleli iki tabur korumaktadır. Bunları iki taburla daha takviye ederek bir tugay oluşturmaya karar verdik.

Güvenlik tugayının görevi ülkeyi, halkın canını ve malını savunmak, böylece düşmanın ihlallerine karşı geçilmez kılmak, düşman tarafından gönderilen casusları ve sabotajcıları zamanında tespit edip temizlemek ve ülkenin demokratik inşasını güvenilir bir şekilde korumaktır. Tugay aynı zamanda 38. paraleli

yasadışı yollardan geçenler üzerindeki kontrolü sıkılaştırarak kanun ve düzenimizi de eksiksiz bir şekilde savunmalıdır.

Tugayın görevi zor olsa da önemlidir. Bu görevi başarıyla yerine getirebilmek için öncelikle birliklerinizi güçlendirmelisiniz.

Güvenlik Güçleri içinde çok sayıda Parti üyesi var. Bu nedenle, tugay Parti komitesini ve ona bağlı diğer Parti örgütlerini kurmalı ve Parti çalışmalarını güçlendirmeli, böylece Parti üyelerinin öncü rolünü arttırmalısınız.

Aynı zamanda askerleri siyasi ve ideolojik olarak sıkı bir şekilde silahlandırmalısınız. Güvenlik Güçleri Partimizin devrimci silahlı kuvvetleridir. Devrimci bir ordunun içsel üstünlüğü, askerlerinin devrim için, ülke ve halk için hayatları pahasına savaşmak için asil bir ideolojik kararlılığa sahip olmasıdır. Askerler siyasi ve ideolojik olarak silahlandırılmadıkça, ülkeyi sağlam bir şekilde savunamaz ya da devrim yapamazlar. Özellikle 38. Paralel Güvenlik Güçleri mensupları siyasi ve ideolojik olarak daha iyi hazırlanmalıdır, çünkü savaş görevlerini her zaman alarm durumunda yerine getirirler. Ancak o zaman karargâhlarını herhangi bir olumsuzluk karşısında en ufak bir tereddüt göstermeden güvenle koruyabilir ve zafer kazanılana kadar düşmana karşı yiğitçe savaşabilirler.

Askerlerinizin ideolojik eğitimini iyi yapmalı, onları yılmaz bir devrimci ruh ve asil bir vatanseverlikle donatmalı, ülkelerine ve halklarına karşı derin bir sevgi beslemelerini ve Japon karşıtı devrimci öncülerinin savaşçı ruhunu taklit ederek düşmana karşı kararlılıkla savaşmalarını sağlamalısınız.

Ardından, birliklerinizi en yüksek seviyede verimlilikle çalıştırmalısınız. Güvenlik Güçleri geniş bir alana dağılmış durumdadır ve düşmanla doğrudan karşı karşıyadır. Bu nedenle, birliklerinize iyi komuta etmezseniz, muharebe görevlerini layıkıyla yerine getiremezler. Birlikleri iyi yönetmek için komutanların ve personelin rolünü ve sorumluluk duygusunu

geliştirmeli ve birimlerde sağlam bir disiplin ve düzen kurmalısınız.

Ordumuzun disiplini gönüllülük esasına dayanır. Askerleri disipline uymaya zorlayarak ya da onları cezalandırarak disiplini asla tesis edemeyiz. Kapitalist ordularda subaylar askerlerini sopayla, zorlayıcı yöntemlerle kontrol eder, ama bizim ordumuzda askerlerin disiplini gönüllü olarak, özellikle de açıklama ve ikna yoluyla sağlamaları gerekir. Özellikle 38. Paralel Güvenlik Güçleri'nin bağımsız olarak görev yapan askerleri için disipline gönüllü olarak uymak son derece önemlidir. Askerlerinizi bugünden iyi eğitmelisiniz ki, disiplin ve düzene kendiliklerinden uysunlar ve ülkeyi savunmak için karargâhlarda bulunmanın onurunun bilincinde olarak muharebe görevlerini takdire şayan bir şekilde yerine getirsinler.

Birliklerini verimli bir şekilde yönetebilmek için komutanların kendi özel koşullarını iyi bilmeleri gerekir. Birlikler çok geniş bir alana yayılmıştır. Dolayısıyla, kendi özel durumlarını bilmezlerse, birliklerini düzgün bir şekilde komuta edemezler ya da alt kademelerdeki sapmaları zamanında düzeltemezler. Bu nedenle komutanlar her zaman birliklere gitmeli ve gerçek durumu yerinde iyice kavramalıdır.

Bir sonraki adım, nöbet görevini güçlendirmektir.

Nöbet tutmak 38. Paralel Güvenlik Güçleri'nin temel görevidir. Birimlerinizi düzgün bir şekilde konuşturmalı, nöbet bölgesini ve görevini doğru bir şekilde belirlemeli ve nöbet görevleri için ayrıntılı düzenlemeler yapmalısınız.

Nöbet görevleri, demiryolu ve karayolu kavşakları, düşmanın uğrak yerleri ve stratejik tepeler işgal edilerek ve pusuda nöbet ile devriye görevi birleştirilerek rasyonel bir şekilde organize edilmelidir. Her karakol ustaca kamufle edilmeli ve herhangi bir düşman baskınına kararlı bir şekilde bastırabilmeniz için yapılandırılmalıdır.

Görevli askerler üç ya da daha fazla kişilik gruplar halinde gönderilmelidir; askerlerin 38. paralel boyunca tek başlarına ya da silahsız olarak hareket etmeleri yasaklanmalıdır. Nöbet tutarken rastgele ateş etmemeli ya da 38. paralele izinsiz girmemelidirler. Bununla birlikte, düşmanın yasadışı yollardan topraklarımıza girmesi ve en ufak bir provokasyonda bulunması durumunda, bir daha saldırmaya cesaret edememesi için ona ölümcül bir darbe indirmelidirler.

Askerlerin nöbet görevlerini iyi bir şekilde yerine getirdiklerinden emin olmak için sık sık talim uyarısı ve zorunlu yürüyüşler yapmalısınız ki olası her durumla başa çıkabilsinler. Özellikle önemli olan, onları alışılmadık taktikler ve keskin nişancılıkla donatmak için eğitimi düzgün bir şekilde organize etmektir. Eğitim, muharebe görevlerine uygun olarak mümkün olduğunca kendi görev alanlarında yapılmalıdır. Böylece her zaman hızlı ve becerikli hareket edecekler ve herhangi bir düşmanı baskın yaparken ya da kaçarken yakalayacaklardır.

Nöbet görevini düzgün bir şekilde yerine getirmek için topografya üzerinde de ayrıntılı bir çalışma yapmalısınız. Subaylardan erlere kadar tüm askerler arazinin ayrıntılarını, düşmanın bunları nasıl kullandığını ve bunların nöbet görevimizi nasıl etkilediğini bilmelidir.

Bugünlerde düşman, Kuzey ve Güney Kore’de yapılacak olan Yüksek Halk Meclisi milletvekili seçimlerini engellemek için daha acımasızca manevralar yapıyor. Bu nedenle, birlikler eyleme hazırlıklı olmalı ve nöbet görevi güçlendirilmelidir. Tüm askerler devrimci teyakkuz halinde bulunmalı; sürekli tetikte olmalı ve düşmanın hareketlerini dikkatle izlemeli ve girişimlerini tespit edip ezmeye hazır olmalıdır. Böylece SPA milletvekillerinin başarılı seçimlerini garanti altına alacaklardır.

Güvenlik Güçleri halkla olan bağlarını güçlendirmelidir. Tek başlarına 38. paralel boyunca uzanan geniş bir alanı savunmaları mümkün değildir. Halkı 38. paraleldeki sınır hattını korumanın önemi konusunda ikna etmeli ve birçoğunu bu işe çekmelisiniz. Halk bir kez uyandırıldığında, hiçbir düşman topraklarımıza

giremeyecek ve girse bile mutlaka yakalanacaktır. Bu nedenle ordu, 38. paraleldeki sınır çizgisini yakından korumak için halkla birlikte hareket etmelidir. Güvenlik Güçleri halka aktif olarak yardım etmeli ve onların can ve mal güvenliğini en iyi şekilde sağlamalıdır.

Bunun yanında, komutanlar da askerlerin can güvenliğine dikkat etmelidir.

Güvenlik Güçleri, işçilerin ve köylülerin evlatlarından oluşan devrimci bir ordudur. Subaylar ve erler, ülke ve halk uğruna ellerinde silahlarla düşmanla savaşan devrimci yoldaşlar ve kardeşlerdir. Dolayısıyla, devrimci görevlerin yerine getirilmesinde birbirlerine yardım etmeli ve yol göstermelidirler.

Birliklerden doğrudan sorumlu olan komutanlar, askerlerine sevgiyle bakmalı ve kendi anne babaları gibi onların yaşamlarıyla ilgilenmelidir. Askerlerin düşünce yapılarını derinlemesine kavramak ve sorunlarının çözümüne zamanında yardımcı olmak için her zaman askerlerin arasına girmeli ve onların arasında yaşamalıdır. Askerlerinin eğitim yaptığı sırada tatbikat alanlarına gitmeli, nöbetçi kulübelerini ziyaret etmeli ve görev başındayken onlarla ilgilenmeli ve onlara yardımcı olmalıdırlar. Komutanlar, askerlere bir şeyler öğretirken onlardan bir şeyler öğrenme konusunda devrimci bir alışkanlığa sahip olmalıdır.

Kışlaları hızlı bir şekilde inşa ettirmeli ve askerlerin hayatlarında hiçbir rahatsızlık hissetmemeleri için lavabo ve diğer sıhhi tesislerle yeterince donatmalısınız. Askerlerin kaliteli ve besleyici yemekler yiyebilmeleri için yemekhaneleri ve yemekleri iyileştirmelisiniz.

Ülkemizdeki mevcut durum ışığında, 38. Paralel Güvenlik Güçlerini gelecekte takviye etmemiz gerekeceğini düşünüyorum. Tugay genişletilebilir ya da yeni bir birlik kurulabilir; bu durumun nasıl gelişeceğine bağlıdır. Güvenlik Güçlerini adım adım modern silahlarla donatmak için önlemler almalıyız.

Bunun için şu anda sahip olmadığımız çok sayıda subaya ihtiyacımız var. Birlikler genişledikçe ya da yeni birimler kuruldukça subay takviyesi yapabilmek için çok sayıda subayı eğitmeli ve yedekte tutmalıdır. Gelecekte tüm askerlerin seviyesini sistematik askeri ve siyasi eğitimle planlı bir şekilde yükseltmek için çalışmalıdır. Ayrıca iyi askerleri askeri akademilere göndermeli ve böylece teknik silahların kadrolarını önceden geliştirmelisiniz.

Parti ve halk ulusal savunmanın ileri mevzilerini size emanet etti çünkü size güveniyorlar. Ancak 38. paraleli güvenilir bir şekilde savunduğunuzda, demokrasinin temelini sağlamlaştırabilir ve zengin ve güçlü yeni bir devleti daha iyi inşa edebiliriz.

Eminim ki sizler, birliklerinizi siyasi ve askerî açıdan sıkı bir şekilde hazırlanmış güçlü bir birlik haline getirerek ve 38. paraleli zapt edilemez bir şekilde savunarak Parti'nin ve halkın büyük beklentilerini haklı çıkaracaksınız.

PYONGYANG’DA 15 AĞUSTOS KURTULUŞUNUN ÜÇÜNCÜ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARINDA HAZIRLANAN RAPOR

14 Ağustos 1948

Sevgili yurttaşlarım,

Bugün 15 Ağustos kurtuluşunun üçüncü yıldönümünü kutluyoruz.

Ulusumuzun Japon emperyalistlerinin acımasız sömürge yönetiminden kurtulmasının üzerinden üç yıl geçti.

Neredeyse yarım yüzyıl süren sömürge yönetimi, 5.000 yıllık köklü bir geçmişe sahip olan ulusumuzun varlığını tehlikeye atmıştı.

Korelilerin ulusal felaketinin zirvesinde, kahraman Kore Halk Devrim Ordusu, Sovyet birlikleriyle omuz omuza vererek, ezeli düşman Japon emperyalist yağmacıyı vatanımızdan kovdu, ülkeyi özgürleştirdi ve ulusumuzun yeniden canlanmasına giden yolu açtı.

Ulusumuzun yeniden doğuşunu kutladığımız bu tarihi vesileyle, kurtuluştan bu yana geçen üç yıl içinde ülkemizin ve halkımızın kat ettiği yolu kısaca gözden geçiriyoruz.

Kore’nin hem kuzeyi hem de güneyi bu yıldönümünü kutluyor ve her biri birbirinden tamamen farklı olan sonuçlarını değerlendiriyor.

Kurtuluştan bu yana Kuzey Kore, ulusal yeniden birleşme, bağımsızlık ve yeni bir ülke inşa etme hedefiyle demokratik insanın parlak yolunu izlerken, Güney Kore ise ulusal bölünmüşlük ve sömürgeci köleleştirme yolunda ilerledi.

1. KURTULUŞTAN BU YANA GEÇEN ÜÇ YILDA KUZEY KORE’DE DEMOKRASİNİN İNŞASINDA ELDE EDİLEN BAŞARI

Değerli yurttaşlarım,

Özgürleşmenin gerçekleştiği 15 Ağustos’tan bu yana geçen üç yıl çok uzun bir zaman değildir. Ancak bu süre zarfında Kuzey Kore’de siyaset, ekonomi ve kültürün her alanında büyük değişiklikler meydana gelmiştir. Sonuç olarak Kuzey Kore, ülkenin yeniden birleşmesi ve bağımsızlığı için güçlü bir demokratik tabana dönüşmüştür.

Kurtuluş sonrası yıllarda Kuzey Kore’de meydana gelen siyasi olaylar arasında dikkat çekilmesi gereken husus, Japon emperyalizminin sömürgeci yönetim mekanizmasının ortadan kaldırılmış olması ve halkın inisiyatifiyle gerçek bir halk iktidarı organı olan halk komitesinin kurulmuş olmasıdır.

Kore halkının tüm katmanlarından gelen üyelerden oluşan halk komitesi, halk kitleleriyle yakın bağlarını korumakta, onların çıkarlarını en kapsamlı şekilde savunmakta ve aktif desteklerini almaktadır.

Bu kuruluş yıldönümüne kadar Kuzey Kore’de siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamın tüm alanlarında kaydedilen büyük başarılar, Kore halkının kendisi tarafından kurulan yeni bir tür yönetim organı olan halk komitesinin gerçekten halktan olduğunun ve ülkemizin kalkınmasına tamamen elverişli olduğunun açık bir kanıtıdır.

Halk iktidarının gerçek bir organı olan halk komitesi, siyaset, ekonomi ve kültürün tüm alanlarında demokratik reformlar gerçekleştirmek ve ulusal ekonomiyi yeniden inşa etmek ve geliştirmek için çaba göstermiştir.

Feodal toprak mülkiyetinin tasfiyesi, ulusal ekonominin iyileştirilmesi ve kalkındırılması ve geniş halk kitlelerinin maddi

ve kültürel refahının iyileştirilmesi demokratik reformlar olmaksızın mümkün olamazdı. Tüm Kore halkının aziz arzusuna uygun olarak, halk komitesi Kuzey Kore’de tarım reformunu, sanayinin millileştirilmesini, İş Kanunu’nu, Cinsiyet Eşitliği Kanunu’nu ve diğer birçok demokratik reformu gerçekleştirmiştir.

Kuzey Kore’deki demokratik reformlar halkımızın yaşamında büyük bir değişim meydana getirmiştir.

Tarım reformu, tarımda ilerlemeyi engelleyen feodal toprak sahipliğini ortadan kaldırmıştır. Artık toprağın sahibi olan köylülere yüksek derecede vatanseverlik ve üretim şevki aşılamış ve maddi ve kültürel standartlarını radikal bir şekilde geliştirmelerine yardımcı olmuştur.

Artık toprağın efendisi olan köylüler gıda sorununu büyük ölçüde çözmüş ve tahıl üretimini her geçen yıl artırmaktadır. Daha şimdiden 1947 yılı sonunda, Kuzey Kore’nin toplam tahıl üretimi, kurtuluştan önceki yıl olan 1944’ün seviyesini aştı ve bu yıl, Japon emperyalist yönetimi altındaki Kore’de tarımsal üretimin zirve yılı olan 1939’un seviyesini aşacak.

Tarım reformunun başarısını pekiştirmek ve tarımı geliştirmek için halk komitesi köylülere çeki hayvanları, tarım aletleri, seçilmiş tohumluk tahıl, gübre vb. sağlıyor ve sulama tesislerinin genişletilmesi de dahil olmak üzere çeşitli diğer önlemleri alıyor. Tarımı geliştirmek amacıyla sulama tesislerinin genişletilmesi için 1947 yılında 155 milyon *won* , 1948 yılında ise 442 milyon *won* dan fazla yatırım yapılmıştır.

Sonuç olarak 1948’de ekilen alan 1947’ye kıyasla %4, 1946’ya kıyasla ise %30 oranında artmıştır. Bunun içinde endüstriyel ürünlere ekilen alan 1947’dekinden yüzde 23 daha fazlaydı. Bu da Kuzey Kore’de tarımın sadece gıda sorununu çözmekle kalmayıp endüstriyel hammadde talebini de karşılayabilecek durumda olduğunu göstermektedir.

Tarım reformundan sonra Kuzey Koreli köylülerin yaşam standartlarındaki iyileşme, geçen haziran ayında ziyaret ettiğim

Güney Phyongan Eyaleti, Kangso İlçesindeki Chongsan-ri adlı küçük bir çiftçi köyü örneğiyle iyi bir şekilde açıklanabilir. Chongsan-ri’de sadece 120 köylü evi var, buna rağmen 40’tan fazlasının gazete okuyabildiğini, 50 kadar kız ve erkek çocuğun ortaokula gittiğini ve geri kalan okul çağındaki tüm çocukların ilkokula devam ettiğini gördüm. Öküzü, domuzu ve bir düzine kadar kümesi olmayan ev yok denecek kadar azdı. Haziran ayı kırsal kesimde kıtlık dönemidir, ancak bu köyde hiçbir köylü ailesinin yiyecek sıkıntısı yoktu ve neredeyse her evde bir yığın pirinç çuvalı vardı.

Tarım reformundan bu yana Kuzey Kore’nin çiftçi köylerinde 101.000’den fazla yeni ev inşa edilmiş olması, artık toprağın sahibi olan köylülerin yaşam standartlarının nasıl yükseldiğinin canlı bir örneğidir.

Tarım reformunu gerçekleştirmemiş olsaydık ne tarımı bugünkü seviyesine çıkarabilir ne de köylülerin refahını artırabilirdik.

Kurtuluştan bu yana geçen üç yıl içinde Kuzey Kore halkı sanayi alanında da çok büyük başarılar elde etti.

Japon emperyalizminin topraklarımızda yenilgiye uğratılması ve ülkenin kurtuluşundan sonra, daha önce Japon emperyalistlerinin sahip olduğu tüm sanayi, ulaşım ve iletişim tesisleri Kore halkının malı haline getirildi. Kuzey Kore Geçici Halk Komitesi, ülkenin zenginliğinin, gücünün ve kalkınmasının maddi temeli olan kilit endüstrileri kamulaştırdı ve bunları ulusal refahı ve halkın refahını arttırmak için kullandı.

Japon emperyalistleri ülkemizden kaçarken 19 hidroelektrik santraline, 178 kömür ve maden ocağına, Hungnam Gübre Fabrikası, Songjin Çelik Fabrikası, Chongjin Demir Fabrikası, Hwanghae Demir Fabrikası ve Pyongyang Kimya Fabrikası dahil 47 fabrika ve işletmeye ağır hasar vermiş, 64 kömür ve maden ocağı sular altında kalmış ve Kuzey Kore’deki tüm demiryolları felç olmuştur. Acımasız Japon emperyalizminin uzun süren sömürge yönetimi sonucunda, ülkemiz özgürlüğüne

kavuştuğunda güvenebileceği nitelikli teknik kadrolara veya yetkin teknisyenlere sahip değildi. Bu elverişsiz durum, yeni bir ülke inşa etme davasını üstlenen Kuzey Kore halkı için, ulusal ekonominin başlıca kolu olan sanayiye rehabilite etme ve geliştirme konusunda büyük bir dezavantaj oluştuyordu.

Ancak tüm bu zorluklar, halkın büyük vatanseverlik coşkusu ve kahramanca çalışma çabalarıyla başarıyla aşıldı ve 1 Ocak 1947 itibariyle 822 fabrika ve işletme faaliyete geçti.

Hwanghae Demir Fabrikası işçileri yüksek fırınları, kok fırınlarını ve biriktirme mikserlerini yeniden inşa ederek yıllık pik demir ve kok kapasitesini sırasıyla 100.000 tona çıkardılar. Chongjin Çelik Fabrikası işçileri döner fırınları rehabilite ederek Musan'dan gelen demir cevheri tozunun kullanılmasını mümkün kıldı ve Pyongyang Kimya Fabrikası işçileri fabrikayı restore ederek ve suni elyaf üreterek halkın giyim ihtiyacının karşılanmasında büyük rol oynadı. Musan madencileri de ulusal ekonominin gelişmesinde büyük öneme sahip olan işletmelerini rehabilite ederek hızla gelişen demir endüstrisinin taleplerini karşılamışlardır. Kangson Çelik Fabrikası'ndaki işçiler çalışmalarını genişlettiler ve eskisinden çok daha fazla çelik üretiliyorlar.

Kurtuluştan bu yana geçen üç yıl boyunca Kuzey Koreli işçiler ve teknisyenler tarafından başlatılan vatansever üretim artırımını seferberliği muhteşem bir ulus inşası hareketidir. Bu, iktidarın halkın elinde olduğu ve sanayinin halka hizmet etmek üzere devlete ait olduğu ülkemize özgü bir durumdur.

Sanayinin kamulaştırılması, işçileri, teknisyenleri ve büro çalışanlarını yüksek bir siyasi şevk ve üretim coşkusuyla ülkenin ve halkın iyiliği için çalışmaya teşvik etmiş, ülke kaynaklarını halkın maddi ve kültürel standartlarını yükseltmek için halkın malı haline getirmiş ve gericileri ekonomik dayanaklarından yoksun bırakmıştır.

İşçi sınıfının üretimi artırmaya yönelik vatansever hareketinin sayesinde, 1947 ulusal ekonomik planı kapsamında belirlenen

sanayi hedefleri yüzde 2,5; 1948'in ilk yarısı için belirlenen hedefler ise yüzde 1,3 oranında aşılmıştır. Özellikle enerji endüstrisi hedefini yüzde 11,9, demir dışındaki metal endüstrisi yüzde 3,3, demir endüstrisi yüzde 9,3 ve kimya endüstrisi yüzde 10,4 oranında aşmıştır. Bu yılın ilk altı ayındaki sanayi üretimindeki fiili sonuç, 1947'nin aynı dönemine kıyasla yüzde 74,3 daha fazla olmuştur.

Kurtuluştan sonra Kuzey Kore halkı, Japon emperyalistleri tarafından yıkılan sanayi kuruluşlarını eski haline getirmekle kalmamış, bunları daha da geliştirmiştir. Sonuç olarak, mühendislik endüstrimizdeki üretim düzeyi 1944'e kıyasla yüzde 118 daha yüksektir.

Kuzey Kore halkının maddi standartları, ulusal ekonominin hızlı bir şekilde iyileştirilmesi ve geliştirilmesinin mantıksal sonucu olarak iyileşmiştir.

1947'nin sonlarındaki para birimi reformundan sonra gıda maddelerinin fiyatı yüzde 20 ila 40 oranında düştü ve son zamanlarda da genel olarak malların fiyatını büyük ölçüde aşağı çekti. Bu, fabrika ve ofis çalışanları ile diğer insanların maddi ve kültürel refahının daha da artmasına yardımcı oldu.

Halkın maddi ve kültürel standartlarındaki iyileşme kendini şu olgularla çok iyi ifade etmektedir.

Endüstriyel gelişim için verilen başarılı mücadele sayesinde sadece işsizlik ortadan kalkmakla kalmadı, aynı zamanda Kuzey Kore'de işgücü açığı da hissedilmeye başlandı.

Şu anda fabrika ve büro çalışanlarımız eskiden Japon emperyalistlerine ait olan evlerde ve diğer binalarda yaşamaktadır ve maaşları sürekli artmaktadır. Para birimi reformu ve fiyatlardaki düşüş nedeniyle emtia fiyatlarındaki keskin düşüşü dikkate alırsak, gerçek ücretler çok daha yüksektir.

Sosyal sigorta fonu 1947 yılında 229,5 milyon won iken bu yıl 264,5 milyon won'a çıkarılmıştır. Çok sayıda işçi ve ofis çalışanı

dinlenmek ve tedavi olmak için tatil evlerine ve sanatoryumlara gidebilmektedir ki bu Japon emperyalizmi döneminde hayal bile edilemezdi. Bu tatil köyleri Kuzey Kore'nin neredeyse her güzel noktasında kurulmuştur, oysa Japon emperyalizmi döneminde böyle bir tesis mevcut değildi.

Demokrasinin inşasında geçen üç yıl, tarım ve sanayide olduğu kadar eğitim ve kültürde de büyük bir ilerleme kaydetmiştir.

Kuzey Kore Halk Komitesi, genç nesle demokratik bir ruh aşılama ve onları geleceğin kültürlü ve yetenekli liderleri olarak yetiştirmek için eğitim ve kültür çalışmalarına büyük önem vermektedir.

Japon emperyalistleri ülkemiz üzerindeki sömürge yönetimini sürdürürken Kore halkına sözde “Japon İmparatoru doktrini”, “Japon ulusal yönetiminin üstünlüğü”, “Korelileri Japon İmparatorluğu'nun tebaası yapma” ve diğer sömürgeci köleci fikirleri empoze etmiş, genç neslimize sömürge kölesi eğitimi dayatmış ve ülkemizi cehalet ve karanlığa sürüklemeye çalışmışlardır. Sonuç olarak, kurtuluş sırasında sadece Kuzey Kore’de 2,3 milyondan fazla okuma yazma bilmeyen kişi vardı.

Kurtuluştan hemen sonra ve o zamandan beri PCNK eğitim ve kültür alanında bir dizi tedbir almıştır. Yeni, demokratik bir eğitim sistemi kurarak geniş halk kitlelerinin cehalet ve karanlıktan kurtulmasına yardımcı olmak için cehalete karşı bir dizi kampanya başlattık. Sonuç olarak, kurtuluştan bu yana geçen üç yıl içinde 2,1 milyon kişinin okuma yazma bilmemesini ortadan kaldırdık; öyle ki bugün Kuzey Kore’de okuma yazma bilmeyenlerin sayısı 200.000’i geçmiyor. 1942 yılında Kuzey Kore’de sadece 1.339 ilkokul varken, önümüzdeki öğretim yılında 3.236 okul açılacaktır. Ve 1942’de 43’ü geçmeyen ortaokul sayısı 1948’de 674’e, yani 15 katına çıktı ve yeni öğretim yılında 725’e yükselecek. Japon emperyalizminin hüküm sürdüğü yıllarda tek bir üniversitenin bile bulunmadığı Kuzey Kore’de şu anda beş kolej ve bir üniversite bulunmaktadır ve yeni akademik yılda beş yüksek öğrenim kurumu daha açılacaktır.

Kuzey Kore’de hızla genişleyen eğitim ve kültür kurumları artık halka tam anlamıyla hizmet vermektedir. Kurtuluştan bu yana geçen üç yıl içinde PCNK, emekçi halkın oğullarına ve kızlarına yüksek eğitim vermek için çeşitli önlemler aldı. 1 Mayıs 1948 itibariyle, masrafları devlet tarafından karşılanan uzmanlık ve yüksek okullarda eğitim gören öğrenci sayısı 16.000’den fazlaydı ve 440 üniversite öğrencisi yurtdışında eğitim görüyordu.

Kültür alanındaki ilerleme de edebiyat, sanat ve basın alanındaki büyük atılımlarda ve tiyatro ve kulüplerin sayısındaki hızlı artışta görülebilir. Japon emperyalist yönetimi altında Kuzey Kore’de tek bir kulüp ya da okuma odası bile yoktu. Ancak 1947’de 8.985 kadar kulüp ve demokratik bilgi salonu bulunuyordu ve bu yıl sayıları 13.326’ya yükselecek. Japon emperyalist yönetimi sırasında tek bir kütüphane yoktu, ancak 1946’da 35 kütüphanemiz varken bu yıl bu sayı 103’e yükseldi. Japon emperyalizminin hüküm sürdüğü yıllarda 76 olan tiyatro ve sinema sayımız ise şimdi 113’e ulaşmıştır.

Sağlık hizmetlerinde de hızlı bir ilerleme kaydedilmiştir. Hastanelerin sayısı her geçen yıl artıyor ve Kuzey Kore’nin her yerinde yeni klinikler açıldı.

Bu, kurtuluşunun üçüncü yıldönümünü kutlayan Kuzey Kore’deki demokratik reformların özet bir değerlendirmesidir.

Demokratik reformların gurur verici başarısı, tam da halk iktidarının gerçek bir kolu olan halk komitesinin kendinden emin bir şekilde tüm ulusu demokrasinin zaferine götürmesi ve tüm halkın tüm vatanseverlik coşkusunu sergileyerek kahramanca mücadele etmesi sayesinde mümkün olmuştur.

Gerçekten de demokratik inşada elde edilen başarı, Kuzey Kore’yi ülkenin yeniden birleşmesi ve demokratikleşmesi için sağlam bir üs haline getirmiştir.

2. GÜNEY KORE’NİN JAPON YANLISI UNSURLAR, VATAN HAINLERİ VE DİĞER GERİCİLER İLE ABD ASKERİ HÜKÜMETİ TARAFINDAN ÜÇ YIL BOYUNCA YÖNETİLMESİNİN SONUCU

Sevgili yurttaşlarım,

ABD birlikleri tarafından işgal edilen Güney Kore, 15 Ağustos kurtuluşunun üçüncü yıldönümünde nasıl bir “başarı” göstermiştir?

Siyasi açıdan bakıldığında, ülkemizin güney yarısı, ABD emperyalistlerinin ve Japon yanlısı unsurların, ulusa ihanet edenlerin ve diğer gericilerin yönetimi altında, kurtuluştan bu yana bir “polis terör” devletine ve ülkenin bağımsızlığını ve ulusun onurunu ABD emperyalistlerine satan bu gericiler için bir üsse indirgenmiştir.

Ekonomik açıdan bakıldığında, Güney Kore’nin Kore halkının alın teri ve kanıyla inşa ettiği sanayileri harabeye dönmüştür. Sonuç olarak, güneydeki işçiler şimdi açlık ve yoksulluk içinde kıvrınmakta ve milyonlarca işsiz sokaklarda dolaşmak zorunda kalmaktadır.

ABD emperyalistlerinin, Japon yanlısı unsurların ve hainlerin üç yıllık iktidarı Güney Kore tarımını da darmadağın etmiştir. Bir zamanların tahıl ambarı Güney Kore kıtlık bölgesi haline gelirken, köylüler tamamen yoksullaştı.

Güney Kore’deki kültürel durum Japon emperyalizmi dönemindeki gibi devam etmektedir. ABD emperyalistlerinin himayesi altındaki Japon yanlısı unsurlar ve vatan hainleri Güney Kore’deki tüm demokratik basın ve kültür kurumlarını çökertmiş, demokratik örgütleri yeraltına sürmüş ve güneydeki kardeşlerimizi hapis, işkence, ölüm cezası ve terörle tehdit etmektedir.

Bu, ABD emperyalistlerinin ve Amerikan manipölasyonu altındaki Japon yanlısı unsurların, hainlerin ve diğer gericilerin Güney Kore’de üç yıldır süren hakimiyetinin içler acısı sonucudur.

Güney Koreli gericiler, ABD emperyalistleriyle el ele vererek Moskova’daki Dışişleri Bakanları Konferansı’nın kararını sabote etmiş ve yandaş rolünü oynamışlardır. SSCB-ABD Ortak Komisyonu’nu baltalamak ve Kore sorununu hukuksuz bir şekilde Birleşmiş Milletler’e sunmak için ABD emperyalistlerine aktif olarak yardım ettiler. ABD emperyalistleri tarafından haksız bir şekilde bir araya getirilen “BM Kore Geçici Komisyonu”nu desteklediler ve onlarla birlikte Güney Kore’de ulusu yok edecek ayrı seçimler düzenlediler.

Ayrıca, ABD emperyalistleri ve Güney Kore’deki Japon yanlısı unsurlar ve diğer hainler, 38. paraleli kalıcı bir sınır haline getirmek ve Güney Kore’yi bir ABD sömürgesine dönüştürmek amacıyla 10 Mayıs hain seçimlerini düzenlediler.

ABD emperyalistleri bu seçimleri, Japon yanlısı unsurlardan ve vatan hainlerinden oluşan bir Güney Kore kukla hükümetini bir araya getirmek ve onu tüm Kore’yi kendi sömürgeleri olarak köleleştirme yönündeki sinsî politikalarını sürdürmek için kullanmak amacıyla kullandılar. Birleşmiş Milletler’in yasadışı kukla rejimi “tüm Kore hükümeti” olarak tanımasını sağlamak için mümkün olan her şeyi yapıyorlar.

ABD emperyalistleri, Güney Kore’ye yönelik saldırgan politikalarını daha açık bir şekilde sürdürmek için bu kukla hükümeti kullanacaklardır. Sözde bu “hükümetin” talebi üzerine, Uzak Doğu’daki askeri üsleri haline getirmek amacıyla Güney Kore’de uzun süreli kalmayı planlıyorlar.

Bu bağlamda kayda değer bir gelişmeye işaret etmeliyim. ABD’nin Japonya’ya yönelik politikası, Japon militaristlerini ve savaş sanayi potansiyelini yok etmek yerine korumaya yöneliktir. ABD askeri makamları henüz Japonya’nın başlıca savaş suçlularını cezalandırmadığı gibi diğer savaş suçlularını

cezalandırmak için de herhangi bir önlem almamıştır. Japonya'da militarizm olduğu gibi bırakılmıştır ve emperyalist Japonya'nın yeniden canlanma tehlikesi daha da artmaktadır. Ulusumuzun yeminli düşmanı olan Japon emperyalizminin yeniden canlanması, Korelilerin ve diğer birçok Asya halkının öfkesini uyandırmakta ve onları ciddi bir endişeye sürüklemektedir.

Kore halkı, Güney Kore'deki hain ayrılıkçı seçimlerin ülkenin kaderi için ne kadar tehlikeli olacağını biliyordu. Bu nedenle seçimlere karşı tek vücut olarak ayaklandılar.

Hain 10 Mayıs seçimlerini protesto etmek üzere kuzey ve güney Kore'deki 56 siyasi parti ve kamu kuruluşunun temsilcilerinin katıldığı ortak konferansta, ülkede bir kriz yaşanmasını önlemek amacıyla seçimlerin boykot edilmesine ilişkin tarihi bir karar alındı. Kuzey-güney ortak konferansı, Japon yanlısı unsurların ve diğer vatan hainlerinin ABD emperyalistlerinin kışkırtmasıyla ayrı seçimler düzenlemeye çalışarak işledikleri vatanseverlik dışı suçu tüm dünyaya gösterdi. Konferans, mevcut siyasi durumda Kore sorununu çözmenin en makul yolunun hem Sovyet hem de ABD birliklerinin geri çekilmesi olduğunu kabul ederek Sovyetler Birliği ve ABD hükümetlerine bu yönde bir talep gönderdi.

Sovyet hükümeti cevap olarak Kore'den askerlerini çekmeye hazır olduğunu yineledi ve ilk aşama olarak Kuzey Kore'deki askerlerini azalttı.

Ancak ABD hükümeti bu talebe cevap vermeyi reddetmekle kalmadı, silah zoruyla Güney Kore'de önceden ayarlanmış münferit seçimleri düzenledi.

Kuzey-Güney Ortak Konferansı'nın ardından Nisan ayı sonlarında Kuzey ve Güney Kore'deki siyasi parti ve sosyal örgüt liderlerinin katıldığı bir danışma konferansı düzenlenmiştir. Bu konferansta, Sovyet ve ABD birliklerinin ülkemizden çekilmesinden sonra, Kore'nin demokratik geçici hükümetini oluşturmak ve ardından gizli oyla genel, doğrudan ve eşit oy ilkesine göre Kore'nin yüksek yasama organını seçmek, Anayasayı

yürürlüğe koymak ve birleşik demokratik Kore hükümetini kurmak için kuzey ve güney Kore'deki siyasi partiler ve sosyal örgütler adına tüm Kore'de bir siyasi toplantı düzenlenmesi kararlaştırıldı.

Ancak ABD'nin emperyalist sömürgeci köleleştirme politikasına uygun olarak, Güney Kore'deki Japon yanlısı unsurlar ve hainler, kendilerinden oluşan "Ulusal Meclis" için ayrı seçimler düzenlediler ve ABD tarafından yetiştirilen Syngman Rhee başkanlığındaki gerici kukla hükümeti kurdular.

Bu koşullar altında Kore halkı, ülkemizi terk etmeyi reddeden ABD askerlerinin çekilmesini bekleyemezdi. Bu nedenle geçtiğimiz haziran ayının sonunda Pyongyang'da Kore'nin iki kesimindeki siyasi parti ve toplumsal örgüt liderlerinin katıldığı bir danışma konferansı daha düzenlendi.

Konferansta Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasası'nın bir an önce kabul edilmesi ve buna dayanarak Kore'nin merkezi hükümetini kurmak üzere Kore Yüksek Halk Meclisi seçimlerinin yapılması yönünde bir karar alındı. Bu konferans Kore halkının ezici çoğunluğunun iradesini temsil ettiğinden, Kuzey Kore Halk Meclisi geçen 10 Temmuz'da Kore Yüksek Halk Meclisi seçimlerinin Kuzey Kore bölgesinde yapılmasına karar verdi. Güney Kore'deki siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin ezici çoğunluğu da bu meclis seçimlerinin Güney Kore'de yapılmasına karar vermiştir.

Kore halkı, ülkedeki mevcut durumda ülkeyi kurtarmak için hiçbir adım atmamanın, sadece ABD askerlerinin çekilmesini beklemenin, gelecek nesillere karşı affedilemez bir suç işlemek anlamına geldiğinin çok iyi bilincindedir.

Hepinizin bildiği gibi, Güney Kore'deki hileli 10 Mayıs seçimlerinden doğan "Ulusal Meclis"te işçilerin, köylülerin ya da ulusal yeniden birleşme için mücadele eden demokratik siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin hiçbir temsilcisi bulunmamaktadır.

Kore halkının ezici çoğunluğu işçi ve köylüdür ve tüm Kore'deki siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin çoğu ülkenin yeniden birleşmesi için mücadele etmektedir.

Ancak bu ezici çoğunluk Güney Kore “Ulusal Meclisi” ve ayrı hükümetinde hiç temsil edilmemektedir. Tam da bu nedenle, Kore halkının büyük çoğunluğu gerici ve halk düşmanı “Ulusal Meclis'i ya da kendi kendilerini tayin eden ‘hükümeti’ tanımamaktadır.

Kore halkı, ulusal birleşme ve demokrasi özlemiyle, birleşik bir yüksek halk iktidarı organı ve kelimenin gerçek anlamıyla birleşik bir demokratik hükümet kurmaya kararlıdır. Bu hedefe, Kuzey ve Güney Kore'deki tüm halkın yurtsever mücadelesi ve çabalarıyla ulaşılabacağı kesindir. Hiçbir güç onların ulusal yeniden birleşme ve demokrasi mücadelesini durduramaz.

Kore halkı 10 Mayıs'taki utanç verici seçimleri oybirliğiyle boykot etmiştir. Güney Kore'deki Japon yanlısı unsurlar ve diğer ulus hainleri, ABD askeri hükümeti ile birlikte, bu “seçim” maskaralığını ancak baskı, şiddet, sahtekarlık ve yalana başvurarak sahneleyebilmişlerdir.

Japon yanlısı unsurlar, ulusa ihanet edenler ve ABD askerî hükümeti, tıpkı 10 Mayıs'taki yıkıcı ayrı seçimlere hile karıştırırken yaptıkları gibi, şimdi de güneydeki Kore Yüksek Halk Meclisi seçimlerini engellemek için polisi ve gerici terörist çeteleri harekete geçirerek her türlü baskıcı önlemleri ve barbarlığı kullanmaktadır.

Ancak Kore halkı ulusal yeniden birleşme mücadelesine daha sıkı sarılacak ve düşmanın Yüksek Halk Meclisi seçimlerini engellemeye yönelik her türlü girişimi eninde sonunda boşa çıkarılacaktır. Bu yıl Güney Kore'de yaşanan tüm gelişmeler, ulusal yeniden birleşme mücadelesinde bir araya gelen ve birleşen demokratik güçlerin gerici güçlerden çok daha güçlü olduğunu göstermektedir.

3. GÖREVLERİMİZ

Yurttaşlarım,

Kuzey Kore halkının bugün karşı karşıya olduğu en önemli siyasi görev 25 Ağustos'ta yapılacak olan Kore Yüksek Halk Meclisi seçimlerini kazanmaktır.

Önümüzdeki seçimler, genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine dayalı olarak gizli oyla yapılacak en gerçek demokratik seçimlerdir. Seçimler, ülkenin yeniden birleşmesi, bağımsızlığı ve demokrasisi için mücadele edecek olan Yüksek Halk Meclisi'ni ve Kore'nin merkezi hükümetini doğuracağı için biz Kore halkının hayatında önemli bir siyasi olay olacaktır.

Kore'nin en yüksek yasama organı için yapılacak seçimler, ulusal yeniden birleşme ve demokrasiye ulaşmak için yeni bir kurtuluş hamlesidir. Bu nedenle tüm Kore halkının en büyük görevi seçimleri başarılı bir sonuca ulaştırmaktır.

Kuzey Kore'deki her düzeydeki halk komiteleri, siyasi partiler ve sosyal örgütler istisnasız tüm seçmenlerin seçimlere katılmasını sağlamalı ve özellikle de seçim komiteleri seçimlerin gerçekten demokratik olması için çaba göstermelidir.

Seçimlere aktif katılım tüm vatandaşların onurlu görevidir. Seçmenler 25 Ağustos'taki seçimlere yüzde yüz katılım göstererek Kore halkının ulusal yeniden birleşme, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesindeki vatansever gücünü bir kez daha ortaya koymalıdır.

Ekonomik açıdan, ekonomimizdeki sömürge deformasyonunu mümkün olan en kısa sürede ortadan kaldırmak gibi zorlu bir görevle karşı karşıyayız.

Kore'de sömürgeci bir ekonomi politikası izleyen Japon emperyalistleri, sanayimizi Japon sanayilerinin bir eklentisi haline getirmiş ve kendilerinden bağımsız olarak gelişmesini engellemiştir. Dolayısıyla, sanayimizin sömürgeci özelliklerini

ortadan kaldırma ve ulusun endüstriyel bağımsızlığını garanti altına alma görevimizin önemi kaçınılmaz hale gelmiştir. Ulusal ekonomimizin bir bütün olarak ilerlemesi, endüstriyel gelişimiyle yakından ilişkilidir.

Her şeyden önce, sanayinin temeli olan makine imalat sanayinin gelişmesini sağlamalı ve özellikle de takım tezgâhlarının üretimine büyük önem vermeliyiz. Kangso Elektrikli Makineler Fabrikasını genişletmeli, transformatör ve elektrik motoru üretimi için yeni ekipmanlar kurmalı ve diğer bazı işletmelerde yeni üretim sektörleri oluşturmalıyız.

Hafif sanayi alanında tekstil endüstrisi aktif olarak geliştirilmeli ve insanlara daha fazla giysi sağlamak için suni ipek ve elyaf üretimi mümkün olduğunca arttırılmalıdır.

Yapı malzemeleri endüstrisi, sermaye inşaatının genişlemesi ve gelişmesiyle birlikte artan çimento, tuğla, cam ve diğer yapı malzemelerine olan talebi karşılamak için çaba göstermelidir.

Kısacası, ulusal sanayiye geliştirmek ve sanayi üretimini en azından 1944 seviyesine çıkarmak için önümüzdeki iki yıl içinde sanayilerimizdeki deformasyona son vermeli ve yeni üretim dalları kurmalıyız.

Tarım, kurtuluş öncesi yıllardan daha yüksek olan mevcut tahıl üretim düzeyiyle yetinmemeli, üretimi daha da geliştirmelidir.

Geri kalmış tarım yöntemlerini iyileştirmek ve pirinç tarlalarının alanını azami ölçüde genişletmek için önlemler almalıyız. Bu amaçla sulama çalışmalarını büyük bir şekilde yürütmeli ve önümüzdeki iki yıl içerisinde büyük ölçekli Phygongnam sulama projesini tamamlamalıyız.

Ayrıca, endüstriyel hammaddelere yönelik artan talebi karşılamak için endüstriyel ürün ekilen araziye daha da genişletmeliyiz.

Böylece iki yıl içinde halkın gıda ihtiyacını ve endüstriyel hammadde talebini karşılayabiliriz.

Ulusal ekonomideki hızlı ilerleme, eğitim, ulusal kültür ve sanatın gelişmesiyle yakından bağlantılıdır.

Önümüzdeki iki yıl içinde üniversitelerin, yüksek okulların ve uzmanlık okullarının sayısını hızla arttırmalı, bunları iyi bir şekilde donatmalı ve eğitim kalitesini yükseltmeli, kendi kadrolarımızı kitlesel olarak yetiştirmeli ve zorunlu ilköğretim için tüm hazırlıkları yapmalıyız.

Tüm bu önemli görevler ancak 1948 ulusal ekonomik planı yerine getirilerek başarıyla gerçekleştirilebilir. Bu nedenle, bu planın gerçekleştirilmesi için mücadeleyi ekonomik inşadaki acil görevimiz olarak görmeli ve bunu gerçekleştirmek için enerjik bir şekilde çalışmalıyız.

Kısacası, siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda önümüzde duran görevler bunlardır.

Ülkemizin siyasi, ekonomik ve kültürel kalkınması için verilen mücadele, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin sağlam temellerinin atılması için verilen bir mücadeledir.

Bahsi geçen ulusal görevlerin başarıyla yerine getirilmesi için hükümetimiz olan halk komitesini her zamankinden daha fazla güçlendirmeli ve Kuzey Kore'deki demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin güçlü koalisyonu olan Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'yi daha da sağlamlaştırmalıyız.

Demokrasinin inşasına yönelik büyük çalışmada kayda değer başarılar elde ettik. Bugün gericilerin Kuzey Kore'de hiçbir dayanağı kalmamıştır.

Ancak bu onların demokrasiye karşı çalışmayı bıraktıkları anlamına gelmiyor. Güney Kore'deki Japon yanlısı unsurların, vatan hainlerinin ve gericilerin desteğiyle, Kuzey Kore'deki ilerlememizi bir süreliğine de olsa durdurmak için mümkün olan

her şeyi yapacaklardır. Dolayısıyla halkımız her bakımdan teyakkuz halinde olmalıdır. Teyakkuz, Kuzey Kore’de başarılı bir demokratikleşme için güçlü bir silahtır.

Yüksek Halk Meclisi seçimleri için hazırlandığımız ve çalıştığımız bugün, tüm Kore halkı her zamankinden daha fazla uyanık olmalıdır.

Sevgili yurttaşlarım,

Kuzey Kore halkı, birleşik bağımsız ve demokratik bir devletin şiyasi, ekonomik ve kültürel temellerinin atılmasında gerçekten büyük başarılar kazanmıştır.

Şimdi ulusal ekonomi, eğitim ve kültür de dahil olmak üzere demokratik inşanın tüm alanlarında yeni zaferlere doğru güçlü bir şekilde yürüyoruz.

Gelecekte de ülkemizi demokratik bir devlet olarak yeniden birleştirmek için yorulmadan çabalamaya devam edeceğiz.

Yaşasın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

Yaşasın 15 Ağustos kurtuluşunun üçüncü yıldönümü! Yaşasın özgür Kore halkı!

İKTİDARIN DEVRİNE İLİŞKİN AÇIKLAMA

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi'nin Birinci Oturumunda Yapılan Açıklama 8 Eylül 1948

Sayın vekiller,

36 yıl boyunca Japon emperyalizminin sömürge köleleri olarak acı çeken halkımız 15 Ağustos kurtuluşunu coşkuyla karşıladı.

Japon emperyalizminin sömürgesi altında geçen uzun yıllardan kurtulmuş olarak, birleşik, demokratik bir merkezi hükümet kurmak, bağımsız, egemen bir devlet kurmak ve mümkün olan en erken zamanda özgür ve mutlu, demokratik bir yaşam tesis etmek için her türlü çabayı gösterdiler. Bu büyük hedefe ulaşmak ve kendi kaderlerini çizmek için halkımız, tüm Kore'de halk iktidarının kurumları olan halk komitelerini kurdu.

Ancak ABD ordusu Güney Kore'ye girdiğinde, ülkemizde karmaşık bir siyasi durum hüküm sürmeye başladı.

Güney Kore'deki ABD emperyalistleri, Japon yanlısı unsurlar ve ulusa ihanet edenler, Güney Kore halkının inisiyatifiyle kurulan halk komitelerini bastırıp dağıtarak ve halk iktidarı organlarının önde gelen yetkililerini tutuklayıp gözaltına alarak her türlü acımasız saldırıyı gerçekleştirdiler. Böylece Güney Kore'de halk komiteleri feshedildi ve halkın refahı için mücadele eden yetkililer yeraltına inerek yasadışı faaliyetlerde bulunmak zorunda kaldı.

Günler geçtikçe, Güney Koreli gericiler Güney Kore'yi ABD emperyalistlerinin açık bir sömürgesi haline getirmek için daha da hummalı bir şekilde manevralar yaptılar. ABD emperyalistlerinin ve ulusa ihanet edenlerin bu tür manevraları nedeniyle, ülkemizin siyasi durumu gerçekten de karmaşık ve vahim bir hal aldı ve halkın büyük bir sabırsızlıkla beklediği birleşik, demokratik bir

merkezi hükümetin ve bağımsız, egemen bir devletin kurulması gerçekleşmedi ve bugüne kadar ertelendi.

Bu durumda Kuzey Kore halkı, birleşik, demokratik bir merkezî hükümetin kurulmasını teşvik etmek, bağımsız, egemen bir devletin inşasının temellerini atmak ve sadece Kuzey Kore’de bile Japon emperyalistlerinin kaçarken tahrip ettiği sanayi ve ulaşımı hızla yeniden canlandırmak ve halkın yaşam standartlarını yükseltmek için Kuzey Kore’de meydana gelen elverişli koşullardan yararlanmak amacıyla, halkın inisiyatifıyla kurulmuş olan yerel halk iktidarı kurumlarına koordineli bir şekilde rehberlik edecek bir merkezî yönetim biriminin kurulması ihtiyacını şiddetle hissetmiştir. Bu doğrultuda, 8 Şubat 1946’da Kuzey Kore’deki vilayet, şehir ve ilçe halk komiteleri ile demokratik siyasi partiler ve sosyal örgütlerin temsilcileri Pyongyang’da bir araya gelerek Kuzey Kore Geçici Halk Komitesini kurdular.

Kuzey Kore halk iktidarının geçici ana organı olan PPCNK, halkın yaşamını istikrara kavuşturmak ve bağımsız, egemen bir devletin inşasının temellerini atmak için önlemler almış ve kurtuluştan hemen sonra kaosu temizlemeye ve sanayi, ulaşım ve tarım da dahil olmak üzere ulusal ekonominin tüm alanlarını rehabilite etmeye ve geliştirmeye başlamıştır. Tüm halkın coşkulu katılımı ve çeşitli siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin aktif desteğiyle tarım reformunu gerçekleştirdi, sanayileri kamulaştırdı, İş Kanunu ve Cinsiyet Eşitliği Kanunu’nu yürürlüğe koydu, aynı tarım vergisi getirdi ve demokratik bir eğitim sistemi kurmak, kamu sağlık hizmetlerini iyileştirmek, ulusal kültürü teşvik etmek vb. için bir dizi önlem aldı. Böylece Kuzey Kore’nin siyasi, ekonomik ve kültürel gelişiminin temellerinin atılmasında büyük başarı elde etmiş oldu.

Şubat 1947’de Kuzey Kore Halk Meclisi kurulduğunda, geçici merkezi iktidar organı olan PPCNK, Kuzey Kore Halk Komitesi haline geldi.

Halkın yaşam standartlarını daha da yükseltmek, demokratik reformların kazanımlarını pekiştirmek ve geliştirmek ve bağımsız,

egemen bir devletin inşası için maddi temelleri sağlamlaştırmak amacıyla PCNK, 1947 ve 1948 yıllarında ulusal ekonomik planlar hazırladı ve bunları uygulamak için topyekûn bir çalışma başlattı. Tüm halkın etkin emek çabaları ve Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi'ne bağlı siyasi partiler ve sosyal örgütlerin yardımları sayesinde ulusal ekonomik planlar başarıyla uygulandı ve ülke ekonomisi iki yıl içinde büyük atılımlar gerçekleştirdi.

PCNK'nin tüm halk tarafından kendisine emanet edilen görevleri sadakatle yerine getirdiğini söyleyebiliriz.

Kuzey Kore'de kurtuluştan sonraki üç yıl içinde gerçekleştirilen demokratik reformlar ve siyaset, ekonomi ve kültür alanlarında kaydedilen muazzam gelişme, istisnasız olarak ülkenin tam bağımsızlığı ve Kore halkının refahı için düşünülmüştür.

PCNK'nin rehberliğinde, halkımız kahramanca mücadelesi ve özverili emeğiyle Kuzey Kore'yi ülke için güçlü bir demokrasi üssüne dönüştürmüştür. Halkımızın PCNK önderliğinde yeni bir ülke inşa etme mücadelesinde gösterdiği başarılar, ulus inşası tarihimizde sonsuza dek parlayacaktır.

Bugün PCNK tüm görevlerini yerine getirdiğini ve tüm haklarını kullandığını düşünmektedir, çünkü Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi, tüm Kore halkının uzun zamandır özlemini çektiği tüm Kore'nin birleşik, yüce yasama organı, kuzey ve güney Kore'deki tüm halkın iradesine uygun olarak oluşturulmuştur.

Bu nedenle, PCNK adına, PCNK'nın yetkilerini ve haklarını Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi'ne devrediyorum.

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ HÜKÜMETİNİN SİYASİ PROGRAMI

**Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk
Meclisi'nin Birinci Oturumunda Yapılan Açıklama 10 Eylül
1948**

Yüksek Halk Meclisi Milletvekilleri,

Japon emperyalist sömürgeci boyunduruğundan kurtulduktan sonra ulusumuz, ülkemizde birleşik, demokratik bir merkezî hükümetin kurulmasını ve dünya demokrasi cephesinin tam teşekküllü bir üyesi olarak kendi ayakları üzerinde durabilecek bağımsız bir devletin inşasını sabırsızlıkla bekledi.

Ancak Güney Kore'deki hainler, ABD emperyalistlerinin manipölasyonları altında, Kore sorununa ilişkin Moskova Üçlü Dışışleri Bakanları Konferansı kararını sabote ettiler ve Güney Kore'yi gericiğin kol gezdiği kanunsuz bir ülkeye dönüştürdüler. Demokratik, vatansever güçleri acımasızca bastıran bu hainler, ABD emperyalistleriyle iş birliği yaparak nihayet ayrı, kukla bir hükümet kurdular ve ABD birliklerinin uzun vadeli olarak Güney Kore'de kalmasını talep ediyorlar. ABD emperyalistleri ve onların uşakları, ulusumuzun bölünmüşlüğünü sürdürmek, topraklarımızı sonsuza dek parçalı tutmak ve Güney Kore'yi tam bir ABD sömürgesine dönüştürmek için umutsuzca çabalamaktadır.

Bu koşullar altında, kuzey ve güneydeki halkın ortak iradesine göre kurulmuş birleşik bir merkezî hükümet olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti, ülkenin tamamen yeniden birleşmesini sağlamak ve zengin ve güçlü, bağımsız ve egemen bir demokratik devlet inşa etmek amacıyla aşağıdaki görevleri yerine getirmeye çalışacaktır:

Birincisi, Cumhuriyet Hükümeti tüm Kore halkını kendi etrafında sağlam bir şekilde birleştirecek ve onları ülkenin yeniden birleşmesi mücadelesinde seferber edecek ve Sovyet Hükümeti'nin toprak bütünlüğü ve ulusal yeniden birleşmenin ön

koşulu olan Sovyet ve ABD ordularının eşzamanlı olarak geri çekilmesi önerisini hayata geçirmek için her türlü çabayı gösterecektir.

İkinci olarak, Cumhuriyet Hükümeti, ülkemizdeki siyasi, ekonomik ve kültürel yaşamı Japon emperyalist yönetiminin kötü etkilerinden kurtarmak için gerekli tüm önlemleri alacak ve Kore halkının çıkarlarına ihanet eden ve Japon emperyalistleriyle aktif olarak iş birliği yapan Japon yanlısı unsurları ve ulus hainlerini Cumhuriyet yasalarına göre cezalandıracaktır.

Hükümet, Japon emperyalist yönetimi günlerinden kalan köleci düşünce kalıntılarına ve ülkemizi yabancı emperyalizmin bir sömürgesi olarak yeniden pazarlama manevraları yapan ulus hainlerine karşı kararlı bir mücadele yürütecektir. Kuzey Kore’de kurulan demokratik sistemi ve ekonomi ve kültürün inşasında elde edilen başarıları baltalamaya yönelik tüm düşman girişimlerini tamamen açığa çıkaracak ve ezecektir.

Üçüncü olarak, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti, geçmişte Japon emperyalistleri tarafından yapılan tüm yasaları ve kukla hükümetin halka karşı olan tüm anti-demokratik yönetmeliklerini hükümsüz ve geçersiz ilan edecektir.

Cumhuriyet Hükümeti, Kuzey Kore’de yürürlüğe konulan tarım reformu, sanayinin millileştirilmesi, İş Kanunu ve Cinsiyet Eşitliği Kanunu gibi demokratik reformları güçlendirmeye ve ileriye götürmeye devam edecek ve bunların tüm Kore’de uygulanması için çaba gösterecektir.

Dördüncü olarak, Cumhuriyet Hükümeti, Kore’yi zengin, güçlü, bağımsız ve demokratik bir devlet haline getirmek amacıyla, ekonomimizi sömürge bağımlılığı özelliklerinden kurtaracak, yabancı emperyalistlerin ekonomik köleleştirme politikasına karşı çıkacak ve Kore halkının refahını istikrarlı bir şekilde artıracak ve ülkemiz için bağımsızlık ve refah sağlayabilecek bağımsız bir ulusal ekonomi inşa edecektir.

Hükümet, ülkenin tüm kaynaklarını halkın çıkarları doğrultusunda akılcı bir şekilde kullanmak üzere birleşik bir ulusal ekonomik plan hazırlayacak ve bu plana uygun olarak ulusal ekonomiyi ve ulusal kültürü aktif bir şekilde geliştirecektir.

Beşinci olarak, Hükümet eğitim, kültür ve kamu sağlığı hizmetlerinin geliştirilmesi için büyük çaba sarf edecektir. Eğitim alanında, şu anda okula gitmeyen mümkün olduğunca çok sayıda çocuğu okula kabul etmek için okul ağını geniş ölçüde genişletecek ve ortaokul ve liseye giriş oranını yükseltecek ve 1950 yılında zorunlu ilköğretimi başlatacaktır.

Siyasetin, ekonominin ve kültürün tüm sektörlerinde yetenekli kadrolar olmadan bağımsız bir devlet kurmak imkânsızdır. Bu nedenle, Cumhuriyet Hükümetinin önündeki en önemli görevlerden biri, ulusal inşanın tüm alanlarında ihtiyaç duyulan çok sayıda kadroyu yetiştirmektir.

Hükümet, ulusal ekonominin tüm dallarında ihtiyaç duyulan çok sayıda yetenekli teknik kadroyu yetiştirmek için daha fazla sayıda uzman teknik okul ve kolej inşa edecek ve yüksek öğrenim enstitülerinin tüm olanaklarını mükemmelleştirmek ve öğretimin içeriğini ve yöntemlerini geliştirmek için adımlar atacaktır.

Aynı zamanda, fabrika ve ofis çalışanlarına teknik bilgi öğretmek için işletmelerde ve işyerlerinde bir meslek içi eğitim ağı ve kısa teknik kurslar kurulacak ve vasıflı işçiler yetiştirmek için birçok teknik okul açılacaktır. Ayrıca, geniş çaplı yetişkin eğitimi için yetişkinler için daha fazla ilkokul ve ortaokul kurulacak, böylece çalışan insanlar arasında okuma yazma bilmeyenler yok edilecek ve kültürel standartları yükseltilecektir.

Gazeteler, dergiler ve kitaplar büyük baskılar halinde yayınlanacak ve halkın siyasi bilincini ve teknik ve kültürel seviyelerini yükseltmek için kütüphaneler, sinemalar, tiyatrolar ve kulüplerin faaliyetleri hızla artırılacaktır.

Kamu sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi ve yaygınlaştırılması için işletmelerde ve köylerde yaygın olarak hastaneler ve sağlık

ocakları kurulacak, ilaç ve tıbbi alet üretimi artırılacak ve çok sayıda sağlık çalışanı eğitilecektir.

Altıncı olarak, Cumhuriyet Hükümeti her düzeyde halk iktidarı organlarını her şekilde sağlamlaştıracak ve geliştirecektir. Halk komitesi, 15 Ağustos kurtuluşunun ardından halkın özgür iradesine göre kurulan yeni bir halk hükümeti türü olarak, Kore halkının bölünmez desteğine sahip gerçek bir halk iktidarı haline gelmiştir.

Hükümet, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin siyasi temeli olan yerel halk komitelerini mevcut oldukları Kuzey Kore'de güçlendirecek ve bir zamanlar örgütlü oldukları ancak gerici güçler tarafından dağıtıldıkları Güney Kore'de yeniden kurulmaları için mücadele edecektir.

Yedinci olarak, dış politikada, Cumhuriyet Hükümeti, dünya demokrasi cephesinde eşit bir üye olarak ülkemiz ile ulusumuzun özgürlüğüne ve bağımsızlığına saygı duyan ve bize eşit muamele eden özgürlük sever ülkeler arasında dostane ilişkiler kurmaya çalışacaktır.

Japon emperyalizminin yeniden canlanması ulusumuzun bağımsızlığı için bir tehdit oluşturmaktadır ve bu nedenle Japonya'yı saldırgan bir emperyalist devlet olarak yeniden canlandırmaya çalışan emperyalist ülkelerin hepsi ulusumuzun düşmanı olarak kabul edilecektir.

Cumhuriyet Hükümeti, Japon militarizminin güçlerinin tasfiye edilmesi ve Japonya'nın demokratikleştirilmesine ilişkin Potsdam Konferansında alınan kararın uygulanmasını ısrarla talep edecektir.

Sekizinci olarak Hükümet, ülke topraklarını yabancı saldırı güçlerine karşı savunmak ve Kuzey Kore'deki demokratik reformlarda elde edilen kazanımları korumak için Halk Ordusunu her açıdan güçlendirecektir.

HEPİMİZ CUMHURİYET HÜKÜMETİ ETRAFINDA SIKI BİR ŞEKİLDE BİRLEŞELİM VE DEMOKRATİK BİR KORE İNŞA ETMEK İÇİN İLERİYE DOĞRU YOL ALALIM

**Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümetinin
Kuruluşunu Kutlamak Üzere Pyongyang'da Düzenlenen
Kitlesel Mitingde Yapılan Konuşma 12 Eylül 1948**

Sevgili Pyongyang vatandaşları,

İşçiler, köylüler, ofis memurları, kültür adamları ve öğrenciler,

Girişimciler, tüccarlar ve din adamları,

Halkımızın kurulmasını büyük bir heyecanla beklediği Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Merkezi Hükümeti kurulmuş ve tüm Kore halkı tarafından sıcak bir şekilde desteklenmiş ve memnuniyetle karşılanmıştır.

Kadınıyla erkeğiyle, genciyle yaşlısıyla siz vatandaşlarımıza, yüksek bir vatanseverlik coşkusu ve ulusal sevinç içinde kurulan ve ulusumuzun tarihinde türünün ilk örneği olan Cumhuriyet Merkezi Hükümetini desteklemek ve karşılamak üzere burada toplandığınız ve Hükümet üyelerine olan güveninizi ifade ettiğiniz için Cumhuriyet Hükümeti adına en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Değerli dostlar,

DPRK Hükümetinin kurulmasıyla birlikte, halkımızın bağımsız ve egemen bir devlet kurma mücadelesinin tarihinde yeni ve parlak bir sayfa açılmıştır. Şu andan itibaren, kendi hükümeti olan tam teşekküllü bir ulus olarak halkımız her zaman bu hükümet tarafından korunacak ve DPRK vatandaşları olarak haysiyet, hak ve onura sahip olacaktır.

Halkımız 36 yıl boyunca vatansız sömürge köleleri olarak çok kötü muamele görmüş, sömürülmüş ve baskı altında tutulmuştur. Japon emperyalizminin sömürge yönetiminin zincirlerinden kurtulan Kore halkı, vatansız bir halkın acısını bir daha yaşamamak için, kurtuluşun ilk günlerinden bu yana bağımsız, egemen ve demokratik bir devlet inşa etmek üzere ülke çapında bir mücadele yürütmüş, iç ve dış gerici güçlere karşı inatla savaşımıştır.

Kuzey Kore Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşu ve Merkezî Hükümetin kurulması, Kuzey ve Güney Kore halklarının ülkenin yeniden birleşmesi, özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdiği birleşik mücadelenin meyveleri ve halkımız için büyük bir tarihî zaferdir.

Cumhuriyetimizin parlak bir geleceği vardır ve ulusumuzun önünde zafere giden geniş bir yol açılmıştır. Cumhuriyet Hükümeti, ülkemizin refahını ve halkımızın mutlu geleceğini temin etmek için elinden gelen her şeyi yapacak ve güveninizi boşa çıkarmayacaktır.

Zaferlerimiz ve mutluluğumuz kendiliğinden gelmez; bunlar ancak gayret ve mücadele ile kazanılır. Şimdi, Cumhuriyet Hükümeti ve halkımızın önünde, pek çok zorluk karşısında ne pahasına olursa olsun yerine getirilmesi gereken muazzam bir tarihi görev bulunmaktadır. Cumhuriyet Hükümeti'nin daha önce yayınlanmış olan siyasi programında da belirtildiği üzere, ülkenin yeniden birleşmesini, özgürlüğünü ve bağımsızlığını sağlamalı ve aynı zamanda ülkenin güney yarısında, kurtuluştan bu yana kuzey yarısında gerçekleştirilen büyük demokratik reformların aynısını gerçekleştirmeli ve oradaki yurttaşlarımıza bugün Kuzey Kore halkının sahip olduğu özgürlük ve mutluluğu sağlamalıyız. Japon emperyalizminin siyasi, ekonomik ve kültürel tüm alanlardaki uzun süreli sömürge yönetiminin kalıntılarını tamamen ortadan kaldırmalı ve ülkemizi bağımsız, demokratik, zengin, güçlü ve aydınlanmış bir devlet haline getirmeliyiz. Halkımızın uluslararası alanda tüm dünyanın özgürlük seven insanlarıyla tamamen eşit haklara sahip olarak yer almasını sağlamalıyız.

Bu tarihi görevi yerine getirmek için sadece Cumhuriyeti ilan etmek ve Cumhuriyet Hükümetini kurmak yeterli olmayacaktır. Anavatanın yeniden birleşmesi ve refahı için tüm Kore halkı Cumhuriyet Hükümeti etrafında sıkı bir şekilde birleşmeli, onun politikalarını desteklemeli ve vatansever coşku ve çabalarını bunları uygulamaya adanmalıdır.

Hain Syngman Rhee ve Güney Kore'nin Japon yanlısı unsurları, dönemleri ve siyasi çıkarıcıları tarafından yönetilen kukla rejim, halkın güçlü direnişiyle karşılaşmaktadır. Kore halkı bu hain çeteyi asla affetmeyecek ve onlarla savaşmaya devam edecektir.

Güney Kore halkı, Kuzey Kore'de olduğu gibi aynı demokratik reformları talep etmekte ve bunların hayata geçirilmesi için mücadele etmektedir. DPRK Hükümeti, siyasi programına uygun olarak Güney Kore'de de demokratik reformları hayata geçirecek ve Güney Kore halkının özgürlük, hak ve mutluluğunu garanti altına alacaktır.

Tarihin de gösterdiği üzere, bizzat halk tarafından kurulan, halkın kayıtsız şartsız desteğini alan ve onların yararına çalışan bir devlet ve hükümet her zaman muzaffer olmuştur.

Halk tarafından kurulan, halkın kayıtsız şartsız desteğini alan ve halkın yararına çalışan Merkezî Hükümetimizin, vatanımızın yeniden birleşmesi ve özgürlüğü için verilen mücadelede üstlendiği bu onurlu ve şerefli ulusal görevi sadakatle yerine getireceğine olan inancım tamdır. Cumhuriyet Hükümeti etrafında kenetlenerek demokratik Kore'nin muzaffer inşasına doğru ilerleyelim.

Çok yaşa Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

Çok yaşa Kore halkı!

Kuzey Kore Anayasası

Kuzey Kore, Anayasasını, mevcudiyetine kavuştuğu 9 Eylül 1948'den 2023 yılına kadar, 12 defa yenilemiştir; 1948 ve 1955 anayasalarının ardından kökten değişerek 1972 ve sonrasında günümüze dek kullanılan kalıplaştırılmış bir anayasa ortaya konmuştur. 1948 ve 1955 anayasaları toplamda 10 bölümden oluşur ve her biri 104 maddedir.

Bölümler şu şekildedir:

1. Temel İlkeler
2. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri
3. Devlet Gücünün En Yüksek Organı
 - 3.1 Yüksek Halk Meclisi
 - 3.2 Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi
4. Devlet İktidarının Merkezi Yürütme Organı
 - 4.1 Kabine
 - 4.2 Bakanlık
5. Devlet Gücünün Yerel Organları
6. Mahkeme ve Savcılık
7. Devlet Bütçesi
8. Milli Savunma
9. Milli Amblem, Milli Bayrak, Başkent
10. Anayasa Değişikliği Prosedürü

Günümüzde kullanılan (2023 Anayasası) Anayasa bölümleri ise şu şekildedir:

1. Önsöz
2. Siyaset
3. Ekonomi
4. Kültür
5. Milli Savunma
6. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri
7. Devlet Kurumları
 - 7.1 Yüksek Halk Meclisi

7.2 Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı

7.3 Devlet İşleri Komisyonu

7.4 Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi

7.5 Kabine

7.6 Yerel Halk Meclisi

7.7 Yerel Halk Komitesi

7.8 Cumhuriyet Savcılığı ve Mahkeme

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, büyük lider Yoldaş Kim İl Sung ve büyük lider Yoldaş Kim Jong İl'in devlet inşası konusundaki fikirlerinin ve bu konudaki başarılarının uygulandığı sosyalist Juche Devletidir.

Büyük önder Kim İl Sung Yoldaş, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu ve sosyalist Kore'nin babasıdır.

Büyük önder Kim İl Sung Yoldaş ölümsüz Juche fikrini yazdı ve bu fikrin bayrağı altında Japon karşıtı devrimci mücadeleyi örgütleyip yöneterek görkemli devrimci gelenekleri oluşturdu ve ulusal restorasyonun tarihi davasını başardı. Siyasi, ekonomik, kültürel ve askeri alanlarda bağımsız ve egemen bir devletin inşası için sağlam temeller atmış ve bunlara dayanarak Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni kurmuştur.

Juche yönelimli devrimci çizgileri ortaya koyan büyük önder Kim İl Sung Yoldaş, toplumsal devrim ve inşa çalışmalarının çeşitli aşamalarına akıllıca önderlik etmiş, böylece Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni kitleleri merkez alan sosyalist bir ülkeye, bağımsız, kendi kendine yeten ve savunmada kendine güvenen sosyalist bir devlete dönüştürerek güçlendirmiş ve geliştirmiştir.

Büyük lider Kim İl Sung Yoldaş, Devletin inşasını ve faaliyetlerini yöneten temel ilkeleri açıklığa kavuşturmuş, ideal bir Devlet ve sosyal sistem, ideal bir siyaset tarzı ve toplumu yönetmek için ideal bir sistem ve ideal yöntemler oluşturmuş ve

sosyalist anavatanın refahı ve Juche'nin devrimci davasının mirası ve tamamlanması için sağlam temeller atmıştır.

Büyük lider Kim Jong Il Yoldaş, büyük lider Kim Il Sung Yoldaş'ın fikirlerine ve davasına sadık kalarak Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni Kim Il Sung'un Devleti olarak güçlendiren ve geliştiren ve ulusun onurunu ve gücünü şimdiye kadarki en yüksek düzeye yerleştiren eşsiz bir vatansever ve sosyalist Kore'nin savunucusuydu. Büyük lider Kim Jong Il Yoldaş, büyük lider Kim Il Sung Yoldaş tarafından yazılan ölümsüz Juche fikrini derinlemesine ve çok yönlü bir şekilde geliştirmiş, tüm toplumu Kimilsungizm üzerine modelleme bayrağı altında sosyalist inşanın tüm alanlarında yeni bir mucizeler ve değişimler tarihi yaratmış ve tarihte ilk kez bir lideri ölümsüzleştirme davasını yürüterek, Juche'nin devrimci geleneklerini sıkıca savunarak ve onları saflığı ve bütünlüğü içinde ileriye taşıyarak Kore devriminin sürekliliğini sağlamıştır.

Dünya sosyalist sisteminin çöküşü ve emperyalist müttefik güçlerin Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni boğmaya yönelik vahşi saldırıları karşısında, büyük lider Kim Jong Il Yoldaş Songun siyasetini yönetti; böylece büyük lider Kim Il Sung Yoldaş'ın değerli mirası olan sosyalizmin kazanımlarını onurla korudu, DPRK'yı yenilmez bir politik-ideolojik güce, nükleer bir devlete ve tartışılmaz bir askeri güce dönüştürdü ve güçlü bir sosyalist ülkenin inşası için geniş bir yol açtı.

“Halk benim Tanrımdır” sözünü düstur edinen ulu önder Kim Il Sung Yoldaş ve ulu önder Kim Jong Il Yoldaş her zaman halkla iç içe olmuş, tüm yaşamlarını halka adanmış, halkla ilgilenerek ve asil yardımsever politikalarıyla onlara önderlik ederek tüm toplumu tek bir zihinde birleşmiş büyük bir aileye dönüştürmüşlerdir.

Büyük lider Yoldaş Kim Il Sung ve büyük lider Yoldaş Kim Jong Il'in rehberliğinde Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, müreffeh ve bağımsız bir devlet inşa etmek için temel ama temel görevleri başarıyla yerine getiren eşsiz bir Devlet olarak dünyada parlaklığını parlatmayı başardı.

Büyük lider Yoldaş Kim Il Sung ve büyük lider Yoldaş Kim Jong Il, ulusal yeniden birleşme amacına ulaşmak için ölümsüz kahramanlık sergileyen ulusun kurtarıcılarıdır. Ülkenin yeniden birleşmesini en yüce ulusal görev olarak görerek, tüm çabalarını ve özenlerini bunun gerçekleşmesine adanmışlardır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ulusal yeniden birleşme için güçlü bir kale haline getirdiler. Aynı zamanda, ulusal yeniden birleşmeyi başarmanın temel ilke ve yollarını belirlediler ve ulusal yeniden birleşme hareketini ülke çapında bir harekete dönüştürerek tüm ulusun birleşik çabalarıyla yeniden birleşme davasını tamamlamanın yolunu açtılar.

Büyük lider Kim Il Sung Yoldaş ve büyük lider Kim Jong Il Yoldaş, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin dış politikasının temel ideallerini netleştirdiler. Buna dayanarak ülkenin dış ilişkilerini genişletip geliştirdiler ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin uluslararası prestijinin yükseltilmesini sağladılar. Deneyimli dünya devlet adamları olarak yeni bir bağımsızlık çağı açtılar, sosyalist hareketin ve bağılantısızlar hareketinin güçlendirilmesi ve geliştirilmesi, dünya barışı ve halklar arasındaki dostluk için enerjik faaliyetler yürüttüler ve insanlığın bağımsızlık davasına ölümsüz bir katkıda bulundular.

Büyük lider Kim Il Sung Yoldaş ve büyük lider Kim Jong Il Yoldaş, ideoloji ve teori dehaları, liderlik sanatının ustaları, her zaman muazzam demir iradeli parlak komutanlar, büyük devrimciler ve devlet adamları ve büyük adamlardı.

Büyük önder Yoldaş Kim Il Sung ve büyük önder Yoldaş Kim Jong Il'in büyük fikirleri ve onların liderliğinde elde edilen büyük başarılar, Kore devriminin kalıcı hazineleri ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin refahının temel garantisidir ve büyük önder Yoldaş Kim Il Sung ve büyük önder Yoldaş Kim Jong Il'in hayattayken korundukları Kumsusan Güneş Sarayı, onların ölümsüzlüğünün büyük bir anıtı ve tüm Kore ulusunun onurunun ve ebedi kutsallığının bir sembolüdür.

Kore İşçi Partisi önderliğinde Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Kore halkı, büyük Yoldaş Kim Il Sung ve büyük Yoldaş Kim Jong Il'i Juche Kore'nin ebedi liderleri olarak

yüceltecek ve onların fikirlerini ve kazanımlarını savunarak ve ileriye taşıyarak Juche'nin devrimci davasını tamamlayacaktır.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Sosyalist Anayasası, büyük lider Kim Il Sung Yoldaş ve büyük lider Kim Jong Il Yoldaş'ın Devlet inşası konusundaki Juche odaklı fikirlerinin ve bu konudaki başarılarının kodifikasyonu olarak Kim Il Sung ve Kim Jong Il Anayasası olarak adlandırılacaktır.

1948'den 2019 Anayasasına kadar farklılık icra eden, sonradan değiştirilmiş, yenilenmiş maddeler ele alınmaktadır. Anayasanın 2023'teki son hali önsöz ve 86. Madde haricinde eksiksiz biçimde eklenmiştir.

1948 Anayasası

Bölüm 1. Temel İlkeler

Madde 6. Japon devletinin ve Japon vatandaşlarının ve Koreli toprak ağalarının sahip olduğu topraklara el konulur. Kiracılık sistemi sonsuza kadar kaldırılmıştır. Sadece toprağı kendi emeğı ile işleyenlerin toprak sahibi olmasına izin verilir. Toprak mülkiyetinin azami kapsamı 5 ila 20 jongbo'dur. (1 jongbo= 4.9585 hektar) Toprak mülkiyetinin azami kapsamı, yöreye ve koşullara göre kanunla özel olarak belirlenir. Özel arazi mülkiyetine ek olarak, devlet ve kooperatif kuruluşlarının da arazi sahibi olmasına izin verilmektedir. Devletin ve kooperatif kuruluşlarının sahip olduğu araziye herhangi bir sınırlama getirilmemiştir. Devlet özellikle çalışan köylülerin çıkarlarını korur ve ekonomik politikanın izin verdiği ölçüde onlara çeşitli şekillerde yardım eder.

Bölüm 2. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri

Madde 12. Cinsiyet, milliyet, sosyal köken, dini inanç, ikamet süresi, mülkiyet durumu veya eğitim durumuna bakılmaksızın, 20 yaşını doldurmuş tüm vatandaşlar, devlet iktidarının organlarını seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Kore Halk Ordusu'nda görev yapan vatandaşlar, diğer vatandaşlarla eşit koşullarda devlet erki organlarına seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Mahkeme kararıyla seçme hakkından yoksun bırakılan kişilerin, delilerin ve Japon yanlısı unsurların seçme ve seçilme hakkı yoktur.

(Kore İşçi Partisi tarafından belirlenen adaylar arasında seçim yapılır, seçim için çıkarılan aday için halk istiyorum ya da istemiyorum oyu verebilir. Bu aslında formaliteden yani, seçme ve seçilme hakkının olduğuna ithafen yapılan göz boyamadan ibarettir. Ayrıca, halkın hayır oyu verme hakkı da teoride var, pratikte yoktur.)

Bölüm 9. Ulusal Amblem, Ulusal Bayrak ve Başkent

Madde 103. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Seul şehridir.

(1950-1953 yıllarında Güney ve Kuzey Kore arasında cereyan eden Kore Savaşı'nın ardından Kuzey Kore, başkentini siyasi ve ideolojik çıkarlar açısından Seul'dan Pyongyang'a taşımıştır. Bu madde, savaştan öncesindeki hâlidir.)

1955 Anayasası

Bölüm 2. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri

Madde 23. Evlilik ve aile devletin koruması altındadır. Ana ve babanın evlilik dışı doğan çocuğa karşı görevleri, evlilik içinde doğan çocuğa karşı görevleri ile eşittir. Evlilik dışı doğan çocuk, evlilik içinde doğan çocukla eşit haklara sahiptir. Evliliğin ve ailenin hukuki ilişkileri kanunla özel olarak düzenlenir.

Madde 30. Bir vatandaş çalışmak zorundadır. Çalışmak Kore halkı için bir onur meselesidir. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde çalışma, ulusal ekonomi ve kültürün gelişmesi için bir temel teşkil eder.

(Onur meselesi tanımı ile kolektivizm ve devlet merkezli ekonomik ve kültürel yönetim anlayışı vurgulanır.)

Madde 31. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti vatandaşlığına sahip ulusal azınlıklar, Kore vatandaşları ile eşit haklara sahiptir. Anadillerini kullanma ve kendi ulusal kültürlerini geliştirme özgürlüğüne sahiptirler.

Bölüm 4. Devlet İktidarının Merkezi Yürütme Organı

Bölüm I. Kabine

Madde 61. Başbakan, Başbakan Yardımcıları ve bakanlar Yüksek Halk Meclisi önünde aşağıdaki yemini ederler. “Kore halkına ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne sadakatle hizmet edeceğime, Bakanlar Kurulu üyesi sıfatıyla yürüteceğim faaliyetlerde yalnızca tüm halkın ve ülkenin refahı için mücadele edeceğime, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasası'na ve yasalarına sıkı sıkıya bağlı kalacağıma ve tüm gücümü ve yeteneğimi Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin egemenliğinin ve demokratik özgürlüklerin korunmasına adayacağıma yemin ederim.”

(Bu yemin, halka olan bağlılığa dair bir açıklamayı içerirken, aynı zamanda halkta tapınırcasına olan diğer sözlere de bir altyapı hazırlamaktadır.)

Bölüm 6. Mahkemeler ve Savcılık Bürosu

Madde 85. Her vatandaş hâkim veya savcı olma hakkına sahiptir. Japon yönetimi altında yargıç veya savcı olarak görev yapanlar yargıç veya savcı olma hakkından mahrumdurlar.

Bölüm 7. Devlet Bütçesi

Madde 95. Devlet bütçesinin temel amacı, tüm devlet mülkünü birleştirerek güçlü bir ulusal ekonomi düzenlemek, halkın kültürel ve yaşam standartlarını yükseltmek ve ulusal savunmayı güçlendirmektir.

1972 Anayasası

1972 Yılında Kuzey Kore anayasası köklü biçimde yenilenmiştir; Juche anayasal olarak kabul edilmiştir ve General Kim Il Sung “Ebedi Başkan” olarak nitelendirilmiştir.

Bölüm I. Siyaset

Madde 2. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, işçi sınıfı önderliğindeki işçi-köylü ittifakına, sosyalist üretim ilişkilerine ve bağımsız bir ulusal ekonominin temeline dayanan tüm halkın politik-ideolojik birliğine dayanır.

Madde 4. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, faaliyetlerinde, Marksizm-Leninizm’in ülkemiz koşullarına üretici bir uygulaması olan Kore İşçi Partisi’nin Juch’e fikri tarafından yönlendirilir.

Madde 5. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, kuzey yarısında sosyalizmin tam zaferine ulaşmak, yabancı güçleri ulusal ölçekte kovmak, ülkeyi demokratik bir temelde barışçıl bir şekilde yeniden birleştirmek ve tam ulusal bağımsızlığa ulaşmak için çaba gösterir.

Madde 6. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’nde sınıf karşıtıları ve insanın insan tarafından her türlü sömürsü ve baskısı sonsuza dek ortadan kaldırılmıştır.

Devlet, sömürü ve baskıdan kurtulmuş işçilerin, köylülerin, askerlerin ve çalışan aydınların çıkarlarını savunur ve korur.

Madde 10. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti proletarya diktatörlüğünü uygular ve sınıf ve kitle çizgisini izler.

Madde 11. Devlet sosyalist sistemi savunur. Devlet, sosyalist sistemi yurtiçi ve yurtdışındaki düşman unsurların yıkıcı faaliyetlerine karşı savunur ve ideolojik devrimi yoğunlaştırarak tüm toplumu devrimcileştirir ve işçi sınıfına dönüştürür.

Madde 12. Devlet, tüm çalışmalarında büyük Chongsan ri ruhunu ve Chongsan ri yöntemini eksiksiz bir şekilde uygulayarak üst organların alt organlara yardım etmesini, kitlelerin görüşlerine

saygı duyulmasını ve siyasi çalışmalara, halkla birlikte çalışmaya öncelik vererek bilinçli coşkularının uyandırılmasını garanti eder.

(Chongsan-ri ruhu, Il Sung'un köyündeki ziyaretleri sırasında geliştirdiği, devletin üst düzey yöneticilerinin halka yakın olması, halkın görüşlerine önem vermesi ve yerel düzeyde üretimi artırmak için halkla birlikte çalışması gerektiğini savunan bir ideolojiyi ifade eder. Chongsan-ri yönetimi, tavandan tabana doğru bir emir-komuta zinciri yerine, üst organların alt organlara yardım etmesi ve halkın düşüncelerini dikkate alarak kararlar alınmasını öngörür. Kolektif çalışmanın ve halkın bilinçli katılımını vurgular; bu anlayışa göre, halkın katılım ve desteği olmadan büyük başarılarla ulaşılamaz.)

Madde 13. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ndeki Chollima Hareketi, sosyalizmin inşasında genel çizgidir.

Devlet, Chollima Hareketini derinlemesine ve genişlemesine sürekli geliştirerek sosyalist inşayı azami ölçüde hızlandırır.

(Hızın simgesi olan Chollima, Kore mitinde yer alan ve saatte bin li (yaklaşık 400km) gidebilen efsanevi bir kanatlı attır. İsmini mittenden alan bu hareket, işçileri ve çiftçileri aşırı üretim hedeflerine ulaşmaya teşvik için kullanılmıştır.)

Madde 16. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti yabancı ülkelerle ilişkilerinde tamamen eşit ve bağımsızdır.

Devlet, tüm dost ülkelerle tam eşitlik, bağımsızlık, karşılıklı saygı, birbirlerinin iç işlerine karışmama ve karşılıklı yarar ilkeleri temelinde diplomatik ve siyasi, ekonomik ve kültürel ilişkiler kurar.

Devlet, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerine uygun olarak, sosyalist ülkelerle birleşir, emperyalizme karşı olan tüm dünya halklarıyla birleşir ve onların ulusal kurtuluş ve devrimci mücadelelerini aktif olarak destekler ve teşvik eder.

Bölüm II. Ekonomi

Madde 22. Kişisel mülkiyet, çalışan insanların kişisel kullanımı için olan mülkiyettir.

Çalışan insanların kişisel mülkiyeti, yapılan işe göre sosyalist dağıtımdan ve devlet ve toplum tarafından verilen ek yardımlardan elde edilir.

Kooperatif çiftçilerinin küçük arazilerinden elde edilenler de dahil olmak üzere, halkın ek hayvancılığında elde edilen ürünler de kişisel mülkiyettir.

Devlet, çalışan insanların kişisel mülklerini yasalarla korur ve miras haklarını garanti altına alır.

Madde 23. Devlet, halkın maddi ve kültürel standartlarını sürekli olarak geliştirmeyi faaliyetlerinin en yüce ilkesi olarak kabul eder.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde toplumun sürekli artan maddi zenginliği tamamen çalışan halkın refahını arttırmak için kullanılır.

Madde 29. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde işe başlamak için asgari yaş 16'dır.

Devlet, çalışma yaşının altındaki çocukların çalıştırılmasını yasaklar.

Madde 30. Devlet, ülke ekonomisini, ekonominin üretici kitlelerin kolektif gücü temelinde bilimsel ve rasyonel olarak işletildiği ve yönetildiği ileri bir sosyalist ekonomik yönetim biçimi olan Tae'an çalışma sistemi ve tarımsal yönetimin endüstriyel yöntemlerle yapıldığı yeni tarımsal rehberlik sistemi aracılığıyla yönlendirir ve yönetir.

(Tae'an Çalışma Sistemi, Aralık 1961'de tarımsal yönetim tekniklerinin sanayiye uygulanması ve iyileştirilmesi olarak tanıtıldı. Tae'an endüstriyel yönetim sistemi Chongsan-ni yönteminden doğmuştur. Tae'an sistemi altında en yüksek yönetimsel otorite parti komitesidir. Her komitede yöneticiler, işçiler, mühendisler ve fabrikadaki "emekçi halk örgütlerinin" liderleri arasından seçilen 25 ila 35 üye bulunur. Standart komitenin dörtte biri kadar büyüklüğündeki daha küçük bir "yürütme komitesi", günlük fabrika operasyonları ve önemli fabrika kararları için pratik sorumluluğa sahiptir. Parti komitesi sekreteri, fabrika müdürü ve baş mühendis de dahil olmak üzere

en önemli personel bu komitenin üyelerini oluşturur. Sistem fabrika düzeyinde işçiler, teknisyenler ve parti görevlileri arasında iş birliğine odaklanmaktadır.

Her fabrikanın iki ana yönetim hattı vardır: biri müdür tarafından, diğeri parti komitesinin sekreteri tarafından yönetilir. Bir baş mühendis ve yardımcıları, üretim, planlama ve teknik rehberlik ile ilgili tüm konularla ilgilenen genel bir kadroya yön verirler. Fabrikanın büyüklüğüne bağlı olarak, çeşitli sayıda yardımcı fabrika lojistiği, pazarlama ve işçi hizmetlerini denetler. Malzeme temini, fabrikanın kullanımı için tüm malzemelerin temin edilmesi, depolanması ve dağıtılmasını kapsar; ayrıca bitmiş ürünlerin depolanması ve fabrikadan sevkiyatını içerir.

Yardımcıları, işçileri kendi birimlerine atar ve fabrika hesapları ile maaş bordrolarını idare eder. İşçi hizmetlerinin sağlanması, fabrika arazilerinde yapılan her türlü tarımın yönetilmesini, fabrika perakende satış mağazalarının stoklanmasını ve tüm personel olanaklarıyla ilgilenilmesini gerektirir. İşçi hizmetlerinden sorumlu olan temsilciler, fabrikanın ihtiyaçlarının mümkün olduğunca çoğunu yakındaki tarım kooperatifleri ve yerel sanayileri kullanarak karşılamaya teşvik edilir.

Parti komitesi sekreteri, her bir fabrika parti hücreesindeki tüm siyasi faaliyetleri organize eder ve partinin üretim hedeflerine ve yönetim amaçlarına sadakati sağlamaya çalışır. Tüm yönetim kararları parti komitesi üyeleri arasında uzlaşmayla alınmaktadır. Partinin ülke meselelerindeki ezici önemi göz önüne alındığında, büyük fabrika anlaşmazlıklarında son sözü parti sekreterinin söylemesi muhtemel görünmektedir.

Taeen sistemi, endüstriyel yönetime daha önce uygulananndan daha akılcı bir yaklaşımın habercisiydi. Yeni sistemde parti görevlileri ve işçiler yönetim için daha önemli hale gelse de mühendisler ve teknik personel uzmanlıklarının en fazla katkıda bulunabileceği alanlarda daha fazla sorumluluk aldı. Sistem, fabrika işçilerini yönetmek için maddi teşviklerin yanı sıra “siyasi-ahlaki” teşviklerin de önemini kabul etmektedir. “Bağımsız muhasebe sistemi”nin bir yan ürünü olan ‘iç muhasebe sistemi’, hammadde ve ekipmanı en verimli şekilde kullanan

Çalışma ekiplerine ve atölyelere ikramiye vermektedir. Bu mali ödöller işletme karından karşılanmaktadır.

Taeon alışma sisteminin başarısının bir kriteri de uzun ömürlü olması ve liderlik tarafından sürekli desteklenmesidir. Kim Il Sung, sistemin kuruluşunun 13. yıldönümü münasebetiyle 1991 yılında yaptığı yeni yıl konuşmasına şunları söylemiştir:

“Taeon alışma sistemi en iyi ekonomik yönetimin sistemidir. Ekonomi yönetiminde kitle çizgisini uygulayarak ve parti liderliğini organik bir şekilde idari, ekonomik ve teknik rehberlikle birleştirerek, üretici kitlelerin efendi olarak sorumluluklarını ve rollerini yerine getirmelerini ve ekonomiyi bilimsel ve rasyonel bir şekilde yönetmelerini sağlar.”

Bölüm III. Kültür

Madde 38. Devlet, eski toplumdaki kalan yaşam biçimini ortadan kaldırır ve her alanda yeni sosyalist yaşam biçimini uygulamaya koyar.

Madde 39. Devlet, sosyalist pedagojinin ilkelerini hayata geçirir ve yetişmekte olan nesli toplum ve halk için mücadele eden kararlı devrimciler, bilgili, erdemli ve sağlıklı yeni komünist kalıbın adamları olarak yetiştirir.

Madde 44. Devlet, bilimsel araştırmalarda Juche’yi iyice tesis ederek ve bilim adamları ile üreticiler arasındaki verimli iş birliğini güçlendirerek ulusun bilimsel ve teknolojik ilerlemesini hızlandırır.

Madde 45. Devlet, Juche odaklı, devrimci, biçim olarak ulusal ve içerik olarak sosyalist bir edebiyat ve sanat geliştirir.

Devlet, yazarların ve sanatçıların sanatsal faaliyetlerini teşvik eder ve geniş işçi, çiftçi ve diğerk emekçi kitleleri edebi ve sanatsal faaliyetlere çeker.

Madde 46. Devlet, emperyalistlerin ve yordakçılarının dilimizi yok etmeye yönelik politikalarına karşı dilimizi korur ve günümüz ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde geliştirir.

Bölüm IV. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri

Madde 49. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde vatandaşların hak ve görevleri “Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için” şeklindeki kolektivist ilkeye dayanır.

Madde 52. Cinsiyet, ırk, meslek, ikamet süresi, mülkiyet durumu, eğitim, parti üyeliği, siyasi görüş ve din ayrımı gözetmeksizin, 17 yaşını doldurmuş tüm vatandaşlar seçme ve seçilme hakkına sahiptir.

Silahlı Kuvvetlerde görev yapan vatandaşlar da seçme ve seçilme hakkına sahiptir.

Mahkeme kararıyla seçme hakkından mahrum bırakılanlar ile akıl hastaları seçme ve seçilme hakkından yararlanamaz.

Madde 54. Vatandaşlar dini inanç özgürlüğüne ve din karşıtı propaganda özgürlüğüne sahiptir.

Madde 65. Yabancı topraklardaki tüm Kore vatandaşları Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti tarafından yasal olarak korunur.

Madde 68. Vatandaşlar yüksek derecede kolektivist bir ruh sergilemelidir.

Yurttaşlar topluluklarına ve örgütlerine değer vermeli, toplumun ve halkın iyiliği, vatanın ve devrimin çıkarları için özveriyle çalışma devrimci özelliğini geliştirmelidir.

Madde 72. Ulusal savunma yurttaşlar için en yüce görev ve onurdur.

Yurttaşlar ülkeyi savunmalı ve yasaların öngördüğü şekilde orduda hizmet etmelidir.

Ülkeye ve halka karşı ihanet, suçların en iğrenç olanıdır.

Ülkeye ve halka ihanet edenler yasaların tüm şiddetiyle cezalandırılır.

Bölüm IX. Yerel Halk Meclisi, Halk Komitesi ve İdari Komite

Madde 115. İl (veya doğrudan merkezi otoriteye bağlı belediye), şehir ve ilçe Halk Meclisi yerel iktidar organıdır.

Bölüm XI. Amblem, Bayrak ve Başkent

Madde 149. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti
Pyongyang'dır.

1992 Anayasası

Bölüm I. Politika

Madde 3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, faaliyetlerinde, insanı merkeze alan bir dünya görüşü ve halk kitlelerinin bağımsızlığını elde etmek için devrimci bir ideoloji olan Juche fikri tarafından yönlendirilir.

Madde 4. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin egemenliği işçilere, köylülere, çalışan aydınlara ve diğer tüm emekçi halka aittir. Emekçi halk, iktidarı kendi temsil organları olan Yüksek Halk Meclisi ve her düzeydeki yerel Halk Meclisleri aracılığıyla kullanır.

Madde 5. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ndeki tüm devlet organları demokratik merkezîyetçilik ilkesine göre oluşturulur ve işlev görür.

Madde 9. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, halkın iktidarını güçlendirerek ideoloji, teknoloji ve kültürde üç devrimi güçlü bir şekilde gerçekleştirerek Kore'nin kuzey yarısında sosyalizmin tam zaferini elde etmek ve ülkeyi bağımsızlık, barışçıl yeniden birleşme ve büyük ulusal birlik ilkesi temelinde yeniden birleştirmek için çaba gösterecektir.

Madde 11. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti tüm faaliyetlerini Kore İşçi Partisi'nin önderliğinde yürütür.

Madde 14. Devlet, Üç Devrim Kızıl Bayrak Hareketini ve diğer kitle hareketlerini güçlü bir şekilde yürütecek ve sosyalizmin inşasını azami ölçüde hızlandıracaktır.

Bölüm II. Ekonomi

Madde 22. Kooperatif kuruluşlarının mülkiyeti, ilgili kuruluşlardaki çalışan insanların kolektif mülkiyetine aittir. Kooperatif örgütleri arazi, tarım makineleri, gemiler, orta-küçük ölçekli fabrikalar ve işletmeler gibi mülklere sahip olabilirler. Devlet, kooperatif kuruluşlarının mülkiyetini korur.

Madde 33. Devlet, ulusal ekonomiyi, ekonominin üretici kitlelerin kolektif çabası temelinde bilimsel ve rasyonel olarak

işletildiği ve yönetildiği sosyalist bir ekonomik yönetim biçimi olan Taean  alışma sistemi ve tarımsal yönetimin endüstriyel yöntemlerle yürütüldüğü tarımsal rehberlik sistemi aracılığıyla yönlendirir ve yönetir.

Bölüm III. Kültür

Madde 43. Devlet, sosyalist eğitim ilkelerini uygulamaya koyar ve yeni nesli, toplum ve halk için mücadele edecek kararlı devrimciler ve bilgili, ahlaki açıdan sağlam ve fiziksel olarak sağlıklı yeni komünist tipte insanlar olarak yetiştirir.

Madde 46. Devlet, düzenli eğitim sisteminin yanı sıra çalışırken farklı çalışma biçimlerini geliştirerek ve teknik eğitim ile sosyal bilimler ve temel bilimler eğitiminin bilimsel ve teorik düzeylerini iyileştirerek yetkin teknisyenler ve uzmanlar yetiştirecektir.

Madde 47. Devlet tüm öğrencilere ücretsiz eğitim sağlar ve  niversite ve yüksekokul öğrencilerine harçlık verir.

Madde 50. Devlet, bilimsel araştırmalarda Juche'yi kuracak, mümkün olan her şekilde ileri bilim ve teknolojiyi tanıtacak, yeni bilim ve teknoloji alanları açacak ve ülkenin bilim ve teknolojisini dünya seviyesine yükseltecektir.

Madde 55. Devlet, fiziksel kültürü ve sporu yaygınlaştırarak ve bunu günlük rejim haline getirerek halkı çalışmaya ve ulusal savunmaya tam olarak hazırlayacak ve spor becerilerini ülkemizin gerçekliğine ve modern spor becerilerindeki eğilime uyacak şekilde artıracaktır.

Bölüm IV. Ulusal Savunma

Madde 60. Devlet, temeli tüm halkı silahlandırmak, tüm ülkeyi tahkim etmek, tüm orduyu bir kadro ordusu olarak eğitmek ve tüm orduyu modernize etmek olan, orduyu ve halkı siyasi ve ideolojik olarak donatma temelinde kendine güvenen savunma çizgisini uygular.

Madde 61. Devlet, orduda askeri ve kitlesel disiplini güçlendirecek ve subaylar ile erler arasındaki birlik ve ordu ile

halk arasındaki birliğin asil geleneksel özelliğinin sergilenmesini teşvik edecektir.

Bölüm V. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri

Madde 75. Devrimci savaşılar, devrimci ve yurtsever şehitlerin aileleri, Halk Ordusu askerlerinin aileleri ve engelli askerler Devletin ve toplumun özel korumasından yararlanırlar.

Madde 78. Vatandaşların kişi ve konut dokunulmazlığı ile haberleşmenin gizliliği güvence altındadır. Hiçbir vatandaş kontrol altına alınamaz, tutuklanamaz ve yasal izin olmaksızın evleri aranamaz.

Bölüm 6. Devlet Organları Devlet Organları

Bölüm I. Yüksek Halk Meclisi

Madde 93. Yüksek Halk Meclisi'nin toplanabilmesi için toplam milletvekili sayısının en az üçte ikisinden oluşan bir nisap gerekir.

Madde 97. Yüksek Halk Meclisi kanunlar, yönetmelikler ve kararlar çıkarır. Yüksek Halk Meclisi'nin kanunları, yönetmelikleri ve kararları, katılan milletvekillerinin yarısından fazlasının el kaldırarak onaylaması halinde kabul edilir. Anayasa, Yüksek Halk Meclisi'nin toplam milletvekili sayısının üçte ikisinden fazlasının onayı ile değiştirilir.

Madde 99. Yüksek Halk Meclisi milletvekillerinin dokunulmazlığı güvence altındadır. Yüksek Halk Meclisi'nin hiçbir milletvekili, Yüksek Halk Meclisi'nin veya toplantı halinde olmadığı zamanlarda Daimî Komitesi'nin onayı olmaksızın tutuklanamaz veya cezalandırılmaz.

Madde 100. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Başkan, Başkan Yardımcıları, Sekreter ve üyelerden oluşur. Yüksek Halk Meclisi Başkanı ve Başkan Yardımcıları, aynı zamanda Daimî Komitesinin de Başkan ve Başkan Yardımcılarıdır. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'nin görev süresi Yüksek Halk Meclisi'ninki ile aynıdır.

Bölüm 7- Ulusal Amblem, Ulusal Bayrak, Ulusal Marş ve Başkent

Madde 168. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ulusal amblemi, devrimin kutsal dağı Paektu Dağı'nın altında büyük bir hidroelektrik santralinin tasarımını ve "Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti" yazılı kırmızı bir kurdele ile bağlanmış oval bir çerçeve oluşturan pirinç başakları ile beş köşeli kırmızı bir yıldızın ışıldayan ışığını taşır.

Madde 170. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin milli marşı "Yurtseverlik Şarkısı"dır.

1998 Anayasası

Bölüm 2. Ekonomi

Madde 23. Devlet, köylülerin ideolojik bilincini ve teknik ve kültürel düzeyini geliştirir, iki mülkiyet biçimini organik bir şekilde birleştirmek için kooperatif mülkiyetine öncülük etmede tüm halkın mülkiyetinin rolünü artırır, kooperatif ekonomisinin rehberliğini ve yönetimini geliştirerek sosyalist kooperatif ekonomik sistemini sağlamlaştırır ve geliştirir ve kooperatif kuruluşlarının mülkiyetini, tüm üyelerinin gönüllü iradesine dayalı olarak kademeli olarak bir bütün olarak halkın mülkiyetine dönüştürür.

Madde 33. Devlet, ulusal ekonomiyi, ekonominin üretici kitlelerin kolektif çabası temelinde bilimsel ve rasyonel olarak işletildiği ve yönetildiği sosyalist bir ekonomik yönetim biçimi olan Taean çalışma sistemi ve tarımsal yönetimin endüstriyel yöntemlerle yürütüldüğü tarımsal rehberlik sistemi aracılığıyla yönlendirir ve yönetir. Devlet, Taean çalışma sisteminin gerekliliklerini karşılamak için ekonomik yönetimde kendi kendini finanse etme sistemini uygular ve maliyet, fiyat ve kar gibi ekonomik kaldıraçları uygun şekilde kullanır.

Bölüm 3. Kültür

Madde 38. Devlet, bağımsız ulusal ekonomiyi korumak için bir tarife politikası izler.

Madde 45. Devlet, modern bilim ve teknolojinin eğilimlerine ve sosyalist insanın pratik gereklerine uygun olarak, yüksek düzeyde bir yıllık zorunlu okul öncesi eğitimi de içeren on bir yıllık evrensel zorunlu eğitimi geliştirir.

2009 Anayasası

Bölüm 1. Politika

Madde 3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, faaliyetlerinde Juche fikri ve Songun fikri, insanı merkeze alan bir dünya görüşü, halk kitlelerinin bağımsızlığını elde etmek için devrimci bir ideoloji tarafından yönlendirilir.

Bölüm 3. Kültür

Madde 41. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, sosyalist işçilere hizmet eden, gerçek anlamda halk odaklı, devrimci bir kültür geliştirir. Devlet, sosyalist bir ulusal kültür inşa ederken, emperyalizmin kültürel sızmasına ve geçmişe dönme eğilimlerine karşı çıkar, ulusal kültürel mirasını korur ve mevcut sosyalist duruma uygun olarak geliştirir.

Madde 42. Devlet, modası geçmiş toplumdan miras kalan yaşam biçimini ortadan kaldırır ve her alanda yeni bir sosyalist yaşam biçimi kurar.

Madde 43. Devlet, sosyalist pedagojinin ilkelerini, toplum ve halk için mücadele edecek kararlı devrimciler, bilgili, ahlaki açıdan sağlam ve fiziksel olarak sağlıklı yeni Juche tipi insanlar olarak yetiştirecek yeni nesli yetiştirmek için somutlaştırır.

Madde 50. Devlet, bilimsel araştırmalarda Juche'yi kurar, mümkün olan her şekilde ileri bilim ve teknolojiyi tanıtır, yeni bilim ve teknoloji alanları açar ve ülkenin bilim ve teknolojisini dünya seviyesine yükseltir.

Bölüm 4. Ulusal Savunma

Madde 58. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, tüm halkı kapsayan, ülke çapında bir savunma sistemi ile desteklenir.

Madde 59. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerinin görevi, devrimin önderliğini savunmak, emekçi halkın çıkarlarını korumak, sosyalist sistemi ve devrimin kazanımlarını savunmak ve Songun temelli devrimci çizgiyi uygulayarak ülkenin

özgürlüğünü, bağımsızlığını ve barışını yabancı saldırılara karşı korumaktır.

Madde 61. Devlet, devrimci bir komuta sistemi ve askeri iklim kurar, orduda askeri ve kitlesel disiplinleri güçlendirir ve subaylar ile erler arasındaki birlik, askeri ve siyasi çalışmanın birleşimi ve ordu ile halk arasındaki birlik gibi asil geleneksel özelliklere tam anlamıyla yer verir.

Bölüm 6. Devlet Organları

Bölüm 3. Milli Savunma Komisyonu

Madde 109. Milli Savunma Komisyonu aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir.

Songun temelli devrimci çizginin gerçekleştirilmesi için Devletin önemli politikalarını belirlemek.

Devletin tüm silahlı kuvvetlerini ve savunma binasını yönetmek.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu Başkanı'nın emirlerinin ve Milli Savunma Komisyonu'nun karar ve direktiflerinin yerine getirilmesi üzerinde denetim uygulamak ve bunların yerine getirilmesi için tedbirler almak.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu Başkanı'nın emirlerine ve Milli Savunma Komisyonu'nun karar ve direktiflerine aykırı olan Devlet organlarının karar ve direktiflerini feshetmek.

Ulusal savunma alanında merkezi organlar kurmak veya kaldırmak.

Askeri rütbeleri yürürlüğe koyabilir ve tümgeneral ve üstü rütbeleri verebilir.

Madde 110. Milli Savunma Komisyonu kararları ve direktifleri yayınlar.

Madde 111. Milli Savunma Komisyonu Milli Savunma Komisyonu, Yüksek Halk Meclisi'ne karşı sorumludur.

2012 Anayasası

Bölüm IV. Ulusal Savunma

61. Madde. Devlet, devrimci bir komuta sistemi ve askeri iklim kuracak, orduda askeri ve kitlesel disiplinleri güçlendirecek ve subaylar ile askerler arasındaki birlik, askeri ve siyasi çalışmaların birleşimi ve ordu ile halk arasındaki birlik gibi asil geleneksel özelliklere tam anlamıyla yer verecektir.

Bölüm V. Vatandaşların Temel Hak ve Görevleri

Madde 75. Vatandaşlar ikamet ve seyahat özgürlüğüne sahiptir.

Madde 78. Evlilik ve aile Devlet tarafından korunur. Devlet, toplumsal yaşamın temel birimi olan ailenin güçlendirilmesine büyük önem verir.

Madde 80. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, barış ve demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm ya da bilimsel ve kültürel arayış özgürlüğü için mücadele ettikleri için zulüm gören yabancı uyruklulara sığınma hakkı tanır.

Madde 82. Vatandaşlar, Devletin yasalarına ve sosyalist yaşam standartlarına sıkı sıkıya uyacak ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti vatandaşları olarak şeref ve haysiyetlerini koruyacaklardır.

Madde 83. Çalışmak bir vatandaşın asil görevi ve onurudur. Vatandaşlar isteyerek ve bilinçli bir şekilde çalışmaya katılmalı ve iş disiplinine ve çalışma saatlerine sıkı sıkıya uymalıdır.

Madde 85. Vatandaşlar devrimci uyanıklıklarını sürekli olarak arttıracak ve Devletin güvenliği için özveriyle mücadele edeceklerdir.

Madde 86. Ulusal savunma Ulusal savunma yurttaşların en yüce görevi ve onurudur. Yurttaşlar ülkeyi savunacak ve yasaların gerektirdiği şekilde silahlı kuvvetlerde hizmet edeceklerdir.

Bölüm VI. Devlet Organları

Bölüm 1. Yüksek Halk Meclisi

Madde 99. Yüksek Halk Meclisi milletvekillerinin dokunulmazlığı güvence altındadır. Yüksek Halk Meclisi'nin hiçbir milletvekili, suçüstü yakalanmadıkça, Yüksek Halk Meclisi'nin veya toplantı halinde olmadığı zamanlarda Başkanlık Divanı'nın onayı olmaksızın tutuklanamaz veya cezalandırılmaz.

Bölüm 2. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Ulusal Savunma Komisyonu Birinci Başkanı

Madde 100. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu Birinci Başkanı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin en yüksek lideridir.

Bölüm 3. Ulusal Savunma Komisyonu

Madde 109. Milli Savunma Komisyonu aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Songun temelli devrimci çizginin yürütülmesi için Devletin önemli politikalarını belirlemek;
2. Devletin tüm silahlı kuvvetlerini ve savunma binasını yönetmek;
3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu Birinci Başkanı'nın emirlerinin ve Milli Savunma Komisyonu'nun karar ve direktiflerinin yerine getirilmesi üzerinde denetim uygulamak ve bunların yerine getirilmesi için tedbirler almak;
4. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Milli Savunma Komisyonu Birinci Başkanı'nın emirlerine ve Milli Savunma Komisyonu'nun karar ve direktiflerine aykırı olan Devlet organlarının karar ve direktiflerini iptal etmek;
5. Ulusal savunma alanında merkezi organlar kurmak veya kaldırmak;
6. Askerî rütbeleri düzenlemek ve tümgeneral ve üstü rütbeleri vermek.

Madde 110. Milli Savunma Komisyonu kararlar ve direktifler yayınlar.

Madde 111. Milli Savunma Komisyonu Milli Savunma Komisyonu, Yüksek Halk Meclisi'ne karşı sorumludur.

2016 Anayasası

Bölüm II. Ekonomi

Madde 26. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin bağımsız ulusal ekonomisi, halkın mutlu sosyalist yaşamı ve ülkenin refahı için sağlam bir temeldir. Devlet, sosyalist, bağımsız bir ulusal ekonomi inşa etme çizgisine bağlı kalarak, ulusal ekonomiyi son derece gelişmiş, Juche odaklı bir ekonomi haline getirmek ve tamamen sosyalist bir toplumla orantılı maddi ve teknik temeller inşa etmek için ulusal ekonomiyi Juche odaklı, modern ve bilimsel bir temelde geliştirmeye çalışacaktır.

Bölüm IV. Ulusal Savunma

Madde 59. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerinin görevi, devrimin önderliğini savunmak, emekçi halkın çıkarlarını korumak, sosyalist sistemi ve devrimin kazanımlarını savunmak ve Songun temelli devrimci çizgiyi uygulayarak ülkenin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve barışını yabancı saldırılara karşı korumaktır.

Bölüm VI. Devlet Organları

Bölüm 1. Yüksek Halk Meclisi

Madde 96. Her Yüksek Halk Meclisinin ilk oturumu, Güvenoyu Komitesini seçer ve Komitenin raporunu dinledikten sonra milletvekillerinin güvenoyunu onaylayan bir karar alır.

2019 Anayasası

Bölüm I. Siyaset

Madde 3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, inşasında ve faaliyetlerinde yalnızca büyük Kimilsungizm-Kimjongilizm tarafından yönlendirilir.

Bölüm IV. Ulusal Savunma

Madde 59. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerinin görevi, büyük Yoldaş Kim Jong Un başkanlığındaki Parti Merkez Komitesini ölümüne savunmak, emekçi halkın çıkarlarını korumak, sosyalist sistemi ve devrimin kazanımlarını savunmak ve ülkenin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve barışını yabancı saldırılara karşı korumaktır.

2023 Anayasası

Bölüm I. Siyaset

Madde 1. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, tüm Kore halkının çıkarlarını temsil eden bağımsız sosyalist bir devlettir.

Madde 2. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, emperyalist saldırınlara karşı verilen şanlı devrimci mücadele sırasında ve vatanın kurtuluşu ile halkın özgürlük ve refahını elde etme mücadelesinde oluşan parlak gelenekleri miras alan devrimci bir devlettir.

Madde 3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, inşasında ve faaliyetlerinde yalnızca büyük Kimilsungizm-Kimjongilizm tarafından yönlendirilmektedir.

Madde 4. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin egemenliği işçilere, köylülere, askerlere, aydınlara ve diğer tüm emekçi halka aittir. Emekçi halk, Devlet iktidarını kendi temsil organları olan Yüksek Halk Meclisi ve her düzeydeki yerel Halk Meclisleri aracılığıyla kullanır.

Madde 5. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ndeki tüm Devlet organları demokratik merkeziyetçilik ilkesine göre oluşturulur ve işlev görür.

Madde 6. İlçe Halk Meclisinden Yüksek Halk Meclisine kadar her düzeydeki Devlet iktidarı organları, gizli oyla genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre seçilir.

Madde 7. Her düzeydeki Devlet erki organlarının milletvekilleri seçmenleriyle yakın bağlara sahiptir ve çalışmalarından dolayı onlara karşı sorumludur. Seçmenler, seçtikleri milletvekillerinin güvenlerini kaybetmeleri halinde, onları her zaman geri çağırabilirler.

Madde 8. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin sosyal sistemi, çalışan insanların her şeyin efendisi olduğu ve toplumdaki her şeyin onlara hizmet ettiği insan merkezli bir sistemdir. Devlet, sömürü ve baskıdan kurtularak Devletin ve toplumun efendileri haline gelen işçilerin, köylülerin, askerlerin, aydınlara ve diğer

tüm çalışan insanların çıkarlarını savunur ve insan haklarına saygı gösterir ve korur.

Madde 9. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, halk iktidarını güçlendirerek ve üç devrimi -ideolojik, teknolojik ve kültürel- güçlü bir şekilde gerçekleştirerek Kore'nin kuzey yarısında sosyalizmin tam zaferini elde etmek ve ülkeyi bağımsızlık, barışçıl yeniden birleşme ve büyük ulusal birlik ilkesi temelinde yeniden birleştirmek için çaba gösterecektir.

Madde 10. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, işçi sınıfı önderliğindeki işçi-köylü ittifakına dayanan tüm halkın politik-ideolojik birliği ile desteklenir. Devlet, toplumun tüm üyelerini devrimcileştirecek ve ideolojik devrimi yoğunlaştırarak onları işçi sınıfına asimile edecek ve tüm toplumu yoldaşça birleşmiş bir kolektife dönüştürecektir.

Madde 11. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, tüm faaliyetlerini Kore İşçi Partisi'nin önderliğinde yürütecektir.

Madde 12. Devlet, sınıf çizgisine bağlı kalacak ve halk demokrasisi diktatörlüğünü güçlendirecek, böylece halk iktidarını ve sosyalist sistemi yurtiçi ve yurtdışındaki düşman unsurların tüm yıkıcı eylemlerine karşı sıkı bir şekilde savunacaktır.

Madde 13. Devlet, kitle çizgisini uygulayarak sorunlara çözüm bulmak için kitlelerin arasına girme ve siyasi çalışmaya, halkla birlikte çalışmaya öncelik vererek kitlelerin manevi gücüne ve yaratıcılığına tam anlamıyla yer verme şeklindeki devrimci çalışma yöntemini sürdürecektir.

Madde 14. Devlet, sosyalizmin inşasını azami ölçüde hızlandırmak için Üç Devrim Kızıl Bayrak Hareketi'ni ve diğer kitle hareketlerini kararlılıkla yürütecektir.

Madde 15. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, yurtdışındaki Korelilerin demokratik ulusal haklarını ve uluslararası hukuk tarafından tanınan haklarını ve çıkarlarını savunacaktır.

Madde 16. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, kendi topraklarındaki yabancıların yasal haklarını ve çıkarlarını güvence altına alır.

Madde 17. Bağımsızlık, barış ve dostluk, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin dış politikasının temel idealleri ve dış faaliyetlerinin ilkeleridir. Devlet, tüm dost ülkelerle tam eşitlik, bağımsızlık, karşılıklı saygı, birbirlerinin işlerine karışmama ve karşılıklı yarar ilkelerine dayalı diplomatik ve siyasi, ekonomik ve kültürel ilişkiler kurar. Devlet, dünyanın her yerinde bağımsızlıklarını savunan halklarla birliği teşvik eder ve her türlü saldırı ve müdahaleye karşı çıkan ve ülkelerinin bağımsızlığı ile ulusal ve sınıfsal kurtuluşu için mücadele eden tüm halkların mücadelelerini kararlılıkla destekler ve teşvik eder.

Madde 18. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti yasaları emekçi halkın istek ve çıkarlarını yansıtır ve Devlet yönetimi için temel bir araçtır. Yasaya saygı göstermek ve ona sıkı sıkıya bağlı kalmak ve onu uygulamak tüm kurumların, işletmelerin, örgütlerin ve vatandaşların görevidir. Devlet, sosyalist hukuk sistemini mükemmelleştirecek ve sosyalist hukuka saygılı yaşamı teşvik edecektir.

Bölüm II. Ekonomi

Madde 19. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, sosyalist üretim ilişkilerine ve bağımsız bir ulusal ekonominin temeline dayanır.

Madde 20. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde üretim araçları Devletin ve sosyal, kooperatif örgütlerin mülkiyetindedir.

Madde 21. Devletin mülkiyeti tüm halka aittir. Devletin sahip olabileceği mülkiyetin sınırı yoktur. Ülkenin tüm doğal kaynakları, demiryolları, hava ulaşım hizmetleri, posta ve telekomünikasyon kuruluşları ile büyük fabrika ve işletmeleri, limanları ve bankaları yalnızca Devletin mülkiyetindedir. Devlet, ülkenin ekonomik kalkınmasında öncü rol oynayan Devlet mülkiyetini tercihli olarak korur ve geliştirir.

Madde 22. Sosyal, kooperatif örgütlerin mülkiyeti, ilgili örgütlerde yer alan emekçilerin kolektif mülkiyetindedir. Arazi, tarım makineleri ve gemilerin yanı sıra küçük ve orta ölçekli fabrikalar ve işletmeler sosyal, kooperatif kuruluşların mülkiyetinde olabilir. Devlet, sosyal, kooperatif kuruluşların mülkiyetini korur.

Madde 23. Devlet, köylülerin ideolojik bilincini, teknik ve kültürel düzeyini geliştirecek, iki mülkiyet biçimini organik bir şekilde birleştirmek için kooperatif mülkiyetine öncülük etmede tüm halkın mülkiyetinin rolünü artıracak ve kooperatif ekonomisinin rehberliğini ve yönetimini geliştirerek sosyalist kooperatif ekonomik sistemini sağlamlaştıracak ve geliştirecek, kooperatif örgütlerinin mülkiyetini kademeli olarak tüm üyelerinin gönüllü iradesine dayalı olarak bir bütün olarak halkın mülkiyetine dönüştürecektir.

Madde 24. Özel mülkiyet, bireysel vatandaşlar tarafından sahip olunan ve tüketilen mülkiyettir. Özel mülkiyet, yapılan işe göre sosyalist dağıtımdan ve Devlet ve toplum tarafından verilen ek yardımlardan elde edilir. Mutfak bahçelerinden elde edilenler de dahil olmak üzere bireysel yan faaliyetlerin ürünleri ve diğer yasal ekonomik faaliyetlerden elde edilen gelirler de özel mülkiyettir. Devlet özel mülkiyeti korur ve miras hakkını yasayla güvence altına alır.

Madde 25. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, halkın maddi ve kültürel standartlarının istikrarlı bir şekilde iyileştirilmesini faaliyetlerinin en yüce ilkesi olarak kabul eder. Vergilerin kaldırıldığı ülkemizde toplumun artan maddi zenginliği tamamen çalışan halkın refahını arttırmak için kullanılır. Devlet, tüm çalışanlara yiyecek, giyecek ve konut edinmeleri için her türlü koşulu sağlar.

Madde 26. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin bağımsız ulusal ekonomisi, halkın mutlu sosyalist yaşamı ve ülkenin refahı için sağlam bir temeldir. Devlet, sosyalist, bağımsız bir ulusal ekonomi inşa etme çizgisine bağlı kalarak, ulusal ekonomiyi Juche yönelimli, modern, IT ve bilimsel bir temelde geliştirmeye çalışacak, böylece ulusal ekonomiyi son derece gelişmiş, Juche yönelimli bir ekonomi haline getirecek ve tamamen sosyalist bir toplumla orantılı maddi ve teknik temeller inşa edecektir.

(Information Technology: Bilgi Teknolojisi)

Madde 27. Teknolojik devrim, sosyalist ekonomiyi geliştirmek için temel bir halkadır ve bilimsel ve teknolojik güç Devletin en önemli stratejik kaynağıdır. Devlet, tüm ekonomik faaliyetlerinde

bilim ve teknolojinin öncü rolünü artıracak, bilim ve teknolojinin üretimle bütünleşmesini sağlayacak ve kitlesel teknik yenilik hareketini güçlü bir şekilde teşvik edecek ve böylece ekonomik inşayı hızlandıracaktır.

Madde 28. Devlet, kırsal teknik devrim yoluyla tarımı sanayileştirecek ve modernleştirecek ve şehir ile kırsal kesim arasındaki farkı ve işçiler ile köylüler arasındaki sınıf ayrımını ortadan kaldırmak için ilçenin rolünü ve kırsal kesimlere rehberlik ve yardımını geliştirecektir. Devlet, masrafları kendisine ait olmak üzere, kooperatif çiftlikleri için üretim tesisleri ve kırsal kesimde modern evler inşa etmeyi üstlenecektir.

Madde 29. Sosyalizm, emekçi halkın özgür ve verimli emeğiyle inşa edilir. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde emek, sömürü ve baskıdan kurtulmuş emekçi halkın bağımsız ve yenilikçi emeğidir. Devlet, işsizliğin bilinmediği emekçi halkımızın emeğini daha neşeli ve değerli hale getirir, böylece toplum, kolektif ve kendileri için bilinçli bir coşku ve canlılıkla isteyerek çalışırlar.

Madde 30. İş günü sekiz saat olacaktır. Ağır işlerde ve diğer özel iş kategorilerinde işgününün uzunluğu Devlet tarafından azaltılır. Devlet, düzgün bir iş organizasyonu ve iş disiplininin uygulanması yoluyla çalışma saatlerinin tam olarak kullanılmasını garanti eder.

Madde 31. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde asgari çalışma yaşı 16'dır. Devlet, asgari çalışma yaşının altındaki kişilerin çalıştırılmasını yasaklar.

Madde 32. Devlet, siyasi rehberliği ekonomik ve teknik rehberlikle, Devletin birleşik rehberliğini her birimin üreticiliğiyle, üniter yönetimi demokrasiyle, siyasi ve ahlaki teşviki maddi teşvikle ve sosyalist ekonominin rehberliği ve yönetiminde karlılığı sağlamayla uygun şekilde birleştirme ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalacaktır.

Madde 33. Devlet, ekonomiyi üretici kitlelerin ortak aklı ve gücü temelinde bilimsel ve rasyonel bir şekilde yönetecek ve işletecek ve Bakanlar Kurulu'nun rolünü kararlı bir şekilde artıracaktır. Devlet, ekonomi yönetiminde sosyalist sorumlu

işletme sistemini uygulayacak ve maliyet, fiyat ve kar gibi ekonomik kaldıraçları uygun şekilde kullanacaktır.

Madde 34. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ulusal ekonomisi planlı bir ekonomidir. Devlet, birikim ve tüketim arasındaki dengenin doğru bir şekilde korunabilmesi, ekonomik inşanın hızlandırılması, halkın yaşam standardının istikrarlı bir şekilde yükseltilmesi ve ulusun savunma yeteneklerinin güçlendirilmesi için sosyalist ekonomik kalkınma yasalarına uygun olarak ulusal ekonominin kalkınma planlarını hazırlar ve uygular. Devlet, birleşik ve ayrıntılı planlama uygulayarak üretimde yüksek bir büyüme oranı ve ulusal ekonomide dengeli bir gelişme sağlayacaktır.

Madde 35. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Devlet bütçesini ulusal ekonomik kalkınma planına göre hazırlayacak ve uygulayacaktır. Devlet, daha fazla üretim ve daha fazla ekonomi için kampanyayı yoğunlaştırarak ve her alanda sıkı mali kontrol uygulayarak maddi birikimini sistematik olarak arttıracak ve sosyalist mülkiyeti genişletecek ve geliştirecektir.

Madde 36. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde dış ticaret, Devlet organları ve işletmeleri ile sosyal ve kooperatif kuruluşlar tarafından yürütölür. Devlet, dış ticarete kredi değeriğini koruyacak, ticaret yapısını iyileştirecek ve dış ekonomik ilişkileri eşitlik ve karşılıklı yarar ilkeleri temelinde genişletecek ve geliştirecektir.

Madde 37. Devlet, ülkedeki kurum, kuruluş ve işletmelerin yabancı şirket ve kişilerle sermaye veya sözleşme ortaklığı yapmalarını ve özel ekonomik bölgelerde çeşitli türde işletmeler kurmalarını ve işletmelerini teşvik eder.

Madde 38. Devlet, bağımsız ulusal ekonomiyi koruyacak bir tarife politikası izler.

Bölüm III. Kùltür

Madde 39. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde yeşeren ve gelişen sosyalist kùltür, emekçi halkın yenilikçi yeteneğinin geliştirilmesine ve sağlam kùltürel ve estetik taleplerinin karşılanmasına katkıda bulunur.

Madde 40. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, kapsamlı bir kültürel devrim gerçekleştirerek, tüm halkı, doğa ve toplum hakkında derin bir bilgi ve yüksek düzeyde kültür ve teknoloji ile donatılmış sosyalizmin kurucuları olarak eğitecek ve böylece tüm halkı bilim ve teknolojide bilgili hale getirecektir.

Madde 41. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, sosyalist emekçi halka hizmet eden, gerçekten halk odaklı, devrimci bir kültür geliştirecektir. Devlet, sosyalist bir ulusal kültür inşa ederken, emperyalizmin kültürel sızmasına karşı çıkacak, Juche yönelimini tesis etme ve tarihsel gerçeklik ve bilimsel doğruluk ilkesine sadık kalma ilkesiyle ulusal kültürel mirasını koruyacak ve mevcut sosyalist duruma uygun olarak geliştirecektir.

Madde 42. Devlet, modası geçmiş toplumdan miras kalan yaşam biçimini ortadan kaldıracak ve her alanda yeni bir sosyalist yaşam biçimi kuracaktır.

Madde 43. Devlet, sosyalist pedagojinin ilkelerini benimseyerek, yetişmekte olan nesli toplum ve kolektif için, ülke ve halk için mücadele edecek gerçek yurtseverler olarak, bilgili, ahlaki açıdan sağlam ve fiziksel açıdan sağlıklı sosyalizmin temel direkleri olarak yetiştirir.

Madde 44. Devlet, halk eğitimine ve ulus için kadroların yetiştirilmesine öncelik verecek ve genel eğitim ile teknolojik eğitimi ve eğitim ile üretken emeği yakından birleştirecektir.

Madde 45. Devlet, modern bilim ve teknoloji trendine ve sosyalist insanın pratik gerekliliklerine uygun olarak, yüksek düzeyde bir yıllık zorunlu okul öncesi eğitimi de içeren on iki yıllık evrensel zorunlu eğitimi geliştirecektir.

Madde 46. Devlet, düzenli eğitim sisteminin yanı sıra çalışırken çalışmanın farklı biçimlerini geliştirerek ve eğitimin içeriğini, yöntemlerini, koşullarını ve ortamını sürekli iyileştirerek yetkin bilimsel ve teknik yetenekler yetiştirir.

Madde 47. Devlet, tüm öğrencilere ücretsiz eğitim sağlar ve üniversite ve yüksekokul öğrencilerine harçlık verir.

Madde 48. Devlet, toplumsal eğitimi güçlendirmeli ve çalışan insanlara eğitim için tüm koşulları sağlamalıdır.

Madde 49. Devlet, okul öncesi çağdaki tüm çocukları, masrafları Devlet ve kamu tarafından karşılanmak üzere kreş ve anaokullarında barındırır.

Madde 50. Devlet, bilimsel araştırmalarda Juche yönelimini yerleştirecek, mümkün olan her şekilde ileri bilim ve teknolojiyi tanıtacak, bilimsel araştırma sektöründeki Devlet yatırımlarını artıracak, yeni bilim ve teknoloji alanları açacak ve ülkenin bilim ve teknolojisini dünya seviyesine yükseltecektir.

Madde 51. Devlet, bilim ve teknolojiyi geliştirmek için doğru bir plan hazırlayacak, bunu uygulamak için sıkı bir disiplin oluşturacak ve bilim adamları, teknisyenler ve üreticiler arasında verimli iş birliğini güçlendirecektir.

Madde 52. Devlet, biçim olarak ulusal ve içerik olarak sosyalist, Juche yönelimli, devrimci sanat ve edebiyatı geliştirecektir. Devlet, üretken işçileri ve sanatçıları yüksek ideolojik ve sanatsal değere sahip eserler üretmeleri için teşvik edecek ve kitlelerin geniş kesimlerini edebi ve sanatsal faaliyetlere dahil edecektir.

Madde 53. Devlet, çalışan halkın tam bir sosyalist kültür ve estetik yaşamının tadını çıkarabilmesi için hem zihinsel hem de fiziksel olarak kendini sürekli geliştirmek isteyen halkın taleplerini karşılayacak yeterli modern kültürel tesisler sağlar.

Madde 54. Devlet, dilimizi onu yok etmeye yönelik her türlü girişimden koruyacak ve günümüzün ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde geliştirecektir.

Madde 55. Devlet, fiziksel kültürü ve sporu yaygınlaştırarak ve günlük rejim haline getirerek tüm halkı çalışmaya ve ulusal savunmaya tam olarak hazırlayacak ve spor becerilerini ülkemizin gerçeklerine ve modern spor becerilerindeki eğilime uyacak şekilde artıracaktır.

Madde 56. Devlet, genel ücretsiz sağlık hizmeti sistemini sağlamlaştıırıp geliştirerek, bölge doktorluğu sistemini ve koruyucu hekimlik sistemini güçlendirerek ve halk sağlığı sektörüne malzeme tedarikini iyileştirerek halkın yaşamını koruyacak ve çalışan halkın sağlığını iyileştirecektir.

Madde 57. Devlet, insanlara hijyenik bir yaşam ortamı ve çalışma koşulları sağlamak amacıyla çevreyi korumak, üretime öncelik vermek, doğal çevreyi korumak ve geliştirmek ve çevre kirliliğini önlemek için önlemler alır.

Bölüm IV. Ulusal Savunma

Madde 58. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, tüm halkı kapsayan, ülke çapında bir savunma sistemine dayanır.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, kararlı bir nükleer devlet olarak, var olma ve gelişme haklarını güvence altına almak, savaş caydırmak ve bölgenin ve dünyanın geri kalanının barış ve istikrarını korumak için nükleer silahların geliştirilmesini hızlandıracaktır.

Madde 59. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerinin görevi, ülkenin egemenliğini ve toprak bütünlüğünü ve halkının hak ve çıkarlarını savunmak, sosyalist sistemi ve devrimin kazanımlarını her türlü tehdide karşı korumak ve güçlü bir askeri kabiliyetle ülkenin barış ve refahını sağlamaktır.

Madde 60. Devlet, orduyu bir personel ordusu olarak eğitmek, orduyu modernize etmek, tüm halkı silahlandırmak ve Kore Halk Ordusu'nun halkını, subaylarını ve erlerini siyasi ve ideolojik olarak donatmak temelinde ülkeyi güçlendirmek olan kendine güvenen savunma hattını uygulayacaktır.

Madde 61. Devlet, devrimci bir komuta sistemi ve askeri iklim oluşturmali, orduda askeri ve kitlesel disiplinleri güçlendirmeli ve subaylar ile askerler arasındaki birlik, askeri ve siyasi çalışmaların birleşimi ve ordu ile halk arasındaki birlik gibi asil geleneksel özelliklere tam anlamıyla yer vermelidir.

Bölüm V. Vatandaşların Temel Hakları ve Görevleri

Madde 62. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti vatandaşı olmak için gereken şartlar Vatandaşlık Kanunu ile belirlenir. Bir vatandaş, ikametgahına bakılmaksızın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin koruması altındadır.

Madde 63. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde vatandaşların hak ve görevleri kolektivist ilkeye dayanır: "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için."

Madde 64. Devlet, tüm vatandaşlarının gerçek demokratik hak ve özgürlükleri ile maddi ve kültürel refahını etkin bir şekilde güvence altına alır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde vatandaşların hak ve özgürlükleri, sosyalist sistemin sağlamaştırılması ve geliştirilmesi ile güçlendirilecektir.

Madde 65. Vatandaşlar, Devlet ve kamu faaliyetlerinin tüm alanlarında eşit haklara sahiptir.

Madde 66. On yedi yaşını doldurmuş tüm vatandaşlar, cinsiyet, ırk, meslek, ikamet süresi, mülkiyet durumu, eğitim, parti üyeliği, siyasi görüş veya dini inançlarına bakılmaksızın seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Silahlı kuvvetlerde görev yapan vatandaşlar da seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Mahkeme kararıyla haklarından mahrum bırakılan bir kişi ve yasal olarak akıl hastası olduğu belgelenen bir kişi seçme ve seçilme hakkına sahip değildir.

Madde 67. Vatandaşların ifade, basın, toplantı, gösteri ve dernek kurma özgürlüğü güvence altındadır. Devlet, demokratik siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin serbestçe faaliyet göstermeleri için gerekli koşulları garanti eder.

Madde 68. Vatandaşlar dini inanç özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, dini binaların inşasının ve dini törenlerin düzenlenmesinin onaylanması yoluyla tanınır. Din, yabancı güçleri ülkeye çekmek veya Devlete ya da toplumsal düzene zarar vermek için bir bahane olarak kullanılamaz.

Madde 69. Vatandaşlar şikâyet ve dilekçe verme hakkına sahiptir. Devlet, şikâyet ve dilekçeleri yasaların öngördüğü şekilde tarafsız olarak soruşturur ve ele alır.

Madde 70. Vatandaşlar çalışma hakkına sahiptir. Çalışabilir durumdaki tüm vatandaşlar, istek ve becerilerine uygun meslekleri seçebilir ve kendilerine istikrarlı iş ve çalışma koşulları sağlarlar. Vatandaşlar yeteneklerine göre çalışırlar ve yaptıkları işin miktarına ve kalitesine uygun olarak ücret alırlar.

Madde 71. Vatandaşlar dinlenme hakkına sahiptir. Bu hak, çalışma saatlerinin belirlenmesi, tatiller, ücretli izinler, masrafları Devlet tarafından karşılanmak üzere sağlık tesislerinde ve tatil evlerinde konaklama ve giderek büyüyen bir kültürel tesis ağı ile sağlanır.

Madde 72. Vatandaşlar ücretsiz tıbbi bakım hakkına sahiptir ve yaşlılık, hastalık veya fiziksel engellilik nedeniyle artık çalışamayacak durumda olan herkes ve hiçbir geçim kaynağı olmayan yaşlılar ve küçükler maddi yardım alma hakkına sahiptir. Bu hak, ücretsiz tıbbi bakım, genişleyen hastane, sanatoryum ve diğer sağlık kurumları ağı, Devlet sosyal sigortası ve diğer sosyal güvenlik sistemleri ile sağlanır.

Madde 73. Vatandaşlar eğitim hakkına sahiptir. Bu hak, gelişmiş bir eğitim sistemi ve Devlet tarafından halkın yararına yürürlüğe konan eğitim önlemleri ile sağlanır.

Madde 74. Vatandaşlar bilimsel, edebi ve sanatsal faaliyetlerde bulunmakta özgürdür. Devlet, mucitlere ve yenilikçilere yardım eder. Telif hakları, buluşlar ve patentler kanunla korunur.

Madde 75. Vatandaşlar ikamet ve seyahat özgürlüğüne sahiptir.

Madde 76. Devrimci savaşçılar, devrimci ve yurtsever şehitlerin aileleri, Halk Ordusu askerlerinin aileleri ve görev sırasında sakatlanan askerler Devletin ve toplumun özel korumasından yararlanırlar.

Madde 77. Kadınlara erkeklerle eşit sosyal statü ve haklar tanınır. Devlet, doğum izni, çok çocuklu annelerin çalışma saatlerinin azaltılması, geniş bir doğum hastaneleri, kreşler ve anaokulları ağı ve diğer önlemleri sağlayarak annelere ve çocuklara özel koruma sağlar. Devlet, kadınların toplumdaki rollerini tam olarak yerine getirebilmeleri için gerekli tüm koşulları sağlar.

Madde 78. Evlilik ve aile Devlet tarafından korunur. Devlet, toplumsal yaşamın temel birimi olan ailenin güçlendirilmesine büyük önem verir.

Madde 79. Vatandaşların konut ve özel yaşam dokunulmazlığı ile haberleşmelerinin gizliliği güvence altındadır. Hiçbir vatandaş

kontrol altına alınamaz ya da tutuklanamaz ve yasal izin olmaksızın evi aranamaz.

Madde 80. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, barış ve demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm ya da bilimsel ve kültürel arayış özgürlüğü için mücadele ettikleri için zulüm gören yabancı uyruklulara sığınma hakkı tanır.

Madde 81. Vatandaşlar, halkın siyasi ve ideolojik birlik ve beraberliğini sıkı bir şekilde korumalıdır. Yurttaşlar örgütlerine ve kolektiflerine değer vermeli ve toplumun ve halkın iyiliği için özveriyle çalışmalıdır.

Madde 82. Çalışmak bir vatandaşın asil görevi ve onurudur. Vatandaşlar isteyerek ve bilinçli bir şekilde çalışmaya katılmalı ve iş disiplinine ve çalışma saatlerine sıkı sıkıya riayet etmelidir.

Madde 83. Vatandaşlar, Devletin ve toplumsal, kooperatif kuruluşların mallarına iyi bakmalı, her türlü suistimal ve israfı mücadele etmeli ve ülke ekonomisinin efendileri olarak özenle yönetmelidir. Devletin ve sosyal, kooperatif kuruluşların mülkiyeti dokunulmazdır.

Madde 84. Yurttaşlar devrimci gayretlerini sürekli artırmalı ve Devletin güvenliği için özveriyle mücadele etmelidir.

Madde 85. Ulusal savunma yurttaşların en yüce görevi ve onurudur. Yurttaşlar ülkeyi savunacak ve yasaların gerektirdiği şekilde silahlı kuvvetlerde görev yapacaklardır.

Bölüm VI. Devlet Organları

Bölüm 1. Yüksek Halk Meclisi

Madde 87. Yüksek Halk Meclisi, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde Devlet iktidarının en yüksek organıdır.

Madde 88. Yasama yetkisi Yüksek Halk Meclisi tarafından kullanılır. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Yüksek Halk Meclisi oturum halinde değilken de yasama yetkisini kullanabilir.

Madde 89. Yüksek Halk Meclisi, genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre gizli oyla seçilen milletvekillerinden oluşur.

Madde 90. Yüksek Halk Meclisi beş yıllık bir dönem için seçilir.

Eski Yüksek Halk Meclisi'nin görev süresi dolmadan önce Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'nin kararına göre yeni bir Yüksek Halk Meclisi seçilir. Kaçınılmaz koşulların seçimi imkânsız hale getirmesi durumunda, Yüksek Halk Meclisi'nin görev süresi seçim yapıłana kadar uzatılır.

Madde 91. Yüksek Halk Meclisi aşığıdaki yetkilere sahiptir:

1. Anayasayı değiştirmek veya tamamlamak;
2. Kanunları kabul etme, değiştirme veya tamamlama;
3. Yüksek Halk Meclisi oturum halinde değilken, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi tarafından kabul edilen başlıca yasaları onaylamak;
4. Devletin iç ve dış politikalarının temel ilkelerini belirlemek;
5. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanını seçmek veya geri çağırarak;
6. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanını seçer veya geri çağırır;
7. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanının tavsiyesi üzerine Devlet İşleri Komisyonu Başkan Yardımcılarını ve üyelerini seçer veya geri çağırır;
8. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesinin Başkan Yardımcılarını, Genel Sekreterini ve üyelerini seçer veya geri çağırır;
9. Kabinenin Başbakanını seçmek veya geri çağırarak;
10. Kabine Başbakanının tavsiyesi üzerine Başbakan Yardımcılarını, Başkanları, Bakanları ve Kabinenin diğer üyelerini atamak;
11. Merkezi Savcılık Bürosu Başsavcısını atamak veya görevden almak;
12. Merkez Mahkemesi Başkanını seçer veya geri çağırarak;
13. Yüksek Halk Meclisi Komitelerinin Başkanlarını, Başkan Yardımcılarını ve üyelerini seçmek veya geri çağırarak;

14. Ulusal ekonominin geliştirilmesine yönelik Devlet planını ve bunun uygulanmasına ilişkin raporu görüşmek ve onaylamak;
15. Devlet bütçesini ve bunun uygulanmasına ilişkin raporu görüşmek ve onaylamak;
16. Gerekğinde Bakanlar Kurulu ve merkezi organların çalışmaları hakkında bir rapor dinlemek ve ilgili tedbirleri kabul etmek;
17. Yüksek Halk Meclisi'ne önerilen antlaşmaların onaylanmasına ve iptaline karar verir.

Madde 92. Yüksek Halk Meclisi olağan ve olağanüstü oturumlar düzenler. Olağan oturumlar, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi tarafından yılda bir veya iki kez toplanır. Olağanüstü oturumlar, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi gerekli gördüğünde veya toplam milletvekili sayısının en az üçte birinin talebi üzerine toplanır.

Madde 93. Yüksek Halk Meclisi'nin toplanabilmesi için toplam milletvekili sayısının en az üçte ikisinin yeter sayıya sahip olması gerekir.

Madde 94. Yüksek Halk Meclisi kendi Başkanını ve Başkan Yardımcısını seçer.

Meclis Başkanı oturumlara başkanlık eder.

Madde 95. Yüksek Halk Meclisi'nde görüşülecek konular Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Devlet İşleri Komisyonu, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Bakanlar Kurulu ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi Komiteleri tarafından sunulur. Maddeler milletvekilleri tarafından da sunulabilir.

Madde 96. Her Yüksek Halk Meclisinin ilk oturumu, Güvenoyu Komitesini seçer ve Komitenin raporunu dinledikten sonra milletvekillerinin güvenoyunu onaylayan bir karar alır.

Madde 97. Yüksek Halk Meclisi kanunlar, yönetmelikler ve kararlar çıkarır.

Yüksek Halk Meclisi'nin kanunları, yönetmelikleri ve kararları, katılan milletvekillerinin yarısından fazlasının el kaldırarak onay vermesi halinde kabul edilir.

Anayasa, Yüksek Halk Meclisi'nin toplam milletvekili sayısının üçte ikisinden fazlasının onayı ile değiştirilebilir veya eklenebilir.

Madde 98. Yüksek Halk Meclisi, Yasalar Komitesini, Bütçe Komitesini, Dışişleri Komitesini ve diğer Komiteleri atar.

Yüksek Halk Meclisi Komiteleri, Başkan, Başkan Yardımcısı ve üyelerden oluşur.

Yüksek Halk Meclisi Komiteleri, Yüksek Halk Meclisi'nin çalışmalarına yardımcı olur; Devlet politikasını ve yasa tasarılarını planlar veya müzakere eder ve bunların uygulanması için önlemler alır.

Yüksek Halk Meclisi Komiteleri, Yüksek Halk Meclisi oturumları arasındaki zamanlarda Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'nin rehberliğinde çalışır.

Madde 99. Yüksek Halk Meclisi milletvekillerinin dokunulmazlığı güvence altındadır. Yüksek Halk Meclisi'nin hiçbir milletvekili, suçüstü yakalanmadıkça, Yüksek Halk Meclisi'nin veya oturum halinde olmadığı zamanlarda Daimî Komitesi'nin onayı olmaksızın tutuklanamaz veya cezalandırılmaz.

Bölüm 2. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı

Madde 100. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Devleti temsil eden Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin en yüksek lideridir.

Madde 101. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Yüksek Halk Meclisi'nde tüm Kore halkının oybirliği ile iradesine göre seçilir. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Yüksek Halk Meclisi'ne milletvekili olarak seçilemez.

Madde 102. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı'nın görev süresi Yüksek Halk Meclisi'ninki ile aynıdır.

Madde 103. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerinin başkomutanıdır ve Devletin tüm silahlı kuvvetlerine komuta eder ve yönetir.

Madde 104. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Devletin genel işlerini yönetmek;
2. Devlet İşleri Komisyonu'nun çalışmalarına bizzat rehberlik etmek;
3. Yüksek Halk Meclisi'nin kanun ve yönetmelikleri ile Devlet İşleri Komisyonu'nun başlıca kararname ve kararlarını kamuoyuna duyurmak;
4. Devletin kilit kadrolarını atamak veya görevden almak;
5. Diğer ülkelerde ikamet eden diplomatik temsilcileri atamak veya geri çağırarak;
6. Diğer ülkelerle imzalanan önemli anlaşmaları onaylamak veya iptal etmek;
7. Özel af çıkarma hakkını kullanabilir;
8. Ülke içinde olağanüstü hal, savaş hali ve seferberlik emri ilan edebilir;
9. Savaş zamanında Milli Savunma Komitesi'ni düzenlemek ve yönetmek.

Madde 105. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı emirleri yayınlar.

Madde 106. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı, Yüksek Halk Meclisi'ne karşı sorumludur.

Bölüm 3. Devlet İşleri Komisyonu

Madde 107. Devlet İşleri Komisyonu, Devlet iktidarının politika odaklı en yüksek liderlik organıdır.

Madde 108. Devlet İşleri Komisyonu, Başkan, Birinci Başkan Yardımcısı, Başkan Yardımcıları ve üyelerden oluşur.

Madde 109. Devlet İşleri Komisyonu'nun görev süresi Yüksek Halk Meclisi'ninki ile aynıdır.

Madde 110. Devlet İşleri Komisyonu aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Devletin önemli politikalarını görüşmek ve karara bağlamak;
2. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı'nın emirlerinin ve Devlet İşleri Komisyonu'nun kararname, karar ve direktiflerinin yerine getirilmesini denetlemek ve bunların yerine getirilmesi için tedbirler almak;
3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanının emirlerine ve Devlet İşleri Komisyonunun kararnamelerine, kararlarına ve direktiflerine aykırı olan Devlet organlarının kararlarını ve direktiflerini iptal etmek;
4. Yüksek Halk Meclisi oturum halinde değilken Bakanlar Kurulu Başkanının tavsiyesi üzerine Başbakan Yardımcılarını, Başkanları, Bakanları ve diğer Bakanlar Kurulu üyelerini atamak veya görevden almak.

Madde 111. Devlet İşleri Komisyonu kararnameler, kararlar ve direktifler çıkarır.

Madde 112. Devlet İşleri Komisyonu, Yüksek Halk Meclisi'ne karşı sorumludur.

Bölüm 4. Yüce halk Meclisi Daimî Komitesi

Madde 113. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Yüksek Halk Meclisinin toplantı halinde olmadığı zamanlarda Devlet iktidarının en yüksek organıdır.

Madde 114. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Başkan, Başkan Yardımcıları, Genel Sekreter ve üyelerden oluşur.

Madde 115. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'nin görev süresi Yüksek Halk Meclisi'ninki ile aynıdır. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Yüksek Halk Meclisinin görev süresi sona erse bile, yeni bir Daimî Komite seçilinceye kadar çalışmalarına devam eder.

Madde 116. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Yüksek Halk Meclisi oturumlarını toplamak;
2. Yüksek Halk Meclisi oturumları arasında gündeme gelen yeni yasa ve tüzük tasarılarını ve mevcut yasa ve tüzüklerde yapılan değişiklik ve ekleri görüşmek ve kabul etmek ve kabul edilen ve yürürlüğe giren temel yasalar için Yüksek Halk Meclisinin bir sonraki oturumunun onayını almak;
3. Ulusal ekonominin geliştirilmesi için Devlet planını, Devlet bütçesini ve Yüksek Halk Meclisi oturumları arasında kaçınılmaz nedenlerle ortaya çıkan ayarlama planlarını görüşmek ve onaylamak;
4. Anayasanın yanı sıra yürürlükteki kanun ve yönetmelikleri yorumlar;
5. Devlet organları tarafından yasalara uyulmasını denetlemek ve ilgili tedbirleri almak;
6. Devlet organlarının Anayasa'ya, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı'nın emirlerine, kanunlara, yönetmeliklere ve Yüksek Halk Meclisi kararlarına, Devlet İşleri Komisyonu kararnamelerine, kararlarına ve direktiflerine ve Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi kararnamelerine, kararlarına ve direktiflerine aykırı kararlarını ve direktiflerini iptal etmek ve yerel Halk Meclislerinin yersiz kararlarının uygulanmasını askıya almak;
7. Yüksek Halk Meclisi milletvekillerinin seçimini yürütmek ve yerel Halk Meclisleri milletvekillerinin seçimlerini organize etmek;
8. Yüksek Halk Meclisi milletvekilleri ile çalışmak;
9. Yüksek Halk Meclisi Komiteleri ile çalışmak;
10. Kabinenin Komisyonlarını ve Bakanlıklarını kurar veya kaldırır;
11. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi Komitelerinin üyelerini atamak veya görevden almak;
12. Merkezi Mahkeme Yargıçlarını ve Halk Denetçilerini seçmek veya geri çağırarak;

13. Diğer ülkelerle yapılan anlaşmaları onaylamak ya da iptal etmek;
14. Nişanlar, madalyalar, onur unvanları ve diplomatik rütbeler tesis etmek ve nişanlar, madalyalar ve onur unvanları vermek;
15. Genel aflar çıkarabilir;
16. İdari birimler ve bölgeler kurmak veya değiştirmek;
17. Yabancı parlamentolar ve parlamentolar arası örgütlerle temaslar da dahil olmak üzere dış faaliyetler yürütebilir.

Madde 117. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanı, Daimî Komite'nin çalışmalarını düzenler ve yönlendirir. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanı, Devlet adına, yabancı ülkeler tarafından akredite edilen diplomatik temsilcilerin güven mektuplarını ve geri çağırma mektuplarını kabul eder.

Madde 118. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Genel Kurul Toplantıları ve Daimî Komite Toplantıları düzenler.

Genel Kurul Toplantısı tüm üyelerden oluşur. Daimî Komite Toplantısı Başkan, Başkan Yardımcıları ve Genel Sekreterden oluşur.

Madde 119. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi Genel Kurulu, Daimî Komitenin görevlerini yerine getirirken ve yetkilerini kullanırken ortaya çıkan önemli konuları görüşür ve karara bağlar.

Daimî Komite Toplantısı, Genel Kurul tarafından kendisine tevdi edilen konuları müzakere eder ve karara bağlar.

Madde 120. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi kararnameler, kararlar ve direktifler çıkarır.

Madde 121. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, çalışmalarında kendisine yardımcı olacak Komitelere sahip olabilir.

Madde 122. Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi, Yüksek Halk Meclisine karşı sorumludur.

Bölüm 5. Kabine

Madde 123. Bakanlar Kurulu, Devlet iktidarının idari ve yürütme organı ve genel Devlet idaresinin organıdır.

Madde 124. Bakanlar Kurulu, Başbakan, Başbakan Yardımcıları, Başkanlar, Bakanlar ve gerekli görülen diğer üyelerden oluşur.

Bakanlar Kurulu'nun görev süresi Yüksek Halk Meclisi'nin görev süresi ile aynıdır.

Madde 125. Bakanlar Kurulu aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Devlet politikalarının uygulanması için tedbirler kabul etmek;
2. Anayasa ve kanunlar temelinde Devlet yönetimine ilişkin düzenlemeleri kabul etmek, değiştirmek veya tamamlamak;
3. Bakanlar Kurulu'na bağlı Komisyonların ve Bakanlıkların, doğrudan kendisine bağlı organların ve yerel Halk Komitelerinin çalışmalarını yönlendirmek;
4. Doğrudan kendi yetkisi altındaki organları, büyük idari ve ekonomik organları ve işletmeleri kurar veya kaldırır ve Devlet yönetim organlarının iyileştirilmesi için tedbirler alır;
5. ulusal ekonominin kalkınması için Devlet planını hazırlar ve bunu yürürlüğe koymak için tedbirler alır;
6. Devlet bütçesini hazırlamak ve bunu uygulamak için tedbirler almak;
7. sanayi, tarım, inşaat, ulaştırma, posta ve telekomünikasyon, ticaret, dış ticaret, toprak idaresi, belediye idaresi, eğitim, bilim, kültür, sağlık hizmetleri, fiziksel kültür ve spor, iş idaresi, çevrenin korunması, turizm vb. çalışmaları organize etmek ve yürütmek;
8. Para ve bankacılık sistemini güçlendirmek için önlemler almak;
9. Devlet yönetiminde düzenin kurulmasını denetlemek ve kontrol etmek;

10. Kamu düzenini korumak, Devletin ve sosyal, kooperatif kuruluşların mülklerini ve çıkarlarını korumak ve vatandaşların haklarını korumak için önlemler almak;
11. Yabancı ülkelerle antlaşmalar yapmak ve dış işleri yürütmek;
12. Bakanlar Kurulu'nun karar ve direktiflerine aykırı olan idari ve ekonomik organların karar ve direktiflerini iptal edebilir.

Madde 126. Bakanlar Kurulu Başkanı, Bakanlar Kurulu'nun çalışmalarını düzenler ve yönlendirir. Kabine Başbakanı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümetini temsil eder.

Madde 127. Bakanlar Kurulu, Genel Kurul Toplantıları ve Daimî Komite Toplantıları düzenler.

Bakanlar Kurulu Genel Kurulu, Bakanlar Kurulu'nun tüm üyelerinden oluşur. Daimî Komite Toplantısı, Başbakan, Başbakan Yardımcıları ve Başbakan tarafından atanan diğer Kabine üyelerinden oluşur.

Madde 128. Bakanlar Kurulu Genel Kurulu, yeni ve önemli idari ve ekonomik konuları görüşür ve karara bağlar.

Daimî Komite Toplantısı, Bakanlar Kurulu Genel Kurulu tarafından kendisine havale edilen konuları görüşür ve karara bağlar.

Madde 129. Bakanlar Kurulu kararlar ve direktifler yayınlar.

Madde 130. Bakanlar Kurulu, çalışmalarında kendisine yardımcı olmak üzere daimî olmayan komiteler kurabilir.

Madde 131. Bakanlar Kurulu, Yüksek Halk Meclisi'ne ve Yüksek Halk Meclisi'nin toplantı halinde olmadığı zamanlarda Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'ne karşı sorumludur.

Madde 132. Yeni seçilen Kabine Başkanı, Yüksek Halk Meclisi'nde Kabine üyeleri adına bağlılık yemini eder.

Madde 133. Bakanlar Kurulu Komisyonları ve Bakanlıkları, Bakanlar Kurulu'nun bölümsel yürütme organları ve idarenin merkezi bölümsel kurumlarıdır.

Madde 134. Bakanlar Kurulu'na bağılı Komisyonlar ve Bakanlıklar, Bakanlar Kurulu'nun rehberliğinde ilgili sektörlerin çalışmalarını düzenli bir şekilde denetler ve yönlendirir.

Madde 135. Bakanlar Kurulu'nun Komisyonları ve Bakanlıkları komite toplantıları ve kadro toplantıları düzenler.

Komite ve kadro toplantılarında, Bakanlar Kurulu karar ve direktiflerinin uygulanmasına yönelik tedbirler ve diğerk önemli konular görüşülür ve karara bağlanır.

Madde 136. Bakanlar Kurulu Komisyonları ve Bakanlıkları yönergeler çıkarır.

Bölüm 6. Yerel Halk Meclisi

Madde 137. Bir ilin (veya doğrudan merkezi otoriteye bağılı belediyenin), şehrin veya ilçenin Halk Meclisi, Devlet iktidarının yerel organıdır.

Madde 138. Yerel Halk Meclisi, genel, eşit ve doğrudan oy ilkesine göre gizli oyla seçilen milletvekillerinden oluşur.

Madde 139. Bir ilin (veya doğrudan merkezi otoriteye bağılı belediyenin), şehrin veya ilçenin Halk Meclisinin görev süresi dört yıldır.

Yeni bir yerel Halk Meclisi, eski Halk Meclisinin görev süresinin dolmasından önce ilgili düzeydeki yerel Halk Komitesinin kararına göre seçilir.

Kaçınılmaz koşullar bir seçimi imkânsız hale getirdiğinde, yerel Halk Meclisinin görev süresi bir seçim yapılana kadar uzatılır.

Madde 140. Yerel Halk Meclisi aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Yerel bütçeyi ve bunun uygulanmasına ilişkin raporu görüşmek ve onaylamak;
2. Başkan, Başkan Yardımcıları, Genel Sekreter ve ilgili düzeydeki Halk Komitesi üyelerini seçmek veya geri çağırarak;

3. İlgili düzeydeki Halk Komitesinin ve daha alt düzeylerdeki Halk Meclisleri ve Halk Komitelerinin yersiz karar ve direktiflerini iptal etmek.

Madde 141. Yerel Halk Meclisi olağan ve olağanüstü oturumlar düzenler.

Olağan oturumlar, ilgili düzeydeki Halk Komitesi tarafından yılda bir ya da iki kez toplanır.

Olağanüstü oturumlar, ilgili düzeydeki Halk Komitesinin gerekli görmesi veya toplam milletvekili sayısının en az üçte birinin talebi üzerine toplanır.

Madde 142. Yerel Halk Meclisi'nin toplanabilmesi için toplam milletvekili sayısının en az üçte ikisinin yeter sayıya sahip olması gerekir.

Madde 143. Yerel Halk Meclisi kendi Başkanını seçer.

Meclis Başkanı oturumlara başkanlık eder.

Madde 144. Yerel Halk Meclisi kararlar alır.

Bölüm 7. Yerel Halk Komitesi

Madde 145. Bir ilin (veya doğrudan merkezi otoriteye bağlı belediyenin), şehrin veya ilçenin Halk Komitesi, ilgili düzeydeki Halk Meclisi oturumda olmadığı zaman Devlet iktidarının yerel organı ve ilgili düzeydeki Devlet iktidarının idari ve yürütme organı işlevini yerine getirir.

Madde 146. Yerel Halk Komitesi, Başkan, Başkan Yardımcıları, Sekreter ve üyelere oluşur.

Yerel Halk Komitesinin görev süresi, ilgili Halk Meclisinin görev süresi ile aynıdır.

Madde 147. Yerel Halk Komitesi aşağıdaki görev ve yetkilere sahiptir:

1. Halk Meclisi oturumlarını toplamak;
2. Halk Meclisi milletvekillerinin seçimini organize etmek;
3. Halk Meclisi milletvekilleri ile birlikte çalışmak;

4. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanının emirlerini, Yüksek Halk Meclisinin kanunlarını, yönetmeliklerini ve kararlarını, Devlet İşleri Komisyonunun kararnamelerini, kararlarını ve direktiflerini, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesinin kararnamelerini, kararlarını ve direktiflerini, Bakanlar Kurulunun ve Bakanlar Kurulunun Komisyonlarının ve Bakanlıklarının kararlarını ve direktiflerini, ilgili yerel Halk Meclisinin ve daha yüksek seviyelerdeki Halk Komitelerinin kararlarını ve direktiflerini uygulamak;
5. Belirli bir bölgedeki tüm idari işleri organize etmek ve yürütmek;
6. Ulusal ekonominin kalkınması için yerel plan taslağı hazırlamak ve bunu uygulamak için tedbirler almak;
7. Yerel bütçeyi hazırlamak ve uygulanması için tedbirler almak;
8. Kamu düzenini sağlamak, Devletin ve sosyal, kooperatif kuruluşların mülklerini ve çıkarlarını korumak ve söz konusu bölgedeki vatandaşların haklarını korumak için önlemler almak;
9. Belirli bir bölgede Devlet yönetiminde düzenin kurulmasını denetlemek ve kontrol etmek;
10. Alt kademelerdeki Halk Komitelerinin çalışmalarını yönlendirmek;
11. Alt kademelerdeki Halk Komitelerinin yersiz kararlarını ve direktiflerini iptal eder ve alt kademelerdeki Halk Meclislerinin yersiz kararlarının uygulanmasını askıya alır.

Madde 148. Yerel Halk Komitesi, Genel Kurul Toplantılarını ve Daimî Komite Toplantılarını düzenler.

Yerel Halk Komitesinin Genel Kurul Toplantısı tüm üyelerinden oluşur. Daimî Komite Toplantısı, Başkan, Başkan Yardımcıları ve Genel Sekreterden oluşur.

Madde 149. Yerel Halk Komitesi Genel Kurulu, görevlerini yerine getirirken ve yetkilerini kullanırken ortaya çıkan önemli konuları görüşür ve karara bağlar.

Daimî Komite Toplantısı, Genel Kurul tarafından kendisine havale edilen konuları görüşür ve karara bağlar.

Madde 150. Yerel Halk Komitesi kararlar ve direktifler yayınlar.

Madde 151. Yerel Halk Komitesi, çalışmalarında kendisine yardımcı olmak üzere daimî olmayan komitelere sahip olabilir.

Madde 152. Yerel Halk Komitesi, ilgili Halk Meclisi'ne karşı sorumludur.

Yerel Halk Komitesi, daha üst düzeydeki Halk Komitelerine, Bakanlar Kuruluna ve Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesine bağlıdır.

Bölüm 8. Cumhuriyet Savcılığı ve Mahkeme

Madde 153. Soruşturma ve kovuşturma Merkez Cumhuriyet Savcılığı, il (veya doğrudan merkezi otoriteye bağlı belediye), il veya ilçe Cumhuriyet Savcılıkları ve Özel Cumhuriyet Savcılığı tarafından yürütülür.

Madde 154. Merkez Cumhuriyet Savcılığı Başsavcısının görev süresi Yüksek Halk Meclisinin görev süresi ile aynıdır.

Madde 155. Cumhuriyet savcıları Merkez Cumhuriyet Savcılığı tarafından atanır veya görevden alınır.

Madde 156. Cumhuriyet Savcıları Ofisi'nin görevleri şunlardır:

1. Devlet yasalarının kurumlar, işletmeler, kuruluşlar ve vatandaşlar tarafından sıkı bir şekilde uygulanmasını sağlamak;
2. Devlet organlarının karar ve direktiflerinin Anayasa'ya, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet İşleri Komisyonu Başkanı'nın emirlerine, Yüksek Halk Meclisi'nin kanun, tüzük ve kararlarına, Devlet İşleri Komisyonu'nun kararname, karar ve direktiflerine, Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'nin kararname, karar ve direktiflerine ve Bakanlar Kurulu'nun karar ve direktiflerine uygun olmasını sağlamak;

3. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Devlet gücünü, sosyalist sistemi, Devletin ve sosyal, kooperatif kuruluşların mülkiyetini, Anayasa ile güvence altına alınan kişisel hakları ve insanların can ve mallarını korumak amacıyla suçluları ve suçlulara karşı yasal işlemleri tespit etmek ve başlatmak.

Madde 157. Soruşturma ve kovuşturma, Merkezi Cumhuriyet Savcılıklarının birleşik yönetimi altında yürütülür ve tüm Cumhuriyet Savcılıkları kendi üst makamlarına ve Merkezi Cumhuriyet Savcılıklarına bağlıdır.

Madde 158. Merkezi Savcılık Yüksek Halk Meclisi'ne ve Yüksek Halk Meclisi oturum halinde olmadığı zaman Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesi'ne karşı sorumludur.

Madde 159. Adalet, Merkezi Mahkeme, bir ilin (veya doğrudan merkezi otoriteye bağlı belediyenin) Mahkemesi, İl veya İlçe Halk Mahkemeleri ve Özel Mahkeme tarafından yürütülür. Kararlar Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti adına verilir.

Madde 160. Merkez Mahkemesi Başkanının görev süresi Yüksek Halk Meclisinin görev süresi ile aynıdır.

Merkezi Mahkeme, bir ilin (veya doğrudan merkezi otoriteye bağlı belediyenin) Mahkemesi ve İl veya İlçe Halk Mahkemelerinin Yargıçları ve Halk Değerlendiricilerinin görev süresi, ilgili düzeydeki Halk Meclisinin görev süresi ile aynıdır.

Madde 161. Özel Mahkeme Başkanı ve Yargıçları Yüksek Mahkeme tarafından atanır veya görevden alınır.

Özel Mahkemenin Halk Gözlemcileri, ilgili birimin askerleri veya çalışanları tarafından toplantılarında seçilir.

Madde 162. Mahkemenin görevleri şunlardır:

1. Devlet iktidarını ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde kurulan sosyalist sistemi, Devletin ve sosyal, kooperatif kuruluşların mallarını, Anayasa ile güvence altına alınan kişisel hakları ve vatandaşların can ve mallarını yargı yoluyla korumak;

2. Tüm kurumların, işletmelerin, örgütlerin ve vatandaşların Devlet yasalarına sıkı sıkıya bağlı kalmasını sağlamak ve sınıf düşmanlarıyla ve tüm yasaları çiğneyenlerle kararlı bir şekilde mücadele etmek;
3. Mülkiyete ilişkin hüküm ve kararlar verebilir ve noterlik işlerini yürütebilir.

Madde 163. Yargılama, bir Yargıç ve iki Halk Denetçisinden oluşan bir Mahkeme tarafından yürütülür. Özel durumlarda üç yargıç bulunabilir.

Madde 164. Davalar kamuya açık olarak görülür ve sanığın savunma hakkı güvence altındadır.

Duruşmalar, kanunun öngördüğü şekilde halka kapalı olabilir.

Madde 165. Adli işlemler Kore dilinde yürütülür.

Yabancı vatandaşlar mahkeme işlemleri sırasında kendi dillerini kullanabilirler.

Madde 166. Adaletin yerine getirilmesinde Mahkeme bağımsızdır ve adli işlemler yasalara uygun olarak yürütülür.

Madde 167. Merkez Mahkeme, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin en yüksek yargı organıdır.

Merkez Mahkeme tüm mahkemelerin yargısal faaliyetlerini denetler.

Madde 168. Merkez Mahkeme, Yüksek Halk Meclisine ve Yüksek Halk Meclisi oturum halinde olmadığı zaman Yüksek Halk Meclisi Daimî Komitesine karşı sorumludur.

Bölüm VII. Amblem, Bayrak, Marş ve Başkent

Madde 169. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ulusal amblemi, devrimin kutsal dağı Paektu Dağı'nın altında büyük bir hidroelektrik santralının tasarımını ve "Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti" yazılı kırmızı bir kurdele ile bağlanmış oval bir çerçeve oluşturan pirinç başakları ile beş köşeli kırmızı bir yıldızın ışıldayan ışığını taşır.

Madde 170. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ulusal bayrağı, üstte ve altta dar bir beyaz şerit ve geniş bir mavi şeritle

çevrili merkezi kırmızı bir panelden oluşur. Merkezdeki kırmızı panel, tepeye yakın beyaz bir daire içinde beş köşeli kırmızı bir yıldız taşır. Genişliğin uzunluğa oranı 1:2'dir.

Madde 171. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ulusal marşı "Yurtseverlik Şarkısı"dır.

Madde 172. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Pyongyang'dır.

~ÇALIŞMALAR 5~

DÜŞMANA BİR KARIŞ TOPRAK BİLE VERMEYİN

İçişleri Bakanlığı Güvenlik Bürosuna Bağlı Olan Üçüncü Güvenlik Birimi Kadrolarına Talimat 10 Mayıs 1949

Songak Dağı'nda 4 Mayıs'ta meydana gelen çatışmada Songaksan Taburundaki askerler çok iyi ve üstün bir cesaretle savaştılar. Savaşdaki deneyim eksikliklerine karşın düşmanın geniş çaplı saldırısını başarıyla geri püskürttüler ve düşmanı telafisi mümkün olmayan bir yenilgiye uğrattılar. Bu muharebe sayesinde düşmanın stratejik öneme sahip Songak Dağı'nı ele geçirme girişimini tamamen boşa çıkarmakla kalmayıp aynı zamanda silahlı kuvvetlerimizin gücünü de herkese açıkça göstermiş olduk.

Ancak düşman saldırılarına halen devam ettiğinden, zafer sarhoşluğuna kapılıp rehavete kapılmamalısınız. Saldırgan girişiminden vazgeçmek şöyle dursun, düşman şimdi 38. paralel boyunca birliklerini takviye ediyor ve yedek kuvvetlerini bile harekete geçirerek yeni saldırılara hazırlanıyor. Teyakkuzumuzu arttırmalı ve düşmanın her hareketini yakından izlemeli ve pervasız askeri tahriklerine karşı tamamen hazırlıklı olmalıyız. Ne olursa olsun düşmana bir karış toprak bile vermemeliyiz.

Askerlerin eğitime özel önem vermek gerekmektedir. Askerler arasında zafer inancını ve inatçı bir mücadele ruhunu geliştirmek ve Parti üyelerinin öncü rolünü arttırmak için kültürel birimlerin ve Parti örgütlerinin çalışmalarını daha da güçlendirmelisiniz.

Savaşta zaferi garantilemek için askerlerin rolünü yükseltmek son derece önemlidir. Bu nedenle komutanlarımız askerlerin çalışmalarına büyük önem vermelidir. Personelin her türlü durumla ustalıkla başa çıkabilmelerini sağlamak için eğitimlerini

yoğunlaştırmalısınız. Personel, birliklerini, nöbet işlerinin organizasyonu ve muharebe hazırlığından muharebe komutasına kadar muharebe planlarının en ince ayrıntılarına kadar sıkı bir programa göre yönetmelidir.

İşgalci düşmanı savunma hattınızın önünde kararlı bir şekilde yok edebilmek için mevzi sisteminizi hızla mükemmelleştirmek ve savunma tesislerinizi güçlendirmek zorundasınız. Özellikle taktik açıdan önemli noktalar ve bağımsız savunma mevzileri için titizlikle dairesel bir savunma sistemi kurmalı ve kalıcı korugan ve bariyerler inşa etmelisiniz.

Saldıran düşmanı sadece savunma hattınızın önünde yok etmekle kalmamalı, aynı zamanda eylem planlarının, saldırıları başlamadan önce bile hayal kırıklığına uğratacak şekilde bozulmasını sağlamalısınız. Düşmanın ana gruplarını yok etmek ve onlara ölümcül bir darbe vurmak için baskın birliklerinin faaliyetlerini yoğunlaştırmalı ve ateşinizi düşmanın karargâhlarına ve yoğunlaşma eğiliminde oldukları bölgelere yoğunlaştırmalısınız.

Mademki düşman askeri saldırılarını artırıyor, o halde bir mobil taburu harekete geçirmek gerekir. Bu tabur, eğitimlerini teyakkuz halinde yapmalı ve düşman harekete geçtiğinde, onlara yıkıcı bir darbe vurmak için cephedeki birliklerimizi desteklemek üzere derhal harekete geçmelidir.

Her şeyden önce birliklerin topçularının atış kapasitesinin artırılması ve mümkün olan en iyi şekilde kullanılması gerekmektedir. Topların sadece vadilere değil, durum ve arazi gerektirdiğinde tepelere ve müstahkem mevkilere de yerleştirilmesi gerekmektedir. Buradaki ana fikir, silahları etkili bir şekilde kullanabileceğiniz ve mümkün olduğunca çok sayıda düşmanı yok edebileceğiniz her yere yerleştirmektir.

Silahları ve savaş ve teknik ekipmanlarını hazır tutmanız ve stokta yeterli mermi, mermi ve diğer askeri malzemeleri bulundurmanız da önemlidir. Birliklerinizin hareket kabiliyetini

tam olarak garanti altına almak için ulaşım araçlarınızı artırmalısınız.

Daha çok askerî köpeğe sahip olmalı ve onları süvarilerle birlikte kullanmalısınız, böylece boşluk bölgelerini tamamen kapatabilirsiniz.

Savaşlarda başarılı olmak için sadece uygun lojistik önlemleri almak değil, aynı zamanda askerlere de dikkatli bir şekilde özen göstermek gerekir. Tepenin cesur savunucularına uygun zamanlarda sıcak pilav ve çorba servisi yapılmasını sağlamalı ve onlara bol miktarda et ve sebze tedarik etmelisiniz. Siperlerde yaşayan askerlerimiz üşütebilir ve mideleri bozulabilir. Bu nedenle, onlara iyi bakacak yetenekli tıbbi hizmet personeli gönderilmelidir.

Birliğin iyi donatılmış büyük bir hastanesi olmalıdır. Bu özellikle gereklidir çünkü düşman neredeyse her gün silahlı saldırılar düzenlemektedir. Herhangi bir kayıp olduğunda, gecikmeden tedavi için geri gönderilmeli ve onlara iyi bakılmalıdır.

Komutanlar çalışmaları o kadar iyi organize etmelidir ki askerler cephede nöbet tutarken bile yeterince dinlenebilsinler.

Silahlı Kuvvetler halkı sevmeli ve korumalı, karşılığında da halk tarafından sevilmesi ve desteklenmelidir. Devrimci ordumuzun gücünün kaynağı burada yatmaktadır. Şu andan itibaren halkla daha yakın ilişkiler kurmalı ve onlar üzerinde iyi bir etki yaratmaya devam etmelisiniz.

Tüm Parti örgütleri ve hükümet organları siyasi çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır ki halk orduya karşı derin bir sevgi beslesin, ona gönülden destek versin ve bakmakla yükümlü olduğu kişilere şefkatle baksın. Morallerini yükseltmek için 38. paraleldeki Güvenlik Güçleri askerlerine armağanlar ve moral verici yazılar göndermek ve profesyonel sanatsal gösteriler düzenlemek gerekir. Şu andan itibaren başkentte bizler, 38. paralelde bulunan Güvenlik

Güçleri askerlerine her konuda öncelik tanınması için gerekli düzenlemeleri yapmalıyız.

Cesur askerlerin savaşta gösterdikleri üstün hizmetleri takdirle karşılamalısınız. Onların cephe gerisine seyahatleri için gerekli düzenlemeleri yapmalı ve onları izne göndermelisiniz. Güvenlik Güçleri savaşçılarının 38. paralelde verdikleri mücadele canlandırılmalı, resmedilmeli ve yazılmalıdır. Örnek askerler cephe gerisine gönderilmeli, böylece savaş alanlarında yaşadıkları deneyimler hakkında kapsamlı bir şekilde konuşabilmeleri sağlanmalıdır.

Durum karmaşık olduğundan, 38. paraleldeki Güvenlik Kuvvetlerinin askerleri, düşmanın silahlı provokasyonlarını zamanında engelleyebilmek için uyanıklıklarını keskinleştirmeli ve nöbetlerini yoğunlaştırmalıdır.

KORE’NİN YENİDEN BİRLEŞMESİ İÇİN DEMOKRATİK CEPHENİN KURULUŞU HAKKINDA (DFRK)

**Kuzey Kore İşçi Partisi Merkez Komitesi Altıncı
Toplantısı Raporu 11 Haziran 1949**

Yoldaşlar,

Şu anda basında geniş bir şekilde yer aldığı üzere, 12 Mayıs’ta Güney Kore’deki sekiz siyasi parti ve sosyal örgüt -Güney Kore İşçi Partisi, Demokratik Bağımsız Parti, Kore Halk Cumhuriyetçi Partisi, Emekçi Halk Partisi, Güney Kore Chongu Partisi, Sosyal Demokrat Parti, Güney Kore Demokratik Kadınlar Birliği ve Kore Ulusal Sendikalar Konseyi- Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi Merkez Komitesine Kore’nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe’nin kurulmasını birlikte önermiştir.

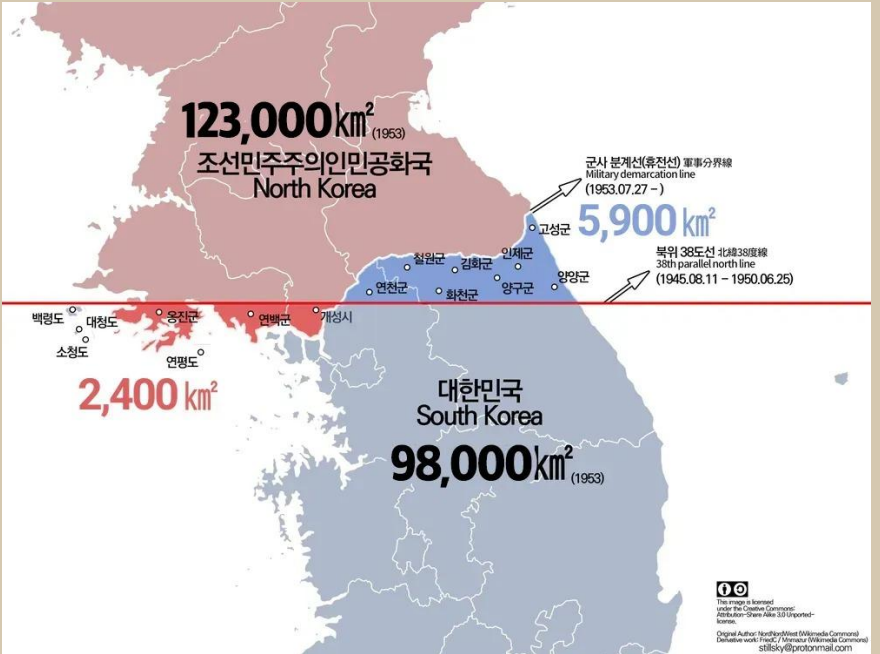
DFRK’nin kurulması uygun bir zamanda önerilmiştir ve Partimiz bunu her zaman büyük önem taşıyan bir mesele olarak müdafaa etmiştir. Bu nedenle mesele Parti Merkez Komitesi Siyasi Komite toplantısında ele alınmıştır. Önerinin faal bir şekilde takip edilmesine karar verilmiş ve Siyasi Komite, Demokratik Ulusal Birleşik Cephe aracılığıyla hareket ederek DFRK’nin kurulması için hazırlanmıştır.

Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi Merkez Komitesi, Kuzey Kore’deki farklı siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin rızasını alarak, Güney Kore’deki siyasi partilere ve toplumsal örgütlere DFRK’nin kurulmasına yönelik hazırlık komitesinin ilk oturumunun 25 Mayıs’ta Pyongyang’da yapılmasını önerdi. Teklifimizi Güney Kore’deki demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütler destekledi ve hazırlık komitesi toplantısına katılmak üzere temsilcilerini Pyongyang’a gönderdi. Sonuç olarak, hazırlık komitesinin ilk oturumu 25 Mayıs’ta kuzey ve güney Kore’deki 51 siyasi parti ve sosyal örgütten 68 temsilcinin katılımıyla gerçekleştirildi. Oturumda DFRK’nin kurulması için hazırlık komitesi oluşturulmuş ve

alışmalarının kapsamı tartışılmıştır. Oturum sonucunda DFRK'ya katılmak isteyen vatansever siyasi partiler ve sosyal örgütlerin hazırlık komitesine her zaman delege gönderebilecekleri kararlaştırıldı. İlk oturumun hemen ardından 7 Haziran'da yapılan ikinci oturumda DFRK'nın açılış konferansının 25 Haziran'da Pyongyang'da yapılması kararlaştırıldı. Bu doğrultuda Kuzey ve Güney Kore'deki siyasi partiler ve sosyal örgütler bilgilendirildi. Kuzey ve Güney Kore'den 53 siyasi parti ve toplumsal örgüt temsilcisinin ortak çabaları sayesinde DFRK'nin açılış konferansına yönelik hazırlık çalışmaları başarıyla sürdürölmektedir.

O halde neden DFRK'yı kurmalıyız?

Bilindiği üzere, ölkemiz Japon emperyalist sömürge yönetiminin boyunduruğundan kurtulalı neredeyse dört yıl oldu, ancak henüz yeniden birleşebilmiş değil. Sınır olarak 38. paralel ile ikiye bölünmüş durumda.

Bölgesel bölünme, bağımsız, egemen ve demokratik bir devletin inşası ve ülkemizin gelecekteki kalkınması önünde ciddi bir engel teşkil etmektedir. Güney Kore'nin ABD emperyalistleri tarafından işgali, özellikle Kore halkının Japon emperyalist sömürge yönetimi günlerindeki kadar büyük bir acı ve sıkıntı çekmesine neden olmuştur.

Kurtuluştan sonra Japon emperyalistlerinin yerine Güney Kore'yi işgal ettikleri ilk günlerden bu yana ABD emperyalistleri ulusal bölünme ve sömürgeci köleleştirme politikalarını sürdürdüler.

Güney Kore'ye ayak basar basmaz bir askeri hükümet ilan ederek vatansever, demokratik güçleri sert bir şekilde bastırırken, aynı zamanda Japon yanlısı iş birlikçilerin ve ulusa ihanet edenlerin yardımıyla sömürge yönetimini sürdürmek için bir dayanak noktası elde etmek için umutsuzca çaba sarf ettiler. Moskova Dışişleri Bakanları Üçlü Konferansı'nın kararını uygulamak üzere kurulan SSCB-ABD Ortak Komisyonu'nun çalışmalarını kasıtlı olarak engellediler. Kore sorununu BM Genel Kurulu'nun gündemine mesnetsiz bir şekilde yerleştirdiler ve kendi oylama makinelerini kullanarak BM Kore Geçici Komisyonu'na hile karıştırdılar. Tüm Kore halkının güçlü muhalefetine rağmen, ABD emperyalistleri bu komisyonun gözetiminde Güney Kore'de "ayrı bir seçim" yaptırarak Syngman Rhee başkanlığındaki bir grup yordakçıyla birlikte sözde "Kore Cumhuriyeti hükümetini" kurdular.

Tamamen ABD emperyalistlerinin talimatlarıyla çalışan bir kukla hükümet olarak kurulduğundan bu yana, "ROK hükümeti" (Republic of Korea, Güney Kore) onların sömürgeci köleleştirme politikasını sadık bir şekilde yürütmüş ve ülkeye ve ulusa karşı alenen haince eylemlerde bulunmuştur. Yakın zamanda Syngman Rhee kukla yönetimi Jo Pyong Ok'u sözde "askeri antlaşma" imzalama bahanesiyle ABD'ye göndererek kapalı kapılar ardında ülkeyi ve ulusu satmaya yönelik görüşmeler yapmış ve aynı zamanda ABD'ye askerlerini Güney Kore'den çekmemesi için yalvarmıştır.

ABD emperyalistlerinin ve Syngman Rhee kukla yönetiminin barbar yönetimi altında Güney Kore halkı temel demokratik hak ve özgürlüklerden mahrum bırakılmıştır. İnsanlık dışı kötü muamele ve aşağılamaya maruz kalmaktadırlar. ABD emperyalistlerinin yönlendirmesiyle kukla Syngman Rhee’ciler demokratik siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin faaliyetlerini bastırmak için her türlü şeytani yasaı uydurmakta ve vatansever insanları rastgele tutuklamakta, hapsedmekte ve öldürmektedir. Baskıları nedeniyle Güney Kore’de yasal olarak faaliyet gösteren vatansever siyasi partiler ve sosyal örgütler yeraltına çekilmiş, demokratik yayınlar ve basın kuruluşları ya durdurulmuş ya da zorla kapatılmıştır. Ocak-Ekim 1948 döneminde 136.360 kadar masum insanı tutuklayıp hapsedtiler. Sadece Jeju Adası’nda, geçen yıl 3 Nisan’dan bu yılın mart ayı sonuna kadar yaklaşık bir yıl içinde 30.000’den fazla insanı katlettiler ve 20.000’den fazla çiftlik evini ve 295 köyü yakıp yıktılar. ABD emperyalistleri ve kukla Syngman Rhee’ciler Güney Kore’deki demokratik güçleri ve halkı bastırması ve katletmiştir ve bu durum gün geçtikçe daha da şiddetlenmektedir.

Güney Kore’de ulusal ekonomi ciddi biçimde tahrip edilmiş durumda ve halkın yaşam koşulları giderek kötüleşiyor. ABD emperyalistleri Güney Kore ekonomisi üzerindeki kontrol kolunu ele geçirmiş, böylece hammadde ve diğer kaynakları serbestçe yağmalamaktadır. Daha da kötüsü, Güney Kore’deki fabrikalara ve işletmelere ayırım gözetmeksizin zarar vermekte ve “düşman mallarını elden çıkarma” bahanesiyle ekipmanlara el koymaktadırlar. Güney Kore’de sanayi üretimi düşmeye devam ediyor, hammadde fiyatları yükseliyor ve işsiz emekçiler sokaklarda dolaşıyor. Şu anda işsizlerin ve iflas edenlerin sayısı üç milyonu bulmuş durumda.

Kore’nin tahıl ambarı olarak adlandırılan Güney Kore kırsalı tamamen harap olmuştur ve köylüler hala feodal toprak sahipliğine zincirlenmiş toprak ağaları tarafından ezilmekte ve sömürülmektedir. Tarım arazileri yüz binlerce hektar azalmış ve tahıl verimi kurtuluş öncesi yıllara kıyasla yüzde 80’den daha aza düşmüştür. Köylüler, yüksek çiftlik kirası ve tahılın zorla teslim edilmesi ve satın alınması nedeniyle şu anda çok zor durumdalar.

ABD emperyalistleri ve Syngman Rhee kukla yönetimi, Güney Kore halkı üzerindeki faşist baskı ve sömürülerini yoğunlaştırmakla kalmıyor, aynı zamanda Kore'nin kuzey yarısını işgal etmek için çılgınca savaş hazırlıkları yürütmektedir. Syngman Rhee liderliğindeki kuklalar, ABD'nin emperyalist manipölasyonu altında, genç ve orta yaşlı insanları zorla askere alarak ve ABD'den büyük miktarlarda savaş malzemesi getirerek birliklerini güçlendirmekte, böylece artan savaş harcamalarının yükünü halkın sırtına yükleyerek yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmaktadır.

Güney Kore'deki yurttaşlarımızın sefalet ve acılarına asla kayıtsız kalinamaz. Onları bu vahim felaketlerden bir an evvel kurtarmamız gerekmektedir.

Bugün Kore'nin kuzey yarısı, ülkeyi yeniden birleştirmek, zarar gören Güney Kore ekonomisini onarmak ve Güney Kore halkının sıkıntılarını hafifletmek için sağlam maddi temellere sahiptir. Ancak bunlar, ABD emperyalizminin Güney Kore'yi işgali ve 38. paralelin yapay bariyeri nedeniyle Güney Kore ekonomisini iyileştirmek ve halkı felaketlerinden kurtarmak için henüz kullanılamıyorlar.

ABD emperyalizminin sömürgeci köleleştirme politikası ve Syngman Rhee kukla kliğinin ülkeye ve ulusa karşı ihanetleri ülkemizde vahim bir siyasi durum oluşturmuştur. Bu durum, ABD emperyalistlerinin saldırgan hamlelerine ve ülkemizin içişlerine müdahalesine karşı çıkmak gibi tarihi bir görevi yerine getirmemizi gerektirmektedir. Amerikan güçlerini topraklarımızdan kovmalı, hain Syngman Rhee'yi ve onun kukla liderliğini devirmeli ve Kore'nin güney yarısındaki halkı özgürlüğüne kavuşturmalıyız. Bu görevi başarıyla yerine getirebilmek için tüm vatansever güçler bir araya gelmeli ve tüm ulus tek vücut olarak ayağa kalkmalıdır. Herhangi bir ulus sıkı bir şekilde bir araya geldiğinde güçlü olabilir, ancak dağılırsa evsiz barksız insanların durumunu yaşayacaktır. Ulusumuz yekpare bir birlik içinde mücadele ederse, ulusal yeniden birleşme davasını kendi çabalarıyla kazanabilecektir.

Halkın ortak çabalarıyla önemli ulusal görevleri başarıyla yerine getirme konusunda iyi bir deneyime sahip bulunmaktayız. Japon emperyalistlerinin Kore halkına yönelik faşist zulümlerini ve sömürgeci yağmalarını yoğunlaştırdıkları eski günlerde, toplumun her kesiminden insanları Japon karşıtı bayrak altında bir araya getirdik ve Japonya'ya karşı güçlü bir mücadele yürüttük. Bunun sonucunda ulusal kurtuluş gibi tarihi bir davayı başardık. Kurtuluştan sonra Japon emperyalizmi ve feodalizminin kalıntılarını ortadan kaldırma ve ülkenin demokratik gelişimini sağlama görevini, vatansever ve demokrasiye bağlı toplumun tüm katmanlarından insanların birleşik çabalarıyla gerçekleştirdik. ABD emperyalizminin ve onun yordakçısı Syngman Rhee yönetiminin “ayrılıkçı seçim ve bağımsız hükümet” kurma manevraları sonucunda ülke ve ulus vahim bir durumla karşı karşıya kaldığında bile, siyasi partiler, toplumsal örgütler ve tüm kuzey ve güney Kore halkı birleşerek ülke çapında bir mücadele yürüttü ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni kurdu. Bu mücadeleler sayesinde, siyasi görüş, dini inanç, ideoloji, ilke ve öğretilerdeki farklılıklara rağmen ulusal görevleri yerine getirirken birbirimizi anlayabileceğimizi ve birleşebileceğimizi ve mücadelemizde birlik olursak mutlaka zafere ulaşacağımızı gösteren değerli deneyimler edindik. Bu, Kuzey ve Güney Kore'deki geniş vatansever güçleri ulusal yeniden birleşme bayrağı altında toplamak için paha biçilmez bir değerdir.

Başta Kuzey ve Güney Kore'nin ilerici siyasi partileri ve sosyal örgütleri olmak üzere, ulusumuzun yeniden birleşmeyi amaçlayan bütün vatanseverlerini tek bir demokratik güç altında toplamak için DFRK'nin kurulması zorunludur. Dahası, ülkemizde tek meşru hükümet olan Kuzey Kore Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti'nin kurulmasından bu yana, görevi Kuzey ve Güney Kore'deki tüm ilerici siyasi partileri ve toplumsal örgütleri bir araya getirmek olan DFRK'nin kurulması gerekliliği, çözümü gecikmeye yer vermeyen acil bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. Buradan hareketle Partimiz DFRK'nin kurulmasını önermiştir.

DFRK'nin kurulması, tüm kesimlerdeki halkın değerli istekleriyle örtüşmektedir. Bugün tüm Kore halkı tam bir ulusal

bağımsızlığa sahip olma arzusuyla yanıp tutuşmakta ve ulusal birleşmenin mutlaka sağlanacağına inanmaktadır. Toprak bütünlüğü ve ulusal yeniden birleşmeye yönelik bu ateşli arzu ve inançla, çok sayıda siyasi parti ve sosyal örgüt DFRK'nin kurulması için hazırlık komitesine katılmıştır ve Güney Kore'den sürekli olarak temsilciler gelmektedir.

DFRK, Kore genelindeki vatansever, demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin tüm güçlerini bir araya getiren birleşik bir cephe olacaktır. Dolayısıyla DFRK'nin oluşumu ülkemizi kurtarmak için ulusal bir adım olacak ve aynı zamanda halkımızın birleşik gücünün ikna edici bir göstergesi olacaktır.

DFRK, toprak bütünlüğü ve ulusal yeniden birleşme için mücadele eden vatansever, demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin gönüllülük esasına dayalı olarak üye olacakları bir oluşum olmalıdır. Hiçbir siyasi parti ya da toplumsal örgüt DFRK tarafından iç işlerine müdahale edilmesine razı olmamalı ya da DFRK'nin işleyişini kontrol etmeye çalışmamalıdır. DFRK'ya bağlı tüm siyasi partiler ve sosyal örgütler, bağımsız olarak çalışırken, ortak hedefimize ulaşmak için sıkı bir şekilde birleşmeli ve birbirleriyle yakın bir iş birliği içinde olmalıdır.

DFRK, Japon emperyalizminin ve feodalizmin kalıntılarını ortadan kaldırarak, ülkenin demokratik ilerlemesini temin ederek, ulusal ekonomiyi ve kültürü canlandırıp geliştirerek ve halkın yaşam standardını yükseltmeyi amaç edinerek, ülkenin yeniden birleşmesini ve tam bağımsızlığını elde etmek için çaba göstermelidir.

Güney Kore'deki ABD emperyalist işgali ve Syngman Rhee kukla kliğinin ülkeye ve ulusa karşı ihanetleri ulusal yeniden birleşmenin önündeki başlıca engellerdir. DFRK, ABD askerlerini Güney Kore'den çıkarmaya ve ABD emperyalizminin saldırganlık aracı olan BM Kore Komisyonu'nu kovmaya yönelik mücadeleye tüm ulusu seferber etmelidir. Bu arada, Syngman Rhee kukla yönetimini ve diğer ulus hainlerini devirmek için kararlı bir mücadele yürütmelidir.

DFRK, ABD emperyalistleri ve Syngman Rhee kuklaları tarafından tutuklanan ve hapsedilen vatansever demokratların

serbest bırakılması için mücadele etmelidir. Ayrıca Güney Kore'deki demokratik siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin özgürce faaliyet göstermesi için mücadele etmelidir.

DFRK tüm ulusun çıkarlarını savunan ve temsil eden bir güçtür. DFRK, Cumhuriyet Hükümetini desteklemeli ve faaliyetlerinde aktif olarak iş birliği yapmalıdır.

DFRK, Kore'nin kuzey yarısında gerçekleştirilen demokratik reformların başarılarını pekiştirmek için çaba göstermeli ve bu reformları Güney Kore'de de gerçekleştirmeyi hedeflemelidir.

Partimiz sadece DFRK'nin kurulmasında değil, kurulduktan sonra da DFRK'nin sağlamlaştırılması ve geliştirilmesinde öncü ve aktif bir rol oynamalıdır. DFRK içinde bağımsızlığını korurken, Partimiz ortak hedefimize ulaşmak için diğer siyasi partiler ve toplumsal örgütlerle birleşmeli ve yakın iş birliği içinde olmalıdır. Şu an için, DFRK'nın program ve deklarasyonunun halkımızın çıkarlarına uygun olarak hazırlanması ve açılış konferansı için hazırlık çalışmalarının sorunsuz bir şekilde ilerlemesi için üyelerinin DFRK'nın oluşumuna yönelik hazırlık komitesindeki rolünü arttırmalıdır.

Her seviyeden parti örgütleri, tüm üyelerini ve halkı DFRK'nın oluşumunun önemi konusunda tam olarak bilgilendirmeli ve böylece onları DFRK'nın başarılı olması için çaba göstermeye teşvik etmelidir.

Son olarak, Partimizin DFRK oluşturma politikasının oldukça haklı olduğunu bir kez daha vurgulamak istiyorum. DFRK'nin kuruluş hazırlık komitesi tarafından kararlaştırıldığı üzere, Partimizin 25 Haziran'da yapılacak olan DFRK açılış konferansına 80 temsilci seçmesini ve göndermesini öneriyorum.

DEVLET YASALARININ KUSURSUZ BİR ŞEKİLDE UYGULANMASI VE DEVLET SIRLARININ KESİN BİR ŞEKİLDE GÖZETİLMESİ

**Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu 20.
Genel Kurul Toplantısı Sonuç Konuşması 12 Temmuz 1949**

Bu toplantıda devlet kanunlarının uygulanması ve devlet sırlarının gözetilmesi gibi bir dizi sorunu ele almış bulunuyoruz. Raporda ve tartışmalarda birçok yapıcı görüş ortaya konuldu, bu nedenle sadece birkaç noktayı vurgulamak istemekteyim.

1. DEVLET KANUNLARININ EKSİKSİZ UYGULANMASINA İLİŞKİN

Cumhuriyetimizin yasaları işçi sınıfının ve diğer kitlelerin iradesini yansıtır ve onların çıkarlarını savunur. Bu nedenle, hükümet yetkilileri ve geri kalan tüm halk için yasaları eksiksiz bir şekilde uygulamak kutlu bir görevdir.

Ancak devlet yasalarını titizlikle uygulamak yerine ihlal eden pek çok durum söz konusudur.

Güney Phyongan Eyaleti Halk Komitesi, yasalarda yer almayan vergiler talep etmiş, Tarım ve Orman İşleri Bakanlığı dahi yasalara aykırı direktifler yayınlamıştır. Kanunların uygulanmasına ilişkin teftiş raporlarına göre, çok az sayıda bakanlık kanunları doğru bir şekilde uygulamaktadır. Bu durum, yasaların uygulanmasına ilişkin doğru bakış açısının yetkililerimiz arasında henüz tam olarak yerleşmediğini göstermektedir.

Bu konuda pek çok eksiklik ortaya çıkmış olmakla birlikte, iki çok ciddi eksiklik bulunmaktadır. Birincisi, Tarım Reformu Kanunu kapsamında dağıtılan toprakların yönetiminde ve ikincisi de vergilerin ödenmesinde karışıklığa neden olmasıdır.

Arazi konusunun bu kadar karmaşık olduğunu zannetmiyorum çünkü Tarım Reformu Kanunu ilgili tüm konulara açıklık getirmektedir. Kanun, toprağın, onu alan köylülere ait olacağını ve hiç kimsenin dağıtılan toprağı kendi isteğıyle elden çıkarmasına izin vermeyeceğini hükmeder.

Buna rağmen, bazı yerlerde aynı verginin zamanında teslim edilmediğı gerekçesiyle arazilere el konulmaktadır. Daha da kötüsü, çeltik tarlalarındaki yabancı otlar sökülmediğı için arazilere el konulduğu durumlar bile olmuştur.

Köylüler dağıtılan arazileri kiraladıkça, bazı nahiye ve ri halk komiteleri arazilere meşru bir şekilde, yani yasal yollardan dava açarak el koymak yerine rastgele el koymuştur. Bazı il halk komiteleri, yerel yönetim organlarının dağıtılan topraklar üzerinde tasarrufta bulunma yetkisine sahip olduğu kararını benimsemiştir. Bu çok zararlı ve haksız bir karardır. Ne Tarım ve Orman Bakanlığı ne de yerel halk komiteleri köylülerin arazilerinin elden çıkarılmasına ilişkin herhangi bir karar alma yetkisine sahiptir. Tarım reformu yapılabı üç yıldan fazla oldu ve köylüler dağıtılan arazileri kendi mülkleri olarak görüyorlar. Dolayısıyla, ilgili makamlar köylülerin topraklarına istedikleri gibi el koyarlarsa, bu onlar hakkında olumsuz bir izlenim doğuracaktır.

Şu anda vergilendirme sistemi ve mali disiplin oldukça gevşek.

O halde neden devlet yasalarını doğru bir şekilde uygulamak yerine bunları ihlal ediyorlar?

Sebepler incelendiğinde, bazı kimselerin kişisel çıkarları için yasaları kasıtlı olarak ihlal ettiğı görülüyor, ancak asıl sebep memurlarımızın sorumsuzluğundan kaynaklanmaktadır. İşlerinden pek azı sorumlu bir şekilde çalışmıyor. Yaptıkları iş ne olursa olsun, yetkililerimiz görev başındayken asla kaytarmamalıdır. Memurlarımızın kapitalist toplumlardaki gerici bürokratlar gibi sadece maaş bordrolarını imzalamaları yeterli değildir. Tüm yetkililerimiz işlerini sorumlu bir şekilde yapmış olsalardı, bahsi geçen hukuk ihlallerinin önüne geçilebilirdi.

Bir başka neden de yasaların uygulanmasının gerektiği gibi yönlendirilmemesi ve denetlenmemesidir. Üst düzey hükümet yetkilileri, içişleri, yargı ve savcılık yetkilileri yasaların uygulanmasını olması gerektiği şekilde denetlememiş ve kontrol etmemiştir. Yasaların eksiksiz uygulanması için yeterli koşulları da sağlamamışlardır.

Ayrıca, nitelikleri yeterli olmadığı için görevliler tarafından da ihlaller yapılmıştır. Kanun ve yönetmelikleri ya da bunların nasıl doğru bir şekilde uygulanacağını iyi bilmiyorlar. Dolayısıyla, bir sorun ortaya çıktığında, bunun yasalara aykırı olup olmadığını anlayamadan, ellerinden geldiğince bu sorunu çözmeye çalışmaktadırlar.

Tüm yetkililer yasaların uygulanmasında görülen eksikliklerden ders almalı ve yasaların doğru bir şekilde uygulanması için ciddi çaba sarf etmelidir.

Yasaların, kararların ve devlet direktiflerinin yanlış uygulanması sonucu yanlış ele alınan sorunlar öncelikle düzeltilmelidir.

Yerel halk komiteleri, yasadışı yollarla elden çıkarılan arazilerle ilgili kapsamlı soruşturmalar yürütmelidir. Yasalar uyarınca elden çıkarılması gereken araziler dışında, iade edilebilecek arazileri köylülere geri vermelidirler. Böylece köylüler, dağıtılan toprakların kendi mülkleri olduğuna ve mahkemelerce böyle bir karar verilmedikçe kimsenin bu topraklar üzerinde istediği gibi tasarrufta bulunamayacağına ikna olacaklardır. Tüm devlet organları, devletin ilgili yasalarına aykırı olarak çıkarılan karar ve yönergeleri geri almalı ve halka ek vergi yüklememelidir.

Siyasi partilerin, sosyal kuruluşların ve devlet kurumlarının üst düzey yetkilileri devlet yasalarına saygı göstermeli, bu yasalara harfiyen uymalı ve bu yasaların uygulanmasında kitlelere örnek olmalıdır. Devlet yasalarını emrindekilere sıklıkla açıklamalı ve bunların uygulanmasını etkin bir şekilde organize etmeli, denetlemeli ve kontrol etmelidir.

Kitlelere yasalara uyma ruhunu daha da aşılamalıyız.

Bu noktada Kültür ve Enformasyon İşleri Bakanlığı'nın rolünü arttırmak önemlidir. Eğer bakanlık yetkilileri köylülerin arasına girip onları doğru bir şekilde bilgilendirir, devlet politikalarını ve Tarım Reformu Yasasını açıklarlarsa, köylüler topraklarına yasadışı bir şekilde el konulmasına asla göz yummayacaklardır. Halk bilinçlendirilir ve yasalar hakkında aydınlatılırsa, hükümet yetkilileri yasaları ihlal ederek keyfi hareket edemez. Kültür ve Enformasyon İşleri Bakanlığı hem devlet ve ekonomi görevlilerinin hem de halkın demokratik fikirler ve yasalara uyma ruhu konusunda eğitilmesine önem vermelidir ki yasaların gerektirdiği şekilde çalışsınlar ve davransınlar

Ayrıca içişleri, yargı ve savcılık kurumlarında da insanlara yasalara duyarlı vatandaşlar olmayı öğretmek için iyi çalışmalar yapılmalıdır.

Yargı ve savcılık organları bugüne kadar yasaları ihlal ettikleri gerekçesiyle yargılanan yetkililerin davalarını kamuoyuna açıklamaktan kaçınmışlardır, ancak bundan sonra gerektiğinde bunları kamuoyuna açıklamalıdır. Ancak böylelikle halk eğitilebilir ve halk iktidarının yetkili kurumlarının saygınlığı artabilir ve bu kurumlar halk desteğine sahip olabilir.

Şu anda halk iktidarının itibarına zarar verebileceği korkusuyla bu ihlalleri halka ifşa etmekte isteksiz davranıyorlar. Bu tür korkular yersizdir. Eğer yasaları ihlal etmekten dolayı yargılanmakta olan yetkililer varsa, bunları ifşa etmekten çekinmemeliyiz. Bu sayede yasaları ihlal ettiklerinde kamuoyunun eleştirilerine maruz kalabilirler. Bu tür davaların kamuoyuna duyurulması halkın gücünü zayıflatmayacak, aksine güçlendirecektir.

Devlet yasalarının, kararlarının ve yönetmeliklerinin ihmal edilmesine karşı güçlü bir şekilde mücadele etmeliyiz.

Yasaların ihlaline yönelik yanlış uygulamalarla uzlaşamayız ya da bunları görmezden gelemeyiz. Bu uygulamaların tamamen düzeltilmesi için şiddetle karşı çıkmalıyız.

Her bakanlık, devlet kanunlarının, kararlarının ve yönetmeliklerinin ihmal edildiği vakaları gözden geçirmelidir. Bu gözden geçirmeler güçlü bir eleştiri atmosferi içinde yapılmalıdır. Eleştiri yalnızca kendi çıkarları için yapılmamalıdır. Çalışma standardını iyileştirmeyi amaçlamalıdır. Suçlu yetkililere gelince, performanslarının tam olarak ne kadar yanlış olduğunu anlamaları için kitlelerin önünde kendilerini eleştirmeleri ya da hesap vermeleri sağlanmalıdır. Ancak o zaman hatalarından içtenlikle pişmanlık duyacak ve gelecekte bu tür hatalardan kaçınacaklardır.

Bazı vilayet, şehir ve ilçe halk komiteleri başkanları da yasaları çiğnemektedir. Onların da kendilerini iyice gözden geçirmeleri sağlanmalıdır. Farklı düzeylerdeki halk komiteleri üyelerinin yasaları ihlal etmeleri ya da hata yapmaları halinde, durumları kendi halk meclislerinde incelendikten sonra görevden alınmaları için gerekli adımlar atılmalıdır. Yasaları ihlal eden görevliler, kim olurlarsa olsunlar, hatalarının vahametine göre cezalandırılmalı veya kendilerine karşı yasal yaptırımlar uygulanmalıdır. O zaman, halkın iktidar organlarındaki tüm görevliler işlerine karşı daha yüksek bir sorumluluk duygusuna sahip olacak ve halka daha sadık bir şekilde hizmet edeceklerdir.

2. DEVLET SIRLARINI SIKI BİR ŞEKİLDE SAKLAMAYA İLİŞKİN

Geçtiğimiz günlerde İçişleri Bakanlığı birkaç bakanlığı teftiş etti ve yapılan denetimler, düşman casuslarının devlet sırlarına sahip önemli kurumlara sızması için alan olduğunu gösterdi. Yetkililer tarafından devlet sırlarının sıkı bir şekilde korunmasına yönelik faaliyetler de büyük ölçüde ihmal edilmektedir.

Şu anda devlet görevlilerinin bu konudaki dikkat eksikliğini ortaya koyan pek çok vaka var.

Bazıları devlet sırlarıyla ilgili konuları telefonlarda konuşacak kadar dikkatsiz; telefonların dinlenmekte olduğunu anlayamazsınız. Bakanlar Kurulu Gıda İdaresi Bürosu yetkilileri sık sık devlet sırlarını başkalarına ifşa ediyor ve sırları korumalarını, aksi takdirde kendilerinin cezalandırılacağını söylüyorlar. Diğer yetkililer ise gizli belgeleri çok iyi tanımadıkları kişilere gösterecek kadar dikkatsiz davranmaktadır. Başsavcılık yetkilileri, yanlarında sahte kimlik belgeleri taşıyarak teftişe geldikleri iddia edilen İçişleri Bakanlığı yetkililerine gizli belgeleri gösterdiler; kimliklerini tespit etmeye bile çalışmadılar. Düşmanın sahte kimlik düzenlemeyi ya da bizim askerî uniformalarımızı giymeyi bilmediğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Daha da kötüsü, bana bazı bakanlıklarda memurların odalarını bile kitlemedikleri söylendi.

Üstler astlarını gerektiği gibi eğitemediği ya da kurumlarda sistem ve düzen olmadığı ve büyük bir disiplinsizlik hüküm sürdüğü için hükümet yetkilileri arasında dikkat eksikliği ortaya çıkmaktadır.

Devlet sırlarını her bakanlık sıkı bir şekilde korumalı ve daha temkinli olmalıdır.

ABD emperyalistleri ve onların yarıdakçıları, ulus inşamızı engellemek amacıyla Kore'nin kuzey yarısına sürekli olarak gizli ajanlar göndermektedir. Düşmanlar çok kurnazca casusluk, sabotaj ve yıkım eylemleri gerçekleştiriyor. Devlet sırlarımızı ortaya çıkarmak için taş üstünde taş bırakmıyorlar; özellikle de yetkililerimizin dikkatsizliğinden faydalanmak için fırsat kolluyorlar.

Tüm devlet kurumları düzen ve sistemi tam anlamıyla tesis etmeli ve disiplini sıkılaştırmalıdır. Düzenin olmadığı yerde devlet sırları dışarı sızdırılır.

Dışişleri Bakanlığı'nın devlet sırlarını iyi sakladığı söylenmektedir. Bütün devlet kurumları bu örneği izlemelidir. Bakanlıkta ilgili birimin yetkilisi, ziyaretçiye belirlenmiş sistem ve düzene uygun olarak eşlik eder ve öyle titiz düzenlemeler yapar

ki ziyaretçi işini bitirip hızla geri döner. Tüm devlet kurumları devlet sırlarının korunmasına ilişkin kurallar ve yönetmelikler oluşturmalı ve bunlara sıkı bir şekilde uyulmasını sağlamalıdır.

Devlet sırlarının korunmasına ilişkin kılavuzluk ve teftiş çalışmaları düzenli olarak yapılmalı ve bunların gözetilmesindeki ihmalkarlıklara ya da tedbirsizliklere karşı tavizsiz bir mücadele yürütülmelidir. Devlet sırlarını ifşa ederek veya tedbiri gevşeterek vahim hatalar işleyen görevliler ise ağır bir şekilde cezalandırılmalıdır.

Kültür ve Enformasyon Bakanlığı son teftiş sırasında ortaya çıkan vakalarla ilgili bir rapor hazırlamalı ve bunu bakanlıkların ve diğer ulusal kuruluşların yetkililerine sunmalıdır.

Bugünkü toplantının ruhuna uygun olarak, tüm devlet kurumları bugüne kadar devlet sırlarına nasıl riayet edildiğine dair detaylı bir analiz yapmalı ve uygun tedbirleri almalıdır.

Son olarak, ormanların korunması ve devlet bütçesinin idaresi konularına kısaca değinmek istiyorum.

Aldığım bilgilere göre şu anda vilayetlerde ağaçlar rastgele kesiliyor; böyle devam ederse dağların çoraklaşması uzun sürmeyecektir.

İçişleri Bakanlığı ve tüm halk komiteleri, resmi dairelerin ve işletmelerin keyfi olarak ağaç kesmemesi için sıkı bir denetim uygulamalıdır. Ormanlarla çevrili dağ köylerinde okullar ya da maden yerleşim yerlerinde evler inşa edilmesi dışında, ağaçlar rastgele kesilmemelidir. Devlet Planlama Komisyonu kent sakinlerine yakacak için tepelerdeki ağaçları kesmemeleri için gerekli antrasiti sağlamalıdır.

İçişleri Bakanlığı ve tüm halk komiteleri, ağaçlandırma çalışmalarının ve ormanların korunmasının kitlesel bir hareketle teşvik edilmesini gözetmelidir.

Devlet bütçesinin uygulanması üzerindeki denetlemeler sıkılaştırılmalıdır.

Şu anda Devlet Planlama Komisyonu ve Maliye Bakanlığı devlet bütçesinin uygulanmasını çok sorumsuz bir şekilde kontrol etmektedir. Planda yer almayan hizmet binalarının inşasında değerli malzemeler kullanan İçişleri Bakanlığı ve Sanayi Bakanlığı örneğinde görüldüğü gibi, bu bakanlıkların yetkilileri kontrolü ihmal etmektedir. Bugün ülkemizde acil inşaat projeleri resmi daireler değil, fabrikalar ve tekstil fabrikaları gibi işletmelerdir. Hasır bir evde ya da bir ağacın altındaki çadırda iş yapılabilir ama bu şartlar altında üretim yapılamaz.

Devlet Planlama Komisyonu plansız projeler üzerinde sıkı bir denetim uygulamalı ve önemsiz projeler için tedarik edilen malzemeleri geri çekerek bunları öncelikli olarak önemli fabrika inşaatı projelerine tahsis etmelidir. Ancak bu şekilde fabrikalar ve işletmeler plana uygun olarak inşa edilebilir.

Maliye Bakanlığı, devlet bütçesinin uygulanması üzerindeki denetim ve kontrolünü güçlendirmeli ve bütçe kapsamında kendisine tahsis edilen tüm fonları harcamayan herhangi bir kuruluşun bunları gerekli diğer alanlara aktarmasını sağlamalıdır. Bu, ulusal ekonominin her alanında planlardaki hedeflerin gerçekleştirilmesini veya bu hedeflerin üstesinden gelinmesini sağlayacaktır.

BİRİMLERİMİZİN SAVAŞA HAZIRLIKLARINI VE SAVAŞMA GÜCÜNÜ DAHA DA ARTIRALIM

**Kore Halk Ordusu 238 No'lu Birimin Askerleri ile
Görüşme 26 Ağustos 1949**

Bugün ülkemiz son derece karışık ve hassas bir durumdadır. Güney Kore'yi işgal eden ABD emperyalistleri ve onların uşakları Syngman Rhee kukla yönetimi, Kore'nin kuzey yarısına karşı saldırgan bir savaşa ciddi bir şekilde hazırlanmakta ve her geçen gün provokasyonlarını arttırmaktadır. Syngman Rhee'nin kukla ordusunu büyük bir şekilde inşa ederken, ABD emperyalistleri 38. paralel boyunca sınır çizgisi civarında sürekli ateşle oynuyorlar. Hatta Hwanghae Eyaletindeki Kkachi Dağı bölgesinde ve Kangwon Eyaleti sınırı boyunca sınır hattını geçerek, insanların evlerini ateşe vererek ve mallarını yağmalayarak hiç utanmadan haydutça eylemler gerçekleştiriyorlar. Ongjin Yarımadası'ndaki Kuksa Zirvesi ve Kkachi Dağı'nda, Hwanghae Eyaleti'ndeki Kumchon'un güneyindeki Songak Dağı'nda ve Kangwon Eyaleti'ndeki Yangyang ve civarında neredeyse her gün çatışmalar yaşanıyor. ABD emperyalistleri ve onların dalkavukları devrimci kazanımlarımızı yok etmek ve Kore'nin kuzey yarısını fethetmek için çılğınca çaba sarf etmektedir.

Mevcut durumda her asker her zaman yüksek derecede ihtiyatlı olmalı ve askeri teyakkuzu korumalı ve Kore'nin kuzey yarısındaki devrimci demokratik üssü düşmanın her türlü tecavüzünden korumak ve provokatif eylemlerini her aşamada boşa çıkarmak için birliğin savaşa hazırlığını ve savaş gücünü geliştirmek için her türlü çabayı göstermelidir.

Askerler bir an bile gevşememeli ve rahat davranmamalıdır. Subayından erine kadar tüm askerler devrimci teyakkuzu her an zirveye çıkarmalı ve düşmanın savaş açma girişimlerini yakından izlemelidir. Özellikle komutan subaylar birliklerini en ufak bir tembellik ve rehavete kapılmadan yönetmeli ve sorumlu bir şekilde savaşa hazırlıklarını mükemmelleştirmek için çaba göstermelidir. Taşınabilir teçhizatın bakımı iyi yapılmalı ve atlara

iyi bakılmalıdır, böylece her an hareket etmeye tamamen hazır olacaklardır.

Birliğin savaşa hazır olma durumunu iyileştirmek ve savaş gücünü artırmak için yoğun bir siyasi-askeri eğitim vermelisiniz. Ancak her asker politik ve ideolojik olarak sağlam bir şekilde donatıldığında ve bu tür politik-askeri eğitim yoluyla askeri teknikte iyi hazırlandığında, Halk Ordusu Partinin yenilmez bir ordusu, devrimci bir ordu haline gelebilir.

Halk Ordumuz Partiyi, ülkeyi ve halkı korumak gibi son derece önemli bir göreve bağlıdır. Askerler için ideolojik eğitimi güçlendirmeliyiz ki hepsi devrimci görevlerini her zaman akıllarında tutsunlar ve bunu yerine getirmek için özveriyle mücadele etsinler.

Kore'nin tarihi de askerlere okutulmalı ve halkımızın eski çağlardan beri ülkelerini ve evlerini savunmak için ne kadar cesurca savaştıkları konusunda bilgilendirilmelidirler. Askerler özellikle Japon karşıtı gerillaların ülkeyi kurtarmak için nasıl kahramanca savaştıklarından haberdar edilmelidir. Her birine, Japon karşıtı devrimci öncülerinin yılmaz devrimci ruhunun oluşturuğu modeli takip etmeleri öğretilmelidir.

Askerlerin eğitimi, tıpkı bir annenin çocuklarına öğrettiği gibi, her bir askerin kendine özgü karakterine uygun olarak, onun kişisel özelliklerini önceden tanıyarak verilmelidir. Bazı acemi erler evlerini ve ailelerini düşünerek vatan hasreti çekebilir. Komutanlar askerlerinin bu tür duygularını doğru bir şekilde tanımalı ve onları buna göre eğitmelidir.

Askerlerin evlerine, anne babalarına, memleketlerine ve köylerine duydukları özlem özünde kötü bir şey değildir. Ancak evlerini, anne babalarını, eşlerini ve çocuklarını sevdikleri zaman ülkelerini de sevebilirler. Evini, anne babasını, eşini ve çocuklarını sevmeyen bir erkek ülkesini ve halkını da sevemez. Kendi evini, anne babasını, eşini ve çocuklarını sevmek, Partisini, ülkesini ve halkını sevmeye dönüşür ve devrimci atalarının kanı pahasına kazanılan yeni, demokratik Kore'yi düşman

tecavüzünden koruma davasına hayatını adama devrimci ruhunu geliştirir. Dolayısıyla, komutanlar evlerini hasretle anan askerleri azarlamak yerine, bu duyguları ülkelerini ve halklarını sevmeye ruhuna dönüştürmeli ve onları ülkenin yeniden birleşmesi ve devrimin zaferi için askerlik hizmetine daha sadık olacak şekilde eğitmelidir.

İyi bir askeri eğitim, birliklerin savaş gücünü artırmak için önemli bir teminat oluşturur. Kendinizi savaş eğitiminize vermeli ve kalitesini artırmalısınız ki düşman şimdi saldırıya geçse bile ona karşı direnebilesiniz.

Savaş eğitimi, askerlere gerçek savaşlarda uygulanabilecek şeyleri mümkün olduğunca çok öğretmeye yönelik olmalıdır. Özellikle taktik ve nişancılık eğitimi güçlendirilmeli ve piyade ile topçu arasındaki koordinasyon eğitimi geliştirilmelidir. Buna ek olarak, acemi erlerin eğitimi yoğunlaştırılmalı ve böylece mümkün olan en kısa sürede kıdemli bir asker seviyesine ulaşmaları sağlanmalıdır.

Bir birliğin eğitim kalitesi ve savaş becerisi büyük ölçüde komutanlarının siyasi ve askerî açıdan nasıl hazırlandıklarına bağlıdır. Ancak komutanlar son derece yetkin olduğunda eğitimin kalitesi yükseltilebilir ve birliğin harp konusundaki yetkinliği artırılabilir. Dolayısıyla komutanlar da askeri ve teknik standartlarını sürekli yükseltmeli ve liderliklerini geliştirmelidir. Eğer eğitimin kalitesini ve birliklerin savaş verimliliğini arttırmak istiyorlarsa, komutanlar da eğitimi her zaman yerinde yönlendirmeli, arada sırada eğitim programlarını doğrudan yürütmelidir.

Ardından askerî disiplini pekiştirmelisiniz. Kore halkı kendi tarihinde ilk kez gerçek bir düzenli orduya sahip olmuştur. Askerî disiplini geliştirerek, Halk Ordusunu güçlü savaş gücüne ve modern bir düzenli ordunun daha iyi niteliklerine sahip yenilmez bir devrimci silahlı güce dönüştüreceğiz.

Birlikler, herkesin her yerde ve her zaman askerî kurallara uygun olarak düzenli bir yaşam sürmesi için sıkı bir disiplin ve

düzen içinde olmalıdır. Karargâhtaki her şey düzenli tutulmalı ve askerlerin üniformaları her zaman düzgün ve temiz olmalıdır. Birliğin şehir içindeki konumu göz önünde bulundurulduğunda, askerler disipline daha fazla riayet etmeli ve askeri sırları sıkı bir şekilde saklamalıdır.

Eğer askeri disiplin güçlendirilmek isteniyorsa, başçavuşların rolü artırılmalıdır. Başçavuşlar bölük komutanlarının yardımcıları ve bölükteki askerlerin en büyük kardeşleridir. Bir evi idare eden bir anne ailesi için ne ise, başçavuş da bir bölüğün hayatında o olmalıdır. Nasıl ki bir anne çocuklarının yiyeceği, giyeceği, uykusu, saç kesimi ve hayatlarının diğer tüm yönleriyle titizlikle ilgileniyorsa, bir başçavuş da bölüğünün günlük rutinini yönetmeliklere ve talimatnamelere uygun olarak düzenlemelidir. Askerlerin günlük rutinlerinde uymaları gereken koşulları yönetmeliklerin gerektirdiği şekilde belirlemeli ve gerçek bir anne yüreğiyle hayatlarının her alanında onlarla ilgilenmelidir. Örneğin, bir asker eğitim sırasında düğmesini kaybetmişse, başçavuş geri döndüğünde ona iğne iplik ve bir düğme vermelidir ki hemen tamir edebilsin ve eğer avlu süpürge eksikliği nedeniyle düzgün bir şekilde süpürülmüyorsa, başçavuş bölük komutanından adam istemelidir, bu adamlar dağa gidip süpürge yapacak ve sonra süpürme işini gerçekleştireceklerdir. Başçavuş her zaman özellikle askerlerin sağlığına çok dikkat etmelidir. Ancak bu şekilde askerlerin yönetmeliklere uygun yaşamasını ve bölüğün birlik içinde çalışmasını sağlayabilir.

Dahası, komutanlar erlerinin hayatlarıyla gerektiği gibi ilgilenmelidir. Parti ve halk onlara ülkenin değerli oğullarını, kızlarını ve büyük miktarda malını emanet etmiştir. Komutanlar birliklerini dikkatli bir şekilde yönetmeli ve adamlarının hayatlarını sorumlu bir şekilde gözetmelidir ki tek bir kaza bile önlensin ve tüm adamları gerçek birer devrimci olsun.

Bu birliklerde çok sayıda genç acemi var ve özel yardıma ihtiyaçları var. Bu kadar genç yaşta ülkeyi savunmak için silaha sarılmaları gerçekten de takdire şayan. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında da pek çok genç gerillamız vardı. Genç olmalarına rağmen Japonlarla cesurca savaştılar ve onlar için zor

olan yürüyüş konusunda da iyiydiler. Komutanlar genç askerleri eğitmeli ve onlara iyi bakmalı, böylece onları tıpkı Japon karşıt gerillalar gibi sadık devrimciler ve mükemmel askerler olarak yetiştirmelidir.

Komutanlar, askerlerin günlük rutinlerini, toplantı yapmalarına, derslerini gözden geçirmelerine, mektup yazmalarına ve grup kültürel faaliyetleri yürütmelerine izin verecek şekilde dikkatlice düzenlemelidir. Askerlerin hayatlarına iyimserlik aşılanırsa, bu onların politik-askeri eğitimlerinin ilerlemesine, askeri disiplinin gelişmesine ve kazaların önlenmesine yardımcı olacaktır.

Askerleri daha iyi besleyecek şekilde yemeklerin kalitesi artırılmalıdır. Deniz buraya oldukça yakın. Bu yüzden onlara sık sık taze balık çorbası verebilirsiniz. Ayrıca askerlere haftada bir ya da iki kez pirinç pilavı ikram etmek de iyi bir fikir olabilir. Menüde ara sıra özel yemekler de olmalı ki askerler kendilerini evlerinde hissedebilsinler. Bu şekilde iştahları artacak ve bir şeyler yeme ihtiyacı duymayacaklardır. Özellikle komutanlar askerlere her zaman sıcak pilav ve sıcak çorba servisi yapılmasını sağlamalıdır.

Bir grup yaşamında su çok önemlidir. Erkekler uyudukları saatlerde bile suya ihtiyaç duyabilirler. Bu yüzden kaldıkları yerlerde her zaman içme suyu bulunmalıdır.

Yatakta sık sık dönüp duran yoldaşlar üst ranzalardan düşebilir. Büyüme çağındaki genç erkekler uykularında dönüp durmaya meyilli olduklarından, yataklarından düşmelerini önlemek için önlemler almalısınız. Yatak kenarlarına geniş çıtalar konulması ve kenarlara yakın yerlerde sessiz uyuyanların seçilmesi uygun olacaktır. Yatakları da daha geniş ve sağlam olmalıdır.

Netice olarak, sizlere siyasi-askerî eğitiminizde büyük başarılar diliyorum.

KENDİ ÇABAMIZLA KENDİMİZİ SİLAHLANDIRMAK ZORUNDAYIZ

65 Nolu Fabrika Temsilcileri ile Görüşme 31 Ekim 1949

65 Nolu Fabrika kurulalı uzun zaman olmadı ama siz pek çok şey başardınız. Elinizde ne planlar ne de teknik süreçlerin şemaları olmasına ve teknik ekipmanınız ve araçlarınız zayıf olmasına rağmen silah üretmeye başladınız, bugün mükemmel hafif makineli tüfekler üretiyorsunuz.

Japon emperyalistleri tarafından 36 yıldır sömürülen ve ezilen işçi sınıfımız, kendi çabalarıyla, daha önce hiç yapmadıkları ve yapmayı hayal bile etmedikleri mükemmel silahlar ürettiler. Bu durumdan çok memnunum.

Silah üretimi, ulusun savunmasını arttırmak için önemlidir. Bu nedenle kurtuluştan hemen sonra mühimmat sanayisini kalkındırmak hepimizin arzusuydu. Ancak bu isteğimiz 1948 yılına kadar gerçekleşmedi, o tarihte belirli planlar hazırladık ve bir cephanelik inşa etmeye başladık.

İktidarı ele geçiren işçi sınıfının kendisi için silah üretmesi ve ülkesini savunması oldukça önemlidir.

Elbette silahları kendi ülkemizde yapmak yerine ithal de edebiliriz. Dürüst olmak gerekirse, silahlarımızın üretim maliyeti o kadar yüksek ki, ülkemizde bir silah üretmek için harcanan parayla birkaç ithal silah satın alabiliyoruz. Ancak silah ithal etmek ulusal savunma açısından güvenli değildir. Dış ülkeler bize silah ihracatını sürdüremeyebilir ya da bize silah vermeyi reddedebilir. Bize silah vermeye hazır olduklarında, borca girsek bile onları satın alabiliriz. Ancak bunu reddettiklerinde ne yapacağız? Elimiz kolumuz bağlı oturmaktan başka bir şey yapamayız.

Kendimiz için silah üretmeliyiz. Ancak o zaman özel koşullarımıza uygun silahlar üretebilir ve ülkeyi koruyabiliriz.

Japon karşıtı silahlı m¼cadele sırasında bile kendi cephaneliğimizde az miktarda ateşli silah ¼rettik. S¼ylemeye gerek yok, elimizdeki silahların çoğu Japon emperyalistlerinden ele ge¼irilmiřti. O d¼nemde pek ¼ok devrimci savaşçı t¼fek elde edebilmek i¼in kıymetli yaşamlarını feda etmek zorunda kaldı.

Atalarımız d¼řmanı p¼řk¼rtmek i¼in doğru d¼zg¼n bir silah yapamadılar; bu y¼zden halkımız ¼lkemizi Japon emperyalistlerine kaptırdı ve 36 yıl boyunca s¼m¼r¼ ve baskıya maruz kaldı. Ri hanedanlığının son g¼nlerinde idarecilerimiz gece g¼nd¼z hizip ¼ekiřmelerine dalmış, doğa hakkında şiirler besteleyip okumuş ve Chongnyu U¼urumu gibi yerlere yazıtlar kazımak i¼in para harcamışlardır. G¼çlü bir ordu kurmadılar ya da kayda değer silahlar geliştirmediler. Japonlar tabanca ve beşpatlar kullanırken onlar ancak fitilli silahlarıyla savaşabildiler. Bu nedenle Japon istilasını kontrol edemediler ve uzun vadede ¼lkemiz Japon emperyalist saldırganlar tarafından yutuldu.

şu anda iktidarı elinde bulunduran işçi sınıfımız, at kılından şapkalar giyip eşek ¼st¼nde şiirler okuyarak dolaşan atalarımızdan farklı bir yapıya sahiptir. Onlar sol yanağına tokat yedikten sonra sağ yanağını ¼ne doğru ¼evirenlerden değil, d¼řmana karşılık veren devrimci bir sınıftır. ¼lkeyi savunmak i¼in tek adam olarak ayağa kalkan halkımız ve cesur gen¼liđimiz, kendi başına silah yapmayı bilen işçilerimiz ve teknisyenlerimiz var.

Mevcut durum silahlı kuvvetlerimizi daha da g¼çlendirmemizi gerektirmektedir. Japon emperyalizmi yenilgiye uğratıldı ancak Japonya hen¼z demokratikleşmedi. Dahası, ABD emperyalist saldırganları Japon emperyalistlerinin ardından ¼lkemizin g¼ney yarısına yerleşmiş durumdalar. Japonlar ¼lkemizi tekrar işgal etme hırslarından vazge¼emediler; ¼lkeden kovulurken bizimle yirmi yıl sonra g¼r¼řeceklerini s¼ylediler. Dolayısıyla Japon emperyalizmi yeniden canlanırsa, gelecekte bize yine saldırabilir. Eğer gelirlerse, evlerine canlı d¼nmemeleri i¼in onları sonsuza kadar yok edeceğiz. Ayrıca şu anda G¼ney Kore'yi işgal eden ABD emperyalist saldırganlarını da ezmeli ve b¼l¼nm¼ř ¼lkeyi

mümkün olan en erken tarihte yeniden birleştirmeliyiz. Bu yüzden öncelikle silahlı kuvvetlerimiz güçlü olmalıdır.

Şu andan itibaren, Halk Ordumuzun ve tüm halkımızın silah taşıyabilmesi için kendimiz için daha fazla miktarda çeşitli iyi silahlar üretmeliyiz. Herkes yerli silahlara sahip olduğunda ve bunları kullanabildiğinde savunmamız daha güçlü olacak, ordunun ve halkın motivasyonu daha yüksek olacaktır.

Kendimiz için silah üretmek, orduyu ve tüm halkı silahlandırmak için bir ya da iki kişinin değil, tüm halk kitlelerinin çabalarını ve aklını tam anlamıyla ortaya koyması sağlanmalıdır. *Çünkü Koreliler diğer tüm halklardan daha zekidir.* Eğer halkımızın gücüne ve becerikliliğine inanır ve bunları kullanırsak, yapamayacağımız hiçbir şey yoktur. Halk kitlelerinin Parti ve Hükümet saflarında sıkı bir şekilde toplanabilmesi ve Parti politikalarını aktif bir şekilde uygulayabilmesi için ideolojik çalışmaları yoğunlaştırmalıyız.

Fabrika 65'in tüm işçileri, teknisyenleri ve ofis çalışanları elde edilen başarılarla yetinmemelidir. Daha kaliteli ve daha fazla silah üretmek ve mühimmat sanayimizi hızla geliştirmek için sürekli çaba sarfetmelisiniz.

Makinelere çok iyi bakarak, teknik seviyelerinizi ve becerilerinizi yükselterek mevcut makine ve ekipmanlarla üretimi arttırmanız gerekmektedir. Parti ve devlet gelecekte size mutlaka daha iyi makineler sağlayacaktır ancak şimdilik elinizdeki makine ve teçhizatla yüksek verimli silahları daha büyük miktarlarda üretmelisiniz.

Savaş sanayimizi 65 numaralı fabrika etrafında kurmayı planlıyoruz.

65 nolu fabrika, gelecekte mühimmat sanayimizin temel birimi ve kadro yetiştirme merkezi haline gelmelidir. Ayrıca aksesuarlar üreten atölyeler bağımsız fabrikalar haline getirilmeli ve bu temelde daha fazla fabrika kurulmalıdır.

Bu nedenle, çok sayıda silah üretmek önemli olsa da 65 Nolu Fabrikanın gelecekte büyütülecek ve geliştirilecek olan mühimmat endüstrisini organize edebilecek ve yönetebilecek çok sayıda teknisyen ve vasıflı işçi yetiştirmesi daha da önemlidir. Bugünden itibaren fabrikanız çok sayıda iyi işçi istihdam etmeli ve bunların hepsini kalifiye işçi haline getirmeye çalışmalı, ayrıca daha fazla teknisyen ve yönetim personeli yetiştirmelidir. O zaman 65 nolu fabrika bir işçi üretim fabrikasına, mühimmat endüstrisinin temel fabrikasına dönüşecektir.

Fabrikanın önde gelen yetkilileri işçilerin yaşam koşullarına iyi bakmalıdır. Özellikle onlara iyi bir pansiyon ve yemek odası sağlamalı, berber dükkânı ve diğer hizmet tesislerini inşa etmelidirler.

Umarım dönüşünüzde fabrikanızın tüm çalışanlarını Partinin mühimmat sanayimizi geliştirmeye yönelik geniş kapsamlı planı ve 65 Nolu Fabrikadan beklentileri konusunda bilgilendirirsiniz, böylece daha fazla silah üretmek ve ulusun savaş sanayisini ilerletmek için daha yoğun çaba sarf ederler.

TÜM VATANSEVER, DEMOKRATİK GÜÇLERİ ULUSAL BİRLEŞMENİN BÜYÜK AMACI İÇİN BİRLEŞTİRELİM

Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi'nin Üçüncü Kongresinde Yapılan Konuşma 19 Ocak 1950

Sayın vekiller,

Kuzey Kore Çondoist Çongu Partisi Merkez Komitesi'nin daveti üzerine Partinizin Üçüncü Kongresi'ne katılma fırsatını değerlendirerek, burada bulunan temsilcileri ve diğer tüm Parti üyelerini en içten dileklerimle kutlamak isterim.

Demokratik Ulusal Birleşik Cephe'nin bir üyesi olarak Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi, kuruluşundan bu yana Kuzey Kore'de demokratik reformların gerçekleştirilmesinde aktif rol almış, halk komitesinin siyasi program ve politikalarını desteklemiş ve bağımsız ve egemen bir demokratik devletin inşasına büyük katkı sağlamıştır.

Kurtuluşun hemen ardından ülkemizde meydana gelen karmaşık durumda, Partiniz İşçi Partisi ile birlikte Moskova Üçlü Dışişleri Bakanları Konferansı kararına olumlu destek vermiştir. Bu, ülkemizin yeniden birleşmesinin erken gerçekleşmesi ve bağımsız demokratik bir devletin kurulması için elverişli koşulların sağlanmasına yönelik uluslararası bir anlaşmadır. Partiniz tüm halkla birlikte, biri 1946'da diğeri 1947'de olmak üzere iki kez düzenlenen SSCB-ABD Ortak Komitesi toplantılarının başarılı olması için mümkün olan her türlü yardımı sağlamış ve komisyonu yıkmaya çalışan ABD emperyalizmine ve yerli gericilere karşı mücadeleye aktif olarak katılmıştır.

ABD emperyalistlerinin sömürgeci köleleştirme politikası belirginleştikçe, ülkemizin kalıcı olarak kuzey ve güney olarak bölünmesi ve ulusal yeniden birleşmenin gecikmesi tehlikesi de artmıştır. Bu durumda, ülkenin yeniden birleşmesini ve bağımsızlığını sağlamak, demokratik gelişimini güvence altına

almak, ulusal ekonomiyi ve kültürü iyileştirmek ve geliştirmek ve demokratik güçleri sıkı bir şekilde birleştirerek ve kuzey yarısında siyasi, ekonomik ve kültürel olarak güçlü bir demokratik temel oluşturarak halkın refahını artırmak gibi tarihi görevlerle karşı karşıya kaldık.

Bu tarihi görevleri yerine getirirken Parti'niz, İşçi Partisi'nin öncülüğünde Kuzey Kore Demokratik Ulusal Birleşik Cephesi'nin kurulmasında aktif rol almış ve cephe çatısı altındaki diğer tüm siyasi partiler ve toplumsal örgütlerle birlikte 20 Maddelik Mücadele Platformu'nun hayata geçirilmesi için çaba göstermiştir.

Kurtuluştan sonraki dört yıl boyunca, halkın iktidar organı olan halk komitelerini güçlendirmek için birçok kez demokratik seçimleri başarıyla gerçekleştirdik. Kuzey ve Güney Kore'nin tüm halkı kendi elleriyle halkın devlet iktidarı olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni kurdu ve ülkeyi en kısa zamanda yeniden birleştirmelerini ve zengin ve güçlü bağımsız, egemen demokratik bir devlet inşa etmelerini sağlamak için kendi merkezî hükümetlerini kurdular.

Toprak ağalarının elindeki topraklara el koyarak ve bunları topraksızlara ve toprak fakiri köylülere tazminatsız el koyma ve dağıtma ilkesine göre dağıtarak büyük tarım reformunu gerçekleştirdik, böylece feodal toprak sahipliği sistemini ortadan kaldırdık ve tarımın gelişmesinin önünü açtık. Ayrıca toprak kullanımını daha da iyileştirmek ve tahıl üretimini arttırmak için sulama projelerine hız verdik.

Demokratik bir halk devletini zengin ve güçlü bir devlet haline getirirken ekonominin temelini oluşturan başlıca sanayileri kamulaştırdık ve daha önce Japon emperyalistlerinin ve ulusa ihanet edenlerin sahip olduğu fabrika ve işletmeleri devletin ve halkın kontrolüne verdik. Kuzey yarısındaki fabrika ve işletmelerin halka ait olmasıyla, halkın refahını artırmak için ulusal ekonominin temelini inşa etmeye başlayabildik.

Sizlerle birlikte 1947 ve 1948 ulusal ekonomik planlarını başarıyla gerçekleştirdik. Bunun sonucunda Japon emperyalistlerinin kaçarken tahrip ettikleri fabrikaları, madenleri ve demiryollarını onardık ve çok sayıda yeni fabrika inşa ettik. Bu başarılardan yola çıkarak 1949-50 yıllarını kapsayan İki Yıllık Ulusal Ekonomik Plan'ı hazırladık ve şimdi bu planı başarıyla uygulamaya çalışıyoruz.

Ülkemizdeki tüm fabrika bacalarından çıkan dumanlar, halkın üretimi arttırmak için ne kadar yoğun bir çaba içinde olduğunu göstermektedir. Her yerde sulama projeleri, köprü ve yol inşaatları yapılmakta, halk için evler ve hastaneler inşa edilmektedir.

Ulusal kültürümüzü iyileştirmek ve kaldındırmak amacıyla binlerce ilk ve ortaokul ile yerli kadroları yetiştirmek üzere çok sayıda kolej ve uzmanlık okulu kurduk. Özellikle, bu yıldan itibaren zorunlu ilköğretimi başlatmak için son iki yılda tam ölçekli hazırlıklar yaptık. Dolayısıyla ülke genelinde yeni okullar inşa ettik ve geçmişte okula gitmeleri engellenen emekçi halkın oğulları ve kızları artık okula gidiyor.

Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe, milyonlarca üyesi olan vatansever siyasi partiler ve sosyal örgütlerden oluşmaktadır. Bu örgütler, siyasi program ve politikalarını hayata geçirmek için güçlü bir mücadele vermek üzere Cumhuriyet Merkezi Hükümeti ile sıkı bir birlik içindedir.

Tüm bunlar Partinizin tüm mensuplarının gayretlerinin sonucudur.

DFRK çatısı altındaki demokratik siyasi partiler ve toplumsal örgütlerle el ele vererek; ortak çabalarımızla kazandığımız bir zaferdir.

Kuzey yarısında sizlerle birlikte gerçekleştirdiğimiz demokratik reformlar ve insanın tümü ülke ve halk için ve ulusumuzun gelecekteki refahı içindir. Dolayısıyla bunlar, Kore'nin kuzey yarısında demokratik tabanın güçlendirilmesi ve

ulusal birleşmenin mümkün olan en kısa sürede gerçekleştirilmesi için sağlam güvencelerdir.

Kurtuluştan sonraki son dört yılda kuzeyde elde ettiğimiz parlak başarıları kimse inkâr edemez. Ulusal vicdana sahip bir insan nasıl olur da Kuzey Kore'nin acı gerçeklerini görmez ve davamızın haklılığını ve halkın gücünün büyüklüğünü kabul etmez? Buna gözlerini kapayanlar ve inkâr edenler varsa, onlar sadece başarılarımıza bilerek gölge düşüren hain Syngman Rhee kliğinin ta kendisidir.

Sayın vekiller,

Geçmişte büyük başarılar kazanmış olsak da bu başarılar yalnızca ulusal yeniden birleşme için bir temel teşkil etmektedir. Ülkenin yeniden birleşmesini engelleyen hain Syngman Rhee yönetimini henüz yok edemedik ve güney yarısındaki insanları özgürleştiremedik.

Ülkemizin güney yarısı polis teşkilatının faşist terör yönetimi altındadır ve ulusumuzun tarihinde görülmemiş trajediler yaşanmaktadır.

Hain Syngman Rhee yönetimi, DFRK tarafından ortaya konan barışçıl yeniden birleşme politikasını reddetmiş ve bir kardeş savaşı başlatmak için manevralar yapmaktadır. Güneydeki yurtseverlere ve halkın geri kalanına rastgele işkence edip katlediyorlar ve halkı işsizlik ve açlık uçurumuna sürüklüyorlar.

Güney yarısındaki madenleri ve işletmeleri yabancı işgalcilere açık arttırmayla satıyorlar ve halk açlık ve kıtlık çekerken Japonya'ya pirinç göndermekle meşguller. Bunun sonucu olarak Güney Kore pazarında pirinç fiyatları hızla yükselmektedir.

Dahası, hain Syngman Rhee yönetimi kardeşlerini öldürmek için açıkça Japon militaristlerle iş birliği yapmaya çalışmakta ve Sin Song Mo'yu Japon emperyalistlerle gizli görüşmeler yapmak üzere Japonya'ya göndermektedir. Syngman Rhee'nin ülkeyi Ri

Wan Yong'un yaptığından daha büyük zararlara maruz bırakacak şekilde pazarladığı bir çocuk tarafından bile çok iyi bilinmektedir.

Syngman Rhee, Japon yanlısı unsurları ve ulusal ihanetçileri bir araya getirerek ABD emperyalizminin süngüsüyle Güney Kore halkını katletmektedir. Bu gerçek tüm Kore halkı ve dünyanın her yerindeki insanlar tarafından bilinmektedir.

Tüm Kore halkı Syngman Rhee yönetiminin ihanetlerine ve yurttaşlarını öldüren barbarlıklarına karşı derin bir öfke duymakta ve her yerde onlara karşı ulusu kurtarmak için kapsamlı bir mücadele yürütmektedir.

Sayın vekiller,

Güney Kore'deki durum ne kadar kötüyse, vatansever siyasi partilerimize ve tüm Kore halkına düşen görevler de o kadar sorumlu ve önemlidir.

Ulusal kurtuluş için daha şiddetli bir direniş göstermeli, kendileri de yıkımın eşiğinde olan hain Syngman Rhee yönetimini süpürüp atmak için yoğun çaba sarf etmeliyiz. ABD emperyalistlerinin saldırgan bir aracı olan BM Kore Komisyonu'nun içişlerimize karışmasına karşı çıkmalı ve onların ulusal yeniden birleşmeyi engellemeye yönelik uğursuz niyetlerini boşa çıkarmalıyız. Aynı zamanda, ülkeyi erken bir tarihte yeniden birleştirmek için demokratik güçlerin mülkiyet durumlarına, siyasi görüşlerine ve dini inançlarına bakılmaksızın daha sağlam bir şekilde birleşmelerini sağlamalıyız.

Ülkemiz, UNCOK gibi davetsiz misafirler aracılığıyla yeniden birleşmeyi gerçekleştiremez. Sadece Korelilerin kendileri tarafından yeniden birleştirilmelidir.

Bu amaçla, ulusal yeniden birleşmenin güçlü bir güvencesi ve temeli olan Kore'nin kuzey yarısındaki demokratik tabanı siyasi, ekonomik ve kültürel olarak daha da güçlendirmeliyiz.

Eskisinden daha büyük bir birlik sağlamak için, sosyal konumlarına bakmaksızın ulusal birleşmeyi isteyen herkesi DFRK çatısı altında bir araya getirmeli ve tüm vatansever, demokratik güçlerin dayanışmasını gerçekleştirmeliyiz. Ayrıca kendi çabalarımızla kurduğumuz Merkezi Cumhuriyet Hükümetini aktif bir şekilde desteklemeli ve onun siyasi program ve politikalarının tüm Kore’de uygulanması için çaba göstermeliyiz.

Kurtuluştan sonraki son dört yılda demokratik inşa mücadelesinde sergilediğiniz vatansever ruhu devam ettirmeli ve tüm üyelerinizi ilerici demokratik fikirler konusunda daha yoğun bir şekilde eğitmelisiniz. Öte yandan, Güney Koreli gericilerin DFRK’ya bağlı demokratik güçleri bölme oyununu açığa çıkarmalı ve gericilerin tüm girişim ve eğilimlerine karşı tavizsiz bir mücadele yürütmelisiniz. Bu gericiler kendilerini demokratik siyasi partilerimize yerleştirmekte ve birleşik demokratik güçlerimizi dağıtmak ve halkın demokratik çizgide ilerlemesini engellemek için partilerde kalan feodalist ve geri unsurları kışkırtmaktadırlar. Bu nedenle, demokratik cephemizi daha da kuvvetlendirmeliyiz.

Cumhuriyet Hükümetinin siyasi programını destekleyerek, diğer tüm insanlarla birlikte, devlet yasalarının, kararlarının ve politikalarının eksiksiz bir şekilde uygulanmasında aktif olmalı ve şimdilik, tüm Parti üyelerinizi İki Yıllık Ulusal Ekonomik Planın yerine getirilmesi için seferber etmelisiniz. Halkın maddi ve kültürel standartlarını yükseltmek için inşa çalışmalarında vatandaş olarak görevlerini yerine getirmeleri ve halkın demokratik sisteminin gerçekten de halkın çıkarına olan bir sistem olduğunu gerçek deneyimlerle daha net bir şekilde anlamaları sağlanmalıdır.

Dört yıllık demokratik inşa sürecinde tecrübe ettiğiniz gibi, bizimki halkın desteğini alan, ülke ve halk için olan en doğru yoldur. Bu yolda en ufak bir tereddüt göstermeden sağlam durmalı ve halkla birlikte dinamik bir şekilde ilerlemeliyiz.

Bu yaklaşımı benimsediğimiz takdirde kesinlikle zafer kazanacağız. Çünkü bu yol vatanseverliğe ve demokrasiye giden yoldur, halkın yoludur. Tarih, halk yolunda istikrarlı bir şekilde ilerleyen herkesin mutlaka zafere ulaşacağını açıkça kanıtlamıştır.

Bolşevik Parti'nin önderliğinde halkın yolunu izleyen Sovyetler Birliği, dünyanın altıda biri büyüklüğündeki topraklarında tüm sömürücüleri yok etmekle kalmamış, dünyaya egemen olmaya çalışan Hitlerci Alman faşistlerini de yok etmiş ve ezilen sayısız milyon insanı özgürlüğüne kavuşturmuştur. Şimdi savaş yanlılarına karşı demokratik güçlerin büyük bir siperi haline gelmiştir.

Dünya nüfusunun dörtte birine sahip olan Çin de Çin Komünist Partisi önderliğinde halkın yolunu seçtiği için binlerce yıldır süren feodal yönetime ve yaklaşık bir asırdır çektikleri yarı-sömürge baskısına son vererek halkın demokratik kurtuluşunu sağlamıştır.

Bugün dünya haritasında Avrupa'dan Asya'ya kadar geniş bir alanı kapsayan çok sayıda Halk Demokrasisi ortaya çıkmıştır.

Sayın Vekiller,

Şu anda ABD önderliğindeki dünya emperyalistleri varlıklarını sürdürebilmek için yeni bir savaş başlatmak üzere umutsuz girişimlerde bulunuyorlar. Ancak sosyalizmin ve halk demokrasisinin artan gücü nedeniyle bu uğursuz planlarının başarısızlıkla sonuçlanacağına kimsenin şüphesi bulunmamaktadır.

Tarihsel deneyimin de gösterdiği gibi, zafer her zaman özgürlük, kurtuluş ve bağımsızlık için ayağa kalkan halklara aittir. ABD emperyalistleri ve hain Syngman Rhee yönetimi ülkemizin güney yarısında ne kadar kötü niyetle hareket ederse etsin, izlediğimiz ve tüm Kore halkının istediği ve desteklediği halk demokrasisi yolu mutlaka zaferle taçlanacaktır.

Ancak zafer kendiliğinden gelmez. Bunu mücadele ederek başarmamız gerekir.

Hepimiz, daha büyük birleşik çabalarla zaferi kazanmak için ulusal kurtuluş mücadelesinde ayağa kalkalım.

SAVAŞ HAZIRLIKLARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM

Kore Halk Ordusu 749 Nolu Birliğinin Askerleriyle Konuşma 5 Haziran 1950

Sizler kısa sürede pek çok şey başardınız. Birlik inşa edildi, seferberlik için mükemmel hazırlıklar yapıldı ve askerlerin moral seviyesi yükseldi. Bundan memnunum ve birliğin tüm askerlerine teşekkürlerimi sunuyorum.

Şu anda ülkemizdeki durum son derece gergin. ABD’li emperyalist saldırganlar ve Syngman Rhee kuklası yönetim, savaş hazırlıklarını tam ölçekli olarak hızlandırmış ve Kore’nin kuzey yarısına karşı daha fazla gizlenmemiş askeri provokasyonlara girişmiştir. Son zamanlarda düşman Yangyang, Ongjin ve Songak Dağı bölgelerine düzenli olarak silahlı saldırılarda bulunuyor. Bu saldırıların Güvenlik Güçleri ve Halk Ordusu’na mensup cesur askerlerimiz tarafından her seferinde sert bir şekilde cezalandırıldığını ve geri püskürtüldüğünü söylemeye gerek yok.

Ancak düşman saldırgan planlarından vazgeçmiyor. Her zamanki gibi vahşice hareket ederek 38. sınır hattı boyunca devasa saldırı güçleri oluşturuyor ve böylece durumu savaşın eşliğine getiriyor. ABD emperyalistleri ve Syngman Rhee kukla yönetimi tarafından başlatılan topyekûn bir savaşın ülkemizde her an patlak verebileceğine dair her türlü gösterge mevcuttur.

Bu gergin durumun ışığında, Halk Ordusu birlikleri her an savaşa girmek için tam hazırlık yapmak gibi Herkül gibi bir görevle karşı karşıyadır. Mevcut durumu karşılayabilmek için kendinizi daha önce hiç olmadığı kadar tetikte ve hazır tutmalı, düşman bize her saldırdığında ona karşı koyabilmek için birliğin savaşa hazırlığını arttırmalısınız.

Birliğin savaşa daha hazır olması için askerlerin siyasi ve ideolojik çizgide sıkı bir şekilde yetiştirilmesi şarttır. İdeolojik eğitimlerini yoğunlaştırarak, tüm askerlerin devrimci davamızın

haklılığının açıkça farkında olmalarını, devrimde zafere ulaşacağımıza ve emperyalizmin kaçınılmaz olarak düşeceğine dair kesin bir inanca sahip olmalarını sağlamalısınız. Ayrıca, ülkelerini ve halklarını ateşli bir şekilde sevmeleri ve vatanlarını düşmanın tecavüzünden korumak için canlarını seve seve feda etmeleri için eğitilmelidirler.

Daha sonra, muharebe eğitimini arttırmalıyız. Şu anda bazı birlikler bu konuda biraz ihmalkâr davranıyor. Eğitimlerini ihmal ederlerse savaş kabiliyetlerini artıramazlar ya da savaşa hazır olma durumlarını tamamlayamazlar. Zamanı en iyi şekilde kullanmalı ve savaş eğitimini yoğunlaştırmalısınız. Birliğin eğitime çok az zaman ayırmasına ya da eğitimi hafife almasına asla izin verilmemelidir.

Eğitimde öncelikle tüm askerlerin silahlarını ve teçhizatlarını tanımalarına ve en doğru nişancılığı edinmelerine yardımcı olmaya dikkat edilmelidir. Özellikle topçu erleri silahlarını kullanma konusunda yetenekli olmalı ve iyi birer nişancı olarak eğitilmelidir. İsabet oranlarını artırmak için silahlarını ya da tüfeklerini sık sık kullanmalıdırlar. Askerleri atış konusunda eğitmek için atış talimlerini yoğunlaştırmak ve farklı türde top atışlarını tekrar tekrar yapmak gerekir. El bombası atma konusunda da çok sayıda pratik yapmalıdırlar.

Ayrıca yürüyüş talimlerini de yoğunlaştırmak gerekir. Böylece tüm askerler sırtlarında 30-40 kilogram yükle hızlı bir şekilde yürüyebilecek ve yürüyüşte karşılaşılabilecekleri düşmanı nasıl savuşturacaklarını ve yok edeceklerini öğreneceklerdir.

Dağlık bölgelerde çok fazla saldırı ve savunma eğitimi almalısınız. Meskûn mahallerde taarruz taktikleri ve şahsi teçhizatla nehir geçme eğitimlerini yoğunlaştırmalısınız. Aynı zamanda uçaksavar eğitimi de düzgün bir şekilde verilmelidir.

Özellikle askerleri arazi koşullarında güçlendirmek için çok fazla eğitim verilmesi gerekir. Askerlerin yemek arabalarıyla sık sık uzun mesafeler kat etmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca derin ormanlarda kamp kurmalı ve yemeklerini açık havada

pişirmelidirler. Her askere yürüyüşten sonra kulübe ya da çadır kurdurmak ve tıpkı Japon karşıtı gerillaların yaptığı gibi içme suyu için kuyu kazdırmak iyi bir fikirdir. Bu uygulamalar sayesinde daha dayanıklı olacaklar ve gerçek savaşta uygulanabilecek pek çok deneyimle donatılacaklardır.

Muharebe ve siyasi eğitimi güçlendirerek, tüm askerler düşmanla her an cesurca savaşabilecek ve aynı zamanda daha yüksek bir rütbenin görevlerini üstlenebilecek şekilde hazırlanmalıdır. Bu, Parti'nin acil durumlarda gerekli görmesi halinde, her er ve astsubayın bir üst rütbenin görevlerini layıkıyla yerine getirmesini sağlayacaktır. Özellikle astsubaylar her an birlik liderinin görevlerini üstlenebilecek kapasitede olmalıdır.

Daha sonra, birlik tüm askerlere, silahlara ve teçhizata sahip olmalı ve her askere el bombası verilmelidir. İstedığınız zaman kullanabilmeniz için tüm silahları iyi bir düzene koymalısınız. Birkaç gün içinde savaş için gerekli miktarı bulundurmak amacıyla daha fazla mermi almalısınız.

Lojistik malzemeler bol miktarda hazırlanmalıdır. Erzak ve giysilerin zamanında verildiğinden, atların ve yemlerin hazır olduğundan emin olmalısınız. Yeterli ulaşım aracı tedarik edilmeli ve her an yola çıkabilecek şekilde iyi durumda olmalıdır.

Bunu yaparak, düşman bize saldırdığı anda, bir tetiğin çekilmesiyle tüm birliğin savaşa tamamen hazır olmasını sağlayabilirsiniz. Eğer ABD emperyalistleri ve onların uşakları Kore'nin kuzey yarısına karşı bir saldırı savaşı başlatmaya cüret ederlerse, derhal kararlı bir karşı saldırıya geçerek düşmana ölümcül bir darbe indirmeli, ABD emperyalistlerini topraklarımızdan kovmalı ve ülkeyi yeniden birleştirmeliyiz.

Her geçen gün daha da gerginleşen durumun karşısında Partimiz, Halk Ordusu'nun tüm birliklerinin savaş hazırlıklarını daha da arttırmasını talep etmektedir. Birliğin tüm mensuplarını mevcut durum ve Parti'nin bu talebi hakkında bilgilendireceğinizi umuyorum.

~ÇALIŞMALAR 6~

İŞGALCİLERİ KARARLI BİR KARŞI TAARRUZLA YOK EDELİM

**Demokratik Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu
Olağanüstü Toplantısında Yapılan Konuşma**

Kuzey Kore Cumhuriyeti 25 Haziran 1950

Yoldaşlar,

Bugün şafak vakti, vatan haini Syngman Rhee'nin yönetimindeki kukla ordu, 38. Paralelin tamamı boyunca Kore'nin kuzey yarısına karşı beklenmedik bir saldırı başlattı.

Savaşın genişlemesini önlemek amacıyla Kuzey Kore Cumhuriyeti Hükümeti, düşmanı pervasız silahlı saldırılarını derhal durdurması konusunda uyarılmış ve aksi takdirde bundan doğacak sonuçlardan tamamen sorumlu tutulacaklarını ilan etmiştir. Ancak küstah saldırgan savaşın alevlerini yaymaya devam etmektedir. Daha şimdiden 38. Paraleli geçerek kuzeye doğru bir ya da iki kilometre ilerlediler ve maceracı bir “yıldırım harekâtı” ile Kore'nin kuzey yarısını bir çırpıda yutmaya çalışıyorlar.

Şu anda, ülkemizin cesur Silahlı Kuvvetleri 38. Paralel çevresinde düşman saldırısını engellemek için yoğun bir mücadele vermektedir.

ABD emperyalistlerinin doğrudan manipülasyonu altında, kukla Syngman Rhee ve çetesi uzun zamandır Kore'nin kuzey yarısına yönelik saldırıya hazırlanıyordu.

Daha 1946'da kukla Syngman Rhee'ciler, Kore'nin kuzey yarısının işgaline hazırlık olarak Güney Kore'deki genç ve orta yaşlı insanları saldırgan ordularına katmaya başladılar. Geçen yıl

“Askerlik Yasasını” yürürlüğe koydular ve kukla ordunun gücünü büyük ölçüde arttırdılar. Hain Syngman Rhee yönetimi kukla orduyu güçlendirmek için Amerika Birleşik Devletleri’nden bol miktarda silah ve teçhizat getirtti. Buna ek olarak, kısa bir süre önce Japon militaristlerle açıkça ticari bir anlaşma imzalayarak Japonya’dan büyük miktarda askerî teçhizat getirdiler.

Syngman Rhee liderliğindeki silahlı kuvvetler, kukla orduyu büyük ölçüde güçlendirirken, 38. Paralel boyunca saldırı mevzileri hazırlamış, buraya büyük kuvvetler yığmış ve Kore’nin kuzey yarısına karşı sık sık silahlı eylemlerde bulunmuştur.

1947’de Pyoksong, Yonbaek ve Ongjin Yarımadası’ndaki civarlarında sınır çizgisini geçtiler ve haydutça eylemlerde bulundular -masum çocukları ve yaşlıları katlettiler, halkın evlerini ateşe verdiler ve mallarını yağmaladılar. 1948’de Kore’nin kuzey yarısına yönelik saldırıları daha da tırmandı ve bu saldırılar Hwanghae Eyaletindeki Chiak Dağı ile Kangwon Eyaletindeki Kosan Tepesi çevresinde devam etti ve söz konusu bölgelerde neredeyse her gün çatışmalar yaşanıyordu. 1949’un başında düşmanın savaşı kışkırtma planı daha açık hale geldi. Ongjin Yarımadası çevresindeki Kuksa Zirvesi ve Kkachi Dağı, Kumchon’un güneyindeki Songak Dağı, Hwanghae Eyaletindeki Unpha Dağı, Kangwon Eyaletindeki Yangyang ve civarına-38. Paralel boyunca- geniş çaplı saldırılar düzenlediler. Özellikle “Horim Birimi” ve diğer “kuzeye itme” komandoları, saflarımızda karışıklığa neden olmak, halkı rahatsız etmek ve kukla ordunun ana güçlerinin işgalini kolaylaştırmak amacıyla birçok kez kuzeye sızdı. Aslında Syngman Rhee yönetimi, devrimci kazanımlarımızı yok etmek ve Kore’nin kuzey yarısını yutmak için çılgınca çabalamaktadır.

Syngman Rhee yönetimi, ABD emperyalistlerinin Güney Kore’de faaliyet gösteren yurtsever, demokratik güçleri ve gerillaları yok etme talimatına uygun olarak, “kuzey seferine” çıkmadan önce kendi iç cephelerini “güvenli” hale getirmek için, tüm demokratik partilerin ve sosyal örgütlerin faaliyetlerini yasakladı, vatanseverleri ve ilerici demokratları rastgele tutukladı, hapse attı ve katletti ve Güney Koreli gerillalara karşı birçok geniş

aplı “cezalandırma” operasyonu düzenledi. Kuzeydeki mühimmat tesislerini, demiryollarını, köprüleri ve iletişim kurumlarını, casusların ve sabotajcılarının geniş çaplı sızmaları yoluyla yok etmek için acımasızca manevralar yaptılar.

Kuzey Kore Hükümeti, kardeş katlini önlemek ve ülkeyi barışçıl bir şekilde yeniden birleştirmek için her türlü çabayı göstermiştir. Hükümetin tutarlı tavrı, Kore sorununu savaş yoluyla değil, Kore halkının kendi çabalarıyla barışçıl bir şekilde çözmektir.

Bu amaçla Hkmetimiz bir dizi gerçekçi ve makul öneride bulunmuştur. Bu yılın haziran ayında, Kore’nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe aracılığıyla Hükümet, 15 Ağustos kurtuluşunun beşinci yildnm münasebetiyle, birleşik bir yüksek yasama organı kurmak üzere hem kuzeyde hem de güneyde demokratik ilkelere dayalı genel seçimlerin yapılmasını önermiştir. Bunu, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi Başkanlık Divanı’nın Güney Kore “Ulusal Meclisi”ne hitaben, iki meclisi tüm Kore için tek bir mecliste birleştirerek ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini sağlama nerisi izlemiştir. Kardeş kanı dökülmesini önlemeye ve ülkeyi barışçıl bir şekilde yeniden birleştirmeye yönelik tüm bu öneriler, tüm Kore halkı ve dünyadaki tüm ilerici insanlar tarafından oybirliğiyle desteklendi.

Ancak kukla Syngman Rhee’nin kliği, ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi için yapılan bu adil ve makul önerilerin hiçbirini kabul etmeyerek, uzun süredir hazırlandıkları canice, kardeş katili savaşı nihayet krklediler.

Hain Syngman Rhee kukla yönetimi, işgalleriyle ülkemizi ve halkımızı büyük bir tehlikeye sürüklediler. şimdi Kore halkı kendisini, sonucu yeniden emperyalizmin sömürge köleleri mi olacaklarına yoksa bağımsız ve egemen bir devletin zgr insanları olarak mı kalacaklarına karar verecek olan ciddi bir krizin ortasında bulmaktadır. Kukla Syngman Rhee’nin yönetimi bir iç savaşı tetiklediğine göre, halkımızı asla yalnız bırakamayız. Bu kritik anda savaşmakta tereddüt edersek, halkımız bir kez daha

evsiz barksız kalmaktan kurtulamayacaktır. Anavatanın bağımsızlığını, ulusun özgürlük ve onurunu korumak için düşmanla kararlılıkla mücadele etmeliyiz. Düşmanın barbarca saldırgan savaşına haklı kurtuluş savaşıyla karşı koyacağız.

Halk Ordumuz düşman saldırısını boşa çıkarmalı, vakit kaybetmeden nihai bir karşı saldırı başlatmalı ve işgalcileri yok etmelidir.

Düşmanın beklenmeyen saldırısını boşa çıkarmak ve karşı saldırıya geçmek elbette kolay bir iş değildir. Askerlik bilimi açısından bu, saldıran düşmandan birkaç kat daha güçlü hazır bir kuvvet gerektirir. Şu anda 38. Paralel boyunca konuşlanmış olan Halk Ordusu ve Güvenlik Güçleri birimleri, küçük savunma kuvvetlerinden daha fazlası değildir. Dahası, düzenli bir ordu olarak Halk Ordumuz sadece iki yaşındadır ve modern savaş konusunda hiçbir deneyimi yoktur. Bu koşullar altında, düşmanın ani saldırısını kontrol etmek ve bir karşı saldırı başlatmak bizim için zor bir görev olmaktan başka bir şey değildir. Ancak bunu yapmak zorundayız ve yapabiliriz.

Hain Syngman Rhee yönetiminin saldırgan tutumuna karşı yürüttüğümüz savaş, demokrasiyi ve ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını korumak için haklı bir savaştır. Tarih, haklı bir savaş veren bir halkın zafer kazanacağından emin olduğunu göstermektedir. Halkımız emperyalistler tarafından yeniden sömürgeci köleleştirmeye maruz kalmak istememektedir ve kazanılmış demokratik özgürlük ve hakları asla kimseye teslim etmeyecektir. Tüm Kore halkı silahlanacak ve ulusal bağımsızlığı, özgürlüğü ve demokrasiyi savunmak için haklı savaşta tek vücut olacaktır.

Sayıda daha az olmasına rağmen Halk Ordumuz düşmandan kıyaslanamayacak kadar güçlüdür. Kore halkının gerçek silahlı gücüdür, işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere emekçi halkın değerli evlatlarından oluşmaktadır. Halk Ordusu askeri teknikte sağlam bir şekilde hazırlanmış ve modern silahlarla donatılmıştır. Askerler arasında yoldaşlık ve gönüllü disiplin hâkimdir. Siyasi ve ideolojik olarak, her biri ülkeye ve halka sadakatle hizmet

etmeye kesin olarak kararlıdır. Bu yüksek nitelikleri sayesinde Halk Ordusu Syngman Rhee'nin kukla ordusunu yenilgiye uğratabilir.

Halk Ordusu'nun saflarını kısa süre içerisinde genişletebileceğimiz belirli koşullar ve olanaklar mevcuttur. Halk Ordusu'nun erlerini ve subaylarını, onları ordunun seçkinleri haline getirme ilkesine göre eğittik, böylece birçok yeni birimin hızla örgütlenebileceği personel haline gelebilirler.

Savaşta zaferi garantileyebilecek sağlam bir iç cepheye sahibiz. Tüm halk Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'de sıkı bir şekilde birleşmiştir ve gerçek demokratik devlet gücü olan Kuzey Kore Cumhuriyeti Hükümeti halk kitlelerini zafere götürmektedir. Halkımızın büyük birlik gücü, kurtuluştan bu yana demokratik bir ülkenin inşasında kendini göstermiştir ve bu savaşta cepheye güçlü bir destek vererek daha da sağlam bir şekilde birleşmiş bir güç olduğunu kanıtlayacaktır. Ayrıca cephenin taleplerini karşılayacak malları üretebilecek güçlü ekonomik temellere sahibiz.

Uluslararası durum da bizim lehimize. İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana, uluslararası gerici güçler ciddi şekilde zayıflarken, uluslararası demokratik güçler hızla güç kazandı, özellikle de geçen yıl Çin devriminin zaferi dünya siyasi güçleri arasındaki ilişkiyi büyük ölçüde değiştirdi. Bu nedenle, uluslararası demokratik güçlerde belirgin bir artış oldu ve uluslararası gerici güçler ciddi şekilde zayıfladı. Aynı zamanda Syngman Rhee kukla yönetimine de ağır bir darbe indirdi. Şu anda Jiang Jieshi (Çan Kay Şek) ve benzerleri Syngman Rhee kukla yönetimine yardım edebilecek durumda değiller. Buna karşın biz, Sovyetler Birliği ve Çin de dahil olmak üzere pek çok ülkenin halklarından aktif destek ve teşvik görüyoruz.

Partiye, Hükümete, güçlü Halk Ordusuna, sağlam iç cepheye ve uluslararası destek ve teşvike sahip olduğumuz için kazanacağımızdan eminiz. Tüm halk ve Halk Ordusu'nun subay ve erleri, düşmanı yok etmeye yönelik bu büyük ve kutlu savaşta zafere inanmış bir şekilde bir bütün halinde ayağa kalkmalıdır.

Millî Savunma Bakanlığı, cephede karşı saldırıya geçen Halk Ordusu birliklerine, ilerleyişlerinin ivmesini arttırmak için hızla takviye göndermelidir. Halk Ordusu'nun askerleri ve subayları savaşta benzersiz bir cesaret ve kitlesel kahramanlık sergilemeli ve tüm çabalarını buna adanarak cesaretle savaşmalıdır ayrıca, Parti, devlet ve ekonomi organları tüm çalışmalarını bir savaş temeli üzerine oturtmalı ve tüm güçlerini savaşı kazanmak için seferber etmelidir.

Devlet Planlama Komisyonu, cari yılın ulusal ekonomik planını savaş koşullarına göre ayarlamalı ve ulusal ekonominin tüm alanlarındaki her türlü çabanın cephenin maddi ihtiyaçlarını karşılamaya odaklanması için sermaye inşasını en aza indirmelidir.

Tüm bakanlıklar Halk Ordusu'na maddi destek sağlamak için önlemler almalıdır. Sanayi Bakanlığı büyük miktarda mühimmat üretimini sağlamalı, Tarım ve Orman Bakanlığı cepheye yeterli miktarda temel ve diğer gıda maddeleri sağlamalı, Ulaştırma Bakanlığı cepheye zamanında mühimmat ve diğer malzemeleri taşımalı, Haberleşme Bakanlığı savaş ve iç cephe arasında hızlı ve doğru haberleşmeyi garanti etmeli ve Halk Sağlığı Bakanlığı tıbbi ihtiyaçların etkin bir şekilde karşılanmasını ve yaralıların kurtarılmasını ve tedavi edilmesini sağlamalıdır. Aynı zamanda tüm bakanlıklar, Halk Ordusunun muzaffer ilerleyişine paralel olarak İki Yıllık Ulusal Ekonomik Planı hayata geçirmek için çaba göstermelidir.

Tüm halk, her zamankinden daha hazır ve teyakkuz halinde, görevlerini başarıyla yerine getirmek için çok çalışmalıdır. İşçiler, teknisyenler ve memurlar büyük bir coşku ve girişimle savaş üretimini arttırmak için güçlü bir mücadele başlatmalı ve köylüler tek bir pirinç tanesi bile daha fazla üretmek için çaba göstermelidir.

Kamu düzeni sıkı bir şekilde korunmalıdır. Tüm kurumlar sıkı bir çalışma düzeni kurmalı ve bunu titizlikle uygulamalıdır. Halk hükümeti organları ve işçileri bakanlıkları düşmanın hava saldırılarına karşı koymak ve ihtiyaç halinde halkı düzenli bir

şekilde sığınaklara götürmek için tam anlamıyla hazırlıklı olmalıdır.

Düşman casusları, bölücü unsurlar ve sabotajcılar iç cephemizi bozmak ve sırları ortaya çıkarmak için acımasızca hareketlerde bulunabilirler. Tüm halk, casuslara, yıkıcı unsurlara, sabotajcılara ve diğer istenmeyen türden farklı unsurlara karşı mücadeleyi güçlendirerek ve keskin bir devrimci dikkatle hepsini teşhir ederek sürdürmelidir. Tüm fabrikalar ve işletmeler, iş yerlerinin güvenliği için tamamen Sanayi Muhafızlarına güvenmek yerine, sanayi tesislerini korumak için kendi öz savunma birliklerini örgütlemeli ve iç hizmet organları köprüler ve demiryolu hatlarındaki kilit noktalar üzerindeki nöbetleri sıkılaştırmalıdır.

Herkes Halk Ordusuna ve Güvenlik Güçlerine daha güçlü destek vermeli ve Halk Ordusu saflarını sürekli olarak takviye etmelidir. Ülkenin ve ulusun kaderinin tehlikede olduğu bu ciddi anda, ateşli gençlerin Halk Ordusuna katılması ve hayatları pahasına düşmanla savaşması en onurlu davranıştır. Bu nedenle genç erkekler ve kadınlar, ülkeye ve halka hizmet etmek için Halk Ordusu'na gönüllü olarak katılmalıdır.

Savaşta pek çok zorlukla karşılaşabiliriz. Ne olurlarsa olsunlar cesurca üstesinden gelmeli ve nihayetinde savaş kazanmalıyız.

SAVAŞTA ZAFER KAZANMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPIN

Bütün Kore Halkına Radyo Konuşması 26 Haziran 1950

Sevgili yurttaşlarım,

Sevgili kardeşlerim,

Halk Ordumuzun subayları, astsubayları ve erleri,

Kore'nin güney yarısında faaliyet gösteren gerillalar,

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti adına size bu çağırımı yapıyorum:

25 Haziran'da, hain Syngman Rhee'nin kukla hükümetinin ordusu 38. Paralel boyunca Kore'nin kuzey yarısına karşı topyekûn bir saldırı başlattı. Cumhuriyetin cesur Silahlı Kuvvetleri, düşmanın istilasına karşı koymak için şiddetli savaşlar vererek Syngman Rhee ordusunun ilerlemesini engellemiştir.

DPRK Hükümeti, durumu görüştüktan sonra Halk Ordumuza kararlı bir karşı saldırı eylemi başlatmasını ve düşmanın silahlı kuvvetlerini yok etmesini emretti. Hükümetin emri üzerine Halk Ordusu düşmanı 38. Paralelin kuzeyindeki bölgelerden geri püskürtmüş ve güneye doğru 10 ila 15 kilometre ilerlemiştir. Aralarında Ongjin, Yonan, Kaesong ve Paechon'un da bulunduğu birçok yerleşim birimini ve çok sayıda köyü kurtardı.

Ülkemizin tüm yurtsever insanları ülkeyi barışçıl yollarla yeniden birleştirmek için her türlü çabayı göstermiş olmasına rağmen, hain Syngman Rhee yönetimi kardeş katili bir savaş başlatmıştır.

Syngman Rhee yönetiminin ülkenin barışçıl yollarla yeniden birleşmesine karşı olduğu ve uzun zamandan beri iç savaşa hazırlandığı herkes tarafından bilinmektedir. Silahlanmayı

arttırmak için çılgınca bir çaba sarf ederek ve Güney Kore'deki insanların kanını akıtarak çılgınca arkasını hazırladı. Duyulmamış terörist baskılarla Güney Kore'deki tüm demokratik siyasi partileri ve sosyal örgütleri yasadışı ilan etti, vatansever, ilerici kişilikleri tutukladı, hapsetti ve öldürdü ve gerici rejimine karşı en ufak bir hoşnutsuzluk belirtisini bile zalimce bastırdı. Ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi için mücadele eden halkımızın en iyi evlatlarından yüz binlercesi ise hapsedildi ve öldürüldü.

Syngman Rhee yönetimi, iç savaş planını örtbas etmek için 38. Paralel'deki çatışmaları sürekli kışkırtarak halkımızı sürekli bir gerilim içinde tutmuş ve bunun sorumluluğunu Kuzey Kore'nin üzerine yıkmaya çalışmıştır. Syngman Rhee yönetimi, ABD emperyalistlerinin talimatıyla sözde "kuzeye itme" harekâtına hazırlanırken, Kore halkının yeminli düşmanı olan Japon militaristlerle iş birliği yapmaktan bile çekinmemiştir.

Hain Syngman Rhee yönetimi, ülkemizin güney yarısını bir sömürge ve stratejik bir askeri üs karşılığında ABD emperyalistlerine satmış ve ekonomisini ABD tekelci kapitalistlerinin kontrolü altına sokmuştur.

ABD emperyalistleri güney yarısında ekonominin atardamarlarını ele geçirmiş ve ulusal ekonomiyi tamamen yerinden etmiş durumdadır. Ülkemizin hayati ihtiyaç duyduğu pirinç, tungsten, grafit ve diğer birçok doğal kaynağı yağmalamaktadırlar. Güney Kore'deki orta ve küçük ölçekli girişimciler ve tüccarlar, ABD sermayesinin baskısı altında kendilerini iflasa mahkûm edilmiş hissediyorlar. Fabrikaların ve imalathanelerin çoğu kapatılmış, işsizlerin sayısı birkaç milyona ulaşmış, köylülere henüz toprak verilmemiş ve tarım her geçen yıl gerilemektedir. Güney Kore'de halk perişan bir durumda ve açlığın pençesinde.

Sevgili yurttaşlarım,

Kuzey Kore Hükümeti, tüm vatansever, demokratik siyasi partiler, sosyal örgütler ve tüm halkla birlikte, kardeş kavgasını ve

kan dökülmesinin dehşetini önlemek ve ülkemizi barışçıl yollarla yeniden birleştirmek için elinden geleni yapmıştır. Nisan 1948 gibi erken bir tarihte, Kuzey ve Güney Kore Siyasi Partileri ve Sosyal Örgütleri Temsilcileri Ortak Konferansı, ülkemizi barışçıl yollarla yeniden birleştirmek için ilk girişimi gerçekleştirmiştir.

Ancak hain Syngman Rhee yönetimi bu girişimi boşa çıkarmış ve ABD emperyalistlerinin ve onların saldırı aracı olan sözde “BM Kore Geçici Komisyonu’nun talimatıyla 10 Mayıs 1948’de Güney Kore’de ayrılıkçı seçimler düzenleyerek ülkemizin kuzey yarısına yönelik silahlı saldırı hazırlıklarını hızlandırmıştır.

Ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini ve tam bağımsızlığını sağlamak amacıyla, geçen yıl haziran ayında Kore’nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe’ye bağlı kuzey ve güney Kore’deki 72 yurtsever siyasi parti ve sosyal örgüt, genel seçimlerin yapılarak ülkemizin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini önermiştir. Tüm Kore halkı bu öneriyi coşkuyla destekledi, ancak hain Syngman Rhee yönetimi bu öneriyi de reddetti.

Kore’nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe, 7 Haziran 1950’de ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini hızlandırmak için tekrar bir teklifte bulunduğunda tüm halkın iradesini yansıtıyordu. Ancak hain Syngman Rhee çetesi, bu öneriyi destekleyen herkesi hain olarak damgalamakla tehdit ederek bu önerinin de gerçekleştirilmesini engelledi.

19 Haziran 1950’de Kuzey Kore Yüksek Halk Meclisi Başkanlık Divanı, tüm demokratik siyasi partilerin ve sosyal örgütlerin istekleri doğrultusunda ülkenin yeniden birleşmesi, bağımsızlığı ve demokratik ilerlemesi için sarsılmaz iradesini ifade etmiş ve Kuzey Kore Yüksek Halk Meclisi ile Güney Kore “Ulusal Meclisi”ni tüm Kore’yi kapsayan tek bir yasama organında birleştirerek barışçıl bir yeniden birleşmenin sağlanması için bir öneri sunmuştur.

Hain Syngman Rhee yönetimi, tüm Kore halkının barışçıl yeniden birleşme yönündeki ortak arzusuna ve bizim adil, samimi önerimize iç savaş başlatarak karşılık verdi.

Bu hain oluşumun başlattığı iç savaştaki amacı nedir?

Hain Syngman Rhee yönetimi, kardeş kavgası yoluyla halk düşmanı, gerici yönetim sistemini Kore'nin kuzey yarısına yaymayı ve halkımızın demokratik reformlarda elde ettiği kazanımları elinden almayı amaçlamaktadır.

Gerici Syngman Rhee çetesinin istediği, Kore'nin kuzey yarısında tazminatsız el koyma ve karşılıksız dağıtım ilkesiyle gerçekleştirilen tarım reformu sonucunda toprağın efendisi haline gelen köylülerin elinden toprağı almak ve toprak ağalarına geri vermektir. Kuzey yarısındaki insanları kazandıkları tüm demokratik özgürlüklerden ve haklardan mahrum etmek istemektedir. Hain Syngman Rhee kliği ülkemizi ABD emperyalizminin bir sömürgesi haline getirmeyi ve tüm Kore halkını ABD emperyalizminin kölesi yapmayı amaçlamaktadır.

Sevgili kardeşlerim,

Ülkemiz ve halkımız büyük bir tehlike altındadır.

Syngman Rhee çetesine karşı verilen bu savaşta Kore halkı Kuzey Kore'yi ve Anayasasını canı pahasına savunmalı, hain kukla rejimi ortadan kaldırmalı ve ülkemizin güney yarısını hain Syngman Rhee yönetiminin gerici yönetiminden kurtarmalı, güney yarısında gerçek halk iktidarının organları olan halk komitelerini yeniden kurmalı ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti bayrağı altında ülkenin yeniden birleşmesi davasını kazanmalıdır.

Hain Syngman Rhee yönetiminin kışkırttığı kardeş katline karşı verdiğimiz savaş adil bir savaştır; ülkenin yeniden birleşmesi, bağımsızlığı, özgürlüğü ve demokrasisi için verilen bir savaştır.

Eğer tekrar yabancı emperyalistlerin kölesi olmak istemiyorlarsa, tüm Kore halkı hain Syngman Rhee “rejimini” ve ordusunu devirmek ve parçalamak için ulusal kurtuluş mücadelesinde bir arada olmak zorundadır. Her ne pahasına olursa olsun nihai zaferi kazanmalıyız.

Tüm Kore halkı dikkatini arttırmalı ve hain Syngman Rhee yönetiminin arkasında duran ABD emperyalistlerinin her hareketini dikkatle gözlemlemelidir.

Halk Ordumuz, Kore’nin kuzey yarısındaki başarılı demokratik reformları savunmak, güney yarısındaki yurttaşlarımızı gerici yönetimden kurtarmak ve ülkeyi Halk Cumhuriyeti bayrağı altında yeniden birleştirmek için haklı mücadelemizde cesur ve fedakâr olduğunu kanıtlamalıdır.

Halk Ordumuzun subayları, astsubayları ve erleri halkın içinden çıkmıştır. Halkımızın en iyi oğulları ve kızlarından oluşan Halk Ordusu, Kore halkının gerçek silahlı gücüdür. Halk Ordusu mensupları ülke ve halk sevgisiyle eğitilmiş ve yetiştirilmiştir. Son derece etkili modern silahlarla donatılmışlar ve yüksek bir vatanseverlik ruhuyla ülkenin ve halkın çıkarları için savaşmakta ve hayatlarını feda etmektedirler. Tüm Halk Ordusu subay ve erleri kanlarının son damlasına kadar ülke ve halk için savaşmalıdır.

Kore’nin kuzey yarısındaki halk, tüm çalışmalarını yeniden örgütleyerek savaşa hazır hale getirilmeli ve savaşta zafer kazanmak ve düşmanı kısa sürede yok etmek için tüm gücünü toplamalıdır. Halk Ordusunu desteklemek için tüm halkı örgütlemeliyiz, sürekli olarak yedek ve takviye birlikler göndermeli, tüm ihtiyaç ve mühimmatı hızla cepheye ulaştırmalı ve yaralılara özen ve şefkatle bakmalıyız.

Cephede zaferi garantilemek için Halk Ordusunun cephe gerisi zapt edilemez bir kale haline getirilmelidir.

Cephe gerisinde, asker kaçaklarına ve dedikodu çıkaranlara karşı amansız bir mücadele yürütülmeli ve casusların ve yıkıcı

unsurların tespit edilip yok edilmesi için derhal çalışmalar örgütlenmelidir. Kurnaz ve sinsi düşman yanıltıcı söylentiler yaymak için her türlü çabayı gösterecektir. Halk, düşmanın kötü niyetli demagojilerine kanmamalı ve Cumhuriyet'in devlet organları düşmana yardım eden hainleri derhal idam etmelidir.

Kore'nin kuzey yarısındaki işçiler, teknisyenler ve memurlar fabrikaları, imalathaneleri, ulaşımı ve iletişimi düşman saldırılarına karşı korumalı, tüm üretim planlarını ve kendilerine verilen tüm görevleri sadakatle yerine getirmeli ve cephenin ihtiyaçlarını derhal karşılamalıdır.

Kuzeydeki köylüler çiftlik üretimini arttırmalı, Halk Ordusu'na yeterli yiyecek sağlamalı ve zaferi garantilemek için gereken her türlü yardımı yapmalıdır.

Kore'nin güney yarısındaki kadın ve erkek gerillalar gerilla savaşını daha şiddetli ve cesurca yürütmeli, kurtarılmış bölgeleri genişletmeli ve bu bölgeleri geniş halk kitlelerini gerilla müfrezelerine katarak genişletmelidir. Düşmana cephe gerisinde saldırmalı ve yok etmeli, düşman karargâhlarına baskınlar düzenlemeli, demiryollarını, yolları, köprüleri, telgraf ve telefon hatlarını vs. kesmeli ve tahrip etmeli, düşmanın cephe ve cephe gerisi arasındaki iletişimi mümkün olan her yolla kesmeli ve her yerde hainlerin işini bitirmeli, halk iktidarının temel organları olan halk komitelerini yeniden kurmalı ve operasyonlarında Halk Ordusuyla aktif iş birliği yapmalıdırlar.

Güney yarısındaki yurttaşlar kukla Syngman Rhee hükümetinin emir ve talimatlarına itaat etmemeli, onları sabote etmeli ve düşmanın iç cephe örgütlenmelerini bozmalıdır.

Güneydeki işçiler grevler örgütlemeli ve her yerde ayaklanmalar çıkarmalıdır. Kaçan düşmanın fabrikaları, sütun fabrikalarını, madenleri, demiryollarını ve diğer işyerlerini tahrip etmesini engellemeli ve zaferi sağlamak için Halk Ordusuna aktif olarak yardım etmelidirler.

Güney yarısındaki köylüler düşmana yiyecek vermemelidir. Bu yılki ürünlere iyi bakmalı, gerilla hareketinde aktif bir rol almalı ve Halk Ordusu ile iş birliği yapmaktan ve ona her türlü yardımı yapmaktan kaçınmamalıdır.

Güney yarısındaki orta ve küçük girişimciler ve tüccarlar, Syngman Rhee “rejimine” karşı çıkarak ve Halk Ordusuna yardım ederek ülkemizin ulusal ekonomisini ABD tekeli sermayesinin pençesinden kurtarma mücadelesinde iş birliği yapmalıdır.

Güney yarısındaki kültür işçileri ve aydınlar, yeniden birleşme ve özgürlüğü sağlamak ve ulusal kültürün gelişmesi için gerekli koşulları güvence altına almak amacıyla hain Syngman Rhee yönetimine karşı savaşta aktif olarak iş birliği yapmalıdır. Hain Syngman Rhee çetesinin suçlarını halk kitlelerine iyice teşhir etmeli ve kitlesel isyanların örgütlenmesinde motivasyon işçilerinin rolünü sonuna kadar oynamalıdır.

Kukla Güney Kore hükümetinin “Ulusal Savunma Ordusu” subay ve erleri,

Düşmanınız hain Syngman Rhee çetesinden başkası değildir. Ülkenin ve halkın çıkarları için, silahlarınızı bu hainler çetesine çevirme fırsatını kaçırmamalısınız.

Halk Ordusu ve gerillaların safına geçmeli ve ülkenin yeniden birleşmesi ve özgürlüğü için ülke çapında verilen mücadeleye katılmalısınız. Halkımızın düşmanına karşı çıkarak ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşanların saflarında onurlu bir yer almalısınız.

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Tüm Kore halkını, hain Syngman Rhee liderliğindeki klijin silahlı kuvvetlerini ve polis sistemini bir an önce yok etmek üzere Kuzey Kore Hükümeti etrafında daha sıkı bir şekilde birleşmeye çağırıyorum.

İnsanlık tarihi, ölüme meydan okuyan ve özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde yükselen bir halkın her zaman muzaffer olduğunu göstermektedir. Bizimki haklı bir mücadeledir. Halkımız için zafer kesindir. Ülkemiz ve halkımız için verdiğimiz haklı mücadelenin zaferle sonuçlanacağından eminim.

Ülkemizi yeniden birleştirme zamanı gelmiştir. Zafere olan inancımızla cesurca ilerleyelim!

Halk Ordumuza ve cepheye yardım etmek için her şeyi yapın!

Düşmanı yenmek ve yok etmek için her şeyi yapın!

Yaşasın adil, tüm halkı kapsayan bir savaşta ayaklanan Kore halkı!

Çok yaşa Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

Zafere doğru ilerleyelim!

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ ZAFERİ İÇİN SİYASİ PARTİLERİN GÖREVLERİ

**Kore İşçi Partisi, Kuzey Kore Demokratik Partisi ve
Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi Vilayet Komiteleri
Başkanları Ortak Konferansında Yapılan Konuşma 27
Haziran 1950**

Yoldaşlar,

Cephedeki durum çok olumlu seyretmektedir. Halk Ordumuzun birlikleri cesurca ilerlemeye devam ediyor, kaçan düşmanı temizliyor ve ülkenin güney yarısındaki birçok şehir ve köyü kurtarıyor. Belki de yarın Seul'u işgalden kurtarabilecekler.

Doğal olarak Hükümetimiz bir kardeş savaşı istemiyordu. Ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi için Güney Kore tarafına bir dizi makul öneride bulunmuş ve bunların gerçekleşmesi için samimiyetle çaba sarf etmiştir.

Ancak hain Syngman Rhee'nin yönetimi bunların hiçbirini kabul etmedi. Hatta Kuzey Kore Yüksek Halk Meclisi Başkanlık Divanı'nın 19 Haziran'da yaptığı ve Kuzey Kore Yüksek Halk Meclisi ile Güney Kore "Ulusal Meclisi"nin tüm Kore için tek bir yasama organı olarak birleştirilerek ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi için birçok taviz sunan önerisini bile geri çevirdiler ve savaşı fitillediler.

Syngman Rhee avanesinin Hükümetimizin barışçıl yeniden birleşme yönündeki makul önerilerine neden bu kadar inatla karşı çıktıkları açıktır. Bunun nedeni sadece Güney Kore'yi değil, Kore'nin kuzey yarısını da ABD'nin emperyalist sömürgesi haline getirme planlarıdır.

Syngman Rhee yönetimi, ABD emperyalistleri tarafından Kore'yi işgal etmeye yönelik hain planlarını gerçekleştirmek üzere kurulmuş bir kukla çetesidir. Dolayısıyla, tüm Kore halkının

ıkarlarını ve arzularını yansıtan önerilerimizi neden kabul etmedikleri çok açıktır.

ABD emperyalistlerinin kışkırtması ve manipülasyonuyla barışçıl yeniden birleşmeye karşı çıkan kukla yönetim, ülkemizi bir ABD emperyalist sömürgesine dönüştürmek için çılgınca çaba sarf etmektedir. Güney Kore’de adalet ve demokrasi için mücadele eden vatansever insanları ayırım gözetmeksizin katlettiler, ulusal ekonomiyi bozmak için ABD’den gelen fazla malların dampingine izin verdiler ve ulusal kültürümüzü yok etmek için çökmekte olan “Yankee kültürünü” dayattılar. Ve son olarak, Güney Kore’yi sömürgeleri olarak ABD emperyalistlerine sattılar.

Demokratik güçlerin yekpare birliği ve Kore’nin kuzey yarısında her geçen gün güçlenen ekonomik temeller ve asker güç, tüm Kore’yi ABD emperyalistlerine teslim etmeye alışan Syngman Rhee kukla birliğine ağır bir darbe vurmaktan başka bir anlama gelmemektedir. Bu yüzden uzun zamandır, siyasi, ekonomik ve asker güçleri daha da güçlenmeden kuzeyi bir sömürge olarak satmak için “kuzeye itme” seferini başlatmak gibi umutsuz bir kumara hazırlanıyordı. Genç ve orta yaşlı insanları zorunlu olarak askere alarak askeri güçlerini güçlendirdiler, kukla orduyu modern silahlarla donattılar ve 38. Paralel boyunca büyük lkte askeri tesisler inşa ettiler. Arkalarının “güvenliğini” garanti altına almak için, “kuzeye doğru ilerlemeye” başlamadan önce, ilerici siyasi partileri ve sosyal örgütleri yasakladılar ve Güney Kore’deki gerillalara karşı büyük “cezalandırma” operasyonları düzenlediler. Ayrıca, Kore’nin kuzey yarısını içeriden zayıflatmak için bölgeye casuslar, bölücü unsurlar ve sabotajlar sızdırdılar. Hatta geçen yaz kukla ordunun “Horim Birimi”nin Kangwon Eyaletine sızmasını sağladılar. Ancak yiğit halkımız ve Silahlı Güçlerimiz bu saldırıyı bertaraf etti.

Syngman Rhee kukla yönetimi saldırıya hazırlanırken “kuzeye doğru ilerleyeceklerini” ve kahvaltıyı Haeju’da, öğle yemeğini Pyongyang’da ve akşam yemeğini Sinuiju’da yiyeceklerini söyleyerek bbrleniyordı.

Bu yılın başından itibaren hazırlıklarını tam kapasiteyle hızlandırdılar. Syngman Rhee şubat ayında Tokyo'yu ziyaret etti, MacArthur ile görüştü ve "kuzey seferi" konusunda bir anlaşma yaptı. Çok sayıda kukla birliği 38. Paralel boyunca konuşlandırdılar ve temmuz ayından önce taarruza geçmeyi planladılar. "Genç erkekler derneğinin açılış töreninde" Güney Kore kukla ordusunun yüksek rütbeli bir subayı 38. Paralelin bu yılın Haziran ya da temmuz ayında ortadan kalkacağını söylüyordu.

Ancak biz Syngman Rhee kukla yönetimi tarafından yapılan geniş çaplı savaş hazırlıklarına yalnızca seyirci kalmadık. Düşmanın her hareketini dikkatle izleyerek savaşla başa çıkmak için gerekli adımları atmıştık. Bu nedenle onların sürpriz saldırılarını hızla boşa çıkarmayı ve karşı saldırıya geçmeyi başardık.

Kukla yönetime karşı savaşımız, ulusal yeniden birleşme, bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi için verilen adil bir halk savaşıdır. ABD emperyalistlerinin ve onların yordakçıları Syngman Rhee kukla yönetiminin gerici idaresi altında acı çeken Güney Kore halkını özgürleştirmek ve ülkeyi Cumhuriyet bayrağı altında yeniden birleştirmek için bu fırsatı değerlendirmeliyiz.

Bu savaşı kazanacağımıza dair en ufak bir şüphe yoktur. Ayrıca, söylentilere Syngman Rhee'nin Seul'den çoktan kaçtığı bildiriliyor.

Ancak, Halk Ordusu birlikleri güneye ilerliyor ve Syngman Rhee kaçmış olduğu için her şeyin yolunda gideceğini umarak, yaşasın diye bağırarak rehavete düşmemeliyiz. Rahatımıza düşkün olmamalıyız. Kukla yönetim muhtemelen son bir hamle yapacaktır. Üstelik onların ABD emperyalist saldırganları ve onların komplocuları olan Japon militaristleri tarafından desteklendiğini de unutmamalısınız. Kurnaz ve sinsi ABD emperyalistleri, ülkemizi sömürgeleştirmek ve halkımızı köleleştirmek için doğrudan silahlı müdahalenin bir başlangıcı olarak kukla birliklerin bu saldırısını kışkırttılar. ABD Başkanı Truman, şu anda Japonya'da bulunan hava ve deniz kuvvetlerinin

Kore cephesine sevk edilmesine ilişkin özel bir bildiri yayınladı. Bu, ABD emperyalistlerinin Kore üzerindeki saldırgan emellerini gerçekleştirmek için açıkça silahlı müdahaleye başladıklarını göstermektedir. Ülkemize büyük saldırgan güçler sevk edecekleri tahmin edilebilir.

ABD emperyalistleri daha 19. yüzyılın ortalarında ülkemiz üzerinde saldırgan bir plan tasarladılar ve o zamandan beri bu amaç için her yolu denediler. Geçmişte, ülkemizi silah zoruyla fethetmek için manevralar yaparken, dini de halkımızı köleleştirmenin bir aracı olarak kullandılar. Topraklarımızın her yerinde kiliseler inşa ettiler ve karşı koymama doktrinini vaaz ettiler. Amerikalı misyonerler Korelilere, “Kim sana sağ yanağından vurursa, sen de ona diğer yanağını çevir” diye vaaz verdiler. Bu, Amerika Birleşik Devletleri Kore’yi işgal edecek olsa bile Kore halkının direnmemesi gerektiği anlamına geliyordu. “Hümanizm” kisvesi altına bürünen Amerikalı misyonerler ülkemizde akıl almaz vahşetlere imza atmaktan çekinmediler. Uzun zaman önce Sunan’da ikamet eden bir Amerikalı misyoner, Koreli bir çocuğun alnına hidroklorik asitle ‘hırsız’ kelimesini kazımişti, çünkü çocuk kendi bahçesinden düşen bir elmayı yerden almıştı. Bu asla affedilemeyecek bir suçtur.

ABD emperyalistleri doğrudan müdahale etse bile, anavatanın özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmak için verdiğimiz bu savaştan zaferle çıkacağımızdan eminiz.

Zaferimiz için tüm şartlar ve olanaklar mevcuttur.

Halkın sıkı sıkıya etrafında kenetlendiği bir Hükümetimiz var. Hükümetimizin tüm politikaları ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda olmuştur. Ülkeye ve halka adanmış hizmetlerinden dolayı, kaderini bu Hükümetin ellerine teslim eden halkın kayıtsız şartsız desteğine ve güvenine sahiptir. Başarımızın teminatı, Hükümet ve halkın sıkı bir birliktelik içinde olması gerçeğinde yatmaktadır.

Kore halkının gerçek silahlı kuvvetleri olan Halk Ordusuna sahibiz. Siyasi, ideolojik ve askeri teknik olarak tamamen hazırdır

ve halk tarafından aktif olarak desteklenmekte ve sevilmektedir. Bu nedenle Halk Ordusu her türlü düşmanı yenebilir.

Sağlam bir iç cephemiz var. Syngman Rhee kuklası yönetim, sarsılan ekonomi nedeniyle halka dayanılmaz yükler yüklüyor ve milyonlarca Amerikan doları alıyor. Buna karşılık biz kendi sağlam ekonomimize dayanarak savaş malzemesi talebini karşılıyoruz.

Sovyetler Birliği, Çin ve diğer kardeş ülkelerin halklarından ve dünyanın dört bir yanındaki barışsever insanlardan aktif destek ve teşvik alıyoruz.

Zafer için tüm faktörlere sahip olsak bile, bir savaşta başarı kendiliğinden gelmez. Bu savaş kazanmak için tüm partiler, sosyal örgütler ve farklı kesimlerden insanlar, parti aidiyetleri, siyasi görüşleri ve dini inançları ne olursa olsun bir araya gelmelidir. Kore İşçi Partisi, Kuzey Kore Demokratik Partisi ve Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi, birleşik cephe bayrağı altında, Kore'nin kuzey yarısında demokratik inşada başarı sağlamak ve tüm Kore'de müreffeh, bağımsız, egemen ve demokratik bir devlet inşa etmek için büyük çaba sarf etmişlerdir. Bugün ülkemizde hüküm süren mevcut vahim durumda, tüm partiler birleşik cepheyi daha da güçlendirmeli ve savaş kazanma mücadelesinde halkın tüm kesimlerini güçlü bir şekilde harekete geçirmelidir.

O halde her siyasi parti zaferi sağlamak için ne yapmalıdır?

İlk olarak, cephenin insan gücü ve malzeme talebi zamanında karşılanmalıdır.

Bu, zaferi garanti altına almanın temel koşullarından biridir. Cephe şu anda Halk Ordusu'nun savaş güçlerinde ikmal ve takviyelerin yanı sıra bol miktarda mühimmat, giysi, ayakkabı, erzak, ilaç ve diğer savaş malzemelerine ihtiyaç duymaktadır.

Halk Ordusu'nun insan gücü ihtiyacını karşılamak için her siyasi parti çok sayıda genç ve orta yaşlı insanı orduya katılmaya

teşvik etmelidir. Aynı zamanda, gerekli sayıda teknik eleman seçilmeli ve cepheye gönderilmelidir.

Cepheye gerekli malzeme tam olarak sağlanmalıdır. Her siyasi parti, tüm halkın cepheyi desteklemek için seferber olmasını, parası olanların para vermesini ve güçlü olanların çabalarını sunmasını ve tüm alanların ve birimlerin cepheyi her şekilde desteklemesini sağlamalıdır. Hastaneler cepheye ilaç göndermeli ve yaralılara iyi bakmalıdır. Çiftlik köyleri yeterli sebze, et ve diğer temel gıda maddelerini sağlamalı ve dağlık bölgeler cephe için bol miktarda yabancı sebze toplamalıdır.

Mühimmat ve diğer malzemeler cepheye derhal nakledilmelidir. Demiryolları ve karayolları düşman bombardımanı nedeniyle zarar görebilir. Bu durumda, savaş malzemelerinin ve diğer malzemelerin cepheye gönderilmesinde herhangi bir aksama olmaması için halk bunların süratle onarılması için seferber edilmelidir.

Halk Ordusu askerlerinin bakmakla yükümlü oldukları kişilere iyi bir şekilde yardım etmek gerekir. Tüm kesimlerden insanlar asker ailelerini desteklemek üzere harekete geçirilmelidir ki herhangi bir sıkıntı yaşamassınlar.

İkinci olarak, Kore'nin kuzey yarısının demokratik tabanı sıkı bir şekilde savunulmalıdır.

Bu taban savaşta zafer için güvenilir bir garantidir. Bu nedenle düşman, demokratik temelimizi zayıflatmak için çok sayıda casus, yıkıcı unsur ve sabotajcı sızdırmaya çalışmaktadır. Eski toprak ağaları ve devrilmiş sömürücü sınıfların diğer kalıntıları, aylıklar ve sızlananlar da onlarla iş birliği içinde sinsice davranabilirler. Casuslara, bölücü unsurlara ve diğer gericilere karşı güçlü bir mücadele başlatmalı, onlara hiçbir dayanak noktası bırakmamalı ve onları derhal afişe edip ortadan kaldırmalıyız.

Bu mücadele ancak tüm halkın yüksek bir dikkatle katılmasıyla başarıya ulaşabilir. Tüm siyasi partiler, üyelerinin ve her tabakadan halkın iç teşkilatlarına aktif olarak yardım

etmelerini, gericilerin her hareketini yakından takip etmelerini ve fabrikaları ve çiftlik köylerini gözü gibi korumalarını sağlamalıdır. Bu şekilde, casusların, bölücülerin ve devrilen sömürücü sınıfların hayatta kalanlarının fabrikalarda, çiftlik ve balıkçı köylerinde, yerleşim bölgelerinde veya başka herhangi bir yerde cezasız hareket etmeleri engellenecektir.

Bu durum gelecekte olumsuz bir hal alırsa, bazı insanlar yozlaşabilir. Bu tür yozlaşmış kişilerle de kesinlikle şiddetle mücadele edilmelidir.

Üçüncü olarak, üretim sürekli artırılmalıdır.

Savaş patlak verdiğiğinde bazı insanlar işlerini gayretle yapmak yerine huzursuz olurlar. Bu iyi bir şey değildir. Zafer için herkes daha çok çalışmalı ve daha çok üretmelidir.

Bir savaşta toplar ateşlendiğinde çok fazla mühimmat harcanır ve birlikler ilerlediğinde çok fazla malzeme tüketilir. Dolayısıyla üretimi sürekli artırmadan cephenin ihtiyacını karşılamak imkânsızdır.

Güney Kore'nin harap olmuş ekonomisini iyileştirmek ve Güney Kore halkını sıkıntıdan kurtarmak için de üretimin sürekli artırılması zorunludur.

Kore'nin kuzey ve güney yarıları, ekonomik kalkınma düzeyi ve yaşam standartları açısından çarpıcı bir tezat oluşturmaktadır.

Kuzeyde ulusal ekonominin tüm sektörleri gün geçtikçe hızla toparlanmakta ve gelişmektedir. Sanayi üretimi, kurtuluştan önceki yıllara kıyasla çok daha büyük bir ölçekte, büyük bir hızla artmaktadır. Tarım alanında, artık toprak sahibi olan köylülerin şevki ve devletin maddi yardımı sayesinde tahıl üretimi her yıl artmaktadır. Ulusal ekonominin tüm sektörlerdeki hızlı gelişimi, halkın maddi ve kültürel yaşam standartlarının yükselmesiyle sonuçlanmıştır.

Güney Kore ekonomisi ise tam tersine harap olmuştur. Kömür ve elektrik sıkıntısı nedeniyle sanayi üretimi durgunlaşırken, gübre, sulama ve tarım aletleri eksikliği nedeniyle tarımsal tahıl üretimi de düşmektedir. Güney Kore'yi işgal eden ve ekonomik arterlerini ele geçiren ABD emperyalistleri, hammadde kaynaklarını ve tarım ürünlerini açgözlülükle yağmalamaktadır. Ekonomik iflasın ve ABD emperyalistlerinin yağmacı politikasının bir sonucu olarak, Güney Kore halkının yaşam koşulları Japon emperyalist işgali yıllarından daha kötüdür. Bugün onlar yoksulluk ve açlığın kurbanlarıdır. Onların sefaletine seyirci kalamayız. Onları kurtarmak ve harap olmuş ekonomilerini yeniden canlandırmakla yükümlüyüz. Acı çeken insanları kurtarmalı ve paramparça olmuş ekonomiyi mümkün olan en kısa sürede yeniden inşa etmeliyiz.

Tüm siyasi partiler, üyelerini ve tüm kesimlerden insanları daha çok çalışmaya ve daha çok üretmeye yönlendirmeli, tüm üretkenliklerini ortaya koymalı, cephenin maddi ihtiyaçlarının karşılanmasında, Halk Ordusu'nun er ve subaylarının moralinin yükseltilmesinde, Kore'nin kuzey yarısında halkın yaşam standartlarının iyileştirilmesinde ve ayrıca güneydeki halkın yoksulluktan kurtarılmasında ve harap olmuş güney Kore ekonomisinin iyileştirilmesinde durmaksızın artan bir üretim faaliyetinin ne denli büyük bir öneme sahip olduğunu onlara anlatmalıdır. Bu şekilde İki Yıllık Ulusal Ekonomi Planı savaş koşullarında bile başarıyla yerine getirilecektir.

Kore'nin kuzey yarısındaki işçiler, teknisyenler ve memurlar üretkenliklerini iki katından fazla arttırarak sadece kendi işlerini değil, cephedeki yoldaşlarının işlerini de fazlasıyla yerine getirmelidirler.

Köylüler bu yılki tahıl üretim planını uygulamak için güçlü bir mücadele yürütmelidir. İnsan gücü ve çeki hayvanları sorunlarını karşılıklı iş birliği ve öz güvenle çözmeli ve kuraklığın üstesinden gelmek için sulama suyunu sadece devlete bağlı kalmak yerine kuyular kazarak elde etmelidirler. Böylece bu yılın tahıl üretim planı yerine getirilmeli ya da fazlasıyla yerine getirilebilir.

Dördüncü olarak, bilgi edinme ve ideolojik eğitimin hayatın her kesimindeki insanlar arasında etkin bir şekilde yürütülmesi gerekmektedir.

En önemli vazifelerden biri Halk Ordusunun başarılarını hızlı ve geniş bir şekilde duyurmaktır. Syngman Rhee kuklası yönetim şimdi radyoda Haeju'yu işgal ettiklerine dair yalan bir propaganda yapmaktadır. İnsanlarımızı Halk Ordusunun zaferlerinden hızlı ve geniş bir şekilde haberdar etmezsek, düşmanın yalan propagandasıyla kandırılabilir ve moralleri bozulabilir. Tüm siyasi partiler, yayınlar da dahil olmak üzere tüm bilgi ve iletişim araçlarını kullanarak Halk Ordusu'nun başarısını geniş çaplı ve zamanında duyurmalı ve böylece arkadaki halkı daha fazla üretim için verdikleri mücadelede güçlü bir şekilde teşvik etmelidir.

İnsanlara zafere olan inançlarını aşılama da önemlidir. Bir savaşta, önceden tahmin edilemeyen çeşitli karmaşık ve zor durumlarla karşı karşıya kalınabilir. Halk, önlerine çıkan tüm zorlukları aşmak ve savaşı nihai olarak kazanmak için inatla mücadele etmek üzere eğitilmelidir.

Savaş koşulları altında her siyasi parti koordineli bir şekilde bilgilendirme yapmalıdır. Şu anda bazı insanlar ifade özgürlüğü bahanesiyle bu işi istedikleri gibi yapıyorlar. Ancak bu, bir siyasi partinin bilgilendirme yapması için uygun bir yol değildir. Şu andan itibaren her parti, Hükümetin belirlediği yönelim doğrultusunda örgütlenmeli ve bilgilendirme yapmalıdır.

Son olarak, birleşik cepheyi güçlendirmek için müspet çabalar sarf edilmelidir.

Kore İşçi Partisi, Kuzey Kore Demokratik Partisi ve Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi ortak bir amaca ulaşmak için mücadele vermektedir: müreffeh, bağımsız, egemen ve demokratik bir devlet kurmak ve halka mutlu bir yaşam sağlamak. Bununla birlikte, bu partilerin bazı yerel birimleri hâlâ zaman zaman önemsiz şeyler yüzünden sürtüşmeler yaşamaktadır. Bu durum her siyasi parti tarafından hızla aşılmazsa, savaşın zaferi için tüm vatansever güçlerin seferber edilmesi engellenebilir.

Birleşik cepheyi güçlendirmek için her partinin tüm birimlerinin düzenli olarak yakın temas halinde olması ve birbirleriyle iş birliği yapması gerekir. Ayrıca düşmanın birleşik cepheyi yok etmeye yönelik manevralarını derhal açığa çıkarmalı ve bozguna uğratmalıdırlar. Tıpkı Hitlercilerin İkinci Dünya Savaşı sırasında hileyle anti-faşist demokratik güçler arasında düşmanlık oluşturdukları gibi, ABD emperyalistleri ve onların uşakları Syngman Rhee kukla yönetimi de Kore İşçi Partisi, Kuzey Kore Demokratik Partisi ve Kuzey Kore Chondoist Chongu Partisi'nin arasını açmak için düzenbazlıklar çevirmektedir. Her parti bu düşmanca hareketlere kesinlikle karşı çıkmalı ve düşman hamleleri tarafından aldatılmamaları için mensuplarını doğru bir şekilde eğitmelidir.

Kore İşçi Partisi, Kuzey Kore Demokratik Partisi ve Kuzey Kore Çondoist Çongu Partisi'nin geçmişte olduğu gibi birbirleriyle yakın iş birliği içinde savaş zaferi için çaba göstereceklerine olan inancım tamdır.

UNVANLARIN VERİLMESİ HAKKINDA

Kore Halk Ordusu Yüksek Komutanı'nın 7 No'lu Emri 5 Temmuz 1950

Kore Halk Ordusu'nun Üçüncü ve Dördüncü Tümenleri ile 105. Tank Tugayı'nın askerleri ve subayları ülkenin başkenti Seul'u kurtarmak için taarruza geçerek kahramanca savaşmış ve Seul'a ilk giren taraf olmuşlardır. Onların bu üstün başarılarını takdir ederek kendilerine şu unvanları veriyorum:

1. KPA'nın Üçüncü ve Dördüncü Tümenleri bundan böyle sırasıyla KPA'nın Üçüncü ve Dördüncü Seul Tümenleri olarak bilinecektir. (Korean People's Army: KPA)

2. KPA'nın 105. Tank Tugayı bir tank tümenine terfi ettirilecek ve aynı zamanda KPA'nın 105. Seul Tank Tümeni olarak adlandırılacaktır.

3. Üçüncü ve Dördüncü Seul Tümenlerinin ve 105. Seul Tank Tümeninin komutanları, Seul'un kurtarılması savaşında kahramanca askeri başarılar gösteren subayları, astsubayları ve birliklerinin askerlerini en yüksek devlet nişanına layık görüleceklerdir.

Bu emir KPA'nın tüm asker ve subaylarına iletilecektir.

ABD EMPERYALİST İŞGALİNİ GERİ PÜSKÜRTÜN!

Tüm Kore Halkına Radyo Konuşması 8 Temmuz 1950

Sevgili yurttaşlarım,

Sevgili kardeşlerim,

Yiğit subaylarımız, astsubaylarımız ve erlerimiz

Halk Ordusu,

Güneyde faaliyet gösteren gerillalar,

ABD emperyalistleri ülkemize ve halkımıza karşı bir işgal başlattılar.

ABD hava kuvvetleri ülkemizin kasaba ve köylerini barbarca bombalamakta ve barışçıl insanlarımızı katletmektedir. ABD savaş gemileri hukuksuz bir şekilde karasularımıza girmiş ve kıyı kasaba ve köylerini bombalamaktadır. Topraklarımızı kanlı pençeleriyle kirleten ABD ordu birlikleri, ülkemizin güneyinde henüz özgürleştirmedığımız bölgelerde bir cephe açmış ve Halk Ordusu'nun güneye doğru ilerleyişini kontrol etmek için her türlü vahşete başvurmaktadır.

ABD emperyalistleri neden askerlerini ülkemize gönderiyor? Bu açgözlü kan emiciler neden bizim topraklarımız işgal ediyor?

Kore halkı hiçbir zaman Amerika Birleşik Devletleri'nin bir karış toprağına tecavüz etmemiş, egemenliğini en ufak bir şekilde ihlal etmemiştir. Halkımız hiçbir zaman Amerikan halkına karşı düşmanca bir eylemde bulunmamış, Amerika Birleşik Devletleri'nin barışçıl sakinlerinin canına ve malına zarar vermemiştir. O halde ABD emperyalistleri neden askerlerini topraklarımıza gönderiyor, ülkemizin içişlerine askeri

müdahalede bulunuyor, insanlarımızı ahlaksızca katlediyor ve güzel topraklarımızı kana buluyorlar?

Çünkü ABD emperyalistleri dünyaya egemen olma hayalleriyle ülkemizi daimî sömürgeleri, halkımızı da köleleri haline getirmeyi amaçlıyorlar. Bunu başarmak için Kore halkının yeminli düşmanı Syngman Rhee'yi ülkemizin güney yarısına yönetici olarak yerleştirdiler ve Güney Kore kukla hükümetini kurdular. Ayrıca, Kore halkının en büyük arzusu olan ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini, mümkün olan her türlü yolla -sindirme, dolandırıcılık, terörizm ve katliam- inatla engellediler. Dalkavukları olan hain Syngman Rhee yönetimini kardeş kavgası çıkarmak için kışkırttılar ve derhal açık bir işgal başlattılar.

ABD emperyalistleri Kore halkının meşru özgürlük ve bağımsızlık haklarını inkâr etmekte, halkımızı insan olarak görmemektedirler. ABD'li soyguncular Kore halkının kaderinin sadece Wall Street savaş tellallarının para çantalarını dolduran sömürge köleleri olmak olduğunu düşünüyorlar.

ABD'li emperyalist saldırganlar huzur içinde yaşadığımız kasaba ve köylerimizi askeri eğitim alanlarına dönüştürmüş, kız ve erkek çocuklarımızı, kadınlarımızı ve yaşlılarımızı hava saldırılarının ve bombardımanlarının hedefi haline getirmişlerdir. Pyongyang, Nampho, Haeju, Wonsan, Hamhung ve 38. Paralelin kuzeyindeki diğer birçok şehir ve civar köyler daha şimdiden tekrarlanan vahşi hava saldırılarına maruz kalmıştır. Paralelin güneyinde, kurtarılmış şehirler -Seul, Chunchon, Kaesong, Uijongbu, Jumunjin, Kangnung ve diğerleri- ve çok sayıda köy, ABD hava kuvvetleri tarafından sürekli olarak acımasız bombardımana maruz kalmaktadır. ABD'li emperyalist hava eşkiyaları, çeltik tarlalarında pirinç ekmekle meşgul olan köylü kadınlara saldırmakta ve masum çocukların üzerine bomba yağdırmaktadır.

ABD emperyalistleri ülkemize yönelik işgallerini, BM Güvenlik Konseyi'nin Kore sorununa ilişkin "kararı" olarak adlandırdıkları şeyle meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Ancak bu

“karar”, ne Kore temsilcisinin ne de Sovyetler Birliği ya da Çin temsilcilerinin katılımı olmaksızın, Birleşmiş Milletler Tüzüğü ihlal edilerek “kabul edilmiştir”.

Sahte propagandalarına rağmen, ABD emperyalistlerinin ülkemizi işğali hakkındaki gerçek, dünyadaki tüm vicdanlı insanlar için tamamen açığa çıkmıştır. ABD emperyalistlerinin, ABD birliklerinin Kore’de yalnızca Birleşmiş Milletler adına güvenlik görevlerini yerine getirdiğine dair sahte beyanları hiç kimseyi kandıramamaktadır.

Birleşmiş Milletler Örgütü, ABD emperyalistleri onun bayrağını kullanarak şehirlerimizi ve köylerimizi bombalasin, özgürlük ve bağımsızlık isteyen halkımızı katletsin diye kurulmamıştır. ABD emperyalistleri Kore halkının üzerine bomba yağdırırken, yaptıklarının barış için olduğunu iddia ediyorlar, ancak onların saçmalıklarını gerçek olarak kabul edecek kimse bulunmamaktadır.

Bu tür yalanlar ve sahtekârlıklar Hitler faşizmi ve Japon emperyalistlerinin meşhur kazanç kaynaklarıydı. Hitler’in “Ne zaman barıştan söz etsem, aklıma savaş gelir” dediğı tüm dünya tarafından bilinmektedir. Japon emperyalistleri Uzak Doğu’daki saldırgan eylemlerini Asya’da barıştan yana oldukları gibi ikiyüzlü bir ifadeyle örtbas etmeye çalıştılar. Japon İmparatoru tarafından 29 Ağustos 1910’da yayınlanan “imparatorluk fermanı”, sanki Kore Doğu’da barışa bir tehdit oluşturunuyormuş gibi, Japonya’nın Kore’yi “Doğu’da kalıcı barışı korumak için” ilhak ettiğini belirtiyordu.

Bugün ülkemizi bağımsızlığından yoksun bırakmak ve Kore’yi bir sömürgeye dönüştürmek için acımasız girişimlerde bulunan ABD emperyalistleri, ülkemizin içişlerine silahlı müdahalelerini ve barışçıl halkımızı barbarca bombalamalarını, Hitler faşistleri ve Japon emperyalistleri gibi, tüm bunların barış için olduğu yalanıyla haklı göstermeye çalışma küstahlığını göstermektedir.

Ancak hiçbir yalan ve aldatma, ABD’li saldırganların Kore’de uluslararası hukukun tüm normlarını ve Birleşmiş Milletler

Sözleşmesini ağır bir şekilde ihlal ederek gerçekleştirdikleri vahşeti gizleyemez ya da haklı gösteremez.

ABD emperyalistleri, ülkemize yönelik çaresizce işgallerinde ne kadar büyük bir silahlı gücü harekete geçirirlerse geçirsınler, ülkelerinin yeniden birleşmesi ve bağımsızlığı için tek vücut olmuş halkımızın yılmaz mücadele ruhunu ve yurtseverlik direncini asla kıramayacaklardır. Kore İşçi Partisi etrafında kenetlenen Kore halkı, ABD emperyalist saldırganlığına karşı savaşıırken ölüme meydan okuyacak ve ülkesinin özgürlüğünü ve onurunu sonuna kadar savunacaktır.

Genç ve savaş konusunda deneyimsiz olan Halk Ordumuz, cesareti ve vatansever bağlılığı sayesinde sadece birkaç gün içinde büyük savaş sonuçları elde etmiştir.

Başkentimiz Seul'u kurtaran Halk Ordusu birlikleri, ABD hava kuvvetlerinin vahşi bombardımanı altında Han Nehri'ni geçerek güney kıyısındaki düşman mevzilerini aşmıştır. Akın akın gelen düşman birliklerini kovalayarak, Yongdungpho, Puphyong ve Inchon kasabaları ve çevreleri de dahil olmak üzere ülkemizin sanayi bölgelerini tamamen kurtarmışlardır. Halk Ordumuzun cesur askerleri şimdi düşmanın ikinci üs olarak adlandırdığı Suwon'u kurtardılar ve güneye doğru ilerlemeye devam ediyorlar.

Chunchon ve Hongchon bölgelerinde savaşıyan Halk Ordusu birlikleri Wonju, Hoengsong, Ryoju ve Jechon dahil olmak üzere birçok kasabayı ve yakın köyleri kurtardı ve güneye doğru ilerlemeye devam ederek Chungju'yu kurtardı.

Son derece genç olan hava kuvvetlerimiz düşman kuvvetlerini darmadağın etmekte ve ABD uçaklarına cesurca saldırmaktadır. Şiddetli hava savaşlarında Kore'nin cesur savaş uçakları, uçan kaleler olarak adlandırılan B-29'lar da dahil olmak üzere çok sayıda düşman avcı ve bombardıman uçağını düşürdü veya hasar verdi, böylece kara birliklerinin de ilerlemesini başarıyla engelledi.

Ordumuzun gururu olan tankçılar, düşmanın savunma mevzilerini yarmış ve kararlı saldırılar yaparak ona nefes alacak alan bırakmayarak düzensizlik içinde kaçmasını sağlamıştır. Bu tank birlikleri, düşmanın peşinden ülkemizin başkenti Seul'e ilk giren birlikler oldular ve şimdi onur unvanı ile ödüllendirildiler. "Seul Tank Tümeni".

Piyadelerimiz ve topçularımız durmaksızın ilerlemekte, düşman birliklerine ve savaş ekipmanlarına ağır darbeler indirmekte, yürüyüşte azim ve saldırıda kararlılık ve cesaret göstermektedir.

Cumhuriyet'in genç deniz kuvvetleri de muharebe görevlerini yerine getirirken yiğitlik göstermiştir. Ezici düşman gücüne karşı cesurca saldıran bir donanma birliğinin bir ABD kruvazörünü batırması, donanma tarihimize parlak bir başarı olarak geçecektir.

Halk Ordusu birliklerimiz, ABD işgalcilerinin kara kuvvetleriyle girdikleri çatışmalarda onlara ilk ciddi yenilgilerini tattırmıştır.

Savaş cephesindeki başarılarımız, ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü için mücadele eden halkımızın gücünün tükenmez olduğunu ve kahraman Halk Ordusunun ABD'li emperyalist saldırganları topraklarımızdan kovabileceğini ve süreceğini göstermektedir.

Halk Ordumuz düşmanı tamamen ezmek için her türlü şarta sahiptir ve modern askeri tekniklerle donatılmıştır.

Kiralık Amerikan askerleri gibi dolar için ya da başka bir ulusa boyun eğdirmek için değil, ülkenin bağımsızlığı ve halkın özgürlüğü için savaşmaktadır. Halk Ordusu askerlerimize tükenmez bir cesaret ve kahramanlık kaynağı sağlayan, vatansever bağlılığın yüksek bir duygusudur.

ABD'nin saldırgan güçleri yabancı topraklarda savaşırken, tüm halkın sevgisi ve desteğiyle kuşatılmış olan Halk Ordumuz kendi topraklarında savaşmaktadır. ABD'li emperyalist

katillerden tüm halkımız nefret etmekte ve acımasızlıkları nedeniyle her adımda halkımızın misillemesiyle karşılaşmaktalar.

ABD'nin ölkemize silahlı saldırısı, Kore halkının ABD'li emperyalist sömürgeci yağmacılara ve onların köpeği Syngman Rhee yönetimine karşı büyük bir öfke ve nefret duymasına yol açmıştır. Cesur gençlerimiz cepheye gönüllü olarak katılmak üzere Halk Ordusu saflarına akın etmektedir. Şimdiden 500.000'den fazla kişi öne çıktı. Ülkenin neresinde ortaya çıkarlarsa çıksınlar işgalcileri derhal bozguna uğratmak ve anavatanın her karış toprağını kanlarıyla savunmak için ayaklanan vatanseverlerden ülkenin dört bir yanında gönüllü ve birleşmiş birlikler kurulmaktadır.

Halk Ordusu'nun kahramanca ilerleyişine karşılık olarak, cesur gerillalar Kuzey Kyongsang, Güney Kyongsang ve Güney Jolla Eyaletlerindeki operasyon alanlarını genişletmekte ve halkın aktif desteğiyle ABD işgalcilerine ve hain Syngman Rhee çetesine karşı güçlü mücadeleler başlatmaktadır.

Halk Ordusu tarafından kurtarılan bölgelerde, toplumun her kesiminden insanlar, kendilerini hain Syngman Rhee çetesinin teröründen kurtaran Halk Ordusu'nun gözöpek subay ve erlerini coşkuyla karşılamaktadır. Özgürleşen halk, gericiler tarafından dağıtılan halk komitelerini yeniden kurmak ve halkın özgürlüklerini ve haklarını garanti altına alan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasasını yürürlöğe koymak için çalışıyor. Köylüler, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi Başkanlık Divanı'nın kararına uygun olarak, yüzyıllardır arzu ettikleri tarım reformunu başlattılar. ABD emperyalistlerinin, Syngman Rhee kukla hükümetinin, Koreli toprak ağalarının ve vatan hainlerinin elindeki tüm topraklara el konulmakta ve köylülere bedelsiz olarak devredilmektedir.

Syngman Rhee'nin kukla ordusunun ve gerici devlet çarkının çöküşü, ABD emperyalizminin süngü ucunda Güney Kore halkına dayatılan kukla rejiminin yolsuzluğunu tamamen ortaya çıkarmış ve bu rejimin Kore halkından hiçbir destek görmediğini göstermiştir.

Halk Ordusu'nun zaferleri ve halkın subay ve erlerine gösterdiği sevgi ve yardım, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin devlet ve toplum sisteminin üstünlüğünü ve halkın sağlam birliğini kanıtlamaktadır. Ayrıca tüm Kore halkının, Kuzey Kore Hükümetinin ABD emperyalist işgalini püskürtme, yeniden birleşmeyi sağlama ve ulusal bağımsızlığı koruma politikasını hararetle desteklediğini göstermektedir. Zaferlerimizi mümkün kılan, Kore'nin kuzey yarısındaki halkın, demokratik düzeni canları pahasına savunmak için tek vücut olarak ayağa kalkmış olmasıdır. Bu aynı zamanda güney yarısındaki halkın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni desteklediğini ve ülkenin siyasi, ekonomik ve kültürel gelişimini ve halkın yaşamındaki iyileşmeleri garanti altına alan demokratik reformların Güney Kore'de de gerçekleştirilmesini şiddetle arzuladığını açıkça göstermektedir.

Güney Kore'de ABD politikalarını yürüten ve ABD emperyalizminin sadık uşağı olan Syngman Rhee yönetimi yenilgiye uğradığına göre, ABD haydutları Kore halkına karşı saldırganlıklarını açıkça ortaya koymaya başlamış demektir. Onların doğrudan silahlı müdahalesi olmasaydı, onların yordakçıları tarafından ateşlenen kardeş katli savaşı sona erecek, ülkemiz çoktan yeniden birleşmiş ve güney yarısındaki halk ABD emperyalizminin ve Syngman Rhee yönetiminin uyguladığı terör politikasından tamamen kurtulmuş olacaktı.

ABD emperyalizminin Kore'yi işgali dünyanın dört bir yanındaki insanların öfkesini uyandırmaktadır. Sovyetler Birliği, Çin, Fransa, İngiltere, Almanya, Avustralya, İtalya, Pakistan ve Japonya dahil olmak üzere birçok ülkede ve hatta ABD'nin kendisinde, ABD emperyalist saldırganlığına karşı "Kore'den Elini Çek!" sloganı altında halk hareketleri devam etmektedir. Halkımızın haklı özgürlük ve bağımsızlık davası, dünyanın dört bir yanındaki özgürlük aşığı insanlardan sıcak destek ve teşvik görmektedir.

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Kore halkının azılı düşmanları olan ABD emperyalistleri, sevgili ülkemize silah zoruyla boyun eğdirmek için kanlı pençelerini topraklarımıza uzatmışlardır. Tüm halk yekpare vücut olmalı ve onların silahlı müdahalesine kararlı darbelerle karşı koymalıdır.

ABD emperyalistleri, Kore halkının birleşik gücünün ne kadar büyük ve tükenmez olduğunu, yılmaz mücadele azminin ve özgürlük ve bağımsızlık özlemlerinin ne kadar kırılmaz olduğunu anlayacaklardır.

Hiçbir koşul altında halkımız yeniden sömürge kölesi hâline gelmeyecektir.

ABD emperyalistlerini topraklarımızda işledikleri suçlar için asla affetmeyeceğiz; barışçıl kasaba ve köylerimizi barbarca bombaladıkları ve anne babalarımızı, kardeşlerimizi ve masum çocuklarımızı katlettikleri için onları asla affetmeyeceğiz. Topraklarımızı halkımızın kanıyla sulayan acımasız ABD emperyalist saldırganları, Kore halkı tarafından gelecek tüm çağlar boyunca lanetlenecektir.

Ülkenin onuruna ve ulusun geleceğine değer veren tüm Koreliler, ABD emperyalist saldırganlığına karşı kutsal Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda tek vücut olarak ortaya çıkmalıdır.

Yabancı işgalcilere karşı özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde kahramanca işler yapan vatansever savaşçıların isimleri ülkemizin tarihinde sonsuza dek parlayacaktır.

Tüm vatanseverler,

Sevgili kardeşlerim,

Ülke için özgürlük ve bağımsızlık kazanma davası Kore halkının kendi davasıdır. Tüm halkımız, güneye doğru ilerleyişini sürdüren, ABD emperyalist işgalcilerine karşı şiddetli çarpışmalarda düşmanı cesaretle ve vatansever bir bağlılıkla

bozguna uğratan ve yok eden Halk Ordumuza her türlü yardımı güçlendirmelidir.

Tüm güçlerimizi ve kaynaklarımızı Halk Ordusuna yardım etmek ve zafer için seferber edelim. Daha fazla gıda, kumaş, kömür, çelik ve diğer malları üreterek, ABD emperyalist saldırganlarını ve Syngman Rhee yönetimini hızla bozguna uğratmak için en ekonomik şekilde kullanalım.

İş disiplini güçlendirelim, büyük başarılar elde edelim ve savaş zamanı üretimini artırmak için bombardıman nedeniyle zarar gören sanayi kuruluşlarını hızla onaralım. Keskin bir teyakkuz halinde olalım ve cephe gerimizi zapt edilemez bir kale haline getirelim.

Kahraman erkek ve kadın gerillalar,

Henüz özgürleştirilmemiş bölgelerin insanları,

ABD emperyalist yağmacılarına ve onların uşaklarına karşı tüm halkı kapsayan bir hareket içinde gerilla mücadelesi verin. Gerillalar, düşmana daha cüretkâr, cesur ve acımasızca saldırın. Yolları, demiryollarını, köprüleri ve iletişim hatlarını tahrip edin. Saldırganların birlik hareketlerini, silah ve malzeme nakliyatını engelleyin. Düşmanın cephaneliklerini ve mühimmat depolarını basıp yok edin ve önünüze çıkan düşman kuvvetlerini ortadan kaldırın. Ülkemizin değerli topraklarını çiğneyen alçak düşmanın ayaklarının altında yangınlar çıkarın.

Düşmanın gerisinde verdiğiniz kahramanca mücadele Halk Ordusu'nun ilerleyişini hızlandıracak ve Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın büyük zafer gününü yaklaştıracaktır.

Halk Ordusu'nun yiğit erleri, astsubayları ve subayları,

Tüm Kore halkı, ülke ve halk için verdiğiniz savaşta gösterdiğiniz büyük başarıları derin bir sevgi ve gururla takip ediyor.

Acımasız saldırganları daha acımasız ve kesin bir kararlılıkla yok edin.

Topraklarımızı ABD’li emperyalist işgalcilerden ve onların yardakçılarından temizleyin.

Halk Ordusu subayları,

Modern savaşın komuta tekniklerini ustalıkla uygulayın. Birliklerinizi mobil operasyonlarda cesurca yönlendirin ve düşmanı kuşatıp yok edin. Ordumuzun teknik mükemmelliğini tam olarak değerlendirin.

Halk Ordusu’nun piyadeleri, tankçıları, topçuları, havacıları ve denizcileri,

Syngman Rhee’nin kukla birliklerini bozguna uğratmak için verdiğiniz savaşlarda cesaretinizi ve bağlılığınızı çoktan kanıtladınız. Daha da cesur olun ve topraklarımızı işgal eden ABD emperyalizminin saldırgan güçlerini tamamen yok edin. Silahlarınızı ustalıkla kullanın ve her atışın hakkını verin.

Ülkeniz ve halkınız için kutsal bir görevi yerine getirdiğinizi bir an bile unutmamalısınız. Ülkemizi yabancı saldırganlara karşı yiğitçe savunan atalarımız General Ulji Mun Dok ve Kang Kam Chan ile Amiral Ri Sun Sin’in asil vatansever ruhunu örnek alın ve anavatanın kurtuluşu için verilen bu kutsal savaşta her biriniz kahramanca hizmet verin.

ABD emperyalistlerini, nesilden nesile atalarımızın gömülü olduğu ve sevgili genç neslimizin yetişmekte olduğu topraklarımızdan son ferdine kadar kovmak için ileri atılalım. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’nin şanlı bayrağının Pusan, Mokpho ve Jeju Adası’ndaki Halla Dağı üzerinde yükseklerde dalgalanması için haklı kurtuluş mücadelemizi zafere taşıyalım.

Zafere doğru ilerleyin!

Yaşasın Kore’nin özgürlüğü ve bağımsızlığı!

TAEJON’U KURTARMAK İÇİN SAVAŞAN HALK ORDUSUNA KATILAN BİRİMLER

**Kore Halk Ordusu Yüksek Komutanı’nın Emri 23
Temmuz 1950**

20 Temmuz 1950 saat 12:00’de Taejon (daejon) yönünde ilerleyen Halk Ordusu birlikleri, ABD ordusu kara kuvvetleri ve kukla Syngman Rhee ordusunun bozguna uğratılmış birlikleri tarafından oluşturulan zorlu savunma hattını yararak düşmanın stratejik öneme sahip askeri üssü ve siyasi ve idari merkezi olan Taejon’u kurtardı.

Bu savaşta Halk Ordusu birlikleri 24. ABD Ordu Tümenini imha etmiş, kukla Syngman Rhee ordusunun Birinci ve Yedinci Tümenlerinin hayatta kalan kuvvetlerini yok etmiş, yüzlercesini esir almış ve muazzam miktarda ganimet ele geçirmiştir.

Ayrıca, Dördüncü Seul Tümeni, 105. Seul Tank Tümeni ve Dördüncü Seul Tümeni’nin 18. Alayı da dahil olmak üzere Kore Halk Ordusu’nun Birinci Görev Gücü tarafından üstün bir gayretle desteklenmiştir.

Askeri Komisyon ve Yüksek Karargâh adına, ülke ve halk için asil vatanseverlik ve benzersiz kahramanlık sergileyerek Taejon’u kurtarma savaşında parlak bir zafer kazanan Halk Ordusu mensuplarına, astsubaylarına, subaylarına ve generallerine takdirlerimi sunuyorum.

Ülkenin bağımsızlığı ve yeniden birleşmesi için savaşta hayatını kaybeden kahraman Halk Ordusu subay ve erlerine selam olsun!

Kahraman Halk Ordusu’na selam olsun!

ABD emperyalist işgalcilerini yok etmek ve ülkemizden kovmak için ileri!

L'HUMANITE MUHABİRİ BAY MANIAN TARAFINDAN YÖNELTİLEN SORULARA CEVAPLAR

27 Temmuz 1950

Soru: Savaşın başlamasından bir ay sonra Ekselanslarının bugün Kore'deki askeri duruma ilişkin değerlendirmesi nedir?

Cevap: Kore halkı böyle bir savaşı istemedi. Ülkelerinin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi için çabaladılar.

Ancak, ABD emperyalistleri ve onların yordakçıları olan Güney Kore'nin kukla yönetimi ölkemizde bir kardeş savaşı başlattı. Seul'daki Halk Ordumuz tarafından elde edilen belgelerde, kukla Syngman Rhee yönetimi tarafından ateşlenen savaşın, ABD askeri misyonunun yönlendirmesi altında uzun süredir hazırlandığı doğrulanmaktadır.

Kore'deki iç savaşın ABD emperyalistleri için yalnızca Kore'yi işgal etmek için bir bahane bulmak için değil, aynı zamanda Asya'nın diğer bölgelerindeki saldırganlık politikalarını yürütmek için de gerekli olduğu artık çok açık hale gelmiştir.

Kore'deki savaş, bu savaş çıkırtkanlarının uğursuz planını gerçekleştirmek için gerekliydi; ABD'nin gelecekte askerileştirilmesi ve faşizanlaştırılması planını gerçekleştirmek ve ayrıca ABD'ye bağımlı ulusları ABD emperyalistlerine daha sıkı bağlamak için gerekiyordu.

Halk düşmanı Syngman Rhee yordakçıları, savaşı başlatarak hem ABD'li efendilerinin emirlerini yerine getirmeyi hem de sürekli sallanan mevkilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadırlar.

ABD emperyalistleri bu savaşı kışkırtırken Kore halkının gücünü açıkça hafife almışlardır. Ancak, halkın ve gerillaların aktif desteği ve yardımıyla bir ay boyunca yürütölen çatışmalarda, Halk Ordumuz Güney Kore'nin dörtte üçünü kurtarmış, Syngman

Rhee'nin kukla ordusunun büyük bölümünü ve Kore'yi işgal eden ABD emperyalist silahlı kuvvetlerini yok etmiş ve 24. ABD Ordu Tümenini bozguna uğrattıktan sonra cesurca ilerlemeye devam etmektedir.

Halk Ordumuz savaşlarda olgunlaşmış ve savaş deneyimi edinerek her geçen gün daha da güçlenmektedir.

Soru: Sayın Ekselansları bu savaş hakkında ne düşünüyorsunuz; savaş uzun mu sürecek yoksa yakında sona mı erecek?

Cevap: Zaferin kolay kazanılacağını düşünmüyoruz. Ancak Kore halkı, tüm ABD emperyalist işgalcilerini topraklarımızdan kovana ve nihai zafere ulaşana kadar savaşmaya kararlıdır.

Soru: Kore Halk Ordusu'nun ABD'li emperyalist silahlı saldırganları yenmesini sağlayacak faktörler nelerdir?

Cevap: Kore Halk Ordusu'nun Zaferine katkıda bulunacak ana faktör, Halk Ordumuzun ABD emperyalist saldırganlarına ve onların uşaklarına karşı haklı bir dava için, ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşıyor olmasıdır. Kore Halk Ordusu'nun subay ve erleri bunun çok iyi farkındadır. Uzun süren sömürge baskısından mustarip olan Kore halkı ABD emperyalistlerinin kölesi olmak istememektedir.

Halk Ordusu, tüm Kore halkının kesintisiz yardım ve desteğinin yanı sıra dünyanın her yerindeki ilerici insanların destek ve teşvikiyle mücadele etmektedir. Tüm bunlar Halk Ordumuza kahramanca başarılar göstermesi için ilham vermektedir.

Buna ek olarak, Halk Ordumuzun iyi silahlanmış olduğunu da belirtmek isterim. Bunlar Halk Ordumuzun zaferi için temel teminatlardır.

Öte yandan, ABD emperyalist ordusu Kore halkını köleleştirmek ve ABD tekelci kapitalistlerine boyun eğdirmek için

haksız ve saldırgan bir savaş yürütmektedir. Bu tür bir savaş elbette Amerikan halkı ve askerleri için gereksizdir. Bu nedenle, ABD askerlerinin kötü bir Şekilde savaşması ve esir alınmak üzere yüzlerce kişi halinde Halk Ordusuna teslim olması tesadüfi değildir.

Soru: ABD’li emperyalist saldırganların bombardımanının yol açtığı kayıplar savaşın sonucunu etkileyebilir mi? Kore halkı düşmanın ülkelerindeki vahşeti hakkında ne düşünüyor?

Cevap: ABD emperyalist saldırganları ayırım gözetmeksizin Kore kasabalarını ve köylerini bombalamakta ve sakinlerini acımasızca öldürmektedir. ABD’li emperyalist sömürgeci yağmacılar, savaşla ilgili evrensel olarak kabul edilmiş uluslararası sözleşmeleri alenen ihlal etmektedir. Hiçbir zaman askerî tesislerin kurulmadığı kasabaları sürekli bombalamakta; yerleşim alanlarına acımasızca baskınlar düzenlemekte, evleri yıkmakta, insanlarımızı evsiz bırakmakta ve rastgele ldrmektedirler.

ABD emperyalistleri, oy mekanizmalarını harekete geçirerek Birleşmiş Milletler Sözleşmesi’ni ihlal ederek yasadışı bir Şekilde kabul ettirdikleri BM Güvenlik Konseyi kararıyla vahşetlerini örtbas ediyorlar.

BM bayrağını Kore halkının kanıyla boyuyorlar. ABD emperyalizminin Kore’yi işgali, Birleşmiş Milletler tarihine utanç verici kirli bir sayfa ekleyecektir.

ABD emperyalistleri gerçek yüzlerini ortaya koymuşlardır.

Eskiden lkemizde Amerikan ‘‘hümanizmi’’ hakkındaki ballı sözlere aldanan bazı saf insanlar vardı, ancak bugün ABD emperyalizminin ‘‘hümanizminin’’ acı deneyimlerini bizzat yaşadıktan sonra ABD emperyalizmi hakkındaki yanılsamalarını bir kenara bıraktılar.

ABD emperyalist işgalcileri, işgalleriyle Kore halkının güçlü iradesini kıramayacaklardır. Yaptıkları vahşet, Kore halkının

işgalcilere duyduğu nefreti daha da körüklemektedir. Onların vahşeti, Kore halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesindeki gücünü zayıflatmak yerine arttırmaktadır.

Soru: Ekselansları, Kore halkının ABD emperyalizminin işgaline karşı mücadelesini desteklemek için dünya çapında devam eden hareket hakkındaki görüşünüz nedir?

Cevap: Tüm ilerici insanlar, ABD emperyalist saldırganlarının Kore’de işlediği vahşet karşısında infiale kapılmış durumdadır. Binlerce ve milyonlarca insanın “ABD emperyalistleri, Kore’den elinizi çekin!” diye haykıran güçlü sesleri tüm ülkelerden haykırılmaktadır.

Bu uluslararası dayanışma Kore halkına moral vermekte ve ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdikleri mücadelede onlara taze bir kuvvet kazandırmaktadır.

Soru: Ekselanslarının Fransız halkına mesajı nedir?

Cevap: Bu fırsattan yararlanarak tüm Kore halkı adına Fransa’nın özgürlük sevdalıları halkına dostça selamlarımı sunmaktan ve Kore halkını ABD emperyalist işgalcilerine karşı savaşında cesaretlendirdikleri için Fransız halkına teşekkürlerimi ifade etmekten büyük memnuniyet duyuyorum.

ABD EMPERYALİST SALDIRGANLARINI YOK EDELİM VE ÜLKENİN TAM KURTULUŞUNU SAĞLAYALIM

**Kore Halk Ordusu Başkomutanının 82 Sayılı Emri 15
Ağustos 1950**

Halk Ordusu'nun ordu, donanma ve hava kuvvetlerinden askerler, komutanlar ve eğitim çalışanları, kadın ve erkek gerillalar,

İşçiler, köylüler ve entelektüeller,

Bölgedeki kardeşlerimiz henüz ABD'li emperyalist işgalcilerin zulmünden ve hain Syngman Rhee liderliğindeki kligin pençesinden kurtulamadı,

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti adına, 15 Ağustos kurtuluşunun beşinci yıldönümünde sizlere en içten tebriklerimi sunuyorum.

Beş yıl önce bugün Japon emperyalist ordusu Kore'de yenilgiye uğratıldı ve ülkemiz sömürgeci boyunduruğundan kurtuldu. Kore halkı özgürlük ve bağımsızlığını kazandı ve gerçek bir halk hükümeti kurdu. Ancak ülkemiz, ABD emperyalistlerinin entrikaları nedeniyle demokratik çizgide birleşik, bağımsız bir devlet olarak kalkınamadı.

ABD'li emperyalist sömürgeci işgalciler ülkemizin güney yarısını işgal etmiş ve burada sadık uşakları Syngman Rhee ve hain çetesini öne sürerek kolluk kuvvetleri ve terörist çetelerle desteklenen faşist bir sistem kurarak ülkemizi 38. Paralelin sınır çizgisi olduğu yapay bir şekilde bölünmüş halde bırakmışlardır.

Kore'nin kuzey yarısında kurtuluştan bu yana ekonomi ve kültür hızla gelişmiş ve halkın yaşam standartları her geçen gün yükselmiştir. Ancak güney yarısında halk, "hayırsever"

Amerikalılar tarafından kendilerine dayatılan ağır boyunduruktan etkilenmekte ve hem sanayi hem de tarım sektörlerinde üretim günden güne gerilemektedir. Fabrikalar ve imalathaneler kapanıyor, işsizlik artıyor ve işçilerin ve köylülerin koşulları her zamankinden daha berbat durumda.

Yoldaşlar, bugün Kore halkı 15 Ağustos kurtuluşunun beşinci yıldönümünü, ülkemizin özgürlük ve bağımsızlığına göz dikmiş olan ABD emperyalist müdahalecilerine karşı haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nı sürdürdüğümüz bu zorlu koşullarda kutluyor.

Düşman, tüm uluslararası yasa ve sözleşmeleri alenen ihlal ederek Kore'nin kuzey yarısını kallesçe işgal etti. Halk Ordumuzun direnme gücünü kaybedeceğini ve ilk saldırılarında dağılacağını ve tüm Kore'nin bir Amerikan sömürgesi, Uzak Doğu'da yeni bir savaş başlatmak için bir üs haline geleceğini hesaplamışlardı. Ancak son derece yanıldılar. ABD'li emperyalist saldırganlar, Halk Ordumuzun kırılmaz gücünü ve Kore halkının ne pahasına olursa olsun ülkesi için özgürlük ve bağımsızlık kazanma kararlılığını göremediler.

Halk Ordumuzun, Silahlı Kuvvetlerimizin ve kadın-erkek gerillalarımızın metaneti ve cesareti düşmanın tüm girişimlerini boşa çıkarmıştır. Halk Ordusu hızla karşı saldırıya geçerek düşmana ezici darbeler indirdi ve indirmeye devam ediyor. Saldırganları yok etme savaşları sayesinde, Halk Ordusu'nun askerleri ve komutanları düşman birliklerini, savaş materyallerini ve teçhizatını nasıl imha edeceklerini ve girişimlerini nasıl püskürteceklerini öğrendiler ve bu konuda oldukça zengin bir deneyim kazandılar.

Seçkin olmalarıyla övünen ABD emperyalist saldırgan ordusu ve kukla Syngman Rhee'nin ordusu, Halk Ordumuzun saldırısı altında ağır kayıplar vererek geri çekilmektedir. Şu ana kadar 29.215 düşman askeri öldürülmüş ve 40.000'den fazlası esir alınmıştır. İlerleyen Halk Ordusu büyük miktarda savaş malzemesi ele geçirmiştir. Yenilmiş Amerikalı saldırganların ve kukla Syngman Rhee'nin birliklerinin geri kalan kuvvetleri şu anda güney yarısının toplam arazisinin sadece onda birini elinde

tutmaktadır. Güneyin tamamının ABD emperyalist saldırganlarından kurtarılacağı ve özgürlük ve bağımsızlık bayrağının tüm Kore üzerinde dalgalanacağı gün uzak değildir.

Yoldaşlar, düşman yenildi. Ancak henüz yok edilmedi. Hâlâ şiddetli bir mücadeleye devam etmek zorundayız. ABD emperyalist işgalcileri, ülkemiz üzerinde sömürge yönetimi kurmak için sonuna kadar canla başla çaba göstereceklerdir. Mağlubiyetleri sadece çaresizliklerini arttıracaktır. Savaşın son aşamasında, bu bir meydan muharebesine dönüşecektir. Halihazırda elde ettiğimiz zaferlerle asla rehavete kapılmamalıyız; nihai olarak kazanana kadar cesurca savaşımaya devam etmeliyiz.

Kore halkı Anavatan Kurtuluş Savaşını kazanmaya kesin kararlıdır. Hiçbir saldırgan onların sarsılmaz iradesini kıramaz. Düşman, Halk Ordusu'nun keskin darbelerini tecrübe etmiştir. Saldırganlar, ülkelerinin barışı, özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşıyor. Kore halkının gücünü gelecekte daha net anlayacaklardır.

Cepheye daha fazla Halk Ordusu birliği göndermeli ve savaşta nihai zaferi kazanmak için çabalarımızı daha iyi organize etmeliyiz.

Sanayiler üretim hızını iki katına çıkarmak için çaba göstermelidir. İşçiler, köylüler, aydınlar ve iç cephedeki herkes cephenin taleplerini karşılamak için daha iyi bir inançla ve daha büyük bir özveriyle çok çalışmalı ve cepheye daha fazla mühimmat ve erzak göndermelidir. Demiryolu işçileri savaş malzemelerini cepheye zamanında ve sürekli olarak taşımalıdır. Tüm ülke baştan sona savaşa hazır hale getirilmeli ve her şey savaşta zafere ulaşılmasına tabi kılınmalıdır.

Halk Ordusu'nun erkekleri, astsubayları, komutanları ve eğitim çalışanları,

Erkek ve kadın gerillalar,

ABD emperyalist silahlı saldırganlarının ve onların yordakçıları olan kukla Syngman Rhee yönetiminin yok edilmesi ve emperyalist işgalcilerin ülkeden kovulması için verilecek mücadele, sizin metanetinize, cesaretinize, askeri becerinize ve ülkeye ve halka karşı görevlerinizi yerine getirme kararlılığınıza bağılıdır.

ABD’li emperyalist saldırganları mümkün olan en kısa sürede topraklarımızdan çıkarabiliriz ve çıkarmalıyız.

Halk Ordusunun bu asil hedefe ulaşması için gerekli tüm koşullar mevcuttur. Mesele şu ki, Halk Ordumuzun tüm subayları, astsubayları ve erleri- makineli tüfekçiler, havancılar, tank mürettebatı, havacılar, denizciler ve diğer tüm silah ve hizmet erleri- kendilerini askerî eğitime vermeli, silahlarında yetkin olmalı, görevlerini etkili bir şekilde yerine getirmeli ve düşmanı yok etmek için mükemmel taktikler edinmelidir. Halk Ordusunun tüm askerleri bu şekilde hazırlandıklarında, düşmanı tamamen yok edebileceklerdir.

Kore Halk Ordusu’nun tüm askerlerini, astsubaylarını ve subaylarını 15 Ağustos kurtuluşunun beşinci yıldönümü vesilesiyle içtenlikle kutluyor ve aşağıdaki emirleri veriyorum:

- Erler, tüfek ve otomatik tüfeklerin kullanımını iyi öğrenin, silahlarınızda ustalaşın, düşmanı tek bir ıska bile olmadan vurun ve Amerikan işgalcilerini tamamen yok edin!
- Makineli tüfekçiler, topçular, havancılar, havacılar ve denizciler, silahlarınızda ve ekipmanlarınızda ustalaşın, işlerinizi verimli bir şekilde yapın ve böylece ABD emperyalist saldırganlarını ezin! Silahlarınıza iyi bakın ve hiçbir mühimmatı israf etmeyin!

Kendinizi ve teçhizatınızı düşman bombardımanından koruyun!

Ele geçirdiğiniz tek bir silahı, bir mermiyi ve diğer tüm ganimetleri bile ziyan etmeyin! Onları toplayın ve düşmana karşı kullanın!

Lojistik çalışanları, cepheye silah, mühimmat ve diğer savaş malzemelerini yeterince tedarik etmeye devam edin, ele geçirilen malları iyi kullanın, askeri teçhizatı hava saldırılarından koruyun, hasar gören teçhizatı derhal onarın ve cepheye gönderin!

- Her komutan, askerlerini düzgün bir şekilde yönetebilen mükemmel bir komutan olmalıdır. Operasyonlarda uzman olun, farklı birimler arasındaki eylemleri ustalıkla koordine edin, düşman üzerine uygun keşifler düzenleyin, personelin çalışmasını yüksek bir aşamaya getirin ve oyalama taktiklerini ve diğer manevra biçimlerini ustalıkla uygulayın. Bu şekilde Kore Halk Ordusu'nun halka sadakatle hizmet eden gerçek bir ordu olduğunu, ülkeyi özgürleştirmek gibi asil bir görevi layıkıyla yerine getirebilecek bir ordu olduğunu kanıtlayın! Düzen içinde katı bir disiplin ve sıkı bir düzen uygulayın ve parçalanmaz sorumluluk sistemini güçlendirin!
- Kore Halk Ordusu'nun ordu, donanma ve hava kuvvetlerindeki tüm subay ve erleri cesurca ilerlemeli ve ABD emperyalist saldırganlarının ve Syngman Rhee'nin kukla ordusunun yenilmiş güçlerinin işini bitirmeli ve ülkemizi tamamen özgürleştirmelidir!

Düşmanın nefes almasına bile izin vermeyin ve yeni bir hat üzerinde savunma kurmalarını engelleyin! Onları şaşkınlığa uğrattın ve birliklerini ve askerî teçhizatlarını her şekilde yok edin! Düşmana son ölümcül darbeyi vurun!

- Erkek ve kadın gerillalar, düşman hatlarının gerisindeki eylemleri hızlandırın, iletişim araçlarını, karargâhlarını ve savaş ekipmanlarını yok edin! Ülkemizi işgal eden ABD emperyalistlerine ölümcül bir darbe vurun!

Selam olsun 15 Ağustos kurtuluşunun beşinci yıldönümüne!

Çok yaşa Kore Halk Ordusu!

Yaşasın kahraman kadın ve erkek gerillalarımız!

Yaşasın ülkemizin özgürlüğü ve bağımsızlığı!

Kahraman Halk Ordusunu desteklemek için her türlü çabayı gösterin!

ABD emperyalist işgalcilerine ölüm!

Zafere doğru ileri!

Ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşta şehit düşen Halk Ordusu subay ve erlerine sonsuz şeref!

ANAVATANIMIZIN HER KARIŞ TOPRAĞINI KANIMIZ PAHASINA MÜDAFAA EDELİM

Tüm Kore Halkına Radyo Konuşması 11 Ekim 1950

Sevgili yurttaşlarım,

Kardeşlerim,

Kahraman Halk Ordusu'nun subay ve erleri,

Yiğit erkek ve kadın gerillalar,

Amerikan haydutları, ülkemizi sömürgeleştirmek ve 30 milyon insanımızı köleleştirmek amacıyla Kore'yi işgal etmeye devam etmektedir.

ABD emperyalistleri ağır darbeler aldılar ve ağır güç kayıpları verdiler ama yine de tüm Pasifik güçlerini seferber ederek geniş çaplı bir saldırı başlatıyorlar.

Bu nedenle Halk Ordumuz, düşmanla savaşıma devam ederken stratejik bir geri çekilme yapmak zorunda kalmıştır. Bugün cephedeki durumumuz oldukça ciddidir. Ülkemiz büyük bir tehlike altındadır.

Syngman Rhee yönetiminin ve onun uşaklarının uğradığı ağır hezimetten ve gerici yönetim sistemlerinin beklenmedik çöküşünden telaşa kapılan ABD emperyalistleri, önceden hazırlanmış bir plan doğrultusunda Kore halkına karşı açık bir işgal başlatmışlardır.

ABD emperyalistlerinin Kore'ye silahlı müdahalesi, ülkemizi kendi sömürgeleri haline getirmeyi, Kore halkını köleleştirmeyi ve Kore'yi Asya halklarının ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak ve Çin ile Sovyetler Birliği'ni işgal etmek için stratejik bir üs haline getirmeyi amaçlamaktadır.

ABD emperyalistleri, Kore’ye yönelik saldırganlıklarını örtbas etmek amacıyla BM’nin adını istismar etmektedirler. Kore’deki birliklerinin BM Güvenlik Konseyi’nin “kararına” göre hareket ettiğini iddia ediyorlar. Aslında Kore’ye silahlı müdahaleleri bu “karar” kabul edilmeden önce başlamıştı ve “karar”ın kendisi hükümsüzdür; BM Güvenlik Konseyi’nin daimî üyesi olan Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti’nin temsilcilerinin katılımı olmaksızın kabul edilmiştir.

ABD’li emperyalist soyguncular, BM bayrağı altında topraklarımızı kana bulamakta, her türlü vahşeti işlemektedir. ABD hava ve deniz araçları Kore halkının alın teri ve kanıyla inşa edilmiş olan barışçıl kasaba ve köylerimizi yakıp yıkmakta ve sanayi kuruluşlarını rastgele tahrip etmektedir. Bu saldırganlar, topraklarımızda barış içinde yaşayan kadın-erkek, genç-yaşlı tüm sakinlerimizi ayırım gözetmeksizin katletmektedir. BM Şartı’nı alenen ihlal ederek, uluslararası hukuku ve insani ahlak standartlarını hiçe sayarak, özgürlük ve bağımsızlık yolunda ilerleyen Kore halkının yılmaz mücadele ruhunu kırmaya çalışıyorlar.

Ancak onların bu çılgınca çabaları, ülkeyi kurtarmak, özgürlük ve bağımsızlığını kazanmak için verilen kutsal bir savaşta saldırganlara karşı tek vücut olarak mücadele eden Kore halkını yenemeyecek, yiğit Halk Ordumuzun, gerillalarımızın ve geride kalan halkın vatansever mücadelesini boşa çıkaramayacaktır.

ABD emperyalist saldırgan güçleri, kahraman Halk Ordusu’nun karşı saldırısının öfkeli dalgalarıyla karşı karşıya kalarak, birbiri ardına girdikleri çatışmaları kaybederek topraklarımızdan sökülüp atılmak gibi kritik bir durumdaydılar. Bu durumda, kaybettikleri itibarlarını geri kazanmak ve saldırgan amaçlarını her ne pahasına olursa olsun gerçekleştirmek için Pasifik’teki tüm kara, deniz ve hava kuvvetlerini, Akdeniz Filolarının bir kısmını ve hatta yedek savaş gemilerini seferber ederek çılgınca bir taarruza giriştiler.

Kore cephesine yüz binlerce asker getiren ABD’li emperyalist saldırganlar, 16 Eylül’de Inchon’a aniden 50.000’den fazla asker

çıkardılar. Bu çıkarma operasyonuna yüzlerce donanma gemisi ve yaklaşık 1.000 uçak katıldı. Düşman tek hamlede Seul'u ele geçirmeye çalıştı. Ancak bu girişimde başarılı olamadılar. Halk Ordusu, Seul halkının ve Halk Gönüllüleri Birliği'nin desteğiyle, ezici düşman saldırısını 14 gün boyunca kontrol altında tutarak eşsiz bir vatanseverlik ve kahramanlık örneği sergiledi.

Düşman cephenin diğer bölgelerinde de baskın hale gelmiştir.

Bu koşullar altında Halk Ordumuz stratejik bir geri çekilme yapmak zorunda kalmıştır. Cephedeki durum son derece ağırlaşmıştır. Düşman 38. Paraleli geçerek kuzeye doğru ilerliyor.

Kore'nin kuzey bölgesini 38. Paralel üzerinden işgal ederek Asya'da barış ve güvenliği ciddi şekilde tehdit eden ABD emperyalistleri, Sovyet Hükümeti'nin Kore sorununun barışçıl çözümüne yönelik bir başka önerisini de geri çevirdiler. Sovyet delegesi tarafından BM Genel Kurul oturumunda yapılan öneri, askerî harekâta son verilmesi, yabancı birliklerin Kore topraklarından çekilmesi ve kuzey-güney serbest genel seçimlerinin yapılarak ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleştirilmesiydi. Bu, Kore halkının çıkarlarıyla tamamen örtüşmektedir. Ancak ABD emperyalistleri, uysal oy makinelerinin yardımıyla bu öneriyi bile reddettiler ve yağma savaşlarına devam ettiler.

Kore'deki işgallerini genişletirken, ABD emperyalistleri halka karşı acımasız, yağmacı eylemlerinde giderek daha açık hale geliyorlar. Hem Kore hem de diğer Asya halklarının en azılı düşmanı olarak gerçek tabiatlarını alenen ortaya koymaktadırlar.

Halkımızın ABD'li emperyalist saldırganlara karşı ülkenin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmak, gelecek nesillerimize mutluluk getirmek ve sömürgeciler tarafından yeniden köleleştirilmeyi önlemek için yürüttüğü savaş en değerli ve en haklı mücadeledir.

Tarihin de gösterdiği gibi, halkın ülkesinin özgürlüğü ve bağımsızlığı gibi büyük bir dava uğruna verdiği mücadelenin

istikameti sorunsuz değildir. Bir mücadele, başarılı çabalar ve tesadüfî aksiliklerle ilerleyebilir. Bu, Sovyet halkının mücadele deneyimi ile örneklendirilebilir. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nden sonra, ABD, İngiltere ve Fransa'nın da aralarında bulunduğu emperyalist silahlı işgalciler, genç Sovyet Cumhuriyetlerini ortadan kaldırmak amacıyla işgal ettiler. O dönemde silahlı işgalciler Rusya'nın merkezini dar bir kuşatmayla sıkıştırdılar ve çok geçmeden kazanacaklarına inandılar. Ancak Sovyet halkı onları püskürttü ve emperyalizmin müttefik güçlerine karşı verdiği çetin mücadeleden zaferle çıktı ve anavatanının özgürlüğünü ve bağımsızlığını korudu.

Aynı şey Çin halkının mücadelesi için de geçerlidir. Emperyalistler ve Çinli gericiler, Çin halkının ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için yürüttüğü direniş hareketini bastırabileceklerini düşündüler. Ancak Çin halkı ülke içindeki gericileri ve emperyalist saldırı güçlerini yenilgiye uğrattı ve sonunda devrimi zafere ulaştırdı.

Mahvolmuş emperyalizm, tarihin çarkını tersine çevirmek için her türlü kötü niyetli girişimde bulunur. Bu girişim Rusya'da boşuna yapıldı. Aynı şey Çin'de de tekrarlandı ama o da boşunaydı. Şu anda emperyalizm Kore halkını köleleştirmeye çalışıyor. Ancak bu kez de haydut Amerikan emperyalizminin saldırgan tasarımı kaçınılmaz olarak başarısız olacaktır.

Kore halkı ABD'li emperyalist saldırganlara karşı verdiği çetin mücadelede eşsiz bir cesaret ve kahramanlık sergilemektedir. Ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdikleri bu kutsal topyekûn ulusal kurtuluş savaşında ortaya koydukları eşsiz cesaret ve yılmaz mücadele ruhu, hiçbir geçici ve rastlantı sonucu ortaya çıkmış değildir. Bu özellikler, halkımızın ülkelerini bir daha asla emperyalistlere teslim etmeme, bir daha asla köleleştirilmeme konusundaki sarsılmaz kararlılığından, Japon emperyalizmi altında uzun yıllar süren kölelik tecrübesinden kaynaklanmaktadır. Bu nitelikler, emperyalist saldırganlığa karşı ulusal kurtuluş mücadelesinin tek başına ülkelerine özgürlük ve bağımsızlık, kendilerine ve gelecek nesillere mutluluk ve refah getireceğinin keskin bilincinden kaynaklanmaktadır.

Her şeyini ülkesinin ve yurttaşlarının kurtuluşuna adamaya hazır olan ve davasının doğruluğuna inanan Kore halkı, karşılaştığı her türlü zorluğun ve sınavın üstesinden cesaretle gelecek ve mutlaka parlak bir zafer kazanacaktır. Bugün bizi zafere götürecek tüm etkenler lehimize işlemektedir. Zafer kesinlikle bizim olacaktır.

Üç aylık savaş, halkımızın ne kadar muazzam bir güce sahip olduğunu açıkça kanıtlamıştır. Halkımız, ABD emperyalist saldırılarına ve onların yordakçıları olan hain Syngman Rhee yönetimine karşı, ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını ve demokratik reformların sonuçlarını savunmak, kendileri için mutluluk ve aydınlık bir gelecek kazanmak ve evsiz barksız kalmanın acı deneyimini tekrar yaşamamak için ayağa kalktı. Tüm dünyaya ortak güçlerini ve kırılmaz mücadele ruhlarını açıkça göstermişlerdir.

Sevgili yurttaşlarım,

Halk Ordusu'nun yiğit subay ve erleri ile gerillalar,

Yaşanan ulusal krizi atlatmak, saldırganları püskürtmek, ülkeyi ve halkı kurtarmak için yılmaz bir mücadele ruhuyla daha kararlı bir şekilde mücadele etmeliyiz.

Halk Ordusu'nun subay ve erleri, vatanımızın her karış toprağını savunmak, şehirlerimizi ve köylerimizi korumak için kanlarının son damlasına kadar cesaretle mücadele etmelidir. Böylece ABD emperyalist saldırılarından ve hain Syngman Rhee yönetiminden, anne babalarımızın ve kardeşlerimizin katledilmesinin bin kat intikamını almalı ve demokratik reformlarımızın kazanımlarını korumalıyız.

Ulaşım ve iletişim çalışanları görevlerini mevcut duruma uygun olarak yeniden düzenlemeli, düşman bombardımanı nedeniyle hasar gören yolları ve hatları hızla onarmalı, ulaşım ve iletişim araçlarını korumalı ve cephe için gerekli tüm malzemelerin tedarikini doğru bir şekilde sağlamalıdır. İşçiler, cephenin ihtiyaçlarını karşılamak üzere silah ve mühimmat

üretimini arttırmak için zamana karşı çalışmalıdır. Köylüler, cepheye ve cephe gerisine yeterli erzak sağlamak için mahsul verimlerini artırmalı, hasat edilen mahsullere iyi bakmalı ve vergiyi zamanında teslim etmelidir.

Güney Kore'deki köylüler, tarım reformunun kazanımlarını savunmak ve ülkeyi özgürleştirmek için ABD emperyalist saldırganlarına karşı cesurca savaşımaya devam etmelidir.

Tüm halk düşmanı arkasından kuşatmalıdır. Geri çekilmek zorunda kalmaları durumunda, tek bir lokomotifin ya da yük vagonunun, hatta tek bir pirinç tanesinin bile düşman tarafından ele geçirilmemesi için tüm malzemeleri ve demiryolu ulaşım araçlarını tahliye etmelidirler.

Düşman işgali altındaki bölgelerde yaygın gerilla eylemleri başlatılmalı, ani baskınlarla düşman karargâhları yok edilmeli, her yerde yollar, köprüler ve diğer ikmal hatları kesilmeli, telgraf ve telefon tesisleri gibi iletişim araçları tahrip edilmeli ve depoları ve savaş malzemeleri ateşe verilmelidir.

Herkes son derece uyanık olmalı, iç cephemize sızan casusları, bozguncuları ve sabotajcıları derhal ortaya çıkarıp ezmeli ve yalan söylentiler yayanlara, alçaklara ve şakşakçılara karşı tavizsiz bir mücadele başlatmalıdır.

Tüm Kore halkı elinden gelen tüm çabayı Anavatan Kurtuluş Savaşının zaferine adamalı ve Halk Ordusuna mümkün olan her şekilde yardımcı olmalıdır.

Kore halkı, ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdiği mücadelede yalnız değildir. Halk Ordusu'nun tüm subay ve erleri, düşman hatlarının gerisindeki gerillalar ve tüm Kore halkı, büyük davadaki mücadelelerinin Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti ve diğer Halk Demokrasileri halkları tarafından aktif olarak desteklendiğini ve yardım edildiğini ve tüm ilerici insanlığın ortak sempatisine sahip olduğunu anlamalıdır.

Bugün karşı karşıya olduğumuz en önemli görev, vatanın her karış toprağını kanımız pahasına savunmak ve düşmana yeni, kesin bir darbe indirmek için kendimizi tamamen hazırlamaktır. Yabancı işgalcilerin ve Syngman Rhee liderliğindeki zümrenin kökünü topraklarımızdan kazımalıyız.

Tüm Kore halkı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin bayrağını, zafer bayrağını yüksekte tutun!

Kahraman Kore Halk Ordusu'na selam olsun!

Düşman hatlarının gerisinde cesurca savaşan gerillalara selam olsun!

Ülkenin özgürlüğü, bağımsızlığı ve onuru için ABD emperyalist saldırganlarına karşı savaşan kahraman Kore halkı yaşasın!

YENİ BİR KARŞI SALDIRI İÇİN TAM HAZIRLIKLIL OLALIM

**Kore Halk Ordusu Yüksek Karargâhında Görevli Subay
ve Generaller Toplantısında Yapılan Konuşma 30 Ekim 1950**

Yoldaşlar,

Ülkemizdeki askerî ve siyasi durum son derece tehlikededir.

Syngman Rhee kukla yönetimini Kore'nin kuzey yarısına karşı saldırgan bir savaş başlatması için kışkırtan ABD'li emperyalist saldırganlar, Birleşmiş Milletler'in adını istismar ederek ÷lkemize doğrudan silahlı müdahalede bulundular. Ancak, ilerleyen Halk Ordusunun şiddetli saldırıları karşısında birbiri ardına ezici yenilgiler aldılar. İşler bu noktaya geldiğinde, uğradıkları ağır yenilgiyi telafi etmek ve ne pahasına olursa olsun Kore'deki saldırgan amaçlarına ulaşmak için umutsuzca girişimlerde bulundular.

Eylöl ayı ortalarında, ABD'li emperyalist saldırganlar çok sayıda silahlı kuvveti harekete geçirerek Inchon'a bir çıkarma operasyonu ve Raktong Nehri boyunca cephe hattında geniş çaplı bir karşı saldırı başlattılar. Bunun amacı cephe hattımızı cephe gerisinden kesintiye uğratmak, nehir üzerinde faaliyet gösteren Halk Ordusu'nun ana birliklerini kuşatmak ve bir hamlede yok etmek ve Kore'nin kuzey yarısının tüm alanını kısa sürede işgal etmektir. Neticede askerî durum aleyhimize döndü ve düşman güçler dengesinde geçici bir üstünlük kazandı. O günlerde onların geniş çaplı silahlı müdahalesine karşı koymaya hazır değildik. Elinde silahla savaşılabilecek çok sayıda askerimiz olmasına rağmen daha fazla askerî birliği harekete geçirecek durumda değildik; silahımız yoktu ve birliklere komuta edebilecek yeterli askerî personelden yoksunduk. Eğer silah rezervlerimiz ve modern savaş konusunda yetenekli askerî komutanlarımız olsaydı, daha fazla birlik oluşturabilirdik. O zaman düşmanın Raktong Nehri hattındaki karşı saldırısını kontrol edebilir ve Inchon'daki çıkarma operasyonunu boşa çıkarabilirdik.

Yeterli stratejik malzeme rezervimiz de yoktu; hatta elimizdeki malzemeyi cephedeki birliklere zamanında tedarik edemedik.

Bu koşullar altında, geçici bir stratejik geri çekilme düzenledik. Bunun amacı, düşmanın ilerlemesini geciktirerek zaman kazanmak suretiyle cephedeki ana birliklerimizi kurtarmak ve aynı zamanda yedek birlikler hazırlayarak ve kuvvetlerimizi yeniden bir araya getirerek ABD emperyalist saldırganlarına kesin bir darbe indirmektir. Bu, mevcut askerî durumu karşılamak için uygulanan esnek ve elverişli bir stratejiydi.

Partinin stratejik geri çekilme yönündeki politikasını destekleyen kahraman Halk Ordumuzun subay ve erleri, zor koşullara rağmen geri çekilme görevini başarıyla yerine getirmiş, inatçı savunma mücadeleleri ve ani saldırılarla düşmana ağır darbeler indirmiştir.

Bugün geçici stratejik geri çekilmemizde elde ettiğimiz başarılar üzerinde daha fazla durmayacak; bunun yerine savaşta şu ana kadar ortaya çıkan eksikliklerimize ve acil görevlerimize değineceğim.

Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında ortaya çıkan önemli bir kusur, bazı insanların zaferden emin olmamasıdır.

Halk Ordusu geçici bir stratejik geri çekilme başlatır başlatmaz, bazı insanlar zafere olan güvenlerini kaybettiler ve bocaladılar: Cumhuriyetimizin yıkıldığını ve Halk Ordusunun yenildiğini düşünmeye başladılar. Daha da kötüsü, bazı insanlar düşmanın “teknik üstünlüğünü” abarttı; düşmanla uçaklar olmadan savaşmanın zor olduğunu ve uçak kıtlığı nedeniyle geri çekilmek zorunda kaldıklarını iddia ettiler. Uçaklar olmadan savaşmanın zorluğundan şikâyet etmek yenilgici bir tutumdur.

Silah ve teçhizatın savaşta önemli bir rol oynadığı doğrudur. Ancak bunlar savaşın kaderini belirleyemez. Zaferin temel faktörü askerlerin siyasi ve ahlaki üstünlüğünde yatar. Başka bir deyişle, savaşta belirleyici rol oynayan silahlar ve savaş teçhizatı değil, bunları kullanan insandır. Eğer tüm komutanlar ve askerler zafere

olan sağlam inançları ve yılmaz iradeleriyle kahramanca savaşırlarsa, teknik olarak üstün olan her düşmanı bile yenebilirler.

Devrimci bir ordu bir savaşı düşmandan sayısal ya da teknik olarak üstün olduğu için kazanmaz. Devrimci bir ordu mücadeleye az sayıda insan ve yetersiz silahlarla başlar, ancak mücadele sırasında safları kabarır, ideolojik olarak sertleşir ve sonunda kendisinden yüzlerce kat güçlü olan düşmanı yok ederek nihai zaferi kazanır. Geçmişte Japon karşıtı gerillalar tepeden tırnağa silahlı Japon emperyalist saldırgan birliklerine karşı savaşlar kazandılar. Bunun nedeni düşmandan daha iyi silahlara sahip olmaları değildi. Kazanabildiler çünkü Japon emperyalist yağmacıları yenmek ve ülkeyi ne pahasına olursa olsun özgürleştirmek için yılmaz bir devrimci ruhla savaştılar. Bu da savaşta belirleyici olanın silahlar ya da teçhizat değil, askerlerin sahip olduğu yüksek siyasi ve ahlaki nitelikler olduğunu göstermektedir.

Zafere olan inancınızı yitirerseniz ve geçici zorluklar karşısında bocalarsanız savaşı kazanamazsınız. Bir devrimi saray yolunda yürür gibi gerçekleştiremezsiniz. Bir devrim sırasında engebeli dağ geçitleri ve dikenli çalılarla karşılaşabilir ya da derin nehirlerle yüzleşebilirsiniz. Bu zorlukların üstesinden cesaretle geldiğinizde, devrimin nihai zaferini kazanabilirsiniz. Bu nedenle, bir devrimci boyun eğmeyen bir mücadele ruhuna ve zafer inancına sahip olmalıdır. Yüz kez düşse bile yüz kez ayağa kalkmalı ve tüm zorlukları aşarak ülkesi, halkı ve devrimci zafer için her şeyini adamalıdır.

Japon karşıtı silahlı mücadele yıllarında gerillalar tarif edilemez pek çok zorlukla karşılaştılar. Kimi zaman açlık ve soğuk yaşamlarını tehdit etti; kimi zaman da düşman her taraftan “cezalandırma operasyonları” başlattı ve Japon Karşıtı Gerilla Ordusunu içeriden parçalamak için her türlü aşağılık propagandaya başvurdu. Ancak Japon karşıtı gerillalar karşılaştıkları zorluklar karşısında asla boyun eğmediler. 15 uzun yıl boyunca, devrimin zafere ulaşacağına olan inançlarıyla, çeşitli

zorluklara göğüs gererek çetin bir mücadele verdiler ve sonunda zafere ulaştılar.

Şu anda Japon karşıtı silahlı mücadele günleriyle kıyaslanamayacak kadar elverişli bir durumda savaşıyoruz. Dolayısıyla aşılamayacak hiçbir zorluğumuz yok. Bir devrimciye zafere olan inancını kaybetmek ve anlık zorluklar karşısında tereddüt etmek yakışmaz.

Bir diğer önemli eksiklik de bazı komutanların devrimci disiplini ve düzeni gözetmemeleri ve üstlerinin emir ve talimatlarını zamanında ve doğru bir şekilde yerine getirmemeleridir.

ABD emperyalist işgalcilerinin geniş çaplı silahlı müdahaleleri nedeniyle durum aniden değiştiğinde, Genel Komiserlik Bürosunun şefine Hwanghae Eyaletinden pirinç ve pamuk yünü ile tuz çiftliklerindeki tuz yığınlarının Kanggye veya Manpho'daki depolara taşınması talimatını verdik. Ancak bu talimatı yerine getirmek için hiçbir önlem almadı. Sonuç olarak büyük miktarda pirinç, pamuk yünü ve tuz düşmanın eline geçti. Daha sonra ona ve Mühimmat Üretim Bürosu müdürüne bir başka görev daha verdik: Jongju'da ve diğer birçok yerde muhafaza edilen pamuklu giysileri, battaniyeleri ve cephaneyi güvenli yerlere nakletme görevi. Ancak bu görevi yerine getirmek için de hiçbir çaba sarf etmediler.

Millî Savunma Bakanlığı'nın bazı birimleri üstlerinden önceden onay almadan bile isteye geri çekildi. Üst düzey bir yerel Parti yetkilisi, Parti'nin il örgütlerinin geri çekilmesi için yeterli örgütsel düzenlemenin yapılması ve saldıran düşmana karşı inatçı bir direniş gösterebilmeleri ve vilayetin düşman tarafından işgal edilmesi durumunda düşmanla savaşmak üzere gerilla müfrezeleri oluşturabilmeleri için halkın Halk Ordusu birliklerine katılması talimatını uygulamadı. Böylece diğerlerinden önce geri çekildi. Bu tür uygulamalar bazı Halk Ordusu subayları arasında da görölüyordu.

Bir devrimci her türlü zorlukta önce kendi güvenliğinden ziyade ülkesini ve halkını düşünmelidir. Her şeyini feda etmek zorunda kalsa bile ülkesi ve halkı uğruna düşmanla cesurca savaşmak, devrimci onurundan ve ilkelerinden vazgeçip düşmanın önünde eğilmekten ve utanç verici bir hayat yaşamaktan kesinlikle daha değerli ve gurur vericidir. Bir insan zaten ne kadar yaşayabilir ki? Hayatı kısa bile olsa, ülkesi ve halkı için onurlu ve şerefli bir hayat yaşamalıdır. Bir devrimci, ülkesi ve halkı istiyorsa, sırtında barut taşıyacak ve kendini hiç tereddüt etmeden ateşe atacak kadar ileri gitmelidir. Savaş meydanında ölümden korkmadan yigitçe savaşan bir insan kolay kolay ölmez.

Bir başka önemli eksiklik de komutanların ve siyasi kadroların askerler ve halk arasında tatmin edici bir siyasi çalışma yürütememiş olmasıdır.

Halk Ordusu geri çekilmeye başladığında, düşman, halkımız ve Halk Ordusu personeli arasında ideolojik kararsızlık yaratmak için her türlü kötü niyetli propagandaya başvurmuştur. Bu nedenle, komutanlar ve siyasi çalışanlar, düşmanın kötü propagandasını açığa çıkarmak ve ezmek ve tüm halkı ve askerleri zafere güvenerek cesurca savaşmaya teşvik etmek için siyasi çalışmalarını her zamankinden daha iyi yürütmeliydi. Ancak bunu başaramadılar. Sonuç olarak, bazı askerler kuzeye yöneldiler ve stratejik geri çekilmenin amacından tamamen habersiz olarak düşmanla kararlılıkla savaşmadılar: diğerleri de saflardan ayrıldılar ve kendi başlarına geri çekildiler.

Askerî ve toplumsal disipline sıkı sıkıya bağlı kalmak Halk Ordusu'nun yüce siyasi ve ahlaki özelliklerinden biridir. Halk Ordusu askerleri bu disipline sıkı sıkıya bağlı kaldıkları için güney yarısını özgürleştirmek için ilerlediklerinde halktan büyük destek ve sevgi gördüler. Ancak, geri çekilme sırasında bazı askerler toplumsal disiplini ihlal etti, kendilerini tertipli ve düzenli tutmadı ve medeniyetsiz davrandı. Halk Ordusu'nun sahip olduğu yüksek siyasi ve ahlakî özelliklerden böylesine uzaklaşılması, son kertede, komutanların ve siyasi çalışanların askerler arasında siyasi çalışmaları düzgün bir şekilde yürütmemesinden kaynaklanmaktadır.

Geçtiğimiz savaş döneminde birkaç eksiklikten daha fazlası ortaya çıktı. Ancak bunları telafi edebiliriz ve etmeliyiz.

Yoldaşlar, kuzey sınır bölgesine kadar geri çekildik. Artık istesek bile daha fazla geri çekilemeyiz. Amnok Nehri arkamızdan akıyor. Geçmiş günlerde Kore'nin birçok oğlu ve kızı bu nehri acı gözyaşları dökerek geçti, çünkü ülkelerini Japon emperyalistlerine kaptırmışlardı. Atalarımızın mezarlarında yattığı ve devrimci atalarımızın kızıl kanlarıyla sulanmış bu toprakları terk ederek bu nehri tekrar geçemeyiz. Ne olursa olsun düşmanla anavatanımızda savaşmalıyız.

ABD emperyalizminin kölesi mi olacağız yoksa ülkemize sizden ABD emperyalist işgalcilerini yenmek için bir ölüm kalım mücadelesi vererek özgürlüğümüzü ve bağımsızlığımızı mı savunacağız? Şu anda iki alternatifimiz var. Geçmişte ülkemiz Japon emperyalistleri tarafından işgal edildiği için halkımız her türlü kötü muameleye ve aşağılanmaya maruz kaldı. Ülkemizin yeniden yabancı saldırganlar tarafından ele geçirilmesine ve evsiz barksız bir halkın yaşamını sürdürmesine nasıl izin verebiliriz? Bunu asla yapamayız. Gereken her türlü fedakârlığı yaparak düşmanla savaşmalı ve ülkemizin özgürlüğünü ve bağımsızlığını korumalıyız.

Kore ölü değil, canlıdır. Halkımız ve Halk Ordumuz güçlenerek düşmanla cesurca savaşmaktadır.

Kararlı bir karşı saldırı başlatmalıyız. Tüm ülke, ABD emperyalist kurtçuklarının acımasız zulmüne karşı halkın öfkesiyle doludur. ABD emperyalist saldırganlarının işgali altında ezilmekte olan halk sabırsızlıkla yardım elimizi bekliyor ve ülke bizi yeni bir kararlı savaşa, bir intikam savaşına çağırıyor. ABD emperyalistlerinin kibrini kırmanın ve Korelilerin cesaretini göstermenin tam zamanıdır. ABD'li emperyalist saldırganlar güzel topraklarımızı harabeye çevirdiler ve sevgili anne babalarımızı ve kardeşlerimizi soğukkanlılıkla katlettiler. Halkımızın derinlere kök salmış kinini tatmin etmek için onlardan yüz bin kez intikam almalıyız. Halk Ordusu'nun tüm subay ve

erleri, ABD’li emperyalist saldırganları yok etmek için kutsal mücadelede tek vücut olarak ayağa kalkmalıdır.

Savaş hastası MacArthur şu anda çılgınca paralı askerleri savaş alanına sürmekte, “yıldırım savaşı” ile Kore’nin kuzey yarısının tüm topraklarını işgal edeceğini ve “Noel”de kadeh kaldırmak için zamanında ülkesine döneceğini söyleyerek övünmektedir. Ancak bu sadece bir yanılsamadan ibarettir. Kore halkı haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı’nda kesinlikle zafer kazanacak ve ABD’li emperyalist saldırganlar utanç verici bir yenilgiye uğrayarak topraklarımızdan sonsuza dek kovulacaktır.

Zafer için her türlü etkene sahibiz.

Kore halkının öncü ve yol gösterici gücü olan Kore İşçi Partisi’ne ve Cumhuriyet Hükümeti’ne sahibiz. Kore İşçi Partisi zafere giden yolda tüm Kore halkına akıllıca önderlik etmektedir. Partimizin akıl dolu rehberliği tüm zaferlerin temel garantisidir.

Bizim bilinçli ve öfkeli bir halkımız var. Bugün halkımız bağımsız ve egemen bir devletin tam teşekküllü sahipleridir. İktidarı kendi ellerine alarak yeni ve mutlu bir yaşamı bizzat tecrübe etmişlerdir. Halkımız, ABD’li emperyalist saldırganlara ve onların uşaklarına karşı verdiği kutsal Anavatan Kurtuluş Savaşı’nda tek vücut olmuş, sömürge kölelerinin acı yaşamını tekrarlamamaya kesin karar vermiştir. Hiçbir saldırgan halkımızın haklı davasını kontrol edemeyecek ve onları mücadelelerinde zapt edemeyecektir.

Ülkenin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmak için haklı Anavatan Kurtuluş Savaşında toplu kahramanlık ve eşsiz yiğitlik sergileyen Halk Ordusuna sahibiz. Halk Ordusu, Japon karşıtı silahlı mücadelenin parlak geleneklerini doğrudan miras almış bir ordudur. Ülkeyi ve halkı yabancı saldırganlardan korumak gibi ulvi bir göreve sahip gerçek bir halk ordusudur. Halk Ordusu halktan derin bir sevgi ve güven görmektedir ve üstleri ile astları tek bir fikir etrafında sıkı bir şekilde birleşmişlerdir. Bu nedenle, sadece üç yaşında olmasına rağmen, ölümsüz başarılar elde etmiş ve ABD emperyalist saldırganlarına ve onların uşaklarına karşı

savaşta yenilmez hale gelmiştir. Başarıları ülkemizin tarihinde sonsuza kadar parlayacaktır. Partimizin önderliğindeki Halk Ordusu yenilmezdir.

Güçlü demokratik cephe halklarından ve dünyanın dört bir yanındaki barışsever insanlardan kesintisiz yardım, destek ve teşvik alıyoruz. Özellikle Çin halkı en iyi oğullarını ve kızlarını hayatlarını tehlikeye atarak bize yardım etmeleri için Kore cephesine göndermiştir.

Zaferi kazanacağımızdan eminiz. Halkımızın yol gösterici gücü olan Kore İşçi Partisi'ne ve Cumhuriyet Hükümeti'ne sahibiz; ayrıca uyanmış ve öfkeli halkımız, yenilmez Halk Ordusu ve uluslararası destek ve teşvike sahibiz.

Öte yandan, ABD'li emperyalist saldırganlar utanç verici bir yenilgiden kaçamayacaklardır. Onlar, Kore'nin altınla dolu olduğu yönündeki sahte propagandayla kandırılarak cepheye sürülmüş askerlerdir. Syngman Rhee'nin kukla birlikleri, bir araya getirilmiş bir güruhtur. Bu nedenle savaşma kapasiteleri yetersizdir. Daha da kötüsü, cephede bocalamaktadırlar. ABD emperyalist saldırgan ordusu ve Syngman Rhee kukla ordusu iyi koordine edilmemiştir ve cephelerinin batı ve doğu bölümleri arasında bir uçurum vardır. Ayrıca, kışın ortasında sarp dağlık bölgelerde düzgün askeri tatbikatlar yapamamaktadırlar. Daha da kötüsü, şu anda gerilerinden çok uzaktalar ve düşman hatlarının gerisindeki birliklerimiz ve halkımız tarafından yürütülen aktif mücadele nedeniyle ikmalleri gecikiyor.

Ancak zafer için her şey bizim lehimize ve düşman ikilemde kaldı diye her şeyin yolunda gideceğini düşünmemeliyiz. Çaresiz düşman son bir çaba göstermek zorundadır. Düşman ne kadar derin bir çıkmaza sürüklenirse, biz de ona o kadar sert vurmaliyiz.

Halk Ordusu birlikleri mümkün olan en kısa sürede yeni bir karşı saldırı için tam hazırlık yapmak ve ABD emperyalist saldırganlarına ölümcül bir darbe indirmek için mümkün olan her şeyi yapmalıdır. Bu, şu an için onların en önemli görevidir.

Halk Ordusunun subay ve erleri disiplinsiz uygulamaları tamamen ortadan kaldırmalı, bozguncu ve kötümser tutumlarından sıyrılmalıdır.

Savaşta bazen kazanmamız ve bazen anlık bir başarısızlığa uğramamız mümkündür; bazen ilerlememiz ve bazen geri çekilmemiz de mümkündür. Gelecekte daha çetin bir mücadele vermek zorunda kalabiliriz. Halk Ordusu'nun subayları ve erleri zaferle yetinmemeli ya da geçici gerilemelerle cesaretleri kırılmamalıdır; her türlü zorlukta her şeylerini adayarak düşmanla yiğitçe savaşmak için sağlam bir ideolojik kararlılığa sahip olmalıdırlar.

Devrimci saflarımızda birlik ve beraberliği sağlamak için çaba göstermeliyiz. Görünüşte vatansever olduklarını iddia eden ama aslında art niyetli olan korkaklara ve suçlulara karşı güçlü bir şekilde mücadele etmeliyiz.

Disiplin bir ordunun özüdür; savaş becerisinin kaynağıdır. Yüksek Komutanlıktan en alt kademeye kadar tüm birimlerde devrimci bir disiplin ve katı bir komuta sistemi kurulmalıdır. Durum daha zor ve karmaşık olduğunda, tüm askerler askerî disipline gönüllü olarak riayet etmeli ve disiplinsiz uygulamalara karşı güçlü bir ideolojik mücadele yürütmelidir. Bu, Halk Ordusu'nu demir gibi saflara, Parti'nin emir ve talimatlarını kayıtsız şartsız yerine getirmek için ateşle ve suyla bile savaşılabilecek, her türlü zorluğa ve çileye göğüs gerebilecek yenilmez bir devrimci silahlı güce dönüştürecektir.

Halk Ordusu birlikleri değerli zamanlarını boşa harcamamalıdır. Saflarını yeniden düzenlemek ve mevcut cephe hattını karşı saldırı için bir ileri üsse dönüştürmek için zamanlarını en iyi şekilde değerlendirmelidirler. Yol kenarlarına kontrol noktaları kurmalıdırlar. Buralara devriyeler ve personel idare subayları göndermelidirler; bunlar ayrı ayrı geri çekilen askerleri, daha önce nereye ait olduklarına bakılmaksızın, söz konusu bölgelerde konuşlanmış birliklere ve müşterek birliklere dahil edeceklerdir.

Bu arada, geri çekilen genç ve orta yaşlı insanlarla yeni birlikler oluşturmali ve askerî ve siyasi eğitim vermeliyiz. Eğitim, savaş sırasında kazanılan deneyimlere dayalı olarak özel durumumuza uygun şekilde verilmelidir. Bu şekilde yeni birlikler mümkün olan en kısa sürede büyük bir savaş kapasitesi kazanacaktır.

Cephe birlikleri düşmanı kuşatmak ve yok etmek için savaşa devam etmeli ve Çin Halk Gönüllüleri ile iyi koordine edilmiş operasyonlar yürütmelidir. Aynı zamanda saflarını da yenilemelidirler.

Düşman hatlarının gerisindeki Halk Ordusunun birleşmiş birlikleri, her yerde düşman konvoylarının yollarını kesmek, karargâhlarına saldırmak, onlar tarafından alıkonulan vatanseverleri kurtarmak ve kurtarılmış bölgeleri genişletmek için halk gerillalarıyla yakın temas halinde olmalıdır.

Düşman uçaklarını düşürmek için yaygın eylemler geliştirilmelidir. Eğer düşman uçaklarıyla savaşacaksanız, onlardan korkmamalısınız. Aksi takdirde yenilgiye uğrarsınız ve düşmanla savaşamazsınız. Düşman uçaklarıyla aktif bir şekilde savaşmalı ve hava sahamızda serbestçe uçmalarını engellemelisiniz.

Şu anda uçak sayımız az. Ama çok geçmeden birçoğuna sahip olacağız. Yine de pilot sorunumuz mevcut. Onların eğitimi zaman gerektiriyor. Ancak onlar eğitilene kadar elimiz kolumuz bağlı oturamayız. Az sayıda uçağımız olmasına rağmen, düşman uçaklarının hava sahamıza serbestçe girmesini nasıl engelleyebileceğimizi ve mümkün olduğunca çok sayıda uçağı nasıl düşürebileceğimizi düşünmeliyiz. Eğer çok iyi düşünürsek, bunun yollarını ve araçlarını bulabiliriz.

Düşman uçaklarıyla mücadele etmek için mümkün olan her türlü aracı kullanmalıyız. Sadece uçaksavar silahlarını ve uçaksavar makineli tüfeklerini değil, aynı zamanda hafif ve ağır makineli tüfekler gibi her türlü küçük silağı da harekete geçirmeliyiz. Böylece her yönden ve her yükseklikten gelen

düşman uçaklarını vurabilecek, birçoğunu düşürebilecek ve vahşi uçuşlarını engelleyebileceğiz.

Halk Ordusu'nda Parti'nin siyasi çalışmalarını kararlı bir şekilde güçlendirmek, savaş kabiliyetini arttırmak ve Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda nihai zaferimizi kazanmak için vazgeçilmezdir.

Kısa bir süre önce Parti Merkez Komitesi Siyasi Komisyonu, tüm birimlerde Parti örgütlerinin oluşturulması ve kültür departmanının siyasi departman olarak yeniden düzenlenmesi yönünde adımlar atmıştır. Bu adımların amacı Halk Ordusu üzerindeki Parti liderliğini sıkılaştırmak ve ordudaki siyasi çalışmaları geliştirmektir. Ordu birimlerinde bu adımlar mümkün olduğunca erken tamamlanmalı ve yeni örgüt ve birimlerin rolü yoğunlaştırılmalıdır.

Halk Ordusu'nun her düzeydeki parti örgütleri ve siyasi organları, askerlerin moralini yükseltmeye yardımcı olacak ve onlara zafere olan güveni aşılayacak ideolojik eğitimi yoğunlaştırmalıdır. Askerleri Partimizin politikası ve Marksizm-Leninizm ile sıkı bir şekilde donatmak için motivasyon ve dersler de dahil olmak üzere çeşitli biçim ve yöntemler uygulamalıdır. Aralarında kahraman askerlerin başarılarını geniş çapta tanıtmalı ve yaymalıdırlar. Bu şekilde hepsini güçlü bir zafer inancına sahip olmaya ve ABD emperyalist saldırganlarına karşı mücadelede eşsiz bir yiğitlik ve kitlesel kahramanlık sergilemeye teşvik edeceğiz.

Tüm askerler kamu disiplinine gönüllü olarak uymaları için eğitilmelidir. Halk Ordusu halkın içinden çıkmıştır ve onların çıkarları için savaşmaktadır. Dolayısıyla bu disiplini asla ihlal etmemelidirler. Parti örgütleri ve siyasi organlar tüm askerleri halkın malına değer vermeleri ve onlarla akrabalık bağları kurmaları konusunda eğitmelidir.

Halk Ordusu'ndaki Demokratik Gençlik Birliği örgütlerinin çalışmalarını geliştirmeye özen göstermeliyiz. Parti örgütleri ve siyasi organlar, DYL örgütlerinin genç askerlerin karakteristik

özelliklerine uyacak şekilde çalışmalarını iyi yapmalarını sağlamalıdır. Bu onları devrimci savaşıtlara, siyasi ve ideolojik olarak sağlam bir şekilde silahlanmış, Partimizin güvenilir yedek kuvvetlerine dönüştürecektir.

Halk Ordusu'ndaki parti örgütleri ve siyasi organlar halk arasında iyi bir siyasi çalışma yürütmelidir. Halkı ABD emperyalistlerinin saldırgan yapısı hakkında bilgilendirmeli ve herkesin Halk Ordusu ile sıkı bir şekilde birleşmesi ve savaşması halinde saldırganların yenilebileceğini anlatmalıdırlar. Böylece tüm halkın güçlü bir zafer inancıyla ABD emperyalizmine karşı mücadelede aktif bir rol almasını sağlamalıdırlar.

ABD emperyalistlerinin saldırgan entrikalarını, gaddarlıklarını ve zulümlerini dünya halklarına iyice ifşa etmeli ve böylece onları daha da tecrit etmeliyiz.

Ordu için uygun tedariki sağlamalıyız. Eğer bunu yapamazsak, birliklerin savaş becerisini arttıramayız. Komutanlar ve siyasi görevliler askerlerin yaşamlarına bir ebeveyn şefkatiyle bakmalı; askerlerin iyi beslenmesine, giydirilmesine ve yeterince dinlendirilmesine her zaman özen göstermelidirler. Şimdilik tüm askerlerin kışlık giysiler almasını sağlamalıdırlar. Hasta ve yaralılar, mümkün olan en kısa sürede iyileşebilmeleri ve yeniden muharebe saflarında savaşabilmeleri için güvenli olacakları ve uygun tedavi görecekleri cephe gerisine tahliye edilmelidir.

Komutanların ve siyasi çalışanların karşı karşıya olduğu önemli görevlerden biri de yerel Parti ve iktidar örgütleriyle bağlarını güçlendirmek ve onlara çalışmalarında aktif yardım sağlamaktır. Böylece toplumsal karışıklıkların mümkün olduğunca hızlı bir şekilde düzeltilmesini sağlamalıdırlar. Ayrıca casuslara, bozgunculara ve sabotajcılara karşı mücadeleyi yoğunlaştırmak ve düşmanın entrikalarını her adımda ortaya çıkarıp ezmek için iç hizmet organları, yargı organları ve savcılık makamlarıyla temasa geçmelidirler.

Sonuç olarak şu anda her saniyenin önemli olduğunu bir kez daha vurgulamak isterim. Düşmanın saldırısını engellemeli ve

karşı saldırıya tam olarak hazırlanmak için zamanımızı iyi değerlendirmeliyiz. Cephede köklü bir değişimi mümkün olduğunca erken gerçekleştirmenin tek yolu budur.

Bugünkü görüşme bağlamında geri çekilmenin doğru bir analizini yapmalı, deneyim ve dersler çıkarmalı ve bir karşı saldırı için tam hazırlık yapmak üzere adımlar atmalısınız.

Parti size büyük güven duyuyor ve sizden çok şey bekliyor.

Bu güveni ve beklentileri boşa çıkarmayacağınıza inancım tamdır.

DÜŞMAN HATLARININ GERİSİNDEKİ OPERASYONLARI YOĞUNLAŞTIRMA ÜZERİNE

Kore Halk Ordusu İkinci Kolordu Komutanına Verilen Talimatlar 17 Kasım 1950

Düşman cephesinin gerisinde iyi savaştığınızı haber aldık. Geri çekilmenin zor koşullarına rağmen, orada güçlü faaliyetler sergilediniz ve Yangyang, Kosong, Thongchon ve diğer birçok bölgeyi kurtardınız ve burada yaşayan çok sayıda vatansever ve vatandaşı kurtardınız. Düşman hatlarının gerisindeki başarılı faaliyetlerinizden memnunuz ve sizi takdir ediyoruz. Mücadeleniz düşmanın elindeki bölgelerdeki halka cesaret ve zafere olan güven vermiş ve ABD emperyalistlerine ve Syngman Rhee kukla çetesine karşı mücadelelerinde onlara büyük ilham kaynağı olmuştur. Şimdi her yerde düşmanın vahşi baskısı karşısında cesur gerilla ve yeraltı faaliyetleri yürütüyorlar.

Düşman hatlarının gerisinde zor koşullar altında yılmadan mücadele eden ve büyük bir zafer kazanan birliğinizin tüm subay, astsubay ve askerlerine en samimi teşekkürlerimi sunuyorum.

Cephedeki durum artık lehimize dönmektedir. Savaşın üçüncü aşamasındaki ilk operasyonumuz düşmana ağır bir darbe indirdi ve saldırılarını boşa çıkardı; şu anda Chongchon Nehri, Jangjin Gölü ve Orang Nehri çevresinde telaş içindeler. Ancak, acımasız MacArthur saldırı planlarından vazgeçmiş değildir; sözde “Noel büyük saldırısı” için hazırlanmaktadır ve yaklaşan “Noel”den önce Kore’nin kuzey yarısının tamamını işgal edeceklerini söyleyerek övünmektedir.

Şu anda düşmanın esas birliği olan Sekizinci ABD Ordusu’na bağlı tüm kuvvetler Chongchon Nehri üzerinde yoğunlaşmış durumdadır. Cephenin doğu kesiminde Onuncu ABD Kolordusu ve Syngman Rhee kukla ordusunun Birinci Kolordusu konuşlanmıştır. Düşman kuvvetlerinin konuşlanmasına ve hareketlerine bakılırsa, öngördüğümüz gibi ana saldırıları

cephenin batı kesimine, ikincil saldırıları ise doğu kesimine yönelecektir. Böylece Kore'nin kuzey yarısının tüm topraklarını tek seferde ele geçirmeyi planlıyorlar. Ancak düşmanın planı sadece bir hayalden ibarettir.

Askerî açıdan bakıldığında, düşmanın harekât planının ve komuta sisteminin ciddi yetersizlikleri vardır. Cephe genişliği 1.000 *ri* 'den fazladır; Chongchon Nehri'nin kıyısından Orang Nehri'ne kadar uzanmaktadır. Bu nedenle, çoğunlukla engebeli dağlık alanlardan oluşmaktadır. Bu nedenle, çok sayıda tümenden oluşan muazzam kuvvetleri sevk etmiş olmalarına rağmen, cephenin batı ve doğu sektörlerindeki düşman kuvvetleri arasında bir uçurum vardır. Dahası, saldırıları esas olarak karayolları boyunca olduğu için yanları zaten bizim için savunmasız kalmıştır. Ayrıca, düşmanın komuta sistemi karışıktır ve kuvvetleri arasında düzgün bir koordinasyon sağlayamamaktadırlar. Düşmanın ana gücü olan Sekizinci ABD Ordusu ve Onuncu ABD Kolordusu, Japonya'da bulunan Uzak Doğu'daki ABD Silahlı Kuvvetleri Başkomutanı MacArthur'un komutası altında ayrı ayrı faaliyet göstermektedir. Ne kadar kurnaz olursa olsun, oradan cephedeki kolordulara düzgün bir şekilde komuta edemez. Bu nedenle cephe kuvvetlerinin komutasında ve aralarındaki koordinasyonda her zaman karışıklık yaşanmaktadır.

Düşmanın bu askeri kusurlarını iyi değerlendireceğiz, saldırı planlarını boşa çıkaracağız ve kararlı bir karşı saldırıya geçeceğiz.

Gelecekteki operasyonlarımızda, ana saldırımızı batı sektörüne yönelterek tüm cephe boyunca karşı saldırıya geçeceğiz. Ayrıca asıl gücümüz ile düşman hatlarının gerisinde faaliyet gösteren ikinci cephe birlikleri arasında aktif birleşik operasyonlar yürüteceğiz. Bu, Chongchon Nehri ve Jangjin Gölü ile Hamhung ve Chongjin ve çevresindeki ana düşman gruplarının kuşatılması ve yok edilmesinde ve Kore'nin kuzey yarısının düşman işgali altındaki tüm bölgelerinin kurtarılmasında etkili olacaktır. Savaştaki başarımızı 38. Paralelin güneyindeki bölgelere doğru ilerletmeye ve savaşta nihai zaferimizi

hızlandırmaya devam edeceğiz. Bu bizim temel operasyonel ilkemizdir.

Önümüzdeki karşı saldırıda düşmanı sadece geri püskürtmekle kalmayacak, kuvvetlerini yeniden toplamasını önlemek için her yerde kuşatacak ve imha edeceğiz. Başlangıç olarak, Chongchon Nehri üzerinde yoğunlaşan ana düşman kuvvetini -Sekizinci ABD Ordusu- kuşatıp ezeceğiz ve cephenin batı kesimini yararak geçeceğiz. Bu, tüm düşman cephesinde büyük bir karışıklığa neden olacaktır. Ardından Chongjin ve Jangjin Gölü çevresindeki birliklerimiz önlerindeki düşmanı yok edecek ve Hamhung bölgesinde hızla birleşerek cephenin doğu kesiminde, ikincil çabamızın yönü olan yeni bir kuşatma alanı oluşturacaktır.

Ana kuvvetimiz karşı taarruza geçtiğinde, ikinci cephe birlikleri düşmanla aktif bir şekilde çatışmalı ve onları arkadan vurmalıdır. O zaman düşmanı büyük bir kuşatma içine alabilecek ve onları teker teker yok edebileceklerdir.

İkinci Kolordunun ana görevi Hwanghae ve Kangwon Eyaletlerinde geniş bir alanı tutmak ve düşmanı arkadan yoğun operasyonlarla vurmaktır. İnisiyatifi ele almalı ve her yerde aktif olarak savaşmalı, yolları ve köprüleri yok etmeli veya kontrol altına almalı, düşmanın ulaşım yollarını ve geri çekilmesini kesmeli ve geri çekilen düşman birliklerini ve takviyelerini yok etmelisiniz. Bu şekilde karşı taarruzda başarı sağlayacaksınız.

İkinci harekâtımız başladığında, İkinci Kolordu Pyongyang-Kaesong, Pyongyang-Singye ve Yangdok-Wonsan yollarını kontrol etmeli ve kaçan düşmanı vurmalıdır. Ana birliklerimiz saldırılarındaki başarıdan istifade ettikçe, düşman 38. Paralel boyunca geri çekilerek, kaçaklarını ve operasyonel rezervlerini kullanarak umutsuzca direnme girişimlerinde bulunabilir. Bu nedenle, 38. Paraleli kontrol altına almak ve düşmanın takviye kuvvetlerini yok etmek için zaman kaybetmemeli ve böylece onların değişim hattındaki savunma planlarını bozmalısınız.

Aynı zamanda, düşmanın elindeki bölgeleri kurtarmalı, kurtarılmış bölgelerdeki Parti ve halk hükümeti örgütlerini

yeniden kurmalı ve oradaki halkı ABD emperyalist saldırganlarına karşı şiddetle savaşımaya teşvik etmek için siyasi çalışmayı yoğunlaştırmalısınız. Şu anda bile birçok anne-babamız ve kardeşimiz düşman tarafından soğukkanlılıkla katledilmektedir. Bu insanları mümkün olan en kısa sürede kurtarmalıyız.

Birliklerinizin düşman hatlarının gerisinde savaşma görevini yerine getirip getiremeyeceği büyük ölçüde gerilla savaşını nasıl yürüteceğine bağlıdır. Geçmişteki Japon karşıtı silahlı mücadele deneyimlerinden yararlanarak bunu ustalıkla yürütmelisiniz.

Gerilla savaşında başarı sağlamak için öncelikle birliğinizi askerî ve siyasi olarak güçlendirmelisiniz.

Yeniden gruplaşmayı hızla tamamlamalı, yeniden gruplaşan birleşik birimler ve diğerleri için uygun faaliyet bölgeleri belirlemeli ve onlara uygun savaş görevleri vermelisiniz. Bu arada, ayrı ayrı geri çekilen tüm birlikleri ve askerleri ortak çabalar için ikinci cephe birliklerine dahil etmelisiniz.

Birliklerinizde disiplini sıkılaştırmalısınız. Şu anda düşman hatlarının gerisindeki bazı birlikler arasında gayriciddi uygulamalar ortaya çıkmaktadır; örneğin, siyasi organlarının örgütsel sistemini rastgele değiştirmektedirler. Bu tarz uygulamalara derhal son verilmelidir.

Askerleri ideoloji konusunda düzgün bir şekilde yetiştirmelisiniz. Düşman hatlarının gerisindeki birliklerin eylemleri göz önünde bulundurularak bu çalışmalara özel önem verilmelidir. İdeolojik eğitimde önemli olan askerleri zafere ikna etmektir. Komutanlar ve siyasi çalışanlar, Kore İşçi Partisi'ne, devrimin Genelkurmayına, Parti ve cesur Halk Ordusu etrafında sıkı sıkıya birleşmiş halka sahip olduğumuz ve birçok kardeş halktan ve diğer barış yanlısı insanlardan destek ve teşvik gördüğümüz için kazanacağımızdan emin olduğumuzu onlara anlatmalıdır. Ayrıca askerlere, Halk Ordusu'nun çok geçmeden Çin Halk Gönüllüleri ile birlikte kararlı bir karşı saldırıya

gececeğini açıkça belirtmelidirler. Böylece tüm askerleri zafere olan güvenle savaşımaya teşvik edebilirler.

Önem sırasına göre bir sonraki adım, savaşta ilk adımı atmaktır. Bu zaferin anahtarıdır. İlk adımı atmak gerilla savaşında özellikle önemlidir. Bu savaşta kimse ilk adımı atmazsa, düşmana istediği gibi saldırabilir ama aksi takdirde savunmada kalmak zorunda kalacak ve savaşta aksiliklerden kaçamayacaktır.

Gerilla savaşında ilk adımı atacaksanız, düşmanı iyi tanımalı ve onları engellemekte asla başarısız olmamalısınız. Bunu yapmak için onları daha iyi keşfetmeli ve mevcut duruma ve özel koşullara uygun olarak birliğinizi hızla yoğunlaştırmalı, dağıtmalı veya hareket ettirmelisiniz. Muhtelif muharebe eylemlerini ustalıkla uygulamalısınız. Böylece düşman karargâhlarını, iletişim merkezlerini, depolarını, yollarını ve köprülerini her yerde yok etmeli ve onları kargaşaya sürüklemelisiniz.

Daha sonra, doğru üsleri seçmeli ve onları istikrarlı bir şekilde genişletmeli ve güçlendirmelisiniz.

Bunu yapmak için çaba göstermelisiniz çünkü düşman hatlarının gerisinde savaşıyorsunuz. Üslerinizi askerî, siyasi ve coğrafi açıdan avantajlı bölgelerde kurmalısınız. Birliklerinizi organize ederken, askerlerinize askerî ve siyasi eğitim verirken, dinlenmelerini ve yaralıları tedavi etmelerini sağlarken bu üslere güvenmelisiniz. Düşman hatlarının gerisinde faaliyet gösteren birlikler aynı zamanda üslerdeki Parti ve halk hükümeti örgütlerini yeniden kurmalı, halkın geçim kaynaklarını istikrara kavuşturmalı ve ABD emperyalist saldırganlarına karşı mücadelede aktif rol almalarını sağlamak için aralarında siyasi çalışmalar yürütmelidir. Düşmanın gerisine döndüğünüzde, bu kez kurtarılmış bölgelerde çalışacak bazı Parti ve halk hükümeti yetkililerini de yanınıza almalısınız.

Halkın aktif desteği ve teşviki ve onlarla birlik, devrimci bir ordunun düşmanla savaşta her zaman muzaffer olmasını sağlayan faktörlerden biridir. Japon emperyalistlerine karşı verdiğimiz

zorlu silahlı mücadeleden zaferle çıktık çünkü halktan kayıtsız şartsız destek ve teşvik gördük.

Düşman hatlarının gerisinde savaştığınıza göre, her yerde ve her zaman aktif destek ve teşviklerini alabilmek için halkla bağlarınızı güçlendirmeye çalışmalısınız. Halkı her zaman sevmeli ve onlara yardım etmelisiniz. Onların mülklerine asla zarar vermemeli ya da çıkarlarına el uzatmamalısınız. Erzaklara gelince, onları düşmandan geri almalısınız. Onları halktan almaktan başka çareniz kalmadığında, parasını ödemekten kaçınmamalısınız. Eğer paranız yoksa, daha sonra ödenmek üzere onlara borç senetleri bırakmalısınız.

Bu süreçte, düşman hatlarının gerisinde faaliyet gösteren halk gerillalarıyla daha yakın ilişkiler geliştirmelisiniz. Düşmanın elindeki bölgelerdeki halk, 11 Ekim tarihli radyo konuşmamıza yanıt olarak birçok yerde halk gerilla birlikleri örgütledi ve düşmana karşı yiğitçe bir mücadele veriyor. Daha iyi savaşmaları için onlara aktif olarak yardım etmeli ve birliklerinizin komutası altında hareket etmelerini sağlamalısınız.

Askerlerinizin yaşamına da dikkat etmelisiniz. Düşman hatlarının gerisinde savaşırken erzak, giyecek temini ve yaralıların tedavisi gibi pek çok zor sorunla karşılaşabilirsiniz. Koşullar ne kadar zor olursa, komutanlar askerlerle o kadar sorumlu bir şekilde ilgilenmelidir. Her asker bizim devrimci silah arkadaşımızdır ve ulusumuz için değerlidir. Geri çekilmenin zor durumuna rağmen tüm yaralıları yanınıza almanız, tek bir tanesini bile düşman hatlarının gerisinde bırakmamanız takdire şayandır. Askerlere değer vermek ve onları sevmek devrimci bir ordunun komutanlarının görevidir; Partimizin gereğidir. Komutanlar bunu bir an bile unutmamalıdır. *Düşman hatlarının gerisinde savaşan askerler hâlâ yazlık giysiler içindeler. Ne kadar üşüyor olmalılar!* Malzemelerimiz var ama cephedeki karmaşık durum nedeniyle gönderemedik. Geri döndüğünüzde orada savaşan yoldaşlarınız için kışlık giysiler almalısınız. Ayrıca aç kalmamaları için bol miktarda pirinç ve et götürmelisiniz.

Son olarak, dūřman kuvvetlerini çökertme işini ustalıklı organize etmeli ve özellikle savaş esirleriyle iyi ilgilenmelisiniz. Dūřman cephesinin gerisinde savaştığınız için onları yanınıza alamazsınız. Onları evlerine göndermelisiniz. Onlara Partimizin savaş esirlerine ilişkin politikasını açıkça anlatmalı ve onları iyi bilgilendirmelisiniz ki bir daha asla ABD emperyalistlerinin ve Syngman Rhee kukla yönetiminin maşası ya da mermilere siper olmasınlar.

Birliđinizin subay ve askerlerinin, Parti'nin politikasını desteklerken dūřman hatlarının gerisinde güçlü faaliyetler yürüteceklerine ve böylece yalnızca acil operasyonların başarıyla yürütölmesine değil, aynı zamanda savaşta nihai zaferin hızlandırılmasına da büyük katkıda bulunacaklarına yürekten inanıyorum.

PYONGYANG'IN KURTULUŞU SEBEBİYLE

Kore Halk Ordusu Başkomutanının Çağrısı 9 Aralık 1950

Sevgili Pyongyang vatandaşları,

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Kahraman Halk Ordusu ve gerillalar,

Kardeş Çin halkının gönüllüleri,

Ülkemizin beş bin yıllık parlak bir tarihe sahip ünlü kadim başkenti ve bugün yeni Kore halkının güçlü demokratik üssü olan Pyongyang, 6 Aralık'ta ABD emperyalist saldırganlarının ve hain Syngman Rhee liderliğindeki yönetimin işgalinden kurtarıldı. Kore Halk Ordusu Yüksek Karargâhı komutasındaki kahraman Halk Ordusu birlikleri, düşmanın cephe gerisinde faaliyet gösteren cesur gerilla birlikleri ve kardeş Çin Halk Gönüllüleri tarafından kazanılan şiddetli saldırı sayesinde.

Pyongyang'ın kurtuluşu münasebetiyle, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti ve Kore Halk Ordusu Yüksek Karargâhı adına, Kore Halk Ordusu birliklerine, gerillalara ve Çin Halk Gönüllülerine derin şükranlarımı ifade etmeme ve kurtarılan Pyongyang vatandaşlarına ve tüm yurttaşlarımıza, Kore'deki kardeşlerimize en içten tebriklerimi sunmama izin verin.

Kahraman Halk Ordusu ve gerillalar, kardeş Çin Halk Gönüllüleri ile yakın iş birliği içinde, Pyongyang da dahil olmak üzere 38. Paralelin kuzeyindeki hemen hemen tüm bölgeleri ve güney yarısının bazı bölgelerini kurtarmış olup, şu anda şaşkına dönmüş bir şekilde güneye doğru kaçan düşmanın peşinde geniş çaplı bir imha hareketi sürdürmektedir. Düşman hatlarının derinliklerine sızan cesur halk gerillalarımızın büyük birlikleri 38. Paralelin güneyindeki farklı bölgelerde onlara saldırmaya başlamıştır.

Amerikan işgalcilerinin ülkemizi bir hamlede yutmaya ve halkımızı “yıldırım harbi” ile yenmeye yönelik vahşi emelleri ve planları paramparça olmaktadır.

Ülkemizin ve halkımızın ordusu olan kahraman Halk Ordumuz, kutsal Anavatan Kurtuluş Savaşı’nın son iki ayı boyunca, ABD’li emperyalist saldırganların başını çektiği birçok emperyalist ülkeden gelen saldırgan silahlı güçlerin ilerleyişi karşısında geçici bir stratejik geri çekilme yapmak zorunda kalmıştır. Ancak geri çekilmemiz, düşmana güçlü bir saldırı düzenlemek ve onları topraklarımızdan söküp atmak ve büyük Anavatan Kurtuluş Savaşını zafere ulaştırmak amacıyla yapılmış geçici bir geri çekilmeydi.

Geri çekilmenin en zor döneminde bile, ülkenin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve onurunu savunmak için haklı mücadelesini sürdüren tüm Kore halkı düşmana asla teslim olmadı. Halk, Cumhuriyet Hükümeti’nin etrafında sınıksız kenetlenmiş ve ne pahasına olursa olsun nihai zafere ulaşma konusundaki kesin kararlılığını fiili mücadelesiyle ifade etmiştir.

Bu kararlılık, Kuzey Kore’nin düşman tarafından geçici olarak işgal edilen tüm bölgelerinde yürütülen halk gerilla hareketinde; halk hükümetinin ve İşçi Partisi örgütlerinin yaygın yeraltı faaliyetlerinde ve halkın Halk Ordusuna ve Çin Halk Gönüllülerine yurtsever ve özverili yardımlarında ifadesini bulmuştur.

Halkın gücü tükenmezdir. Bu güç yenilmezdir.

Ülkelerinin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve onurunu savunmak için haklı bir mücadele veren Kore halkı, Sovyetler Birliği, Çin ve diğer Halk Demokrasileri halklarının yanı sıra dünyadaki diğer özgürlüksever halklardan da büyük teşvik ve destek görmektedir. Bu, halkımızın zafere olan kesin inancının ve sınırsız gücünün bir başka önemli kaynağını oluşturmaktadır.

Halk Ordusu’nun değerli subay ve erleri ile Çin Halk Gönüllüleri’nin cesur savaşçıları,

Erkek ve kadın gerillalar,

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Nihai zafere giden yol bize açıktır. Bununla birlikte, önümüzde hâlâ çok sayıda zorluk ve engelini yattığının farkında olunmalıdır. Nihai zaferi ancak zorlukların üstesinden gelerek, çetin bir mücadele ve fedakârlıkla kazanabiliriz.

Düşman kafası karışmış bir şekilde geri çekiliyor ama henüz yok edilmiş değil. Güçlerini yeniden toplamak ve ne pahasına olursa olsun uğursuz amaçlarına ulaşmak için daha çılgınca çaba sarf etmektedirler.

Düşmanı yok etmek ve savaşta nihai zafere ulaşmak için, kaçan düşmana yeni savunma hatları inşa etmesi ya da güçlerini yeniden organize etmesi için nefes alacak zaman tanımamalıyız.

Halk Ordusu birlikleri ilerleyişlerini hızlandırmalıdır. Gerilla birlikleri düşman saflarının gerisindeki faaliyetlerini daha da yoğunlaştırmalı, düşmana aralıksız ani saldırılar düzenlemeli ve tek bir düşmanın bile kaçamaması için geri çekilme yollarını ve köprüleri kapatmalıdır.

Geri çekilen düşman kasabalarımızı, köylerimizi, fabrikalarımızı, işletmelerimizi, demiryollarımızı ve binalarımızı tahrip etmektedir. Kurtarılan bölgelerde halkımız düzeni sağlamalı, zarar gören yerleri hızla onarmalı ve mümkün olan en kısa sürede yaşamlarını istikrara kavuşturmak için konutlar inşa etmelidir. Bunun yanı sıra, Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri birliklerine uygun şekilde erzak tedarik edilmesini sağlamalıdır. Demiryollarını, iletişim tesislerini, yolları ve köprüleri zamanında onarmalı ve cepheye aktif olarak yardım etmelidirler.

Henüz kurtarılmamış bölgelerdeki halk, düşmanı merhamet göstermeden yok etmek ve kasabalarını, köylerini, fabrikalarını ve değirmenlerini korumak için mevcut tüm araçları kullanmalıdır. Düşman hatlarının gerisinde kahramanca savaşan gerilla

birliklerine erzak sağlamalı ve onlara mümkün olan her türlü yardımı yapmalıdırlar.

Tüm Kore halkı DPRK Hükümeti etrafında daha sıkı bir şekilde toplanmalı ve Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın zaferine doğru ilerlemelidir.

Ülkemize ve halkımıza getirdikleri felaketler için yeminli düşmanlarımız ABD işgalcilerine ve hain Syngman Rhee yönetimine ölüm!

Düşmanı yok ederek ilerleyen kahraman Halk Ordusuna ve kardeş Çin Halk Gönüllülerine şan olsun!

Düşman hatlarının gerisinde aktif olan cesur erkek ve kadın gerillalara şan olsun!

Yaşasın birleşik Kore halkı!

Çok yaşa Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA NİHAİ ZAFERE ULAŞMAK İÇİN DAHA CESUR MÜCADELE EDİN

**Kore Halk Ordusu Yüksek Komutanlığının 0097 sayılı
Emri 8 Şubat 1951**

Üç kuvvetin yiğit askerleri ve astsubayları,

Komutanlar ve siyasi işçiler,

Saygıdeğer kadın ve erkek gerillalar,

Bugün kahraman Kore Halk Ordusunun kuruluşunun üçüncü yıldönümünü, ülkenin yeniden birleşmesi, bağımsızlığı ve halkın özgürlüğü için Anavatan Kurtuluş Savaşının kararlı bir aşamaya girdiği ciddi koşullar altında gerçekleştiriyoruz.

Kahraman Kore Halk Ordusu, kardeş Çin Halk Gönüllüleri ile yakın iş birliği içinde, düşman tarafından geçici olarak işgal edilmiş olan ülkemizin kadim şehri ve Cumhuriyetin demokratik başkenti Pyongyang da dahil olmak üzere kuzey yarısının tüm bölgesini, düşmanı 38. Paralelin güneyine tamamen sürerek kurtarmıştır.

Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri birlikleri, kaçan düşmanı kuşatarak ve yok ederek, Seul, Inchon, Suwon, Wonju, Hoengsong ve güney yarısındaki diğer birçok kasaba ve köyü büyük bir hızla ilerleyerek kurtarmışlardır. Şimdi savaştaki başarılarını ilerletirken düşmanla şiddetli çarpışmalara devam ediyorlar.

Düşman saflarının gerisinde faaliyet gösteren cesur gerillalarımızın birlikleri daha şiddetli bir mücadele içindeler. Düşman karargâhlarını gafil avlıyor, ulaşım yollarını ve iletişim organlarını havaya uçuruyor, depolarına baskınlar düzenliyor ve

böylece geri çekilen düşmanı daha büyük bir karmaşaya sürüklüyorlar.

Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın yedi ayı boyunca muazzam başarılar kazandık. Bu başarılar gelecekte Kore'nin tamamını özgürleştirmek için sağlam bir temel oluşturmaktadır. Bu başarılar ABD emperyalistlerinin zayıflığını tamamen açığa çıkarmış, Asya'daki saldırganlık planlarına ölümcül bir darbe vurmuş ve ABD önderliğindeki emperyalizmin saldırgan güçleri arasında daha büyük bir kafa karışıklığı ve bölünme meydana getirmiştir. Başarılarımız aynı zamanda birçok Asya ülkesinin halklarına anti-emperyalist, ulusal kurtuluş mücadelelerinde güçlü bir ilham kaynağı olmuştur.

Ülkeyi ve halkı ABD'nin emperyalist saldırganlığına karşı savunmak için verilen haklı Anavatan Kurtuluş Savaşında, genç Halk Ordumuz yiğitliğini, cesaretini ve vatansever bağlılığını sonuna kadar sergilemiş ve gücünü tüm dünyaya göstermiştir.

Askerlerimiz ve astsubaylarımız, ülkenin ve halkın kendilerine verdiği kutsal ve ağır görevin bilincindedir. Savaş yeteneklerini ve ileri askeri teknikler konusundaki bilgilerini sergilemişler ve şiddetli çarpışmalarda yüksek bir disiplin ve organizasyon duygusu göstermişlerdir. Subaylar bizzat örnek teşkil ederek erlerini cesaretlendirmişlerdir.

ABD'li emperyalist saldırganları kovmak ve yok etmek için verilen şiddetli savaşlarda, Halk Ordusu subayları ve erleri arasından çok sayıda kahraman ve örnek savaşçı çıkmıştır. Ülkeye ve halka yaptıkları seçkin hizmetlerden dolayı pek çoğu Cumhuriyet Kahramanı unvanıyla ödüllendirilmiş, nişan ve madalyalarla onurlandırılmıştır.

Zorlu geri çekilme günlerinden geçen Halk Ordumuz, sayısal gücünün yanı sıra yetenek olarak da büyümüş ve yüksek devrimci bilince sahip güçlü bir silahlı kuvvet haline gelmiştir.

Kardeş Çin Halk Gönüllülerinin Anavatan Kurtuluş Savaşına katılımı savaşta daha çok lehimize çevirmiştir. Kore Halk Ordusu

ve Çin Halk Gönüllülerinin üç ortak operasyonu 100.000'den fazla düşman askerini yok etmiş ve onlara ağır bir darbe indirmiştir.

Kore'den çekilmeyi reddeden ABD emperyalist saldırganları, topraklarımızdaki son adama kadar yok edilmeye mahkûmdur.

Şeytani ABD emperyalist haydutları, geçici olarak işgal ettikleri kuzey yarısındaki bölgelerin her yerinde vahşet uyguladılar. Canımızdan çok sevdiğimiz anne babalarımızı, kardeşlerimizi katlettiler, tecavüz ettiler ve işkence ettiler. Elleri Kore halkının kanıyla lekelenmiştir. ABD'li emperyalist haydutlar tarafından katledilen halkın hincını unutamayız; halkımızın çektiklerinin yüz katının intikamını düşmandan alacağız.

Savaşta zafer için tüm koşullar bizden yanadır.

Halkın Ordusu, halkın derin sevgi ve desteğine sahiptir ve onlarla olan akrabalık bağları her geçen gün daha da güçlenmektedir. Erken zafer kazanmamızı arzulayan tüm insanlar, Halk Ordusu'nun muzaffer bir şekilde ilerlemesini sağlamak için hep birlikte yardıma koşmaktadır.

Halk Ordusu'nun zihinsel ve manevi durumu düşmaninkiyle kıyaslanamayacak kadar üstündür. Subaylarımız ve askerlerimiz savaşın yüce amacına ve davalarının haklılığına güvenmektedir. Buna karşılık, ABD emperyalist saldırı birlikleri, başka bir ulusu işgal etmek için haksız bir savaşa girdikleri ve Kore'de işledikleri suçların farkında oldukları için son derece yozlaşmış ve moralsizdir. Yaklaşan intikamın korkusuyla titriyorlar. Kore savaşında sadece askeri yenilgiler değil, aynı zamanda siyasi ve ahlaki gerilemeler de yaşadılar.

Halk Ordumuzun asil siyasi ve ahlaki özellikleri, düşmanla savaşma ve onu yenme sürecinde daha yüksek bir seviyeye ulaşmıştır.

Haklı mücadelemizde yalnız değiliz. Sovyetler Birliği, Çin ve diğer Halk Demokrasilerinin halkları bize aktif destek ve yardım

vermekte ve tüm dünyanın ilerici halkları mücadelemize sempati duymaktadır.

Tüm bunlar nihai zaferimiz için bir garanti teşkil etmektedir.

Halk Ordusu'nun subay ve astsubayları,

Komutanlar ve siyasi işçiler,

Erkek ve kadın gerillalar,

Düşmanı tamamen ezip kovacağımız ve büyük Anavatan Kurtuluş Savaşında zafere ulaşacağımız gün yaklaşıyor. Ancak zafer kendiliğinden gelmez ve çetin bir mücadele olmadan elde edilemez. Nihai yenilgiyle karşı karşıya kalan düşman güçleri, halkımızın şiddetli intikamından kaçınmak için daha da çaresizdir. Her türlü sinsi ve el altından yöntemle başvurarak çılgınca direneceklerdir.

Zaferimizle yetinmemeliyiz. Devrimci ihtiyatımızı daha da arttırmalı ve ABD emperyalist işgalcilerine daha da acımasızca ve kararlılıkla saldırmalı ve onları yok etmeliyiz.

Kahraman Kore Halk Ordusu'nun kuruluşunun üçüncü yıldönümü vesilesiyle sizleri içtenlikle kutluyor ve büyük Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda nihai zafere ulaşmanız için aşağıdaki emirleri veriyorum:

Birincisi, Halk Ordusu'nun tüm erleri ve astsubayları silahlarında ustalaşmalı, askerî teknikler konusundaki bilgilerini sürekli olarak geliştirmeli, askerî yönetmelikler ve el kitaplarının gerektirdiklerini doğru bir şekilde yerine getirmeli, üstlerinin emirlerini derhal ve tam olarak uygulamalı, askerî disiplin ve düzene gönüllü olarak riayet etmeli, örgütlenme duygularını daha da geliştirmeli ve asil bir savaş ahlakı sergilemelidir.

İkinci olarak, her seviyedeki komutanlar ve siyasi çalışanlar askerî liderlik kapasitelerini sürekli olarak geliştirmeli, farklı birimler arasındaki koordinasyonu düzgün bir şekilde organize

etmeli, ordunun gözü ve kulağı olan keşfi her yönden güçlendirmelidir. Kurmayların görevlerini daha yüksek bir düzeye çıkarmalı, önde gelen Muhafız birliklerinin deneyimlerinden geniş ölçüde yararlanmalı ve birliklerin devrimci ruhunu daha da yükseltmelidirler.

Üçüncü olarak, tüm Halk Ordusu birimleri kardeş Çin Halk Gönüllüleri birimleriyle daha yakın iş birliği içinde olmalıdır. Birbirleriyle bilgi alışverişinde bulunmalı ve savaşlarda daha da büyük bir cesaret ve inatçılık sergilemelidirler.

Dördüncü olarak, ikmal hizmeti çalışanları cepheye her türlü silah, mühimmat ve diğer savaş malzemelerini zamanında sağlamalıdır. Savaş malzemelerini düşman uçaklarının saldırılarından yeterince korumalı, ganimetleri düzgün bir şekilde ayırmalı ve kullanmalı ve cephe için hasar görmüş askeri teçhizatı derhal onarmalıdır.

Beşinci olarak, kadın ve erkek gerillalar Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri birliklerine ilerleyişlerinde başarıyla yardımcı olmalıdır. Düşman karargâhlarına baskınlar düzenlemeli, düşmanın trafik yollarını ve iletişim araçlarını tahrip etmeli ve onları arkadan daha fazla taciz etmelidirler.

Altıncı olarak, kahraman Halk Ordumuzun elde ettiği büyük zaferi kutlamak amacıyla, Kore Halk Ordusunun kuruluşunun üçüncü yıldönümü olan şubat ayının bu sekizinci gününde, saat 20:00'de Seul ve Pyongyang'da sırasıyla 120 topla 20 pare top atışı yapılacaktır.

BİRLİĞİMİZİ TAMAMEN HAZIR VE TEYAKKUZDA BULUNDURALIM

**Kore Halk Ordusu 657. Birlik Askerleriyle Konuşma 17
Mart 1951**

Siz yoldaşlar, ABD emperyalist saldırganlarının ve hain Syngman Rhee yönetiminin savaşı başlattıkları günden bu yana cesurca savaştınız ve şimdi de devrimci başkent Pyongyang'ı savunmak için onurlu görevinizi takdire şayan bir şekilde yerine getiriyorsunuz. Seul ve Taejon'u kurtarmak için yapılan mücadelelerde ve diğer birçok mücadelede olağanüstü başarılar elde ettiniz. Aynı zamanda düşman hatlarının gerisindeki zorlu mücadelenizde silah, mühimmat, yiyecek ve giyecek elde ederek zorlukların ve sınavların üstesinden geldiniz ve çok sayıda düşmanı kuşatıp yok ettiniz. İlk karşı taarruz sırasındaki muharebelerde gösterdiğiniz mükemmel hizmetler ve geçici geri çekilme ve yeniden ilerleme sırasında düşman hatlarının gerisinde gösterdiğiniz vatanseverlik bağlılığı ve büyük kahramanlık için sizlere teşekkürlerimi sunmak isterim.

Cephedeki mevcut durum son derece olumludur. Halk Ordusu birlikleri, Çin Halk Gönüllüleri ile yakın koordinasyon içinde, düşmanın geçici olarak işgal ettiği Kore'nin kuzey yarısının tamamını kurtarmış ve 38. Paralelin güneyinde başarılı muharebeler sürdürmektedir. Halk Ordusu ve gerilla birlikleri de düşman hatlarının gerisinde faaliyet göstermektedir. Bugün durum kesin olarak bizim lehimize gelişmektedir. Nihai zaferi kazanmamız için her türlü olanak mevcuttur.

Kore halkının öncü ve yol gösterici gücü olan, onları ve ordularını her zaman zafere ve sağlam bir iç cepheye götüren Kore İşçi Partisi'ne sahibiz, Parti etrafında sıkı bir şekilde toplanan ülke halkı, savaşta galip gelmeyi sağlamak için savaş zamanı üretim için bir araya geliyor ve aynı zamanda Halk Ordusunu kendi canları ve kanları gibi seviyorlar ve aktif olarak destekliyorlar. Haklı davaları ve cesur mücadeleleri sayesinde halkımız ve Halk

Ordusu, Sovyetler Birliği, Çin ve diğer kardeş ÷lkelerin halklarından ve dñnyadaki diğer barış yanlısı insanlardan kayıtsız şartsız destek ve teşvik görmektedir.

ABD emperyalist saldırganlarını yok edeceğimizden ve nihayetinde zaferi kazanacağımızdan eminiz. Zaferin bizim olduğuna ikna olmalı ve savaş yükümlölüklerinizi daha iyi bir şekilde yerine getirmelisiniz.

Şimdiye kadar elde edilen başarılarla asla kapılmamalısınız. Unutmamalıyız ki çöküşleri yaklaştıkça düşman daha da umutsuz hale gelmektedir. Kore savaşında askerî ve siyasi olarak utanç verici bir yenilgiye uğrayan ABD emperyalistleri, bu savaş uysallıkla bırakmayacak ve saldırgan emellerini gerçekleştirme çabası içinde çılgınca koşacaklardır. Bu nedenle savaş daha da şiddetli ve uzun süreli olabilir. Kendinizi son derece hazır ve tetikte tutmalısınız.

Fakat birliğiniz harekete geçmek için yeterince hazırlıklı değil. Acil bir durumda hızlı davranamıyorsunuz, silahlarınız ve teçhizatınız tam olarak hazır değil ve savaş teşkilatı ve eğitiminizde pek çok eksiklik var.

Bir güreş maçını kazanmak için bile kendinizi tamamen savaşa hazır hale getirmelisiniz. Modern silahlarla donatılmış ve saldırganlıkta köklü bir geçmişe sahip olan ABD emperyalist saldırganlarına karşı savaşan bir Halk Ordusu birliği daha da hazırlıklı olmalıdır. Sadece birliğinizi her zaman iyi bir şekilde hazırladığınızda, her durumda savaş vazifenizi yerine getirmede başarılı olursunuz.

Savaş göreviniz, düşman paraşütçülerinin veya amfibi birliklerinin Batı Denizi'nden bu bölgeye olası bir saldırısını engellemek ve batı kıyısını ve demokratik başkent Pyongyang'ı güçlü bir şekilde savunmaktır.

Birliğiniz bu göreve uymak için tüm savaş hazırlıklarını yapmalıdır.

Birliğiniz şu anda büyük paraşütçü kuvvetlerinin bırakılabileceği bir bölgede bulunuyor. Onların hava kuvvetleriyle savaşmaya hazırlanmalı ve kaçmaya başladıklarında onları havada imha etmelisiniz. Bazıları yere ulaşırsa, nefes almalarına fırsat vermeden şiddetli bir şekilde saldırarak onları öldürmelisiniz.

Uygun savaş düzeni, birliğin savaş organizasyonunda çok önemlidir. Mevcut savaş düzenine gelince, sadece bir kademeniz var ve bu da düşman paraşütçülerini başarıyla ortadan kaldırmak için yetersiz. Sadece bir kademe ile savaş düzeni oluşturmak zorunda kalmanız durumunda, bir yedek kuvvete sahip olacaksınız. Düşman, kuvvetlerinizi ayartmak için ilk başta birliklerinin bir kısmını ana indirme bölgesi olmayan bir alana bırakabilir. Bu durumda, ana kuvvetiniz oraya yönlendirilebilir ve düşmanın daha sonra inen ana grubunu yok edemeyebilirsiniz. Bu nedenle, görevi ilk indirilen düşman birliklerini ezmek olan bir yedek kuvvetiniz olmalı ve ana kuvvetiniz onun karşıtını yok etmelidir. Birliğin savaş düzeni bu şekilde oluşturulmalıdır. Düşman bir hile yapmazsa, ihtiyatınız düşmanı yok etmek için esas saldırıya katılabilir.

Tabur savunma organizasyonu, alay savunma sistemi içinde alayın harekât planıyla koordine edilmelidir. Taburlarınız şimdi her biri tek bir kademe halinde dizilmiştir; alayda olduğu gibi onların da birer yedeği olmalıdır. Muharebe düzeni bu şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Ateşleme sistemini düzgün bir şekilde düzenlemek de önemlidir. Ağır makineli tüfekler ve diğer hafif silahlar, düşman paraşütçülerinin olası istila alanına ateşi yoğunlaştırabilecek bir sistemde dizilmelidir. Bu ateşleme sistemi aynı zamanda savunma bölgesinin cephesi boyunca herhangi bir sapmaya izin vermeden çapraz ateş açabilmelidir. Ağır makineli tüfekler tepelerde daha iyidir. Orada hazırlık bombardımanındaki düşman uçaklarını, havadan asker indirmek için alçaktan uçan asker taşıyıcılarını ve düşmekte olan paraşütçüleri vurmak kolay olacaktır.

Zırh savar silahları, ateşlerini düşman hava zırhlılarının muhtemel harekât alanlarına yoğunlaştıracak şekilde yerleştirilmelidir. Anti-tank silahlarını yolun sadece bir tarafına yerleştirmişsiniz. Bu uygun değil. Düşmanın mekanize kuvvetlerinin çapraz ateşle imha edilebilmesi için araziye uygun olarak her iki tarafta da olmalıdırlar. Farklı durumlarla başa çıkmak için alternatif ateşleme pozisyonları inşa etmeniz daha iyi olacaktır.

Deniz yoluyla gelen düşman karaya çıkmadan önce denizde imha edilmelidir. Düşmanın olası çıkarma alanı ana kuvvetle doldurulmalı ve çapraz ateşle korunmalıdır. Düşman karaya çıkarsa, karşı taarruzla hızla yok edilmelidir.

Savunma mevzileri takviye edilmelidir. Böylece herhangi bir düşman bombardımanına veya top ateşine dayanacak, dost kuvvetlerin kaybını azaltacak ve düşman zayıfatını artıracaktır. Düşman, havadan işgaline hazırlık olarak hedef bölgeyi bombalarla donatacaktır. Bunu unutmamalı ve savunma pozisyonlarınızı güçlendirmelisiniz.

Birliğin hareket kabiliyetini artırmak için yeterli önlemler alınmalıdır. İster denizden ister havadan olsun, düşmanla savaşmak yüksek derecede hareket kabiliyeti gerektirir. Özellikle tümenin ikinci kademesindeki birliğinize, koşullara göre, batı kıyısını savunan birlikleri takviye etme emri verilebilir. Yüksek derecede mobilite ve gizlilik bir görev gücü için hayati önem taşır. Bu nedenle, birliğin hızlı hareket etmesini sağlamak için her zaman iyi hazırlanmış olmalısınız.

Tüm mobil teçhizat her zaman alarm durumunda olmalı ve mevziden karşı saldırı rotası iyi korunmalıdır.

Hareket kabiliyetinin artırılması birliğin hareketliliğinin garantisidir. Eğer düşmanın önüne geçmek istiyorsanız, düşmandan daha hızlı hareket etmelisiniz. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında gerillalar düşmana saldırmak ve dönmek için bir gecede yüzlerce ri yol kat eder, bir anda bir doğuda bir batıda

ortaya çıkarlardı. Siz de aynı şeyi yapmak için hareket gücünüzü artırmalısınız.

Birliğin etkin bir komuta sistemi olmalı ve komuta ağı üzerinden iletişim sağlanmalıdır. Uyarı aldığınızda yaptığınız hareket, komuta sisteminizin düzgün olmadığını düşünmeme yol açtı. Görev yerindeki bir komutandan gelen bir işaret tüm birliği aynı anda haberdar edebilmelidir. Oysa komutanın kendisi birliği hareket ettirmek için koşuşturuyordu. Böyle bir komuta sistemiyle birliği düzgün bir şekilde yönlendiremez. Komuta sistemini baştan sona yeniden düzenlemelidir ki kendisi hareket etmeden birliğini hızla hareket ettirebilsin.

Eğer birlik tatmin edici bir şekilde komuta edilecekse, haberciler her zaman harekete hazır olmalıdır. İletişim tam olarak garanti altına alınmadıkça, savaşa düzgün bir şekilde komuta edilemez ya da savaş kazanılamaz. Bu yüzden haberleşme bir birliğin sınırı olarak adlandırılır. Görevlerinin öneminin açıkça farkında olan haberciler, telsiz setlerini ve diğer sinyal ekipmanlarını her an kullanıma hazır tutmalı ve komuta ağı üzerinden gelen mesajları zamanında yerine getirmelidir.

Komutanlar da iletişim araçlarını kendileri idare edebilmelidir. Eğer telsiz operatörü yaralanır ve görev yapamaz hale gelirse, komutan muharebeyi yönetmek için telsiz setini kendisi kullanmalıdır. Bu nedenle, komutanlar telefon ve telsiz iletişim cihazlarının kullanımına aşina olmalıdır.

Haberleşme cihazlarının kullanımında gizliliğe sıkı sıkıya riayet edilmesi çok önemlidir. Bu açıdan, telli iletişim telsizden daha iyidir. Telsizi sadece savaşta kullanmalı ve normal zamanlarda telli iletişime geçilmelidir.

Birliğin savaş verimliliği artırılmak isteniyorsa, savaş eğitimini hızlandırmak zorunludur.

Savaş eğitimi gerçek bir savaştaymış gibi, kendi savunma bölgenizde yapılmalıdır; böylece savaş misyonunuz için gerekli

yöntemlerde ustalaşabilir, silah ve teçhizatınızın içini dışını öğrenebilirsiniz.

Görevlilere verilecek dersler ve komuta yeri tatbikatları, personelin çalışma kabiliyetini ve komutanların niteliklerini artırmak için yoğunlaştırılmalıdır.

Küçük birlikler arasında iş birliği ve muharebe komuta eğitimi tatbikatlarının yanı sıra atış ve uçaksavar gözlem tatbikatları da yapılmalıdır. Birlikler sık sık alarma geçirilmeli ve eğitim amacıyla farklı yönlerde manevralar yaptırılmalıdır. Hem tüm birliğin muharebe görevine alışması için hem de unsurların belirli arazilerdeki görevlerini yerine getirmeleri için sık sık eğitim verilmelidir. Düşman paraşütçülerini havada öldürmek için uçaksavar ateşi açma eğitimine özel çaba gösterilmelidir.

Topçular savaşta önemli bir rol oynar. Topçular, usta birer nişancı olabilmek için değişik arazi koşullarında yoğun atış talimleri yapmalı ve eğitimlerinin büyük bir bölümünü piyade ile koordineli olarak yürütmelidirler.

Eğitim, gerçek muharebe deneyimine dayalı olarak yürütülmelidir. Bu birliğin takım liderleri, bölük ve tabur komutanları savaşın ilk günlerinden beri muharebelere katılmış ve zengin bir deneyim biriktirmişlerdir. Bu deneyim çok değerlidir ve birliğin muharebe kabiliyetini artırmak için önemli bir kaynaktır. Bu nedenle komutanlar savaşta kazanılan yararlı deneyimleri incelemeli ve yaymalı ve askerleri gerçek savaşta uygulanabilecek bir dizi savaş yöntemi konusunda eğitmelidir.

Birliğin muharebe eğitim programında küçük değişiklikler yapılması gerekmektedir. Eğitim programı, birliğin özel muharebe görevine göre düzenlenmeli ve bu görevin yakın bağlamı içinde uygulanmalıdır.

Personel boşluğu ve öngörülen silah ve teçhizat eksikliği hızla doldurulmalıdır.

Birliğin Raktong Nehri'nde bulunmuş ve bazıları Cumhuriyet Kahramanlarından oluşan çok sayıda yoldaşı vardır. Bu yoldaşların hepsi birliğin özü ve Partimizin değerleridir. Bu birimde bu kadar çok yoldaşın olması, birliğin büyük bir savaş gücüne sahip olduğu anlamına gelir. Ancak birliğin asker mevcudu henüz tamamlanmış değil ve ayrıca çok sayıda yeni asker ve savaş deneyimi olmayan askerler bulunmaktadır. Birliği hızlı bir şekilde tamamlamalı ve deneyimsiz askerlerin muharebe görevlerini mümkün olan en kısa sürede kendi başlarına yerine getirebilmelerine yardımcı olmalısınız.

Eksik olan silah, mühimmat ve teçhizatı kısa süre içinde tamamlamalı ve elinizdekilere iyi bakmalısınız. Özellikle silahlarınızı her zaman temizlemeli ve iyi durumda tutmalısınız. Silahların temizlenmesi sadece verimliliklerini muhafaza etmeyi değil, aynı zamanda düşmanı her an ezmeye hazır halde tutmayı da amaçlar. Bu nedenle, silahları temizlemek ve iyi durumda tutmak, birimi savaşa hazır hale getirmek anlamına gelir. Raktong Nehri'ne doğru ilerlerken çok sayıda düşman birliğini yok ettiğiniz iyi silahlarınız var. Havan topu dağlık ülkemize uygun güçlü bir silahtır. Amerikalıların en çok korktuğu silahtır. Hafif makineli tüfek de aynı şekilde mükemmeldir. Kısa bir mesafe için makineli tüfeğe eşittir. Tüm silahlarınıza gözbebeğinizmiş gibi iyi bakmalısınız.

Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında gerillalar bir tüfek alabilmek için çoğu zaman hayatlarından vazgeçerlerdi. Bana tüm silah ve teçhizatınızı Raktong Nehri'nden düşmanın arkasındaki ölüm hattını yararak yanınızda getirdiğiniz söylendi. Bu gerçekten takdire şayan. Bir askerin hayatının son anında bile silahını bırakmaya hakkı yoktur. Silahını bırakan bir asker, bırakın ülkeyi ve halkı korumayı, kendi hayatını bile koruyamaz. Gelecekte de silahlarınıza ve teçhizatınıza her zaman gözbebeğiniz gibi iyi bakmalı ve her an düşmanla savaşabilecek şekilde onları iyi durumda tutmalısınız. Askerî başarılarla özdeşleşmiş bu silahları da iyi muhafaza etmelisiniz.

Birliğin savaş gücünü arttırmak için askerleri siyasi ve ideolojik olarak sıkı bir şekilde hazırlamak ve askeri-teknik hazırlıklarını her yönden hızlandırmak şarttır.

Birliğin savaş gücünü arttırmanın önemli bir garantisi de askerleri güçlü bir sınıf bilinci ve savaş gücü ile donatmaktır. Komutanlar ve siyasi çalışanlar, tüm askerlerin görevlerinin bilincinde olmaları ve Parti ve devrim için, ülke ve halk için kararlılıkla mücadele verebilmeleri için siyasi eğitimin güçlendirilmesi çalışmalarına her zaman öncelikli önem göstermelidir.

Askerlerin sınıf eğitimi de güçlendirilmelidir. Ancak sınıf düşmanlarının kim olduğunu doğru bir şekilde anladıklarında, onlardan amansızca nefret ettiklerinde ve onları mutlaka yok etmek için kesin bir kararlılığa sahip olduklarında, onlarla cesurca savaşılabılır ve devrime sınırsızca sadık kalabilirler. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında, yürüyüş esnasında ya da dinlenirken, çalışma saatlerinden söz etmiyorum bile, gerillalara neden yoksulluk içinde yaşadığımızı, sınıf düşmanımızın kim olduğunu ve onları yenmek için ne yapmamız gerektiğini açıkladık. Sınıf düşmanlarının kim olduğunu çok iyi bildikleri ve yüksek bir sınıf ruhuna sahip oldukları için Japon karşıtı gerillalar Japon emperyalistlerine ve onların dalkavuklarına karşı cesurca savaştılar ve sonunda onları yenerek ülkeyi özgürleştirdiler.

Geçmişte, Japon emperyalistleri ve toprak ağaları tarafından topraklarından ve evlerinden mahrum bırakılan bazılarınızın çok sevdiğiniz evlerinizi terk etmek zorunda kaldığınızı ve yabancı bir ülkede yaşadığınızı, her şekilde kötü muamele gördüğünüzü ve aşağılandığınızı duydum. O dönemde Japon emperyalistleri, toprak ağaları ve kapitalistler tarafından ezilmeyen ve sömürülmeyen çok az Koreli vardı. Bugün ABD'li emperyalist saldırganlar kasabalarımızı, köylerimizi, okullarımızı ve hastanelerimizi küle çeviriyor ve gittikleri her yerde sevgili anne babalarımızı ve kardeşlerimizi barbarca katlediyorlar. Sanırım birçoğunuzun ailesi ve akrabaları Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları tarafından soğukkanlılıkla öldürülmüştür.

Komutanlar ve siyasi işçiler askerleri, sınıf düşmanlarımızın ABD emperyalist işgalcileri ve onların yordakçıları olan hain Syngman Rhee çetesi, toprak ağaları ve kapitalistler olduğu konusunda kesin bir şekilde ikna etmelidir. O zaman hepsi onlardan nefret edecek ve işgalcileri ve yordakçılarını yok etmek ve ülkeyi yeniden birleştirmek için güçlü bir sınıf kararlılığına sahip olacaklardır.

Öte yandan her asker, her türlü zorluğa göğüs gerecek yılmaz bir devrimci mücadele ruhuna, cesarete, atılganlığa, dayanıklılığa ve sabra sahip olacak ve savaşta kitlesel kahramanlık gösterecek şekilde eğitilmelidir.

Askerlere doğru siyasi ve ideolojik eğitim verecekseniz, siyasi dersleri geliştirmeli ve çalışma programını zamanında uygulamalısınız. Siyasi ders planları çalışma programı temelinde titizlikle hazırlanmalıdır; özellikle de spesifik olmalı ve birliğin fiili muharebe görevinin uygulanmasıyla yakından koordine edilmelidir. Siyasi ders planlarının kalitesini artırmak ve askerleri başarılı bir şekilde eğitmek için komutanlar ve siyasi çalışanlar çok sıkı çalışmalıdır.

Askerî eğitim için hazırlanan ders planları askerlerin ideolojik eğitimine de büyük önem vermelidir. Sırf eğitim planları oldukları için sadece askerî ve teknik yönleri vurgulamamalıdır. Yalnızca bu yönleri değil, aynı zamanda eğitimden geçmenin ve düşmanı yok etmenin gerekliliğini de açıklamalıdır.

Eğer askerler doğru bir şekilde eğitilecekse, Parti ve Demokratik Gençlik Birliği toplantıları iyi hazırlanmalı ve bu amaca yönelik olarak düzenlenmelidir.

Askerler arasında moral motivasyon çalışmalarının da yoğunlaştırılması gerekmektedir. Genç motivasyon çalışanları rollerini geliştirmeli, atış poligonlarında, eğitim alanlarında ve savaş meydanlarında canlı ve esnek bir şekilde motivasyon çalışması yürütmeli ve böylece askerlerin şevkini ve moralini arttırmalıdır.

Askerler arasında kitlesel kültürel çalışmalar da iyi yürütülmelidir. Her asker bir enstrüman çalabilmeli ve şarkı söyleyebilmelidir. Özellikle subaylar bu çalışmalara ilgi duymalı ve katılmalıdır. Geçmişte Anti-Japon Gerilla Ordusu'nun komutanları mola sırasında askerleriyle birlikte flüt çalar, dans eder ve şarkı söylerlerdi. Subaylar adamlarıyla kaynaşmalı, enstrüman çalmalı, dans etmeli ve şarkı söylemelidir. Böylece askerlerin hayatını daha iyi tanıyacak ve onları daha etkili bir şekilde eğiteceklerdir.

Tüm askerler siyasi ve ideolojik olarak iyi donatılır ve askeri teknik açısından uygun şekilde hazırlanırsa, her türlü zorlu düşmanı yenebilir ve savaş görevlerini başarıyla yerine getirebilirler. Savaş hazırlıklarınızı kusursuzlaştırarak, geçmişteki değerli hizmetlerinizi daha da zenginleştirmek ve tüm bölük ve taburlarınızı Kahraman birliklere dönüştürmek için çaba göstermelisiniz.

Savaşın zor koşulları altında yaşadığınız için birçok zorlukla karşı karşıya olmalı ve birçok şeyden yoksun olabilirsiniz. Komutanlar ve siyasi çalışanlar askerlere anneleri gibi iyi bakmalı ve sorunlarının derhal çözülmesine yardımcı olmalıdır.

Komutanlar ve siyasi çalışanlar birliklerinin yapısını iyi kavramalı ve askerlerle buna göre ilgilenmelidir. Komutanlar askerleri hakkında her şeyi bilmelidir: savaştan önce askere alınanlar, savaş deneyimi olmayanlar, askerlerin memleketleri, geçmiş yaşamları, karakterleri, yapıları vs. Bu temelde askerlerle amaca ve bireylerin belirli özelliklerine göre çalışacaklardır.

Komutanlar ve siyasi çalışanlar her zaman askerlerinin sağlığı için derin hassasiyet göstermelidir. Komutanlar hastalanmamaları için onlarla ilgilenmelidir. Hasta bir adam varsa, onu çağırmalı ve hastalığını başını tutarak sormalı ve gerekli önlemleri almalıdırlar. Askerlerin yemeklerine de son derece dikkat etmelidirler. Yerel hükümet organlarıyla temasa geçerek onlara yeterli miktarda temel gıda maddesi sağlamalıdırlar.

Komutanlar askerlerinin günlük yaşamlarıyla ilgilenmelidir. Bazı yoldaşlar hâlâ düşman cephe gerisinde taşıdıkları eski üniformaları giymektedir. Askerlere yeni üniformalar ve ayakkabılar verilmelidir. Her zaman düzgün giyinmeli, düğmeleri koparsa hemen dikmeli ve yakaları her zaman temiz olmalıdır. Hamam inşa etmeli, düzenli olarak banyo yapmalı ve kıyafetlerini sık sık yıkamalıdır. Savaşta oldukları için pasaklı bir şekilde yaşamalarına izin verilmemelidir. Halk Ordusu, tüm sınıflar arasında en ilerici ve kültürlü olan işçi sınıfının devrimci ordusudur. Her koşulda, böyle bir devrimci ordunun askerlerine yakışır şekilde temiz, düzenli ve hijyenik olmalıdırlar.

Gelecekte köylerde kalmamalı, yamaçlarda sığınak tarzı barakalar inşa etmeli ve buralarda yaşamalısınız. Bu, düşman uçakları size saldırdığında kamuflej ve savaşıma açısından sizin için uygun olacaktır. Ayrıca, askerler orada yönetmelikler ve el kitaplarında belirtildiği gibi disiplinli bir yaşam sürebileceklerdir; bu aynı zamanda eğitim için de iyidir ve halkı yükünden kurtaracaktır. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında zor koşullar altında bile, halka herhangi bir sorun çıkarmamak için günlük yürüyüşten sonra uyumak için çadırlar kurardık. Siz de bu örnekleri takip etmelisiniz.

Komutanlar ve siyasi görevliler bulundukları bölgenin nüfusuyla ilgili işleri ustalıkla üstlenmelidir.

Bölge sakinlerinin yapısını, nüfusun büyüklüğünü, Parti üyelerinin sayısını, geçmişî karanlık insanların sayısını ve bölge sakinlerinin zihniyetini iyi bilmelidirler. Böylece, mevcut duruma uygun siyasi çalışmalar yürütebilir ve halkla yakın bağlar kurarak onlara aktif olarak yardım edebilirler.

Halkla bağlarınızı güçlendirmek istiyorsanız, bulunduğunuz bölgelerdeki halk iktidarı organlarıyla yakın çalışmanız önemlidir. Düşman hatlarının gerisinde çalışırken çok sayıda vatanseveri kurtardınız ve halk iktidarının kurumlarını onardınız. Bu çok iyi bir şey. Bunun büyük bir siyasi anlamı da var. Geçmişte Japon karşıtı gerilla komutanları siyasi çalışmaları verimli bir şekilde yürüttüler. Düşmanla savaşırken yetenekli komutanlardı ve dış

bölgelerdeki insanlarla çalışırken yetkin siyasi işçilerdi. Halk Ordusu'nun tüm komutanları, halk iktidarının organlarıyla çalışmanın yanı sıra siyasi çalışma da yürütebilmelidir.

Size verilen savaş görevi son derece önemlidir. Raktong Nehri'ne kadar ilerleyerek ABD emperyalist saldırganlarına cesurca saldırdınız ve düşman hatlarının gerisinde de iyi savaştınız. İşte bu yüzden Yüksek Karargâh size böylesine önemli bir muharebe görevi verdi ve birliğinizi buraya yerleştirdi.

Birliğinize verilen onurlu muharebe görevini başarıyla yerine getirerek Parti Merkez Komitesi ve Yüksek Karargâh'ın derin güven ve beklentilerini haklı çıkaracağınıza olan inancım tamdır.

BİRİMLERİN SAVAŞ KABİLİYETİNİ ARTTIRMAK VE KIYI SAVUNMASINI GEÇİLMEZ KILMAK

Kore Halk Ordusu 851. Birim Subay ve Erlerine Yapılan Konuşma 28 Nisan 1951

Kore İşçi Partisi Merkez Komitesi, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti ve Kore Halk Ordusu Yüksek Karargâhı adına, Kore Halk Ordusu 851. Birliğin tüm subay, astsubay ve erlerine, düşman hatlarının gerisinde, en zor koşullar altında verdikleri uzun ve çetin mücadele için içten teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

851. Birlik Raktong Nehri'ne kadar ilerlemiş, muharebede muazzam zaferler kazanmış ve geçici geri çekilme sırasında çok sayıda düşman hattını yarararak başarılı bir stratejik geri çekilme gerçekleştirmiştir. Birlik aynı zamanda demokratik başkent Pyongyang'ın kurtuluşu için ilk atağa geçen birlik olmuştur.

Savaşta gösterdiğiniz başarılar, ülkeyi özgürleştirme mücadelesi tarihinde altın bir dönem noktası olacaktır.

Bugün, kendini dünyanın en güçlüsü olarak tanımlayan ABD emperyalizmiyle savaşıyoruz. ABD emperyalistleri, insanlık tarihini geriye döndürmeye ve Hitler'in dünya egemenliği hayalini tekrarlayarak ülkemizi ve ulusumuzu sonsuza kadar ortadan kaldırmaya çalışan azılı düşmanlarımızdır.

Uzak Doğu'daki konumu göz önüne alındığında Kore, kıtaya açılan bir köprüye benzetilebilir. Geçmişte Japon emperyalistleri Kore'yi işgal etmiş, ardından onu bir köprü olarak kullanarak Çin'i istila etmiş ve aynı girişimi Sovyetler Birliği'ne de uygulamışlardı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD emperyalistleri Japon emperyalistlerinin yerini aldılar ve Kore'yi işgal ettiler ve gelecekte bir zamanda Çin'i ve Sovyetler Birliği'ni işgal etmeyi planlıyorlar. Onların kurdukları bu hayal, tıpkı

dünyayı fethetme hayalleri kuran faşist Almanya, Japonya ve İtalya'nın İkinci Dünya Savaşı'nda yenilgiye uğraması gibi başarısızlığa mahkûmdur. Tarih, dünyayı fethetme hayalleri kuranların istisnasız bir şekilde çökeceğini göstermektedir.

Geçmişteki tarihsel dersleri unutan ABD emperyalistleri, Potsdam Anlaşmalarını ve diğer uluslararası antlaşmaları açıkça ihlal ederek Almanya ve Japonya'yı yeniden silahlandırıyorlar. Ayrıca gerici Syngman Rhee liderliğindeki yönetimi silahlandırıyor ve Kore'yi kendi sömürgeleri haline getirmek gibi şeytani bir amaçla Kore'nin kuzey yarısına sık sık saldırılar düzenlemeye teşvik ediyorlar. Sonunda geçen yıl haziran ayında, ABD'li emperyalist saldırganlar hain Syngman Rhee yönetimini kışkırtarak Kore'nin kuzey yarısında beklenmedik bir işgal başlattılar ve bu da Kore'de kapsamlı bir savaşa yol açtı.

Düşman saldırısıyla başa çıkmak için alarında olan Halk Ordumuz, işgalcileri derhal püskürterek bir karşı saldırı başlattı. Savaşın başlamasından üç gün sonra Halk Ordusu, Syngman Rhee kukla iktidarının kalesi olan Seul'ü kurtardı. Kukla iktidarın karşı saldırıya geçen Halk Ordusu tarafından yenilgiye uğratılmasından telaşa kapılan ABD emperyalistleri, ülkemize yönelik işgallerini açıkça başlattılar.

ABD emperyalistleri, tüm dünyayı sindirmeye çalışan en aşağılık haydutlardır. Uzun süre eğitilmiş, teçhizat ve teknik olarak üstün saldırgan silahlı kuvvetlere sahiptirler. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarında hiçbir şey kaybetmediler, aksine büyük miktarlarda para kazandılar. Ancak Kore'de, saldırganlık amaçlarına ulaşmak için yaptıkları faydasız girişimlerde, savaşın ilk birkaç ayında 100.000'den fazla asker kaybettiler. Hâlâ birbiri ardına savaş kaybetmeye devam ediyorlar.

O halde ABD emperyalistleri Kore savaşında neden bu kadar çok hezimete uğruyorlar?

Birincisi, bunun nedeni Kore halkının bugün dün olduğu gibi olmamasıdır.

Japon emperyalistleri Kore’yi işgal ettiğinde, yozlaşmış, beceriksiz ve dünyadaki duruma karşı kör olan feodal yöneticiler, at kılı şapkalarıyla eşeklere binerek zamanlarını boşa harcıyorlardı. Bunun sonucunda ülkemiz Japon emperyalistleri tarafından fethedildi ve halkımız 36 yıl boyunca evsiz barksız bir ulus olarak acı ve keder çekerek kölelik içinde yaşamaya zorlandı. Bu acı deneyimden sonra halkımız tekrar evsiz kalmayı ve ülkesini herhangi bir saldırgana boyun eğerek teslim etmeyi reddetti.

Kurtuluştan sonraki beş yıl içinde Kore halkı, Partimizin önderliğinde, kendi çabalarıyla gerçek devlet gücü olan Demokratik Halk Cumhuriyeti’ni kurdu, fabrikalar işletti, okullar inşa etti ve tarımı geliştirdi. Demokratik inşanın son beş yılında, halkımız gerçekten de kendi başına mutlu bir yeni yaşam kurmuş ve bunu savunacak kadar güçlenmiştir. Artık çok güçlüler ve yenilmezler.

Ülkelerinin özgürlüğünü ve yeni yaşantılarını savunmak için Kore halkı şimdi ABD’nin emperyalist işgaline karşı Anavatan Kurtuluş Savaşında tüm gücüyle mücadele ediyor.

Ne kadar çok askeri ve uçağı olursa olsun ve teknik olarak ne kadar üstün olursa olsun, ABD bu haklı davada tek vücut olmuş halkımızı asla yenemeyecektir. Halkımız, harap olmuş bir Kore ve şehitlik pahasına da olsa, ülkesini savunmak için düşmanla savaşmaya kesin kararlıdır. Eğer ABD emperyalist saldırgan güçleri Kore’den çekilmeyi reddederse ister bir yıl ister iki yıl ya da daha uzun bir süre olsun, onları son ferdine kadar yok edene ve nihayetinde savaşı kazanana kadar sonuna kadar savaşacağız.

Bugün Kore halkı emperyalizme karşı ve barış için verilen mücadelede önemli bir rol oynamaktadır ve saldırganlara karşı verdikleri kahramanca mücadele dünyanın ezilen halklarına ulusal kurtuluş hareketlerinde büyük ilham vermektedir. Bu, halkımız ve Halk Ordumuz için büyük bir onurdur.

O halde, zaferimize katkıda bulunan faktörler nelerdir?

Öncelikle, dostlar ve düşmanlar arasındaki güç dengesini doğru tahmin eden ve halkımızı doğru bir şekilde zafere götüren Kore İşçi Partisi'ne sahibiz. Parti ve Cumhuriyet Hükümeti etrafında sıkı sıkıya birleşmiş bir halkımız var. İşçilerin ve köylülerin oğullarından ve kızlarından oluşan kahraman Halk Ordusuna sahibiz.

Bu bizim gücümüzün temel teminatı, zaferimizin temel faktörüdür.

Halk Ordusu, ABD'li emperyalist saldırganlara karşı mücadelede hem sayısal olarak hem de nitelik olarak gelişmiştir. Eskiden birkaç tümenenden oluşan bir silahlı güçten fazlası değildi, ancak bugün birkaç kolordu ve çok sayıda tümene sahiptir. Geçmişte esas olarak savaş talimleriyle eğitilirken, şimdi gerçek muharebelerde eğitim görmektedir: artık taarruz ve savunma muharebelerinde ve geçici geri çekilmelerde deneyimlidir ve gerilla savaşında da beceriklidir.

Halk Ordusu savaşlarda yüksek siyasi ve ahlaki özellikleri de tam olarak sergilemektedir.

Ordumuz ideolojik olarak ABD'nin emperyalist saldırgan güçleriyle kıyaslanamayacak kadar üstündür. Ordumuz vatanseverlikle donanmış, ülkeyi ve halkı savunmak için savaşan bir halk ordusudur. Ancak ABD'nin emperyalist saldırgan birlikleri para için başka ülkeleri işgal eden kiralık askerlerdir. Halkımızın alın teriyle inşa ettiği fabrikaları, köyleri, okulları ve diğer her şeyi yakıp yıkıyorlar.

Tüm askerlerimiz artık düşmana karşı ateşli bir nefretle ve onları yok etmek için kesin bir kararlılıkla savaşıyor. Tam da bu nedenle Halk Ordusu askerleri savaşlarda cesur davranmaktadır.

İkinci olarak, yalnız savaşmıyoruz; dünyanın dört bir yanındaki barış yanlısı insanlardan aktif destek ve teşvik alıyoruz.

Halkımız haklı bir dava için savaşıyor; davalarında kararlılar ve onu kazanmaya hazır durumdalar. Kore İşçi Partisi'nin ve

Cumhuriyet Hükümeti'nin doğru çizgisi ve politikaları bize rehberlik etmektedir. Halkımız ve Halk Ordumuz yılmaz bir mücadele ruhuna sahiptir. Bu nedenle Sovyetler Birliği, Çin ve diğer birçok Halk Demokrasisi halkları ve dünyanın dört bir yanındaki diğer barışsever insanlar, halkımızı haklı davalarında içtenlikle desteklemekte ve onları yiğit mücadelelerinde aktif olarak cesaretlendirmektedir.

ABD emperyalistlerinin Kore savaşında yenilgiye uğraması ve bizim de zaferle çıkmamız kaçınılmazdır. ABD emperyalist saldırınları, ne kadar çılgınca silahlanırlarsa silahlansınlar ve uydu devletlerden Kore cephesine ne kadar çok asker gönderirlerse göndersinler, saldırgan emellerini asla gerçekleştiremeyeceklerdir.

ABD emperyalistleri başlangıçta yanlış hesap yaptılar. Kore halkının devrimci ruhunu ve cesaretini hesaplayamadılar. Tek bir hamlede halkımızı kolayca dize getirebileceklerine inanacak kadar aptaldılar. Kore halkının Kore İşçi Partisi tarafından yönetildiği ve mücadelede olgunlaştığı gerçeğini göz önünde bulundurmazdılar.

ABD emperyalistleri Kore ve Çin halklarının birleşmiş gücünü de göremediler. Kore ve Çin halkları, Japon karşıtı silahlı mücadele döneminden beri ortak düşmanlarına karşı birlikte savaşan silah arkadaşlarıdır. ABD emperyalistleri bu birleşik gücü görmezden geldikleri için bize saldırarak kadar pervasızdılar.

Şimdi isteseler bile Kore'den ellerini çekmezler, çünkü bu itibar kaybetmek anlamına gelir.

Halkımızın Anavatan Kurtuluş Savaşı yakında sona ermeyecek çünkü dünya emperyalizminin önderi ABD emperyalizmiyle bir çatışmaya girdik. Sadece Syngman Rhee'nin kukla ordusuyla savaşıyor olsaydık, onları uzun zaman önce tamamen yenmiş olurduk. ABD emperyalistlerine karşı savaştığımız için uzun sürecek bir savaş öngörmeliyiz.

Bugün durum kesinlikle bizim lehimize. Kazanmamızı sağlayacak yeterli maddi ve manevi koşullar mevcuttur. Buna rağmen düşman yok edilmedikçe yok olmayacaktır. Zafer kendiliğinden gelmeyecektir, mücadele yoluyla kazanılmalıdır. Gelecekte daha büyük savaşlar vermeliyiz.

ABD emperyalist saldırganlarını yok etmek ve nihai zaferi kazanmak için Halk Ordusunu daha da güçlendirmeliyiz.

Öncelikli görevimiz, halihazırda elde edilmiş olan zaferi pekiştirmek ve aynı zamanda Halk Ordusu birliklerinin savaş etkinliğini arttırmak ve onları savaşa tamamen hazır hale getirmektir.

Her şeyden önce askerî teçhizatı geliştirmeli, birliklerde sıkı bir sistem ve düzen kurmalı ve birliklerin yönetimini, siyasi çalışmaları ve Halk Ordusu'nun diğer tüm faaliyetlerini düzenli bir şekilde teşvik etmeliyiz.

Halk Ordusunu daha iyi eğitilmiş düzenli bir ordu haline getirirken ve birliklerini mükemmel bir şekilde savaşa hazır hale getirirken, her zaman ülkemizin özgün koşullarından hareket etmeli ve tüm sorunları bu koşullara göre çözmeliyiz. Sadece kendi ordumuzu düzenli olarak geliştirmek için yabancı bir orduyu taklit etmeye çalışmamalıyız. Kendi koşullarımıza uygun yeni askeri yönetmelikler hazırlamalı ve var olanları da kendi gerçeklerimize uygun olarak uygulamalıyız.

Ülkemiz dağlıktır. Bu, çoğunlukla dağlarda savaşmak zorunda olduğumuz anlamına gelir. Bu nedenle, örneğin ordunun topçu yapısı düzenlenirken, doğrudan ateşten ziyade yüksek açılı ateşe öncelik verilmelidir. Ayrıca ülkemizde havan toplarının etkin kullanımı önemlidir. Taktik sorunlar da dağ savaşı ve gece harekâtı taktiklerini kazanacak şekilde ele alınmalıdır. Bu da önemlidir.

Ülkemiz üç tarafı uzun kıyı şeridine sahip bir yarımadadır. Bu da kıyının sağlam bir şekilde savunulmasını zorunlu kılmaktadır.

Güçlü bir kıyı savunması için güçlü bir donanma inşa etmeliyiz.

Güçlü bir donanmaya sahip olmamamızdan faydalanan ABD'li emperyalist saldırganlar, güçlü kuvvetlerini bir araya getirerek Inchon'a çıkarma yaptılar. Bu nedenle Raktong Nehri hattına kadar ilerlemiş olan Halk Ordusu birlikleri geçici bir stratejik geri çekilme yapmak zorunda kaldı. Ancak iç cephe sağlam olduğunda başarılarımız savunulabilir ve savaş cephesindeki askerler evleriyle ilgili herhangi bir endişe duymadan iyi bir şekilde savaşabilir. Bu nedenle, bugün karşı karşıya olduğumuz en önemli stratejik görevlerden biri, düşmanın iç cephemizi kuşatmasını önlemek için arkadaki büyük kıyı bölgelerini sıkı bir şekilde savunmaktır.

Kore Halk Ordusu'nun 851. Birimi muharebe etkinliğini daha da arttırarak zaptedilemez bir kıyı savunması sağlamalıdır.

O halde bu birim savaş misyonunun üstesinden gelmek için ne yapmalıdır?

İlk olarak, birlik mümkün olan en kısa sürede tam asker ve silah takviyesi yapmalı ve kuvvetlerini görevine ve arazi özelliklerine uygun şekilde konuşturmalıdır. Böylece mümkün olan en kısa sürede seçkin ve savaşa tamamen hazır bir birlik haline gelmelidir.

İkinci olarak, askerî eğitimi ve siyasi eğitimi yoğunlaştırmalıdır.

Muharebe eğitimi yoğunlaştırılmalıdır. Yoğun muharebe eğitimi sayesinde her asker nişancılığını geliştirmeli ve eğitim saatlerinden en iyi şekilde yararlanarak saldırı, gece harekâtı, kuşatma, üstünlük sağlama, karşı saldırı ve benzeri yöntemleri yeterince öğrenmelidir. Subaylar askerlerine silahlarında uzmanlaşmayı ve onlara iyi bakmayı öğretmelidir. Özellikle acemi erlerin eğitimine büyük önem verilmelidir.

Muharebe eğitimi gerçek savaş ihtiyaçlarına göre düzenlenmeli ve değerli deneyimleri kazanmaya yönelik olmalıdır. Eğitim sahada, mevziler inşa edilerek yürütülmelidir. Bu şekilde askerler arazi koşullarını daha iyi tanıyacak ve düşman beklenmedik bir saldırı başlattığında bile onu derhal yok edebileceklerdir.

Askerlerin savaşma ruhunu yükseltmek ve onlara zafere dair daha sağlam bir güven aşılama için askerler arasında siyasi eğitim yoğunlaştırılmalıdır.

Geçmişte Japon karşıtı silahlı mücadeleyi yürütürken, bugün sahip olduğumuz kadar çok asker ve güçlü silaha sahip değildik. Yine de emperyalizmin yok olacağına dair sarsılmaz gerçeğe inanarak askerler için ideolojik eğitimi doğru bir şekilde yürüttük. Zafere olan inançları tam olduğu için Japon karşıtı gerillalar tüm zorlukların üstesinden gelerek cesurca savaşmayı başardılar ve sonunda ülkeyi özgürleştirdiler.

Bugünkü koşullar, Japon karşıtı silahlı mücadelemizin sürdüğü yıllarla kıyaslanamayacak kadar iyi durumdadır.

Birinci Dünya Savaşı sonucunda Çarlık Rusya'sının yıkıntıları arasından sosyalist bir devlet olan Sovyetler Birliği doğdu. İkinci Dünya Savaşı'nda faşist Almanya ve İtalya ile Japon emperyalistleri yenilgiye uğratılmış ve bunun sonucunda Avrupa ve Asya'da Halk Demokrasileri ortaya çıkmıştır. Eğer emperyalistler üçüncü bir dünya savaşı çıkarırlarsa, bu yeryüzündeki tüm kapitalist ülkeler için mezar kazmak anlamına gelecektir

Her asker, ABD emperyalistlerinin Kore savaşında yenileceğine ve Kore halkının zafer kazanacağına kesin olarak inanmalıdır. Savaşan askerler için zafere duyulan güven silah ve mühimmattan daha değerlidir.

Birlik, subaylar, astsubaylar ve erler arasında siyasi eğitimi yoğunlaştırmalı ve onlara zafere daha fazla güven ve düşmana karşı daha fazla nefret duygusu aşılanmalıdır. Özellikle ABD

emperyalistlerinin işledikleri cinayetleri her zaman akıllarında tutmaları ve düşmana kin ve nefret duymaları için iyice eğitilmelidirler.

Üçüncü olarak, birlik düzgün bir şekilde yönetilmeli ve subayların çalışma tarzı geliştirilmelidir.

Eğer birlik verimli bir şekilde yönetilecekse, komutanlar doğru liderlik sanatını edinmelidir. Adamlarına kendi kardeşleri gibi değer vermeli ve onları sevmeli, hata yapan adamlarını ciddi bir şekilde eleştirerek derhal düzeltmelerine yardımcı olmalıdırlar. Özellikle siyasi çalışanlar, askerlerini sevgi dolu bir anne gibi sabırla ikna etmeli ve eğitmelidir. Böylece her asker eleştiriyi ciddiyetle kabul etmeye ve disipline gönüllü olarak uymaya teşvik edilmelidir.

Komutanlar görevlerini iyi niyetle yerine getirmeli ve yüksek bir sorumluluk duygusuna sahip olmalıdır. Eğer bir komutan uygunsuz bir emir verirse, ağır zayıat ve beklenmedik kayıplara maruz kalabilir. Bu nedenle tüm askerî ve siyasi kadrolar hem savaşta hem de günlük rutinde her zaman sorumlu ve örnek bir şekilde davranmalıdır.

Komutanlar birliklerinin günlük yaşamları konusunda son derece ilgili olmalıdır.

Her şeyden önce askerlerin yemeklerine dikkat etmelidirler. Elbette savaş koşullarında askerlerine yönetmeliklere uygun olarak her zaman temel gıda maddeleri dışında yiyecek sağlamak zor olabilir. Ancak askerlerin bu tür malzemeleri asla tükenmemelidir. Halihazırda, bazı ikmal servisi çalışanları askerler için günlük yiyecek istihkakını titizlikle organize etmemektedir; sanki bir elden diğerine iş yapar gibi çalışmakta, ellerine geçen her şeyi bir yudumda yiyip tüketmektedirler. Bu doğru değil.

Birlik yan üretimi düzgün bir şekilde organize etmeli, patates ve sebze yetiştirmeli, domuz ve tavuk yetiştirmeli ve askerler için fasulye filizlendirmeli veya fasulye loru yapmalıdır. Deniz

ürünlerini taşımacılığı mantıklı bir şekilde kullanarak getirmeli ve bunları temel olmayan gıdaları desteklemek için tedarik etmelisiniz. Birimler mümkün olduğunca kendi çabalarıyla temel olmayan gıda maddelerini elde etmeye çalışmalıdır.

Bununla birlikte, savurgan uygulamalar tamamen ortadan kaldırılmalıdır. Özellikle hareket halindeyken, birlik yemek artıklarını atmamalıdır.

Askerlere verilen tıbbi hizmet geliştirilmelidir. Şimdilik çok sayıda hemşire eğitilmelidir, çünkü ordu cerrahlarını kısa sürede eğitmek mümkün değildir. Sedy ekipleri yeni organizasyon çizelgesine göre takviye edilmelidir.

Hijyen ve salgın önleme çalışmalarına sürekli dikkat etmelisiniz. Hastalıkları önlemek için sık sık banyolar ve çamaşırlar tertip etmeli ve düzenli olarak aşı yaptırmalısınız.

Dördüncü olarak, bölgenizdeki insanlarla yakın bağlar kurmalısınız.

Halk Ordusu birimleri kendi bölgelerindeki insanların tarım işlerine yardım etmeli, onlar için askeri araçlarla tuz ve benzerlerini taşımali ve ellerinden geldiğince diğer zor sorunları çözmelerine yardımcı olmalıdır. Parti politikasını ve güncel olayları halka doğru bir şekilde açıklamalıdır. Halk Ordusu kelimenin gerçek anlamıyla bir halk ordusu olmalıdır -sadece ülkeyi silahla savunmakla kalmayıp halkın çıkarları ve mutluluğu için mücadele eden ve zorlukların üstesinden gelmelerine yardımcı olan bir ordu.

Beşinci olarak, disiplin ve düzen daha da artırılmalıdır.

Katı disiplin ve düzen bir ordunun özü ve ruhudur ve bir birliğin daha yüksek muharebe verimliliğinin temel garantisidir. Savaş zamanındaki koşullar disiplin ve düzenin gevşekliği için asla bir bahane olmamalıdır. Savaş, daha katı bir disiplin ve düzen ile üstlerden gelen emirlerin ve devlet yasalarının sıkı bir şekilde uygulanmasını gerektirir.

Bugün siz yoldaşlarımı moralli görmek beni çok memnun etti.

Birliğin muharebe gücünü daha da arttırmalı, geçilmez kıyı savunmaları inşa etmeli ve muharebe görevinizi layıkıyla yerine getirmelisiniz.

Kore Halk Ordusu'nun 851. Biriminin çok daha fazla Kahraman yetiştirmesini ve Muhafız Birimi unvanını mutlaka kazanmasını umuyorum.

Hepiniz Partimiz ve Cumhuriyet Hükümetimiz etrafında daha sıkı kenetlenin ve yeni zaferlere doğru cesurca ilerleyin!

CUMHURİYET KAHRAMANLARI VE ÖRNEK ASKERLERLE SÖYLEŞİ

29 Haziran 1951

Yoldaş Kahramanlar, cepheden buraya kadar geldiğiniz için teşekkür ederim. Siz güçlü askerlersiniz.

Cephede savaşan herkesin sağlığının iyi olduğunu duyduğuma çok sevindim.

327'nci Birlik adına tüm subay ve erler tarafından bana sunulan kutlama flamasının bir siperde dikildiği söyleniyor. Gösterdikleri bağlılık gerçekten de çok büyük. Ayrıca birlik bana Cumhuriyet Kahramanı Yoldaş Han Kye Ryol'un tabancasını ve Cumhuriyet Kahramanı Yoldaş Kang Ho Yong'un hafif makineli tüfeğini gönderdi. Bildiğiniz gibi, ilki "My Hill" hareketini başlatan cesur bir kahramandı, diğer yoldaş ise Partinin gerçek bir evladı ve hayatının son anına kadar ülkesi ve halkı için cesaretle savaşan yılmaz bir kahramandı. Bu kahramanları sonsuza kadar unutmamalıyız.

Savaş anlatılarınız beni derinden etkiledi.

Keşif Kahramanı, görev için düşmanın ardına doğru ilerlerken bir kukla ordu bölüğüyle karşılaştığını, bir noktadan düşmana bağırdığını ve onu teslim olması için korkuttuğunu anlatmıştı. Bu gerçekten cesur ve başarılı bir eylem. Bağırarak düşmanı yakalamak için önemli taktiklerden biridir. Japon karşıtı silahlı mücadelenin o yıllarında da gerillalar sık sık aynı şeyi yapar ve düşmanı teslim olmaya zorlardı. Askerler düşmanı sadece silahla değil, ağızdan ağıza ve diğer çeşitli hilelerle nasıl yakalayacaklarını bilmelidir.

Başka bir deyişle, savaş durumuna uygun esnek, anlaşılması zor taktikler kullanma konusunda becerikli olmalıdırlar.

Kahraman askerin cesurca hareket etmesi övgüye değer, ancak bu çok büyük risk taşımaktadır. Düşmanın bağırsıklar karşısında kolayca teslim olmaya ikna olması büyük bir şans. Düşman son bir gayretle ateş açma fırsatı bulsaydı ne olurdu? O zaman bu girişim başarısızlıkla sonuçlanabilir ve gözcüler zayıt verebilirdi. Hepiniz bu ülkenin değerli hazinelerisiniz. Bir askerimiz yüz düşman askeriyle bile bir olamaz. Gelecekte bu taktiği tekrar kullandığınızda, tetikte durup düşmana bağırmalısınız.

Evi güneyde olan siz Kahraman ve Bölük Lideri, düşmanın geri çekilmesini kesmek için bir görev kapsamında düşman hattına sızdınız. Önce bir düşman alay karargâhını basıp yok ederek düşman komutasını felç ettiniz ve ardından çok sayıda düşman askerini öldürüp silah ve teçhizatını ele geçirerek geri çekilme yolunu kapattınız. Siz Kahraman ve Manga Lideri olarak eyleminizde son derece maharetliydiniz. Askerler belirleyici anda cesurca ve akıllıca hareket etmelidir. Sizler de gelecekte de anne babanızı, kardeşlerinizi ve güneydeki evinizi kurtarmak için savaşın en ön saflarında herkesten daha iyi savaşmalısınız.

Yoldaş Kahraman Başhemşire, yaralılara nakledilmek üzere kanınızın büyük bir kısmını vererek onları kurtardığınız söyleniyor. Sağlığınız şimdi nasıl? Savaş alanındaki davranışınız gerçekten bir komüniste yakışır. Gerçekten de çok güçlü bir kadınsınız, çünkü her seferinde iki yaralı yoldaşınızı kurtarmış, onları sırtınızda taşımış ya da kurşunların ortasında yürümelerine yardım etmişsiniz. Japon karşıtı silahlı mücadele döneminde de pek çok kadın gerilla erkekler kadar cesurca savaştı. Japon karşıtı silahlı mücadelenin muhteşem devrimci geleneklerini ileriye taşıyan ülkemizdeki kadınlar şimdi hem cephe hem de cephe gerisinde özveriyle savaşıyor.

Bir İmha Ekibi Lideri olarak düşmanın birçok ağır makineli tüfek sığınağını imha eden ve ilerleyen birliğe yol açan bir kahraman, aynı zamanda ateşli bir yurtseverlik sergileyerek savaş görevini mükemmel bir şekilde yerine getirdi. Siz yoldaşlar, Amerikan emperyalist saldırganlarıyla olan savaş deneyiminizin, aksi düşünülse de onların bir hiç olduğunu doğruladığını

söylüyorsunuz. Bu doğru. Güçlü görünebilirler ancak aslında korkak ve güçsüzdürler.

Yoldaş Ağır Makineli Tüfek Bölüğü Lideri ve Örnek Asker, siz de bu belirleyici savaşta cesurca hareket ettiniz. Umarım güneyi özgürleştirmek için daha iyi savaşarak mutlaka bir Kahraman olursunuz.

Kahraman Kang Ho Yong'u yetiştiren Bölüğün Komutanının Siyasi İşlerden sorumlu yardımcısının, savaşta ölen silah arkadaşlarının intikamını düşmandan almak için bir hareket başlatarak düşmanı yok etmek üzere askerleri canla başla harekete geçirdiği söylenir. İşinde oldukça başarılıydı. Savaş alanındaki siyasi çalışma, düşmanı yok etmek için askerleri harekete geçirmeyi amaçladığından, intikam ve kayıt hareketi siyasi çalışmanın iyi yöntemlerinden biridir. Bu hareket Halk Ordusunun tüm birimlerinde yaygın bir şekilde uygulanmalıdır. Siyasi İşlerden Sorumlu Bölük Komutan Yardımcısı, yürüyüş sırasında da görevini etkili bir şekilde yerine getirerek yürüyüşün başarılı olmasını sağlamıştır. Yürüyüşte iyi olan bir birlik savaşta da iyi olur. Hızlı bir yürüyüş savaşın kazanılmasında önemli bir faktördür. Halk Ordusu'nun küçük birliklerinde başarılı bir yürüyüş sağlamak için siyasi çalışmalar düzgün bir şekilde yürütülmelidir. Bu amaçla askerlere zorlukların üstesinden gelme ruhu aşılanmalıdır.

Hava, topçu, zırhlı ve diğer ağır silahlardan tam destek alamadığınız için, düşmana gece, baskın, kuşatma, kuşatma hareketi ve benzeri taktiklerle saldırmak iyi bir fikir olacaktır. Bu tür taktikler yaygın olarak kullanılmalıdır. Taktikleri ustalikle uygularsanız, sınırlı ağır silah desteğine rağmen çok sayıda düşmanı yok edebilirsiniz. Bir savaşı kazanmak için çeşitli taktikleri uygulamada etkili olmalısınız. Özellikle, düşmanın zayıflıklarını kavramalı ve bunları iyi bir hesaba dönüştürmelisiniz. Savaşı daha az kan dökerek kazanmak için elverişli taktikler uygulamalısınız.

Cephedeki askerler şu anda zafere olan kesin inançlarıyla cesurca savaşıyorlar. Askerlerin zafere olan sarsılmaz inancı

savaşta çok önemlidir. Gökyüzündeki dost uçakların sayısının az olması bazı askerleri endişelendirebilir. Ancak uçaklar hiçbir zaman bir savaşın sonucunu belirleyemez. Bir savaşta başarı, savaşa katılan askerlerin ve halkın siyasi ve manevi niteliklerine bağlıdır. Düşmanın sayısal ve teknik üstünlüğünü, politik-ideolojik ve taktik üstünlüğümüzle alt etmeliyiz. Gerçeklerin de gösterdiği gibi, çok fazla uçağımız olmamasına rağmen düşmanı yenilgiye uğratiyoruz.

Uçaklardan ve silahlardan daha güçlü olan galip Kore İşçi Partisi'ne, kahraman Halk Ordusu'na ve yılmaz devrimci ruhla donanmış halkımıza sahibiz. Ve kardeş ülkelerin halkları bizi aktif olarak destekliyor ve cesaretlendiriyor. Adil bir savaş mutlaka başarıya ulaşacaktır. Halk Ordumuz ve Parti etrafında kenetlenmiş halkımız düşmanı yenecek ve nihai zafere ulaşacaktır. Halk Ordusu'nun askerleri zafere daha sıkı bir güvenle düşmanla cesurca savaşmalıdır.

Eğer ABD emperyalistleri ilk karşı saldırımız sırasında cepheye büyük takviyeler getirmemiş olsalardı, güney yarısının tüm bölgelerini çoktan kurtarmış ve ulusal yeniden birleşme davasını başarmış olurduk. Ancak onlar Pasifik bölgesindeki tüm güçlerini ve hatta Akdeniz'deki güçlerinin bir kısmını getirdiler ve yoğun bir işgal başlattılar. Bu durum dost ve düşman arasındaki güç dengesinde büyük bir değişikliğe neden oldu. Bu nedenle stratejik bir geri çekilme yapmak zorunda kaldık. Buna bağlı olarak, halkımızın haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı uzadı ve zorlaştı ve Halk Ordumuz ve halkımız ağır bir sınavdan geçiyor.

ABD emperyalistleri Kore'yi asla terk etmeyecek ve kendi istekleriyle geri çekilmeyeceklerdir. Tarih, hiçbir emperyalizmin işgal ettiği toprakları kendi isteğiyle terk etmediğini bilir. Özellikle ABD emperyalizmi, dünyada doğduğu günden bu yana saldırganlık ve talana bulaşmış en gaddar ve acımasız işgalci ve dünya irticasının elebaşıdır. Bu nedenle Kore'den asla uysal bir şekilde çekilmeyecektir. ABD emperyalisti, Kore savaşında tekrar tekrar yaşadığı utanç verici gerilemeler karşısında, saldırgan emellerini ne pahasına olursa olsun gerçekleştirmek için elindeki

tüm araçları ve yolları kullanmaktadır. Sonu yaklaştıkça, düşman daha da şiddetli bir çaba gösterecektir.

Halihazırda kazanılmış başarılarla asla yetinmemeliyiz. Uyanıklığımızı daha da arttırmalı ve savaşı nihai olarak kazanmak için inatla mücadele etmeye devam etmeliyiz. ABD emperyalizmini ve yardakçılarını tamamen yok etmek ve Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda nihai zafere ulaşmak istiyorsak, daha çetin sınavların üstesinden gelmeye kesinlikle hazır olmalıyız.

Topraklarımızın bir santimini bile düşmana teslim edemeyiz. Ne pahasına olursa olsun düşmanımızı yok etmeli ve Kore'nin güney yarısını özgürleştirmeliyiz. ABD emperyalizmi ülkemizin güneyinde kaldığı sürece, Kore yeniden birleşmeyecek ve halkımız mutlu bir yaşam süremeyecektir. ABD emperyalist saldırganlarını topraklarımızdan temizlemeliyiz. Bu çok önemli görev size emanet edilmiştir.

Partimiz, cephede savaşan Halk Ordusu'nun yiğit askerlerine güvenmektedir. Kahraman askerlerimiz tüm muharebelerde - ilerleme ya da geri çekilme ve düşman hatlarının gerisindeki eylemlerde- cesur davranmış ve çok fazla deneyim biriktirmişlerdir. Bu tecrübe, savaşın kazanılması için değerli bir varlık olarak hizmet edecektir.

12. Andong Piyade Tümeni askerlerinin daha zor muharebe görevlerini yerine getirerek Muhafız Tümeni onurunu kazanmaya kararlı oldukları söylenmektedir. Azimleri takdire şayan. Umarım güney yarısını kurtarmak için yapılacak savaşlarda büyük kahramanlıklar sergilerler ve daha büyük cesaret gösterilerinde bulunurlar.

Cephede sizler de her zamanki gibi iyi savaşmalı ve aynı zamanda tüm birlikleriniz bu onura erişene kadar daha fazla kahraman ve örnek askerin doğmasına yardımcı olmalısınız.

Her şeyden önce Parti örgütünün yaşamını düzgün bir şekilde sürdürmeli ve Parti disiplinine gönüllü olarak uymalısınız.

Tüm Parti üyelerinin Parti yaşamını düzgün bir şekilde sürdürmesi ve Parti örgütlerinin rollerini geliştirmesi savaşlarda başarı için önemli bir garantidir. Parti üyeleri Parti yaşamını ihmal eder ve Parti disiplinine uymazlarsa, zafer sağlanamaz.

Parti örgütleri Parti yaşamını savaş koşullarına uygun olarak yönlendirmelidir. Örneğin ateş hattındaki Parti toplantıları tüm formaliteler yerine getirilerek uzun saatler boyunca yapılmamalıdır. Savaş durumlarında Parti toplantıları militan bir şekilde yapılmalıdır. Parti örgütleri üyelerinin Parti yaşamını titizlikle yönlendirmeli, onlara istisnasız Parti görevleri vermeli ve sonuçları zamanında toplamalıdır. Böylece hepsi yüksek siyasi bilinçle her zaman faal olacaklardır.

Birimlerde katı bir askerî disiplin tesis edilmelidir. Disiplin bir ordunun canı ve ruhudur ve savaşma kapasitesinin kaynağıdır. Birliklerde askerler askerî disipline gönüllü olarak uyacak şekilde eğitilmelidir.

Etkili askerî ve siyasi eğitim askerlerin önemli bir görevidir.

Bilgi size devrimin zaferi konusunda sağlam bir güven verecek ve mücadele misyonunuzu layıkıyla yerine getirmenizi sağlayacaktır. Bilgi güçtür. Askerler savaş koşullarında eğitimlerini ihmal etme eğilimindedirler. Halbuki böyle olmamalıdır. Durum ne kadar zor ve karmaşıksa, askerî ve siyasi meseleler ile güncel olaylar üzerinde o kadar çok çalışmak gerekir. Ancak bu şekilde Parti'nin iradesini ve durumun gerekliliklerini net bir şekilde anlayabilir ve tüm zorlukların ve sıkıntıların üstesinden gelerek cesaretle savaşmaya devam edebilirsiniz.

Her şeyden önce politikayı iyi çalışmalısınız. Parti çizgisi ve politikası, Halk Ordusu birimlerindeki siyasi dersler aracılığıyla askerlere aktarılmalıdır. Ancak o zaman askerler rahat nefes alabilir ve Parti'nin arzusuna uygun hareket edebilirler. Askerî konular ve güncel olaylar da iyi şekilde öğrenilmelidir.

Gazetelerin, Motivasyon Görevlisinin El Kitabının ve diğer yayınların doğru kullanımı askerlerin eğitiminin geliştirilmesinde

önemlidir. Özellikle gazetelerin başyazılarını ve diğer makalelerini okumayı bir kural haline getirmelidirler. Bunlar Partimizin politikasını ve durumun gereklerini yansıtır. Motivasyon görevlileri yanlarında her zaman gazeteler ve Motivasyon Görevlisinin El Kitabı bulundurmalı ve bunları yürüyüş ya da muharebe aralarında askerlere okumalıdır. Askerler tüm bu yayınları sindirirlerse, Parti'nin niyetini ve son gelişmeleri kavrayabilecek, cephede olup bitenleri öğrenebilecek ve diğer birliklerin savaş deneyimlerinden ders çıkarabileceklerdir. Halk Ordusu Genel Siyasi Bürosu, ordu gazetesinin ve Motivasyon İşçisinin El Kitabının basımını arttırmak ve bunları askerlere hızlı bir şekilde ulaştırmak için adımlar atmalıdır.

Halk Ordusu mensupları, kendi çabalarıyla zorlukların ve güçlüklerin üstesinden gelme özelliklerini edinmelidir. Bildiğiniz gibi, geçmişte Japon karşıtı gerillalar 15 yıl boyunca Japon emperyalizmiyle savaşmış ve onu çok zor koşullar altında, herhangi bir devletin iç cephesi ve düzenli bir ordunun desteği olmaksızın yenilgiye uğratmışlardı. 'Kendine güven' sloganı altında, silahlanmak için düşmanın silahlarını ele geçirdiler ve yiyecek ve giyecek sorunlarını kendi başlarına çözdüler. Bunun da ötesinde, günde onlarca kez düşmanla savaşmak, altı metre derinliğindeki kar yığınları arasında mücadele etmek ve çoğu zaman günlerce yemek yememek zorunda kaldılar. Japon karşıtı gerillalar ne zaman zor durumda kalsalar birbirlerine yardım ettiler ve tek bir akıl ve tek bir irade ile sıkı bir şekilde birleşerek savaştilar. Halk Ordusu, Japon karşıtı gerillaların bu devrimci ruhunu ileriye taşımalıdır. Cephaneniz bittiğinde onu düşmandan alıp savaşıma devam ettiğinizi söylüyorsunuz. Devrimci bir asker bu şekilde savaşmalıdır.

Askere yazılmanızın üzerinden uzun zaman geçmesine rağmen ailenizi özlemediğinizi söylemişsiniz. Neden hasret çekmiyorsunuz? Amerikalılarla savaşmakla o kadar meşgul olmalısınız ki evinizi özlemiyorsunuz. İnsanın evine, anne babasına ve kardeşlerine olan sevgisi ne kadar fazlaysa, düşmana olan nefreti de o kadar şiddetli olur ve savaşta o kadar cesur olur.

Her birinize üzerinde “ABD’li emperyalist saldırganları yok edin!” yazılı bir kol saati ve hafif makineli tüfek hediye etmek istiyorum. Bu silah, devrimci önderlerimizin ve halkımızın değerli teri ve kanıyla, Parti’nin ve halkın düşmanı yok etme, ülkeyi savunma ve güneydeki Amerikan emperyalist saldırganları tarafından ezilen halkı özgürleştirme arzusuyla yoğrulmuştur. Bu silahla saldırganları son adama kadar yok etmelisiniz. Güneyi özgürleştirene ve ülkeyi yeniden birleştirene kadar onu elinizde tutacaksınız. Cephedeki yiğit askerlere, işçilerimizin kendi başlarına böylesine mükemmel silahlar yaptıklarını ve arkadaki halkımızın da iyi çalıştığını anlatacaksınız.

Gelecekte cephedeki durum giderek daha fazla Halk Ordumuzun ve halkımızın lehine dönecek ve biz mutlaka zafere ulaşacağız.

Lütfen cephedeki asker arkadaşlarınıza en iyi selamlarımı ve emirlerimi iletin.

Cephedeki askerler Başkomutan’a sağlık içinde uzun bir ömür dilediler. Eğer onlar sıhhatli bir şekilde savaşlırlarsa, ben de sıhhatli olacağım. Cephedeki tüm askerlerin sağlıklı bir şekilde ve daha cesur bir şekilde Parti, ülke ve halk için savaşmaya devam etmelerini diliyorum. Kalbim her zaman siperlerde savaşan askerlerle birlikte.

Amerikan emperyalist saldırganları yok edildiğinde ve savaş kazanıldığında hepimizle tekrar görüşmek üzere.

YÜKSEKLİK 1211’İ HAYATLARIMIZ PAHASINA SAVUNALIM

**Kore Halk Ordusu 256. Birlik Komutanları ile Görüşme
23 Eylül, 1951**

Bugün burada cesur savaşıları gördüğüm için çok mutlu ve gururluyum.

Yükseklik 1211 mükemmel durumda, düşmanı ezip geçiyor.

Burada, tehlikeli ileri bölgede bulunmamdan dolayı endişelisiniz. Ama askerlerimizin düşmanla savaştığı yere gelmemem için hiçbir neden yok. Ne kadar uzakta ve ne kadar tehlikeli koşullarda olursa olsun askerlerimizi cephede ziyaret etmeliyiz.

Japon karşıtı silahlı mücadele günlerinde vurguladığımız ve hâlâ vurgulamakta olduğumuz gibi, komutanlar her şeyden önce düşman girişimini doğru tahmin etmeli ve bir savaşı kazanmak için onları yok etmeye her zaman tam olarak hazır olmalıdır.

ABD emperyalistleri, hakkında o kadar çok böbürlendikleri “yaz taarruzunda” başarısız oldular. Saldırganlar “yaz taarruzu”nu başlattıklarında, bunun cephede bir tür değişim sağlayabileceğini iddia ettiler. Bunu “en dikkatli şekilde planlanmış bir operasyon” ve Kore’nin dağlık bölgelerine uyarlanmış “dalgalar halinde saldırılar” olarak tanımladılar. Ancak Halk Ordusu güçleri, düşman birliklerini ve malzemelerini kitlesel olarak imha eden güçlü bir karşı saldırıyla bunu ezip geçti. Böylece düşman bile başarısızlığını kabul etmek zorunda kaldı.

“Yaz taarruzu”nda boşa çıkan şeytani emellerini bir ”sonbahar taarruzu” ile ne pahasına olursa olsun gerçekleştirmeyi hayal eden ABD’li emperyalist saldırganlar, şimdi kendilerini takviye ediyor ve ateşkes görüşmeleri perdesi arkasında yeni bir büyük çaplı saldırı hazırlıyorlar.

Belli ki düşman asıl saldırısını cephenin doğu kesimine yönlendirecek. Yeterince aptalca bir şekilde, Yükseklik 1211, Mundung-ri, Kkachi Tepesi ve Wolbi Dağı'ndan geçen hattı güvence altına almaya ve cephe hattını Wonsan'ın kuzeyindeki bölgeye kadar ilerletmeye çalışıyorlar. Bu nedenle, ne olursa olsun, inatla Yükseklik 1211'deki hattı aşmaya çalışacaklardır.

Yükseklik 1211 muazzam bir stratejik öneme sahip. Eğer burayı düşmana teslim edersek, Kumgang Dağı da dahil olmak üzere geniş bir alanı kaybetmek zorunda kalacağız. Burayı savunmakta başarısız olursanız düşman Kumgang Dağı'nı ve ardından Wonsan'ı ele geçirecektir çünkü arkasında geri çekilebilecek kayda değer bir tepe yoktur. Yükseklik 1211 böylesine stratejik bir öneme sahip olduğu için, düşman onu ele geçirmek için çılgınca çaba sarf ederken, Halk Ordumuzun cesur askerleri ise hayatları pahasına onu savunmak için savaşıyor.

Dahası, eğer direnmezseniz, düşmanın cephedeki kara kuvvetlerinin ilerleyişine paralel olarak doğu ve batı kıyılarına çıkarma yapma girişimini engelleyemeyiz. Bu girişimin engellenmesindeki başarı, büyük ölçüde 1211. Yükseklikte direnip direnmeyeceğinize bağlıdır.

Düşman, kara cephesine yüz binlerce asker yığarak ve aynı zamanda doğu ve batı kıyılarına çıkarma yaparak bir saldırı başlatmayı planlıyor. ABD'li emperyalist saldırganlar Doğu Denizi'nde bir dizi savaş gemisi yoğunlaştırıyor ve uçakları ve yeni tümenleri acil eylem için tetikte tutuyor. Ayrıca Majon-ri, Hoeyang İlçesi ve Anbyon Ovası bölgelerine paraşütçü birliklerini indirerek bu kurnaz manevrayla operasyonlarımızı sekteye uğratmayı planlıyorlar. Elbette bu büyük bir sorun değil, zira buna karşı koymak için bu bölgelere kendi birliklerimizi konuşlandırdık.

Yükseklik 1211'in savunulmasına büyük önem veriyoruz çünkü buradaki başarı tüm cephelerdeki durumu lehimize değiştirecektir. Burayı canınız pahasına savunmalı, bir santim bile geri adım atmamalısınız.

Yükseklik 1211'in savunulması için öncelikle tüm savunma mevzilerinizi zapt edilemez bir şekilde güçlendirmeniz zorunludur.

Bugün karşı karşıya olduğumuz birincil görev cepheyi sağlamlaştırmaktır. Anavatan kurtuluş savaşının, ABD emperyalistlerinin silahlı kuvvetlerini büyük ölçekte takviye etme hamleleri nedeniyle uzadığı mevcut koşullar altında, savunma mevzilerine dayanarak inatla savaşmalıyız.

Savunma mevzilerimizi güçlendirmek ve geçilmez kılmak için hem cephedeki tepelik alanlarda hem de kıyı bölgelerinde tüneller kazmalıyız.

Tünel taktikleri, mevcut duruma, arazimize ve düşmanla aramızdaki güç dengesine uyum sağlamak için ortaya konmuş yeni bir savaş yöntemidir.

Tünelli mevzilerde savaşırsak, adamlarımızı ve savaş ekipmanlarımızı maksimum düzeyde korurken daha fazla düşmanı yok edebiliriz. Bu nedenle, gelecekteki çatışmalarda ağırlıklı olarak tünel taktiklerini kullanmalıyız.

Tünelli savunma mevzileri oluştururken, aynı zamanda savaşçılar arasında, küçük birlikler arasında ve yükseltiler arasında iletişim hendekleri kazmalı, böylece bunları birbirleriyle ilişkilendirmeli ve saha mevzilerini güçlendirmeliyiz. Askerlerimizi ve savaş ekipmanlarımızı düşman bombardımanından ve çeşitli silahlardan gelen sürpriz saldırılardan korumanın yolu budur.

Tüm muharebe birlikleri savunma mevzilerine tüneller açmalı ve bunlara güvenerek direnmeli, çılgına dönmüş düşmana sert darbeler indirmelidir. Savaş dışı kayıpları ortadan kaldırmak için çaba göstermeli ve gücümüzün bakımına ve takviyesine özel önem vermelisiniz.

Daha sonra, farklı hücum birliklerinin faaliyetleri yoğunlaştırılmalıdır.

Mevzide savunmayı yoğunlaştırmak hiçbir zaman bir taarruz grubunun faaliyetini engellemez. İnatçı mevzi savunması, gerektiğinde hücum birliklerinin hızlı, cüretkâr ve beklenmedik eylemleriyle birleştirilmelidir. Bu, daha fazla düşman birliğini ve savaş teçhizatını imha etmemizi ve onları paniğe sürüklememizi sağlayacaktır. Halk Ordusu birlikleri baskın eylemlerini güçlendirerek düşmana her yerde saldırmalı ve insan gücünü, malzemesini ve diğer çeşitli hedeflerini durmaksızın yok etmelidir.

Ayrıca, ateş gücü düzgün bir şekilde organize edilmelidir.

Düşman tüm insan gücünü ve malzemesini birbirini izleyen “dalgalar halinde saldırılar” halinde fırlattığında, adamlarımızı ve silahlarımızı düzgün bir şekilde konuşturmalı ve ateş gücünü etkili bir şekilde organize etmeliyiz. Böylece onların umutsuz saldırılarını kontrol edip boşa çıkarabilir ve savunma savaşında başarıları takip edebiliriz. Ateş gücünün örgütlenmesi elbette hafif silahlarda etkili olmalıdır, ancak topçularda bu çok daha önemlidir.

Diğer tüm savaş düzeni ve taktik uygulamalarda olduğu gibi, topçu ateşinin düzeninde de yabancı deneyimler mekanik olarak kopyalanmamalıdır. Topçu ateşini, dağlarla dolu ve çok az düzlüğe sahip olan ülkemizin özel koşullarına uyacak şekilde her zaman Kore usulüyle organize etmeliyiz.

Her türlü topu savaş alanının ön sınırına kesinlikle daha yakın yerleştirmeli ve tepelere daha fazla doğrudan atış silahı getirmeliyiz. Bunun hem modern savaş tarihinde hem de taktikle ilgili hiçbir yabancı literatürde örneği yoktur. Tepelere yerleştirilen toplarla ve yeterli ateş yoğunluğuyla, düşman topçusunu alt edebilmeli ve dost piyade hareketlarına güçlü ateş desteği verebilmelisiniz. Bu şekilde piyade ve topçu yakın iş birliği yapacak ve düşman birliklerini ve diğer hedefleri yok edecektir. Ayrıca destek ateşini, dost birlikler arasındaki bitişik noktaları düzgün bir şekilde kapsayacak şekilde düzenlemelisiniz.

Sonrasında, mühimmatların taşınmasına çok dikkat edilmelidir.

Bunların sorunsuz bir şekilde taşınması savaşta zaferi belirleyen temel faktörlerden biridir.

İkmal yollarımızı kesmek ve kuvvetlerimizi mevcut hattan çekilmeye zorlamak amacıyla ABD emperyalistleri hava kuvvetlerini harekete geçirerek Malhwi-ri, Hoeyang, Chol Pass ve Kosan bölgelerini neredeyse her gün vahşice bombalamaktadır. Bu bölgeler çok önemlidir; birliklerimize savaş malzemelerini sağladığımız can damarıdır. Bu güzergâhın ablukaya alınması, Yükseklik 1211 de dâhil olmak üzere cephenin doğu kesimine malzeme ulaştırmamızı engelleyebilir. Bu nedenle, düşmanın yoğun bombardımanı karşısında savaş malzemelerinin sorunsuz bir şekilde taşınmasını sağlamak için her türlü adım atılmalıdır.

Bu amaçla, uçaksavar ateşi titizlikle organize edilmelidir. Düşman bombardımanının yoğun olduğu bölgelerde, önemli yolların ve köprülerin yakınlarında, yüksek ve alçak tepelere uçak avlama timleri yerleştirilmelidir ki düşman uçaklarının serbestçe uçmasını engelleyebilsinler ve tüm davetsiz misafirleri vurabilsinler. Buna ek olarak, hava savunma gözetleme noktalarının sayısını artırarak hava savunma nöbetlerini güçlendirmelisiniz.

Yollarda onarım çalışmaları yapılmalıdır. Uzun süre yağın yağmur yolları büyük ölçüde bozdu. Yollar halkın da yardımıyla mühendis birlikleri tarafından hızla onarılmalıdır. Ancak o zaman savaş malzemelerinin taşınması tatmin edici bir şekilde gerçekleştirilebilir.

Ayrıca, askerler arasında siyasi çalışmalar iyi yürütülmelidir.

Bu onların moralini yükseltmeye yardımcı olacaktır. Yüksek moral, savaşta zafer için ana faktörlerden biridir. Düşman bombardımanı ne kadar ağır ve savaş ne kadar şiddetli olursa, askerler arasındaki siyasi çalışma da o kadar enerjik bir şekilde yürütülmelidir.

Komutanlar ve siyasi çalışanlar askerlere Parti'nin stratejik sloganının -toprağımızın bir karışını bile düşmana vermeyeceğiz- gerçek anlamını anlatmalıdırlar ki askerlerin eşsiz cesareti ve toplu kahramanlığı 1211. Yüksekliği savunmak için verilen onurlu mücadelede tam olarak ifade edilebilsin.

Aynı zamanda askerlere zafere dair sarsılmaz bir güven aşılanmalıdır. Bunun için davamızın haklılığını ve savaşta zafere ulaşmak için nelerin gerekli olduğunu bilmelidirler.

Halk Ordumuz ve halkımız anavatanını ve demokratik sistemini düşman işgalinden korumak için kutsal ve adil bir savaş yürütürken, ABD emperyalistleri ülkemizi kendi sömürgeleri haline getirmek için saldırgan ve adaletsiz bir savaş yürütmektedir. Adalet için savaşan insanlar her zaman kazanırken, adaletsiz bir savaşa girişen saldırganlar kaybetmeye mahkûmdur. Bu, tarihin gelişimindeki değişmez bir yasadır.

Anavatan Kurtuluş Savaşında bizi kesin zafere götüren faktörlere sahibiz. Tüm zaferlerin örgütleyicisi ve ilham kaynağı olan Kore İşçi Partisi'ne ve onun etrafında sıkı sıkıya birleşmiş kahraman Halk Ordusu ve halkına sahibiz. Halk Ordumuz ve halkımız alışılmadık derecede yüksek bir politik-ideolojik hazırlığa sahiptir. Özellikle Halk Ordusunun cesur erleri düşmana karşı ateşli bir nefretle doludur ve kanlarının son damlası pahasına da olsa onu topraklarımızdan silip atma kararlılığıyla donanmıştır. Savaşın bir yılı içinde daha da sertleşmiş ve zengin deneyimler kazanmışlardır. Partinin bilge liderliği altındaki Halk Ordumuzun ve halkımızın gücü yenilmezdir. Bu, savaşta nihai zaferin kazanılmasında belirleyici bir faktördür.

Gücümüz politik-ideolojik açıdan düşmaninkinden çok daha fazladır; askerî-teknik açıdan ise hiçbir şekilde daha zayıf değildir. Şu anda Halk Ordusu birliklerimiz sağlam bir şekilde güncel savaş teçhizatıyla donatılmıştır. Özellikle hava kuvvetleri ve topçu birlikleri, ilk ilerleme dönemindekilerle kıyaslanamayacak kadar güçlenmiştir. Bu nedenle ABD'li emperyalist hava korsanları Pyongyang'ın kuzeyindeki hava sahası üzerinde eskisi kadar rahat uçamamaktadır. Düşmanın "üstün teknikleri" ile övündüğü günler

geride kaldı. Halk Ordumuz ve halkımız, ülkelerini ABD emperyalizminin ve yordakçılarının işgaline karşı savunmakta, onları yenmekte ve Anavatan Kurtuluş Savaşını nihai olarak kazanmakta asla başarısız olmayacaktır.

Komutanlar her zaman askerlerinin yaşam koşullarına büyük önem vermelidir.

Askerlerimizin hepsi birer servet ve devrimci silah arkadaşlarıdır. Askerlere iyi bakmak komutanların kutsal bir görevidir. Babacan bir tavırla, askerlerinin yaşamlarının her yönüyle ilgilenmelidirler; yiyecek, giyecek ve dinlenme sorunlarının yanı sıra savaş faaliyetleriyle de ilgilenmelidirler.

Cephe birlikleri askerlere yeterli sebze sağlayamayabilir ve bunun sonucunda askerler vitamin kaybına uğrayabilir. Bu nedenle, bu hastalıktan korunmak için onlara mutlaka yeşillik, bu da yoksa yenilebilir otlar, çam iğneleri ve benzerlerini temin etmelisiniz. Size fasulye göndereceğiz. Ondan askerler için soğuk yemek ya da sıcak çorba pişirmek üzere fasulye filizi yapmalısınız.

Çok şiddetli savaşlar sürerken bile zayıflara dinlenme fırsatı verdiğinizi duydum. Bu gerçekten de mükemmel. Onlara pirinç keki ile birlikte servis edilmek üzere lapa pirinç gönderilmesini sağlayacağım. Düşmana karşı ölüm kalım mücadelesi veren savaşçılar için kınanacak bir şey yoktur. Komutanlar, askerlerinin yaşamlarındaki herhangi bir soruna derhal dikkat çekmelidir.

Son olarak, halkla daha yakın ilişkiler sürdürülmelidir.

Halk Ordusu tam anlamıyla bir halk ordusudur, işçiler ve köylüler de dahil olmak üzere emekçi halkın evlatlarından oluşur ve halka hizmet eder. Halkla bağlarını güçlendirmesi doğaldır. Ordu ve halk ancak birbirlerine yardım ettiklerinde ve tek vücut halinde savaştıklarında savaşı kazanabilirler.

Cephe bölgelerindeki halkın savaş koşullarında durumu iyi olmadığından, ordu hiçbir şekilde onları sıkıntıya sokmamalıdır.

Halk Ordusu birliklerinin görev yerlerinde halka göz kulak olduğu söylenir. Halkın ordusu da bu şekilde davranmalıdır.

Şu anda Kangwon Eyaletindeki halk iyi savaşıyor ve Halk Ordusuna yardım eli uzatıyor. Eğer Amerikan emperyalistlerini ezmek ve bu savaşı kazanmak istiyorsak, halk orduya yardım ederek çok çalışmaya devam etmelidir. Cephe gerisinde tarımla uğraşmalı, hasar gören yolları ve köprüleri onarmalı, cepheye mühimmat ve erzak taşımalı, böylece tepelerde savaşan askerlere mümkün olan her türlü yardımı yapmalıdırlar.

Partinin stratejik politikasına sadık kalarak, mevzilerinizi aşılmaz kalelere dönüştüreğinizden, her muharebeyi titizlikle organize edeceğinizden ve böylece Yükseklik 1211'i başarıyla savunacağınızdan eminim.

~ÇALIŞMALAR 7~

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞI VE HALKIN GÜCÜ

Halkımızın gücü sadece barış zamanında değil savaşta da üstünlüklerini göstermiştir. Anavatan Kurtuluş Savaşı, bu gücün ülkemizin bağımsızlığını ve özgürlüğünü yabancı saldırganların saldırılarından koruyabilecek ve Kore halkını mutlu bir yaşama götürebilecek tek güç olduğunu kanıtlamıştır.

ABD emperyalistleri ani saldırılarını başlattığında, Kore halkı ülkedeki tüm çalışmaları savaş temelinde yeniden örgütlemeyi ve cepheye zafer için her şeyi karışıklık olmadan seferber etmeyi başardı, çünkü devlet gücünü pekiştirmiş ve Halk Ordusunu güçlendirmişti. Sonuç olarak, Parti ve Hükümetin önderliğinde Kore halkı 19 ay süren savaşta büyük zorluklara rağmen bugünkü zaferi kazanmayı başardı.

Savaşta Kore halkı düşmana ağır bir darbe indirmiş ve düşmanın kendilerine asla boyun eğdiremeyeceğini anlamasını sağlamıştır.

Düşman, tankları, uçakları ve sahip olduğu yüksek askeri teknikle ülkemizi ve halkımızı bir çırpıda fethedebileceğini düşünüyordu. Ancak bugünün Kore halkı, feodal Ri hanedanı dönemindeki Kore halkı değildir; o dönemin yozlaşmış yönetimi altında yaşayan bir halk değildir. Bugünkü Kore halkı, Marksizm-Leninizm ile silahlanmış Kore İşçi Partisi tarafından yönetilen bir halktır; iktidarı kendi ellerine almış bir halktır, ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için kanlarının son damlasına kadar savaşımaya hazır özgürleşmiş bir halktır.

Bugün Kore halkının ABD'li emperyalist haydutlara karşı yürüttüğü savaş, yalnızca ülkemizin bağımsızlığını ve özgürlüğünü emperyalist saldırganlığa karşı savunmak için verilen bir ulusal kurtuluş savaşı değil, aynı zamanda tüm dünyada barış ve güvenliği korumak için verilen bir savaştır. Halkımızın ABD emperyalistlerinin ve onların uşaklarının işgaline karşı

verdiği kahramanca mücadele, Doğu'nun sömürge ve ezilen uluslarının kurtuluş hareketleri için bir şiar haline gelmiştir. Bu nedenle dünyanın tüm ilerici insanları halkımızın haklı mücadelesini desteklemektedir ve dünya kamuoyu ve dikkati Kore savaşına odaklanmıştır.

Halkımızın gücü çetin sınavlara dayanmış ve savaş sırasında daha da güçlenmiştir.

Kore halkı, kendilerine ait olan bu yeni güç türünü fazlasıyla sevmektedir. Çünkü sadece bu gücün Kore halkının gerçek gücü olduğuna, sadece bu gücün emperyalist işgale karşı ülkemizin bağımsızlığını ve özgürlüğünü koruyabileceğine ve Anavatan Kurtuluş Savaşını zafere taşıyabileceğine, sadece bu gücün halkımıza mutlu bir yaşam sağlayabileceğine ve zaferden sonra ülkemizi demokrasi ve sosyalizm yolunda ilerletebileceğine inanmaktadırlar.

Şu anda en önemli görevimiz düşmanı yok etmek, ülkemizin bağımsızlığını ve özgürlüğünü savunmak ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni korumaktır. ABD emperyalistleri Kore'nin tamamını sömürge haline getirme sevdasından henüz vazgeçmiş değiller ve savaşı uzatmaya çalışıyorlar. Düşman, halkımızın ezeli düşmanı Japon emperyalizmini yeniden silahlandırıyor ve ülkemizi saldırganlık için bir sıçrama tahtası olarak kullanarak Asya'yı fethetmek ve yeni bir dünya savaşını ateşlemek için manevralar yapıyor. Dolayısıyla Anavatan Kurtuluş Savaşı'ndaki zaferimiz sadece Kore halkı için değil, barış isteyen tüm Asya ve dünya halkları için de bir zafer olacaktır.

Biz kazanıyoruz ve bu kutlu savaştan kesinlikle zaferle çıkacağız.

Bazı insanlar “Güçlü ABD emperyalistlerini nasıl yenebiliriz?” diye soruyor. Bir zamanlar hain Syngman Rhee liderliğindeki yönetimin hâkim olduğu Kaepfung, Yonbaek ve Ongjin'deki ri halk komitelerinin bazı yetkilileri şöyle konuşuyor: “Cumhuriyet Hükümeti Kore halkının gerçek hükümetidir ve halkın iktidarı Kore halkının gerçek iktidarındır. Cumhuriyet Hükümeti tarafından izlenen politikalar gerçekten Kore halkının çıkarlarına uygun politikalardır. Hem sözde hem de eylemde

haklısınız. Ama Yankeeler geldiğinde hepimiz öldürüleceğiz çünkü biz ri halk komitesinde çalışıyoruz.” Diyorlar ki, “Kore Amerika’ya karşı nasıl kazanabilir? Kore Japonya ile baş edemedi, Japonya’dan daha büyük ve daha güçlü olan Amerika’ya karşı nasıl kazanabilir?”

Ancak biz kazanabiliriz. 19 aylık savaş bunun için yeterli kanıtı sunuyor. Amerikalılar umutsuzca çabaladılar ama Kore halkını fethetmeyi başaramadılar.

Tek başımıza, yapayalnız savaşmak zorunda kalsaydık, elbette bu başka bir soru olurdu. Bizim çağımız, sosyalist ve demokratik ülkelerin bayraklarının Elbe’den Pasifik’e kadar dalgalandığı bir çağdır.

Tek başımıza savaşmıyoruz. Çin halkı tarafından gönderilen Çin Halk Gönüllüleri bizimle yan yana savaşıyor. Bizim yanımızda öncelikle dünyanın en güçlü devleti olan Sovyetler Birliği halkı, Halk Demokrasilerinin halkları ve dünyanın dört bir yanındaki özgürlüksever insanlar var. Doğu’daki sömürge ve ezilen halklar bizi destekliyor. Yani biz düşmandan daha güçlüyüz.

Ayrıca, stratejik açıdan bakıldığında, Kore Halk Ordusu kendi topraklarında, Çin Halk Gönüllüleri ise kendi topraklarına yaklaşan bölgelerde savaşıyor ve her ikisi de arkalarındaki sağlam cepheden ayrılmadan savaşıyor. Ancak ABD’nin emperyalist saldırgan birlikleri onların arkasından binlerce mil uzakta savaşıyor. Dolayısıyla bu açıdan da çok daha büyük avantajlara sahibiz.

Gelin bir de askerlerin moral durumuna bakalım. ABD askerleri Kore cephesine para için, İngiliz ve diğer askerler ise kendi istekleri dışında geldiler. Çünkü haksız, saldırgan bir savaş yürütüyorlar, haklı bir amaçları yok. Günler geçtikçe Kore cephesinde kimin hesabına ve kimin için değersiz bir şekilde öldüklerini anlıyorlar. Bu nedenle moralleri günden güne düşüyor.

Ancak bizim Halk Ordumuz ve Çin Halk Gönüllüleri söz konusu olduğunda durum tam tersidir. Onlar ölüme meydan okuyarak savaşıyorlar çünkü ülkelerinin bağımsızlığı ve

özgürlüğü için, halkları ve devrim için haklı bir savaş yürüttüklerini biliyorlar.

O halde düşmana kıyasla bizim ne eksiklerimiz var? Askerî açıdan, teknik donanım bakımından düşmandan daha kötü durumdayız. Ancak teknik, doğuştan sahip olunan bir şey değildir. Hiç bilmeyen biri bile teknik öğrenebilir. Askerî tekniğimiz her geçen gün gelişiyor ve ilerliyor. Zaman bizim lehimize. Zaman geçtikçe ordumuz teknik açıdan daha donanımlı hale gelecek, güçlenecek ve nihayetinde nihai zaferi kazanacaktır.

Zaferi kazanmak için tüm iç kuvvetlerimizi daha iyi bir şekilde birleştirmeli, tüm işleri daha doğru bir şekilde yapmalı ve halk iktidarı organlarımız olan halk komitelerini sağlamlaştırmalıyız.

Halk iktidarı örgütlerimiz düşmana karşı uzun soluklu bir mücadeleyi kazanmak için ne yapmalıdır?

Üstlendikleri rolü geliştirmeli, kitlelerle daha yakın bağlar kurarak ve onları kendi etraflarında daha sıkı bir şekilde toplayarak tüm güçleri zafer için seferber etmeli ve tüm çalışmalarda aktif olmaları için halkın siyasi bilincini yükseltmelidirler.

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA NİHAİ ZAFERİN KAZANILMASINDA HALK ORDUSUNUN KARŞILAŞTIĞI BAZI DURUMLAR

Kore Halk Ordusu Alay Kadroları için Düzenlenen Kısa Eğitimde Yapılan Konuşma 7 Şubat 1952

Geçen yılın sonundan itibaren Halk Ordusu komutanlarına yönelik kısa bir eğitim düzenlemek ve bu eğitimi nitelik açısından güçlendirmek için adımlar attık.

Bu kursa katılan siz yoldaşlarımla ülkemizin askerî ve siyasi durumu ile Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda nihai zaferi kazanma yolunda Halk Ordusu'nun karşı karşıya olduğu bazı görevler hakkında konuşma fırsatından istifade etmek istiyorum.

Bildiğiniz gibi, Parti'nin aktif savunma politikasını izleyen Halk Ordumuz, düşmanla mevcut çatışma çizgisindeki çarpışmalarda düşmanı sürekli olarak bozguna uğratmakta ve zayıflatmakta, aynı zamanda savaş ve siyasi eğitimini güçlendirmekte ve savaşta nihai zaferi hızlandırmak için tam hazırlık yapmaktadır.

Halk Ordusu tarafından vurulan ağır darbelerden etkilenen ABD emperyalistleri ciddi bir askerî ve siyasi krizle karşı karşıyadır. Halk Ordusu karşısında defalarca utanç verici yenilgilere uğradıktan sonra, geçen yaz ateşkes görüşmelerinin yapılmasını önermek zorunda kaldılar. Dışarıdan güçlü görünüyorlar ama aslında değiller. Eğer güçlü olsalardı, neden ateşkes görüşmeleri yapılmasını önerirlerdi? Bize karşı savaşı kazanma ihtimallerini görmedikleri için ateşkes görüşmeleri önerisiyle ortaya çıktılar.

Ancak ABD emperyalistleri, ateşkes görüşmelerindeki sinsî amaçlarına ulaşmak için manipülasyon yaparken bile, yeni yılın başından bu yana yeni bir askerî saldırı için çılgınca hazırlıklar yapıyorlar. Düşman şu anda askerî gücünü büyük ölçüde takviye etmekte ve cephe mevzilerimizi, kıyılarımızı ve cephe gerimizi acımasızca bombalamakta ve topa tutmaktadır.

Umutlarınızı ateşkes görüşmelerine bağlamamalı ve barışçıl bir ruh haline bürünmemeli ya da dikkatinizi kaybetmemelisiniz.

Halk Ordusu, kan pahasına kazanılan zaferi pekiştirmek için zamanını en iyi şekilde değerlendirmeli ve halihazırda kazanılan deneyimlerden yararlanarak Anavatan Kurtuluş Savaşında nihai zafer için tam hazırlık yapmalıdır.

Her şeyden önce, kapsamlı siyasi ve ideolojik hazırlıkların yapılması elzemdir.

Askerlerin sıkı siyasi ve ideolojik eğitimi savaşta zaferin kesin garantisidir. Askerler ancak siyasi ve ideolojik olarak sağlam bir şekilde donatıldıklarında zorluklara boyun eğmeden inatla savaşılabılır, cesaret ve fedakâr tutum sergileyebilirler.

Siyasi ve ideolojik hazırlıklarda önemli olan, her askere düşmana karşı büyük bir nefret aşılaktır. Askerlere, ABD'li emperyalist saldırganlar tarafından işlenen vahşet ve suçların her ayrıntısını anlatarak onları sınıfsal bakış açısından uyandırmalı ve içlerine düşmana karşı büyük bir kin aşılmalıdır.

Kore'nin kuzey yarısında kurulan ilerici toplumsal sistem ile güney yarısındaki gerici toplumsal sistem arasındaki çarpıcı fark gibi meselelerde askerlerimizin eğitimini güçlendirmeliyiz. Bu şekilde her askerin sosyal sistemimizin avantajlarını açıkça anlaması, ülke ve halk için derin bir sevgi geliştirmesi ve ülkenin her karış toprağını kanıyla savunması sağlanmalıdır.

Cephe birliklerinde askerler, düşmanın gerici ve yalan propagandasına kanmalarını önlemek için uygun şekilde eğitilmelidir. Bugünlerde düşman cepheye bildiriler dağıtıyor ve hoparlörlerden propaganda yapıyor. Buna kayıtsız kalmamalı, içeriklerinin gerici ve yanlış niteliğini ayrıntılı bir şekilde ifşa etmeli ve askerlerin aktif siyasi eğitimiyle düşmanın planlarını engellemelisiniz.

Siyasi ve ideolojik hazırlıkların yapılmasında bir diğer önemli görev de askerlere saldırganları kendi başlarına yenme ve nihai zaferi başkalarına muhtaç olmadan kazanma ideolojik kararlılığını aşılama ve eğitmektir.

Her ne kadar kardeş ülkelerin halkları ve dünyanın barışsever insanları şu anda Kore halkının mücadelesine aktif destek ve teşvik veriyor olsalar da Anavatan Kurtuluş Savaşının yürütülmesinden her halükârda Korelilerin kendileri sorumludur. Bize kim yardım ederse etsin, Halk Ordumuz yönetici konumundaki rolünü yerine getirmelidir. Askerlerin ideolojik eğitimi güçlendirerek onları başkalarına güvenmekten vazgeçirmeli ve ABD emperyalist saldırganlarını kendi başarılarına bozguna uğratmaya ve nihai zaferi kazanmaya kesin olarak karar vermelerini sağlamalıyız.

Siyasi ve ideolojik hazırlıkların yapılmasında bir diğer önemli nokta da askerlere zafere dair sağlam bir inanç aşılmasıdır.

Halk Ordumuz düşmanınkinden daha zayıf silahlarla donatılmış olsa da muzaffer olacağından emin olarak savaşırsa savaşı kesinlikle kazanacaktır. Haklı bir dava uğruna devrimci bir mücadele yürüten bir halkın ve ordunun zafer kazanması tabiidir. Tarih, haklı bir dava uğruna kesin zafer inancıyla savaşan devrimci bir ordunun teknik olarak üstün emperyalist saldırganları bile yeneceğini kanıtlamaktadır.

Geçmişte Japon karşıtı gerillalar son derece zor koşullarda savaştılar, ancak zafere olan inançları tam olduğu için sonunda güçlü Japon emperyalistlerini yendiler ve ulusal kurtuluşu gerçekleştirdiler.

Rusya’da Ekim Sosyalist Devriminin zaferi, Rus işçi sınıfının Lenin’in önderliğinde kapitalizmin yıkılacağına ve sosyalizmin mutlaka zafere ulaşacağına dair sarsılmaz bir inançla mücadele etmesinden kaynaklanmaktadır.

Bugün Halk Ordumuz, Japon karşıtı silahlı mücadele günlerine kıyasla çok daha avantajlı koşullarda savaşmaktadır.

Halk Ordusu modern silahlar ve savaş teçhizatıyla donanmıştır ve kendisini destekleyen güçlü bir cephe gerisine sahiptir. Tüm zaferleri örgütleyen ve ilham veren Kore İşçi Partisi’nin bilge önderliğine ve onun etrafında kenetlenmiş bir halka sahibiz.

Halk Ordusu, işçilerin ve köylülerin yararına savaşan gerçek bir halk ordusudur, Kore İşçi Partisi’nin önderliğindeki Parti’nin

ve devrimin ordusudur. Halk Ordumuz, yabancı emperyalistlerin işgaline karşı ülkeyi savunmak için haklı bir savaş yürütmektedir.

Ancak ABD'nin emperyalist saldırgan ordusu, birkaç tekelci kapitalistin çıkarı için diğer ülkeleri işgal eden ve yağmalayan gerici ve halk düşmanı bir ordudur. Ülkemizi işgal etmek ve daha da ileri giderek Çin ve Sovyetler Birliği'ne saldırmak için alçakça bir savaş yürütmektedir.

Halk Demokrasileri ve dünyanın barışsever halklarının aktif desteğine ve teşvikine sahibiz.

Bu nedenle, Halk Ordumuz zafere olan kesin inancıyla savaşmaya devam ederse, ABD ve Syngman Rhee kukla yönetiminin başını çektiği emperyalist işgalcilere karşı büyük Anavatan Kurtuluş Savaşında kesinlikle büyük zaferi kazanacaktır.

Tüm Halk Ordusu subay ve erlerini savaşımızın doğruluğu ve devamının haklılığı konusunda ikna etmeliyiz ki zafere olan sarsılmaz inançlarıyla cesurca savaşabilsinler.

Devam etmek için, Parti'nin aktif mevzi savunması politikasını eksiksiz bir şekilde uygulamaya devam etmeliyiz.

Bu politikanın uygulanmasında alayların oynayacağı çok önemli bir rol vardır. Ancak alaylar muharebe görevlerini gerektiği gibi yerine getirirse, tümen muharebe görevlerini aksatmadan yerine getirebilir ve Parti'nin stratejik politikası başarıyla yürütülebilir.

Birliklerinizde savunma çalışmalarını etkin bir şekilde organize etmeli ve Parti politikasına uygun olarak güçlü mevziler inşa ederek cepheyi ve kıyı şeridini geçilmez hale getirmelisiniz.

Daha fazla sayıda ve daha iyi savunma mevzileri inşa edilmeli ve tüneller ana dayanak noktaları olarak kullanılmalıdır. Tünellerden savaşarak, savaş personelini ve teçhizatı çeşitli darbelerden iyi koruyabilir ve düşmanın her türlü saldırısını püskürtebilirsiniz. Taktiksel kullanımlarını göz önünde bulundurarak, tünelleri siperlerle yakın kombinasyonda inşa etmelisiniz. Tüm savunma birimleri ilk mevzilerdeki savunma çalışmalarını hızlandırmalı ve süratle tamamlamalı, savunma

bölgesinin arkasına giden yol boyunca derin bir mevzi sistemi geliştirmeli ve taktik açıdan önemli tepe ve noktaları tahkim etmeye devam etmelidir. Cephe hattının dağlık doğu kesimindeki büyük tepelerin tümü dairesel bir savunmaya olanak verecek şekilde takviye edilmelidir.

Ateşleme sistemi etkin bir şekilde düzenlenmiş olmalıdır. Çukurlar ve küçük silahlardan arındırılmış diğer kapalı yerler topçu ateşi ve mayınlarla ulaşılmaz hale getirilmelidir.

Savunma muharebeleri ustaca hazırlanmalıdır. Özellikle, alt birimleri yayma, görev verme, komutayı organize etme ve eylemleri koordine etme konusunda titiz olmalısınız.

Savunmayı ustalıkla organize ederken, düşman birliklerini sürekli olarak bozguna uğratmak ve zayıflatmak için savunma eylemlerini daha güçlü bir şekilde yürütmelisiniz. Savunma mevzilerinizde oturup beklememeli ve düşmana sadece üzerinize geldiğinde saldırmamalısınız; düşmanın birliklerine, silahlarına ve savaş teçhizatına her yerde kayıplar verdirmek, onları yormak ve her zaman korkudan titremesine neden olmak için taarruz birliklerinin, keskin nişancı timlerinin ve mobil bataryaların eylemlerini yoğunlaştırmalısınız.

Saldırı, düşman birliklerini şaşırtmanın ve yok etmenin en iyi yoludur. İyi organize edilmiş gece baskınlarıyla herhangi bir düşmanı kolayca bozguna uğratabilirsiniz. Piyade alayları, düşmanın toplarını, tanklarını, diğer savaş ekipmanlarını ve diğer çeşitli nesnelerini sürekli olarak imha etmek ve yok etmek için yaygın olarak saldırılar ve özellikle de saldırı birlikleriyle düşman mevzilerine gece ani baskınlar düzenlemelidir.

Halk Ordusu birimleri, keskin nişancı timlerinin faaliyetlerinde şimdiye kadar elde edilen başarıları bir araya getirmeli ve bu faaliyetleri daha da geliştirmelidir. İyi atış yapan, iyi gören ve çabuk duyan askerlerden oluşan daha fazla sayıda keskin nişancı timi kurmalı ve onlara nasıl savaşacaklarını öğretmek için kısa eğitimler düzenlemelisiniz.

Mobil bataryaların faaliyetleri daha da yoğunlaştırılmalıdır. Bu faaliyetler, çok sayıda düşman birliğini yok etmenin ve küçük bir topçu kuvvetiyle düşmanın eylemlerini engellemenin etkili bir

yoludur. Mobil bataryaların faaliyetlerini yoğunlaştırarak daha fazla birliğin ve atış teçhizatının imha edilmesini sağlamalısınız.

Daha fazla düşman uçağı düşürülmelidir. Düşman uçaklarının uçuş taktiklerindeki değişikliği göz önünde bulundurarak, geçmiş hareketlerini özetlemek ve yeni savaş yöntemleri tavsiye etmek için uçak avlama ekiplerini bir toplantıya çağırmayı planlıyoruz, böylece hareketlerinde büyük bir gelişme sağlanacaktır.

Başarıya ulaşmak istiyorlarsa, uçak avlama timleri sabit noktalarda hareketsiz kalmamalı, sürekli yer değiştirmeli ve düşman uçaklarını çeşitli hileli yapılar, sahte silahlar, sahte araçlar vb. ile tuzağa düşürerek düşürmelidir.

Dağ savaşında ve gece muharebelerinde yetenekli olmalısınız. Dağlık olan ülkemizde muharebelerin dost ve düşman arasında kalan tepelerin işgali için kıyasıya bir mücadele olduğunu söyleyebiliriz. Bu nedenle, düşman işgalindeki tepeleri teker teker ele geçirmek ve adım adım ilerlemek için ustaca bir dağ savaşını yürütmelisiniz.

Parti'nin aktif mevzi savunması politikasının uygulanmasında önemli olan, alay komutanlarının ve kurmay başkanlarının komuta yeteneklerini geliştirmeleri ve kurmaylarının çalışmalarını arttırmalarıdır.

Günümüz savaşı, atlı generallerin birliklere komuta ettiği eski zamanlardaki savaştan farklıdır. Modern savaş mekanize ve üç boyutludur; son derece etkili silahlar ve savaş teçhizatıyla donanmış milyonlarca asker, cephe hattının çok uzak ve büyük derinliğe sahip olduğu bölgelerde hızlı manevralarla savaşmaktadır. Modern savaşta zafer, komutanların üstün komuta yeteneği ve kurmayların verimli çalışmasını gerektirir. Komutanlar sadece modern silahları ve savaş teçhizatını özel niteliklerine uygun olarak ustalıkla kullanmakla kalmamalı, aynı zamanda farklı birimlerin, silahların, birliklerin ve alt birimlerin koordineli hareketlerini titizlikle organize edebilmelidir.

Komutanlar topları etkin bir şekilde kullanabilmelidir. Geçmişte bazı alay ve tabur komutanları topları gerektiği gibi kullanmamış, hatta onlardan çok az istifade etme eğiliminde olmuşlardır. Bazı komutanlar, topların rolünü en aza indirgeyerek,

topları cephe gerisine göndermek gibi tehlikeli bir davranışta bulunacak kadar ileri gitmişlerdir.

Komutanlar, daha fazla düşman birliğini yok etmek ve muharebe sonuçlarını iyileştirmek için topdar dahil her türlü ateşli silahın nasıl etkili bir şekilde kullanılacağı konusunda derin bir inceleme yapmalıdır. Topçu ateşi dağınık bir şekilde değil, yoğunlaştırılmış bir şekilde kullanılmalıdır. Topçu ateşi dağınık olursa düşmana yeterince ağır darbe indiremez. Özellikle dağlık ölkemizde, farklı türdeki silahların özel muharebe amaçlarına uygun olarak iyi kullanılması çok önemlidir. Yükseklik 1211’de olduğu gibi, sadece düşman birliklerini yok etmek için değil, düşmanın bireysel ateş noktalarını ve tanklarını yok etmek ve ayrıca topçu karşıtı eylemler yapmak için tepelerin tepelerine doğrudan ateş eden topdar getirmelisiniz. Ve topçular atış becerilerini sürekli olarak geliştirmelidir ki az sayıda mermiyle çok sayıda düşman birliği yok edilebilsin.

Topçulardan etkin bir şekilde yararlanabilmek için alay komutanlarının dağlık bölgelerde topçuların hangi taktiksel amaçlarla kullanılabileceği ve top ateşi teorisiyle ilgili ilke meselelerinde bilgili olmaları gerekir. Ayrıca topçu komutanlarının görevlerini aksatmadan yerine getirmelerine yardımcı olmalıdırlar.

Komutanlar aynı zamanda komşu birliklerle koordineli harekâtı ustalikle organize etmeli ve onlarla olan sınırları düzgün bir şekilde korumalıdır. Muharebe durumundaki hızlı değişikliklerle şekillenen modern savaşta, koordineli harekâtı ustalikle organize etmek ve sürdürmek ve komşu birliklerle sınırları sorumluluk bilinciyle korumak büyük önem taşır. Buna rağmen, bazı komutanlar ve kurmaylar sınırların korunmasına çok az önem verirler ve hatta düşmanın saldırılarına karşı koymakta zorlanan komşu birliklere hiçbir olumlu yardımın yapılmadığı durumlar olduğu bile söylenir. Bu, devrimci bir ordunun komutanlarına yakışan bir savaş tarzı değildir. Ordu birimleri karşılıklı destek vermeli ve bir bütün olarak savaşta başarı sağlamak için birbirlerinin yardımına koşmalıdır.

Ayrıca, birliklerin savaş gücünü istikrarlı bir şekilde arttırmak için eğitim iyi bir şekilde yapılmalıdır.

Parti'nin savaşta gerçekten ihtiyaç duyulan şeylerin öğretilmesi politikası uyarınca, muharebe tatbikatları geçmiş savaş deneyimlerimiz, ülkemizin mevcut koşulları ve ilgili birimin öncelikli muharebe görevleri göz önünde bulundurularak yapılmalıdır. Özellikle dağlarda ve gece muharebeleri için eğitim güçlendirilmeli, böylece askerler kendi bölgelerinde savunma muharebeleri ve baskınlar konusunda yetenekli hale getirilmelidir. Düşman en çok Halk Ordusu askerlerinin gece saldırılarından çekinmektedir. Bu nedenle askerleri alıştırma için sık sık gece savaşları için eğitim yapmak gerekir.

Bu süreçte komutanların ve personelin eğitimi de yoğunlaştırılmalıdır. Bana şu anki kısa eğitim sırasında sadece düz arazide taktik grup tatbikatları yapıldığı söylendi. Gelecekte ülkemizin gerçek koşullarına uygun olarak dağlık bölgelerde bu tür tatbikatlara ağırlık verilmelidir. Birliklere geri döndüğünüzde, topografyanın modellerini yapmalı ve gerçek savaşlarda edindiğiniz deneyime göre pratik sorunları tek tek çözmeli, böylece ustaca ve ince taktiklerde hakim olmalısınız.

Daha sonra, birliklerde katı bir askerî disiplin uygulanmalı ve birlikler etkin bir şekilde yönetilmelidir.

Disiplin ordunun yaşamı ve ruhudur. Güçlü bir disipline sahip bir ordu, teknik olarak üstün bir düşmanı, daha zayıf silahlara sahip olmasına rağmen yenebilir. Bugün Halk Ordusu, dünyanın “en güçlüsü” olmakla övünen ABD emperyalist saldırı ordusuna karşı zaferle savaşmaktadır. Bunun önemli nedenlerinden biri Halk Ordusunun demir gibi bir disipline sahip olmasıdır.

Komutanlar, tüm askerlerine askeri disipline gönüllü olarak uymaları ve komutanların emirlerini harfiyen yerine getirmeleri için günlük eğitim vermelidir.

Komutanlar askerlerini sevmeli, onlara iyi bakmalı ve birliklerini iyi yönetmelidir. Şu anda bazı komutanlar, askerlere sıcak davranmak ve onlarla nazik bir şekilde konuşmak yerine onlara bağırıp çağırarak disiplini sağlamaya çalışıyorlar. Bu şekilde disiplini tesis edemezler. Bağırma ve küfretmek kapitalist

Ülkelerin ordularında kullanılan yöntemlerdir ve Halk Ordusunda bu tür zorlayıcı yöntemlere müsamaha gösterilmemelidir.

Eğer bir birlik büyük bir savaş kabiliyeti kazanacaksa, komutanı ve askerleri düşünce ve amaç birliği içinde olmalıdır. Sizler, işçilerin ve köylülerin iyi evlatları olan çok büyük sayılardaki askerden sorumlu komutanlarsınız. Bu nedenle, askerlere gerçek devrimci yoldaşlar olarak sıcak yürekle davranmalı, onları anne babaları gibi sevmeli ve onlara iyi davranmalı, sorunlarını sürekli olarak öğrenmeli ve derhal zmelisiniz.

Komutanlar askerlerin günlük yaşamlarına büyük önem vermelidir. Cephede alt birimler yaşam birimleridir, bu nedenle komutanlar askerlerin yaşamlarını sadece küçük bir dikkatle bile rahat hale getirebilirler.

Komutanlar, tepelerde şiddetli çatışmalara giren askerlere her öğün sıcak piriç ve çorba vermeye zen göstermelidir. Cephedeki askerlerin gazete ve dergi gibi yayınları derhal alıp okumalarını ve morallerini yüksek tutmalarını sağlamalıdır. Cesurca savaşmak, hoşça vakit geçirmek ve dinlenmek ordumuzun yaşam biçimidir.

Komutanlar savaşta ve günlük yaşamda daima örnek olmalıdır. Anti-Japon Gerilla Ordusu'nun komutanları savaşta ve yaşamda kendilerini örnek göstererek askerlerine daima yol göstermişlerdir. Savaşta askerlere cesurca önderlik ettiler; bir keşif yürüyüşü sırasında ordugha vardıklarında ağaçları ilk kesen ve çadırları ilk kuran onlar oldu ve askerler gibi nöbet tuttular. Anti-Japon Gerilla Ordusu'nda üstler ve astları arasında samimi bir ilişki vardı. Anti-Japon Gerilla Ordusu komutanları gibi Halk Ordusu komutanları da her açıdan örnek olmalıdır.

Son olarak, komutanlar halihazırda kazanılmış olan savaş deneyimini ve modern harp bilimini derinlemesine incelemeli ve bunları savaşta etkin bir şekilde uygulamalıdır.

Halk Ordumuz hücum muharebesi, geri çekilme, mevzi savunması, kıyı savunması, saldırı ve diğer çeşitli operasyon ve muharebe türlerinde deneyim sahibidir. Dünyanın "en güçlüsü" olmakla övünen ABD emperyalist saldırı ordusuna karşı savaşırken kazanılan yaşayan bir modern savaş deneyimi olan

savaş deneyimimiz, askeri bilimimizi geliştirmek için değerli bir varlıktır.

Anavatan Kurtuluş Savaşında geliştirilen taktikleri ve savaş deneyimini derinlemesine incelemeliyiz. Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın değerli deneyimlerini incelemek ve askerî bilimimizin gelişmesine yardımcı olmak amacıyla, tüm komutanlar kendi savaş deneyimlerini yazmalı ve kayıtları Genelkurmay Başkanlığı'na sunmalıdır.

Umarım savaşın zaferle sonuçlanacağı güne kadar sağlıklı bir şekilde mücadeleyle devam edersiniz.

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ BEKLENTİLERİ VE ÜNİVERSİTENİN GÖREVLERİ

**Kim Il Sung Üniversitesi Öğretim Üyeleri ve Öğrencileri
Önünde Yapılan Konuşma 13 Nisan 1952**

Kusong'dan Sunchon İlçesine taşındıktan hemen sonra Üniversiteyi ziyaret etmek istedim, ancak çeşitli koşullar nedeniyle ancak bugün gelebildim. Sizleri burada sağlıklı ve enerjik gördüğüme çok sevindim.

Zorlu savaş koşullarında bile Üniversiteyi ayakta tutmanız ve eğitim çalışmalarına normal bir şekilde devam etmeniz büyük bir başarıdır. Dağların bu eteklerinde olumsuz koşullara rağmen ciddiyetle eğitim ve öğretim faaliyetlerini sürdüren siz Üniversite hocaları ve öğrencilerinden oldukça memnunuz.

Bugün sizlerle şu anda yürütmekte olduğumuz Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın beklentileri ve Üniversiteye düşen bazı görevler hakkında konuşmak istiyorum.

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞININ BEKLENTİLERİ

ABD emperyalist işgalcilerine karşı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın başlamasından bu yana yaklaşık iki yıl geçti. Bu süre zarfında Halk Ordumuz ve halkımız kahramanca savaşarak ABD emperyalistlerine ve onların yordakçılarına ağır darbeler indirmiş, ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını onurla savunmuştur.

Kore'ye savaş açan ABD emperyalistleri, Kore'nin kuzey yarısını bir çırpıda yutmayı amaçlıyordu. Bu saldırganlar, Kore savaşına devasa birlikler ve çok sayıda uçak, tank ve diğer modern askeri teçhizat yığdılar ve ayrıca Birleşmiş Milletler tabelası altında 15 uydu ülkesinin ordularını da savaşa dahil ettiler.

Siyaset biliminde uydu devlet, kâğıt üzerinde bağımsız, ancak kendinden askeri, siyasi yahut ekonomik açıdan daha güçlü bir ülkenin güdümünde olan ülkeye verilen addır. Il Sung'un uydu devlet olarak adlandırdıkları ülkeler şunlardır:

1. Avustralya
2. Belçika
3. Birleşik Krallık
4. Etiyopya
5. Filipinler
6. Fransa
7. Güney Afrika
8. Hollanda
9. Kanada
10. Kolombiya
11. Lüksemburg
12. Tayland
13. Türkiye
14. Yeni Zelanda
15. Yunanistan

Ancak ABD emperyalistleri tüm bu devasa güçleriyle halkımıza boyun eğdiremediler. Bunun yerine, Kore halkının yılmaz direnişi karşısında utanç verici bir yenilgiye uğradılar. Savaşı başlattıkları hatta oturmaktan başka alternatifleri yoktu. Sonuç olarak, cephe hattı şimdi dost ve düşman arasında bir çıkmaza saplanmış durumda. Mevcut duruma bakılırsa, bu durum bir süre daha devam edecek gibi görünüyor.

ABD emperyalistleri Kore savaşında şimdiye kadar ellerinden gelen her şeyi denediler; tüm kaynaklarını kullandılar. Ancak tek kazançları yenilgi ve ölüm oldu. ABD emperyalist saldırganları, şu anda bulundukları noktadan daha ileri gitmek isteseler de bunu yapacak güçte değiller.

Savaş sırasında gücümüz daha da artmıştır.

Her şeyin ötesinde, siyasi gücümüz savaş sırasında kıyaslanamayacak ölçüde artmıştır. Halkımız ve Halk Ordusu siyasi ve ideolojik olarak daha da güçlenmiştir. Parti ve Hükümet etrafında daha da sıkı bir şekilde birleşmişlerdir. Şu anda ideolojik olarak çok iyi donanımlıdır. Ülke ve halk için kanlarının son damlasına kadar savaşmaya kesin kararlıdır.

ABD emperyalistleri yüksek sesle sözde “askerî-teknik üstünlüklerinin” reklamını yapıyorlar, ancak sadece bununla savaşı kazanamazlar. Savaşta zafer için belirleyici faktör ordunun ve halkın siyasi ve ideolojik üstünlüğüdür. Siyasi ve ideolojik olarak üstün bir ordu, teknik olarak üstün olan bir düşmanı yenebilir. Bu değişmez bir gerçektir. Anavatan Kurtuluş Savaşındaki zaferimiz, halkımızın ve Halk Ordusunun siyasi ve ideolojik üstünlüğüyle kesin olarak garanti altına alınmıştır.

Askerî ve teknik açıdan da Halk Ordumuz şu anda savaşın ilk günlerine kıyasla çok daha güçlüdür. Gerçekten de sadece birkaç büyük savaş gemisine, uçağa ve benzerlerine sahip olduğumuz bir gerçektir. Ancak bir ordunun ne tür bir askerî teçhizatla donatılacağı sadece ülkenin ekonomik gücüne göre değil, aynı zamanda topografik koşullarına ve silahlı kuvvetlerinin görevlerine göre de belirlenir. Bizim başka ulusları işgal etmek gibi bir niyetimiz yok ve silahlı kuvvetlerimiz savunma amaçlıdır. Dolayısıyla çok sayıda büyük savaş gemisi gibi şeylere ihtiyacımız yok. Şu anda ihtiyacımız olan hemen hemen her türlü askerî teçhizata sahibiz. Hâlâ biraz uçak eksliğimiz var ama yakında yeterince uçağa sahip olacağız. Tüm silah ve hizmet birimlerinde, zayıf noktalarını güçlendirme çalışmaları şu anda devam etmektedir. Gelecekte Halk Ordusunun silahlanması ve askerlerin askerî-teknik düzeyi gelişecektir.

Halk Ordumuz düşmana karşı stratejik ve taktik üstünlüğe sahiptir. Bilimsel strateji ve taktiklerle küçük bir ordu büyük bir düşmanı yenebilir. Geçmişte, Anti-Japon Gerilla Ordusu küçük güçleriyle kendisinden kat kat büyük Japon emperyalist saldırganlara karşı zaferle savaşabilmiştir, çünkü stratejik ve taktiksel olarak üstündü. Halk Ordumuz sadece Japon Karşıtı Gerilla Ordusu’nun taktiklerini miras almakla kalmamış, karmaşık ve zorlu savaşın birçok aşamasında çeşitli yeni taktikler geliştirmiştir. Bu taktikleri etkili bir şekilde uygulamaktadır. ABD emperyalistleri, uzun yıllara dayanan tüm savaş deneyimlerine rağmen, stratejik ve taktiksel açıdan Halk Ordumuzun dengi değildir.

Savaş sırasında Cumhuriyetimizin prestiji dünyanın diğer bölgelerinde daha da yükselmiş ve Kore halkıyla uluslararası dayanışma her geçen gün artmıştır. Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti ve diğer Halk Demokrasileri bize aktif yardımda bulunmakta, dünyanın pek çok barışsever ülkesi ve ilerici halkı Kore halkını haklı savaşında desteklemekte ve teşvik etmektedir.

ABD emperyalistleri kendilerini bir ikilem içinde bulmaktadır. Acı içinde, şu anda savaşı nasıl sonlandıracaklarını düşünüyorlar. Eğer onlar için bu ikilemden bir çıkış yolu varsa, bu şu üçünden biri olacaktır: ya savaşı şimdiki gibi çatışma halinde sürdürmek ya ateşkese varmak ya da savaşı genişletmek ve üçüncü dünya savaşı gibi büyük bir savaş başlatmak,

Öncelikle ABD emperyalistlerinin mevcut çatışma durumunda savaşa devam edip edemeyeceklerini inceleyelim.

Şimdiki gibi bir çatışma durumunda savaşa devam edebilecek durumda değiller. Cephe hattının tıkanmış ve her iki tarafın da karşı karşıya geldiği bir durumda savaşa devam etmek düşman için çok elverişsizdir. Savaşa devam etmek için çok sayıda asker ve büyük miktarlarda savaş malzemesi zamanında ikmal edilmelidir. Cephe ve cephe gerisi yakın olduğu için bunları hemen ikmal edebiliriz, ancak ABD emperyalistleri bunları kendi ülkelerinden veya cepheden çok uzakta olan Japonya'dan sevk etmek zorundadır. Dolayısıyla, düşmanın bunları savaş hattına tedarik etmesi çok zordur. Dahası, şu anda düşman askerlerinin morali her geçen gün düşüyor ve ABD emperyalistleri ile uyduları arasındaki çelişkiler daha da ağırlaşıyor. Uyduları, birliklerini Kore cephesine göndermekte isteksiz davranmaktadır. Dolayısıyla ABD emperyalistlerinin müttefikleri onları dışlamaya başladı.

Bu koşullarda ABD emperyalistleri savaşı sürdürmeyi olanaksız bulmaktadır. Ancak, savaşı erken bir sonuca ulaştırmak için topyekûn bir saldırı da başlatamazlar. Bir savaşta bir taraf diğerine karşı saldırıya geçmek istiyorsa, diğerinden en az üç kat daha fazla kuvvete ihtiyaç duyar. ABD emperyalistleri şu anda bizimkinin üç katı büyüklükte kuvvetlere sahip değiller.

Dolayısıyla dūřmanın bir saldırı girişiminde bulunmaya cesaret edemeyeceği açıktır.

Bir sonraki soru, ABD emperyalistlerinin üçüncü dünya savaşı gibi büyük çaplı bir savaşı ateşleyip ateşleyemeyeceğidir. Tek kelimeyle, bu da pek mümkün değil. Mevcut savaşta İkinci Dünya Savaşı'ndan daha büyük kayıplar verdiler. Sadece insan gücü kayıpları yüz binlerle ifade ediliyor. řu anda üçüncü bir dünya savaşı çıkarmaya hazır değiller. Kendilerinin de itiraf ettiği gibi, küçük bir ülke olan Kore'ye karşı savaşta büyük bir yenilgiye uğradılar ve şimdi büyük ölçekli bir savaş başlatıp savaş hattını genişletirlerse, bu sadece kendi mahvoluşları anlamına gelecektir. Bu nedenle, savaş dūřkünü ABD emperyalistleri, mevcut durumda üçüncü bir dünya savaşını kışkırtmaya cesaret edemeyeceklerdir.

Mevcut koşullarda ne savaşı sürdürebilirler ne de bir dünya savaşı başlatabilirler. Dolayısıyla, ABD emperyalistleri için tek çıkış yolu ateşkes istemektir. O halde neden ateşkes görüşmelerini uzatıyorlar?

Çünkü her şeyden önce, yenilgilerini kabul eden bir ateşkes anlaşması imzalarlarsa, ABD'nin prestiji zedelenecektir. ABD emperyalistleri, 100 yılı aşkın süredir devam eden saldırgan savaş tarihlerinde hiçbir zaman yenilgiye uğramadıklarını söyleyerek övünüyorlar. Dolayısıyla, küçük bir ulus olan Kore'ye karşı savaşta utanç verici bir yenilgiye uğramış olmak onlar için utanç verici olmaktan başka bir şey değildir. Bu nedenle, ateşkes müzakereleri yoluyla sarsılan prestijlerini yeniden kazanmak amacıyla sözde “onurlu bir ateşkes” arayışındalar. Başka bir deyişle, “galipler” olarak ateşkes yapmak niyetindeler. Ancak biz buna hiçbir şekilde müsamaha gösteremeyiz. ABD emperyalistleri bizim önerilerimizi hiçe sayarak “galipler” olarak ateşkes yapmaya çalıştıkları için müzakereler kaçınılmaz olarak gecikiyor.

Ateşkes görüşmelerini uzatmalarının bir nedeni de ateşkes sağlanırsa Cumhuriyetimizin gücünün hızla artacağını ve

uluslararası güçler dengesinin kendi aleyhlerine döneceğini bilmeleridir. Ateşkes sağlanırsa, halkın desteğini alan Cumhuriyetimizin, kukla Syngman Rhee yönetiminden daha hızlı ilerleyeceği ve güçleneceği açıktır. Bu nedenle, ABD emperyalistleri ateşkesi kabul etmek ve böylece bize güçlenmemiz için zaman tanımak konusunda iki kez düşünmekten kendilerini alamıyorlar.

Ayrıca ABD'nin tekelci kapitalistlerine daha fazla kâr sağlamak için ateşkes görüşmelerini geciktiriyorlar. Bu kapitalistler, Kore'de bir ateşkese varılması halinde, ürettikleri silahları satmanın zor olacağını hesaplıyorlar. Dolayısıyla Kore'de bir ateşkese sıcak bakmıyorlar.

ABD emperyalistlerinin ateşkes görüşmelerini engellemelerinin ve bu arada silahlanmalarını yaygınlaştırmak, ABD ile uyduları arasındaki anlaşmazlıkları hafifletmek ve kendilerini içinde bulundukları durumdan kurtarmak için umutsuzca girişimlerde bulunmalarının nedenleri bunlardır. Ancak bu son çabaların hiçbirisi ABD emperyalistlerinin ne Kore savaşındaki aşağılayıcı yenilgilerini telafi etmelerine ne de sözde “onurlu bir ateşkes” sağlamalarına yardımcı olmayacaktır.

O halde ateşkes görüşmelerine ilişkin tutumumuz nedir? Çok açık. Düşman görüşmeleri uzatırsa biz de uzatırız ve düşman savaşırsa biz de savaşıyoruz. Bu bizim değişmeyecek olan kesin tutumumuzdur.

Elbette biz ateşkese karşı değiliz. Çünkü ateşkesin kendisi bizim için zafer anlamına gelecektir ve ateşkese varılırsa nihai zafere yönelik daha kapsamlı hazırlıklar için zaman kazanabiliriz.

Ancak ülkemizin ve halkımızın çıkarlarına en ufak bir zarar verecek bir ateşkesi kabul etmeyeceğiz. Sadece adil ve makul bir ateşkes imzalayabiliriz. Ateşkes için makul olmayan koşulları asla kabul etmeyeceğiz.

Düşman adil önerilerimizi kabul etmeyip savaşa devam etmek istese bile, en ufak bir korkumuz yoktur. ABD emperyalistleri savaşa devam ederlerse, savaşıcağız ve onları daha da şiddetli bir yenilgiye uğratacağız.

Ateşkes görüşmelerinde ilerleme kaydedilebilmesi için üç sorunun çözümü kavuşturulması gerekmektedir. Bunlar: birincisi, tarafsız devletler denetleme komisyonunun oluşumu sorunu; ikincisi, havaalanlarının inşası sorunu ve üçüncüsü, savaş esirlerinin ülkelerine geri gönderilmesi sorunudur.

Tarafsız devletler denetleme komisyonunun oluşumu ile ilgili olarak, biz üyeler olarak Sovyetler Birliği, Çekoslovakya ve Polonya'yı önerdik; ABD tarafı ise İsviçre, İsveç ve Norveç'in isimlerini verdi. ABD tarafı Sovyetler Birliği'nin komisyon üyesi olmasına karşı çıkmaktadır. Tarafsız ülkeler denetleme komisyonu sorunu ateşkes görüşmelerinin hızlandırılması açısından büyük bir sorun teşkil etmemektedir. Bu sorun, her iki tarafın da komisyonu oluşturması için önerdiği üç kişi arasından ikisini belirlemesi halinde çözülebilir.

Havaalanlarının inşası sorunu, ABD tarafının bizim havaalanları inşa etmemize karşı çıkması nedeniyle gündeme gelmektedir. Havaalanları inşa etmek Cumhuriyetimizin egemenlik sorunudur; Kore halkının ulusal hakkını ilgilendirmektedir. Bu nedenle, ABD emperyalistlerinin havaalanları inşa etmemize itiraz etmesi, içişlerimize çirkin bir müdahale anlamına gelmektedir. Düşmanın bu küstah müdahalesine hiçbir şekilde izin vermeyeceğiz.

Savaş esirlerinin ülkelerine geri gönderilmesi meselesi son zamanlarda öylesine ilerleme kaydetmiştir ki, her iki taraf da esirlerin isimlerinin yer aldığı listeleri değiş tokuş etmiştir. Bununla birlikte, bu sorun şimdi bir engelle karşılaşmıştır.

Bir savaşın sona ermesinin ardından, savaşan her iki tarafın da tüm savaş esirlerini ülkelere göndermesi uluslararası hukukun bir ilkesi ve uluslararası kabul görmüş bir ahlak kuralıdır. Buna

rağmen, ABD emperyalistleri, yersiz bir şekilde, sözde “gönüllü geri dönüş” önerisiyle ortaya çıktılar. Düşman tarafından ısrar edilen sözde “gönüllü geri dönüş” özünde aldatıcı bir hileden başka bir şey değildir. Amacı, suç teşkil eden niyetlerini meşrulaştırmaktır. Onlar sadece savaş esirlerimizi evlerine geri göndermek yerine zorla alıkoymak istemiyorlar. Aynı zamanda onları Syngman Rhee ve Jiang Jieshi kukla yönetimlerine teslim etmek istiyorlar.

ABD tarafının önerdiği sözde “gönüllü geri dönüşü” kabul etmemiz mümkün değildir. Her iki tarafın tüm savaş esirlerinin takas edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Cumhuriyete dönmek isteyen tüm insanlarımızı istisnasız geri almak için her türlü çabayı göstereceğiz. Tüm insanlarımızı evlerine geri getiremediğimiz sürece ateşkes yapmayacağız.

Her ne kadar ABD emperyalistleri ateşkes görüşmelerini uzatıyor olsalar da bu ateşkes ihtimalinin ortadan kalktığı anlamına gelmemektedir. Mevcut durumda ABD emperyalistleri için geriye kalan tek alternatif ateşkestir. Mutlaka halkımızın önünde diz çökecekler ve çok geçmeden ateşkes sağlanacaktır.

Ateşkes bir gün gelirse, bu tam bir barış anlamına gelmeyecektir. ABD emperyalistleri topraklarımızdan kovulmadan ve ülke yeniden birleşmeden savaş tehlikesi tamamen ortadan kalkamaz. Ülkemiz özellikle önemli bir konuma sahiptir; Asya Kıtasına bağlantıyı sağlamaktadır. Bu nedenle emperyalistler tarafından her zaman bir işgal hedefi olmuştur. Bu nedenle, ateşkese varılsa bile, savaş tehlikesinin her zamanki gibi devam ettiğini unutmamalı, kendimizi her zaman harekete geçmeye hazır tutmalıyız.

1 MAYIS GÜNÜ

Kore Halk Ordusu Yüksek Komutanı'nın 236 Sayılı Emri 1 Mayıs 1952

Yoldaş askerler, astsubaylar, kara, deniz ve hava kuvvetlerimizin subayları ve generalleri,

Erkek ve kadın gerillalar,

İşçiler, köylüler ve çalışan entelektüeller,

Yurttaşlarım, kardeşlerim,

Sizlerin 1 Mayıs'ını kutlamak istiyorum. Bugün, tüm dünyadaki emekçilerin uluslararası dayanışmasını ve militanlığını gösteren ve sınayan bir gündür.

Dünyanın dört bir yanındaki emekçi halklar bugün önemli bayramları olan 1 Mayıs'ı kutluyorlar. Bu vesileyle uluslararası dayanışma ve birliklerini pekiştirmek, yeni bir savaşın kışkırtıcılarına karşı çıkmak, dünya barış hareketini yaygınlaştırmak ve güçlendirmek, barış, demokrasi ve sosyalizme ulaşmak için büyük bir mücadele yürütüyorlar.

Kore halkı bugünü Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın acımasız koşulları altında kutluyor.

Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında Kore halkı ve onun silahlı gücü olan Halk Ordusu, ABD emperyalist silahlı saldırganlarının ülkemize yönelik saldırgan emellerini boşa çıkarmış ve onurlu bir zafer kazanmıştır. Böylece savaşta nihai zafer için sağlam bir temel atmışlardır.

Ülkelerinin özgürlük ve bağımsızlığını korumak için haklı bir savaş veren Kore halkı, kendi başarıları olan demokratik halk sistemini savunmuştur. Dünyanın barış yanlısı insanların sıcak sempatisini ve desteğini kazanmışlardır.

ABD'li emperyalist işgalciler, barışsever halktan giderek artan bir nefret ve lanet almakta ve gün geçtikçe daha da yalnızlaşmaktadır. Bunun nedeni saldırgan savaşları ve Kore halkına karşı işledikleri vahşettir.

Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti ve diğer Halk Demokrasileri ile dünyanın barış yanlısı halkları, ABD emperyalistlerinin silahlı iş birlikçilerine karşı mücadelelerinde Kore halkına yürekten destek vermektedir.

Şu anda Çin halkının en iyi evlatlarından oluşan kahraman Çin Halk Gönüllüleri ile birlikte savaşıyoruz.

Çin Halk Gönüllülerinin Anavatan Kurtuluş Savaşındaki değerli hizmetleri ve başarıları ülkemizin tarihinde sonsuza kadar ışıdayacaktır.

Mücadelemizde yalnız değiliz. Dünyanın barış yanlısı halklarının ve demokratik saflardaki halkların gerçek anlamda uluslararası dostluğuna ve birliğine sahibiz. Bu dostluk ve birlik her geçen gün daha da pekişmekte ve genişlemektedir.

Ancak düşman için durum farklıdır. Düşmanın askerî ve siyasi zafiyetleri ve iç çelişkileri savaş sırasında zaman geçtikçe daha da ağırlaşmaktadır.

Barış, demokrasi ve sosyalizm güçleri savaş çıkırtkanlarından daha güçlüdür.

Halk Ordusu'nun değerli subay ve erleri,

Kore halkı, silahlı gücü olan Halk Ordusu'nun, kardeş Çin Halk Gönüllüleri ile dayanışma içinde, ülkelerinin özgürlük ve onurunu ABD emperyalist silahlı müdahalecilerinin saldırılarına karşı sonuna kadar savunacağından emindir.

Halk Ordusu'nun halkımızın beklenti ve umutlarını karşılayacağına hiç şüphe yoktur.

Görevlerinin son derece bilincinde olan Halk Ordusu subay ve erlerinin muharebede ve askeri ve siyasi eğitimde yeni başarılar elde etmesini umuyorum.

Çok yaşa şanlı anavatanımız!

Yaşasın kahraman Kore Halk Ordusu!

Çok yaşa kahraman Çin Halk Gönüllüleri!

Ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü için Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda şehit düşen subay ve erlere sonsuz şeref!

ABD emperyalist işgalcilerini ve onların uşakları Syngman Rhee kliğini yok edin!

SAVAŞTA ELDE ETTİĞİMİZ BAŞARILAR

Yoldaşlar,

Demokrasinin üssü ve devrimimizin güçlü bir siyasi, ekonomik, askeri ve kültürel kalesi olan Kore'nin kuzey yarısını, kurtuluştan sonraki beş yıl boyunca bizzat halkımız tarafından inşa edilen ABD emperyalist işgalcilerinin saldırısına karşı savunuyor ve ülkenin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve onurunu büyük bir başarıyla koruyoruz. Düşmanı, 25 Haziran 1950'de Cumhuriyet'e karşı işgallerini başlattıkları 38. paralel boyunca durdurduk ve böylece onları savunmaya geçirdik. Bu bizim için çok büyük bir zafer, düşman için ise telafî edilemez bir askerî yenilgi ve utançtır.

Kahramanca mücadelemizle halkın demokratik sistemini ve demokrasinin temelini, halkımızın kazanımlarını savunduk ve böylece devrimci güçlerimizi tüm siyasi, ekonomik, askerî ve kültürel alanlarda daha da güçlendirdik. Halkı sağlam bir şekilde bir araya getirdik ve Partiyi, devlet gücünü, Halk Ordusunu ve toplumsal örgütleri güçlendirdik. Bu sayede düşmanı yenebilecek güçlü bir kuvvete sahip olduk ve halkımızın en büyük arzusu olan ülkenin tam birleşmesi ve bağımsızlığını elde etmek için gerekli koşulları sağladık.

Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda elde ettiğimiz başarılardan biri de zafere olan güvenin ve ulusal gururun yükselmesi ve halkımız ile Halk Ordusu subay ve erleri arasında düşmana karşı nefret ve misilleme ruhunun artmasıdır. Bugün Kore halkı, ABD emperyalist saldırganlarını topraklarından mümkün olan en kısa sürede söküp atma yönündeki ulusal davasını gerçekleştirmek için tüm çabasını harcamaktadır.

Ülkemiz tarihinin hiçbir döneminde halkın siyasi ve ahlaki birliğinin bugünkü kadar bütünleştiği bir örnek yaşanmamıştır. Cephedeki Halk Ordusu ve gerideki halk ayrılmaz bir bütün haline gelmiştir ve zaferden emin bir şekilde ülkenin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve onurunu korumaktadır.

Bizler Japon emperyalizminin sömürgeci boyunduruğundan kurtulmuş bir halkız; bizler özgür yaşamın son yedi yılında halk demokrasisinin üstün sistemini doğrudan deneyimlemiş bir halkız. Bugünün Kore halkı, yenilmez Marksist-Leninist doktrinle donanmış güçlü Kore İşçi Partisi tarafından yönetilmektedir. Hiçbir gücün fethedemeyeceği güçlü bir halk haline gelmişlerdir.

Şu anda üçüncü yılında olan şiddetli Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında halkımız, ülkelerinin mutlu geleceğini inşa etmek için hangi yoldan gitmeleri gerektiğini daha net bir şekilde anlamıştır. Bu yol kesinlikle demokratik kalkınma yoludur. Halkımız ancak bu yolu izleyerek ve ABD ve İngiliz emperyalist saldırganlarını topraklarımızdan kovarak tam bağımsız ve egemen bir demokratik devlet kurabileceğini ve özgür ve mutlu bir yaşamın tadını çıkarabileceğini çok iyi bilmektedir. Bu nedenle ülkesini gerçekten seven tüm Kore halkı, dini inancı, siyasi görüşü ve mülkiyet durumu ne olursa olsun, silahlı saldırganları geri püskürtmek ve topraklarından temizlemek için büyük bir arzuyla yanıp tutuşmaktadır.

İşçilerimiz, köylülerimiz, memurlarımız ve aydınlarımız emsalsiz bir emek mücadelesi vermektedir. İşçi sınıfımız, düşmanın devam eden bombardımanı ve donanma bombardımanının neden olduğu zorluklara rağmen üretimde muazzam sonuçlar kaydetmektedir. Özellikle, şanlı demiryolu personelimiz ve motorlu taşımacılık ve yol onarım birlikleri çalışanları, yorulmak bilmeyen emekleriyle savaş zamanı ulaşımını garanti altına almaktadır. Köylüler, özellikle de kadın köylüler, zorlu savaş koşullarında bile geçtiğimiz yıla kıyasla ekim, pirinç ekimi ve yabancı otların ayıklanması işlemlerini başarıyla tamamlamışlardır. Savaşın neden olduğu tüm zorluklara meydan okuyan aydınlarımız da tüm enerjilerini ve bilgilerini düşmanı yenmek için harcıyor.

Koreli kadınlar cephede ve cephe gerisinde eşsiz bir kahramanlık ve özveri sergilemektedir. Cepheye giden kardeşlerinin, kocalarının ve babalarının yerine fabrikalarda ve köylerde kahramanca çalışıyorlar. Askerlik ve işçilik hizmetlerinden dolayı binlerce kadınıımız devlet tarafından takdirname almıştır.

Cephe gerisindeki gençlerimiz, cephede düşmanı yok eden ağabeylerinin ve ablalarının yerini almak için ortaya çıktılar ve okullarında ve işyerlerinde canla başla çalışıyorlar.

Düşman hatlarının ötesinde aktif olan kahraman kadın ve erkek gerillalarımız, yabancı silahlı işgalcileri ve ulusa ihanet eden Syngman Rhee'cileri cesurca yok etmekte ve düşmana ağır bir darbe indirmektedir.

Parti örgütlerimiz, hükümet organlarımız ve toplumsal örgütlerimiz, savaşın ilk dönemine kıyasla daha iyi çalışmaya ve halk kitlelerine daha etkin bir şekilde önderlik etmeye başladılar ve tüm savaş görevlerini zorlukların üstesinden gelerek hızla yerine getiriyorlar.

Savaşta elde ettiğimiz bir diğer başarı da Halk Ordumuzun zengin bir savaş deneyimi biriktirmesi ve sayıca ve nitelikçe ülkemizi güvenilir bir şekilde savunacak kadar güçlü hale gelmesidir. Askerlerimiz, astsubaylarımız ve subaylarımız düşmanı nasıl yok edeceklerini biliyorlar ve saldırgan ordularla kıyaslanamayacak kadar yüksek siyasi ve ahlaki niteliklere sahipler. Subaylarımızın ve generallerimizin komuta yeteneği gelişmiştir ve mobil operasyonlarda ustalaşmışlardır. Bugün Halk Ordumuzun subay ve erlerinin morali çok yüksektir ve zafere olan inançları tamdır.

ABD ve İngiliz emperyalist saldırgan birliklerinin morali ise tam tersine her geçen gün düşmekte ve siyasi ve manevi olarak giderek dağılmaktadırlar. Bu durum onların savaşma kabiliyetini düşürmekten başka bir işe yaramamaktadır. Saldırganlar, birliklerinin her geçen gün düşen moralini yükseltmek için çeşitli yol ve yöntemlere başvuruyorlar: muharebelere katılan askerleri ödüllendirme sistemi getirmek; aralarında yağma ve şiddet gibi aşağılık hayvanî içgüdüleri uyandırmak; askerî polis aracılığıyla

her hareketlerini izlemek, Kilise ayinleri ve dualar aracılığıyla “Kutsal Tanrı’nın yardımına” başvurarak onları teselli etmeye çalışmak.

Örneğin, sakın kasaba ve köylerimizi bombalamak için hava korsanlarını gönderdiklerinde, Yankeeeler’in “Kutsal Tanrı sizi korumak için sizinle birlikte uçacak” diye vaaz verdikleri söylenir. Oysa uçaksavar topçu birliklerimiz, uçak avlama timlerimiz ve savaş uçaklarımız her gün “Tanrı tarafından korunan” hava korsanlarını vurmaktadır. Düşmanın birliklerinin moralini yükseltmek için kullandığı bu tür basit ve aşağılık yöntemler, onların siyasi ve manevi açıdan dağılık olmalarını engellemeyeceği gibi, giderek düşen morallerini de yükseltmeyecektir.

ABD ve İngiliz emperyalist saldırı güçlerinin subay ve erleri, Kore cephesinde neden utanç verici bir şekilde ölmek zorunda olduklarını sorarak tepki gösteriyorlar. Aklın ve gerçeğin gücü sonunda cehaletin ve aldatmacanın üstesinden gelecektir.

Düşman cephesinde anlaşmazlık ve umutsuzluk hüküm sürerken, biz tamamen farklı bir durumdayız.

ABD ve İngiliz saldırganlara karşı Anavatan Kurtuluş Savaşı’nda eşsiz bir cesaret, kahramanlık ve vatana ve halka bağlılık sergileyen 350.000 asker, astsubay, subay ve generale Cumhuriyet nişanı ve madalyası, 352 askerimize de Cumhuriyet Kahramanı unvanı verdik. Bu rakamlar, Halk Ordumuzun asker ve komutanlarının ülkelerinin onuru ve özgürlüğü için verdikleri mücadelede gösterdikleri kitlesel kahramanlık ve yurtseverliğin açık bir kanıtıdır.

Anavatan Kurtuluş Savaşında elde ettiğimiz bir diğer başarı da Cumhuriyetimizin uluslararası saygınlığının artması ve demokratik kamptaki ülkelerin halkımıza olan sempati ve desteğinin artmasıdır.

ABD’li emperyalist saldırganlar savaş sırasında Birleşmiş Milletler bayrağı altında Kore halkını tecrit edebileceklerini hesaplamışlardı. Ancak sonuç bunun tam tersi oldu. Bu savaşta Kore halkı izole edilmedi, hatta uluslararası saygınlığı arttı. Tüm ilerici insanların sempatisi, desteği ve ilgisi Kore halkına

odaklanmıştır. Şimdi dünyadaki tüm dürüst insanlar, ülkelerinin özgürlüğü, onuru ve bağımsızlığı için savaşıyor. Kore halkına tüm samimiyetleriyle yardım etmektedir.

ABD ve İngiliz emperyalistleri ülkemize ve halkımıza karşı işgali başlattığında, Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti, Polonya, Çekoslovakya, Romanya, Bulgaristan, Macaristan, Arnavutluk, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Moğolistan Halk Cumhuriyeti ve Viet Nam Demokratik Cumhuriyeti halkları ve tüm dünyanın özgürlük seven insanları yanımızda durdu ve bize her şekilde yardım etti. Genç Halk Ordumuzun düşmanın sayısal üstünlüğü nedeniyle geçici bir geri çekilme yapmak zorunda kaldığı kritik dönemde, Çin halkı bize yardım etmek üzere Gönüllüleri gönderdi.

Bu uluslararası destek ve teşvikin ne kadar büyük olduğunu şu gerçekler göstermektedir: Ülkemizin ciddi bir gıda sıkıntısıyla karşı karşıya kaldığı bu ilkbaharda Sovyet halkı bize bir armağan olarak 50.000 ton un gönderdi; Çin halkı halkımıza yardım etmek için on binlerce ton erzak ve büyük miktarlarda diğer malzemeleri bağışladı; Moğolistan Halk Cumhuriyeti binlerce ton erzak ve et ve 100.000'den fazla baş hayvan hediye etti; ve diğer Halk Demokrasileri bize binlerce vagon dolusu ilaç ve giysi gönderdi.

Bu şekilde, Kore savaşında demokratik cephe ülkeleri ve dünyanın dört bir yanındaki özgürlük yanlısı halklar tarafından yeni bir tür enternasyonalist dayanışma ve teşvik ifade edildi ve yıkılmaz gücü tam olarak gösterildi. Bu dayanışma ve teşvik, Kore halkını ABD ve İngiliz emperyalist işgalcilere karşı kazanacakları zafer konusunda daha çok motive etti.

Savaş sırasında elde ettiğimiz başarılarından biri de düşmana sadece askeri yenilgiler değil, aynı zamanda büyük siyasi gerilemeler de yaşatmış olmamızdır.

Dünya egemenliği hayalleri kuran ABD emperyalistlerinin başını çektiği 16 ülkenin işgalcileri, genç Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı iki yıldır çeşitli modern askerî teknikler, kimyasal silahlar, zehirli gazlar ve napalm bombaları kullanmaktadır. Bugün tüm dünya, ABD emperyalist saldırgan ordusunun Alman faşistlerini bile geride bırakan en barbar ve

vahşi ordu olduğunu biliyor. “Pest Generali”, “Kolera Generali” ve “Tifüs Generali” gibi dünyanın hiç tanımadığı yeni “Generaller” ABD emperyalist saldırgan silahlı kuvvetlerinden çıkmıştır. Tüm bu gerçekler, tüm dünya halklarının ABD emperyalistlerine karşı nefretini arttırmış ve Amerikan yaşam tarzının nasıl bir şey olduğunu çok iyi anlamalarını sağlamıştır.

ABD emperyalistlerinin emrindeki Uluslararası Kızıl Haç Komitesi bile Kore’deki kimyasal ve biyolojik savaştan hoşnut değildir. Bununla birlikte, 20. yüzyılın Amerikan vahşileri, bakteriyolojik ve kimyasal silahların kullanımının yasaklanmasına ilişkin Cenevre Sözleşmesini imzalamaya yanaşmamaktadır. Bu durum dünya kamuoyunu ABD’nin emperyalist manipölasyonlarına karşı daha da harekete geçirmiştir.

Dünya Barış Konseyi, ABD emperyalistlerinin Kore’de sürdürdükleri savaşın niteliğini gözler önüne sermiştir. Bugün ABD emperyalistlerinin prestiji geri kazanılamayacak kadar düşmüştür ve dünya halkları tarafından açıkça lanetlenmektedirler.

Kore savaşı emperyalist ülkeler arasındaki çelişkileri daha da arttırmaktadır. Suç teşkil eden savaşın sorumluluğundan kaçmak amacıyla, ülkemizin işgaline katılan birçok ülke ABD emperyalistlerinden ayrılmak istiyor. Çünkü bu ülkeler, Kore halkına karşı savaşta feci yenilgiler alan ve birçok ülke üzerinde siyasi-ekonomik baskı kuran ABD emperyalistleriyle iş birliği yapmanın kendileri için zararlı olduğunu bilmektedirler.

ABD emperyalistlerinin Kore’deki savaşı, saldırgan ve haksız bir savaş olduğu için dünyanın dört bir yanındaki barışsever insanlar tarafından kınanırken, Kore halkı ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için haklı bir savaş yürütmektedir.

Çağımızda halkları savaş yoluyla tehdit etmek mümkün değildir. Halklar özgürlük ve bağımsızlıklarını savunmak için haklı mücadelelerinde daha güçlü bir şekilde ayağa kalkmaktadır. Malaya, Filipinler ve Endonezya’da antiemperyalist, ulusal kurtuluş savaşları yıllardır devam ediyor ve bu ülkelerin halkları özgürlük ve bağımsızlıklarını koruyor. Şu anda Doğu’da kurtuluş

mücadelesinin alevleri çok şiddetli. Hiçbir güç bu alevleri söndüremez.

İnsan toplumunun kalkınması kara, deniz ve hava kuvvetleri ya da kimyasal ve biyolojik silahlarla asla durdurulamaz, çünkü bugün tüm ezilen halklar ABD liderliğindeki emperyalizmden kurtulmuş, gerçekten özgür ve mutlu bir yaşamın tadını çıkarmak arzusundadır.

Cumhuriyet Hükümeti ve tüm Kore halkı adına, 15 Ağustos kurtuluşunun yedinci yıldönümü vesilesiyle, halkımıza ulusal kurtuluş mücadelesinde yardımcı olan Sovyet ordusuna ve halkına şükranlarımı sunmak isterim.

Ayrıca, Cumhuriyet Hükümeti ve tüm Kore halkı adına, Çin Halk Gönüllüleri subay ve erlerine ve Çin halkına teşekkürlerimi sunuyorum.

Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın ilk günlerinden bu yana halkımıza kesintisiz maddi ve manevi destek ve moral veren Polonya, Çekoslovakya, Romanya, Bulgaristan, Macaristan, Arnavutluk, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Moğolistan Halk Cumhuriyeti ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti halklarına 15 Ağustos kurtuluşunun yedinci yıldönümünde teşekkürlerimi sunarım.

Şanlı 15 Ağustos kurtuluşunun yedinci yıldönümünü kutlarken, Kore İşçi Partisi ve Cumhuriyet Hükümeti adına, Halk Ordusu'nun yiğit subay ve erlerine, cesur erkek ve kadın gerillalarımıza ve ABD emperyalizminin başını çektiği 16 ülkenin işgalcilerine karşı verilen çetin savaşta ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını savunan kahraman işçi sınıfımıza, köylülerimize, aydınlarımıza ve kadınlarımıza en içten tebrik ve şükranlarımı sunarım.

ABD’Lİ EMPERYALİST İŞGALCİLER ATEŞKES GÖRÜŞMELERİNİ NEDEN SÜREKLİ ERTELİYOR?

Sevgili yoldaşlar,

Halkımızın Anavatan Kurtuluş Savaşında elde ettiği başarılar son derece büyüktür. Bu başarılar ABD’li emperyalist işgalcileri ateşkes görüşmelerinin yapıldığı yere gelmeye zorlamıştır. Herkesin bildiği gibi, görüşmeler geçen yılın temmuz ayı başında başladı ve bugüne kadar bir yıl bir ay boyunca devam etti, ancak herhangi bir ilerleme kaydedilemedi. Bunun nedeni tamamen ABD’li emperyalist saldırganların hamleleridir.

Kore sorununun barışçıl çözümünü engellemeye devam eden ABD yönetim çevreleri, kaybettikleri prestijlerini geri kazanmak ve savaş yoluyla gerçekleştiremedikleri saldırgan amaçlarına ulaşmak için ateşkes görüşmelerinde bizden saçma taleplerini kabul etmemizi istiyorlar.

ABD’li emperyalist saldırganlar ateşkes görüşmelerini karşılıklı anlayış ve eşitlik ilkesi temelinde değil, kendilerinin “kazanan” olacağı temelinde yürütmeye çalışıyorlar. İşte yaygara kopardıkları sözde “onurlu ateşkes” budur.

Amerika Birleşik Devletleri dünyanın en güçlü ülkesi olmakla gurur duymaktadır. Çok sayıda sömürgesi ve uydu ülkesi vardır ve silah zoruyla dünyaya egemen olmaya çalışmaktadır. İşte bu ülke, sadece kendi silahlı kuvvetlerini değil, aynı zamanda 15 uydu ülkenin birliklerini de seferber ederek üç yıldır küçük Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’ne karşı bir savaş sürdürmektedir. Bu gerçek bile tek başına ABD tarihinde eşi benzeri görülmemiş büyük bir utançtır. Dahası, ülkemizle eşit koşullarda bir ateşkes anlaşması imzalarsa, bu daha büyük bir utanç olacaktır. Bu nedenle ABD emperyalistleri, ateşkes görüşmelerinde kaybettikleri prestijlerini geri kazanmaya çalışırken “galip” olma gibi saçma bir fikre kapılmaktadırlar.

Ancak biz ne onları kazanan olmadıkları halde kazanan, ne de kendimizi yenilen olmadığımız halde yenilen olarak kabul

edebiliriz. Biz adil ve eşit bir temelde ateşkes anlaşması yapılmasını talep ediyoruz.

Adil bir çözüm ne anlama geliyor? Her iki tarafın da adil ve makul bir ilke temelinde çatışmaların durdurulmasına ilişkin bir anlaşma imzalaması anlamına gelir.

Ancak ABD egemen çevreleri düşen prestijlerini yeniden kazanma çabasıyla görüşmeleri kasıtlı olarak geciktirmektedir. Askerî bölge sınırı meselesi görüşülürken ABD’li emperyalist saldırganlar müzakereleri dört ay boyunca geciktirerek Kore’nin kuzey yarısından 13.000 kilometrekarelik bir alanı koparmaya çalıştılar. Ancak bu sorun bizim yoğun çabalarımız sonucunda çözüldü. ABD egemen çevreleri ateşkes görüşmelerinde Cumhuriyetimizin iç işlerine müdahale etmek için havaalanları inşa etmemizi engellemeye çalıştı. Bu durum müzakereleri beş ay daha geciktirdi. Yine de ABD tarafı amacına ulaşamadı.

Şimdi de ABD emperyalistleri haksız bir şekilde savaş esirlerini zorla alıkoymakta ısrar ediyor. Bu tutum nedeniyle müzakereler bir kez daha sekteye uğramaktadır. ABD tarafı savaş esirlerinin ülkelerine geri gönderilmesi konusundaki ısrarından hiçbir şey elde edemeyeceğini bilmelidir.

ABD’li emperyalist işgalciler şimdi de savaş esirlerimizi alıkoymak için sözde “gönüllü geri dönüş” önerisinde bulunuyorlar. Ancak Koje Adası’nda ABD emperyalistlerinin işkence, katliam ve “gönüllü geri dönüş”üne karşı verdikleri kahramanca mücadele, ABD emperyalistleri tarafından yaygarayla ilan edilen bu “gönüllü geri dönüş”ün mahiyetini dünya kamuoyuna tamamen ifşa etmektedir.

Ülkemizin oğullarını ve kızlarını ve onlar tarafından esir alınan Çin Halk Gönüllüleri’nden kardeşlerimizi düşmanın ellerine bırakamayız. İnsan ahlakı ve uluslararası hukuk buna izin vermez. Düşman tarafından esir alınan savaş esirlerini ne pahasına olursa olsun ülkelere ve evlerine geri getireceğiz.

Ateşkes görüşmelerinin uzamasının temel nedenlerinden biri de ABD emperyalistlerinin ateşkes görüşmelerinin perde arkasında uzun süreli bir savaş planlıyor olmasıdır. ABD tekelci kapitalistleri Kore savaşının sona ermesini ve uluslararası

durumun rahatlamasını istememektedir. Çünkü savaş onlara muazzam kârlar getirmekte ve silahlanma yarışı için mükemmel bir ortam sağlamaktadır.

ABD’li milyarderler Kore sorununun barışçıl çözümünün kapitalist dünyayı daha ciddi bir siyasi ve ekonomik krize sürükleyeceğinden korkuyorlar. ABD egemen çevreleri, Kore ateşkes görüşmelerini geciktirmenin ve uluslararası durumu gergin tutmanın, demokratik ülkeler cephesine karşı üçüncü dünya savaşı planlarında öngörülen Batı Almanya ve Japonya’nın yeniden silahlanmasına yardımcı olacağını düşünmektedir.

Ateşkes görüşmelerinin ABD’li emperyalist saldırganlar tarafından uzatılmasının temel nedenleri bunlardır.

Ateşkes görüşmelerine yönelik tavrımız nettir. Kore sorununun barışçıl çözümü için her zaman çaba gösterdik ve göstermeye devam edeceğiz. Ateşkese hazırız, ancak uzun süreli bir savaştan da korkmuyoruz.

Görüşmelerin başarısı düşman tarafa bağlıdır. Bekleyen tek sorun savaş esirleri sorunudur. Eğer ABD’nin egemen çevreleri çatışmaların durmasını gerçekten istiyorlarsa, savaş esirlerimizi kendi iradeleri dışında alıkoyma yönündeki mantıksız inatlarından vazgeçmelidirler. Son zamanlarda ABD emperyalistleri, savaş esirleri konusundaki akıl almaz taleplerine sadık kalırken, barışçıl kasaba ve köyleri ve askeri olmayan kurumları daha vahşice bombalıyorlar. Bu kirli yöntemlerle şeytani amaçlarına ulaşmayı hayal ediyorlar.

Ne yaparlarsa yapsınlar, ABD emperyalistleri Kore halkına asla boyun eğdiremez ve vahşi arzularına ulaşamazlar. Eğer ABD ve İngiliz işgalciler saldırgan arzularından vazgeçmez ve ülkemize ve halkımıza karşı savaşı genişletmeye devam ederlerse, kahraman Kore halkı dünyanın dört bir yanındaki demokratik güçlerin desteği ve teşvikiyle onları kesinlikle yenecektir.

GÖREVLERİMİZ

Sevgili yoldaşlar,

ABD ve İngiliz silahlı saldırganlarına ve onların uşakları Syngman Rhee yönetimine karşı, ülkenin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve Cumhuriyet'i korumak için verilen Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın üçüncü yılına girdiği şu günlerde, zorlu ve devasa görevlerle karşı karşıyayız.

Her şeyden önce, siyasi alanda, halkın siyasi ve ideolojik birliğini daha da güçlendirmeli ve Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'yi ve onun yol gösterici gücü olan Kore İşçi Partisi'ni daha sağlam hale getirmeliyiz. Devlet ve Parti örgütlerinin çalışma standartlarını yükseltmeli, üst birimlerin rehberliğini alt birimlere yaklaştırmalı ve halk kitleleriyle yakın bağlar kurabilmek için alt Parti örgütleri ile alt ilçe ve ri halk komitelerinin çalışmalarını geliştirmeliyiz.

Başta köy halkı olmak üzere geniş kitlelerin siyasi ve ideolojik eğitimini yoğunlaştırmalıyız ki zafere güven duyabilsinler ve düşmana karşı kin ve nefret besleyebilsinler. Ayrıca halkımızı düşman tarafından gönderilen casuslara ve bölücü unsurlara karşı uyanık olacak şekilde eğitmeliyiz.

Dünyanın pek çok halkıyla uluslararası dayanışmamızı güçlendirmek zaferimizin güvencelerinden biridir.

Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti ve diğer Halk Demokrasileri halklarıyla enternasyonalist dostluğumuzu ve dayanışmamızı daha da pekiştirmeliyiz.

Ekonomik alanda, halkın yaşamını istikrara kavuşturmaya devam etmeli, savaş zamanı üretimini geniş ölçekte arttırmak için bir ekonomi ve özendirme hareketi başlatmalı ve tüm zorlukların ve engellerin üstesinden gelmek için halk kitlelerinin siyasi şevkine ve girişkenliğine daha fazla yer vermeliyiz.

Üretimi arttırmak ve bu yılın hasat ve harmanının zamanında yapılmasını sağlamak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Gelecek yılın tarımını başarılı bir şekilde garanti altına almak için,

kimyevi gübremiz olmadığı için şu andan itibaren büyük bir şekilde kompost üretmeliyiz.

Askerî alanda, Halk Ordusunun silah gücünü arttırmaya devam etmeli, subayların komuta kabiliyetini daha da yükseltmeli ve tüm er ve subayları silahlarında uzmanlaşmaya ve ülke ve halk için mücadelede vatanseverliklerini ve kahramanlıklarını tam anlamıyla ortaya koymaya teşvik etmeliyiz.

Halk Ordusunun savaş kabiliyetini arttırmak, disiplinini sıkılaştırmak ve düşmanın insan gücünü ve savaş teçhizatını yok etmek için çaba göstermeliyiz.

Siyasi, ekonomik ve askerî alanlarda önümüzde duran tüm görevleri başarıyla yerine getirerek, Kore halkının ve dünyanın dört bir yanındaki ilerici insanların büyük bir içtenlikle arzuladığı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın tam zaferini elde etmeliyiz.

Bugün Kore halkı, ABD ve İngiliz silahlı işgalcilerine karşı sadece ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını, halkın demokratik sistemini ve kendi kazandığı Cumhuriyeti korumakla kalmıyor, aynı zamanda tüm dünyanın barış ve güvenliğini de koruyor. Kahramanca mücadeleleriyle ABD ve İngiliz emperyalistlerinin üçüncü bir dünya savaşı çıkarma yönündeki oyunlarını bozmaktadırlar. Kore halkının önündeki görevler son derece ulvi ve kutsaldır. Bunları samimiyetle yerine getirmeli ve Kore halkının kazandığı demokratik halk sistemini ve Cumhuriyeti ABD'li emperyalist silahlı müdahalecilere karşı savunmalı ve böylece sosyalist ve demokratik ülkelerin halkımıza olan gönülden yardım ve teşviklerinin karşılığını ödemeliyiz.

BİZ KAZANACAĞIZ

Yoldaşlar,

Zaferi mutlaka kazanacağımıza dair güçlü bir inancımız var. Bu inancımız neye dayanıyor? Şu iki ana faktöre dayanmaktadır.

Birincisi iç faktördür.

Kore halkı, ABD emperyalistlerinin ve uşaklarının saldırısına karşı halk iktidarını savunacak kadar güçlü olduğunu kanıtlamıştır. Gelecekte de halkımızın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmaya yönelik her türlü girişimi boşa çıkaracağından, Cumhuriyeti ve kendi yaşamlarını savunacağından en ufak bir şüphemiz yoktur.

Zafere ulaşacak güce ve imkâna sahibiz.

Demokratik yöntemlerle seçilmiş, halkın iradesini temsil eden ve tüm Kore halkının sevgi ve güvenine sahip olan halk iktidarına sahibiz.

Savaşan halkımızın arkasında Kore İşçi Partisi durmaktadır. Parti üyeleri, halkın çıkarlarının ve mutluluğunun en sadık savunucuları olduklarını eylemleriyle kanıtlamışlardır.

Kore halkının kendine ait güçlü bir silahlı gücü ve sağlam bir askeri örgütü vardır. Kore Halk Ordusu ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını kararlılıkla savunabileceğini göstermiştir.

Orduya ve ülkeye gerekli her şeyi sağlayabilecek güçlü bir arka plana ve sağlam ekonomik temellere sahibiz.

Buna ek olarak, ABD emperyalist saldırganlığına karşı direnmek için ayağa kalkan tüm halkın dayanışması ve tüm demokratik ve ilerici güçlerin birliği daha da güçlenmektedir. Emperyalizme karşı çıkma ve halkın iktidarını ve haklarını koruma mücadelesinde işçi sınıfının rehberliğinde tüm halkın artan birlik ve dayanışması, Kore halkının nihai zaferi kazanması için en önemli faktörlerden biridir.

Diğeri ise dışsal bir faktördür.

Haklı bir dava uğruna savaşıyan Kore halkının yanında, tüm ülkelerin halklarının sempatisi ve teşviki ile sosyalist ve demokratik ülkelerin desteği ve yardımı vardır. Kahraman Çin Halk Gönüllüleri Kore halkıyla yan yana savaşmaktadır.

Sosyalist ve demokratik ülkelerin halklarının dayanışması ve yıkılmaz birliği her geçen gün daha da artmaktadır. Bu ülkelerin halklarından destek ve cesaret alan halkımız, halk iktidarını, kendi hak ve yaşamlarını koruyarak uzun süreli bir savaşı yürütmek için yeterli güce ve olanağa sahiptir.

Kapitalist sistemden sosyalist sisteme, daha yüksek bir toplum tipine, yani sömürüden, yoksulluktan ve sömürücülerin kitleler üzerindeki baskısından arınmış bir sisteme geçiş, insan toplumunun gelişiminin bir yasasıdır. Bu toplumsal gelişim sürecini her yerde görebiliriz. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da birçok Halk Demokrasisinin ve Asya'da Çin Halk Cumhuriyeti'nin doğuşu buna güzel bir örnek teşkil etmektedir.

Tüm bu gerçekler, insan toplumunun ilerlemesini durdurmanın ya da kapitalizm düzeyine geldikten sonra gelişimini durdurmanın mümkün olmadığını kanıtlamaktadır. Emperyalistler insan toplumunun gelişimini savaş yoluyla ve orduların gücüyle ya da veba ve kolera gibi salgın hastalıkların yayılmasıyla ya da atom bombaları yoluyla tehdit ederek ya da başka herhangi bir yolla durduramazlar. Bu, tarih ve nesnel gerçekler tarafından kanıtlanmıştır.

Dünya demokratik ve emperyalist olmak üzere iki kutba bölünmüştür. Kapitalist dünya pazarı önemli ölçüde daralmıştır. ABD emperyalistleri tüm dünya ülkelerine boyun eğdirmeyi ve onları kendi egemenlik alanları haline getirmeyi hayal etmektedir. Bu saldırgan hırs, diğer kapitalist ülkelerin yönetici çevrelerinde bile dirençle karşılaşmaktadır. Azami kâr için rekabet, kapitalizmin çelişkilerini daha da kötüleştiren kapitalist toplumun bir yasasıdır.

Sömürge ve bağımlı ülkelerdeki halkların sınırsız emperyalist sömürü ve baskı altında tutulması, küçük ulusların emperyalist savaşlara karşı mücadelelerinin şiddetlenmesine yol açmıştır. Bu halklar eşit haklar ve ülkelerinin ekonomik kalkınmasını garanti

altına alan ticaretin normal gelişimi için adil bir imkân talep etmektedir. Bu talepler, bu ülkeler ile emperyalist güçler arasındaki karşıtlıkları arttırmaktadır.

Kapitalist ülkeler içindeki çelişkiler giderek daha da vahim hale gelmektedir. Kapitalist ülkeler içinde sadece işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki değil, aynı zamanda tüm ilerici güçler ile ülke içindeki faşistler arasındaki çatışmalar da gün geçtikçe tırmanmaktadır.

Tüm bu gerçekler, kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizmin çürümüşlüğünü açıkça göstermektedir. Kıyametleri yaklaştıkça emperyalistler çılgınca soykırımı başvurmakta ve kalan günlerini biraz olsun uzatabilmek için üçüncü bir dünya savaşı çıkarmaya çalışmaktadırlar.

Buna karşılık demokratik cephede yer alan ülkelerin gücü her geçen gün artmakta ve dayanışmaları daha da gelişmektedir. Kapitalist ülkelerde bile barış güçleri giderek büyüyor. Dolayısıyla, emperyalizmin nihai çöküşünün ve sosyalist ve demokratik cephenin genel zaferinin saati yaklaşmaktadır. Emperyalizmin sonsuza dek gömüleceği gün uzak değildir. Bu şekilde, zafer için her türlü koşul sağlanmıştır.

Zafer önümüzde duruyor. Zafere doğru güçlü bir şekilde ilerleyelim!

Ülkemizin Japon emperyalist sömürge yönetiminden kurtulduğu 15 Ağustos'un yedinci yıldönümünü selamlayın!

ABD ve İngiliz emperyalist saldırganlara karşı ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını ve halkın demokratik sistemini savunmak için savaştan kahraman Kore halkına ve onun silahlı gücü kahraman Kore Halk Ordusu'na şan olsun!

ABD ve İngiliz silahlı saldırganlarına karşı Kore cephesinde kahramanca savaştan Çin Halk Gönüllüleri subay ve erlerine şan olsun!

Kahraman Kore Halk Ordusu'nun subay ve erlerine, kadın ve erkek gerillalara ve ülkemizin özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen Çin Halk Gönüllüleri'nin cesur adamlarına sonsuz şan olsun!

Yaşasın sosyalist ve demokratik mücadelenin enternasyonalist dayanışması ve dostluğu!

Yaşasın Kore halkının ABD ve İngiliz emperyalist saldırganlara karşı mücadelesinde kazandığı zaferin ilham kaynağı ve örgütleyicisi Kore İşçi Partisi!

Çok yaşa şanlı Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti!

KORE HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ, BARIŞI VE KURTULUŞU İÇİN

15 Ağustos 1952

Dünyanın en eski ülkelerinden biri olan Kore'nin barışsever halkı, kuşaklar boyu acı ve hüznün gözyaşlarıyla ıslanan bu toprakların üzerine özgürlük güneşinin doğacağı günü sabırsızlıkla bekledi.

Dünya tarihinde yeni bir proleter devrim ve ulusal kurtuluş devrimi çağını başlatan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, halkımıza ve tüm dünyadaki emekçi halklara kölelikten, yıkımdan ve yoksulluktan kurtuluşun yolunu göstermiştir. Büyük Ekim'in ışığı, Lenin'in düşüncesi, Kore üzerinde de devrimci bir etki bıraktı ve halkımız, kahraman Rus işçi sınıfı ve Sovyet halkının geri kalanının örneğinden ilham alarak, sömürgeci baskıya karşı ve özgürlük için kanlı bir mücadele yürüttü.

Kore halkı, şanlı Sovyet silahlı kuvvetlerinin yardımıyla Japon emperyalist işgalcileri topraklarından kovduğu ve 15 Ağustos 1945'te uzun zamandır özlemini çektiği ulusal kurtuluşa kavuştuğu için büyük bir mutluluk duymaktadır.

15 Ağustos 1945, Kore tarihinde köklü bir değişimin gerçekleştiği, halkımızın yaşamındaki en büyük ve en ihtişamlı olayla dolu gündür. Halkımız bugünü diriliş günü ve ulusal bayram olarak adlandırmaktadır.

-1-

Bugün halkımız, ülkemizin özgürlüğüne, bağımsızlığına ve demokratik kazanımlarına alçakça tecavüz eden ABD emperyalist çapulcularına ve hain Syngman Rhee kliğine karşı verilen savaşın acımasız koşullarında kurtuluşun yedinci yıldönümünü kutluyor.

Kore'nin kurtuluşunu izleyen beş yıl, Kore'nin kuzey yarısı için demokratik ekonomi ve kültürün hızla geliştiği bir dönem olmuştur.

Ancak ABD emperyalistlerinin baskısı altındaki güney yarısı için bu beş yıl faşizmin, yıkımın ve talanın yoğunlaştığı bir dönem olmuştur.

Kurtuluştan sonra kendi kaderinin efendisi konumuna gelen Kore'nin kuzey yarısındaki halk, 38. paralelin kuzeyindeki topraklarda gerçek demokrasi ve ulusça yeniden yükseliş yolunda devletini ve yaşamını yeniden inşa etmeye başladı.

İşçi Partisi önderliğindeki halkımız kuzeyde radikal demokratik sosyo-politik reformlar gerçekleştirdi. Japon tekelci kapitalistlerine ve hain işbirlikçisi kapitalistlere ait olan tüm işletmeleri, bankaları, ulaşım ve iletişim kuruluşlarını kamulaştırdık ve bunları tüm halkın malı haline getirdik. Köylüleri yüzyıllardır süren kölelikten, açlıktan ve yoksulluktan tamamen kurtarmak için bir tarım reformu gerçekleştirdik. Ayrıca sekiz saatlik iş gününü yasalaştırdık ve fabrika ve ofis çalışanları için sosyal sigorta ve ücretli izin getirdik; kadınları kölelikten sonsuza kadar kurtardık ve erkeklerle eşit haklara sahip olmalarını garanti altına aldık; Japon işgalciler tarafından uygulanan halk karşıtı sömürge eğitim sistemini kaldırdık ve halk odaklı demokratik bir eğitim sistemi kurduk. Genel demokratik seçimler yoluyla halkımız yerel halk komitelerini daha da güçlendirmiş ve tüm ulus için en yüksek iktidar organı olan Yüksek Halk Meclisini kurmuştur.

Sanayi işletmelerinin, bankaların, ulaşım ve iletişim kuruluşlarının kamulaştırılması sonucunda sanayimiz hızla gelişti. Devlet mülkiyeti sanayimizde öncü ve baskın bir konuma sahip oldu. Ülkemizle ekonomik ve kültürel iş birliği anlaşması imzalayan Sovyetler Birliği'nin yardımlarını etkin bir şekilde kullanarak, Japon emperyalist yönetimi dönemindeki sanayi üretim düzeyini kısa sürede aştık ve ülkenin sanayileşmesinin temelini attık.

Devrim niteliğindeki tarım reformu kırsal kesimimizin yapısını temelden değiştirdi.

Ulusal ekonominin gelişmesiyle birlikte bilim, edebiyat, sanat ve halk eğitimimiz filizlenmeye başladı. Ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi ve ekonominin, bilimin ve kültürün

halkımızın ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hızla ilerlemesi için gerekli tüm önlemler alındı.

Ancak Cumhuriyetimizin başarılı demokratik inşasından hoşlanmayan açgözlü ABD emperyalist saldırganları, tüm Kore'ye boyun eğdirmek ve onu Çin Halk Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği ve diğer ülkelere karşı bir savaş başlatmak için bir s haline getirmek için umutsuz çabalarıyla ülkemizin yeniden birleşmesini engellediler ve engellemeye devam ediyorlar. ABD'li emperyalist idareciler, Güney Kore'den askerlerini tam da burayı askerı üsleri haline getirmek, Syngman Rhee kukla ordusunu eğiterek lkemizde bir kardeş savaşı başlatmak ve daha da tesi 25 Haziran 1950'de yaptıkları gibi Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne doğrudan bir işgal başlatmak amacıyla çekmediler.

-2-

ABD emperyalistleri lkemizde kardeş kavgasına yol açan bir savaş başlatırken ve Kore'nin kuzey yarısına yönelik doğrudan bir işgal başlatırken neyi hesapladılar?

Halkımızın demokratik sisteminin ve Halk Ordusunun zayıf olduğunu, dünya kamuoyunu kandırabileceklerini ve savaşı başlatma suçunu Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümetinin zerine atabileceklerini ve halkımızı dünyanın barış yanlısı halklarından izole edebileceklerini hesapladılar. Ayrıca Kore halkına karşı büyük kara, deniz ve hava kuvvetlerini harekete geçirerek Kore'nin kuzey yarısını bir çırpıda işgal edebileceklerini ve halkımızı kleleştirebileceklerini hesapladılar.

ABD'li siyasetçi ve stratejistlerin bu hesapları boşa ıktı. Halkımız haklarını, özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmak için cesaretle ayağa kalktı ve saldırganlara karşı ciddi bir darbe indirdi. Savaşı başlatan düşmanlar ilk gün 38. paralelin güneyinde geri püskürtüldü ve karşı saldırıya geçen Halk Ordusu saldırganları Kore yarımadasının güney ucuna kadar sürdü.

Savaşın başlamasından birkaç ay sonra, 9 Eylül 1950'de, Halk Ordusu tüm halkın desteğiyle Güney Kore'nin neredeyse tüm bölgelerini ABD silahlı işgalcilerinin ve Syngman Rhee kukla ordusunun kontrolünden kurtardı.

Ancak ABD’li emperyalist saldırganlar, zaferi kazanan halkımızın iradesine saygı göstermeyerek hükümet kurumlarını ve düzeni kendi istedikleri gibi kurdular. Askerî maceraları tam bir fiyaskoyla sonuçlanınca, Japonya’da ve diğer üslerde tuttukları büyük kara, deniz ve hava kuvvetlerini alelacele Kore cephesine attılar ve geniş çaplı bir işgal başlattılar.

Eylül 1950’nin ortalarında ABD’li emperyalist saldırganlar 300’den fazla savaş gemisi ve yaklaşık 1.000 uçağı harekete geçirerek Inchon’a çıkarma yaptılar. Sonuç olarak, Halk Ordusu zorlu savunma savaşları vermek zorunda kaldı ve düşmanın sayısal üstünlüğü, özellikle de silahlardaki niceliksel üstünlüğü nedeniyle, güçleri yeniden toparlamak ve yeni bir saldırıya hazırlanmak için geçici bir geri çekilme yapmak zorunda kaldı.

Kurtuluşun beşinci yıldönümünden altıncı yıldönümüne kadar olan dönemdeki askerî durumu karakterize etmek için üç önemli dönemden özellikle bahsetmek gerekir.

Bunlardan ilki, haydut ABD emperyalist müdahalecilerinin ve Syngman Rhee’nin kukla ordusunun Taedong Nehri’ni geçerek Cumhuriyet topraklarının derinliklerine, Çin Halk Cumhuriyeti sınırına doğru çılgınca ilerlediği dönemdir. Halkımız için bu en zor dönemde, Çin halkının en iyi evlatları olan Gönüllüler bize kardeşçe bir yardım eli uzattı.

İkinci dönemde, ABD emperyalist saldırgan birliklerinin ve Syngman Rhee kukla ordusunun ağır askerî yenilgilere uğramasıyla sonuçlanan birçok şiddetli saldırı ve savunma savaşları yapıldı. Mart 1951’e kadar Kore’de savaşın başlamasından bu yana 325.000’den fazla düşman savaşçısını öldürdük, yaraladık ya da esir aldık.

Üçüncü dönemde düşman son derece ağır bir siyasi ve ruhsal yenilgiye uğradı. Her şeyden önce, ABD emperyalist saldırganlarının Kore’deki barbarca eylemlerine ve canice savaş yöntemlerine öfkelenen dünyanın barış yanlısı insanların, Kore halkının haklarını korumak için bir araya gelmeleri ve ABD emperyalistlerinin Kore’ye silahlı müdahalesine son verilmesini güçlü bir şekilde talep etmeleri bunu açıkça gösterdi. ABD emperyalist silahlı saldırı güçlerinin yenilgisi, ABD’deki siyasi

durumu hızla kötüleştirdi ve ABD'nin saldırı politikasının ciddi krizini ön plana çıkardı.

Alışılış yöntemlerle Halk Ordumuzun direnişini kıramayacaklarını anlayan ABD'li savaş lordları, temel insanlık ahlakını ve uluslararası sözleşmeleri açıkça ihlal ederek halkımıza, Halk Ordumuza ve Çin Halk Gönüllülerine karşı öldürücü mikrop silahları, zehirli gaz ve napalm bombaları kullandılar. ABD'nin biyolojik silahlarla yürüttüğü savaş tarihinde bilinen en iğrenç suçların boyutlarını anlamak için bir örnek vermek yeterli olacaktır: ABD hava kuvvetleri 28 Ocak- 31 Mart 1952 tarihleri arasındaki iki ay boyunca ülkemizin kuzey yarısında 400'den fazla yere 700'den fazla kez biyolojik silah bombaları ve ölümcül mikroplarla enfekte olmuş böcekler taşıyan çeşitli nesneler atmıştır. Aynı şekilde ABD uçakları Çin'in kuzeydoğusundaki geniş bir alanda da mikrop silahları kullandı.

ABD'li emperyalist işgalciler öldürücü mikrop silahlarını, zehirli gazları ve napalm bombalarını Kore halkını katletmek, böylece onları yıldırma, savaşma morallerini ve iradelerini kırmak ve daha da ötesi Asya'daki ve dünyanın geri kalanındaki halklara şantaj yapmak için kullandılar. Ancak ABD'li savaş hayalperestlerinin bu uçuk hayali tamamen yıkıldı.

-3-

ABD'nin Kore'ye yönelik canice emperyalist müdahalesini kınayan ve kanlı savaşa son verilmesini talep eden barış yanlısı halkın öfkeli protestosu ve işgalci silahlı kuvvetlerin yenilgisi karşısında telaşa kapılan ABD yöneticiler, geçen yıl temmuz ayında ateşkes görüşmelerine katılmaktan başka çare bulamadılar.

Halkın barış yönündeki şaşmaz iradesini temsil etmek üzere ateşkes görüşmelerine heyetimizi gönderdik ve onlara makul ve adil bir temelde bir ateşkes anlaşması imzalanması ve böylece Kore sorununun barışçıl çözümü yolunda ilk adımın atılması için çabalarını ve samimiyetlerini en üst düzeye çıkarma görevini verdik. Ancak ABD tarafı görüşmelere, görüşmeler başlar başlamaz açığa çıkan kurnazca bir planla katıldı. Bu plan kısaca, haksız taleplerini kabul etmememiz halinde görüşmeler sırasında oyalama, şantaj ve askerî baskı taktiklerini uygulamaktır. ABD

tarafı bu şekilde makul olmayan taleplerinin karşılanmasını amaçlıyor. Aksi takdirde ateşkes görüşmelerini yarıda kesecek ve daha acımasız yöntemlerle saldırgan savaşa devam edeceklerdir.

Görüşmelerin ilk gününden itibaren heyetimiz, topraklarımız için onlarla pazarlık yapmaya ya da savaş esirlerimizi Syngman Rhee yönetimine ve ABD emperyalistlerine köleleri olarak teslim etmeye gelmediğimizi ilan ederek kesin ve kararlı bir duruş sergiledi.

Tarafımız sağlam bir duruş sergilerken, ABD Komutanlığı kimyasal ve bakteriyolojik silahlar kullanacak ve hidroelektrik santrallerimizi, huzurlu kasaba ve köylerimizi vahşice bombalayacak kadar alçak ve yüzüstüdü.

ABD tarafının kaba ve çoğu zaman dayanılmaz derecede çirkin davranışlarına rağmen, heyetimiz gündemdeki tüm konuların adil bir şekilde çözüme kavuşturulması için samimiyet, sabır ve azim göstermiştir ve göstermeye devam etmektedir. Bu sayede görüşmelerde önemli bir ilerleme kaydedilmiştir. Başka bir deyişle, beş ay içinde savaş esirlerinin değişimi konusu hariç tüm sorunlara prensipte çözüm bulunmuştur. Bu son madde üzerindeki tartışmalar dokuz aydır devam ediyor. Kolaylıkla çözülebilecek bu sorun neden bu kadar uzun süre tartışıldı? Çünkü ABD tarafı uluslararası sözleşmelere dayanan adil teklifimizi makul olmayan bir şekilde reddetmektedir. ABD'nin gözüdönmüş saldırganları, Cenevre Sözleşmesini reddederek ve insani ahlak normlarını hiçe sayarak ve ihlal ederek hile ve numaralara başvurmaya başladılar. Bu açıdan Nazileri bile gölgede bırakmaktadırlar.

Sadece Koje Adası'nda, Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri'nden binlerce esire işkence edip soğukkanlılıkla öldürdüler, onları denize attılar, boğmak için özel bir gemideki ölüm odasına yerleştirdiler. Ancak silahlı işgalcilerin vahşeti, bir an önce evlerine dönmek ve insan haklarını ve onurlarını kararlılıkla savunmak isteyen yurtseverlerimizin mücadele ruhunu ve iradesini kıramadı ve kıramaz.

Ne olursa olsun Cenevre Sözleşmesi'nden geri adım atmayacağız, ülkesine ve halkına sadık evlatlarımızı düşmanın eline bırakmayacağız. Tüm vatanseverlerimizin evlerine

dönmeleri ve barışçıl bir şekilde hayatlarını sürdürmeleri için elimizden geleni yapacağız.

ABD tarafının ateşkes görüşmelerini kasıtlı olarak geciktirdiğine hiç şüphe yok. Panmunjom'daki görüşmelerin perde arkasında ABD emperyalistleri Kore savaşını uzatma politikasını ve Asya'da saldırganlığı genişletme politikasını örtbas etmeye çalışmaktadır.

Kore halkına talihsizlikler ve acılar dayatan ve Asya'da ve dünyanın geri kalanında gerilimlere neden olan uzun süreli bir savaş, ABD tekelci kapitalistlerinin yararınadır. Çünkü bu durumdan yararlanarak savaş üretimini genişletmekte ve muazzam kârlar elde etmektedirler.

Bir başka açık gerçeği daha vurgulamak gerekir. Gericici ABD yöneticileri ateşkes görüşmelerini geciktirmekte, Kore sorununun barışçıl çözümünü engellemekte, uluslararası durumu gergin tutmakta ve böylece Batı Alman ve Japon saldırgan güçlerinin yeniden canlanmasını hızlandırmaya, "Pasifik bloğunu" ve diğer saldırgan ittifakları güçlendirmeye ve üçüncü bir dünya savaşının patlak vermesini hızlandırmaya çalışmaktadırlar.

Ancak ABD emperyalistleri ve uşakları yeni bir savaşa hazırlanırken gerçekleri göz önünde bulundurmuyorlar. Kore cephesindeki fiyaskoyla sonuçlanan girişimlerini bir ders olarak görmüyorlar. ABD emperyalistleri, bir halk barışı sürdürmek ve sonuna kadar korumak için çabalarsa, barışın korunacağını ve sağlamlaştırılacağını bilincinde olarak, barış için inatla savaşan Kore halkını görmezden geliyorlar.

Kore halkı, ellerinde silahları, ülkelerinin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunuyor: sadece uluslarını Amerikan barbarlarından kurtarmakla kalmıyor, aynı zamanda Asya'nın ve dünyanın geri kalanının barışı için de savaşıyorlar. Halkımız kutsal barış davasını sonuna kadar savunacaktır. Tüm iyi niyetli insanlarla, dünyanın dört bir yanındaki tüm barış yanlılarıyla birlikteyiz; çünkü biz adalet için savaşıyoruz.

Halkımız, ABD saldırganlarının girişimlerini boşa çıkaracağını, çabalarını esirgemeyeceğini ve ne olursa olsun zalimlere asla boyun eğmeyeceğini defalarca ilan etmiştir.

Kore halkı özgürlüğünü koruyacak ve ulusunu faşist ABD emperyalizminin saldırganlığından kurtaracaktır. Halkımız sözlerini fiili eylemleri ve kahramanca mücadelesiyle kanıtlamaktadır. Bugün ABD ve İngiliz emperyalistlerini bir kez daha uyarıyoruz: Ateşkes görüşmelerini bozar ve savaşı yaymaya devam ederlerse, şu anda Kore’de karşılaştıklarından daha kötü bir sonla karşılaşacaklar.

-4-

Dünya halkları, ABD saldırganlarının Kore’deki savaşı hangi yol ve yöntemler kullanarak sürdürdükleri hakkında zaten çok şey bilmektedirler. Uluslararası Demokratik Kadın Federasyonu ve Uluslararası Demokratik Avukatlar Birliği Komisyonları, Dünya Barış Konseyi delegeleri ve savaşın patlak vermesinden bu yana ABD birliklerinin ülkemizde işlediği çirkin suçlara ve zulümlere kendi gözleriyle tanık olan Çinli akademisyenler, gazeteciler ve yazarlar, ABD emperyalizminin binlerce Kore kasabasını ve köyünü küle çeviren napalm ve kimyasal bombaları hakkında olgulara ve belgelere dayanarak tüm ülkelerin halklarına bilgi verdiler.

ABD yöneticileri, Amerikan tipi bir Majdanek’e dönüştürülen Koje Adası’nda askerleri tarafından işlenen vahşeti halktan saklayamadılar.

Bir keresinde yamyam Hitler, ırkçı teoriyi yücelterek, Almanların mümkün olan her yolla dünyayı fethetmesi gerektiğini söyledi. Almanların zihnine yamyamlığı aşıladı. Dedi ki: “Eğer büyük Alman İmparatorluğunu kuracaksak, önce Slav ırkını, yani Rusları, Polonyalıları, Çekleri, Slovakları, Bulgarları, Ukraynalıları ve Beyaz Rusları sürmeli ve yok etmeliyiz.”

Bugün ABD’li ırkçılar aynı insan düşmanı saçmalıkları vaaz ederken, ABD’li generaller napalm bombaları, kimyasal ve biyolojik silahlar ve roketler kullanarak Kore’de adeta bir soykırım savaşı yürütüyorlar.

Askerlerimiz tarafından esir alınan ABD askerlerinin ve “BM Güçleri”ne mensup diğer ulusların askerlerinin yanlarında ABD Komutanlığı tarafından yayınlanan ve Korelilere karşı acımasız olmalarını ve Koreli bir çocuğa bile en ufak bir sempati ve acıma

duymamalarını isteyen el kitapları veya ‘‘manifestolar’’ taşıdıklarını görmek oldukça olağandır.

ABD 8. Ordu Komutanı tarafından ‘‘BM Güçleri’’ askerlerine verilen benzer bir belgeden bir paragraf aktarmak istiyorum. Şöyle diyor: ‘‘BM Kuvvetleri’nin askerleri, Kore’nin bu engebeli tepelerinde ve ormanlarında tüm ulusların büyük onurunu koruyor ve komünizmin Asya’dan ve okyanus ötesinden yayılmasını kontrol altına alıyorsunuz. Savaş çok şiddetlidir. Bu nedenle, hayatlarınızı kurtarmak istiyorsanız, mümkün olduğunca çok Asyalı öldürmelisiniz. Karşınıza çıkanlar çocuk ya da yaşlı olsalar bile ellerinizin titremesine izin vermeyin. Onları öldürün! Bunu yaparak kendinizi felaketten kurtaracak ve BM Güçlerinin askerleri olarak görevinizi yerine getirmiş olacaksınız.’’

Hitler ordusunun izinden giden vahşi ABD savaş ağalarının planı da budur.

-5-

Halkımız iki yılı aşkın bir süredir ABD’li ve İngiliz saldırganlara ve onların müttefiklerine karşı sert ve kanlı bir savaş sürdürmektedir. Yiğit Çin Halk Gönüllüleri bu mücadelede halkımıza yardım ediyorlar. Koreli kardeşlerinin özgür yaşam haklarını savunmak, saldırganların Çin Halk Cumhuriyeti sınırına doğru ilerleyişini engellemek, onları kontrol altına almak ve Asya’nın barışını sağlamak gibi yüce bir amaçla ülkemize geldiler.

Mücadelemizin nihai özetini yapmak için henüz çok erken. Ancak tüm dünya halkımızın iki yıllık savaşta neler yaptığını biliyor. Kahraman ve barışsever Kore halkı, dünya emperyalizminin dayanağı olan ABD emperyalizminin tepeden tırnağa silahlı saldırgan birliklerinin ilerleyişini kontrol altına almakla kalmamış, aynı zamanda onları hem askerî hem de ahlaki ve siyasi alanda ciddi bir yenilgiye uğratmıştır. Düşman iki yıldır Kore yarımadasında zaman kazanmaya çalışıyor. Kazanmayı başaramadılar, yenildiler.

Küçük bir ulus olan Kore, birçok uydu ülkeye sahip büyük bir ülke olan Amerika Birleşik Devletleri’ni nasıl yenebildi? Halkımızın artan gücünün kaynağı nedir ve dayanıklılıklarının,

yiğitliklerinin ve kahramanlıklarının kaynağı nedir? Bugün, ülkenin kurtuluş gününü kutlayan ve son yedi yıldır kat ettikleri yola dönüp bakan halkımız, kurtuluşun ardından yönetim biçimi olarak halk iktidarını seçmelerinin ve program olarak demokrasi, ilerleme ve refah programı olan İşçi Partisi Programını benimsemelerinin ne kadar doğru olduğunu çok iyi bilmektedir. Kore'nin kuzey yarısında halkın demokratik sistemini sağlamlaştırmak -işte saldırganlara karşı mücadelemizin zaferini garanti eden en güçlü, diri ve tükenmek bilmeyen gücün asıl kaynaklarından biri burada yatmaktadır.

Ülkeyi özgürleştirme mücadelesinde elde ettiğimiz zaferin bir diğer önemli kaynağı da halkımızın ve Halk Ordumuzun ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını koruma fikrinden ilham alan üstün vatanseverliğidir.

Halkımızın üstün yurtseverliği, Halk Ordusu askerlerinin cephede ve işçilerin, köylülerin ve emekçi aydınların cephe gerisinde gerçekleştirdiği eşsiz kahramanlıklarda ifadesini bulmuştur. Halk Ordusu'nun üç yüz elli bin asker ve subayı Cumhuriyet madalyaları ve nişanlarıyla ödüllendirilmiş ve 300'den fazla asker ve subay Cumhuriyet vatandaşlarına verilen en büyük onur olan Kahraman unvanını almıştır. Onların özverili çabaları sayesinde binlerce işçi ve köylü ile çok sayıda yazar, akademisyen, sanatçı ve oyuncu resmî takdirnameler kazanmıştır.

Halkımızın sahip olduğu üstün vatanseverlik ve yiğitçe mücadele, silahlı saldırganların gerisinde yürütülen güçlü gerilla hareketinde de ortaya çıkmıştır.

İşçi sınıfımızın ulusal savunmamız için oynadığı seçkin rolden özellikle bahsetmek gerekir. İşçiler silahlı kuvvetlerimizin ana çekirdeği ve öncü gücüdür. Ülkenin kurtuluşu için verilen mücadelenin ön saflarında ilerlemektedirler. Köylüler ve emekçi aydınlar da işçi sınıfıyla omuz omuza ve onların rehberliğinde ilerlemektedir.

İşçi sınıfımızın ve diğer emekçi halkların öncüsü olan İşçi Partisi'nin rehberliğindeki Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'nin enerjik faaliyetleri sayesinde, tarihte hiç görülmemiş büyük halk birliği ülkemizde gerçekleşmiştir. Ön ve

arka cephemiz daha önce hiç olmadığı kadar sıkı bir şekilde bir araya gelmiştir. Bu, elde ettiğimiz zaferin önemli bir kaynağı ve onu ileriye taşımanın en büyük güvencesidir.

Halkımızın ve ordumuzun zaferi, saflarında işçiler, köylüler ve emekçi aydınlar arasından en iyi yurtseverleri barındıran İşçi Partisi'nin örgütleyici, harekete geçirici ve eğitici rolüyle garanti altına alınmıştır. Partinin rehberliği halkımızın zaferi için en önemli faktördür. İşçi Partisi işçi-köylü ittifakını daha da sağlamlaştırmış ve ülkedeki tüm demokratik güçleri bir araya getirmiştir. 10 milyondan fazla insanı bir araya getiren Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'yi güçlendirmek için durmaksızın çalışmaktadır.

Partimiz, askerî kadroların yanı sıra Parti'nin, sendikaların, Köylü Birliği'nin ve Demokratik Gençlik Birliği'nin lider kadrosunun gelişimine ve ideolojik eğitimine sürekli önem vermiştir. Parti, saflarını sürekli olarak Marksizm-Leninizm ile güçlendirmekte, tüm ülkelerin kardeş Komünist ve İşçi Partilerinin deneyimlerini özümsemekte, kitlelerle bağlarını kuvvetlendirmekte ve onları yabancı silahlı saldırganlara ve Syngman Rhee kliğine karşı mücadelede seferber etmektedir.

Parti'nin halkı eğitmesinde temel olan, vatanseverlik ve proleter enternasyonalizmi eğitimidir. Vatanseverlik ve proleter enternasyonalizmi, işçi sınıfının ve barış, demokrasi ve ilerleme için mücadele eden tüm emekçi halkın militan bayrağıdır. Sahip olduğu derin enternasyonalist görevin bilincinde olan halkımız, dünyanın ezilen halklarının ulusal kurtuluş mücadelesine yardım ederek gerçek enternasyonalist görevin yerine getirilmesinde örnek teşkil eden Sovyet halkına büyük bir sevgi ve saygı beslemektedir.

Kore halkı ne Sovyet halkının ülkemizin sömürge boyunduruğundan kurtulması için oynadığı rolü unutacak ne de Kuzey Kore ile SSCB arasında imzalanan ekonomik ve kültürel iş birliği anlaşması uyarınca bize yapılan yardımı unutacaktır.

Halkımız için büyük önem taşıyan şey, Çin Halk Gönüllüleri'nin kardeşçe yardımı ve tüm Çin halkının yardımlarıdır. Kore ve Çin halkları arasındaki dostluk bir kaya

kadar sağlamdır. Emperyalist saldırganlar bu kaya karşısında kırılıyorlar ve sonunda yıkılacaklar.

Kore halkı, Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan, Moğolistan Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk ve Alman Demokratik Cumhuriyeti halklarının yanı sıra dünyanın dört bir yanındaki barış yanlısı halklardan kayıtsız şartsız manevi destek almaya devam etmektedir. Halkımızın yanında barışın, demokrasinin ve sosyalizmin güçlü cephesi durmaktadır.

Burada Kore halkının özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunması, birleşik, bağımsız ve demokratik bir devlet kurması, şehirlerini ve köylerini yıkıntılardan kurtarması ve huzurlu ve mutlu hayatlarını yeniden inşa etmesi için kesin bir garanti yatmaktadır.

ORTAK MÜCADELEMİZ ZAFERLE SONUÇLANACAK

**Çin Halk Gönüllülerinin Kore Cephesinde Savaşmaya
Gelmelerinin İkinci Yıldönümü Münasebetiyle 25 Ekim
1952**

Kardeş Çin halkının değerli oğulları ve kızları olan Çin Halk Gönüllülerinin, ülkelerini özgürleştirme savaşında Kore halkına yardım etmek ve iki halkın ortak düşmanı, özgürlük ve demokrasinin düşmanı ABD ve İngiliz emperyalist saldırganları püskürtmek için ülkemize gelmelerinin ardından tam iki yıl geçti.

Çin Halk Gönüllüleri, Kore halkının ABD ve İngiliz emperyalist işgalcilere karşı mücadelesinde en büyük zorluklarla karşılaştığı bir dönemde Kore cephesine ulaştılar.

ABD emperyalistleri ülkemize ve halkımıza karşı korkunç bir saldırı başlatmış, ancak kahraman Halk Ordumuzun şiddetli karşı saldırısı karşısında utanç verici bir yenilgiye uğramışlardı. Kaybettikleri prestijlerini geri kazanmak ve aynı zamanda Cumhuriyetimize bir hamlede boyun eğdirmek amacıyla, tüm Pasifik kuvvetlerini saldırıya geçirmiş ve ağır kayıplara rağmen 38. paraleli geçerek Chongchon Nehri'nin kuzeyindeki bölgeye kadar ilerlemişlerdi. Sayısal ve teknik olarak çok üstün bir düşmanla karşı karşıya kalan Halk Ordumuz, topraklarının her karışını kanla savunmak için zorlu savaşlar veriyordu. Bu zorlu süreçte kardeş Çin halkı Kore halkına yardım elini uzattı ve Kore cephesine güçlü bir gönüllü kuvvet gönderdi.

Çin Halk Gönüllülerinin Kore savaşına katılımı cephedeki tüm durumu bizim lehimize çevirmiştir. Kore Halk Ordusu, onlarla iş birliği içinde Chongchon Nehri'nin kuzeyindeki bölgeye kadar ilerleyen düşmana ezici darbeler indirdi ve onları 38. paralelin güneyine kadar püskürttü. Sonuç olarak, demokratik üssümüz düşmanın geçici işgalinden tamamen kurtuldu ve çok daha güçlü hale geldik. Düşman, 25 Haziran 1950'de halkımıza karşı işgali başlattığı 38. paralel boyunca iki yıl boyunca sıkıştırıldı ve savunmaya çekildi.

Kore ve Çin halklarının ortak düşmanı olan ABD ve İngiliz işgalcilere karşı haklı bir savaş vermek üzere ülkemize gelen Çin Halk Gönüllüleri'nin subay ve erleri, Kore Halk Ordusu subay ve erleriyle hayatı ve ölümü, acıyı ve tatlıyı paylaşarak iki yıl boyunca kahramanca savaştılar ve tarihte her zaman canlı kalacak ölümsüz bir hizmet verdiler. Bu nedenle Kore halkı, ABD saldırganlığına direnmek ve Kore'ye yardım etmek için savaşa katılmalarının ikinci yıldönümü vesilesiyle kardeş Çin halkına ve Çin Halk Gönüllüleri subay ve erlerine büyük saygı ve minnettarlık göstermektedir.

-1-

Çin Halk Gönüllülerinin Kore cephesinde savaşmaya gelmesi proleter enternasyonalizminin bir tezahürüdür ve bu nedenle Kore ve Çin halkları arasındaki kadim dostluk ilişkilerinin ilerletilmesi, Çin'in güvenliğinin savunulması ve başta Uzak Doğu olmak üzere dünya barışının korunması açısından büyük önem taşımaktadır.

İnsanlık tarihinde devletlerin ortaya çıkışından bu yana, devlet ilişkileri birçok şekil almıştır.

Tek tek kapitalistler arasındaki ilişkide “herkes birbirinin kurdu” olduğu gibi, devletler ve onların egemenliğindeki uluslar arasındaki ilişki de kaçınılmaz olarak düşmancadır. Evet, kapitalist ülkeler arasında farklı bloklar ve ittifaklar şeklinde ifade edilen “karşılıklı yardımlaşma” gibi bir tür “dostane ilişki” görebiliriz. Ancak bu sadece diğer karşıt güçlere saldırmak için kurulan geçici bir ilişkidir.

Kapitalist devletler sömürü peşinde koşarken geçici olarak iş birliğinde bulunabilirler, ancak her biri diğerini yutmak için her zaman bir fırsat kollar. Eğer rakiplerine saldırmak için bir fırsat bulurlarsa, hiç düşünmeden her türlü hainliğe başvurarak birbirlerini parçalarlar. Bu, kapitalist devletler arasındaki değişmez temel ilişkidir.

Rusya'daki Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferi, sadece insanlar arasında değil, devletler arasında da yeni bir ilişkinin doğmasına neden olmuştu- insanlık tarihinde eşî benzeri görülmemiş proleter enternasyonalizmine dayalı karşılıklı yardımlaşma ilişkisi. Bu enternasyonalist karşılıklı yardım ilişkisi,

sosyalizm ve demokrasi cephesinin büyük bir güce dönüştüğü günümüzde daha da etkin hale gelmiştir.

Bu kutbun gücü her şeyden önce devletler ve uluslar arasındaki ilişkinin tam bir eşitliğe, karşılıklı anlayışa ve karşılıklı yardıma dayanmasından ve bu ülkelerin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi bayrağı arkasında sıkı bir şekilde birleşmiş olmasından kaynaklanmaktadır. Çin Halk Gönüllülerinin Kore savaşına girmesi ve Sovyetler Birliği ile diğer kardeş ülkelerin Kore'ye yardım etmesi, devletler arasındaki bu yeni ilişkinin tam olarak somutlaşmış halidir.

Sosyalist ve demokratik ülkelerin arasında böylesi bir enternasyonalist karşılıklı yardım ilişkisi ancak devlet iktidarı ve temel üretim araçları bir avuç sömürücünün değil halkın elinde olduğunda mümkündür.

Çalışan insanlar ne başkalarını sömürmeye meyillidir ne de başkalarını fethetmek ister. Halkın ortak çıkarları ve istekleri vardır, sömürücüleri ve saldırganları ortak düşmanları olarak görürler ve diğer halkların talihsizliklerini kendi talihleri olarak kabul ederler. İşte tam da bu nedenle Çin halkı bugün Kore halkına yardım etmektedir.

ABD emperyalistleri kendi ülkelerinin efendileri haline gelen Kore ve Çin halklarından nefret etmektedir. Bu halkları köleleştirmek ve daha da ileri giderek dünyaya egemen olmak istiyorlar. Hitler Almanya'sının Sovyet silahlı kuvvetleri tarafından yenilgiye uğratılması sonucunda Avrupa'da meydana gelen tarihi olaylardan, İkinci Dünya Savaşı'nda emperyalist Japonya'nın yok edilmesinin ardından Doğu'da yaşanan tarihi gelişmelerden ve Çin'deki büyük halk devriminin zaferinden nefret ediyorlar. Bunları ortadan kaldırmak için çılgınca çaba sarf ediyorlar. Aynı zamanda Doğu'da özgürlük ve bağımsızlıklarını kazanmak için ayağa kalkan halkların kurtuluş hareketlerini bastırmaya ve yok etmeye çalışıyorlar. Dolayısıyla Kore ve Çin halklarının ABD emperyalist işgalcilerine karşı ortak mücadelesi, başta Uzak Doğu olmak üzere dünyada barış ve güvenliği savunmak için verilen bir mücadeledir.

Çin Halk Gönüllüleri'nin Kore savaşına katılımı, kardeş Çin halkının emperyalistler tarafından işgal edilen halkımıza özverili proleter enternasyonalist yardımı anlamına gelmektedir; bu, iki halk arasında dünyanın, özellikle de Uzak Doğu'nun barış ve güvenliğini savunma davasında enternasyonalist dayanışmanın bir ifadesidir. Bu enternasyonalist dayanışma, Kore savaşında ABD ve İngiliz emperyalist işgalcilere karşı büyük bir güç oluşturmaktadır.

-2-

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana ABD uluslararası gericiliğin merkezi olmuştur ve askeri gücü dünya gericiliğinin ana gücü konumundadır.

Kore savaşı, ABD'nin saldırgan dış politikasının doğrudan bir ürünüdür. Daha İkinci Dünya Savaşı sırasında, ABD emperyalistleri sosyalizm ve demokrasi cephesine karşı yeni bir dünya savaşına hazırlık olarak yeryüzündeki tüm askeri stratejik üsleri ele geçirmek için çeşitli girişimlerde bulundular. Kore'yi, Çin ve Sovyetler Birliği'nin işgali için önemli bir üs olarak görüyorlardı. Bu nedenle, silahlı kuvvetlerini Güney Kore'ye yerleştirdikleri, Kore sorununun barışçıl çözümünü engelledikleri ve ülkemize ve halkımıza karşı haydutça bir işgal başlattıkları günden bu yana ülkemize yönelik sömürgeci yağmacılık politikası izlediler.

Ancak bu saldırgan politika başarısız oldu ve ABD emperyalistleri siyasi ve askerî gerilemeler yaşadı. Amerikan "gücü" efsanesi paramparça oldu. Savaşın ilk aşamasında genç Kore Halk Ordusu, Amerikan kuvvetlerine ve Syngman Rhee'nin kukla ordusuna ölümcül darbeler indirdi ve onları neredeyse topraklarımızdan çıkardı.

Observer gazetesinin bir yorumcusu 15 Temmuz 1950 tarihli sayısında barış cephesinin, güçlü ABD silahlı kuvvetlerinin nasıl umutsuz, şiddetli ve sefil bir savaşa girdiğine ve küçük Kuzey Kore ordusunun Amerikalıları nasıl püskürterek denize döktüğüne tanık olduğunu belirtmiştir.

ABD emperyalistleri Kore savaşında birden fazla kez hezimetin eşiğine geldiler. Herkesin bildiği gibi, ABD emperyalist

saldırgan güçleri Kasım 1950’de ve Ocak-Şubat 1951’de Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri tarafından güneye geri püskürtüldü.

Savaş açıkça göstermiştir ki, tamamen bencilliğe batmış olan yağmacı Amerikan askerleri sefil korkaklardır. Amerikan askerleri savaştan kaçıyor ve geri çekildiklerinde de yaralılarını geride bırakarak kaçıyorlardı. Amerikalı subaylar genellikle yabancı meslektaşlarını, İngiliz, Yunan, Türk ve diğer uydu birliklerini en tehlikeli görevlere gönderirler. Geri çekildiklerinde de bu uydu güçlere geri çekilmelerini örtbas ettirirler. Sonuç olarak Kore cephesindeki Türk Tugayı gücünün yaklaşık yarısını, İngiliz Tümeni ise birliklerinin yüzde 30’unu kaybetmiştir. ABD emperyalistlerinin kendi kayıplarını önlemek için Syngman Rhee’nin kukla ordusunun gücünü arttırmaya çalışmaları tesadüfi değildir.

Savaş aynı zamanda Amerikan birliklerinin vahşetini daha da çıplak bir şekilde ortaya koymuştur. İlk verilere göre bile, bu işgalciler savaşın başlamasından bu yana geçen iki yıl boyunca Kore’ye yaklaşık 200.000 orta ve ağır bomba, 15 milyon napalm bombası atmış, 200 milyon mermi ve yaklaşık 400.000 roket fırlatmıştır. Her gün 700 ila 1.000 düşman uçağı Kore üzerinde uçmakta ve her biri günde en az iki düzenli uçuş yapmaktadır. Özel teknik cihazlarımız, toplam sortilerinin sadece %15’inin yakın hava desteğı görevleri olduğunu ve geri kalanının, yani %85’inin yerleşim yerlerinin tahrip edilmesi ve sakinlerinin katledilmesi için kullanıldığını doğrulamıştır. Ülkemizdeki ilçe ve nahiye merkezleri de dahil olmak üzere tüm kasabalar yok edildi. Düşman, Korelileri yok etmek için kimyasal ve bakteriyolojik savaş araçlarını bile kullanmıştır.

Ancak düşman ne tür vahşete başvurursa vursun, özgürlük ve barış için savaşan Kore halkının, Kore Halk Ordusunun ve Çin Halk Gönüllülerinin moralini bozamadı ve bozamayacak.

Kore cephesinde, Amerikalılar büyük insan gücü kayıplarının yanı sıra, silah ve teçhizatlarında da -uçaklar, tanklar, toplar, deniz araçları, vs.- tarihlerinde hiç yaşanmamış muazzam kayıplar verdiler ve ayrıca birkaç bin nitelikli havacılarını da kaybettiler.

Savaş aynı zamanda Amerikan strateji ve tekniğinin ve generallerinin askerî liderliğinin doğasında var olan zayıflıkları da ortaya çıkardı.

ABD emperyalistleri savaşı sadece askerî tekniğin üstünlüğüne dayanarak kazanacaklarını hesaplıyorlardı. Ancak Kore savaşı, tekniğin zaferi getiren her şey olmadığını kanıtladı. Dünya halkları, Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri'nin kahramanca mücadelesi karşısında Amerikan ordusunun askerî tekniğinin yetersizliğini ve başarısızlığını açıkça görmektedir. Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri, savaşta belirleyici olanın teknik değil insan olduğunu ve tekniğin ancak adalet uğruna savaşan insanların elindeyken güçlü olabileceğini göstermiştir.

Amerikan emperyalistleri Kore Halk Ordusunu ve Çin Halk Gönüllülerini küçümsemiş ve kendi güçlerini abartırken onları hafife almışlardır. Ancak savaşta yaşananlar Amerikalıların bizi yenemeyeceğini kanıtladı. Bunun yerine, Hükümeti ve Partisi etrafında kenetlenen Kore halkının, Çin Halk Gönüllüleri ile el ele vererek bağımsızlığını ve özgürlüğünü daha sıkı ve daha etkili bir şekilde savunduğunu gösterdi.

Eğer Kaesong'daki ateşkes müzakerelerini boşa çıkarırlarsa, Amerikan emperyalistleri daha utanç verici bir yenilgiye uğrayacaklardır.

ABD emperyalistlerinin hatası neydi ve neyi hesaba katmadılar?

Birincisi, Kore halkının özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunma konusundaki yüksek iradesini ve kararlılığını hesaplayamadılar; ikincisi, Kore halkının arkasında duran güçlü sosyalist ve demokratik cepheyi göremediler. Özellikle de kardeş Çin halkının Kore'ye gönderdiği yeni tip proleter enternasyonalist yardımı, Kore halkına zorluklar ve güçlükler karşısında yardım etmek üzere Gönüllülerini gönderdiklerinde göremediler.

Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri yakın iş birliği içinde ABD emperyalistlerinin saldırgan planını bozmuş ve halkımızın Anavatan Kurtuluş Savaşında nihai zaferi kazanmasının temellerini atmıştır.

Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri arasındaki militan dayanışma ve kardeşlik, Amerikan emperyalist işgalcilerine karşı ortak mücadelelerinde daha da pekişmektedir. Kore Halk Ordusu ile omuz omuza savaşan Çin Halk Gönüllüleri, muharebelerde benzersiz bir cesaret, kararlılık ve kahramanlık sergilemektedir. Zorlu muharebeler onların asil vatanseverlik ve proleter enternasyonalizmi ruhunun gerçek bir tanığıdır ve yüksek siyasi bilinçleri herkesin hayranlığını kazanmıştır.

Çin Halk Gönüllüleri Kore cephesinde, halk düşmanlarına karşı savaşan bir kurtuluş ordusu olduklarını ve yenilmez Marksist-Leninist strateji ve taktiklerle donatılmış yeni tipte bir devrimci ordu olduklarını göstermişlerdir. Çin Halk Gönüllüleri'nin on binlerce subayı ve askeri, iki yıldır süren Kore savaşında eşsiz bir cesaret ve kahramanlık sergilemiştir. Onların cesareti, çokça sözü edilen Amerikan tekniğini ve Amerikan generallerinin liderliğini güçsüz hale getirmiştir.

Kore halkı, ABD emperyalist işgalcilerine karşı verilen savaşlarda 139 Kahraman çıkaran Çin Halk Gönüllülerinin savaş sonuçlarını takdirle karşılamaktadır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yüksek Halk Meclisi Başkanlık Divanı, Çin Halk Gönüllüleri'nin binlerce subay ve erine, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde gösterdikleri üstün hizmetlerinden dolayı Cumhuriyet nişanları vermiştir.

Kore halkı, Kore cephesinde savaşan Çin Halk Gönüllüleri subay ve erlerinde Çin Komünist Partisi tarafından eğitilen Çin'in oğullarını ve kızlarını görmekte ve onlarda, Kore halkının özgürlük ve bağımsızlık davasına her şeyini adayan, Kore halkının çektiği zorlukları ve acıları kendi acıları olarak gören yeni nesil asil ve temiz kalpli insanların gerçek niteliklerini görmektedir.

Çin halkının yetiştirdiği mükemmel evlat Luo Shengjiao Yoldaş, kendini feda ederek Koreli bir çocuğu boğulmaktan kurtarmıştı.

“Amerika’ya Direniş Günlüğünde” şöyle diyordu: “Gördüğüm her şey beni öfkeliendiriyor. Amerikan işgalcilerini yok edene kadar evime dönmeyeceğim!”

Ve işte şiirinden bir kıta:

Yoldaşlar,

Bedenimin yanında durmayın,

Beni düşmüş bulsanız bile,

Bir işgalcinin kurşunuyla vurulmuş!

Cesurca devam edin

Milyonlarca Koreli için

Ölen yoldaşlarınızın düşmanlarını yok etmek için!

Bu, bugün halkımızın Anavatan Kurtuluş Savaşına katılan Çin Halk Gönüllülerinin tüm subay ve erlerinin ortak iradesidir.

Kore cephesine doğru yola çıkarken, Çin Halk Gönüllüleri ülkelerine ve halklarına, Partilerine ve liderlerine, Kore halkının gelenek ve göreneklerine saygı göstereceklerine ve Kore’deki her bir dağ, her bir su damlasını, her bir ağacı ve her bir otu değerli göreceklerine ve Kore halkı ve Kore Halk Ordusu ile sıkı bir birlik içinde ABD emperyalist saldırı birliklerini tamamen ve eksiksiz bir şekilde yok edeceklerine dair söz verdiler. Bu ciddi sözü mükemmel bir şekilde hayata geçirmektedirler. Topraklarımızın her karışını ve her noktasını kanları pahasına ve gerçekten kendi toprakları gibi derin bir bağlılıkla savunuyorlar. Tüm zorluklara göğüs gererek cephede durmaksızın kahramanca savaşıyor ve aynı zamanda ABD emperyalistlerinin zulmü nedeniyle talihsizlikler ve acılar yaşayan Korelilere kardeşçe bir şefkatle yardım ediyorlar.

Çin Halk Gönüllüleri, Kore halkının yanında yer almaktadır. Bu nedenle Kore Halk Ordusu askerleri ile cephedeki Çin Halk Gönüllüleri arasında, insanın kendi kardeşleri arasında olduğundan daha yakın bir dostluk bağı kurulmuştur.

Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri birbirleriyle yaşamı ve ölümü paylaşıyor, hayatları pahasına birbirlerini

kurtarıyor ve birbirlerine yardım ediyorlar. Düşman ateşi altında, kurşun ve mermi yağmuru altında kritik anlarda bile birbirlerinin yaralı yoldaşlarını tehlikeden kurtarmaya geliyorlar. Cephaneleri bittiğinde birbirleriyle paylaşırlar; erzakları azaldığında birbirleriyle paylaşırlar. İki ülkenin subayları ve erleri arasında mühürlenmiş olan militan kardeşlik ve dayanışma bağına hiçbir güç asla koparamaz.

Çin Halk Gönüllüleri'nin subay ve erlerinin her davranışı Kore halkına duydukları sıcak sevginin açık bir kanıtıdır. Geçen bahar birkaç bin ton gıda malzemesini muhafaza ederek yiyeceği tükenen halkımıza verdiler ve savaş aralarında eli daralan köylülerimiz için on bin hektardan fazla tarım arazisini sürdürdüler. Düşmanla savaşırken sulama kanallarını ve hendekleri onardılar, topraklarımıza bol miktarda ağaç diktiler ve geniş bir çorak araziyi bizim için geri kazandılar. Kanları ve canları pahasına Kore halkına yardım ettiler ve halkımızın acılarını hafifletmek için tüm güçleriyle çalıştılar. Bu, gerçekten halkın ordusuna, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmiyle sağlam bir şekilde donatılmış devrimci orduya özgü asil bir ahlaki niteliktir.

Böylesine asil bir ahlaki özellik yalnızca Kore ve Çin halklarının değil, dünyada adaleti, vicdanı ve ilerlemeyi arzulayan tüm insanların gurur kaynağıdır.

Çin Halk Gönüllülerinin kahramanlığı ve Kore halkına duydukları samimi sevgi, 500 milyon Çinlinin ABD saldırganlığına karşı direnme ve Kore'ye yardım etme hareketinden kaynaklanmaktadır. Bu geçici bir hareket değildir; Çin'de zafer kazanmış halk devriminin sağlamlaştırılması ve siyasi, ekonomik, kültürel ve askerî ilerleme için siyasi bir slogan olarak geliştirilmiş bir harekettir.

Çin'in Sichuan Eyaleti, Dayi İlçesinde yaşayan köylü Zhang Haiqing'in annesi Bayan Zhang Jiang, gönüllü olarak savaşa katılan oğluna şöyle dedi "Kore'ye gitmeli ve babanın ölümünün intikamını almalısın." Bunu söylemesinin nedeni kocasının Jiang Jieshi yönetimi altında kirayı ödemediği için ev sahibi tarafından dövülerek öldürülmüş olmasıydı. Öldürülen kocasının kanlı giysilerinden bir parça kopardı ve Kore'ye giden oğluna verdi.

Kore halkı ve Çin Halk Gönüllüleri heyetleri geçen yıl Çin’i ziyaret ettiğinde, Çin’in Yunnan Eyaleti’ndeki Tengchong’da halk, devam etmekte olan yol yapım projesini planlanandan on günden fazla bir süre önce bitirdi, bir milden fazla mesafeden getirilen beyaz kumla döşedi ve heyetleri karşılamak için her tarafı çiçeklerle süsledi.

Kore halkı, silah arkadaşları ve kardeşleri olan Çin Halk Gönüllüleri subay ve erlerine sonsuz sevgi, saygı duymakta ve gönülden yardım etmektedir.

Cephedeki savaştan dönen Çin Halk Gönüllüleri’nin bir birliği kısa bir dinlenme için cephe gerisindeki bir köyde mola verdiğinde, kadın erkek, genç yaşlı tüm köylüler onları cepheden dönen kendi kardeşleri gibi karşıladı ve teselli etti; Kadınlar Birliği üyeleri çiftlik işlerinin aralarında tüm kıyafetlerini yıkadı ve Çocuklar Birliği üyeleri okuldan dönerken yaban bitkileri topladı ve Gönüllülere ikram etti. Köylüler Gönüllüleri demokratik toplantı salonuna davet ettiler ve onları eğlendirmek için renkli bir sanatsal gösteri sundular. Her evden insanlar yaralıları yemek getirerek onları teselli etti ve bakımlarını üstlendi.

Gönüllüler birliği köyden ayrılırken demokratik toplantı salonuna “orduyu desteklemede örnek bir köy” yazısını astı. Bu, şu anda Kore’de halkımız ve Çin Halk Gönüllüleri arasındaki ilişkilerdeki günlük olaylardan biridir.

Kore ve Çin halkları, Marksist-Leninist partiler -Kore İşçi Partisi ve Çin Komünist Partisi- tarafından yönetildikleri ve proleter enternasyonalizmi bayrağı altında sağlam bir şekilde birleştikleri için ve ayrıca ortak düşmanları olan ABD emperyalizmine karşı haklı bir savaş verdikleri için, yaşamı ve ölümü, tatlı ve acıyı paylaşmakta, yakın bir kardeşlik bağı kurmaktadırlar.

Bugün halkımız, kaderlerini tehlikeye atarak yürüttükleri savaşın öfkeli alevleri içinde kanla suladıkları sarsılmaz duygularını dünya halklarına yüksek sesle haykırıyor: “Proletarya enternasyonalizminin bayrağını yükseltin! Sosyalist ve demokratik cepheyi muazzam bir güçle daha da sağlamlaştırın!

Tüm uluslar ve insanlık için özgürlük ve mutluluğa giden tek yol budur; zafere giden yol.”

* * *

İki yıllık savaş boyunca Halk Ordumuz ve Çin Halk Gönüllüleri yıkılmaz güçler haline gelmiştir. Birliklerimiz daha da güçlendi, askerlerimiz ve komutanlarımız daha fazla tecrübe ve yetenek kazandı. Kendimizden emin bir şekilde zafer kazanacağımızı söyleyebiliriz.

Gerçek dostlarımız olan Sovyetler Birliği, Çin ve dünyanın geri kalan halkları bizim yanımızda durmakta ve bize destek ve moral vermektedir.

Kore halkı, Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti gibi sadık dostları arkasında durduğu sürece hiçbir vahşi düşmandan korkmayacağını çok iyi bilmektedir.

Halkımız, Kore İşçi Partisi'nin önderliğinde ülkesinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için kararlılıkla mücadele edecektir.

Halkımız, Çin halkıyla birlikte, tüm zorluklara ve fedakarlıklara göğüs gererek düşmanı yok edene ve tam bir zafer kazanana kadar savaşıma devam edecektir. Ülkelerinin özgürlüğünü ve onurunu yılmadan savunacaklardır.

Kaesong'daki ateşkes görüşmelerinde Amerikalılar şimdi de uydurma, aldatma, tehdit ve her türlü hileye başvuruyorlar. Ancak bizi bu şekilde teslim olmaya zorlamaya çalışmaları büyük bir yanlış hesaplama ve akılsızlıktır. Eğer ABD'nin egemen çevreleri haklı önerilerimizi geri çevirir ve Kaesong ateşkes görüşmelerini engellerse, düşman Kore savaşında daha sefil bir yenilgiden kaçınamayacaktır.

HALK ORDUSUNU GÜÇLENDİRELİM

24 Aralık 1952

Yoldaşlar,

Bu yıl, Kore halkının ABD ve İngiliz silahlı müdahalecilerine ve hain Syngman Rhee çetesine karşı verdiği büyük Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın üçüncü yılı. Haklı kurtuluş mücadelesinde zafere olan kesin inançla, şiddetli bir mücadeleyle zaten güvence altına aldıkları halkın demokratik sistemini başarıyla savunuyorlar.

Geçtiğimiz yıl, halkımızın ve silahlı kuvvetlerimizin yaşamında tarihi öneme sahip bir yıl oldu. Barış, özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizde büyük başarılarla imza atılmıştır.

Bu, ABD ve İngiliz emperyalist işgalcilere karşı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın başlamasının ardından silahlı kuvvetlerimiz olan Halk Ordusu'nun savaş gücünü arttıracak tedbirlerin alınması açısından büyük önem taşıyan, temsil gücü yüksek bir askeri konferanstır.

ABD emperyalistleri ateşkes için makul koşullarımızı kabul etmeyi reddetmektedir. Bizim koşullarımız sadece Kore halkının değil, Amerikan halkının da temel çıkarlarına uygundur. Sonuç olarak, ateşkes görüşmeleri uzun bir süre askıya alınacak ve şimdi savaşın yeni bir aşamasıyla karşı karşıyayız.

1. KORE SAVAŞININ ÖZÜ VE KARAKTERİ

Mevcut uluslararası durum, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin insanlığa yeni bir dünya savaşı dayatma yönündeki yoğun çabalarıyla karakterize olmaktadır.

ABD'nin egemen çevrelerinin savaş sonrası yıllarda izlediği tüm politikalar onu kanlı bir macera yoluna sürüklemiştir. İki buçuk yıl önce, Amerikan savaş çığırtkanları tarafından izlenen tehdit ve şantaj politikası doğrudan saldırı politikasıyla doruğa ulaştı. Kore halkı bu politikanın ilk hedefiydi.

Burjuvazinin maaş bordrosundaki savunucuları, savaşın gerçek nedenini ve sınıfsal karakterini gizlemeye çalışmakta ve

savaşın “gerekliliğini” kanıtlamak ve haklı çıkarmak için her türlü çabayı göstermektedirler.

Marksizm-Leninizm, modern burjuva savaş teorisinin gerici doğasını açığa çıkaran güçlü bir ideolojik silahtır. Marksist-Leninist teori tek başına savaşın gerçek nedenlerini açıklığa kavuşturur ve tüm bu nedenleri ortadan kaldırmanın ve savaşın kendisini yok etmenin doğru yolunu gösterir.

Savaş, özünde, bir sınıfın siyasetini özel araçlarla, zor kullanarak sürdürmesidir.

Lenin şöyle der: “Savaşlarla ilgili olarak diyalektiğin temel tezi, ‘savaşın basitçe politikanın başka (yani şiddet içeren) araçlarla sürdürülmesi’ olduğudur. Ve her savaşı, ilgili güçlerin - ve bu ülkelerdeki çeşitli sınıfların- belirli bir dönemdeki politikalarının devamı olarak gören Marx ve Engels’in bakış açısı her zaman bu olmuştur.”

Stalin bu önermeyi güçlendirerek şöyle demiştir: “Savaş sorunu siyasi sorunlardan bağımsız olarak ele alınmamalıdır. Savaş siyasetin bir ifadesidir.”

Eğer bir savaşın gerçek özü ve tüm nedenleri anlaşılacak isteniyorsa, egemen sınıfların savaş öncesinde izledikleri iç ve dış politikalar, savaşa yol açan politikalar açıklığa kavuşturulmalıdır.

Marksist bakış açısından bir savaşa bakarken en önemli şey, savaşın ne için yapıldığını, hangi tarihsel ve ekonomik koşulların onu ortaya çıkardığını ve hangi sınıfların savaşa katıldığını açıklığa kavuşturmadır.

Dolayısıyla, sınıfların ve devletlerin politikalarının incelenmesi, bir savaşın karakterini ve sınıfsal içeriğini tanımlamayı ve ekonomik ve siyasi çıkarları savaşa neden olan sınıfların hangileri olduğunu belirlemeyi sağlar.

Eğer bir savaş emperyalist bir politikadan kaynaklanıyorsa, savaş emperyalist bir saldırı savaşıdır; eğer bir ulusal kurtuluş politikası söz konusuysa, yani bir savaş halkın çıkarlarını savunmak ve ulusal baskıya karşı çıkmak için verilen mücadeleyi yansıtıyorsa, bu tam olarak bir ulusal kurtuluş savaşıdır.

Savaşlar haklı ve haksız savaşlar olarak, ilerici sınıfların savaşları ve gerici sınıfların savaşları olarak, sınıfsal ve ulusal baskıdan kurtuluş savaşları ve bu baskıyı pekiştirme savaşları olarak sınıflandırılır.

Gerici emperyalist sınıflar tarafından yürütülen haksız bir saldırı politikası toplumsal ilerlemeyi durdurur. Haksız savaştan kasıt, emperyalist devletler arasında dünyanın yeniden paylaşımı, pazarlar, hammadde yatakları ve yatırım bölgeleri için yürütülen savaştır. Haksız savaş, burjuvazi tarafından emekçi kitlelerin devrimci hareketlerine ve ulusal kurtuluşları ve ülkelerinin bağımsızlığı için mücadele eden sömürge ve bağımlı ülke halklarına karşı yürütülen bir savaştır.

Bir halkın emperyalist saldırganlara karşı verdiği kurtuluş savaşı haklı bir savaştır. Haklı bir savaş toplumsal ilerlemenin çıkarlarıyla uyumludur. Böyle bir savaş, hangi biçimde olursa olsun, her zaman toplumsal gelişmeyi engelleyen gerici sınıfları ve onların iktidar mekanizmalarını zayıflatır ya da yok eder, ezilen halkları kapitalist kölelikten kurtarır, sömürge halklarını emperyalist baskıdan kurtarır ve dünyadaki tüm halkların ülkelerini ve uluslarını bağımsız olarak kalkındırmaları için gerekli şartları ortaya çıkarır.

Savaşa ilişkin Marksist-Leninist teori, Kore halkının Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın büyüklüğünü derinlemesine anlamamızı sağlar; bu savaş, günümüzün adil savaşlarının oldukça tipik bir örneğidir.

Bugün Kore halkı, ülkelerinin bağımsızlığı ve özgürlüğü için ABD ve İngiliz emperyalist işgalcilere karşı haklı bir savaş verdiği için dünyanın ilerici insanlığının büyük sempatisini kazanmıştır.

Kore halkının ABD'nin silahlı müdahalecilerine karşı verdiği silahlı mücadele, ülkelerinin özgürlüğü ve bağımsızlığının yanı sıra tüm dünyanın barış ve güvenliği için verilen bir mücadeledir.

Mücadelemiz, sömürgelerdeki ve bağımlı ülkelerdeki halkların ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü olarak hizmet etmektedir. Çünkü dünya gericiliğinin destekçisi ve ilham kaynağı, yeni bir dünya savaşının baş tetikleyicisi ve özgürlük ve ulusal bağımsızlık

için mücadele eden ezilen halkların katili olan ABD emperyalizmine karşı mücadele ediyoruz.

ABD emperyalistleri Kore'ye uzun zamandır gözlerini dikmiş durumdalar. Daha 1920'de Lenin "...Amerikalılar Kore'nin bu cazibeli topraklarını ele geçirmek istiyorlar" demişti. Kore'nin doğal kaynaklarını ve avantajlı stratejik konumunu arzulamışlardır.

Kore yarımadasının askerî açıdan stratejik önemi, Japon saldırganlar tarafından meşhur "Tanaka'nın imparatora raporu"nda zaten tanımlanmıştı. "Rapor" kısmen şöyledir: "Dünyaya hâkim olmak için Asya fethedilmelidir. Asya'yı fethetmek için Çin işgal edilmelidir. Ve Çin'i işgal etmek için Kore'ye boyun eğdirilmelidir."

1945'te Güney Kore'yi işgal eden ABD emperyalistleri, ülkemize yönelik uzun zamandır arzuladıkları saldırı planlarını hayata geçirmeye koyuldular. Kore yarımadasını, Kore'nin elverişli limanları ve Çin'in demiryolu ağına bağlı demiryolları aracılığıyla Japonya'dan Asya kıtasına askerlerini taşımak için bir bağlantı bölgesi olarak kullanmayı hayal ediyorlardı. Saldırı planlarını uygulamak için ABD ordusu Güney Kore'deki limanları üs olarak yeniden inşa etti, birçok yeni hava üssü kurdu ve birliklerini 38. paralelin çevresine yığıdı.

ABD emperyalistleri, işgallerinin başlangıcında, Kore'nin kuzey yarısına yönelik işgallerine hazırlık olarak, polis güçleri ve terörist grupların omurgasını oluşturduğu "Ulusal Savunma Ordusu"nu kurmaya başladılar.

1946'nın sonunda ABD askerî yönetimi, ordu, donanma ve hava kuvvetleri birimleriyle Güney Kore askerî teşkilatını kurdu ve bunu kısa süre sonra komutanların eğitimi için askerî okulların kurulması izledi.

1950 yılına gelindiğinde, ABD emperyalistleri Güney Kore'yi tamamen Uzak Doğu'daki saldırı üsleri, askerî stratejik üsleri haline getirmişlerdi ve aynı yılın haziran ayında ülkemize bir saldırı başlatarak savaşı başlattılar.

Bu savaştaki ana hedefleri Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ele geçirmek, Kuzey Kore'yi işgal etmek ve Çin ve Sovyet sınırlarına ilerlemektir.

Ancak ABD'li emperyalist saldırganlar, ülkemizi kendi sömürgelerine, Çin Halk Cumhuriyeti ve Sovyetler Birliği'ne karşı savaş başlatacakları bir üsse dönüştürme girişimlerinde tamamen başarısız oldular. İşgal, tüm halkımız arasında onlara karşı ateşli bir nefretin doğmasına neden oldu. Halkımız ülkesinin özgürlüğü ve bağımsızlığı için ayağa kalktı ve şu anda haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın üçüncü yılında işgalcilere karşı inatla savaşıyor ve nihai zaferin temellerini atıyor.

2. HALK ORDUSUNUN KARAKTERİ

Asya'da Sovyet ordusu tarafından yenilgiye uğratılan Japon militarist-işgalciler ülkemizden kaçtılar. Ülkemiz tarihinde ilk kez halk devlet iktidarını ele geçirdi ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ilan edildi.

Uzun yıllar süren Japon emperyalist baskısından kurtulan Kore halkı kendi hükümetini kurmak için çabaladı. Kore halkının tek yol gösterici ve önder gücü olan Kore İşçi Partisi, ülkeyi demokratik bir devlet olarak yeniden birleştirme mücadelesine rehberlik etti ve ediyor.

Ülkemizdeki demokratik reformlar, halkın demokratik sisteminin sağlamlaştırılması ve ulusal kültürümüzün, bilim ve sanatımızın yeşerip gelişmesi için maddi temelleri atmıştır. Bu reformlar aynı zamanda ülkemizin güney yarısındaki insanlar üzerinde de güçlü bir etki bırakmış ve onları Syngman Rhee'nin yönetim sistemine, açlık ve köleleştirme sistemine karşı mücadele etmeye teşvik etmiştir. Güney Kore'deki emekçi kitleler geçmişte yaşadıkları gibi yaşamak istemiyorlardı. Bunun yerine, ülkenin yeniden birleşmesini ve halkın demokratik sisteminin kurulmasını talep ettiler.

Ülkemize ve halkımıza karşı saldırgan güçlerin varlığı karşısında, Partimiz ülkeyi savunmak için kendi silahlı kuvvetlerine ihtiyaç duymaktaydı. Şubat 1948'de Kore Halk Ordusunu örgütledi.

Halk Ordumuz, belkemiğini gerçek Koreli devrimcilerin oluşturduğu, Japon emperyalistlerinin sert baskısı altında, savaş konusundaki zengin deneyimlerine dayanarak, ülkenin ve halkın kurtuluşu için her şeylerini Japon karşıtı silahlı mücadeleye adanmış olan devrimcilerden oluşuyordu.

Halk Ordusu'nun inşasında İşçi Partisi ve halk hükümeti, Lenin'in "Yeni bir toplumsal sınıf iktidara yükseldiğinde, zorlu bir iç savaşın ortasında yeni bir ordu, yeni bir disiplin ve yeni sınıfın yeni bir askerî örgütlenmesini aşamalı olarak inşa etmedikçe asla iktidarı elde edemez ve şimdi de elde edemez." önermesini rehber almıştır.

Hain Syngman Rhee yönetimi tarafından 25 Haziran 1950'de başlatılan savaş ve ABD emperyalist yağmacılarının silahlı müdahalesi, genç Halk Ordumuzu, halkımızın demokratik kazanımlarını ve ülkemizin özgürlük ve bağımsızlığını savaşın alevlerinden korumak gibi karmaşık bir görevle karşı karşıya bıraktı.

ABD'nin vahşi emperyalist saldırganlığı, devletimizin ve ulusumuzun kaderinin tehlikede olduğu bir dönemde halkımızı Partimiz etrafında daha da kenetledi ve manevi birliklerini daha da güçlendirdi.

Bu manevi birlik, düşmana karşı duydukları şiddetli nefretten ve kurtuluş savaşının haklılığına dair yüksek idrak düzeylerinden kaynaklanıyordu. Cephedeki askerlere, gerideki emekçi halka ve düşman işgali altındaki bölgedeki gerillalara moral kaynağı olmuştur.

İşçi Partisi'nin önderliğinde Halk Ordumuz askerlik sanatında mükemmellik kazanmış ve savaşta kendini geliştirmiştir. Büyük Anavatan Kurtuluş Savaşı deneyiminden yola çıkan Partimiz, askerleri cesaret, eylemde çabukluk ve her durumda düşmanı yenme yeteneği kazanmaları için sürekli olarak eğitmiş ve yetiştirmiştir.

Bugün Halk Ordumuz, her türlü düşman saldırı gücünü yenebilecek güçlü bir askerî kuvvet haline gelmiştir. Kore Halk Ordusu'nun subay ve erlerinin sergiledikleri kahramanlığın kaynağı, haklı davaları ve ülkenin özgürlük ve bağımsızlığı için

verdikleri mücadeledir. Ülkenin özgürlüğü ve bağımsızlığı için haklı bir savaş verdiklerinin bilincinde olmaları, genç Halk Ordumuzu cesur ve yıkılmaz kılmış ve düşmana karşı verdiği özverili ve kahramanca mücadeleyle ABD emperyalist işgalcilerine ölümcül darbeler indirmesini sağlamıştır.

Halk Ordumuz, ülkenin özgürlük ve bağımsızlığını ve ülkemizde kurulan demokratik halk düzenini canı pahasına savunan yeni türden bir ordudur, yenilmez bir ordudur.

Yeni bir tür ordu olan Halk Ordumuzun gücünün kaynağı nedir ve bu ordunun özellikleri nelerdir?

Halk Ordusu, emekçi halka karşı çıkan ve onları ezen sömürücülerin araçları olan kapitalist ordulardan temelde farklıdır.

Örneğin ABD silahlı kuvvetleri, Lenin'in de belirttiği gibi, "gericiliğin bir aracı, emeğe karşı mücadelesinde sermayenin uşağı ve halkın özgürlüğünün katili" idi ve öyledir. ABD emperyalizmi, silahlı kuvvetleri aracılığıyla uzun zamandır uluslararası bir çete rolü oynadığını ve zayıf ve küçük uluslar için en utanmaz baskıcı ve zalim haline geldiğini göstermiştir.

ABD tekelci kapitalistleri, halkların bilincini köreltmek ve onları köleleştirmek amacıyla "barışı sevdikleri" yönünde büyük çaplı bir yalan propaganda yürütmektedirler.

"Yardım" adı altında, başkalarını ölesiye boğma ve kendilerine boyun eğmeyi reddeden insanların boynuna açlık ilmiğini geçirme politikasını da sürdürüyorlar.

ABD, İngiliz, Fransız ve diğer emperyalistler silahlı kuvvetlerini her zaman doğrudan diğer halkları kan dökerek köleleştirmek için kullanırlar.

Emperyalist ordulara taban tabana zıt olan Halk Ordumuz, Cumhuriyetimizdeki özgürleşmiş işçilerin, köylülerin ve halkın geri kalanının ordusudur. Halkla hiçbir bağı olmayan ve halka karşı olan burjuva ordularının aksine, bizim ordumuz kelimenin gerçek anlamıyla halkın ordusudur. Bu, Halk Ordusu'nun temel özelliklerinden biridir.

Halkımız ve Halk Ordusu ayrılmaz bir bütün ve bir aile olarak çıkar ve amaç ortaklığıyla ve ayrıca ülkelerinin bağımsızlığını savunma ortak göreviyle birbirine bağlıdır.

Ordumuz sadece halkın çıkarlarını savunması açısından değil, aynı zamanda yapısı itibariyle de kapitalist ordulardan temelde farklıdır. Devlet iktidarının halka ait olduğu ülkemizde, ordumuzun askerleri halkın arasından çıkar ve ordudaki işçilerin, köylülerin ve emekçi halkın geri kalanının mükemmel örnekleri subaylığa terfi ettirilir.

Gerçek bir halk ordusu olan Halk Ordusu, Japon karşıtı gerillaların şanlı devrimci geleneklerinin mirasçısıdır. Ve bu gelenekleri daha da geliştirmektedir.

ABD emperyalistlerinin saldırgan ordularına ve onların işbirlikçilerine karşı yürütülen kutsal ve haklı savaşta Halk Ordusu, halkımızla birlikte ulusal bağımsızlık ve egemenlik bayrağını meşru bir şekilde korumaktadır.

Halk Ordumuzun tüm subay ve erlerinin saldırganları yok etme konusundaki yılmaz iradesi ve ülkelerinin özgürlük ve bağımsızlığını savunma konusundaki asil kararlılıkları, ABD emperyalistlerini umutsuzluğa düşürmüştür.

ABD emperyalist ordusu halka karşı bir ordudur ve bu nedenle halkın sevgisini kazanmaz ve asla kazanamayacaktır. ABD silahlı kuvvetlerinin tarihi suçlar ve zulümlerle doludur.

ABD ordusu 20. yüzyılın başına kadar 114 kadar acımasız işgal savaşına katılmıştır. Bu toprakların yerlileri olan Amerikan Kızılderililerinin yok edilmesi, ABD ordusunun kanlı tarihinin ilk ve en utanç verici sayfasını oluşturmuştur. Hawaii Adaları'nda, Meksika'da, Filipinler'de, Arjantin'de ve daha birçok ülkede insanların katledilmesi, bu ordunun kirli tarihini tam anlamıyla gözler önüne sermektedir.

Bu şekilde ABD ordusu, var olduğu ilk günden bu yana ilerici demokratik hareketleri bastırmak için bir araç olmuştur. Ve bu aracı kullanarak saldırgan bir politika izleyen ABD emperyalistleri, kapitalist kârları sonuna kadar sömürmüşlerdir. Bu nedenle, askeri zümrenin ABD'deki en aktif siyasi güç haline

gelmesi ve ABD'nin tüm saldırgan militarizm politikalarını yönlendirmek için diplomatik görevler de dahil olmak üzere hükümet görevlerini neredeyse tekeline alması tesadüfî değildir.

Yoldaşlar,

Tüm Kore halkı, ABD emperyalist saldırgan ordusunun ülkemizde gerçekleştirdiği vahşeti çok iyi bilmektedir. Amerikan işgalcileri ülkemizde en barbar, en vahşi ve orta çağdan kalma savaş yöntemlerini kullanıyorlar. Tüm yerleşim yerlerimizi yakıp yıktılar, tarlalarımızı napalm bombalarıyla yaktılar ve kadın-erkek, genç-yaşlı demeden barış içinde yaşayan halkımızı katlediyorlar. Hem cephe hem de cephe gerisinde bakteriyolojik ve kimyasal silahlar kullanıyorlar ve esir aldıkları askerlerimizi soğukkanlılıkla öldürüyorlar.

Amerikalılar, halkımızı ve diğer Asya halklarını bu şekilde tehdit edip boyun eğdirebileceklerini ve özgürlük ve bağımsızlık için mücadele etme iradelerini kırabileceklerini hesapladılar.

Ancak ABD emperyalistleri, halkımızı ve diğer Asya halklarını tecrit etmek yerine, dünya halkları arasında kendilerine karşı daha yoğun bir kin ve nefret uyandırdılar.

Halkımızın ülkenin özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmak gibi haklı bir davada elde ettiği tüm başarılar, İşçi Partisi'nin sağladığı doğru liderlikle yakından ilişkilidir. Bu başarılar aynı zamanda Halk Demokrasilerinin aktif yardımlarıyla da yakından ilişkilidir.

Partimiz, halkın demokratik sistemini sağlamlaştırma ve ülkeyi yeniden birleştirme mücadelesinde halkımıza önderlik etmektedir. İşçi Partisi Halk Ordusunu kurmuş, silahlandırmış, siyasi ve askeri eğitimini organize etmiştir.

Halk Ordumuzun ABD emperyalistlerine ve hain Syngman Rhee hizbine karşı mücadelede, ülkenin bağımsızlığı ve yeniden birleşmesi mücadelesinde başarılı olması için tüm koşullar mevcuttur.

Birincisi, tüm Kore halkının öncü ve yol gösterici gücü olan İşçi Partisi, birlik ve beraberlik içinde adeta çelik gibi olan ve güçlü bir devrimci ruha sahip olan bir partidir.

İşçi Partisi ülkemizdeki tüm yurtsever ve demokratik güçlerin başında ilerlemektedir. Marksist-Leninist fikirlerle donanmış İşçi Partisi'nin gücü ve kararlılığı zaferimizin en önemli güvencesidir.

İkinci olarak, İşçi Partisi'nin ve Cumhuriyet Hükümeti'nin Halk Ordumuzu güçlendirmeye yönelik tüm faaliyetlere günlük rehberlik eden politikası kesinlikle doğrudur ve halkın çıkarlarıyla tamamen örtüşmektedir. Halk Ordusu askerleri, anne babalarının, kardeşlerinin ve çocuklarının mutluluğu ve özgürlüğü için, ülkelerinin bağımsızlığı ve özgürlüğü için mücadele etmektedir.

Üçüncüsü, Halkın Ordusu halka sonsuz bir sadakatle bağlıdır ve halk da Halkın Ordusu'nu akrabası gibi sever, destekler ve güvenir.

Tüm iç cephemiz, savaşta zafer kazanmak için savaş cephesinin ihtiyaçlarını karşılamaya adanmıştır.

Dördüncüsü, Halk Ordusu savaşın alevleri içinde terbiye edilmiştir ve muharebeleri kazanmak için liderlik yeteneğiyle donatılmış yetkin komutanlara sahiptir. Orduda siyasi ve Parti örgütleri vardır. Askerlerin siyasi eğitiminde ve savaş görevlerinin yerine getirilmesinde, askerî disiplinin güçlendirilmesinde, kahramanlığın teşvik edilmesinde ve farklı düzeylerdeki birliklerin askerî ve siyasi eğitiminde zengin deneyime sahiptirler. Ayrıca, tüm Halk Ordusu artık güncel donanıma sahiptir.

Beşinci olarak, ABD saldırganlarına karşı verdiği kahramanca mücadelede Halk Ordusu, Halk Demokrasilerinin halklarından destek ve yardım almakta ve tüm dünyadaki barış yanlısı insanların sevgisini kazanmaktadır.

3. KORE HALK ORDUSUNUN ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA GELİŞİMİ VE DURUMU

Ülkemizin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve emekçi kitlelerin haklarını savunmak için mücadele eden Kore Halk Ordusu, örgütlenmesinde ve tüm faaliyetlerinde Marksist-Leninist silahlı kuvvetlerin inşası ve askerlik bilimi ilkelerine bağlıdır.

Bir savaşın sonucunu herhangi bir olasılık değil, Stalin'in bu konuda söylediği gibi, sürekli işleyen faktörler, yani cephe

gerisindeki istikrar, ordunun ahlaki nitelikleri, tümenlerin nicelik ve niteliği, ordunun silah ve teçhizatı ve komutanların örgütleme yetenekleri belirler.

Bir savaşın sonucuna katkıda bulunan kalıcı faktörlerin başında, bir devletin askerî gücünün ve silahlı kuvvetlerinin savaş kabiliyetinin temelini oluşturan iç cephenin istikrarı gelir.

Stalin şöyle demiştir: “Dünyada hiçbir ordu... istikrarlı bir cephe gerisine sahip olmadan zafere ulaşamaz... cephe sadece her türlü malzemeyi değil, aynı zamanda insan gücünü de -savaştan güçlerini, duygularını ve fikirlerini- yalnızca ve yalnızca cephe gerisinden elde eder. İstikrarsız bir cephe gerisi, üstelik düşman bir cephe gerisi, en iyi ve en birleşik orduyu bile istikrarsız ve ufalanan bir kütleye dönüştürmeye mahkûmdur.”

Bir savaşın kaderinde kalıcı olarak etkili olan faktörlerden biri olan cephe gerisinin istikrarı, diğer kalıcı faktörleri yöneten temeldir.

Emperyalist devletler her zaman kriz tehdidi altındadır ve can çekişen sosyo-politik sistemlere dayalıdır. Sosyalist ve demokratik halk ülkelerine karşı yürüttükleri haksız saldırı savaşında istikrarlı bir iç cepheye sahip olamazlar.

İstikrarlı iç cephemizin üstünlüğü tesadüfen ya da kendiliğinden ortaya çıkmamıştır. Cephe gerimizin istikrarı iç kaynaklarımızdan, İşçi Partisi’nin faaliyetlerinden ve ayrıca Halk Demokrasileriyle olan dostluk ilişkilerinden kaynaklanmaktadır.

Savaş yıllarında ülkemizin iç cephesi belirgin bir şekilde güçlendirilmiştir. Bugün Halk Ordumuz örgütlü ve istikrarlı bir iç cepheye sahiptir. İç cephemiz durmaksızın orduyu yüksek bilinçli askerlerle takviye etmekte ve savaş cephesinin taleplerini zamanında karşılamak için silah ve diğer askeri teçhizat üretimini arttırmaktadır. Sonuç olarak, artık düşmana daha ağır ve ölümcül darbeler indirebiliyoruz.

Halk Ordusunun üstün ahlaki nitelikleri, şiddetli savaşın sürdüğü üç yıl boyunca her geçen gün artmıştır. Bu, emekçi kitlelerin siyasi bilincindeki genel artıştan ayrılamaz. Ordunun ve kitlelerin artan bilinci, her subay ve erin savaşın sosyo-politik

karakterini ve gerçek amacını net bir şekilde anlamasını sağlamaktadır.

Aynı zamanda, gergin, zor ve uzun süren savaş, Halk Ordusu subay ve erlerinin ciddi bir ahlaki sınavdan geçmesini gerektirmektedir.

Her subay ve erin savaşın doğru karakterini ve amacını net bir şekilde anlaması ve savaşın amacı ile halkın çıkarları arasındaki yakın ilişkinin farkında olması, tüm bunlar Halk Ordusunun ahlaki niteliklerini geliştirmede büyük önem taşımaktadır.

Bir ordunun siyasi ve ahlaki hazırlığı savaşlarda özel bir öneme sahiptir. Zaferle sonuçlanan tüm savaşların deneyimi, savaşta zaferin sağlanması Parti siyasi çalışmasının büyük bir rol oynadığını göstermektedir. Bu nedenle Parti siyasi çalışmasının ana içeriği, her bir askere misyonunun bilincini aşılamak ve savaşlarda başarının her bir askerin görev yerinde kahramanca ve fedakarca savaşmasına bağlı olduğu inancını yerleştirmek olmalıdır.

Askeri ve siyasi kadroların eğitici rolünün artması, ordudaki yaygın Parti siyasi çalışması ve İşçi Partisi'nin her üyesinin savaşlardaki fedakr rneği, Halk Ordumuzun kırılmaz metanetini ve militanlığını teşvik etmektedir.

Ülkemizi zgrlğnden ve onurundan mahrum bırakmak için kanlı ellerini uzatan ABD ve İngiliz emperyalist saldırganlara karşı duyulan büyük nefretin askerlerin zihinlerine işlenmesi, Halk Ordumuzun siyasi ve ahlaki niteliklerinin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Gördüğünüz gibi, ordumuzun yüksek ahlaki nitelikleri büyük ölçüde ordudaki Parti rgtleri tarafından yrtlen siyasi eğitime bağlıdır.

Ordumuz ahlakını aynı zamanda dünya barışı için verdiği mücadeleden almaktadır. Kısa bir süre önce Viyana'da düzenlenen Dünya Barış İçin Halklar Kongresi saldırganlara ciddi bir uyarı olmuştur.

Tüm bunlar ordumuzun ahlaki niteliklerini güçlendirmekte ve emperyalist saldırganları yenmek gibi karmaşık bir görevin üstesinden gelmesini sağlamaktadır.

Bir savaşın kaderini belirleyen temel faktörlerden biri olan birliklerin niceliği ve niteliği, silahlı kuvvetlerin güçlendirilmesi için esastır. Zafer kazanma çabasında kuvvetlerimizin üstünlüğü kesindir ve nicelik ve nitelik bakımından üstün olan bir ordu her zaman galip gelir. Bir birlik, temel kuvvetleriyle taktik görevlerini bağımsız olarak yerine getirebilir. Bu nedenle temel bir birleşik taktik birimi oluşturan bölüğün kalitesi, örgütlenmesinin bilimsel niteliğine, savaş kabiliyetine, silahların yapısına ve kalitesine ve her bir subay ve erin eğitim derecesine bağlıdır.

Tam da bu nedenle, tümenlerin niceliği ve niteliği bütün bir ordunun niceliğini ve niteliğini temsil eder.

Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında Halk Ordusunun sayısı üç katına çıkmıştır. 1952’de piyade tümenlerinin her birinin ateş gücü 1951’dekinden yüzde 60 daha fazlaydı. Sadece bu bile Halk Ordusunun kapasitesinin ne kadar arttığını göstermeye yeterlidir. Eğer 1951’de bir tümen tarafından dakikada atılabilen çeşitli silah türlerine ait mühimmat miktarını yüzde 100 olarak kabul edersek, bu oran 1952’de yüzde 140’a çıkmıştır. Halk Ordusu’ndaki bu niteliksel değişim, ordunun güçlü savaş araçlarıyla -topçu silahları, havan topları, makineli tüfekler, hafif makineli tüfekler ve diğer silahlarla- takviye edilmesiyle gerçekleşmiştir.

Silahlı kuvvetlerin mücadelesi, askerlik sanatını geliştirme olasılığını belirlemede belirleyici faktörlerden biridir. Askerî sanattaki önemli bir değişiklik, sosyo-politik koşullardaki değişimden ve yeni mücadele araçlarının ortaya çıkmasından etkilenir. Bu da askerî sanatın askerî teknik vasıtasıyla üretime bağlı olduğunu göstermektedir.

Ordumuz yeni askerî tekniklerle takviye edilmekte ve hem nitelik hem de nicelik olarak durmaksızın büyümektedir. 1951-52 yıllarında silahlanmamızdaki artış oranı şöyledir: hafif makineli tüfekler %44, makineli tüfekler %24, toplar %28, havan topları %40, uçaksavarlar %118, tanklar ve kundağı motorlu toplar %82. Otomatik piyade tüfeklerinin ateş gücü yüzde 41 oranında

artmıştır. Tüm birliklere uzun sürecek bir savaş için yeterli mühimmat sağlanmıştır. Ordumuza silah sağlayan işçi sınıfına teşekkür borcumuz bulunmaktadır. Ordunun mekanizasyon düzeyi de gözle görülür bir şekilde artmıştır. Asker başına düşen at gücünü 1951’de yüzde 100 olarak alırsak, bu oran 1952’de yüzde 300’e çıkmıştır.

Bir orduda komutanlar çok büyük bir rol oynar. Onların nitelikleri ordunun kalitesini belirleyen önemli unsurlardır. Bu nedenle Partimiz onların eğitime büyük önem vermektedir.

Komutanların örgütleme yeteneği savaşların kazanılmasında önemli bir faktördür. Bu kendiliğinden oluşmaz.

Komutanların örgütleme yeteneği ve askerî becerileri zorlu savaş alanlarında, askerî okullarda ve diğer eğitim kurumlarında geliştirilir. Savaş sırasında komutanlarımız hem nicelik hem de nitelik olarak gözle görülür bir şekilde gelişmişlerdir.

Ordumuz nispeten iyi nitelikli komutanlara ve sürekli takviye için subay yedeklerine sahiptir. 1952 yılında komutanların yüzde 45’i subay kurslarında ve diğer eğitim kurumlarında yeniden eğitilmişlerdir. Bu subaylar savaş teorileri ve savaş deneyimleri konusundaki bilgilerini arttırmışlar ve muharebeleri mükemmel bir şekilde yönetme ve organize etme yeteneğine sahip olmuşlardır.

Komutanlarımız, Parti ve halk tarafından kendilerine emanet edilen askerleri doğru bir şekilde yöneterek ve savaş alanındaki silah ve teçhizatı etkin bir şekilde kullanarak savaşları kazanmalıdır.

Kurmaylar silahlı kuvvetlere nasıl liderlik edeceklerini bilir ve askeri eylemlerinde komutanların gerçek yardımcıları olurlar.

4. ACİL GÖREVLERİMİZ

1953’teki acil görevlerimiz, ABD emperyalist işgalcilerine ve hain Syngman Rhee yönetimine karşı halkımızın kutsal Anavatan Kurtuluş Savaşı hedefi tarafından tanımlanmaktadır.

Halkımızın özgürlüğümüzü ve bağımsızlığımızı savunma mücadelesi, Halk Ordusunun, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin

BM'deki ve Kaesong ateşkes görüşmelerindeki ikiyüzlü hamlelerine aldanmadan ya da dikkatini dağıtmadan, uzun sürecek bir savaşın ve büyük çaplı muharebelerin üstesinden gelmek için savaşa hazır olma durumunu güçlendirmeye devam etmesini gerektirmektedir.

O halde Halk Ordumuzun görevleri nelerdir?

İlk olarak, tüm subay ve erler ülkenin özgürlüğünü, bağımsızlığını ve onurunu savunma davamızın haklılığıyla donatılmalı ve uzun süreli bir savaşta kararlılıkla mücadele etmeye hazır olmalıdır. Düşman umutsuz bir saldırıya ya da çıkarma harekâtına kalkışırsa onu püskürtmekle kalmayıp ölümcül darbeler indirerek savaşın gidişatını belirleyici bir şekilde lehimize çevirmek için sağlam ideolojik hazırlıklar yapmalıdırlar.

Partinin tüm siyasi çalışmaları tek adam yönetim sistemini güçlendirmeye, birliklerde disiplin ve düzeni tam anlamıyla tesis etmeye, her subay ve erin zihninde ABD silahlı saldırganlarına ve hain Syngman Rhee çetesine karşı şiddetli bir nefret aşılamaya, askerî sırları sıkı bir şekilde korumaya ve askerleri silah ve teçhizatlarına iyi bakma konusunda eğitmeye yönlendirilmelidir. Disiplin ve örgütlenmenin olmadığı yerde zafer de olmaz.

İkinci olarak, çeşitli silahların operasyonel ve taktiksel kullanımı ve savaşlardaki koordinasyonu geliştirilmelidir.

Hem karadaki hem de kıyılardaki cephe hatlarımız güçlendirilmeli ve sıkı bir şekilde savunulmalıdır. Düşmanın saldırmasına ve karaya çıkmasına izin verilmemelidir. Halk Ordusu birliklerimiz savunmada daha aktif olmalı, düşmanı her şekilde yıpratmalı ve birliklerini, silahlarını ve teçhizatını daha fazla imha etmelidir.

Uçaksavar topçu birliklerimiz isabet oranlarını arttırmalıdır.

Üçüncü olarak, komuta subayları ve personeli operasyonel ve taktik tatbikatlarının kalitesini köklü bir şekilde arttırmalıdır. Birlik personelinin çalışma seviyesi, birliklerinin komutasını sağlayabilmeleri ve komutanlarına güvenilir bir şekilde yardımcı olabilmeleri için iyileştirilmelidir.

Her türlü keşif faaliyetini geliştirmeli, keşif olmadan düşmana gerektiği gibi saldıramayacağınızı hatırlamalısınız.

Düşmana yorulmadan ve kararlılıkla saldırmak için kendinizi hazırlamalısınız.

Dördüncü olarak, farklı silah birimlerinin savaş eğitimi, savaşta, çatışmalarda neyin gerekli olduğunu öğretmeye yönlendirilmelidir.

Taktik eğitim ve atış pratiği artırılmalıdır. Tüm eğitim dağlarda ve arazilerde, gerçek savaş koşullarına en yakın koşullarda yapılmalı ve eğitimin yüzde 40'ından fazlası gece verilmelidir. Birlikler doğal engelleri ve düşman savunmasını hızla aşabilecek ve gündüz ve gece zorunlu yürüyüşlere dayanabilecek şekilde eğitilmelidir.

Silah ve teçhizata hâkim olmak ve onlara nasıl iyi bakılacağını bilmek zorunludur.

Beşinci olarak, muharebe ve operasyonlardaki başarının birliklere yeterli miktarda mühimmat, erzak ve diğer mühimmatın zamanında tedarik edilmesine bağlı olduğunu göz önünde bulundurarak ordunun ikmal çalışmalarını modern savaşın gerektirdiği düzeye çıkarmalısınız.

Her alanda israf, kayıp ve suiistimale yol açan uygulamalarla kararlılıkla mücadele etmeliyiz.

Askerlere yönelik sağlık hizmetlerinin yanı sıra veterinerlik ve salgın hastalıkları önleme çalışmalarını da geliştirmeliyiz.

Komutanlarımızın bu görevlerin üstesinden gelebileceğine inanıyorum.

Halkımız Halk Ordusundan çok şey beklemekte ve onun kazanacağına olan inancını korumaktadır.

ANAVATAN KURTULUŞ SAVAŞINDA KAZANILAN BÜYÜK ZAFER İÇİN TEBRİKLER

27 Temmuz 1953

Cesur Kore Halk Ordusu'nun yoldaş askerleri, astsubayları, subayları ve generalleri,

27 Temmuz'da, bir tarafta Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri temsilcileri ile diğer tarafta ABD emperyalistlerinin başını çektiği saldırgan silahlı güçlerin temsilcileri arasında bir Ateşkes Anlaşması imzalandı.

Kore halkının ABD emperyalist işgalcilerine ve onların yordakçıları Syngman Rhee yönetimine karşı verdiği haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı zaferimizle sonuçlandı.

Bu gerçek -Ateşkes Anlaşmasının imzalanması- ABD emperyalist işgalcilerinin ve onların uşakları Syngman Rhee yönetiminin askerî, siyasi ve ahlaki yenilgisinin bir kanıtıdır.

Kore halkı, üç yıl süren Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda, dünya barışını seven demokratik kesimden halkların maddi ve manevi desteğini alarak kahramanca mücadele etmiştir. Böylece anavatanlarının -Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin- onurunu, özgürlüğünü ve bağımsızlığını savundular ve zaferi kazandılar.

ABD emperyalistleri Kore halkına Japon emperyalizminin sömürgeci köleliğinin yerine kendi kölelik boyunduruğunu dayatmaya, Kore'yi kendi sömürgelerine indirgemeye ve daha da ötesi Çin ve Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaş üssüne dönüştürmeye çalıştılar. Ancak amaçlarına ulaşamadılar.

ABD emperyalistleri, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı yürüttükleri işgal savaşında hem Kore halkının hem de tüm dünyadaki özgürlük yanlısı halkların amansız düşmanı olduklarını açıkça ortaya koydular.

Kore Halk Ordusu'nun subay ve erleri, yılmaz bir azim göstererek kahramanca savaştılar ve böylece ABD emperyalistlerinin "teknik açıdan her şeye kadir oldukları" ve

“yenilmez oldukları” efsanesini paramparça ederek onları Ateşkes Anlaşması’nı imzalamaya mecbur bıraktılar.

Özverili ve kahramanca bir mücadele yürüterek ABD emperyalist işgalcilerini ve onların yarıdakısı Syngman Rhee yönetimini mağlup eden ve Anavatan Kurtuluş Savaşı’nda şanlı bir zafer kazanan Kore Halk Ordusu subay ve erlerine en içten tebrik ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Tüm Kore halkı adına, cesur ve kararlı olan ve haklı Anavatan Kurtuluş Savaşımızda bize değerli yardımlarda bulunan kardeş Çin Halk Gönüllülerinin subay ve erlerine de derin şükranlarımı sunuyorum.

Ateşkesin gerçekleştiği bugün, Halk Ordumuzun subay ve erleri, düşmanın entrikalarını her an dikkatle izleme ve harekete tam olarak hazır olma göreviyle karşı karşıyadır.

ABD emperyalist işgalcileri ve onların uşakları Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’ne karşı yeni bir savaş başlatırsa, onları sonunda yok edeceğimize dair inancımız tam olmalıdır.

Çok yaşa Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, şanlı anavatanımız!

Çok yaşa kahraman Kore Halk Ordusu!

Çok yaşa yiğit Çin Halk Gönüllüleri!

Ülkemizin özgürlüğü ve bağımsızlığı için kutsal Anavatan Kurtuluş Savaşı’nda şehit düşen Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri’nin subay ve erlerine sonsuz selam olsun!

ATEŞKES ANLAŞMASININ İMZALANMASI ÜZERİNE

Tüm Kore Halkına Radyo Konuşması 28 Temmuz 1953

(1)

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Halk Ordusu'nun kahraman er ve subayları ile kadın ve erkek gerillalar,

Çin Halk Gönüllüleri'nin yiğit askerleri ve subayları,

Sevgili yoldaşlar,

Ateşkes Anlaşması, 27 Temmuz günü saat 10:00'da Panmunjom'da bir tarafta Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri temsilcileri, diğer tarafta ise ABD emperyalistlerinin başını çektiği işgalci orduların temsilcileri tarafından imzalanmıştır.

Bu Ateşkes Anlaşması uyarınca, savaşan iki taraf arasındaki çatışmalar 27 Temmuz günü saat 22:00'de durduruldu ve Kore'de ateşkes gerçekleşti. Bu, sadece tüm Kore halkının değil, tüm dünyadaki özgürlük sever insanların gönül birliği ve kaygıyla beklediği bir gelişmeydi.

Ateşkes, halkımızın ulusal özgürlük ve bağımsızlığını korumak için yabancı emperyalizmin müttefik güçlerine ve ABD emperyalizminin yardakçıları hain Syngman Rhee yönetimine karşı üç yıl boyunca verdiği kahramanca mücadelenin sonucudur. Bu, halkımız tarafından kazanılmış tarihi bir zaferdir.

Dünya egemenliği hayalleri kuran ABD emperyalistleri ülkemize ve halkımıza karşı bir işgal başlattıklarında, halkımızı daimî köleleri, ülkemizi de Sovyetler Birliği ve Çin'e karşı sömürgeleri ve askeri stratejik üsleri haline getirmeyi planlamışlardı.

ABD'li emperyalist işgalciler, kara, deniz ve hava kuvvetlerini, güncel teknolojiyle donanmış birliklerini ve hatta uydur birliklerini seferber ettiler. Ancak uğursuz emellerine

ulaşamadılar. Muazzam insan gücü ve malzeme kaybıyla yenilgiye uğradılar. Üç yıl süren Kore savaşında ABD emperyalistleri Kore halkının gücünün ne kadar büyük olduğunu, mücadele ruhunun ne kadar yılmaz olduğunu ve ülkemizin kuzey yarısında kurulan demokratik halk sisteminin ne kadar büyük bir zindeliğe sahip olduğunu çok iyi anladılar.

Ulusumuz 5.000 yıllık tarihinde yabancı işgalcilere karşı birden fazla kez kahramanca mücadeleler vermiştir. Ancak daha önce hiç bu Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi tüm halkın güç birliği yaparak zorlu bir düşmana kesin bir darbe indirdiği ve muhteşem bir zafer kazandığı, halkımızın uluslararası saygınlığının arttığı ve şu anda olduğu gibi dünyanın dört bir yanındaki insanların aktif destek ve sempatisini kazandığı bir örnek yaşanmamıştır.

Kahraman Kore halkı ve onun silahlı gücü Kore Halk Ordusu, kardeş Çin Halk Gönüllüleri ile omuz omuza, üç yıl boyunca duyulmamış bir kahramanlık ve vatanseverlik bağlılığı sergileyerek, tüm yokluklara rağmen yılmaz bir azimle cesurca savaşmış, sosyalist ve halk demokrasisi ülkelerinin halklarından ve dünyanın dört bir yanındaki özgürlük sevdalısı insanlardan sınırsız destek ve teşvik görmüştür. On binlerce en iyi evladımız kutsal savaşta vatanın her karış toprağını savunmak için canlarını ortaya koydu ve halkımız savaşta zafere ulaşmak için tüm zorluklara göğüs gererek ve her türlü fedakarlığı yaparak kararlı bir mücadele yürüttü.

Özgürlük ve bağımsızlık için verilen kutsal savaşta, değerli evlatlarımızın döktüğü kanlar ve halkımızın çektiği acılar ve fedakârlıklar boşa gitmemiştir.

Kore halkı ve Halk Ordusu, fedakâr mücadeleleriyle ülkemizin kuzey yarısında kurulan demokratik halk sistemini, demokratik reformların kazanımlarını ve demokratik zemini, modern emperyalizmin elebaşı ABD emperyalist saldırganlarının başını çektiği emperyalist müttefik güçlerin tecavüzünden korumuştur. Sonuç olarak Kore halkı, Kore'nin kuzey yarısında devrimci güçleri siyasi, ekonomik, askerî ve kültürel alanlarda sürekli olarak güçlendirebilecek bir konumdadır. Böylece ABD

emperyalizminin sömürge kölesi olma kaderinden kurtulabilir ve tüm ulusun en büyük arzusu olan ülkenin tam birleşmesi ve bağımsızlığının sağlanması için gerekli koşulları sağlayabilirler.

Yaklaşık yarım yüzyıl boyunca Japon emperyalizminin karanlık sömürge yönetimini iliklerine kadar yaşamış olan Kore halkı, ülkesiz bir halkın nasıl bir şey olduğunu ve bir sömürge kölesinin kaderinin ne olduğunu çok iyi bilmektedir.

Anavatan, halkımız için hiçbir şeyle takas edilemeyecek en değerli değerdir. Bu nedenle Kore halkı, emperyalist saldırganların saldırılarına karşı en değerli anavatanı olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni savunmak için kahramanca bir mücadele vermiştir.

Kore halkı ve onun silahlı gücü Kore Halk Ordusu, kahramanca çabaları sayesinde Cumhuriyetimizin yurtiçinde ve yurtdışındaki konumunu ve saygınlığını arttırmış, ülkemizi ve halkımızı ulusal bağımsızlık, özgürlük, barış ve demokrasinin öncüsü ve ilerici ülkeler arasına yerleştirmiştir.

Kore halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi, Doğu'daki ezilen halkların ulusal kurtuluş hareketinin bayrağı olmuş; emperyalistlerin her türlü kötü muamelesine maruz kalan Asya halklarının ulusal özgürlük ve bağımsızlıklarını ellerinde silahlarla savunma yeteneğine sahip olduklarını göstermiştir. Bu nedenle, dünyanın dört bir yanındaki özgürlük sevdalısı insanlar Kore halkını ulusal bağımsızlık ve özgürlük için mücadele eden ilerici savaşçılar olarak adlandırdı ve Stalin, Kore'nin emekçi kitlelerinin militan öncüsü olan Kore İşçi Partisi'nin ulusal bağımsızlık ve özgürlük için bir "şok tugayı" (udarnik) olduğunu söyledi.

Üç yıllık savaşın ortasında halkımız daha da güçlendi; Parti'nin, iktidar birimlerinin ve toplumsal örgütlerin işlevleri ve rolleri arttı; görevlileri yalnızca yetenekli ve eğitilmiş olmakla kalmadı, aynı zamanda geniş bir deneyim biriktirdiler.

Savaşın yangınları içinde askerî, siyasi, ekonomik, kültürel ve diğer alanlarda on binlerce ıslah edilmiş kadro yetişmiş ve halkımızın güçlü bir silahlı gücü olan Kore Halk Ordusu yenilmez bir orduya dönüşmüştür. Savaş boyunca halkımız, askerlerimiz ve

subaylarımız çok daha baskın olan düşmana karşı zafere olan inançlarını güçlendirdiler ve büyük bir ulusal gurura kavuştular.

Savaşta edindiğimiz deneyim zenginliği, müreffeh, bağımsız ve demokratik bir devletin inşası için bir değer ve savaştan harap olmuş ülkemizin hızlı bir şekilde iyileştirilmesi ve kalkınması, ülkenin ve halkın kalıcı refah ve mutluluğu için değerli bir teminat teşkil etmektedir.

Kore halkı ve onun silahlı gücü olan şanlı Halk Ordusu, kahramanca mücadeleleriyle, en vahşi modern emperyalizmin elebaşı olan ABD emperyalistlerinin gerçek yüzünü tüm dünyaya göstermiştir.

Kore savaşı sadece ABD'nin "gücü" efsanesini yerle etmekle kalmadı, aynı zamanda ABD emperyalistlerinin uzun süredir ustalıkla gizledikleri idealize edilmiş Amerikan tarzı "demokrasinin" çirkin doğasını da gözler önüne serdi.

ABD emperyalistleri, Kore savaşı sırasında halkımıza karşı işledikleri barbarlıklar ve kullandıkları tarihte eşi benzeri görülmemiş canice savaş yöntem ve araçları nedeniyle dünyanın dört bir yanındaki özgürlük düşkünü insanların öfke ve hiddetine maruz kalmış ve onlardan tecrit edilmişlerdir.

ABD emperyalist işgalcilerinin Kore cephesindeki askerî, siyasi ve ahlaki yenilgisi, yalnızca özgürlük ve bağımsızlığı savunma mücadelesi veren Kore halkının değil, aynı zamanda dünyadaki özgürlük yanlısı demokratik kesimin de büyük bir zaferidir.

Kore savaşı, barışsever demokratik cephedeki birlik ve dayanışmanın kırılmaz ve gücünün yenilmez olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

ABD'nin emperyalist cenahın en güçlü gücü olduğu söylenir, ancak büyük bir ülke olmayan Kore'ye karşı üç yıl boyunca savaşmak zorunda kalmış, ancak üç yıl önce silahlı saldırıyı başlattığı noktada Ateşkes Anlaşmasını imzalamak için diz çökmek zorunda kalmıştır. Bu gerçek, emperyalistlerin artık eskisi gibi başka ülkelerin topraklarına göz dikemeyeceğini göstermektedir. Bu aynı zamanda, ulusal bağımsızlığın değerini

bilen ve barışsever demokratik cepheye güvenerek saldırganlarla sonuna kadar mücadele etme kararlılığıyla bir araya gelen bir halka hiçbir saldırgan gücün boyun eğdiremeyeceğini de açıkça kanıtlamaktadır.

Kore savaşında, dünya barışsever demokratik cephesi güçlenirken, emperyalist cephedeki karışıklıklar şiddetlendi ve kapitalizmin krizi daha ciddi bir hal aldı.

ABD'nin emperyalist saldırı planı Kore savaşında paramparça oldu. Bu durum, savaş yanlılarını askerî bir serüvenin kendileri için doğuracağı sonuçlar üzerinde düşünmeye zorlamaktadır. ABD emperyalistleri Kore ve Çin'e meydan okumalarını üçüncü bir dünya savaşına doğru kararlı bir adım olarak görüyorlardı. Ancak Kore'deki saldırgan savaşları bekledikleri sonucu vermedi. Cesur Halk Ordumuz ve cesur Çin Halk Gönüllüleri, ABD emperyalist işgalcilerine kesin bir darbe indirdi, onların Kore'deki hain planlarını bozdu ve savaşın alevlerini söndürdü. Bu şekilde, üçüncü bir dünya savaşının önlenmesine ve başta Uzak Doğu olmak üzere dünyada barış ve güvenliğin savunulmasına büyük katkıda bulunmuşlardır.

(2)

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Halk Ordusu'nun kahraman er ve subayları ile kadın ve erkek gerillalar,

Çin Halk Gönüllüleri'nin yiğit askerleri ve subayları,

Sevgili yoldaşlar,

Kore halkının özgürlük ve bağımsızlık için Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda kazandığı büyük zaferin ana faktörü nedir ve böylesine mükemmel bir zafere ulaşmalarını sağlayan güç nedir?

ABD emperyalist işgalcilerine karşı savaşta kazandıkları zaferin temel faktörü, işçi sınıfımızın ve emekçi köylülerimizin oluşturduğu sağlam ittifak ve tüm kesimlerden demokratik güçlerin bu ittifaka verdiği samimi destektir. Bu ittifak ve destek, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin istikrarının ve halkımızın tüm kazanımlarının temelini oluşturmaktadır.

Kurtuluştan sonra halkımız sağlam bir demokratik temel inşa etmiş ve bunu siyasi, ekonomik, askerî ve kültürel tüm alanlarda güçlendirmiştir. Halkın iktidarını saldırganların saldırılarından korumak için silahlı gücümüz Kore Halk Ordusu'nu kurduk ve Halk Ordusu ve savaş için her şeyi sağlayabilecek istikrarlı bir hinterland (iç bölge) ve güçlü bir ekonomik dayanak oluşturduk. Halkımız, güçlü demokratik tabana dayanarak savaş için insan gücü ve malzemeyi tam olarak sağlayarak zafere ulaşabilirdi.

ABD emperyalistleri Kore'de savaş başlattıklarında, Kore halkının kendi askerî tekniklerine, özellikle de hava kuvvetlerine karşı koymaya cesaret edemeyeceğini düşündüler. Askerî teknikleri sayesinde halkımızı yenebileceklerini hesaplıyorlardı.

Ancak bu konuda da büyük hatalar yaptılar. Sadece askerî teknikle Kore halkını ne fethedebildiler ne de korkutabildiler. Kore savaşının da gösterdiği gibi, üstün askerî teknik hiçbir şekilde bir savaşta zafer için tek başına etken değildir. Teknik üstünlük tek başına savaş kazanmak için yeterli değildir.

Savaşta zafer için en önemli faktörlerden biri ordunun ve halkın siyasi ve ahlaki durumu ile cephe ve cephe gerisinde halkın savaşçı ruhudur. Düşman bunu göremedi; bu onların temel zayıf noktasıdır.

Halk Ordumuzun ve Çin Halk Gönüllülerinin askerleri ve subayları saldırganlarla savaşırken eşsiz bir cesaret ve kahramanlık sergilerken, ABD ve uydu birlikleri açıkça savaş yorgunluğu ve korkaklık gösterdiler. Bunun nedeni, saldırgan orduların yürüttükleri savaşın haksız bir savaş ve tekelci kapitalistlerin çıkarına bir savaş olduğunu bilmeleriydi. Kore Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri'nin asker ve subayları, ABD emperyalist işgalcilerine karşı yürütülen savaşın haklı bir savaş olduğunun ve kutsal görevlerinin bu savaşta fedakârca mücadele etmek olduğunun bilincindeydiler.

ABD emperyalistleri Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı saldırgan bir savaş başlattıklarında, Kore halkını dünyanın özgürlükçü halklarından izole etmeyi de hesaplamışlardı. Ancak emperyalistler bunu başaramadılar. Aksine Kore halkı, ABD ve İngiliz silahlı saldırganlarına karşı verdiği kahramanca

mücadelede özgürlüğüne düşkün halklardan aktif destek, yardım, sevgi ve saygı gördü.

Dünyanın dört bir yanındaki özgürlük sevdalıları bu işgalcileri Kore’de işledikleri suçlardan dolayı kınamış ve ABD emperyalizminin korsanca silahlı müdahalesini sona erdirmek için kararlı bir mücadele yürütmüştür.

Sosyalist ve demokratik cenahtan pek çok ülke bize sadece manevi değil, muazzam bir ekonomik yardımda da bulundu. Anavatan Kurtuluş Savaşı’nın en zorlu günlerinde Gönüllülerini Kore cephesine gönderen Çin halkının ABD saldırganlığına direnme ve Kore’ye yardım etme hareketinden özellikle bahsetmek gerekir. Çin Halk Gönüllüleri’nin asil enternasyonalist ruh ve kardeşçe dostlukla dolu asker ve subayları, Kore cephesinde Halk Ordumuzla omuz omuza kahramanca savaşarak tüm zorlukların üstesinden geldiler.

Sosyalist ve demokratik cephedeki halklar tarafından Kore halkına verilen zihinsel ve siyasi destek ile maddi yardım ve Çin Halk Gönüllülerinin Kore cephesine katılımı, Kore halkının ABD emperyalist saldırganlarına karşı mücadelesinde zafer kazanmasını sağlayan önemli faktörlerden biridir.

Savaşan Kore halkının öncülüğünde, tüm faaliyetlerinde her zaman zafere ulaşmış Marksist-Leninist teoriyi temel alan ve devrimci partilerin deneyimlerini yaralı bir şekilde ülkemize uygulayan yeni tipte bir Marksist-Leninist parti olan Kore İşçi Partisi yer almaktadır.

Savaşın zor dönemlerinde İşçi Partisi üyeleri ülke ve halk için hayatlarını feda etmekten çekinmemiş, ulusal bağımsızlık, özgürlük ve onurlarını koruma mücadelesinde halkı her zaman zafer için seferber etmişlerdir. Ülke ve halk için yürüttükleri pratik faaliyet ve mücadeleyle, halkın çıkarlarına sınırsızca sadık olduklarını ve bu çıkarların sadık ve tutarlı savunucuları olduklarını göstermişlerdir.

İşçi Partisi’nin önderliğinde Kore’nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe etrafında kenetlenen, hayatın her kesiminden Kore halkı -işçiler, köylüler, aydınlar, iş adamları, tüccarlar ve

zanaatkârlar- ulusal özgürlük ve bağımsızlık için yiğitçe mücadele etti.

Tüm bu faktörler Kore halkının Anavatan Kurtuluş Savaşında ABD liderliğindeki emperyalist müttefik güçlere karşı büyük bir zafer kazanmasını mümkün kılmıştır.

(3)

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Halk Ordusu'nun kahraman erleri ve subayları ile kadın ve erkek gerillalar,

Çin Halk Gönüllüleri'nin yiğit askerleri ve subayları,

Sevgili yoldaşlar,

Ateşkes Anlaşmasının imzalanmasıyla birlikte Partimiz, Cumhuriyet Hükümeti ve tüm Kore halkı siyasi, ekonomik ve askerî vazifelerle karşı karşıya kalmıştır. Bunlar, ülkenin ve halkın tüm güçlerini seferber ederek savaştan zarar görmüş ulusal ekonomiyi hızla iyileştirmek ve geliştirmek, ulusun savunma potansiyelini güçlendirmek, halkın maddi ve kültürel standartlarını iyileştirmek, halkın demokratik sistemini daha da sağlamlaştırmak ve geliştirmek ve böylece ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi tarihi amacına ulaşmaktır.

Kendimizi her zaman hazır ve tetikte tutmalıyız.

Kore cephesindeki askerî harekâtın askıya alınması, ABD emperyalistlerinin ülkemize yönelik saldırgan planlarından tamamen vazgeçtikleri anlamına gelmemektedir. Ateşkes Anlaşması'nın imzalanması bir ateşkes ve Kore sorununun barışçıl çözümüne yönelik bir ilk adımdır, ancak asla kalıcı bir barış anlamına gelmemektedir.

Ülkemizin güney yarısında hâlâ ABD emperyalistlerinin saldırgan birlikleri ve “kuzeye doğru seferi” savunan halk düşmanı Syngman Rhee kukla rejimi bulunmaktadır.

ABD emperyalistlerinin ülkemizden çekilmek istemedikleri ve Asya'daki yayılmacı politikalarını yürütmek için Japonya'yı bir maşa olarak kullanmak amacıyla yeniden silahlandıkları bir sır

değildir. Kore halkı, Japonya’da bizim yerleşim yerlerimizi küle çeviren ABD hava üslerinin bulunduğunu ve Japonya’nın Kore savaşı sırasında ABD ordusunun mühimmat deposu ve ikmal üssü olarak kullanıldığını çok iyi bilmektedir.

Dahası, Ateşkes Anlaşması imzalanmadan bir süre önce, ABD emperyalistleri ve hain Syngman Rhee yönetimi, dikkatimizi çekmekten başka bir şey yapamayacağımız her türlü manipülasyonu gerçekleştirmiştir.

Son zamanlarda, vatan haini Syngman Rhee kligi, Japonya’nın gerici Yoshida hükümeti ile sözde bir “ROK-Japonya anlaşması” imzalamak için görüşmelerde bulundu. Bu hain, Ateşkes Anlaşmasının imzalanmasına karşı çıkmış ve açıkça savaşın ve sözde “kuzeye doğru seferin” devam etmesini talep etmiştir. Aynı zamanda, ABD emperyalizmi ile iş birliği yaparak savaş esirlerini zorla alıkoymak için “serbest bıraktı.” Ateşkes Anlaşmasının imzalanmasından önce bile ABD emperyalistleri, Kore’nin iç işlerine karışmaya devam etmek için hain Syngman Rhee yönetimiyle sözde bir “ROK-ABD Karşılıklı Savunma Pakti” imzalama sözü verdiler. Ve ateşkesten önce ABD’li General Taylor, birliklerine gelecekteki eylemlere hazır olmaları için talimatlar göndermişti bilindiği üzere.

Ateşkes Anlaşması ile bağlantılı olarak düşman saflarında yaşanan son gelişmeler, ABD’li emperyalist saldırganların Güney Kore’deki işgallerini sürdürmek ve burayı daimî askerî üsleri ve sömürgeleri haline getirmek, gençleri sürekli cephede savaş malzemesi olarak tutmak ve ülkemizin içişlerine karışmaya devam etmek için alçakça ve kurnazca oyunlar oynadıklarını göstermektedir. Ancak Kore halkı düşmanın bu tür sinsi planlarını asla affetmeyecektir.

Düşmanın Ateşkes Anlaşmasını ihlal ederek yeni bir savaş başlatabileceğini ve buna bağlı olarak ülkemizde her an yeniden bir savaş çıkabileceğini unutmamalıyız.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti kalıcı bir barış için çabalarını sürdürecektir. Tüm Kore halkı, halk düşmanı Syngman Rhee hainlerine ve onların yabancı destekçilerine karşı

daha sıkı bir şekilde birleşmeli ve barışı, özgürlüğü ve demokratik hakları savunmalıdır.

Kore’de ateşkes sağlanması, uluslararası gerginliğin azaltılması ve Kore sorununun barışçıl yollardan çözümüne ve Kore’nin barışçıl yollardan yeniden birleşmesine yönelik ilk adım olmalıdır. Ancak başka bir savaşın patlak verme tehlikesinin hâlâ mevcut olduğunu da göz ardı edemeyiz.

Bu nedenle Halk Ordusunun savaş gücünü her yönden güçlendirmeliyiz.

Halk Ordusu’nun erleri, astsubayları, subayları ve generalleri bir an bile rehavete kapılmamalı, askerî tekniklerini ve siyasi düzeylerini geliştirmeye devam etmeli, silahlarında ve savaş teçhizatında ustalaşmalı, komuta sanatını mükemmelleştirmeli, Anavatan Kurtuluş Savaşı’ndaki zengin deneyimi gözden geçirmeli ve incelemeli ve ordunun savaş gücünü daha da arttırmak için katı bir askerî disiplin ve düzen kurmalıdır. Bu şekilde şanlı Halk Ordumuzu ulusal savunma için daha sağlam ve güvenilir bir siper haline getirmelidirler. Tüm halkımız gururlu Halk Ordumuzu güçlendirmek için elinden geleni yapmalı ve Halk Ordusu ve Çin Halk Gönüllüleri’nin er ve subaylarını, malul ve terhis olmuş askerleri halkın onur ve hürmeti ile sevmeli ve onlara yardımcı olmalıdır.

Devrimci ihtiyatı arttırmalı ve düşmanın barışı ayakları altında çiğneyerek yeniden bir askerî serüvenin içine girmemesi için her zaman hazır olmalıyız.

Tüm halk cephe gerisini aşılmaz bir kale haline getirmelidir.

Harap olmuş ulusal ekonomiyi hızla iyileştirmek, halkın geçim kaynaklarını istikrara kavuşturmak ve savunma kapasitesini arttırmak için tüm halkın çabalarını yoğunlaştırmayı bir saniye bile geciktirmemeliyiz.

Ulusal ekonominin yeniden yapılandırılmasında ana odak noktasını sanayiye vermeliyiz.

Sanayi alanındaki iyileştirmenin başlıca yönü, savaş sırasında ortaya çıkan sanayi eksikliklerini ve Japon emperyalist sömürge yönetiminin bir sonucu olan sömürgeci tek yönlülüğünü ortadan

kaldırmak ve ÷lkemizin gelecekteki sanayileşmesinin temellerini atmak amacıyla, ağır sanayinin restorasyonuna ve genişletilmesine öncelik vermek ve halkın yaşam standartlarını istikrara kavuşturmak için hafif sanayiye hızla restore etmek ve geliştirmektedir.

Bu amaçla demir, mühendislik, mühimmat, madencilik, enerji, kimya, inşaat malzemeleri endüstrilerini, demiryolu taşımacılığını ve tekstil endüstrisini hızla rehabilite etmeli veya oluşturmaliyiz.

Tarımı hızla iyileştirmek ve geliştirmek özel bir önem taşımaktadır. Cumhuriyet Hükümeti, tarımın ıslahı ve geliştirilmesi için her türlü çabayı gösterecektir.

Tarım alanında, küçük ya da çorak topraklara sahip köylülerin yaşam koşullarını kısa sürede istikrara kavuşturacak ve iyileştirecek önlemler alınmalıdır. İleri tarım yöntemlerini yaygınlaştırmak, arazileri ıslah etmek, yeni araziler elde etmek ve büyük ölçekte sulama projeleri gerçekleştirmek, her haneyi hayvan yetiştirmeye teşvik etmek ve devlet hayvancılık çiftliklerini kademeli olarak büyütmek için çaba sarf edilmelidir. Böylece bir ya da iki yıl içinde tarımın tüm alanlarında savaş öncesi seviyeye ulaşmalı ya da bu seviyeyi aşmalıyız.

Balıkçılık ve ormancılığın geliştirilmesi için de büyük çaba sarf edilmelidir.

Eğitim ve kültür alanında, savaş öncesi yıllarda var olan yüksek öğrenim kurumları ve ihtisas okulları tamamen restore edilmekle kalmamalı, aynı zamanda eğitim kaliteleri de iyileştirilmelidir. Devlet yönetiminde çok sayıda işçi yetiştirmek üzere bir Ulusal Ekonomi Enstitüsü kurulmalıdır. Aynı zamanda çok sayıda yeni yedek kadronun yetiştirilmesi için adımlar atılmalıdır. Sovyetler Birliği ve Halk Demokrasilerine eğitim için öğrenci göndermeye devam etmeli ve yurtdışındaki eğitimlerini tamamlayıp yurda dönen yeni kadrolara yeteneklerini en üst düzeyde sergilemeleri için mümkün olan her fırsatı sağlamalıyız. Önümüzdeki iki ya da üç yıl içinde eğitimin savaş öncesi seviyeye ulaşabilmesi için ilkökul, ortaokul ve yüksek okulların yeniden yapılandırılması amacıyla tüm halkı kapsayan bir seferberlik başlatılmalıdır.

Halkın yaşam standartlarını istikrara kavuşturmak ve iyileştirmek için hafif sanayi alanında devlet işletmelerini ve üretici kooperatiflerini her yönden geliştirmek, piyasa fiyatlarını ayarlamak, enflasyonu önlemek ve *kazanılan* paranın değerini geri kazanmak için önlemler almalıyız.

Savaş sonrası ekonominin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi gibi devasa görevlerin başarıyla yerine getirilmesi için, savaş zamanındaki gergin ve seferber pozisyonumuzu en ufak bir şekilde gevşetmemeli, tüm çabamızı barışçıl inşa çalışmalarına yöneltmeli ve bu amaçla elimizdeki tüm kaynakları seferber etmeliyiz. Çalışma disiplini ve üretim düzenini tesis etmek, üretimi hızla arttırmak ve devlet birikimlerini çoğaltmak için ülke çapında bir seferberlik yürütülmelidir.

Fabrikalarda ve madenlerde, demiryollarının ve kentlerin yeniden inşasında, köylerde ve savaş sonrası ulusal ekonominin yeniden inşası ve kalkınmasının diğer tüm alanlarında, tüm halk daha fazla üretim ve yeni buluşlar için geniş çaplı bir çaba göstermeli ve savaş sonrası ekonomik yeniden yapılanmanın önündeki engelleri aşmak için güçlü bir mücadele vermelidir. Durgunluk ve gerileme için değil, büyüme ve kalkınma için bu engellerin üstesinden gelebiliriz ve gelmeliyiz. Halkımız, zafere giden tek yolun ilerlemelerinin önündeki tüm zorlukları ve sınamaları aşmak olduğunun derinden farkında olmalı ve bunları cesaretle aşmalıdır.

Tüm halkımız daha fazla üretim için çabalamalı, yeniden imar için çalışmalı ve Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda düşmanı nasıl yok ettiyse aynı ruhla emek cephesinde de tek vücut olmalıdır. Ülkemiz ve halkımız için daha fazla ter dökmeyi en büyük onur, gurur ve kutsal görev olarak görmeliyiz.

Savaşın harap ettiği ülkeyi yeniden inşa ettiklerinin derin bilincinde olan tüm halk, ülkeyi daha hızlı ve daha iyi inşa etmelidir. İsraf etmemeli, her kuruştan, her tahıldan, her çividen ve her iplik parçasından tasarruf etmeli ve tüm insani ve maddi kaynakları sanayi ve sermaye birikimi de dahil olmak üzere ulusal ekonominin iyileştirilip geliştirilmesine harcamalıdır.

Halkın tüm devlet yasalarını, kararlarını ve talimatlarını gönüllü olarak ve eksiksiz bir şekilde yerine getirebilmesi için devlet disiplini sıkılaştırılmalı ve en ufak bir tembellik ve gevşekliğe karşı bile kararlı bir mücadele yürütülmelidir.

Savaş sonrası dönemde casusluğa karşı mücadelenin özel bir öneme sahip olduğunu açıkça anlamalıyız. Ve geniş halk kitlelerinin devrimci teyakkuzunu arttırdığını ve düşmanın savaş zamanındaki karışıklıktan yararlanarak saflarımıza gönderdiği ya da savaş sonrası barışçıl inşa döneminde gönderebileceği casusları ve bölücüleri tespit ve teşhir etmek için tüm halkı kapsayan bir kampanyanın güçlü bir şekilde başlatıldığını görmeliyiz. Böylece her birinin aramıza girerek bozgunculuk yapması engellenmelidir.

Kore halkının bugün kazandığı zafer, özgürlük, barış ve ulusal bağımsızlık için mücadele eden uluslararası demokratik kesimin ortak zaferidir; bu zafer enternasyonalizmin parlak bir zaferidir.

Şu anda enternasyonalizm, vatansever düşünceli Kore halkı için önemli bir sancak görevi görmektedir. Özgürlük ve bağımsızlık savaşının şiddetli alevleri içinde Kore halkı, enternasyonalizm bayrağı altında birleşen sosyalist ve demokratik cephenin gücünün ne kadar büyük olduğunu ve bunun halkımızın özgürlüğü, bağımsızlığı ve mutlu geleceğiyle ne kadar yakından bağlantılı olduğunu çok yakından hissetmiştir.

Kardeş halkların Kore halkına verdiği enternasyonalist destek ve teşvik, savaşta harap olan ekonomimizi yeniden inşa etme, demokratik zemini sağlamlaştırma, toprak bütünlüğünü ve ülkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesini sağlama mücadelesinde onlara büyük bir motivasyon kaynağı olmaya devam edecektir.

Gelecekte de demokratik kesimdeki halklarla dostluk ve dayanışmayı güçlendirmeye ve enternasyonalizm sancağını yükseltmeye devam etmeliyiz.

Kore'nin güney yarısındaki tüm insanlar, ülkemizi ve halkımızı ABD emperyalistlerine satan hain Syngman Rhee yönetimine karşı aralıksız bir mücadele yürütmeli ve böylece halk kitlelerinden tamamen izole edilmelidirler. ABD emperyalizminin Kore'ye yönelik sömürgeci köleleştirme politikasını sürekli teşhir

ederek ÷lkemizin iç işlerine karışmasını engellemeli ve Kore sorununun barışçıl çözümü için daha kararlı bir şekilde mücadele etmelidirler.

Savaş sonrası yıllarda da toprak bütünlüğü ve ÷lkenin barışçıl yollarla yeniden birleşmesi için mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Kore bütündür, Kore ulusu bir bütündür ve Kore Kore halkına aittir. ÷lkemizin kuzeyinde ve güneyinde kardeş kavgası istemeyen, toprak bütünlüğü ve ulusal birlik isteyen tüm vatansever siyasi partiler, sosyal örgütler ve insanlar, geçmişteki eylemlerine, siyasi görüş ve dini inanç farklılıklarına bakılmaksızın, ulusal yeniden birleşme ve bağımsızlık için el ele verebilirler ve vermelidirler. Ulusal vicdana sahip tüm şahsiyetler, partiler ve gruplar birbirleriyle iş birliği yapmalı ve Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe çatısı altında birleşerek ÷lkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi amacına mutlaka ulaşmalıdır.

Savaştan sonra ulusal ekonomimizin hızla iyileştirilmesi ve geliştirilmesi yoluyla Cumhuriyetin demokratik temelini sağlamlaştırmak, toprak bütünlüğünü ve ulusal yeniden birleşmeyi hızlandırmak adına tüm halkın vatanseverlik görevidir. Tüm halk "Her şey savaş sonrası ulusal ekonominin iyileştirilmesi ve geliştirilerek demokratik temelın güçlendirilmesi için!" sloganı altında ayağa kalkmalıdır.

Herkes ÷lkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi için haklı davamızın nihai zaferine sağlam bir biçimde sahip çıkmalı ve nihai zaferi elde etmek için cesurca mücadele etmelidir.

÷lkenin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesi amacını gerçekleştirmek için, tüm Kore halkı gerçek bir halk hükümeti olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti etrafında ve işçi sınıfımızın ve emekçi halkın geri kalanının gelişmiş bir müfrezesi olan Kore İşçi Partisi önderliğindeki Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe etrafında daha sıkı bir şekilde toplanmalıdır.

Sevgili yurttaşlarım, kardeşlerim,

Halk Ordusu'nun kahraman erleri ve subayları ile kadın ve erkek gerillalar,

Çin Halk Gönüllüleri'nin yiğit askerleri ve subayları,

Sevgili yoldaşlar,

Üç yıl süren haklı Anavatan Kurtuluş Savaşı'nda büyük bir tarihi zafer kazandık.

Tarihi zaferimiz, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti'nin politikasının ve halkımızın öncü ve yol gösterici gücü olan Kore İşçi Partisi'ni merkeze alan Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'nin çizgisinin doğru olduğu ve Kore halkının temel çıkarlarını temsil ettiği için tüm halktan destek gördüğü anlamına gelmektedir.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti'ne, Kore İşçi Partisi'ne ve Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe'ye duydukları güven için tüm Kore halkına teşekkürlerimi sunuyorum.

Tüm Kore halkı adına, Sovyet halkına ve barış, demokrasi ve sosyalizm cephesindeki tüm devrimci insanlara, Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında halkımıza verdikleri aktif destek ve kardeşçe yardımları için teşekkürlerimi sunarım.

Anavatan Kurtuluş Savaşı'nın zorlu günlerinde bize doğrudan yardım etmek üzere değerli oğulları ve kızlarından oluşan güçlü Halk Gönüllülerini gönderen Çin halkına teşekkürlerimi sunuyorum.

Cumhuriyetimizin demokratik halk sistemini ve halkımızın özgürlük ve bağımsızlığını ABD emperyalistlerinin saldırılarına karşı onurla savunan Halk Ordusu'nun kahraman er ve subaylarına, kadın ve erkek gerillalara ve Anavatan Kurtuluş Savaşımızda bize canları pahasına yardım eden Çin Halk Gönüllüleri'nin er ve subaylarına en içten tebrik ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Savaşın zor zamanlarında cephe gerisini güçlendirmek için tüm zorluklara ve engellere göğüs gererek savaşın kazanılmasını sağlayan tüm işçilerimize, köylülerimize, memurlarımıza,

aydınlarımıza, iş adamlarımıza, tüccarlarımıza, zanaatkârlarımıza ve her kesimden insanımıza saygılarımı ve tebriklerimi sunuyorum.

Halk Ordusu'nun er ve subaylarına, kadın ve erkek gerillalara, Çin Halk Gönüllüleri'nin er ve subaylarına ve ulusal özgürlüğümüz, bağımsızlığımız ve onurumuz için kutsal savaşa ölen yurtsever şehitlere şan olsun!

Kore, Kore halkına aittir. Kore Korelilerindir!

Hepimiz ABD'nin işçilerimize emperyalist müdahalesine karşı ve ülkemizin barışçıl bir şekilde yeniden birleşmesinin bir an önce gerçekleşmesi için ilerleyelim!

Yaşasın Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, halkımızın şanlı anavatanı!

Yaşasın Kore'nin Yeniden Birleşmesi için Demokratik Cephe!

Yaşasın halkımızın öncü ve yol gösterici gücü olan şanlı Kore İşçi Partisi!

Yaşasın sosyalist ve demokratik halkların kopmaz enternasyonalist dostluğu ve dayanışması!

JUCHE

Marksist klasikler, insan sorununa materyalist diyalektik bir bakış açısı kurmuş ve böylece insanın felsefi açıklamasında büyük adımlar atmıştır. İnsanın özünü toplumsal ilişkilerin toplamı olarak tanımlamışlar ve insan faaliyetlerinde maddi üretim ve sosyo-ekonomik ilişkilerin belirleyici önemini vurgulamışlardır. Materyalist diyalektik bakış açısını kurmuş olsalar da insanın doğa ve toplumu egemen ve dönüştüren olarak temel özelliklerini tam olarak açıklamamışlardır. Juche felsefesi, insanın bağımsızlık, üreticilik ve bilinçlilik gibi temel özelliklere sahip sosyal bir varlık olduğunu ilk kez netleştirdi. Böylece, insanın mükemmel bir kavramını ve doğayı ve toplumu egemen ve dönüştüren bir efendi olarak konumuna ve rolüne doğru bir felsefi cevap verdi. Juche felsefesi ve insan felsefesi insan hakkında temel olarak farklı bakış açılarına sahiptir. İlki, insanı bağımsız, üretici ve bilinçli sosyal bir varlık olarak görürken, ikincisi insanın sosyal karakterini reddeder ve onu içgüdüleri tarafından yönetilen, dünyadan izole edilmiş güçsüz bir varlık olarak kabul eder.

Bilimsel dünya anlayışını ve devrimci değişimleri reddeden burjuva insan felsefesi, üzüntü, kötümserlik ve aşırı bireyciliği teşvik eder. Burjuva insan felsefesinin gerici doğasını net bir şekilde kavramalı ve insan sorununu yeni bir açıdan ele alan Juche felsefesinin orijinallliğini doğru anlamalıyız. Juche felsefesini anlamada, yeni insan merkezli dünya görüşünü doğru bir şekilde kavramak da gereklidir. Juche felsefesi, insanı ana faktör olarak ele alarak dünya görüşünü oluşturdu ve dünyaya yönelik bakış açısını ve tutumunu insan odaklı olarak açıklığa kavuşturdu. Bu, Juche felsefesinin çağımızın devrimci dünya görüşü olarak en büyük özelliğidir. Dünyaya bakış açısına, dünyaya yönelik bakış açısına ve tutuma insanı ana unsur olarak ele alarak yeni bir ışık tutarak, Juche felsefesi işçi sınıfına ve diğer çalışan kitlelere dünyayı dönüştürme ve kendi kaderlerini şekillendirme konusunda güçlü bir silah sağladı. Ancak bazı insanlar dünyanın insan merkezli olduğunu veya maddi dünyadaki tüm değişimlerin insan tarafından gerçekleştiğini söylüyorlar ve bunun, Juche

felsefesinin onu önceki felsefelerden ayıran yeni bakış açısı olduğunu düşünüyorlar.

Materyalist diyalektik tarafından Dünya'nın maddeden oluştuğu, bilinç veya fikirlerden değil ve kendi yasalarına göre hareket ettiği, değiştiği ve geliştiği zaten belirlenmiştir. Dünyanın özünde maddi bir varlık, maddi bir bütünlük olduğu ve kendi yasalarına göre hareket ettiği, değiştiği ve geliştiği inkâr edilemez bir gerçektir. Juche felsefesi, Dünya'nın efendisi kimdir ve dönüşümünün itici gücü nedir sorusuna yeni bir cevap verdi. Doğanın ve toplumun insan tarafından yönetildiği ve dönüştürüldüğü yeni bir dünya görüşünü açıkladı ve böylece halk kitlelerinin kendi kaderlerinin ve tarihlerinin efendisi olduğu çağımızın felsefi görevini parlak bir şekilde yerine getirdi. Gördüğünüz gibi, Juche felsefesi, insanın Dünya'nın efendisi ve yöneticisi olduğunu net bir şekilde ortaya koydu; maddi dünyanın kendisinin insan merkezli olduğunu iddia etmez. Juche felsefesinin aynı zamanda açıkladığı şey, insanın dünya'yı dönüştüren olduğu ve dünya'nın insan tarafından şekillendirildiği, ancak dünyadaki tüm değişikliklerin insan tarafından gerçekleştirildiği değildir.

Maddi dünyanın insan merkezli olduğu veya dünyadaki tüm değişikliklerin insan tarafından gerçekleştirildiği anlayışı, Juche felsefesinin anlaşılmamasından kaynaklanmaktadır.

Juche felsefesinin açıkladığı dünya görüşünü açıklarken insanın konumu ve rolü yanlış yorumlanmamalıdır. Juche felsefesini anlamada bağımsızlığı doğru bir şekilde anlamak da önemlidir. Juche felsefesi, insanın yaşam ve ruhunun bağımsızlık olduğunu ilk olarak netleştirdi. Bu, insanın özü ve konumu ve rolü açıklığa kavuşturmada tarihi bir değişimi temsil eder. Ancak Juche felsefesinin açıkladığı bağımsızlık sorunu yanlış anlaşılmaktadır.

İnsan bağımsızlığının, genel olarak yaşayan maddelerin doğal bir özelliğinin mükemmelleştirilmesi olduğunu anlamaktadırlar. Bağımsızlık, sosyal bir varlık olan insanın bir özelliğidir; genel olarak yaşayan maddelerin doğal, biyolojik bir özelliğinin mükemmelleştirilmesi olarak görülmemelidir. Bu, özünde

evrimsel bir bakış açısıdır. Elbette, evrimciliği tamamen reddetmiyoruz. Bilim uzun zamandır insanın evrim çağlarının bir ürünü olduğunu belirlemiştir. İnsan evrimin bir ürünü, ancak bağımsızlık onun ürünü değildir. Bağımsızlık sosyal bir üründür. Bağımsızlık, doğa tarafından değil, toplum tarafından insana verilen bir özelliktir; bu doğal bir hediye değildir, ancak sosyal ve tarihsel olarak oluşmuş ve geliştirilmiştir. Doğa insana doğal ve biyolojik özellikler verirken, toplum ona sosyal özellikler sağlar. İnsan bağımsızlığının, sosyal hayatın, sosyal pratiğin gereksinimi ve yansması olduğu söylenebilir. Elbette, bağımsızlık sorunu, insanın yalnızca bağımsızlık kazandığı nasıl olduğunu evrimcilik bakış açısından diğer yaşayan maddelerle karşılaştırmalı olarak incelenebilir. İnsan bağımsızlığı, insanın kendine özgü fiziksel organı olmaksızın düşünülemez, bu uzun evrim sürecinde şekillenmiş ve geliştirilmiştir. Gelişmiş organizması sayesinde, insan, diğer yaşayan maddelerin kazanamayacağı özel işlevlere, zihinsel ve fiziksel işlevlere sahiptir ve bu nedenle bağımsızlığa sahiptir. Ancak insanın bağımsızlığının organizmasının evrimi ile eş zamanlı olarak şekillendiğini düşünmek mantıksızdır.

Toplumsal varlığından önce, insanın özelliği olarak bağımsızlık mevcut değildi ve herhangi bir embriyonik formda da olamazdı. İnsan bağımsızlığı, diğer yaşayan maddelerin fiziksel varlıklarını sürdürme basit içgüdüsünden farklıdır. Bu, sosyal bir varlık olarak yaşamak ve gelişmek için bir özelliktir.

Sosyal bir varlık ve doğal bir varlık arasındaki temel farkları, sosyal ve biyolojik özellikler arasındaki farkları göz ardı etmek, insanın sosyal bir varlık olarak bağımsızlığını biyolojik bir içgüdü temelinde açıklamaya çalışmak anlamsız olur. Sosyal bir varlık olarak insanın bağımsızlığı tartışmasız bir şekilde sosyal ve tarihsel bir kategoriye girer. Bu nedenle, sosyal ve tarihsel bakış açısıyla ele alınmalı ve anlaşılmalıdır. İnsan bağımsızlığının yaşayan maddelerin doğal bir özelliği olduğunu reddetmek, insanın maddi varlığını inkâr etmek olarak anlaşılmalıdır. İnsan tartışmasız bir şekilde maddi bir varlıktır. Ancak o, basit bir maddi varlık değildir. Tüm diğer yaşayan maddelerden farklı olarak, nesnel dünyaya tabi olan ve ona uyum sağlamak zorunda olan,

insan iradesi ve arzusu doğrultusunda dünyayı yönetir ve dönüştürür.

Bağımsızlığın, insanın bir özelliği olarak doğal bir özellik olarak kabul edilmesi, insanın sosyal bir varlık olarak temel farkını diğer yaşayan maddelerden genel olarak ortadan kaldırmak, onun dünyayı yöneten ve dönüştüren olarak konumunu ve rolünü genel yaşayan maddeler seviyesine düşürmek anlamına gelir. Bağımsızlık, sosyal bir varlık olan insanın ana özelliğidir, ancak onun tek sosyal özelliği değildir. Bağımsızlık ile birlikte yaratıcılık ve bilinçlilik de onun sosyal özelliklerini oluşturur. Elbette, bağımsızlık, yaratıcılık ve bilinçlilik insanın sosyal özellikleri kategorisine girer, ancak farklı yönleri temsil ederler. Bağımsızlık, insanın dünya ve kendi kaderinin efendisi olarak bağımsız yaşamak isteyen bir özelliğidir; üreticilik, insanın dünyayı dönüştüren ve kendi kaderini amaçlı olarak şekillendiren bir özelliğidir; bilinçlilik, insanın dünyayı ve kendini anlamaya ve şekillendirmeye yönelik tüm faaliyetlerini belirleyen bir özelliğidir. Bağımsızlık, üreticilik ve bilinçlilik, birbirinden ayrılabilir olmasına rağmen, yakından ilişkilidir. Üreticilik, bağımsızlıktan ayrı olarak tam olarak ifade edilemez ve bağımsızlık, üreticilik olmadan doğru bir şekilde gerçekleştirilemez. Bilinçlilik, bağımsızlık ve üreticiliğin bir ön koşuludur ve onların gerçekleştirilmesini garanti eder.

Bu nedenle, insanın sosyal özelliklerini kavramada bağımsızlık, üreticilik ve bilinçliliğin iç içe geçmiş ilişkisini doğru bir şekilde anlamak önemlidir. Juche felsefesi, insanın temel özelliklerini ve dünyayı egemen ve dönüştüren olarak konumunu ve rolünü yeni bir şekilde açıklığa kavuşturdu ve böylece onun haysiyetini ve değerini mümkün olan en yüksek seviyeye çıkardı.

Sorularla Juche Felsefesi

1. Juche fikri nedir?

- Juche fikri, tek cümleyle, halk kitlelerinin devrimin ve insanın efendisi olduğu ve bunları gerçekleştirecek güce sahip olduğu ideolojisidir. Başka bir deyişle, insanın kendi kaderinin efendisi olduğu ve kendi kaderini çizme gücüne sahip olduğu bir ideolojidir.

2. Juche fikri nasıl oluşturuldu?

- Juche fikri, sosyalist Kore'nin kurucu babası olan Başkan Kim Il Sung (1912-1994) tarafından oluşturulmuştur. Kore'yi Japon askeri yönetiminden (1905-1945) kurtarmak için 1920'lerin ortalarında mücadele yoluna çıkmış ve Kore devrimi için yeni bir yol keşfetme sürecinde Juche fikrinin çıkış noktalarını oluşturan hakikati bulmuştur. Bu fikri, Genç Komünistler Birliği ve Anti Emperyalist Gençlik Birliği'nin önde gelen kadrolarının Haziran 1930'da Kalun'da gerçekleştirdiği toplantıda, devrimci mücadeledeki deneyimler ve dersler temelinde oluşturdu.

3. Juche fikrinin çıkış noktaları nelerdir?

- Juche fikrinin çıkış noktalarından biri, devrimin efendisinin halk kitleleri olduğu ve onların eğitilmesi, örgütlenmesi ve harekete geçirilmesiyle devrimin zafere ulaşabileceği gerçeğidir. Diğer ise kişinin devrimi birilerinin onayı ya da yönlendirmesiyle değil, kendi inancı doğrultusunda ve kendi sorumluluğunda gerçekleştirmesi ve devrimde ortaya çıkan tüm sorunları bağımsız ve özgün bir şekilde çözmesidir.

4. Juche fikri nasıl geliştirildi?

- Juche fikri, lider Kim Jong Il tarafından kapsamlı bir şekilde geliştirilmiştir. Juche fikrinin temel olarak felsefi ilke, sosyo-tarihsel ilke ve yol gösterici ilkelerden oluştuğunu tanımlamıştır. Juche fikrini ayrılmaz bir bütün olarak sistematize ettiği ve derin ilke ve önermelerle

zenginleştirdiği için, insanlığın bağımsızlık davasına rehberlik eden büyük ideoloji olarak kabul görmüştür.

5. Juche fikri felsefi ilke olarak neye işaret ediyor?

- Felsefi prensipte Juche fikri, temel prensibine ve insanın içsel özelliklerine ışık tutmakta ve dünyadaki konumunu ve rolünü açıklamaktadır. Buna dayanarak, dünyaya insan merkezli bakışı, dünyaya karşı duruşu ve tavrı açıklar.

6. Juche fikrinin ortaya attığı temel felsefe sorusu nedir?

- Juche fikri, felsefenin temel sorusu olarak insanın dünyadaki konumunu ve rolünü ortaya koymaktadır. Dünyanın kökeni Marksizm tarafından materyalist bir şekilde açıklanırken, Juche fikri dünya ve insan arasındaki ilişkiyi, insanın dünyadaki konumu ve rolünü felsefenin temel sorusu olarak yeniden gündeme getirmekte ve buna bilimsel bir cevap vermektedir.

7. Juche fikrinin temel ilkesi nedir?

- Juche fikrinin temel ilkesi, insanın her şeyin efendisidir ve her şeye karar verir. Juche fikrinin tüm sistemleri ve içeriği, insanın her şeyin efendisi olduğu ve her şeye karar verdiği felsefi ilkesine dayanmaktadır.

8. İnsanın her şeyin efendisi olması ne anlama geliyor?

- İnsanın her şeyin efendisi olması, insanın dünyada aldığı konuma atıfta bulunan ilkedir. Bu, onun hem dünyanın hem de kaderinin efendisi olduğu anlamına gelir. İnsanın dünyanın efendisi olması, kendisini çevreleyen dünyaya tabi olmaksızın, onu kendi iradesi ve talebi doğrultusunda kendisine hizmet ettiren dünyanın hâkimi ve değiştiricisi olduğu anlamına gelir. İnsanın kendi kaderinin efendisi olması, kaderinden sorumlu olan ve onu istediği şekilde şekillendiren bir varlık olduğu anlamına gelir.

9. İnsanın her şeye karar vermesi ne anlama geliyor?

- İnsanın her şeye karar vermesi, insanın dünyayı dönüştürmede oynadığı rolü açıklayan ilkedir. Bu,

dünyayı dönüştürmede ve kaderini belirlemede belirleyici bir rol oynadığı anlamına gelir. İnsanın dünyayı dönüştürmede belirleyici bir rol oynaması, dünyanın dönüşümünü ve gelişimini etkileyen unsurlar arasında insanın kilit bir faktör olduğu anlamına gelmektedir. İnsanın kendi kaderini şekillendirmede çok etkili olması, kaderini etkileyenler arasında kendi rolünün belirleyici bir faktör olduğu anlamına gelir.

10. İnsanın her şeyin efendisi olduğu ve her şeye onun karar verdiği ilkeleri arasındaki ilişki nedir?

- İnsanın her şeyin efendisi olduğu ve her şeye karar verdiği ilkeleri, insanın dünyadaki efendi konumunu ve dünyayı dönüştürme ve geliştirmede oynadığı belirleyici rolü tanımladıkları için birbirleriyle yakından ilişkilidir. İnsanın dünyanın efendisi olarak konumu, dünyayı dönüştürme ve geliştirmedeki rolüyle garanti altına alınır ve dünyayı dönüştürme ve geliştirmedeki belirleyici rolü, dünyanın efendisi olarak konumu tarafından belirlenir. İnsan en gelişmiş ve en güçlü varlık olduğu için dünyada efendinin konumunu alan kişi, dünyayı dönüştürme ve geliştirmede belirleyici bir rol oynar ve dünyayı dönüştürme ve geliştirmede belirleyici bir aktör olduğu için dünyanın efendisi olarak konumunu istikrarlı bir şekilde güçlendirir ve dünya üzerindeki kontrolünü genişletir.

11. Juche fikri ile açıklığa kavuşturulan toplumsal varlık nedir?

- İnsanın felsefi değerlendirmesinde Juche fikri, insanın sosyal bir varlık olduğu gerçeğinden yola çıkar. İnsanın sosyal bir varlık olması, onun sosyal bir grup oluşturan ve sosyal ilişki içinde yaşayan ve çalışan bir varlık olduğu anlamına gelir. Juche düşüncesinde sosyal varlık terimi, insanın içsel özelliklerini tanımlayan orijinal bir anlam taşımaktadır.

12. Juche fikri tarafından tanımlanan dünyanın özü nedir?

- Juche fikri, dünyaya insan merkezli bir bakış açısı getirmiştir. Juche fikrinin ortaya koyduğu dünyanın özü, dünyanın insan tarafından yönetildiği ve dönüştürüldüğüdür.

13. Dünyanın insan egemenliğinde olması ne anlama geliyor?

- Dünyanın insan tarafından yönetiliyor olması, doğa ve toplumun insanın bağımsızlık ve çıkar taleplerini gerçeğe dönüştürmeye hizmet eden nesneler olduğu anlamına gelir. İnsan, dünyada en üstün ve en güçlü olan özel bir varlıktır. Doğayı ve toplumu oluşturan tüm maddi varlıklar arasında bir hükmetme ve tabi olma ilişkisi yoktur. Basitçe birbirine bağımlı olma ve birbirini kısıtlama ilişkisidir. Ancak insan ile çevresindeki dünya arasındaki ilişki basitçe birbirine bağımlı olma ve birbirini kısıtlama ilişkisi değil, hükmetme ve tabi olma ilişkisidir. Dünyanın insan hakimiyetinde olması, dünyadaki tüm şeylerin ve olguların aslında insan hakimiyetinde olduğu anlamına gelmez. Dünyada hala insan hakimiyetinin dışında kalan sayısız şey ve olgu vardır. İnsanlık tarihinin gelişimiyle birlikte insanın bağımsızlığına ve üretici yeteneğine olan talep arttıkça, bunlardan daha fazlası insan kontrolü altına alınacaktır.

14. Juche fikrinin dünyaya karşı duruşu ve tutumu nedir?

- Juche fikri, dünyaya karşı insan merkezli bakış açısını ve tutumu yeni tanımlamıştır. Juche fikri tarafından açıklanan dünyaya yönelik bakış açısı ve tutum iki içeriğe sahiptir: biri insanın çıkarlarından yola çıkan dünyaya yönelik olanlar, diğeri ise insan faaliyetlerine dayanan dünyanın gelişimine yönelik olanlardır.

15. Dünya gelişimini insan faaliyetleri temelinde görmenin temel şartı nedir?

- Dünyanın gelişimini insan faaliyetleri temelinde görme bakış açısı ve tutumunun iki temel gerekliliği vardır. Birincisi, insanı daha güçlü bir varlık olarak yetiştirmek, doğayı ve toplumu dönüştürmeye yönelik tüm

faaliyetlerde ilk süreç olarak görülmeli, diğeri ise biliş ve uygulamada ortaya çıkan tüm sorunlar insanın yaratıcı rolünü artıracak şekilde çözülmelidir.

16. İnsan neden toplumun ana bileşenidir?

- İnsan, toplumun ana bileşenidir. İnsanın ortaya çıkışıyla birlikte toplum da oluşmuştur. İnsanın doğuşundan önce dünyada sadece doğa vardı. İnsanın ortaya çıkışı dünyaya toplumu eklemiştir. Doğal olaylardan farklı olan tüm sosyal olaylar insan tarafından oluşturulmuştur ve insan yaşamının ve faaliyetlerinin ayrıntılı ifadeleridir. İnsan olmadan toplum ne var olabilir ne de gelişebilir.

17. Juche fikri tarafından tanımlanan tarihin itici gücü nedir?

- Tarihin itici gücü meselesi, sosyo-tarihsel hareketi amaçlı ve bilinçli olarak başlatan ve iten icracının sorusudur. Juche fikri, tarihin itici gücünün halk kitleleri olduğunu tanımlayarak, sosyo-tarihsel hareketin itici gücünün kim olduğuna bilimsel bir çözüm getirmiştir. Halk kitlelerinin tarihin ana aktörü olması, onların tarihin merkezinde yer aldığı ve toplumsal hareketin onlar tarafından yürütüldüğü anlamına gelir. Başka bir deyişle, toplumsal-tarihsel hareketin icracılarıdır.

18. Toplumu dönüştürmek için verilen mücadele nedir?

- Toplumu dönüştürme mücadelesi, halk kitlelerinin sınıfsal ve ulusal boyunduruktan kurtulmuş bağımsız bir yaşam sürdürebilmeleri için kendilerine sosyal ve politik koşullar sağlama çabasıdır. Eğer bağımsız bir şekilde yaşayacak ve gelişeceklerse, bağımsızlığın üzerinde tepinen çağdışı toplumsal sistemi yıkmalıdır. Ancak eski toplumsal sistemi kendilerine bağımsızlık sağlayan sistemle değiştirdiklerinde toplumun ve kaderlerinin efendisi olabilir ve bağımsız yaşayabilirler.

19. Doğayı dönüştürmek için verilen mücadele nedir?

- Doğayı dönüştürme mücadelesi, halk kitlelerinin doğanın kısıtlamalarından bağımsız bir yaşam için maddi koşullar

oluşturma çabasıdır. Bağımsız olarak yaşamak ve gelişmek istiyorlarsa, doğadan yararlanarak maddi zenginlik üretmek için çalışmalıdırlar. Ancak doğayı dönüştürdükleri ve fethettikleri zaman kendilerini onun kısıtlamalarından kurtarabilir ve bağımsız bir yaşam için maddi koşulları hazırlayabilirler.

20. Devrimde ve inşada üretici duruşun sürdürülmesi ne anlama geliyor?

- Toplumsal-tarihsel hareket halk kitlelerinin üretici hareketi olduğu için, doğayı ve toplumu dönüştürme çabalarında her zaman üretici duruşa bağlı kalmalıdırlar. Devrim ve inşada üretici duruşun sürdürülmesi, devrim ve inşada ortaya çıkan tüm sorunların halk kitlelerinin üreticiliğinden en iyi şekilde yararlanılarak ve ülkelerinin gerçek koşullarına uygun olarak çözülmesi anlamına gelir.

21. Toplumsal-tarihsel hareketin halk kitlelerinin bilinçli hareketi olması ne anlama gelmektedir?

- Bu, sosyo-tarihsel hareketin halk kitlelerinin bilinçli mücadelesi tarafından itildiği anlamına gelir. Başka bir deyişle, bağımsızlık taleplerini karşılamak için bilinçli ve amaçlı bir şekilde üretken faaliyetler yürüttükleri harekettir.

22. Toplumsal-tarihsel hareket neden halk kitlelerinin bilinçli hareketi olarak adlandırılır?

- Bunun nedeni halk kitlelerinin doğaları gereği bilinçli varlıklar olmalarıdır. Dünyanın hâkimi ve dönüştürücüsü olarak sosyal bir varlık tarafından yürütülen faaliyetler bilinçle sağlanır. İnsan tüm faaliyetlerini dünyayı ve kendisini kendi talebi ve nesnel yasası doğrultusunda amaçlı ve bilinçli bir şekilde anlamak ve dönüştürmek için yürütür. Halk kitlelerinin doğayı ve toplumu kavramak ve dönüştürmek için yürüttükleri faaliyetler onların bilincinin ifadesidir. Dolayısıyla toplumsal-

tarihsel hareket onların bilinçli mücadelesiyle başlatılır ve sürdürülür.

23. İnsanlık tarihi neden halk kitlelerinin bilinçli mücadelesinin tarihi olarak adlandırılır?

- İnsanlık tarihi, halk kitlelerinin bilinçli mücadelesinin tarihidir. İnsanlık tarihinin ilk dönemlerinde insanların ideolojik ve kültürel seviyesi çok düşüktü ve buna bağlı olarak sosyo-tarihsel hareketlerde çoğunlukla kendiliğindenlik hakimdi. Halk kitleleri, uzun süren doğayı fethetme ve üretkenliği geliştirme sürecinde ideolojik, bilinçsel, bilimsel, teknolojik ve kültürel düzeylerini sürekli olarak yükseltmiştir. Bu süreçte, toplumsal-tarihsel harekette kendiliğindenliğin kapsamı giderek daralmış, amaçlılığın ve bilincin kapsamı ise genişlemiştir.

24. Bağımsız ideolojik bilinç sosyo-tarihsel harekette nasıl bir rol oynar?

- Bağımsız ideolojik bilinç, halk kitlelerinin içsel talebini yansıtır. Bu, insanın kendi kaderinin efendisi olduğu bilinci ve kendi kaderini kendisinin çizme iradesidir. Bağımsız ideolojik bilinç, toplumsal-tarihsel harekette ve devrimci harekette belirleyici bir rol oynar. Bu, bağımsız ideolojik bilincin, insanların devrim ve inşadaki tüm rollerini belirleyen kilit bir faktör olduğu anlamına gelir. Halkın doğru bir sınıf bakış açısıyla devrimde zafer için mücadele etmesini ve güçlü bir irade ve mücadele ruhu sergilemesini sağlar.

25. Halkın ideolojisinin devrim ve inşa kilit faktör olarak görülmesi ne anlama geliyor?

- Devrimci hareket bilinçli bir hareket olduğu için, devrimci mücadele ve inşa çalışmalarında halk ideolojisi her zaman temel olarak görülmelidir. Halkın ideolojisini devrim ve insanın anahtarı olarak görmek, ideolojik faktöre büyük önem atfederek ve ideolojik bilincin rolünü artırarak tüm sorunları çözmek anlamına gelir. İdeolojik

faktöre büyük önem vermek, halkın ideolojisine birincil derecede dikkat etmek ve ideolojik faktöre dayanarak devrimi ve inşayı etkileyen tüm koşulları olgunlaştırmaktır. İdeolojik bilincin rolünü yükselterek tüm sorunları çözmek, devrimde ve inşada ortaya çıkan tüm sorunlarla teknik, ticari veya idari yollarla değil, insanları ideolojik olarak uyarmak suretiyle ilgilenmek anlamına gelir.

26. Bir liderin toplumsal-tarihsel hareket içinde aldığı konum ve oynadığı rol nedir?

- Juche fikri, bir liderin toplumsal-tarihsel harekette, devrimci harekette aldığı ve oynadığı konumu ve rolü yeni bir şekilde tanımlamıştır. Buna göre, lider mutlak bir konuma sahiptir ve tarihin ve devrimci mücadelenin gelişimde belirleyici bir rol oynar.

27. Tarihin ve devrimci mücadelenin gelişiminde liderin mutlak pozisyon alması ne anlama gelir?

- Bu, devrimin itici gücünün merkezi ve sosyopolitik bir organizma olarak, kimsenin yerini alamayacağı özel bir konumda olduğu anlamına gelir.

28. Bir liderin tarihin ve devrimci mücadelenin gelişiminde aldığı mutlak pozisyon nedir?

- Tek kelimeyle, sosyo-politik organizmanın merkezidir. Lider, partiyi, orduyu ve halkı sosyo-politik bir organizma halinde bütünleştiren birliğin merkezidir. Başka bir deyişle, partinin, ordunun ve halkın ideolojik uyumunun, örgütsel birliğinin ve ahlaki yükümlülöklere dayalı birliğinin merkezidir. O, sosyo-politik bir organizmanın faaliyetlerini birleşik bir şekilde yöneten liderlik merkezidir. Bir bireyin yaşam faaliyetlerini kontrol eden merkez beyin olduğu gibi, bir dizi insandan oluşan sosyo-politik organizmanın yaşam faaliyetlerini sağlayan merkez de onun en üst beyni olan liderdir.

29. Liderin tarihin ve devrimci mücadelenin gelişiminde belirleyici bir rol oynaması ne anlama geliyor?

- Bu, devrimin itici gücü olan halk kitlelerinin kaderinin çizilmesinde belirleyici bir rol oynadığı anlamına gelir.

30. Tarihin ve devrimci mücadelenin gelişiminde liderin oynadığı belirleyici rolün içeriği nedir?

- Lider, devrimin yol gösterici ideolojisini kurar ve geliştirir ve halk kitlelerine devrimin yolunu gösterir. Devrimin itici gücünü inşa ederek ve rolünü istikrarlı bir şekilde geliştirerek devrimi zafere götürür. Ayrıca, devrimin nihai zaferini mümkün kılmak için halefi meselesini de doğru bir şekilde çözer.

31. Juche fikri yol gösterici ilkelerinde ne öğretiyor?

- Juche fikri, devrimci harekette sürdürülmesi gereken yol gösterici ilkeleri kapsamlı bir şekilde açıklamıştır. Yol gösterici ilkeleri, bağımsız duruşun korunması, üretken yöntemlerin uygulanması ve devrim ve inşada ideolojiye ana vurgu yapılması anlamına gelmektedir.

32. Bağımsız duruşu sürdürme ilkesi nedir?

- Bağımsız duruşun korunması ilkesi, halk kitlelerinin devrimin ve insanın efendisi olarak pozisyon almasına yardımcı olur. İdeolojide Juche'yi tesis etmeyi, siyasette bağımsızlık peşinde koşmayı, ekonomide kendi kendini desteklemeyi ve ulusal savunmada kendine güvene bağlı kalmayı gerektirir.

33. Juche'nin ideolojide yerleşmesi ne anlama geliyor?

- Juche'yi ideolojide tesis etme ilkesi, bağımsızlığı ideoloji sektörüne uygulamanın yol gösterici ilkesidir. Juche'yi ideolojiye yerleştirmek, halk kitlelerinin devrimin ve insanın efendisi olduklarının bilincinde olmalarını, her şeyi ülkelerindeki devrimi merkeze alarak düşünmelerini ve yapmalarını, tüm sorunları kendi akıl ve çabalarıyla çözme bakış açısını ve tutumunu benimsemelerini sağlamak demektir.

34. Juche neden ideolojik olarak kurulmak zorundadır?

- Juche'nin ideolojiye yerleştirilmesi gerekliliğinin nedeni, devrim ve inşanın halkın bilinçli olarak yürüttüğü faaliyetler olmasıdır. Juche ancak ideolojide yerleştiğinde siyaset, ekonomi ve ulusal savunma da dahil olmak üzere tüm alanlarda yerleşebilir. Bu aynı zamanda her ülkedeki parti ve halkın sadece kendi ülkelerindeki devrimi değil, dünya devrimini de başarıyla gerçekleştirmesine yardımcı olur

35. Juche'yi ideolojik olarak yerleştirmek için ne yapılmalıdır?

- Juche'yi ideolojik olarak yerleştirmek için halk kitleleri kendilerini bağımsız devrimci ideoloji ve partilerinin çizgileri ve politikaları ile silahlandırılmalıdır. Ayrıca kendi konularında da bilgili olmalıdırlar. Bu, ülkelerini iyi tanımaları gerektiği anlamına gelir. Juche'yi ideolojiye yerleştirirken yüksek bir ulusal haysiyet ve devrimci gurur duygusuna sahip olmak önemlidir. Ulusal kültürü geliştirmek ve halk kitlelerinin kültürel ve teknik seviyesini yükseltmek de zorunludur. Flunkeyizm (birinin başkalarına gereğinden fazla itaat etmesi) ve diğer tüm modası geçmiş ideolojiler reddedilmelidir.

36. Devrim ve inşaat neden gerçek koşullara uygun olarak yapılmak zorunda?

- Bunun nedeni, devrim ve inşanın farklı dönemlerde ve her ülkenin kendine özgü ortamında gerçekleştirilmesidir. Devrim ve inşada her çağa ve her ülkeye uyan doğru bir yol yoktur. Bu nedenle, tüm sorunlar her zaman gerçeklerden yola çıkılarak, mevcut koşullara uygun olarak üretici bir şekilde çözülmelidir

37. Neden öncelik siyasi çalışmalara verilmek zorunda?

- Çünkü siyasi çalışma, devrimi ve inşayı başarıyla ilerletmek için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Devrim ve inşaat, insanlar tarafından gerçekleştirildiği için başarıları insanlar arasındaki çalışmanın nasıl yürütüldüğüne bağlıdır. İnsanlar arasındaki çalışma, özünde siyasi çalışmadır ve insanların ideolojisiyle çalışmasıdır.

Dolayısıyla, devrimi ve inşayı başarıyla gerçekleştirmek için halkın ideolojisini harekete geçiren siyasi çalışmalara öncelik verilmelidir.

38. Siyasi çalışmalara öncelik verilmesi ilkesinin uygulanmasında önemli olan nedir?

- İdari, teknik ve ekonomik işlerin siyasi işlerle doğru bir şekilde birleştirilmesi ve buna öncelik verilmesi önemlidir. Temel vurgu siyasi ve manevi teşviklere yapılmalı ve maddi teşvikler bunlarla uygun şekilde birleştirilmelidir. Siyasi çalışmalar bilimsel ve devrimci yöntemlere dayandırılmalıdır. İkna ve eğitim yoluyla ve farklı biçim ve yöntemlerle yürütülmelidir. Aynı zamanda bizzat halk kitleleri tarafından yürütülmelidir. Devrimci pratik ile yakından birleştirilmelidir.

39. Juche fikrinin tarihsel konumu nedir?

- Juche fikri, devrimci fikirlerin gelişiminde en yüksek aşamaya ulaşmış mükemmel bir devrimci fikirdir. Önceki diğer felsefelerden temelde farklı olan Juche fikri, insan merkezli felsefi ilkeye dayanmakta ve insanın kaderini çizmek için en doğru yolu göstermektedir. Dünyaya devrimci bakışın tüm içeriğini kapsamlı ve mükemmel bir şekilde açıklıyor. Bu, içinde bulunduğumuz çağı ve tüm tarihsel dönemi temsil eden harika bir fikirdir. Halk kitlelerinin ulusal kurtuluş ve sınıfsal, insani kurtuluş için yürüttüğü mücadelede, devrimci pratik tarihleri ve kaderleriyle ortaya çıkan tüm sorunlara mükemmel yanıtlar sunar. Ayrıca, halk kitlelerinin bağımsızlığının tüm dünyada tam olarak sağlanmış olacağı gelecekteki toplumun sorunlarıyla da ilgilenmektedir.

40. Juche fikrinin incelenmesi ve yayılması dünya çapında nasıl gerçekleştirilmiştir?

- Mali'deki bir öğretmen okulundaki öğretmenler ve öğrenciler Nisan 1969'da Yoldaş Kim Il Sung'un eserlerini incelemek için bir grup oluşturdular, bu grup dünyadaki ilk Juche fikri çalışma grubuydu. O zamandan

beri dünya çapında Juche fikrini inceleyen ulusal ve bölgesel örgütler kurulmuştur. Bu erevede, Uluslararası Juche Fikri Enstitüsü Nisan 1978’de açıldı. Ŗu anda yaklaşık 110 ülkede 1.000’den fazla çalışma grubu ve 27 ulusal komitenin yanı sıra dört kıtada dört bölgesel örgüt bulunmaktadır. Uluslararası Juche Fikri Enstitüsü, bu fikri incelemek ve yaymak için piramit şeklinde bir sisteme sahiptir. Juche fikrinin incelenmesi ve yaygınlaştırılması için dünya çapında faaliyetler yürütülmüştür. İyi işleyen bir sistemin temelini oluşturur. Uluslararası Juche Fikri Enstitüsü Yönetim Kurulu, Nisan 2011’deki 13. genişletilmiş yürütme kurulu toplantısında, 2012 yılında Başkan Kim Il Sung’un yüzüncü doğum günü olan Güneş Günü (15 Nisan) anısına, Juche Fikri’ne ev sahipliği yapan Kuzey Kore’nin Pyongyang kentinde Dünya Juche Fikri Konferansı düzenlemeye karar vermiştir.

41. Juche Fikri Dünya Konferansı’nın önemi nedir?

- Dünya Juche Fikri Konferansı, lmsz Juche fikrini tesis ederek insanlık düşünce tarihinde parlak başarılarla imza atan Başkan Kim Il Sung’un yüzüncü doğum gününün insanlık tarihinde büyük bir olay ve büyük bir siyasi amaç olarak anılmasına büyük katkı sağlayacaktır. Başkan Kim Il Sung’un Kore devriminde ve Juche fikrinin bayrağı altında dünyayı bağımsızlaştırma davasında gerçekleştirdiği büyük kahramanlıkları yücelten ve Juche fikrinin geçerliliğinin ve canlılığının Songun siyaseti tarafından geliştirilerek miras alındığını kanıtlayan tarihi bir fırsat olacaktır.

-ANEKDOTLAR-

Kumdang Efsanesi ve Sindok Doğal Maden Suyu

Ağustos 1985'te bir gün Başkan Kim Il Sung, Chongryon yetkilileriyle yemek yiyordu. Yemek sırasında onlara Sindok Doğal Maden Suyu ikram ederek sağlıkları için iyi olduğunu söyledi.

Yetkililer suyu ferahlatıcı buldular ve çok beğendiklerini ifade ettiler. Kim Il Sung daha sonra Güney Phyongan Eyaleti, Onchon İlçesindeki Kumdang köyünün kökenleri hakkında bir efsane paylaştı.

Sözlerine şöyle başladı: “Onchon İlçesinde Kumdang-ri adında bir yer var. ‘Kumdang’ altın eşek anlamına gelir.” Ardından hikâyeyi anlattı:

“Bir zamanlar köydeki bir avcı bir geyiğe ok atmış ve geyik mucizevi bir şekilde etrafı pusla çevrili altın bir eşeğe dönüşmüş. Şaşkına dönen avcı ateş etmemiş. Eşek ortadan kaybolmuş ve geyik yeniden ortaya çıkmış, topallayarak bir pınara gitmiş ve orada su içerek bacağı iyileştirmiş. Meraklanan avcı pınardan su içmiş ve suyu canlandırıcı bulmuş. Kaynağın yakınına yerleşmiş, zamanla güçlenmiş ve 40 kilometreye kadar ok atabildiği bilinen olağanüstü okçuluk becerileri kazanmış. Bu mucizevi suyun ünü yayıldı ve Kumdang-ri'nin kurulmasına yol açtı.”

Kim Il Sung hikayesini şöyle tamamladı: “Kumdang-ri'nin suyu Sindok Doğal Maden Suyudur. On yıl önce Kumdang-ri'yi ziyaret ettiğimde, hala geleneksel el sanatlarıyla uğraşan 100 yaşın üzerinde yaşlı insanlar gördüm.”

Hikâyenin büyüüne kapılan Chongryon yetkilileri derinden etkilendi. Kim Il Sung'un doğa, coğrafya, tarih ve gelenekler konusunda bilgili olduğunu biliyorlardı ama uzak bir köyün kaynak suyunun tarihine aşına olması onları şaşırtmıştı.

Dünya Barış Federasyonu Başkanı'nın Pyongyang Ziyareti

Aralık 1991'de bir gün Rodong Sinmun sansasyonel bir haber yayınladı. Amerika Birleşik Devletleri'nde ikamet eden Koreli ve Dünya Barış Federasyonu Başkanı Sun Myung Moon, memleketini ziyaret etmek üzere Pyongyang'a gelmişti. Kuzey Phyongan Eyaleti, Jongju İlçesinde doğan Moon, Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında Güney Kore'ye gitmiş ve sözde Birleşme Kilisesini kurarak, koyu bir anti-komünist olarak "ün" kazanmış olduğundan, bu haber dünya kamuoyunu şaşırtmıştı. Pyongyang'ı ziyaret etme kararından daha şaşırtıcı olan ise ziyaretinin onaylanmış olmasıydı. Bu, Başkan Kim Il Sung'un geniş alicenaplığının bir meyvesi olan dramatik bir olaydı.

Moon'un ulusa karşı işlediği günahlar affedilemeyecek kadar büyüktü, ancak Kim Il Sung onun hayatının alacakaranlığında memleketini ziyaret etme kararlılığına büyük önem verdi ve ziyaretini onayladı; hatta Pyongyang yolculuğunu daha konforlu hale getirmek için ona özel bir uçak gönderdi ve havaalanında onu karşılayacak üst düzey yetkililer ayarladı.

Kim Il Sung'un sıcak ilgisi altında doğduğu evi ziyaret ederek geçirdiği birkaç gün boyunca Sun Myung Moon, gerçek bir yaşamın değerinin ulusal yeniden birleşmeyi sağlamak için vatanseverce çaba sarf etmekte yattığını geç de olsa iliklerine kadar hissetti.

Daha sonra, eskiden söylediği Birleşme Kilisesi duası aşağıdaki şekilde değişti:

"Yetmiş milyon Kore halkının hem kuzey hem de güneyin ortak çabalarıyla dünyanın en büyük ulusu haline gelmesi ve merkezlerinin, Başkan Kim Il Sung'un arkasında tek vücut olarak mutlu bir şekilde yaşaması için dua ediyorum."

Her ne kadar hak etmese de Moon, ziyareti sırasında Başkan Kim Il Sung ile görüşmeyi umuyordu. İlgili yetkililer bu arzusunun gerçekçi olmadığını düşünerek talebini görmezden

geldiler. Yine de Kim Il Sung Aralık 1991’de bir gün onunla buluştu.

Sun Myung Moon, Başkan’ı derin bir selamla karşıladı ve şöyle dedi: “Ekselansları Sayın Başkan’ın, büyük günahlar işlemiş ve sizden çok farklı bir adam olan beni davet ederek cesur bir karar verdiğini biliyorum. Bu vesileyle yüce gönüllülüğünüzün cennet kadar geniş ve engin olduğunu, yardımseverliğinizin ve erdeminizin gerçekten büyük olduğunu daha iyi anladım.”

Kim Il Sung ona sözleri için teşekkür etti ve güven dolu bir ifadeyle, ikisi birleştiğinde tek bir insandan daha güçlü olacaklarını; tüm Kore ulusu bir olduğunda ülkenin yeniden birleşmesinin kesin olarak gerçekleşeceğini söyledi.

Gün Sun Myung Moon ve partisiyle bir fotoğraf çekti ve onlar için bir öğle yemeği düzenledi.

Bu Moon’un en çılgın hayallerinin bile ötesindeydi.

Ertesi gün gazeteler, dünyayı hayrete düşüren fotoğrafla birlikte resepsiyonla ilgili haberleri manşetlerine taşıdı.

Yurtdışındaki Korelilerin gazeteleri bu haberi ön sayfalarına taşıdı. Bunlardan biri şöyle yazıyordu:

“Kan sudan daha yoğundur. Bunu hiç çekinmeden ve gururla söyleyebilecek tek kişi, geniş bir yüce gönüllülük ve cömertliğe sahip olan Başkan Kim Il Sung’dur.”

Bir başkası şöyle yazmıştı:

“Başkan Kim Il Sung, bir anti-komünistin memleketini ziyaret etmesine ve suçluluk duygusuyla dolu kariyerini sorgulamadan kendisiyle yüz yüze görüşmesine bile izin verecek kadar yüce gönüllü ve cömert olan büyük nitelikli bir adamdır. Şimdi öğrendik ki, tıpkı demirin mıknaatısa, dünyanın güneşe çekilmesi gibi, insanlar onun büyüklüğünden o kadar etkileniyorlar ki Pyongyang’a seyahat ediyorlar.”

Daha sonra Başkan Kim Il Sung, Sun Myung Moon ile yaptığı görüşmeyi derin bir duygusallıkla hatırladı ve şunları söyledi:

“Şimdi ulusumuz bölünmenin trajedisini yaşarken ve ulusumuzun çabalarıyla ülkeyi yeniden birleştirmeye çalışırken, geçmişte bazı insanların işlediği suçlar hakkında tartışmamalıyız. Suçluluk duygusu içinde olanlarla bile birleşmeliyiz. Bu nedenle Sun Myung Moon ve partisiyle görüştüm.”

100 Won ve 10 Jon

Luise Rinser 1992 yılının mart ayı sonlarında Devlet Başkanı Kim Il Sung tarafından gönderilen bir uçakla Kore'ye geldi. 1 Nisan'da Kim Il Sung onu karşıladı. Kendisine uçak gönderdiği için Başkan'a defalarca teşekkür etti. Başkan ondan bunu yapmamasını istedi ve şöyle dedi:

“Size bir uçak göndermiş olsam da Roma'dan Pyongyang'a gelmek için uzun bir mesafe kat ettiğiniz için benim samimiyetim sizinkinin yanında önemsiz kalır. Sizin samimiyetiniz benimkinden daha büyük. Sizin samimiyetiniz 100 won değerindeyse, benimki 10 jon değerindedir.”

“Ekselansları Sayın Başkan, iltifatınız hak ettiğimden çok daha fazla. Dünya halklarının hayranlığını kazanmış büyük bir lider olarak sizinle tanışmaya geldiğim samimiyetim nasıl olur da sizin bile fark edemeyeceğiniz kadar büyük olabilir? Kore'yi her ziyaret ettiğimde bana gösterdiğiniz büyük yardımseverlik, herhangi bir para miktarından daha değerlidir.”

“Hayır, sizin samimiyetiniz benimkinden daha büyük.”

“Şeref verdiniz, Sayın Başkan!”

Luise'nin kalbi kelimelerle ifade edilemeyecek kadar doluydu.

İkiz “Misafirler”

12 Nisan 1992’de Başkan Kim Il Sung, Kore’yi ziyaret etmekte olan Kamboçya Kralı Norodom Sihanouk ve beraberindekiler onuruna bir öğle yemeği verdi. Kim Il Sung konuklara bakarak ilginç bir hikâye anlatacağını söyledi. Anlatmaya başladığında tüm gözler ona odaklanmıştı.

Olay bir otobüs durağında gerçekleşmiş. Yaşlı bir adam bankta oturmuş gazete okuyormuş. Yanında oturan başka bir yaşlı adam sormuş:

“Haberin var mı?”

“Kamboçya Kralı Norodom Pyongyang’a geldi.”

“O zaman Sihanouk da ona eşlik ediyor olmalı.”

“Ne demek istiyorsun? ...Sihanuk kime eşlik ediyor?”

“Sihanuk her zaman onun yanında, yani ikisi birlikte gelmiş olmalılar.”

“Ah, çok cahilsin. Norodom ve Sihanouk aynı kişi; Norodom onun soyadı, Sihanouk ise özel adı.”

“Kafam karıştı ama... Bunu bana açıklaman çok nazik bir davranış.”

Birbirlerine bakan iki yaşlı adam güldüler. Kim Il Sung hikayesini bitirdiğinde, parti kahkahalara boğuldu. Hem Kral Sihanouk hem de Kraliçe Monique gözyaşlarını mendilleriyle silerek içtenlikle güldüler. Başkan da keyifli bir şekilde güldü.

Pirinç Kâsede Erişte

15 Nisan 1992’de Başkan Kim Il Sung’un 80. Doğum günü şerefine Kumsusan Toplantı Salonunda büyük bir ziyafet düzenlendi. Birçok devlet başkanı ve önde gelen yabancı şahsiyet katıldı. Ziyafetin son yemeği yuvarlak pirinç bir kâsede servis edilen erişteydi. Konuklardan biri yemeği merak ederek Başkan Kim Il Sung’a sordu. Erişte çoğu kişi için yabancıydı.

Başkan gülümseyerek “Bu erişte, halkımızın en sevdiği yemek” dedi. Ardından yemeğin kökeni hakkında ilginç bir hikâye paylaşarak konukların dikkatini çekti.

“Erişte Kore halkı için nesilden nesile aktarılan eşsiz bir yemektir. Ancak pirinç kâsede erişte, Ri hanedanlığı döneminde bürokratlar tarafından, kisaeng kızlarıyla birlikte kâsenin kenarından erişte yiyebilmeleri için yaratılmıştır.” Kisaeng’ler profesyonel şovmenlerdi.

Hikayesi devam etti. Yuvarlak pirinç bir kâsede sunulan Pyongyang eriştesi başlangıçta büyük bir pirinç kapta servis edilir ve aynı anda iki ya da üç kişi tarafından yenirdi. Varlıklı erkekler kisaeng kızlarıyla birlikte ısıtılmış bir odada oturur, diğer yemeklerle süslenmiş erişteleri yer ve üzerlerine sıcak et suyu dökerlerdi. Ayrıca kisaeng kızları tarafından dökülen şarabı içerken tavuk veya sığır eti, mantar ve mung-fasulye filizi yerlerdi. Alkolün etkisiyle keyifleri yerine geldiğinde, asilzadeler ve kisaeng kızları pirinç kâsenin üzerinde alınları birbirine değecek şekilde eriştelerini paylaşırlardı. Erişteler bir ağızdan diğerine kayardı. Bu, yozlaşmış feodal bürokratlar tarafından bir zevk olarak görülürdü.

Hikâye dinleyicileri kahkahalara boğdu. Devlet başkanları eriştelerin tadına bakmak için acele ettiler ama nasıl yiyeceklerini bilemediler. Başkan çubuk kullanmaları gerektiğini açıkladı. Manzara büyüleyiciydi: bazıları her iki elinde birer çubuk tutmayı denedi, bazıları çatal kullandı ve diğerleri erişteyi höpürdetmek için ağızlarını kâsenin kenarına dayadı. Birbirlerinin denemelerine güldüler.

Gine Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Lansana Conté en beceriklisiydi ve kendi porsiyonunu yemek çubuklarıyla sessizce bitirdi. Kim Il Sung gülümseyerek ona, “Eriştenin tadı nasıl, Conté?” diye sordu.

Gine Devlet Başkanı, “İlk kez yememe rağmen eriştelerin tadı güzel,” diye cevap verdi.

Kim Il Sung parlak bir gülümsemeyle, “Erişteler et suyuyla tatlandırılmış. Bu yüzden erişteyi yedikten sonra et suyunu da içmelisiniz” dedi.

Kim Il Sung bunu söyler söylemez Gineli başkan kâsesini iki eliyle tutup içti. Salonda kahkahalar patladı. Lansana Conté hiç istifini bozmadan: “Yuvarlak pirinç kâsedeki Kore eriştesi gerçekten çok lezzetli. Çok etkilendim” dedi.

Kuzey Avrupa'dan Gelen ve Hayranlık Duyan Konuk

1980'lerin sonu ve 1990'ların başında dünyada anormal bir olay meydana geldi: sosyalizm çöktü ve birçok ülkede kapitalizm restore edildi. Sosyalizmi yıkan döneçler, sosyalizm ideallerinin yanlış olduğunu iddia ederek ihanetlerini haklı göstermeye çalıştılar. Bu arada emperyalistler, sosyalist sistemin doğası gereği sorunlu olduğunu ileri sürerek bu çöküşlerle ilgili olarak “sosyalist sistemin iflasından” söz ettiler. Bu durum birçok insan arasında ideolojik kafa karışıklığına neden oldu.

Pek çok yabancı bu sorulara yanıt bulmak için Pyongyang'a geldi. Bunlar arasında İsveç Komünist İşçi Partisi başkanı da vardı. 29 Haziran 1992'de Kim Il Sung onunla görüştü ve Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinin çöküşünün nedenini açıkladı.

Çöküşün iki şekilde açıklanabileceğini söyledi. Birincisi, bu ülkelerin liderleri dalkavukluğa ve büyük güce tapınmaya başlamışlardı. Şöyle devam etti: “Eskiden Doğu Avrupa sosyalist ülkeleri her şeyi Sovyetler Birliği'nin yaptığı gibi yaparlardı; örneğin Sovyetler Birliği 'A' dediğinde onlar da 'A' derdi, 'B' dediğinde onlar da 'B' derdi.”

Bir örnek verdi: Eski Alman Demokratik Cumhuriyeti halkının, Moskova'da yağmur yağdığında, Berlinlilerin şehirlerinde yağmur yağmamasına rağmen yanlarına bir şemsiye aldıklarını söylediği söyleniyordu. Bu, Parti liderliklerinin Sovyetler Birliği'ne yönelik dalkavukça tutumuna yönelik bir eleştiriydi.

İkinci olarak, Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinin çöküşü liderlerin aşırı bürokratik olmasından kaynaklanıyordu. Devlet görevlileri ile ekonomi görevlilerinin ayrı olduğu kapitalist toplumda, iktidar görevlileri bürokratik davranırsa ve devlet işlerini kötü yönetse bile, iş adamları fazla müdahale olmadan para kazanabilir. Sosyalist toplumda ise durum farklıdır; kitleler devlet iktidarının ve üretim araçlarının efendisidir. Önde gelen yetkililer, taleplerini öğrenmek ve devleti ve ekonomiyi buna göre yönetmek için her zaman kitlelerin arasında olmalıdır. Doğu Avrupa'daki

sosyalist ülkelerin liderleri kitlelerle iç içe olmayı başaramadılar. Bunun yerine, devlet işlerini ofislerinin tavanına bakarak ya da Moskova'ya ne yapacaklarını sorarak yönetmişlerdir. Kitlelerin iradesine ya da gerçekliğe uygun olmayan öznel görüşleri kolayca kabul edilmediğinde, bunları bürokratik olarak uyguladılar. Sonuç olarak, halka yabancılaştılar ve nihayetinde sosyalizmin yıkımına neden oldular.

Şöyle devam etti: “Eski Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinde sosyalizmin çökmesinin nedeni, büyük güce karşı dalkavukça tutum ve bürokratik tavır gibi hatalardı; asla sosyalist sistemin kendi içinde sorunlu olması değildi.”

Kuzey Avrupa'dan gelen konuk bu açıklamayı dinledikten sonra kendinden emin bir şekilde şunları söyledi “Sizi görmek için uzun bir yol kat etmek benim için gerçekten de doğru bir seçenektir.”

Büyük Bir Adamın Felsefesi

Aşağıdaki olay 21 Aralık 1992’de Başkan Kim İl Sung’un Mali Başkanı Konaré ile görüştüğü sırada gerçekleşmiştir. Mali Devlet Başkanı, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde sosyalizmin çöküşünden sonra Kore’nin müttefik emperyalist güçlerle tek başına karşı karşıya kalması nedeniyle bu çatışmaya dayanıp dayanamayacağı konusundaki endişelerini dile getirdi. Bu endişe, Kore’yi büyük bir kaygıyla izleyen dünyanın dört bir yanındaki pek çok kişi tarafından paylaşılıyordu.

Başkan Kim İl Sung cevap verdi: “Gökyüzü düşse bile her zaman bir çıkış yolu vardır diye bir Kore deyişi vardır. Devrime ve inşaya liderlik ettiğim süre boyunca, ne kadar zor ve ciddi olursa olsun hiçbir sorundan endişe duymadım.”

Sözlerine şöyle devam etti: “ABD emperyalistleriyle savaştığımız Anavatan Kurtuluş Savaşı sırasında bir gece bile hava saldırısı sığınağında uyumadım. Geceleri, farları açık bir arabada seyahat ederek cepheyi ve ülkenin diğer bölgelerini teftiş ederdim, ama güvendedim. Japon emperyalistleriyle 20 yıl boyunca savaştım ve bir keresinde sırt çantamdan bir kurşun geçmesine rağmen hiç yaralanmadım. Bu yüzden bazı insanlar benim cennetlik bir adam olduğumu söyledi.”

Hiçbir şeyden korkmadığını söyleyen Kim İl Sung içtenlikle güldü. Konare de omuzlarını dikleştirerek güldü.

Ona gülümseyerek bakan Kim İl Sung devam etti: “Şu anda zor bir durumla karşı karşıya olduğumuz doğru. Amerika Birleşik Devletleri, Kore tarzı sosyalist sistemi ortadan kaldırmak için akla gelebilecek her türlü entrikaya başvuruyor. Ancak bizim için endişelenmenize gerek yok. Yiyecek yeterince yiyeceğimiz, giyecek giysilerimiz ve yaşayacak evlerimiz var ve kendi silahlı kuvvetlerimiz var. Eğer ABD emperyalistleri ülkemizi işgal etmeye cüret ederlerse, onlarla savaşıma kararlıyız. Onlar zaten 3 yıl süren Kore Savaşı’nda acı bir yenilgi tattılar, bu yüzden bize saldırmaya cesaret edemezler. Benim felsefeme göre, gökyüzü düşse bile her zaman bir çıkış yolu vardır. Bu kadim söze inanırım; işte bu yüzden zorluklar karşısında asla karamsarlığa kapılmam.”

Çok etkilenen Konaré şunları söyledi: “Sizin eşsiz felsefeniz bana büyük cesaret veriyor. Sizinle ne zaman karşılaşsam, büyük bir mıknatısın demiri çekmesi gibi, size daha çok çekildiğimi hissediyorum. Artık Pyongyang’dan ayrılmak konusunda isteksizim.”

Arıların İçgüdüğü ve Parti Kurmanın Temel İlkesi

Başkan Kim İl Sung başka bir ülkeden gelen bir siyasi parti heyetiyle görüşürken aşağıdaki olay meydana geldi. Heyet başkanı şöyle dedi: “Kore İşçi Partisi’nin deneyimlerinden bir şeyler öğrenmek için aktif çaba sarf ediyoruz. Devrimi ve inşayı başarıyla yürütmek için bize en önemli görevi öğretirseniz minnettar olurum.”

Kim İl Sung cevap verdi: “Devrimi ve inşayı başarıyla yürütmek için her şeyden önce partiyi inşa etmek önemlidir.” Ancak o zaman halk kitlelerini parti etrafında toplamanın ve bağımsızlıklarını gerçekleştirme mücadelesinde başarıya ulaşmanın mümkün olduğunu söyledi.

Heyet başkanı anladığını söyledi ve sormak istediği başka bir soru olduğunu ekledi.

“Lütfen,” dedi Kim İl Sung.

Yabancı konuk “Partimizi inşa etmek için ne yapmalıyız?” diye sordu.

Kim İl Sung bu soruyu kendi kendine tekrarladı, eline bir kalem aldı ve masaya hafifçe vurdu. Bir süre sonra yabancı konuğa sordu: “Arıların nasıl yaşadığını biliyor musun?”

“Ne demek istiyorsunuz?” diye sordu yabancı konuk.

Kim İl Sung yüzünde anlamlı bir gülümsemeyle devam etti: “Arılar kraliçe arının etrafında birleşirler. Elbette bu varoluş biçimi içgüdülerine dayanan doğal bir olgudur, ancak bir partinin nasıl kurulacağı sorusuna bir yanıt sağlayabilir.”

Devam etti: “Arılar nasıl kraliçe arı etrafında birleşmiş bir düzen içinde yaşıyorsa, bir kolektif içinde de bir merkez ve disiplin olmalıdır.” Bir partinin inşasında esas olanın, tüm üyelerin liderin etrafında sıkı bir şekilde birleşmesi olduğunu söyledi ve tüm üyelerinin ideoloji ve irade birliğini merkezdeki liderle sağlayan bir partinin her zaman muzaffer olacağı sonucuna vardı.

Heyet başkanı parlak bir şekilde gülümsedi. Kim İl Sung'un açıkladığı gibi yapmaya kararlı bir şekilde şöyle dedi: "Parti inşasının temel ilkesini basit bir karşılaştırmayla açıkladınız. Açıklamanız derin ama bir o kadar da açık. Bunu ancak evreni gören büyük bir insan yapabilir."

Gine Delegasyonu ile Görüşmelerde Hesaplama

5 Ekim 1993 tarihinde Başkan Kim İl Sung, Gine'deki Kim İl Sung Tarım Enstitüsü'nden bir heyetle gıda konusunu görüştü. Bağımsızlığın gıdaya bağlı olduğunu belirten Kim İl Sung, heyet başkanına Gine'nin her yıl kaç ton tahıl ithal ettiğini sordu. Heyet başkanı "400,000 ton" cevabını verdi.

Kim İl Sung şöyle dedi: "Pirincin şu anki fiyatı ton başına 250 dolar, yani 400,000 ton yüz milyon dolara mal oluyor. Eğer Gine diğer ülkelerden tahıl almayı bırakır ve gıda sorununu kendi başına çözerse, bu yüz milyon dolar kazanmakla eşdeğer olacaktır." Daha sonra Gine'nin ekilebilir arazi alanını ve nüfusunu sordu.

Heyet başkanı, 50.000 hektarı sulama altında olmak üzere ekilebilir arazi alanının 500.000 hektar, nüfusun ise 6.500.000 olduğu yanıtını verdi.

Kim İl Sung, kişi başına gıda tüketiminin yılda 300 kilogram olması halinde, toplam nüfus için gereken gıda miktarının 2 milyon ton olduğunu hesapladı. Eğer hektar başına tahıl verimi, ekilen arazinin alanı genişletilerek ve çift ekim yapılarak 10 tona çıkarılırsa, yıllık verim 5 milyon tona ulaşacaktı. Bir süre durdu, hesap yaptı ve ardından 5 milyon ton tahılın 1,250 milyon dolar değerinde olduğunu ve yıllık tahıl veriminin bu seviyeye ulaşması halinde Gine'nin zengin bir ülke haline gelebileceğini söyledi. Heyet üyeleri bunu duyunca çok sevindi.

Kim İl Sung devam etti: "Yeterli gıdanız olursa korkacak hiçbir şeyiniz olmaz. Ülkenizde havalar sıcak, bu yüzden giyim sizin için sorun değil. Ülkenizdeki her bir kişi için yılda altı metre kumaş yeterli olacaktır. Yani 6.500.000 kişilik toplam nüfus için yıllık kumaş tüketimi 40 milyon metre olacaktır. Bu çok büyük bir miktar değil."

Orada bulunan Koreli yetkililere bir metre kumaş yapmak için ne kadar pamuk gerektiğini bilip bilmediklerini sordu. Kimse bilmiyordu. Kim İl Sung bilmedikleri için üzgün olduğunu

belirterek 200 gram olduğunu söyledi. Ardından Gineli konuğuna ülkesinde pamuk yetiştirilip yetiştirilmediğini sordu ve 50.000 hektarlık alanın pamuk talebini karşılamak için yeterli olacağını açıkladı. Eğer hektar başına pamuk verimi 600 kilogram olarak tahmin edilirse ve 50,000 hektarda çift ekim yapılırsa, toplam verim 60,000 tona ulaşacaktır.

“60,000 ton pamukla 300 milyon metre kumaş üretebilirsiniz” diyen Kim Il Sung, bu miktarın toplam Gine nüfusuna fazlasıyla yeteceğini de sözlerine ekledi.

Gine heyetinin başkanı şunları söyledi: “Bu gerçekten inanılmaz. Ülkemin durumunu çok iyi biliyorsunuz ve halkımızın gıda ve giyim sorunlarına iyi çözümler sundunuz. Seksenli yaşlarınızda olmanıza rağmen hesapları nasıl bu kadar iyi yaptığınız bir muamma.” Kim Il Sung bunun gizemli bir yanı olmadığını, hayatı boyunca beynini insanlara daha iyi beslenme ve giyim koşulları sağlamak için kullandığı için böyle bir hesaplama yöntemine alışkın olduğunu söyledi. Şunu vurguladı: “İnsanlara hizmet etmek istiyorsa hesaplama konusunda iyi olmalıdır.”

Amerikalı Misafirler İçin Bir Cevap

Nisan 1994'te Başkan Kim İl Sung, eski devlet ve hükümet başkanları ile diğer siyasetçilerden oluşan büyük bir heyetle görüşmelerde bulundu. Bunların arasında Amerika Birleşik Devletleri'nden gelenler de vardı. Görüşmelerde Amerikalı konuklar Kim İl Sung'u ülkelerine davet ettiler. İçlerinden biri şöyle dedi: "Eğer Amerika Birleşik Devletleri'ni ziyaret ederseniz, sıcak bir şekilde karşılanacaksınız." Kim İl Sung, iki ülke arasındaki ikili ilişkilerin düzelmesi halinde ABD'yi ziyaret edebileceğini söyledi. Bu cevabı duyduklarına memnun oldular ve ardından ona sordular: "Ülkemizi ziyaret ederseniz ne yapacaksınız?" Bu zor bir soruydu. Ancak Kim İl Sung onlara hemen bir cevap verdi ve Amerika Birleşik Devletleri'nde kaldığı süre boyunca arkadaş edineceğini, balık tutmaya ve avlanmaya gideceğini söyledi. Bu cevap Amerikalıları hayrete düşürdü çünkü bu, ülkelerinde balık tutmak ve avlanmak dışında yapacak özel bir şeyi olmayacağını düşündüğü anlamına geliyordu. Aslında Kim İl Sung ABD'yi bir turizm merkezi olarak görüyor gibiydi. Verdiği basit cevap büyük bir anlam taşıyordu.

Karda Yeni Bir Mezar

Bir gün Kore Halk Devrimci Ordusu'nun ana kuvveti Limingshui yakınlarında bir Japon "cezalandırıcı" kuvvetiyle çatışmaya girdi ve şiddetli çatışmalardan sonra onu imha etti. Ardından zorunlu bir ilerleyişle hızla bölgeden ayrıldı. Biraz ilerledikten sonra, aniden durma emri verildi ve askerler yorgunluktan yere yığıldı. Tümü mola vereceklerini sanıyordu.

"Yoldaşlar," dedi Kim Il Sung. "Yapmamız gereken bir şey daha var. Ölen bir yoldaşımızı gömmedik."

Askerler düşündüler... Savaşmak ve sonra da yola çıkmak için acele ederken ölen bir yoldaşlarını gömülmeden bıraktıkları akıllarından geçti.

Birlik şu anda olay yerinden 40 km kadar uzaktaydı, kar fırtınası daha da şiddetlenmişti ve dönüş yolu umutsuzca bulanıktı.

Fakat, Komutan kararlı bir şekilde, "Geri dönüp onu gömeceğiz," dedi.

Arkasını döndü ve bel derinliğindeki karın içinden geçerek birliğe önderlik etti. O andan itibaren Komutan, askerin cesedi bulunana kadar iki gün boyunca uyumadı ve yemek yemedi. Naaşı bulduğunda ise askeri nazıkçe okşayarak gözyaşlarına boğuldu.

Kar taneleri merhumun donmuş yüzüne yağıyor ve hiç erimiyordu. Askerler hıçkırıklarını bastırarak demir sertliğindeki toprağı kazdılar. Kısa süre sonra karla kaplı çalılıkta bir mezar yeri oluşturdular.

Ziyaret Israrı

Komutan Kim İl Sung, Nanhutou toplantısından (Şubat 1936'da Kore Halk Devrim Ordusu'nun askeri ve siyasi kadrolarının katıldığı bir konferans) Paektu Dağı bölgesine giderken, ilkel ormanlardaki Mihunzhen gizli kampına uğramaya karar verdi. Bağımsız 1. Tümen 1. Alay 1. Bölük askerleriyle karşılaştı ve onlardan kendisine rehberlik etmelerini istedi, ancak askerler bu isteğine karşı çıktı.

"Hayır, oraya gitmemelisiniz General!" diye bağırdı biri telaşla. "Mihunzhen vadisinin tamamı tifo hastalığına yakalanmış durumda." "Orada kaç kişinin öldüğünü kimse bilemez," diye ekledi bir başkası. "Sizi oraya götüremeyiz. Bu riski alamayız."

Gerilla bölgelerinde daha önce de hastalık salgınları yaşanmış ve bu salgınlar ağır can kayıplarına yol açmıştı.

"Tifo bir insan hastalığıdır," diye açıkladı General. "Yani insan onu kontrol altına alacaktır. İnsan salgına galip gelecek, tersi değil, öyle mi?"

"İmkânsız!" diye itiraz etti askerler, topuklarını yere vurarak. "Hastalık hem güçlülere hem de zayıfları silip süpürüyor. Bölük Komutanı Choe Hyon'un sağlam bir adam olduğunu biliyorsunuz ama o da haftalardır hasta yatıyor."

"O demir savaşçı bile mi?"

Komutan hazırlıksız yakalanmıştı.

"O halde ne pahasına olursa olsun oraya gitmeliyim."

Ses tonu sertti. Adamları onu ikna edemeyeceklerini biliyorlardı lakin oraya gidebileceğini ama tifo koğuşuna gitmemesi gerektiğini eklediler.

Kim İl Sung kampa vardı ve hemen 50 kadar tifo vakasının bulunduğu bir kulübeye yöneldi.

"İçeri girmeyin! Yalvarırım!" diye gelen sesleri umursamadan kapıya doğru ilerlemeye başladı. O sesler, artık bir iskelete dönüşmüş olan Choe Hyon'dan geliyordu. Kim İl Sung yanına

geldi ve battaniyenin altından çekilmekte olan ellerini sıktı. Choe'nin gözleri yaşlarla dolmuştu ve diğer tüm vakalar da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

Daha sonra, sırf yoldaşlarını kurtarmak için ölümün eşiğinden bile tereddütsüz geçmeye hazır olan Kim Il Sung'un sıcak sevgisiyle desteklenen yaşlı adamlar iyileşti.

Bir İhtiyarın Hatası

1936 yazında, ana KPRA gücü Paektu Dağı bölgesindeki bir kereste fabrikasında durdu. Keresteciler General Kim Il Sung'u canlı olarak görecekləri için çok sevinçliydiiler. Ama onu diğeri gerillalardan ayırt edemiyorlardı, çünkü üniformaları birbirine benziyordu.

"General hangisi?" diye soruyorlardı birbirlerine, uzaktan da olsa onu görmek için sabırsızlanıyorlardı ve "ihtiyar" denilen yaşlı bir işçi dışında kimse emin değildi.

"Kim Il Sung gelmiş geçmiş en büyük generaldir. Mesafeleri küçültebilir," dedi üstün bir edayla. "Bu yüzden yaşı, tavırları ya da görünüşü alışılmışın dışında olmalı. Özel üniformalı bir adam aramalıyız."

İşçiler bu tanıma uyan bir gerilla bulmaya can atıyorlardı ama hayal kırıklığına uğradılar. Sıra dışı görünen bir adam gördüler ve onun General olup olmadığını merak ettiler. Yaşlı adam onları tersleyerek şöyle dedi: "Saçmalık! O, birliğin yemek tedarikinden sorumlu levazım subayı. Yemek hazırlamasına bile yardım ettim. Generalin böyle bir üniforma giymesi mümkün mü?"

İşçiler tekrar koşturdular ama General'i teşhis edemediler. Birlik hareket etmek üzereyken yaşlı adamı "levazım subayına" sorması için sıkıştırdılar. Bunu yapmaktan başka çareleri yoktu.

"Levazım subayı," dedi, "lütfen bize hanginizin General olduğunu söyler misiniz? Hepimiz onu görmek istiyoruz."

"Levazım subayı" cevap vermedi, sadece gülümsedi. Bunun üzerine askerler arasında kahkahalar patladı ve yaşlı adam utandı.

"Biz Japon emperyalistlerine karşı savaşan Kore Halkının Devrimci Ordusuyuz," dedi "levazım subayı" nazıkçe. "Yani Kim Il Sung da yakınlarda olmalı."

"Yakınlarda mı?" Yaşlı adam soluk soluğa yere çöktü. "Yani burada değil mi demek istiyorsunuz?"

Biraz sonrasında ise gerçek levazım subayı tarafından ayağa kaldırıldı, subay ona fısıldadı: "General Kim Il Sung karşınızda duruyor."

Şaşırmış bir halde, yüzünde ısııl ısııl bir gülümseme olan sıradan üniformalı "levazım subayına" baktı.

"Ah, General!" diye haykırdı, diz çökerek. "Hatamı bağışlayın!"

30 Yuan

Bu olay 1937 baharında, ana KPRA gücü Çin'de Donggang yakınlarındaki ormanlarda ordugâh kurarken yaşanmıştır. Gece nöbetindeki askerler henüz hasat edilmemiş bir tarladan biraz mısır getirdiler. Günlerdir pirinç kabuğu ve suyla idare eden birlik için bu büyük bir rahatlama olabilirdi ama tarla sahibinden izin almadıkları için bu büyük bir suçtu. Kim İl Sung derhal tarla sahibini getirmelerini emretti.

Saatler geçti ve kır saçlı Çinli bir adam getirildi. Komutan özür dileyerek ona 30 yuan teklif etti.

"Neden özür diliyorsunuz efendim?" diye itiraz etti tarla sahibi. "Birkaç çuval mısır hiçbir şey ifade etmiyor. Devrimci ordu tarafından bana ödeme yapılmamalı! Köylüler öğrenirse beni eleştirirler. Ne para alacağım ne de mısırları geri götüreceğim."

Kim İl Sung minnettardı ama sonunda yaşlı adamı hem parayı hem de mısır çuvallarını almaya ikna etti. Tarla sahibi, diğer gerillalardan bazılarına komutanın kim olduğunu sordu. İsmi öğrendiğinde, "suçu" için adeta ağıt yaktı. "Kendine yüklediği suçtan dolayı" mısır toplama, atlı bir kızağa yüklemek ve birliğe götürmek için tüm aile üyelerini derhal yardıma çağırırdı.

Kim İl Sung bu nazik teklifi daha fazla geri çeviremezdi. Yaşlı adam gönüllü olarak sekiz kilometre uzaklıktaki bir insam (ginseng) tarlasında bol miktarda mısır bulunduğunu ve gerillaların bunu satın almasına yardımcı olabileceğini de söyledi.

Böylece birkaç yüz kişilik birlik, bir aydan fazla yetecek kadar yiyecek ve tuz tedarik etti.

Bir Adamın Düğünü

Changbai bölgesinde aktif olduğu sırada Komutan Kim Il Sung bir keresinde Jicheng adlı bir mezrada kalmıştı. Orada Kim Wol Yong adında bir çiftlik işçisiyle tanıştı. Bu adam dürüst biriydi ama otuzlu yaşlarına kadar bekar kalmıştı çünkü soylu değildi ve hiçbir aile onu damat olarak almak istemiyordu.

Bir gece Kim Il Sung uyuyamadı, aklı, eski püskü giysiler içindeki, elleri morarmış bu gence takılı kalmıştı. Evden giderken, kaldığı evin sahibi yaşlı Jang'a, "Senden bir iyilik isteyeceğim, Kim Wol Yong'u düşünerek uykusuz bir gece geçirdim. Yaşlı köylülerin onu evlendirmek için iş birliği yapmalarını istiyorum," dedi. Yaşlı adam bu isteği kabul etti.

Komutanın sözü üzerine yaşlı köylüler, bu sözü tuttular. İyi niyetleri sayesinde bekar genç, Shibadaogou'nun başka bir bölgesinden bir kızla evlendirildi. Kızın babası, General tarafından bu kadar değer verilen bir damada sahip olmak istediğini söyledi.

Olan bitenden haberdar olan Kim Il Sung, birliğinin levazım subayına düğün için seçkin kumaşlar ve gıda malzemeleri göndermesini söyledi.

Levazım subayı biraz tereddüt ettikten sonra, "Gerçekten düğün malzemeleri göndermemiz gerektiğini mi söylüyorsunuz?" diye sordu.

"Elbette. Katılmıyor musunuz?"

"Hayır, pek sayılmaz. Düğünlerinde sadece bir kâse pirinç aldıktan sonra savaşta kaç yoldaşımızın öldüğünü biliyorsunuz!"

"Bunu düşününce benim de içim kan ağlıyor. Ama bak, Hae San! Diğer insanların da bizim gibi sefil bir şekilde evlenmesine izin mi vermeliyiz? ... Bizler silahlanmış, ulusu yeniden kurmaya kararlı genç Korelileriz. Sadece bir adam için iyi bir düğün töreni sağlayamaz mıyız?"

Levazım subayı hemen düğün malzemeleriyle birlikte Jicheng'e doğru yola çıktı ve o gün geri döndü. Bu hikâye Jiandao'nun batısında bir ateş gibi yayıldı.

Ertesi yıl mayıs ayının sonlarında, anavatandaki Pochonbo'ya yürümeye hazırlanırken, Kim Il Sung tekrar Jicheng'i ziyaret etti. Kim Wol Yong'un evinde durdu ve çiftin mutluluğu için dileğini ifade etti.

Eleştirilen Yardımcı

Kore'nin kurtuluşundan hemen sonra, Kim İl Sung'un yatak odası ve misafir odası oldukça sade bir şekilde döşenmişti; sırasıyla sadece demir çerçeveli bir yatak ve yuvarlak bir masa vardı. Yardımcısı Sadong'daki bir mobilya mağazasından bir yatak, çalışma masası ve halı satın aldı. Herkes odaların daha güzel olmasından memnundu.

O akşam eve döndüğünde Kim İl Sung, gördüğü manzara karşısında hoşnutsuzluğunu belli etti.

Kızgın bir ses tonuyla "Bunları kim getirdi?" diye sordu.

"Ben getirdim," diye kekeledi yaver.

Kim İl Sung onu orada azarladı ve mobilya konusunda bu kadar endişeli olduğu için devam etti: "Halkın yaşam koşullarını siz de biliyorsunuz. Ülke özgürleştirildi ama işçiler ve köylüler hala zor durumda. Başından beri lüks bir yaşam sürersek devrimi devam ettiremeyiz. Biz devrimi hiçbir zaman kendi lüksümüz için yapmadık. Şu anda ülkeyi zengin ve güçlü, halkı da mümkün olan en kısa sürede refaha kavuşturmak için elimizden geleni yapmalıyız."

Bir süre durakladıktan sonra kararlı bir şekilde ekledi: "Kim olursak olalım, halkın yaşam standartlarının üzerinde yaşamamalıyız!"

70 Yaşındaki Birinden Sürpriz Bir İstek

1946 yılının bir gecesi, saatler gece yarısını çoktan geçmişken, demokratik bir partinin yaşlı bir yetkilisi Kim İl Sung'u ziyaret etti. Kim İl Sung, 70 yaşındaki bu ziyaretçiye büyük saygı duyuyordu. Kırmızı yanaklarla utangaç bir şekilde hikayesini anlatmaya başlayan yetkili, "Sizinle paylaşmam gereken garip bir isteğim var. Vahşi insam (ginseng) veya genç geyik boynuzu gibi bir tonik istiyorum," dedi.

Kim İl Sung ona sözlerine devam etmesini söyleyerek bir sandalye teklif etti.

"Geçenlerde yeniden evlendim, ama genç karım benimle memnun değil. General, lütfen bana yardım edin!"

Bu, 70 yaşındaki birinin ağzından duyulması gerçekten şaşırtıcı bir istekti! Ancak Kim İl Sung ona sempati duydu.

"Sana yardım edeceğim," dedi teselli ederek. "O zaman karın seni küçük düşürmeyecek."

Ziyaretçinin yüzü gülümsedi ve evine geri döndü. Bir süre sonra, Kim İl Sung ona istediği şeyleri gönderdi.

Bir yıl sonrasında ise yaşlı adamın bir oğlu oldu. Kim İl Sung bu duruma sevindi ve çocuğun 100. gün yemeğine katıldı. Yaklaşık 50 yıl sonra, yaşlı adamı sevgiyle hatırlayarak, "Bana her zaman günlük yaşamındaki tüm zorlukları açıkça anlatırdı," dedi.

Doğum Günü ve Düğün

1946 baharında, Kore'nin kurtuluşunun ardından, Kim İl Sung'un bir yardımcısı, Japonya karşıtı kahraman Kim Jong Suk'u Kim İl Sung'un kurtuluştan sonraki ilk doğum günü için bir akşam yemeği düzenleme konusunu konuşmak üzere ziyaret etti. Ancak, onun hazırlıklarla meşgul olduğunu gördü.

Akşam yemeği uzun zamandır birçok insanın endişesiydi. Kim Chaek ve diğer Japonya karşıtı devrimci gaziler sık sık onu ziyaret ederek bu konuda ısrar etmişlerdi. “Dağlarda savaşırken General’e doğru dürüst bir doğum günü yemeği sunamadık. Şimdi dileğimizi gerçekleştirebiliriz.” “Belki ülkenin durumunu göz önünde bulundurarak karşı çıkacaktır. Ama her ne olursa olsun ona bir akşam yemeği sunmalıyız,” demişlerdi.

Bu yüzden Kim Jong Suk hazırlıklara gizlice başlamıştı. Bir gün Kim İl Sung ne yaptığını fark etti ve bunun ne olduğunu sordu. Biraz utanarak, “Zaferle dönüşünden sonra ilk doğum gününüz yaklaşıyor. Akşam yemeğini dağlardaki yoldaşlarınızla paylaşmanızı umuyorum,” diye cevap verdi.

“Yemeği paylaşmak mı?” diye tekrarladı Kim İl Sung ve sonra bir süre durakladıktan sonra bolca yemek hazırlamasını istedi. Japonya karşıtı gaziler bunu duyunca çok sevindiler ve zengin bir sofraya hazırlamak için samimi çabalar gösterdiler.

Nihayet o gün geldi. Gaziler kutlama için geldiklerinde, masanın önünde oturan genç bir adam ve kadın gördüler. Liderin doğum günü yemeğini, çocukken yetim kalan bekar bir gazi için düğün partisine dönüştürdüğünü öğrendiler. Büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. “Bu, zaferle dönüşünden sonraki ilk doğum günün,” dedi Kim Chaek lidere. “İnsanlar, sana bir akşam yemeği sunmadığımızı öğrenince nasıl hayal kırıklığına uğrayacaklar! Düğünlerini daha sonra yapabilirlerdi.”

“Doğum günüm hakkında daha fazla konuşma yok,” dedi Kim İl Sung gülümseyerek. “Sonsuza dek!” Çifte sevgi dolu, hoş bir bakış attı... Çünkü her zaman halkının ve devrimci yoldaşlarının mutluluğundan zevk alırdı.

Eski Kanvas Ayakkabıları

1965 yılında bir yaz günü, Changsong İlçesinde bir teftiş sırasında Kim Il Sung insanlara ayakkabı tedarikini görmek üzere Sinuiju Ayakkabı Fabrikası yetkililerini çağırdı.

Çekici ve dayanıklı ayakkabıların büyük miktarlarda üretilmesi gerektiğini vurguladıktan sonra kendi kanvas ayakkabılarını yetkililere göstererek, “Sinuiju markası değil mi? İyi yapılmışlar. Gerçekten rahat ve dayanıklı.”

Yetkililer gözleriyle ayakkabılara baktılar, ne zaman çıkardıklarını hatırlamıyorlardı. Ayakkabıların rengi çok yıkamaktan solmuştu, burun kısmındaki lastikler buruşmuştu ve iç tabanları onarılmıştı.

Lider, “Onları yaklaşık beş yıl önce aldım ama yıpranmadıkları için saklıyorum” dedi.

Yetkililer tasarruf duygusundan yoksun oldukları için kendilerini suçlu hissettiler. Bir ayakkabı fabrikasında çalıştıkları için, hafif solmuş veya yıpranmış ayakkabılarını sık sık yenileriyle değiştiriyorlardı.

Başkan ve Bir Öğrenci

Temmuz 1947’de, ülkenin kurtuluşundan bu yana tüm okullarda yapılan mezuniyet sınavları sırasında, birkaç yetkili Pyongyang İlkokulu No. 2’yi ziyaret etti. Japonya’nın sömürge döneminden kalma bina, dar bir giriş holüne sahipti ve pek az güneş ışığı alıyordu, oldukça loştu. Yaklaşık on yaşında, “Görevli” kol bandı takan bir kız öğrenci bir masada oturuyordu. Yetkililer içeri girerken Çocuk, Birliği tarzında selam verdi. Yetkililerden biri onu selamladı ve yavaşça koridorda yürürken, kız net bir sesle, “Lütfen kabul formunu doldurur musunuz?” diye seslendi.

“Kabul mü?” diye tekrarladı yetkili, geri dönerek. “Evet, tabii ki,” dedi ve kıza yaklaşarak kabul defterini ve kalemı aldı.

Alçak masanın üzerine eğilerek, öğrenciye göre formu doldurdu. Doğrulduktan sonra başka ne yazması gerektiğini sordu.

“Adınız ve mesleğiniz, efendim,” diye yanıtladı kız.

Bir kez daha eğilerek yazdı: “Kim Il Sung, Kuzey Kore Halk Komitesi Başkanı.”

Bunu gören kızın yüzü pancar gibi kırmızı oldu. “Ne kadar da aptalım,” dedi kendi kendine, “Generali tanıyamadım.”

Tümen Hastanesine Gönderilen Pirinç

1951 yılının başlarında bir gün, Kim İl Sung'un amcası Kim Hyong Rok, uzun bir ayrılık döneminden sonra Yüksek Karargâh'a gidip yeğeni Kim İl Sung ile bir yemeği paylaşma şansı buldu. Kim Hyong Rok, masada pirinç tanesi olmadan pişirilmiş darı, kurutulmuş lahana çorbası ve küçük bir kâse kimchi görünce şaşırdı.

Yeğenin tutumlu yaşam tarzının farkında olmasına rağmen, gece gündüz aşırı çalışmasının sağlığını bozması halinde ülkenin ne hale geleceğinden endişe duyuyordu.

Bu yüzden yeğenin sağlığıyla ilgili endişelerini dile getirdi.

Kim İl Sung gülümseyerek şöyle dedi; “Şimdi tüm insanlar Yankilere karşı savaşıyor, kemerlerini sıkıyor, ben tek başıma beyaz pirinçle yaşayamam, değil mi? İnsanlar gibi yaşadığımda kendimi rahat hissediyorum ve iştahım yerinde oluyor.”

Kim Hyong Rok ısrar etmenin faydasız olduğunu düşündü. Eve döndüğünde, sakladığı az miktardaki pirinci havanda dövdü ve kabuğu soyulmamış pirinç tanelerini tek tek topladı. Pirinci, Kim İl Sung'a servis edilmesini rica eden bir notla birlikte Yüksek Karargâha gönderdi.

Ancak Kim İl Sung pirinci Yüksek Karargâh'ın yakınında bulunan tümen hastanesine gönderdi.

Daha sonra bu durumdan haberdar olan Kim Hyong Rok, gözleri yaşararak kendi kendine şöyle dedi “Başka bir şey yapmazdı, değil mi? Bunu bilmeme rağmen...”

Acil Bir Önlem

1951 yılının ağustos ayında bir gün, Kim Il Sung, Kim Il Sung Üniversitesi'nin başkanı Ho Hon'un ölümüyle ilgili üzücü bir rapor aldı. Ho Hon, üniversitenin yeni akademik yılının açılış törenine giderken düşman bombardımanında hayatını kaybetmişti. Bombardıman sırasında gece yarısı bir nehirde tekneyle geçiş yapıyordu ve cesedi hala kayıptı.

Yetkili, nehrin güçlü akıntısının Ho Hon'un cesedini denize sürüklemiş olması gerektiğini ve onu bulmanın imkânsız olduğunu bildirdi.

Kim Il Sung ona sertçe çıkıştı: “Ülkenin değerli bir yeteneğini bulmanın imkânsız olduğunu nasıl söyleyebilirsin? Deniz ne kadar geniş olursa olsun, denizin dibini aramak zorunda kalsak bile onu mutlaka bulmalıyız.”

O anda, arama çalışmaları için 3.000'den fazla askeri seferber etme acil önlemini aldı.

Düşmanın cüretkâr “yaz saldırısı”nı başlatmasından kısa bir süre sonra bu önlem alınmıştı. Cephedeki durumun giderek daha da gerginleştiği göz önüne alındığında, bu kadar büyük bir asker sayısını seferber etmek düşünülemezdi. Üstelik, son 30 yılın en şiddetli seli ülkeyi kasıp kavuruyordu.

On altı gün sonra, Ho Hon'un cesedi Jongju açıklarında denizde bulundu.

Ho Hon, Kim Il Sung'un huzurunda bir devlet töreniyle defnedildi.

Cenazeye Yüksek Komutan'ın katılmış olması, cenaze ailesini oldukça duygulandırdı. Cephedeki durum çok gergin olmasına rağmen cenazeye katılmıştı.

Kim Il Sung, “Bay Ho Hon diğer dünyaya giderken nasıl uzak durabilirdim? Ona olan özlemimi bastıramıyorum.” Dedi.

Kendisi bizzat tabut taşıyıcısı oldu.

Kabine Kararı No. 203

20 Ocak 1952’de, Kamu Sağlığı Bakanlığı’ndan bir yetkili, Kim Il Sung tarafından Yüksek Karargah’a çağrıldı. Yetkili, Kim Il Sung’a ABD ordusunun biyolojik savaş vahşetlerine karşı alınacak önlemleri içeren bir yazılı belge sundu ve büyük miktarda fon talep etti.

Yetkili, Kim Il Sung’un cevabını endişeyle bekledi.

Büyük bir şaşkınlık içinde, Kim Il Sung şunları söyledi:

“Şu anda, halkımız cephelerin her yerinde ve geride zafer için hayatları pahasına savaşıyor. Bu vatansever ve fedakâr insanlar için hiçbir şeyi esirgememeliyiz. Ücretsiz sağlık hizmeti sistemini uygulamaya koyalım.”

Yetkili bir süre şaşkınlık içinde kaldı.

Kim Il Sung, yetkilinin şaşkınlığına gülümseyerek ona halkın sağlık hizmetleri için ne kadar ödediğini sordu.

Yetkili, mavi ve beyaz yakalı işçilerin devlet ve sosyal sigorta sistemi tarafından ücretsiz tedavi gördüğünü, çiftçilerin ve özel tüccarların ayakta tedavi ücretlerini ödediğini ve işçi ile memurların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin ayakta tedavi ilaçlarının yüzde 40’ını ödediğini belirtti.

“Yüzde 40 mı?..” Kim Il Sung kendi kendine söyledi ve bir süre düşündü, ardından, “Durum zor, ama halkın yaşamını korumak ve sağlıklarını teşvik etmek için ücretsiz sağlık hizmeti sistemini uygulamamız gerekiyor. Halkın yaşamından daha değerli bir şey yoktur.” Dedi.

On ay sonra, 13 Kasım 1952’de, Kabine “Ücretsiz Sağlık Hizmeti Sisteminin Uygulanması” konulu Karar No. 203’ü yayınladı.

Bu kararı rapor eden yabancı bir gazete, Amerikan savaş kışkırtıcılarıyla alay ederek şöyle yazdı:

“Amerika Birleşik Devletleri Kore’yi bomba yağmuruyla tahrip ederken, Kore, 203 numaralı büyük bombayla Amerika’ya on atom bombası kadar güçlü bir tokat attı.”

Siyasi Komite Toplantısı Öğrenci Velileri Toplantısına Dönüştü

1969 yazının bir günü, Kim Il Sung bir denetleme turundan dönerken, sürücüsüne çocukların okuldan döndüğünü görünce durmasını söyledi. Arabadan inip onları çağırdı. Çocuklar sevinç çığlıklarıyla koşarak yanına geldiler ve ona selam verdiler. Lider onları sevgiyle okşayarak hangi okula gittiklerini, hangi sınıfta olduklarını ve evlerinin nerede olduğunu sordu.

Ardından “Okul çantanıza bir göz atayım,” dedi, bir çocuğun omzundan çantasını alarak. Kalemıraş kutusunu, ders kitaplarını ve defterleri açtı. Çocuğu ders kitaplarını temiz koruduğu için ve güzel yazı yazdığı için övdü. Çocuk gülümsemeler içindeydi.

Lider çocuklara evde birlikte çalışıp çalışmadıklarını ve çalışma gruplarını nasıl bulduklarını sordu. Hepsi sevdiklerini söyledi: Bir tanesi bilgi paylaştıklarını, bir diğeri ise ders kitaplarını paylaştıklarını söyledi.

Kim Il Sung onları tekrar tekrar çalışmaya teşvik etti ve uğurladı, arabaya binmenin sonrasında, yolda kendi kendine, “Çocuklar gerçekten dürüstler,” dedi. Ama endişeliydi, çünkü onların ders kitaplarını paylaştıklarını duymuştu. “Bu çocuğun cevabı, ders kitaplarının kıt olduğunu gösteriyor,” diye düşündü.

Bir süre sonra, Kore İşçi Partisi Merkez Komitesi’nin Politik Komitesi, ders kitapları konusunu tartışmak üzere toplandı.

Kim Il Sung şöyle dedi: Ders kitaplarını fazlaca ve iyi kâğıttan basmalıyız, hatta diğey yayınların basımını geciktirmek zorunda kalsak bile... Sonra yeni öğretim yılı için merkezi, il, şehir ve ilçe düzeyinde üst düzey yetkililerle hazırlık komitesi kurdu.

Sonuç olarak şunları söyledi: “Biz de öğrencilerin velileriyiz, değil mi? Bu Politik Komite toplantısı, bir bakıma öğrenci velilerinin toplantısı. Eğer çocukların eğitimine çözüm bulamazsak, biz ne yapacağız?”

Jang Kil Bu İçin Baş Yası

şubat 1974'te, Japon karşıtı devrimci savaşçı Ma Tong Hui'nin annesi Jang Kil Bu vefat etti ve cenaze törenini hazırlayan yetkililer, yas tutacak bir aile yesi bulamadılar. Oğlu, kızı ve gelini, hepsi ulusal kurtuluş mücadelesinde hayatlarını kaybetmişti.

Yetkililer ne yapacaklarını bilemediler, çünkü ulusal geleneklere göre ölen kişinin çocukları başsağlığı dileklerini kabul eder ve cenazeyi düzenlerdi.

Tavsiye almak için Kim İl Sung'a gitmeye karar verdiler. "Jang Kil Bu iin bir devlet cenazesi düzenlediniz," dediler, "ama yaşlıları seçme konusunda bir sorunumuz var. Onun çocukları olmadığını biliyorsunuz." Başkan bir süre pencerenin dışına bakarak sessiz kaldı. Bir süre sonra, Jang'ın 100 yaşına kadar yaşayabileceğini ama vaktinden önce öldüğünü üzüntüyle söyledi.

Aslında, Jang, Kim İl Sung'un özel bakımı altında 91 yaşına kadar yaşamıştı.

Kim İl Sung, baş yaşı olarak gönüllü oldu ve gerilla kökenli generalleri junior(ast) yaşlılar olarak istedi.

"Bu eşi benzeri görülmemiş bir durum olur," dedi bir yetkili.

Ama Başkan kararlılıkla bunu yapacağını söyledi.

Ertesi gün, taziyeye gelenler, Jang'ın tabutunun yanında generallerin üniformaları içinde beş "oğul" ve beyaz yas elbiseleri giymiş beş "kız" gördüklerinde şaşırdılar.

Taehongdan'da Bir Merhumun Mezarı

1985 yılının bir bahar günü, Başkan Kim İl Sung'a eşlik eden genç bir yetkili, Mt. Paektu bölgesindeki devrimci savaş alanlarını gezmekten geri döndü. Onu selamlayan Başkan, izlenimlerini sordu ve yetkili içtenlikle cevap verdi.

Başkan ona Taehongdan'a da gidip gitmediğini sordu.

“Evet,” diye yanıtladı yetkili. “Geniş düzlüklerde pembe açelyalar tam çiçek açmıştı. Japon karşıtı devrimci mücadele sırasında komutanlığınız altındaki Kore Halk Devrimci Ordusu'nun bir askeri gibi hissettim.”

“Yani Taehongdan'a gittin,” dedi Başkan. Sonra ona oradaki bir savaşçının mezarını ziyaret edip etmediğini sordu.

Yetkili şaşkınlık içindeydi. Böyle bir mezarı hiç duymamıştı.

Kim İl Sung, ona oradaki savaşçı Kim Se Ok'un mezarına bir demet çiçek koymasını hatırlatmayı unuttuğu için üzüntüsünü ifade etti. Kim Se Ok hakkında konuşurken, Başkan onun normalde sessiz olduğunu, ancak savaşta bir kaplan kadar cesur olduğunu söyledi. Ne yazık ki, savaşçı ulusal kurtuluşu göremeden hayatını kaybetti.

Wang Kon'un Soy Kütüğü ve Kraliyet Mührü

1992 yılının mayıs ayında bir sabah, Başkan Kim İl Sung, Kaesong'u ziyaret etti ve tarihi kalıntıları yorulmadan inceledi. Daha sonra şehrin sekiz kilometre kuzeybatısındaki Kral Wang Kon'un mozolesine gitti.

Düşünceli bir sessizlikten sonra, mozolenin Kore'nin ilk birleşik devleti Koryo'nun kurucu kralı için çok mütevazi olduğunu, böyle bırakılırsa kralın onları lanetleyeceğini ve tarihçilerin mozoleyi süsleme konusunda mimarlarla görüşmeleri gerektiğini söyledi.

Kralın soyundan gelenler, bunu duyduklarında duygulandılar. Uykusuz geçen birkaç geceden sonra, Başkan'a soy kütüklerini ve kraliyet mührünü, nesiller boyu aktarılan yadigarları sunmaya karar verdiler.

Bu 600 yıllık kalıntılar, 1392'de Ri Song Gye tarafından Koryo hanedanının devrilmesinden kaçan kraliyet ailesi üyeleri tarafından korunmuştu.

"Gerçekten Wang Kon'un soyağacı bulundu mu?" diye sordu Kim İl Sung. "Bu güzel zamanlarda gerçekten harika bir şey!"

Soy kütüklerini ve kraliyet mührünü incelerken devam etti: Wang Kon, Koryo'nun kurucu kralıdır. Koryo, Kore'yi birleştiren ilk devlettir. Bu nedenle birleşik Kore'yi Demokratik Federal Koryo Cumhuriyeti olarak adlandırma yeri önemlidir. Kralın portresini görünce, onun çok yakışıklı bir adam olduğunu söyleyerek güldü.

Kalıntıların iyi korunması için adımlar attı ve kralın soyundan gelenlere hediyeler gönderdi.

Adanmış Hayatının Son Günü

7 Temmuz 1994'te, ölümünden bir gün önce, Başkan Kim İl Sung, işleriyle meşguldü. Sabah, ülkenin yeniden birleşmesiyle ilgili bir belgeye son imzasını attı ve ardından sel kontrol önlemlerini yönetti. Öğleden sonra dış işleri ve ağır yağ ile çalışan bir enerji santralinin inşasını yönlendirdi. Akşam geç saatlere kadar, akşam yemeğini bile unutacak biçimde işine dalmıştı.

“Lider, akşam yemeği yemelisiniz,” dedi bir yetkili, Başkan’ın sağlığı için endişelenerek.

“Nedense iştahım yok. Belki biraz daha çalışmak iştahımı açar.”

“Bir öğünü atlarken nasıl çalışabilirsiniz?”

“İlginiz için teşekkür ederim,” dedi Başkan, yumuşak ama kararlı bir sesle. “Ancak, biliyorsunuz ki halkın iyiliği için yapmamız gereken dağlar kadar iş var. Eğer dinlenirsem, Yüce Komutan Kim Jong İl’in omuzlarına daha fazla yük biner. Ülkenin tüm büyük ve küçük işlerinden sorumlu olarak muazzam bir iş yapıyor. O, halk için gece gündüz çalışırken bir an bile dinlenemem.”

Yaz gecesi derinleşiyordu, ama 82 yaşındaki Başkan, belgeleri okuyup telefon görüşmeleri yaparak işine dalmıştı. Bu, onun hayat boyu adanmışlığının son programı oldu.

Sonradan Kim Jong İl, onun Parti ve devrim, ülke ve halk için nasıl kendini adadığını hatırladı.

"Büyük lider, parti ve devrim, ülke ve halk için enerjik bir şekilde çalışırken ofisinde vefat etti. Bir şehit olarak öldü. Ölümünden önce bütün işlerini bitiren dünyadaki tek liderdi. Bu bakımdan da o yaşayan en büyük insandı."

Irak Gazeteciler Heyeti Tarafından Gündeme Getirilen Sorulara Yanıtlar

SORU: Değerli liderliğiniz altında Kore İşçi Partisi'nin kazandığı deneyimler karşısında hayranlık ve şaşkınlığımızı ifade ediyoruz.

Lütfen bize Kore'nin savaştan insanlarının en önemli deneyiminin ne olduğunu ve sosyalizm mücadelesinde insanlığın hazinesini zenginleştirmeye ne katkıda bulunduklarını söyler misiniz?

CEVAP: Her şeyden önce, deneyimlerimize gösterdiğiniz yüksek takdir için size teşekkür etmek isterim.

Bildiğiniz gibi ülkemiz geçmişte bir sömürgeydi, yarı feodal bir toplumdur. Halkımız eski toplumdan geri kalmış bir ekonomi ve kültür devraldı ve bu ABD emperyalistleri tarafından başlatılan üç yıllık savaşta tamamen yok edildi. Ülkenin kuzey ve güney olarak ikiye bölündüğü ve ABD emperyalist saldırganlarına doğrudan karşı durduğumuz koşullar altında yeni bir toplum inşa etmek zorunda kaldık.

İlerleyişleri sırasında birçok zorluk ve çileyle karşılaşmalarına rağmen, davalarının haklılığına her zaman derinden inanmış olan Kore halkı, boyun eğmeyen bir mücadele ortaya koydu ve böylece asırlık geri kalmışlığa ve yoksulluğa son vererek kısa sürede yeni, iyi bir sosyalist toplum inşa etti. Bugün, bir zamanlar sömürü ve baskının hüküm sürdüğü ülkemizde, tüm insanların çalıştığı ve birbirlerine yardım ederek mutlu bir yaşam sürdüğü ileri bir sosyalist sistem kurulmuş ve ülkemiz modern bir sanayiye ve gelişmiş bir tarıma sahip sosyalist bir sanayi devletine dönüşmüştür.

Halkımız sosyalist devrim ve sosyalist inşadaki tüm zaferlerini ve başarılarını Kore İşçi Partisi'nin bilgelik önderliğine borçludur.

Kore İşçi Partisi'nin halkımızın devrimci mücadelesine ve inşaa çalışmalarına rehberlik etmesindeki en önemli şey, Juche'yi tam anlamıyla tesis etmiş olmasıdır.

Devrim ve inşadaki tüm sorunları, ülkemizin gerçek koşullarına uygun olarak ve esas olarak kendi gücümüze güvenerek bağımsız bir şekilde çözme ilkesine her zaman bağlı kaldık. Marksizm-Leninizm'in evrensel ilkelerini ve diğer ülkelerin deneyimlerini ülkemizin tarihsel koşullarına ve ulusal özelliklerine uyacak şekilde yenilikçi bir şekilde uyguladık ve sorunlarımızı her koşulda kendi sorumluluğumuzla çözerek başkalarına güvenme ruhuna karşı çıktık ve özgüven ruhunu sergiledik. Tüm dünyada yaygın olarak bilinen Juche kelimesi, Partimizin devrimci mücadele ve yapıcı çalışma yürütürken bağlı kaldığı böylesine özgür ve bağımsız bir ilke ve tutumu ifade eden bir terimdir.

Yaşam, Juche fikrinin doğruluğunu sonuna kadar teyit etmiştir.

Juche'yi ideolojiye yerleştirme mücadelesi sayesinde, halkımızın uzun zamandır ulusal bağımsızlık bilincini aşındıran büyük güçlere karşı uşaklığın, dogmatizmin ve diğer eski fikirlerin zincirlerinden tamamen kurtulmasını sağladık. Halkımız arasında kendi yaptıklarını düşüncesizce hafife alma ve yabancı şeyleri bütünüyle yutma eğilimi ortadan kalkmış, ulusal gurur ve bağımsızlık bilinci yükselmiş ve kendi çabalarına güvenme özelliğine daha geniş bir kapsam kazandırılmıştır.

İdeolojide Juche'yi kurarken, Partimiz Juche fikrini devrimin ve inşanın tüm alanlarında tamamen somutlaştırmıştır.

Partimizin bağımsızlık çizgisi, Juche fikrinin siyasi alanda vücut bulmuş halidir.

Partimiz, devrim ve inşanın çizgi ve politikalarını şekillendirirken sadece Marksizm-Leninizm'in mevcut formüllerine bağlı kalma veya diğer ülkelerin deneyimlerini bütünüyle yutma eğilimine karşı çıkmış, aklını kullanarak kendi özgün koşullarımıza uygun orijinal çizgi ve politikalar formüle etmiş ve bunları halk kitlelerini örgütleyerek ve harekete geçirerek hayata geçirmiştir. Ülkenin yeniden birleşmesi sorununda da ABD emperyalizminin saldırgan ordusunun Güney Kore'den çekilmesi koşuluyla, herhangi bir dış gücün müdahalesi olmaksızın halkımızın kendi çabalarıyla çözülmesi gerektiği yönündeki bağımsız tutumumuza sıkı sıkıya bağlıyız.

Dış faaliyet alanında dahi Partimiz bağımsızlığını kararlılıkla korumuştur. Büyük ya da küçük diğer ülkelerle tam eşitlik ve karşılıklı saygı ilkeleri temelinde dostluk ve iş birliği ilişkilerini geliştirdik ve aynı zamanda anti-empyralist, ABD karşıtı mücadeleyi ve her tondan oportünizme karşı mücadeleyi ülkemizin gerçek koşullarına uygun olarak, kesinlikle kendi yargılarımıza ve inancımıza dayanarak sürdürdük.

Partimizin bağımsız bir ulusal ekonomi inşa etme çizgisi, Juche fikrinin ekonomik inşa alanında somutlaşmış halidir.

Ülkemizin ekonomisini esas olarak kendi teknik ve kaynaklarımızla, ulusal kadrolarımızın ve halkımızın gücüyle geliştirme ilkesine sıkı sıkıya bağlı kaldık ve devrimci özgüven ruhunu sergiledik. Partimizin izlediği bu bağımsız ulusal ekonomi inşa etme çizgisi, halkımızın tam ulusal bağımsızlık ve ülkenin refahı konusundaki asil özlemini yansıtmaktadır. Bu çizgi ülkemizin sosyalist inşasında parlak bir zafere yol açmıştır.

Bugün ülkemiz ekonomisi modern tekniklerle donatılmış ve kapsamlı bir şekilde gelişmiş bağımsız bir ekonomi haline gelmiştir. Bağımsız bir ulusal ekonominin inşasının bir sonucu olarak, ulusal ekonomiyi istikrarlı ve yüksek bir oranda geliştirebilir ve halkın yaşam koşullarını kendi çabalarımızla daha da iyileştirebiliriz. Bağımsız ulusal ekonomimiz, ülkenin siyasi bağımsızlığını garanti altına almak ve savunma potansiyelini arttırmak için güvenilir bir dayanak oluşturmaktadır.

Juche'yi kurarak ve kendi çabalarımıza güvenerek, hiçbir şekilde Sosyalizmi izole bir şekilde inşa etmeyi kastetmiyoruz. Devletlerin birbirlerinin ihtiyaçlarını karşılamasının ve birbirleriyle iş birliği yapmasının gerekli olduğunu tamamen kabul ediyor ve bunu genişletmek ve geliştirmek için çabalıyoruz. Bizim görüşümüz, devletler arasındaki karşılıklı iş birliğinin her ülkede bağımsız bir ulusal ekonominin inşası temelinde yürütülmesi gerektiği yönündedir. Ancak bu şekilde devletler arasındaki ekonomik iş birliği tam eşitlik ve karşılıklı fayda ilkeleri temelinde genişletilebilir ve geliştirilebilir.

Ulusal savunmanın inşası alanında öz savunma çizgisine sıkı sıkıya bağlı kaldık. Partinin öz savunma askeri çizgisinin eksiksiz

bir şekilde uygulanması sonucunda, ülkemiz bugün her türlü saldırgan ve düşmanı ezecek kadar güçlü bir savunma potansiyeline sahip hale gelmiştir.

Görüldüğü üzere, Partimizin tüm çizgi ve politikaları Juche fikrinden hareket etmekte ve Juche fikriyle yoğrulmaktadır. İdeolojide Juche, siyasette bağımsızlık, ekonomide kendi kendine yeterlilik ve ulusal savunmada öz savunma, Partimiz tarafından tutarlı bir şekilde bağlı kalınan devrimci duruşu temsil etmektedir.

Juche fikrinin devrimci bayrağı altında ülkemiz, tam bir siyasi egemenliğe, güçlü bir bağımsız ulusal ekonomiye, güçlü bir öz savunma potansiyeline ve parlak bir ulusal kültüre sahip gelişmiş bir sosyalist ülke haline gelmiştir. Juche'nin kurulması ve kendi çabalarımıza güvenmemizin bir sonucu olarak, diğer ülkelerle tam eşitlik ilkesine dayalı bir iş birliği yürütebilir ve uluslararası devrim davasına daha iyi katkıda bulunabilir hale geldik.

Devrim ve insanın rehberliğinde Partimiz, Juche'yi kurarken devrimci kitle çizgisini sürdürmek için aktif olarak çaba göstermiştir.

Sosyalizm ancak milyonlarca halk kitlesinin gönüllü ve katılımcı emeği ile inşa edilebilir. Bu nedenle Partimiz, sosyalist insanın ilerletilmesi için temel güvenceyi, halk kitlelerinin devrimci coşkusunu ve ortak eylemini tam anlamıyla hayata geçirmekte bulmuştur.

Ülkemizde, devrimci mücadelenin ve inşa çalışmalarının tüm sektörleri, tüm kitle hareketi, bütün bir halk hareketi olarak yürütülmüştür. Devrimin ve insanın tüm zor ve büyük görevlerini, halkın yüksek derecede devrimci coşkusuna ve yapıcı faaliyetine güvenerek başarıyla yerine getirebildik. Sosyalist inşamızın hızla ilerlemesinin önemli bir anahtarı, tam da tüm sorunları kitlelere dayanan ve geniş kitleleri harekete geçiren devrimci yöntemle çözmüş olmamızda yatmaktadır.

Sosyalist inşada ciddi bir zorluk ve sınavla karşılaştığımızda, halk kitlelerine güvenerek kitlelerin arasına girdik ve tıkanıklıkları aşmanın ve yenilikleri gerçekleştirmenin yolları hakkında doğrudan ve ciddiyetle onlara danıştık. Bu süreçte, çalışan kitleler Parti'nin niyetini kavradı ve Parti'nin çizgisini ve

politikalarını hayata geçirmek için kolektif bir inovasyon hareketi başlattı ve bu hareket ülkemizde iyi bilinen Chollima hareketine dönüştü.

Chollima hareketi, sosyalist inşayı azami düzeye çıkarmak için halkımızın kitlesel bir yenilenme hareketidir. Chollima hareketi, Partimizin sosyalist inşadaki kitlesel çizgisinin en parlak somut örneğidir ve bu hareket aracılığıyla halkımızın tüm bilgeliği, coşkusu ve yenilikçi enerjisi tam anlamıyla hayata geçirilmiştir. Chollima hareketinin geniş bir alana yayılmasıyla birlikte ekonomimizin, kültürümüzün, ideolojimizin ve ahlakımızın her alanında yenilikler gerçekleşmiş ve ülkemizin sosyalist inşasında göz kamaştırıcı başarılar elde edilmiştir.

Tüm zaferlerimiz Partimizin Juche fikrinin büyük zaferleri ve aynı zamanda devrimci kitle çizgisinin parlak zaferleridir.

Deneyimlerimiz gösteriyor ki, Juche ideolojide sağlam bir şekilde yerleştğinde ve devrimin ve insanın tüm alanlarında iyice somutlaştığında ve halk kitlelerinin içindeki yenilikçi şevk ve yetenekler doğru bir şekilde örgütlenip harekete geçirildiğinde, geçmişte ne kadar geri kalmış olursa olsun, bir ülkede kısa sürede yeni, zengin ve müreffeh bir toplum inşa etmek, emperyalist saldırganları bozguna uğratmak, ulusal bağımsızlığı ve halkın onurunu savunmak, ülkenin ve ulusun refahını sağlamak mümkündür.

Deneyimlerimize olan hayranlığınızı ifade ettiniz ve biz bunu çalışmalarımız için bir teşvik olarak görüyoruz.

Şimdiye kadar çok iş yaptık, ancak gelecekte yapacağımız çok şey var. Ülkeyi henüz yeniden birleştiremedik. ABD emperyalistleri ülkemizin güney yarısını işgal etmeye devam ediyor ve Güney Kore'deki vahşi sömürgeci faşist yönetimi sürdürüyor.

Kore halkının karşı karşıya olduğu en büyük ulusal görev, ABD emperyalist saldırganlarını Güney Kore'den kovmak, ulusal kurtuluş devrimini gerçekleştirmek ve ülkenin yeniden birleşmesini sağlamaktır. Bu görevi başarmak için, Cumhuriyet'in kuzey yarısının devrimci tabanını siyasi, ekonomik ve askeri olarak daha sağlam bir şekilde inşa etmeye, Güney Kore'deki

devrimci güçleri her şekilde arttırmaya ve aynı zamanda uluslararası devrimci güçlerle dayanışmayı güçlendirmeye çalışıyoruz.

SORU: Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ile Irak Cumhuriyeti arasındaki ilişkiler zaten uzun zaman önce kurulmuştu. Ancak ilişkiler ancak 17 Temmuz 1968 Devrimi'nden sonra belirleyici bir hal aldı.

Devrimden sonraki iki yıl içinde Irak halkının elde ettiği başarıları ve özellikle Kürt ulusal sorununun barışçıl ve demokratik temelde çözümünü ve bunun anti-emperyalist halk cephesinin güçlenmesindeki etkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

CEVAP: Irak halkı, yabancı emperyalizmin egemenliğine karşı uzun süren çetin mücadelesi sonucunda ulusal bağımsızlığını kazanmış ve özellikle 17 Temmuz 1968 Devrimi'nden sonra yeni bir gelişme yoluna girmiştir. Bu sadece Irak halkının büyük bir zaferi değil, anti-emperyalist, ulusal kurtuluş mücadelesinde ayağa kalkan halkların ortak bir zaferi ve emperyalistlere ve sömürgecilere indirilen ağır bir darbeydi.

Devrimden bu yana Irak halkı, anti-emperyalizm ve bağımsızlık bayrağını yüksekte tutarak, ulusal bağımsızlığı pekiştirmek ve yeni, müreffeh bir Irak inşa etmek için özverili bir mücadele vermiş ve kısa sürede büyük başarılar elde etmiştir.

Yeni bir hayatın inşası için mücadele yoluna çıkan Irak halkının karşısına birçok zorluk çıkmıştır. Başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalistler, İsrail saldırganları ve onların suç ortakları olan ülke içindeki gerici güçler, Irak halkını anti-emperyalist cepheden koparmak için el altından her türlü entrikaya başvurdular.

Ancak emperyalistler ve uşakları hiçbir sinsi entrikayla Irak halkının mücadele ruhunu kıramadılar. Irak halkı milli ekonomisini ve milli kültürünü özgür emeğiyle geliştirmekte, düşmanın tüm yıkıcı komplolarını ve faaliyetlerini kararlılıkla boşa çıkarmakta ve devrimci kazanımlarını uyanık bir şekilde savunmaktadır.

Irak'taki Kürt ulusal sorununun başarılı bir şekilde çözüme kavuşturulmasına gelince, bunu Irak halkının ulusal birliği sağlama yolunda elde ettiği en büyük başarılarından biri olarak kutluyoruz.

Emperyalist yönetimin bir ürünü olarak uluslar arasındaki düşmanlık ve anlaşmazlıklar yalnızca emperyalistlerin yararına, halkların ise zararınadır.

Kürt ulusal sorununun barışçıl ve demokratik çözümü, emperyalistlere vurulmuş önemli bir darbedir ve anti-emperyalist halk cephesinin güçlendirilmesini ve Irak'taki ABD ve İsrail karşıtı mücadelenin daha da yoğunlaştırılmasını mümkün kılan önemli bir önlemdir. Bu aynı zamanda Irak'ın kendi içinde de güçlenmesini sağlayacak ve ülkenin ileriye dönük gelişimi için elverişli koşullar sunacaktır.

Irak Cumhuriyeti Hükümeti ve halkı, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı mücadele saflarında sağlam durmakta ve Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını özgürlük ve kurtuluş mücadelelerinde aktif olarak desteklemektedir.

Irak halkının bu haklı mücadelesi, dünya halklarının anti-emperyalist devrimci davasına katkıda bulunmaktadır.

SORU: ABD emperyalizminin Hint-Çin halklarına karşı saldırgan manevraları Kamboçya'ya askeri müdahalesiyle daha da yoğunlaştı.

ABD'nin bu kışkırtılmış bölgede giriştiği yeni bir saldırganlığın yol açacağı sonuçlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Bilindiği gibi, ABD emperyalistlerinin Kamboçya'ya yönelik saldırganlığı, savaşı Hint-Çin ve Asya'nın daha da geniş alanlarına yaymak için önceden planlanmış planlarının zincirlerinin bir halkasıdır. Kamboçya'ya karşı silahlı bir işgal gerçekleştiren ABD emperyalistleri, sadece Vietnam ve Laos'ta değil, aynı zamanda tüm Hint-Çin bölgesinde de suç teşkil eden saldırı savaşını açıkça sahneleme yoluna girmişlerdir.

ABD emperyalistlerinin bu savaş genişletme politikası, Hint-Çin Yarımadası'ndaki gergin durumu daha da vahim hale getirmiştir.

ve Asya’da ve bir bütün olarak dünyada barışı ciddi şekilde tehdit etmektedir.

Bununla birlikte, ABD emperyalistlerinin Hint-Çin’deki saldırgan savaşı genişletmesi, onları her zamankinden daha zor bir duruma sokmakta ve saldırganların yenilgisini hızlandırmaktadır. ABD emperyalistleri saldırgan ellerini tüm Hint-Çin bölgesine uzatmış ve böylece tüm Hint-Çin halklarının ve dünyanın barışsever halklarının öfkeli kınama ve direnişiyle karşı karşıya kalmışlardır. ABD emperyalizminin Hint-Çin’e yönelik yeni saldırganlığı, tüm Hint-Çin halklarını ABD emperyalizmine karşı tek bir ortak cephede birleştirmekte ve giderek daha fazla halkı ABD karşıtı ortak mücadeleye çekmektedir.

Şimdi Vietnam, Laos ve Kamboçya halkları sıkı bir birlik içinde, ortak düşman olan ABD emperyalist saldırganlarına karşı cesurca savaşıyorlar. Saldırganlara arka arkaya ciddi siyasi ve askeri yenilgiler yaşıyor ve ABD emperyalistlerini içinden çıkılmaz bir ikileme sürüklüyorlar. ABD emperyalistlerinin hesaplarının aksine, tüm Hint-Çin toprakları saldırganlar için bir mezarlık haline gelmiştir. ABD emperyalistleri hiçbir çılgın manevrayla kahraman Hint-Çin halklarını dize getiremezler.

ABD’li emperyalist saldırganlar, Hint-Çin’deki savaşı genişletmelerinin sonucunda kesinlikle ezici bir yenilginin acısını tadacaklardır. ABD emperyalistlerinin Hint-Çin’de tam bir yenilgiye uğraması kaçınılmazdır. Hint-Çin halklarının ve Asya’daki tüm savaşan ülkelerin halklarının militan dayanışması, ABD emperyalist saldırganlığına karşı ortak mücadelenin ortasında her geçen gün güçlenmektedir. Asya halklarının ve tüm dünyanın ilerici halklarının desteğiyle Hint-Çin halkları ABD emperyalizmine ve onun uşaklarına daha sert bir darbe indirecek ve böylece saldırganları kovalayacak, ülkelerinin kurtuluşunu ve bağımsızlığını kazanacak ve yeni refah ülkelerini inşa edeceklerdir.

Kore halkı, ABD emperyalizminin Hint-Çin halklarına yönelik saldırganlığını kendisine yönelik bir saldırganlık olarak görmekte ve Hint-Çin halklarının mücadelesini kendi mücadelesi olarak kabul etmektedir. Halkımız, ortak düşman olan ABD

emperyalizmine karşı daha kararlı bir şekilde mücadele edecek ve savaşıan Viet Nam, Laos ve Kamboçya halklarını desteklemek ve onlara yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır.

SORU: Kore İşçi Partisi önderliğinde halkınızın verdiği devrimci mücadele deneyimi ile Arap Baas Sosyalist Partisi önderliğinde 20 yılı aşkın bir süredir birlik, özgürlük ve sosyalizm mücadelesi veren Arap ulusunun deneyimi arasında pek çok benzer nokta var.

Lütfen bize bu iki devrimci birikim arasındaki ilişkilerin gelişme perspektifleri ve dünya devrimci hareketi üzerinde nasıl bir etki oluşturmaları hakkında bilgi verir misiniz?

CEVAP: Kore halkı, Irak halkının emperyalizme ve İsraili saldırınlara karşı ve Arap Baas Sosyalist Partisi önderliğinde birlik, özgürlük ve sosyalizm için verdiği mücadelede biriktirdiği deneyime değer vermektedir.

Kore ve Irak halkları ortak düşmana karşı savaşıan yakın silah arkadaşlarıdır. İki ülke halkları birbirlerinin konumunu iyi anlamakta, birbirlerine sempati duymakta ve geçmişte her ikisi de aşağılanmış ve ezilmiş oldukları için gerçek eşitlik ve karşılıklı yarar ilkesi temelinde birbirleriyle yakın iş birliği yapmaktadırlar.

Bugün halkımız ile Irak halkı arasındaki, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Hükümeti ile Irak Cumhuriyeti Hükümeti arasındaki dostluk ve iş birliği ilişkileri istikrarlı bir şekilde genişletilmekte ve geliştirilmekte, Partimiz ile Arap Baas Sosyalist Partisi arasındaki bağlar da daha da güçlendirilmektedir. İki ülke partileri ve halkları sık sık karşılıklı ziyaretlerde bulunmakta ve pek çok yararlı deneyim alışverişinde bulunmaktadır. Bu çok güzel bir şey.

Bu tür karşılıklı destek ve teşvikler ve aramızdaki karşılıklı bilgi alışverişi, karşılıklı anlayışımızın derinleşmesine ve birliğimizin güçlenmesine büyük ölçüde yardımcı olmakta ve birbirimizden çok şey öğrenmemizi sağlamaktadır.

Kore ve Arap halkları arasındaki ilişkilerin gelişmesinden memnuniyet duyuyoruz ve gelecekte de bu tür birlik ve iş birliği ilişkilerini daha da güçlendirmek ve geliştirmek için çaba

göstereceğiz. Ortak çaba sarf ettiğimiz takdirde, bu birlik ve iş birliği daha da güçlenecek, gelişecek ve siyaset, ekonomi ve kültürün her alanında günden güne daha da büyük bir canlılık gösterecektir.

Kore ve Arap halklarının dostluk ve dayanışması, Asya ve Afrika halklarının emperyalizm ve sömürgeciliğe karşı büyük birliğinin bir parçasıdır. Ülkelerimiz arasındaki birlik ve iş birliğini güçlendirmek sadece iki ülke halklarının çıkarlarına uygun olmakla kalmaz, aynı zamanda tüm dünyanın ilerici halklarının birliğine ve ortak davalarına da büyük katkı sağlar.

SORU: Arap anavatanımızdaki silahlı devrim, emperyalizmin bu alandaki tavizlerine ve ABD emperyalizminin askeri üssü olan İsrail'in varlığına son vermeyi amaçlamaktadır.

Benzer bir mücadeleyi yürütmüş ve emperyalist saldırganlığa karşı halkın silahlı mücadelesinde zengin bir deneyim kazanmış olan siz, Arap halkının devrimine nasıl bir destek ve teşvik verebilirsiniz?

CEVAP: Arap halkı ABD emperyalizmine ve İsraili saldırganlara karşı silahlı mücadele veriyor. Cesur Arap halkının silahlı saldırganlara karşı silahla direnmesi gayet doğaldır. Emperyalistler halkları yağmaladığı ve şiddet yoluyla ezdiği sürece, ezilen halklar ancak ellerinde silahlarla saldırganlara karşı savaştıklarında özgürlük ve bağımsızlıklarını kazanabilir ve yoksun bırakıldıkları haklarını geri alabilirler. Bu, anti-emperyalist kurtuluş mücadelesinin tarih tarafından kanıtlanmış yalın bir gerçeğidir.

Arap halkının ABD emperyalizmine ve İsraili saldırganlara karşı silahlı mücadelesi, ulusal bağımsızlığı ve onuru savunmak, işgal altındaki Arap topraklarını geri almak ve Filistin halkının kurtuluş davasını gerçekleştirmek için verilen haklı bir mücadeledir. Arap halkının bu devrimci mücadelesi, tüm dünyadaki devrimci halkların aktif desteğine ve teşvikine ihtiyaç duymaktadır.

Halkımızın Arap halkının devrimci mücadelesine yönelik dayanışması, desteği ve teşviki sürekli ve sürekli. Kore halkı, Filistin halkının anavatanlarını özgürleştirmek için verdiği kahramanca

mücadeleyi ve tüm Arap halkının Siyonizm'e ve emperyalist saldırganlığa karşı verdiği mücadeleyi kararlılıkla desteklemeye devam edecek ve ortak düşmana karşı mücadelede her zaman Arap halkının yakın bir silah arkadaşı olarak kalacaktır. Halkımız, Arap halkının haklı mücadelesine her zaman aktif destek ve teşvik verecektir.

Bu vesileyle, Arap halkına ABD emperyalizmi ve İsraili saldırganlara karşı haklı mücadelelerinde içtenlikle daha büyük başarılar diliyorum.

Bağımsızlık Hareketinin Gelişimi İçin

MEVCUT ULUSLARARASI DURUM VE EMPERYALİZM KARŞISINDA BAĞIMSIZLIK

Bugün uluslararası durum son derece karmaşık ve gergin.

Zamanımızın ana eğilimi her zamanki gibi bağımsızlık ve egemenlik, barış ve ilerleme yolundadır, ancak aynı zamanda ters yönde bir baskı ve boyun eğdirme, savaş ve yıkım eğilimi de söz konusudur.

Dünyanın pek çok yerinde, ülkelerin ve ulusların egemenliğini ayaklar altına alan, barış ve güvenliği yok eden saldırganlık eylemleri ve çatışmalar sıklıkla yaşanmaktadır. Sosyal ve ekonomik durgunluk, felaketler ve istikrarsızlık devam etmekte ve insanların varlığını tehdit etmektedir. İnsanlar barış istemekte, ancak uluslararası gerilim her geçen gün artmakta, savaş tehlikesi büyümekte ve uluslararası toplumda çeşitli şiddetli ve bir o kadar da karmaşık sorunlar birbiri ardına ortaya çıkmaktadır.

Dünyanın dört bir yanındaki ilerici insanların ortak arzusuna aykırı olan bu durum, saldırganlık ve yağmaya yönelik emperyalist manevraların giderek güç kazanmasından kaynaklanmaktadır.

Saldırganlık ve yağma emperyalizmin doğasında var olan unsurlardır ve emperyalizm bunlardan güç almaktadır.

Emperyalizm saldırganlık ve yağmanın ürünüdür ve durmaksızın saldırganlık ve yağma ile semirmiştir. Emperyalizmin ortaya çıkışından bu yana insanlık tekrarlayan saldırganlık ve savaş felaketlerine maruz kalmış ve ölçülemeyecek miktarda mülkiyetten, servetten ve emeğin meyvesinden mahrum bırakılmıştır.

Tekelci sermaye büyüdükçe, saldırganlık ve yağma kolları da denizaşırı ülkelere uzanmaktadır. Bu kaçınılmaz bir sonuçtur ve kapitalizmin gelişiminin bir yasasıdır.

Emperyalizmin vahşi hırs ve açgözlülüğünün sınırı yoktur. Ne kadar şişmanlarsa ve karnı ne kadar doyarsa, emperyalizm o kadar

hırslı ve açgözlü olur ve saldırganlık ve yağma eylemleri o kadar ısrarcı ve şiddetli hale gelir.

Saldırganlığının ve yağmacılığının yöntemi zamanın ilerlemesiyle birlikte değişmiştir.

Bugün emperyalistler diğer ülkeleri işgal etmek, onlara hükmetmek ve yağmalamak için esas olarak neokolonyalizmi (yeni sömürgecilik, gelişmekte olan bir ülkeyi etkilemek için önceki sömürgecilik ile doğrudan askeri kontrol veya dolaylı siyasi kontrol yöntemleri yerine kapitalizmi, küreselleşmeyi ve kültür emperyalizmini kullanma pratiği) kullanmaktadır.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalist sömürge sistemi çökmüş ve birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinin halkları sömürgeciliğin boyunduruğundan kurtulup bağımsız kalkınma yoluna girmiştir. Bu yeni çağda eski emperyalist sömürge yönetimi yöntemi artık işe yaramamaktadır. Bir ittifak oluşturmada emperyalizmin konumunu koruması ve diğer ülkelere hükmedip yağmalaması olanaksız hale gelmiştir. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD emperyalizminin başını çektiği birleşik bir güç haline gelen modern emperyalizm, daha az belirgin ve daha kurnaz olan yeni-sömürgecilik yoluyla bağımsızlığını yeni kazanmış ülkelere ve gelişmekte olan uluslara hükmetmekte ve onları yağmalamaktadır.

Birçok gelişmekte olan ülkeyi sözde “yardım” ve “iş birliği” gibi yeni-sömürgecilik ağna düşüren emperyalistler, artık bu ülkelerin ekonomik hayat damarlarını ele geçirmiş, onları hammadde kaynakları ve pazarlarından başka hiçbir şey olmaktan çıkarmış ve onlardan büyük miktarlarda kâr elde ederek zenginleşmişlerdir. Emperyalistlerin yeni-sömürgeci köleleştirme politikası ve kendilerine dayatılan eski, adaletsiz uluslararası ekonomik düzen nedeniyle, birçok bağlantısız ülke ve gelişmekte olan ulus, siyasi bağımsızlıklarına rağmen bağımsız kalkınma ve refaha ulaşamamış ve halklarının açlık ve yoksulluğunu giderememiştir. Zaman geçtikçe Batılı emperyalist güçlerin zenginliği ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki fark açılmaktadır. Zengin ülkelerin daha da zenginleşme, yoksul ülkelerin ise daha

da yoksullaşma eğilimi dünya ölçeğinde daha da belirginleşmektedir.

Emperyalistler, kendi ekonomilerini militarize etmekte, tekellerin doymak bilmeyen denizaşırı yayılma hırslarını tatmin etmek ve vahşi dünya egemenliği hayallerini gerçekleştirmek için saldırganlık ve savaş manevralarını hızlandırmaktadırlar.

Emperyalistler saldırganlıklarının öncülüğünü bağlantısız ülkelere ve yeni ortaya çıkan diğer uluslara yöneltmektedirler.

ABD ve diğer emperyalistler, bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelere karşı durmaksızın silahlı müdahale, yıkım ve tahrip eylemlerine başvurmaktadır. Sömürgeci yönetimlerinin bir sonucu olan sınır anlaşmazlıklarından ve diğer çeşitli karmaşık meselelerden faydalanan emperyalistler, bu ülkelerin arasını açmakta, aralarındaki düşmanlığı körüklemekte ve bu durumdan faydalanmak için kendi aralarında savaşmalarını sağlamaya çalışmaktadırlar. Emperyalistler, bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelere karşı saldırgan planlarını uygularken sık sık İsraili Siyonistleri, Güney Afrikalı ırkçıları ve eğitip evcilleştirdikleri diğer yordakçıları darbe gücü olarak kullanmaktadırlar.

Emperyalistlerin bu eylemleri nedeniyle, bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelerin halkları büyük acılar çekmekte, felaketler yaşamakta ve yeni bir toplum inşa etmede birçok zorluk ve engelle karşı karşıya kalmaktadır.

Tüm gerçekler emperyalistlerin baş saldırganlar ve baş yağmacılar, dünya barışının ve güvenliğinin yok edicileri ve toplumsal ilerlemenin önündeki en büyük engel olduklarını göstermektedir.

Emperyalizme karşı ve bağımsız bir dünya için mücadele etmek çağımızın kaçınılmaz bir gerekliliğidir.

Bağlantısızlar hareketi özünde emperyalizme karşı ve bağımsızlık için bir harekettir. Asil amaçlarına ancak emperyalizme karşı ve bağımsızlık için mücadele ederek ulaşabilir ve idealini gerçekleştirebilir. Bu mücadeleyi yoğunlaştırmak, dünya barışını ve güvenliğini korumanın, halkların çıkarlarını ve bağımsızlık haklarını savunmanın, ulusal

bağımsızlığı pekiştirmenin ve toplumsal ilerlemeyi sağlamanın yoludur.

Bağılantısız ülkelerin halkları ve dünyadaki tüm ilerici halklar birbirleriyle sağlam bir şekilde birleşmeli ve emperyalizme karşı ve bağımsızlık için güçlü bir mücadele geliştirmelidir.

Öncelikle, dünya ölçeğinde anti-emperyalist bir ortak cephe oluşturmali ve emperyalizme karşı mücadeleyi yoğunlaştırmalıdır.

Emperyalizm, bağlantısız ulusların halklarının ve tüm dünyadaki ilerici halkların ortak düşmanıdır. Müttefik emperyalist güçler, halkların bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme yönündeki haklı davalarına meydan okumaktadır. Dünyada hiçbir ülke emperyalizmin saldırganlık ve müdahale tehdidinden muaf değildir.

Halklar müttefik emperyalist güçlere ancak birleşik bir çabayla karşı koyabilir ve onları yenebilir. Emperyalistlerin her şeyden çok korktukları şey, dünyanın ilerici insanların anti-emperyalist bir güç olarak birleşmesidir. Halkların birlik içindeki gücü yenilmezdir.

Bağılantısız ulusların halkları ve dünyanın dört bir yanındaki ilerici halklar anti-emperyalist mücadele saflarında sıkı bir birlik oluşturmali ve bu mücadelede ortak bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme davaları için birlikte hareket etmelidir.

İkinci olarak, emperyalizme karşı ve egemenlik için siyasetin, savunmanın, ekonominin, ideolojinin ve kültürün her alanında inatla ve tam kapsamlı olarak mücadele etmelidirler.

Emperyalistler mümkün olan her şekilde ve farklı alanlarda diğer ülkeleri işgal etmek ve egemenlikleri altına almak için çalışmaktadırlar. Askeri güce ve el altından yöntemlere başvurarak diğer ülkeleri işgal etmeye ve üzerlerinde siyasi egemenlik kurmaya çalışıyorlar. Ayrıca bu ülkeleri ekonomik olarak kendilerine tabi kılmak ve ihraç fazlası mallar, adaletsiz ekonomik ilişkiler, çökmekte olan Batı kültürü ve burjuva yaşam tarzı aracılığıyla ideolojik ve kültürel olarak içlerine sızmak için planlar yapıyorlar.

Bağlantısız ülkeler ve tüm ilerici ülkeler, emperyalistlerin sadece açık saldırgan hamlelerine karşı değil, aynı zamanda el altından yürüttükleri hamlelere ve çeşitli biçimler alan kurnazca stratejilerine karşı da uyanıklıklarını arttırmalıdır. Onları her adımda engellemelidirler.

Anti-emperyalist mücadele sadece her alanda tam kapsamlı olarak değil, aynı zamanda yarım bırakılmadan azimle yürütülmelidir.

Anti-emperyalist mücadele bir süreliğine bile askıya alınmamalı ya da zayıflatılmamalıdır.

Mücadeleyi askıya almak geri çekilmek demektir ve geri çekilmek yenilgiyle sonuçlanacaktır. Anti-emperyalist mücadele, düşmana nefes alacak bir alan bırakmadan sürekli olarak yoğunlaştırılmalıdır. Nihai zafer kazanılana kadar sonuna kadar götürülmelidir.

Üçüncü olarak, tüm dünyayı bağımsız kılmak için canla başla mücadele etmeliyiz.

Kaderlerini kendi ellerine almış olan insanlar, her türlü tahakküm ve boyun eğdirme karşısında bağımsızlık yolunda ilerlemektedirler. Zamanımızın ana eğilimi budur. Küresel bağımsızlık mücadelesi, Chajusong'u (Juche) savunan tüm ülkelerin halklarının ortak davasıdır.

Bağımsız bir dünya, her türlü sömürgeciliğin tamamen ortadan kaldırıldığı ve tüm ülkelere ve tüm uluslara tam egemenliğin sağlandığı bir dünyadır.

Ancak tüm dünya bağımsız olduğunda, yeryüzündeki tüm halklar hakimiyet ve boyunduruğun esaretinden kurtularak özgür ve mutlu bir yaşam sürebilecekleri müreffeh yeni bir toplum inşa edebilir ve saldırganlığa ve savaşa son vererek insanlığın barış içinde yaşayabileceği yeni bir dünya kurabilirler.

Küresel bağımsızlık mücadelesi, anti-emperyalist bağımsızlıkçı güçler ile emperyalist baskı güçleri arasında gerçekteleşecek kararlı bir hesaplaşmadır.

Bağılantısız ulusların halkları ve Chajusong’u savunan tüm
Ülkelerin halkları küresel bağımsızlık için mücadele etmelidir.

Nükleer Savaşın Önlenmesi ve Nükleer Silahların Ortadan Kaldırılması

Nükleer bir savaşın önlenmesi ve dünya barış ve güvenliğinin korunması, günümüzde insanlığın karşı karşıya olduğu en önemli meselelerden biridir.

Nükleer silahlar kullanarak dünyaya zorla egemen olmak, emperyalistlerin İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana sürdürdükleri dünya stratejisidir. Bu stratejinin yol açtığı tehlike gün geçtikçe büyümektedir.

Şu anda emperyalistler büyük ölçekte silahlanmakta ve nükleer silahların üretimini ve geliştirilmesini mümkün olan her şekilde hızlandırmaktadır. Savaşa yönelik hamlelerinin bir sonucu olarak, birçok ülkede ve dünyanın birçok yerinde çok sayıda nükleer silah konuşlandırılmış, Pasifik, Hint ve diğer okyanuslarda sürekli olarak nükleer filolar yüzdürülmekte, özellikle doğal kaynakların bulunduğu önemli bölgelere ve askerî açıdan stratejik olan yerlere nükleer silahlı kuvvetler yığılmakta ve yeni nükleer üslerin sayısı artmaya devam etmektedir. Nükleer bir savaşın patlak vermesine yol açabilecek askeri tatbikatlar ve askeri faaliyetler karada, bağlantısız ülkelerin karasularında ve hava sahalarında ve çevre bölgelerde aralıksız olarak yürütülmektedir.

Son yıllarda ABD, silahlanma yarışını uzaya yaymak amacıyla çok tehlikeli bir “Yıldız Savaşları” projesi üretti ve dünyanın farklı bölgelerinde ikili kimyasal silahlar üretip konuşlandırmaya hazırlanıyor.

Nükleer bir savaşın kara bulutları tüm kıtaların üzerinde dolaşmakta ve gezegenimizin varlığını tehdit etmektedir. Asya ve Avrupa’da, Orta Doğu ve Güney Afrika’da, Karayipler bölgesinde ve Hint Okyanusu’nda ve dünyanın her yerinde başka bir dünya savaşı, nükleer savaş tehlikesi mevcuttur.

Günümüzde nükleer savaş tehlikesinin en ciddi olduğu yer Kore yarımadasıdır.

Güney Kore’de nükleer bombalar da dahil olmak üzere farklı türlerde 1.000’den fazla nükleer silah bulunmaktadır. Güney

Kore'deki nükleer silah varlığı NATO üyesi ülkelerdeki nükleer silah varlığının dört katıdır. NATO üyesi ülkeler haricinde Güney Kore, ABD nükleer silahlarının büyük ölçekte sevk edildiği dünyanın tek bölgesidir. ABD'nin kolonisi ve askeri üssü olan Güney Kore, devasa bir nükleer cephanelik ve Uzak Doğu'daki en büyük nükleer ileri karakol haline gelmiştir.

Güney Kore'ye çok sayıda nükleer silah getiren ABD, farklı türde nükleer silahları ve büyük askeri güçleri seferber ederek Güney Kore ve çevresinde sık sık nükleer savaş tatbikatları düzenlemektedir. Sonuç olarak, nükleer savaş tehlikesi Güney Kore'de her yerden daha fazla hissedilmektedir.

Eğer ülkemizde bir nükleer savaş patlak verirse, bu savaş kolayca tüm dünyaya yayılacak ve sadece Kore halkı değil tüm insanlık nükleer bir soykırıma maruz kalacaktır.

İnsanlığın hayatta kalması hiçbir zaman bugünkü kadar ciddi bir tehlike altında olmamıştı. Şu anda yeryüzünde stoklanmış olan atom silahlarının yıkıcı gücü, İkinci Dünya Savaşı sırasında Amerika Birleşik Devletleri tarafından Hiroşima'ya atılan nükleer bombanın bir milyon katından daha fazladır. Dünya, en küçük bir olayın nükleer bir savaşı tetikleyebileceği korkusunu sürekli yaşamaktadır.

Yeni bir dünya savaşının, termonükleer bir savaşın önlenmesi ve barış ve güvenliğin korunması çağımızın ciddi bir gerekliliği ve insanlığın ortak arzusudur.

Bağlantısızlar hareketi savaş karşıtı bir barış gücüdür ve bağlantısızlar politikası adil, barışsever bir politikadır. Bağlantısızlar hareketi, ana görevinin yeni bir dünya savaşını, termonükleer savaşı önlemek ve böylece dünya barışını korumak olduğunu düşünerek faaliyetlerini her şekilde hızlandırmalıdır.

Öncelikle, silahlanma yarışını durdurmak ve başta nükleer silahlar olmak üzere tüm silahların tamamen ortadan kaldırılmasını sağlamak için mücadele etmek durumundadır.

Silahlanma yarışı ve dünyanın birçok yerinde konuşlandırılan nükleer silahlar, uluslararası gerilimin ve nükleer savaş tehlikesinin artmasında temel faktördür. Silahlanma eğilimi

devam ettikçe ve nükleer silahlar yeryüzünde var oldukça, nükleer savaş tehlikesi ortadan kalkmayacak ve insanlık sürekli nükleer tehditten kurtulamayacaktır.

Bağılantısız ülkeler nükleer silahların ortadan kaldırılmasına öncelik vermeli, bu silahların üretimini ve stoklanmasını engellemek ve tamamen ortadan kaldırmak için mücadele etmelidir. Mevcut nükleer cephanelikler dondurulmalı, nükleer silahlar büyük ölçüde azaltılmalı ve nükleer savaş tehlikesini tamamen ortadan kaldıracak şekilde tamamen ortadan kaldırılmalıdır. Nükleer denemelerin durdurulması, nükleer silahlanma yarışının sona erdirilmesi ve nükleer silahların ortadan kaldırılmasına yönelik ilk adımdır. Bağılantısız ülkeler, nükleer silah denemelerinin herhangi bir şekilde tamamen yasaklanması için uluslararası hukukta adımlar atılmasında öncü rol üstlenmelidir.

Uzay, silahlanma yarışının yeni bir sahnesi olarak değil, sadece barışçıl amaçlarla kullanılmalıdır. Bağılantısız ülkeler, silahlanma yarışının uzaya yayılmasına yönelik herhangi bir girişime hiçbir şekilde müsamaha göstermemelidir.

Bağılantısız ülkeler, nükleer silahlara sahip olan ülkeleri, nükleer silahlara sahip olmayan ülkelere karşı nükleer tehdide başvurmaktan kaçınacaklarına dair taahhüt vermeye zorlamalıdır. Ayrıca, uluslararası hukukta atılacak adımlarla nükleer silahların ortadan kaldırılmasını sağlayacak tedbirlerin mümkün olan en kısa sürede alınmasını sağlamalıdır.

Nükleer silahları ortadan kaldırmak ve bir nükleer savaşı önlemek için dünyanın birçok bölgesinde nükleer silahlardan arındırılmış barış bölgeleri oluşturmalı ve bunları sürekli genişletmeliyiz.

Dünyanın pek çok bölgesinde nükleer silahlardan arındırılmış barış bölgeleri oluşturmak için iyi önerilerde bulunuluyor. Bağılantısız ülkeler tüm bu önerilere aktif destek vermelidir. Nükleer silahlara sahip olan ülkeler, nükleer silahlardan arındırılmış barış bölgelerine saygı göstermeli ve buralarda nükleer silah konuşlandırmaktan kaçınmalıdır.

Cumhuriyetimizin Hükümeti ve Kore halkı, Kore yarımadasını ve Kuzeydoğu Asya'nın geri kalanını nükleer silahlardan arındırılmış bir barış bölgesi haline getirmek için enerjik bir şekilde mücadele edecek ve dünyanın barışsever halklarıyla birlik içinde, bu bölgelerin dünyanın diğer bölgelerinde de oluşturulması ve genişletilmesi için her türlü çabayı sergileyeceklerdir.

Yeni bir dünya savaşı tehlikesini ortadan kaldırmak ve dünya barış ve güvenliğini savunmak için nükleer silahların ortadan kaldırılması ve kimyasal silahların geliştirilmesi, üretimi, stoklanması ve kullanımının yasaklanması zorunludur.

Halihazırda, evrensel ve tam silahsızlanma için olumlu öneriler yapılmakta ve bu bağlamda, nükleer silahların bu yüzyılın sonuna kadar tamamen ortadan kaldırılması için aşamalı olarak kaldırılması ve uzayda bir silahlanma yarışından kaçınılması da dahil olmak üzere girişimlerde bulunmaktadır. Bunlar nükleer savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması ve dünya barış ve güvenliğinin korunması açısından önemli öneri ve girişimlerdir. Bağlantısız ülkeler, nükleer savaş tehlikesini önlemeye yönelik bu olumlu öneri ve girişimleri hayata geçirmek için her türlü çabayı göstermelidir.

İkinci olarak, emperyalist askeri birlikler ve askeri üslerin arttırılması politikasına karşı mücadele etmeliyiz.

Askeri birlikler emperyalist saldırganlığın ve savaşın dayanaklarıdır ve saldırgan yabancı askeri üsler ve birlikler de bulundukları ülkelere hâkim olmanın ve onları kontrol etmenin araçlarıdır. Ancak tüm askeri birlikler, saldırganlık ve savaş araçları yeryüzünden kaldırıldığında dünya barışı kalıcı ve sürekli olabilir.

Yabancı askeri üslerin ve yabancı birliklerin varlığına direnmek ve askeri birliklerin dağıtılması için mücadele etmek bağlantısızlar hareketinin önemli bir görevidir.

Bağlantısız ülkeler saldırgan yabancı askeri üslerin ve birliklerin geri çekilmesi için güçlü taleplerde bulunmalı ve topraklarını büyük güçlere askeri ve ikmal üsleri olarak sunmamalıdır.

Emperyalistler Şimdi Asya ve Pasifik dahil olmak üzere birçok bölgede yeni askeri üsler oluşturacak ve mevcut askeri üsleri koruyup g  lendireceklerdir. Bağlantısız  lkeler bu yeni askeri birlikler oluşturma planlarına kararlılıkla karşı çıkmalı ve tüm saldırgan askeri birlikleri dağıtmak için mücadele etmelidir.

Emperyalistlerin saldırgan askeri birlikleri dağıtılırsa, sosyalist ülkelerin askeri birlikleri de gereksiz hale gelecektir.

Bağlantısız  lkeler hiçbir askeri ittifaka ya da askeri ittifaka katılmamalı, emperyalistlerin kendi topraklarında ve çevresinde savaş oyunlarına, özellikle de nükleer savaş oyunlarına giriŐmesine izin vermemelidir.

ABD'nin Güney Kore ve çevresinde nükleer bir savaşı kışkırtmaya yönelik manevralarına son vermesini, askerlerini, askeri üslerini ve nükleer silahlar da dahil olmak üzere kitle imha silahlarını derhal Güney Kore'den çekmesini Şiddetle talep ediyoruz.

Bağlantısız  lkeler, saldırgan yabancı askeri üslerin ve birliklerin kendi topraklarından çıkarılması için mücadele eden tüm ülkelerin halklarına aktif destek ve teşvik vermelidir.

   nc  olarak, güçlü bir savaş karşıtı, nükleer karşıtı, barış hareketi geliştirmeliyiz.

Asya'da, Avrupa'da ve dünyanın diğer pek çok yerinde devam etmekte olan güçlü savaş karşıtı, nükleer karşıtı, barış hareketi emperyalistlerin savaş politikasına ve nükleer silahlanma çabalarına güçlü bir darbe indirmektedir.

Bağlantısız  lkeler, emperyalistlerin saldırganlık ve savaş politikalarını ve nükleer bir savaşı kışkırtmaya yönelik tehlikeli hamlelerini iŐŐa etmeli ve Şiddetle kınamalı, ellerini uzattıkları her yerde onların her hareketini boğmalıdır. Ayrıca bağlantısız ülkeler emperyalistlerin saldırganlık ve savaş politikasını izlemeyi ve savaş uŐaklıęı yapmayı reddetmelidir.

Bağlantısız  lkeler savaş karşıtı, nükleer karşıtı, barış hareketiyle dayanışmayı güçlendirmeli ve bu harekete mümkün olan her Şekilde destek ve teşvik sağlamalıdır.

Tüm bağlantısız ülkeler, uluslararası ilişkiler için kabul edilmiş kuralların ve uygulama ilkelerinin ihlal edilmesine müsamaha göstermemeli ve bu tür ihlalleri daha güçlü bir şekilde kınamalıdır.

Bu yıl uluslararası bir barış yılıdır. Dünyanın dört bir yanındaki barışsever insanlar, bu yılın gerginliğin ortadan kaldırılması ve dünya genelinde saldırganlık ve savaşın temel nedenlerinin ortadan kaldırılması konusunda yeni ilerlemeler getirmesi konusunda ortak bir arzuya sahiptir.

Bugün bir başka dünya savaşı, termonükleer savaş çıkma tehlikesi büyüktür; ancak savaş kesinlikle kaçınılmaz değildir. Bağlantısız ülkeler dünyadaki tüm savaş karşıtı barış güçleriyle birlik içinde mücadele ederlerse, nükleer savaş tehlikesini ortadan kaldırabilir, barış ve güvenliği koruyabilirler.

Bağlantısız ülkelerin 8. Bağlantısız Ülkeler Zirve Konferansı'na hazırlanırken tüm silahlanmanın ve özellikle de nükleer silahların ortadan kaldırılmasına öncelik vermeleri gerektiğini düşünüyoruz, böylece konferans yeni bir dünya savaşını, termonükleer savaşı önlemek ve uluslararası gerginliği azaltmak için yeni bir fırsat sağlayacaktır.

Sömürgeciliğin ve ırkçılığın Ortadan Kaldırılması ve Ulusal Kurtuluş Davasının Başarıya Ulaştırılması

Sömürgeciliğin ve ırkçılığın ortadan kaldırılması ve ulusal kurtuluş davasının başarılması, emperyalizme karşı ve bağımsızlık için verilen mücadelenin önemli bir görevidir.

Bu çağ Chajusong çağıdır. Bir zamanlar ezilen insanlar dünyanın efendileri olarak ortaya çıktılar ve tarihle birlikte ilerliyorlar. Chajusong çağının gelgitiyle birlikte emperyalist sömürge sistemi nihayet dünyadan tasfiye ediliyor; Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki birçok ülkenin halkları siyasi bağımsızlıklarını elde ettiler ve yeni bir hayatın inşası yolunda hızla ilerliyorlar.

Ancak emperyalist sömürge sistemi hâlâ varlığını sürdürmekte ve birçok insana sömürgeci kölelik dayatılmaktadır. Bu, Chajusong çağında hoş görülemeyecek ciddi bir çelişkidir. Dolayısıyla bugün sömürge ve sömürgeye bağımlı ülkelerin halkları özgürlük ve bağımsızlık bayrağı altında kıyasıya mücadele etmekte ve emperyalistlere ve sömürgecilere ağır bir darbe indirmektedir.

Emperyalistler, çökmekte olan sömürge sistemlerini mümkün olan her yolla sürdürme çabasıyla, halkların kurtuluş davasını silah zoruyla bastırıyor ve aynı zamanda ırkçılığı her şekilde teşvik ediyorlar. Güney Afrika ve İsrail'i "dost ülkeler", "müttefikler" olarak ilan ettiler ve bu ülkelerle siyaset, diplomasi, ekonomi, finans, askeri ilişkiler ve özellikle nükleer alanda "iş birliği" dedikleri şeyi güçlendiriyorlar.

Emperyalizmin himayesi altındaki Güney Afrikalı ırkçılar ve İsraili Siyonistler, ulusal kurtuluş davasına topyekûn karşı çıkarak ırkçı ve yayılcı saldırı politikasını açıkça sürdürmektedirler.

Güney Afrika'daki ırkçı rejim, ırk ayrımcılığı ve acımasız bir baskı politikası olan apartheid politikasını sürdürmektedir. Güney Afrika halkının temel özgürlük ve haklarını bile ayaklar altına

almakta ve onları azınlık olan beyazlara boyun eğdirmektedir. Güney Afrikalı ırkçılar Namibya'yı yasadışı bir şekilde işgal ederek sömürge yönetimlerini pekiştirmekte ve Namibya halkının ulusal bağımsızlık ve ulusal kurtuluş mücadelesini kanlı bir şekilde bastırmaya çalışmaktadır. Güney Afrika ırkçı rejimi Angola, Botsvana, Mozambik, Zambiya, Zimbabve ve diğer cephe ülkelere karşı saldırganlık, müdahale ve devlet terörü eylemlerini sürdürmekte, bu ülkelerin barışını yok etme ve meşru hükümetlerini devirme planlarında ısrar etmektedir. Güney Afrikalı ırkçıların Zimbabve, Zambiya, Botsvana ve Angola'ya yönelik son hava, kara ve deniz saldırıları, saldırgan doğalarını ve acımasızlıklarını dünyanın gözleri önüne açıkça sermiştir.

İsraili Siyonistler, Ortadoğu'da bir "Büyük Siyonist İmparatorluk" kurma emellerini gerçekleştirmek için Arap topraklarını işgal ederek sömürgeler kurma politikası izlemektedirler. Emperyalistlerin himayesi altında Filistin ve diğer Arap halklarının ulusal haklarını alenen ihlal ediyorlar ve her geçen gün daha da vahşileşip küstahlaşıyorlar.

Emperyalistler ve sömürgeciler Orta Amerika ve Karayipler bölgesinde de halkların özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin önünde durmaktadır. Bu bölgelerde siyasi bağımsızlıklarını savunmak ve bağımsız kalkınma için mücadele eden ülkelere karşı açık askeri tehditlere, müdahalelere ve yok edici eylemlere başvurmaktadırlar.

Sömürgecilerin ve ırkçıların ulusal kurtuluş davasını bastırmaya ve kendi sömürgeci baskı ve egemenliklerini yoğunlaştırmaya çalıştıkları mevcut durumda, dünyanın ilerici insanları birleşik bir çabayla sömürgeciliği ve ırkçılığı ortadan kaldırma mücadelesini yükseltmek gibi önemli bir görevle karşı karşıyadır. Ancak sömürgeciliğin ve ırkçılığın tüm biçimleri yerküreden silindiğinde ne emperyalist Kuzey Amerika ne de emperyalist Batı Avrupa artık var olmayacak ve halkların emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu tam ve nihai olacaktır.

Tüm bağlantısız ülkeler, sömürgeciliği ve ırkçılığı kesin olarak ortadan kaldırmak ve ulusal kurtuluş davasını gerçekleştirmek

için daha enerjik bir şekilde mücadele etmeli ve ulusal kurtuluş ve bağımsızlık için mücadele eden ezilen halklara mümkün olan her türlü desteği ve teşviki vermelidir.

İlk olarak, Güney Afrika'daki ırkci sisteme son verme mücadelesini hep birlikte yoğunlatırmalıyız.

Güney Afrika sömürgeciliğin önemli bir kalesidir. Güney Afrika ırklığı sömürgeciliğin en acımasız biçimidir. Afrika'nın tamamen zgrlemesinin ve sömürgecilikten kurtulmasının önündeki en büyük engeldir. Güney Afrika'daki apartheid politikasına son vermeden ulusal kurtuluş davasını gerçekleştirmenin, bu bölgedeki durumu istikrara kavuturmanın ve dünya barış ve güvenliğini savunmanın mümkün olmayacağı açıktır.

Bağlantısız lkeler, Güney Afrika halkının özgürlük ve kurtuluş mücadelesini, Namıbya halkının Güney Afrika'nın işgaline karşı ve kendi kaderini tayin ve bağımsızlık mücadelesini ve komşu ülkelerin halklarının Güney Afrika'nın işgal ve müdahalesine karşı ve ulusal bağımsızlıklarını savunmak için verdikleri mücadeleyi desteklemek için ortak çabalarını güçlendirmelidir.

Bağlantısız lkeler, Güney Afrika'da mücadele eden Güney Afrikalı, Namıbyalı ve diğer halklara siyasi, diplomatik, maddi, mali, askeri ve diğer her türlü desteği vermeli ve Güney Afrika'nın ırkci rejimini uluslararası sahnede tamamen izole etmek için aktif önlemler almalıdır. Bağlantısızlar hareketi, tüm ye ülkelerinin ve uluslararası örgütlerinin Güney Afrika ırkci rejimiyle siyaset, ekonomi, kültür, diplomasi ve askeri ilişkilerin her alanında ilişkilerini kesmelerini sağlamalıdır.

İkinci olarak, İsraili Siyonistlerin yayılmacı ve saldırgan planlarını engellemeliyiz.

Siyonizm ırklığın ve sömürgeciliğin bir biçimidir. İsraili Siyonistlerin saldırgan ve yayılmacı politikası, Ortadoğu'da ulusal kurtuluş davasının muzaffer bir şekilde ilerlemesini engelleyen ana faktördür. İsrail'in saldırgan planları engellenmeden Orta Doğu lkelerinin bağımsızlıklarını, toprak bütünlüklerini ve

ilerlemelerini sağlamaları ve kalıcı dünya barışı ve güvenliğini garanti altına almaları mümkün değildir.

Bağılantısız ülkeler, İsraili Siyonistlerin Arap halkına karşı işledikleri suç eylemlerini ve Filistin halkının kurtuluş davasını yok etme çabalarını şiddetle kınamalıdır. Filistin ve Arap halklarına haklı davalarında aktif destek ve dayanışma sağlamaya devam etmelidirler. Filistin ve diğer Arap halklarının mücadelesini ortak davaları olarak görmeli ve Bağılantısız Ülkeler 7. Zirve Konferansı'nın kararına uygun olarak diplomasi, ekonomi, askeri ilişkiler, kültür, deniz ve hava taşımacılığı alanlarında İsrail'i reddeden güçlü ortak eylemlerde bulunmalıdırlar.

Filistin ve diğer Arap halklarının kaybettikleri toprakların geri alınması ve bağımsız bir ülke kurulması da dahil olmak üzere Filistin'in tüm meşru haklarının iadesi için haklı davaları başarıya ulaştırılmalıdır. İsraili Siyonistler yayılma ve ilhak politikalarından vazgeçerek işgal ettikleri tüm Arap topraklarından derhal çekilmelidir.

ABD, İsraili Siyonistlere verdiği siyasi ve diplomatik desteği, askeri ve ekonomik yardımı kesmeli, Ortadoğu'dan elini çekmeli ve bu bölgeye hâkim olma hırından vazgeçmelidir.

Üçüncü olarak, bağımsızlık, egemenlik ve yeni bir toplum inşa etmek için mücadele eden halklarla dayanışmayı güçlendirmeliyiz.

Ulusal bağımsızlık ve kurtuluş için mücadele eden halklara aktif destek ve teşvik vermek tüm bağılantısız ülkelerin ortak görevidir.

Halkların bağımsızlık ve egemenlik kazanma ve yeni bir toplum inşa etme mücadeleleri birbirlerini desteklemek ve tamamlamak yoluyla birbirleriyle bağlantılıdır. Afrika özgür olmazsa, Asya ve Latin Amerika özgür olamaz; Asya'da bağımsızlık, egemenlik ve yeni bir toplum inşa etme mücadelesi başarılı olursa, Afrika ve Latin Amerika halklarının kurtuluş mücadelesi için koşullar elverişli olacaktır.

Bağılantısız ülkeler, sömürge halklarının ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesine güçlü destek vermeli ve emperyalist saldırganlık ve müdahaleye karşı ve ulusal bağımsızlık ve egemenliği savunmak için savaşıyan Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarına daha aktif teşvik sağlamalıdır.

Bağılantısız ülkeler, emperyalistlerin ve yordakçıların, halkların yeni bir yaşam kurma yolundaki haklı davalarını ortadan kaldırmaya yönelik manevralarını kınamalı, onları tamamen tecrit etmeli ve egemen devletlere yönelik saldırganlıklarına, müdahalelerine, baskılarına ve terörizmlerine asla müsamaha göstermemelidir.

Emperyalistlerin bağılantısız ulusların egemenliğini istedikleri gibi ihlal etmelerine izin verilirse, gelecekte davranışları daha da küstahça ve tüm bağılantısızlar hareketinin kaderini küçümseyici olacaktır. Bağılantısızlar hareketi, üye ulusların egemenliklerini, bağımsızlıklarını ve yeni bir toplum inşa etme davalarını emperyalist saldırı ve müdahalelere karşı savunmalıdır.

Emperyalizmin ve sömürgeciliğin çöküşü ve halkların kurtuluş davasının zaferi, hiçbir gücün kontrol edemeyeceği tarihi bir gidişattır.

Ulusal kurtuluş davasının nihai zaferi ancak bağılantısız ülkeler emperyalizmi ve sömürgeciliği yeryüzünden silmek için canla başla mücadele ettiklerinde mümkün olabilecektir.

Yeni Bir Uluslararası Ekonomik Düzenin Kurulması

Bugün bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelerin karşı karşıya olduğu önemli görevlerden biri, eski uluslararası ekonomik düzeni ortadan kaldırmak ve bağımsızlık, eşitlik ve karşılıklı fayda ilkelerine dayalı yeni ve adil bir düzen kurmaktır.

Geçmişte bu ülkeler yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması için ortak bir strateji belirlemiş ve bunu hayata geçirmek için mücadele etmişlerdir. Bu ülkelerin yoğun çabaları sonucunda, BM Genel Kurulu'nun özel bir oturumu da dahil olmak üzere birçok uluslararası konferansta yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulmasına yönelik bir deklarasyon ve eylem programları kabul edilmiş, ilgili adımlar atılmış ve çeşitli uluslararası örgütler kurulmuştur.

Ancak, gelişmiş kapitalist ülkelerin eski uluslararası ekonomik düzeni sürdürmedeki haksız tutum ve davranışları nedeniyle, gelişmekte olan ülkelerin yeni uluslararası ekonomik düzeni kurma mücadelesinde gerçek bir ilerleme kaydedilememiştir.

Gelişmiş kapitalist ülkeler, uluslararası ekonomik ilişkilerdeki tekeldi konumlarından uysalca vazgeçmek istemedikleri gibi, gelişmekte olan ülkelerin yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurulması için müzakere önerilerini de kabul etmemektedirler.

Emperyalistler, eski uluslararası ekonomik düzene her zamanki gibi güvenerek, gelişmekte olan ülkelerin doğal kaynaklarını yağmalamakta, halkların emeklerinin karşılığını çok az ödemekte ve bu ülkelerin ekonomik kalkınmasını engellemektedir. Gelişmiş ülkelerin izlediği korumacı ticaret ve yüksek faiz politikası ile gelişmekte olan ülkelerin sürekli kötüleşen dış ticaret koşulları ve dış borçlarındaki muazzam artış, bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelerin sosyal ve ekonomik kalkınması üzerinde ciddi bir etkiye neden olmaktadır. Adil olmayan uluslararası ekonomik düzen nedeniyle, gelişmekte olan ülkelerin ekonomileri giderek zayıflamakta ve durgunlaşmaktadır. Özellikle Afrika ülkelerindeki ekonomik durum daha da kötüleşmektedir.

Uzun süredir devam eden dünya ekonomik krizi ve adaletsiz ekonomik düzenin sorumlu olduğu gelişmekte olan ülkelerdeki zor ekonomik durum, dünyadaki durumu daha istikrarsız hale getirmekte ve adalet ve barışı tehdit etmektedir.

Gerçekte, sömürge sisteminin ürünü ve emperyalist sömürü ve yağmanın dayanağı olan eski ekonomik düzen ortadan kaldırılmadan, bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelerin kendilerini uluslararası sömürü ve yağmadan kurtarmaları ve kalkınmaları mümkün olmayacaktır.

Gelişmekte olan ülkeler ancak ticaret, finans, para ve benzeri tüm alanlardaki haksız ve mantıksız ekonomik ilişkileri yeniden düzenlediklerinde uluslararası sömürünün kaynağını ortadan kaldırabilir ve ekonomik kalkınmaları için elverişli koşullar sağlayabilirler.

Bağlantısızlar ve gelişmekte olan ülkeler, ortak stratejilerine uygun olarak yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurmak için mücadele etmelidir.

İlk olarak, yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulmasına yönelik müzakereleri desteklemek için sabırla çaba göstermeye devam etmelidirler.

Müzakerelere yönelik stratejilerinin uygulanmasında önemli bir faktör de bağlantısız ve gelişmekte olan ülkelerin ortak hareket etmeleridir. Bağlantısızlar ve gelişmekte olan ülkeler, uluslararası ekonomik duruma uygun müzakere stratejisini birlikte belirlemeli, müzakereler için prosedürleri ve yöntemleri araştırmalı ve müzakerelerin konumunu daha da yükseltmek için müzakerelerin politikasını ve duruşunu etkin bir şekilde koordine etmelidir. Bu amaçla, Yeni Delhi’de düzenlenen Koordinasyon Bürosu Dışişleri Bakanları Konferansında tavsiye edildiği üzere, bağlantısız ve diğer gelişmekte olan ülkelere ilişkin daimî bir Bakanlar Komitesi kurulması gerçekçi bir fikir olacaktır.

Yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması gelişmiş ülkeler için de faydalı olacaktır. Bu nedenle gelişmiş ülkeler, bağlantısızlar ve gelişmekte olan ülkelerin yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurulması için dünya çapında müzakereler yapılması yönündeki haklı önerisini kabul etmelidir.

İkinci olarak, çabalar adil ve istikrarlı bir uluslararası finans ve para sisteminin kurulmasına yönlendirilmelidir.

Gelişmekte olan ülkelerin ekonomik zorlukları ve dünya ekonomik krizinin adil olmayan uluslararası finans ve para sistemiyle büyük ilgisi vardır. Dolayısıyla bu sistem, günümüzün ihtiyaçlarını karşılayacak ve gelişmekte olan ülkelerin ekonomik ilerlemesini destekleyecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Yeni bir uluslararası finans ve para sistemi, gelişmiş kapitalist ülkelerin ayrıcalıklarını ve keyfiyetlerini ortadan kaldırarak ve parasal dolaşımın istikrarını ve uluslararası ticaret için mali koşulları garanti altına alarak dünya ölçeğinde ekonomik iş birliğini kolaylaştırabilecek ve dünya ekonomisini yeniden canlandırabilecek adil bir sistem olmalıdır. Bu amaçla, uluslararası finans kuruluşları, gelişmekte olan ve gelişmiş ülkeler arasında eşitliği garanti altına alacak, istikrarlı ve gerçekçi bir döviz kuru sistemi kuracak, talebe göre uluslararası likidite sağlayacak ve bunu gelişmekte olan ve gelişmiş ülkeler arasında adil bir şekilde dağıtacak kararlar alınmalıdır.

Gelişmekte olan ülkelerin dış borç sorunu da adil ve eksiksiz bir şekilde çözülmeli, böylece sosyal ve ekonomik kalkınmaları ve istikrarları sağlanmalıdır. Bağlantısızlar ve gelişmekte olan ülkeler, erken bir tarihte, yeni bir uluslararası finans ve para sisteminin kurulmasına fırsat sağlamak üzere, kalkınma için finans ve para konusunda uluslararası bir konferans düzenlemelidir.

Üçüncü olarak, yeni bir ticaret sistemi kurmak için aktif bir çaba harcanmalıdır.

Şu anda gelişmekte olan ülkeler ile gelişmiş ülkeler arasındaki ticarete her zamanki gibi eşdeğer olmayan bir alışveriş yapılmaktadır. Gelişmekte olan ülkeler düşük fiyatlarla hammadde satmakta ve fahiş fiyatlarla mamul mal satın almaktadır ve bu ülkelerin ihracatında mamul malların payı sürekli olarak azalmaktadır. Sonuç olarak, gelişmekte olan ülkelerin ticaret açığı her geçen gün artmakta ve ekonomik zorlukları daha ciddi hale gelmektedir.

Bağılantısız ve gelişmekte olan ülkeler, ticaretteki adaletsiz fiyat sistemini yeniden şekillendirerek ve birincil ürünler için adil ve kazançlı bir fiyat sistemi kurarak birincil ürünlerin fiyatlarındaki dalgalanmaları önlemeli ve ihracattan elde ettikleri kazançları artırmalıdır. Burada önemli olan mevcut üretici örgütlerini güçlendirmek ve aynı zamanda yeni örgütlenmeler oluşturarak rollerini arttırmaktır.

Temel ürünler için ortak bir fon oluşturulması, gelişmekte olan ülkelerin temel ürünleri ihraç ederek fiyat ve gelir istikrarı sağlamaları açısından önemli bir adım olacaktır. Ortak fonun mümkün olan en kısa sürede faaliyete geçmesini sağlamak için, gelişmekte olan ülkelerin bu ortak fonun kurulmasına yönelik bir anlaşmayı onaylamakta acele etmeleri gerekecektir.

Gelişmiş ülkeler korumacı politikalarından vazgeçmeli ve pazarlarını gelişmekte olan ülkelere daha açık hale getirmelidir. Ayrıca gelişmekte olan ülkelerin başlıca ürünleri için tarife ve tarife dışı engelleri kaldırmalı, bu ülkelerin ihracat gelirlerini istikrara kavuşturacak önlemler almalı ve hammadde ve ürünlerin işlenmesi, satışı, dağıtımı ve nakliyesindeki paylarını arttırmalarına izin vermelidirler.

Gelişmekte olan ülkelerin ürünlerine tanınan tercihli uygulamalar daha da geliştirilmeli ve adil ticaret ilkeleri ve düzenlemelerinin oluşturulması için uluslararası çaba sarf edilmelidir.

Gelişmekte olan ülkeler, gelişmiş ülkelerin genel tercih sistemini kendilerine baskı aracı olarak kullanmalarına izin vermemeli, doğal kaynaklar üzerindeki daimî egemenliklerine yönelik her türlü tecavüze karşı mücadele etmelidir.

Bağılantısızlar ve gelişmekte olan ülkeler yeni ve adil bir uluslararası ekonomik düzen kurmak için birlikte güçlü bir mücadele verirlerse, gelişmiş ülkeler isteseler de istemeseler de uzun vadede gelişmekte olan ülkelerin taleplerine uymak zorunda kalacaklardır.

Asya, Afrika ve Latin Amerika Halklarının Büyük Anti-Emperyalist Devrimci Davası Yenilmezdir

Latin Amerika halkının yılmaz devrimci savaşı ve gerçek bir enternasyonalist savunucusu olan Ernesto Che Guevara Yoldaş'ın Bolivya'daki savaş meydanında kahramanca ölmesinin üzerinden neredeyse bir yıl geçti. Kore halkı, dünyanın dört bir yanındaki devrimci halklarla birlikte, Che Guevara Yoldaş'ın aramızdan ayrılışının birinci yıldönümünü düşmana karşı yakıcı bir nefret ve derin bir kederle anmaktadır.

Che Guevara, daha gençlik yıllarında anti-emperyalist, ABD karşıtı mücadele bayrağını yükseklere taşıyarak halklara özgürlük ve kurtuluş getirecek kutsal mücadelenin yolunu tuttu ve tüm yaşamını ezilen halkların devrimci davasına adadı.

Ortaçağ dinsel ve siyasal yanılsamalarıyla kamufle edilen sömürünün yerini çıplak, utanmaz, dolaysız ve acımasız bir sömürünün aldığı, insan onurunun bir değişim değerine dönüştüğü modern burjuvazinin kanla lekelenmiş tarihinin başlangıcında perde açıldığından bugüne kadar geçen uzunca bir süre boyunca, Dünya üzerindeki sayısız Komünist ve devrimci savaşı, eskimiş ve yozlaşmış olan her şeyi süpürüp atmak ve toplumun tüm yapısını devrimci bir şekilde yeniden düzenlemek, bu eski lanetli toplumun üst tabakalarını devirmek ve özgür ve mutlu yeni toplumun beşiğini hazırlamak için devrimci fırtınanın ortasında kanlarını döktüler ve hayatlarını ortaya koydular. Che Guevara değerli yaşamını bu kutsal mücadeleye adadı ve böylece dünya devrim şehitleri saflarının onurlu bir üyesi oldu.

Che Guevara mücadeleden yılmayan yorulmaz bir devrimci ve dar milliyetçi duygulardan tamamen arınmış gerçek bir enternasyonalist mücadeleciydi. Yaşamı boyunca kararlı bir devrimci savaşı ve gerçek bir enternasyonalistin güzel bir örneğini sergiledi.

Che Guevara, Fidel Castro Yoldaş önderliğindeki Kübalı devrimcilerle birlikte kahramanca bir silahlı mücadele vererek

ABD emperyalizminin ve onun uşığı Batista'nın diktatörlük rejiminin ezilmesine ve Küba Devrimi'nin zafere ulaşmasına büyük katkıda bulundu. 1965 yılında Che Guevara, devrimci coşkuyla yanıp tutuşarak, mücadelesinin sahasını, kendisini çeşitli zorlukların ve çetin sınavların beklediği yeni bir üsse taşımak için muzaffer Küba topraklarını terk etti. Latin Amerika'da gittiği her yerde halk kitlelerini örgütleyerek ABD emperyalizmine ve onun uşaklarına karşı silahlı mücadeleye seferber etti ve hayatının son anına kadar en ön saflarda cesurca savaştı.

Che Guevara'nın devrimci faaliyetleri, Küba Devrimi'nin zaferinin daha da pekiştirilmesine ve Latin Amerika devriminin bir bütün olarak ilerlemesinin hızlandırılmasına muazzam bir katkı sağlamıştır.

Küba Devrimi'nin zaferi, Latin Amerika'daki sosyalist devrimin ilk zaferi ve Latin Amerika'daki Büyük Ekim Devrimi'nin bir devamıdır. Küba Devrimi'nin zafere ulaşmasıyla birlikte sosyalizmin kıvılcık bayrağı, yakın zamana kadar ABD emperyalizminin mirası olarak görülen Latin Amerika'nın üzerinde dalgalanmaya başlamış, sosyalist kamp Batı Yarımküre'ye yayılmış ve büyük bir güç kazanmıştır. Bugün Latin Amerika devriminin ön saflarında kararlılıkla ilerleyen Küba Cumhuriyeti, savaşan Latin Amerika halkları için bir umut ışığıdır ve onların mücadele yoluna zafer ışınları saçmaktadır. Küba Devrimi'nin zaferi, ABD emperyalistlerinin Batı Yarımküre'deki sömürge sistemini temelinden sarsmış ve tüm Latin Amerika'yı devrimci bir fırtınanın içine atarak bu bölgedeki halkları bağımsızlık ve özgürlük için kutsal mücadeleye güçlü bir şekilde uyandırmıştır. Küba Devrimi'nin zaferi, gerçekten de Latin Amerika'daki ABD emperyalist sömürge sisteminin parçalanmasının başlangıcı, bu bölgedeki halkları uzun bir süre boyunca sömüren ve baskı altında tutan ABD emperyalizminin sert bir şekilde yargılanması ve yıkıma mahkûm edilmesi anlamına gelmektedir.

Küba Devrimi'nin zaferinin pekiştirilmesi sadece Küba halkının yaşam ve ölümünü, yükseliş ve çöküşünü belirleyen önemli bir mesele değil, aynı zamanda Latin Amerika devriminin genel gelişiminin kaderini de belirleyen kilit bir sorundur.

Devrim bir ÷lkede büyük başarılarla başlar ama önemli bir sancılı dönemden geçer. Proletaryası uluslararası kapitalizmin kuşatması altında iktidarı ele geçirmiş olan ÷lkeler, kapitalizmden sosyalizme devrimci geçişin tüm tarihsel dönemi boyunca emperyalist saldırı ve kapitalizmin restorasyonu tehlikesinden azade değildir. Devrilen sömürücü sınıflar her zaman kaybettikleri konumlarını geri kazanmaya çalışırlar ve yabancı emperyalistler sürekli olarak silahlı işgal, entrikalar ve siyasi ve ideolojik yıkım manevralarına girişirler.

ABD emperyalistleri ve Latin Amerika'nın gericileri sosyalizmin varlığından derin bir nefret ve korku duymaktadır.

Kim Jong Suk

Kim Jong Il'den annesi Kim Jong Suk...

Bugün annemin bronz heykelini, doğum yerini ve devrim müzesini ziyaret etmek için zaman bulabildim. Hoeryong'daki bronz heykeline baktıkça ona olan özlemim daha da artıyor. Annem çok erken vefat etti. Kısa da olsa hayatı gerçekten çok değerliydi. Bir aileye anne olmadan önce, büyük lider Yoldaş Kim Il Sung'un sadık bir askeri ve en yakın yoldaşı, ülkemizin ve halkımızın bir kızıydı. Daha ilk yıllarında devrim yoluna girmiş ve hayatının son anına kadar kendini kalben ve ruhen liderine, ülkesine ve halkına adamıştır. Dünyada benim annem gibi tüm hayatını liderine, ülkesine ve halkına adayan büyük bir anne daha yoktur. Onunki lidere sadakat, devrim için mücadele ve halkın refahına adanmış bir hayattı. Gerçekten de büyük bir devrimcinin ve büyük bir annenin, liderine sonsuz sadakatle bağlı bir korumanın parlak yaşamıydı. Hayatı çok parlak ve değerli olduğu için, halkımız onu hala derin bir özlemlle anmaktadır. Ülkesinin ve halkının iyiliği için, zaman ve tarih için yaptığı ölümsüz kahramanlıklardan dolayı annem halkımızın kalbinde sonsuza dek yaşayacaktır.

Annemin doğduğu yerde, kalbimin derin duygularla dolup taşıdığını hissediyorum. Annemi her özlediğimde Hoeryong'u ziyaret etmek istiyordum, ancak ağır iş yüküm nedeniyle buna zaman bulamıyordum. 1970'lerde, rehberlik yaparken Wangjaesan Devrim Bölgesi'nin inşası sırasında Hoeryong'dan trenle birkaç kez geçtim. Ancak buraya gelmek için zaman ayıramadım. Tuman Nehri'ni 2001 ve 2002 yıllarında sırasıyla Rusya Federasyonu ve Uzak Doğu bölgesine gidip gelirken trenle geçtim. O zaman da yoğun programım nedeniyle, selamlama mesafesinde olmasına rağmen annemin doğduğu yere uğrayamamıştım.

Annem de doğduğu yer olan Hoeryong'a dönmedi. Anavatana döndükten sonra silah arkadaşları onu birkaç kez Hoeryong'u ziyaret etmesi için ikna etmeye çalıştı. Ancak her seferinde

General Kim Il Sung’a yardımcı olmak için ilgilenmesi gereken pek çok acil mesele olduğu için o anda ziyaret edemeyeceğini ve daha sonra zaman bulacağını söyleyerek reddetti. Bu yüzden ziyaretini erteledi ve nihayetinde buraya gelemedi.

Hoeryong, annemle ilgili derin anıları canlandıran tarihi bir yer.

Fakir bir ailede doğdu ve çocukluğunu burada geçirdi. Ailesi o kadar yoksuldu ki, başka birinin evine bitişik küçük bir odada yaşıyorlardı. Bugün çok az insan büyük bir devrimcinin böyle bir evde doğduğuna inanabilir.

Annemin ailesi, ulusal sıkıntı yıllarında ülkelerinin ve halklarının iyiliği için Japon saldırganlarla savaşan vatansever ve devrimci bir aileydi. Böyle bir ailede doğup büyüdüğü için, annem genç yaşta, halkımıza her türlü felaketi ve acıyı dayatan düşman Japon emperyalistlerine karşı acı bir nefret besledi. Bu yüzden Kim Il Sung Yoldaş’ın önderliğindeki Japon karşıtı devrimci mücadeleye katılma kararında kararlıydı ve gerilla ordusunun kadın generali olarak dünya çapında bir ün kazandı.

Annemin devrimci faaliyetlerinin kaydedildiği levhada, 24 Aralık 1917’de bu evde doğduğu ve vatansız bir ulusun ve sefil bir hayatın acısını yaşarken büyük bir vatanseverlik amacı beslediği yazılıdır.

“Kim Jong Suk doğduğunda ailesi, Phalul Deresi’nin kenarında ottan yapılmış bir kulübede yaşıyordu. Onun doğumundan iki yıl önce buraya taşınmışlardı. Tek odalı eve, ek bir oda daha inşa etmişlerdi. Ailesinin köylülerle arası oldukça iyiydi. Beş yaşındayken ailesiyle birlikte bu yerden ayrılarak Jiandao’nun kuzeyine gitmeye karar verdiler lakin, muhtemelen Tuman Nehri’ni geçmeye zorlandıklarını hissetmişlerdi çünkü bağımsızlık hareketine katılan babası Japon polisi tarafından ağır zulme maruz kalmış ve kiraladıkları küçük araziden bile mahrum bırakılmıştı.”

Annemin eski evi, onun muhteşem yaşamının izlerini taşıyan tarihi bir yerdir.

Yoldaş Kim Jong Suk'un Devrimci Faaliyetleri Müzesi'nin, doğumunun 65. yıldönümü münasebetiyle 25 Ağustos 1982'de açılmış olması iyi bir şey.

Müzenin 1 numaralı odasında yer alan “Yeni Ulusal Kurtuluş Baharı” adlı büyük Kore tablosu mükemmel. Japon Karşıtı Savaş Kahramanı Kim Jong Suk'un Devrimci Faaliyetleriyle İlgili Başlıca Yerleri Gösteren Haritanın yapılmış olması ve devrimci kariyerini 13 aşamaya bölecek şekilde işaretlenmiştir. Paektusan Gizli Kampı, Pyongyang ve Chongjin'deki faaliyetlerini gösteren bir başka harita daha var. Devlet Bilimler Akademisi'ne bağlı Coğrafya Enstitüsü'ndeki araştırmacılar, Japon Karşıtı Savaş Kahramanı Kim Jong Suk'un Devrimci Faaliyetleriyle İlgili Başlıca Yerleri Gösteren Haritayı ürettikleri ve doğumunun 90. yıldönümü münasebetiyle buraya gönderdiler.

2. Odada Hoeryong'daki doğumu ve çocukluğu ile kuzey Jiandao'daki devrimci mücadelesinin başlangıcına ilişkin materyaller sergilenmektedir.

Oda 4'te bir gerilla üssünü savunma mücadelesindeki öncü rolüne ve Sandaowan gerilla üssündeki liderle ilk görüşmesine ilişkin materyaller sergileniyor.

Oda 5'te genç yaşta Kore Halk Devrimci Ordusu'na katılması ve liderin korumalığını yapmak üzere silahlanmasıyla ilgili materyaller sergilenmektedir. Kore Halk Devrimci Ordusu'na katılması devrimci kariyerinde tarihi bir dönüm noktasıydı. Büyük lider tarafından kurulan ve komuta edilen Kore Halk Devrimci Ordusu'na katılarak, ülkeyi özgürleştirmek için kutsal savaşa katılma arzusunu gerçekleştirmiş ve onun ideolojisini ve çizgisini desteklemek için onun yanında yer almıştır.

Oda 6'da Paektu Dağı'nda bir üs kurarken gerçekleştirdiği büyük kahramanlıklara ilişkin materyaller sergilenmektedir. Fusong ilçe kasabasına yapılan saldırı sırasında bir tepede liderin ölümüne savunmasında savaşmıştır. Lider, savaşı hatırlarken, karargâhın o gün annem ve tepeyi savunmak için kahramanca bir savaş veren diğer kadın askerler tarafından kurtarıldığını söyledi.

Oda 9'da annemin Yonsa ve Musan bölgelerindeki faaliyetlerine ilişkin, liderin asil niyetlerine sadık kalan materyaller sergilenmektedir.

Oda 10'da küçük birliklerin eylemleri sırasında liderin sağlığını ve güvenliğini korumak için gösterdiği çabalara ilişkin materyaller sergilenmektedir. Liderle birlikte 1 Mart 1941'de yabancı bir ülkede baharı karşılarken çekilen fotoğrafı son derece önemlidir.

13 numaralı odada annemin ordu inşası uğruna gösterdiği başarılarla ilişkin materyaller, özellikle de benim lider ve annemle birlikte Birinci Merkez Askeri Akademisi'nin ikinci dönem mezuniyet törenine katıldığım fotoğraf sergilenmektedir. Annem devrimci silahlı kuvvetlerimizin güçlendirilmesi ve geliştirilmesiyle yakından ilgilenmiş, liderin ordu inşası çizgisini hayata geçirmek için canla başla çalışmıştır. Ordu inşası tarihinde gerçekleştirdiği kahramanlıklar gerçekten büyüktür.

Oda 14'te annemin ekonomi, kültür, eğitim ve halk sağlığı sektörlerine yaptığı rehberlikle ilgili materyaller sergilenmektedir; özellikle Eylül 1947'de Kyongsong'da lider ve annemle birlikte çekilmiş bir fotoğrafım bulunmaktadır.

Oda 16'da onun titiz bakımı altında hazırlanan ve Mangyongdae Devrim Okulu'ndaki yaşlı çocuklara gönderilen ilk uniformalar sergilenmektedir. Çocukları görmek için sık sık okulu ziyaret eder ve onların eğitimleri ve yaşamlarıyla anne şefkatiyle yakından ilgilenirdi. Tüm kalbiyle devrimcilerin geride kalan çocuklarını, liderlerine sonsuz sadakatle bağlı gerçek devrimciler ve devrimimizin soyunu ileriye taşıyacak sağlam unsurlar olarak yetiştirmek için çabaladı.

Oda 17'de onun hayatının son anına kadar lideri nasıl sadakatle desteklediğini gösteren materyaller sergileniyor. Ayrıca 80. doğum günü vesilesiyle gönderdiğim fotoğraflar da sergileniyor. Annem devrim yoluna girdiği ilk yıllardan hayatının son anına kadar lider için, ulusal kurtuluş ve devrimin zaferi için ve halkın refahı için özveriyle çalıştı.

Bu müze iyi tasarlanmamış. Hoeryong'un küçük boyutuyla karşılaştırıldığında, çok büyük ve iyi düzenlenmemiş. Birçok

açından uygun değil. Müzenin tasarımı yabancı bir müze örnek alınarak yapılmış olmalı. Bir mimar için bu müzenin tasarımındaki kusurlar çok açık. Hoeryong Devrim Müzesi'nin başlangıçta annemin heykelinin yanında küçük bir ölçekte inşa edildiğini ve annemin büyük başarıları ve halkın samimi arzusu göz önünde bulundurularak daha büyük bir ölçekte yeniden inşa edildiğini söylendi. O dönemde devrimci bir müzenin büyük ölçekte inşa edilmesi doğru bulunuyordu. Ancak bu müze daha küçük olsaydı, yeni bir okul inşa etmek mümkün olabilirdi. Gelecekte, devrim niteliğinde bir müze inşa ederken tasarım ve planlama iyi yapılmalıdır. Bir müzenin çok fazla pencereye ihtiyacı yoktur. Uluslararası Dostluk Sergi Evi'nde hiç pencere yok. Bir müzenin çok sayıda penceresi varsa, iç mekân sıcaklığını korumak zorlaşır ve tarihi kalıntılar ve emanetler güneş ışığından zarar görebilir. Bir müze inşa ederken pahalı malzemeler ithal etmemeli veya boş yere büyük bir bina olarak tasarlanmamalı. Yurtdışından malzeme satın alarak devrim kalıntıları aracılığıyla müze veya eğitim odaları inşa etmek ve döşemek için birbiriyle yarışan birçok örnek vardır; bu uygulamaya artık izin verilmemelidir.

Kim Jong Suk, Kim Il Sung'un eşidir.

1. TKD Library. "Dan-Gun History and Summary."
2. Wei Shou. *Weishu*. MS 554.
3. Il-yeon. *Samguk Yusa*. 1289.
4. *Shujing*. 6th Century BCE.
5. *Bamboo Annals*. 296 BCE.
6. Sima Qian. *Shiji*. 91 BCE.
7. *Tangun-gi*.
8. Kim Busik. *Samguk Sagi*. 1145.
9. Ban Gu, Ban Zhao. *Hanshu*. MS 111.
10. Kim Il Sung. *With the Century* 1-2.
11. Kim Il Sung. *Works* 1-7.
12. *North Korea Constitution Book*.
13. *Juche Idea: Answers to Hundred Questions*.
14. Kim Il Sung *Anecdotes*.
15. *Answers to the Questions Raised by the Iraqi Journalists' Delegation* (1971).
16. *Great Anti-Imperialist Revolutionary Cause of Asian, African and Latin American Peoples Is Invincible. On the First Anniversary of the Death of Che Guevara in Battle* (1968).
17. Kim Jong Il. *The Anti-Japanese War Heroine Kim Jong Suk Will Live Forever in the Hearts of Our People*. 2009.
18. Marxists.org. "Marxist Philosophy and Theory." Marxists Internet Archive, www.marxists.org. Erişim: 28 Dec. 2024.
19. "[위키백과, 우리 모두의 백과사전](http://www.wikipedia.org)." Korean Wikipedia, Wikimedia Foundation, 28 Dec. 2024, ko.wikipedia.org/wiki/조선민주주의인민공화국. Erişim: 28 Dec. 2024.
20. Ro Myoung Ho- Seoul University

Uzak Doğu'daki konumu göz önüne alındığında Kore, kıtaya açılan bir köprüye benzetilebilir. Geçmişte Japon emperyalistler Kore'yi işgal etmiş, ardından onu bir köprü olarak kullanarak Çin'i istila etmiş ve aynı girişimi Sovyetler Birliği'ne de uygulamışlardı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD emperyalistleri Japon emperyalistlerinin yerini aldılar ve Kore'yi işgal ettiler ve gelecekte bir zamanda Çin'i ve Sovyetler Birliği'ni işgal etmeyi planlıyorlar. Onların kurdukları bu hayal, tıpkı dünyayı fethetme hayalleri kuran faşist Almanya, Japonya ve İtalya'nın İkinci Dünya Savaşı'nda yenilgiye uğraması gibi başarısızlığa mahkûmdur. Tarih, dünyayı fethetme hayalleri kuranların istisnasız bir şekilde çökeceğini göstermektedir.

